

سەرجه می به رهه مه وه رگتێردراوه کانی

شاکر فهتاح

کتیبی پینجه م

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکت شیخ یه زهین

سه رنووسه ر: به دران نه همه ده ههیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولتیر

سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی

شاكر فهتاح

کتیبي پینجهم

رێکخستن و لیکۆلینهوهی
ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی شاكر فهتاح - کتیبی پینجهم
دانانی: شاكر فهتاح
رێکخستن و لیکۆلینهوهی: ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ٥١٤
دهرهینانی هونهریی ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهکرهه
ههلهگری: دلشاد مستهفا
سهربهڕشتیبی چاپ: ئاوپهجمانی حاجی مهحموود
چاپی بهکههه، ههولێر- ٢٠٠٦
له کتیبخانهی گشتیبی ههولێر ژماره (٧٥٨) ی سالی ٢٠٠٥ ی دراوهتی

ژياني هونه رڼه ندان

هه‌ریه‌می هه‌جدلی

نووسه‌ری: فرانک سلوتره میژووناسی به‌ناوبانگ

ده‌نگی‌کی خوش «یوسف» کیش ئەکات!...

لاوه‌که، له‌ناو کۆلانه‌کانی (ته‌به‌ریه) (١) دا له چوارپیتکه‌ی خۆی ئەخوړی که زوو بگاته جی له‌په‌هۆی کزه‌بای ئیوارێ و ه که له گۆمه‌که‌وه ئەهات، ده‌نگی‌کی به‌رگۆی کهوت، ئەمه‌نده به‌لایه‌وه خوش بوو، کاری لێ کرد چوارپیتکه‌ی وه‌ستاند، بۆ ئەمه‌ی گۆیتی لێ بگرێ ده‌نگه‌که هی کچیک بوو به‌زمانی یۆنانی گۆرانیی ئەگوت هۆنراوه‌کانیش له‌بابه‌ت دلدارییه‌وه بوون... ده‌نگه‌که شیرین بوو، ناسک و نهرم بوو، راست و په‌وان ئەهات، زرنگانه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی ناوازه‌یشی هه‌بوو لاهه‌که‌ی مه‌ست کرد!...

(یوسف) له‌ته‌مه‌نی بیست و یه‌ک سالیدا بوو به‌ژنو و بالایه‌کی که‌له‌گه‌ت و باریکی هه‌بوو چاوه‌کانی رده‌ش بوون نه‌خشه‌کانی ده‌موچاوشی، به‌راستی بیروباوه‌ره‌کانی ناو دلی، دهر ئەپه‌رین کوره‌که ژیری و مه‌ندییه‌کی وایشی هه‌بوو، که له‌ته‌مه‌نی خۆی پیشکه‌وتبوون جا له‌به‌ر ئەمه‌ی که له‌گه‌ل دایکه‌که‌ی خۆیدا، له‌ناو شاری (مه‌جدهل) دا ئەژیا، له‌نزیك گۆمی (ته‌به‌ریه) وه، بۆ خویندن خۆی له‌ناو زانستگۆی (ته‌به‌ریه) دا ناو‌نووس کرد.

که ئەوکاته له هه‌موولایه‌که‌وه شاگردان روویان تی ئەکرد، بۆ خویندنی پزیشکایه‌تی و ئەو زانستانه‌ی که راستی په‌رسته‌کان یۆنان تو‌ماریان کردبوون.

جا له‌وکاته‌دا که خه‌ریکی خویندنی پزیشکایه‌تی بوو، ناچار بووبوو که خۆی به‌پیشه‌یه‌کی پچوکه‌وه خه‌ریک بکات تا نان بۆ خۆی و دایکی په‌یدا بکات... ئەچوو، به‌کۆشکه‌ رازاوه‌کانه‌وه ئەگه‌را که به‌ملاوه‌ه‌ولای گۆمی (ته‌به‌ریه) (١) دا دامه‌زرا‌بوون، چاره‌ی رۆماییه ده‌سه‌لاتداره‌کانی به‌زه‌روو ئەکرد، که خوینه‌ پیسه‌کانی له‌شیان ئەمژین.

(١) ته‌به‌ریه: شاریکه له فه‌له‌ستین له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌یه‌ک هه‌ر به‌م ناوه‌وه، ٢٥ هه‌زارێکی تیا‌داده‌نیشین، مه‌ل‌به‌ندیکی رۆشن‌بیری کۆنی جووله‌که‌کانه له‌ دوا‌ی کاولکردنی ئورشه‌لیم له‌لایه‌ن نه‌بوکه‌دناسره‌وه، پایته‌ختی میرنشینی جه‌لیلی سه‌لیبیه‌کان بووه له ١٠٩٩ز. دا، هه‌ر له‌ نیزیکیه‌وه، له‌ ناست (حه‌تتین) دا سه‌لاحه‌ددینی کورد به‌سه‌ر سه‌لیبیه‌کاندا له ١١٨٧ز. دا زالبووه.

ته‌نانه‌ت، هه‌ندی جاریش (یوسف) بانگ ئەکرا بۆ تیمارکردنی (بیلاتسی به‌نتی) که سه‌رداری خاکی جووله‌که‌کان بوو، به‌لام خۆی رۆماییی بوو، جا ئەم سه‌رداره هه‌ر بۆ ئەوه هاتووچۆی (ته‌به‌ریه) ی ئەکرد که ته‌ماشای جوانییه‌که‌ی بکات، هه‌روه‌ها بۆ ئەوه‌یش ئەهاته‌وه‌ی که ئاگای له‌ کرده‌وه‌وکاری (هه‌یرو‌دس ئەنیتاس) بچ که سه‌رداری (جه‌لیل) بوو و، پیاویکی فرۆفیل‌بازیش بوو که له‌ باپیری خۆبه‌وه توندیی توورپه‌یی وه‌رگرتبوو. که‌چی ژیری و تیگه‌یشتنه‌که‌ی لێوه‌ فێرنه‌بووبوو!...

ده‌نگی که‌چه‌که ئەمه‌نده خوش بوو، هه‌ر به‌چه‌شنی موگناتیس که ئاسن کیش ئەکات، ئەویش (یوسف) ی کیش کرد بۆ لای خۆی.

(یوسف) ییش به‌ده‌نگه‌وه‌ چوو تا گه‌یشته‌ بناوانه‌که‌ی کاتیکی زانی خۆی له‌به‌ر پانتاییه‌که‌ی شاردا دیی، که به‌جوانی رازا‌بووه‌وه کۆمه‌لێکی گه‌وره‌یشی له‌ مرۆف چاوپیتکه‌وت که له‌ که‌چه‌ گۆرانی بیژه‌که‌ کۆبووبوونه‌وه (یوسف) ییش به‌پایه‌یه‌ک له‌و پایانه‌دا هه‌ل‌گه‌را که له‌ناو ئەو پانتایییه‌دا دامه‌زرا‌بوون و په‌یکه‌ری بازه‌ رۆماییه‌کانیان به‌سه‌روه‌وه دانرا‌بوو که گه‌یشته‌ پۆپه‌ی پایه‌که‌ چاوی به‌که‌لاتی کۆشکه‌ گه‌وره‌که‌ی خونکار که‌وت که به‌سه‌ر گردی (ئه‌کرۆپۆل) (١) وه‌ دروست کرابوو، به‌شه‌نگو شو‌خییه‌که‌وه به‌رزبووبووه‌وه به‌ئاسماندا، به‌دریژایی لێواری گۆمه‌که‌یش کشابوو، بۆ ئەمه‌ی بیسته‌ نیشانه‌یه‌کی هه‌تزه‌ه‌ه‌ره‌تی سه‌ری‌بازه‌کان و گه‌وره‌یی خونکار!... جا له‌و کاته‌دا، که‌چه‌ گۆرانی بیژه‌که‌ له‌سه‌رخۆ دانیشتبوو، هه‌ر وه‌ک له‌ مالتی خۆیدا دانیشتیبی و بوو، تارێکی به‌سنگی خۆبه‌وه‌ گرتبوو ئەوانیش که له‌وێ دابوون له‌ شپۆه‌که‌مه‌ره‌یه‌که‌دا دانیشتبوون، که‌چه‌که‌ که‌وتبووه‌ ناوه‌راستیان‌وه، زۆریه‌ی ئەو که‌سانه‌یش تیکه‌ل بوون له‌ یۆنانییه‌کان و رۆماییه‌کان خاوه‌نی ده‌نگه‌ که‌یش کچیک پچوک بوو، ته‌مه‌نی له‌ هه‌ژده‌ سالان تپه‌ه‌ری نه‌کردبوو، به‌ژن و بالاجوان، له‌ش باریک، ده‌موچاویکی جوان و شه‌نگو شو‌خی پتوه‌ بوو، دلی پیاوی کیش ئەکرد، سه‌ری خۆیشی به‌پارچه‌ سیپالیک

(١) (طه‌ریه) یان: ده‌ریاچه‌ی جه‌لیل، جه‌نناسه‌ر: ده‌ریاچه‌یه‌کی سوێراوه له‌ فه‌له‌ستین له‌ ده‌قه‌ری جه‌لیلدا، له‌ نزمایی (الغور) دا له‌سه‌ر سنوری ولاتی سوریا، رووباری ئه‌رده‌نی پیا‌ده‌روات، ١٧٥کم؛ درێژی ٢٠کم و پانی ١٠کم نزمایی ٣٠٠ مه‌تره له‌ ژیر ناستی ده‌ریاوه.

(٢) ئەکرۆپۆل: له‌ راستیدا ئەم ناوه به‌و قه‌لاسه‌خته‌ ده‌وتری که وا به‌سه‌رگرديکی به‌ردینه‌وه له‌ نیزیك ئەسینای کۆن له‌ ولاتی یۆنان، به‌رزی گرده‌که (١٠٠م) ده‌ب له‌ رووی ده‌ریاوه، قه‌لاکه‌ په‌ر له‌ په‌یکه‌ری ناوازه و هونه‌ری به‌رزوجوان؛ گرنگه‌کانیان (پارسینۆن و ئه‌رخسیۆن) نن.

داپۆشیبوو، به شیتوهی جووله که کان به لām... سیپال کهی پیتی کراوه جوانی و ناوازه‌یی
بشاریتته وه؟!...

سه‌رو شیتوه‌یشی تیکه‌ل بوو له‌سه‌ر و شیتوهی یۆنانییه‌کان و عیبرانییه‌کان، خروپری
ده‌موچاوه‌که‌ی و نووک تیریی لووته‌که‌ی نیشانه‌ی ئه‌وه‌بوون که کچه‌که زیره‌کییه‌کی
بلیمه‌تانه‌ی هه‌بوو، که پرشنگی ئه‌و زیره‌کییه له هه‌ردوو چاوه‌کانیدا دیاربوو، که
به‌قوولی ته‌ماشایان نه‌کرد و به‌لای ره‌نگی بنه‌وشه‌ییشدا ئه‌یاننوار ییسته‌که‌ی
له‌شیشی ناسک و نه‌رمونۆل و لووس و په‌نگ گه‌ش بوو کاتیکیش به‌رامبه‌ر
به‌چه‌پله‌ریزانی سه‌یر که ره‌کان ده‌ستی کرد به‌زه‌رده‌خه‌نه‌کردن، له‌ناو روویدا په‌نگی
سووری کهم پرشنگیدا!...

(یوسف) یش که به‌چاوه تیزه‌کانی خۆی له کچه‌که وردبووه‌وه، بۆی ده‌رکه‌وت که
خوتنه‌کانی یۆنانی و عیبرانیی ناو له‌شی بووبوون به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌وا بی باکانه
گۆزانیی دلداریی له‌به‌رده‌م کۆمه‌لێکی وا دا بلتی... به‌تایبه‌تی له شاریکی وایشدا که
جووله‌که‌کان جیتیوارانیان نه‌کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که بووبوو ناوچه‌یه‌کی رۆماییه
داگیرکه‌ره‌کان!...

ئه‌و چوار که‌سه‌یش که له‌گه‌ل کچه‌که‌دا بوون و ساز و ئاوازیان بۆلی ئه‌دا، جل و
به‌رگه‌کانیان پان و پۆر بوون، هه‌ر له‌هی ئه‌وانه‌یان نه‌کرد که له ناوچه‌کانی رۆژه‌لاتی
(ئه‌رده‌ن) و (زرتی مردوو) دا ئه‌نیشتن... سه‌رۆکی تیه‌په‌که‌یش - که له هه‌موویان
که‌له‌گه‌ت تریوو، سه‌روچاویکی سه‌یری پتوه بوو، که سه‌رنجی پیاوی را ئه‌کیشا،
ریشه‌که‌ی ماش و برنج بوو، تاریکی گه‌وره‌یشی به‌هه‌ر دوو ده‌ستی خۆیه‌وه گرتبوو
به‌کیکی تریشیان دووزله‌یه‌کی میسیری به‌ده‌سته‌وه بوو سییه‌میشیان بۆریه‌یه‌کی
به‌ده‌سته‌وه بوو که له مس دروست کرابوو چواره‌میشیان چه‌قه‌نه‌ی به‌ده‌سته‌کانی خۆیه‌وه
به‌ستیوو به‌هه‌ر دوو پتیه‌کانیشی له چه‌ند ته‌خته‌داریکی ئه‌دا، که له‌رینه‌وه‌کانیان له‌گه‌ل
ئاوازه‌کانی سازه‌کاندا ریک ئه‌که‌وتن!...

له راستیدا تیه‌پتیکی سه‌رسوره‌ینه‌ریوو زۆرتتر له‌و تیه‌په ساز و ئاوازه‌ بزێوانه‌ی نه‌کرد
که ئافه‌ته‌ سه‌ماکه‌ره‌کان له‌گه‌ل خۆیاندا ئه‌یان گیران، نه‌ک تیه‌پتیکی وا که له‌گه‌ل
ئافه‌ته‌تیکی گۆزانی بێژدا بی!...

سه‌مایه‌کی وای کرد که ناگری به‌رده‌ایه‌گیان!

(یوسف) هه‌رگیز به‌بیریا نه‌ ئه‌هات که ده‌نگیکی خوشی وه‌ک ده‌نگی ئه‌م کچه
گۆزانی بێژه‌ی بیستی له ژبانییا کچه‌که هه‌ر له گۆله‌ زه‌نه‌قیکی ئه‌کرد که که‌وتبیتته ناو
درکانه‌وه!

لاوه‌که‌یش رووی کرده رۆماییه‌کی قه‌له‌و، لیبی پرسی:

ئه‌و کچه‌کییه؟!... کارایش له لاه‌که مۆر بووه‌وه، چونکه ئه‌وساکه، ئه‌وه به‌بی شهرمی
دائه‌نرا که جووله‌که‌یکی بۆره پیاو رۆماییه‌کی پایه بلند بخاته گه‌توگۆوه!... گوتی:
(ئه‌و کچه مه‌ریه‌می مه‌جده‌لییه... ئه‌مه شتیکی زۆرسه‌یره که تو ئه‌م کچه ناسیت بۆچ
که‌س هه‌یه له‌مه‌جده‌لدا که ئه‌م ئافه‌ته‌ سۆزانییه نه‌ناسیت؟!...).

به‌لام به‌لای (یوسف) هوه، (مه‌ریه‌می مه‌جده‌لی) له‌و ئافه‌ته‌ سووکانه نه‌بوو که
شه‌قامه‌کانی ئه‌م شاره جوانه تازه‌یه‌یان پر کردبوو له خۆیان!... (مه‌ریه‌م) ده‌موچاوی
خۆی سووراو و سپیاو نه‌ئکرد، قه‌ره‌کانی خۆشی به‌خه‌نه‌ی (کلپۆ پاترا) ی میسری
ره‌نگ نه‌ئکرد!... جوانییه‌که‌ی له وانه‌بوو که پیاو، بخاته سه‌ر ئه‌و بیره‌ی که ره‌نگه
به‌راستی ئافه‌ته‌تیکی داوین پيس بی، که‌چی له په‌وشت و خوه‌کانیا، مرۆقی سه‌رسام
نه‌کرد... چونکه مه‌نگ و سه‌نگینه‌نه، به‌بێده‌نگییه‌که‌وه، دائه‌نیشت و تاره‌که‌ی نه‌گرت
به‌ده‌سته‌یه‌وه و په‌سه‌ندکردنی گوێگر و سه‌یر که ره‌کانی زنگانه وه‌رام ئه‌دايه‌وه جا
دیمه‌نه‌که‌ی (مه‌ریه‌م) وای پیشان ئه‌دا که له ئافه‌ته‌کانی تر ناکات! جا له هه‌موو
شتیک سه‌رسوره‌ینه‌رتتر بۆ ئه‌و ئه‌وه‌بوو، که گۆزانییه‌کانی (مه‌ریه‌م) بریتی بوون له
هۆنراوه په‌سه‌ند و بلنده‌کانی زمانی یۆنانی. (یوسف) یش له دلێ خۆیدا پرسی: (ئه‌م
کچه چۆن ئه‌م هۆنراوه ریکویپیکه‌ کۆنه‌ی بۆ له‌به‌ر کراوه؟!... له کویش تارلیدان فیر بووه
که وا به‌م جوړه هونه‌ری تیا ئه‌نوینتی؟!...» پاش ئه‌وه سه‌رنجیدا له‌وانه‌ی که له‌وئ دابوون
که ته‌ماشای کرد چه‌ند که‌سیک نه‌بی جووله‌که‌یان تیا نه‌بوو... چونکه (هیرۆس) به‌ته‌نگ
ئه‌وه‌وه بوو که گه‌نگه‌ پیاوانی شاره‌کانی تر کیش بکات بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ئه‌م شاره
تازه‌یه ئه‌وانیش چاویان بریوه‌وه زۆره‌که‌ی، بۆیه‌کا هاتبوونه ئه‌وئ سا ئایا له
ریگی دزینه‌وه‌بی، یاخود له ریگی فرمانی پاکه‌وه‌بی بۆ رۆماییه‌کان، پارهیان چنگ
که‌وئ سا له‌به‌ر ئه‌مه بوو که جووله‌که‌کان حه‌زیان له چاره‌ی ئه‌و شاره نه‌ ئه‌کرد!...

(یوسف) که ته‌ماشای کرد، تا چاوی بری نه‌کرد خانوه ده‌شته‌کییه‌کانی رۆماییه‌کانی

به‌رچاو نه‌کهوت که له ته‌نشست لیواره‌کانی گۆمه‌که‌وه دامه‌زرابوون، هه‌موویان چوارلایان چیمه‌ن و لاله‌زار و دیواری بلن‌د بلن‌دبوو، که له و دیویانه‌وه هه‌موو بابه‌تیکی خۆش رابواردنیان تیا تاماده کرابوو له‌م خانووانه له هه‌موویان گه‌وره‌تر، خانووی (بیلاتسی به‌نتی) بوو، که سه‌رداری خاکی [(جووله‌که‌کان) بوو! ...

ته‌ماشاکردنه‌کانی ئه‌وانه‌ی که له کچه‌گۆرانی بیژه‌که کۆبوو بوونه‌وه پریوون له هه‌ست و تاسه‌و ئاره‌زووی بلن‌سسه‌دار هه‌رچه‌نده، هه‌ریه‌که‌یشیان، له روویه‌که‌وه گه‌شکه‌داربوو بوون هه‌ندیکیان به‌خۆشیی ده‌نگه‌که‌ی و به‌ناوازیی ئاوازه‌ ئه‌ندیشه‌ بزوینه‌که‌ی گه‌شکه‌داربوو بوون هه‌ندیکیشیان گرفتاری جوانیی له‌ش و لاری کچه‌گۆرانی بیژه‌که و، جادووی هه‌رزه‌کارییه‌که‌ی بوون، به‌لام چه‌ند که‌سی‌کیشیان له‌ لایه‌کی تروه‌ چاویان تی بریوو ئاره‌زوویان هه‌ستا بوو و ئه‌یانویست به‌گوشینی له‌ش و لاری کچه‌که‌ خۆیان شادمان بکه‌ن جا له‌ناو ئه‌وه‌که‌سانه‌دا که ئاره‌زووی ئه‌و له‌شه‌باریکه‌ی (مه‌ریه‌م) یان نه‌کرد، ئه‌فسه‌ریکی رۆماییی بوو، که به‌رگیکی ئه‌ر خه‌وانیی له‌به‌ردابوو، وه‌ک به‌رگی پیاوه‌ فه‌رمانداره‌کان (یوسف) زانی که ئه‌وه ناوی (جایوس فلاکوس) بوو، که خوشکه‌زای (بیلاتس) بوو، که زۆر له‌ پیتش بوو لای فه‌رمانداری لالۆی خۆی و، سه‌رکرده‌ی یاساوه‌ تابه‌تیه‌کانیشی بوو، (جه‌لیل) یش پرپوو له‌ چیرۆکی دل‌ه‌قیی ئه‌م رۆماییه‌ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که له‌ به‌ده‌ختیی خۆیان ئه‌که‌وتنه‌ به‌رده‌ستی و ئازاری ئه‌دان، پیاوه‌که‌، که‌له‌گه‌ت بوو، به‌ژن و بالا‌یه‌کی ریکوپینکی پتوه‌ بوو، جوانییه‌کی وایشی پتوه‌ بووکه‌ هه‌ر له‌ جوانیی ئافه‌رتی ئه‌کرد! ...

کابرا ناوی به‌وه‌ ده‌رکردبوو که خووی دابوو هه‌می خواردنه‌وه و، می‌بازی کردن و، خۆش رابواردنیش له‌ناو ئه‌و ئه‌هه‌نگه‌ پرپه‌زموو په‌زموو بی شه‌رمیانه‌دا که له‌ناو کۆشکی لالۆی دا ئه‌کران.

پاش ئه‌وه‌ی گۆرانیه‌کان پرانه‌وه، ساز و ئاواز لی‌ ده‌ره‌کان ده‌ستیان کرد به‌ئاوازیکی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی لی‌ دانیکه‌ گه‌رمو‌گور که خوتنیان ئه‌هینایه‌ جۆش ئه‌م ئاوازه‌ له‌و ئاوازه‌ بوو که له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوون له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌کانی چیاو ده‌شته‌کانی چوارلای (ئه‌رده‌ن) و گوئی (زرتی مردوو) دا (مه‌ریه‌م) یش تاره‌که‌ی خۆی به‌جی هه‌شت و راست بووه‌وه سه‌رپیت، له‌سه‌ر نووکی په‌نجه‌کانی خۆی راوه‌ستا باله‌کانی خۆی به‌رزکرده‌وه هه‌روه‌ک په‌رستنی خۆی بۆ شتیکی نه‌بینراو بنوینتی و ابوو پاش ئه‌وه‌ ده‌ستی

کرد به‌له‌نجه‌ولار و له‌ش نوشتاندنه‌وه هه‌روه‌ک ئاوازه‌کان خوتووکه‌ی له‌شی بده‌ن و ابوو! ... بزووتنه‌وه‌کانیشی، له‌گه‌ل ئاوازه‌که‌دا گورج ئه‌بوونه‌وه هه‌رچی له‌ویدا بوو و سه‌یری ئه‌کرد له‌سه‌رسورماندا هه‌ناسه‌ی لی‌ برا زۆری پیت نه‌چوو سه‌رپۆشه‌که‌ی سه‌ری که‌وته‌ خواره‌وه پرچ و ئه‌گرجه‌ و قژه‌ زپینه‌که‌ی، که پرسنگیان ئه‌دا له‌ جوانیدا، به‌و چروپرییه‌وه که هه‌بوون کشانه‌ خواره‌وه سه‌ر شانه‌کانی^(۱) و به‌سه‌ریاندا په‌خشان بوون کچه‌که‌ که ئه‌سوورایه‌وه، هه‌ر له‌ شاپلنیه‌که‌ی ئه‌کرد که پیتج به‌خوات به‌خۆیه‌وه پاش ئه‌وه قژه‌کانی ئه‌گه‌شانه‌وه و ئه‌کرانه‌وه، هه‌روه‌ک گرپه‌ ئاگریکیان ئه‌نواند! ... سه‌ریکه‌ره‌کان له‌ هه‌موولایه‌که‌وه ده‌نگی دل‌ پیاچوون و په‌سه‌ندکردنی خۆیان به‌رزکرده‌وه ... به‌لام (جایوس کوس)، ئاره‌زوویه‌کی ره‌گه‌ز بازیی ئاشکرا له‌ چاوه‌کانیا هه‌لگیرسا کچه‌که‌ی (مه‌جده‌ل) یش له‌ کاتی سه‌ماکردنه‌که‌یا پیت ئه‌که‌نی پاشان خۆی شوژکرده‌وه بۆ ئه‌فسه‌ره‌ رۆماییه‌که‌، به‌ئاره‌زوو ئه‌یبزوواند، به‌لام به‌چاویکی تیز پیت کردنیش هه‌سه‌یری ئه‌کرد! ... (مه‌ریه‌م) تا ئه‌هات زووتر ئه‌سوورایه‌وه زۆرتر خۆی با ئه‌دا، هه‌ر که‌سی‌کیش ده‌ستی بۆ بکیشایه‌ به‌شیرینییه‌که‌وه خۆی له‌ ده‌ستی راته‌پسکاند.

کاتیکیش ئاوازه‌که‌ ته‌واو بوو، به‌لن‌شا و پاره‌ی به‌سه‌ردا رڤا (مه‌ریه‌م) یش به‌سه‌ریه‌نجه‌کانی خۆیه‌وه وه‌ستا، مه‌مه‌که‌کانیشی له‌گه‌ل به‌رزبوونه‌وه و نزم بوونه‌وه‌ی سنگیان ئه‌له‌رینه‌وه هه‌ر ئه‌تگوت په‌یکه‌ری (ئه‌فرۆدیت)^(۲) وه‌ به‌زیندویتی راوه‌ستاوه ... چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه و ئه‌بریسکانه‌وه روومه‌ته‌کانیشی سوور هه‌لگه‌ران.

که‌چی له‌پر په‌نگ به‌روویه‌وه نه‌ما به‌جۆریکی وایش زه‌رد هه‌لگه‌را هه‌ر ئه‌تگوت په‌نگی به‌رده‌ مه‌رپه‌ره‌ له‌شی سست بوو پاش ئه‌وه‌ کۆمایه‌وه و په‌تیکی برد، ویستی له‌نگه‌ری له‌شی خۆی رابگری له‌وکاته‌دا (یوسف) زانیی چی رووته‌دات خۆی کوتا بۆلای (مه‌ریه‌م) به‌لام سه‌یر که‌ره‌کان ئه‌مه‌نده‌ چروپر دانیش‌تیبوون ریتگای نه‌بوو بیگاتی به‌لام (جایوس فلاکوس) خۆی گه‌یانه‌ (مه‌ریه‌م) و گرتیه‌وه به‌ده‌ست، نه‌یه‌یشت بکه‌ویت چونکه‌ (مه‌ریه‌م) گیتز و ویتروبوو، هۆشی به‌خۆی نه‌ما بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌یگر تابه‌ ئه‌که‌وت به‌ده‌مه‌وه.^(۳)

(۱) وه‌بان: رڤانه‌ سه‌ر شانوملی.

(۲) ئه‌فرۆدیت: خواوه‌ندی جوانی و خۆشه‌ویستی له‌لای ئه‌گریکه‌کان، یان ئیروس، که له‌لای رۆمانه‌کان قینۆسه و له‌لای فینکییه‌کان بۆته‌ ئه‌شته‌روت، عه‌ره‌بیش (زه‌ره) یان هه‌یه ... بۆ ئه‌مه!

(۳) یان: به‌ده‌مه‌دا ئه‌که‌وت.

تەسەي توندونىز ئەبىتتە ھۆي دۇستايەتسى! ...

ئەوانەي لەويدا دانىشتىبون سەرسام بوون، واقيان وپما ئەفسەرە رۇمىيەكەيش كچەكەي دانايە سەر زەوي كەچى لە پر دەنگىك قىرىشكاندى و گوتى (بلاو بەكن، ئەو ئافرەتە جنۇكەي لەناو لەشدايە!) ئەوانەي لەوي يىشدايون، ھەموويان بلاويان لى كرد وليى سلەمىنەو ھەمچەن ئەسكە ئەم باوەرە باووبو كە شەيتان ئەچىتە ناو ھەندى لەشەو، ھەروەھا لەويشەو ئەچىتە ناو لەشى ئەوكەسانەيشەو كە لەو كەسە نزيك ئەبنەو!...

لەبەر ئەو كەس لەوي دانەمايەو (يوسف) و (جايوس فلاكوس) نەي، كە يوسف ئەيناسىيەو، بەبۇنەي ئەو ھەم كە زۆر ھاتوچۆي كۆشكى (بىلاس) ئەكرد بۆ چاككردنەو، (يوسف) لە تەنشت كچەكەو ھەل توتتا، مەچەكى گرت بزانتى: لىدانى دەمارەكەي چۆنە لەوكاتەدا كچەكە لەشى ھاتبوو لەرزىن، دەمارەكانى و ئەندامەكانى ناو بەناو لە خۇيانەو پتيان ئەدا و ئەبزووتنەو بەدەمىش وپنەي ئەكرد، جار بەجارتىكىش ھاواري ئازارى ئەكرد كچەكە، ھەك مار گەستىيى دەستى كرد بەگىنگلە دان، لە تاو ئازار خۆي ئەپىچايەو ھەر ھەك داركارىي بكرى ئاوا لە تاو ئىشى لەشى ئەتلايەو پاشان لەشە تەنكە ناسكەكەي (مەريەم) بارى ئازارى سووك بوو فى گرتنەكەيشى^(۱) كزىبو، خاوبو ھەم ئنجا رۇمىيەكەي كە پرسى: (تۆ بلىي ئەم ئافرتە تووشى نەخۆشىي پىرۇز بووي؟!) ... كەسانى ئەو سەردەمەيش ئەم ناو ھەيان نابو لە نەخۆشىي فى گرتن كە بەم جۆرەي چونكە باو ھەيان و ابو، كە ئەو نەخۆشىيە لەو ھەم پەيدا ئەي كە گيانى شەيتانەكان ياخود گيانى فرىشتەكان ئەچنە ناو لەشى مرقۇفەو^(۲) (يوسف) يش دوو دل بو لەو ھەم كە بىروباو ھەم خۆي لەم روو ھەم دەربىر چونكە ئەو ھەم تووشى ئافرتەكە ھاتبو نىشانەي واى پتو ھەم بو كە لەھىي فى گرتن بكات.

(جايوس) يش ئەمجارە بەتوندوتىرئىيەكەو ھەم پەرسەكەي خۆي كەردەو بەلام لەو كاتەدا، كچەكە توند پۇمى (يوسف) داچلەكاند ئنجا بەرۇمىيەكەي گوت: (بىروا ناكەم

(۱) فى لىھاتنەكەيشى...

(۲) ئەو ھەم جىي سەرنجە لەناو كوردەواري خۇشماندا بەنەخۆشى (سوورپۇشە) وا دەلەين، منالېك ئەگەر واين، داىكى دەلەين: (لە موبارەكەكەي گرتو) جا لەو ھەمچەن ھەر لەترسەو ھەم بەم جۆرە ناوى دەبەن چونكە لە كۇندا ئەم نەخۆشىيە كوشندەبوو، لەترسدا ئاوا ناويان دەبەرد.

نەخۆشىي پىرۇزىي رەنگە ھەر بربتى بى لە گىژوويىي و لە ھۆش خۆ چوونىك كە لە خۇماندووكردنەو پەيدا بووي لە سەماكردنەكەيدا... بۇيشى ھەيە كە گيانىكى پيس چوويىتە لەشەو!...) ... بەلام يوسف پەيى بەو نەبەرد بوو، كە كچەكە ھاتبوو ھەم ھۆش خۆي و، گوتى لە گىفتوگوتى ھەردووكيان ئەگرت، لەبەر ئەو بەقسەكەي يوسف قىنى ھەلسا و دەموچاوى سوور ھەلگەرا بەلام (جايوس) بەروويەكەي خۆشەو پىي گوت:

(كەس قسەي خراپى دەربارەي تۆ نەكردو... كەسپىش لىرە نىيە من و پزىشك نەي...!) ... كچەكەيش بەدەنگىكى بەرزەو قىژاندى گوتى: (پزىشكى چى؟! ... يوسفى جەللى ھەر ئەو ئەزانى كە (زەروو) بەر بداتە لەشى ئەم ئەو خوتىيان بگرى!...) ...

قسەكانى ئافرتە سەماكەرەكە، رەق بوون بۆ دللى يوسف^(۱) كاربان تى كرد بەلام زۆرى پى نەچو ئافرتەكە قىنەكەي نىشتەو، توورەيەكەي بەدەموچاو ھەم نەما دەستى كرد بەزەردەخەنە و سوپاس كردن بەلام بۆ جوولەكەكە نا، كە كراسىكى ھەژارانەي لەبەردا بو بۆ رۇمىيەكەي جلوبەرگە رازاوەكە! ... رۇمىيەكەيش پىي گوت: (تۆ ئەگەر ھىشتا كز و بى ھىزىت كۆشكەكەي لالۆم لىرەو نزيكە ئەتەمە ئەوي!...) ...

بەلام كچەكە سوپاسى كەردەو و پىي گوت ھەر ئەيى بچمەو بۆ (مەجدەل) خۆي كىشايەو رابووستى. لەو كاتەدا رووي كەردە يوسف و پىي گوت: ئەم جۆرە لە ھۆش خۆ چوونەم جار بەجارتىك تووش دى، بەلام لە پاش سەماكردن جا لەو كاتەدا رەتتىكى برد، ئەو ھەندەي نەمابو بگەي بەدەمەو بەلام يوسف فرىاي كەوتو گرتىەو نەيھىشت بەكەي.

ھەستى كرد لەشىكى نەرمونۇلى پتو، لەناو باو ھىشا دللى زۆرتر لىيدا پىي گوت: ئەو چوارپىكەي مە سواري بى، مەننىش ئەچمەو بۆ (مەجدەل).

سەماكەرەكە ئامۇزگارىيەكەي يوسف ئەكات!

جا لەسەر بەردىك كە ئەپروانى بەسەر گۆمى (تەبەرىە) دا، كچەكە دانىشت تا گوتى درىژەكە پشوو بەك بدات ئنجا رووي كەردە يوسف و پىي گوت: (ئىمىرۆ چووبويىتە لاي كى چاكى بەكەيتەو!...) ... (يوسف) يش ئەو شووشەيەي بلند كەردەو كە زەروو ھەم كەنى تىدانا بوو گوتى: (زەروو ھەم ناو سكيان پىرە لە خوتىنى بىلاتس!) ... كچەكە دەستى

(۱) قسەكانى ئافرتە سەماكەرەكە لەبەر دللى يوسف دا رەقبوون.

کرده وه به قسه کردن گوتی: (له مه جدلدا ئەلین خوینی «داود» له ناو دهماره کانی تۆدا ئەگه پڕی که واته بۆچ خۆت بهم پیشه یه وه خه ریک کردوه، زه روو به ریده یته له شی کهسانی تر و خوینیان لێ بگریت؟!...)... لێره دا یوسف گوتی: (نه خۆشه کانم مزی باشم ئەدەنێ بیجگه له وه له سه ر دهستی (ئه لیکسه نده ر لیماخس) ی پزیشکی به ناو بانگی جووله که دا زانست فیر ئەم)... کچه که ییش به تیز پێ کردنی که وه له چی لێ هه ل قورتان و به پێ شه رمانه پیتی گوت: (من بروا ناکه م فرمانه که ی تۆ به وه زیانی پێ بگات، که هه موو که س به وه بزانیته که ده وله مه ندرین بازرگانی (ئورشه لیم)، که ناوی (یوسف ئەرمیاثیا) یه ئاپۆی تۆی؟!...)... لاوه که ییش په نگی سوور هه لگه را چونکه له راستیدا به هۆی ئامۆزگار ییه کانی ئاپۆیه وه بوو بوو که سه ردار که وتیوه ناو نه خۆشه کانییه وه!... ئەوه نده هه بوو، له داویدا به کچه که ی گوت: (هه ر ئەوه نده پار هه کی باشم بۆ کو بیته وه ده مو ده ست کۆچ ئەکه م بۆ ئەسه ک نده ر ییه تا له وێ بچمه به ر خویندن، پزیشکایه تی بخوینم!...)...

ئەوه نده ی پێ نه چوو له گه ل یه کتر دا کرانه وه (مه ریه م) ییش له بابته خۆیه وه قسه ی بۆ کرد گوتی: (من له ته مه نی دوانزه سالی مه وه که و ته ده ست (دیه تریۆس) ئەو پیتی خویندم و فیری کردم بۆ هه موو جیگا یه کی بر دم له گه ل خۆیدا... له به ر ئەوه زۆر شتی لێوه فیر بووم... بیجگه له وه هه ر نوو سراو پیکشیم ده ست بکه وێ ئە یخوینمه وه!...)...

لاوه که ییش لێی پرسی: (دیه تریۆس) کییه؟!... کچه که ییش گوتی: (ئەوه تا له شه قامی یۆنانییه کاندایه تار دروست ئەکات... منیش له گه ل ئەودا ئەژیم!...) یوسف له م قسه یه سه لیه یه وه، که مه ریه م گوتی له گه ل پیاو پیکدا ئەژیم و پیاوه که ییش یۆنانییه!... دووباره ده ستیان کرده وه به گف تو گو کردن له بابته ئەسه ک نده ر ییه وه... له ئەنجامدا وا ده ر که وت، که ئەوه ی کچه که ئەیزانی زۆر تر بوو له وه ی که یوسف ئەیزانی چونکه له (دیه تریۆس) هه زۆری له و بابته وه بیستبوو... کچه که ییش گوتی: (ئەمه بۆ تۆ ئەبیته جیی شانازی که بلێی له ئەسه ک نده ر ییه دا پزیشکایه تیم خویندوه و فیر بووم!...)... جا ئەمه ییش قسه یه کی راست بوو چونکه ئەو ده مه شاری ئەسه ک نده ر ییه بوو بووه سه رچا وه ی خویندن بۆ ئەو که سانه ی که ئەیانویست له زانست و هونه ری پزیشکایه تیدا قال ببن هه ر بابته تیکی پزیشکایه تیش دا به اتایه بۆ تازه کردنه وه ی ئەو زانست و هونه ره له ویدا په یدا ئەبوو.

دووباره کچه که که وته وه قسه کردن له بابته ئەسه ک نده ر ییه وه گوتی: من به م زووانه

کۆچ ئەکه م بۆ ئەوێ، بۆ ئەمه ی له سه ر ته ختی به زمگا هه کانی ئەوێ سه ما بکه م و گۆرانی بلێم و پار ه په یدا بکه م (یوسف) ییش گوتی: (به لām ئافره تی جووله که مافی ئەوه ی نییه که له ناو به زمگا هاندا خۆی ده ربخات!...)... کچه که ییش گوتی: (من خوینی یۆنانیم له له شدا یه... هه تا له گه ل (دیه تریۆس) ییشدا ده ستم نه کرد به ژین، چیشکه ی کامه رانییم نه کرد... ئیستا که ییش وه ک یۆنانییه کان ئەژیم!...)... ئەو ییش گوتی: (ئەم کاره به ره رووی خۆت ئەبیته وه!)... دوا ی ئەوه به زه رده خه نه یه که وه پیتی گوت: (ئە ی ئەوه نییه له نوو سراوی پیرۆزدا له بابته ئافره ته وه گوتراوه: که ده می خۆی به قسه ی تیگه یشتووانه وه ئەکاته وه!)... (مه ریه م) ییش به م تیز پینکردنه ی (یوسف) ه په ست بوو، سه ری خۆی داخست پاش ئەوه ده ستیان کرده وه به گه رانه وه بۆ (مه جدل) به لām ئەوه نده ی پێ نه چوو، کچه که، ئەو بێده نگیی ه ی پچری گوتی:

(ئەو پۆماییه کێ بوو، که له کاتی له هۆش خۆجووندا یارمه تیی دام؟!...)... ئەو ییش گوتی: (جایۆس فلاکوس) بوو که خوشکه زای (بیلاتسی به نتی) یه کچه که گوتی: (به راستی پیاو پیکی جوانه!...)... ئەو ییش گوتی: (هه روه ها زۆر به د خویشه!)... پاش ئەوه، کچه که له بابته سه ردار و کۆشکه که یه وه پرس ی لێ کرد، گوتی: (ئەمه راسته سه ردار که نیزه کی وای هه یه که به رووتییه وه سه مای بۆ ئەکات؟!...)... (یوسف) ییش په نگی سوور هه لگه را و گوتی: (کچیتکی پچکۆله ی وه ک تۆ، په وا نییه بیر له م جوۆر شتانه بکاته وه، یاخود لێیان ه وه بدوێ!...)...

کچه که ییش گوتی: (من ته مه نم گه یشتو ته هه ژده سالی، له به ر ئەوه ئازادم، هه ر شتیکم بوێ ئەیکه م!...)...

ئەو ییش گوتی: (به لām تۆ که وات کرد سه ر ئیشه بۆ باوک و دایکی خۆت په یدا ئەکه یته... بیری خۆتی بخه ره وه، که نوو سراو ئەفه رمووی: ریز له باوک و دایکی خۆت بگره و باشه بۆیان، تا له سه ر زه ویدا زۆر بمیته وه!)...

ئیتتر ئەو ده مه کچه که، گۆرانیکی سه یری به سه ردا هات په نگی تیک چوو لێوی خۆی شه ی ئەمه نده گه ست زۆری نه ما بوو که برینداری بکات پاش ئەوه قیژاندی گوتی: (ئەگه ر ئەته وێ بیسته دۆستی من، ناوی باوک و دایکم له لا مه به!)... پاش ئەوه دووباره، له ناکا و ره وشت و سه ر و شتی وه ی گۆررایه وه تا ئەندازه یه ک چووه وه سه ر ئەو باره ی که هه یبوو له کاتی سه ما کردنه که یا له ناو شه قامه کانی (ته به ریه) دا.

ئنجا گوتى: (تۆنابى ئەمەندە وشك بىت لەكردەو و رەوشته پاك و راستەكانى خۆتا چونكە تۆ هیشتا لە تەمەنى بیست و دوو سالى تىپەرت نەكردوو جا ئەگەر بىتو هەندى بەزمورەزم بۆ خۆت نەدۆزیتەو، كە خۆشییان لى بچىژىت، بى ئەمەى لە خۆشییى ژيان تى بگەیت، زوو بەزوو پىر ئەبىت و تەمەنى خۆت لە دەست ئەدەیت!...)...

(مەریەم) بەچەشنى پىرەكان خۆى گرژ و مۆن كرد (یوسف) یش خۆى پىر نەگیرا، داىە پرمەى پىكەنن... جا بەم جۆرە بوو كە هەردووکیان چوونە ناو شارى (مەجدەل)هوه!... (مەریەم) نەبەیشت (یوسف) بچى لەگەلیا تا مالى خۆیان، كە گەیشتنە بەر دەروازەى شارەكە لە گوئى درێژەكە خۆى هاویشتە خوارەو و سوپاسى (یوسف)ى كرد و لىبى جىابوووه.

(یوسف) یش وهستا و دەستى كرد بەسەیرکردنى (مەریەم) كە لەش سووكانە و رىكوپىك و پشت بەخۆبەستانە، ئەرۆیشت بەرێگادا، تا لە چا و ون بوو ئنجا ملی نا بۆ مالى یەكێك لە نەخۆشەكان خۆى كە دەمىك بوو نەچووبوو لەى بۆ تىمارکردنى لەوئى بىانووى بۆ نەخۆشەكە هینایەو كە لەبەرچى دوا كەوتوو گوتى: من خەرىكى چاككردنەوى سەما كەرىك بووم كە لەناو شەقامەكانى (تەبەریە)دا تووشى گىژى و لە هۆش خۆ چوون بووبوو ژنى نەخۆشەكەیش كە ئەوئى لى بیست هەلى داىى گوتى: (رەنگە ئەو سەماكەرە مەریەمى مەجدەلى بوئى؟!... ئای چ كچىكى جانانەیه!... باوەر بەهیچ قسەیهكى ناكرى!... چونكە لە هیچ شەرم ناكات!...)... نەخۆشەكەیش گوتى: (راشیل ئاگات لە دەمى خۆت بى!...)... بەلام ژنەكە گوتى: (تەنانەت بەپى باوهرى جیوه كەكان بەگوناھبار دانه نرى چونكە ئەو چا و لەبت پەرستەكانى یۆنانییهكان و رۆماییهكان ئەكات لە ژیندا تۆ بالى بت پەرستى بەئەستۆزەیه!...)... (یوسف) پەبى بەو بەرد كە لە ریسواکردنى ژنەكەدا، بەشى خۆشى تیا بوو چونكە ئەو لە زانستكۆى یۆنانییهكانى (تەبەریە)دا ئەخوتند جا هەروەك ژنەكە هەستى بەدەموچا و تىكچوونى (یوسف) كردبى و ابوو، دەمودەست گوتى: (دوور نییه كە ئەم لاوہ گرفتارى جوانى مەریەمى مەجدەلى بووبى، لەگەل ئەو گیانە خراپانەدا كە زال بوون بەسەریا... بەلام هەر ئەم نییه كە گرفتارى ئەو كچە بووبى!...)...

لە راستیدا، كە یوسف چوو ناو پىخەفەكە بەو، هەستى بەخۆى كرد كە بەتەواوئەتى گرفتارى دلدارى مەریەم بوو چ لە خەودا، چ لە بیداریدا، هەر ئەو ئەهاتەو بەرچاوى. بۆ بەیانى رۆژى دووهم، پرارىدا مالى (دیمە تریۆس) بدۆزیتەو بەلام

كارەسات واهاتە پىشەو كە لە دەست دۆزینەوى فرۆفیل بۆ ئەوكارە رزگارى ببى چونكە لەناكاو، لە كاتى ناشتاكردنىا، یەكێك لە ساز لى دەرەكان هاتە لای و پى گوت دواى كەوئى بۆ مالى (دیمە تریۆس) لەسەر شەقامى یۆنانییهكان، تا نەخۆشییەكى هەیه چاكى بكاتەو، داىكى (یوسف) یش بەسەر سورمانىكەو سەبى یوسفى ئەكرد چونكە سەبى كرد لە ئەندازە بەدەر خۆى ئەرازىتیتەو پى گوت: (كە تۆ ئەچیتە مالى سەردار ئەمەندە خۆت نازىتیتەو... بۆچ لەو مالهەدا كە بۆى ئەچیت كچ هەیه؟!...)... كە یوسف دەموچاوى سوور هەلگەرا، داىكەكەى لە گومانەكەى خۆى دلنیاوو كە راستە... گوتى: (تۆ بلئى كئ بى؟!... چ كاتىكیش بتوانم بچم ببىنم و بوئى بخوازم؟!...)... یوسف پەبى بەو بەرد كە داىكى بەپەرۆشى ئەووەو بە كە ژنى بۆ بهئىنى، تا بەبۆنەى ژن هینانەكە بەو واز لە چوونە ئەسكەندەرییه بهئىنى!...

ئەو سەماكەرەى یارمەتیبى هەژارانى ئەدا!

مالى تار دروست كەرەكە گەورەبوو هەر ئەوئەندە یوسف لى نرىك بوووه، ئاوازى نەرم نەرم ئەهاتنە بەرگوتى، یەكێك لە وانەى كە تازە فىرى ساز لى دان ئەبوون مەشقى ئەكرد كاتىك براىە ناو باخچەكەى كە پرى بوو لە گول و چنور هىچ نىشانەیهكى مەریەمى بەرچا و نەكەوت لە پر دەنگى یەكێكى كەوتە بەرگوئى، پى گوت: (وەرە ئىرە!)... كە ئاوورى داىو، پىاوێكى یۆنانى قەلەوى دى لە تەمەنى شەست سالان دابوو لەسەر تەختىك دانىشتبوو لە نرىك لىواری كەلە بەردىكى گەورە و بلندەو لەناو باخچەكەدا خەرىكى سازکردنى ژىیهكانى تارىكى گەورەبوو چاوهكانىشى كە چووبوون بەناو دەموچاوه خەرەكەیدا، پرپوون لە زىرەكى و دل خۆشى دەمودەست یوسف هەستى بەخۆى كرد ئەو كابرا قەلەوى بەدلدا ئەچى كەچى ئەمەندەیش مەبى خواردبوووه بۆنى لىو ئەهات یوسف بەشیرىنیهكەو گوتى: (پىیان گوتم دیمە تریۆس ئەبەوئى بتىنى)... پىاوەكەیش گوتى: (منم دیمە تریۆس) ... ئنجا یوسف گوتى: (بەلام مەریەم گوتى من لەگەل ئەوا ئەژىم...) یوسف هیشتا قسەكەى خۆى تەواو نەكردبوو، دەموچاوى سوور هەلگەرا وشلەژا و زمانى وهستا... پىاوەكەیش گوتى: (بۆچ لەمەدا كەموكوورپى هەبە كە لەگەل مندا بژى؟!... تۆش وەك هەموو كەسێك، ئەبى ئەوئەت بەدلدا بىت، كە بى مەبەس نییه، كچىكى جوان لەگەل پىاوێك دا بژى... بەلام تۆ كە ئەم بىنىت ئەوئەت دىتە بەرچا و من پىاوێكى بەدخووبم و داوئىنى كچى بچووك پىس بكەم؟!...)... ئەوئەت گوت و دەستى كرد بەپىكەنن بەدەنگىكى بەرزەو دەستى

گرتبوو به زگیه وه نه وهک بته قتی پاشان به چمکی کراسه که ی چاوه کانی خۆی سړی ئنجا گوتی: (داخه که م بۆ خۆم!... ته نانهت ته گهر ئاره زووی ژنیش بکه م، هیچ ژنیک نییه ئاره زووی قه له ویتکی وهک من بکات!...)...

(یوسف) یش ته کانی دایه خۆی په شیمان بوونه وهی خۆی له قسه که ی خۆی بۆ پیشان بدات به لّام کابرا دهستی کرده وه به قسه که ی خۆی گوتی: (ببگومان تۆ به ندوباوی ته موته وت بیستوتته وه... به لّام راستییه که ی ته وه تا که ئه و ئافره تانه چا و به مهربه م هه لّ ته هیتن (ههر له بهر ته وهی که پیاوانی دلکیش کرده و چاویان تی پرپوه جا ههر ته و که سانه یشن که پیتی ته لّین سۆزانی و داوین پیس بۆ ته مه ی پاکانه بۆ خۆیان بکه ن، که بۆچ ئاره زووی له شی ته که ن!...)...

ئنجا یوسف به دلّ پیا چوونیکه وه پیتی گوت: (وام دبیته پیش چا و که راستی په رست بیت!...) (۱)

کابرایش گوتی: (ئه، من پیاویتی مه ی خۆم!... من پیاوانم زۆر تاقی کردوته وه وایشم بۆ دهرکه وتوه که زۆربه یان دهروونیا ن پره له به دیی و ناپاکی...

من باوه ریم به و خوایه نییه که بێ به ریم بکات له خۆش رابواردن به لّام چاکه ی من له وه دایه که له خۆم به ولاره زیان به که سی تر ناگه یینم!... به راستی من وام پێ خۆشه که که سانی تریش له خۆشی و کامه رانییدا ببینم جا له بهر ته مه یه که ماوه ته دهم به مهربه م گۆزانی بلتی و سه مایش بکات، تا ته وان خۆشی له بینینی جوانییبه که ی و کرده وه په نگینه کانی ببینن ته مه یش به لای خۆمه وه، دووره له کاری شه یتانه وه... ئه ی جووله که!...)...

پاش ته وه یوسفی بانگ کرده لای خۆبه وه دابنیشی ئنجا له بابته فیتییه که ی مهربه مه وه پرسی لی کرد، که رۆژی پیشوو تووشی هاتبوو (یوسف) یش گوتی: (من پر وا ناکه م ته وه نه خۆشیی پیرۆزی... چونکه زۆر کچی وام دیوه که تووشی ته م جووره فیتیانه بوون... که چی زۆریشیان که گه یشتوونه ته ته مه نه ی پیگه یشتن چاک بوونه ته وه!...)... کاتی که یوسف پیتی گوت: هاواری وای ته کرد، وهک دارکاری کرایی واپوو، کابرای یۆنانی هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: (من به هیوای ته وه بووم مهربه م ته وهی له بیه چووبیتته وه چونکه ته و کاته ی مهربه م هینایه لای خۆم په روه رده ی بکه م

(۱) راستی په رست: واته (فه یله سوف).

ته مه نی دوانزه سالان بوو باوکه که ی کۆتر باز بوو، راوی کۆتری ته کرد دزیتی به دخویش بوو هه موو جاریک لیتی ته دا... ته نانهت ته وه نده ی نه ما بوو که بیفرۆشی به کابرایه کی رۆمایه ی به لّام من نرخیتی گرانترم پیدا و به ئاشکرایش کردم به کچی خۆم له سه ر دهستی فه رمانه واییدا... هه رجیبه کیشم ته زانی له ساز و ئاواز و راستی په رستی و هونه ره کان فیرم کرد... له راستیدا مهربه م له گۆزانی گوتن و سه ماکردندا ته واو قالّ بووه و شماره زا بووه... جا له بهر ته مه یه که که سانی تر به ده ست بلاوییه که وه به خششی ته دهنی!...)...

یوسف یش که لیتی پرسی: (تا یا لیتی ناترسی هیچی به سه ربی؟)

گوتی: (پشتم به تیپی ساز لی دهره کان به ستوه که ئاگایان لیتی بی، هیچی به سه ر نه یی)... پاشان گوتی: (له راستیدا مهربه م له وانیه، ته گهر بیه وی، دلّی خونکاره کان کیش بکات به لّام هه رچی منم کامه رانیی ته و له سه روو هه موو شتییکه وه دانه نیم جا هه ر له بهر ته مه یشه که نامه وی دووری بخه مه وه له (مه جدل)... ئه ی ته گهر تۆ له جیتی من بوویتایه چیت ته کرد؟!...) (یوسف) یش شماره گه وره کان و خراپه ی ناو شماره گه وره کانی بیه رکه وته وه وای هاته پیش چا و، که بۆ (مهربه م) ودها چاکتره که شوو به لاویکی چاکی له سه رخۆ و مه ند و سه نگین بکات، که ئاگای لیتی بیت و خه می بخوات و کامه رانی و خۆش گوزهرانیشی بۆ پیتک به یتنی کاتیک ته وه یشی به بیه ردا هات که چی ته بی ته گهر ته و لاره پزیشکیکی سه رکه وتووبی له کاره که ی خۆیدا؟... دلّی که وته لیتدان به لّام وایشی هاته پیش چا و که ئاواته کانی (مهربه م) له ئاواته کانی خۆی که مترنن دواپی گوتی: (لای نه ته وه که ی خۆم واته یه ک هه یه ته لی: مرۆف بریتییبه له و وینه به رزانه ی که دلّی خۆی ئاواتی بۆ ته خوازی، جا له بهر ته وه گومانم هه یه له وه دا که ته گهر مهربه م دوور بخریتته وه له گۆزانی و سه ماکردن، به کامه رانییه وه بمیتیتته وه!...)... کابرایش گوتی:

(نای له م هۆشه به هیزه ت که له م له شه پچوکه تایه!...)...

کاتیک ته وان له م گفتوگۆبه دا بوون، له و دیو دهرگا که وه دهنگه دهنگیک هات پاشان (مهربه م) په یدا بوو. سه رپۆشه که ی سه ری خۆی لادا، بی ته مه ی بزانی (یوسف) له ویتیه یان نا ئنجا گوتی: (سه معان تووشی کاره ساتیک بووه وا هیناومه له گه لّ خۆمدا)... ئنجا له و کاته دا هه ندی که س هاتنه ژووره وه (هادجا) ی سه رۆکی تیپی ساز لی دهره کانیان له ناودا بوو یاریده ی یه کپیک له راوه ماسی که ره کانی ته دا، که پرستی برابوو.

(مهریه) یش که پیتی زانی (یوسف) له ویتیه، به زه زده خه نه یه که وه گوتی: (تاویک له مهو پیتش له مائی ئیوه بووم دایکت پیتی گوتم که هه تا ئیوارئ یش ناگه ریتیه وه)... (دیمه تریوس) یش پیتی گوت: من خۆم ناردوومه به شوینیا، بیتنه ئیره، تا سوپاسی خۆمی پیتشکهش بکه م له سهر ئه وهی که دویتنی یارمه تیبی توئی داوه و پیتته وه خه ربیک بووه (یوسف) یش چوو ته نیشته ماسی گره برینداره که وه، به چیچکانه وه دانیشته له دواییدا بۆی ده رکهوت که ئیسکه کانی بالئ له جئ چوون دهستی کرد به سرکردنی له شی ماسی گره که، هه ندئ گیا و مهیی تیکه ل کرد و دایئ پاشان ئیسکه له جئ چوو کانی بالئ خسته وه جیتی خویان ئیجا له شیتوه یه کی هونه رمه ندانه دا باله که ی به سته وه به چه ند پارچه ته خته یه که وه که (دیمه تریوس) ئه وهی لئ دبی، سهری سورما و خۆی پئ نه گیرا دهستی کرد به پیا هه لدانئ...

شو ناکات به یوسف!

بۆ به یانیی رۆژی دووم (یوسف) چوو له لای (سه معان) سهیری نه خۆش یه که یه بکاته وه ههر ئه وه نده گه یشته ده رکی باخچه که ی (دیمه تریوس) وه ستا، نه وه ک ئه و چاو ئه ندازه جوانه ی که که وتبووه به رچاوی، تیکی بدات!...

چونکه وینه یه کی زیندوو بوو بۆ دلنیا یی و کامه رانی که ته ماشای کرد (سه معان) له سهر ته ختیک دانیشته بوو، له گوئ ئاوی گو مه که وه (مهریه) یش له خوار پیتیه وه دانیشته بوو، تاره که ی خۆی لئ ئه دا و ئه و گۆرانیه شی ئه گوت که (سوله یانی تیکه یشتوو^(۱)) له نووسراوی (گۆرانیی گۆرانیان)^(۲) دا ئه و گۆرانییه ی گوتبوو... به لام (یوسف) ی لاو، له پاش تاویک خۆی پئ نه گیرا، خۆی ئاشکرا نه کات، به ده نگیتکی

(۱) سله یانی حه کیم: له ده روه به ری ۹۷۰-۹۳۵ پ. زدا مه لیکي ئیسرا ئیلیه کان بووه کوری داوود پیتغه مبه ره له (بتشایع) ی ژنی که به نار ه و داگیری کردو ماره ی کرد، له سه رده مه که یدا ولات گه یشته ئه و په ری گه شه کردن و ههر ئه ویشه که هه یکه لی ئورشه لیمی بنیاتنا؛ له مه دا له گه ل (حیرام) ی پاشای (صور) هاو په یمانبون و هه رچی کرێکار و شاره زا و ته خته ی دار ئوروزه بۆ بنارد سلیمان زانا و حه کیم و پیتغه مبه رتکی خواش بووه، له قورنانی پیرو زدا باسی لئوه کراوه.

(۲) گۆرانی گۆرانییان: (نشید الانشاد) و اتا سرودی سروده کان که مه به ست له و سروده یه که له کلێسادا به ده نگه وه ده وتراو هی داوود پیتغه مبه ر بووه که جگه له هیز و توانا و جوانی ده نگیشی هه یجگار خۆشبووه، ئه گین سله یان خۆی سرودی نه بووه، له ته وراتدا به (مه زامیر) ناو ده برین و ئه مه یه کینه که له وان.

به زه وه ئافه رینی لئ کرد... (سه معان) یش گوتی: (خوین گره که، مافی هه یه واکات!... ئای ئه و روزه م چه ند پئ خۆش بوو که له چه قی رینگای کفر ناخوومدا تووشت هاتم و تو م ئه دبی ئه گریایت؟!...)... کچه که که ئه وهی لئ بیست داچله کی و گوتی: (یوسف) که من تووشی ئه و به سه رهاته سه خته هاتم، ته مه نم له دوانزه سالان تیپه ری نه کردبوو... هه تا ئه یانته وانی لییان ئه دام له به رگو پووشه نییش رووتیان ئه کردمه وه به پروتی پيشانی که سانی تریان ئه دام... تا له بابته کرینی منه وه سه ودا بکه ن... ئه م سه معانه یش یه که م که س بوو به زه یی پیا ما ها تیتته وه له ژیا نا... ئیتر سه رسورمانی پئ ئه وئ که من ئه و و (دیمه تریوس) م له هه موو که س زۆرتر خۆش بوئ له جیهاندا؟!...)... یوسف دهستی کرد به پشکنینی بالئ سه معان^(۱) پاش ئه وه کچه که رووی کرده وه یوسف و دهستی کرد به پیا هه لدان به سه ریا، و سوپاسی ئه کرد، له سه ر ئه وهی که ئه و هونه رمه ندیه ی پيشان دا بوو له گرتنه وهی باله که ی سه معاندا... دوایی یوسف ناچار بوو لییان جیا بووه وه تا بگات به نه خۆشه کانی خۆیدا به لام تا پۆی (مهریه) له میتیشکی جوئ نه ئه بووه وه.

مهریه م و ئه هاته پيش چاوی یوسف، که منالیکه و به زه رده خه نه یه ک کامه ران ئه یی و، به مۆنی و گرژیه کیش ئه که ویتته گریان!... هه رچه نده یوسف له مائی (دیمه تریوس) دا روو که شتیک له روو که شه کانی ده و له مه ندیی و خۆش گوزه رانیی چاو پئ نه ئه که وت، به لام شتی وایشی تیا ئه دبی که ماله ده و له مه نده کان له سه ری دامابوون... ئه وهی ئه دبی که کامه رانییه ک هه یه له ناو ئه و خانووه دا، دلئ هه موو ئه ندامانی ئه و خیزانه ی پیکه وه نووساندوووه.

ئه و کامه رانییه یش له و خۆشه و یستیه راسته قینه و ئاشکرایه دا ده رئه که وئ که له ناوه ندیاندا یه که نه پیتچو په نای تیا یه و نه ئه یش شارریتته وه!... کاتئ که یوسفی لاو، له بانگی شتواندا گه راپه وه مالتئ، بۆنی ماسیی سووره وه کراوی هات به لووتدا ده می پرپوو له ئا و بۆ خواردنی، رووی کرده جیتی چیتش لئ نانه که یان که ته ماشای کرد ئه و (مهریه) به ته نشت دایکییه وه دانیشته وه مهریه م ماسیه کی گه و ره ی به دیاریی هینابوو بۆ دایکی یوسف دایکیشی به زۆر گلی دا بووه وه لای خویان نانی شتویان له گه لدا بخوات!... (یوسف) یش پیتی گوت: (تۆ بلتی له پاش شتو خواردنه که یش، سه ما کردنی کمان له سایه ی تۆوه ده ستگیر بیئ؟!...)...

(۱) راستتر: به ته ماشا کردنی بالئ... که (معاینه) ده گرتته وه نه ک (تفتیش).

مەریەمیش ھەردوو بەللی خۆی بەرزکردووە و خۆی وا پیشاندا کە ئەوێ پێ ناخۆشە، گوتی: (ئەتەوئ دراوسێکانت پیت بلین لە مائی خۆتا لەگەڵ کچیکێ سۆزانیدا را ئەبوئیرت؟!...)

جا لەوکاتەدا کە دایکی یوسف خەریکی نامادەکردنی چیشتی شیوان بوو لاوەکە مەریەمی لەگەڵ خۆیدا برد بۆنا و ئەو نەخۆشخانەییە کە ھەژارەکانی ناو شاری تیا چاک ئەکردهو، دوای ئەو لە پاش شیو خواردنیش لەگەڵیا چوو و بە مائی خۆیان لەو کاتەیشدا کە خەریک بوون لەیەکتەر جوئ ببنەو، مەریەم گوتی: (بەراستی یوسف، دلم بەدایکتاچوو... تۆیش ھەروەھا کردووە و رەوشتی شیرینت ھەییە!...) پاش ئەو بەسەر نووکی پەنجەکانیەو خۆی بەرزکردووە و ماچیکێ کولمی یوسفی کرد!... کاتیک یوسف گەرایەو لە لای دایکی کامەرانیی پتوہ دیاربوو، دایکە کەیش قسەیی لەگەڵیا کردووە کە ئەو کچەیی بۆ بخوازی و ماری بکات لە بابەت سەماکردنە کەیشییەو ئەیگوت (پیتغەمبەر داوود) خۆیشی، کە ھەستی ئایینی تینی ئەسەند، دەستی ئەکرد بەسەماکردن لە بەردەم نارامگای خودادا، لەناو پەیکەرگاکەدا!... بەلام کە لاوەکە بەمەریەمی گوت شووی پێ بکات، مەریەم گوتی: (لە تۆ ناوہشیتەو کە من ماری بکەیت!..)

بەلام کە یوسف نووچی لەسەر گرت، گوتی: ئاواتی من ئەوہییە بیمە لاسایی کەرەوہییەکی^(۱) بەناوبانگ، تا بەھۆی ئەوہوہ سامان و خۆش رابواردنیکێ وا برژی بەسەر (دیمەتریۆس)دا، کە تۆلەیی ئەرک و نازاری ژبانی خۆی بۆ بکاتەوہ!...

بانگ کرا بۆ سەماکردن لە کۆشکی بیلاتسی بەنتیدا

مەریەم، بەتەنیا، لەناو باخچەکەدا دانیشتبوو، لەسەر ئاوازیکی تازە مەشقی ئەکرد لە پر راسپیتراویک ھاتەلای، کە لەلایەن (بیلاتسی بەنتی)یەوہ نییرابوو پیاوہکە لە رووی ریتزگرتنەوہ بۆی چەمیەوہ و پیتی گوت سەرداری گەورە، بانگی ئەکات بۆ نانی شیو خواردن لە کۆشکی خۆیدا، کە لە (تەبەریە)دایە، ئەبەوئ گۆرانی بلتی و سەمایش بکات بۆ میوانەکانی!...

کچە ئەمەندە گەشکەدار بوو بەم بانگکردنە، ئەوہی لە بیسەرچووہ کە یوسف چاوی پیتی ئەترساند، یاخود ئەو کردوہ نەنگانەیی لەبیر چووہ کە بیستتبووہوہ لەناو

(۱) لاسایی کەرەوہ: ئەکتەر (ممثل).

کۆشکەکانی رۆمایییەکاندا ئەکران ئەو ھەر بییری لەوہ ئەکردهو کە پارەییەکی ئەمەندە زۆری دەست ئەکەوئ، کە (دیمەتریۆس) بتوانی پیتی بروات بۆ ئەسکەندەرییە. پیاوہ راسپیتراوہکە لیتی پرسی مائی یوسف لە کوئییە؟ چونکە لەو کاتەدا ژنی سەردار پیتوہستی بەچاککردنەوہ ھەبوو مەریەمیش رینگای پیشاندا بۆ مالاہکە بەلام ئەوہیشی پێ گوت، کە نەھیلتی یوسف بەوہ بزانتی، کە بۆ کۆشکی سەردار بانگ کراوہ (دیمەتریۆس)یش ئەمەندەیی پێ خۆش بوو کە (مەریەم) بۆ کۆشکی سەردار بانگ کراوہ، لە خۆشیاندا گوتی: (زۆری پێ ناچی، ئیتەر بانگ ئەکرتیت بۆ سەماکردن لە کۆشکی گەورە پیاوہکاندا.

ئەمەیش بۆ ئەوہ باشە کە ھەر کاتێ چووتە لای کارگێری جینگای لاسایی کردنەوہی ئەسکەندەرییە بەناسانی وەرت بگرت!...) پاش ئەوہیش گوتی: (ئەوہندە ھەییە لەوہ ئەترسم کە لەناو ئەو کۆشکەدا شتیکت بەسەری!...) کەچی (مەریەم) تی کۆشا ترسی لە دل دەرکات، بەوہ دلنیای کرد کە تیپی ساز لێ دەرەکان ناگیان لیتی ئەبێ... بەلام ھەر ئەوہندەیی خۆش بوو تا گەیشتە کۆشکەکە ھەر ئەو ئیوارەیی جیاپان کردوہ لە تیپی ساز لێ دەرەکان و ئەویان گەیانە ژووریکێ تاییەتی زۆری پێ نەچوو، کچیک ھاتە لای و پیتی گوت: (بۆچ بەرگی سەماکردن لەبەر ناکەیت؟) کاتێ کە مەریەمیش پیتی گوت: وا رھا تووم کە بەجلویەرگی ئاساییەوہ سەما بکەم کچەکە تیزی پێ کرد دەموہدست کراسیکێ تەنکی وای بۆ ھینا و لەبەری کرد کە شوئینە جوانەکانی لەشی بەتەواوەتی دەرخت پاش ئەوہ لیتوہکانیشی بۆ سوورکرد (مەریەم) لە کچەکەوہ زانی، کە نیزەکە و ناویشی (ئیتس)ە ئنجا لیتی پرسی: (بۆچ تۆیش کە سەما ئەکەیت ھەر ئەم جۆرە کراسە تەنکانە لەبەر ئەکەیت؟)...

بەللی وا ئەکەم... کاتێ کە پیاوہکان سەرخۆش ئەبن، ئەوہیان پێ خۆشە کە کراسەکە رابکیشن ئەمیش وا دروست کراوہ ھەر کە راکیشرا بکرتیەوہ و بکەوئیتە خواروہ!...

مەریەمیش بەسەر سورمانیکەوہ پیتی گوت: (بۆچ تۆ بەرووتیبیەوہ سەما ئەکەیت؟) کەنیزە کە کەیش گوتی: (بەللی... بۆچ کەس تۆی بەرووتیبیەوہ نەدیوہ؟)...

مەریەمیش گوتی: (کەس بەرووتیبیەوہ منی نەدیوہ... تەنانت ئەو دیمەتریۆسەیش کە کردوومی بەکچی خۆی، ھیشتا بەرووتیبیەوہ نەیدیوم!...) کەنیزەکە کەیش بەدەنگیکێ بەرزوہ گوتی: (کەواتە تۆ ھیشتا بوخچەیی نەکراوہیت؟!...) کەواتە بگەرێرەوہ (مەجدەل)... باشترە بۆ تۆ کە شوو بەلاوئیکێ جوولەکەیی باش بکەیت... چونکە ئەم

جیگایه پریه تی له داوین پیسی و بهدخوویی... رویشتن چاکتره له وهی که خوئیتییی خونکار (هیرۆدوس) بیینی... تابلتی ئەم پیاوه گوشتنه پیس و نهگریسه... کهس له دهستی رزگار نابێ!...)

لهوکاته دا ساز و ئاواز لیدرا (ئیتس) یش دەرگاکه ی کردوه و رویشته دهره وه (مهريه م) له داخانا هاته له رزین، بهدل ئه یویست له و جیگایه را بکات که چی له گه ل ئه وه یشدا سه رچلی کاریکی وای پی کرد که ئه وه دەرگایه که نیزه که که لیبی چوه دهره وه، دووباره بیکاته وه که ته ماشای کرد ئه واهو لیبکی یه جگار گه وهری له بهرده مدایه، ئەمهنده رازینراوه ته وه دل پی و کیش ئەکات سه رین و پشتی و تهخت له سووچیکه وه دانراون له ویدا پیاویک دانیشتبوو، به لایه وه و ابوو خونکار (هیرۆدوس) ئه وپی، پیاوانی گه وره گه وره له ملا و له ولایه وه دانیشتبوون، گه شترین و جوانترین جلویه رگیان له بهردا بوو خوان له بهرده می هه موویاندا دانراوو.

وادیاروو مه ی کاری کردوو، هه موو سه رخۆش بوو بوون، ته نیا (جایوس فلاکۆس) نه بێ، له گه ل پیاویکی ئیسک گراند، که چاوی بریوو بوو له ئالۆش و خرۆشی په گه زیایی له دل خۆیدا گوئی په نگه ئەمه یش (بیلاتس) بی له و په ری هۆله که یشه وه (ئیتس) خه ریکی سه ماکردن بوو له سه ر چهند ئاوازیک که ساز لی دهره کانیان له بهرچا و شارر ابوونه وه.

که نیزه که که یش خۆی و نزیک ئەخسته وه له میوانه کان، ئەکه وته به رچنگیان ده ست بازی و گه مه ی له گه لدا ئەکردن کاتی که ئەیشیان ویست بیگرن، خۆی له ده ستیان پاته پسکاند!...

(جایوس) یش چاوی بریبوه سه ماکه ره که به لام لیبی وه رس بوو بوو (مهريه م) یش گرفتاری جوانیی بوو بوو کاتی که که نیزه که که لیبی نزیک بوو وه، چمکی کراسه که ی راکیشا کراس که وته خواره وه ئه ویش به پروتی دهستی کرد به سه ماکردن ته نیا پارچه سیپالیتیک نه بێ که ئەملا و ئەولای سمته شار دبووه وه هیچی له بهردا نه ما بوو^(۱)

(۱) له راستیدا ئەم (پارچه سیپال) مامۆستا له بهر لاپه ره که وه له ئاستیدا نووسیویه (زنار؟) و دیاره ماناکه ی بۆ ساغ نه بوته وه، جا زنار به و پشتینه دهوتری که ناموسولمانه کان ده بانه ست بۆ جیاکردنه وه یان، زۆتر له قایش یان چه رم بوو، که به شلی له که مه ردا ده به سترا دیه نی ئافره تی جوان ده کرد له پێش و پاشه وه له (المنجد) دا هاتوه: (البسه الزنار، شد الزنار علی وسطه والزنار ما یشد علی الوسط).

پیاوه کان به ده نگیکی به رزه وه گوئیان: (ئه و سیپال هیه ش لاده... ئه و سیپال هیه ش لاده... ئه و سیپال هیه ش لاده...!)... له چاویاندا ئالۆش و خرۆشیکی درنده ی و دیاروو، که ترس و له رزی خسته بووه دل (مهريه م) وه مه ربه م ئه یویست خۆی دهر باز بکات!... (ئیتس) یش دهر پیکه ی دا که ند و خۆی نزیک خسته وه له (جایوس) دهستی بۆ کیشا و دهر پیکه ی فری دایه به رده می به لام لاه که خۆی تی نه گه یان!... (هیرۆدوس) یش خۆی کیش کرد و دهر پیکه ی گرت به ده سه ته وه و قیژاندى گوئی:

(ئیمشه و ئەم کچه بۆ منه!...)... ئیتر ئه وساکه که نیزه که که کشایه دوا وه بۆ ئه و جیگایه ی (مهريه م) ی تیا بوو، که له داخانا گری گرتبوو ئنجا به مه ربه می گوئ: (ئه زانی جایوس فلاکوس بۆچ دهر پیکه ی رانه کیشام؟... ئه وه له بهر ئه وه بوو که تو ی ئه و ی!)... مه ربه می ش قیژاندى گوئی: (ئه مه هه رگیز سه ر ناگرئ! من هه ر بۆ ئه وه هاتومه ته ئیتره که سه ما بکه م و هیچی تر!...)... ئیتر له و ده مه دا گوئی له ساز و ئاوازی تیه که ی خۆی بوو، هه ندیک به وه دلنیا بووه وه، زال بووه وه به سه ر ترس و له رزه که ی خۆیدا ئنجا هاته نا و هۆله که وه!...

هه له ی یه که م

هه ر ئه وه نده سه ری شه که له له شی (مهريه م) که وته خواره وه، یه کتیک له رۆما بیه کان دهستی کرد به پیکه نین مه ربه می ش که ئەم پیکه نینه ی گوئی لی بوو، هه موو ئەندامه کانی له شی گرژبوون.

چونکه قسه ی که نیزه که که ی بیرکه وته وه به لام ساز و ئاوازه کان هه ست و تاسه کانی ئه ویان وه رده گرتوو و کاریان تی کردن، کاتیکی به خۆی زانی سه ماکردنه که هه موو دلته نگیه کی له بیر برده وه... به لام سه ماکردنه که ی، سه ماکردنیکی پر هونه ر نه بوو، ئالۆش و خرۆشی که ی نه نه بزواند له راستیدا هه ر له و وینه زیندوانه ی ئەکرد که جوانی و دلکیش کردنیان پیشان ئەدا، له خاکی (جه لیل) دا. هه رچی له ویدا دانیشتبوو، سه رسام ما له ناو زه یی و جوانیی ئه و سه ماکردنه (هیرۆدوس) سه ری به رز کرده وه و به وردییه که وه سه رنجی له (مهريه م) ئەدا راستیه که ی بۆی گه شکه دار بوو بوو (بیلاتس) یش چاوتی برینه وشکه کانی له ناودا دانه مان به لام (جایوس فلاکوس) هه ر چاوه پروانی ئه وه بوو که زوو سه ماکردنه که ته واو بی، وه رس بوو بوو له درێزه ی پی دانی سه ماکردنه که!... کاتی که سه ماکردنه که برایه وه، هه موو لایه ک ده ستیان کرد به ئافه رین

کردن و چه پلّه ریزان مهره‌میش له شیوه‌یه‌کی ناسک و شیرین و گه‌وره‌یه‌کی خانمانه‌دا له‌به‌رده‌م سهرداردا کرنووشی نه‌وازشی کیتشا سهرداریش پر تووره‌که‌یه‌ک پاره‌ی بۆ هه‌لدا وه‌ری گری، مهریه‌م له زرنه‌گی پاره‌کانه‌وه زانی که له هه‌زار دیناری زۆرت تر تیا به مهریه‌م تووره‌که‌کی هه‌لگرت و رۆیشت بۆ نه‌وپه‌ری هۆله‌که، له‌وتیه سه‌یریکی پیاوه‌کانی تیه‌ ساز و ئاوازه‌کی خۆی کرد و تووره‌که‌کی هه‌لدا بۆ (هادجا) که سهرکرده‌ی تیه‌که بوو پاش نه‌وه ده‌موده‌ست چوو بۆ نه‌و ژووره‌ی که لیوه‌ی هاتبووه ده‌روه وه‌ستا و سه‌یریکی له‌شه جوانه خروپ و نه‌رمو نۆله‌که‌ی خۆی کرد ئنجا له ئاوینه درێژه‌که‌ی ناو ژووره‌که‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوه ناسک و شیرینه دلکیش که‌ره‌که‌ی خۆیشی کرد تا نه‌هات له خۆی ورد نه‌بووه‌هه بی‌ری به‌خۆیه‌وه خه‌ریک بووبوو، ناگای له خۆی نه‌بوو که (جایۆس فلاکوس) ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه کاتێ که چاوی به‌و که‌وت داچله‌کی به‌لام (جایۆس) دلنیا‌ی کرد له‌وه‌ی که هیچی لێ ناکات، ترسی نیشته‌وه تووره‌که‌یه‌کی تریشی پاره پی به‌خشی و ده‌ستیشی کرد به‌پیاوه‌لانی سه‌ماکرده‌که‌ی و کارتێ کردنی نه‌وه سه‌ماکرده‌ له‌ دلی هه‌مووان... پاش نه‌وه رووی لێ نا که بچیت له‌گه‌لیا و هه‌ندی چیشت بخوات له جی‌گایه‌کی وا دا که دووری له‌ خوانه‌کانی سه‌رخۆشه‌کانه‌وه... به‌لام که‌ردیی مهریه‌م هیشتا نیشانه‌ی ترس و له‌رزی پتیه‌ دياره، رووی تێ کرد و گوتی: (کچۆله‌که‌ی خۆم هیشتا هه‌ر لیم نه‌ترسیت؟! مهریه‌میش بیانوی وا بۆ هینایه‌وه، که نه‌بی زوو پرواته‌وه بۆ مالتی، چونکه (دیه‌تریۆس) چاوه‌روانیی نه‌کات (جایۆس) یش پیتی گوت: (بی‌گومان نه‌و تووره‌که‌ پاره‌یه ترس و مرسی له‌ دل نه‌باته ده‌روه! بی‌جگه له‌وه چوار یاسا‌ل‌یشت هه‌یه، هه‌موویان خاوه‌ن هیتز و بازووی خۆیان!...) کاتیک (مه‌ریه‌م) به‌ته‌نیشت (جایۆس) هه‌هه‌لدا چووه نه‌مه‌نده له‌ خۆی نه‌ترسی... ته‌نانه‌ت خوتووه‌کی دلی نه‌هات و به‌خۆی که به‌هه‌لدا چووه نه‌مه‌نده له‌ خۆی نه‌ترسی... ته‌نانه‌ت خوتووه‌کی دلی نه‌هات و خۆشی به‌له‌شی نه‌گه‌یشت، که نه‌بیینی کورپکی لای جوانی خاوه‌ن پایه و ده‌سه‌لاتی وه‌ک (جایۆس) له‌گه‌لیای و به‌ده‌ستی خۆی میوانداری بکات.

کاتیکیش هه‌ستی کرد به‌بالی (جایۆس) باوه‌شی پیا نه‌کات و کراس و به‌رگه ئاوریشمه‌ لووسه‌کانیشی له له‌شی نه‌که‌وئ، دل خروشان‌ی خۆی بۆ به‌رهبه‌ست نه‌کرا... کاتیکیان زانی گه‌یشتنه ژوورپکی به‌جگار گه‌وره و جوان و رازاوه.

مه‌ریه‌میش به‌سه‌رسامیه‌که‌وه لیتی پرسی: (نه‌مه‌یه ژووری نوستنه‌که‌ت؟!...) ... (جایۆس) یش وه‌رامی دا‌یه‌وه گوتی: (به‌لێ نه‌مه‌یه... به‌لام پیویست ناکات لیتی

بترسیت!...) جا بۆ نه‌مه‌ی نیاز پاکیی خۆی بۆ بنوینێ ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌داگیرساندنێ مۆمه‌کان... له سووچیکێ ژووره‌که‌یشه‌وه خوانیکێ نان خواردنی بچووک ئاماده‌کرا بوو هه‌ر شتێ خۆش بی و چاک بی بۆ خواردن له‌سه‌ری دانرابوو... لاوه‌که هه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌کی پیشکه‌ش به‌مه‌ریه‌م نه‌کرد، لیتی وه‌رته‌گرت به‌راستی برسیه‌تی په‌ریشانی کردبوو.

کاتیک (جایۆس) له‌مه‌ریه‌م هاته پی‌شه‌وه و له‌شی به‌له‌شیه‌وه نووساند، مه‌ریه‌م تێ کۆشا خۆی لێ دووریخاته‌وه به‌لام هیتزیکێ شارراوه له‌له‌شیا، پالی پتیه‌ نه‌نا، خۆی خا و بکاته‌وه و خۆی بدات به‌ده‌ستیه‌وه... کاتێ که لاوه‌که‌یش به‌دلپیکێ پر له خۆشه‌ویستیه‌وه باوه‌شی پیا کرد و ده‌می نا به‌ده‌میه‌وه، ماچی بکات، مه‌ریه‌م ماچه‌که‌ی پی خۆش بوو که‌چی له‌پر نه‌رم و شیرینی و جوانیه‌که‌ی (جایۆس) له ئارادا نه‌مان و، درنده‌یه‌تیه‌کی به‌گروکلپه‌وه له ده‌مو چاویا ده‌رکه‌وت!... مه‌ریه‌میش ده‌ستی کرد به‌قیژاندن و هاوار کردن و په‌لاماردان تا خۆی له ده‌ستی رزگار بکات، به‌لام له پاشدا سه‌ری گیتبوو پرستی برا دوایی ته‌کانی دا‌یه‌ خۆی، خۆی رزگار بکات، چونکه هه‌ستی به‌لاوه‌که کرد خستوتیه‌ سه‌ر باله‌کانی خۆی و هه‌لیگرتوو به‌لام له‌وکاته‌دا سه‌ره‌تای له هۆش خۆ چوون لیتی دیاردیدا زۆری پی نه‌چوو که‌وته بی هۆشیه‌کی قووله‌وه!...

رۆماییه‌کان کچه‌ جووله‌که‌ ماره‌ ناکه‌ن!

(یوسف) نه‌و ئیواره‌یه، دره‌نگ گه‌یشته کۆشکه‌کی سهردار به‌ده‌م هاواری ژنه‌که‌یه‌وه هاتبوو (کلۆدیابر و کیۆلا) یش که ژنی سهرداربوو، خانیکێ ناسک و نازداربوو، جوانیه‌کی ناوازه‌ی هه‌بوو، خۆینی شاهه‌نشا‌هه‌کانی رۆما له‌ناو ده‌ماره‌کانی له‌شیا بوو. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا له‌ دل ره‌قیدا له‌وانی نه‌ئه‌کرد به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌م قسه‌به‌ تابلیتی ئافره‌تیکێ نه‌رمونیان و شیرین خوو بوو جا نه‌وه له‌وه‌دا سکالای له‌ ده‌ست ئیشی بالی نه‌کرد، که ئاوسابوو، له‌شیشی گه‌رم داها‌تبوو، به‌هۆی دوومه‌لیکه‌وه که لیتی هاتبوو یوسفیش ده‌موده‌ست، هونه‌رمه‌ندی خۆی نوواند و دوومه‌له‌که‌ی بۆ هه‌لدی پاشان بۆی پاک کرده‌وه و هه‌ندی ده‌رمانیشیدا به‌خانم که ئیشه‌که‌ی بشکێ... (کلۆریا) یش پر تووره‌که‌یه‌ک پاره‌ی زیری پی به‌خشی.

هه‌روه‌ها خوانیکێ پر خوارده‌مه‌نیی هه‌مه‌ ره‌نگیشی خسته به‌رده‌می دره‌نگه‌ شه‌ویک

(یوسف) له کۆشکه که هاته دهروه بهلام ههر ئهوهنده چهند ههنگاوێکی لێ دوور کهوتهوه، نرکه نرکیکی نهرمی هاته بهرگویی بهدهم دهنگه کهوه چوو که تهماشای کرد ئهوا (هادجا) ی سهرکردهی تپپی ساز و ئاوازه کهی (مهريهم) ه فری دراوته ناو چالیکهوه، له شیشی بریندار کراوه (یوسف) یش دهمودهست، دهستی کرد بهدهرمان کردنی ئیتر ههر ئهوهنده بیستی لهو که (مهريهم) لهو کۆشکه دا ماوتهوه و، لهسهه ئهوه یش سهربازهکان خهنجهریان لێ داوه که نووچی گرتبوو لهسهه ئهوهی بی (مهريهم) نهپراوتهوه، دهمودهست (یوسف) گهراپهوه ناو کۆشکه که، بهبیانووی ئهوه یشهوه که ههندی داووده رمانی لهوی بهجی ماوه، یاساولهکان پریاندا بچیتته ژوورهوه ئهوه یش پتیوستی بهوه نهبوو که بیرکی زۆر لهوه بکاتهوه، راسته و راست خووی کوتا بو ژووری (جایۆس فلاکوس) که تهماشای کرد لاوه که ژووره کهی خووی بهجی ئههیلێ، بهدزیبه کهوه خووی خسته ناو ژووره کهوه؛ که تهماشای کرد ئهوا (مهريهم) له هۆش خووی چوو و جلویهرگه کانیسی له بهر داکه ندراره ههر بهدیه نیا دیاربوو که ئهفسه ره که ئابرووی شکاندبوو له گه ل ئهوه یشدا گه لیک جیگای لهشی شین بوو بووهوه که به لگه بوو بو ئه مهی که چه که په له قازایی کردبوو، تا خووی له دهست ئهفسه ره که رزگار بکات!... (یوسف) یش هیچ نه وهستا دهمودهست که چه کهی به دهسته کانی خووی هه لگرت و بهدزیبه وه گه یان دیه ئه و جیگایه ی که (هادجا) چاوه روانی ئه کرد دوا یی ههردووکیان لهسهه ئه وه بریاریان دا که خو یان لهو رپگایه لابدهن که ئه چه بو مائی (دیه تریۆس)، تا کاروبار دیتته وه سه رخووی له بهر ئه وه که چه که یان هه لگرت و بردیان بو مائی (سه معان) له شاری (کفر ناحووم) دا که چی (مهريهم) یش که ههر لهسهه خووی چوو بوو، هیشتا نه هاتبووه هۆش خووی!...

(مهريهم) له بهر به یانی دوا ییدا هاته وه هۆش خووی که تهماشای کرد و (یوسف) به ته نیشتیه وه دانیشتوه یوسف یش ئهوی رووی دابوو بو ی گپراهه وه مهريهم یش ههر ئه وهنده کارساته کهی خووی بیره کهوته وه، له یوسف هه لگه راپه وه و دهستی کرد به گله یی لێ کردنی که نه یه یشتتوو بمری لهو جیگایه دا، که که تنه کهی تیا دیبوو پاشان دهستی کرد به شیوهن و گریان بو به ختی رهشی خووی که وای بهسهه هینابوو دوا ی ئه وه له گه شی و روو خو شیهه کهی خووی کهوت و خویدا به دهست خه موخه فهت و ماتی و مؤنییه وه.

(دیه تریۆس) یش، که (یوسف) لهو کهینه و بهینه یه ی ئاگا هدار کرد و زانیی (مهريهم) له پیناوی چاکه دانه وهی ئه ودا تووشی ئه و که تنه هاتوه، دل و دهروونی پرپوو له خه مو

و، له داخاند ئه ینالاند!... (دیه تریۆس) ی خه مگین به (یوسفی) ی گوت: (خۆزگه مهريهم ته خواست و مارهت ئه کرد به راستی تو لایوکی بی هاوتایت ئه ویش خو شئیه ییت!...)... یوسف یش پتی گوت: (راست ئه که ییت خو شئیه ییت به لام منی ئه وهنده ی ئه سه که نده ربیه خو ش ناوی!...)... ئنجا (یوسف) چوو به لای (کلۆریا برۆکیولا) وه له بهر نه خو شیهه کهی سه ری لێ بدات ههر ئه وهنده له کهینه و بهینه که ی مهريهمی ئاگادار کرد و به سه رهاته که ی بو گپراهه وه، خانمه که گوتی: (پتیوسته مپرده کهم تو له یه کی گه وره بو ئه م که چه بکاته وه پاره یه کی زۆری بداتی، تو ئه یناسیت!...)... (یوسف) یش که خانمی تینگه یاند، رۆژتیک له رۆژان له (مهريهم) ی خواستوو شووی پی بکات، خانم ئه مه نده دلێ ره نجا، له داخاند گریا گوتی: (چیت ئه وی بو ت بکه م!...)... (یوسف) یش ئه مه ی به هه لزانێ که به خانم بلێ، ئه ترسی له وهی که (جایۆس) سه ربازه کانی خو ی بنیری به شوین که چه که دا بیدۆزنه وه، خانم یش گوتی: (ناتوانی ئازاری ئه و که چه بدات... چونکه شاهه نشاهی رۆما بانگی کردۆته لای خو ی پتیوسته له پاش چهند رۆژتیک بچی بو لای!)... کاتی یوسف له خانم جیابوو وه، له ناو باخچه ی کۆشکه که دا چاوی به (جایۆس) که وت ئه فسهره که یش لیبی پرسی: له با بهت (مهريهم) وه چی ئه زانی؟... (یوسف) یش پتی گوت: (له دیه تریۆس بپرسه!)... ئه ویش گوتی: (به لام دیه تریۆس هبچی پی نه گوت... من ئه مه ندهم خو ش ئه وی زۆری نه ماوه بو ی شیت بيم!... ته نانهت خو شه و یستیه که ی ئه و چۆته خو ئنمه وه... تازه له دلّم نابیتته وه).

یوسف یش گوتی: (که واته چه ز ئه که ییت ماره ی بکه ییت؟! جالیردا ئه فسهره که هه للی دایه، گوتی: (ماره کردن؟!... چون ئه بی رۆماییه کی خانه دان، که چیکی جووله که ماره بکات نه خواهه لا که له شو ره سوارانی شاهه نشاهی بی؟! تو خو یشت ئه وه ئه زانیت که یاسا رتی ئه وه نادات!...) (یوسف) یش به سهه بلندییه که وه پتی گوت: (ته نانهت ئایینی ئیمه یش ری نادات به که چیکی جووله که که شوو به بت په رستیک بکات، چونکه ئه وه به وه پیس ئه بی!...) که ئه فسهره که ئه وهی له یوسف بیست، دهستی خو ی به رز کرده وه لیبی بدات به لام لهو کاته دا (کلۆدیا) یان دی به ره و باخچه که ته هات له بهر ئه وه دهستی لێ نه وه شاندا ئنجا دووباره (جایۆس)، پش ئه مه ی خانم بگاته ئه وی لیبی پرسییه وه: (ئیسٹایش ههر لهسهه قسه ی خو تیت که هیچ شتیک له با بهت ئه م که چه وه نازانیت؟! (یوسف) یش به دهنگیکی به رزه وه پتی گوت: (من ههر ئه وهنده ئه زانم که دیه تریۆس له شیوه یه کی یاساییدا کردویتی به کچی خو ی جا له بهر ئه وه یش که ئه و

هاونیشتمانیکی رۆماییه، له توانایدا ههیه که له شاهه‌نشاھ خۆی، داوای پاراستنی ئەو کچه بکات!... ئەم هه‌ره‌شه‌کردنه، کاری له دلی ئەفسه‌ره‌که کرد ئەویش لیتی راپه‌ریی، گوتی: (بۆچ تۆیش خۆت به‌هاونیشتمانیکی رۆماییه داننیت؟!)... ئنجا که یوسف پیتی گوت: نه... ئەفسه‌ره‌که به‌ته‌وسیکه‌وه پیتی گوت: (که‌واته ئەگه‌ر له‌مه‌و دوا گفستگۆت له‌گه‌ڵ به‌کتیکدا کرد، که له خۆت گه‌وره‌تر بێ، زمانی خۆت بگه‌ر، نه‌وه‌ک ئافره‌تیکه‌ی وات دەس نه‌که‌وێ که بتپارێزی ئەوه‌ی گوتو به‌چاوتیکه‌ی پر مه‌به‌سه‌وه، سه‌یریکه‌ی (کلۆدیا) ی کرد!...

(مه‌ریه‌م) هه‌ر له‌به‌ر تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ ژیا!

رۆژتیکیان یوسف گه‌راپه‌وه نه‌خۆشخانه‌که‌ی خۆی، که ته‌ماشای کرد (مه‌ریه‌م)، بێ هۆش که‌وتوو به‌سه‌ر زه‌ویدا ئاگای له خۆی نه‌ماوه!... له دوا‌ییدا بۆی ده‌رکه‌وت، که مه‌ریه‌م هه‌ندیک له‌و ده‌رمانه‌ سه‌رکه‌ره‌ی خوارده‌بووه‌وه، که بۆ کینه‌وه‌بینه‌ی نه‌شته‌رکاری هه‌لیگرتبوو به‌ومه‌به‌سه‌یش خوارده‌بوویه‌وه که ئەو زۆله‌ی، به‌هۆی که‌تنه‌که‌ی (جایۆس) هه‌و له‌ناو سکیا په‌یدا بووبوو، فریتی بدات (یوسف) یش ده‌موده‌ست، ده‌ستی کرد به‌ده‌رمان کردنی، مناله‌که‌ی پێ فرێدا.

(مه‌ریه‌م) یش که‌رزاری بوو له ده‌ست مردن، سه‌رسورمانی پێ نه‌ویست لاوه‌که ده‌ست به‌جێ زۆله‌که‌ی له‌ناو باخچه‌که‌دا ناشت هه‌یج شوێنیکه‌ی نه‌و کاره‌ساته‌یشی نه‌هه‌شته‌وه، هه‌مووی لا‌برد که‌چی که‌ کچه‌که‌ له‌به‌ره‌به‌یاندا هاته‌وه هۆش خۆی و خه‌به‌ری بووه‌وه گله‌یی لێ کرد، که‌رزاری کردبوو له ده‌ست مردن چونکه‌ به‌هه‌یابوو بوو بمریت به‌لام یوسف له‌وه دلنای کرد، که نه‌هه‌شته‌وه که‌س به‌و سه‌ر شوێنیه‌ی بزانی، ته‌نانه‌ت دایکی خۆشی!... پێش ئەمه‌ی ئیوارێ به‌سه‌ر دابی، هه‌ندێ له‌ش خۆشیی پێ گه‌یشته‌بوو، یوسف به‌کچه‌که‌ی گوت پێوه‌یه‌ بچی بۆ (ئورشه‌لیم)، ئەیه‌وێ له‌ پزیشکایه‌تیدا تا‌قی بکریته‌وه سوێندیشیدا که‌ تا ئەگه‌رپێته‌وه، خه‌ریکی خۆکوشتن نه‌بێ هه‌مووی هه‌فته‌به‌کیشی پێ نه‌چێ، ئەگه‌رپێته‌وه لای کچه‌که‌یش له‌ چاویه‌وه دیاربوو که‌ بریاریکه‌ی پر به‌دلی دابوو له‌ دلی خۆیدا، گوتی: (من جاریکی تر خه‌ریکی خۆکوشتن نابم چونکه‌ ئامانجیکم بۆ خۆم داناوه که له‌پێناوی ئەوه‌دا ئەژیم!...)... لاوه‌که‌یش دلی ده‌ستی کرد به‌لێدان وایزانی ئاواته‌که‌ی خه‌ریکه‌ دێته‌دی به‌لام قسه‌کانی دوابی کچه‌که‌، هه‌موو هه‌یوایه‌کی له‌ دل ده‌رکرد چونکه‌ مه‌ریه‌م گوتی: (له‌به‌رده‌م خودادا سوێند

ئه‌خۆم که نه‌سه‌روم تا (جایۆس فلاکوس) ئەکوژم و تۆله‌ی خۆمی لێ ئەکه‌مه‌وه!... (یوسف) هه‌رچه‌ندی کرد کچه‌که‌ی بۆ په‌یشمان نه‌کرایه‌وه (به‌زه‌یی) پیا ئەهاته‌وه که به‌وخه‌باته‌ی له‌ ناوبچێ ته‌نانه‌ت تا ئەهات شتیرگیرتر نه‌بوو له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی... سه‌روشتی مه‌ریه‌م به‌جاریک گۆررا... گیانیکی خراب چوو له‌ شیه‌وه... ئەو پالی پێوه ئەنا بۆ به‌دکاری... جۆره‌ گیانیکی پشم و قین چوو له‌ شیه‌وه و سه‌روه‌تی لێ بارکرد... ئیتر ئامانجی نه‌ما له‌ ژياندا ئەوه نه‌بێ که ئەو پیاوه بکوژێ، که ئابرووی بردوووه!...

(یوسف) له تا‌قی کردنه‌وه‌که‌یدا به‌باشی سه‌رکه‌وت به‌هۆی ده‌سه‌لاتی ئاپۆشیه‌وه که بازگانیکی ده‌وله‌مه‌ند بوو توانی بێی به‌پزیشکی په‌یکه‌رگای گه‌وره له ئورشه‌لیمدا ئنجا که له‌وه دلنایبوو، که ده‌رگای گه‌وره‌یی لێ کرایه‌وه، گه‌راپه‌وه (مه‌جده‌ل)، هه‌ر به‌و هه‌یوایه‌ی که (مه‌ریه‌م) بخاته سه‌ر ئەوه‌ی شووی پێ بکات به‌لام له‌ناکا و پێیان گوت که (مه‌ریه‌م) و (دیمه‌تریۆس) و هاو‌پێکانیان، هه‌موویان کۆچیان کردوه بۆ ئەسکه‌نده‌رییه!... (یوسف) سه‌ری سورما له‌م کاره له‌ دلی خۆیدا ئەیگوت: ئەبێ له‌ کوێ پارهیان ده‌ست که‌وتبێ بۆ ئەم کۆچ کردنه‌؟... خۆ ئەو دوو تووره‌که‌ پارهییه‌ی ده‌ست (مه‌ریه‌م) که‌وت، هه‌ر له‌وشه‌وه نه‌گه‌رسه‌دا که ئەو کاره‌ساتانه‌ی تیا قه‌وما، له‌ناوچوون و دزان که‌چی که سه‌رنجیدا هه‌ر پارهیه‌کی هه‌بووبوو و له‌ناو نه‌خۆشخانه‌که‌ی خۆیدا داینا‌بوو، کچه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی دزیبووی و بردبووی له‌گه‌ڵ خۆیدا!... به‌راستی ئەم که‌تنه‌ بۆ یوسف له‌ هه‌موو که‌تنه‌کانی تر گرانتر بوو!... چونکه‌ ئەو وای رانه‌ ئه‌په‌رموو له‌ مه‌ریه‌م که‌ چاکه‌ی وا بداته‌وه!... یاخود که‌تنی وای، بۆ هه‌یج که‌سێک له‌ ده‌ست بوه‌شیتته‌وه!...

مه‌ریه‌می مه‌جده‌لی له ئەسکه‌نده‌رییه‌دا!...

(یوسف) بۆی نه‌کرا بچیت بۆ ئەسکه‌نده‌رییه، تا پینج سالی تر له‌ ماوه‌ی ئەم پینج سه‌له‌یشدا ناوبانگ و سامانیکی باشی ده‌سکه‌وتبوو ئەو نه‌ک هه‌ر له (خاکی جووله‌که‌کاندا)، یاخود له‌ شاری (جه‌لیل)دا، ته‌نانه‌ت له‌ناو خاکی (سورییه)یشدا ناوی ده‌رکردبوو جا ئەم سه‌رکه‌وتنه (یوسفی)ی له‌ ئاواته‌که‌ی پێشووی وه‌رگیرابوو که بچیتته‌ ئەسکه‌نده‌رییه و پسپۆری خۆی له‌ پزیشکایه‌تیدا، له‌وێ، ته‌واو بکات به‌لام له‌ناکا و پیاوتیکه‌ی ده‌وله‌مه‌ند له‌ ئەسکه‌نده‌رییه‌وه هاته‌ لای و، پر تووره‌که‌یه‌کیش پارهی

زیر دایه دهستی پاره که هیندهی ئه و پارهیه بوو که له کاتی خۆیدا له سنوقی پاره کۆکردنه و ده کهی دزراوو بیجگه له وه مزی یاساییشی خرابوو سهه که ههروهک به دهستی و لییان وه رگرتیی و بۆیان ناردبیتته وه وابوو دیاره ئه ویش ههستی به وه کرد که پاره که له (مه ریه م) هوه بۆی نیراوه که چی پیاوه ده و له مه نده که، نه یه توانی ته و او شاره زای کهینه و بهینه و کاروباری که چه که ی بکات له بهر ئه وه (یوسف) که ته وه سهه فاکوفیکی ئه وه ی که جاریکی تریش (مه ریه م) ببینیتته وه و، بۆ ئه مه ی شوویشی پێ بکات خه بات بکاته وه!...

کاتی که له سهه پشستی ئه و که شتییه بوو که ئه ییردن بۆ شاری ئه سه که نده ریه چاوی به پزیشکی هیندی که وت، ئه ویش ههه ئه چوو بۆ ئه و ئی، بۆ خوتیندی پزیشکایه تی، جا له و پزیشکه هیندییه وه فیتری ئه وه بوو، که له جیاتی ئه وه ی بێ هۆش داروو^(۱) به کار به ینتی له کاتی نه شتهر کاریدا، نوواندی مۆگناتیسی به کار به ینتی!...

ئه مه یش شتییه که ی چاک کردنه وه بوو، له هیندستاندا، ههزار سال ئه بوو به کار هینرابوو میسیریش له زۆر کۆنه وه ئه م شتییه ی به کار ئه هینا.

(یوسف) له که شتییه کی (ئورشه لیم) هوه نامه یه کی هینا بۆ سه ره وکی هه موو که شتییه کانی ئه سه که نده ریه، ههروه ها له (کلۆدیا) یسه وه نامه یه کی هینا بۆ (جوستوس) که سه رداری ئه سه که نده ریه بوو به لām وای پێ باشته بوو که یارمه تییان لی داوا نه کات، تا ناچار ئه بی به وه.

که شتییه که له ئه سه که نده ریه نزیک بووه وه مناره گه وه که ی ئه سه که نده ریه ی بۆ ده رکه وت، که به یه کییک له بابه ته هه ره سه یه کانی جیهان ئه ژمیرری پاش ئه وه کۆشکی خونکار و په رستگای (ئیزیس) ی لی ده رکه وت به نده ره که یش په ربوو بوو له که شتی به ی جهنگی و بازرگانیه وه... چونکه ئه و سه رده مه شاری ئه سه که نده ریه بوو بووه بنکه یه کی بازرگانی و گرنترین ئیستگه بۆ گه یشتن به هه موو لایه کی خا که کانی شاهه نشا هیتی رۆما وه... هه موو جو ره که سیکیشی تیا کۆبوو وه، له هه موو ئایین و ره گه زیک... به لām ئه وه ی (یوسف) سه ری زۆر تر پتی سو رته ما ئه وه بوو که ئافره تانی ئه سه که نده ریه ی به و جو ره چاوی ئه که وت... هه رچی ئافره ته کانی نیشتمانه که ی خۆی بوون، شه رمیان هه بوو، خۆیان دا ئه پۆشی، هه ر له ناو ماله که ی خۆیاندا ئه مانه وه... که چی ئافره ته کانی شاری

(۱) داروو: ده رمان

ئه سه که نده ریه، تیکه له به پیاوان ئه بوون، خۆیان ئه رازانده وه، سووراو و سپیاویان ئه کرد، جلوه رگی جوانیان له بهر ئه کرد، خۆیان ئه نوواند، به سه ره به ستییه وه رایان ئه بوارد!...

کاتی که له که شتییه که دابه زین، خۆی و پزیشکه هیندییه که (بانا جیقا کا) وایان به باش زانی، که به پی بچه میوانخانه که تا به بینینی ناو شاره که دلای خۆیان خۆش بکه ن که یوسف ئه و شاره گه وه ریه ی هاته پیش چا و زانی که ژماره سه ری دانیشته وه کانی خۆی له نیو ملیۆن که س ئه دات، ده مه ده ست ئه وه هاته میتشکیه وه که دۆزینه وه ی (مه ریه م)، بۆ ئه و زۆر سته مه دلایشی زۆر تر ره نجا، که بۆ رۆژی دوایی، هه ر چند گه را به شوین کارگیری ته ماشا گای ئه سه که نده ریه دا بۆی نه دۆزرایه وه، که به وه یشی زانی ئه و جیی لاسایی کردنه وه یه، رۆژیک له رۆژان (مه ریه می مه جده لی) ی به خۆیه وه نه دیوه!... له بهر ئه وه ناچار بوو په نا به ریت بۆ سه ره وکی که شتییه جو له که کان... نامه که ی که شتییه ی پیشکه ش کرد... ئه و پیاوه یش میواندارییه کی باشی (یوسف) ی کرد به لām هه رچه ندی کرد نه یه توانی جیگا و ریگای مه ریه می بۆ بدۆزیتته وه به لām ئامۆژگاری کرد که له گه ره کی چینه نزمه کاندان، له (ئه لیسوز) دا بگه ری به دوایدا... جا له و کاته دا که یوسف ئه چوو بۆ ئه و گه ره که، پیاویکی ئامۆژگاری کاری دی، و تاری ئه دا له ناو کۆمه له یه ک که ساندا، بانگی ئه کردن بۆ په شیمان بوونه وه له کرده وه ی خراپی خۆیان، موژده یشی ئه دانتی که (مه سیح) پیغه مبه ره به م زووانه ده رته که وی ههروه ها پیاویکیشی چاوی پێ که وت ناوی (شالوم ماتات) بوو، هه ر که دی له یوسفی پرسی: (تۆ پزیشکه که ی ئورشه لیم نیت؟... من جاریک له مه و پیش تۆم دیوه ره نگه تۆ نه م ناسیتته وه!...)... (یوسف) یش زۆر به په رۆشه وه بوو که دۆستیکی بۆ په یدا ببی له بهر ئه وه سوپاسی خوای به جی هینا که ئه م دۆسته ی بۆ ره خساند که له گه ره کی (ئه لیسوز) دا بازرگانی ئه کات یوسف له گه له ئه و پیاوه دا رۆیشت تا گه یشتنه دوکانه که ی له وی له بابه ت (مه ریه می مه جده لی) یه وه پرسی لی کرد به لām پیاوه که پتی گوت: (ئه و کچانه ی که له م ته ماشا گایه دا یاری ئه که ن، که سی وایان تیا نییه که ئه م ناوه ی پتی به... به هه موو ره نگ من وا بانگت ئه که م که له هه فته ی داها تودا بی یه ت له گه لما بۆ ئه و به زمگایه تا گه وه رترین کچی سه ما که ری شاهه نشا هیتی رۆمات پیشان بده م، که ناوی «فلامن» ه!...)...

له پاش چند رۆژیک (ماتات) ی بازرگان به نده یه کی نارد به شوین (یوسف) دا که

بیته لای کاتی که یوسف چووه لای، بازرگانه جووله که که بر دیه جیگایه ک هر وه کونیک وا بوو ئەمەندە شیبی تەریی هەبوو، لەبەر بۆنەکهی پیاو هەناسە ی سوار ئەبوو بەناو ئەو کونەدا (یوسف) ی برده ژوورەوه که گەیشتنه بەر دەرگا که دوو جاری لێدا پاش ئەو دوو جاری تریشی لێ دایهوه کونیک ی پچووک کرایهوه پیاویک لهو کونەوه سه یریکی کرد ژۆری پێ نهچوو دەرگا که ی کردهوه و دەستی کرد بەسەر زەنشت کردنی (ماتات) و توانجی تی ئەگرت پیتی گوت: (ئیمه خویمان بخهینه تهنگو چه له مەوه و تو پارهت دەست کهوی!...) ... بازرگانه که ییش پیتی گوت: (من ئەگەر بابەتی دزیتییە که ی ئیوه نه فرۆشم، چیتان پێ ئەکری؟...) ...

که یوسف هاته ژوورەوه کۆمه لیتیکی دیی له مالاوله ولای ناگردانی که وه دانیشتبون، که مەنجە لیتیکی بەسەر وه دانرابوو! له ژووریکی تریشدا پیاویکی پیری نهخۆشی دیی، پاکشاوو کچیکی رووشیرینیش به ته نشتی وه دانیشتبوو، ناوی (ئەلبینا) بوو هەر ئەوهنده کچه که زانی (یوسف) پزیشکه بهرە و پیری چوو و به ده میه وه پێ که نی و خۆش هاتنی لێ کرد له ژوورە که دا یه کییک قیژاندی گوتی: (ئەوه جووله که یه کی پر فروفیلە، پشتی پێ نا به سترئ!...) ... نهخۆشه که ییش به (یوسف) ی گوت: (تکا ئە که م له کورە که م ببوو، کورپکی سەر چه وته!...) ... (یوسف) بۆی دەرکهوت که پیاوه پیره که نهخۆشیی سنگی هه یه له ناوه وه سوور بوته وه پتوبسته نه شته رکار بیه کی ده موده ستیی تیا بکری، تا هەر ئاویک له ناو سییه که دا کۆتته وه فری بدریتته دەر وه، کورە که بهرەنگاری کرد به لام پیاوه پیره که نووچی گرت له سەر ئەوهی که پزیشکه که هەرچی یه ک به باش ئەزانی بیکات (یوسف) ییش شارەزایانه، له شیتوهی کی هونه رمه ندانه دا نه شته رکار بیه که ی ته واو کرد و سەری هه موولایه کی هینایه سەر سورمان کچه که ییش که سه ما که ریک بوو لهو سه ما که رانه ی که له به زمگای ئەسکه نده ربیه دا یاری ئە کرد، یارمه تیی (یوسف) ی ئە دا یوسف، پاره ی لێ وەر نه گرتن، له رووی ریزگرتنی (ماتات) ی هاو رتییه وه به لام پیره که له کۆلی نه بووه وه تا دهنکه مروار بیه کی به نرخی پزیشکه ش کرد یوسف ییش ناچار بوو لیتی وەرگرت هه ستیشی به خۆی ئە کرد، که کورە که ی پیاوه پیره که به چاویکی پر له دوزمنایه تییه وه سه یری ئە کات ژۆری پێ نه چوو، بۆی دەرکهوت که کورە که له دزه کل له چاو فرینه کانی شاری ئەسکه نده ربیه یه!...

مه ربه م له سه ر نه خشی به زمگای ئەسکه نده ربیه یاری نه کرد!

هەر چه نده (یوسف) نه ی توانی (مه ربه م) بدۆزیتته وه، به لام له خوتندن و کار کردنه که ییدا له بهر دهستی مامۆستا کانی پزیشکایه تیدا، که لکیکی ژۆری وەرگرت. (ماتات) ییش به لینی خۆی به جی هینا یوسفی له گه ل خۆیدا برد بۆ به زمگای ئەسکه نده ربیه پزیشکه لاوه که سه ری سورما له وهی که ئەو به زمگایه به وه هه موو گه وره و فراوانیی وه که هه یبوو، به شی سه یر که رانی نه ئە کرد.

له راستیدا (فلامن) ی سه ما که ر، له لایه ن کۆمه لانی نه ته وه وه ئە په رسترا، ئە مه نده خۆشیان ئە و یست!... (ماتات) به (یوسف) ی هاو رتی گوت: هەر چه نده (مه ربه م) له کچانی به زمگا هه که به داوین پیسی به ناو بانگن، به لام هیشتا کچه و بوخچه ی نه کرا وه یشه هەر چه ند پیاوان خۆیانی تی هه ل ئە سوون، ئەو هەر دووریان ئە خاته وه له خۆی که چی له گه ل ئە وه یشدا ئە وان هەر خه ریکی ئە وه ن دلێ کیش بکه ن و پاره ی پزیشکه ش بکه ن!... (یوسف) ییش گوتی: (که مه ربه م ده ست به روویانه وه بنی، چۆن ئە وان لیتی دینه پیشه وه!...) ... پیاوه که ییش پیکه نی و گوتی: (تۆ ییش که پزیشکیکی، وای هه ل ئە گرت که له سروشتی مرۆ قایه تی شارەزایی... تا ئافرهت ده ست به رووی پیاوه وه بنی ئەو ژۆر تر لیتی دیتته پیشه وه که چی که ئافره ته که خۆی بدا به ده ستیه وه، ئەو زوو لیتی وەر س ئە بی!... سا ئایا (فلامن) داوین پیس بی یان به کچی ماییتته وه، له راستیدا کچیکی جوان و شه نگ و شوخه سروشتیکی ساردیشی هه یه... ئەو هەر ئە وه نده به ته نگ پیاوانه وه یه، که پاره ی پزیشکه ش بکه ن!...) یه ک له دوای یه ک، سه ما کردنه کان ده ستیان پیکرد.

پاش تاویک (ماتات) گوتی: (وا فلامنیش خه ریکه بیته دەر وه، سه ما بکات) ... یوسف ییش له خۆی پرسی: (ئە بی ئەم ئافره ته چی بکات تا ئە وه نده سه یر که ران گرفتاری بن؟... دوور نییه بۆ به کا له کچه کانی هاو رتی خۆشه و یستتر بی، که به شه جوانه کانی له شی خۆی با شتر دهر بخات!) ... بازرگانه که ییش گوتی: (به پپچه وانە ی ئە وه، تیکرا هیچ به شیکی له شی خۆی دهر ناخات که چی له گه ل ئە وه یشدا، که شه رمی هه یه به خۆی و خۆی ئە پۆشی، ئە مه نده سه ما کردنه که ی جوان و ناوازه یه، دلێ هه مووان کیش ئە کات!...) ... ئیتر هەر ئەو تاوه بوو، له پر په رده یان هه ل دایه وه، و چاو ئە ندازی باخچه یه کی ره نگی ن دەرکهوت پاش ئەوه له ناو گوله کانه وه ئافره تیک خۆی دهر خست، ئە مه نده جوان بوو هەر

ئه تگوت فریشتەى بههشته!... کراسینکی سپیی پاک و بی گەردی له بهر کردبوو، که له ناوه راستا هاتبووه یهک و له ناستی که مەری و تەنشت مەمکه کانیه وه به پەتی زیوین به سترابوو قژیکی زێرینیشی به سه ره وه بوو، چەند گەوهه ریکی پیتوه ئەچریسکایه وه... تاریکیشی گرتبوو به دهسته وه... له ناو چراکانی ناو به زمگا که دا، ئەویش وهک چراپهک هه لگیرسابوو، پرشنگی ئەدا!... دهستی بزواند و تاره که ی لی دا، دهستی شی کرد به خوتینده وهی هۆنراوه یه کی دلداریی... (یوسف) داماو و بیدەنگ بوو دلپیشی دهستی کرد به لیدان چونکه دهنگه که ی ناسیبه وه، که له وه پیش پیتوهی راهاتبوو.

ئه مه هه ر ئەو دهنگه بوو که له یه کییک له شه قامه کانی (ته به ریه) دا گویتی لی بوو بوو!... که چه که (مه ریه) خۆی بوو زۆرتر پیتگه یشتبوو، شهنگو شۆخی و جوانیبه که ی زۆرتر گه شه یان کردبوو به رووی پیاویکه وه پیتکه نی، که یه کییک بوو له پیاوه گه وره کانی فه رمانداریی له و شارهدا پیاوه که ناوی (بلوتینۆس بوو) پاش ئەوه بو سه یر که ره کان خۆی چه مانده وه، به ناوی ریزگر تیان ه وه.

که ئەوانیش به چه پلنه ریزان ئەو کۆشکه یان هینابوو له رزین (ماتات) یش له یوسفی پرسی گوتی: (که چه که ناوازه نیه؟) یوسفیش گوتی: (به لی، ناوازه به راستی ناوازه تریشه له وهی که پینج سال له مه و پیش دیومه!...)...

(ماتات) یش له پر گوتی: (پینج سال؟! مه به ست ئەوه یه که...؟) یوسفیش گوتی: (ئه م که چه ی که له ناو ئەسکه نده ریه دا به ناوی (فلامن) وه به ناویانگه، هه ر ئەو که چه یه که من به دوایدا ئەگه ریم، هه ر (مه ریه) خۆیه تی وا دهرئه که وی ناوی خۆی بۆیه کا گۆریوه تا نه یناسنه وه که جووله که یه!...) (ماتات) یش گوتی: (ئه مه یش له ژیریبه تی که وای کردوه له راستیدا، جووله که کانی ئیمه خۆشه ویست نین ته نانه ت له ئەسکه نده ریه ییشدا خۆشیان ناویین که له هه موو ره گه زه کانی تر زۆرترین بیجگه له وه ئەگه ر بشزانن جووله که یه، هه یچ رۆماییه ک ماره ی ناکات!...)...

کاتی که سه یر که ره کان بیدەنگ بوونه وه، ساز و ناوازه کان جارێکی تر دهنگیان به رز بووه وه ناوازه کانیان خۆش بوون، مرۆقی ئەبزواند مه ریه میش دهستی کرد به له نجه و لار کردنیکی وه ها که تاره زووی هه موو که سیکێ ئەبزواند!... (یوسف) که ناووری دایه وه ته ماشای کرد (بلوتینۆس) به چاویکی وا سه یری بزوتنه وه نه رمو نۆله کانی له شی (مه ریه) ئەکات که ئالۆش و خرۆشیان تیا دیاره و تاره زووی پیتگه یشتنی ئەکات ئنجا

له وه وه تی گه یشت که کابرا هیشتا به کامی خۆی نه گه یشتوه و (مه ریه) یشی به ده ست نه گرتوه!...

یوسف له دلی خۆیدا به دۆزینه وهی ئەم راستیبه خۆشی پی گه یشت کاتی که سه ما کردنه که ی مه ریه م ته وا بوو و که چه که به زمگا که ی به جی هیشت، یوسف تاره زووی خۆی ده بریی که به جی و چاوی پیتی بکه وی. (ماتات) یش له گه لیا رۆیشت بو ژوووی (فلامن) که له پشت جیگای دانیشتنه کانه وه بوو به لام سه ربازیک ریتی پی گرتن، گوتی (بلوتینۆس) فه رمانی داوه نا بی که س (مه ریه) بیینی^(۱) (یوسف) یش ویستی ده مه قالیی له گه لدا بکات که چی له پر دهنگیکی گر له پشتیه وه هات و گوتی: (گویت لی نه بوو چی پی گویت، جووله که؟!...)... یوسف خه ربیک بوو له سه ر قسه ی خۆی پروات کابرا که یش، که هه ر (بلوتینۆس) خۆی بوو گوتی: (فلامن دۆستایه تی له گه ل هه یچ جووله که یه ک دا ناکات!...)... ئنجا یوسف گوتی: (ئیمه هه ردوو کمان له میژوه دۆستی یه کترین من له شاری جه لیله وه ئەیناسم) رۆماییه خاوه ن ده سه لاته که یش به سه ریا قیژاند، گوتی: (به س چه نه بده، جووله که ی سه گ!...) فلامن به خۆته وه گلاو مه که... چونکه ئەو هه رگیز نیشتمانه پیسه که ی توی نه دیوه!...)...

جا پیش ئەمه ی یوسف ئاوړ له خۆی بداته وه، ئاسنیکی قورسیان کوتا به سه ریا، پیستی سه ریان پارچه پارچه کرد ده موده ست له هۆش خۆی چوو که وت به ده ما!... کاتی که یوسف هاته وه هۆش خۆی، خۆی له ناو ژوو ریکدا دیی، که پرپوویو له بۆنی خۆش به که لویه له کانی ناویا دیاریو که جیگای نوستنی ئافره تیک بوو راستیبه که یشی ئافره تیک له وی دابوو، وای زانی (فلامن) ه که چی له پاشدا بۆی دهرکه وت (ئه لبینا) ده رچوو که چه یش ئامۆزگاریی کرد، بو ئەوه تی نه کۆشی که (فلامن) بیینی ته وه له به زمگا دا.

چونکه ئەو رۆماییه یه جگار به چنگ و که لله ره قه پاشان پیتی گوت: (منیش ئەوه ئەزانم که مه ریه م نیوه جووله که یه هه ر له وساو ه که هاتۆته ئەسکه نده ریه به وه م زانیوه یه که م سه ما که ری ئیره من بووم ئەویشم خسته تیپه که ی خۆمه وه. که چی پیش من که وت له سه ما کرندا!...)...

(یوسف) یش دهستی کرد به گفتگۆکردن له گه لیا و قسه ی لی دهرئه هیئا، پیتی گوت:

(۱) نووسه ر توشی غه فله تگی ریه ک بووه، ئەگین (مه ریه) لیره ناوی (فلامن) ه و پاسه وانه که ش هه ر به م ناوه ده یناسی.

(کهواته ئه بێ تو مهربه مت خوڤ نهوئ!...) کچه کهیش به گهرمیکه وه گوتی: (ئه بێ کێ هه بێ بتوانی (فلامن) ی خوڤ نهوئ!... چونکه خواکان کرده وه و هونه رمه نندی ناوازه یان پێ به خشیوه!... مه گهر له وه قینم لپی هه لسی که کچیکی بێ دل!... ئافرهت بو ئه وه دروست کراوه که پیاو له باخه لیان ماندویتی به سه سیتته وه و ئهرک و نازاری فرمانی رۆژانه ی خوئی له بېر بچیتته وه... که چی ئه م ئافره ته هه رئه وه ئه زانی که ئالۆشی پیاوان به پیتته جوڤ بێ ئه مه ی ئه و ئالۆشه یان دامرکینیتته وه ته نانه ت ئه و ئه مه بو به کا ئه کات که پوول و پارهیان به ده سه ته وه نه هیتلئ!...) (یوسف) یش به دلئیکی گهرمه وه گوتی: (کهواته ئه و به راستی خوئی نادان به ده سه ت ئه وان وه که گرفتاری جوانی بوون؟!...) که (ئه لبینا) سه رنجی دا ده موچاوی یوسف تیک چوو، به زهی پیاها ته وه و پیتی گوت: «کهواته تو یش هه زی لئ ئه که بیت؟!...» (یوسف) یش گوتی: (له پیتنج ساڵ له مه و پیتشه وه دلئ پیتدا چوو به لām نه ک وه ک سه ما که ریک ته نیا له به ر ئه وه ی که کچیکی پچکوئه ی داوین پاک بوو!)... (ئه لبینا) یش با وه پری به وه نه ئه کرد که (فلامن) رۆژیک له رۆژان کچیکی به سه زمانی داوین پاک بوئی (یوسف) یش به ته وا وه تی ئه وه ی بو درخست که (فلامن) هه ر له به ر ئه وه یاری به هۆشی پیاوان ئه کات که توئه ی ئاپرووی خوئی بکاته وه، که به هۆی زۆرداری سه ربازیکی رۆماییه وه له دهستی چوو!... (ئه لبینا) یش به دلئیکی گهرمه وه پیتی گوت: (ئیتستا تی گه یتم که فلامن بوچ رقی له هه موو رۆماییه ک ئه پیتته وه... که چی تو له گه ل ئه م که ته یشا که به سه ریا ها تو وه، هه ر خوڤت ئه وئ؟!...) (یوسف) یش له (تهورات) وه ئه مه ی گپراهه وه که: (دۆست خوڤه و یستی ناپرتته وه برایش بو ئه وه له دایک بو وه که له ته نگانه دا دهستی برای خوئی بگرئ!...)...

کچه که یش برین پیتچه که ی بو چاک کرده وه و پیتی گوت: (من جووله که ی زۆرم نه ناسیوه له ژبانی خوڤدا به لām هه ر ئه وه نده م له ده ست دئ که بلیم وادیاره تو پیاویتی بئ هاوتایت، یوسف ئه مه یش بو من ئاسان نییه که بلیم (فلامن) له گه ل تو یشدا ههروه ها ئه جوولیتته وه، که له گه ل پیاوانی تر دا ئه جوولیتته وه به لām من به وه کامه ران ئه بم که شووت پئ بکه م و منالانت بو به رهه م به ینم، ههروه ها باری سه ر شانیشت سووک بکه م!... ئه مه راسته که منیش سه ما که ریکم به لām ههروه ک که سانی تر ئه لئین، من داوین پیس نیم ته نانه ت سویندیشت بو ئه خوڤم که هه رگیز له ژبانی خوڤدا داوین پیسیم نه کرده!...)

ئه وه نده هه بوو (یوسف)، دلی خوئی به ده سه ت خوڤه وه نه بوو!... جا له به ر ئه وه کچه که جیگای (فلامن) ی بو درخست، که له سه ر که ناری گوئی (مه ربوت) ه، ئنجا گوتی: (ئه وه نده هه یه ده رگای خانووه که ی (فلامن) دوو سه ربازی یاسا وئی به سه ره وه دانراوه (بلۆتینۆس) یش فه رمانی واداوه. کهواته وا چاکه به دزیبه وه له ناو گوڤه که وه خوڤ بها و پیتته ناو باخچه ی ما له که وه ئه ویش ئه بێ له ده رگایه کی پشت خانووه که وه بچیتته ناوی!...)...

ماچیک له تاریکید!

له پاش نیوه رۆیه کی رۆژانی زستاندا یوسف خوئی گه یانده خانووی (مه ربه م) ئه ویش کاتیک بوو که به ته وا وه تی چاک بوو بو وه وه ئه و کوڤشکانه یش که له ملا و له ولای که ناری گوئی (مه ربوت) دا په خشان بوو بوون، له کوڤشکه هه ره گه وره و ناوازه کانی شاره که بوون... (یوسف) له ده رگای پشت کوڤشکه که وه، به دزیبه وه خوئی کرد به ما له که دا به ناو دره خته کاندای دهستی کرد به رۆیشتن له نا کا و ههستی کرد به دوو ده ست ئالان له ملیه وه ده نگیکی ناسراو و پئ راهاتویشی گوئی لئ بوو گوتی: (کئ توئی گه یانده ئه م جیگایه که هه ر که سی هاتبیتته ناوی، سه ری تیا چوو؟!...) (خواهه نئ ئه و ده ست و ده نگه (هادجا) ی سه رکرده ی تیپی ساز و ئاوازه که ی (مه ربه م) بوو!...

کابرای ساز لئ ده ر، دهستی کرد به گپراهه وه ی به سه رهاتی مه ربه م، که چۆن ئه وه نده ی له دهستی هاتبێ توئه ی له رۆماییه کان کردۆته وه و، پوول و پارهی شی به ده سه ته وه نه هیشتوون ئنجا له گه ل خویدا برديه لای تیه که ی (دیمه تریۆس) که ته ماشای کرد یۆنانیه قه له وه که په رده به ک به سه ر چاوه کانی ها تو وه به لām به هاتنی یوسف گه لیک شادمان بوو هه رئه وه نده بیستی که لاوه که (بلۆتینۆس) نازاری داوه، به گهرمیه که وه گوتی: (من گه لیک له و پیاوه ئه ترسم که نازاری (فلامن) بدات ههروه ها له (مه ربه م) یش گه لیک ئه ترسم که ههستی توئه کردنه وه که تنی خراپی پئ بکات!... من هه رچه نده له رووی خوڤشت و خواردنه وه وه که موکووریم نییه، به لām وا هه ست ئه که م که رۆژانی کامه رانی به سه رچوون هیشتا خوڤگه به ژبانی (مه جده ل) ئه خوازم!...) (یوسف) یش له چاوه کانی (دیمه تریۆس) وردبو وه وه که ته ماشای کرد هیوایه ک هه یه بو چاک کردنه وه یان که ببینن به لām ئه وه یش پیتویتی به نه شته رکاری هه یه له و کاته یشا مه ربه م هات کراسیتی که له به ردا بوو، جوانیه کانی له شی ده رخستبوو که چاوی به یوسف

کهوت خوښی و چلونی له گه ل کرد پاش نه وه باو هشی کرد به کابرای پیره میتر دا و له خوښیاندا دهستی کرد به گریان که یوسف چاوه کانی چاک نه کاته وه... که چوونه ناو باخچه که، یوسف کهینه و بهینه کهی خوښی و بلوتینوسی بو گتیرا به وه دهستی کرد به گله بی کردن له مهربم که ره گزی خوښی گتیرا به وه نه ویش گوتی: (من هر نه وندهم کردوه که رازی جووله که بی خوښی بشارمه وه!)... پاش نه وه دهستی کرد به پاکانه کردن بو کرده وه کهی خوښی نه وهی پیشاندا که رومایه کان چوند قینیان له جووله که نه بیته وه هر وه ها دهر گای سهر که وتیشیان له رویدا دا نه خست، نه گهر بیان زانیایه جووله که یه!... دوا بی له یوسفی پرسی: هوښی هاتنی چیه بو نه سکه نده ریبه؟... نه ویش گوتی: (من خوښه ویستی تو هیناومی بو تیره ویستی بزانم نایا تو له سهر خوښه ویستی کهی خوښی ماویته وه؟)

که چی مهربم وای پښ گوت: (بو تو وا چاکتره که منت خوښ نه وی... چونکه خوښه ویستی من بو تو نه بیته سهر گهر دانی... بگه ریره وه بو ئورشه لیم... هر وه ها نه ویش له بیر خوښی بیره وه که کچیکت ناسیوه و ناوی مهربمی مه جده لی بووه!) (یوسف) ییش له ناو تاریکی باخچه که دا دهستی مهربمی گرت و رووی وه رگتیرا له لای خوښی، نجا پتی گوت: (نه گهر تو سویندم بو بخوښت که خوښت ناویم، هر ئیستا که نه گه ریمه وه جیتی خوښم!)... مهربمیش سهری خسته سهر سنگی یوسف و دهستی کرد به گریان!... نجا یوسف مهربمی گوشه به خوښه وه لیتوی له سهر لیتوی داناو ماچیتکی ته وای کرد که زوری پتچوو... نجا پتی گوته وه: (کچی چاکبه له گه لئا وه ره وه بو ئورشه لیم، نه تکم به ژنی خوښم!)... مهربمیش گوتی: (پتم ناکری وه ک ژنیک له گه لئا بتمه وه چونکه هه تا دلم پر پی له پشم و قین به رامبه ر جایوس فلاکوس و سویندی خوښم نه به مبه سهر که به دهستی خوښم بیکوژم، هه لئا گرم خوښه ویستی له گه لئا تو دا بکم!... له راستیدا نه مهنده رقم له م پیاو هیه و له هه مو رومایه کیسه، لیم بووه به نه خوښی، جا هه تا نه بیکوژم له م نه خوښی به م چاک نابه وه!)... یوسف تیگه یشت که مهربم ههر له سهر پی ره ویی خوښی نه ورات به رتیه دوستایه تیسه که ییشی له گه لئا (بلوتینوس) دا ههر بو نه ویه، که نه و بکات به هو به ک و دهستی بگاته دوزمنه کهی خوښی، تو له لی لئ بکاته ته نه نانه ت ههر ویش رویدا بلوتینوس، به هوښی نه و هیز و دهسه لاته وه که هه بیوو، توانی به شاهه نشا فرمانیک دهر بکات که (جایوس فلاکوس) بو نه سکه نده ریبه بنیرری. یوسف هه رچه ندی کرد (مهربم) ی بو پاشگه ز نه کرایه وه له وهی

که تو له له دوزمنه کهی خوښی بکاته وه و بیکوژمی چونکه پشم و قین دلی به جاریک دا گیر کردبو!...

یوسف به هوښی پزیکه هیندیبه کهی دوستی خوښه وه، (جیفاکا)، توانی رووناکي به خشیته وه به چاوه کانی (دیمه تریوس)، مهربمیش، نه وندهی نه مابوو که له خوښیاندا شیت بیی دهستی کرد به دهست له مل کردن یوسف و ماچ کردن لا وه که، بو جاریک تریش توانی له ناو باخچه که دا بیبیتته وه تاریکه شه و بو ههر هه ردوو کیان بوون به تنیا مبه سی نه وه بوو جاریک تریش له گه لئا خه ریک بیته وه به لکو واز له تو له سه ننده وهی خوښی به یینی دهستی کرد به گفستو گو له گه لئا کردن پتی گوت (ناموژگاریبه کانی پیغه مبه ره کانی نه ته وه که مان له بیر چوته وه؟... له گه لئا خوښا خه ریک به پشم و قین له دلی خوښت دهر به یینی... چونکه کوشتنی جایوس فلاکوس و له ناو برندی رومایه کان، به ناوی تو له ی نه وه که خوښیان ویستویت و ناره زوی لنگ بازیان له گه لئا کردویت، وه ک خوښت نه به ییتته به رچاوی خوښت، وا دهر ناچت که کامه رانی و نارامی دلت پی بیه خشن... چونکه خوښی دل و نارامی گیان له هیچ ریگایه که وه دهست ناکه ون له ریگای چاویوشینه وه نه بی... که واته چا و له گوناھی جایوس فلاکوس پیوشه... نه ویشته له بیرنه چت که شاهه نشا نه وی خوښ نه وی بیجگه له وه خوشکه زای (بیلاتس) یسه... تویش ناتوانیت رومایه کی و ناسراو بکوژیت و به زبندویتی بمینیتته وه به سهر جیهانه وه!)... مهربمیش پتی گوت: (ته نانه ت نه گهر یاسایش ریم بدات نه وه بکم، ههر وای لئ دی؟) نه ویش لپی پرسی: (چ یاسایه ک هه یه ریت بدات کوشتن بکه ییت؟) مهربمیش گوتی: (نایینی جووله که نه لئ: (نه گهر یه کیک کچیتکی دی له کینلگه یه کدا، که دهر گیرانی پیاویک بی و، به زور نابرووی براب، نه وکه سه ی نه و به دکاریبه ی له گه لئا کردوه سزاکه ی کوشتنه!)... یاسایش نه لئ ژبیانی پیاوه زورداره که نه چیتته ژیر چنگی نه و که سه وه که نه و کچه دهر گیرانیه تی جا له به ر نه مبه ی که تو گیانی جایوس فلاکوس له به رنه برپی، من نه وه م خسته سهر نه ستوی خوښم که گیانی نه و دهر بکیشم!)... (یوسف) ییش خه ریک بوو دهمه قالیی له گه لئا بکات نجا (مهربم) به تو وره بیبه که وه قیزان دی گوتی: (چونکه نه و رومایه بوو، نه ت ویرا بیکوژیت... به لام من دهر به سستی نه وه نایم!)... مهربم به تو وره بوونه کهی جوانتری لئ هات.

ناوازه تر دهر نه کهوت (یوسف) ییش بیری له وه نه کرده وه که ریگایه ک بدوژیتته وه، (جایوس) له و کوشتنه رزگار بکات، هر وه ها (مهربم) ییش له لئ پرسینه وهی نه و

کوشتنه رزگار بکات به لّام ئەو کاتیک ئەو هی بۆ ئەکرا، که بزانی (مەریەم) چۆن و لە چ رێگە یەکیشەو کوشتنە کە ی (جایۆس) جیبە جی ئەکات ئەو نەندە هەبوو، (مەریەم) هیچ رازیکێ بۆ ئەو دەرە خست... ئەو هەر ئەو نەندە ی بە یوسف گوت: (کە شاری ئەسکە نەدریبە، لە کاتیکێ دیاردی کرادا ناگای لە تۆلە کردنە وە کەم ئەبێ. جایۆس گوێزراوە تەو بۆ ئەسکە نەدریبە لە پاش چەند هەفتە یەکیش ئەگاتە ئێرە... لێرەیش ئەبیتە سەر کردە ی هەموو لە شکرە رۆ مایبە کان!...)...

ئەو مامۆستایە ی که موزدە ی بە زە یی پیا هاتنە وە و چاوپۆشین ئەدات!

ئێوارە یەکیان یوسف لە گە لّ دیمە تریۆس دا چوو بۆ بە زمگاکە، لاو کە، که مەریە می دی، سە مایە کی و ناوازە ئەکات کە هەر گیز لە وە پیش نە ی دیو، بە جارێک گە شکە داربوو... یوسف ناگای لە تیلایبە کانی چاوی مەریە م بوو، کە روو بۆ کوێو ئەکات کە تە ماشای کرد رووی کردۆتە شانە شینی سەرداری شارە کە یوسف کە چاوی هە لّ بیری و (جایۆس فلاکوس) ی دی، بە هەموو جوانی و شەنگ و شوخیبە کە یە وە، دلّی دا خورپا!... لە پاش تەواو بوونی سە ما کردنە کە، دە مودە ست یوسف و پیاو پیرە کە روویان کردە ژووری کچە کە پیاو پیرە کە باو هشی بە مەریە م دا کرد و بە گە رمیبە کە وە پتی گوت: (بە راستی یاریبە کە ت جوان راپەراند سە مایە کی ناوازە ت کرد هونەرت تیانواند ئیتر هیچ کچیک نە مایە وە کە لە توو باشتر سە ما بکات... کە لە سە ما کردندا پەنجە لە پەنجە ت بەدات... هەرچی ئاوات بوو هاتە دی!...)...

مەریە می ش گوتی: (وانبە... هیشتا هەموو ئاواتیکم نە هاتۆتە دی... بە لّام بە م زووانە بە هەموو ئاواتیکم ئەگە م!...)...

ئنجا پەردە ی دەرگای ژوورە کە لادرا (جایۆس فلاکوس) ی ش هاتە ژوورە وە دەستی کرد بە خۆ پێ ناسینی خۆ ی بە (مەریە م) و پیا هە لّ دانی ئنجا لە مەری م وردبوو وە و گوتی: (تۆ لّ بێ تۆ ئەو کچە بیت کە لە (تە بەریە) دا دیم سە مای ئە کرد هەر گیز برۆا ناکە م جوانی و شەنگ و شوخیبە کە ت گە شە یان کردووە ئیستا کە دلّ زۆر تر کیش ئە کە ی ت کە واتە سەر سورمانی پێ ناوی کە ئە لّ ین هەموو پیاوانی ئەسکە نەدریبە خۆ بان هاویشتۆتە بەر پیت!...)... هەر وە ها (یوسف) و (دیمە تریۆس) یشی ناسیبە وە... مەریە می ش لّ ی پرسی: (ئە ی تۆ چۆن ئە بیت؟) (جایۆس) ی ش بە زە ر دە خە نە یە کە وە دەستی ماچ کرد و گوتی: (بێگومان منیش وە ک ئەوانم لّ ی دئ!...)...

ئیتەر لە و ساکە وە (دیمە تریۆس) لە شی تیک چوو نە خۆ شیبی سک باکردنی تووش بوو، لە گە لّ نە خۆ شیبی تە و و ژمی خوتندا.

نە خۆ شیبە کانی بە تە و او وە تی کزیان کردبوو، رۆژیک لە رۆژان یوسف چوو لە ی تە ماشای نە خۆ ییبە کانی بکات. پیاو پیرە کە ی ش وای پێ خۆ ش بوو، کە بیهێ لّ ی تە وە لە ی خۆ ی و نووچ گرتنی (مەریە م) ی بۆ بگێرێ تە وە لە سەر ئەو ی کە تۆ لّ ی خۆ ی لە (جایۆس فلاکوس) ئە کاتە وە پیاو پیرە کە گوتی: (مەریە م بە هیچ کلزجیک واز لە م بریارە ی خۆ ی ناهێ نێ... جا لە بەر ئە وە هیچم لە تۆ ناوی ئە وە نە بێ، کە لە پاش کوشتنە کە، مەریە م دەر باز بکە ی ت لە گە لّ خۆ تدا بۆ جیگایە کی دوور، تا لە دە ست مردن رزگاری بکە ی ت لە گە لّ خۆ تدا بیهەر وە بۆ (ئور شە لیم)، یاخو د بیهە بۆ (هیندستان) یاخو د بۆ هەر شارێکی تر کە خۆ ت ئە تە وێ هەر چی منم، مە رگم لّ نزیک بۆ تە وە زۆرم نە ماو د بێم... منیش هەر بە ئاواتی ئە وە وە م کە مەریە م ببینم لە پە نای پیاو یکی باش دا یە و لە پاش مردنی من خە می ئە خوات!... بە لّام، تۆ ئیستا کە بریاری هیچ مە دە... جار ی لە پێ شدا بیری لّ ی بکەر وە وە دووریش بیری لّ ی بکەر وە وە!...)... (یوسف) ی ش کە و تە پە ژار وە، هەر ئە وە ی لە خۆ ی ئە پرسی: (ئایا ئە مە نە مەریە می بە راستی خۆ ش ئە وێ، کە هە لّ بگرتی لە پیناوی ئە ودا واز لە بیرو یا وەرە کانی خۆ ی بهی تێ و، لە م کە تە نە دا یار مە تیبی بەدات؟!...)... ئایا خۆ شە ویستی بیه کە ی مەریە م ئە وە ئە هی تێ کە لە پیناوی ئە ودا، نیشتمان و سامان و ناوبانگە کە ی خۆ ی بخاتە ژیر پتو وە بیفر تینی بۆ جیگایە کی دوور لە خاکی شاهە نشا هیتیبی رۆ ما؟!... ئە ی ئە گەر ئە مە ی لە پیناوی مەریە م دا نە کرد چی روو ئە دات؟!... بۆچ بێ مەریە م ژبان نرخی هە یە؟!... ئە و نە ندە هە یە ئایینی جوولە کە رتی ئە وە ی داو بە دە زگی رانی کچە ئا بروو برا وە کە، کە تۆ لّ ی خۆ ی لە ئا بروو بەرە کە بکاتە وە.

یوسف لە گە لّ سەرۆکی کە شیشە جوولە کە کاندای، لە ئەسکە نەدریبە دا، گف تو گو ی لە سەر ئە مە کرد: پتی گوت: (بە لّام من لە بەر هەر هۆ یە ک بێ، ماو د نادە م بە خۆ م کە هیچ مرۆ قێک بکوژم!...)... سەر کە شیشە کە ی ش پتی گوت: (قسە ت دروستە بە هە لّە دا نە چو ی ت راست ئە کە ی ت تۆ ی ش هەر وە ک لە سەر قسە ی ئە و مامۆ ستایە برۆ ی ت بە ر پتو وە وایە، کە لە دانیش تئو وانی (ناسیرە) یە و پتی ئە لّ ین: (یە سو و) و ئیستا کە ی ش لە شارە کانی ناوچە ی (جە لیل) دا موزدە بلا و ئە کاتە وە.

چونکە ئە م مامۆ ستایە هانە ی نە تە وە نادات بچن بە گژ (رۆ ما) دا ئە و هەر ئە وە یان فییر

ئەكات كە بەرگەى نازار بگرن، كە خوڭيان رابگرن، كە خوڭشەويستى و بەزەبى پياھاتنەو و چا و پۆشى بنوڭن!... ئەم مامۆستاي (ناسىرە) يە، بەتەمەن پچووگە، كەسبىش نازانچ كە ئەم ھەموو ژىرى و تىگەيشتنە لە كوڭتوھ فېرېوھ!... (ئەشعيا) ي پىغەمبەر لە كاتى خوڭدا پىش بىنبى نواندو، كە پىاوڭ پەيدا ئەبى، ئەمەندە گيانى سووك ئەبى، ئەمەندە لى بورده ئەبى، خوڭى لە پىناوى گوناھباراندا بەخت ئەكات و لەبەر ئەوانىش ھەموو ئەرك و نازارڭ ئەچىڭ!...

تۆلە كەردنەوھەكى سامناك... بەلام...!

نەخوڭشەبەھەكانى (دېمەتريوس) كاريان لى كەرد دوايى كاتى مردن ھات نامۆڭگارىي يوسفى كەرد كە ئاگاي لە مەريەم بى و چاودىرى بكات... لە پاش تۆلەسەندەوھەكەيشى، دەمودەست مارهى بكات!... مەريەمىش لەداخاندا دەستى كەرد بەگريان ئەوھى ئەھيتايە پىش چاوى خوڭى كە يوسف بەھۆى ئەوھو چەند تووشى دەردى سەرى دىت.

(دېمەتريوس) ىش بىدەنگ و سەنگ بوڭ خوڭى چاوى لىك ناو مرد!... زستان بەسەردا رابرد لە برانەوھى مانگى نەورۆز (مارت) دا شارى ئەسكەندەريە خوڭى نامادەكەرد بوڭ ئاھەنگى جەڭنى (دېونىسيا) ئەمەيش جەڭنى (دېونىس) ي خوا بو، كە بەلای زۆر ئاينەوھ بەگەورە و پىرۆز دائەنرا جا لەبەر ئەوھ جەڭنەكە بووبوھ ھۆى ئەوھى كە گەلىك ئاھەنگى نەتەوھى تىبا بگريئ كە سى شەوو سى رۆڭى پى ئەچوو لەو ماوھەيشدا، ھەموو كەسىك پى بەخوڭى ئەدا كە بەئارەزووى خوڭى سەرخوڭش بى و مى بازى ىش بكات!... جا لە شەوى دوايى جەڭنەكەدا، لەناو پىاواندا يەكڭيان ھەل ئەبژارد، كە بىتتە نوڭنەرى (دېونىس) لەناو ئافرەتانىشدا يەكڭيان ھەل ئەبژارد، كە بىتتە نوڭنەرى (ئەفرۆدېت) ژن و مېردىيەكى سەرزارى يان لە ناوھند ھەردوو كىياندا پىك ئەھىنا پاشان ژنەكە خوڭى وا ئەنواند كە مېردەكەى خوڭى بكوڭى مېردەكە ئەمرد بەلام زۆرى پى نەچوو زىندو ئەبووھ ئەمەيش ئەوھى پىشان ئەدا كە تۆ، كە بنچىنەى ژيانە، پاش ئەمەى لەناو زەویدا نىژرا، دووبارە ژيانى تىبا پەيدا ئەبىتتەوھ و سەردەر ئەكاتەوھ، تا پى بگا و بەردات!...

ئىجا (فلامن) يان ھەلبژارد كە كارى (ئەفرۆدېت) (۱) پىشان بدات... كارى (دېونىس) ىش خرايە ئەستۆى (جايۆس فلاكوس) كە ئەو بىنوڭنى!... ئىتر ئەو كاتە بو

(۱) خواوھندى جوانى و خوڭشەويستى لەلای گريكەكانى.

(يوسف) دەرکەوت، كە (مەريەم) چ رى و شوڭنىكى داناوھ بوڭ تۆلەسەندەوھى خوڭى لە (جايۆس فلاكوس). تەنانەت، يوسف، پەبى بەوھىش برد كە ئەفسەرە رۆمايەكە، ھەر بەپەنجەى (مەريەم) بوڭ ئەوكارە ھەلبژىراوھ!... جا لە دوورەوھ (يوسف) و (جىفاكا) ي پزىشكە ھىندىيەكە و (ماتات) وەستابوون، تەماشاي ئەو دىمەنەيان ئەكەرد... ھەرچى ھونەرىكى ئەسكەندەريە ھەبوو لە پىك ھىنانى ئەو ئاھەنگەدا بەكارھىنرابوو كاتى كە ژن و مېردەكە چوونە ناو ئەو پىخەفەوھ كە لەسەر تەختى بەزمگا كە بوڭيان نامادە كرابوو، سەيركەرەكان بەپەرۆشەوھ سەرى بزووتنەوھەكانى ھەردوو كىيان ئەكەردن كە لەو دىو پەردە تەنكەكانەوھ دىاربوون!... (يوسف) پى بەدل ئەيوست بقىڭنى و (جايۆس فلاكوس) ئاگادار بكات لە خوڭى كە نە كوڭرى... بەلام... ھاواری ئەو لەناو ئەو ھەموو دەنگە دەنگەدا چۆن ئەگەيشتە بەرگوتى (جايۆس فلاكوس)؟ ژن و مېردەكە چوونە باخەلى يەكتەر و دەستيان لە مىلى يەكترىش كەرد... كە سەرنج درا ئەو ھەموو دەنگە دەنگە نىشتەوھ. ھەرچى لەوڭى دابوو دەنگى لە خوڭى پرى، ھەناسەيشى نەتەھات كەچى لە پى ھاواریك لە (دېونىس) ھەھەستا... نەتەوھەكە وشك بو (۱) ھىشتا بەناوازەبى لاسايى كەردنەوھەكە بەگەشكە دارىيەوھ مابوھ بەلام كە دىيان (فلامن) خەرىكە خوڭى دەرياز بكات، ھۆشيان ھاتەوھ سەرخوڭيان، وريا بوونەوھ پەردەى ئەو خەوانەى كە لاسايى كەردنەوھەكە ھىتابووى بەسەر چاوياندا، لاچوو... كە تەماشايان كەرد ئەو خەنجەرىكى راستەقىنە لە سنگى (جايۆس) چەقىوھ!... ھەرۆھە خوڭنىكى راستەقىنەيش لە سنگىوھ دىتە دەرى!...

(يوسف) ىش خوڭى گەياندە ئەو جىگايەى كە مەريەم خوڭى بوڭ كوتا، خوڭى تىبا پەنا بدات كە تەماشاي كەرد ئەو بەخەنجەرىكى تىش لە خوڭى ئەدا بەلام زوو بەزوو بوى دەرکەوت كە برىنەكەى قوول نەبوو ھەرچەندىشى كەرد مەريەمى بوڭ خرايە سەر ئەوھى كە خوڭى دەرياز بكات، ئەو ھەر لەسەر ئەوھ نوچى گرتبوو كە خوڭى بكوڭى بەلام باش بوو (جىفاكا) كەوت بەفريايا، دەمودەست بەھۆى نوواندى موگناتىسيەوھ چا بەستى كەرد و وازى ھىنا لە كوشتنى خوڭى (۲) ھەر لەوكاتەيشدا (جايۆس) دەرمان كرا ئەوھىش

(۱) راستەر: خەلكەكە وشك بو.

(۲) ئەمە جىگاي سەرنج و تى رامانە، چۆنكە ئەو جۆرە نواندە پىبوستى بەھىنانەكايەى باردۆخىكى تايبەتەوھەكە لەو حالەتە پى لە تەنگرە و شپىزەبىيەى ئەو ساتەوھەختەى نووسەر خولقاندىوھ نايەتەدى، وھيان زۆر زەحمەتە بىتتەدى... ئەمە خالىكى ھەرە لاوازە بەم بەرھەمەوھ.

دەرکەوت که (مەریەم) لە تاو شپەرزەیی خۆی نەیتوانیبوو خەنجەرەکه بەتەواوەتی بەسنگیان بکات بەلام (بلۆتینۆس) یەجگار بەم کارەساتە تێک چوو بوو خۆی و (جایۆس) بەیاساوە کانیانەوه، دەستیان کرد بەگەران بەدوای (مەریەم) دا که تەماشایان کرد، ئەوا کهوتوو بەسەر زەویدا، بریندارە، نووزە تیانەماوە، نابزویتەوه نوواندنی پەزیشکەکه کاری لێ کرد بوو (یوسف) یش هیچ لەوه کۆی نەکردەوه که بەناشکرا بە (بلۆتینۆس) بلێ: کچەکه بۆیەکا وای کرد که تۆلە خۆی بکاتەوه له (جایۆس) که لەوه پێش ئابرووی بردبوو.

بەلام (بلۆتینۆس) قیژاندی گوتی: (بەلام ئایینی جوولەکه ئیمە ی رۆمای ی ناگریتەوه... ئیمە ئەو بەپیاو کوژ دانه نین!...)...

پاشان فەرمانیدا بەسەربازەکانی خۆی که لەناو گۆرستانی تاوانباراندا بینن!...

مەریەم لەبەرچاوە نەتەوهی ئەسکەندەرییەدا بەرپووتی سەما ئەکات

هەر ئەوشەوه، مەریەم، لەناو گۆرستانی تاوانباراندا نیترا پاش ئەوه سەربازێکی چەکداربشی بەسەرەوه دانرا گۆرەکهی بیاریزی (یوسف و جیفاکا و هادجا) تا ماوەیەکی تەواو لە نزیک گۆرستانەکهوه مانەوه هەر بیریان لەوه ئەکردەوه که ڕیگایەک بدۆزنەوه و لاشەکهی (مەریەم) داگیر بکەن.^(۱)

ئەوهنده هەبوو، زۆر بەو پەژارەیهوه نەمان چونکه هەر ئەوهنده تاریکه شەوهکه پەرهی سەند و سەرماکه زۆربوو، یوسف لەسەربازەکه نزیک بوووه و بیری خستەوه که لەناو شاردا چراخان هەیه و بەزمورەزمومە و مێ بازی... تکاشی لێ کرد که ڕێی بدات ئەو شەوگاره بەشیوهن و گریان بباتە سەر لەسەر گۆری دەزگیرانەکهی خۆی هەندێ پارە زێڕیشی دایە که پیتی رابووتی بۆ خۆی!... بەم ڕەنگە بەهەرستیکیان لاشەکهی (مەریەم) یان دزیی و بردیان بۆ مالتی (ئەلبینا) که لەوئ بەولاه جیگای تریان نەدۆزییەوه ئەم مالتەیش، لە راستیدا، مالتی باوکی ئەو کچە بوو، که ناوی (ئەخیلاس) بوو... کابرا، ئەو پیاو پیره دزه بوو، که (یوسف) لەسەرەتای هاتنیا بۆ ئەسکەندەرییە چاکی کردەوه له نەخۆشییەکهی ئیتر لەویدا (یوسف و جیفاکا)، هەر دووکیان پێتکەوه یارمەتی یەکترباندا، له وریا کردنەوهی (مەریەم) دا، لەو خەوهی که بەهۆی پزیشکە هیندییه کهوه لیتی کهوتبوو هەروەها برینەکهی سنگیشیان دەرمان کرد که مەریەم خۆی

(۱) راستتر: لاشەکهی مەریەمیان دەستکەوتتەوه، دەستگیرکەنەوه، یان دەری بهیننەوه.

خەنجەری لێ دابوو که مەریەم ئاوری دایەوه بەم لاو بەو لای خۆیدا تەماشای کرد کامەرانێ بەدەموچاوی هەر چوار پیاوکهوه دیاره: یوسف و جیفاکا و هادجا و ئەخیلاس... بەلام ڕوویەکی تری چاوی پێت کهوت که پشم و قینی لێ ئەتکا و خەریک بوو کامەرانێ چوار کهسەکه و هەمووان تێک بدات... ئەوهیش ڕووی (ماتینو) بوو که کۆری خاوەن مالتەکه بوو ئەمیش هەر ئەو لاوه بوو، که هەر له یەکهەم چاوی کهوتتیهوه دۆژمانیەتی خۆی بەرامبەر یوسف نوواند... هۆی ئەو دۆژمانیەتییهی ئەوه بوو، که یوسف (ئەخیلاس) ی لە دەست مردن ڕزگار کرد، که بەهۆی ئەوهوه ئەو هەلە لە دەست چوو که ببێ بەسەر داری ئەو کۆمەلە دزانە که (ماتات) کهلۆپەله دزراوهکانی دەستی ئەوانی ئەفرۆشتهوه!... زۆری پێت نەچوو (یوسف)، (هادجا) ی نارد بۆ لای (ماتات)، که ئەو پارەیهی له لای داناوو بۆی بنیتریتەوه هەروەها ڕووی لێ نا له مالتی (مەریەم) دا هەر جلۆپەرگۆ گەوهەرێک هەیه کۆی بکاتەوه، ئنجا کهشتییه کیش بەکری بگری که پیتی دەریاز بین بەلام (هادجا) له پاش چەند کاتییک بەخەمبارییهوه گەراپهوه چونکه بۆی دەرکەوتبوو که (بلۆتینۆس) ئەمە ی بەهەل زانیوو که (مەریەم) دەست درێژی کردبوو بۆ سەر (جایۆس)، بەبیانوی ئەوهوه دەستی کردبوو بەنازاردانی هەموو جوولەکهکان، نەتەوهیشی لێ هان دابوو چونکه لەبەرئەمە ی دەستیای جوولەکه سوو خۆرەکانی یەجگار بەسەرەوهبوو، لەناو بردنی ئەوانه ئەبوو بەهۆی ڕزگار بوونی خۆی لهو دەستیوانه!...

جا لهو کاتەدا که ئەوان بیریان لەوه ئەکردەوه که چۆن خۆیان ڕزگار بکەن، (ماتات) گەیشته لایان (ئەلبینا) یشی لهگەلدا بوو هەردووکیان دەستیان کرد بەگێرانهوهی هورۆژی رۆماییهکان بۆ سەر جوولەکهکانی ناو شارەکه که چۆن هانە ی نەتەوهیان لێ ئەدەن و مالتەکانیان کاول ئەکەن و دوکانەکانیان ئەشکینن و تالانیشیان ئەکەن و هەرچی کردەوهی نەنگ و بەپەنگیشه ئەوه ئەکەن!...

بەلام مەترسییه که سەخت تری لێ هات، که ئەوانه بیریان کهوتەوه (ماتینو) بۆیەکا بەدزییهوه چۆتە دەرەوه، تا کهینه و بەینهی (مەریەم) له رۆماییهکان بگەیین، که (مەریەم) هیشتا زیندوو و نەمردوو!... (یوسف) یش وای هاتە پێش چاوی، که ڕزگار کردنی (مەریەم) و جوولەکهکانی ئەسکەندەرییه، تەنیا لەسەر دەستی خۆیدا پێتکە دێ نوستنی کچەکهی بەهەل زانی و ئامۆژگاریی هاوڕێکانی خۆی کرد که ئاگیان لیتی بێ ئنجا خۆی دەریاز کرد بچیتە دەرەوه (ئەلبینا) یش بەدلێکی گەرمهوه لیتی پاراپهوه،

گوتی: (یوسف! نه که یت برۆیتته دهروه له دهستیان دهر ناچیت نه تکوژن چونکه نه ته وه وروژاوه ههر جووله که یه کی دهست که وئ پارچه پارچه ی نه کات!...) به لآم (یوسف) گوتی نه دایه ته نگوچه له مه، به هه له داوان خۆی گه یانده به زمگا که، که له ویدا رۆماییه کان سه رۆکی پیاوه ئایینییه کانیه جووله که کان و پیاوه گه وره کانیه ئه وانیهان کۆکردبووه، بۆ ئه مه ی نازاریان بدهن!...

(یوسف) یش که س نه بوو یارمه تیی بدات، دهروونی نه بچ و خوا ناسیبه که ی!... له کانگای دهروونی (یوسف) دا، دهنگیک به چرپه پیتی نه گوت: (برۆ، مه ترسه من له گه لتام... بی باک به، من خوای گه وره ی تۆم... پشتت نه گرم و هیزت نه ده می، به دهستی راستیشم نه تگرم!)... ئه م فه رموودانه هی خوابوون که له سه ر زمانیه (ئه شعیا) پیغه مبه ر گوترا بوون... که ته ماشای کرد به زمگا که پریو بوو له کۆمه لانی نه ته وه هه موویان سه ریه ان گه رم بوو بوو. وروژا بوون گریان سه ندبوو له هه موو لایه که وه ئه م قسه یه یان دووباره نه کرده وه و دهنگی نه دایه وه له ناو هۆلی به زمگا که دا: (مه رگ بۆ جووله که!) له ناو ئه و کۆمه له چر و پره یشدا که له به ر ده میا بوو دهنگیک به ر زبووه وه گوتی: (مبه ن بۆ لای بلۆتینۆس له بابه ت فلامنه وه قسه م پتیه ..) زوو به زوو گه یاندرایه سه ر جیگایه کی به رز له به ر سنگی^(۱) به زمگا که دا، که سه رۆکی پیاوه ئایینییه کانیه جووله که و پیاوه گه وره کانیه ان له پتیش ده م (بلۆتینۆس) دا وه ستا بوون (بلۆتینۆس) یش ناگری به ر نه دایه هه ست و تاسه ی کۆمه لانی نه ته وه، که له ویدا کۆبوو بوونه وه ئنجا (بلۆتینۆس) قیژاندى به سه ر گه وره ی جووله که کاند، که یاسا وه رۆماییه کان تیروپر لیتان نه دا، پتی گوت: (ده ی پئ له گونا هه کانیه خۆت بنی!) گه وره ی جووله که کانیش هاته پتیشه وه و پتی گوت: (ئایا دادپه روه ریه ی رۆماییه، له ناو ئه سه کهنده ریه ده هه لگیروه؟!...) (بلۆتینۆس) یش به پشتی دهستی خۆی مالیی به سه رۆکی جووله که کاند ئنجا دهستی کرد به به دنا و کردنی هه موو جووله که کان، که نه وان (فلامن) یان فراندوه... پیاوه ئایینییه که یش گوتی: (که فلامن پیاو کورجی، کورژاوه که کتیبه؟!... ئه مه یه کورژاوه که؟!...) نه وه ی گوت و په نجیه کیشا بۆ (جایۆس) که به ته نشت رۆماییه وروژاوه که وه دانیشته بوو!... نه ته وه یش دهستی کرد به پتیکه نین... دووباره پیاوه ئایینییه که پتی گوته وه: (بۆچ راستی له نه ته وه ئه شاربه ته وه؟!... بلئی من له جووله که کان

چهند کۆمه له پارهییه کی گه وره م وه رگرتوه، که به دهستیای و لیم سه ندون هه موویانم بۆ میبازی و شیتو ویتتی و جه ربه زه یی^(۱) و گه روگیچه ل به خت کردوه تۆیش بۆیه کا نه ته وئ جووله که کان له ناو ببه یت تا له وه دهستیایاوه خۆت رزگار بکه یت!...) (بلۆتینۆس) ته کانیه دایه خۆی که له پیاوه ئایینییه پیره که بدات، به لآم (یوسف) خۆی گه یانده ناوه راستیانه وه، نه به یشته لیتی بدات ئنجا قیژاندى گوتی: (هه رمم که له شارده وه ی فلامن، هه لبرگم لیم بپرسریتته وه هیچ که سیک له جووله که کان ناگایان له خۆشارده وه ی فلامن نییه!...)... پاش نه وه (یوسف) رووی وه رگی پراه نه ته وه و په نجیه بۆ (جایۆس) درپژکرد، گوتی: (ئیه وه له جایۆس فلاکۆس بپرسن نه و ئافره تانه ی که ئیه وه پتی نه لئین فلامن و که چی له راستیدا ناوی (مه ربه می مه جده لی) یه، بۆچ دهستی دایه کوشتنی؟!...)... (جایۆس) په شوکا و ترسی لی نیشته چونکه نه وه زۆر ئاسان بوو که هه ست و تاسه ی نه و کۆمه له وروژاوانه ی که درنده یه تییه ان بزوتبووه وه و خواخوا ی نه وه یان بوو که نیچیرتیکان ده ست بکه وئ و پارچه پارچه ی بکه ن، هه ل بگیژریتته وه!... ئنجا له پتیش نه مه دا (بلۆتینۆس) و یاسا وه کانیه قسه ی پئ بپرن، (یوسف) به دهنگیکی به رزه وه قسه ی بۆ کردن مه به سیشی نه وه بوو که یۆنانیه کان بخاته پال خۆی و هاو رپیکانی، تا له گه ل جووله که کاند زۆریه ی نه ته وه بکه ن به یه ک گوتی: (خوتنه کانیه یۆنانیه و جووله که کان له ناو ده ماره کانیه فلامندا نه گه رپن... (بلۆتینۆس) یش هه ر له به ر نه وه قینیه له (فلامن) هه لگرتوه، که نه یتوانیه وه به و پارانه ی که له جووله که کانیه وه رگرتوه، به دهستیای، فلامن له خسته به ری و بیکری!...) (بلۆتینۆس) نه یتوانی نه و کچه بکری، که (جایۆس فلاکۆس) ئا برووی شکاند و داوینیه پیس کرد، له ته مه نی منالیدیدا کچه که یش ویستی ئا برووی خۆی بکریته وه و تۆله ی سه ربه رزی خۆی بکاته وه، به پیتی نه و ئاینه ی که جووله که کان له سه رین... یۆنانیه کانیه که کاروباریک که لکی خۆبانی تیابیی، دادپه روه ریه ی به گۆرانییه وه نه لئین... نه ی یۆنانیه کان!... ئیه وه نه هیلن رۆماییه ک، بچ تاوان و بچ گونا هان بکوژیت، هه ر له به ر نه مه ی که له دهستیایه کانیه خۆی رزگاری ببیت؟!)

نه مجاره نه ته وه، بۆ (یوسف) دهنگیدا به لآم بلۆتینۆس (یوسف) ی پال پتیه نا بۆ لاوه پاش نه وه دهستی کرده وه به هانه دانی نه ته وه بۆ سه ر جووله که کان جاریکی تریش هه ست و تاسه ی به د و نه گریس به رامبه ر جووله که کان وروژایه وه هه ندیک له وانه به ته نشت

(۱) له به رده م، له پتیش؛ ئه مه ئاوابوه: (علی مکان مرتفع فی صدر المسرح).

(۱) جه ربه زه یی: (مغامرة)

تهختی به زمگا که دا هه لگه رانه سه ره وه، بۆ ئەمە ی سه رهۆکه جووله که کان له توپهت بکه ن، له بهردهم یاساوه کاندای که لییان کۆبوو بوونه وه!...

جیهان له بهرچاوی (یوسف) تاریک بوو له وهیش تی گه یشت که کار له کار ترازاوه و هیچی تری له دهست نایهت بیکات ره نجه رۆیی دلی داگیرکرد به لام له ناو، بزوو تنه وه یه کی سه رسور هینه ر که وته ناو نه ته وه وه ئیتر کاتی که زانرا که ئەو هه موو دهنگه دهنگه گۆررا و بوو به ییده نگی که ته ماشایان کرد، ئەوا هه موو که سیکی به په رهۆشه وه چاوی پر یوه ته تهختی به زمگا که (یوسف) که ناو وری دایه وه، ته ماشای کرد په رده که کرایه وه له پر دهنگی تاریک هات، که (یوسف) ئەیتوانی به ئاسانی له ناو هه زاران تاردا دهنگی جوئی بکاته وه.. پاش ئەوه ئافره تیک ده رکه وت، کراسیکی تهنگی له بهر دابوو، له بهر تیشکی چراکان له شه خورپه نه ره مو نۆله که ی نه بریسکایه وه قژه زبیرینه کانی شی شوپ بوو بوونه وه به سه ر شانه کانی هه ره ته گوت پارچه یه ک ناگره و هه لگیرسا وه... نه ته وه هه موو دهنگیان هه لبریی: (فلامنه... ئەفرو دیت) که چه که هاته پی شه وه ناو تهخته که دهستی کرد به خوتندنه وه ی هۆنراوه یه کی دلداریی به گۆرانییه وه... سه مایه کی وایشی کرد، له نجه و لاریکی وایشی پیشاندا، که هه رگیز شاری ئەسکه نده ریه نه وه ی به خۆیه وه نه دیبوو... ته نانه ت، (مه ریه م) خۆشی، جاریک نه بی، ئەو سه ما کردنه ناوازه ی به خۆیه وه نه دیبوو... ئەویش ئەوجاره بوو، که (ئیتس) ی که نیزه کی چاوپت که وت، له کۆشکی (بیلاتس) دا سه مای ئەکرد... به راستی (مه ریه م) سه ما و له نجه و لاریکی و جوان و ناوازه ی پیشاندا، که هه موو ئالۆش و خرو شیتیکی پیایو ئەبزواند!... ئنجا (مه ریه م) دهستی کرد به دا که ندنی به رگه کانی یه ک له دوا ی یه ک، پارچه کانی به رگه کانی، له له شی خۆی ئەکرده وه ئیتر هیچ به له شییه وه نه ما، ده رییه کی کولی زبیرن نه بی که سمته کانی ئەشارده وه!... مه ریه م به روو تییه کی نیوه ته واره وه سه مای ئەکرد، له نجه ولاری ئەکرد!...

مه ریه م سه ریه ستی خۆی ئەبه خشی له پیناوی رزگار کردنی یوسف دا!

جا هه ره که نه ته وه که، به راستی چاوبه ستیکی به هیز کرابن ساز و ناوازه که ی مه ریه م و سه ما و له نجه ولاره که ی و جوانی و شهنگو شوخییه که ی هه موو هه ست و هۆشیکیان لی داگیرکردن!... (یوسف) ییش په یی به وه برد، که هه لیان بۆ هه لکه وتوووه خۆیان رزگار بکه ن ده مو ده ست، چرپان دی به گوتی نزیک ترین به ندیی جووله که دا پیتی گوت: (هه مووتان

به دزییه وه بچه ده ره وه له هه ر شوپنیکیا جووله که تان دی، بیخه نه سه ر شوپش کردن چه که کانتان هه لبرگن له ناو خانوو کانیشتاندا خۆتان قایم بکه ن!...)... (یوسف) ئەوه ی ئەزانی که ئەگه ر وایان کرد، (بلۆتینۆس)، رینگای بۆ نامینیتته وه نازاریان بدات مه گه ر سه ربازه چه ک داره کان به کار بهیته ش شاهه نشاهیش، هه رگیز له کاری وا خۆش نابی، هه ر پیاویکی تاوانی وا بکات که م هه ل ئەکه وی که بیبه خشی!.

که (فلامن) له سه ما کردنه که ی خۆی بووه وه، ئەمه نده چه پله ریزانی بۆکرا، به زمگا که ئەله رایه وه (ئه لبینا) ییش له پشتته وه هات، له ش پۆشیکی دا به سه ر له شه رووته که یا، دایپۆی (مه ریه م) ییش سوپاس و شه و باشیی پیشکشی سه ر که ران کرد، پاش ئەوه هه رای کرد بۆ لای (یوسف) و خۆی فری دایه سه رسنگی پاش ئەوه به چریه پیتی گوت: کاتی له خه و پاره ییم تی گه یشتم که چ مه به سیکی به رز و بلند و خۆیه خت کردنیکی به نرخ و گرنگت نوواندوه بۆ رزگار کردنی جووله که کانی شاره که ئیستا که ییش من بۆیه کا هاتومه ته ئیره که تو رزگار بکه م!...

(یوسف) ییش، بی باکانه ماچی کرد و گوتی نه دایه، هیچ که سیکی و هیچ شتیکی که له ناویاندا بوو!... نه ته وه ییش ده ستیان کرد به ده ننگ به رز کردنه وه، ئەیانگوت: (فلامن!... فلامن!...)... (جایۆس) ییش که چاوی بریبوووه ئەو له شولاره جوان و ریکوپینک و دلکیش که ره، له جیتی خۆی وشک بوو!...

ته نیا که سیکی هه بوو، له ناو ئەوانه دا، هه موویان، که تیگه یشتیی له وه ی که له دوا ی ئەم جو ره چاوبه ست کردنه وه چی رووی داوه... (بلۆتینۆس) بۆی ده رکه وت که جووله ک به ندییه کان هیچیان له ویدا نه ماون و خۆیان شار دۆته وه... ئنجا رووی کرده (یوسف) و ئەوه ی لی پرسی، لاوه که ییش درۆی له گه لدا نه کرد پیتی گوت: بۆیه کا رۆیشتوون، خۆیان له ناو خانوو کانی خۆیاندا قایم بکه ن!...

رۆماییه که ییش هه لی کیشایه شیره که ی و به سه ریا قیزاند گوتی: (که واته هه ردووکتان به ده ستی خۆم ئەکوژم!...)... له وکاته دا یارمه تی له لایه ن (جایۆس فلاکۆس) وه هات چونکه توند دهستی هاو ریکه ی خۆی گرت و پیتی گوت: (نه که ییت ئەمه بکه ییت!... ئەمه تی نه گه یشتووی پی ئەلین... چونکه ئەگه ر تو ده ست له فلامن بدیت، که نه ته وه ئەبیبه رستی، ئەمه نده خۆشی ئەوی له قیناندا له توو په تت ئەکات!... به لام ئەگه ر ئەته وی پیاوه که بکوژه، باکت نه بی!...)... (مه ریه م) ییش به گه رموگورییه که وه گوتی: (هه رچی

رووی داوه ئۆبالی به ئهستۆی منه... گوناھ گوناھی منه گوناھی کهسی تر نییه!...)

بهلام (بلۆتینۆس) قیژاندی به سهر (یوسف) دا و گوتی: (ملت دانه ویتنه له بهردهما ههر ئیستا که لهت ئه پهرینم!...)

(یوسف) یش بیتی نه هات ملی بۆ دانه ویتنی، ههر به پیتوه مایه وه، ره پ راوه ستابوو به سهر به زبیه که وه تیی ئه نواری به لام دووسه بازی رۆماییی ناچاران کرد نوشتایه وه (مهریه م) یش به هه ناسه ساردییه که وه، بۆ یه کتیک ئه گه را که رزگاری بکات له دهست کوشتن له پر چاوی به (جایوس) که وت ده موده ست میتشکی که وته کار و له (جایوس) نزیک بووه وه به دلێکی پر له کلپه و سۆزه وه پیتی گوت: (یوسف رزگار بکه تا ئه میتنم ئه بم به کاره کرت!...) (جایوس) یش دوو دل بوو له و کاره... دووباره (مهریه م) به دلێکی گه رمه وه پیتی گوته وه: (ههر سامانیکم هه یه ئه یده م به تو و به بلۆتینۆس، به مهرجی یوسفم بۆ رزگار بکه ن!...)... قسه کانی مهریه م کاریان کرده دلی رۆماییه پوول په رسته که به لام (یوسف) دهنگی هه ل بری و پارایه وه له (مهریه م) که له و خو به خت کردنه ی خوئی پاشگه ز بیسته وه که چی (مهریه م) گوتی: (ئۆ بالی که تنه که، ههر به ئهستۆی خو م!...)... به م رهنگه له سهر ئه وه ریک که وتن!... ئیتر (بلۆتینۆس) فه رمانیدا به سهر بازه کانی خوئی که (یوسف) له گه ل یه که م که شتیدا که له ئه سکه نده ربیه وه پروات، ره وانه بکه ن!... دوا چاوه ئه ندا زیکیش که (یوسف) چاوی پتی که وت ئه وه بوو، که (مهریه م) ی دیی له ناوه ند هه ردوو پیاوه که دا سه ری دانه وانده وه و نوشتا وه ته وه هه ردوو بالیشی بۆ رووی ئه و راکیشا وه، به خوا ی ئه سپیژی ئا به م رهنگه، (مهریه م) خوئی فرۆشت به و رۆماییه و، خوئی کرد به که نیزه ک بۆ (جایوس)، تا (یوسف) ی ده زگیرانی خوئی نازاد بکات!...

که چه تاوانباره که دوا ی بیروباوه ری یه سوع ئه که وێ!

پایزتیکی تازه هات به سهر (ئورشه لیم) دا رۆماییه کان تا ئه هات زه بر و زهنگیان زۆرتر ئه نواند به سهر ئه و خاکه دا تا ئه هات تازاری جووله که کانیان زۆرتر ئه دا... ئه و جووله کانه یش هه یج جیگایه کیان بۆ نه ما بووه وه په نای بۆ به رن (په یکه ر گا) نه بی!... که ئه مه یش ئه و په رستگایه بوو، جووله که کان به رده مه که یان کرد بوو به بازار که له وه یشه وه گیانی بازارگانی گه وه هری خوا په رستی ی ورد و خاش کرد بوو.

زرنکه ی زپیش، ریزی بۆ ئایین نه هیتشبووه وه!... به یانی یه کیان (یوسف) له ناو

باخچه که ی مالی خویندا وه ستابوو، له ناو چیمه ن و لاله زاره که ی ئه و باخچه یه دا دیه نی باخچه یه کی تری ئه هینایه وه یادی خوئی، که ئه ویش له شاری (مه جدهل) دابوو وای ئه هاته پیش چاوه، که تارمایی کچیک له ناو گو له کانی ئه و باخچه یه دا دیاره، قزتیکی زپینی پیتوه یه که وه ک زپر ئه بریسکیته وه و پرشنگ ئه دات.

هه روه ها کچه که دهنگیکی خویش و جوانبشی پیتوه یه.

ئه وه تی (یوسف) له باوه شی (مهریه م) دوور خرابووه وه، شه ش مانگ و نیوی پتی چو بوو، که ههر رۆژهی به سه د سا ل لیتی ئه رۆیشت!... (یوسف) په یی به وه یش ئه برد، که (مهریه م) لیتی نزیک بۆته وه. چونکه (جایوس) گوتیزابووه بۆ (سه فوره) که پایته ختی ناوچه ی (جه لیل) بوو کرابوو سه ر کرده ی له شکره رۆماییه کانی ئه و ئه وه نده هه بوو یوسف دلی بروایی نه ئه دا که خوئی بگه پینیته خو شه ویسته که ی خوئی نه وه ک ئه و کرده وه یه ی بیته هوی ئه وه ی که سه رگه ردانیی خوئی و هه ناسه ساردی یی (مهریه م) په ره بسینئ!... خوئی ههر به وه وه دلنیا ئه کرد که چاوه روانیی دهنگی به سه رهاتی (مهریه م) بکات!...

(مهریه م) یش وه ک یاریک له گه ل (جایوس) دا ئه ژیا جووله که کانی نه ته وه ی خویشی، ئه ویان به ئافره تیکی داوین پیس دانه نا به لام په ییان به وه ئه به برد که (مهریه م) له پیناوی چ مه به سیکی جوامیرانه دا ژبانی خوئی به خت ئه کات!... کابرای رۆماییش له ئه ندازه به دهر، (مهریه م) ی ئه شکاند و ریسوا ی ئه کرد و سه ری پتی شوژ ئه کرد به لام سه ری له وه سو رما بوو، که (مهریه م) له و شتیوه جوانه دا ئارامی ئه گرت و، خه مو پیشی ئه خواره وه!... (یوسف) یش له (جایوس) زۆرتر سه ری سو رما بوو.

له ههر لایه که وه دهنگی که ی نه وه یه نی (مهریه م) ئه هات هه موویان له سه ر ئه وه یه کیان ئه گرت، که (مهریه م) ئه مه نده مه ند و زرنکه له خو راکرتندا، له ئارام و به رگه گرتندا، به رامبه ر ئه و که سه ی که خستوو پتی به ندیخانه وه، هه یج پشم و قینیک پیشان نادات... ههر له و به یانییه دا یه کتیک هاتبووه سه ردانی (یوسف)، ئه یگوت: (ئه و کرده وه جوانانه ی که (مهریه م) خوئی پتوه گرتوو وه ک: ئارام و له سه ر خوئی و گیان سووکی و چاوپوشین، ههر ئه و بیروباوه رانه ی یه سوعی ناسیری هاواریان بۆ ئه کات و بلاویان ئه کاته وه!... په یتا په یتا کۆمه لانی نه ته وه دین و ئه چنه ژپر ئالای ئه م مامۆستا لاه وه!... (یوسف) یش لیتی پرسی: (تۆ خو ت گوتیت لیتی بووه؟!...!)... میوانه که یش پیتی گوت: (به لئ... خویشم گویم لیتی بووه، ئه بگوت: خوئی له وانه ی که به سه زمان

چونکه ئەوانه ئاسمان جینگه یانه... خۆشی له خۆتان، ئەگەر توانج و پلاریان تێ گرتن و دەریان کردن و هه‌موو ناوو ناتۆره‌یه‌کی خراپیشیان له‌سه‌ر من دهرباره‌کردن به‌ناوه‌یایی... که‌واته دل‌خۆش بن، شادمان بن چونکه مزی ئێوه گه‌وره‌یه له ئاسماندا!...

میوانه‌که‌یش که له پیاوه گه‌وره‌کانی ئایین بوو، ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردن گوتی: (ئهم لاره، ئەمه‌نده کاری کردۆته دلی هه‌مووان، وای لێ کردوون، که له ژێره‌وه به‌چرپه به‌یه‌کتر ئه‌لێن: که ئەگەر بێتو فه‌رمان بدات به‌جوله‌که‌کان، له‌وانه‌ن که هه‌موویان، ده‌موده‌ست، بکه‌ونه یه‌ک و خه‌بات بکه‌ن بۆ پرزگاربوونی خۆیان له ده‌ست داگیرکه‌ری رۆما و زۆر و سته‌مه‌کانی!... منیش کۆری پیاوه ئاینیه‌کانم کۆکرده‌وه بۆ ئەمه‌ی له بابه‌ت ئەم پیاوه‌وه قسه‌یان بۆ بکه‌م. من هه‌رگیز گویم له‌وه نه‌بووه، هانه‌ی نه‌ته‌وه بدات بۆ شۆرش بیروباوه‌رپه‌کانیشی که بلاوه‌یان ئەکاته‌وه به‌ناو نه‌ته‌وه‌دا، و له پیاو ئەگه‌ئینی که یه‌کێک بێ له پێغه‌مبه‌ره‌ چاکه‌کان، دووریش نییه که ئەو (مه‌سیا) یاخود (مه‌سیح)ه بێ که چاوه‌روانی ئەکه‌ین ده‌رکه‌وی!...).

دوژمه‌کانی خۆتان خۆش بوو...

بۆ ئەوانه‌یش بپارێنه‌وه که خراپه‌تان له‌گه‌ڵ ئەکه‌ن!

له پاش هه‌فته‌یه‌ک، له‌ناکاو (هادجا) گه‌بشته لای (یوسف) له‌لایه‌ن (مه‌ریه‌م)ه‌وه نێرابوو بۆ ئەوه‌ی بگاته‌سه‌ر (جایۆس فلاکۆس) که له نه‌خۆشی چاکی بکاته‌وه. له خانووی نه‌خۆشه‌که‌دا، (یوسف) به‌بینینی (کلۆدیا بدۆکیولا)ی ژنی (بیلانس) دل‌خۆش بوو ئەو پیتی گوت که (جایۆس) له ئەسه‌په‌که‌ی که‌وتۆته خواره‌وه و، گوتی نه‌داوه‌ته برینه‌که‌ی، و ئیستایش ئەو برینه ته‌شه‌نه‌ی کردووه. (یوسف) له‌مه‌سه‌ری زۆر سوپما که‌زانی (مه‌ریه‌م) نازار ده‌رکه‌ی خۆی به‌خشیه‌وه له گونا‌هه‌کان. ی (کلۆدیا) یش گوتی: (وا ده‌ر ئەکه‌وی که ئامۆزگاریه‌که‌ی یه‌سوع له توانایاندا هه‌یه که سروشتی مرۆفایه‌تی بگۆرن!...).

له‌مه‌یش زۆرتر سه‌ری سوپما که‌زانی (مه‌ریه‌م) و (کلۆدیا) خۆشی، بوونه‌ته ده‌سته‌ی مامۆستا لاره‌که! له ژووری نه‌خۆشه‌که‌دا، یوسف چاوی به‌ئافه‌تیه‌ک که‌وت، له په‌نایه‌ک نوشتابوووه، روه‌ی کردبووه خواو لیتی ئەپارایه‌وه خه‌مو خه‌فه‌تیه‌ش شه‌نگ و شوخیه‌کی دابوو به‌ده‌موچاوه زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌که‌ی، ئەوه‌نده‌ی تر جوانی کردبوو هه‌ر ئەوه‌نده

ئافه‌ته‌که‌هه‌ستی پێ کرد هاتوو، ده‌موده‌ست چووه‌لایه‌وه و ماچیکێ له روه‌مه‌تی کرد و ده‌ستی گۆشی و تاویکی‌ش خۆی لێ نزیک خسته‌وه چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه‌یه‌کی وایان تێ که‌وت، له خۆشیاندا ئەچرسی‌که‌نه‌وه یوسف له‌وه‌وه تێ گه‌یشته که خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ئەوی هیشتا له دل‌دا ماوه ئنجا که یوسف سه‌رسورمانی خۆی له‌وه پێشاندا که (مه‌ریه‌م) بۆ زۆرداره‌که‌ی خۆی ئەپارێته‌وه له خوا، (مه‌ریه‌م) پیتی گوت: (یه‌سوع گوتی: دوژمنانی خۆتان خۆش بوو پێرۆزبایی له‌وانه بکه‌ن که جنیوتان پێ ئەده‌ن و توانج و پلارتان تێ ئەگرن چاکه بکه‌ن له‌گه‌ڵ ئەوانه‌دا که ئێوه‌یان خۆش ناوی بۆ ئەو که‌سانه‌یش بپارێنه‌وه که خراپه‌تان له‌گه‌ڵ ئەکه‌ن و زۆر و سته‌متان لێ ئەکه‌ن!)

یوسف رۆماییه نه‌خۆشه‌که‌ی ده‌رمان کرد هه‌ر له‌ناو ئەو خانووه‌یشدا نانی شتیوانی خوارد به‌لام له‌وه سه‌ری زۆر سوپما که (مه‌ریه‌م)ی دیی، وه‌ک که‌ییا‌نوویه‌کی مالتی ریزی لێ ئەگیرێ که‌چی خۆشی که‌ نیه‌کی‌که و وه‌ک به‌نده‌یش وایه، دانیشتیوانی خانووه‌که هه‌موو خۆشیان ئەویست هه‌موو ریزیان لێ ئەگرت (مه‌ریه‌م) ئەوه‌ی بۆ گێپرایه‌وه، که له‌وه‌تی (مه‌سیا) ئەو گیانه خراپانه‌ی له له‌شی ده‌ره‌یتاوه، که زالی بووبوون به‌سه‌ر ده‌روونیا، دل‌نیایی پێ گه‌یشته‌وه و ده‌روونیشی پرپوه له ئارام و ئاسایش ئیتر له‌وه ساکه‌وه وای لێ هاتوو هه‌یچ گوێ ناداته توانج و پلاری ئەمو ئەو، ریسواکردنیشی له‌لایه‌ن (جایۆس)ه‌وه کار له دل‌ی ناکات چونکه دل‌ی پرپوه له چاوپۆشی، پرپوه له ئارام!...

(جایۆس) ئەو شه‌وه ئیش و نازاری زۆر بوو (یوسف) هه‌رچه‌ندی کرد ئەوی بۆ پرزگار نه‌کرا که‌بوو به‌به‌ره‌به‌یان ده‌موده‌ست مرد لاشه‌که‌یان له شپوه‌یه‌کی سه‌ربازانه‌دا ناشت (مه‌ریه‌م) له‌گه‌ڵ شیوه‌ن که‌ره‌کاندا، له ناوه‌راستی به‌نده و نوکه‌ره‌کاندا ئەرۆشت. کراسی‌کی ره‌شی له‌به‌رکردبوو، جوانیه‌که‌ی ده‌ره‌خست نه‌ته‌وه‌ی (جه‌لیل) یش ئەو کۆمه‌له‌یان به‌چاویکی پریشم و قین و دل‌ پێ خۆش بوونه‌وه سه‌یر ئەکرد کاتی که (مه‌ریه‌م) به‌لایاندا تێپه‌ری، ژنیک تفی لێ کرد و ئەم وشه‌یه‌ی لێ دووباره ئەکرده‌وه: (سۆزانی!... سۆزانی!) ئەمه به‌لای (یوسف)ه‌وه زۆر ناخۆش بوو که (مه‌ریه‌م) به‌و جۆره‌ بیینی له ریسواکردنی (جایۆس) پرزگاری بووی، که‌چی به‌ره‌نگاری پشم و قین و نازاردانی نه‌ته‌وه بیی، که ئەو خۆی له پیتاوی پرزگارکردنی جووله‌که‌کانی ئەسه‌که‌نده‌ریبه‌دا به‌خت کرد!...

کى ههيه له ئيوه که بى گوناھ بى؟!...

که له ناشتنى جايوس بوونهوه، يوسف بهدوای مهربه مدا گهرا که تهماشای کرد، و له باخچهی ماله کهدا کهوتوووه ئەمه نده مانوووبوو، پهکى کهوتوووه کاتى که مهربه زانى يوسف له وپيه، به دهه ميه وه پیکه نى و خوى فرى دايه باوه شيه وه، پى گوت: (ژيان بى تو چه ند ناخوشه!... به راستى په شيمان بوومه ته وه له وهى که گويم له ناموزگار بيه کانى مه جدلت نه گرت!...)... (يوسف) يش پى گوت که له گه ليا بگه رپته وه بو (ئورشليم) (مهربه) يش گوتى: (جارى بام خوم پاک بکه مه وه. چونکه به پى تاينى جووله که نه بى واکه م!... ئەمه وئ له ناو خانوو کونه که ماندا ئەم زستانه به سهر بهم به هوى نويزکردن و گويزگرتن له ناموزگار بيه کانى (مهسيا) وه خوم پاک ئەکه مه وه له گوناھ پاش ئەوه له سه ره تاي به هاردا ئەبينه ژن و ميتردى به کترى!...) .

(يوسف) يش له وه دلنيا بوو، که (هادجا) ناگای لى بوو، خه مخورى ئەکرد له بهر ئەوه نه بويست به ربه رچى بداته وه ده موده ست کوچى کرد بو گوندى (کفر ناحوم) چونکه (بيلا تس) ئەو فرمانه ي دابوو به سه ردا، که له وه دنگه بکو لپته وه که گوايا (يه سوع) به کىک له کچانى ئەو گونده ي زيندوو کردۆته وه!...

کاتى له گوندى (کفر ناحوم) گه رايه وه، سه رىکى له مالى (مهربه) دا که تهماشای کرد چوارلاى خانوو که پر بوو بوو له مرؤف پاشان زانى که نه ته وه (مهربه) ي گرتوو بو ئەمه ي وهک ئافره تىکى داوین پيس سزاي بدات و به رده بارانى بکات (يوسف) يش به دلپىکى پر کلپه و زامه وه قىزاندى گوتى: (مهربه) ... بزيه کا ئيمرو نازاد بویت له ده ست به نده يى، تابىسته نيچيرىک و بکه و بته ده ست ئەو شىت و ویتانه وه!...)... به ناو ئەو کومه لانه دا رىگای خوى کرده وه و تىپه راند، که تهماشای کرد ئەوا (مهربه) به پيوه يه و پالى داوه ته وه به ده رگای خانوو که ي خويانه وه (هادجا) يش به ته نشتیه وه وه ستاوه (مهربه) هىچ ترسىکى پيوه ديار نه بوو بى باکانه وه ستابوو، ده ربه ست به که س نه بوو به لام ههر تهماشای (مهسيا) ي ئەکرد که له ناوه راستى ئەو کومه لانه دا وه ستابوو (فه رىسى)^(۱) به کان له (مهسيا) يان پرسى: (ماموستا ئەم ئافره ته داوین پيسه به پى تاينى موساى ئەبى به رده باران بکرى ئەفه رموويت چى؟!...)... به لام له راستيدا ئەوانه، ئەيانويست قسه ي لى ده ربه يتن... ئەگه ر برياريدا به رده باران بکرى،

ئوه ئەگه پى که هانه يان ئەدا به رده بارانى بکه ن... خو ئەگه ر فه رمویشى وازى لى به يتن ئەوا به ناموزگار بيه که ي خوى ده ستورى تاينه که ئەشکىنى!...

به لام (مهسيا) ده موده ست وه رامى نه دانه وه... ئەو ههر ئەوه نده ي کرد، نوشتايه وه و به په نجه له سه ر زه و بيه که ئەينو سى... پاشان سه رى به رز کرده وه و به نه رمونيانى و شىر بى بيه که وه پى گوتن: (ههر کامىکتان بى گوناھه بام له پيشدا به ردىکى تى بگرى!)... دووباره ده ستى کرده وه به نو سىن له سه ر زه و بيه که کاتى که نه ته وه ئەوه يان بو دهر که وت که چى له سه ر گلّه که نو سىوه، کزومات بوون و، له جى خويان وشک بوون تهماشايان کرد هه له کانيان و گوناھه کانيان، هه مو يان له سه ر ئەو گلّه نو سرون ئىتر خويان له خويان ته رىق بوونه وه هه ستيان به نه گى و سه رشورى خويان ئەکرد پاش ئەوه يه که له دوای يه که جىگا که يان به جى هشت! ئىتر که س له ويدا نه مايه وه (مهربه) و (هادجا) و (يوسف) و (مهسيا) نه بى ئنجا (مهسيا) روى کرده (مهربه) و پى گوت: (برو، جارىکى تر گوناھه که!)...

ئىتر له وشه وه دا، ماله که ي (مهربه) گه يشته وه دوى جارن ژيانه که ي پيشورى هاته وه ناو. جا له و کاته دا که (مهربه)، له ناو باخچه که دا، له باوه شى (يوسف) دا بوو، يوسف به مهربه مى گوت: (ئه ترسم له وه ي به جىت به يلم و نه ته وه هه لمه ت بباته سه ر!...)... مهربه مىش گوتى: (مهسيا ئەتوانى رزگارم بکات له ده ستيان... من به يانى دوای ئەکه وم تا (ناسيره)، بو ئەمه ي بچمه ژىر ئالا که ي ئەوه وه!...)...

(يوسف) يش به به زه يى پياها تنه وه ديه که وه پى گوت: (مه به ست ئەوه تا کاره که ي من و تو هه ل ئەوه شىته وه؟!...)... (مهربه) يش گوتى: (شتى واهه يه که له ئاره زو واتى (۱) مرؤفايه تى به رزتر و پىرو زتره... ئەگه ر بىت و ژيانى خومان له پى ناو (يه سوع) دا به خت بکه ين، له ئەنجامدا کامه رانترمان لى دى... چونکه بىگومان ئەو، ئەو (مهسيا) که چاوه روانى ئەکرى!)... (يوسف) يش تى گه يشت که مه به سى (مهربه) چىيه... په يىشى به وه برد که بزيه کا مهربه مى ده ست که وتۆته وه، تا دووباره له ده ستى ده ربه چىته وه!...

(۱) راستتر: ئاره زو وه کانى...

(۱) فه رىسى: جووله که توندره وه ده مار تونده کان.

گه له کۆمهکی گهوره!

بۆ رۆژی دوایی، (یوسف) له گه له (مهریهم) دا چوو بۆ (ناسیره) پاشان چوو بۆ (ئورشه لیم) بیره وه ریی ئه و رۆژانه یشی ئه هاته وه یاد، که به کامه رانییه وه له ناو (جهلیل) دا رای ئه بوارد ههستی به خۆی کرد که سایه و پایه و سامان، به هه موویان، نه یان توانی جیگای ئه و کامه رانییه پر بکه نه وه که له ده می لای نییدا هه یبوو، له و کاته دا که هه ر پزیشکیکی هه ژاری بی ناوونیشان بوو، چوار پیکه ی خۆی له ناو کۆلانه کانی (ته به ریه) دا لێ ئه خوړی!... ژیا نه که ی (ئورشه لیم) ی تال و ناخۆش بوو بوو، لیشی وه پس بوو بوو.

له هه مو لایه که وه دهنگی بلا و بوونه وه ی بیرو با وه ره کانی (مه سیاه) و ده رکه وتنی شاکاره کانی ئه و، که له ده ست کهس نه ئه هاتن، ئه هات و ئه که وته به رگوتی (یوسف)... ته نانه ت رۆژ پیکیان به وه یشی زانی که (هیرۆدۆس) ی خونکار و پیا وه ئاینیه کانی جووله که کان داو ئه نینه وه بۆ (مه سیاه) که بیکوژن ئه و یش ده موده ست چوه لای (مه ریه م)، تا له و که ی نه وه یه یه وریای بکاته وه (١) ده سته ی (مه سیاه) یشی له ولای گوندی (بیت سهیدا) وه دۆزییه وه (مه ریه م) ی له رازی گه له کۆمه کی که ناگادار کرد و، خۆشی گه راپه وه بۆ (ئورشه لیم).

یوسف له زستاندا، خۆی به نه خۆشه کانی خۆیه وه خه ربک کرد. تپک چوونی بیرو با وه ره کانی ئاین و ره وشت و خووی به چاوی خۆی ئه دیی خۆ له ناو پیا وه ئاینیه کانی جووله که، و کار به ده ستانی په یکه ر گاکه دا، ئه و ئاین و ره وشت و خووانه، هه ر به جار پک نه ما بوون!... له به ر ئه وه، (یوسف)، له کانگای دل به وه حه زی ئه کرد (ئورشه لیم) و سایه و پایه که ی خۆی به جی به یلی، هه ر بۆ ئه مه ی که له گه له (مه ریه م) دا له (مه جد له) دا بژین!... به لām مه رج ئه وه بوو (مه ریه م) بیته سه ر ری!... جا (یوسف) له م باره دا بوو، تا رۆژ پیکیان زانی که (مه سیاه) ی گه وه، که وتۆته ر پگا و روو یشی کردۆته (ئورشه لیم)... یوسف ههستی کرد، که (مه سیاه) و شاگرده کانی که وتوونه ته ته نگوچه له مه یه کی گه وه وه... چونکه دانیش توانی شاره که سه ر به رۆماییه کان بوون له به ر ئه وه ده موده ست رۆیشه ته ده ری، تا له ر پگادا به (مه سیاه) و کۆمه له که ی بگات و هوشیار یان بکاته وه له و داوه ی که بۆیان ناونه ته وه!... یوسف

(١) یان: ناگاداری بکات.

کۆمه له که ی له ناو دۆلیکی قولدا چاوپێ که وت (مه ریه م) یشی که ئه وی چاوپێ که وت دلی کرایه وه و شادمان بوو... کۆلی یوسفی ماچ کرد... یوسف یش مه به سی هاته که ی خۆی تی گه یاند... به لām (مه سیاه) له ناو نامۆژگار ییه کانی خۆیدا ئه وه ی گوتبوو، که بۆیه کا ئه چپته ناو شاری (ئورشه لیم) وه تا بکه و پته ده ست پیا وه ئاینیه کانی جووله که وه، ئازاری بگات و بمړی!... له به ر ئه وه (یوسف) و (مه ریه م) په بیان به وه برد که پتووست به ترس و له رز ناکات!...

(مه سیاه) له (ئورشه لیم) دا پتسوازییه کی یه جگار ناوازه کرا هۆگر یوونی که سانیش به وه وه، بوو بووه هۆی هانه دانی پیا وه ئاینیه کان که زۆر تر خه ربکی ئاماده کردنی داوه که یان بن ئنجا که جه ژنی (..... فصیح) (١) نزیک بووه وه و به هار دهستی پێ کرد، جووله که کان خه ربکی خۆ ئاماده کردن بوون بۆ ئه و جه ژنه... پتس ئه مه ی جه ژن ده ست پێ بکات، به حه فته یه ک، ئه وانیه بۆ خواپه رستی و سه ر لێ دانی (ئورشه لیم) له جیی خۆیان بزوتبوون، هه موویان گه یشتنه ئه وی ئه و رۆژه یش که پیا وه ئاینیه کانی جووله که و سه رۆکه کانی نه ته وه (یه سوخ) یان گرت، به بیانوی ئه وه وه که له ژیره وه گه له کۆمه کی له ده سه لاتی شاهه نشاهی رۆما ئه کات، بۆ ئه مه ی خۆی بیته سه ر ته ختی شاهیی جووله کان... ئه و رۆژه دوایی ژیا نی (مه سیاه) نزیک بووه وه!... له رۆژ پیکه ی هه ینی دا (مه سیاه) یان له ناوه ند دوو دزدا، کرد به داردا... هه تا پتیشیان کرا، لیتیاندا و سووک ریسواشیان کرد... که چی (مه سیاه) یش هه ر ئه م پارانه وه یه ی دووباره ئه کرده وه: (ئه ی باوکی هه مووان! بیان به خشه! چونکه خۆشیشیان نازانن چی ئه که ن!...)... (مه ریه م) و (یوسف) یش به ته نیشته داری هه لئواسینه که ی (مه سیاه) وه دانیشتبون به جییان نه ئه هیشت... کاتێ که (مه سیاه) گیانی پاکی به خاک سپارد (یوسف) به هۆی ئه و نازه وه که هه یبوو له لای (بیلاتس)، تی کۆشا، تارپی درا، لاشه که ی (مه سیاه) وه ربرگری... ئنجا (یوسف) له گۆر پیکه تازه دا، (مه سیاه) ی ناشته وه... که چی له گه له ئه وه یشدا (مه ریه م) هه ر وازی له و قسه یه نه ئه هیئا که (مه سیاه) ی گه وه، زۆری پێ

(١) مامۆستا له ده سنووسه که دا بۆ شایی به رامبه ر (فصیح) داناوه که دیاره مه به ستهی مانا کوردیه که یه تی و له به م به رامبه ر لاپه ره که ش هه مان وشه و نیشانه ی (?) داناوه، به لām له کتیبی (ژیا نی مه سیح) دا بۆ ئه مه وشه ی (په سخ) ی داناوه که نازانم چۆن ئه مه ی هه لپێژاردوه هه ر چۆنی بی ئه مه ئه و جه ژنه یه که جووله که کان به رابه ریتی عیسا پیغه مبه ر له ئوی نیل به سه لامه تی په رینه وه، رزگار یانبوو له ده ست فیرعه ون.

ناچی له گۆره کهی خۆی دیته دهرهوه و زیندوو ئه بیتهوه، که خۆبشی ههر وای گوتوه!...^(۱)

له زیندوو بوونهوهی مهسیا دوو کهس ناگای لێ بووه!

له پۆژی یهکشه مهای دوااییدا، (یوسف) چوو بۆ کرینی که رهستهی خۆش کردنی لاشه کهی (مهسیا) مه ریه می به ته نشت گۆره کهوه به جی هیشت کاتی که گه پرایه وه، سه رنجیدا ده موچاوی (مه ریه م) گه ش بو بووه وه و پریوو بو له مزگیتی. (مه ریه م) که سه یری کردبوو، به ردی گۆره که له جی خۆی نه ما بوو ده سی کردبوو به گریان، ترسا بوو له وهی که (بیلاتس) لاشه کهی دزیی... کاتی که ئاوو پری دایه وه، له پریه کیکی بینی، به ته نشتی وه وه ستاوه، پتی ئه لێ: (مه ریه م) ههر ئیسته پڕۆ به شا گرده کانم و به که سانی تریش بلێ که من له ناو مردوو اندا راست بوومه ته وه!... (یوسف) ییش ترسا له وهی که سه رۆ که کانی جووله که کان ئازاری (مه ریه م) بدن، ده موده ست (مه ریه م) ی نارد بۆ (عه ماس) ئیوا ره ی ئه و پۆزه ییش، خۆبشی پۆبشت تا پتی بگات. لایکیشی له گه لدا بوو که ههر به ناو ئه و ریگایه دا ئه رۆبشت له کاتی کوچ کردنه که یاندا، یه کیکی تریشیان هاته سه ر، که هیچیان نه یان ئه ناسی.

کاتی گه یشتنه ئه و خانوه ی که (مه ریه م) تیا بوو، (یوسف) ههر دوو هاو پیکه ی خۆی بانگ کرده سه ر ناخواردنی ئیوا ری کاتی که شپو هاته پیشه وه و ههر سیکیان ده ستیان کرد به نوێژ کردن (یوسف) و هاو پیکه ی جیگای بزما ریان به ههر دوو ده ستی پیا وه

(۱) بۆ زیاتر روونکردنه وهی ئه م کۆتاییه تراژیدیایامیژه ی هه زره تی مه سیح، ده بی په نا به رینه به ر قورئانی پیرۆز و خه به ری راستیی له وه وه ده ستگیرکه یین: «... له به ر پتی خوا لادان و ئه و بوختانه گه وه بۆ مه ریه میان هه لبه ست، له به ر ئه وه ش که ده یانگوت: ئیمه عیسا ی کوری مه ریه من له ناو برد - که پیغه مبه ری خودا بو - که چی نه ئه وان کوشتیان، نه توانیان له قه ناره ی دن؛ به لام سه ریان لێ تیکچوو بو، نه یان ناسی و ئه و که سانه ی ده رباره ی ئه م له ناو خۆدا کیشه یانه، له رایه که یان دوو دلن له و باره وه و ههر په پیره وانی گومانن و بیگومان نه یان کوشتوووه. به لکو خوا به ره و خۆی هه لکیشایه وه. خوا هه میشه خاوه نی ده سه لات بووه و له کارزانه (جزمی شه شه م - سو ره ی نیسا، ۱۵۶-۱۵۸ - قورئانی پیرۆز، وه رگێپراوی مامۆستا هه ژار. چاپی تاران. نشر احسان.

ههره ها بۆ زیاتر له م با سه وه به روانه: ته فسیری نامی بۆ قورئانی پیرۆز، مه لا عه بدولکه ره می موده پریس به رگی دوو ۱۹۸۰ به غدا، ل ۶۶۴-۶۶۹.

نه ناسراوه که وه دی، که به سه رداری چه لیپا که وه لیبیان درابوون... جا له وه وه تی گه یشتن که ئه و پیا وه ئه بی (مه سیا) بی!... (یوسف) ییش ده موده ست چوو ه ژوو ره که ی ته نیشتیان، موژده ی به (مه ریه م) دا... که چی که ههر دوو کیان هاته وه ژوو ره که، ته ماشایان کرد له و ئی نه ما وه!... ئیتر له و کاته وه، ههر دوو کیان چوو ه دلپانه وه، که (یه سو ع) ههر ئه و (مه سیا) یه بووه که (ته ورات) موژده ی هاته نی داوه... جا له به ر ئه وه (مه ریه م) پیتش نیازی کرد بۆ (یوسف)، که ههر دوو کیان بی نه نا گاداره کان^(۱) به سه ر ئه وه وه که (مه سیا) له ناو مردوو اندا راست بو ته وه!... به م ره نگه، کاره سات وای هی نا، که (یوسف) و (مه ریه م) له دوا اییدا یه ک بگر نه وه... که خۆشه ویستی ههر دوو کیان پیکه وه به سه ستیته وه... ئه وه ند ه هیه، ئه و خۆشه ویستی به له و خۆشه ویستیانه نه بوو که دلێ مرۆ قایه تی پتوه راهاتوو ه ئه وه خۆشه ویستی به کی و ابوو، که له و خۆشه ویستی به پاکتر و به رز و پیرۆز تر بو... چونکه ههر دوو کیان له سه ر خۆشه ویستی خوا یه کیان گرتبوو!...

ته و ابوو

۱۹۶۶ / ۴ / ۳.

(۱) ناگاداره کان: شایه ده کان.

مۆزار

نووسینی: هەنری تۆماس

ئەم نووسراوە

جیى داخە کە جیھان ھەر وا بوو: ھەچ زانا و ھونەرمەند و وێژەوانیى گەورە و بلیمەتى تیدا ھەلکەوتبى، لە جياتى ئەمەى دەستى بگيرى و یارمەتیی بدرى و ژيان گوزەرانى بۆ ئاسان بکرى و پایەى بلندی پى بدرى، لە لایەن نەتەوەکەى خۆیەو، بەپێچەوانەو، ئازار دراو و، زیانى پى گەبیتراو و، تەفروتونا کراو و کەمتەرخەمیی لە گەلدا کراو، تا لەناو ھەژاری و پەنجەرۆیی ریسوايیدا سەرى ناو تە خاکەو.

(مۆزار) ی بەسەزمانیش کە ساز و ئاواز لێدەرێکى ئەلمانى زۆر گەورە و شارەزا و بلیمەت بوو لە ھونەرەکەى خۆیدا، ھەر لە تەمەنى پێنج سالییەو جیھانى ھێنابوو سەر سوپمان.

بەرھەمەکانیشى تا دواى تەمەنى کە تەنیا (۳۵) سالی بوو، ھەر لە گەشەکردن و برەودابوون، تا ھەموو خاکی ئەوروپای گەشکەدار کرد و، ئەوپەرى پێز و پەسەندکردنیا بۆ خواوەنەکیان پچری.

کەچی مۆزاری بەسەزمان، کە لەو تەمەنە بچووکەیدا گیانى پاکى بەخاک سپارد، لە ژيانى تالی و ناخۆشدا، لەوپەرى ھەژاری و ھەناسەساردى و پەنجەرۆيیدا مرد.

جا ئەم نووسراوە ناوازییە، (مۆزار)، کە ھى مێژوونووسى بەناوبانگى ئینگلیز، (ھەنرى تۆماس) ھ، بەدوووردی پیرۆكى ژيانى ئەم پیاو گەورەى لە شێوہەکی رەند و رەنگیندا دەردەخات، کە بەزەیی پیاو دەبزویتى و بۆ ئەو جوانەمەرگە بەنرخەیش، کە ھیچ خۆشییەکی وای لە ژيانى خۆى نەچیشت، فرمیسکی دەرژینى منیش کە ژيانى (مۆزار)، پێشکەشى (خوتەندەوارانى کورد) دەکەم، ژيانى سەدان زانا و ھونەرمەند و وێژەوانانى بەکەلک و بەنرخى کوردەوارىیان دەخەمەو یاد، کە ھەتا لە ژياندا بوون، لەناو ئازار و خەم و پەژارە و سەرگەردانى و ھەژاریدا تالونەو، بەھۆى ناشیتى و بەدکردارى و زۆردارى خۆمانەو!...

لە راستیدا سەر بەرزى و سەر بەستى و سەر ئەفرازى، تەنیا، بەو گەلە دەبێ، کە نرخ بەزانا و ھونەرمەند و وێژەوانانى خۆى دەدا و، دەست گیرۆییا دەکا و، کاروبارى گشتی

خۆبشى دەداتە دەستیان خۆش بەختانە، ئەم سەردەمە، جیھان، لەم روووە کەمێک گۆرراو و، رووى کردۆتە باشى لە گەلیک خاکی پێشکەوتوى سەر زەمیندا، ئەم پێزگرتن و، پشترگرتن و دەستگرتنى زانا و ھونەرمەند و وێژەوانانە دەبینن تەنانت خاکی وایان تیدا، ھەک (سوید)، پێز و یارمەتى و پاداش بەزانا و ھونەرمەند و وێژەوانانى ھەموو جیھانىش دەبەخشی، بێجگە لە ھینەکانى خۆى^(۱) جا تۆ بلیى ئیمەیش لە خەوى کۆلى ھوشیار ببینەو و بەزەیمان بەخاکەماندا بێتەو و، ئیتر لەمە بەدواو پێز لە زانا و ھونەرمەند و وێژەوانەکانمان بگرین و پشتمان بگرین و، دەستیشیان بگرین، تا لەگەل کاروانى جیھاندا پێشکەوین؟!... ئەمە ئاواتیکى مەزنى گشتیمانە.

لە خودام دەوى بێتە دى!...! (*).

شاكارێكى بى وینە

«ئاواز گیانى ساز... ھەر لە ئەسپێكى رەسەنى لەش رێکوپێک دەکات کە بەناو رێگا فراوانەکانى دەنگدا تاو بدات.

جا لەو تاوانەدا گۆرانى پەیدا دەبیت... تۆ ھەرچەند دەکەیت ناتوانیت فێرى بیت... چونکە ھەرچەند لە ساز بکۆلیتەو، دەستکەوتت کەمترى لى دى... ئەوئەندە ھەیه ھەستى پى دەکەیت و تاسەیش پى دیتە جۆش!...»

جا لە بنچینەى ئەم راستیە سەرەتاییانەو بوو، کە مێشكى (ولفگانگ) لە مندالیدا کرایەو... کاتى کە باوکی بەپەرۆشیکەو پى دەگوت «دەى بام ساز و ئاوازىک لى بدەین!»، (ولفگانگ) ھەستى بەو راستیانە دەکرد و، پەیشى پى دەبردن...

(لێپۆمۆزار) ی باوک، ساز و ئاواز لێدەرێکى فەرمانبەر بوو^(۱) لە کلێسای

(۱) مەبەستى لە پاداشتى (نۆیل)ە کە لە سوید ھەموو سالیک لە لایەن (ئەلفرد نۆیل) ھو ۱۸۳۳- ۱۸۹۶ کەزانایەکی کیمیاگەرى ئەو ولاتە بوو لە ۱۸۶۶ دینامیتى دۆزەو، جا لەسەر ھەستى خۆى سامانەکەى تەرخان کرا بۆ پێنج ھەلکەوتوو لە بواردەکانى: ئەدەب، فیزیا، کیمیا، پزیشكى و ناشتى لە ولاتانى جیھاندا ئەک تەنیا سوید.

(*) : خۆش بەختانە، لای ئیمەیش ئەم ئاواتە لە سالی ۱۹۶۸ بەدواو دەستى بەھاتنە دى کرد (وەرگێر).

(۱) باشتەر و ابوو: فەرمانبەرێکى شاز و ئاواز لێدەر بوو...

(سالیزبۆرگ)دا... ژنه که یشی له هه موو ئافره ته کانی شاره که جوانتر بوو... کوره که یشیان که ناوی (ولفگانگ) بوو هه ر له مندالییه وه^(۱) له (پیانۆ) لیداندا گه یشته ئه و په یری هونه رمه ندی ئه وانه ی ناسیا ویشیان بوون ده یانگوت: گوپچکه کانی ئه م منداله له ئه ندازه به دهر ناسکن، له وزه به دهر هه ست به دهنگ ده که ن و، دهنگ کاربان تی ده کات ته نانه ت ئه وهنده زیره ک بوو، له هه ر ئامیتریکي ساز و ئاوازه وه دهنگیک دهر بچوايه، ده یزانی ئه و دهنگه به کام ئامیتر لیدراوه و، له په یژه ی ساز و ئاوازه ییدا له چ پله یه کدا وه ستاوه که چی هیشتا فیروی نووسین و خویندنه وه ی پیته کان و ژماره کانیش نه بوو بوو!...

ئه وهنده ی گوپچکه کانی ئه و منداله یش ناسک بوون و، زوو هه ستیان به دهنگ ده کرد، ئه وهنده یش چاوه کانی گه ش و فراوان بوون و پرپوون له زیندویتی!... چاوه کانی له چاو ده موچاوه بچکۆله که یدا گه وره دهرده که وتن دانیشتوانی (سالیز بۆرگ) یش له باوکی (ولفگانگ) یان دهر پرسی: «توخودا لیۆیلدی باوک، پیمان بلتی ئه و چاوه کانی و لفگانگ چی ده بین؟»... باوکه که یش رووی ده کرده کوره بچکۆله که ی خۆی و له چاوه کانی ورد ده بووه وه، تا وای لێ ده هات چاوه به ست ده بوو... له و دوو چاوه دا بریسکه یه کی سه هیر و سه رسوره یتنه ر هه بوو... بریسکه ی بلیمه تی و تیشکی پیگه یشتووی... بلیمه تی ساز و ئاواز... هه روه ک گیانی (ولفگانگ) له و چاوه کانه به گه رمیکه وه بلتی: «من ناتوانم هۆنراوه بنووسم... نایشتوانم وینه بکیشم... به لām ده توانم ساز و ئاواز لێ بدهم... بابه گیان من له خوداییه وه فیروی ساز و ئاواز بووم!».

وا ده هاته پیش چاوی باوکی... ئه م منداله بچووه که، (ولفگانگ)، چهند سه هیر بوو!... هیچ رۆژیک نه بوو سه د جار ده ست نه کاته ملی باوک و دایکی و لیبیان نه پرسیت: ئایا خۆشیان ده ویت یان نا؟

جاری وا هه بوو باوکی چه زی ده کرد بیدوینی و، بیبزوینی له به ر ئه وه پیتی ده گوت: نه ء خۆشم ناویتی... که چی زۆری پێ نه ده چوو منداله که چاوه کانی داده گیرسان و پریش ده بوون له فرمیسک... لیوه کانیشی ده ستیان ده کرد به له رزین... به لتی، وولفگانگ، تا ئه م

(۱) له راستیدا (ولفگانگ ئه مادیۆس مۆتسارت) که به (خۆشه ویستی خوا) ش ناوده برا، له ۲۷ ی کانوونی دووه می ۱۷۵۶دا له دایکبووه، به ر له مه یش به پینچ سال (ماریا ئانا) ی خوشکی له دایکبوو، ئه م دووانه پاش چه وت منالی تره اتن که هیچیان بۆ دایک و باوکیان نه ماپوونه وه. ماریای خوشکیشی هه روه ک مۆتسارت له بواری هونه ری مۆسیقادا لیزان و هه لکه وتوو بووه به لām له بلیمه تیدا نه ده گه یشته ئه و.

ئه ندازه یه دلێ ناسک بوو زوو هه ستی به شت ده کرد... شت زوو کاری له دلێ ده کرد... هه رچه ندی ده کرد خۆی پێ چاره نه ده کرا... هه ر ئه وه نده گوپی له ئاوازیک بووايه، که له که ره نایه که وه به اتایه ده ره وه، ده ستبه جێ دلێ داده خوریا!...

هه ر له مندالییه وه دیار بوو که ژبان بۆ وولفگانگ سه خت ده بێ چونکه هه ستی وا ناسک به هه ر که سپیکه وه بێ، به زه بی به خاوه نه که ی خۆیدا نایه ته وه، تووشی خه فته و ئازاری ده کات... به لām... هه رچۆنیک رۆژگار ده یه وێ، بام بیکات... پیتی ناوی خۆی به خه موخه فته وه بتلیینیته وه، هه ر له به ر ئه مه ی که ژبانی به سه خت لێ ده روا!؟!... ئه و که مندالیکی هه لکه وتوو بێ، که مندالیکی بلیمه ت و پیگه یشتوو بێ، به سه یه تی... که واته بام خه ربکی ساز و ئاوازه که ی خۆی بێ... له گه ل بلیمه تییه که ی خۆشیدا هه ل بکات!...

ساز و ئاواز بۆ خونکاران و شاهه نشاهان لێ ده دات!...

«مۆزار»، که گه یشته ته مه نی چوار سالان، ده ستی کرد به هه لبه ستنی پارچه ی ساز و ئاواز که له سه ر (پیانۆ) لێ ده دران... ئه و پارچانه تا ئیمپرۆکه یش ماونه ته وه!^(۱) که ته مه نی گه یشته پینچ سالان پارچه ساز و ئاوازیکی وا گرانی دانا که پیانۆ لیده ریکی ئاسایی پیتی نه ده کرا لیبی بدات که چی خۆی دانهره بچکۆله ی مندال، ده یتوانی لیبی بدات!... بلیمه تییه که ی موزار بلیمه ت نه بوو، هه موو که سی ده هینایه سه رسورمان!...

به باوکه که یان گوت: «ئه م منداله ی تۆ گه ئجینه یه کی به نرخه! به قسه ی ئیمه ده که یت کوره که ت هه لکه بگره له گه ل خۆتدا و برۆ بۆ گه شتیکی، بگه ری به ناو کۆری خونکاره گه وره کانی ئه و ورپادا.

(۱) زۆریه ی ئه و زانیاریانه ی دهرباره ی مۆتسارت ده نووسرین له پیتی ئه و نامه و یاداشته وه ن که کاتی خۆی ئه وانه ی ناسیویانه له باره یانه وه نووسیوه له نامه ی که سپیکي مۆسیقازانی ناو کۆشکی شاهانه ی نه مسسا بۆ خوشکه که ی مۆتسارتی ناردووه -دوای مردنی- ده لێ: رۆژیک له گه ل باوکیدا چووینه ماله وه، که روانیمان مۆتسارت له سه ر کورسیه که و خه ربکی نووسینه، ته مه نی چوار سال بوو، که دیقه تمان دا خه ربکی نووسینی نۆته ی پارچه مۆسیقایه که، سه ر سامبووین له نووسینه که و له قورس و گرانی نۆته که، پیمان گوت: ئه مه کاریکی چاکه به لām هینده قورسه لیدان و دهره یانی به مۆسیقا زۆر گرانه، که س نایزان، وه لاهه که ی ئه ویش ئه وه بوو، چوه سه ر پیانۆکه و ده ستی به لیدانی کرد و وتی: راسته، گرانه، به لām ئه مه وای لێ ده کات بپیته (کۆنشرتۆ) - یانی دابلۆگیکی له نیوان ته نیا ناله تیکی مۆسیقا و هه موو ئوکیسترکه - هه روا جه ختی له سه ر ئه وه ده کرد که ته نیا مه شق کردنیکی ورد و به رده وام وا له پیاو ده کات لیبی بزانی و تیاشاره زا بێ... جا ئه وکاته ئاسان ده بی.

مؤتسارت

له تهمهنی شهس سالاندا - ۱۷۱۲

بهم رهنگه مۆزاری مندال، بووبوه ههشتهمین سهرسوریهینهری جیهان!... نرخانئیکی ساز و ئاوازی ئینگلیز له بابته مۆزارهوه گوتبوی: (گهلیک له ساز لیدهرهکانی کۆشکی شاههنشاهی بهریتانیا مردوون کهچی ئەوهندهی مندالیی مۆزار له ساز و ئاوازا شارهزا نهبوون!).

پهککو که سههریشی جوان بوو بهقره لولهکهیهوه!...

هههرچهنده سههری زل بوو، بهلام ناوازه ههلهکوتبوو له راستیدا سههری مۆزار ئەوهنده گهوره بوو، وای دهنواند که ئەو لهشه پچکۆلهیهی ئەو بۆی راناگیرئ!... ئەو کهلهیه

پر بوو له تیگهیشتوویی تهناهت دۆستهکانی خیزانهکهی، که بهچریه لهناو خۆیاندا قسهیان دهکرد، دهیانگوت: (بهزهییمان بهلهشی ئەو منداله دیتهوه که هههرچی سوتهمهنبیهکی تیدا بئ و پیشکهشی ئەو کهلهیهی بکات، گری بلتسهداری زیرهکییهکهی بیسووتینئ... لهشی مۆزار بچوکه، ناسکیشه، دهترسین لهوهی که بهرگهی ئەو بلیمهتییهی ئەو، ئەو کهله و میتشکهی ئەو نهگرئ!...

گهشتهکی ئیتالیای گهشه بهزیردکیسه بن ئەندازهکهی دهادات!

که منداله که کهمیک گهوره بوو، گهشتیکی کرد بۆ ئیتالیا، که لهو کاتهدا خاکی ئاوازی ناوازه و، سرووشی هونهر و، ئاسمانی رازاوه بوو لهو سهردهمهدا ئیتالیا چاکترین خاکتیک بوو که بۆ گهشه پیکردنی زیرهکی و بلیمهتی (ولفگانگ) دهست بدات، که بۆ هینانهیدی ئاواتهکانی ئەو بهکار بیت چونکه ئەو ئاواتی دهخواست که (لاسابیکردنهوهی بهگۆرانی و ساز و ئاوازهوه دابنئ).

= (شهس سال) و کچ (۱۱ سال)، له یهنایردا بۆ میونخ، لهسیتهمبهر بۆ قبهنا و برسبورگ، له ینایری ۱۷۶۳ چونه سالیسبورگ، له یۆنیۆی ۱۷۶۳ بۆ خواروی ئەلمانیا و بهلییکا و دوایی بۆ پاریس... وه گهلی شارانی دی.

کچه بچکۆلهکهیشت، ههروهها لهگهڵ خۆتدا بیه... چونکه ئەویش بلیمهتییکه وهک «مۆزار»... ئەوهندهی پئی ناچی پارهت بهلیشاو دهست دهکهوئ... بئ گومان ههر کهسی بیانبینئ، پئیانهوه گهشکهدار دهبئ... له ههموو لایهکیشهوه دیاری و شیرینی و ماچ کردنیان بهسهردا دهڕژئ!...». لیۆپۆلدی باوکیش یهک و دووی لئ نهکرد، بهقسههی دۆستهکانی خۆی کرد... ههر دوو منداله کور و کچهکهی خۆی لهگهڵ خۆیدا برد بۆ شاری (میونخ)، تا لهپیش دهم «ماریاتریزا»ی شارنئ «نهمسه»دا ساز و ئاواز لئ بدن!

له شاری «هیدل بیگر»دا، پهنجهکانی «ولفگانگ»ه بچکۆله کشان^(۱) بهسههر (ئههرغه نوون)دا ئەمهنده زیرهکی و چستوچالاککی نوواند، ئەوانهی لهویدا بوون، گهشکهداربوون، سهریان سورما و، واقیان ورمما!... له شاری (فرانکفۆرت)دا کورپه پچکۆله و خوشکه بچکۆلهکهی، که بلیمهتییک بوون بۆ خۆیان، چاویان کهوت بهبوئی مهن «گۆته»... له فههره نسهیشدا، ئەمهنده دهست رهنگینیان نواند گهوره و خانهدانهکانی ژیر دهستی (مادام پۆمپادۆر)یان گهشکهدار کرد و چاوبهستیان کردن... پاش ئەوه چوونه ئینگیلتهره و هۆلندهیش!... «مۆزار» بهدریژی گهشتهکه، تیگهیشتوویی و بلیمهتییک خۆی دهنواند.

هونهرمهندیی له ئەندازه تیپه راندبوو... شارنهکان هۆگری بووبوون، ماچیان دهکرد... خونکارهکان چهپله ریزانیان بۆ دهکرد... رۆژیکیان پئی ههلهنگوت، کهوته سههر زهوی، ئەو کاته لهبهردهم شازاده «ماری ئەتوانیت»دا بوو، که لهوه پاش بووه شارنئ فههره نسه... شازادهی کچ، ههلساو خۆی گهیانده «مۆزار» و بهرزی کردهوه... منداله کهیش گوتی: «سویاست دهکهم... کاتئ که گهوره بووم مارهت دهکهم!...». ^(۲)

(۱) پهنجهی بچکۆلهکانی (ولفگانگ)....

(۲) که باوکی ههستی بهبههرو توانای مناله بلیمهتهکهی کرد، ویستی ئیدی سنورئ بۆ نهبوونی نه دارایی خۆی و خیزانهکهی دانئ، جا بریاری دا که ئەو کورپه و کچهکهی بهشاران و ولاتانی ئهوروپادا بگپئ تا له ئاههنگهکانی شانۆ و سالۆنهکانی پاشا و ئەمیر و دهوله مهنه داندان پارهیان پئ پهیدا بکات... ههمش شتیکی تازه نهبوو لهناو خانهوادهی ئەو جوړه کهسانه دا، بۆ نمونه: له میژووی موسیقای ئهوروپادا شتی وا زۆره؛ باوکی (بیتهؤفن)ی بلیمهتیش ویستی ئەو کاسبیه بهکوره کهیهوه بکات بهلام ئەو (بهپئی ته مهنی ههلهکشاوی) ملی بۆ ئەوه نه دا تا موسیقا بۆ سهرخۆشهکانی مهیخانهکان لئ دات و هونهرکهی ههزانفرۆش بکات، جا له باوکی یاخی بوو و خۆی و بهههرو هونهرکهی قوتار کرد. بهلام مۆتسارتی کلۆل له ته مهنیکدا بوو که یاخیبوونی نه دهزانی و وهک بهرخ بهدوی باوکیدا ملی دنا. له ۱۷۶۲دا زنجیرهیه گهشتی پاره پهیاکردنیان دهستدایه؛ باوک و کور =

واتا (تۆپرا) هه‌لبه‌ستنی به‌هيوای ئه‌وه بوو که ساز و ئاوازه‌کانی ئاسمانی لاسایی خانه‌کان^(۱) به‌زمگه‌هه به‌پێژه‌کان بگرنه‌وه. ناوبانگ و ناوونیشانیشی به‌هه‌موو لایه‌کی جیهاندا بلأو بکاته‌وه.

(مۆزار) هه‌شتا له‌گریی دووه‌می ته‌مه‌نی تپه‌ری نه‌کرد بوو، که ئه‌م هه‌موو هه‌یوا و ئاواته‌گه‌ورانه‌ی هه‌بوو!... ئاخۆ به‌کێک ئه‌م جووره‌هه‌یوا و ئاواته‌گه‌ورانه‌ی هه‌بێ، به‌په‌چووک داده‌نرێ؟! نه‌ هه‌رگیز به‌په‌چووک دانانرێ!... چونکه هه‌لبه‌ستنی ساز و ئاواز و گۆزانیی لاسایی‌کردنه‌وه (تۆپرا) بۆ ئه‌و شتیکی گران نه‌بوو ئه‌و (مۆزار) بوو که توانی سه‌رکرده‌یی ده‌سته‌یه‌ک له‌ ساز لێده‌ران بکات، له‌ ئاهه‌نگیکی ئایینی به‌سامدا، که ئه‌و نوێژکه‌رانه‌ی له‌ویدا بوون^(۲) له‌به‌ر په‌چووکی له‌شی، هه‌رچه‌ندیان ده‌کرد نه‌یانده‌توانی بیبین!...

هه‌رگیز دانانی ساز و ئاواز و گۆزانیی لاسایی‌کردنه‌وه بۆ ئه‌و گران نه‌بوو، که ئه‌مه‌نده بیره‌وه‌ری تپه‌ری بوو، ئه‌مه‌نده زیره‌کییه‌که‌ی له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر بوو، هه‌موو ئاوازیکی گۆزانیی ئایینی له‌به‌ر ده‌کرد، که له‌ کلێسای (په‌ترۆسی په‌رۆز) دا ده‌گوترا، که چی گۆزانییه‌که هه‌شتا تۆماریش نه‌کرا‌بوو!... «مۆزار» ئه‌م گۆزانییه‌ ئه‌مه‌نده کاری لێ کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا که هه‌ر جارێک بوو گوتی لێ بوو‌بوو، هه‌ر له‌سه‌ر بیره‌وه‌رییه‌که‌ی خۆی، بێ که‌می و خه‌ستنه‌ سه‌ری، به‌ته‌واوی و وردی، هه‌ر به‌چه‌شنی خۆی، ئه‌و گۆزانییه‌ی تۆمارکرد!... (پاپا) هه‌چی بۆ نه‌مايه‌وه ئه‌وه نه‌بێ، که به‌دله‌خۆشیه‌که‌وه په‌رۆزیایی له (مۆزار) کرد هه‌روه‌ها کردیشی به‌ئه‌ندامێک له‌ ده‌زگای (سوار چاکانی خاوه‌ن پاژنه زێ) دا. که چی هه‌شتا (مۆزار) له‌ چوارده‌ سالان تپه‌ری نه‌کرد بوو!... ئیتر له‌و کاته‌وه (مۆزار) یان ناو نا: (مۆزاری سوار چاک).

هه‌روه‌ها (کۆمه‌لی ساز و ئاوازی خاوه‌ن ژێ) ی (پۆلۆنیا) ش، ئه‌ندامی تپه‌یه‌کی خۆیان بێ به‌خشی!...

(۱) مه‌به‌ستی (شانۆ) یه.

(۲) له‌م کاته‌دا مۆتسارت به‌چاکی فێری لێدان و به‌کارهێنانی ئاله‌تی پیاو و قیسار و که‌مان بوو، بگه‌ر له‌ عازفه‌ کۆنه‌کانیش باشتر، هه‌روا ده‌ستی کرد بوو دانانی ئاوازی (مینۆت) که بریتیه‌یه له‌ چهند ئاوازیکی له‌سه‌رخۆ و به‌ویقار که بۆ ئه‌و سه‌مایانه لێده‌دران که هه‌ر به‌و ناوه‌وه بوو؛ له‌ سالۆنه‌کانی ئه‌و رۆژگاره.

یه‌که‌م ساز و ئاواز و گۆزانیی لاسایی‌کردنه‌وه، که مۆزار داینا له‌ بابته‌ که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ی خۆنکار (مێژیداتیس) هه‌وه بوو.

مۆزار له‌م هه‌لبه‌سته‌یدا ئه‌مه‌نده سه‌رکه‌وت، گوێگر و ته‌ماشاکه‌ره‌کانی لاسایی خانه‌که، پاش ته‌واو‌بوونی ئه‌و به‌زمه له‌ خۆشیاندا پێیان ده‌دا به‌زه‌ویدا و به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه و، به‌هه‌ستیکی گه‌رمه‌وه، ده‌یانگوت: (بژی مایستروێ په‌چووک)... یه‌کێک له‌ نرخانه‌کانی ساز و ئاواز به‌م بۆنه‌یه‌وه نووسی بوو: (دانهری به‌جکۆله، مۆزار، له‌پێشدا له‌ جوانیی سروشت ورد ده‌بیته‌وه، ده‌کۆلێته‌وه، تی ده‌گات، پاش ئه‌وه‌یش ئه‌و جوانیه‌مان له‌ ساز و ئاوازیکی ناوازه و بێ هاوتادا، به‌شۆخه‌نگیه‌که‌وه پێشان ده‌دات!...).

ساز و ئاواز لێده‌ر و خاوه‌ن هه‌لبه‌سته ساز و ئاوازه‌کانیش له‌به‌ر خۆبانه‌وه ورته‌ ورتیان ده‌کرد و ده‌یانبۆلاند، ده‌یانگوت: (ئهم ساز و ئاواز لێ ده‌ره تازه‌ قه‌لایه زۆری پێ ناچی ئیمه له‌بیر هه‌مووان ده‌باته‌وه!...).

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا چه‌رۆکه‌که به‌ره‌نگیکی وای لێ هات که خه‌فه‌ت و سزا به‌خشی به‌مروفت تپه‌ری ئه‌مه‌یش له‌ هه‌موو که‌سێک روو ده‌دات زۆری وا هه‌یه له‌ سه‌ره‌تای لاوتییدا ناوبانگ ده‌رده‌کات که چی که به‌سالدا ده‌چی، جیهان وازی لێ ده‌هێنێ، و وه‌ک مندالێکی سه‌یریش سه‌یری ناکات یاخود وه‌ک بابته‌تیکی ناوازه و بێ هاوتا یان وه‌ک شاکاریکی له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر تپه‌ی ناروانی.

له‌ راستیدا ئه‌مه‌یش له‌ مۆزاری به‌سه‌رمان قه‌وما چه‌پله‌پێزان و هه‌رێزی کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه ده‌ستیان کرد به‌کزیوون!... مۆزاریش له‌ پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ستی به‌وه کرد ئه‌و ده‌مه مۆزار بوو‌بوو له‌و.

په‌شیکی په‌یدا کرد بوو، به‌خۆی ده‌نازی پشته‌ی به‌خۆی ده‌به‌ست له‌ پاش ئه‌مه‌ی چهند سالیکیشی به‌خت کرد بوو به‌خوێندن و لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی بێ په‌شوه‌وه، له‌ سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی بلیمه‌ تپه‌یه‌که‌یه‌وه، ته‌واو له‌ خۆی دلنیا بوو‌بوو هه‌موو جارێک به‌دۆسته‌کانی خۆی ده‌گوت: (بروام پێ بکه‌ن، دۆسته‌ خۆشه‌و‌یسته‌کانم، که‌س ئه‌وه‌ندی من به‌ته‌نگ لیکۆلێنه‌وه و باه‌خ پێدانی رووه‌ هونه‌رییه‌کانی هه‌لبه‌ستی ساز و ئاوازه‌وه نه‌بووه. هه‌یج مامۆستایه‌کی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌یش نییه، که من هه‌لبه‌ستراوه‌کانم، چهند جارێک، نه‌خوێند بپه‌وه و، لیکۆلێنه‌وه‌یشم تپدا نه‌کرد بێ و، تپیشیان نه‌گه‌یشتم).

رهنه رۆیسی!

بهلام کاتن گه‌یشته تافی پیاوه‌تی، زۆری پت نه‌چوو، له‌وه تینگه‌یشت که مرۆف، زۆر کهم، نرخێ راسته‌قینه به‌کرده‌وه‌ی یه‌کتر ده‌دهن زۆر کهم چاکه و هونه‌ری یه‌کتری په‌سه‌ند ده‌کهن.

ئه‌وه رۆژانه‌ی که له تافی مندالیدا بوو، که له هه‌موو لایه‌که‌وه تافه‌ربین ده‌کرا و چه‌پله‌پێزانی بۆ ده‌کرا... ئه‌وه رۆژانه به‌سه‌رچوون... هه‌روه‌ک له‌بیر که‌سیشدا نه‌مابنه‌وه‌ و بوو... ته‌نانه‌ت (مۆزار) هاواریشی بوو له‌ده‌ست ئه‌وه ناوچه‌یه‌ی که ناچار بوو بوو تیبیدا ده‌ژیا... چونکه کرا بوو به‌سه‌رۆکی تیبیکێ ساز و ئاواز له‌شاره‌که‌ی خۆیدا فرمانی بۆ کلتیسا یه‌ک ده‌کرد.

که‌چی مانگانه‌که‌ی له (٢٥) مارک زۆرتر نه‌بوو!... گه‌وره‌ی کلتیسا که، بایه‌خیکێ دادپه‌روه‌رانه‌ی نه‌ده‌دا به‌ (مۆزار) به‌چاوتیکێ که‌مه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد تیزی به‌شاره‌زاییه‌که‌ی ده‌کرد له ساز و ئاوازیلیدا: ده‌میک به‌بیانوی بچووکیی ته‌مه‌نیه‌وه ده‌میکیش به‌بیانوی نه‌خوتنیه‌وه له په‌یمانگای ساز و ئاوازا، تا له پیترووییه‌کانیان شاره‌زا بێ... هه‌موو جاریک ئه‌وه ئامۆژگاریه‌ی ده‌کرد که تی بکۆشێ ساز و ئاواز له شیتویه‌کی دروستدا بخوتنێ و فیتر بێ... ئیتیر (مۆزار) یش له‌وه وزه‌یدا نه‌ما... نه‌یده‌توانی له‌مه‌نده زۆرتر به‌رگه‌ی ئه‌وه ریسواکردنه بگرێ... له‌به‌ر ئه‌وه ناچار ما بریاری دا شاری (سالیز بۆرگ) به‌جێ به‌یلتی.

(مۆزار) به‌هیوا ئه‌وه بوو که جیهان ئه‌وه‌ی له‌بیر نه‌چوو بته‌وه؛ که ئه‌وه کورپه‌ بوو له ته‌مه‌نی پانزه‌ سالییدا پارچه ساز و ئاواز و گۆزانیی لاساییکردنه‌وه‌ی هه‌لده‌به‌ست که پیتش ئه‌مه‌ی بشاره‌ته ته‌مه‌نی بیست سالی ناوبانگی ده‌کرد باوکبشی که په‌وانه‌ی کرد، چاوه‌کانی پر بوو بون له فرمیتسک، پیتی گوت: «له‌گه‌ل خودادا به‌وه هه‌رگیز لیبی جیا مه‌به‌ره‌وه چونکه له‌م کۆمه‌لی مرۆفایه‌تییه‌وه، زۆر راستیی تال و ناخۆشت بۆ ده‌رده‌که‌وی!».

له راستیشدا هه‌ر وای لێ ده‌رچوو چونکه چاره‌نووسی مۆزار وای بوو که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه هه‌ست به‌ره‌نجه‌رۆیی خۆی بکات کاتن که چوو شاری (میونیک)، سه‌رده‌ره‌که‌ی شار، به‌ساردیکه‌وه ته‌ماشای مۆزاری کرد که داوای فرمانیشی لێ کرد، گوتی: فرمانم لای نییه بتنده‌می... ئه‌م سه‌رده‌ره‌یش هه‌ر ئه‌وه پیاوه بوو، که کاتن (مۆزار) به‌مندالی هاته لای و

ساز و ئاوازی بۆ لیدا، ئه‌مه‌نده به‌دلیدا چوو، وه‌ک پیاوتیکێ گه‌وره و پایه‌ بلند، چوو به‌لای مۆزاره‌وه، ماچی کرد و کاره‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و، سوپاسی خودایشی کرد که بلیمه‌تیکێ وه‌ک ئه‌وه‌ی دروست کردوه!... له هه‌مووی ناخۆشتریش بۆ مۆزار ئه‌وه بوو، که سه‌رده‌ره‌که‌ ئامۆژگاری کرد: چه‌ند سالییک ساز و ئاواز بخوتنێ له په‌یمانگای ساز و ئاوازه‌که‌دا!.. (مۆزاری) لاو رووی کرده شاری «ئۆگسبیرگ» ئه‌وه له دلی خۆیدا ئاواتی ئه‌وه‌ی ده‌خواست، که ئه‌وه که‌سانه‌ی به‌هیوا یارمه‌تییان بوو، هه‌رچی شاره‌زا و هونه‌رمه‌نده گه‌وره‌کانی ساز و ئاواز هه‌یه له ئیتالیا و ئه‌لمانیا و فه‌ره‌نسه و ئیسپانیا و ئینگلتسه‌ره‌دا، بانگیان بکه‌نه به‌رده‌می گه‌وه‌یان له‌گه‌لدا بکات!... به‌لام ئه‌وه هه‌رچه‌ندی ده‌کرد چاره‌ی ئه‌وه‌ی پت نه‌ده‌کرا نه‌یده‌زانی چی بکات بۆ خۆی بۆ خۆی مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پت بکرایه، هونه‌ره‌که‌ی خۆی بکرایه به‌هۆیه‌ک بۆ کلکه‌له‌قی بۆ بۆره‌ پیاوان و، له شیتویه‌کی هونه‌ریی فرۆفیلبازانه‌دا دلی کیش بکردنایه و سه‌رنجی رابکیشنانایه، تا پارهیان لێ بپچرێ!...

به‌لام زۆری پت نه‌چوو بیریکی به‌که‌له‌دا هات ئه‌ویش ئه‌وه بوو که بۆچ ساز و ئاواز فیری که‌سانی تر نه‌کات?... ئاخۆ چه‌ند که‌س له کیژانی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن سایه و پایه‌ گرفتاری چاوه‌کانی بوو بون?... یاخود چه‌ند که‌س جوانیی قه‌ژلووله‌که‌ی چاوه‌ستی کرد بون؟ بێ گومان زۆر کچ له‌وانه دینه‌ لای، ساز و ئاوازیان بۆ لێ بدات و فیتریان بکات.

هه‌روه‌ها هه‌موو کچیکیان له ناوه‌ند وانا (ده‌رس)ه‌کاندا هه‌لی بۆ هه‌لده‌که‌ویت، که سه‌مای له‌گه‌لدا بکات، تا له‌گه‌لیدا له بزوو تنه‌وه سووک و چستوچالاکه ناوازه‌کانیدا هاوبه‌ش بێ... به‌م ره‌نگه مۆزار دلی خۆی ده‌دایه‌وه که سامانی ده‌ست ده‌که‌ویت هه‌رچه‌نده ئه‌وه ئه‌وه پيشه‌یه‌یشی پت خۆش نه‌بوو، به‌لام به‌وه قسانه نارامی به‌گیانی خۆی ده‌دا چونکه ئه‌وه له راستیدا هه‌ر بۆ ئه‌وه دروست کرا بوو، که ئاواز بۆ گۆزانی گوتن دابنێ، که سه‌رکرده‌بی تیبیکێ ساز و ئاواز بکات!.. ئه‌وه‌نده‌ی پت نه‌چوو هه‌لیکی بۆ هه‌لکه‌وت: له لایه‌ن پیاوتیکێ ده‌وله‌مه‌ندی ده‌سه‌لاتداره‌وه بانگ کرایه شاری (میونیک)، بۆ ئه‌مه‌ی یارمه‌تییان بدات له دانانی ساز و ئاواز و گۆزانیی لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی ئه‌لمانیدا... ئه‌مه‌یش هه‌لیکی دلکیشکه‌ر بوو... له‌وانه بوو که ته‌ماشاکه‌هیکێ نه‌ته‌وه‌بی ئه‌لمانیی لێ په‌یدا بێ...

مۆزاریش ده‌موده‌ست چوو به‌ده‌م ئه‌وه بانگه‌وازه، تا ئه‌وه هه‌له له ده‌ست خۆی نه‌دات...

چونکه هیوا و ناواته کانی دلی سهرله نوی زیندوو بوونه و ماوهیه کیشی رابوارد به ووه که
 ئەو ناواتانهی بۆ ده چیتته سهر له بهر ئەوه ئەو ده مهی به خو شیبه و رابوارد... که چی پیاوه
 ده و له مه نده که هه رچه ندی کرد ئەو هنده هونه رهنندی بۆ کۆ نه کرایه ووه که بتوان یارمه تی
 (مۆزار) ی لاو بدن له بهدی هینانی ئەو ناواتهیدا... له بهر ئەوه ئەو کاره باشه ییش سه ری
 نه گرت!...

لهم دلداریه ووه بازی ددها بۆ ئەو دلدارێ!

(مۆزار) ناچار بوو جارێکی تریش بگه رپتته ووه سهر وانا گوتنه ووه... له شاری
 (ئۆگسبیر) دا، هه رچه نده ده ستکورتیی پیتوه دیار بوو، به لām ژبانیکێ مام ناوه ندی
 رابوارد، که به خراب دانه نرا... چونکه له و شارهدا خرمیکێ ئافره تی خۆی تووش هات،
 که په ریشان بوو بۆ دلدارێ، هه رگیز تیری لێ نه ده خوارد کچه که تیروپر دلداریی له گه ل
 مۆزاردا کرد... هه ردوولا پیکه ووه خو شیان راده بوارد... کاتێ که مۆزار کۆچی کرد بۆ
 (مانه ایم) بیروه ریبه کی پر له باوه ش گرتنی خو ش و ماچومووچیکێ پر له جو ش له گه ل
 خویدا برد... جا ئەو بیروه ریبه ناسک و نازدارانه بوون که له شاری (مانه ایم) دا دلیان
 ده دایه ووه، ئەوه نده هه ست به ئەرک و ئازاری هه ژاری نه کات که له ویدا تووشی ده هاتن...
 (مانه ایم) خاکیکێ ئاو و با سازگار^(۱) بوو له کزه با فیتکه ناسکه کانیدا ئاواز و ژبانی
 تیدا هه ست ده کرا... جا لهم جو ره ناوچه یه دا (مۆزار) ئەوه ندهی پێ نه چوو، کچه که ی خرمی
 له بیرو چوه ووه هه ر خه ریکێ ده ستبازی بوو له گه ل ئەو کچانه دا که ساز و ئاوازی فیر ده کردن
 له گه ل ئەو گولانه ی کۆمه لایه تیدا خه ریک بوو که ساز و ئاوازه ناوکه ی کیشی ده کردن...
 جا له ناو ئەم پۆله کچانه دا مۆزار، یه کیکانی هه لبژارد ده روونی خۆی پێشکه ش کرد
 هه موو هه ست و تاسه یه کی خو شیی دل سوژانه به ره و روو کرده ووه... ئەو کچه ناوی (رۆزا
 کانیش) بوو کچی یه کیک بوو له ساز و ئاواز لیده ره گه و ره کان... کچه که، بۆ مۆزار وا
 ده رکه وت، که کچه خودایه که و هه لده گری کرنووشی نه وازشی بۆ بکیشی هه لده گری
 بیپه رستی و نیازی بیرو بلند و ههستی پاک و به هیزی لێ وه رگری هه لده گری پارچه
 ساز و ئاوازه کانی خۆی وا هه لبه سستی که ره وشت و کرده و هه کانی کچه که و سه روشته که ی
 ئەو ده ربخات، که له گه ل قسه کانی کچه که دا له ئاسمانی دل خو ش و کامه رانیدا گه شت
 بکات...

(۱) ئاو و ههوا سازگار...

به لām مۆزار گلارایی پێ که وتبوو... دلی تهنگ بوو بوو.

نهیده توانی به ته نیا دلداریه که وه دا بمرکێ نهیده توانی له سه ر خو شه و یستیه کی دامه زرا و
 بپنیتته ووه له بهر ئەوه زۆری پێ نه چوو دلی له سه ر ئەو کچه لاچوو به تایبه تی له پاش نه وه ی
 که کچیکی چاو پیکه وت، دهنگی وه ک زیتر ده زرن گایه ووه ئەم کچه ییش ناوی
 (ئه لویشیا و بیری) بوو له خیزانیکی هه ژار بوو.

له سامانی ساز و ئاواز کچه که ییش (ساز و ئاواز و گۆرانیی لاسایی کردنه ووه) ی ده خو تید
 و فیر ده بوو (مۆزار) ییش به ره و پیری چوو که ته ختی شاهه نشاهی دلی خو شیی
 پێشکه ش کرد، ئاههنگیکێ گپرا، به و بۆنه یه ووه ئاوازی گۆرانییه کی هه لبه ست و، به دیاری
 به کچه که ی پێشکه ش کرد!...

ئیسر له و ساکه ووه، مۆزار سه ره وتی لێ برا هه موو ده میتک بیرو له و کچه ده کرده ووه هه موو
 کاتێ هۆشی به ووه خه ریک ما بوو!...

(ئه لویشیا) ییش بیرو له وه ده کرده ووه که کۆچ بکات بۆ ئیتالیا تا خو پندن و فیربوونه که ی
 خۆی ته واو بکات مۆزاریش که به وه ی زانی، بریاریدا، کچه که بۆ هه ر کویبه ک بچی،
 دوا ی بکه وئ، تا هه تا ده مرئ له نزیکیه ووه بێ!... مۆزاریش له خه و و ئاواتی خۆی خه به ری
 نه بووه ووه، تا باوکی به وه ی زانی و، به هه له داوان خۆی گه یاندئ و پیتی گوت: (چۆن ده بی
 دوا ی کچیک بکه ویت بۆ ئیتالیا و هه ر له ژیر فه رمانی ئەودا بیت؟... بۆچ تۆ نوکه ری
 ئەویت؟... ئەی دوا رۆژی خو ت چی لێ ده که ییت؟... پیت خو شه ماره ی بکه ییت و
 هه ردووکیشتان له هه ژاری و نابووتیدا بژین و، مندالتان بی و به هه ژاریه ووه بتلینه ووه؟...
 نه... نابێ ئەمه بکه ییت.

پیتوسته به بێ ژن بپنیتته ووه، تا ئازاد بیت له خه باتکردنتدا بۆ دوا رۆژی خو ت!...
 باوکی ئامۆژگاری کرد بچیت بۆ (پاریس) تا له وئ له سه ر ده سستی مامۆستایانی ساز و
 ئاوازا فیر بی و انای ساز و ئاوازی بلتته ووه به شاگرده سه ره تایبه کان، تا به هۆی مزى
 ئەوانه ووه گوزهران بکات... هه موو مه به سستیکی باوکیشی ئەوه بوو که دلنیا بێ له وه ی
 (مۆزار) له سه ر خه باتی خۆی پروات که یه وه یه یه ی هه زه کارییش له کار و فه رمانی خۆی
 نه خات با به تی به زموره زمی ره گه زبازییش ته گه ره له خه باته که ی نه دات... ئەگه ر
 به زموره زمی ره گه زبازییشی هه بێ، ده ره ست نابێ، به لām به مه رجی: هه ر له شی خۆی
 پێشکه ش بکات، نه ک گیانی!... ناشن گیانی خۆی بخاته کۆته و زنجیره ووه و تا سه ر له

زیندانا بیهتلیتهوه!... له بهر ئهوه باوکی (مۆزار) بریاری دا که سرهوتی تایبهتیی خۆی له پیناو پتگه یاندنی ئهودا بهخت بکات بریاریدا دایکی (ولفگانگ) له گهڵ کوره کهیدا، مۆزار، بچیت بۆ (پاریس)، بۆ ئهمه ی لهوئ خه می سرهوت و پتگه یاندنی بخوات...

له پاریسدا وانای ساز و ئاواز فیتری کچان دهکات!

بهم رهنگه مۆزار له گهڵ دایکیدا چوو بۆ (پاریس) له ویدا تووشی ئه رک و ئازاریکی زۆر بوو به دهست فیترکردنی ئه و کچانه وه، که له راستیدا ساز و ئاواز فیتریوونیان لئ نه ده وشایه وه، که له کانی دلشیا نه وه ئاره زوی ساز و ئاوازیان نه بوو ئه وانه له و جوړه کچانه بوون که به و چاوه وه سه یری ساز و ئاوازیان ده کرد که خۆبانی پین برازیننه وه، که خۆبانی پیوه ده ریخن له بهر ئه وه وانا گوته وه کانی ئه و به ریکی وایان نه دا که ئاواتی بۆ ده خواست... مۆزار نووسی بۆ باوکی: (کچه پاریسیه کان هه موویان پر و پوچ و بئ میشکن له کوړی ساز و ئاواز فیتریووندا... هه رچه ند ده ست ده کن به ساز و ئاواز لیدان، هه ر خه می ئه وه یانه که په نه چه کانیان به چستوچا لاکیبه که وه ده ریکه ون، به ناسکی و جوانیبه وه که چی گوئ ناده نه راستی و دروستیی ئاوازه کان بایه خیش ناده ن به پیویستی ساز و ئاواز لیدان!...). بهم رهنگه مۆزار ئه مه نده وه رس بوو بوو له ده ست ژبانی نا و پاریس که ناوی نابوو (شاری ئیستران).

ئه گه ر جه ره زه ییبه میبازیبه کانی نه بووایه و، گره وه کانی یاری بلیاردۆ خه ریکیان نه کردایه، له داخندا شه قی ده برد!...

له و سه رده مه دا خه ریکی هه لبه ستنی (سیمفونی) به کانی بوو.

به لام گوئی نه ده دایه ئه وه ی که ئه و (سیمفونی) یانه له لایه ن فه رنسییه کانه وه په سه ند ده کرتین یان نا چونکه ئه و ئه وانی به (ئیستر) داده نا، به پیویستی نه ده زانی گوئ بداته بیروباوه رپیان!

ته نانه ت ئاواتی بۆ ئه وه ده خواست که پاریس به چی بهیلتی!... زوو به زوو. رۆژگاریش دوو کاره ساتی بۆ هینایه پتیشه وه که په له په لیان له م کوچ کردنه ی کرد: په کتیکیان ئه وه بوو: دایکی مرد... په کتیکیشیان ئه وه بوو که جیگای سه رۆکی تیپتیکی ساز و ئاواز له (سالیزبۆرگ) دا بئ که س مایه وه باوکیشی بۆی نووسی و هانه یدا که ئه و جیگایه پر بکاته وه مۆزاریش ئه وه نده له پاریس دلئ شکابوو ده یویست لئی جیا بیته وه یه ک و دووی لئ نه کرد، ئه و جیگایه ی وه رگرت به لام ئه و ئه وه ی له ناچاریبه وه بوو.

چونکه هه ر ئه وه نده له شاری (سالیز بۆرگ) دا دامه زرا، سه رنجیدا: ئه و شوینه بۆ ئه و ده ست نادات و، زبهرکی و بیلمه تیی له ناو ده بات و، گیانیشی بازار ده دات ته نانه ت پاریس به هه موو که موکووریبه کیه وه که هه بیوو، له چاو (سالیز بۆرگ) دا، به لای مۆزاره وه، وه ک به هه شت و ابوو!.

ئه م جاره له شاری (میونخ) وه کۆمه کی کرا دیسانه وه بۆ ئه وئ بانگیان کرده وه له وئ که پارچه گوژانی و ساز و ئاوازی لاسایی کردنه وه یان بۆ بنووسیتته وه ئه مجاره سه رداره که خۆی بانگی کردبوو مۆزاریش گه یشته ئه وئ ده ستی کرد به دانانی پارچه گوژانی و ساز و ئاوازیکی لاسایی کردنه وه، به ناوی (ئیدۆ مینیۆ) وه، که چیروکه که ی له سه ر بنچینه ی چیروکیکی ئه فسانه ی شاری (کریت) وه دامه زرابوو... سه رله نوئ ئاواته کانی گه شاننه وه له بابه ت ناوازه یی ساز و ئاوازه که ی و پایه بلندییه که یه وه بۆ باوکی نووسی... به لام باوکی، شاره زابوو له ژبان، پیاویکی تیگه یشتوو بوو هه موو ده م ئامۆژگاری مۆزاری ده کرد که خۆی بیاریزی له بابه تی ئه ندیشه و خه و و ئاواتی بئ چی ئه وه نده ماوه به و شتانه نه دات که هه له ی پین بکه ن پیویسته هه ر بییر له (گرفتاری ساز و ئاواز و گوژانی) نه کاته وه هه روه ها بییر له بۆره پیاوایش بکاته وه، که ئه وه نده له بابه تی ساز و ئاواز و گوژانی تی ناگه ن ده بئ گوژانییه کانی و ساز و ئاوازه کانی به دلئ ئه وانیش بن مۆزاریش بهم جوړه وه رامی باوکی ده دایه وه، ده یگوت: (مه ترسه له وه چونکه ئه و پارچه یه ی دایده نیم به شی هه موو چینیک ساز و ئاواز و گوژانی تیدایه!). مۆزار خۆی له ناو ئاوازه کانییدا ده وتانده وه تازه بریاری دابوو: ئه و پارچه ساز و ئاواز و گوژانییه ی بۆ لاسایی کردنه وه دایده نئ، ده بئ بگاته پۆپه ی سه رکه وتن!...

جیهان پایه ی هه لکه وتوووه کان بلند دهکاته وه که چی نانی شه ویشیان ناداتی!

که چی پارچه ساز و ئاواز و گوژانییه که ی که هی لاسایی کردنه وه بوو سه ری نه گرت... ناچاربوو گه راپه وه (سالیزبۆرگ)، که له ژبیر ده ستی که شیش (هیرونیمس) دا فرمان بکات... بۆ دل و ده روونی ولفکانگ ئه م ده مه، له هه موو ده میتک ناخوشتربوو.

ئه گه ر له وه نه ترسایه که باوکی دلئ لئی ده شکئ، بئ لیکدانه وه، شه قتیکی له م فرمانه هه لده داو ریسوایشی ده کرد!. چونکه مۆزار و که شیشه که ناوه ندیان زۆر ناخوشت بوو بوو هه ردوولا حزبان له یه کتر نه ده کرد ته نانه ت که شیشه که بۆ ئه مه ی مۆزار ته نگه تاو بکات، رتی نه ده دا: ئاهه نگی گشتی له سه ر ئه رکی خۆی بکات. مۆزار هه ر کارتیکی له ملاو

له ولاره په سهند بکرایه و، هر ریښکی له کهسانی ترهه بگیریه، که شیشه که نه وهی به هلیک دادنا، بۆ تمه می سهرزه نشتی بکات و تنگ و چه لمه می بۆ دروست بکات! باری مؤزار بهم جوړه بوو، تا چاره نووس هلیکی دهست ساز و ئاوازیدهری لاهو خست. نه ویش له سایه ی نووکه شه قیکه وه پیک هات! له بن دهستی که شیشه که دا فرمانبه ریکی پایه بلند هه بوو. لووتی نه ویش وهک لووتی خانه دانه دهسه لاتداره کان بلندبوو. رۆژتیکیان رقی له ساز و ئاوازیدهری لاهو هلسا، شهرمی نه کرد له خوئی، شه قیکی پیادا و فری دایه دهروه بۆ جیهانه ی که پایه ی فرمان، مؤزاری لهو بئ بهش هیشته بووه!...

له پاش هم کاره سته نهنگه، ساز و ئاوازیدهری لاهو کوچی کرد بۆ (قییننا). نه و کاته تمه نه بیست و پینج سال بو له بلیمه تیدا پیکه یشتبوو به لام و ایشی لئ هاتبوو مرؤقیه تی و جیهانی ریسوا ده هاته پیش چاو... تیزی پی دهکردن... به چاوی سووک سهیری دهکردن... له گه ل تمه یشدا هم موو دم چاوه کانی بریسک و هوورپان دههات، پرپوون له پیکه نین به دل و گیانیش باوه ری بهو دواړوژه بوو که ئاواتی بۆ دهخواست بیجگه له مه دهستی کردبوو به دانانی هندی پارچه ی ساز و ئاوازی نه ته وهی، که دووباره ناوه که ی خسته وه سهر زمانی هم مووان که ناوبانگی پی سنده وه! نه میش بوو به هوپه کی تری نه هیواداریه ی! لهو کاته دا، به ریکه وت، تووشی نهو کچه بوو که به په رۆشه وه بوو له هه لگه رانه وهی بهخت و باوه رکردن به خویدا هاوپه شیبی بکات... لهو بابه ته وه بۆ باوکی نووسی: (بئ گومان هم کچه نه لویشیا و بهر نیه چونکه نه لویشیا چوه بۆ ئیتالیا... تو بلتی نه میش یه کیک بیت له خوشکه کانی نهو؟... به لئ بابه، وایه... دامه چله کی لهم کاره ته گه رهیشی تیمه ده... هم کچه (کونستاترا) ی ناوه خوشکه پچکوله ی نه لویشیا... هم کچه به پیچه وانه ی خوشکه که ی، جوانیبه کی نه و توئی نه بوو به لام دوو چاوی پیوه بوو، که دهیان نواریه مرؤف کاربان له کانگای دلی ده کرد به ژن و بالایشی شوو شه یی و ریکیو پیک بوو نه دامه کانیسی له گه ل یه کتردا به جوانی ریک که وتبوون... بیجگه له مانه دهروونیک ی به هیز و هرهت و گیانیک ی باشیسی هه بوو... جا بۆ تمه می هه ردوو خوشه ویسته که له ته گه ره لیدانی خیزانه کانیان به دوورین خوینان درباز کرد!... سهیر نه وه یه (مؤزار) لهم دربازبوونه نیازی نووسینی پارچه ساز و ئاوازیکی هاته دلوه ده مودهست پارچه ساز و ئاوازی (هه لاتن له سیراجیلو) ی دانا و نووسیه وه زوو به زوو بهخت به پیریه وه هات نهو ئاواتانه ییش که به درتیزی تمه نه ی خوئی چاوهروانی نه وه بوو بینه دی، هاتنه دی:

ناوونیشانی به باشی ده رچوو ناوبانگی ده کرد کومه لانی گوی گران و ته ماشاکه رانیش پر به دل چه پله ریښان بۆ هم پارچه ساز و ئاوازی ده کرد به کولی دلوه په سهندیان ده کرد له هم موو لایه که وه سهریان سورما بوو له زیره کی و بلیمه تیبی مؤزار و شاکاره نایابه که ی... مؤزار به هوئی هم سهرکه و تنه یه وه سامانیک ی باشی دهستکه وت. به لام سامانیک ی ریښلی گرتن و په سهندکردن بوو هیچی تر، هیچ پوول و پارویه کی دهست نه که وت! لهو سهرده مه یشدا مافی پارچه دانان و هه لبه ستن هیشته له لایه ن یاساوه ددانی پیدا نه نرابوو له بهر نه وه کارگیری ته ماشاخانه که دهستکه وته که ی، هم مووی، بۆ خوئی برد!...

نهو پارچه ساز و ئاوازی دانه رهیش که نه یزانیایه چون بیتته پیای خاوه ن کاروبار، هر نه ونده ی بۆ ده مایه وه که له ناوند چه پله ریښانی ته ماشاکه راندا له پرسدا بمرئ!... نهو کاته جیهان و ابوو: هه لکه وتووان و تیگه یشتووانی ده خسته سهر پایه ی گوره یی، ریښی لئ ده گرتن، به لام باکی نه بوو له وهی که له پرسدا بیانکوژی دهست قووچاو بوو له ئاستیاندا، نانی شه ویشی پی رهوا نه ده دین!...

بهره نگاری هه زاری و به دگویی چاوپیسانی ده کرد!

مؤزار به ره و دوای نهو سهرکه و تنه ی- نه گه ر به سهرکه و تن دابرنئ- سهرکه و تنیک ی تری هینایه ناوه وه پارچه ی (ژن هینانی فیگارو) تو ماری نهو سهرکه و تنه ی کرد هم پارچه ساز و ئاوازه، پارچه ساز و ئاوازی (سهرتاشی ئیشیلبیه) ی ته واد ده کرد نه ته وه له (پراگ) دا به جوړتیک ی و ریښی له دانه ری نهو پارچه ساز و ئاوازه ده گرت، که هه تا ژیا له بییری نه چوه وه نهو ته ماشاکه رانه هم موویان له سهر ئاوازی (فیگارو) سه میان ده کرد و هه لده په رین. هه رچند گفتوگویان ده کرد هه ر له بابهت (فیگارو) وه بوو.

هه رچند له ساز و ئاوازی ده دوان ناوی (فیگارو) یان ده هینا هه رچند ناوی گورانیان ده هینا (فیگارو) یان ده که وته وه یاد هیچ نه بوو له ئارادا، (فیگارو) نه بئ (فیگارو) بوو بووه قسه ی سهر زمانی هم موو که سیک، قسه ی هم موو ده میک (مؤزار) خویشی له سهر نهو ئاوازه سه مای ده کرد. به یانیبه کیان هاوړتیه کی هاته لای و له ناکاو دای به سه ریدا که ته ماشای کرد مؤزار وهک شیتی لئ هاتوه، به ناو ژووره که ی خویدا سه ماده کات و سوورده خوات نه مهنده به په رۆشه له سه ماو سوور خواردنه که یدا ناگای له خوئی نه ماوه!...

هه لکه وتووی لایش که چاوی به هاوړتیکه ی که وت، به زرده خه نه و شهرمیکه وه پیی

گوت: (ئەمە رینگەيەكى ئابووريبە بۆ خۆ گەرم كۆرەنەو خۆت دەيزانیت سەرماكەي توند و تېژە و ئېمەيش سووتەمەنيمان نيه!...).

ئەوئەندە ھەبوو ھەر ھەژاري نەبوو كە بوويتتە بەرھەلست لە رینگاي (مۆزار)دا و خەباتي كۆردي بەرھەنگاري بكات و لە ناوي بيات.

ساز و ئاواز ليدەرەكاني (قبيينا)يش لەبەر سەرکەوتنەكەي چاويان پي ھەلھيتناو قبييان لي ھەلگرت لەبەرئەو دەستيان كۆر بە توانج و پلار تي گرتني: دەيانويست بەخۆرايي بەدناوي بكەن تەنانەت بۆ ئەوئەيش تيكۆشان كە دلئ شايھەنشاي نەمسەي لي بشكيتن!.

مۆزاريش ئەوئەندەي سەر راست و دەروون پاك بوو، ئەوئەندە دووربوو لە فرۆفيلتبازي و زرنج كارييبەو لە جياتيي ئەمەي ھورۆمەي چاوي پي ھەلھيتنەرەكاني خۆي، بەھورۆمەي خۆي بەرھەنگاري بكات، دەچوو خەم و خەفەت و ئازارەكاني دلئ خۆي دەخستە شتويەي ساز و ئاوازەو ئاوازەترين پارچە ساز و ئاوازي خۆي لەو كاتەدا نووسيبەو ئەو پارچە ساز و ئاوازيش ناوي (دۆن جيۆفاني) بوو: چيرۆكي (دۆن جوان)، ئەو لاو ئازا و بەجەرگەي كە خۆي فرۆي دابوو ھەزار جەرەزەيي دلداريبەو.

بەلام لە پاش ئەوئەي گەيشتبوو ھەزار و يەكھەمي جەرەزەيبەكەي - كە ئەوئەيش گرتي چيرۆكە كەيە - بوو بەپياويكي بەدخوو.

زۆري پي نەچوو باوكي يەكپەك لە دۆستە كچەكاني خۆي كوشت، بۆ ئەمەي ھەل پي لەگەلیدا كەچي زۆري پي نەچوو لە كچەكە جوئ بووئەو چوو بەلای كچيكي ترەو!...

بەلام ھەرچەندەي دەكرد لە ئەنجامي كۆرەوئەكەي خۆي رزگاري نەدەبوو بەسەرھاتي رابوردوي ھەر بەدوايەو بوو، وازي لي نەدەھيتنا لە ناكاو ئەو پياوئەي كوشتبووي لە گۆرەكەي ھاتەدەرەو تا تۆلەي لي بكاتەو!...

نووسەري ئەم چيرۆكە پر ساز و ئاوازيش ھەر لەو دلدارەي دەكرد كە تووشي ئەم مەرگەساتە بووبوو! گوناھي (مۆزار) ھەر ئەو بوو كە گرفتاري ساز و ئاواز بووبوو!...

بەلام زۆريش دوور بوو لە پالەواني چيرۆكەكەي: چونكە ئەم خراپەي لەگەل كەسدا نەكۆرەبوو كەچي لەگەل ئەوئەيشدا كەساني وا ھەبوون دەيانويست سەر ئەنگرتي بكەن!...

ئەوئەتي ھەبوو، مۆزار، ساز و ئاواز و گۆرانييبەكاني، ئەوئەندەي ئەم پارچەبەي پر ئاوانەي دلگير و سازي شيرين نەبووبوون ساز و ئاوازي مۆزار لە چيرۆكي (دۆنجيۆفاني)دا، جوانيي تيشكي مانگي شۆخ و شەنگي دەنوواند كە لە درەختي ئەرخەوان دەدات لە گۆرستانەكاندا!...

كاتي كە چيرۆكي (دۆن جيۆفاني) بۆ يەكەم جار لەسەر تەختي تەماشاخانە پيشاندرا، تيببي ساز و ئاوازيكە بەقيژەي بۆري كانيان پيشوازييان كۆر ھەرۆك مۆزاريان بەشايھەنشايك دانايي وابوو!...

دانيشتووانيش بەيەك دەنگ گوتيان: (ھەريژي مۆزار).

مۆزاريش بەزەرەخەنەيەكي لاوانەو، خۆش ھاتنەكەي بۆ سەندنەو بەلام بەداختيكي دەروونييبەو دەستی كۆر بەوورتەوورت كۆر لەبەر خۆبەو گوتی: «ئەمانە دەيانەوي چي بلين?... من ھەر وامدینە پيش چاوي كە دەلين: بام مۆزار لە برسدا بمرئ!...». لەو كاتەدا ناويانگ و ناويشاني گەيشتبوو ئەوپەري جيھان... تەنانەت شايھەنشايش ھيچي بۆ نەمابووئەو ئەو نەبي كە دان بەگەرەيي و سەرکەوتني (مۆزار)دا بني ئەوئەيش دەستی خۆشەويستيي بۆ دريژ كۆر فرمانيكي پچووكيشي بۆ دۆزيبەو لە كۆشكي شايھەنشاي بەلام بۆ ئەمەي ساز و ئاواز ليدەرەكاني تر دلئان نەشكي، زۆر بەتەنگ ئەوئەو بوو كە ئەوپايەيي بەمۆزاري دابوو، نەرخيكي ھەبي، نە دەسلات!... مۆزاريش بەوئەي دلئ زۆر رەنجا چونكە ھەستی پي كۆر، شايھەنشاي بۆيە ئەو پايەبەي دابووئەي كە لە دەست برسيتي رزگاري بكات، كە خۆبشي لە دەست گلەيي كۆرني نەتەو پياريزي، كە خۆبشي بەپياويكي چاك و بەخشندە پيشان بدات!... مۆزاري بەسەزمانيش، ناچارما، سەرەزبەكەي خۆي قووت بداتەو، ئەو پياوئەيبەي بۆ شايھەنشا پەسەند كۆر!...

بەلام چەند كەسيكي دەروون پاكيش لە سەريان كۆرەو، لەبەر ئەو كۆرديانەھەرا لە شاري (سالزبۆرگ)دا كە زۆر دووريش بوو لە (قبيينا)و، پياويكي پيري پەك كەوتە، بەكزي و سستيبەكەو، خۆي گەيانە (ليۆپۆلد مۆزار)ي باوكي، فرميسك بەچاوەكانيدا دەھاتە خوارەو، كە چرياندي بەگويچكەيدا پي گوت: (بەسەري خۆم و بەسەري خودا سوپند دەخۆم: ئەوئەتي جيھان ھەيە ساز و ئاواز ليدەر و ساز و ئاواز دانەري گەرەي وەك كۆرەكەي تۆي نەديو!). بەلام ئەو كاتە قسەكاني ئەم پياوئەي كاري نەدەكۆر نرخیان پي نەدەدرا... چونكە نە شايھەنشا بوو. نە دەولەمەنديكي دەسلاتدار بوو ھەر ئەوئەندە بوو كە ھاوئەرديكي (مۆزار) بوو كە بەدەست سپلەيي مرقۆشەو دەتلايەو ئەو پياوئەيش ناوي (جۆزيف ھايدن) بوو كە لەوئەپاش پي گوترا: (باوكي سيمفوني)!...

ناوبانگیتکی بئ سامان!

دلئی مۆزار تووشی نازارتیکی بئ ئەندازه بوو ئەو پایه‌یهی که هەر به‌روو که‌ش پایه بوو، دلئی زۆر ره‌نجاند... ئەگەر مۆزار پرتی له خۆی نه‌گرتایه، نه‌یده‌توانی گوزهران بکات!... ئەوه‌نده هه‌بوو ماوه‌یه‌کی دوور و درپتیی پئ نه‌چوو، که ئەو فرمانه‌یشی له ده‌ست چوو چونکه شاهه‌نشا مرد جارێکی تریش مۆزار که‌وته‌وه ده‌ستکورتی و هه‌ژاریه‌وه هه‌یچی بۆ نه‌ما‌بووه‌وه (ساز و ئاوازه‌که‌ی و پرتیگرنتی خۆی نه‌بئ!...). بۆ باوکی نووسی: (ئه‌گەر جلوه‌رگه‌کانم ته‌واو شروپ نه‌بوونایه، منیش وه‌ک هه‌موو بئ کارێکی تر ده‌متوانی به‌ناو شه‌قامه‌کانی قییننادا بسوو پرتمه‌وه. بروایش ناکه‌م هه‌یچ نۆکه‌ریک کراسه‌که‌ی له کراسه‌که‌ی من شروپ تر بئ... ناخ!... ئەمه‌یش سه‌خته بۆ پیاویک که هه‌ست به‌پرت و سه‌ره‌رزیی خۆی بکات!...).

جارێکی تریش ده‌ستی کرده‌وه به‌وانا گوتنه‌وه‌ی ساز و ئاواز. به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد هه‌ر شاگردێکی ده‌ست که‌وت!... بئ گومان له تواناییدا هه‌بوو که شاگردی زۆری ده‌ست بکه‌وئ، ئەگەر به‌هاتایه ئه‌رکی پئ خوتینه‌که‌ی که‌م بکردایه‌وه به‌لام چونکه ناوبانگی به‌شاره‌زایی و هونه‌رمه‌ندی ده‌رچوو بوو، نه‌یده‌توانی له‌وه‌دا که‌م ته‌رخه‌می بنوینئ مۆزار وای لئ هاتبوو گیتروپت ده‌سوورایه‌وه به‌ناو شاره‌که‌دا، هه‌روه‌ک به‌ده‌م خه‌ویکی ناخۆشه‌وه پروات به‌پرتوه و ابوو پاش ئەوه ژنه‌که‌یشی نه‌خۆش که‌وت ناچاربوو به‌ته‌نیششت پی‌خه‌فه‌که‌یه‌وه دابنیشئ ده‌ستی کرد به‌هه‌لبه‌ستنی پارچه ساز و ئاوازه‌کان، بۆ ئەمه‌ی پیتیان‌وه رابوو پرت و خۆی له ده‌ست وه‌رس بوونی زۆر دانیشتن رزگار بکات پیتش ئەمه‌ی ده‌ست بکات به‌نووسینه‌وه‌ی نیشانه ساز و ئاوازه‌کان، هه‌موو پرگه‌ی ساز و ئاوازه‌که‌ی له مێشکی خۆیدا ده‌کیشا!... دانانی پارچه ساز و ئاوازه‌کانی مۆزار به‌م پرگه‌ بوون بۆ وینه له پارچه‌ی دۆن جیوژانی‌دا، سه‌ره‌تای پارچه‌که‌ی هه‌بسته‌وه، دای نه‌نا، تا شه‌ویک پیتش پیتیان‌دانی، ئنجا دانیشت و ده‌ستی کرد به‌نووسینه‌وه‌ی، هه‌ر له‌وکاته‌دا که گوتی له ژنه‌که‌ی بوو، هه‌ندی چیرۆکی ئەفسانه‌ی پیکه‌نین هه‌ینه‌ری بۆ ده‌گه‌ی‌رایه‌وه، وه‌ک (علاء‌الدین و چراکه‌ی) و (سه‌ندریلا)... گه‌لێک سیمفونی و پارچه ساز و ئاوازی تریشی هه‌ر له ناومێشکی خۆیدا ده‌نووسیه‌وه هه‌ر له‌ناو بیره‌وه‌ری خۆیدا ده‌یه‌تشتنه‌وه و ده‌پیاراستن، بۆ ئەمه‌ی ناگری خۆشه‌و‌یستی خۆی به‌رامبه‌ر ساز و ئاواز خۆش بکات مۆزار هه‌رگیز ئەوانه‌ی نه‌نووسیه‌وه بۆ ئەو جیهانه‌ی که خراب تیی گه‌یشته‌بوو!...

هه‌موو به‌یانینیک که له خه‌و هه‌لده‌سا، له پی‌خه‌فی ژنه نه‌خۆشه‌که‌ی ده‌هاته‌ده‌ره‌وه، بۆ

ئهمه‌ی به‌سه‌ریشتی ئەسه‌که‌یه‌وه گه‌شتیک بکات ئەوه‌یشی کاتیک ده‌ست پیکرد که پزیشکه‌کان به‌ناو شاره‌که‌دا هه‌روه‌ک به‌ده‌م خه‌ویکی ناخۆشه‌وه پروات به‌پرتوه وریان کرده‌وه له‌وه‌ی که ته‌ندروستی له تیکچووندا به‌لام پیتش ئەمه‌ی بچیته‌ ده‌ره‌وه، پارچه نامه‌یه‌کی به‌م واتایه‌وه داده‌نا، له‌سه‌ر سه‌رینی ژنه‌که‌ی: (پۆژت باش ژنه خنجیلانه خۆشه‌و‌یسته‌که‌م... هه‌وادارم که خه‌ویکی خۆشت لئ که‌وتی. وریای خۆتبه سه‌رما لیت نه‌دا دوور ناکه‌ومه‌وه هه‌ر به‌م زووانه ده‌گه‌پتمه‌وه لات!). واریک که‌وت ژنه‌که‌ی چاک بووه‌وه. به‌لام یه‌جگار کزولاوازی لئ هات بوو مۆزاریش یه‌جگار پینووستی به‌پاره هه‌بوو تکای کرد له شاهه‌نشاهی نوئ، که (لیوئۆلد)ی ناو بوو، بیکات به‌ماموستا، وانی ساز و ئاواز به‌مندا له‌کانی بلئ. به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد وه‌رامیکی ده‌ست نه‌که‌وته‌وه!... دووباره ده‌ستیکرده‌وه به‌خۆکوتان بۆ ئەمه‌ی چه‌ند شاگردیک بدۆزیته‌وه بۆ خۆی کاتی که زانی شاهه‌نشا خه‌ریکی ئەوه‌یه بچئ بۆ شاری (فرانکفۆرت)، تا له‌وئ شا کلاوی بکرتیه‌سه‌ر، بریاریدا بگاته ئەوئ و ساز و ئاوازه‌کانی خۆی لئ بدات بۆ کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه، تا هه‌ندی پاره‌ی ده‌ست بکه‌وئ له‌به‌رئه‌وه ناچاربوو هه‌ندی که‌لوپه‌لی خۆی به‌بارمه‌ دانا، بۆ ئەمه‌ی پاره‌ی کۆچه‌که‌ی ده‌ست بکه‌وئ.

چونکه هه‌رچی له‌گه‌ل ده‌سته‌ی شاهنشا نه‌بووایه، بئ پاره، نه‌ده‌گوترایه‌وه ئەو‌شاره‌!... هه‌رچی‌یه‌کی پئ ما‌بوو له میوانخانه و خواردندا رۆیشت هه‌رچی‌یه‌کیشی له‌ویدا ده‌ست که‌وت بوو هه‌ر به‌شی ئەو دووانه‌ی کرد کاتی که ویستیشی (فرانکفۆرت) به‌جئ به‌یلتئ پاره‌ی له گیرفاندا نه‌ما‌بووه‌وه له‌به‌رئه‌وه ناچارما خۆی بخاته بارمه‌ته‌وه!... خۆی لای سوخۆریک بارمه‌ته‌کرد له بریتیی هه‌زار (فلۆرین)!... به‌و پاره‌یه خۆی گه‌یانده شاری (مینز). لیره‌یشدا به‌خته‌که‌ی نه‌یکرد!... ئیتر ده‌ستیا و وه‌رگرتنی له ئەندازه‌وه‌رچوو پاشان نووسی بۆ ژنه‌که‌ی: (... به‌م پرگه‌ وه‌ک ده‌مبینی جارێکی تریش ده‌ستکورت و نابووت بوومه‌ته‌وه له کاتی نووسینی ئەم نامه‌یه‌دا هه‌تا بلتیت گریام. ئیستا، ژنه خنجیلانه‌که‌م، له‌په‌ی ده‌سته‌کانت بکه‌ره‌وه چونکه ماچه‌کانم وه‌ک بارانی ره‌هیله به‌سه‌ر سه‌رتدا ده‌بارتین...). به‌لام ناخۆ، مۆزار، به‌هه‌له‌دا نه‌چوو بوو که ئەمه‌نده پاره‌ی به‌ده‌ستیا و وه‌رگرت... (من چۆن ده‌زانم نرخی پاره چی‌یه؟... بۆچ هه‌یچ رۆژتیک بووه کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌م ده‌ستگیر بووی؟ ئای ده‌ستم شکئ بۆ تۆ، گه‌وره‌ترین ئافره‌ت و خۆشه‌ویست ترین ژن له‌به‌ر چاومدا داخی به‌جه‌رگم بۆ تۆ ژنه بچکۆله‌که‌م دوایی بۆت ده‌رده‌که‌وئ که گالته به‌هه‌مووبان ده‌که‌م و، گومانه‌کانیشیان به‌درۆ ده‌خه‌مه‌وه!...).

له کاتی هه ره خه م و خه فته و ناخوشیی دلشیدا ئه وهی له بییر نه ده چوه وه که گالته و گه پ له گه ل ژنه که ی خۆیدا بکات: (ئه گهر پیت بلیم چی له وینه که ت ده که م، ئه ی ئه وژنه ی که له هه موو ژنیک جوانتریت، بی گومان به کولی دلته وه ده ده یته قاقای پی که نین کاتی که له به نندینه خانه که ی ده به یتمه ده ره وه ده لیم: (خودا لیتی پیروز بکات ئه ی «ستانزل»... خودا لیت پیروز بکات، سه رکیشسه بچکوله که م، خانمی لووت باریک) کاتیکیش که وینه که ت ده خه مه وه په ناکه ی خۆی، به هیواشی و له سه رخۆ، له جیی خۆی دایده نیتمه وه ئنجا پیی ده لیم: (هۆ خانم... هۆ... ئیوارته باش مشکه بچکوله که م خودا بکات به خۆشییه وه بنوویت!...). ژنه خۆشه ویسته خنجیلانه که م گه لیک تکام هه یه گوپیان لی بگره له پیش هه موو شتی کدا تکات لی ده که م: هه رگیز خۆت دلته نگ نه که ییت پاش ئه وه ییش خه می له شی خۆت زۆر بخۆیت له کزه بای به هاریش دلته نه بیت!...).

مردن دۆستیکی راسته قینه ی چاکه له بهر چاوه

زۆری پی نه چوه مۆزار گه رایه وه (قیینا) نووسی بو ئه ندامه کانی شاره وانیی ئه وی تکای لی کردن: (له بهر ئه وه ی وه ک ساز و ئواز ناسیتک توانایی و شاره زاییم هه یه، له بهر ئه وه ی پارچه ساز و ئوازه کانم، که دامنان، له خاکه کانی ده ره وه دا ناوبانگیان ده رکردوه، له بهر ئه وه ی به رتزه وه ناو ده بریم و کار و کرده وه کانم په سه ند ده کرین، تکا ده که م دامبمه زرتین و بمکه نه به (یارمه تی ده رتیکی بچووک له ژیر دهستی سه روکی ساز و ئواز لیده ره کانی کللیسای پییر ئیستیفاندا)...

ئه ندامه کان که ئه م خواسته بچکوله یه یان چاوپیی که وت سه ریان سووما ده موده ست له و فرمانه دا دایانمه زرانده لām وه ک ئه ندامتیکی شانازی، که مانگانه ی نه بی! مۆزار به ره به ره به ره و تیکچوون ده چوه ئه ندیته ی تاریک و نووته کیش به ناو میتشکیدا ده هات و ده چوه بییر کردنه وه ی مه رگ میتشکی داگیر کردبوو ته نانه ت وای لی هات بوو که بنووسی: (له راستیدا مردن، ته نیا ئامانجیکی به نرخه له م ژیا نه دا هه ر ئه ویشه که دۆستیکی راسته قینه و چاکه ده ره وه بی!). پاش ئه وه چوه ناو دهستی (مرۆقه ئازاده کان) وه نه ک هه ر له بهر ئه وه ی که بیروباوه ره کانیا ن له سه ر بنچینه ی مرۆقایه تی دامه زراوه و خۆیان له بییر خۆیان ده به نه وه، دیسانه وه له بهر ئه ویش که باوه رتیکی ته وایان هه یه به پیروزی و به رزیی مردن! هاو رتییه کی وه ک خۆشی هه بوو ناوی (شیکاندر) بوو ئه م پیاهه کارگرتیکی ته ماشاگا بوو پاشان نابووت بوو به لām له بیروباوه ردا نابووت نه بوو بوو ئه مییش به ناوی (برایه تی پیروز) وه تکای له مۆزار کرد که پارچه ساز و ئوازیکی (جادووانه) ی بو دابنی، که

خۆی نووسیوه تیه وه (مۆزار) سلّه مییه وه به لām کابرا وازی لی نه هینا: مۆزاری دلته کرا، هانه یدا، ئاواتی ده روونیشی تیدا زیندوو کرده وه. کابراکه له وزه به دره پیاویکی خاوه ن هیوا و ئاوات بوو!... جا بو ئه مه ی دلته یایی له وه ی که مۆزار دل ده داته کارو فرمانه تازه که ی خۆی، له باخچه ی ته ماشاگا که یدا خانویه کی بچکوله ی بو دروست کرد، هه ر بابه تییکی ژیان و گوزه رانی پیویست بوو بو ئی ئاماده کرد بیجگه له وه تیروپر مه ی و پیاهه لدان و زمان لووسی یشی پیشکه ش کرد له بهر ئه وه (مۆزار) ییش دهستی کرد به کۆکردنه وه ی بییر و هۆش و ههستی په شیواو و بلاوی خۆی.

تینی دایه خۆی و هه رچی توانایی و بلیمه تی و هونه رییکی هه بوو له (که مانچه ی جادوو) دا به ختی کرد له و کاته دا که خۆی ته رخان کردبوو بو پیک هینانی ئه م شاکاره، پیاویکی نه ناسراوی هاته بهرده م ئه و بهرگیکی رهنگ تاریکی له بهر کرد بوو کابرا نامه یه کی دایه خاوه نی نامه که ئه وه ی لی داوا کرد بوو که ئاوازیکی دابنی له کاتی ئاههنگیکی ئایینیدا لی بدری، بو شادکردنی گیانی مردوویه ک... (مۆزار) هه رچه ندی کرد ناوی خاوه ن نامه که ی نه زانی پیاهه نه ناسراوه که ناوی ئه وی پی نه گوت ئه و هه ر ئه وه نده ی لی تیگه یشت که خاوه ن نامه که پیاویکی ده له مه نده و زۆریش سه ز له ساز و ئواز ده کات وایش راهاتوه که هه رچه ند یه کیکی له ساز و ئواز دانهره گه وره کانی چاوپیی ده که وئی، داوای دانانی ئاوازیکی لی ده کات ناوی خۆی له سه ر دابنی پیاهه پاسپیرواره که ییش هه ر ده هاته لای مۆزار و هانه ی ده دا، که ئه و ئاوازه ی لیتی داواکراوه دابنی به لām مۆزاری ساز و ئوازه رست، هه موو هیز و تواناییه کی خۆی خستبووه سه ر دانانی (که مانچه ی جادوو)، تا ئه وی ته وانه کرد دهستی لی هه لته گرت که ته ماشای کرد پارچه که سه رکه وتنیکی گه وری ده ستکه وت.

کاتیک که مۆزار خه ریکی ئه وه بوو ئاوازی ئاههنگه ئایینییه پیروزه که دابنی بو شادکردنی گیانی مردووه که، ته ماشاگا که په یتا په یتا پر ده بوو له ته ماشاکه ران، تا گه یشته راده یه کی وه ها که پارچه ساز و ئوازه تازه که، (که مانچه ی جادوو)، دوو سه د جار له سه ر یه ک پیشان درایه وه!... که چی مۆزار یه ک فلسی له و ئاههنگه گه ورا نه ده ست نه که وت!... به پیچه وانه وه چوه گیرفانی (شیکاندر) ی هاو رتییه وه!... که چی (شیکاندر) ی ناپاکیش خۆی وا هه لده کیشا له ناو که سانی تردا که هه رچی کراوه له سایه ی هونه رمه ندیی خۆیه وه بووه! مۆزاری به سه زمانیش هه ر ئه وه نده ی لی تی ده گه یشت که ئه و هه ر بریتییه له (یارمه تی در) یک و به هۆی ساز و ئوازه که ی خۆیه وه یارمه تی داوه!... (مۆزار) ییش

بەنابووتى دەمرى... بەپارەى خۆشەويستىكى ساز و ئاوازەكەيشى دەنيزرى!

مۆزار بەرەنگىتىكى زەرد ھەلگەراوھە بەسەر گازى پشتدا راکشا، بەلام ئەمەى لە خەموخەفەتەو نەبوو لە دلئىيى و ئارامى گىيانەو بوو. تايەكى سەخت و کاریگەرى لى ھات بوو، ژيانى لەبەر برى بوو. ھىشتا تەمەنىشى نەگەيشتەبوو سى و پىنج سالان ھىشتا لە ئاوازە خەمگىنە كەيشى نەبوو بووھە داينى!... ھەرچىيەكەيشى لە پاش بەجى مابوو، نرخەكەى لە پانزە دىنار تىپەرى نەدەکرد!... دۆستىكى دەولەمەندى ھەبوو، ئەو ئەركى ناشتەكەى خستە ئەستۆى خۆى ئەو پىاوه لە خۆشەويستە گەورەكانى ساز و ئاواز بوو. بەلام كابرادەست بلاو نەبوو نەيوست لە وەندە بەولاولو پارە بەخت بکات، كە لەشى دۆستەكەى بگەيىنەتە گۆرستانى ھەژارە نابووتەكان دوايى چەند كەسەىكى كەم لاشەكەيان گواستەو گۆرستانەكە لەو كاتەدا بارەشەىكى سارد ھەلى کرد و چوو بەگۆر دەموچاوياندا... پاش ئەو بارانیش بەرەھىتە لە ئاسمانەو ھاتە خوارەو پىاوهكان ناچار بوون مليوانى پالتۆكانيان بەرز کردەو، پىش دەمى كلاوھە كانىشيان نزم کردەو؛ بەو مەبەسەى لە باران و با خۆيان بپارتىن پاش ئەو، يەك لە دواى يەك بەدزىيەو چوونەو مالى خۆيان، بۆ ئەمەى بەزووبى خۆيان گەرم بکەنەو كاتى كە لاشەكەى مۆزار گەيشتە گۆرستانەكە، تەنيا يەك كەسى زىندووى بەديارەو بوو ئەویش گۆرەلکەنەكە بوو!...^(۱)

(۱) لەيەكى لە ژمارەكانى گۆقارى (الدستور)دا (شفیق مقار) لە وتارىكىدا (لا: ۵۲-۵۴) باسى مردنەكەى وا دەكات گوايە: ئەوھى بەدواى ژيانى ئەم ھونەرمەندە مەزئومەدا بچى، بۆى دەردەكەوى كە ھەمووان دژى بوون و زولمىيان لىكرى؛ ھەر لە باوكىيەو تا كۆمەلە سەپلەكەى و ئەو چلكاوخۆرانەى خۆيان بەھونەردا ھەلسپاردبوو و پىي دەژيان، وەك مۆسقىيى ئىتالى بەدناو (سالىيرى) كە ھەسودى بەو ھونەرمەندە لاوھ دەبرد كە چووبوھ ناو مەحفەلى ماسۆنيەو و لە رىگاي ھەندى ئاوازەكانىيەو ھەندى نەيتى ئەو كۆمەلەيەى ئاشكرا کرد بوو (كە ئەمەش تاوانىكە خاوەنەكەى دووچارى كوشتن دەكات لەلايەن كۆمەلەكەو)!!، بۆيە نووسەر دەپرسى: (جا كەواتە كى مۆتسارتى كوشت؟، ئەو باوكە چاچنۆكە پوولەكەيە؟ ئەو كۆمەلە پارەدارە سەرخۆشە روو لە رابواردنە؟ يا ئەو كابرارى مۆسقىزانى ئىتالى داخ لە دلە... وەيا تىرۆرکردنەكەى بەدەستى كەسەىكى ناديار بوو؟!).

تېبىنى: گۆقارەكە تا ئىستاش لەلام پارىزراوھ، بەلام بەداخەو بەرگەكەى پىتوھە نەماوھ، بۆيە ژمارە و بەروارى پىتوھەيە، بەمەزەندە ھى سالى ۱۹۸۰-۱۹۸۱ دەيى. جا ئەوھ بوو لە ۱۷۹۱دا گىيانى سپارد. (ئەحمەد)

ھىچى بۆ نەمايەوھ ئەوھ نەبى كە بەداخەوھ سەر بنىتە سەر سەرىن و بىر لە خەموخەفەت و ئازارى خۆى بکاتەوھ بەھەموو ھىز و ھەرەتەكەيەوھ خۆى خەرىك کرد بەئاوازە ناسۆرەكەيەوھ وەتا ئەو ئاوازە خەمگىنەى كەلپى داوا كرابوو بۆ ئاھەنگە ئايىنيەكەى ئامادە بکات بەرچاوى تارىك بووبوو رەنجەپۆيى دللى داگير کرد بوو.

ھەناسە ساردى دەروونى پر کرد بوو نەگوتى دەدايە خۆراك. نە گوتىشى دەدايە قسەكانى ژنەكەى كە پىي دەگوت: (وا جىھانى ساز و ئاواز دوايى، دانى نا بەتۆدا، كە ئاوازدانەر و باوئاھىتەرىكى ساز و ئاوازي گەورەيت كە خانەدانە دەسلەتدارەكانى (مەجھەر) یش بۆيان نووسىبووى سالانەيەكى ھەزار فلۆرىنت پىشكەش دەكەن كە دەولەمەندەكانى ئىنگىلتەيش نووسىبووانە بۆت داوايان لى کردوويت و تكايشت لى دەكەن كە خاكى ئىنگىليز بکەيت بەنىشتمان و جىي كار و فرمانى خۆت كە دانىشتووانى خاكى ھۆلەندەيش بەچەشنى ئىنگىليزەكان ئاواتە خوازي ئەوھن و تكات لى دەكەن بچىتە ناويانەوھ، لەوئى داھەزىت...).

(مۆزار) ھىچ بايەخىكى بەوانە نەدەدا چونكە ھەستى بەخۆى کرد بوو كە كاتى ئەوھ ھاتوھ ئەم جىھانە بەجى بەيلى... كەچى لەگەل ئەوھيشدا كە سەرکەوتنى ھاتبوھدى و، پشتىوانى سەرکەوتنەكەيشى دەكرا... دوايى پەيى بەو رازە برد كە ئەو پىاوه نەناسراوھ بۆچ ھاتبوھ لاي و؟ بۆچ لە جلوبەرگى شىوھندا بووبوو و؟ بۆچ داواى ئەو ئاوازە خەمگىنەى لى کرد بوو كە لە ئاھانگى مەرگدا لى بدرى؟... شەوتىكيان و ھرامى وا دايەوھ بەخۆى: (كە ئەم ئاوازە بۆ خۆم دادەنيم!...). ئىترچ پىبوسىتيەكى بەجىھانى زىندوو ھەيە، چەپلەى بۆلى بدن، كە ئەو گوتى لە جىھانى مردوو بىي چەپلە رىزانى بۆ بکەن؟!... مردووھكان بەپەرۆشەكەوھ پىشوازي دەكەن بەچرپە پىي دلئىن: (ئافەرىن ماىسترو... بۆى ئاواز ھەلبەستى مەزن!...).

واى دەھاتە بەرچاو كە ئىسكى مردووھكان چەپلەرىزانىان بۆ دەكرد بەدەمىش دەيانقىزان، دەيانگوت: دووبارەى بکەرەوھ.^(۱)

(۱) لە نامەيەكى باوكىدا بۆى، كە بەروارى ۱۶ فبرارى ۱۷۷۸ى پىتوھە، پىي دەلئى: منالى تۆ زۆر نااسايى بوو، كە دەستدەدايە ئالەتەكى مۆسقىقا، دەروپشتەكەت ناچار دەكرد بىدەنگ و ئەبلەق بىن، جائە و بىقار و بەھرە مەزەت بەو زووبىيە... واى لە زۆر لە شارەزايانى ئەو سەردەمە کرد بوو، لە شارەكانى ئەرۇپا، پىشىبىنى ئەوھ بکەن كە تۆ زۆر لەم دنيايەدا نامىنەتەوھ!! كە مۆتسارت ئەم نامەيەى بەدەست گەيشت ھىشتا بىست و دوو سال بوو.

مايهوه سهر (کۆنستاترا)ی ژنی مۆزار ئه ویش له ژێر چاودێری پزیشکدا بوو ده‌رمان ده‌کرا زۆری پێ نه‌چوو پاش چهند رۆژێک خۆی له پێخه‌فه‌که‌ی هه‌تايه‌ ده‌ره‌وه به‌دزییه‌که‌وه خۆی گه‌يانده گۆرستانه‌که‌!... له به‌ر کزی و بێ هه‌تزی خۆی، ناچار بوو به‌ئه‌سپایی پروات به‌رپه‌وه، به‌هه‌توای گه‌لێک جار له ناوه‌ند گۆره‌کاندا هه‌لده‌ ئه‌نگوت ده‌گه‌را به‌دوای گۆری مێرده‌که‌یدا به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد نیشانه‌یه‌کی به‌سه‌ر گۆره‌که‌یه‌وه نه‌دۆزییه‌وه تا بېناسه‌ته‌وه به‌هه‌ناسه‌ بێکێ وه، به‌بێست برابیه‌که‌وه، هه‌توای هه‌توای رۆیشت، تا خۆی گه‌يانده کۆلێتی یاساولی گۆرستانه‌که‌ به‌ده‌نگه‌کی کز و له‌رزۆکه‌وه له یاساوله‌که‌ی پرسی: (گه‌ره‌ی خۆم نافه‌رموویت پێم بله‌یت گۆری مێرده‌که‌م له کوییه‌؟... مێرده‌که‌م ناوی مۆزاره‌!...)». یاساوله‌که‌ به‌سه‌ر سوپمانه‌که‌وه ناوه‌که‌ی (مۆزار)ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه! پاشان گوتی: (مۆزار؟... هه‌رگیز ئه‌م ناوه‌م گوێ لێ نه‌بووه‌!...).

میکیل ئەنجیلۆ

چیرۆکی ژبان و خەباتی هونەرمندی هەرە گەورە ئیتالیا، میکیل ئەنجیلۆ

نوسەری: هەنری تۆماس

ئەم نووسراوە

(میکیل ئەنجیلۆ) هونەرمندیکی گەورە ئیتالیا، لە ساڵی ۱۹۷۵دا لە شاری (فلۆرنس) دا لە دایک بوو. بە بەرھەمە هونەرییەکانی خۆی لە وێنەکێشان و پەیکەرتاشی و نەخش و نیگار ھەلکەندن و پەیکەر دروستکردندا کەلکیکی گەورە بەخشبوو بەھاوئێشتمانەکانی خۆی و ھەموو جیھان. لە چروچاو و سەر و پۆتەلاک و بەژنوبالا و جلۆبەرگدا خەوالتوو و پنتی و ناشیرین و کەمتەر خەم بوو، دلێشی یەگجار ناسک بوو. بەلام گرفتاری جوانی و راستی و دروستی بوو. لە پینا و ئەوانەشدا ھەموو گیان و سامانیکی خۆی بەخت کردوو.

بەلام نە خێزانەکە بەدڵ بوو، نە کۆمەڵایەتیییەکە، نە رەفتاری نەتەووەکە. چونکە پر بوون لە زۆرداری و نەخۆتێندەواری و بەدکرداری. توندوتیژ پەرورەدە کراو: دلێ بەرگە تیروتوانج و، بەرەبەرەکانی و، چاو پێ ھەلھێنان و، بەدگۆبی و، زەبروزەنگ و، نا ھەموواری و، ژبان بەخشی و، ناشیتی و نەزانی و، بەدخوویی ناوچەکە خۆی نەگرتوو! پێیاندا ھەلشاخاوە و، چۆتەو بەگژیاندا و، تۆلەیشی لێ کردوو نەتەو! لەبەر ئەو (میکیل ئەنجیلۆ) تا ما دلێ لە مۆژف رەش بوو بوو. لێی بەنازار بوو، ھەرگیز چاک نەدەبوو. بەزەبی بەخۆیدا دەھاتوو. چونکە تیکرا ژبانیکی تەنیایی و، بێ دۆست و یاری و، بێ کەسوکاری پر دلتنگی و خەموخەتی رادەبوارد. نە ئەو سامانە گەورەبەیی کە بۆی کۆبوو بوو، نە ئەو ناوبانگە و پایە گەورەبەیی کە لە هونەرەکانیدا دەستی کەوتبوون، ئەوانە هیچیان نەیان دەتوانی لەو دلتنگی و خەمبارییە زگاری بکەن. کەچی لە سەرکی تریشەو ئەو گەنجینە بەرھەمی هونەرییەکی کە پێشکەشی ئیتالیا و جیھانی کرد، سەری ھەموو کەسێکی ھێنابوو سەرسورمان. دلێ ھەموو ھۆشمەندیکی پر لە شادمانی کرد بوو.

(ئەنجیلۆ) هونەرمندیکی تاقانە بوو. ھەر لە تەمەنی چوار دە ساڵییەو بلیمەتی

دەرکەوتبوو. ئەو بەرھەمە هونەرەکانی خۆی لەسەر بنچینەیی بیروباوەرەکانی خۆی دادەمەزراند. نەکی ھەم و ئەو. ئەو بایەخی بەراستی پەرستی و زانستی دەروون و کردەوی بلند دەدا لە بەرھەمەکانیدا. نە ھیزی دەسلالتداران و نە پارەیی دەولەتمەندان کاریان لە بربارەکانی نەدەکرد. بۆ راستی و دروستی و دادپەروری نەبێ، سەری بۆ ھیچ ھیزیک دانەدەنەواند. جارتیکیان کابرایەکی چاوی پێ ھەلھێنا و بەدگۆبی بۆ کرد لای پاپا، تا پاپای لە بەلێنەکەیی خۆی، بەرامبەر ئەنجیلۆ، پەشیمان کردوو. بەلام ئەنجیلۆ ئەمەندە سەر بەرز بوو، بەرەنگاری پاپای کرد، تا سەری پێ دانەواند!... پاپا ناچار ما ناشتی کردوو و تۆلەیی شکاندنی بەلێنەکەیی خۆشی بۆ کردوو!... باوکیشی کە زەبر و زەنگیتی زۆری لێ دەکرد، کە بیکات بەبازرگان، لەگەڵیدا تیکچوو، لێی ھەلگەرایەو.

و ھک خۆی ویستی (ھونەر) ی کرد بەپیشە بۆ خۆی، نەکی بازرگانی! کەچی لەگەڵ ئەو ھەموو شاھکارە گەورانەشدا کە بۆ کەلساکانی رۆما و فلۆرنسەیی کرد، کە ھەتا ئیستاش نیشتمانەکەیی خۆی شانازییان پێت دەکات و، ھونەرمنەکانی ئەوسای جیھانیش چاویان پێ ھەلھێنا، ئەنجیلۆ لەسەر مەرگدا داخی دلێ خۆی بۆ کەسوکاری خۆی و ھەلگەشت دەبگوت: «داخەکەم و دەمەرم و نەگەیشتم بەکامی خۆم، کە لە ھونەردا تەواو قال بێم!». ئەو دەمەیی پیری ھونەرمنەند ئەم قسانە دەکرد تەمەنی ۸۹ ساڵ تێپەری کرد بوو. و اتا لە ساڵی ۱۵۶۴دا گیانی پاکێ بەخاک سپارد. بەلێ لە مێژوویدا ھەر وای ڕووی داو: ھەموو دەم پیاوی ھونەرمنەند لە چینیەکەیی خۆیدا تووشی پیاوانی بەدگۆ و چاوی پێ ھەلھێنەر و نامەرد و ناپاک ھاتوو و، بوونەتە ھۆی ئازاردان و زیانی. بەلام لە ئەنجامدا ھەر ھونەرمنەندە کە سەرکەوتوو بەسەر ئەواندا. و اتا بیروباوەرەکانی ھونەرمنەندە کە پەسند کراو، کردوو و کارەکانی دۆژمنەکانیشی ریسوا کراون.

میکیل ئەنجیلۆ ئەو پیاوێ گەورەبەیی کە ھونەرەکانی خۆی گەیاندا ئەو پەری جوانی و پاکێ و چاکی کە پایەیی ھونەرمنەندی نیشتمانەکەیی خۆی پێ بەرز کردوو. ھەرچەندە دۆژمنەکانی ئازاریکی زۆریاندا و زیانیکی زۆریان پێگەیاندا. بەلام ئەوان بەبەدناویییەو لەناوچوون و ئەمیش بەسەرکەوتوو و سەر بەرزێ چاکیییەو ناوی ما. ئیمەیش بۆبەکا پێستییمان بەخۆتێندەو مێژووی ژبانی ئەم جۆرە ھونەرمنەندانە ھەبە، کە وایان بەسەر ھاتوو، تا لە خەباتکردن بۆ کەلکی نیشتمانەکەمان وەرس نەبێن.

جا بەم نیازوو مینیش نووسراوی (میکیل ئەنجیلۆ) کە بەدەستی مێژووناس و راستی پەرستی (ھەنری تۆماس) دانراو، پێشکەش دەکەم. ھیوادارم بەخودا کە خۆتێندەوارە

به پیره کانی کورد، به تاییه تی هونه رهنده کافمان، که لکتیکی ته او و خوشییبه کی زۆری لی وهریگرن. ههروه ها ناواته خوازیشم که وینهی (ئهنجیلۆ) یان زۆر تیدا ههلبکهوی بۆ بلند کردنهوی سهری نه ته وه که مان.

شاگرد فەتاح

«خاوهنی پرۆژهی خویندهواری کورد»

سلیمانی: ۲۰-۲-۱۹۶۶

شاگرد به سهر مامۆستادا سهرده کهوی!

(لیۆناردۆ داڤینشی)^(۱) به ناو کۆری «دیلا ترینتیا» دا دهرویشت له شاری فلۆرنسه دا. به پرووه که شه ریکوپیته کهی خو به وه و، به زه ده خه نه دلکتیشکه ره که یه وه ده نازی. له و کاته دا چاوی به کۆمه لیک له هاو نیشتمانه ناسراوه کانی خو ی که وت، له سهر تهختیکی ناو کۆره که دا دانیشتبوون، له بابته پارچه هۆنراوه یه کی بو یژه گه وره که یانه وه، (دانته) قسه یان ده کرد، له و کاته دا به کیکیان سهری هه لبری و چاوی به و که وت نه ویش به گه رمیته که وه پیتی گوتن: «گه وره کان... تا ئه م پیاو یه بتوائی ناو بزی بکات و توویژه که مان بپیتینه وه!» له و کاته دا له و په ری کۆره که وه لاویک ده رکه وت. به لووته فشه شکاوه کهی و ده مورجاوه که یدا دیار بو که دلی پر بو بو له پشم و قین به رام بهر هه موو جیهان!... قژه بژه کورته کهی سهری به نارێکوی پیکیه که وه به سهر ناوچه وانیدا هاتبووه خواره وه. جلو به رگه کانی شرو پر بوون، نارێکوی پیک بوون، که مته رخه میان پیوه دیار بوو. پیلاره کانی شی و شک و ره قیوون، به نینۆکه کانی شی وه هیشتا ورده ده رمان ما بوو. (لیۆناردۆ داڤینشی) یش په نجه ی بۆ ئه و لاوه کیشا و به هاو رپیکانی خو ی گوت: «گه وره کانی، ئه و میکیل ئه نجه ی هات... ئه و له هه موو که س چاکتره که هۆنراوه ی (دانته) تان بۆ لیک بداته وه!».

به لام ئه نجه ی که هه موو ده م دلی ناسک بو و، زوو هه ستیشی به ریسوا کردن ده کرد،

(۱) لیۆناردۆ داڤینشی ۱۴۵۲-۱۵۱۹: له بلیمه ته کانی سهرده می ریتسانس بووه، له قینینسی ئیتالیا له دایک بووه، له توپکاری و نه ندازه و ئه ده ب و مۆسیقا و هه لکۆلین و وینه کیشاندا هه لکه وتوو ی سهرده می خو یوو، له شاره کانی فلۆرنسه، میلانو و فه رنه سا کاری کردوو، شاره زا به کی وریا و لیزان بووه له روونکی و پیکهینانی سیبه ردا له سهر تابلۆکانی... (ژیۆ کۆندا و خوانی نهینیی) به ناویانگترین تابلۆیه تی.

یاخود زوو قسه ی به خراپ هه لده گپرایه وه سهر خو ی، قسه کانی لیۆناردۆ ی به هوروزمیکی راسته وخۆ دانا بۆ سهر خو ی. له بهر ئه وه به تیز پێ کردنی که وه قیژانندی به سه ریدا و گوتی: «نه. من بۆیان لیک ناده مه وه. تو پینویسته ئه وه هه لبه سته یان بۆ لیک بده یته وه!... چونکه تو هه موو شتیکت لی ده وه شتیته وه. ئه ی ئه وه نه بوو نمونه ئه سپیکت دروست کرد و خو ت لی کیشایه وه، هه ر له بهر ئه وه ی که ده سه لاتی ئه وه ت نه بوو دایه پیتیه له پارچه زه ردیکدا؟!». پاش ئه مه ی میکیل ئه نجه ی داخی دلی خو ی رشت که ئه مه نده به خت ره ش بو له ژباندا، ملی رپی خو ی گرت و رویشت. ئه وساکه هیشتا لاویکی نه ناسراوی ددان پیا نه تراو بوو، له چا و لیۆناردۆ دا، که بیست سال به ته مه ن له و گه وره تر بوو... بیجگه له وه له ریزی شاره زایانی هونه ری ئه و سهرده مه ییش ده ژمیتره. به لام ئه و کاته به بیر ئه نجه ی دا نه ده هات، که روژتیک دی و له و به ربه ره کانی که ره ی خو ی ده وه مندتری لی دی و گه وره تریش ده بی!...

زیانی وا هه یه که لکی لی پهیدا ده بی!

باوکی میکیل ئه نجه ی که ناوی (لۆردۆ فیکۆ دی لیۆناردۆ بیوناروتی) بوو، کوپخای «کابریز» بوو. کورده که له نا و خیزانی کدا گه وره بو بوو که هه موویان نیرینه بوون. چونکه میکیل هه ر چوار برای هه بوو. ته نانه ت که دایکیشی مرد، ئه و ته مه نی شه ش سالان بوو. هه رچی باوکی بوو، هه رچه نده خانه دان بوو، به لام ده ستکورت بوو. زۆر روژ بی کارو فرمان ده مایه وه. جا له بهر ئه وه توندوتیژی لی هاتبوو^(۱).

له گه ل منداله کانی دا به زه پروزه نگ بوو، زال بوو به سه ریاندا، سه ختیبه ده نوواند. به تاییه تی له هیه چ زۆر تووره نه ده بوو له وه نه بی که میکیل ئه نجه ی کوری هه ر ده یگوت و ده یگوته وه: «ده مه وی بیم به هونه رمه ند!» چونکه (لۆدۆ) وای بریار دا بوو که نه هیلتی که س له خیزانی «بیوناردتی» بی بیری ئه و^(۲) به کار و فرمانی پر و پوچه وه خو ی خه ریک بکات، وه ک: وینه کیشان به رو نی ره نگا و ره نگ و فلچه و به ردا شین به چه کوشه وه. داینا بوو هه ر پینچ کورده کهی خه ریکی کاروباری بازرگانی و پاره گو پینه وه بن. ئه وانیش وه ک کورانی خیزانه گه وره کانی فلۆرنسه گوزهران بکه ن. به م ره نگه باوکه که ده یوبست کورده

(۱) توندوتیژی: (عصبی)، توره وترو.

(۲) راستتر: بی پرس ی ئه و، بی را و بۆچوونی ئه و، به بی ناگای ئه و.

خه والوهه که ی خۆی بهزه بهروزه ننگه وه رابهیتنی. ده بویست گیانه که ی خۆی بکات به به ریدا که خه زلی له کاروبار هه لسه و پارانندن ده کرد!. به لām باوکی هه ره نجیکی له گه لدا، به باچوو.

هه رچه ند لیبی ددها و هه ره شه ی لی ده کرد و لیبی تووره ده بووم، ئەم هه ره له سه ره قسه ی خۆی ده رۆشت. هه ره ده بویست ببی به «هونه رمه ند»! که کار گه یشته ئەم راده یه، ئیتر له وه به ولاره باوکی سه ری نه کرده سه ری. ناچار خسته ی «په یانگای هونه ری شه رلانداگو» وه. ئیتر ده سته ی لی شت!. (میکیل) یش ئەو کاته له سیانزه سالان تیپه ری نه کرد بوو. له و کاته یشتدا «شه رلانداگو» خه ریکی وینه کیشان بوو، له سه ره دیواره کانی کتیسای (سانتاماریا). ئەو یش ئەوه ی سپارد به شاگرده تازه که ی: (میکیل)، که داووه ده رمانی ره نکه کانی بهار پتته وه و، هه ندی وینه یش له نمونه ی ورده کانیان بگویت پتته وه سه ره دیواره که، که وه ستا که ی له وه پیتش ناماده ی کرد بوون.

وینه کانی شاگرده که ئەمه نده جوان و ریکو پیتک ده چوو بوون، له وینه کانی مامۆستا که ناوازتربوون، که میکیل له وانه وه گویتا بوونیه وه، «شه رلانداگو» ئەم هونه رمه نیسه ی میکیلی زۆر پین ناخۆش بوو. چاوی پین هه لده هینا^(۱).

له به ره ئەوه له شیوه یه کی زۆر ته نگ و ناشیریندا ته نگه تاوی کرد!. شاگرده دلناس که به یش هه سته ی به دلره شیبه ی مامۆستا که ی خۆی کرد، که چ جو ره هه سته یکی ناکه س به چانه ی له دلدا یه به رامبه ری. هه ره وه ها کرده وه پر زۆر و سته مه کانی باوکی شه ی بیرکه وته وه، که چۆن له وه پیتش ده ینالاند به ده سته یه وه... ئەو به دخوویی و زۆردار بیانه کاریکی وایان له دللی کرد، میکیل تا گه وه بوو و پینگه یشت، ورده ورده باوه ری خو شه ویسته ی مرۆقایه تی نه ما... جا ئەم دوو دل بییه ی له خو شه ویسته ی مرۆف له کۆل نه بووه وه. له گه لیدا مایه وه، تا ما له ژیاندا!...

له راستیدا ئەمه بو «میکیل ئەنجیلۆ» به چاکه گه را، که مامۆستا که ی له م شیوه یه دا دللی ره نجاند و له کۆل خۆی کرده وه. نارده کن مامۆستا «به رکۆلدۆ» ی هاو ریتی. ئەم مامۆستا یه یش پیاو تیکی پیر بوو. شاگرده کانی خۆی فیتری پیشه وه هونه ری به ردتاشین ده کرد، له سه ره نمونه ی ئەو په یکه ره جی ماوانه ی که تازه له «باخچه ی میدیچی» دا دۆزرا بوونه وه. جا ئەو جیگایه به لای میکیل ئەنجیلۆ وه که «به هه سته ی عه دن» وا بوو. چونکه له ویتدا فیتری ئەو هونه ره بوو که خودا ده سته کانی ئەوی هه ره بو ئەوه دروست کرد

(۱) چاوی پین هه لده هینا: ئیره یی پین ده برد، هه سوودی پین ده برد.

بوو. هه ره له ویتشدا بوو که گه یشت به و پیاو وهی که خسته ی ناو جیهانی خوینده واری و هونه ره و ساز و تاواز و جوانی و قسه ی نه سته قه وه. که خسته ی ناو ئەو با به تانه وه که گیانه لاره که ی ناوا ته خوازیان بوو!.

رۆژتیکیان میکیل ئەنجیلۆ له باخچه که ی «لۆرنۆ دی میدیچی» دا به ردتاشی ده کرد. خه ریکی هه لکۆلینی ده مرچاوی پیاو تیکی پیر بوو. به ریکه وت (لۆرنۆ) ی به ناویانگ خۆی له و باخچه یه دا گه سته ی ده کرد. لۆرنۆ وه سته و تاویک له و په یکه ره به چکۆله یه ورد بووه وه. پاشان رووی کرده په یکه ره تاشه لاره که و پیتی گوت: «کوری خۆم... تۆ ئەوه نازانیت که پیاو ی پیر چند ددانیکی هه ره ده بی که وتبی؟». که ئەوه ی بیست ده موده ست لاره که چه کوشه که ی گرت به ده سته وه و ددانیکی په یکه ره که ی شکاند.

ئینجا رووی کرده لۆرنۆ و لیبی پرسی: «ئاوات ده ی؟»... لۆرنۆ یش پینکه نی و پیتی گوت: «به لئی ده بی وا بی!...».

جیهان روو ده کاته میکیل!

لۆرنۆ ئەو کوره هه لکه وتوه ی به دلدا چوو. سه ری سویرا له وهی که ئەو له و ته مه نی چواره سال بییدا ئەمه نده کار ره نگین بی. ده موده ست له گه ل خۆیدا برده ماله وه و ریتشیدا که له سه ره خوانه که ی خۆی نان بخوات و له گه ل منداله کانی خۆشیدا یاری بکات... بیتجگه له وه پالتویه کی ره نگ بنه وشه ی شه ی به دیاری پیتشکه ش کرد. ئینجا مانگانه په کی شه ی بو بریه وه که گه یشتبوو په نجا ریال. چاوه کانی کوره که ی شه ی کرده وه که له گه وره یی جیهانی بتپه رسته ی تیبگات، ئەو جیهانه ی که له ناویدا ده ژیا. ئەنجیلۆ له ویتدا چیتشکه ی جوانی کرد. له ویتدا ژیری و تیبگه یشتوویی فیتر بوو. چونکه هه رچی راستی په رست و بویتژ و نووسه ره ناوازه کانی سه رزه وی هه بوون روویان ده کرده کۆشکه که ی میدیچی و ها توچۆیان ده کرد، له ملا و له ولای خوانه که ی میدیچی به وه که هه وارگه ی پیتشکه وتوویی ئەو سه رده مه بوو، (ئه پۆلۆ) ی خودای هۆنراوه و (ئه فلانۆن) ی پینغه مبه ری زانیاری بوو بوونه با به تی گفتوگۆی ئەو جو ره پیاو انه. جا به هۆی کارتیکردنی ئەم ناوچه بتپه رسته ی به که میکیل تیتیدا ده ژیا، ئەنجیلۆ تیر بوو بووه سه ره دروستکردنی یه که م به ره مه ی هونه ری خۆی، که بریتی بوو له وینه یه کی به رجه سته، شه روشۆری ناوه ند مرۆف و گیانله به ری پیشان ددها. به شیوه ی (گریک) بیه کان جوانی له ش رووتانی تیدا ده رختبوو.

رۆژتیکیان ئەنجیلۆ تووشی سه رگه ردانیه که هات، که هه تا له ژیاندا بوو کاری له

دهروون و ژبانی کرد. ئەو هیش له وهوه رووی دا که قسه یه کی له دم هاته دهره وه بهرامبهر هاوړتیه کی خۆی که شاگرد بوو له په یانگا که دا، له بابهت هه لسه نگانندی هونه ره که به وه کرد بووی. ئەم کور هیش به هیتز و هه رت بوو. به لām زوو تووره دهبوو، مشتتیکي مالى به دهموچاويدا. ئيسکي لووتی شکاند و گوشته که ی هه لدری. ئەنجیلۆ له هۆش خۆی چوو. ئەو هنده هیش نازاری پینگه یشتبوو، وهک مردووی لی هاتبوو. له بهرته وه هه لیانگرت و بردیانه ماله وه. کاتێ که برینه که ی چاکبووه وه. کور هه که ی سه یریکی دهموچاوی خۆی کرد له تاوینه دا، که ته ماشای کرد جیتی برینه که دهموچاوی ناشیرینی کردوه!... ئیتر له و پۆزه وه تووشی سه رکزی هات. هه ر بیری له خۆی ده کردوه.

په گه زی مرۆفیشی به دلێکی پر له قین و چاویکی خه مگینه وه سه یر ده کرد. ئەنجیلۆ هیش هه رگیز دلێ پاک نه دهبوو وه بهرامبهر به مرۆفایه تی. چونکه ئەو تیکچوونه ی تیکچوو بوو له له ش و ده رووندا به هۆی ئەو کاره ساته تنگ و ناخۆشه وه هه رگیز له بیری نه دهبوو وه.

له و سه رده مه دا بانگ راهیشتنی چاکه خوازی ئایینی و زرنگاری (ساقۆنارولا) ی به رگوئ ده که وت که هه لمه تی ده برده سه ر ئەو تیکچوون و ئازاوه و دیندییه ی که سه رداره نه یینییه کانی شاره که ده یاننوواند و له ده ستیان ده وه شایه وه. جا ئەم هاواره کاریکی گه وره ی کرده سه ر ده روونی میکیل، لای دلناسک، که به تۆزه رووداویک ده روونی ده ورووژا. ته نانه ت برایه کی میکیل به هۆی ئەو دهنگ و هاواره وه خۆی فری دایه په رستگا که وه، که له ویدا بژی. ئەنجیلۆ خۆشی بیری له وه ده کرده وه، که وهک براکه ی خۆی بکات: واز له هونه ره که ی و جیهانه که ی خۆی به ینی و، به چه شنی براکه ی خۆی به هاو پیتته ناو په رستگاییکه وه، تا ده ئی تیییدا بمینیته وه!... چونکه له ناخی ده روونیدا شه روشوړتیکی یه جگار توندوتیژ په یدا بوو بوو له ناوه ند خودانه ناسین و خوداناسیندا، له ناوه ند جوانی و فه رمانی سه رشاندا، له ناوه ند بیروباوه ری جیهانی کۆن و وینه ی بی هاوتای جیهانی نویدا. به لām زۆری پێ نه چوو ئەو شه روشوړانه نه مان. هونه ر و مرۆفایه تی له مه دا به خته وه ربوون، که میکیل ئەنجیلۆ توانی ئەو هه ردوو لایه یه ک بخات و ریک بخات. که هونه ره که ی به کار به ینی بۆ که لکی مه سیحیتی و بتپه رستی. یاخود هه ره وهک خۆی ده بگوت: ئەو دوو لایه له یه کتر ماره بکات. به رزی و پیروزیی جوانیش له گه ل جوانی به رزی پیروزیی یه ک بخات!... میکیل به هۆی ئەم بیروباوه رییه ی تا ژیا زال بوو به سه ر هه موو شاهکار و ده سترکه ده ناوازه کانیدا. له و ده مه دا سه ردارای شار، لۆرنۆ مرد. ئەم پیاوه پشتیوانی هونه ر و هونه رمه ندان بوو، که ئەنجیلۆ هیش به کتیک بوو له وان. پاش

ئوه بوو، که له ده می فه رمانداریی (بیرو دی میدیچی) ی کوری لۆرنۆ دا (ساقۆ نارۆلا) ی چاکه خواز توانی نه ته وه له فه رمانه وایی بوو و ژیتنی و بیکات به گژ له خۆیا بیبون و به ره لّایی ئەو سه رداره دا. زۆری پێ نه چوو، له شکره کانی (شارل) ی خونکاری فه ره نسه به ره و رووی شاره که کشان.

چه ند که سیکی می شک و شکیش له پیاوانی ئایین ده ستیان کرد به له ناو بردی ژماره یه کی زۆر له وینه و په یکه ره جوانه کان له گشت لای فلۆره نسه دا. گه نجینه ی هونه ری، پارچه پارچه کراو و، ورد و خاش بوو، که به ره مه می سه دان سالان بوو، له ماوه یه کی که مه دا، له ناوچه قی رینگا کاند که لّه که کرا!... میکیلی لاییش که ئەم گیتزه لۆکه یه ی هات به گژدا، ناچار بوو خۆی ده رباز بکات له شار و هه ل بی بۆ جیگایه کی دوور!...

چا و پیه هه یینان و به ره ره کانی ته نگ ی پێ هه لده چن!

له پیتش هه موو جیه که دا ئەنجیلۆ په نای برده به ر شاری (پۆلۆنیا)؛ که له ویدا سه ره په رشتیکه ره کانی کلێسا که ی، دروستکردنی په یکه ریکیان پێ سپارد، که له شیوه ی «فریشته» یه کی وا دایێ که یه کیتی جیهانی کۆن و جیهانی نوێ بنوینێ. به لām جاریکی تریش میکیل به سه زمان تووشی ته نگه تاوکردنی هاوړی هونه رمه نده کانی خۆی بووه وه، که ئەمه نده سه روشت. نه نگبون، چاویان پێ هه لده هینا و به ره ره کانی پێان له گه لدا ده کرد. وایان ده زانی ئەو به ره ره کانیان له گه لدا ده کات و ده به وی به سه رباندا زال بی و نانیشیان بپری! ئەنجیلۆ هه رزه کاریش له به رامبهر ئەم ته نگ پێ هه لچینه ی ئەو هونه رمه نده نا دا ناچار بوو شاری «پۆلۆنیا» به جی به یلی و بگه رپته وه بۆ فلۆره نسه. به لām له جیتی له دایکبونی خۆیدا ئەمه نده نه مایه وه، خۆی کۆکرده وه و رووی کرده شاری (رۆما) تا چاره یه کی به خت ره شی خۆی بکات. کاتێ که پیتی نایه ناو شاری (فاتیکان) وه خاوه نی رابردوویه کی شوخ و شه نگ بوو. که چی ته مه نبشی له ۲۱ ساله تپه ری نه کرد بوو. به لām یاساوه کانی ئایین و سه ره رشتی کاره کانی خوداناسی، له گه ل فه رمانی سه رشانی خۆیاندا ناپاکیان ده نوواند. چونکه میکیل ئەنجیلۆ که له سالی ۱۵۱۴ گه یشته ئەو ئی. رۆمای وا هاته پیتش چا و که بوو بووه شاریکی به زموره زم و ساز و ئاواز و که تن کردن!... شاریکی زانست و جوانی و به دخوویی و ئازاوه و پشیوی! شاریکی سه ما و هه لپه رکی و ناوخوان و ئاهه نگ و هۆنراوه و ژه هر ده رخوارد دان!... شاریکی پر په رستگای رازاوه و زیندانی

ناخوش و پر نازار! شاریکی پر خوداپه‌رستی له ماله هم‌ژاره‌کاندا و، پر ئالوش و خرۆشی ره‌گه‌زبازی له ماله ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا!... له‌به‌ر ئه‌وه تا دوو سالی‌ش ئه‌نجیلۆ وه‌ک بێگان‌ه‌یه‌کی نه‌ناسراو ده‌ژیا له‌م ناوچه‌یه‌دا.

رۆمای هه‌روه‌ک نازاریکی ناساز ده‌هاته پێش چاو له‌ هه‌موو کۆرپکی جیهاندا!... میکیل له‌ کانگای دلیدا ده‌یگوت: «من که‌س دۆستم نییه‌. له‌سه‌ر دۆستیش په‌کم نه‌که‌وتوه‌. دۆستیشم هه‌ر نابێ!...». ئه‌وه‌نده هه‌بوو له‌پاش تیپه‌رپوونی دوو ساڵه‌که‌، هه‌ستی پێ کرد ددان به‌هونه‌ره‌که‌یدا ده‌ترێ. ته‌نانه‌ت شاری خۆپه‌رستی و به‌ره‌ره‌کانی درندانه‌یش ددانی به‌هونه‌ری ئه‌ودا ده‌نا. میکیل چووه‌ ناو گه‌روه‌ی دروستکردنی په‌یکه‌ریکه‌وه که‌ ده‌یانویست بۆ (مه‌سیح و مه‌ریه‌می دایکی مه‌سیح)ی دروست بکه‌ن.

تا له‌ کلێسای (پیتیر په‌ترۆس)دا^(١) دایمه‌زین. له‌مه‌ر جنامه‌ی پرۆژه‌که‌دا ئه‌مه‌ی نووسی: «په‌یکه‌ره‌که‌ وا دروست ده‌که‌م که‌ ببیته‌ ناوازه‌ترین به‌ره‌می هونه‌رمه‌نده‌کانی ئه‌م چه‌رخه‌!». له‌ گه‌روه‌که‌دا ئه‌و برديه‌وه. پرۆژه‌که‌ به‌و درا بیکات، میکیل په‌یکه‌ره‌که‌ی دروست کرد. دانیشتوانی رۆمایش به‌هه‌له‌داوان خۆیان گه‌یاند به‌یکه‌ره‌که‌، ته‌ماشای بکه‌ن. که‌ ته‌ماشایان کرد مه‌سیحی مردوو له‌ کۆشی ئافره‌تیکی شه‌نگ و شوخ و جواندا راکشاه، به‌لام ئافره‌ته‌که‌ له‌ ته‌مه‌ندا له‌ مه‌سیح بچووکتی بوو!. ته‌ماشاکه‌ره‌کان ئه‌م به‌ره‌مه‌ پر هونه‌ریان زۆر به‌دلدا چوو. زۆر په‌سندیان کرد، به‌لام سه‌رمان سوپه‌مابوو له‌ جیاوازی ته‌مه‌نی دایک و کوره‌که‌ی، که‌ به‌پێچه‌وانه‌وه پێشاندرابوو.

له‌ په‌یکه‌ر تاشی لایان پرسی: «بۆچ دایکه‌که‌ی بچووکتی پێشان دراوه له‌ ته‌مه‌ندا؟». ئه‌نجیلۆش پێی گوتن: «ئهی ئیوه ئه‌وه نازان که‌ هه‌موو ئافره‌تیکی داوین پاک تا ته‌مه‌نیکی دوورودرێژ شیه‌وی هه‌زه‌کاری خۆی زۆرتر ده‌پاریزی له‌ ئافره‌تیکی تر؟... که‌واته، ده‌بێ کچیکی وه‌ک (مه‌ریه‌م) تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک شیه‌وی هه‌زه‌کاری خۆی پاراستبێ، که‌ هه‌تا ژیاوه رۆژتیک نه‌بووه خۆی بدات به‌ده‌ست ئالوش و خرۆشی مرۆفیکه‌وه، نه‌هی په‌سند و نه‌هی ناپه‌سندا!».

(١) واتا: (القدیس بطرس).

په‌یکه‌ریکی زه‌لام!

ئه‌نجیلۆ تا ما وینه‌ی ده‌کیشا و وینه‌ی هه‌لده‌که‌ند و په‌یکه‌ری ده‌تاشی له‌سه‌ر ئاره‌زووی راستی په‌رستانه‌ی خۆی، نه‌ک له‌سه‌ر بیروباوه‌ری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی. ئه‌ویش، په‌کیک بوو له‌و چهند هونه‌رمه‌نده تازه هه‌لکه‌وتوانه‌ی که‌ له‌ پێش هه‌موو که‌سیکدا (زانستی ده‌روون)یان به‌کار ده‌هینا له‌ به‌ره‌می هونه‌ره‌که‌یاندا! کاتێ که‌ له‌ دروستکردنی ئه‌و په‌یکه‌ره بووه‌وه، بۆ په‌که‌م جار له‌ ژبانی خۆیدا، له‌ خۆیاییبوون به‌سه‌ریدا زāl بوو. شه‌ویکی به‌وه‌وه رابوارد که‌ به‌ته‌نیا له‌ناو کلێساکه‌دا، بێ ئه‌مه‌ی که‌سیکی به‌دیاره‌وه بێ، ناوی خۆی و شاره‌که‌ی له‌ بنکی په‌یکه‌ره‌که‌دا هه‌لکه‌ند، که‌ به‌به‌ره‌میکی هونه‌رمه‌ندانه‌ی په‌جگار گه‌وره‌ داده‌نرا!... ئه‌ویش په‌که‌م جار و دوایی جار بوو که‌ ناوی خۆی له‌سه‌ر کاره‌ پر هونه‌ره‌که‌ی ده‌ستکردی خۆی هه‌لبکه‌نی!... چونکه‌ هه‌روه‌ک دار و دره‌خته‌کان و شاخه‌کان شیه‌وی سروشت پێشان ده‌دن، ئاوه‌هایش شاکاره‌کانی میکیل ئه‌نجیلۆ و ده‌ستکرده‌ ناوازه‌کانی پتوبستیایان به‌وه نه‌بوو که‌ ناوی خۆی له‌ سه‌ریان بنووسێ، هه‌ر له‌ خۆپانه‌وه دیاربوون که‌ هی ئه‌ون!...

که‌ ته‌مه‌نی گه‌یشته ٢٦ ساڵی. ئه‌نجیلۆ گه‌رایه‌وه فلۆره‌نسه. کاتێ که‌ به‌ناو کلێسا گه‌وره‌که‌ی شاره‌که‌دا تێده‌په‌ری، چاوی به‌که‌له‌به‌ردیکی^(١) مه‌رپه‌ری گه‌وره‌که‌وت، فری درا بوو له‌ گۆره‌پانی ساختمانه‌که‌دا، ٤٦ ساڵ بوو که‌س لێی نه‌پرسیبووه‌وه!... ئه‌ویش پێشینیاری کرد بۆ کاربه‌ده‌ستانی کلێساکه‌ که‌رتی بدەن له‌و که‌له‌به‌رده‌شتیکی جوان و ناوازه‌ دروست بکات. ئه‌وانیش قسه‌که‌یان په‌سند کرد. له ١٥٠٢/٨/٢ ده‌ستی کرد به‌فه‌رمانکردن. له‌ په‌که‌م مانگی ساڵی ١٥٠٤ ده‌په‌که‌ری خونکار «داوود»ی گه‌وره‌ی به‌ناویانگی له‌و به‌رده‌ دروست کرد!...

په‌یکه‌ره‌که‌ زۆر گه‌وره و زه‌لام بوو. بۆیه‌کا دانیشتوانی شاره‌که‌ پێیان ده‌گوت: «په‌یکه‌ره زه‌لامه‌که!»! په‌یکه‌ره‌که‌ ئه‌وه‌نده ناوی ده‌رکرد، ئیتالیاییه‌کانی به‌جۆرپکی تیکراییی، به‌بۆنه‌ی دروستکردنی ئه‌وه‌وه میژوویان بۆ کاره‌سات داده‌نا.

ده‌یانگوت: «له‌و ساڵه‌دا که‌ په‌یکه‌ره زه‌لامه‌که‌ دروست کرا». ئیمپه‌رۆکه‌یش هه‌ر که‌سی بچیته‌ زانستگای فلۆره‌نسه که‌ بۆ هونه‌ره‌جوانه‌کان دامه‌زراره، ئه‌م په‌یکه‌ره زه‌لامه‌ ده‌بینی: به‌پێوه دامه‌زراره، زه‌هروزه‌نگ و سامی لێ ده‌ه‌شیته‌وه. له‌ شێکی پر هیتز و هه‌ره‌تی

(١) راستتر: گا به‌ردیک، تاویریک.

بهه گۆی له کۆل نهدهبووه!

ئهنجیلۆ چوو بۆ (کارارا). لهوێ بهدهیان تن بهرده مهرمه پری ناوازی ههلبژارد. ههر ئهوهنده ئهم کهله بهردانه که ئهوهندهی شاختیک کهلهکه بووبوون بهسهه یه کدا گه یشتنه گۆره پانی بهردهمی ساختمانی کلێسای (پیتیر په ترۆس)، ئهنجیلۆ دهستی کرد به تاشین و رێکخستنیان. جوانی دروست کردبوون. ههر دهتگوت گیانی کردوون به بهردا.

بهلام دووباره چاو پیتیه لهیتان و بهریه رهکانی کردن پهیدا بوونهوه و گهله کۆمه کتیبان کرد له هونه رمه ندی سه ره که وتوووه تا په کی رهنج و تیکۆشانی بخهن و، ته گه ره ییش له ته و او بوونی شاکاره که ی بدهن. زوو به زوو پاپا کاری تی کرا. ئه و پارهی که خۆی و ئهنجیلۆ رێککه وتبوون له سه ری به ره به ره دهستی لی کیشایه وه. وا ده رکه وت که له بنج و بنا وندا بهریه رهکانیکه رێکی ئهنجیلۆ، که ناوی «برامانت» بوو، کاری له میشکی پاپا کرد بوو، که دروستکردنی گۆر له سه ردهمی ژبانی خاوه نه که یدا بریتیه له ره شیبیه که که ئهنجامی باش ده رناچی. پیاوه که وای پێشنیاز کرد بوو بۆ پاپا که خۆی ریشووتنیک بۆ دروست کردنه وهی ساختمانی کلێسای «پیتیر په ترۆس» دابنی، جوانی دروست بکات که بیهته نمونه یه کی رازاوه و نایاب بۆ هه موو چه رخیک!... پاپاش چووبووه سه ر قسه ی ئه و پیاوه به دگۆیه. کاتی که ئهنجیلۆ چووبووه لای پاپا هه ندی پارهی لی وه رگری، یاساوه له کان ریبیان نه دابوو به چیه ته ژووره وه، پیبیان گوتبوو به یانی بیهته وه.

ههر رۆژیک ئهنجیلۆ بچووايه بۆ لای پاپا یاساوه له کان، ریبیان نه ده دا به چیه ته ژووری، پیبیان ده گوت: «به یانی وه ره وه». ئهم گفتم و به لینه درۆیا نه ییش به فه رمانی پاپا نه بی نه ده کران! ته نه انه ت رۆژیکیان یاساوه لیکیان پیتی گوتبوو: «من فه رمانم پی دراوه که نه هیللم به چیه ته ژووره وه!...». ئهنجیلۆ ییش له داخا ندا تووره بووبوو، به یاساوه له که ی گوتبوو: «که واته به پاپا بلتی: ئه گه ره له داو رۆژدا منی ویست، بام خۆی بیهته لام!...».

ئهنجامی ئه مه ییش به وه گه یشت که ئهنجیلۆ هه رای کرد و رۆمای به جیه یشت!... کاتی گه رایه وه فلۆره نسه دلی له مرۆقا یه تی به ته وا وه تی ره ش بووبوو! ئهنجیلۆ ههستی وا ده کرد جیهان هه مووی به گژیدا ده چی. هه موو جارێ به خو پاراستنیکه وه جی فه رمانه که ی خۆی داده خست، ده ترسا له وه ی یه کی که له بهریه رهکانی که ره کان، خۆی فری بداته کۆگا که یه وه و بیس و پرۆژه کانی بدزی. ئه وهنده له نیازی که سانی تر دوو دل بووبوو، ئه گه ره به اتایه به رگدرووه که ی له دوورینی کۆجه (چاکه ت) که یدا که موکو ریبیه کی ده ریکه وتایه ئهنجیلۆ

وه رزشکارانه ی پیه یه. سه ره که ی بچووه. که مه ره که ی باریکه. باله کانی لاوازن. به لام دهسته کانی به هیز و هه ره ته وه ده رده که ون. ده ماره کانیان پیه دیاره. به دهستی چه پی قۆچه قانییه که ی له سه ر شانی خۆی هه لگرتوه. به دهستی راستیشیه وه به ردیکی هه لگرتوه، ئاماده یه بۆ ئه مه ی بیگریته دوژمنه گه وه و به چنگه که ی که ناوی (جولیات) بوو!... ئه وهنده هه یه جوانترین پارچه ی په یکه ره که ده موچاویه تی! که نه یشانه ی مه ردا یه تیه کی ته واوی تیدا دیاره، له گه ل بریاریکی تا سه ر و، (۱) سووک ته ماشا کردنیک بۆ دوژمنه کانی (۲). له راستیدا ئهم شیه یه ییش شیه یی ئهنجیلۆ خۆی بوو.

چونکه هونه رمه ندی فلۆره نسه و پیغه مبه ر و خونکاری جووله که هه ریه ک له ده روونیان هه بوون: (ده روونی هونه رمه ند و جه نگا وه ر!...).

په یکه ره گه وه ره که ی «داوود» ئه مه نده ناوبانگی ده رکرد له «رۆما» وه ناردیانه شوین ئهنجیلۆ، چونکه پاپای تازه. (یولیوسی دووهم) به په رۆشی ئه وه وه بوو که گۆرێک بۆ خۆی دروست بکات، که وینه ی له جیهاندا نه بووبی!... جا له ئهنجیلۆ به ولاوه کن هه بوو بتوانی ئه و گۆره گه وه ره یی بۆ دروست بکات؟!... به م ره نگه پاپا په نای برده به ر ئهنجیلۆ که ئه و ئاواته ی بۆ به یته ته دی. به هه ر دوو لاری و شویتیکیان بۆ کردنی ئه و گۆره ناوازیه دانا. بریاریان دا چل یاسا و ل له به ژنوبالای مرۆقی ئاساییدا بتاشرین له به رد. چوار لای لاشه ی پاپا بگرن له گۆره که دا. ئه و په یکه رانه ییش هی پیاوه هه ره گه وه ره کانی پیبیان بن له بیره پیرۆز و به رزه کان و له پاله وانه کان و له پیغه مبه ره کان.

پاپا له ئهنجیلۆی پرسی: «دروستکردنی ئهم گۆره به هه موو با به تیکه وه چه ندی تی ده چی؟!...». هونه رمه نده که ییش، له کن خۆی زۆریشی دانا بوو، گوتی: «سه د هه زار رپال» پاپایش پیتی گوت: «ده لیتی چی بیکه یین به دووسه د هه زار رپال؟!...» پیبش ئه مه ی ئهنجیلۆ بیهته وه سه ر خۆی، پاپا به گه رمیکه وه پیتی گوت و به جیه ی هیش: «کو ری باش! ئه وهنده مه وه سه ته چاو بیه ته ئاسمان... پرۆ ده ست بکه به فرمان!...».

(۱) (مع تصمیم نهائی). مامۆستا مه بهستی له مه یه.

(۲) (واستخفاف بأعدائه). ئه سللی رسته که ئه مه بووه.

دهست و په‌نجه‌ی رهنګین!

کاتن که نه‌نجیلو له وینه‌کاریی نهو بنمیتچه بووه‌وه که وینه‌ی دوانزه پیغه‌مبه‌ر و پیری تیدا کیشابوو... پاپا چوو نه‌وی سهری بکات. که سهرنجی دا جلویه‌رگه‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌کان که له پیشه‌وه وینه‌یان کیشرابوو، به‌زهر کهفت و نه‌خشونیکار رازینرابوونه‌وه. که چی جلویه‌رگی نه‌وانیستر وا رهنګ نه‌کرابوون. کاتن که له نه‌نجیلوی پرسى: «هوی نه‌وه چیه؟». نه‌نجیلو گوتی: «له سهرده‌می نه‌مانه‌ی ترده‌ته‌وه هه‌ژاربوون. به‌لام سهر راستبوون. هه‌رچنده‌ پاره‌یان نه‌بوو، به‌لام خودا ناسیان له دلدا هه‌بوو!».

نه‌وانه‌ی که به «شکسپیر» یاندا هه‌لداوه گوتوویانه: «خودا که شکسپیری دروست کرد، جیهانی دوو نه‌وه‌نده لئ کرد!...». نه‌م قسه‌یه هه‌لده‌گرئ له بابه‌ت میکیل نه‌نجیلو‌شیه‌وه بکری. چونکه بن میچی کلیسای «سستین» بریتیه له جیهانیک، که سهرله‌نوی دروست کراوه‌ته‌وه! چونکه میکیل نه‌نجیلو هه‌موو هه‌نگاوه‌کانی دروست کردنی جیهانی تیدا وینه‌کیشاوه. هه‌نگاوی دروست‌کردنه‌کانی، یه‌ک له‌دوای یه‌ک دین. له‌پیشدا وینه‌ی تاریکی و نوته‌کی جیهانی کیشاوه که درنده‌یی و سامناکی تیدایه. پاش نه‌وه نه‌و تاوه‌ی پیشان داوه که پیش له دایکبونی جیهان که‌وتووه. نه‌و تاوه‌یش پریه‌تی له بابه‌تی چاو تیپین و چاوه‌روانی. پاش نه‌وه فریشته‌کان ده‌بینن، که وه‌ک په‌له‌هه‌ور وان به‌ئاسمانه‌وه. دوای نه‌وه نه‌نجیلوی وینه‌کیش رووناکي له تاریکی جوئ کردوته‌وه. ئینجا وینه‌ی مانگ و روژی کیشاوه. ئاویشی له زه‌وی جوئ کردوته‌وه. ئینجا په‌نجه‌یه‌کی کیشاوه به «ئادهم» دا و گیانی کردووه به‌به‌ریدا.

پاش نه‌وه له په‌راسوبه‌کی ئادهم، (هوا)ی دروست کردووه. دار و درخته‌کانی باخچه‌که و میوه‌ی به‌ربره‌رست کراویشی له به‌رده‌م هه‌وادا داناوه. پاش نه‌وه فریشته‌یه‌کیشی ناردوته سهر ئادهم و هه‌وا ده‌ریان بکات له به‌هشت. فریشته‌که له‌ویدا شیرتیکی به‌ده‌سته‌ویه‌گری ئاگری لئ ده‌بیته‌وه. پاش نه‌وه لافاوی تووریه‌ی خوئی به‌ره‌للا کردوته سهر مرؤفایه‌تی تاوانبار. به‌هه‌ر چوار لای نه‌م وینه‌یه‌وه که له ناوه‌راستدایه پیغه‌مبه‌ره‌کان و راسپیراوه‌کان و پیره‌کان دانیشتون، سهرنج ده‌دن و، بیر ده‌که‌نه‌وه و، ورد ده‌بنه‌وه و، ده‌پارینه‌وه له خودا. هه‌ریه‌که‌یان خه‌ریکی فه‌رمائییکی تایبه‌تی خوئی‌تی. هه‌موو مه‌به‌سیکیشیان نه‌وه‌یه که بکه‌ونه ناوه‌ند خودا و مرؤفاه‌وه، ریکیان بخه‌ن! پاپا

دلی لئ کرمی ده‌کرد. وای ده‌زانی به‌رگدورووه‌که بو مه‌به‌ستیکی وای له کلوجه‌که‌ی کردووه، تاقینی هه‌لبستی‌تی!... هه‌ر چند یه‌کیک دلی بشکاندایه سهری خوئی کز ده‌کرد. به‌لام به‌رزى راده‌گرت. نه‌یده‌هیشته که س لئی نریک بیته‌وه!...

پاشه‌جار پاپا چند جار پک له‌سهر یه‌ک نارديه‌وه به‌شوینیدا. به‌لام نه‌نجیلو، فه‌رمانی نه‌وی به‌جئ نه‌هینا! ئینجا پاپا یه‌کیکی نارده لای پیی گوت: «پاپا تکات لئ ده‌کات بجیته لای!». نه‌م جاره نه‌نجیلو دلی نه‌رم بوو، پریاری دا بجیته لای پاپا، به‌لام به‌مه‌رجیک که هه‌ر دووکیان له نیوه‌ی ریگادا به‌یه‌کتر بگه‌ن! ده‌بئ نه‌و جیگایه‌یش (بولونیا) بی، نه‌ک رو‌ما!... پاپا که دی، پیی گوت: «کارا! تو پیی‌ویکی سهری. له جیاتی نه‌وه‌ی تو بیته لای ئیمه، چاوه‌روانیت کرد تا ئیمه گه‌یشته‌نه لات!».

- چونکه ئیوه که‌تنیکی خراپتان به‌من کرد!

- به‌لام من توله‌ی نه‌وه‌ت بو ده‌که‌مه‌وه... به‌لینت ده‌ده‌می...

له‌و کاته‌دا هونه‌رمه‌نده‌که به‌نه‌ژنودا هات، له‌به‌ر پیی پاپادا... پاپایش ده‌ستی به‌سهریدا هینا و دلی دایه‌وه!... به‌لام پاپا هیشته‌هه‌ر ده‌ترسا که له‌سهرده‌می ژبانی خویدا گوږ بو خوئی دروست بکات. له‌به‌ر نه‌وه وازی له‌و بیره‌هینا، له‌جیاتی نه‌وه فه‌رمائییکی تری بو نه‌نجیلو دؤزبیه‌وه. فرمانه‌که‌یش نه‌وه بوو له بنمیچی کلیساکه‌ی (سستین) دا، له‌جئ هه‌واری (فاتیکان) دا وینه‌کاری بکات... نه‌نجیلو‌بش نه‌و فه‌رمانه‌ی زور به‌جوانی و ناوازه‌بیه‌وه راپه‌راند. چوار سالی خشت به‌دریژی روژ، به‌سهر گازی پشتدا، له‌سهر جو‌لانه‌یه‌کی^(۱) ته‌خته به‌ند. راده‌کشا و، وینه‌ی ده‌کیشا و، رهنگی ده‌کرد، تا نه‌و فرمانه‌ی ته‌واو کرد! نه‌نجیلو وا به‌و باره‌وه راهاتبوو که له‌و فه‌رمانه‌یش بووه‌وه، تا چند مانگیک نه‌یده‌توانی وه‌ک جارن نووسراو بخوینیته‌وه، تا نامه یاخود نووسراوه‌که‌ی له ژوور سهری خوئی‌وه دانه‌ نایه و له ژیره‌وه سهری نه‌کرده‌ی بوئ نه‌ده‌خویندرايه‌وه!...

(۱) له راستیدا (جو‌لانه‌یه‌کی) زیاده، بو نه‌م ده‌ریپنه‌ته‌نیا و شه‌که‌ی دوايي (ته‌خته به‌ندیک) شیاوتره.

(یولیوسی دووهم) مرد. نهوهکانی داویان له ئهنجیلۆ کرد ئه گۆره تهواو بکات که له سهردهمی ژبانی پاپا خۆیدا دهستی پێ کرد بوو. کهچی ئهوه دهمه ئیتالیا کهوتبووه ناو شهڕ و نازاوهوه: دهرد و نهخۆشی داگیری کرد بوو.

ساختمانهکانیان دهرووخاند. وینهکانیان دهسووتاند. پهیکه ره مسهکان (که هه ندیکیان دهستکردی ئهنجیلۆ خۆی بوون) دهتوینرانهوه و دهخرانه ناو دهمی تۆپهکانهوه. هه رچهنده ئهوه دهمه وا بوو، بهلام هونهرمه ندی گهوره، باکی لهو شتانهی نهبوو، هه ر به فه رمانی خۆیهوه خه ریک بوو! دوا ی ئهوه چه ند پاپا یهک، یهک له دوا ی یهک هاتن و له ناوچوون، هه موویان به هه لئار دن دههاتنه سه ر تهخت. هه موویان فه رمانداریان کرد و پاشان مردن. بهلام ئهنجیلۆی هونهرمه ند هه شتا هه ر له کاردا بوو، له فه رمانه که ی خۆی نه بوو بووه!... بیجگه لهوه، په یتا په یتا تووشی دهرد و نهخۆشی ده بوو.

تووشی دهردی سه ری ده بوو. دوژمنهکانی داویان بۆ دهنایه وه. کهچی دهست و په نجه رهنگینهکانی ئهوه که خودا هه ر بۆ ئهوه ی دروست کرد بوون جوانی بهینه به رهه م، هه ر له شاکاره ناوازهکانی خۆیاندا دهجوولانهوه! ئهوانه یهش که چاویان پێ هه لدههیتا به دناویان دهکرد به ته مه لێ و خۆپه رستی و سه رچه وتیه وه. دهیانگوت به رتیلی وهرگرتوه له خاوه ن کانه به ردهکانی (کارارا)، تا گۆرستانه که به به ردی ئهوان تهواو بکات و به ردی که سی تر کار نهکات!...

هه رچهنده تاوانهکان خۆ هه لبه سه ست بوون و فه ریان به راستیه وه نه بوو، بهلام کار به دهستهکان به گو ییاندا چوو، ئهنجیلۆیان ناچار کرد جوژه به رده مه رمه ریکی تر به کار به ینین، که له هی پێشوو با شتر نه بوو، خراپتر بوو!... له گه ل ئه وه ی شدا گو یی نه دایه ئه و کرده وه پر و پوچانه.

دهستی له فه رمان هه لته گرت، هه ر له سه ر کار و فه رمانه که ی خۆی رو یشت تا تهواوی کرد. جاروبار تیکیش سه کالای دلێ خۆی بۆ ئه وه به رده مه رمه ره بێ زمانانه ده کرد، به جو رتیک و ایشی دروست ده کردن وهک هاتبیتته زمان وا بوو!.

ئهنجیلۆ له و کاته دا گه یشتبووه ته مه نی چل و حه وت سالی. کاتێ که له خۆی ده دو ی، وینه یه کی وردی که سه ایه تی خۆمان له و سه رده مه دا پێشان ده دات، دلێ: «قژی سه ری کورت و لوول بوو بوو. ناوچهوانی له به ر کاره ساتی رۆژگار چرچ و لۆچ بوو بوو».

چاوهکانی پر بوو بوون له بیر کردنه وه، تیژ دهیانروانی، بهلام گیتۆیژ بوو بوون.

لهجهکانی^(۱) هاتبوونهوه یهک، بچووک بوو بوونهوه، بریاردان و سنگ هیتانه پێشه وه یان تیدا دیار بوو بۆ به رهنگار بکردن. ریشیکی ره شی کور تیشی پێوه بوو. لووته فشه شکاوه که یه شی زال بوو بوو به سه ر هه موو ده موچا ویدا. ئه م شتیه یه شتیه ی پیاویکه که له گه ل خه م و خه فه تدا ناسیاوی هه بێ. که له گه ل سه رکیشی و تیز پیکردن و جوانی و که له ره قی و خۆ به ده سه ته وه اندا ئاشنایه تی هه بێ. ئه م شتیه یه، شتیه ی پیاویکی بیه ر پر و پوچ و خودا ناسیکه!...».

بیست و سێ سالی خشت به تاشینی گۆرنگه وه خه ریک ده بی

تا ئه و گۆره ی تهواو کرد بیست و سێ سالی پێ چوو. له و ماوه یه دا دهردی رشانه وه دا که وت. برا که ی به و دهرده چوو. ئه وه نده ی نه ما بوو خۆیشی هه ر به و دهرده بچێ! به لام ته نانه ت له و سه رده مه سهخت و پر ته نگوچه له مه به شدا هونه رمه ندی گه وره توانی ناگر به ریداته ئه و به رده مه رمه ره! دوا یی که ته مه نی ئهنجیلۆ گه یشته حه فتا سالی، ئه و فه رمانه ی بۆ تهواو کرا. یه کیک له چل یاسا و له که ی چوار لای گۆره که «مووسا» ی دهنوواند. په یکه ره که ی مووسا وینه یه کی هه ره بالا بوو له هونه ری به رد کۆلینی تازه!... چونکه نیوه ی په یکه ره که له شتیه ی خودا دا بوو. نیوه که ی تریشی له شتیه ی مرۆقه دا بوو.

مه به سی ئهنجیلۆیش له وه ئه وه بوو که بتپه رستی و مه سیحیتی پێشان بدات. له ناوچه وانه ته سه که که ی شیدا دوو شاخی دروست کرد بوو. مووسای وا پێشان دا بوو که دانیشتوه و، ریشه درێژه که یه شی شوڕ بۆته وه تا گه یشتوته سه ر ئه ژنۆکانی. هه ردوو باله رووته کانیسی به م ته نشت و به و ته نیشتی دا شوڕ بوونه ته وه. به دهستی راستیه ی به هیز و هه ره تیکه وه ته له به رده که ی (یاسای مووسا) ی گرتوه به ده ستیه وه. به لام جوولیه ی پتیهکانی ئه وه پێشان ده دات که خه ریکه راست بپتیه وه سه ر پێ و قسه بۆ نه ته وه سه رکیشه که ی خۆی بکات. له چاوه تیژه کانی شیدا هه ره شه و گو ره شه دیاره. له لپوی خوار و بپشیدا تووره یی و چاوترساندنێ ئاشکرایه. به کورتی په یکه ره که پتیه مه رمه ریکی به سامی راسته ی پێشان ده دات که له لایه ن خودایه کی تووره وه نیرراوه بۆ سه ر نه ته وه که ی. هه روه ها ئه وه یه پێشان ده دات که مرۆقیکی هه ره بلند مرۆقه وارییه کی^(۲) ناشی و تینه گه یشتووی درنده، به توند و تیژییه که وه گونا هه بار ده کات!...

(۱) راستتر: لهج و لپوی...

(۲) مرۆقه واری له سه ر کیشی (کورد ه واری)!... دیاره (مرۆقه یه تی) راستتر و شیاوتره.

دلدارییه تاكانه‌که‌ی

له شه‌وی چه‌ژنی له‌دایکبونی عیسادا ئه‌نجیلۆ له‌ وینه‌که‌ی «رۆژی راستبوونه‌وه»^(۱) بووه‌وه ئه‌و کاته‌ سالی ۱۵۴۱ بوو. ئه‌میش ئه‌وده‌مه‌ گه‌یشتبووه‌ ئه‌و په‌ری ئاواتی خۆی له‌ سامان و ناوبانگدا. هه‌رچی هونه‌رمه‌نده‌کانی جیهان هه‌یه‌ چاویان پێ هه‌لده‌هینا^(۲).

به‌لام له‌ هه‌موو که‌س دوورتر بوو له‌ کامه‌رانیه‌وه. له‌ هه‌موو کاتیکی تری ژیانیشی له‌ هه‌ناسه‌ ساردی و دلته‌نگیه‌وه‌ نزیکتر بوو! به‌دریژی ژیان خۆی، زیانی لی ده‌که‌وت: یه‌ک له‌دوای یه‌ک دۆسته‌کانی له‌ ده‌ست چوو بوون. له‌و دۆستانه‌ سیانیانی له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌ ده‌ست چوو بوو. یه‌کیک له‌وانه‌ کوپتک بوو له‌ ته‌مه‌نی پانزه‌ سالی‌دا، که‌ هونه‌رمه‌ندیکی تازه‌ پیگه‌یشتوو بوو. ئه‌نجیلۆی بێ منداڵ وه‌ک کوری خۆی خۆشی ده‌ویست! یه‌کیکی تریشیان ئاپۆی ئه‌و کوپه‌ بوو، که‌ له‌ هه‌موو که‌س ئه‌نجیلۆی زۆرتر به‌دلدا چوو بوو. زۆرتریش هونه‌ره‌که‌ی ئه‌وی به‌لاوه‌ په‌سند بوو. زۆرتریش بۆی دلسۆزه‌ بوو. سییه‌م که‌سیشیان ئافره‌تیکی جوانی زیره‌ک بوو ناوی «ڤیتۆریا کولونا» بوو. له‌ هه‌موو که‌س زۆرتر، له‌ناوچوونه‌که‌ی تیری له‌ جهرگی ئه‌نجیلۆدا. ئه‌م ئافره‌ته‌ له‌ هه‌موو ئافره‌تیک زۆرتر کاری ئه‌نجیلۆی په‌سند کرد بوو. به‌دریژی سالیان خۆشه‌ویستییه‌ شاروه‌که‌ی خۆیان له‌گه‌ڵ یه‌کترا ده‌گۆرییه‌وه. ئه‌و کۆمه‌له‌ نامه‌ و چامانه‌ی که‌ له‌ ناوه‌ندیاندا ده‌هاتن و ده‌چوون، له‌م رۆژهدا به‌گه‌وره‌ترین گه‌نجی^(۳) وێژه‌یی ئیتالیا داده‌نرین! کاتی که‌ مه‌رگ له‌ناکا و ئه‌و ئافره‌ته‌ی له‌ ده‌ست ئه‌نجیلۆی هه‌ل پچورکاند، ئه‌و ئاواته‌ تاكانه‌یه‌ی له‌ کۆری دلداریه‌ هه‌یبوو، له‌ دلیدا کوژرایه‌وه. ئه‌نجیلۆی سه‌رگه‌ردان و کلۆل هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بۆ مایه‌وه‌ که‌ له‌ ته‌نشته‌ لاشه‌ی ئافره‌ته‌که‌وه‌ وه‌ستا. تا ئه‌وسا که‌ هه‌یشتا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ ده‌په‌رست. جاریک ئه‌و ئافره‌ته‌ی نه‌گرتبووه‌ باوه‌ش، ده‌ستیکی برد بۆ ده‌سته‌ سارده‌که‌ی ئافره‌ته‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی و ماچی کرد. پاشه‌ جار بۆ یه‌کیک له‌ دلسۆزه‌کانی خۆی. دلێ خۆی کرد بووه‌وه، گرتبوی: «ئه‌وه‌م له‌ هه‌موو شتیکی پیتی ناخۆشتره‌، که‌ من ته‌نانه‌ت له‌ کاتی مردنیشیدا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م وێرا که‌ ده‌ستی ماچ بکه‌م، نه‌موێرا ماچیکی لێوه‌کانیشی بکه‌م!».

(۱) (یوم القیامة).

(۲) ئیبریه‌یان پێ ده‌برد، هه‌سوودیان پێ ده‌برد.

(۳) گه‌نج: سامان، شتی به‌نرخ و به‌هادار.

جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا میکیل ئه‌نجیلۆ خۆیشی، به‌چه‌شنی مووسا له‌ کانگای دلێه‌وه‌ مرۆڤه‌واریی تاوانبار ده‌کرد. ئه‌م تاوانبارکردنه‌یشی کاتی ده‌رخست له‌ به‌ره‌می هونه‌ره‌که‌یدا. که‌ گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر وینه‌کیشان له‌سه‌ر دیواره‌کانی کلیسای سستین. چه‌ند وینه‌یه‌کی تریشی بۆ ته‌واوکردنیان، له‌ناو داکیشا، که‌ (رۆژی چه‌ندوچوون کردنی دوایی)ی^(۱) پیشان ده‌دا. وینه‌ی زۆریه‌ی مرۆڤه‌کانی به‌له‌شی رووته‌وه‌ کیشابوو.

پیاویکی ئایینی گه‌وره‌ له‌م بابته‌وه‌ وا دوا: «که‌ ئه‌م وینه‌یه‌ له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک زۆرتر ده‌وه‌شیته‌وه‌ تا کلیسایه‌که‌!» کاتیکیش پایا داوای له‌ ئه‌نجیلۆ کرد ئه‌و له‌شه‌ رووتانه‌ داپۆشی، هونه‌رمه‌نده‌که‌مان به‌تووره‌یه‌که‌وه‌ پیتی گوت: «بام خاوه‌ن پایه‌ی پیروز خه‌می گیانه‌ گاوره‌کانی ژێرده‌ستی خۆی بخوات، به‌لام واز له‌ منیش به‌هینی که‌ خه‌می له‌شه‌کانیان بخۆم!».

وینه‌که‌ کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ی مرۆڤ پیشان ده‌دات که‌ له‌ (مه‌سیح) کۆبوونه‌ته‌وه‌، به‌لام مه‌سیح ئه‌مجاره‌ وه‌ک خودایه‌کی خۆشه‌ویستی ده‌رنه‌که‌وتوه‌وه‌ وه‌ک خودایه‌کی تۆله‌سینه‌وه‌ ده‌رکه‌وتوه‌! کاتی که‌ هاته‌ جیهانه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ هات که‌ جیهان بخاته‌ سه‌ر رێگای چاکه‌کردن. که‌چی جیهان که‌نه‌فتیان کرد! به‌لام ئه‌مجاره‌ بۆیه‌کا هاتۆته‌وه‌ جیهان، که‌ چه‌ندوچوون له‌گه‌ڵ جیهاندا بکات. له‌م چه‌ندوچوون کردنه‌یشدا هیچ نیشانه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی تیدا نییه‌. له‌ جیاتیی ئه‌وه‌ دادپه‌روه‌ریه‌کی توندوتیژی تیدایه‌، له‌گه‌ڵ گه‌وره‌یه‌یه‌کی به‌سام و هه‌یز و هه‌ره‌تییکی بێ ئه‌ندازه‌دا... (مه‌ریه‌می کچ)یش له‌ پشت عیسای کوربه‌وه‌ وه‌ستاوه‌، خه‌موخه‌فت له‌ ده‌موچاویدا دیاره‌، خه‌ریکی روو وه‌رگیرانه‌ له‌ (مه‌سیح)، که‌ خه‌ریکی ره‌وانه‌کردنی ئه‌و کۆمه‌له‌ گه‌وره‌یه‌یه‌ بۆ هه‌وارگه‌ی دواییان، تا سزای خۆیان بچیتن؛ زۆریه‌یان به‌ره‌و خوار ره‌وانه‌ ده‌کات که‌ ناگرستانه‌! چه‌ند که‌سیکی که‌میشیان ره‌وانه‌ ده‌کات بۆ به‌ره‌و ژوورکه‌ به‌هه‌شتی لێیه‌! به‌م ره‌نگه‌ وینه‌که‌ زۆرانازییه‌کی تا سه‌ر پیشان ده‌دات له‌ ناوه‌ند ناگرستانی دۆزه‌خ و گولزاری به‌هه‌شتدا. له‌ شتبه‌یه‌کی کورت کراوه‌یشدا میترووی ره‌گه‌زی مرۆڤ به‌وینه‌ پیشان ده‌دات، که‌ په‌نجه‌ ده‌کیشی بۆ دواڕۆژی مرۆڤ!

(۱) یان: رۆژی زیندووبوونه‌وه‌، رۆژی قیامه‌ت.

که نافرته ته که مرد، هونهرمه ندى گه وره، له تاقانه ههل و دوامین هه لی کامهرانی جیهانی خۆی بېبەش مایه وه. ئەو مەرگه ساته یش کارێکی وای له ئەنجیلۆ کرد: به جارێک له شی تیکچوو. چەند حەفته یه کیش به نه خۆشییەوه مایه وه له جیگادا. له ناوه ند ژیان و مردندا هاتوچۆی ده کرد. ده تگوت ها ئیستا بمرئ ها تاوێکی تر! به لام باش بوو له نه خۆشییەکه ی چاک بووه وه. چونکه نامه جیهانییه که ی هیشتا به ته واوه تی به جئ نه گه یاند بوو. ئەوه ی له سه ر مابووه وه که دیارییه کی هونهرمه ندانه ی تازه پیشکه شی جیهان بکات، که هه ندی که س ئەو شاکاره ی به گه وره ترین شاکار داده نین! کاتی که پاپا پیتی گوت نه خسه ی گومه زیکی تازه دابنی بۆ کلیسای (پیتر په ترۆس) ئەنجیلۆ له ته مه نی حه فتا و سی سالیدا بوو. ئەنجیلۆ بیانووی بۆ هینایه وه وازی لی به ئینی، سه باره ت که پیر بووبوو، توانایی کارێکی وا گه وره ی نه مابوو، که ماوه یه کی زۆری ده خایاند. به لام پاپا ئەوه نده تکای لی کرد و، ئەوه نده سه ری کرده سه ری، ناچار ما. دوایی بی دلئ نه کرد، خواسته که ی گرتە ته ستۆی خۆی. له وه نده زۆتر هیوای نه بوو به خۆی که له چەند مانگیک به ولاره بتوانی کاری تیدا بکات. به لام ئەو پایایه ی ئەو کاره ی خسته ته ستۆی ئەنجیلۆ مرد. له دوای ئەویش چوار پایای تریش یه ک له دوای یه ک هاتنه سه رته خت و، مردن.

که چی هونهرمه ندى پیر هه ر له ژياندا بوو. به فەرمانه که ی خۆیه وه خه ریک بوو!... ئەو شاکاره یشی له ماوه ی شانزه سالدئا ته واو کرد. له و ماوه یه دا نه هیتزه کانی له شی نه هیتزه کانی هۆشی له کار نه که وتبوون. دوایی له ته مه نیکی هه شتا و نو سالیدا له و ئه رک و کاره پر هونه ر و ناوازه یه ی بووه وه. به سایه وه. به لام پاش حه سانه وه که ی کارێکی تازه ی گرتە ته ستۆی خۆی. چونکه مانگه کانی دوایی ژيانی خۆی به وه وه رابوارد که نه خسه ی چوار په یکه ری کیشا بوو بۆ گۆره که ی خۆی. به ده ستی خۆیشی هه لیده که نن و ده يتاشین. له رۆژی ۱۲/۲/۱۵۶۴ دا به درێژایی ئەو رۆژه وه ستا بوو به پتوه، چه کوشکاری به رده مه رمه ره که ی ده کرد. له پاش دوو رۆژ له کاتی باران و ره هیتله یه کدا، به سواری ئه سپه که ی چووه ده ره وه. چوار رۆژی تری پت چوو، گیانی دا به ده سته وه! له کاتی گیانه لاودا، به ته واوه تی ئاگای له خۆی بوو! چەند تاوێک پیش مردنه که ی، بۆ که شیشه که ی خۆی، داخی دلئ خۆی ده ربړی.

به لام نه ک له بهر مردنه که ی خۆی. به لکو له بهر ئەوه ی که ده مرد و هیشتا له هونهره که ی خوتیدا. به ته واوه تی قال نه بووبوو!....

عومەر خەيام

چېرۆکتیکە لە ژيان و دلداریبه‌کان و جهره‌زه‌بیه‌کانی بوژی و راستی په‌رستی به‌ناوبانگی ئی‌یران عومەر خەيام ئەدوێ

نوسینی: مانوێل کومروف - نووسه‌ری سینه‌مایی ئەمه‌ریکایی

ئەم نووسراوه

عومەر خەيام

ئەوانه‌ی (عومەر خەيام) له‌ چوار خشته‌کیه‌کانییه‌وه‌ ئەناسن به‌لایانه‌وه‌ وایه‌ که‌ پیاویکی مێ باز و، مه‌ی باز و ساز و ئاواز باز بووه‌ و. هه‌موو ژبانی خوێشی هه‌ر به‌جهره‌زه‌یی و به‌زموره‌زمه‌وه‌ رابواردوو. بێجگه‌ له‌و باب‌ه‌تانه‌ فیری به‌سه‌ر هه‌یج شتیکی تره‌وه‌ نه‌بووه‌!...

که‌چی له‌ راستیدا، له‌ سه‌رده‌می خویدا به‌زانیه‌کی گه‌وره‌ و به‌بوژیکی خوێش ئاواز و، به‌راستی په‌رستیکی کارامه‌وه‌ ناوی ده‌رکردوو.

(عومەر خەيام) حه‌فده‌ به‌ره‌مه‌می وا گه‌وره‌ گه‌وره‌ و گرنگی پێشکه‌ش به‌مرۆڤایه‌تی کردوو، که‌ هه‌ر یه‌که‌یان له‌ کۆرپکی زانست وێژه‌ و مێژوو و راستی په‌رستی و هونه‌ردا جیگای خوێ له‌ناو نووسراوخانه‌کانی جیهان دا کردۆته‌وه‌. له‌ زانستگاکانی^(١) سروشت (طبیعت) و ژمیرکاری (ریاضیات) و ئەستیره‌ ناسی (تنجیم) و راستی په‌رستی (فله‌سه‌فه) و وێژه‌ و مێژوودا، چ به‌زمانی فارسی، چ به‌زمانی عه‌ره‌بی، (عومەر خەيام) نووسراوانی به‌نرخ و گرنگی پێشکه‌شی شارستانیتی (ئی‌یران) کردوو ته‌نانه‌ت له‌ باب‌ه‌ت (جه‌زنی نه‌ورۆز) یشه‌وه‌ نووسراویکی به‌نرخ هه‌یه‌. رۆژمێر (تقویم) ی ئی‌یرانی به‌سایه‌ی کۆششی زانیانه‌ی ئەوه‌وه‌ راست کرایه‌وه‌.

چوارینه‌کانی خەيام

به‌لام (عومەر خەيام)، زۆرتر به‌هۆی چوارینه (رباعی) یه‌کانییه‌وه‌ ناوبانگی ده‌رکردوه‌ له‌ جیهاندا، که‌ هه‌یج زمانیکی زیندووی جیهانی نه‌ماوه‌ ئەو (١٧٨) چوارینه‌ی ئەوی پێ په‌رچقه (ترجمه) نه‌کرای به‌زمانی کوردیی خوێشمان، ئەم چوارینه‌، به‌شێوه‌ی کرمانجی و به‌شێوه‌ی موکریانی، به‌هه‌ردوو شێوه‌که‌ کراون به‌کوردی. جاریکیان له‌لایه‌ن وێژه‌وانی پایه‌ بلند و خه‌باتکار (دوکتۆر کامه‌ران عالی به‌درخان).

وه‌، جاریکیشیان له‌لایه‌ن بوژی خوالی‌خوێشو (شیخ سه‌لام) هه‌وه‌ که‌ هه‌ردووکیان له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخه‌دا گۆریویانه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی^(١).

پێگه‌یشتنی خەيام

(عومەر خەيام) له‌کاتی خوێ دا به‌م ناوونیشانه‌وه‌ ناوی ده‌رکردوو:

«حه‌کیم ئەبو ئەلفه‌تح غیاث الدین عومەر کورپی ئیبراهیمی خەيام». له‌ سالی (٤٠٧) ی کۆچی دا له‌ شاری (نیشاپور) له‌ دایک بووه‌ هه‌ر له‌م شاره‌ییشدا له‌ سالی (٥١٧) ی کۆچی دا گیانی پاکی به‌خاک سپاردوو، (عومەر خەيام) له‌سه‌ر ده‌ستی پێشسه‌وا (مؤفه‌ق) ی نه‌یساپوری دا، له‌گه‌ل (نظام الملک) و (حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح) دا خویندنی زانستکۆی ته‌واوکردوو له‌ وتاره‌کانی زانی به‌ناوبانگی (أبو علی سینا)^(٢) گه‌لگی وه‌رگرتوو. هه‌ر له‌و ساکه‌وه‌ (عومەر خەيام) زه‌ره‌کی و بلیمه‌تی پێوه‌ دیاربووه‌. چه‌ند جاریک بو‌خاکه‌کانی (به‌لخ) و (هه‌رات) و (ئیسپه‌هان) و (حیجاز) یش کۆچی کردوو. که‌ هاتوویشه‌ته‌ کۆری ژبانه‌وه‌ وه‌ک خواناسیکی خه‌باتکار و، زانیه‌کی رۆشنبیر

(١) جگه‌ له‌و دووانه‌، له‌ شاعیران و رۆشنبیرانی کورد زۆر که‌س ته‌قه‌للای گۆرینی ئەو چوارینه‌یان داوه‌، هه‌ریه‌که‌ش تا ئاستیک تیایدا سه‌رکه‌وتوو بوون، به‌لام دیارترین و سه‌رکه‌وتوتریان مامۆستا هه‌ژاری موکریانی به‌هه‌شتییه‌ که‌ به‌سه‌لیقه‌ جوان و زمانه‌ پاراوه‌ ره‌وانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کی ئەو چوارینه‌ی کردۆته‌ کوردی.

(٢) ئین سینا (ئهبوعه‌لی) ٩٨٠-١٠٣٧ له‌ نزیک بوخارا له‌ دایک بووه‌ و له‌ هه‌مه‌دان کۆچی دوایی کردوو، له‌ دیارترین و گه‌وره‌ فله‌سه‌ف و پزیشکه‌ به‌تواناکانه‌، له‌ ئه‌رستۆ و ئەفلاتوندا قوڵبووته‌وه‌، به‌وانه‌وه‌ سه‌رسام بووه‌. مه‌یلی سۆفیگه‌رتیشی بووه‌؛ ئەمه‌شی له‌ (الحکمه‌ الشرقيه‌) یدا پێشانداده‌. له‌ به‌ره‌مه‌کانی: (قانون له‌ پزیشکایه‌تیدا، شیفا، النجاه، الاشارات والتنبیها‌ت له‌ مه‌نتیقدا... وه‌ زۆر ده‌ستنووسی دی که‌ چاپ نه‌کراون).

(١) یان راسته‌: له‌ زانسته‌کان...

و، بوئیتیکی دلتەر و دهرورون نازاد ژباوه؛ خۆی دوور راگرتووه له رووکەش و کەش و فشی جیهانییەوه. خۆی له کاربەدەستان هەلنەسووه. خۆی بەزانست و هونەر و وێژە و راستی پەرستییەوه خەریک کردووه. هەر و هەر بەتەنگ ژبانیکی خۆشی پر کامەرانی تایبەتی خۆبشییەوه بووه. لەبەر ئەوە لەناو دلتی نەتەویدا و، لە ناو دلتی شاھی ئیران (جەلالەدینی سەلجوقی) دا و، لەناو دلتی سەرەکی کاربەدەستان (نظام الملک) دا جیگایەکی پەسندی بۆ تەرخان کرابوو^(۱).

خەباتی خەيام

بەلام چواربەهەکانی (عومەر خەيام)، چونکە پر بوون له راستی پەرستییەکی مەردانە و نازایانە و خۆبشی. بەگژ خراپەکاری و زۆرداری و بەدخوی و ژبانی چەوت و چەوئیلی کومەلایەتیدا چوو، هەموو دەم عومەر خەيام له هەموو لایەکی ئیرانەوه دوژمنانی توندوتیژی بۆ پەیدا بووه. کە له پاش مردنیشی رزگاری نەبووه له دەم و زمانیان. له گەڵ ئەمەیشدا مرۆڤ دۆستی (عومەر خەيام) و نیشتمانپەرورەرییەکی و گیانە سووکە پاکە پر بەزمورەزمەکی هەموو دەم پالیان پیتووه ناوه، کە هەموو دەم کردووهی چاکە خوازانه بنوێت لە گەڵ گەل و نیشتمانەکی خۆی دا و لە گەڵ مرۆڤایەتیدا. هەر و هەر له ژبانی تایبەتی خۆبشی دا پر بەدلتی خۆی دلتەرانه بەتاهەنگ و زەماوێندووه رابووێتی. جا هەر لەبەر ئەم هیز و توانا و کردووه پەسندانە و رەوشت و خووه بەرزانهی بووه کە (عومەر خەيام) چ له سەر دەمی خۆیداو چ له پاش مردنی خۆبشی، هەموو دەم خۆشەویست و نازداری نازادی خوازانی جیهان بووه.

دلداریی خەيام

ئەم چیرۆکەیش کە پێشکەشی خۆبێندەوارانی کوردی بەرپرسی ئەکەم هی نووسەری سینەمایە بەناوبانگی ئەمەریکایی (مانوئیل کۆمرۆف) ه کە له شێوەیەکی زۆر خۆش و تەر و تازەدا هەلی بەستووه. بێگومان هەر چەندە هونەری خۆی تیا نوواندووه، هەر چەندە دەستکاریی خۆی تیا کردووه، بەلام لەسەر چاوانی سەر گروشتهکانی ئیرانەوه کەرەستەیی چیرۆکەکی خۆی وەرگرتووه. ئەمەیش شایانی گێڕانەوهیە: کە من خۆم ئەم چیرۆکەم له فیلمیکی شوخ و شەنگ و رەنگاو رەنگ دا دیبووه له سینەمادا^(۱)...

چیرۆکەکی هەردوو پروی ژبانی (عومەر خەيام) بە جوانی پێشان ئەدات. پروی ژبانی تایبەتی، کە پرە له جەر بەزایی و دلداریی و بەزمورەزم. پروی ژبانی گشتیشی کە پرە له مرۆڤ پەرورەری و نیشتمان دۆستی و راستی پەرستی و دادخوایی، کە له شێوەیەکی ژبیرانه و مەردانە و گیان سووکانهدا بەکردهوه ئەینوێتی.

خەيام، سەلاحەدین مان بێر ئەخاتەوه جا لەم چیرۆکەدا کە (عومەر خەيام) بەنگ کێشه نەهین گرهکان و (بیزانتی) یە داگیبەرکەرەکان و دوژمنە تاوانبارەکانی ناو خۆی، بەراوی و ئامۆزگارییە نایابەکانی خۆی، کە پێشکەشی شاھی ئیرانی کردووه، لەناو بردووه و تەفرو توونا کردووه، خەبات و شاھ کارەکانی (سەلاحەدینی ئەبوی) شاھەنشاهی کوردمان بێر ئەخاتەوه، کە ئەویش هەر بەم جۆرە. بەلام لە شێوەیەکی گەرەتر و فراوانتر و گرنگتر دا گوێی له زانایان و رۆشنبیران و راستی پەرستانی سەر دەمی خۆی ئەگرت، راویژی ئەوان و ژیری و زرنگی و شارەزایی خۆبشی تیکەڵ ئەکرد توانی بەنگ کێشه نەهین گرهکانی^(۲)

(۱) له راستیدا فلیمی (عومەر خەيام) کۆمپانیای (بارامۆنت) بەرھەمی هیناوه، دانەری فلیمەکی (لیندن) ه کە سالیکی تەواو بەنوسینەوهی خەریکبووه، جا لەو سەرچاوانەکی کە لەکی لێ دیوه له دەرھێنانی چیرۆکەکیدا، کتیبەکی (ماینۆیل کۆمۆرن) ه بەناوی (قەلای المۆت) کە ئیشارەیی ددەری.

(۲) واتە: الحشاشون: کۆمەلایک بوون له ئیسماعیلییەکان (ئیسماعیلییەکان: یا الشیعە)، تایبەتیەیک بوون له ئەھلی شیعە؛ خۆیان وا داناون کە سەر بە (ئیسماعیلی کوری ئیمام جەعفەری صادق) ن کە شەشەم ئیمامە له دووانزەکە. دەلێن (نەفس و ئەقڵی) تەواو له ئیمامەکیاندا کەوا له هیندە و نازناوی (ئاغاخان) ی هەلگرتووه، ئەمانە له ولاتی فارس و له شام (ناوچەکی حەما) هەن. بۆ زیاتر پڕوانە: عمر أبو النصر - قلعة الموت، منشورات مکتب عمر أبو النصر للتالیف والترجمه - بیروت. بەبێ سالی چاپکردن. ئەم ناوەیان له بەنگ کێشانەوه بەسەردا دا پراوه، بەفیدائیەکانیش =

(۱) سەلجوقیکان تورکی تورکستان بوون، له ۱۰۲۹-۱۰۷۳ بەسەر بوخارا و سەمەرقەنددا هاتن و دەولەتی غەزەنەو بیان رووخان تا ۱۰۳۸ کە شاری (نيسابور) ی پایتەختی خۆراسانیان گرت و له ۱۰۴۱-ز، دەسەلاتی فارسیان نەهیشت و خەلیفەیی بەغداش (قائم بامرالله) بەبێ تەقە له ۱۰۵۵ ئەسلیمی (أرطغرل) بوو، کە ئەم له ۱۰۶۳-دا مرد، ئالپ ئەرسەلانی ئامۆزای هاتە جیتی و نظام الملک بووه وەزیر له دەولەتی سەلجوقیدا، کە ئەرسەلان له ۱۰۷۳-دا کوژرا، کورپەکی کە (مەلیکشای) بوو هاتە جیتی و (نظام الملک) ی بەو زبیری هیشتەوه، ئەم مەلیکشایە له ۱۰۹۲-دا دواي کوژرانی نظام الملک بەمانگتی مرد و چوار کورپەکانی دواي ئەو ولاتیان بەشکرد و گێژاوی نەهامەتی پروی تیکردن. نا لەو سەر دەمی باسکرا خەيام و نظام و حەسەن سەباح ژباون.

(سوریه) و، گاوه داگیبرکه ره کانی ئه وروپا و، سه رۆکه ناپاکه کانی ئیسلام له ناو بیات و تهروتوونایشیان بکات!...

چیرۆکه که گیانمان شاد نه کات

به راستی ئه م چیرۆکه گیانمان زۆر شاد نه کات. چونکه له ئه نجام دا چاکی و پاکی و راستی و دادپهروه ری سه ره نه که ون. خۆشه زانا و راستی په رست و بوژ، زانست و راستی په رستی و بوژیه که ی خۆی له پینا و که لکی گشتیدا به خت بکات. ههروه ها خۆشیشه که کاربه ده ست و سه ره و کان، گوئی له پیاوانی زانا و راستی په رست و وێژه وانان بگرن و، به راویژی ئه وانیش بچێ به رپوه. ئه نجامی ئه مه عیش ههروه ک له م چیرۆکه دا ده ره ئه که وێ به سه ره خراپی داو، دادپهروه ری زال ئه بی به سه ره زۆرداری داو، نیشتمان رزگاری ئه بی له ده ست ویرانی و، نه ته وه عیش رزگاری ئه بی له ده ست سه ره گهردانی، بیجکه له وه نه ته وه عیش به ئازادییه وه و، نیشتمانی به ئاوه دانیه وه کامه ران ئه بن.

نیازی منیش له پێشکه شکردنی ئه م چیرۆکه به خۆتنده وارانێ کورد پێشاندانی ئه م ئاواتانه یه، که هېوادارم ئیمه عیش به زوویه کی زوو پێیان بگه یین!

سلیمانی- ۱۹۷۲
شاكره فاتح

= ناو ده بران، کۆمه لێکی نه پینی بوون که کویرانه ملکه چی فه رمانه کانی پێشه واکانیان بوون. ریباز و شیوازی تیرۆریان گرتبوو له مامه له کردن له گه ل ناچه زانیاندا؛ به شیویه به وونه ده وله تیکی به هیز و جه ره زهی نه پینی و اه نه ناوی دوژمنانی داده خست.

سه ره تای په یدا بوونیان به داگیبرکردنی قه لای (الموت) بوو له لایه ن (حه سه ن بن ئه لسه باح) ده وه له ۱۰۹۱ز، ئیتر گه ل قه لای شاخاوی تریان داگیبرکرد؛ سه ره تا له ولاتی فارس و دواتر له شام، که لیره سه رکرده که یان پیتی ده و ترا (شیخ الجیل) و به ناویانگه ترینیان (رشیدالدین سنان) بوو.

له گه ل ئه وه هه موو زه بر و توندو تیریه ی سوڵتانه کانی سه لجوقی به رامبه ریان ده نواندن به لام سوودی نه بوو، هه تا له ناسیاوه شه پۆلی مه غۆله کان هات و هه رچی بنکه و باره گا و قه لایان بوو رایانمالین، هه روا (بیرس) سوڵتانی مه مالیکه کان ۱۲۷۲ز، گورزکی گورچکبری گه یاندن و ته واوی کردن.

هه لسه له خه و... وا رۆز گزنگی دا

«به هۆی ئه و تیشکانه به وه که پرشنگ ئه دهن، به یانی دیتته ده ره وه و مه عیش دلخۆشیی ئا و ئه داته وه.» «هه لسه له خه و!»...

هۆنراوه یه کی خۆش بوو، له ناو دلای لاوه که دا ده نگی ئه دایه وه، پاشان ئه گه ییشته سه ره لیوه کانی و ئه شه کایه وه لاوه که له به ره به یاندا خه به ری بوو بووه وه و به چستوچالاکییه وه که وتبووه ری. به پروویه کی خۆشه وه به ره و پیری رۆژ ئه چوو. به په له په ل خۆی ئه کوتا بو باخچه ی دۆسته خۆشه و یسته که ی خۆی، بۆلای یاره که ی. ئه تگوت تیسکه ی تفه نکه و به ناو تاریکی و پرووناکی رۆژ و شه وی تیک ئالاودا ئه چوو، له به ره به یانی ئاسمانه پاک و خاوینه که ی ئیران دا.

«هه لسه له خه و!» لاوه که، به هه له داوان ئه رۆیشت به رپێگاوه و ئه م هۆنراوه یه ی ئه خۆتنده وه. ئه مه نده دلخۆش و کامه رانیشت بوو بوو، هه رچییه کی ئه دی وای ئه زانی ئه وانیش وه ک خۆی شاد و کامه رانن و هه ل ئه په رن!... جیهانیشتی و اه ته هاته پێش چاو، که بیجگه له خۆشی و جوانیه که ی خۆی، دلخۆشی و کامه رانییه که ی خۆشی به سه ردا په خشان بوو بوو... ئه وه نده ی تریشت شه نگوشۆخی کرد بوو. هه ر شتیکی ئه دی له ملا و له ولای خۆی دا به جوانی ئه هاته پێش چاو وه ک ئه و دوکانانه ی که له به ره به یاندا ئه کرانه و به یان ئه و ریبوارانه ی که به گورجی ئه چوون بو سه رکار و فه رمانی خۆیان، یاخود ئه و (زانستکۆی سینا) یه ی که گومه زه کاتی به رزبوو بوونه وه به ئاسماندا و له شاری (نه ی سابور) دا دامه زرابوون که جیگای له دایکبونی (عومه ر خه یام) خۆی بووه جا له م زانستکۆیه دا بوو که خه یامی بوژمان، سه روو هه موو هاو رپێکانی خۆی که وتبوو، له هۆنراوه و زانستی شکاندنه وه (جه بر و زانستی ئاسمانناسین- فه له ک) دا ته نانه ت پرووشیان لی نا که هه ر له م زانستکۆیه دا وانه بلتیه وه. جا وانه کانی (عومه ر خه یام) ئه مه نده خۆش و به که لک بوون له هه موو خاکه بیگانه کانه وه شاگردانیان کیش ئه کرد بو ئه وێ. هه ر که سیکیشت ئاره زووی خۆتنده واری بگره دایه سه ری لی ئه دا، که له پێش هه موویان دا گه و ره کانی ئیران ئه چوونه لای!

به لام هه یج شتییک له وانه نه یان توانی هانه ی بده ن که له فه رمانه زانستییه که ی خۆی دا بپنیه تیه وه. له به ره ئه وه زۆری پێ نه چوو، وازی له (زانستی شکاندنه وه) و له

(ژمیرکاری) هینا و دەستی کرد بە تە بێنی و بێرکردنەووە لەژێرکاری جیهان و پازی بوونی جیهان و، ناووەوی دەروونی مرۆفایەتی دا. لەپاش ماوەیەک، وای لێ هات، هەر هۆبەکی راستی پەرستی نوواندنی دەست بکەوتایە ئەیخستە ناو ئەندێشەیهکی خنجیلانە و شێوەیهکی شیرینی واوە، کە ئەچووە رێزەوی هۆنراوێهکی دلگییر و ناوازەووە، کە لەپیش ئەمەمی پیاو بەچاوی بیخوینیتەووە و تێی بگات بەدل چێشکەیی ئەکرد!

«هەلسە لە خەو!... لە ئاسمانەووە رۆشنایی دەرکەوت!» «عومەر خەپام» بەهەلەداوان ئەرۆیشت بەرپێگادا، تاگەییشتە گۆلزاری خوشەوویستەکەیی خۆی... بەچەشنی پلنگێک بەسووکی سەرکەوت بەسەر دیوارە بەرزهکەیی باخچەکەدا، کە گەییشتە سەر سەربانی دیوارەکە، خۆی گەیانە لق و پۆیی درەختیکی پیر، کە پیاواندا شۆر بوووە تا گەییشتە سەر چیمەنەکە. ئنجا بەناو درەختە سێبەردارەکانی باخچەکە و گۆلە گەشاوەکانیا پێ دزکەیی کرد، تاخۆی گەیانە ئەستیرکیکی مەلە کردن، کە ئەمەندە رەنگی ئاوەکەیی ناوی شیین بوو، بەرەرهکانی ئەگەل رەنگە شیینە پاکەکەیی ئاسماندا ئەکرد... بەلام ئاوەکەیی ناوی، وەک جارێ مەنگ و بێ دەنگ نەبوو!

(عومەر) کە چاوی کەوت بەیارە شوخوشەنگەکەیی لەناو ئاوی ئەستیرکەکەدا مەلە ئەکات، هەر بەجاریک گەشکەداربوو، چونکە لەش و لارە سپییەکەیی، کە هەر ئەتگوت دانی فییلە لە سپیتی دا، ئاوەکەیی ئەبزواند و پڕیشکی لێ ئەبوووە، کە بەچەشنی دەنکە مرواری ئەبریسکایەووە! کە نێزەکەکەیی، کە ئەو پیاووە ناسراوەی چاوی پێ کەوت بەسەر سوپماویبەکەووە سەرنج لە لەشە جوانەکەیی خانمەکەیی ئەدات. وای ورمای. لەبەر ئەووە کۆلوانە ئاوریشمەکەیی خۆی هەلبێری و کردی بەپەردە بۆ ئەمەمی ئەو لەش و لارە ناسک و نازدارە، لەو دوو چاوە چلێسە بشاریتەووە!...

بەلام ئەوئەندەیی پێ نەچوو. دەنگی پێکەنینی خانمەکەیی دەنگی دایەووە پاشان ئافرەتە شەنگوشۆخەکە بێ باکانە لەئاوەکە هاتە دەرەووە، بێ ئەمەمی لەو سەر لێ دانە کوتوپر و ناکاوە تۆزێک بشلەژێ. دەمۆدەست کۆلوانە ئاوریشمەکەیی لە خۆبەووە پێچا. کە کۆلوانە کە بەلەشە تەرپۆرەکەییەووە نووسا ئەوئەندەیی تر شوینە جوانەکانی دەرخت، ئنجا وەک یاریکی ئاواتە خوازی بێنی لە (عومەر) نزییک بوووەو بەپیریەووە چوو!

پاشان خۆیان خستە پەنایەکەووە کە بەگۆل رازابووەو، ئنجا لە شێوەیهکی دلدارانەدا

دەستیان کرد بەگفتوگۆیهکی چریه و ئەسپایی. ئافرەتەکە هەر ئەوئەندە هەستی بە (عومەر) کرد کە لە ژبانی ناو شار وەرس بوو دەمۆدەست پێی گوت: (ناوبانگی تۆ هەموو لایهکی گرتۆتەووە. بێگومان شاھ بەووە زۆر دلخۆش ئەبێ کە تۆ سەری لێ بدەیت و لە کۆبوونەووەکانیدا دابنیشیت).

(عومەر) یش گوتی: (سەر لێ دانی شاھ بەمن چی...؟ بۆچ دیمەنەکەیی من بۆ ئەووە ئەشی کە بێمە کۆری دەسلەتدارانەووە؟! من پیاویکم هەر بۆ زانست و راستی پەرستی بەکەلک دیم و دەست ئەدەم.

تەنانەت باوکیشت ئەووە ئەزانێ کە من زیرەترین شاگردی بووم لە زانستکۆدا بێجگە لەووە، ئەمەندە هەست و تاسەیش لە دلماهیە و بیروباوەر لە میتشکمدایە، کە دەرەبەست نیم لەووەی کە تیکەل بەزەبر بەدەستان بێم.

چونکە نیشتمانەکەیی خۆم لەناو دلمدایە. ئەم نیشتمانەیش ئەمەندە گەورە و فراوانە، کە کەم هەل ئەکەوێ، سەرداریک بتوانی خاکی وابهینیتە بەرچاوی خۆی، بام (خاکەکەیی ژێر دەستی خۆشی گەورە و فراوان بێ!). جا کاتێ ئەوان لەو بارەدا وەستا بوون، گۆبیان لە دەنگێک بوو بانگی ئەکرد: (شیرین، شیرین). باوکی کچەکە بوو بانگی ئەکرد بۆ لای خۆی. کچەکە پەشوکا. چونکە ئەووەی بەبیردا ئەهات ئاخۆ بەچ ئەنجامێک ئەگات، ئەگەر باوکی بەو جۆرە بێنی، بەتەنشت پیاویکی نەناسراووە، لەو شوینەدا... هەرەوہا لەو جۆرە بەرگەیشدا؟! کە هەر بریتی بوو لە کۆلوانەیهکی ئاوریشم، کە بەشی زۆری لەشی دەرختبوو، کەمتری پوشیبوو!؟.

(شیرین) شلەژا. لەپەر لە جیگەیی خۆی راست بوووەو. بەلام (عومەر) گوشیی بەخۆبەووە، تاکە ماچیکیشی لێ پچیری، ئنجا بەگورجی و ئاسانی، بەدیوارەکەدا هەلگەرایەووە، ئیتر هەر ئەوئەندەیی هەناسەیهکی پێ چوو، سەرلەنوێ گەییشتەووە سەر شەقامەکە... هۆنراوەکان لەناو دلما هەل ئەقوولان. پاشان لەریتگای لێوکانیەووە ئەهاتنە دەرەووە!

کچەکە گەییشتەووە لای باوکی کە تەماشای کرد کرژ و مۆن بوووە و دلتهنگی یش داگییری کردووە. باوکی دەمۆدەست پێی گوت (شا منی بانگ کردووە، بۆلای خۆی، بچم بیبینم، نازانم چیی لەمن ئەوێ؟ خوزگە لیم ئەگەر!!) کچەکەیش گوتی: (ئیستا کەشی کۆبوونەووەکانی شایە. بێگومان ئەویش بۆیەکا تۆی بانگ کردۆتە ئەوێ تارپزت لێ بگری).

چونکه تۆ به سەر راستییبه که وه زانستکۆی خاکه که ی ئه وت راگرتوه و پیتشت خستوه!...
پیاوه پیره کیهش وه رامی دایه وه گوتی: (بروا ناکه م بانگ کردنه که ی ئه و بۆ کۆبوننه وه دیه کی
تایبه تی بی. بۆ ریز لئی گرتنم بی. ههر چهند ئه کم نازانم مه به سی چیه!...)
به لام باوکی کچه که، هیچی له دهست نه نه هات ئه وه نه بی که فرمانی شا به جی بهی بی!

(عومه خه یام)، له گه رانه وه دا، به ناو بازاره که دا رۆیشت، که پر بوو له هه موو جوړه
که سیک، له هه موو دهنکه دهنگ و قاروقیژیک که گه ییشته بهر ده رگای شاره که
کومه له یه کی گه وه که سانی دی، ئه سپیکی ره سه نیشی چا و پین که وت. سواریکی
که له گه تی گهنم رهنگی به سه ره وه بوو به سه روچاویا دیار بوو که پیاویکی سامدار و خاوه ن
ده سه لات بوو. دوو حوشت ره له دوایه وه ئه رۆیشتن، که هه ره که یان که ژاوه یه کی به سه ره وه
بوو. له دوای ئه سپه که و دوو حوشت ره که یسه وه، هه شت سوار ی چه ک به ده ست ئه رۆیشتن
به رپنگادا. کاروانه که نزیک بووه وه. (عومه ر) له سواره که وردبووه وه، پاشان قییراندی
گوتی:

«حه سه ن ئه وه تۆی؟! له ده میکه وه نه مدیوی ئه وه له کوئی بووی» شوژه سواره که ییش
ئاوری دایه وه. موژده ی خو ش به ده موچاویه وه دیار بوو. گورج له ئه سپه که ی دابه زی و
دهستی کرد به ئه ملا و ئه ولا ماچکردنی (عومه ر). ئنجا پیتی گوت: «من له ده میکه وه
ئاواته خوازی بینینی تۆم... عومه ر من ئه مه ده ساله نه مدیویت، که چی تۆ هیچ
نه گورایت. ته نانه ت کراسه کۆنه که ییشت هه ر نه گوراه»

ئه مانه سی هاوری بوون له زانستکۆی (سینا) دا. (عومه ر خه یام) و (حه سه ن
ئه لسه باح) و (نظام الدین)، هه ر سی هاوری دلیان پر بوو بوو له هیوا و ئاواتی گه وه
گه وه. هه ر سیکیان په یمانیان به یه کتر دابوو، که ئه گه ر به کیکیان پایه یه کی بلندی ده ست
بکه وی، یارمه تیی دوو هاوری که ی تری خو ی بدات، تا ئه یانگه تینیته به جی!... دوای ئه و
په یمانه هه ر که سه یان به لایه ک دا رۆیشتبوو. جا (عومه ر خه یام) هه ر به خوینده واری
خۆیه وه خه ربیک بوو، به دوای هونراوه دا ئه گه را. وازی له جیهان و ده سه لاتداری هینابوو.
تائه و رۆژه هاته پیتسه وه، که له دوای ئه مه ی له باره خو شه ویسته که ی خو ی جیا بووه وه،
تووشی هاوری کۆنه که ی خو ی هات که ناوی (حه سه ن ئه لسه باح) بوو، له نزیک ده روازی
شاره که وه که هه ر له وه ئه چوو، بۆ ئه وه چوو بیته ده ره وه که پیشوازی بکات، نه ک
به ریکه وت پیتی بگات!.

(حه سه ن) قۆلی کرد به قۆلی (عومه ر) دا و رۆیشتن به رپنگادا، کاروانه که ییش له دوایان
وه بوو. ده ستیان کرد به قسه کردن. (عومه ر) گوتی:

«به سه رو شپوه تا وادیاره که ئه وه له بابته تۆوه بیستومه راست بی.

که تۆ له ژبانی خۆتا، به شی خو ت سه رکه وتن و کامه رانیت ده ست که وتوه.

که تۆ له (سیرو) دا ژیاویت. بۆ ئه وه ییش هه لبرئیراویت که سه ره رشتیی کاروباری
سهرداری گیلان بکه ییت... (حه سه ن) ییش وه رامی دایه وه گوتی: «به لئی وایه... منیش
ئیمرو بۆیه ها تووم که چاوم به شا بکه وی و ئه م دیار بیانه ییشی پیشکه ش بکه م. چونکه
دیاری له وانه یه کاروباری پیاو راهی بکات. دوو دیاریم له ناو ئه م دوو که ژاوه یه دا بۆ
هیناوه بیگومان چاوه کانی شا پیمان ئه گه شیتته وه. ئه وه ندده هه یه هاتنه که ی من له بهر
هۆیه کی تریشه. ئه ویش ئه وه تا که من و تۆ و نظام الدین جاریکی تریش یه ک بگرتته وه.
نظام الدین ئیستا لای شا کار به ده سه ته. بیگومان ئه بی تۆ هه موده م چاوت!..»

- نه و انیه. من هه رگیز چاوم پیتی ناکه وی. چونکه کۆشکی شا پر له هه ل بازه کان و
ئه وانه ی بۆ سایه و سامان خو بان ئه کوتن. منیش له ناو ئه و جوړه که سانه دا ناتوانم هه ل
بکه م!.

- نه و ابلی، که گیانی هونراوه بازی هینشتا زاله به سه رتا، وه ره بام پیکه وه برۆین،
بۆ کۆشکی شا. تا سه رله نوئی هه ر سیکمان چاومان به یه کتر بکه ویته وه. ئه و په یمانه ییش که
ده سال له مه و پیش دا ومانه به خو مان جیه جیتی بکه یین!.

«حه سه ن» چوو به لای ئه سپه که ی خو یه وه. قوتوویه کی له پاشکۆکه ی ده ره یینا و کردیه وه،
گه ردانه یه کی زیری له نا و دابوو که به گه وه هه ر رازینرا بووه وه. له قوتووه که ی ده ره یینا و
به «عومه ر» ی گوت: «ئه مه م بۆ تۆ هیناوه. ئه مه بۆ ئه وه ده ست ئه دات که بکرتته گه ردنی
کچیکی شوخوشه نگ و جوان. یا خود بکرتته بالی پیاویک پیتی برا زینرتته وه!...»

که ئه وه ی گوت، گه ردانه که ی کرده بالی (عومه ر)... عومه ر ییش دهنگی هه لبری و گوتی:
«نه ئاره زووی خو رازاندنه وه ئه کم. نه دلشیم به شاه و به که لک ئارایی نظام الدین دا
ئه چی... وازم لئی بهیته، ئه م باره ی من تبادام پیم ناخوش نییه!...»

- من پیم نه گوتیت: هینشتا ده ماری بویت تیا ماوه؟!... ده تۆ وه ره له گه لم، ئه گه ر
هه ر بۆ ئه مه ییش بی، که سه رله نوئی کۆبوننه وه یه کمان بی ده ره ست نایه م!...

جا له و کاته دا که ههردوو هاوړی که، به تهنشتیه که وه نه پښتن به ریگادا، چاوه کانی (حسه ن) که وت به شتیک، دهموده ست وشک بوون!...

شاه که لله خویناوی به سی داره که وه هلواسرابوون. له تهنشت نه وانیشه وه دوو سه ریچی سوور، له شپوه یه کی پر گومان دا هلواسرابوون به هوئی دوو خه نجه ری سووره وه له داره که چه سپینرابوون! (حسه ن) گوتی: «نمه چیه؟»... عومهریش گوتی: «نه وانه دزن!» «حسه ن» گوتی: «مه به سم نه وانه یه. مه به سم» (سه ریچه کانه!)... عومهریش گوتی: «نه و دوو سه ریچه هی دوو که سن له به ننگ کیشه کان دوینتی بوو له ناویان بردن!» (حسه ن) یش به سه ر سورمانیکه وه گوتی: «به ننگ کیشه کان!...»

- نایق تو هیچت له بابت نه وانه وه نه بیستیی. چونکه که س نییه که له خه نجه ره کانی نه وانه نه ترسی. له راستی دا نه وانه له هه موو که س میتشک وشک تر و که لله ره ق تر و دهمار توند ترن!...

(حسن) یش به په له په لیکه وه پیتی گوت: «وهره بام برۆین بام خویمان له م دییمه نه ناشیرینه دوور بخه ینه وه. ئیستا که نه چین بو کوشکی شا!» «عومهر» هه رچه ندی کرد خوی له دهستی رزگار بکات و فریوی بدات که وازی لی بیتی، که لکی نه بوو. «حسه ن» به بولنه بولیکه وه پیتی وت: «من تکات لی نه که م... بهیلله بام برۆین بولای نظام الدین کاروباری نه م خاکه، ئیمرو به ده ست نه وه وه یه.

نه زانیت چ ئه رکیکي به سه ر شانه وه یه؟!... جاریکي تریش وشه ی «چ ئه رکیکي به سه ر شانه وه یه» ی بو دووباره کرده و... پاشان گوتی:

«له ترسی چا و برسیتی کوری ئاپوی که خه ریکه له شکرکیک پیکه وه بنی. بو نه مه ی خاکه که ی له ده ست بسیتی؟ یا خود له ترسی بیزانییه کان که له سه ر سنووری ئیران خویمان نامه کرده وه؟ و دیاره تنگ و چه لمه چوار لای لی گرتووه. نه ویش به تهنیا که وتوته ناو هه ل بازانه وه. ئایا پیواپکی و له سه ر نه وه دانه ماوه که چه ند که سیکي دلسوژی نیشتمانی وه ک ئیمه یارمه تی بدات؟. نه مه باریکي گه وره یه به سه ر شانی (نظام الدین) خو یه وه!»...

نجا له کوشکی شادا، هه ر سی هاوړی که یه کیان گرت. (نظام الدین) یش هه ردوو هاوړی که ی خوی له ناو ده نگه ده نگي پیواوه کانی شاهه وه هینایه دهره وه و بردنیسه په نایه کی دوور له کوشکه که دا. تا به بی ده نگ و سه نگي بیروه ری رۆژه کانی رابووردوی خو یان به ینه وه یاد...

کاتی بیر کرد نه وه کانی رابوردو میتشکی ماندوو کردن، نظام الدین دهستی کرد به سکا لا کردن له وه ی که کوشکی شاه ی پرپوه له پیوانی ناپاک. هه روه ها نه وه یشی تیگه یان دن که چون خونکار تهنیا و بیکه س ماوه ته وه له ناو هه موویاندا، که سیشی پیوه نه ماوه دلسوژی بی، خوی نه بی، ئینجا پیتی گوتن: «له راستیدا من پیوستیم به چه ند هاوړیکه کی دلسوژ هه یه. و انیوه یش گه ییش تو نه ته لام، برا دلسوژه کان. تویش نه ی عومهری دوستم، هیچی بی ناوی بیکه یه نه وه نه بی که چ پایه یه کت به دلله پیم بلتیت، تا داتمه زرینم له کوشکه که دا»...

عومهریش گوتی: «نه من هیچم ناوی... من هه ر بو نه وه هاتومه ته لات که بتیبینم، له کوشکیدا نامه وی فرمان بکه م. مه گه خوت رۆژیک له رۆژان له سه ر من په کت بکه وی!...»

(نظام الدین) یش هاته وه رام دانه وه، پیتی گوت: «وا ئیستا که من له سه ر تو په کم که وتووه. که واته ده ی... بام برۆین بو کوری شا... پیش نه مه ی بلاوه ی لی بکه ن!...».

هولکه زور گه وره و فراوان بوو. پر بوو بوو له هه موو جوړه که سیک که له هه موو لایه که وه هاتبونه نه وی. پر بوو بوو له خاوه ن کاره کان، له سه ر داره کان، له بازرگانه کان، له ده س و پیوه نده خو ییا هه لسووه کان، هه روه ها له وانه یش که دیاری یان هینابوو بو شا... (نظام الدین) یش له گه ل هه ردوو هاوړی که ی خویدا ریگای کرده وه و خوی گه یانده کوری شا... به لام که میک وه ستا. چونکه شازاده «نه حمه د» ی کوره گه وره ی شاه ی چا و پی که وت له به رده م باوکیا وه ستابوو، دیاری خوی پیشکه ش به شا نه کرد...

دیاری به که یش بریتی بوو له شییریک که به گه وه هر نه خشینرابوو...

(نظام الدین) یش گوتی: ئای چه ند نه م شازاده یه دل ره شه... هیچ کاتی نییه به ربه ره کانی له گه ل برا پچکوله که ی خوی دا نه کات هه ر بو نه وه ی که خوی له باوکی نریک بخاته وه... نه مه دهردیکه له دایکیه وه تووشی بووه، که قبینی له شازاده (مالک) هه لگرتووه چونکه دایکی (مالک) هه رچه نده چواره م ژنی بوو به لام لای شا له ژنه کانی تری خو شه ویست تربوو. عومهر خه یام «چاوی به شازاده (مالک) که وت.

خوی پی ناسیبه وه. چونکه له تافی لاوتیبیدا شازده لای نه و خویندبووی!

کاتی که شازاده (نه حمه د) له پیشکه شکردنی شیرکه که بووه وه، (نظام الدین) چوه

پیش دهم و خونکار. له پیتشدا «حهسه نهلسه باح» ی پیتشکه ش کرد. ئنجا «عومهر خه یام»
ئه وهنده ی نه مابوو خونکار، بۆله بۆل کردنی خۆی پیتشان بدات، له وهی که بوئیتکی تریشی
پیتشکه ش کردوه. چونکه له ناو پیاوه کانی: کۆمه لیک بوئیه بوون، له دهستیان وهرس
بووبوو. به لām خۆی راگرت، هیچ بۆله بۆلیکی پیتشان نه دا.

به (عومهر خه یام) یشی گوت که چند هۆنراوه به کی خۆی بۆ بخوینیتته وه.

(عومهر) یش گوتی:

«دهرگایه کم چاو پیتکه وت... دامام له سه ر داوا کردنی کليلة که ی به لām نه مکرده وه...»

«کۆلوانه یه کیشم دی، ته واو لیتی وردبوومه وه، ههر چه ندیکم کرد گری که ییم بۆ
نه دۆزرایه وه!»

«ههر چه ند قسه یه کیش بوو که به ئاسانی له ناوه ند من و تۆدا کرا...»

«بۆ... ههر شتی بوو، له ناو دانه ما... هیچی تریش رووی نه دایه وه!»

«ناخۆ ته و هیوای جیهانییه ت بۆ دیتته دی؟... که هه موو که س به دل ناواتی بۆ
ئه خوازیت؟...»

«ههرچی هیوایه ههر تاوئیک پرشنگ ته دات. به لām

«له پاش دا ناوا ته بی... هیچیشی لئ نامیتیتته وه!...»

ناخۆ مه به سی بوئیه که چی بووبی؟... تۆ بلتی مه به سنی له وه هۆنراوه یه ته وه بوو بی، که
ههر شه له شا بکات، که جیهانی بۆ نامیتیتته وه؟

ئه وانیه له ویدا بوون دهستیان به بۆله بۆل کردن. شیر هه لگره که یش شیره که ی دهستی
به رز کرده وه، چاوه روانی ته وه بوو شا فرمان بدا و که لله ی عومهری پی به پینتی... شازاده
ئه حمه دیش، چرپاندى به گوتی باوکیا، داخی خۆی بۆ هه ل پشت... ته وه نده هه بوو دهنگیکی
خۆشه و بیستانه دای به گوتی هه مووان دا، له ناوازی قین هه لسا وه کانی نه ته کرد. ته و
دهنگه یش، دهنگی شازاده (الملک) بوو که گوتی: «بابه گیان چاوی لی بیۆشه... بوئیه که
مه به سی خراپی له دلدا نییه... چونکه ته و هه مووو دهم، له بابته ژیان وه، راستی
په رستی خۆی وه ها ده رته خات!...»

به لām شاهزاده قیین له دل که جاریکی تریش به شاهی گوتته وه «نه. ته و وا هه ل ته گری،
که له سه ر ته و زمانه به ده ی خۆی، سزا بدری!»...

له هه موو لایه که وه دهنگه دهنگ دهستی پی کرده وه... خونکاریش دهستی هه ل بری،

فرمانی دا هه موو که س بی دهنگ بی... پاشان گوتی:

«وهرامی من بۆ ئیوه ته مه تا... شازاده ته حمه د گوتی لی بی چی ته لیم... به م زوانه
هه مووتان تی ته گهن که راستگۆ چۆن پاداشی ته ده مه وه...»

بۆچ راستگۆبی له کۆشکی شاهان دا، له گه وه هر که متر نییه؟...

له راستی دا باوکم سی شتی فیر کرده وم... منیش ته مه وی ته و شتانه فیری کوره که ی
خۆم بکه م: بیه به پیاویکی شۆره سوار. راست تیسیر بگره وه نیشان. هه موو ده میکیش
راستگۆیه!...»... شا ته مه ی گوتو رووی کرده (عومهر خه یام). ئنجا پیتی گوت: «ته نیا
تۆی که ویرات بابته ی و امان بیر بخه بته وه، که ته بوو خۆمان بیرمان بکه و تنایه وه. منیش
له سه ر ته و بنچینه یه بریاری خۆم ته دهم به سه ر که سیک دا، که دلی پاک بی ته گینا بایه خ
به دیاری تاده م!...». پاشان شا پرسى: کی هه یه پشتیوانی قسه کانی «عومهر خه یام»
بکات؟... ته وه نده ی نه مابوو که شازاده (مالک) پشتیوانی قسه که ی ته و بکات، له پر
«پیشه و موفق» که گه وره ی زانستگۆ نه یسا پور» و باوکی «شیرین» بوو، گه یشته جی و
ده موده ست دهنگی هه لبری، گوتی: «گه وره ی خۆم! له راستی دا ته وانیه له به رده متا
وه ستا وون، هه رسیکیان دۆستی یه کترن، هه ر سیکیشیا ن شاگردی خۆم بوون له
زانستگۆ دا. هه ر کامیکیشیا ن بگریت بلیمه تیکه له بابته ی خۆی دا... ته وانه (نظام
الدین) و (حه سه ن ته لسه باح) و (عومهر خه یام) ن. «ته مه ی دوا ییشیا ن، بیجگه له وه ی
که ده سستی هۆنراوه هه لبه ستنی هه یه، یه که م که سیکیشه که له ناو زاناکانی
نیشتمانه که تدا، ته واو قال بووبی له زانستی شکانده وه (جه بر) و ئاسمان ناسیپ دا...
عومهر خه یام شاره زای ته ستیره کانه، هه روه ها شاره زای جیتی سوورانه وه و
هه لگه رانه وه کانیشیا نه!...». شا له م زاناییه ی عومهر خه یام سه ری سوورما. پاشان له
عه مری پرسى گوتی: «که واته تۆ له جوولانه وه ی ته ستیره کان و ده ستکارییا ن له ژیا نی
مرۆف دا، شاره زایت و، ته یشتوانیت دوا رۆژی هه موو که سیک بخوینیتته وه!» عومهریش
وهرامی دایه وه گوتی:

«نه. من ته وه ناکه م چونکه ته وه بابته ی ته و که سانه یه که به شتی پروبووچ بره و ته که ن.
له راستی دا ته ستیره کان فریا ن به سه ر چاره نووسی که سه وه نییه. ته وانه هه ر ته وه یان له
ده ست دی که به شه و ریگا پیتشانی ریبوار بدن، له بیابان دا. هه روه ها رۆژ و مانگ و
ساله کانیش دیاردی بکه ن.»

ئىمەيش كە رۆژ نامە^(۱) دائەنى يىن، لەوانەو كەلەك وەر ئەگرىن. منىش بەراستى بۆت دەرتەخەم كە لە رۆژنامە كەمان دا ھەلەيەك لە ژماردن دا ھەيە چونكە ئىمە ھەرچەند ئاھەنگ بەبۆنەى جەژنى لەدايك بوونى تۆو ئەگىرپىن تىو حەفتەى «بەسەردا تىپەريپوھ!». كە دەست بەرۆژوو گرتنىش ئەكەين مانگى رۆژوو بەسەرچووھ!... ئىمە ژيانى دوينى ئەژبين، كەچى بەھى سبەينى مان داناوھ!..» .

خونكارىش گوتى: «باشە. كەواتە ھەر لە ئىستاوھ ئەم فرمانە بەتۆ ئەسپىرم، كە خەريكى رۆژمىرەكەمان بىت، راستى بەكەيتەوھ. بەلام چونكە (پىشەوا مۆفەق) و (نظام الدين)ى كار بەدەستم پشتىوانىت ئەكەن منىش وام پى خۆشە كە لىت بپرسم: چ زانىاربەھى ھەرە راست و دروست لەلا ھەيە پىمى بلئ!...»

(عومەر) ىش تاويك كەوتە بىر كەردنەوھو، پاشان گوتى: «گەورەى خۆم! راستىت ئەوئ: مردن ھەموو دەمىك لەمۆفەوھ نەيەكە. لەبەرئەوھ ھەر كامىكمان بگريت، ترسى ئەوھى ھەيە كە ژيانى خۆى لە دەست بچى... بەلام لە ھەموو شتىك راست تر و دروست تر لە جىھان دا ئەوھى، كە مۆف پى بەپرى تەمەنى خۆى بڑى، نەھىلتى ھىچ تاويكى لى پروات، بى ئەمەى بەخۆشيبەوھ رابوئىرئ!». خونكارىش كە ئەمەى لى بىست، دەمۆدەست (عومەر خەيام)ى بەدللاچوو، بەلام سەرسامىش ما لە زىرەكى و تىگەبىشتووبى ئەو... بە(عومەر)ى گوت، كام كار بەدەستى (وہزارەت)ى پى خۆشە، داى بەزىنتى لەسەرى، نەبوست خۆى بخاتە ژىر بارى پىاوھتى ئەوھو چونكە دلئ بەھىچ رووكە شتىك لە رووكە شەكانى زەبروزەنگ و دەسەلاتدارى دا نەئەچوو. بەلام (نظام الدين) پىشنىازى وا پىشان دا كە ژووئىكى لە بالاخانەكەى كوئشى شادا بۆ تەرخان بگريئ، تا لەوئوھ سەرنج لە ئەستىرەكان بدات، بەو مەبەسەى كە رۆژمىرەكە راست بكاتەوھ...

لە سەر ئەو پىشنىازە خونكارىش فەرمانى دا: ھەرچىبەكى ئەوئ بۆى جىبەجى بگريئ. لەوھ دوايش پى بگوتى: «راوئىركارى كوئشى شا»!...

ئەوھندەى نەمابوو كە شا بلاوھ بەكو بوونەوھكە بكات، كەينەوھەينەى (حەسەن ئەلسەباح) بۆ كوئوھەيەكى تر دابنىت. بەلام (حەسەن) پىاوئىكى ئازاو بى باك بوو. ترسنۆك و دوو دل نەبوو. لەبەر ئەوھ لە خونكار ھاتە پىشەوھ و بەدەنگىكى گەورەوھ دياربەھىكانى خۆى لى ئاشكرا كرد...

دياربەھىكەى (حەسەن) برىبى بوو لە ئافرەتتىكى (مصرى سەماكەر)، كە يەجگار جوان و شەنگوشوخ بوو. لە شىوھەيەكى زۆر رىكوپىك دا ئەندامەكانى لەشى بارىك و ئەستور بوو بوونەوھ... پىستە نەرمو نۆلەكەيشى كە رەنگى ھەر لە رەنگى مەئىكى رۆشنى ئەكرد، سەرنجى پىاوى رانەكيشاو، دلئ مۆفئى كىش ئەكرد. شا كە ئەوئافرەتە نازەينەى چاو پىكەوت، خۆى راست كەردەوھ لە ناو تەختە كەى خۆى داو، گەشايبەوھ و، ھەر وەرس بوونىكىشى ھەبوو، لە دلئ دەرچوو... پاش ئەوھ كەنيزەكىكى ترىشى پىشكەشى شا كرد، كە لە رۆژھەلاتى ئەو پەروھەيترا بوو. ئەمىش ئەمەندە جوان و شىرىن بوو، كەس ھىشتا لەم ئافرەتەى جوانتر چاو پى نەكەوتبوو... خونكارىش دلئ بەم پىاوھ زۆر خۆش بوو، زۆرىش دلئ پىاچوو كە بى ئەمەى رى دابى لى بىتە پىشەوھ، بەم جۆرە خۆى پىشكەش بكاو گوتى نەداتە ھىچ جۆرە دەستورئىكى ھەلسان و دانىشتنى ناو كوئشى شاھ... كاتى شاھ لەم جۆرە بىر كەردنەوھە دابوو، لە پىر (حەسەن ئەلسەباح) شا كارئىكى ترى بۆ نوواند فەرمانى دا ھەردوو سنووقە لە زەرد دروست كراوھكەيان ھىنايە پىشەوھ ئنجا حەسەن گوتى:

- «ئەو دوو دياربەھى پىشكەشم كردن، ئەوھندە بايەخيان نىبە بەلام من دياربەھىكى ترم بۆ خاوەن شكۆ ھىتاوھ، كە ھەر بۆ ئەوھ ئەش پىشكەش بە پايبە بلندىكى وەك خۆى بگريئ... ئىوھ دوو دوژمنتان ھەيە ھەرەشە لەبى دەنگ و سەنگى و ئاسايشى خاكى شاھەنشايەكەتان ئەكەن: يەكئىكيان: (سلىمان)ى ئاموزاتانە، كە ئەوھندەى نەماوھ پەلامارى تەختەكەتان بدات... يەكئىكيشيان (بوندارى) ناپاكە!...

ئاي كە پىم خۆشە گەورەم كەللەى ھەردوو دوژمنەكەتان پىشكەش بكەم!...

پىاوھكە سەرى ھەردوو سنووقەكەى ھەلدايەوھ. ھەر سنووقەى كەللەى دوژمنئىكى شاھى تيا دەر كەوت... ئىتر شا خۆى پى نەگىرا، بەسەرسورمانىكەوھ دەنگى ھەلپىرى، گوتى: «بەراستى ئەم پىاوھ پىاوئىكى ئازايە... توانى بەدەست وەشاندىك نىوھى دوژمنەكانى نىشتمانەكەمان بۆ پىشكىنىئ. كەواتە كەس نەماوھتەوھ لەبەردەم مان دا (بىزانى)يەكان و دەستەى بەنگ كىشەكان نەبى «لەگەل خەنجەرە شارراوھكانياندا، كە كەس لە دەستيان رىگار نابىت!...» .

جا ھىشتا كوئوھەوھكە بلاوھى پى نەكرا بوو، كە «حەسەن ئەلسەباح» مۆرەكانى شاھى پى سپىرا تا ھەلىان بگريئ... پاش ئەوھ شا فەرمانى دا، كۆرەكە بلاوھى پى كرا... ئنجا

(۱) مەبەستى لە: رۆژمىر-تقویم-ه

په نجهی کیتشا بۆ پیری خاوهن ریبیش، که (پیشه‌وا موفق) بوو. باوکی «شیرین». ههستا و بردی له گه‌ل خۆی دا، بۆ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی!...

(عومه‌ر خه‌یام) و (حه‌سه‌ن ئه‌لسه‌باح) و (نظام الدین) و (شا زاد مالک) و (توتوش) ی برای خونکار، هه‌ر پینجیان له‌ملا و له‌ولای خوانیکه‌وه کۆبوونه‌وه... (عومه‌ر خه‌یام) ده‌ستی برد بۆ گۆزه‌ی مه‌به‌که، مه‌یه‌که‌ی به‌سه‌ردا دابه‌ش کردن هه‌موویان که‌وتبوونه دلخۆشیه‌وه ته‌نیا یه‌ک شت، جار به‌جاریک، دلێ ته‌نگ ته‌کردن ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که جار به‌جاریک رووی «توتوش» تاریک نه‌بوو. چونکه به‌نگ کیتشه‌کان هه‌ره‌شیه‌یان لێ کردبوو بیکوژن! شازاده مالک سه‌ری سوورما‌بوو له‌وه، ئه‌یگوت: «که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی ئه‌و به‌نگ کیتشانه سه‌ری پیاو ئه‌هینیتته سوورمان... هه‌ر کامیکیان بگریته که ده‌ست ئه‌وه شینیت، خه‌نجه‌ر له‌ دلێ نیتچیره‌که‌ی خۆی ئه‌دات، پاش ئه‌وه به‌ به‌ته‌نشستیه‌وه ئه‌وه‌ستت و چاوه‌روانی ئه‌کات، تا هاو‌رپیکانی دین و ده‌ست ئه‌که‌ن به‌کوشنتی!...

به‌لام زۆری پێ نه‌چوو، دلخۆشی باری کرد له‌ کۆره‌که‌یان و جاریکی تریش نه‌گه‌رپاوه‌وه ناویان. چونکه شازاده ئه‌حمه‌د به‌رووه‌ ره‌شه‌که‌ی هاته‌وه. هاته‌ ناویاته‌وه و دانیشته‌ بێ ئه‌مه‌ی شه‌وه‌ باشی له‌ که‌سه‌تیکیان بکات ئه‌بو‌ست دلخۆشی برا‌که‌ی خۆی بگۆژی به‌ناخۆشی. گوتی:

شا بریاری دا ئافره‌تیکێ تر ماره‌ بکات له‌ جباتی ژنه‌که‌ی چواره‌می... ده‌موچاوی شازاده (مالک) داگیرسا. چونکه ئه‌و بریاری واپوو که له‌ توانای هیچ ئافره‌تیکێ تر دا نییه‌ که جیگای دایکی پر بکاته‌وه. ئه‌وانیش له‌ شازاده ئه‌حمه‌دیان پرسی: ئه‌و ئافره‌ته‌ کیتیه‌ که شا ماره‌ی ئه‌کات؟. ئه‌ویش گوتی: «ئه‌ی نه‌تان‌دی چۆن به‌ته‌نیا له‌ گه‌ل پیشه‌وا موفق دا کۆبوونه‌وه‌؟. شاه بریاری داوه «شیرین» ی کچی ئه‌و ماره‌ بکات، که یه‌جوانت‌ریین کچ دانه‌نریت له‌ نه‌یسا‌پورد!...»

(عومه‌ر خه‌یام) که ئه‌وه‌ی بیست دلێ داخو‌ریا. وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک لێی دابی واپوو. هه‌ر وه‌ک شینیتت لێ هات. ده‌ماری بزووت و له‌شی ده‌ستی کرد به‌له‌رزین. به‌شۆریشیکه‌وه هه‌ستایه سه‌ر پێ و گوتی: «ئه‌ه ئه‌مه‌ نابێ سه‌ر بگری... شیرین دلخۆزی منه، ژبانێ منه!... که‌س ناتوانی له‌ ده‌ست منی ده‌ره‌یه‌تی... به‌هیچ کلۆجیکیش نا‌هیلیم ئه‌مه‌ روو بدات!...» (عومه‌ر خه‌یام) ئه‌مه‌ی گوت و وه‌ک پالنه‌وانیکێ تا‌زا چووه‌ ده‌ره‌وه

هه‌ر ئه‌تگوت تیره و له‌ که‌وانه‌که‌ی ترا‌زاه‌وه... ده‌موده‌ست خۆی هاو‌یشته سه‌ر ئه‌سه‌پیک که هی خۆی نه‌بوو... له‌ پر دایه‌ غار و رووی کرده‌ باخچه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی!...

کانی گه‌ییشه‌ باخچه‌که، خۆی هاو‌یشته سه‌ر دیواره‌که‌ی. ئنجا خۆی هاو‌یشته خواره‌وه سه‌ر زه‌وی ناو باخچه‌که. هه‌رچه‌ندیک بانگی کرد که‌س نه‌بوو وه‌رامی بداته‌وه... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پشویه‌کی پێ چوو له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه (حه‌سه‌ن) و (نظام الدین) به‌هه‌له‌داوان گه‌ییشه‌نه‌ لای. گه‌لیک له‌ گه‌لیا خه‌ریک بوون که له‌ نیازه‌که‌ی خۆی په‌شیمانی بکه‌نه‌وه و وازی پێ به‌یتن له‌و بیریه‌ی که (شیرین) به‌فرینت. هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌یشیان لێ کرد که ئه‌گه‌ر بیتو ده‌ست بۆ «شیرین» بیات، شا له‌ ناوی ئه‌بات!...

(عومه‌ر) یش له‌وانه نه‌بوو که له‌ بریاری خۆی په‌شیمان ببیتته‌وه. به‌لام گوتی لێ بوو ده‌نگی پێی ئه‌سه‌په‌کانی یاسا‌له‌کانی شا ئه‌هات که بۆ پاراستنی کۆشکه‌که که هاتبوونه ئه‌وی... له‌به‌ر ئه‌وه له‌ گه‌ل هه‌ردوو هاو‌رپیکه‌ی خۆی دا چووه‌ ده‌ره‌وه. به‌لام له‌ ناو ده‌روونیا هه‌ستیکێ نه‌یتیبی شاراه‌وه ده‌ستی کرد به‌بزووتنه‌وه... که پرپوو له‌ هه‌ناسه‌ ساردی و ره‌نجه‌رۆبی: ته‌نگه‌تاوی و خه‌موخه‌فه‌ت و دلته‌نگی!... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ تۆزیک له‌وی دوورکه‌وته‌وه، ناگری دل‌داری و به‌دییدار شادبوونی شیرین له‌ دلایا گری گرت... به‌زه‌بی به‌خۆی دا ئه‌هاته‌وه... بی‌ری رۆژه‌ خۆشه‌کانی خۆی و شیرینی ئه‌کرده‌وه... ناو‌رپیک له‌ کۆشکه‌که و باخچه‌که‌ی مالی شیرین دایه‌وه... ئه‌مه‌ دوامین سه‌رنج دانی بوو له‌و دیه‌نه... مه‌به‌سی ئه‌وه‌بوو که تا له‌ ژباندا ئه‌میتیتته‌وه، به‌و یادوه‌ بژی... چونکه هه‌ر لێره‌دابوو، جیگای یاده‌ خۆشه‌کانی و، جیبی هیوا و جیبی هه‌ناسه‌ ساردیه‌که‌ی!.

۲

«شیرین» گه‌ییشه‌ کۆشکی شا. به‌لام به‌دلێکی ته‌نگ و خه‌فه‌تباره‌وه فرمیتسک به‌سه‌ر روومه‌ته‌کانیا، گه‌رم و سو‌یر ئه‌هاتنه‌ خواره‌وه، هه‌ر ئه‌تگوت پشکۆی ناگرن و پیا‌یاندان ئه‌چرین ته‌نانته‌ هه‌ر سێ روو‌پۆشه‌کانی شیرینیش به‌و فرمیتسکانه‌ ته‌ریبون... پاشان گه‌ییشه‌ ناو هۆله‌ گه‌وره‌که، که ئه‌مه‌نده‌ به‌چراخان راز‌تیرابۆوه‌وه، ئه‌مه‌نده‌یش پر بوو له‌سه‌ر داران و راسپ‌تاروان و کۆمه‌له‌ی خونکار و، ژنه‌کانی ئه‌وانه هه‌موویان، که بۆ ئه‌و ئه‌هه‌نگه له‌وی دا کۆبوو‌بوونه‌وه، به‌جاریک سه‌رسام بوو!...

«شیرین» هه‌ر به‌ملا و به‌ولای خۆی دا ناو‌ری ئه‌دایه‌وه، تا له‌ کونی ئه‌و روو‌پۆشه‌ سفتانه‌وه که به‌سه‌ر رووی دا درابوون، سه‌یریکێ ئه‌وانه بکات که له‌وی دا کۆبوو‌بوونه‌وه،

به لکو ئه مه خواجه رووی ئه و كه سه بيبینی كه دلئی گرفتاری دلداریی بوو بوو... (شیرین) له كانی دلپهوه ئاواته خوازی ئه و بوو، كه له و هه موو رووكهش و كه شوفش و خۆنوواندانه رزگاری ببوايه و، به ته نشت (عومه ر خه یام) ی دۆستیه وه بژایه ته نانه ت له گه ل له ناو دۆلئیکی چۆلوهۆلی و وشك و برنگی دووریشدا بژایانه هه ر پیتی خۆشتربوو!... ته نانه ت له ناو ئه و هه موو سایه و پایه و خۆش رابواردنه رواله تیبه یاشدا، هه ر هه ناسه ساردیبه كه ی تری له و ژیا نه پتی خۆشتربوو!... (شیرین) كه سه رنجی دا، ئه و ده موچاوه ی چا و پتی نه كه وت، كه به ئاواتیه وه بوو ببیبینی!، له بهر ئه وه به دلشكا و بیه كه وه رووی وه رگبیرایه وه لای خۆی!...

«شیرین» به ناو هۆله كه دا كشا، تا گه بیشته ئه و جیگایه ی كه خونکاری لی دانیشتبوو. چاوه كانی گبژ بوو بوون. هه ر هه نگا و پیک ئه رۆشیت به رپێگاوه، هیوا ی دلئی كه متر ئه بوه وه. پاشان به رامبه ر به شا راوه ستا. پیاویکی تاییینی له لایه كیه وه وه ستا، كه نیزه كیكیش له لایه كه ی تریه وه وه ستا... ئنجا پیاوه تاییینیبه كه لیبی پرسی: «ئایا شاهی گه وری خۆمان و، سه ردار ی رۆژه لات و رۆژئاوات پتی خۆشه ببی به میردت؟».

كه نیزه كه كه تیی گه یاند كه نابیی وه رام بداته وه!... له ناو هۆله كه دا دهنگه دهنگیك بلا بوه وه. له و كاته دا كه نیزه كه كه یه كه م روو پۆشی له رووی «شیرین» لادا... ئنجا (شیرین) دوو هه نگاوی تریش هاته پێشه وه... دیسانه وه چاوه كانی گبژبوونه وه... له پر دلئی دهستی كرد به لی دان... كاتیکی زانی، له داخانا، هه موو ئه ندامه كانی هاتبوونه له رزیب... چونكه دوا یی (عومه ر) ی به رچا و كه وت... كه ته ماشای كرد ئه وا دلداره كه ی خۆی له ناو هه ر دوو راویژكاره كاندا وه ستا وه! جا ئه گه ر خۆی پتی نه گیرایه، هه ر ئه و ده مه هاواری ئه برد بۆ ئه و، كه له ده ست ئه وانه رزگاری بكات و له گه ل خۆی دابییفرینتی بۆ جیگایه کی دوور!... دووباره پیاوه تاییینیبه كه پرسه كه ی له (شیرین) كرده وه، گوتی:

«ئایا شاهی گه وری خۆمان و سه ردار ی رۆژه لات و رۆژئاوات پتی خۆشه ببی به میردت؟...»

(شیرین) ئه مجاره یش ورته ی له ده مه وه نه هات كه نیزه كه كه روو پۆشه كه ی دووه می له سه ر رووی (شیرین) لادا... ئنجا (شیرین) هه نگا و پیک تریش چوه پێشه وه... ئیتر چاوی له كه س نه بوو، له رووی خۆشه و یسته كه ی خۆی نه بی...

بۆ جاری سیبیه میش، پیاوه تاییینیبه كه، ئه و پرسه ی لی كرده وه، به لām ئه مجاره «شیرین» گوتی:

«پیم خۆشه!...»

له خۆشیاندا ده ست كرا به ته پل لی دان، بۆریه كان به رهللابوون، ئه وانیش بۆ هه موو لایه كیان ئاشكرا كرد كه (شیرین) له شا ماره كرا. ئنجا (نظام الدین) لیبی نزیك بوه وه و كلاوی شازنی له سه ر نا!...

(عومه ر خه یام) یش وای لی هات كه به رچاوی، كه سی نه ئه ببینی... جیهان له به رچاویا تاریك بوو بوو... هه رچه ندی ئه كرد خۆی پتی نه ئه گیرا... زۆری نه ما بوو، له هۆش خۆی بچی و بكه وی به ده مدا... ئه ویش ترسا له وه ی كه ئه و كه سانه ی له وی دان به كه ی نه وه بینه كه ی بزانی، خه ریک بوو بچیتته ده ره وه. به لām (نظام الدین) ویستی بیخاته سه ر ئه وه ی كه له وی بمینیتته وه. نه وه ك شا لیبی تووره ببی. به لām هه ر چه ندیکی كرد خۆی پتی نه گیرا له وی بمینیتته وه. به په له خۆی كوتا بچیتته ده ره وه.

ئه وانه ی له ویشدا بوون، روویان كرده ئه و ناوه بۆ ئه مه ی بزانی چی روو ئه دا... شا له مه سه ری سوپما. (نظام الدین) ویستی چاره ی ئه م ته نگوجه له مه یه بكات. چرپاندی به گوتی (شیرین) دا كه بچیتته پێشتره وه و ده ست بخاته ناو دهستی خونکاری چاوه روان كه ره وه!...

«شیرین» یش چوه پێشتره وه، بی ئه مه ی هیچ ئاگای له خۆی بی.

چونكه بیری چوبو به لایه کی تر دا، نه ئاگای له و كه سانه بوو كه له وی دا كۆبوو بوونه وه، نه ئاگای له خونكار بوو. نه ئاگایشی له خۆی بوو كه چی ئه كات!... دهستی خسته ناو دهستی شاهه... به لām هه ر وهك بچیتته ناو گۆزه وه وابوو!...

(عومه ر) یش به هه له داوان خۆی گه یانده جیگای ته ماشا كرنی ئه ستیره كان، كه بۆ خۆی ته رخان كرابوو... تا بتوانی له تاریكایی شه ودا خه موخه فه ته كه ی خۆی بشاریته وه... هه ر وهك دلر هقی و زۆرداری مرۆف وای لی كرد بی كه په نا به ریتته بهر ئاسمان وابوو. له ناو باله خانه كه دا خۆی خه ریک كرد به سه رنج دان و خۆینده وه و لیكۆلاییینه وه وه. هه ره و هك تووشی تاو له رز بووی و ابوو... دهستی كرد به تۆمار كرنی ئه نجامی سه رنج دانه كانی خۆی... یه ك له سه ر یه ك گه لیك لاپه رهی ره ش كرده وه... كه ئه وانه زۆر به كاری ئه وه ی ئه هاتن كه رۆژمێره تازه كه ی رپك بخت. خه موخه فه ته كانی خۆی له ناو مه ی و هۆنراوه و ئاسمان ناسین دا ئه توانده وه... كه چی هه تا ئه هات خه موخه فه ته كانی په رهیان ئه سه ند و

پتريان لى ئەھات... نەخۆبىشى لە دەستيان رزگارى ئەبوو، نە لە مەى خواردەنەوھىش رزگارى ئەبوو!...

(عومەر خەيام) خۆى لەناو بەئەخانەكەدا خەرىك ئەكرد بەئاسمانەوھەررەك وىستىبىتى پەيوەندى خۆى لە ھەموو مەرقاھەتى پىچىرى واپوو.

بەلام (نظام الدين) وىستى لەو چۆلەوانىيەى بەئىتتە دەرەوھ. چووھ خوارەوھ بۆ ناو بازارى كەنيزەك فرۆشان كەنيزەكىكى جوانى شوخوشەنگى دلکيشكەرى كرى و پيشكەش بەھاورى خەمبارەكەى خۆى كرد پاش ئەوھىش، ھەر لە گەلىيا خەرىك بوو، تا خستىيە سەر ئەوھى كە واز لەو تەنيايى و چۆل پەرسىيەى خۆى بەئىتى و جارىكى ترىش بىتەوھ ناو جىھانەوھ... بەلام (عومەر) لەناو خەم و پەژارەكەى وادا بوو كە بەھۆى بىرەوھرى رابردووى خۆى و، دوا رۆژى تارىكى خۆبەوھەرگىز جىھان و بابەتى جىھانى بىر نەئەكەوتەوھ!...

جا لەو كاتەدا كە بەنگ كيشەكان دايان نابوو بۆ كوشتنى سازادە (توتوش)ى براى خونكار، (نظام الدين) ھاتە لای و لىتى خواست كە كاترەمىرىكى ئاوبى بداتى بۆ چەند ماوھەپەك، تا بەھۆى ئەوھوھ ئاگای لە كاتەكە بى. چونكە ئەوان نىوھ شەويان دانابوو بۆ كوشتنى ئەو. لەو كاتەدا كۆشكەكە بى دەنگ و سەنگى داگىرى كردبوو، ھەموو كەسپىك كشمات بووبوو. دلتنەنگى ھەموو لايەكى گرتبەوھ... فەرمان درا دەرگاناكان داخران دالان و پارەوھەكانىش ياساوتىكى زۆريان بەسەرەوھ دانرا... (توتوش) ىش چووھ ژورەكەى خۆى دانىشت.

ھەردوو ياساوتەكەى خۆبىشى لەملاو لەو لايەوھ راوھستان. دلسوژانە شىرەكانى خۆبان ھەلگىشابوو، ئامادە بوون بۆ جەنگ. لەملاو لەو لايىشىيەوھ ھەموو پىاوەكانى ناو كۆشكى شا و (عومەر خەيام) و (حەسەن ئەلسەباح) وھستابوون، كە ئەمى دوايىيان بەدەمى شىيرەكەى خۆى دوو كەللەى لە كەللە دوژمنەكانى نىشتمانەكەى خۆى پەرانەبوو!...

كە بوو بەكاتى دوانزەھەم رەنگى (توتوش) پەرى. ئەوانەى لەوتىشدا بوون كەوتنە شلەژان و پەشوكانەوھ. دەستيان برد بۆ چەكەكانى خۆبان. چاويان بربىيە دەرگاناكان تا بزائن ئەو بى باكە كى بە، كە ئەو كۆرەپان لى تىك ئەدات!... بەلام كەس لە دەرەوھ نەھاتە ژوروى. كەچى ھەر ئەو تاوھ بوو، لەپەر نەرەپەكى دىندانەيان ھاتە بەرگوى... يەكپىك لە

ياساوتەكان خۆبان سەرپىچەكەى خۆى لادا، كە تەماشىيان كرد، لەژىر ئەو سەرپىچەدا سەرپىچىكى سوورى بەنگ كيشەكانى بەسەرەوھ بوو. ھەلمەتى بردە سەر (توتوش) و خەنجەرە دەسك سوورە رەنگ خوتىنەكەى خۆى كرد بەدلىيا!... ئەوانەى لەوتىشدا بوون، تا ماوھەپەك بەحەپەساوى مانەوھ. ھىچ كانىكىيان شتىكى لە دەست نەھات بىكات. ھەموو بەجارتىك سەريان لى تىك چووبوو، نەيان ئەزانى چى بكن. ھەر وەك ھەموويان بەجارتىك، ترىشقە لى دابن و پەكيان كەوتبى واپوو. بەلام (حەسەن ئەلسەباح) زوو ھاتەوھ ھۆش خۆى. ھەلمەتى بردە سەر ياساوتەكە و دەمودەست كوشتى ئنجا يارمەتىدان لە ھەلگرتنى (توتوش)دا... بەلام ھەرچى دەرمانىكىيان كرد، كەلكىكى نەبەخشى... بربىنەكەى قوول بوو. كارىگەرەش بوو. كوشتى!.

وايش دەرئەكەوى، كە دەرد و سەرگەردانى، يەك لەدواى يەك روو نادەن. ھەموويان بەجارتىك روو ئەكەنە پىا. چونكە زۆرى پى نەچوو كابرەپەك ھات و تىتى گەياندن كە (بىزانى) يەكان لە سنوورى خاكى ئىران تىپەريان كرد و ھاتنە ناوھوھ. لەشكرىكى بى شورمارىشيان پىيە، كە چوار ئەوھەندەى لەشكرى شا ئەبى... كۆرى رايژكار كۆبووھوھ. بەلام ھەموويان دەميان بەسترايوو نەيان ئەزانى چى بلين.

دوايى شا پەناى بردە بەر (عومەر خەيام). ئەوھىش رووى كردە شا و پىتى گوت: «ھەمووتان لەسەر ئەوھ رىككەوتن كە ئىمە لەسەر لەشكر داماوین جا ھەتا لەشكرمان بۆ كۆنەبىتەوھ، سەرگەوتنمان دەست ناكەوتت.

ئەوھەندە ھەپە گەلىك چەكى ترى وايش ھەن، كە لەوانەن بەسەر لەشكردا سەر بگەون... بۆ وىنە: رىوشوتىكىكى وا بۆ خۆمان دابىن، كە لەناكاو بەدەين بەسەر دوژمندا، بەجۆرىكى وا كە ئاگای لە ئىمە نەبى و، چاوپروانى ئەوھىش نەبى كە بەدەين بەسەريا. تۆش ھەر ئەوھەندەت لەسەرە كە لە شوئىكىكى واوھ سەرنجىيان لى بدەيت كە ئەوان ئاگايان لە خۆبان نەبى. ئنجا بەشەوى مانگەشەو پەلامارىكى گورج و گۆلانەيان بدەيت پاشان لەبەرەپەياندا بكشىتە دواوھ و خۆتبان لى دوور بخەيتەوھ و سەرەوت بەخۆت و لەشكرەكەت بدەيت ئنجا كە شەويك دوو شەويك بەسەر ئەوھدا تىپەرى، لەپەر پەلامارىيان بدەيتەوھ. بى ئەمەى ئاگايان لە خۆبان بى. ئەوساكە ھەر مەبەستىكت ھەبى. ئەتوانىت پىيان جىبەجى بەكەيت «ئەوھىشت لەبىر نەچى كە لەشكرەكەى ئەوان لە سەربازانى مووچەخۆر

پیکهاتون. هەر ئه‌وه‌نده گه‌وره‌که‌یان بکوژری، ده‌موده‌ست بلاوی لێ ئه‌که‌ن. چونکه
که‌سی وایان بۆ نامینیتته‌وه که مانگانه‌کانیان بداتن!...».

خونکاریش له ر‌اوێژی «عومهر خه‌يام» دل‌خۆشبوو و په‌سندی کرد له‌به‌ر ئه‌وه ده‌موده‌ست،
ر‌اپه‌ری تا خۆی بۆ کوشتار ئاماده بکات...

ئه‌وه‌يش پێویست بوو که په‌کێک له کۆره‌کانی خۆی، له‌گه‌ڵ خزیدا بیات بۆ کۆری جه‌نگ
به‌لام کۆره‌کانی ئه‌و له‌سه‌ر سه‌ره‌زی و گه‌وره‌یی به‌ره‌که‌کانی ئه‌و کرد. ئیتر هه‌ر
ئه‌وه‌نده‌بوو. شازاده (ئه‌حمه‌د)، شازاده (مالک) ی برای بانگ کرده کۆری جه‌نگه‌وه. به‌و
هېوايه‌ی که ئه‌گه‌ر به‌سه‌ریا زال بوو، زۆرتر هه‌ل‌بگرێ له‌و که بیسته‌هاورپێی خونکار.
هه‌ردوو برا که‌وتنه زۆران بازیبه‌کی توندوتیژه‌وه به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌یان بۆ
ده‌رکه‌وتبوو که هه‌ر کامێکیان سه‌رکه‌وت بیجگه‌ له‌وه‌ی که له‌گه‌ڵ شادا ئه‌چێ بۆ جه‌نگ،
ته‌ختی شایش بۆ ئه‌و که‌سه ئه‌مینیتته‌وه... چونکه ئه‌وی له‌م زۆرانبازیبه‌دا بشکێ، ئیتر
ناوێری له‌ پاش ئه‌و شکانه داوا‌ی ته‌ختی شای بکات، به‌بیچه‌وانه‌وه جیگا‌که‌ی خۆی
به‌جێ ئه‌هێلێ بۆ له‌ خۆی به‌هێتر!

شازاده ئه‌حمه‌د، ویستی براکه‌ی خۆی بکوژن. که‌چی ئه‌م له‌ پر به‌زی کرده‌وه و دا‌ی
به‌زه‌وی دا. که‌لله‌ی به‌جۆریکی وا به‌ر زه‌ویبه‌که‌ که‌وت و نازاری پێ گه‌یشت، که له‌ دا‌ویی
دا هه‌ر چه‌ندیکی کرد خۆی پێ راست نه‌کرایه‌وه!. نه‌ته‌وه بلا‌وه‌یان لێ کرد و له‌ شاه‌زاده‌ی
سه‌رکه‌وتوو کۆبوونه‌وه. شازنی قین له‌ دل‌یش که‌ ناوی (زارادا) بوو هه‌ر به‌ته‌نشت
کۆره‌که‌ی خۆبه‌وه مایه‌وه، دل‌ته‌نگی و خه‌موخه‌فه‌ت به‌جۆریکی واکاری لێ کردبوو، پشم و
قین ئه‌مه‌نده‌ دل‌ی داگیر کردبوو، هۆشی به‌خۆی نه‌مابوو که‌چی بکات و چۆن بجوولیتته‌وه،
هه‌ر به‌جاریک به‌رچاوی تاریک بووبوو!... به‌لام (حه‌سه‌ن ئه‌لسه‌باح) هات به‌لایه‌وه و پێی
گوت «بۆچ شازن، تۆ له‌ ده‌ستچوونی خا‌که‌که‌ت ئه‌ترسیت?... تۆ له‌ راستیدا شازنی
(خه‌زه‌ر)یت، خا‌وه‌ن مافیشیت له‌م خا‌که‌دا. وا ئه‌و به‌ره‌له‌ستی دا‌ویییه‌ی که له‌ ر‌ینگاتا
بوو، نه‌ما... (توتوش) مرد. هه‌ر ئه‌ویشبوو که‌ چه‌قی ئه‌و ر‌ینگایه‌ی له‌ تۆ گرتبوو. که‌واته
خه‌فه‌ت مه‌خۆ. به‌لام «هه‌ر چیت پێ ئه‌لێم به‌گویم بکه. چونکه ئه‌گه‌ر وا بکه‌یت زۆوی پێ
ناچێ، پشتیوانه‌کانی من ئه‌تکه‌ن به‌شازنی ته‌واو!...»

به‌م ر‌ه‌نگه «حه‌سه‌ن ئه‌لسه‌باح» په‌رده‌ی له‌ رووی که‌سایه‌تیه‌به‌ شار راوه‌وه‌که‌ی خۆی
لادا... ئه‌وه‌ی ده‌رخست که‌ سه‌رۆکی (به‌نگ کیشه‌کان) خۆیه‌تی. به‌لام ئه‌مه‌ی هه‌ر بۆ
شازنی دل‌ پر له‌ قین ئاشکرا کرد!...

که‌نیزه‌که‌ که‌ دل‌ی چوو بوو به‌ «عومهر خه‌يام» ی گه‌وره‌ی خزیدا.

پر به‌دل‌ خۆشی ئه‌ویست. هه‌ر چه‌ند «عومهر خه‌يام» ی بدیایه به‌دل‌ته‌نگیبه‌وه ئه‌ویش
دل‌ی ته‌نگ ئه‌بوو. هه‌ر چیه‌کی له‌ ده‌ست به‌هاتایه، ئه‌یکرد، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی (عومهر خه‌يام)
دل‌ی بکرتته‌وه... ر‌ۆژتیک له‌ ر‌ۆژان، ده‌نگیکه‌ی دا به‌گوتی عومهردا وای زانی دل‌ی پێی
خۆش ئه‌بێ... گوتی: «به‌راست ئه‌ته‌وی، هه‌ندیک له‌ که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی (به‌نگکیش) ده‌کان
شاره‌زا بیست، که له‌ پاش دوورکه‌وته‌وه‌ی «له‌شکر، که‌ته‌کانیان هه‌موو لایه‌کی
نیشتمانه‌که‌مانی گرتوته‌وه؟» ئه‌م پرسه (عومهر) ی له‌بیرکردنه‌وه و گیتروویتری هوشیار
کرده‌وه. ئه‌ویش لێی پرسی چی ئه‌زانیت له‌م رووه‌وه پێم بلێ. که‌نیزه‌که‌که‌یش گوتی:

«من ئاگام له‌ که‌نیزه‌کیکه‌ و ئه‌یناسم، چه‌زی له‌ پیاویک کردوه، که له‌ ناو
ئه‌شکه‌وتیکدا نه‌ژی، دوور له‌ هه‌مووان. ئه‌م پیاوه ر‌ۆژتیک له‌ ر‌ۆژان له‌گه‌ڵ به‌نگ
کیشه‌کاندا ژیاوه و کاری کردوه. به‌لام له‌ دا‌ویی دا لێیان جیا‌وته‌وه.

بۆیه‌کاخۆشی له‌ناو ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌دا په‌نا داوه که نه‌یکوژن. جا ئه‌گه‌ر چه‌ز ئه‌که‌یت، من
ئه‌توانم ئافره‌ته‌که‌ وای بکه‌م، که له‌گه‌ڵ خۆی دا بماناته لای ئه‌و پیاوه!...»

(عومهر خه‌يام) یش که‌ ئه‌وه‌ی له‌ که‌نیزه‌که‌ که‌ بیست. ده‌موچاوی گه‌شایه‌وه چونکه زۆر
به‌په‌رۆشه‌وه بوو که ئه‌وه بزانی، چۆن ئه‌و خوین ر‌یژانه ئه‌م کرده‌وانه ئه‌نوین و له‌ کوپه‌وه
دین، تا ئه‌م که‌تانه بکه‌ن، که هه‌ر له‌گه‌ڵ پیاوانی زرن‌گ‌کار و فه‌رمانداردا نه‌بێ
نایکه‌ن!... که‌ شه‌وی دا‌ویی هات، (عومهر خه‌يام) له‌گه‌ڵ که‌نیزه‌که‌که‌ی خۆی دا چوه
ده‌روه بۆ ئه‌و جیگایه‌ی که (له‌یلا) ی هاورپێی که‌نیزه‌که‌که‌ی لێ بوو. (له‌یلا) یش که‌وت
به‌ناو چه‌ند ر‌ینگایه‌کی ته‌نگ و ته‌سک و چۆل‌هۆل‌ دا بردنی که به‌ناو شاخه‌کاندا
ئه‌رۆشتن. دا‌ویی گه‌یشتنه ئه‌شکه‌وتیکه‌ی تاریک و نووته‌ک. له‌ویدا پیاویکیان دی،
پێستی وشک هه‌له‌هاتبوو ر‌ه‌نگی گۆرابوو. ئیسکه‌کانی ده‌رپه‌رپه‌بوون. (عومهر خه‌يام) یش
به‌سه‌رهاتی خۆی لێ پرسی. پیاوه‌که‌یش گوتی:

«منیش په‌کێک بووم له‌ به‌نگ کیشه‌کان. به‌لام له‌ پاشدا لێیان جیا بوومه‌وه. وا
ئیسکه‌که‌یش به‌ده‌ره‌ده‌ری لێره‌دا ئه‌مبینی. نامه‌وی خۆم ده‌رخه‌م، نه‌وه‌ک بکوژن... به‌نگ
کیشه‌کان تیره‌که‌ن، بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان ده‌رخه‌ن، ئه‌یانشارنه‌وه. لاوه‌کانیش به‌وه
فریو ئه‌دن: به‌نگیان ئه‌دنه‌ن بیکیشن، ئه‌وه‌یشیان ئه‌خه‌نه‌میشکه‌وه که له‌ دا‌وی مردن

خوشبیه کی زور دیته ریبان. بابه تی وایشیان بۆ ئه گپرنه وه، که ئه و لاوه دل پاکانه ئه خه نه
سه ر ئه و باوه رهی، که سه رۆکی تیره که هه موو شتیکی له ده ست دی بی کات. هه ر
که سیکی ش فرمائی ئه و به جی به یینی، به هه شتی پی ئه دردی جا که لاوه که باوه ری به مانه ،
هه موویان، هیئا، ئاراسته ی ئه که ن بۆ ئه و شوینه ی ئه یانه وئی.

ئو ویش هه ر چیه کی پی ئه لاین ئه ی کات. کویرانه به قسه یان ئه کات.

هه ر خوا خوای ئه وه یه تی زوو بمی نا ئه و خوشبیه به جی پی ئه لاین پی دراوه!...

(عومه ر خه یام) یش جی گای ئه وانه ی لی پرسی... ئو ویش تی گه یان، که به نگ
کی شه کان هه واربان زوره. هه ندیکیان له (سوری یه) دان، هه ندیکیشیان له
(کوردستان) دان، ئه وانی تریشیان بلا و بونه ته وه به هه ندی لای تر دا. به لام بنکه ی
سه رکرده یه تی به که یان، که له هه موو بنه که یان به گه وره تر دائه نری، که لاتی که له ناو
دۆلکی دا، که که وتۆته ژوو روی خاکی فارسه کانه وه. به لام که لاته ئه لاین: «که لاتی
مه رگ!»...

(عومه ر خه یام) له ناو ژووری بالاخانه که ی خوئی دا، که له ناو کۆشکی شادا بوو،
دانیشت و دهستی کرد به خو ئاماده کردن بۆ ئه وه ی که بروات بۆ بنکه ی به نگ کی شه کان، تا
له رازیان تی بگات... «بافا» ی که نیه رکی شه به ته نشتی وه دانیشت، فرمی سک به چاوه کانی
ئه هاته خواره وه لیتی پارایه وه که بۆ ئه وئ نه پروات نه وه که نه توانی بگه ریتسه وه... پاش
ئه وه ی لیتی پارایه وه که له گه ل خوئی دا بیبات، تا له ری گادا یارمه تی بدات و هاو به شیشی
بکات له خوئی و ناخوئی دا... به لام (عومه ر) به گوئی نه کرد. فه رمائی پی دا که
می نیتسه وه له وئ تا ئه گه ریتسه وه... کاتی ئه وان له و قسانه دا بوون، گوئیان له دنگی ده رگا که
بوو، یه کیک لیتی ئه دا. پاشان که نیه رکی شه هاته ژوو ره وه... ئیتر هه ر ئه مه نده (عومه ر)
چاوی به و که نیه رکه که وت، دلی داخو ریا، په لو پۆی که وته له رزیب به په رۆشیکه وه لیتی
پرسی: چی ئه وئ!؟

ئو ئا فره ته. که نیه رکه که ی «شیرین» ی دل په رستی بوو. بۆ بابه تیکی وا هاتبوو پی
بلتی، که عومه ر هه ر به خه ویش نه ی ئه بینی گوتی: «خانم ئه لئ ئه چه وه مائی باو کم له وئ
شیو ئه خۆم. به لام پینش ئه مه ی بگه ریتسه وه کۆشکی شا تاو یک له ناو باخچه که دا
ئه می نمه وه!...».

... ناخۆ ئه زانیت، که سئ نوقمی ئاو بووی و خه ریک بی بخنکی چی ئه کات، ئه گه ر

133

بی تو به ری که وت دهستی له که مه ره یه کی رزگار بوون بکه ویت، کاتی که په له قازی
ئه کات؟!... جا ههستی ئه و پی اوه نوقم بووه که له و کاته دا هیوای رزگاری هاتیته دلیه وه،
به هیچ ناژمی ری له چا و ئه و خوئی و شادمانی به دا که به هه موو ئه ندامه کانی (عومه ر
خه یام) گه ییشت، له کاتی بیستنی ئه م راسپارده یه دا (عومه ر خه یام) که ئه وه ی
له که نیه رکه که بیست، ده مو ده ست خوئی گه یانده ری گاو بانه کان.

به هه له داوان، به ناویاندا تی په ری کرد. دلی ئه مه نده خوئی بوو به و موژده یه، که
هه موو جیهان شادمانی ئه وئ تیا جی ئه ئه بووه وه...

هه رچی دمه نیکی ئه هاته پینش چا و، وه ک له به زمو ره زه مدابن و هه لپه رین بکه ن وابوو.
ههستی دلی وروژابوو، هۆنراوه ی تیا هه ل ئه قولا، ئه رژانه ناو زمانی به وه... کاتی
بووه کاتی به لینه که، سه رکه وته سه ر دیواره که و خوئی هاویشته ناو باخچه که وه. چوو له ناو
ئه و گولزاره دا دانیشت، که هه موو جار یک له ویدا به دیداری خو شه ویسته که ی خوئی شاد
ئه بوو. ئنجا دهستی کرد به چاوه پروانی. ئه مه نده چاوی بری به ری گاکه زوری نه ما که
گلینه کانی له چاوکانی بی نه ده ره وه، تا له پینش خوئی دا، پینشوازی دلخوازه که ی بکه ن!...
هه مووی ماوه یه کی که می پی چوو. که چی به لای ئه وه وه وه ک چه ند سالیکی پی چووی
وابوو... ئه وه نده ی پی نه چوو (شیرین) په یدا بوو هه ر وه ک خوئی ما بووه وه، هیچ
نه گو رابوو، نه له رۆشتنی نه له به ژن و بالا ری کوی پی که که ی دا! نه له جوانی به دلکی ش
که ره که ی دا نه له گیانه پاکه سوو که که ی شد!...

(عومه ر خه یام) یش له جی خوئی هه لبه زی به وه، ئه مه نده به په رۆش بوو بۆ بی بی نیی رووی
(شیرین)، دلی گری سه ند بوو خوئی پی ئه ئه گیرا... باوه شی کرد به (شیرین) داو به خو به وه
گوشی... لی به کانی خسته سه ر لی به کانی ئه و. ما چه که یان ئه مه نده ی پی چوو، نا گایان له
خۆیان نه ماو جیهانی شیان له بی رچوو وه... له ناو جیهانیکی پر هه ست و تاسه و دل داری
به رامبه ری دا نوقم بوون و مه ست بوون و له خوئیان و نبوون تاو یک پی که وه مانه وه، هه ر
ئه تگوت خه وه و ئه بی بن!...

به لام هه موو خه ویکیش برانه وه ی هه یه. چونکه پی یست بوو شیرین بگه ریتسه وه بۆ
کۆشکی شا. له بهر ئه وه به داخ و خه فه ته وه له یه ک جیا بوونه وه ئه و چاوی پی که وتنه ی شیان،
ئه وه نده ی تر، گری راستی تی به ردان... و اتا ئه و راستی به ی که بریاری به سه ردا دا بوون.
دوو ره یه که تر برین!...

134

ئىتر كاتى ئەو ەيش ھات كە (عومەر خەيام) خۆى بکوتى بۆ (كەلاتى بەنگ كيشەكان)... چەند رۆژىك بەرې دا رۆيشت تا گەيشتە ئەوى... جى ھەوارەكەيان برىتى بوو لە كەلاتىك كە بەسەر بەرزايىبەكەو ە دوست كرابوو. پىاو نەى ئەتوانى بىگاتى، مەگەر بەچەند رېگايەكى سەخت و تەنگەبەردا پىرۆيىشتايە، كە پىران بوو لە كەللەسەرى مرۆقى كوژا و... دياربوو ئەوانەى كە كوژرابوون، لەو كەسانە بوون، كە ئەوانىش وەك (عومەر خەيام) خۆى، بەدلىاندا ھاتبوو چاويان بەو كەلاتە بکەوئى كە برىتى بوو لەجىگەى پىاو كوژان! (عومەر خەيام) بەبىرىدا ھات بگەرتتەو. بەلام تازە كار لەكار ترازابوو. چونكە زۆرى پى نەچوو، چاوى بەچەند كەسېك كەوت، لە كەلاتەكەو ە دەستيان بۆ ئەكېشا. لەسەر دىواری كەلانەكەو ە خۆش ھاتيان لى كرد... تۆ بلىتى ناسىبىتتايانەو؟... ياخود ئەمە ھەر فرىودانىك بوو، بۆ ئەمەى كېشى بکەنە ئەوى، تا بىخەنە سەرە رېگاي مەرگەو؟...

(عومەر) ھەر ئەو ەندە گەيشتە جى ھەوارەكەيان، دەرگاكانى بۆ كرانەو ە پىاويكى پىر بەپىرىو ە چوو، پىشوازيبەكى تەواى كرد. كابرە كە ھەر ئەمەى ئەدا بەگوئى دا: «خۆش ھاتى عومەر خەيامى بەرېز!... ئىمە بۆ يەكا خۆش ھاتى لە تۆ ئەكەين، چونكە تۆ «پىاويكى بى وەبىت. خۆ ئىمە ئەو ەيش ئەزانين كە تۆ ھەر بۆ سەرنجدان و لىكۆلىنەو ەى ئاسمان و ئەستىرەكان ھاتووتتە ئىرە. ھەر چىبەكت ئەوى ئامادەين بۆتى بکەين!...» (عومەر) ىش گوتى: «بەراستى ئەمە شتىكى سەيرە كە ئىو ەم ھاتنەى منتان زانپىو ە.

ئىو ە ئەمەتان لە كوئى زانى؟ بىگومان ئىو ە لە ھەموو جىگايەكدا سەرنج دەرېكتان داناو ە تا لە ھەموو كەينەوبەينە و كارەساتىك كە روو ئەدەن ئاگادارتان بکەن... منىش لە بابەت ئىو ەو ە ھەروام بىستتو ە!...» پىاو ەكە (عومەر) ى برد لەگەل خۆى داو گىراى بەناو كەلاتەكەدا، ھەموو كەلوقوژبىنىكى ژيانى ناو كەلاتەكەى پىشان دا: دانىشتوانى ناو كەلاتەكە چۆن ئەژىن؟ ھېز و ھەرەتيان تا چ ئەندازەبەكە؟. يارمەتى دەرەكانى خۆشيان چۆن پەرورەدە ئەكەن، تا ھىچ جوڑە سەركىشىبەكەيان تىا نەمىنى و ھەرچى (جىنشىين) پىيان ئەلى، كە سەرۆكى تىرەكەبە، جىبەجىبى بکەن!؟.

عومەر لىتى پرسى (جىنشىين) ە كەى ئىو ە ناوى چىبە؟... بەلام ھەر چەندى كرد و ەرامىكى بۆ ئەم پرسە و ەرنەگرتەو ە... ھەر ئەو ەندەى لى تىگەيشت كە ئەو «جىنشىين» ە لە دەرەو ەى كەلاتەكەدا، لە شوپىنىك دايە!.

جا ھەر لەو شەو ەدا، لەناكاو شتىكى گەورە، لە (عومەر) رووى دا ئەو ەيش ئەو ەبوو كە ئافرەتىكى روو داپۆشراو ھاتەلاى، پى يان گوت ئەمىش لە يارمەتى دەرانى بەنگ كيشەكانە!... كاتى كە ئافرەتەكە، روو پۆشەكەى لەسەر رووى خۆى ھەلمالى، (عومەر) سەرسام ما... چونكە ئەو ئافرەتەى ھاتبەو ە سەردانى «زارادا»ى ژنى شا و دايكى شا ەزادە ئەحمەدى كورى شابوو!...

شا ژنىش پىى گوت: «سەرت سورنەمىنى لەمن، منىش تۆزىك لە پىش پىى تۆدا ھاتوومە تە ئىرە!... ئەى تۆ بۆچ نابىتە يارىدەدەرى ئىمە؟. ئەو رىوشوتىنەى تۆ بۆ خونكار تانا، واى پىشان دا كە تۆ خاوەنى ھۆشىكى گەورەيت. ئەى بۆچ نايەبىتە سەر دەستەى ئىمەو ە بشىبىتە راپوئى كارمان؟.

«... زۆرى پى ناچى ئەم خاكە دەست ئىمە ئەكەوئى. من خۆم شاژنى (خەزەر)م... بەنگ كيشەكانىش لەم مەبەسەمدا يارمەتىم ئەدەن... تۆبىش لەگەل ئىمەدا خاوەن ساىو ە پاىە ئەبىت!...» (عومەر) ىش سەرسام ماوو، نەى ئەزانى چى بلى. ھەر چەندىكى ئەكرد، نەى ئەتوانى قسەكانى شاژن بەرپەج بداتەو ە، ھەر و ەا نەيشى ئەتوانى قسەكانى پەسند بكات. ھىچى بۆ نەماىەو ە ئەو ەبى كە سەر بەرز بكاتەو ە بۆ ئاسمان و بەسەرسورمان و دامايىبەكەو ە سەبرى بكات!...

۴

(عومەر خەيام) ھەر لەسەرسورمان و دامايى خۆى دا ماىەو ە... بەخۆى نەئەزانى كە كات چۆن تىپەر ئەكات. بەلام كە ھاتەو ە ھۆش خۆى، تەماشاشى كرد لەناو كەلاتەكەدا بزوتتەو ە و دەنگە دەنگىك پەيدا بوو. كە پرسى چى قەوماو ە پى يان گوت: سەرۆكى ھەرگەورەمان گەيشتتو ە جى.

ھەر ئىستا بانگت ئەكاتە لای خۆى!... پاشان برديان بۆ ھۆلە گەورەكەى كەلاتەكە كە تەماشاشى كرد ھۆلىكى يەجگار فراوانە، پرە لەكۆمەلىكى گەورە لە «بەنگ كيشەكان» كە ھەموويان بەرگى سووريان پۆشىبوو... لەسەر رووى ھۆلەكەيشەو ە سەرۆكە ھەرە گەورەكەيان دانىشتبوو، بەبەرگى سىبىبەو ە.

شاژن (زارادا) ىش لە تەنشتىو ە و ەستابوو.

(عومەر خەيام) ىش لە سەرۆك نرىك بوو ەو ە. كە سەرنجى لى داو لىتى ورد بۆو ەو ە، كىش و مات بوو. داچلەكى!... پاش ئەو ە جارىكى ترىش سەبرى سەرۆكى كردەو ە، نەو ەك

بههله دا چووبی!... بهلام ئەمجاره‌یش بۆی دەرکه‌وته‌وه که سه‌رۆکی بالاکه نییه (حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح) نه‌بی!...

(حه‌سه‌ن) پیتی گوت: «سه‌رچاو هاتییته‌ی هاویری خوشه‌ویسته‌که‌م بۆ ناو که‌لاته‌که‌مان... له راستی دا ئیمه‌ داماو یارمه‌تی تۆین... هه‌رچیسه‌کت پتییسته‌ بی له که‌لوپه‌لی لیکۆلیینه‌وه و راستی دۆزیینه‌وه بۆتی په‌یدا ئەکه‌ین...»

بام تۆیش لیره‌ بمینیته‌وه و ببینه‌ راوێژکاری من... تۆیش به‌رگی سپی ئەپۆشییه‌ وه‌ک من... له‌ نه‌نشته‌ی خوشمه‌وه‌ رانه‌وستییته‌. پر به‌دل هه‌زم ئەکرد، که (نظام‌الدین) یش، لیره‌دا، له‌گه‌لماندا بوایه‌. بۆ ئەمه‌ی هاوده‌مییه‌که‌مان ته‌واو بوایه‌ و خوشتر ریمان بیواریه‌. به‌لام ئەوه‌نده‌ دلسۆزی نوواند بۆ شا، سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر خۆی دا هیتا!... دوا‌یی مرد!...»

(عومه‌ر خه‌یام) که ئەمه‌ی لی بیست، ده‌مده‌ست ئیش به‌دلی گه‌بیشته‌.

ده‌ماری توند بوو، تووره‌بوو، ده‌ستی کرد به‌هه‌ره‌شه‌کردن. ئنجا دلسۆزی خۆشی بۆ شا نوواند. ویستییته‌ی رپی بدات، که‌لاته‌که‌ به‌جی به‌یلتی.

تا بگاته‌وه‌ کۆشکی شا... (حه‌سه‌ن) یش پیتی گوت: «من نامه‌وی به‌زۆر هیچته‌ پتی بکه‌م. بۆ کوی ئەچیت بچۆ. به‌لام تۆ به‌وه‌ خۆت له‌ناو نه‌به‌یت. چونکه‌ ئەوه‌نده‌ی پتی ناچی کۆری جه‌نگ شا و پشتیوانه‌کانی‌شی ئەگرته‌وه‌. چونکه‌ هه‌رچه‌نده‌ ئەوه‌سه‌ر (بیزانتی) په‌کاندا سه‌رکه‌وتوو، به‌لام نییه‌وه‌ی له‌شکره‌که‌یشی له‌ناوچه‌ بیجگه‌ له‌وه‌ خۆشی و کوره‌که‌یشی بریندار بوون!...» جا له‌ پاش ئەمه‌ی (حه‌سه‌ن) لپی ناشکرا کرد، که‌ په‌یمانی دۆستایه‌تی له‌ناو هه‌ردووکیان دا پچراو نه‌ما، (عومه‌ر خه‌یام) به‌تووره‌یییه‌که‌، به‌جی هیتته‌ وه‌ چووه‌ دهره‌وه‌!...

ئیتتر هه‌ر ئەوه‌نده‌ (عومه‌ر خه‌یام) به‌بی وه‌ی، له‌ (که‌لاتی مه‌رگ) رزگاری بوو، ده‌مده‌ست رووی کرده‌ باره‌کای له‌شکری شاه‌ی. خونکاره‌ برینداره‌که‌یش، له‌ شتیوه‌یه‌کی گه‌رموگوردا، خوش هاتی لی کرد و چاک و چلۆنی له‌ گه‌لدا کرد!... چونکه‌ پیتی له‌وه‌ ئەنا که‌ سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی له‌ جه‌نگه‌که‌دا به‌سایه‌ی راوێژی (عومه‌ر) وه‌ بوو! جا له‌ کاته‌دا که‌ ئه‌ویش له‌ گه‌ل پزیشکه‌کاندا له‌ژێر خیته‌تی خونکاردا بوو، یه‌کیک هات پیتی گوتن:

که‌ شازاده (ئه‌حمه‌د) به‌خۆی و کۆمه‌لیک له‌ یاریده‌ده‌ره‌کانییه‌وه‌ رووی کردۆته‌ شاری

(نه‌ی ساپوور) ئەیه‌وی کۆشکی شا داگیر بکات... که‌ ئەوه‌یان بیست خونکار و سه‌رکرده‌کانی هه‌ناسه‌ ساردی داگیرتن به‌لام شازاده (مالک) که‌میک ده‌ماری بزوت، به‌باوکی گوت: «هه‌ندی سه‌ریازم له‌ یاساوه‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆت بده‌ری، هه‌ر ئیستا ئەجم بۆ سه‌ری، فیری شه‌رمی ئەکه‌م!...»

به‌لام شا به‌وقسانه‌، بایه‌خی نه‌دا. رووی کرده‌ (عومه‌ر خه‌یام) و راوێژی له‌و خواسته‌. ئەمیش ئەو به‌سه‌رهاته‌ی، ئەو باره‌ی، بۆ هه‌مووان رۆشن کرده‌وه‌. گوتی:

«ئهم کاره‌ هه‌ر له‌ شازاده (ئه‌حمه‌د) خۆیه‌وه‌ روونادات. که‌سانی تریش هه‌ن له‌ دوايه‌وه‌، پالی پتیه‌ ئەنیتن که‌وا بکات... ئەگه‌ر هه‌ر خۆی بوایه‌، نه‌ی ئەویرا، به‌ته‌نیا، «هه‌ل بکویتیته‌ سه‌رکۆشکی شاه‌ی... به‌لام من له‌م دوايه‌دا زانییم که‌ «به‌نگه‌کیشه‌کان» یش یاریده‌ی ئەده‌ن، مه‌به‌سیان ئەوه‌یه‌ که‌ خۆی و دایکی بخه‌نه‌سه‌ر ته‌خت!...»... هه‌موو لایه‌ک له‌م قسانه‌ی سه‌رسام مان. ئنجا (عومه‌ر) ده‌ستی کرد به‌رۆشن کردنه‌وه‌ی قسه‌کانی خۆی. گوتی:

«من ئیستاکه‌ له‌ (که‌لاتی مه‌رگ) وه‌ ئەگه‌ر پتیه‌وه‌، که‌ برییتییه‌ له‌ هه‌وارگه‌ی به‌نگ کییشه‌کان. له‌ وێی دا چاوم به‌ «زارادا» ی شازن که‌وت که‌ ئه‌ویش هاریکاری ئەکردن له‌م کاره‌دا. جا ئەگه‌ر بمانه‌وی سه‌ر که‌وتنمان چنگ که‌وی، پتییسته‌ له‌ پیتشدا ئەم تیره‌یه‌ له‌ ناو به‌ین. ئەگینا له‌ ده‌ست به‌دکرداری ئەوانه‌ رزگارمان نابێ، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر شاه‌زاده (ئه‌حمه‌د) یش له‌ ناو به‌ین هه‌ر له‌ده‌ست ئەو به‌نگ کیشانه‌ رزگارمان نابێ...»

هه‌ندی له‌ سه‌رکرده‌کانیش پرسییان، گوتیان:

«جا ئیمه‌ که‌ به‌م جۆره‌ ماندوو و شپه‌زه‌ بووبین، چۆن پیمان ئەکری به‌رامبه‌ری یان بکه‌ین، سه‌ره‌رای ئەمه‌یش که‌ هیتی شازاده (ئه‌حمه‌د) له‌م لاوه‌ به‌رامبه‌رمان وه‌ستایی؟ (عومه‌ر خه‌یام) یش وه‌رامی دانه‌وه‌ گوتی:

«جاری بام شازاده (مالک) ده‌ست پتیشکه‌ری بکات: بچیته‌ سه‌رکۆشکی خونکار و ژنان و منالانی «لی دهره‌هیتنی و بیانیات بۆ ئەو دۆله‌ی که‌ دراوستی (که‌لاتی مه‌رگ) ه». ئەمه‌یش بۆ ئەوه‌یه‌ که‌ ئەگه‌ر شازاده (ئه‌حمه‌د) گه‌یشته‌ کۆشکه‌که‌، هیچی له‌ ده‌ست نه‌تی بیکات. ئەوساکه‌یش، بیگومان ئەو روو ئەکاته‌ (که‌لاتی مه‌رگ)، که‌ له‌وی دا به‌هه‌موو هیتیکمانه‌وه‌ به‌ره‌ و پیری ئەچین!... ئەمینیته‌وه‌ جه‌نگی (که‌لات) ه که‌ ئه‌ویش ئاسانه‌.

من خۆم له‌وی بووم. وام بۆ دهرکه‌وت که‌ که‌لاته‌که‌ ئەوه‌نده‌ کۆنه‌، ته‌مه‌نی ئەگه‌ر پتیه‌وه‌ بۆ

به لّام شا پەرتیشان بوو بوو برینه که ی کاربگه ربوو، هه راسی پی سەندبوو.

پرستی پرابوو. مردن گه بیشتبوو ناو هه موو ئەندامه کانیهه وه... له بهر ئەوه ناردی به شوین شازاده (مالک) ی کورپی دا. هات. خونکاریش دەستی کرد به نامۆژگاری کردنی یهک جاری. دوایی پیتی گوت:

«پتوبسته عومەر خه یام» هه رچییه کی پی گوتیت، له قسه ی نه چیته ده ره وه چونکه ئەو دلّسۆزییه کی وای نوواندووو بۆ ئیمه، که هاوتای که م دەست ئەکه ویتته وه» (شا) ئەوه ی گوت و گیانی به خوا سپارد!...

ئالاکان هینرانه خواره وه. ته پله کان لی دران. دهنگه کانیهان هه ر له ئاوازی ئەو دلّه خهفه تبارانه یان ئەکرد که گیانی شایان ره وانه ئەکرد بۆ جیگای دوایی خۆی!...

دانیشتووایی (که لاتتی مه رگ) ئەم دهنگانه یان گوئی لی بوو. چاوتیشیان له ئالاکان بوو، ئەهینرانه خواره وه. په ییان به وه برد که له شکر گاهی دوژمنه کانیهان چیهان به سه رهاتوه. له بهر ئەوه شادمانیی خویان ئاشکرا کرد... شازنیش خۆی گه یانده لای «یافا» که له ناو بالاخانه که ی که لاتته که دا خرابوو به ندیخانه وه. ئەو دهنگه ی بۆ گپرایه وه. ئنجا پیتی گوت:

«ئەوه هیتستا هه ر به دلّسۆزی ماوینته وه؟! خۆنکار مرد. (عومەر) یش خۆی ئەخاته وه پال «شیرین» ی خۆشه و بستی. که واته جیگای تۆ له کوئی ئەبیتته وه؟ بۆچ تۆ له وه پیتیش جیگات بووه له دلّیا؟!... بۆچ نازانیت که (عومەر) چیه له گه ل «شیرین» دا «ئەکرد له کاتی کۆچی شا و نه خۆشیه که ی دا؟!». (حه سه ن) یش هات و کۆتریکه ی له بالاخانه که دا گرت و هینایه ده ره وه. ئنجا نامه یه کی پتوه به ست و به ره لّالی کرد بچی بۆ لای شاهزاده (ئهممه د)، تا ئاگای له مردنی شا بی. ئنجا له گه ل شازندا گه رانه وه و سه ره له نوئی ده رگای ژوو ره که یان له «یافا» ی که نیه زه ک داخسته وه!... که نیه زه که به سه زمانه که به ته نیایی و دلّشکاو بیه وه مایه وه له ناو ئەو به ندیخانه یه دا. به چاوی خۆی ئەیدی دای داویان ئەنا یه وه بۆ دلّخوازه که ی خۆی که تووشی سه ر گه ردانییه کی بکه ن، که چی هه ر چه ندی ئەکرد رینگای نه بوو یارمه تیه کی بدات، بۆ رزگار کردنی. به لّام ئەو به سه زمانه، له ناو ئەو به ندیخانه یه دا چیه بۆ ئەکرا؟. «یافا» له پر دهنگی چه ند پاچیکه ی هاته به رگوئی، که به رده که یان پی هه ل ئەکۆلی.

گوئی گرت له ودهنگانه. پاشان له سه روو بالاخانه که وه سه یریکه ی خواره وه ی کرد. که

سه رده می رۆماییه کان. به لّام شتیکی سه یرم تیا دی، سه رنجی راکیشام. که ته ماشام کرد دیواره کانی ژوو ره کانی خواره وه ی، تک تک نه وتیان لی دیتته ده ره وه... ئەم دلّیه نه وتانه یش له ناو ئەستیرکی بچووک بچووک دا کۆ ئەبنه وه، که که وتوو نه ته ناو ئەشکه وته کانی خواروو وه.

«بهنگ کیش» هکانیش له و نه وته هه ل ئەگرن و ئەبیه ن بۆ سه ره وه، بۆچرا داگیرساندن به کاری ئەهین... جا ئەگه ر ئیمه بتوانین ریبازیک به ناو به رده کاندای بکۆلین، که نه رمو خاویشن، له لایه که وه، ئەتوانین ئەو نه وته گر تی به ر بده ی. ئیتر ئەمه نده ئەبیت به چه ره دوو که ل که (بهنگ کیش) هکان له ناویا به چه شنی مشک ئەخنکین! ئیتر ئەوسا که شازاده (ئهممه د) سویند خواره کانی خۆی له ده ست ئەچی و ئەترسێ له وه ی شه رمان له گه لدا بکات... خۆ ئەگه ر هاتوو شه ریشی له گه لدا کردین، ئەتوانین زۆر به ئاسانی پیشکینین!»...

که خونکار و سه رکرده کانی ئەم رتوشوین دانانه یان له (عومەر خه یام) بیست، ئەمه نده به لایانه وه دروست و ناوازه بوو، هه موویان دلّخۆش بوون و پیتی گه شان وه. ئنجا ده موده ست، ده ستیان کرد به جیهینایی. هه رچی شاهزاده (مالک) بوو، خۆی گه یانده کۆشکی شاو هه رچی ئافره ت و منالیک له وئ دا بوون گوترانییه وه... کاتی که کاروانه که یان گه ییشت گیانی شا و گیانی سه رکرده کانی شادمان بوون. به لّام (عومەر) به دوای ئافره تیک دا ئەگه ر له ناویاندا، که ئەویش: (شیرین) نه بوو... پرسی: «یافا» ی که نیه زه ک کوا؟!... کاتی که زانی «یافا» له ناویاندا نه ماوه، خه مو په ژاره هاتنه دلّیه وه، و دلّخۆشیه که ی لی گوێراو بوو به دلّته نگی. چونکه پی یان گوت: حه سه ن ئەله سه باح» کۆچی کردبوو بۆ (که لاتتی مه رگ)، ئەویشی له گه ل خۆی دا بردبوو بۆ ئەوئ... به لّی، ئەبی به زۆر بردیستی له گه ل خۆی بۆ ئەوئ. چونکه (عومەر) له وه دلّنیابوو، که که نیه زه که که ئەمه نده دلّسۆزی بوو، له وانه نه بوو دلّی بگۆرئ... دووباره خه مو په ژاره دلّی (عومەر) ی داگرته وه... چونکه ئەوه ی یه جگار پی ناخۆش بوو که ئەو کچه دلّسۆزه یش وه ک دانیشتووایی ناو که لاتته که ی به سه ربئ!... واتا بسوتئ!...

که چی له گه ل ئەمه یشدا ده ست به ردار ی جیه جیکردنی پیره و بیه که ی خۆی نه بوو!... زوو به زوو فه رمانی دا، به ندیه (بیزانتی) یه کان کۆکرانه وه، ده موده ست، ده ستیان کرد به هه لکۆلینی رینگایه ک به ناو که له به رده کاندای، بۆ ئەمه ی بگه نه کانه نه وته کان!...

تەماشای کرد ئەوا کۆمەڵیک پیاو خەریکی ھەلکۆلینی بەردەکەن.

(عومەر خەيام) یش بەسەریانەووە وەستاو، سەرپەرشتیان ئەکات... بەواتایەکی تر، چاوی بەدبیداری دلخوازەکی خۆی کەوت!... بەلام ھەر ئەو دەنەبوو، کە گوتی لە دەنگی ئەو پاچانە بوو... (حەسەن ئەلسەباح) یش گوتی لیبیان بوو... لەبەر ئەو ھاتە ناو بالاخانە کەو، سەیر بکات، بزانی چی لە گۆرئ دایە... کە سەیری کردن، دەستی کرد بە پێ کەین... بەدوژمنەکانی خۆی پێ ئەکەنی... لە دلی خۆی دا ئەیگوت ئەم شیتانە چی یان بەدەستەو یە؟... ئەیانەوئ تەشوی لەبەرد بەدن؟!... بەلام (یافا) ویستی شتیک بکات؛ بیری کردەو... لە پاشا لە دلی خۆی دا گوتی:

من بۆچ ئەم کۆترانە بەر نەدەم؟... تا نەتوانن هیچ نامەیکە بۆ دەروە بنیرن!... بەلێ ئەمەیش بیری ئەو بوو!... بەدزیبەووە چوو ژووری کۆترەکانەو... ھەموویانی بەرەللا کرد!... ئەوانیش دەموودەست فرینە ئاسمان!... بەلام (حەسەن) چاوی لەم کەینەو بەینە یە بوو... زۆری پێ نەچوو خۆی و چەند پیاویکی ھاتنە سەری. پشم و قین بیروھۆشی لێ بەر بەست کرد بوون... «یافا» ی بەسەزمانیان گرت و لەسەریانی بالاخانە کەو بەریان دایە خوارەو... کەوتە بەر پیتی خۆشەو ویستە کە... «یافا» ھەر وەک لەو پیتیش دلی خۆی دا بوو دەست، ئەمجارەیش گیانی خۆی خستە بەر دەستی!... بەلێ سەر ئەنجامی ئەم ئافرەتە کلۆلە بەم ڕەنگە لێ ھات!...

کە (عومەر خەيام) ئەم مەرگە ساتە ھاتە پیتیش دەم، بە جارێک خەموپەژارە دلی داگییر کرد... ئیشی دلی یە جگەر بێ ئەندازە بوو... بەلام ئەم گریبە دلی، زووبەزوو گۆراو بوو بە پیریکی پۆلایی لە دەروونیا... دەستی کرد بە ھانەدانی بەندیبەکان تا گورج و گۆلانە ئەو ریتیگایە بە ناو بەردە کە دا بکەنەو... لەوکاتەیشدا شازادە (ئەحمەد) بەخۆی و لەشکرە کە یەو کەشایە نزییکەو... (عومەر) ھیچ بایە خیتیکی پێ نەدا. ئەوی بە جێھێشت بۆ شازادە (مالک). بێ باکانە خۆی و پیاوکانی ھەموو ھیزی خۆیان خستە کۆلینی بەردە کە. دوا یی بەردە کە کونیتیکی تی بوو...

ھەر وەک (عمر)، خۆی لەو پیتیش داینا بوو، وا ھاتە دی... زووبەزوو پشکو ناگریکی تی فری دا... دەموودەست ناگر بەر بوو نەوتە کە. یەک لەدوا یی، ناگرە کە ھەموو دیوارەکانی گرتەو. دوو کەلێ نەوتە کە بەرز بوووە تا ئەھات پەنگی ئەخوار دەو و ئەبوو بە چەرە دوو کەل و ئەچوو بە گژ ئەشکەوتە کان و کون و قوژنەکانی کەلاتە کە دا!...

کە شازادە (ئەحمەد) سەرنجیدا، (کەلاتی مەرگ) ھەلگی سەسابو بوو بوو یەک پارچە ناگر لەبەر ئەو پیتی نەکرا خۆی بگری و بەرگە ی شەر بگری. بەخۆی و ئەسپە کە یەو پستی کردە دوژمنەکانی خۆی و ھەلات!

پیاوکانیشی بەدوایەو، وەک ئەو ھەلاتن... بەلام پیاوکانی شازادە (مالک) وازیان لێ نەھێتان، دوا یان کەوتن و دەستیان کرد بە کوشتار لێ کردنیان!...

پەوشت و خوری ئەو سەردەمەیش وابوو، کە شا بمر دایە نەئەبوو، لە پاش خۆی، ژنەکانی شو بکەن. بەلام شازادە مالک، «شیرین» ی باوژنی خۆی، لەم دەستوورە ئازاد کرد. پاشان پرووی کردە (عومەر خەيام) و پیتی گوت: «شیرین» ئیستا ئازاد بوو. بچۆرە لای مائی باوکیایە. ڕەنگە ئەویش ئیستا چاوەروانی تۆ بکات!...»

(عومەر خەيام) یش کە ئەو ی لە شازادە مالک بیست نەیکردە نامەردی دەموودەست سواری ئەسپە کە ی خۆی بوو غاری دا بەتاو، تا خۆی گەیانە باخچە کە. ئنجا لەوئ دا وەستاو بەدیوارە کە دا ھەلگەرا پاشان بەھۆی لق و پۆپی درەختە پیرە کە وەدا گەرایە خوارەو و ناو باخچە کە.

کە تەماشای کرد ئەوا دلخوازە شەنگوشۆخە جوانە کە ی، ھەر لە جیگاکە ی جارانی ھەردووکیان را وەستاو چاوەروانی ئەکات!... کە یەکیان گرت و بە یە کگە یشتن، ھیچ رابوردوو و بەسەرھاتیکی کۆنیان لەبیر نەما.

وایان ئەھاتە پیتیش چاو کە ھیچ پرووی نەداو!... ھەر وەک دوینی لەو شۆتینە دا کۆ ئەبوونەو، وا ئیمرویش ھەر لەوئ دا بە یە کگە یشتوونەو... واتا بەو ڕۆژە گە یشت کە ڕۆژ سەرلەنوئ گزنگی دایەو ئیتر ھەر ئەو نەبوو، باوھشی کرد بە «شیرین» دا و تیر و پر گۆشی بەخۆیەو!...^(۱)

تەواو بوو

(۱) بەلام (عمر أبو النصر) لە زمانی (أحمد حامد الصراف) دوه له (في المقارنة بين الحكيمين) دا دەلتی: (وأما الخيام فقد عاش عازباً بأجماع المؤرخين، ولا رأي له في ربا عياته في الزواج والمرأة والنسل). - عمر ابو النصر: قلعة أموت... ص (۴۰)

فۆلتیر

نووسەر و راستی پهرستی ههره به ناوبانگی فهره نسه

دانالی و توماس

ئهم نووسراوه

(فۆلتیر) له سالی ۱۶۹۴دا له دایک بوو. له سالی ۱۷۷۸دا گیانی پاکى به خاک سپارد. به لام به ژيانى خۆى، ميژووى نه وروپاي سهراپا گۆرى. چونكه نه وروپاي له خووى لايهنگيرى ناييبييه وه گۆرپيه سهر خووى دهررون فراوانى و چاوپۆشى ناييبي. ههره ها له بنده بي بير و هۆشيشه وه گۆرپيه سهر نازادى بير و هۆش. (فۆلتير) تا ما ئهم دوو وشه يه به سهر زمانه وه بوو: (خوا) و (سهر به ستي) هه موو ژيانى گشتى خۆيشى تهرخان كرد بۆ نه وهى نه ته وهى فهره نسه و نه ته وه كانى ترى نه وروپا بخاته سهر (خواناسى) و (ره وشت پاكي) و (نازادى خوازى). (فۆلتير) له پيناو پرواندنى درهختى (ديموكراتى) دا خه باتىكى مهردانهى كرد. نه بويست فهرماندارى به دهست (گهل) خۆيه وه بي، نهك به دهست خونكاران و پياوانى ناييبي و زهويداران وه، كه ههر سى لايان يه كيان گرتبوو نه ته وهى فهره نسه يان خستبووه بارى هه ژارى و نه خوينده وارى و نه خۆشى و ناله بارپيه وه. (فۆلتير) چوو به گژ زۆرداره كانى نه و چهرخه دا له خونكاران و پياوانى ناييبي و فهرمانداره زهويدار (اقطاعى) هكان، كه بوو بوونه هۆى نه و سهرگهردانيبييه نه ته وهى فهره نسه تيبى كه وتبوو هه موو ده فرماي داماووان و لى قه و ماوان و هه ژاران نه كه وت كه هاواريان بۆ نه هينا. يا خود كه خۆى هه ستي به سهرگهردانيبيان نه كرد. (فۆلتير) پيش (شۆرشى گه و رهى فهره نسه) به يانزه سال له ناو چوو. هه رچه نده نه و داواى هه لگيرساندنى نه و شۆرشه ي نه كرد. به لام يه كيك بوو له و سى چوار نووسه ره خه باتكارانه ي كه ميشكى نه ته وه يان روشن كرده وه، و ريگايان تهخت كرد بۆ هه لگيرساندنى نه و شۆرشه. (شۆرشى گه و رهى فهره نسه) يش نه و شۆرشه بوو كه تهخت و تاراچى خونكار نوشيني خاوه ن زۆردارى و ياساي بنده گه رى زهويدارى و، دهسه لاتى كوئيرانه ي نارپه واى پساوه ناييبييه كانى له بن و بيخ هه لكه ند، (شۆرشى گه و رهى فهره نسه) يش نه و شۆرشه بوو، كه له هه موو جيهاندا دهنگى داپه وه و بيروبا وه ره كانيشى تا ئيمرۆ بوونه ته سه رچاوه ي هه موو شۆرشىكى (ديموكراتى) و، هه موو گۆرانيكى كۆمه لايه تى و زرنگكارى و ناييبي بۆ

هه موو جيهان. له نه نجامى نه م شۆرشه دا بوو كه نه وروپا فيرى نه وه بوو، دهسه لاتى جيهانى له چنگى كلتيسا دهر به ينى و بيداته دهست نه ته وه، كه هۆش له ژوو هه موو با به تيكه وه دابنى، كه سهر به ستي به ديموكراتيه كان وهك سهر به ستي دهر برى بيروبا وه ر و نووسين و بلاو كرده وه و كۆبوونه وه و وتار دان و هه لپه ژار دهنه كانى زرنگكارى له ژير چنگى خونكار و فهرمانداره زۆرداره كان دهر به ينى و بياندا ته دهست نه ته وه، بيگومان له شۆرشى گه و رهى فهره نسه دا، گه ليك خوين ريترا، گه ليك مال تالان كرا، گه ليك خيزان سهرگهردان بوو. كه نه مانه يش چاك و خراب و تاوانبار و بي تاوانيشيان گرته وه!... به لام نه گه ر به اتايه خونكاره كانى فهره نسه به گوئى (فۆلتير) يان بكر دا به و فهرماندار بيان بدا به ته دهست نه ته وه، وهك له (ئينگلته ره) دا ئهم ياسا ده ستوور ييه دامه زرا بوو، بيگومان نه ئهم شۆرشه نه قه و ما، نه ئهم سهرگهردانيبييه يش له فهره نسه دا رووى نه دا.

(فۆلتير) بو ژير تى دهررون نازاد و، ويژه وانىكى به چنگ و توانا و راستى پهرستىكى زانا و خواناس بوو، له پيناو نامانجه كانيا، كه پرپوون له مرۆفپه روه رى و نيشتمانپه رستى و دادپه روه رى تووشى گه ليك ته نگوچه له مه و نازار و زبان بوو به لام تا ما كۆلى نه دا و، وره يشى بهر نه دا. تا توانى به هۆى هۆنراوه و وتار و چيرۆك و نووسراوه به نرخه كانى خۆيه وه، هه روه ها به هۆى رهنج و تيكۆشان و به ختكر دنى سامانى خۆيه وه بيروبا وه رى هه موو جيهانى نه وروپاي گۆرى و پاليشى نا به نه ته وهى فهره نسه و هه موو نه ته وه كانى نه وروپا وه. بۆ ده سته كه وتنى جوژه فهرمانپه واييه كى (ديموكراتى) ي وه ها. كه ريز له مرۆفقايه تى بگرئ و خه مى نه ته وه بخوات و نازادى و كامه رانى و خۆشگوزه رانيشى بۆ پيك به ينى. (فۆلتير) بووه وينه يه ك بۆ ويژه وانانى خه باتكار و هونه رمه ند كه به گيان و سامانه وه خۆيان بهخت بكه ن له پيناو پيشكه وتنى كۆمه لايه تيدا، بۆ ده سته كه وتنى مافه گرنگه كان بۆ نه ته وه، وهك سهر به ستي و نازادى و يه كسانى و برايه تى و دادپه روه رى كه له ژير سي به رى ياسايه كى ديموكراتيدا نه بي پيك نايه ن.

منيش كه ئهم نووسراوه پيشكه شى خوينده واره به ريزه كانى كورد نه كه م، هيوادارم كه له ناو زانا و نووسه ره كاماندا وينه ي (فۆلتير) يان زۆر تيا هه لبه كه وئ و نه وانيش وهك (فۆلتير) بينه چرايه كى پرشنگذار و چه كيكى گيانى به هيتز و خه باتكارىكى مه زن بۆ نازادى نه ته وه كه مان و ناوه دانى نيشتمان ه كه مان، هه روه ها بۆ هى هه موو جيهان.

سليمانى - ۱۹۷۰

شاکر فه تاح

به‌نیوه مردووایی له دایکبوو، که چی ۸۴ سال ژیا!

پزیشکه‌کان کۆبوونوه، له بابته کهینه‌وبه‌ینهی ئه‌و مناله له دایکبووه سه‌یره‌وه راوێژیان به‌یه‌کتری ئه‌کرد... جا چونکه به‌نیوه مردووایی له دایکبوو بوو گفتوگۆبه‌کی زۆربان کرد له بابته ئه‌وه‌وه که چۆن له مردن رزگاری بکه‌ن!.. هیچ کامیکیشیان به‌هیوای ئه‌وه نه‌بوو که ژیاینی ئه‌و مناله تا چهند سالیک یاخود تا چهند مانگیک بپارێژێ. ئه‌وان مه‌به‌سیان هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو ئه‌وه‌نده‌ی پێیان ئه‌کری چهند رۆژیک به‌زیندوویتی بیهیتنه‌وه... ئه‌وه‌نده هه‌بوو که له گفتوگۆی خۆیان بوونوه، هه‌موویان هاتنه سه‌ر ئه‌وه‌ی: که مناله‌که له چوار رۆژی تر پتر ناژی!.. به‌لام مناله‌که تیبیزی^(۱) به‌و هه‌موو پزیشکانه کرد چونکه تا ۸۴ سالی خشت ئه‌ژیا گیانی خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه! له راستیشدا ئه‌و هه‌ر به‌و پزیشکانه پێنه‌که‌نی، به‌هه‌موو که‌سیکیش پێکه‌نی، ته‌نانه‌ت، به‌دریژایی ئه‌م ته‌مه‌نه‌ی خۆی به‌هه‌موو جیهان پێکه‌نی! له راستیدا تیبیز پێ کردن ژیاینی ئه‌وی به‌جاریک رهنگ کرد بوو، ته‌نانه‌ت، کاتی که گه‌یشته‌ش سه‌ره‌مه‌رگ، هه‌ستی کرد به‌و که‌شیشه‌ی^(۲) که بۆیان هینا بووه ئه‌وی، تا دوا قسه‌ی دان پێانانی ئه‌و وه‌ربگرێ، کاتیکیان زانی تیبینی دایه‌ خۆی و خۆبشی زال کرد به‌سه‌ر سه‌ره‌مه‌رگدا، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی گالته‌یه‌ک له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌شیشه‌دا بکات. به‌ده‌نگیک شپه‌زه‌ی گه‌وه‌ه له که‌شیشه‌که‌ی پرسێ، گوتی: (باوکی گه‌وره‌م، کێ تۆی نارده‌ته ئێره‌؟)... که‌شیشه‌که‌یش گوتی: (خوا نارده‌وومی بۆ لای تو!...)... ئنجا (قۆلتییر) یش پێی گوت: (باشه، گه‌وره‌م، بام وا بێ... ئه‌ی نامه‌ی راسپاردنه‌که‌ت کوا!؟)..

(قۆلتییر) تا ما زمانه تیزه‌که‌ی له کاردا بوو به‌رامبه‌ر هه‌موو جیهان. به‌و به‌پێکه‌نینه کاریگه‌ره‌کانیشی سه‌روگوێلاکی ئه‌کوتاندنه‌وه. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه بوو، که (قۆلتییر) له ده‌ست دوورووایی و خۆنوواندنی که‌سانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ته‌نگه‌تاو بوو بوو، وه‌رس بوو بوو. له‌به‌ر ئه‌وه له دلی خۆیدا بریاری دا‌بوو که په‌رده‌ی فرۆفیتلبازی له‌سه‌ر رووی ئه‌و یاسای کۆمه‌لایه‌تی و زرنه‌گارییانه‌ی که له سه‌رده‌می خۆیدا هه‌بوون، لاببات رهنجی دا و تیکۆشا، که به‌و هه‌موو تالی و ناخۆشیه‌وه که هه‌یانبوو راستیه‌که‌کان ده‌ریخات. هه‌مووده‌میکیش ئه‌یگوت: (من بۆیه‌کا پێته‌که‌نم تا له ده‌ست شیت بوون خۆم رزگار بکه‌م!..)

(۱) تیبیز: گالته، شوخی، ته‌شقه‌له.

(۲) که‌شیش: قه‌شه، پیاوی ئایینی کلێسا، (قسیس).

به‌رامبه‌ر جووله‌که نه‌بی هه‌ز له لایه‌نگیری ناکات

جا ئه‌گه‌ر له ژیاینی (قۆلتییر) دا باه‌تییکی وا هه‌بێ که سه‌ر لیبی سوپر بمی‌نی، سه‌رسورمانی ته‌واو له‌وه دایه که ئافه‌ره‌ته‌کانی فه‌ره‌نسه‌ چۆن وا هۆگری (قۆلتییر) بوو بوون!.. چونکه (قۆلتییر) ئه‌مه‌نده کاری تیکردبوون، هۆش و ئاواتیانی لێ سه‌ند بوون. ته‌نانه‌ت وای لیهاتبوو، که له هه‌موو که‌سیکی سه‌رده‌می خۆی، له لای ژنان خۆشه‌و‌یستتر بوو!.. ئافه‌ره‌ته‌کانی فه‌ره‌نسه کردبوویان به‌ئموونه‌یه‌ک بۆ ئه‌و پیاوانه‌ی که دلی ئافه‌ره‌ت چه‌زبان لێ ته‌کات! جا له‌مه‌دایه که پیاو سه‌ری سوپر ئه‌می‌نی. چونکه (قۆلتییر) پیاویکی له‌رولاواز بوو، هه‌ر ئه‌تگوت چیلکه‌یه‌که و گیانی له‌به‌ردایه. لووتیکی درێژ، دوو چاوی ته‌نگ و ته‌سکی پێوه بوو. ئه‌مانه‌یشی له ده‌موچاویکی وادا کۆکردبووه‌وه که له هه‌موو شاری (پاریس) دا ناشیرینیکی وه‌ک ئه‌وی تیا نه‌بوو. به‌لێ ئه‌و که‌سه‌ی که ئافه‌ره‌تانی فه‌ره‌نسه ئه‌یانپه‌رست ئه‌مه سه‌ر و شپوه و به‌ژن و بالایی بوو! جا پیاو مافی نییه که له که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ئافه‌ره‌ت سه‌ری سوپر بمی‌نی!؟

(قۆلتییر) که له دایکبوو، له شپوه‌یه‌کی پێچه‌وانه‌ییدا له دایکبوو، ئه‌ویش هه‌ر به‌جوهره له ژیاینی‌کدا رینگای بۆ خۆی کرده‌وه، که پری بوو له پێچه‌وانه‌یی!.. قۆلتییر، له دلی خۆیدا به‌چاویکی سووکه‌وه سه‌یری رهنه‌زی مرۆقی ئه‌کرد، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا هه‌مووده‌م به‌په‌رۆشی ئه‌وه‌وه بوو که له‌ناو که‌سانی تر دا بژی... له لایه‌که‌وه گالته‌ی به‌کلێسا ئه‌کرد که‌چی له لایه‌کی تریشه‌وه یه‌کیک له نووسراوه‌کانی خۆی پێشکه‌ش به‌ (پاپا) ئه‌کرد!..

قسه‌ی نه‌سته‌قی له‌سه‌ر شاهیتینی ئه‌هینایه‌وه. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا ئه‌وه‌ی پێ خۆش بوو که له په‌نای خونکار (فریدریکی گه‌وره) دا بژی!.. حه‌زی له خۆپه‌رستی نه‌ئه‌کرد. له هیچ شتی‌کا: نه‌یئه‌و‌یست گیر بێ یاخود که‌لله‌ره‌قی بنوینێ. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا له هه‌موو که‌س زۆتر گیری ئه‌نواند له‌گه‌ڵ جووله‌که‌کاندا... هه‌موو جارێ هورۆمی توندوتیژی ئه‌برده سه‌ر خاوه‌ن سامان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا خۆی پێ نه‌گیرا له‌وه‌ی که سامانیکی زۆر کۆیکاته‌وه بۆ خۆی، له رینگایانی واوه که دووربوون له سه‌ره‌رزیه‌وه!.. ئه‌و له لایه‌که‌وه خاوه‌ن‌ناس بوو، که‌چی له لایه‌کی تریشه‌وه به‌دریژایی ته‌مه‌نی خۆی، خۆی هاویشته‌بووه به‌رده‌رگانه‌کانی خوا، ئه‌گه‌را به‌دوویدا بیدۆزیته‌وه!..

جا (قۆلتییر) به‌بێ زۆر و که‌م، یاخود دوورکه‌وتنه‌وه له راستی، به‌مجۆره‌ بوو... هه‌تا بلیی دلی فراوان و چاوپۆش بوو. که‌چی که تووره ئه‌بوو، وه‌ک پلنگیک دل‌ره‌قی و درنده‌یی

ئەنواند بەلام لەپاش نىشتنەو دەي رقەكەي، زۆرى پىچ ئەچوو ئەگۆررا ئەبوو بەكۆتەرىكى بەسەزمان. لە پىناو دەستگرتنى زۆرلىكراوتىكدا لە ئەندازەي خۆي پتر خۆي مائو دەم ئەكرد. ئەك ھەر ژيانى، بېروباوەرەكان و سەر و شپوھ و، ژيانى خەزانىشى ھەمۆدەم پىوون لەم جۆرە پىچەوانە پىيانە!... لە راستىدا باوكى (قۆلتىر) سەر بەتيرەي (يانس) بېبەكان بوو. ئەم تيرە يەيش بېروباوەرەكانيان لە يەكتر جوئى جوئى و پىچەوانەي يەكترن. بېروباوەرى پۆتستان تىببەكانىشى تىبايە و بېروباوەرەكانى كاتۆلىكىيەكانىشى تىبايە. بەلام بۆ ئەو ھاوار ئەكات كە لە دلەرقى بېروباوەرەكانى كەيسا. خۆيان رزگار بکەن و، مەزۆقىش بېتە سەردارى خۆي لە دروستى كاروبارەكانى خۆيدا... كەچى ھەر لە وکاتەيشدا، چەشنى (پىوريتان) ھەكانى ئىنگلەتەرە رەفتار ئەكات. چونكە خاوەنەكانى ئەم ئايىنە، وەك ئەوان بەچاوى سووگەوھە سەبرى خۆشپىيەكانى جىھان ئەكەن، لە ھەمۆو كەستىكىش ئەو ئەخواز كە باوەر بەجىھانى پاش مردن بكات!...

ویژەيش رینگايەكە بۆ مردن بەھۆی برسیتىيەو!

جا ئەمە بۆ ئەو ناوچەيەي كە (فرانسوا ماری ئەروى) تىبا گەورە بوو... ئەم ناوھيش ناوى راستەقىنەي خۆي بوو، چونكە ناوى (قۆلتىر)، ناوىكى خۆھەلبەست بوو، بۆ ئەو ھەلبژارد بوو كە لەسەر نووسراوھەكانى خۆي دابنى. كە داوىكى مرد (قۆلتىر) مائال بوو... لەبەر ئەو بەتەنپايى لەگەل باوكى خۆيدا ژيا و گەورە بوو... ئەمەيش شتىكى ئاشكرا بوو كە ئەويش بچىتە سەر ئەو باوەرەي (يانس) يەي كە باوكى لەسەرى بوو... بەلام ئەو لەوانە نەبوو كە بەكاري سروسشتى دەستبەردار بىي. ياخود پىوھى رابى، قۆلتىر حەزى لەسەر كىشى ئەكرد... لە راستىدا قۆلتىر ئەو ئايىنەي خۆش نەئويست. بە پىچەوانەي ئەو ھەو ھەو كە لىي چاوەرەوان ئەكرا تا ئەھات قىنى لى ھەل ئەگرت. كەچى لەگەل ئەو ھەو ھەو ھەو ئەو ئايىنە شۆرشى ئەنايەو!... لە راستىدا قۆلتىر قىنى لەو زەبروزەنگە كۆتيرانيە بوو كە دۆژماننى ئەو ئايىنە بەسەر خاوەنەكانى ئەو ئايىنەياندا ئەنواندا!... ئەمەيش لە خۆيدا سروسشتىكە. قۆلتىر لە ھەر كۆتییەكدا زەبروزەنگ نوواندن و كەللەرەقى بدپايە قىنى لى ھەل ئەگرتن. چونكە بەلای ئەو ھەو، مەبەست نىبە كە يەك كىك قىنى لە ئايىنەك بى و بەچاوى سووكىشەوھە سەبرى بكات. بەلام ئەگەر بىتو ئەو كەسە لە ئەندازە بترازى و دەست بكات بەئازاردان و تەنگ پىچ ھەلچىن بەرامبەر ئەو كەسانەي كە داوى ئەو ئايىنە كەوتوون، ئەو بابەتتىكى ترە!... كاتى كە (لوىسى چواردەھەم) فەرمانى دا (پەيمانگاي

يانسىيەكان) لە (پور رويال) دا برووخىتن و جووتىش بەسەر پاشماوھى گۆرەكانى مردوھەكانياندا بگىرن، (قۆلتىر) لە تەمەنى پانزە سالاندا بوو ئەم كارەساتە نەنگە بوو بەھۆي ئەوھى كە قۆلتىر پشم و قىن لە ھەمۆو خۇنكارەكان ھەلبگىرى چونكە ھەرچەندە ئەو حەزى لە (يانسى) يەكان ئەكرد بەلام ھەر ھەو ئەو تائابارانەيشى خۆش نەئويست كە خراپەيان دەربارەي ئەوان ئەكرد.

باوكى قۆلتىر بەئاواتى ئەو ھەو ھەو بوو كە كۆرەكەي بىچ بەپشتىوان وەك خۆي، لەبەر ئەو ھەرچەندە دەستى بگەيشتايە تانج و پلارى لە نووسىن و وىژە ئەگرت بۆ ئەمەي قۆلتىر لەسەر ئەو بېرآنە لايبات. ھەمۆو جارى ئەيگوت: (نرخى وىژەكارىي مەگەر ئەمەندە بى كە ھەرچى پىوھى خەرىك بوو لە برساندا بىكوژى!...)... لەبەر ئەو ھەو، كە قۆلتىر لە زانستگاي (لوىسى ھەرە گەورەي جزويتى) دەرچوو، دەمۆدەست باوكى نارديە بەر خۆىندن لە خۆىندن گاي ماف) دا، ئەو كاتە قۆلتىر لە تەمەنى شانزە سالاندا بوو.

دەيو لەناو خۆئىنەكەيدا نەگەرا

بەلام خۆئىندنى ياسا بەكەلكى ئەو نەئەھات، چونكە دللى پىوھ نەبوو، ھەر ھەو ھەو ھەو بۆ نەئەچوھ سەر!... لەبەر ئەو قۆلتىر لە خۆئىندنەكەيدا سەر نەكەوت. زۆرى پىچ نەچوو خوروى دايە ھۆنراوھەلبەستن و يارىي بەپارەكردن و مىتبازىي! دوايى سروسشتە سەركىشەكەي خۆي بەسەريا زال بوو، ھەر چەندى ئەكرد خۆي پىچ نەئەگىرا. رەنگە بۆ پىشاندانى كردوھ و رەوشتى ئەو، لە ھەمۆو قسەيەك چاكتر قسەي (سانت بوف) بى كە پىي گوتوھ: (دەيو «شەيتان» چۆتە خۆئىنى قۆلتىرەو، تىبا ئەگەرى!). جار پىكان وەستا بوو، سەرنجى لەو گەلالەكردنانە ئەدا كە لە بابەت چىرۆكە لاسايسىيەكەي ئەو ھەو^(۱)، (مىروب) ئەكرا، ئىتر وازى لە كچە لاسايسىكەرەوھەكەي يەكەم نەئەھىنا ھەر ئەوھى لى ئەخواست كە گورجى بزووتنەوھەكانى خۆي زۆرتەر لى بكات. كچەكەيش كە وەرپس بوو لە دەستى و تەنگەتاو بوو لەو خواستە گرانەي ئەو كە ھەرگىز بۆي نەئەچوھ سەر، گوتى: (من ناتوانم ئەوھى تۆ ئەتەوئى بىبەمە سەر، مەگەر دەيو (شەيتان) بچىتە لەشەوھ!). قۆلتىر بە دەمۆدەست پىي گوت: (منىش ھەر ئەوھم ئەوئى... چونكە ئەگەر بتەوئى لە ھەر ھونەرىكدا بىي و سەربكەوت، پىويستە دەيو (شەيتان) بچىتە لەشتەوھ) جا ھەر وەك بەلای ئەو ھەو دەيو (شەيتان) ھاوتاي ھونەر بوو بى و بوو!

(۱) گەلالەكردن: مەشقردن، پڕۆقەكردن.

کاتی که باو کیشی ره نجه رۆ بوو له پین خویندنه که ی فۆلتیر، له لای (مه رکیز دی سان نینج) فرمانیکی بۆ دۆزییه وه ئه م پیاوه ییش زرن گ کاریکی شاره زا بوو، له پاز و نه یینییه کانی کۆشکی شاهانه و خونکار خۆیدا له رووی تایبه تییه وه بوو بچ یان له پرووی گشتییه وه، گه لیک بابته تی ئەزانی، که گتوگۆشکی ئەکرد ئەو بابته تانه ی بۆ خۆه لکیشان ئەگتیرایه وه فۆلتیریش به تهن گ ئەوه وه بوو که هه رچی له و ئەبیست لای خۆی تۆماری ئەکرد. تا ئەوه نده له و بابته تانه ی له لا کۆبووه وه که له دوارۆژدا کردی به بنچینه یه ک بۆ نووسراوه میژوو بییه که ی خۆی له بابته (لوبسی چواره ده م) وه (مه رکیز) گه لیک جار ئامۆژگاری فۆلتیری ئەکرد، که ئەویش وه ک خۆی بکات، تا به چاوی خۆی بیینی که چۆن رینگای خۆی ئەکاته وه به ناو کۆشکی شاهانه دا، که هه موو ئاواتی زل زلیان هه یه و به ربه رکانیش خه ریکه جه رگیان بسوو تینی. (مه رکیز) له دلێ خۆیدا پرپاری دابوو که فۆلتیر له هه موو ته نگوچه له مه یه کی دهره وه بپاریزی. به لām هه رچه ندپکی ئەکرد ئەوه ی پین نه ئەکرا. هه روه ها هه یچ که سیکیش ئەوه ی پین نه ئەکرا که له شتی ک بیپاریزی... که ئەویش زمانه تیژه که ی بوو!... له و کاته یشدا که به ر سالی (۱۷۱۵) ئەکه وت، لوبسی چواره ده م مه رد. له دوا ی ئەو (فیلپ) هاته سه ر ته خت، که به ر توانج و پلاری ئەم و ئەو ئەکه وت که له سه رده مه دووردریژه که ی لوبسی چواره ده مدا په نگیان خواردبووه وه له دلێ ئەوانه دا. فۆلتیریش ویستی له گه ل ئەو که سانه دا مه له بکات، چامه یه کی هه لبه ست، هورژمی تیا بردبووه سه ر خونکاری نوێ. له ئەنجامدا خۆی به و سزایه گه یاند که یانزه مانگ له ناو به ندیخانه ی (باستیل) دا میوانداریان کرد!

نوخشی به ره مه کانی له به ندیخانه دا بوو

به لām بۆ ئەو بووه به ندیخانه یه کی وه ها، که هه موو که س ئاواتی بۆ ته خواست. چونکه بلیمه تی (فۆلتیر) له ویدا دهرکه وت بۆ یه که م جار، پینووسی گرت به ده سه ته وه له ناو دیواره ئەسه توره کانی ئەو به ندیخانه یه دا، دهستی کرد به نووسین له سه ر به رگی یه که م به ره مه می وێژیه ی خۆی، ناوه خواستراوه که ی خۆی: (فۆلتیر) ی دانا... نووسراوه که ی بریتی بوو له کۆمه لیک هۆنراوانی چیرۆکی، له بابته ژبانی (هه نری دی ناچار) ی خونکاره وه!... وا دهرئه که وێ که (سزادانه که) کاریکی هونه رمه ندانه ی کردبووه دهروونی (فۆلتیر) چونکه هه ر ئەوه نده له به ندیخانه هاته دهره وه، له شاری (پاریس) دووربان خسته وه... چونکه له ویدا، که ئاواره کرا بوو له شاره خۆشه ویسته که ی خۆی، ئەمه نده به ئاواتییه وه بوو بیبینیته وه، ناچار بۆ جاریکی تریش دهستی دایه وه پینووسه که ی خۆی. پینووسه که ی

خۆیشی به ره لالا نه کرد تا چیرۆکی لاسایی (ئۆدیبا) ی لێ به ره مه هینا!... جا هه ر وه ک (سزادانه که) کاریکی هونه رمه ندانه ی کردبووه دهروونی فۆلتیر، خۆیشی کاری کرده (سزادانه که)!... چونکه زۆری پین نه چوو (فیلپ) فۆلتیری به خشی. بیجگه له وه نیشانیکیشی دایه به ناوی ئەوه وه که له نووسراودانانی چیرۆکی لاساییدا هونه ری نوواندوه. (فۆلتیر) ییش سوپاسگوزاری خۆی بۆ نواند تکایشی لێ کرد که ئیتر له مه به ولاره گۆی نه داته که ی نه وه به ینه ی خانووه که ی. چونکه وای لیهاتووه له گه ل ئەوه یشدا که (سه روتی تیا نابینی)، له (باستیل) ی پین باشتره، له گه ل ئەو هه موو (سه روت و میواندارییه باشه یشدا که تیادی!) له پاش (ئۆدیبا) ییش چهند چیرۆکیکی مه رگه ساتی سه رکه وتووی هینایه به ره مه م، به هۆی ئەوانه وه سامانیکی وای ده ست که وت، مه گه ر هه ر دزه شاره زا و خاوه ن به خته کان سامانی وایان ده ست که وتین. پاش ئەوه چیرۆکی لاسایی کردنه وه ی تریشی به ره مه م هینا، تا ئەهات تیا یاندا سه ر ئەکه وت، سامانیشی په ری ئەسه ند. به لām له ناو خۆی له به ندیخانه ی (باستیل) دا چاوپیکه وته وه!...

وا رپیک که وت ئیواره یه کیان له به ندیخانه (ساختمانی ئوپیرا) دا بوو به پیر چهند میوانیکی خۆیه وه ئەچوو، که چی له پر پیاویکی به ده سه لاتی لووت به رزی لێ په یدا بوو دهستی کرد به سووک کردنی، پیتی گوت: (ئاروی تۆ... یاخود فۆلتیر؟! ناوی راسته قینه ی خۆتم پین نالیت؟!)... قسه که ره که (شیقالیه دی روهان) بوو که ناویکی وای هه لگرتبوو، له ناوه هه ره نه ژاده کانی ناو فه رهنسه بوو، که چی له گه ل ئەوه یشدا هه یچ کرده وه یه کی وای نه نوواند بوو که هه لگرتی ئەو ناوه به خۆیه وه بنووسینی... فۆلتیریش تاویک لپی مۆر بووه وه و ئنجا رووی لێ وه رگتیرا. پاشان دهستی کرده وه به چاکی و چلۆنی له گه ل میوانه کانی، به لām هه یچ وه رامیکی کابرای نه دایه وه!...

به لām (روهان) ییش له و پیاوانه نه بوو، که به م جوړه که مه ترخه می له گه لدا بنوینری. له به ره ته وه زۆری پینه چوو تیتی خوری پیتی گوت: (گویت لێ نه بوو چیم لێ پرسیت؟!... من ئەمه وی ناوی خۆتم پین بلیت!...)... ئیتر ئەمه جار فۆلتیر به توانجه وه وه رامی دایه وه، پیتی گوت: (ناوه که ی من؟ ئەی پیاوی گه وره، له و ناوانه نییه که ناویانگی دهرکرد بچ، به لām هه رچۆنیک بچ ئەوه نده م له ده ست هاتوه که ناوه که ی خۆم به رز بکه مه وه!...)... قسه کانی فۆلتیر ئەمه نده به هیتز بوون، له شه پازلله هه ره تونده کان ئازاریان زۆرتر بوو. (شیقالیه) ییش هه یچی بۆ نه مایه وه، ئەوه نه بچ که ته ربق بیته وه و بگه ریتته وه بۆ جیتی خۆی!....

به شکسپیری گوتووه پیاویکی درندهیه!!

هەر ئه‌وه‌نده (قۆلتییر) گه‌یشته شه‌وی دوایی، تووشی هوروژمیتیک هات له لایهن پیاوه‌کانی (روهان) هوه که ئه‌یانویست نازاری بدن. وه‌رامی (قۆلتییر) یش ئه‌وه بوو که (بئی باکانه) له (شیقالیییه دی روهان) ی خواست که بێته کۆرپه‌وه و جه‌نگی له‌گه‌لدا بکات. به‌لام (شیقالیییه) ترسا له‌وه‌ی که شیریی نووسه‌ره‌که‌یش وه‌ک زمانه‌که‌ی تیژ بێ. له‌به‌رئه‌وه به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یانده بال‌بازخانه لای کارگیره‌که‌ی، لیتی خواست که بیپاریژی. ئەم کارگیره‌یش کوری ئاپۆی خۆی بوو... ئەمیش بێ ئەملا و ئەولاکردن، ده‌موده‌ست (قۆلتییر) ی گرت و فریتی دایه‌وه به‌ندیخانه‌ی (باستیل) هوه، به‌و ناوه‌وه که (توانج و پلاری گرتوته روهان و یاسایشی شکانده‌وه!!...).

(قۆلتییر) یش وای بۆ هات، که له سالی (۱۷۲۶) دا به‌ندیخانه‌که‌ی به‌جی به‌یلتی. به‌لام ئه‌و، ئه‌و نازادبوونه‌ی پێ خۆش نه‌بوو، که له سایه‌ی یاسایه‌کی واوه ده‌ستی بکه‌وی که ماوه‌ی دا به‌گرتنی و خستنه‌ ناو زیندانه‌وه‌ی، بێ ئەمه‌ی تاوانیکی هه‌بوو، ئه‌وه نه‌بێ که له‌سه‌ر سه‌ره‌ری خۆی کردبووه‌وه!. چونکه ئەم به‌سه‌ره‌اته وای لێ کرد که شاری (پاریس) یشی له‌ به‌رچاو بکه‌وی، به‌هه‌موو ناوونیشان و به‌به‌خشینه‌کانی و گه‌له‌ کۆمه‌کی کردنه‌کانیییه‌وه. ته‌نانه‌ت وایشی لێ کرد که قینی له‌ هه‌موو خاکی فه‌ره‌نسه‌یش هه‌لبسی. له‌به‌رئه‌وه ده‌موده‌ست ئه‌ویی به‌جیه‌یشت و ملی پێوه‌نا بۆ ئینگلته‌ره‌.

که گه‌یشته ئینگلته‌ره‌ چاوه‌نده‌زتیکی سه‌یری تووش هات... وا رێک که‌وت که له‌ پۆژی جه‌زنی له‌ دایکبوونی خونکاردا گه‌یشته ئه‌وی... چاوی که‌وت به‌که‌شتیییه‌کان، له‌ شتیوه‌یه‌کی زۆر دلگیردا، به‌ناو پرووباری (تایمز) دا گه‌شتیان ئه‌کرد... قۆلتییر، ئه‌و دیمه‌نه کاری زۆر لێکرد... وای لێهات خۆی وای بێته پێش چاو، که که‌وتۆته ناو دوورگه‌یه‌کی سه‌ر ئاو که‌وتوووه‌وه، به‌سه‌ر گه‌له‌ خاکیکی ژێر چنگ که‌وتوووا!... به‌هۆی ئه‌وه‌وه که که‌وتبووه‌ ناو ناوچه‌یه‌کی تازه‌وه، له‌ خاکی ئینگلته‌ره‌دا، می‌شکی که‌وته سه‌ره‌توه‌وه.

زوو به‌زوو، به‌ناسانی فیری زمانی ئینگلیزی بوو، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو وێژه‌کانی زمانی ئینگلیزیشدا قāl بوو، ئەمانه‌یشی هه‌موو له‌ ماوه‌ی سالی‌کدا بۆ چوه‌ سه‌ر!... هه‌ر ته‌نیا (شکسپیر) مایه‌وه، که هه‌چی لێ ده‌ستگیر نه‌بوو! ئەمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌بوو که راستی په‌رسته فه‌ره‌نسییه‌کان له‌ توانایاندا نه‌بوو، له‌ بێر و هۆشی ئینگلیزه‌کان تی‌بگه‌ن، ته‌نانه‌ت له‌ شتیوه‌ی هه‌ره‌ چاکیشیا. که ئەمه‌یش ئه‌وساکه له‌ نووسراوه‌کانی (شکسپیر) دا

ده‌رئه‌که‌وت. هه‌روه‌ها راستی په‌رسته ئینگلیزه‌کانیش له‌ توانایاندا نه‌بوو که له‌ بێر و هۆشی فه‌ره‌نسییه‌کان تی‌بگه‌ن ته‌نانه‌ت له‌ شتیوه‌ی هه‌ره‌ چاکیشیا. جا به‌مه‌دا ده‌رئه‌که‌وی هه‌ردوو لا وه‌ک یه‌ک له‌ یه‌کتری تی‌نه‌ه‌گه‌یشتن! جا هه‌ر له‌م رووه‌وه بوو که (قۆلتییر) به‌ (شکسپیر) ی ئه‌گوت: (پیاویکی درنده‌یه!). جا ئەم قسه‌ سه‌وکه‌ تا ماوه‌ی سه‌د سالیکی ته‌واو، له‌ می‌شکی ئینگلیزه‌کاندا مایه‌وه ده‌رنه‌چوه‌وه تا (کارلایل) په‌یدا بوو. که ئەمیش به‌رپه‌رچی ئه‌و قسه‌یه‌ی دایه‌وه: گوتی: (قۆلتییر پیاویکی شیت بووه!).

ژیانی ئینگلته‌ره و قۆلتییر

(قۆلتییر) هه‌رچه‌نده وێژه‌ی (شکسپیر) ی به‌دل نه‌بوو، به‌لام تا ئەهات ژیا‌نی ناو ئینگلته‌ره‌ی به‌دلدا ئه‌چوو!. ئه‌و له‌وه‌دا نه‌ته‌وه‌ی ئینگلیزی به‌دلدا چوو بوو که له‌ بێرکردنه‌وه‌دا سه‌ره‌ست و نازاد بوو، که بێ باکانه بیروباوه‌ری خۆشی ده‌رئه‌بێ! که‌چی ئەم دوو کرده‌وه‌یه له‌بێر و هۆشی فه‌ره‌نسییه‌کانه‌وه یه‌جگار دوور بوون. هۆی ئەمه‌یش ئه‌وه بوو، که نه‌ته‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌ زۆرداری ریسوای کرد بوو، ترساند بووی، چاوی شکاند بوو! رۆژیکیان نامه‌یه‌کی نارد بۆ هاوڕیبه‌کی خۆی له‌ شاری (پاریس) دا ئەمه‌ی تیا نووسی بوو: (له‌م خاکی ئینگلیزه‌دا، پیاو ئه‌توانی به‌سه‌ره‌ستی بێر له‌ هه‌موو شتیکی بکاته‌وه، بێ ئەمه‌ی بترسی له‌وه‌ی که پرووشکینه‌ی بکه‌ن و ریسوای بکه‌ن. جا ئەگه‌ر بۆم بلوایه که دوای ئاره‌زووی خۆم بکه‌وم، لێره‌دا ئەمامه‌وه بام مانه‌وه‌که‌یشم هه‌ر له‌به‌رئه‌وه بووایه که فیری ئه‌وه بسم چۆن بێر بکه‌مه‌وه!).

له‌ راستیدا (قۆلتییر) بێر و هۆشی ئینگلیزی به‌ته‌واوه‌تی کاری تی‌کرد بوو ئه‌ویش ده‌ستی کرد بوو به‌بێرکردنه‌وه، له‌سه‌ر شتیوه‌ی ئه‌وان یاسا‌کانی زانسته سه‌روشتیییه‌کانی خۆیندبووه‌وه، بۆ ئەمه‌ی بیانکات به‌پالپشتییک بۆ لێ وردبوونه‌وه‌کانی راستی په‌رستی خۆی، جا پاش ئەمه‌ی هۆشی گه‌شه‌ی کرد و ته‌واو پێگه‌یشت ده‌ستی کرد به‌نوسین به‌نیازی ئەمه‌ی که یاسا‌کانی فه‌ره‌نسه‌ تا ئەنده‌یه‌کی چاک راست بکاته‌وه! کار تی‌کردنی گه‌شته‌که‌ی ئینگلته‌ره‌ی له‌ کۆمه‌له‌ نامه‌یه‌کیا ده‌رئه‌که‌وی که له‌ باب‌ه‌ت ئینگلیزه‌کانه‌وه دوواوه. قۆلتییر له‌و نامانه‌دا خه‌ریکی ئه‌وه بوو که به‌راوردییک بکات له‌ ناوه‌ند سه‌ره‌ستی ئینگلیزه‌کان و به‌نده‌یی فه‌ره‌نسییه‌کاندا ئه‌وه‌نده هه‌بوو نیازی خۆی به‌تاشکرا و راست و په‌وان ده‌رنه‌ه‌خست. ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌کرد که بیروباوه‌ریه‌کانی خۆی له‌ شتیوه‌یه‌کی پێکه‌نین هه‌ینه‌ر و پر به‌زمدا بلاو ئه‌کرده‌وه بێ ئەمه‌ی په‌نجه‌ بکیشتی به‌تاشکرا بۆ ئه‌و

ناهه مواریبانهی که له یاسای فرمانداریی فەرهنسهدا ئەبیینی، یاخود ئەو چاکیبانهی که له یاسای فرمانداری ئینگلیزدا ئەبیینین بەتایبەتی ئەوەی هاتبوو پێش چاوە خونکار له ئینگلتەرەدا سەرەستییەکی تەواوی هەبوو: چاکە بکات بەلام دەستی بەستراپوووە: هیچ خراپەیهکی دەربارەیی نەتەوهکەیی خۆی پێ نەئەکرا. یاسای باج کۆکردنەوهی ئینگلتەرەیشی زۆر بەدەلا چوو بوو، لەگەڵ ئەو دادپەرۆرییەدا که هەبوو له بەرزبوونەوهی نرخەکانیاندا بەپیتی بارستایی دەستکەوتی مرۆف که بەهۆی ئەوەوە جووتیارێکی ئینگلیز ماوهی هەبوو ژینیکی خۆشتر و پڕ کامەرانی تر رابووێتی له جووتیارە هەناسە ساردە فەرهنسهیبییهکەیی هاوڕیتی.

له ناوهند بەدەلاچوون و هەلسەنگاندنا

ئەواندە هەبوو، قۆلتیتر ئەمەندە بەپەرۆشەوه نەبوو که هەر کۆمەلایەتی ئینگلیزی^(۱) بەدەلا بچێ... تەنانەت له کاتی هەلسەنگاندنیشدا، چاوی لێ نەپۆشی... بەلام له هەلسەنگاندنە کەیشیا وەک بەدەلاچوونەکەیی، وەک پیاویکی خاوەن دەررون و رۆشنبیر خۆی نوواند... قۆلتیتر مەبەسی لەوه هورۆژم بردن نەبوو مەبەسی ئەوه بوو که بەهۆی نرخ دانانەکەییەوه رێگایەک بکاتەوه بۆ لیکۆلینەوه و بیرکردنەوه.

قۆلتیتر که گەیشته ئینگلتەرە زۆر بەپەرۆشی ئەوهوه بوو که یەکیک لەو تیرە ئایینییه سەیرە بدۆزیتەوه و گفتوگۆی لەگەڵدا بکات، که بیروباوەرەکانیان بەهەموو خاکی ئینگلتەرەدا بلاو بوو بوووه و تێپەڕیشتی کرد بوو بۆ خاکەکانی تر. تەنانەت که هیتشتا له فەرهنسهیشدا بوو ناوبانگی ئەو تیرەیهی گەیشتبوو بەرگۆی.

ئەو شتانیەش که له بابەت ئەو تیرەیهوه بۆیان گیرا بوووه ئەمەندە گومانیان خستبووه دلاییهوه، پڕ بەدەل ئەبویست لێیان بکۆلتیتەوه تا له راستی نامەکەیان تیبگات. جا ئەمە چەند هەلیکی خۆش بوو بۆ قۆلتیتر که خۆی لەناو خاکی ئینگلیزدا ئەبیینی، که بوو بووه نیشتمانی ئەو تیرە سەرۆهیتەرە که (کوبکەر)یان پێ ئەلێن!...

جا قۆلتیتر له بارەیی ئەم تیرەیهوه نووسراویکی یەجگار ناوازی نووسی، له شتیوهیهکی شیرین و دەرپڕینیکی ورد و، بیرکردنەوهیهکی قوول و پڕ تەوس و توانج و پلاردا، که هەموو کەسیکی خۆیندەوار بەخۆیندەوهی دلشاد ئەبێ!... قۆلتیتر له پیشەکی نووسراوهکەیدا ئەلێ:

(۱) ئەمە دەبوو وا بێ: کۆمەلایی ئینگلیزی...

(من له بیروباوەر و میترووی ئەم تیرەیه کهوتبوومه گومان و سەر سوڕمانهوه، منیش ئەمەم بەهەل زانی، که له ئینگلتەرەدا بووم، خۆم بگەییتمه یەکیک له پیاوه هەرە بەناوبانگەکانیان... ئەمیش پیاویک بوو بەبازرگانییەوه سی سالی خایاند بوو کهچی هیتشتا هەر لەسەر ئەم باوەرەیی خۆی ماوو که خۆی له ژبان دوور خستبووهوه و له شۆتینیکی چۆلۆهۆل و پەنادا نارامی بەخۆی داوو.

منیش خۆم گەیانده لای که له (بەندیخانەیی خۆی)دا بوو. ئەمیش بریتی بوو له خانوویەکی بچووک، که رازاندنەوهکەیی هەر بریتی بوو لهوهی که پاک و خاوینییهکی ئاشکرای پیتوه دیاربوو... پیاوه که سەر و شتیوهیهکی نەژادانەیی هەبوو - کراسیکی پانۆپۆری له بەردا بوو، که هیچ دوگمەیی پیتوه نەبوو. کلاویکی خری فراوانیشتی بەسەرەوه بوو که ئەملا و ئەولاکانی بەسەر دەموچاویا شۆر بوو بوووه. پۆشەنییهکەیی پۆشەنی باوی (کوبکەر)ەکان بوو. کابراکه بەپیرمەوه هات و چاکوچلۆنی لەگەڵدا کردم، کلاوهکەیی خۆی دانەکەند، خۆیشتی بۆ نەنووشتاندمهوه و اتا له روودا دانەما که شتی ناپەدەلم بۆ بکات. وەک ئێمە له فەرهنسهدا ئەو رواله تییه ئەنوێنین!... ئیتر هەر ئەواندە بەوهی زانی که بۆ ناسینی باوەرییهکەیی ئەو هاتومەتە لای، دەمو دەست پیتی گوتم:

(ئەو فەرهنسهیبیانهی که وەک تۆن، ئەمەندە خۆشی و چلۆنی سەر لێ تیکدەر ئەنوێن، کاروبار تیک ئەدەن... کەواته واز لەم جۆرە بابەتی رواله تییهانە بهیته فەرموو نان بخۆ لەگەڵما تا پیکهوه گفتوگۆ بکەین!...).

بەلام هەرچەندیکم کرد بۆم نەکرا لەو دەمەدا که پیکهوه بووین واز له (چاکوچلۆنییه سەر لێ تیکدەرەکان)ی خۆم بهیتم!... کاتی که له ناخواردن بووینەوه، ئەو دەم لێ پرسی که (کوبکەر)ەکان چۆن هەندێ کاروباری ئایینی خۆیان بەجێ ئەهێن؟. ئەویش گوتی: (نە. ئێمە ئەو جۆرە کار و فرمانە ئایینیانمان نییه له راستیدا ئاشنایەتی خۆمان لەناو خۆماندا و، ئاشنایەتی ئێمەیش لەگەڵ خاوەدا، هەر لەسەر ئەو بنچینهیه دامەزراوه که له کانگای دلماندا باوەرمان هیه و دلسۆزین!).

پاشان کابرا دەستی کرد بەلێکدانەوهی ناوەرۆکی باوەرەکەیی خۆی. گوتی: (ئیتوه وا ئەزانن ئێمە بەچاویکی سووکهوه سەیری کەسانی تر ئەکەین. بەلام له راستیدا ئێمە بەلامانەوه هیچ کەسیک لەگەڵ کەسیکی تر دا جیاوازی نییه... بۆ وێنە: ئێمە که گفتوگۆ لەگەڵ یەکیکدا ئەکەین، گەرەوی ناکەین، پیتی بلتین (ئیتوه) پیتی ئەلێن: (تۆ) جا ئەو

کهسه هه‌رچه‌ندیکیش گه‌وره بی هه‌ر به‌وجۆره گفتوگۆی له‌گه‌لدا نه‌که‌ین... بیگومان خۆبشت نه‌وه نه‌زانیت که (مه‌سیح) یش به‌که‌سی نه‌ئه‌گوت (ئێوه). که‌چی له‌دوای نه‌وه، گاوره‌کان ده‌روونیان کز بوو، سه‌ره‌رزبیاان پێوه نه‌ما، هه‌موو جۆره ناویکی سه‌یر سه‌ریان دا‌هیتا. له‌به‌رئه‌وه کاتی‌کمان زانی نه‌وه ناوانه، پیزگرتن و دل‌سۆزی قوولیاان له‌ دلدا نه‌هیتت. هه‌موو کاریکیش وای لێهات، بوو به‌وشه‌ی فش و بۆش له‌ رووکه‌شدا رێزبان پێوه بوو، که‌چی له‌ ژێره‌وه پر بوون له‌ سووک کردن و پيسواکردن. جا بۆت ده‌رکه‌وت که ئیمه‌ نین به‌چاوی سووک سه‌یری که‌سانی تر بکه‌ین؟... له‌ راستیدا ئێوه‌ وانه‌که‌!... هه‌روه‌ها ئیمه‌ هه‌رگیز سویندیش ناخۆین. چونکه‌ رێز له‌ کرده‌وه چاکی (راستی) نه‌گرین. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که‌ یه‌ک‌یکمان بلتی: (ئا) یان (نا). ئیتر نه‌وه له‌جیاتی هه‌موو سویندیکه‌. چونکه‌ نه‌گه‌ر پیاو باوه‌ری به‌خۆی نه‌میتنی، به‌قسه‌ی خۆی نه‌میتنی، سویند هه‌رچه‌ندیک گه‌وره‌ بی، نه‌وه باوه‌رپێکردنه‌ی بۆ ناگێریتته‌ داوه‌. جا باوه‌ری ئیمه‌ نه‌مه‌تا: رێزگرتنیکی ده‌روونی به‌رامبه‌ر به‌خوا، به‌رامبه‌ر به‌که‌سانی تر، له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزییدا... جا هه‌ر ئیمه‌ بن گاو‌ری راسته‌قینه‌ نه‌ بار نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر که‌س. نه‌ زۆر له‌ که‌س نه‌که‌ین، نه‌ زۆرداریمان تیا‌یه، نه‌ پيسواکردنی که‌سانی تر... ئیمه‌ هه‌ر نه‌وه‌نده‌مان نه‌وی برا‌یه‌تیبه‌کی جوان رابگرین و هیچی تر!).

(له‌ رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی دواییدا پیاوه‌که‌ برده‌می له‌گه‌ل خۆیدا بۆ کلێساکه‌یان، منیش له‌ هیچ سه‌رم سو‌ر نه‌ما و سه‌رسام نه‌بووم له‌وه نه‌بێت که‌ نزیکه‌ی چوار سه‌د ئافره‌تم تیا دی... هه‌موویان به‌بێ ده‌نگی و سه‌نگیبه‌کی ته‌واوه‌وه دانیشتبوون. ئافره‌ته‌کان ده‌موچاوی خۆیان دا‌پۆشیبوو. پیاوه‌کانیش به‌خۆیان و کلاوه‌ فراوانه‌کانیا‌نه‌وه سه‌ریان دانه‌واند بوو. تا چاره‌که‌ کاتیکیش هه‌ر به‌بێ ده‌نگی مانه‌وه پاش نه‌وه یه‌کیکیان هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ و کلاوه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ری خۆی داگرت. کۆکی و خۆشی کیشایه‌وه. ئنجا له‌ شێوه‌ی خواناسیبه‌کی ده‌ستکرده‌دا، ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن. نیوه‌ی قسه‌کانی له‌ ده‌میبه‌وه، نیوه‌ی شێوه‌ی له‌ لووتیبه‌وه ده‌رئه‌هیتا... چه‌ند ئامۆژگاریبه‌کی له‌ ده‌م هاته‌ ده‌ره‌وه. وای نه‌زانی، یاخود وا نه‌هاته‌ پێش چاوی که‌ هی (ئینجیل) بوون. که‌چی هیچ کامیان فریا‌ن به‌سه‌ر ئنجیله‌وه نه‌بوو!! جا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ نه‌وه (لا‌ساییکه‌ره‌وه)یه، که‌ بزووتنه‌وه‌ی نه‌نواند و ئاوازی ده‌رئه‌په‌راند، له‌ گفتوگۆکه‌ی خۆی بووه‌وه، هه‌رچی له‌ویدا بوو هه‌میسان له‌ شێوه‌ی خواناسیبه‌کی رواله‌تدا هه‌لسانه‌ سه‌رپێ و گه‌رانه‌وه بۆ مالتی خۆیان. منیش له‌ هاو‌رپیکه‌ی خۆم پرسى: (تایا ئێوه‌ که‌شیشتان نیبه‌؟).

گوتى: (نه‌ه). چونکه‌ که‌شیشه‌کان فریا‌ن به‌سه‌ر تاییبه‌وه نیبه‌، له‌ راستیدا هه‌ر که‌سی دل‌سۆزی خوا بی، له‌ توانایدا هه‌یه که‌ نیازی خوا‌یی راسته‌ و راست له‌ ئاسمانه‌وه وه‌ربگرێ، بی ئه‌مه‌ی که‌ پێوستی به‌که‌سیک هه‌بێ، که‌ بکه‌ویته‌ ناوه‌ند خوا و خۆیه‌وه!). پاش نه‌وه له‌ پیاوه‌که‌ جیا بوومه‌وه. منیش له‌ راستیدا سه‌رم سو‌رما بۆ له‌م تیره‌یه‌ که‌ با‌به‌تانی راستی و با‌به‌تانی چه‌وتی تیا کۆبوونه‌ته‌وه و خۆشی نازانی چۆن سه‌ریان لێ ده‌ربکات!. ئا به‌م ره‌نگه‌ بۆ‌ژیانی (فۆلتیر) له‌ ئینگلته‌ره‌دا. به‌دریژی ئه‌وه‌مه‌ که‌ له‌ویدا مایه‌وه، هه‌ر شتی هه‌له‌سه‌نگاند، به‌لام قسه‌کانیشی نه‌چوونه‌ دل‌ه‌وه... له‌ راستیدا (فۆلتیر) هه‌رچیبه‌کی نه‌دی راست و ره‌وان نه‌یگێرایه‌وه، هیچی لێ نه‌ئه‌شارده‌وه. که‌چی جار به‌جاریکیش تیریکه‌ ژه‌هراوی نه‌گرته‌ دلێ نه‌وه که‌سه‌نه‌ی که‌ هه‌لی نه‌سه‌نگاندن. هه‌له‌سه‌نگاندنه‌کانی نه‌ویش به‌رامبه‌ر پیاوانی کلێسا و پیاوانی زرنگاریی نه‌مه‌نده‌ زۆرن له‌ نه‌ندازه‌ نایه‌!.

له‌ بال‌باز ده‌ریاز نه‌بێ و خۆی نه‌هاو‌رپێته‌ باوه‌شی خاتوونێکی ده‌سه‌لاتداره‌وه فۆلتیر هه‌رچه‌نده‌ ژیا‌نی ئینگلیزه‌کانی یه‌جگار پێ خۆش بوو به‌لام که‌ زانی به‌ره‌ه‌ست نه‌ماوه له‌ به‌رده‌میا که‌ بگه‌ریتته‌وه بۆ نیشتمانه‌که‌ی خۆی، خۆی پێ نه‌گه‌یرا له‌وه زۆرتر مینیتته‌وه له‌وی، ده‌مده‌ست گه‌رایه‌وه بۆ فه‌ره‌نسه‌. هه‌تا گه‌یشه‌ نه‌وه‌ی پرواته‌وه، چونکه‌ سه‌رمای ئینگلته‌ره‌ ئیسکه‌کانی فۆلتیری وشک هه‌له‌هینا بوو، یاخود نزیکه‌ی وشک هه‌له‌هینانی کرد بووه‌وه... کاتیکیش ده‌ستی کرد به‌گه‌رانه‌وه له‌ کانگای دل‌یه‌وه نه‌بگوت: (من ئینگلته‌ره‌م خۆش نه‌وی به‌لام کۆژراوی نه‌وه‌م که‌ له‌ پاريسدا بژیم!)... به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده‌ پیتی نایه‌ فه‌ره‌نسه‌وه که‌ سێ سالی خشت بوو لێی دوور که‌وتبووه، خۆی له‌ناو گه‌یژاوی سه‌رگه‌ردانیبه‌کی گه‌وره‌دا دی، چونکه‌ یه‌کیک له‌ نووسراو له‌ چاپده‌ره‌کان⁽¹⁾ هه‌ر له‌ خۆیه‌وه ده‌ستی کرد بوو به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی نه‌وه نامانه‌ی که‌ له‌ ئینگلته‌ره‌وه فۆلتیر ناردبوونی بۆ هاو‌رپیکانی خۆی. به‌هیچ کلۆجیک فۆلتیر ئاگای له‌وه نه‌بوو بوو. جا نه‌وه نووسراوه‌ی که‌ نه‌م نامانه‌ی تیا بوو، چاره‌نوسی وا بوو که‌ که‌وتبووه به‌رده‌ستی خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه. فه‌رمانه‌ی وایی فه‌ره‌نسه‌یش نه‌وه نامانه‌ی وا هاته‌ پێش چا و که‌ کۆمه‌له‌یه‌کن له‌ بیروباوه‌ره‌ ئاگرینه‌کان، به‌لام له‌ژێر په‌رده‌ی قسه‌ی نه‌سته‌ق و گالته‌وه‌گه‌پدا خۆیان شارده‌ته‌وه... نه‌مه‌یش له‌ وه‌ی نه‌وه فه‌رمانه‌ی واییبه‌دا نه‌بوو که‌ خۆی لێ بێ ده‌نگ بکات. له‌به‌رئه‌وه بریاری دا که‌ فۆلتیر بگه‌یرێ... به‌لام فۆلتیر نه‌یوست بگه‌ریتته‌وه بۆ (باستیل). چونکه‌ جاره‌کانی پێشوی نه‌وی له‌بیر نه‌چوو بووه‌وه،

له بهرتهوه خوئی له دهست بالبازهكان پرزگار كرد و خوئی هاویشته باوهشی (دی شاتیلیه) خاتوونهوه!!...

نهم ئافره ته پيش كه پايه ی (ماركيز)ی هه بوو، مېرردار بوو. له مېررده كه پيشی سځ منالی هه بوو، جا له بهرتهوه هېشتا هه رزه كار بوو تا ماوه يهك خوئی له دايكيتی خوئی چيشتبوو. بهلام زوړی پېته چوو بوو كه له ژيانی ژن و مېردي تېری خوارد بوو. هه روه ها له تاره زوړی دايكيتيش تېری خوارد بوو، ئيتر به دووی شتيكي تر دا ئه گه را، له مېردي به ولاوه، له منال به ولاوه... بۆ دلداريک ئه گه را كه تيماري دهردي دلې بکات!... ئه و نه ده هه بوو خاتوون به هه موو پياويک شاد نه ئه بوو كه بيکات به دلداري خوئی ئه و ئه و ی به پيويست ئه زانی، كه يه کيک له ناو ئه وانه دا هه لېبېرئې كه خاوه نی زانست و ويژه بن. چونكه خاتوون، خوئی له خيزانی زانست و ويژه بوو. شه وگاری به وه رۆژ ئه كرده وه، به دوو رېين سه پيري ئه ستيه كانی ئه كرد. كاتيکيش ده ستي بيه رزايه، خه ريكی نووسراويکی زانستی ئه بوو بيگورپته سه ر زمانی فه ره نسويه ی يا خود خه ريكی ليكولپينه وه و تيگه يشتنی كومه له هونراويه ك ئه بوو. بيجهگه له وه بيش ئافره تيكي شوخوشه ننگ بوو، دلې پياوي کيش ئه كرد بۆ خوئی، ته نانه ت له زوريه ی ئافره ته كانی سه رده می خوئی به جوانتر دانه را جا تيگه ليی ئه و له گه ل قوئتيردا به بابه تيكي بهر ناوه ژوو دانه را... چونكه چي له وه پيچه وانه تر بوو كه جوانترين ئافره ت و ناشيرينترين پياو دلداري بکن؟! ئه و نه ده هه بوو تيگه يشتوويی و پيگه يشتوويی هه ر دوو كيان به س بوو بۆ ئه و ی كه پيكيان به يتي!....

خوئيه وستی و هه ی بابته ی ناوازه يان ئه هينايه ميخيه وه

قوئتيريش ئه و ی به هه ل زانی كه مېرده كه ی ليی دوو كه وتبووه وه. خوئی كرد به گه وره ی ئافره ته كه و ماله كه پيشی!... ئه و كوئشكه ييش كه له (ميراي) دا بوو، تيا ئه ژيان، بوو بووه بابته ی گفتموگۆي كومه لايه تيبه كانی ئه و سه رده مه. چونكه ره وشت و خوويان له ناو ئه و كوئشكه دا يه جگار سه ير بوو!... خوئی وا راهينا بوو كه هه ر دوو كيان زوو له خه و هه لئه سان. هه ر كه سه يان خه ريكی خوئينده وه و ليكولپينه وه ی خوئی ئه بوو، كه كاتيش خوئی ئه دا له ده و نيو، زه ميک نانيان ئه خوارد، دوای ئه وه قوئتير هاوړپيکاني خوئی بانگ ئه كرده جي نووسينه كه ی خوئی. تا ماوه يهك گفتموگۆيان ئه كرد. له پاشا قوئتير ئه وانی به جي ئه هيشت. ئه و انيش خه ريكی خوئ رابوو اردن و كات كوشتن ئه بوون هه تا ئه گه يشتنه

(۱) ليته دا ماموستا مه به ستي له مه يه: (احد الناشرين).

کاتی نۆه می ئیواری، ئه وده مه خوانی شیوان ئه پرازينرايه وه. جا له و کاتانه دا كه قوئتير خه ريكی خوئينده وه ی نووسراوه كانی و ليكولپينه وه كانی خوئی ئه بوو له ژووري نووسينه كه يدا. كه س له و ميوانانه، رايه ی نه ئه كه وت سه روتی لي تيک بدات، يا خود ته نگه تاوی بکات. ئه گينا له كوئشكه كه دهرته كرا!... ئنجا قوئتير و مارکيزی خاتوون له گه ل ميوانه كاندا دانه نيشتنه سه ر خوانه كه. ده ستیان ئه كرد به گفتموگۆي كردن. تا پييان ئه كرا مه ييان ئه خوارده وه. کاتي كه بلاوه يشيان لي ئه كرد، هيچ له كه لله ياندا نه ئه ما، نووستن نه بچ!... جا له ناو ئه م ژيانه سه رسورپينه ره دا، قوئتير نووسراوه ناوازه كانی خوئی داناوه، وه ك: (جيهان به و چه شنه ی ئه گه رې)، (راستگۆ) (شاگردی سروشت) (کچه شای بابل)، (لويسی چوارده هه م) (وتاريک له بابته ره وشت و خووه وه).

هيندييه ك له پاريسدا

ره نگه نووسراوی (شاگردی سروشت) له هه موو نووسراوه كانی تري بيروباوه ره كانی قوئتيري زووتر دهرپري بچ. چونكه له وي دا قوئتير لاويک له هيندييه سووره كان پيشان ئه دات كه له ئه مه ريكاهه كوچی كرده وه بۆ فه ره نسه. كاتيک ئه زانی زورانبازيه كي توندوتير روو ئه دات له ناوه ند خوئی و كرده وه و ره وشته كانی كومه لايه تی فه ره نسه دا له گه ل ئه و دوو روويی و پشی پشی كردنانه دا كه له ناو ئه و كومه لايه تيبه دا په رهيان ئه سه ند چ له ناو پياوانی جيهانی و چ له ناو پياوانی ئايينيدا... جا چونكه هيندييه كه بيروباوه ره كانی ئايين راسته وخۆ له ئينجيله وه وه رته گري، کاتي ئه يه وي خوئی بخاته ناوه وه، ئه چيته ناو رووباره كه وه، له شی خوئی ئه خاته ناو ناوه كه وه تا ئه گاته گه ردي. به لام پياوه ئايينيه وشكه كان، وای تي ئه گه يينن كه له ناو به خو دا كرددنا ئيستاكه ئه و شيويه به كار ناهيترئ!.

ئنجا هيندييه كه له رووباره كه ديته دهره وه. روو ئه كاته كلپسا، تا له وي دا، دان به گوناوه كانی خوئی دابنچ. پاش ئه مه ی له وه ئه پيته وه، ناکاته نامه رديی، كه شيشه كه له جيگا كه ی خوئی ئه هينيتته دهره وه، بۆ ئه مه ی خوئی بچيته جيگای ئه و. ئه و ييش له كه شيشه كه ئه خوازي، كه راز و نه يني خوئی بۆ بگيرپته وه و دان به گوناوه ی خوئيشيا بنچ، له به رده ميا. پيی ئه لي له راستيدا ئينجيل ئه لي: (گوناوه و راز و نه يني دلې خوئان بۆ يه كتر بگيرنه وه و دانيان پيا بنين). لاوه ساكاره كيش، سه رسام ئه بچ. له و شيوه هه ليه ی كه شارستانيه كان باوه ر و بيرو ئايين و كرده وه و ره وشتی پاکی پي ئه گه ن.

ئەنجامى ئەمىش ھەر بەۋە ئەگات، كە قۇلتىر خۇي پىي گەشتىبوو. ھىندىيەكانى وا ئەھاتە پىش چاۋ، كە ھەرچەندە بەدرندە دائەنرەن، بەلام لە فەرەنسىيەكان ھەر چاكترن. چونكە ئەوانە خوتىرەن، فرۇفېلبازن!. رەنگە ھەر تەنبا ھۆبەكەش ھەبى بۆ ئەۋەدى كە قۇلتىر لەناۋ ھەموو پىاۋەكانى كلىسادا، ھەر دللى بە (پاپا ئەسكەندەرى سىيەم) دا چوو بوو. ئىتر ھەرچى سەر بەكلىسا بوۋايە لەو پىاۋانە ھەزى لە چارەى نەئەكرد. ھۆبەكەش ئەۋەبە كە ئەم سەرەكە ئابىنىيە (ۋەك گەورە خاۋەن كۆشكەكان نەبوو... ئەبوست بەندەكان ئازاد بىكات، نەك ئازادەكان بىكات بەبەندە!... ئەيشىگوت: دەنگى نەتەۋەكان، دەنگى خوان!... ھەر مرۇقتىكەش بىھەوى ژيانىكى پاك و پوختە رابوتىر، تا سەر، پىويستە ھۆشى خۆى بەكار بەيتى. چونكە خوا بۆبەكا ھۆشى بەخشىۋە بەمرۇت، كە خۆى پى پارتىزى، ۋەك پەر كە داۋبەتە بەبەلەۋەر و، خورى كە داۋبەتە بەگىانلەبەر!...).

قۇلتىر لە ناۋەند خوا و كلىسادا

جا ھەر لىرەدايە كە قۇلتىرمان ۋەك پىاۋىكى خواناسى، خاۋەن ئابىن دىتە پىش چاۋ. ئەۋەندە ھەبە خواناسىنەكەى ئەۋ لەو جۆرە خوا ناسىنە بوو كە ھەموو رۇشنىبىرەكان ھەيانە، لە ھۆشەۋە ھەلئەقوۋلا، ئەرژايە ناۋ دلئەۋە... جا لەبەر ئەمە بوو كە قۇلتىر بەچاۋىكى ھۆشمەندانەۋە سەبىرى راستىيەكانى ئابىنى ئەكرد ھەرچى لەگەل بىرى دروستدا رىك بىكەوتايە پەسندى ئەكرد ھەرچىيەكەش پىچەۋانەى ھۆش بوۋايە بەرپەرچى ئەدايەۋە... گىروگفتى گىرنگ بۆ قۇلتىر ئەمە بوو: (تۆ بلىيى خوا ھەبى؟) لە راستىدا لاي قۇلتىر ھىچ گومانىك نەما بوۋەۋە كە چاۋدېرى كىرەنىكى خاۋىي لە ئارادايە و ئامانجىكىشى ھەبە بۆى تى ئەكۆشى. كە ھەر ئەۋە ئەم جىھانە رىكۆپىك و پىر ۋەدەكارىيەى دروست كىرۋە. بەلگەبىشى ئەۋە بوو (كە ئەۋ ئەستىرانە ھەبەكەيان لە شىۋەبەكى رىكۆپىكدا بەرپىگاي خۆبدا ئەسورپىتەۋە. ھەموۋىشىيان چەند ياسايەكى رىكۆپىك ئەيانبات بەرپىتە... جا ھەرۋەك (كاتىمىر) بەلگەبە بۆ ئەۋەدى كە (دروستكارى كاتىمىر) ھەبە. ھەرۋە جىھانەكەى ئىمەبىش بەلگەبە بۆ ئەۋەدى كە دروستكارىكى ھەبە... بەم جۆرەبىش قۇلتىر ۋەرامى ئەۋانەى ئەدايەۋە كە ئەيانگوت جىھان بەرپىكەۋت پەيدا بوۋە، ئەبىگوت: (ئەم بىرە تەۋاۋ بى ھېزە. چونكە بوۋنى ھۆش، بەتەنبا، بەسە بۆ ئەۋەدى كە بىچەسپىتەتە دلئەۋە، كە ھۆبەكى تر ھەبە بۆ بوۋنى جىھان، نەك رىكەۋتى پروت.

چونكە لە تواناي رىكەۋتى تەۋاۋدا نىبە كە ھۆشى خاۋەن بىر دروست بىكات. ئەمەبىش

ھەر لەۋە ئەگات كە ئەۋ خەرەكەى ئەگەرى لە توانايدا نىبە ئەۋ كرىكارە دروست بىكات، كە ئەيخاتە گەر. جىھانىش برىتىيە لە خەرەكىكى گەرە. بوۋنى خەرەكىش بەتەنبا بوۋنى كرىكارىكى پى ئەۋى كە بىخاتە گەر لىرەبىشدا كرىكار برىتىيە لەۋ مرۇقەى كە بوۋنى پىويستە، بۆ ھەلسوۋراندنى كاروبارى جىھان!... ئەمەبىش گوترا: كە ئەۋ جىھانەى بەلای قۇلتىرەۋە وايە كە جىھانىكى رىكۆپىكى پىر ۋەدەكارىيە و لە ھۆبەكى خاۋەن ئامانجەۋە پەيدا بوۋە، تەنبا برىتىيە لە جىگايەكى پىر كەموكۆپى و ئازاۋە و تىكچوۋن... چونكە بلاۋبوۋنەۋەى كەموكۆپى و بەدخوبى لە جىھاندا، بەلگەبە بۆ ئەمەى ھەرچى قۇلتىر گوتوۋبەتى پىچەۋانەى راستىيە. ئەۋەتا مرۇقى ھەزار توشى گەلىك سەرگەردانى دى بەھزى نەخۆشىيە گران و كارىگەرەكانەۋە كە توشى دىن... ھەرۋە توشى بوۋمەلەرزە دى، ۋەك (بوۋمەلەرزەى لىشېۋنە) كە ھەزارانى كوشت، بىجگە لەۋانە توشى دەرد و شەروشۋىر و تاۋانىش دى. ئەى ئەمانە ھەموۋيان بەلگەنەن بۆ ئەۋەدى كە جىھان كەس دروستى نەكردوۋە؟! بۆچ ئەمە ئەچىتە مىشكەۋە كە دروستكارىكى ژىر و باۋكىكى دلئەۋە، جىھانىكى وا دروست بىكات كە ئەمەندە پىر بى لەم ھەموو دەردىسەرى و ناخۆشى و كەموكۆپىيانە؟! بەلام قۇلتىر بەرپەرچى ئەم قسەبەبىش وا ئەداتەۋە، كە ئەلى: (نەء وا نىبە. چونكە خوا ياسايانى وا دروست ئەكات كە ھەموو بەگنەۋە، تا ھەموو جىھان بەپىي ئەۋ ياسايانە پروت بەرپىتە. ئەۋ لەمەدا تەماشاي كەرت و پارچەكان ناكات، گوى ناداتە بابەتى ۋەدە.

بۆ ۋىنە: ئەم پىاۋە ئەمرى، بۆ ئەمەى بەكىكى تر لە داىك بىن. جا لەمەۋەبە كە جىھان بەجۆرەكى وا ئەپرات بەرپىتە، كە ھەموۋدەم تازە و جوان و بەھىز بنوتىن. ھەرچەندە ئەۋ تازەبوۋنەۋەبە بەكەلكى (گشت) جىھان دى، بەلام دللى ھەندى كەسبىش برىندار ئەكات... ئەۋەندە ھەبە، باۋەرىيەكى وايش لە ئارادايە، كە بارى ئەم ناخۆشى و سەرگەردانىيە تاكوتەرايىيانە سووك ئەكات. چونكە خاۋى ژىر و تىگەبىشتوۋ زۆرى پىناچى پاداشى مرۇقە چاكەكان ئەداتەۋە. تۆلەبىش بۆ زىان لىكەۋتوۋەكانى جىھان ئەكاتەۋە. بەم رەنگە ياسا فەرماندارى خۆى ئەكات و دادپەرۋەرىيە جىيى خۆى ئەگرت. لە جىھانىشدا ھىچ شتىك نىبە ئەۋەندەى بەند و باۋى خاۋەنناسىن زىانبەخش بى. چونكە مرۇقى خاۋەناس بەئەندازەبەكى وا بەدخوۋ ئەبى، ئەگەر دەستى ھاۋرىكەى خۆى بگوشى ياخود خەنجەر بدات لە دللى، بەلای ئەۋەۋە ھىچ جىاۋازىيەكى نىبە... ئەۋ ھەر ئەۋەندە لەۋە دلنىا بى كە كەس چاۋى لىي نىبە ھەرچى كەتنىك ئارەزوۋ بىكات ئەيكات. ئەمەبىش دىپارە كە واى لى

دئ. چونکه ئەو باوەری نییە بەوەی که خوا چاوی له کردووەیەتی یان خوا سزای ئەدات، یان پاداشی ئەداتەوه. جا ئەگەر (خوانناسین) بەمجۆرە نەنگ و ناپەسەند بێ، (وشکیش له خوانناسیندا) لەمەندە زۆرتر نەنگ و ناپەسەند. جا لەبەر ئەوه پێگای هەرە باش ئەوهیە که وتبێتە ناوەند خوانناسین و خوانناسینی بێ هۆشانه و وشکەوه!...) بەم رەنگە فۆلتیڕمان له هەموودەمدا وا چاوی بێ ئەکەوێ: بەرپەچی خوانناسین ئەداتەوه و، باوەر بەخوا ئەهێنێ بەلام نە باوەر بەکلتیسا ئەکات نە بەپیاوانی ئایین. که گفتوگۆیش ئەکات، هەرگیز لەوه واز ناهێنیت که جار لەسەر جار توانج و پلاریان تێبگرێ... ئەوانە بەلای فۆلتیڕهوه، ئەو خواناسە مێشک و شکانەن، که خۆیان ئەکەن بەرپاوەر له ناوەند خوا و مەزقەدا. بۆچ خوا پێویستی بەکەس هەیه لێی بپارێتەوه، تا بەخشندهی و میهرهانی خۆی لهگەڵ دەستکردهکانی خۆیدا بنوینێ؟!...

خەفەت هێرش بۆ دلی راستی پەرست ئەهینێ

لهگەڵ ئەمانەیشدا، هەمووی (فۆلتیڕ) چ له تەماشاکردنی ژياندا، چ له رەوش و کردووەکانیدا له ژياندا هەرۆک منالیک مایهوه... چونکه هیشتا توشی خەموخەفەت نەهاتبوو. هیچ راستی پەرستیکیش ناتوانی کەینهوبەینه و گێروگرفتهکان بەدلسۆزی و وردبیینیه کهوه چاره بکات، هەتا لهپیشدا هۆشی لهناو بۆتە خەموخەفەتدا نەتوابیتهوه. چونکه هەر بەهۆی خەموخەفەتەوه پێ ئەگات و لهنگەری خۆی رانهگرت!

فۆلتیڕ وهک منالیک مایهوه له بیرکردنەوهی ئەوروپاییدا، که بەنازداریی ژیا بێ، تا دلدارهکی و چاودێریکه ره کهی، (دئ شاتیلییه) خاتوون مرد و چوو له ناو خاکهوه. ئەوکاته سالی ۱۷۴۹ بوو. ئەمه یه کهم سه رگهردانی ژيانی بوو، که به سه ریا هاتبی... فۆلتیڕ له ناکاو له خەوی کامه رانی راپه ری، که تەماشای کرد: ئەوا ژانیک بەدلی گەبشتووه؛ که هەرگیز لەوه پێش نەبیدیوه بەخۆیهوه. خەموخەفەت دلی داگیر کرد و گوشی. بەلام وریایشی کردووه!... دواپی، فێری ئەوهیشی کرد که ژیان هەر بریتی نییە له بەزم و پێکه نین و گالته کردن بهم و بهو. له راستیدا گه لیک بابەتی تریشی تیا به؟. بابەتی وایشی تیا به، که زۆر پێویستی به چاره کردن ههیه، چونکه نازارهکانی مەزقایه تی لهوانه نین که به خرتنه پشتگۆی. هەرۆهه لهوانه پێش نین که به ئاسانی چاره بکری. ئەوانه، له راستیدا پێویستییان به دەستی پیاوچاکان ههیه که دایانم رکینیتەوه!

جا لهو کاتهدا که ئەو کهوتبووه ناو گێژاوی ئەم سه رگهردانییه تازهیهوه و، ئەم

تاقیکردنەوه تازهیهوه، له پەر له فەرهنسه دووریان خستهوه. ئەمهیش کاریکی شارەزایانهی چاره نووس بوو، که ئەویست ئەم هۆشه خاوهن تیزکردنه، به جاریک له هەموو خۆشه و بیستیکی دلی خۆی بێ بەش بهیلتیتهوه جا له پاش ئەمه ی فۆلتیڕ توشی ئەو هەموو دەرد و نازاره دەروونیانه هات و خەفەت و سزای بێ ئەندازە ی چێشت، فێری ئەوه بوو و توانی له دەرد و نازاری کهسانی تریش تیبگات. له بهر ئەوه که کاره ساتی بوممه له رزه کهی (لیشبو نه) ی به رگۆی کهوت، له سالی ۱۷۵۵، که به هۆی ئەوهوه سی ههزار کهس له ناوچوو بوو، (فۆلتیڕ) دهستی کرد به بیرکردنەوه لهوه: که ئەبێ چەند دلدار مردب؟، چەند خۆشه و بیستی به هۆی له ناوچوونی خۆشه و بیسته کهیهوه سه رگهردان بوو بێ؟ چەند دایک بێ منال مایتهوه؟، چەند باوک خیزانی له ناوچوو بێ؟ چەند منالیش بێ باوک و دایک مایتهوه؟. فۆلتیڕ که بیری له مانه ئەکردهوه، به جاریک هه ناوی ئەکهوته خوارهوه!. فۆلتیڕ که له وه پێش هەر بریتی بوو له نووسه ریکی پێکه نین هینەر، به هۆی ئەم کاره ساتانهوه که روویان ئەدا له خۆی و له کهسانی تر بووه راستی پەرست. له بهر ئەوه هەرچی قینیکی له دلا هه بوو به کلتیسی رشت... نه. به کلتیسی نهرشت، به کار به دهستانی کلتیسی رشت، ئەوانه ی که باش له گیانی چاوپوشانهی^(۱) ئایینی تینه ئەگه پشتن، دهسه لاتە گیانییه کهی خۆشیا ن هەر بۆ که لکی خۆیان به کار ئەهینا، له بهر ئەوه دهستیان دا بووه سه رکیشی له ئایین و له خوا و وشکی له ئاییندا. فۆلتیڕ ئەیگوت: (بام ئەو که سانه ی، که به دیی ئەکەن)^(۲) له گەڵ ئاییندا، له ناو بیهین، بام لهو که سانه ریز بگرین که به گژ ئەو مەزقە خراپانه دا ئەچن!..).

فۆلتیڕیش هیچ رۆژتیک له رۆژان نه یگوتوه خوا نییە به پێچه وانە ی ئەوه باوه رتیک ته وای به خوا هه بوو... هه موو جاریک ئەیگوت: (ته نانه ت ئەگەر خوایش له ئارادا نه بێ، پێویسته بۆ ئەو (بوون) یک (دابھینین)!...!) ئەوه ندە هه بوو، ئەو خوایه ی که (فۆلتیڕ) باوه ر ی پێ هینا بوو، ئەو خوایه به چنگه به زه به رزه نگه نه بوو، که ئەمه ندە دلی ره ق بێ، پیاو زنده قی لێی بچی وهک پیاوانی ئاین پیشانی مەزقیا ن ئەدا... له راستیدا خوایه که ی فۆلتیڕ، بریتی بوو له (بیرکردنەوه ی هه ره بلندی جیهانی). باوکیکی دادپه روه ر بوو. نه نه ته وه یه کی پێش نه ته وه یه کی تر ئەخست، نه نیشتمانیکیشی پێش نیشتمانیکی تر

(۱) گیانی چاوپوشانه: روح التسامح.

(۲) یان: که به دکاری ده کهن.

ئەخست، نە پەرستگاھتېكىشى ئەخستە سەرۋى پەرستگاھكانى ترەوہ!...

بەم رەنگە (قۇلتىر) رەنجىكى زۆرى ئەدا لە پىناو ئەو دەدا كە چاوپۆشىنى ئايىنى لە ناو جىھاندا بلاو بكا تەوہ. قۇلتىر كە دوروشمە كەى لەو پىشى ئەمە بوو: (پىبىكەنە و كەسانى تىرش بەيتەرە پىكەنەن)، وای لىھات كە دوروشمە كەى بەم رەنگە لى بى: (بىر بكەرەوہ و، كەسانى تىرش بخەرە سەر بىر كەردنەوہ!...). ئا بەم رەنگە (قۇلتىر) بووہ راستىپەرستىكى راستە قىنە!...

نەپوئىست بەپرتە قالىك دابىرى

جا (قۇلتىر) كە كەوتبووہ ناو ئەم شۆرشى ھۆشەوہ، لە ناو خانوويە كدا دائەنىشت كە لە شارى (قىرىنى) دا بوو، لە ناو خاكى (سويسرە) دا، لە نرىك سنورى فەرەنسەوہ. بەلام (فرىدرىكى ھەرە گەرە) كە ئەو دەمە خونكارى (پروسىا) بوو، بانگى كرده لای خۆى، كە لە گەل خۆيدا بىنىتەوہ، تا وەك راوئىزكارىكى خوتىندەوارى كەلكى لىتوەر بگرى. (قۇلتىر) ىش گوتىزايەوہ بۆ لای (فرىدرىك)، ماوہبەك لە ساىە و، پەناى ئەو دا حەساىەوہ. لەو دەمە دا زىرەكىيە تىزەكەى (فرىدرىك) ى بەلدا چوو بوو. تا لە پر لە ناكاو بەكەك لە پىاوەكانى (فرىدرىك) ھاتە لای و پىى گوت خونكار، لە سالىك زۆرتەر چاوەروان نابى كە ئەو لە ناو ئەو كۆشكە دا بىنىتەوہ... خونكار بەلاىەوہ وا بوو، كە ئەو ماوہبەى بەسە بۆ ئەمەى ھەرچى زانىارىيەكى بوى لە (قۇلتىر) ەوہ فبىرى بىى... چونكە ئەوہ بەمىشكدا ناچى كە (پىا و ئاوى پرتە قالىكى مژى، توپكەكەى بەدەستى خۆبەوہ بەپىلتەوہ...). (قۇلتىر) ىش وىستى ئەو ئارەزووہ لە خونكار بشىوتىنى، لە بەرئەوہ گورجوگۇلانە لىبى جوئ بووہوہ... (پىش ئەمەى پرتە قالىكە بژىت، وىستەم خۆم لە دەستت رزگار بكەم!). ئىتر (قۇلتىر) گەرەپاىەوہ سەر راستىپەرستىيەكەى خۆى، خۆى ھاوئىشتە ناو كەمەرەى (دېدىرو) ^(۱) و (دالامپىر) ^(۲) و (كوندرسىيە) ەوہ ھەر چوارىشبان دەستىان كەرد

(۱) دىدرۆ Diderot: ۱۷۱۳-۱۷۸۴ فەيلەسوفىكى فەرەنسى بوو، سەرەتاكانى بى باوهرى و فەلسەفەى عەقلىنى لە چەرخى ھەژدەدا بلاو كردهوہ. ئەنسىكلۆپىدىيە دامەزراند و سەرپەرشتى دەرچوونىشى كەرد.

(۲) دالامبىر D'Alembert: ۱۷۱۷-۱۷۸۳ نووسەر و فەيلەسوف و حىسابگرىكى فەرەنسى بوو، لە دانەرانى (دانرە المعارف) ى فەرەنسى و ئەنسىكلۆپىدىيە، لەوانە بوو كە بەگومان بوون لە ئايىن و فەلسەفە.

بە بلاو كەردنەوہى بىروباوهرەكانى خۆيان بۆ ئەمەى رىگايەك بكەنەوہ بۆ شۆرشى گەرەى فەرەنسە ھەرەوہا بوونە ھاوكارى يەكتر لە دامەزراندنى نووسراوى (كۆمەلە زانىارى بىرى سەرەست) دا... جا ھەرچى خاوەنەكانى نووسراوى (كۆمەلە زانىارى) يەكە بوون، قۇلتىرىان بەمەسىحىتتىيەوہ (بەدناو) ئەكەرد. كەچى مەسىحىيەكانىش ئەويان بەخاوەناسىيەوہ بەدناو ئەكەرد!

كلىسايەك بۆ خوا و كارخانە يەكەش بۆ كۆمەلە يەتى!

لە شىتوہبەكى فراوانتردا گەرەپاىەوہ سەر زىانى بىروباوهرەكانى پىشوى خۆى. دەستى كەرد بەدانانى چىرۆك و چىرۆكى لاسايى مەرگەسات و نووسراوانى مېژوو... بىتجگە لەوہ خۆبىشى خەرىك كەردبوو بەئامادە كەردنى فەرەنگىكى راستى پەرستىيەوہ جا لە گەل ئەمەيشدا كە ئەم ئەركە گەرەپاىەى بەسەرشانەوہ بوو، دەستبەردارى ئەو ەيش نەبوو كە ھەموودەم بچى بەگژ زۆردارى و سەركىشىدا، لە ھەموو شىتوہبەكىياندا... بەلام ئەو لە سنورى ئەو ەيش چووہ دەرەوہ، كە ھەر بەقسە لەسەر زۆرلىكران بكا تەوہ، دەستى كەرد بەيارمە تىدانىكى راستە قىنەيش... ھىتاي كارخانە يەكى كەردەوہ بۆ كاتۆمىر دروست كەردن. ھەر بەو مەبەسەى كە بى كار و فرمانەكانى شارى (قىرىنى) ى پى بخاتە كار. تا ئەھات لە يارمە تىدانىاندا چىستوچالاكى ئەواند، تەنانەت وای لىھات خۆبىشى لە فرۆشتنى بەرھەمەكانى ئەم كارخانە يەدا كارى ئەكەرد، ھەرچىيەكىشى لى دەست بكەوتايە، لە پاش گىرەنەوہى دەست ماىەكەى، ھەمووى دا بەش ئەكەرد بەسەر ئەو كەسانەدا كە لەو كارخانە يەدا كارىان ئەكەرد! جا لەبەر ئەوہى (قۇلتىر) باوهرى بەوہ ھەبوو كە ئەبى ھەموو كەس لە پەرستندا سەرەست بى، كلىسايەكى دروست كەرد پىشكەش بەخوای كەرد، بۆ ئەمەى رى بدات بەھەموو كەس كە خۆشى لەم سەرەستىيە بىين، لە تۆلەى ئەو دەدا كە ئەو كەسانەيش لە لايەن خۆبانەوہ رىتى ئەو سەرەستىيەى بەدەنى كە كەس نەپەرستى!...

بەكورتى، (قۇلتىر)؛ پىغەمبەرىك بوو بۆ وريا كەردنەوہى تەنەوہكەى خۆى، تەنانەت (سانت بوف) ^(۱) بەمچۆرە قۇلتىرى پىشانداوہ، گوتوويەتى: (لە ھەموو لاىەكەوہ مەرۆف ئەھاتنە لای راوئىشان پى ئەكەرد بۆ چارە كەردنى گىروگرفتەكانى خۆيان يارمە تىبان لى

(۱) سانت بوف Sainte - Beuv: ۱۸۰۴-۱۸۶۹ نووسەر و رەخنەگرىكى فەرەنسى، برادەرى ئىككۆر ھۆگۆ و ئەلفرىد دى قىنى بوو، لە بەرھەمەكانى: وىنە ئافرەتان، رازەكانى دووشەمە و بۆر رۆيال.

دلئی له زیږ دروستکراوه!)... (بنیامین) یش زوری له (ځولتیر) کرد که پیرزبایی له کوره‌که‌ی بکات. که له‌گه‌ل ځویدا هینابوویه لای بو چاوپیکه‌وتنی. (ځولتیر) یش دستیکه هینا به‌سهری مناله‌که‌دا و گوتی: (خوا و سهریه‌ستی)!... هم دوو وشه‌یه‌یش، هر نه‌وانه بوون، که به‌دریژایی ته‌مهنی ځوی، کردبوونیه ناوهرۆکی راستی په‌رستییه‌که‌ی ځوی!....

ته‌واو بوو

نه‌خواست)... هیچ رۆژتیکیش نه‌وه رووی نه‌داوه که (ځولتیر) ده‌ستی نابی به‌رووی که‌سپکه‌وه و ریگای پیشان نه‌دا بی، یاخود یارمه‌تی نه‌دا بی... که‌چی له‌گه‌ل نه‌ویشدا تیره‌یه‌ک هه‌بوون له‌ناو مرۆفایه‌تیدا، ځولتیر به‌زهی پیااندا نه‌هاته‌وه... هه‌رگیز ری پی به‌که‌سپشیان نه‌ه‌دا بیته لای بو چاوپیکه‌وتن... نه‌و تیره‌یه‌یش راوکه‌ره‌کان بوون!

وا ری‌ککه‌وت، جاریک یه‌کپک له‌و راوکه‌رانه هاته ماله‌وه بو لای. تکایه‌کی زوری کرد که چاوی پی پی بکه‌وی. (ځولتیر) یش به‌به‌رده‌سته‌که‌ی ځوی گوت: (پی بلئی نه‌خوشم، نزیک بوومه‌ته‌وه له‌مردن). به‌لام راوکه‌ره‌که نووچی گرت له‌سهر چاوپیکه‌وتنی. نه‌مجاره‌یش ځولتیر به‌به‌رده‌سته‌که‌ی ځوی گوته‌وه (که‌واته پی پی بلئی مردووم) به‌لام به‌رده‌سته‌که هاته‌وه لای ځولتیر، تکای نیچیره‌وانه‌که‌ی بو گیترايه‌وه که نه‌یه‌وی هه‌ر لاشه‌که‌ی بیینی، تا ری‌زگرتنی ځوی پیشکه‌ش بکات. ځولتیر یش هیچی بو نه‌مایه‌وه پی پی بلئی نه‌وه نه‌بی که به‌به‌رده‌سته‌که‌ی ځوی گوت: پی پی بلئی تازه نیمه ناشتومانه و پراو‌ته‌وه، داومانه‌ته دست ديو، جا نه‌گه‌ر هه‌ر ویستی بیینی، نه‌وا پی پی بلئی بام بچی بو دۆزه‌خ!).

خوا و سهریه‌ستی و دل‌تیکیش له زیږ

که ته‌مهنی (ځولتیر) گه‌یشته هه‌شتا و سی سالی، خه‌موخه‌ف‌ه‌ت و دل‌ته‌نگی گه‌یشته نه‌ویه‌ری! ئنجا که هه‌ستی به‌وه کرد خه‌ریکه له‌ش بنیته‌گله‌وه، سه‌ریکی له‌ شاری (پاریس) دا بو مالتا‌واپی کردن. نه‌و ځو‌شی و چلو‌نبیه‌ش که له‌ویدا له‌گه‌لیا کرا نه‌وه بوو که لاساییکردنه‌وه‌ی یه‌کپک له‌ چیرۆکه‌کانی ځوی به‌دی کرد... به‌لام نه‌وه‌نده دهروونی پی پی ورووژا برستی برا، پی پی نه‌کرا به‌رگه‌ بگری. ئیتر نه‌وه دوا جاری بوو که بتوانی له‌ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گشتیدا ځوی ده‌ریخات. (ځولتیر) له‌ناو جی‌گا‌که‌یدا که‌وت. کز و لا‌واز بوو، نه‌خو‌ش که‌وتبوو. له‌پیش مردنیا به‌ما‌وه‌یه‌ک (بنیامین فرانکلین)^(۱) راستی په‌رستی به‌نا‌وبانگی نه‌مه‌ریکا، که له‌و ده‌مه‌دا بوو بووه راسپی‌ر‌راوی خاکه‌که‌ی ځوی له‌ فه‌ره‌نسه‌دا، رۆژتیکیان هاته لای بیینی... (ځولتیر) له‌و کاته‌دا له‌ جی‌گا‌که‌یدا که‌وتبوو... سکالای دلئی ځوی بو کرد، گوتی: (من هه‌روا هه‌ست نه‌که‌م به‌خو‌م که په‌یکه‌ری‌کم و دوو پی‌م بو کراوه له‌ قوری تازه‌دا!!) (بنیامین) یش وهرامی دایه‌وه گوتی: (به‌لئی وایه. به‌لام

(۱) بنیامین فرنکلین Franklin: ۱۷۰۶-۱۷۹۰ زانا و سیاسه‌مه‌داری نه‌مریکایی، له دامه‌زرتنه‌رانی سهریه‌خویی ولاته‌که‌ی، شیشی هه‌وره بروسکه‌ی دا‌هینا.

زانستى خۇناسىن

هونهری سرهوت به خودان

ئه گهر چه زده که بیت زۆرتەر نازا و بی باک بیت، مهند و زرنگ بیت، خۆت رابگری، پشت به خۆت ببهستی، به هیز و توانییت له فرمان و یاریکردندا، زۆرتەر به هیوا و دهم به پیکه نین بیت... ئەوا ئەم نووسراوه، بخویننه رهوه، راسته و راست ده تگه بیینی به و نامانجانە...

نوسه ری: دیلفرید نۆرتفیلد

پیشه کی

پهیتا پهیتا، ههر شتی دووباره کرایه وه، ئەنجامی سهیر سهیری لی پهیدا ده بی. ئەوهم له و کاته دا بۆ ده رکهوت که خه ریکی تهن دروستیی خۆم بووم. خه ریکی کاریک بووم پۆژانی به سه ردا تیپه ری، هیچ گۆرانیکم له خۆمدا نه دی. به لām ئەمه وهی به رنه دام. ههر له سه ره ئەو رینگه یه رۆیشتم که گرتبووم. پاش ماوه یه ک، کوتوپر، هه ستم کرد به پیشکه وتنیکی کهم له تهن دروستیما. ئەم پیشکه وتنه کهمه بۆی ده رخستم که ئەو رینگه یه گرتبووم راسته و راست ده مبا بۆ سه رکهوتن.

که واته ده بی ئەو نامۆژگاریبانه ی له م نووسراوه دان، سه رتاپا، به جییان به یینی. بۆی هه یه، جاری و رووبدات، تا ماوه یه کی دوور له تاریکیدا فرمان بکه یه ت.

به لām مه وهسته. له سه ری برۆ! ههر ئەوه نده ی تۆزیک هه ست به پیشکه وتن بکه ی هه ست به کامه رانی ده که یه ت. که هه ستت به کامه رانی کرد، ئیتر خۆت له خۆته وه، هه ول و ته قه للات تازه ده که یته وه تا ده که یه ت به نامانجی خۆت. سه یر ده که یه ت پیشکه وتنه که ت خیراتری لی هاتوه. ره نگه ئەوه یش زۆری له سه ره ئەوه بی که هیوا و، خۆشبینی له دلندا په یدا بوون؛ له خۆمدا تاقیم کردۆته وه: کۆمه له ده ماره میتشکییه کان که له ئارامدان، تا ئەندازه یه کی گه وه خۆشی له ژیان ده بییری.

به چاوی خۆم گه لیک که سم دیوه، له ئەنجامی په یره ی کردنی نامۆژگارییه کانی ناو ئەم نووسراوه وه، له ژیانیکی پرکویره وه ری و شپه زه بییه وه، ده ربا زبوون بۆ ژیانیکی پر نارام و کامه رانی. له کۆری پزیشکایه تییدا هه موو دهم بروام به وته ی (ئیسپۆکرات) بووه که

گوتوویه تی: «سروشت خۆی نه خۆشی چاک ده کاته وه ئیمه یش هه رچییه کمان له ده ست بیت، بیکه ین بۆ رزگار بوون له ده ست نه خۆشی ئە گه ر سروشت خۆی نه خۆشییه که چاک نه کاته وه، چاره ی نه خۆشییه که به ئیمه ناکری. تا چاره کردنه که ی ئیمه بۆ نه خۆشییه که. سروشتی تر بیت. سروشت پتر یارمه تیمان ده دات له چاک کردنه وه ی نه خۆشییه که دا. له ش خۆی رووه و دروستیی و چاکی ده جوو لیته وه. ههر ئەوه نده، ناسازییه ک له له شدا رووبدا، له ش خۆی ده ست ده کاته وه. به چاک کردنه وه ی خۆی کۆمه له ده ماره میتشکییه کانیش ههر به م جووره ره فتار ده کن. ئەو ئازاره ی که له ده میتکه وه گه یاندووته به ده ماره میتشکییه کانت، لای به ره، سروشت خۆی ده ماره میتشکییه کانت چاک ده کاته وه و ده یان خاته وه سه ر دۆخی جارن. له راستیدا: تۆ هه ره ئەوه نده ت له سه ره بیکه یه ت، سروشت به ره لالا بکه یه ت کاری خۆی بکات. که وای لیتهات فرمانی سه رشانی تۆ، تا ئەندازه یه کی گه وه سووک و ئاسان بوو. ئەوه نده هه یه پیویسته بروات به سروشت زۆر هه بی. چونکه سروشت. کاری دروسته هه رگیز هه له ناکات.

هه ناسه دان

وام به باش زانی، له سه ره تا وه له (هه ناسه دان) بدویم. ئەوه یش سه باره ت به دوو هۆبه. هۆی یه که م ئەوه یه: که (هه ناسه بریتیییه له ژین). چونکه هه رده می هه ناسه ی خۆمان گرت، له ش ده ست ده کات به تیکچوون و له ناوچوون. له راستیدا، هه ناسه دان له سه ره تانی بنیاتمانه وه په یدا بووه. له به ره وه پیویسته زۆر بایه خی پی بده ین، به تاییه تی له و کاتانه دا، که له گیروگرتی تهن دروستیی تاکوته را و کۆمه له وه ده دویتین. هۆی دوو هه یش ئەوه یه: که په یوه ندییه کی گرنه گه یه له ناوه ند (کۆته ندای هه ناسه دان) و (کۆته ندای ده ماره میتشکییه کان) دا. کۆته ندای ده ماره میتشکییه کانی تۆ، هه موو دهم له وانن تووشی نازار و زبان بن، ته نیا له و کاتانه دا نه بی، که هه ناسه دانه کانت پر به پر و دروست بن. بۆ ئەوه یش، ته نیا یه ک رینگای راست و دروست هه یه، که هه ناسه دانیکی ئاسایی تهن دروستانه ی پی جیبه جی بی. ئەوه یش ئەوه یه که له رینگای لووته وه، هه م باهه ل بژین، هه م هه ناسه ده ره پانن له شپه یه کی قوول و له نگه رداردا جیبه جی بی. ئەگه ر کونه لووته کان به ربان گیرایی، له توانییدا نییه که هه ناسه دانیکی ئاسایی به که لکمان ده ست بکه وی. لای گه لان، ئیمه که گه لی ئینگلیزین، وا به ناوبانگین، که له ده مه وه هه ناسه ده دین. خۆیشم بروام وایه که ئەمه راست بی.

زۆرچاری وام بۆ ھەلکەوتوو، ھەندیکیان خەویان لێ کەوتوو ھەنا لەناو کورسییەکی دوو بالدا. لە خرپەیی خەودا دەمیان کردۆتەو. بۆچی؟ چونکە ھەناسەدانەکانیان بەھۆی کۆئەندامی دەمارە لەسەر خۆکانیانەو پەڕ پەڕ و ئاسایی دەبێ، بایش لەو رینگایەو دەپت و دەچێ کە ئاسانتر بێ.

بەلام پیاویکی ئاسایی دروست ناچاری ئەم جۆرە ھەناسەدانە نابێ، چونکە پێچەوانەیی یاسای سروشتە. ھەرچەند پیتوانەیی راستەقینەم لانییە، بەلام وا تێدەگەم کە لەھەر دە کەسێک، شەش تا حەوت کەسیان کونە لووتیان وەک خۆی نەبێ. ئەو زۆرچار لە ھەلامەتەو ڕوو دەدات. ھەر جارە پەنجەبەنێ بەکونەلووتیکتدا تا دای دەخەیت. ئینجا بزانی دەتوانیت بەکونەلووتەکە ی تر ھەناسەبەکی پەڕ پەڕی قوولێ لەسەر خۆ بەدەیت. ئەگەر توانیت ئەو بەکەیت دەریەستی ھیچ مەبە. بەلام ئەگەر بەری ھەناسەدانە، لەھەر کونەلووتیکتدا پێ گێرابێ، ئیتر پیتویستە دەستبەجێ چارە بەکەیت. بەلێ تۆ دەتوانیت بەرپێچکەبەکی نیوہ گێراوی لووت دەمیکێ دوورودرێژ ھەناسە بەدەیت. بەلام ئەگەر بەو رەنگە ھەناسە بەدەیت، ناتوانیت بەخۆشیی و نەرمونیانییەو ژیان بەسەر بەریت. ھەموو دەم پیتویستە پەرس بەپزیشکیکی شارەزا بکری. بۆ لایردنی ئەو بەرھەڵستە ی کە لەبەر کونەلووتتدا پەیدا بوو. بەلام ئەگەر لووت گێرانەکە لە ھەلامەتەو پەیدا بوو، خۆبشت دەتوانیت وای چارەبەکەیت: وەک خۆی و دووہم کاربۆناتی سۆدا و بۆرەک Borax تیکەل بەکە.

کەوچکیکی چا لەم دەرمانە بخەرە ناو پەرداخیک ئاوی گەرمەو. رۆژی، دووجار یان سێ جار پەرداخیک لەم دەرمانە ھەلەمژە بەکونەلووتەکانت، یەک لەدوای یەک. ئەگەر لووت گێرانەکە بەستەمتر بوو، واکاکە، ھەموو بەیانیا تیک لەپاش خەو، دووسێ دلۆپیک لە دەرمانی (ئەفیدرین) بەکار بەیتری. بەلام نابێ ئەو بکری تا پەرس بەپزیشک نەکری. ئەوئەندە لە خۆم ڕووی داو، پەڕوای پێ کردووم کە کەلکی ئەم جۆرە چارەکردنە، لە ھیچ چارەکردنیکێ تر کەمتر نییە. تا ئەم رۆژەبیش کە تیتیداین، ھەر سروشتە، کە نەخۆشیی چاک دەکاتەو، پزیشکی گەورە ھەر ئەو. پاک کردنەو ی لووت بۆ بەرھەڵلا دەکات، تا دەگاتە پەردە ی ناوسنگ. جا ئەم (دانە بەر با) یەبە کە لە راستیدا، کەلک و فەر دەبەخشی بەلەش. بۆبە کە ئەم ئامۆزگارییەم پیتشان دا، تا بزانی ھەناسەدانە دروست، بنچینەبە کە بۆ ھەموو رینگایەک کە ئامانجی، (سەرەو بەخۆدان) بێ. ئینجا لە پاش خەمخواردنی تەندروستی کۆئەندامی ھەناسەدان پیتویستە خەمی چۆنیتیی ھەناسەدان

بخۆیت. ھەناسەدان، زۆرتەر، بریتییە لە خۆ. لە ژبانی ئاسایی پەڕکار و فەرماندا کە لە شوپتیکێ کراو دا بێ، سییەکان تا لە توانایییاندا بێ، پەڕ دەبن لە با. تەنانەت لە کاتی سەرەوتیشدا سییەکانە، دەتوانن لەو جۆرە با وەرگرتنە فراوانە سەر بەست و ئاسانە خۆشی ببینن. بەلام لەو شاراندا کە پەڕ لە دانیشستوان کریکارانی بێ کار و فەرمان، چونکە ناجوولتین، بەشیکێ گەورە لە سییەکان بەکار ناھینرین. ئەمەبیش لە ڕووی تەندروستییەو بەجگەر خراپە. زۆر جاری وا ھەبە. نەخۆشیی سیل لەووە پەیدا دەبێ. ھەرچەندە وا بەناشکرا کاریگەری ئەمە لە دەمارە میتشکییەکاندا دیار نییە، بەلام ھیچ گومان نییە کە لە میتشکدا کاری خراپێ خۆی ھەر دەکات. سییەکان تا ئەندازەبەک لە ئەندازەکانی تری لەش ناکەن. ئەمەبیش لەو ڕووەوەبە کە ئیمە دەتوانین تا ئەندازەبەک بزووتنەو یان دەردەست بەکەین. ئەو بەئیمەبیش پیتویستە، ھەر ئەو تا کە خۆمان رابھینین بەو دەردەست کردنەو. لە راستیدا بەھۆی ژبانی شارستانی و ناو کارخانەکانەو، سییەکان فیری خۆبەکی ناشرین بوون، ئەویش ئەو تا کە بەنیوہچلی فەرمان دەکەن. کەواتە پیتویستە بیانخەینەو سەر سروشتی پیتشویان تا فەرمانی تەواوی خۆیان بەجێ بەیتن. بەلام ئەمەبیش بەبێ تیکۆشانیکێ وریایانە پیک نایەت. ھەرچەندە ھەناسەدان فەرمانیکێ خۆبەخۆیە، بەلام ئەو ناگەبیتن کە ناتوانن چارە بکری. دەبێ لەو بەش دلتیانین، کە ئەگەر بەھۆی مەشقی پەیتا پەیتا ھەناسەدانە کامان فراوانتر و قوولتر کردو، زۆری پێ ناچێ سییە کامان خۆ دەگرن بەھەناسەدانی درێژ و قوولەو. بەواتایەکی تر: ئیمە تەنانەت لە کاتی سەرەوتیشدا، ھەناسە کامان قوولتر و تەواوتریان لێ دێ ئەمە راستە کە ھەناسەدانی کاتی سەرەوتان وەک ھەناسەدانی کاتی مەشق کردمان نابن. بەلام بێ گومان لە ھی پیتشومان گەلێک قوولتر دەبن، جگە لەو شتیکێ گرنگتر ھەبە کە دەبێ بیزانین. ھەناسە لە کاتی پشوو دەمارە میتشکییەکاندا، واتا لە کاتی وروژانی دل و دەرووندا کورت دەبێ. ھەناسە لە کاتی دلتەنگیدا، کەمەکی دەکوولت، بەلام لە کاتی ترسدا کورت و تەنگ دەبێ. جا دلتەنگی و ترس، دوو خۆی بەدن، تووشی زۆر کەس دین.

ئینجا لیترەدا ئەو زنجیریە دەدۆزینەو کە بەناشکرا (لەش) و (ھۆش)، پیکەو دەبەستیتەو. دلتەنگی وایە. ھەناسە کورت دەکاتەو. بەلام ئەگەر توانیمان ئەو ھەناسە کورتە تۆزیک درێژ بەکەینەو، بیکومان ھەنگاو یک دەھاوێژین بۆ رزگار بوون لە دەست دلتەنگی. لەمەبیشەو تێدەگەین کە مەروقی ھەناسە درێژ و تەواو، کەمتر تووشی دلتەنگی دەبن، بەلام تۆ دەپرسیت: «کە دەبێ مەشقی ھەناسەدانی قوول بەکەم؟ دەبێ چەند

جاریش ئەو مەشقه بکەم؟». وەرەم ئەوویە: «هەموو رۆژتیک چەندت پێ دەکری ئەو مەشقه بکە!» . رەنگە بۆ ئەمە کاتی پێش ناشتا لە هەموو کاتی چاکترین. مەشقی تایبەتی خۆم ئەمە: کە بە یانیان زوو لەش بشۆری لە پاش خۆشتن. هەوریکی سارد بە لەشدا بپهنری. تا خۆ وشک کردنەویش تەواو دەبێ هەناسە هەر بدری. پاش ئەویش تا چەند تاویک هەمیسان هەناسە هەر دەدەم. لەوکاتەیشدا بە هەردوو دەستم، لە تەوقی سەر مەوێ تا کە لە موسیقی پێم لەشم دەسوومەو. ئەم فەرمانە بچکۆلەیه ئەوێندە سەرەوتت پێ دەبەخشێ، سەرت لێی سوور دەمیتێ، هەر وەک جادوویەک لەش گرانی بە یانیان لە کۆڵ دەخات. لە هەموو شتیکی باشتر ئەوویە، کە لە کاتی هەناسەدانی قوولدا بزوتنەوویەکی لەش هەبێ، پێم وایە ئەمەیش شتیکی گەرم بێ. چونکە لە هەندیکیانم بیستووێ کە ئەگەر بە وەستانەو، یاخود بە دانیشتنەو هەناسە قوول بەدەن تووشی سەرگێژی دەبن. ئینجا ئەگەر تۆیش وەک ئەوانە بیت، یان نەبیت، من هینشتا پروام وایە هەناسەدانی قوول کە بە شپۆیەکی وریایانە بکری، ئەگەر لەگەڵ لەش بزواندنیکدا بێ، چاکترە هەناسەدانهکە بەهزی ئەو بزوتنەکەمەو، زۆرتر دەبن لە کاتی بزوتنەوێکدا، پێویستییان بە فراوانییەکی تر هەبێ لە سببەکاندا، بۆ ئەمە تیرۆپر با بژن و خورشتی پێویست بەدەن بە لەش. بەلام ئەگەر لەوانە بیت کە خویان بەخۆشتنی شەووە گرتوو، دەتوانیت هەناسەدانه قوولە کانت لە یانیان زوودا مەشق بکەیت لەگەڵ چەند وەرزشیکی ئاساندا. هەردوو دەست لەسەر کە لە کانت دابنێ. پێبە کانت جووت بکە و بوەستە بە پێتو. قاچی راستت بەرز بکەرەو، تا وای لێ دێ کە راست بەرامبەری زوی بوەستێ. لەم کاتەدا هەناسەبەکی درێژ هەل بژێ تا ئەو پەری توانا بیت. ئینجا هیواش هیواش هەناسەکەت بەرەللا بکەرەو تا قاچەکەت دەخەیتەو جیبی خۆی. ئەم مەشقه بە قاچی چەپیش بکە. کە ئەم مەشقهت دوانزە جار دووبارە کردو، بوەستە بە پێتو. بەلام ئەمجارە پێبە کانت بلامب.

بالە کانت لەم تەنشت و لەو تەنشتەوین. هەناسەبەکی قوول هەل بژێ و، لەگەڵ ئەویشدا هەردوو بالەت بڵند بکەرەو تا لە ژوور سەر تەوێ راست دەبنەو. پاشان بالە کانت خوار بکەرەو تا راست دەبنەو لەگەڵ شانە کانتدا بەلای چەپ و راستەو. لەسەر خۆ هەناسەکەت فری دەره دەره و لەگەڵ ئەویشدا بالە کانت سەرەو خوار بکەرەو تا لەملا و لەولاتەو دەوستانەو ئەم مەشقهیش وەک مەشقهکی پێشو دوانزە جار دووبارە بکەرەو. هەردوو مەشقهکە یەجگار ئاسان. لە راستیشدا پێویست ناکات بە مەشقی لەمانە

گرانتر. پێویست ناکات بڵیم کە ئەو بایە هەلیدەمژی دەبێ پاکژی. وا باشە مەشقه کانت لەبەر پەنجەرەبە کدا بکەیت کە کرابیتەو، بەو مەرجە بایەکە یەجگار سارد نەبێ. هەناسەدانی ئاسایی قوول ئەوێتا کە لە سەرەو پێشانم دا. جا بۆ ئەمە ئەم هەناسەدانه و سەرەو بەخۆدانه پێکەو بەستێ، پێویستە لە دوا تاوی هەناسە فریاداندا هەست بەخۆت بکەیت کە خاوبونەوویەک هەموو لەشت دەگرتەو. نەکی خۆت گێف بکەیت. پشووێک بەدە. ئینجا دەست بکە بە هەناسەدانیکی تر. لەم تاوێ تایبەتییه دا هەست بەسەرەو تیک دەکەیت. ئەمەمان دانا بۆ یانیان زوو. بەلام پێویستە تۆ لە رۆژیشدا هەر هەلیکت بۆ هەلکەوت، دەجار، دوانزە جاری تر لە هەناسەدانی و تەواو کەلک وەرگری. یەکیک لەو هەلانە، کاتی نانخواردنە، کاتی هاتوچۆبە لەم دەزگای کار و فەرمانەو بۆ ئەو دەزگا... وا باشە لە هیچ مەشقی کدا خۆت ماندوو نەکەیت. بەتایبەتی لەم مەشقانەدا. زۆر خۆت ماندوو مەکە. ئەگەر لە کاتی هەناسە هەل مژیندا ژمارە بکەیت، دەبینی: ژمارەکە، بەرەبەرە لە خۆیوێ بڵند دەبیتەو. هەر وەها وا باشە کە بە زۆر سنگت فراوان نەکەیت مەهێلە ماندوو بێ. ئەمە دیارە دەبێ رەپ رابوەستیت بە پێتو. بەلام پێویستە وەستانەکەت خۆش و ئاسان بێ. پرواناکەم لە پاش هەناسە هەل مژین، هەناسە گرتن بۆ دەمیکێ درێژ کەلکی هەبێ. زۆر کەسی وام دیو، لە هەناسە گرتندا دەموچاویان شین هەل دەگەری. ئەو کاریکی ئاسایی نییە. دل ماندوو دەکات. لە ناوێ هەناسە هەل مژین و هەناسە فریاداندا، نابێ وچان هەبێ. تۆ لەسەر کورسیش بیت دەتوانیت مەشقی هەناسەدانی و بکەیت. بەلام چاکتر ئەوویە، رەپ دابنیشیت، هەناسەکەیش وەک هەناسەبە پێتو، یاخود هەناسە ناو مەشق کردنەو قوول نەبیت. لە کاتی وادا دەتوانیت هۆشت بخەیتە سەر ئەوێ کە لەشت لە دوا تاوی هەناسە فریاداندا، جار لە دوا جار باشتر خاوبیتەو. وا خۆت بەیتەرە پێش چاوی خۆت کە خەریکیت لە کورسییه کە تدا نوقووم ببیت. چەند حەفتهیهکی پێ ناچێ، هەست بە کەلکی ئەم خووێ تازیهت دەکەیت کە گرتووتە. ئەگەر لەوانە بیت کە لە پێش هەمووشتیکدا بە تەنگ کەلوپەلی هەناسەدانهو بیت، سەیر دەکەیت ئەم هەناسەدانه قوولە ئاساییه یارمەتیت دەدات. بەکارنەهینان کزی و نەخۆشی تووشی ئەندامی خەم نەخورا دەکات. ئەندامی هەناسەدانی ئەگەر خەمی نەخورێ و بەکار نەهینری تووشی کزی و نەخۆشی دیت. بەلام ئەگەر تیکۆشانی وریایانەت بگاتە ئەو رادیهی هەناسەدانت بگەیتنە ئەوپەری چاکی و تەواوی، لە هەموو باریکدا بە پاداشی خۆت دەگەیت. بەتایبەتی پاداشی خۆت لەوکاتەدا دەست دەکەوی کە خەریکی

فهرمانیکی هۆش بیت و پتویستیت بهووردبوونهوه و لیکۆلینهوه و نووج گرتن بی. له م کاتانهدا هه ناسه یه جگار کورت ده بی. ئەمەیش دەبیته هۆی ماندوو بوونی می شک. له ناوه ند (هه ناسه ی کورت) و (خوین په ننگ خواردنه وه) دا، ئینجا (سه رقورسی) دا هیچی وانامییتیه وه. ئیتر له و پتیه بیه کردنه وه زۆر گران ده بی. فه رمانه که بیش تا دی گرانتری لی دی. له ئەنجامیشدا خەم دەبیته بار به سه ر دلته وه. فه رمانی هۆش له خۆیدا می شک ماندوو ناکات به ته واوی، تا وای لی نه بی که بی به خەم. تی کۆشه له کاتی فه رمانی هۆشدا هه ناسه کانت له سه رخوین، پر به پر و قوول بن. هه تا گیروگرفتت زۆر تری و توند تری، پتویسته هه ناسه ی قوولتر ده بیت. زۆر جاری وا هه یه که ده ست ده که یه به فه رمانی دهستی بچووک، و هرس ده یه یه. ئەمەیش له به ره نه وه یه که هه ناسه ی خۆمان ده گرین. ئەمەیش خوویه کی بلاوه له ناوماندا، له و کاتانه دا ده ره ده که وئ که کۆلی گران. هه لده گرین، یاخود به هۆی فه رمانی که وه دنوشتیینه وه. لیه ردا تو هه ره نه وه ندەت له سه ره که هه ناسه ی ئاسایی ده بیت و نه یگریت. هه رگیز مه هیله فه رمانی کی سه روشتی وه ک هه ناسه دان به ره ست بکری. ئەگینا تووشی ئەنجامی ناسروشتی دپیت، هه روه ها پتویسته، له کاتی ترس و دلته نگیتدا هه ناسه کانت قوول و پر به پر سنگت بن. زۆر جاری وا هه یه، چاوپتیکه وتنی پیاوی گه وره یاخود پزیشک یان دانساز، ترس ده خه نه دلی پیاوه وه له و کاتانه دا ده ماری له ش گرژ ده بی. هه ناسه ی کورت و بچووک ده بی. خو ئەگه ره نه یشتوانین ترس و دلته نگی له ره گورپشه یانه وه ده ره یینین، هه ره هیچ نه بی ده توانین له کاریگه ربیان که م بکه یه وه. تی کرا هه ناسه دانی درێژ ری له گرژبوون ده با ته به ست. له به ره وه دلشکاو ی و زیبوون کزتر ده بن. که م زیانتر ده بن. له م سه ره ده مه چروپه ردا، زۆری وامان هه یه ناپیه رژی تیروپر هه ناسه بدات. ئەم قسه یه مان له زۆریان بیستوه... هه روه ک خۆیانی پتیه هه لیکیشتن وایه. ئەگه ره پیت بلیم ئەوانه مه رد نین پروام پی بکه. ئەوانه دوور نیسه می شکی باشیان هه بی بو فه رمانی بازگانی. به لām هه رگیز ناتوانن په ی به رن به سه روشتی فه رمانی هۆش و له شی خۆیان. وریابه تۆش تووشی ئەو هه له یه نه بیت. هه موو ده م تی بکۆشه ماوه ی باش ده بیت به خۆت بو هه ناسه دان. به لām هه ناسه دانه که بیش دروست بی. ئەگه ره ناچار بوویت له پیته وپی فه رمانه که ت که م بکه یته وه، ده ره ست مه به. بام له سووکه وه، ده ست پی بکه یه ت. جاری وا هه بووه، هه ندی که سم دیوه، له سه ر کاروباره پر کارگوزاریه که ی خۆشیا نه وه، بی ئەمه ی زۆر پتویست بو بی، خۆیان خه ریک کردوه به کاروباری لیژنه و فه رمانی چاکه به خشییه وه.

کرده وه ی ئەوانه مه ردانه یه. جیگای ریز و په سند کردنه. به لām ئەوانه له گه ل خۆیاندا دادپه روه رنین. ده بی هه ره هیچ نه بی پشوویه ک به خۆیان بدن، تا هه ناسه ی تیدا بدن. من زۆر دلنایام که ئەگه ره تو که می تکه به ته نگ ئەم هه ناسه دانه وه بیت. هه ست ده که یه به گرنگی هه ناسه دان له ژیاندا. ئەوساکه وه ک ئیستا به چاوی کی که مه تره که یه وه سه بری هه ناسه دان ناکه یه ت. لایشت په سند نابی که هه ناسه دان هه ره چۆنیک ری تکه که وت به که لک دیت. پروایشم وایه که ئەگه ره تا چەند مانگی تکه به وریا ییه وه خۆت رام بکه یه ت به هه ناسه دانی قوولته وه، تا له ژیاندا بیت که لکی لی وه ره دگریت. ئەوساکه وریا و به هیز ده بیت، نه ک (نیوه زیندوو). ئەوساکه مه ندوی خەم ده بیت، نه ک تووره و ترۆ.

خۆگرتن

ئەوی گرژه ده ماری هه بی، پتویسته بروای وای، ئەگه ره توانی ماسولکه کانی خۆی خا و بکاته وه، هۆشی خۆی له خۆیه وه خاوده بیته وه. ئەم بروایه سه دی سه د راسته. جار له سه ر جار، له تاقی کردنه وه کانی خۆمه وه، راستی ئەم قسه یه م بو ده ره ده که وئ. هه روه ها پزیشکه کانی به تاقیکردنه وه کانی خۆیان، زۆر به شه رزایی ئەمه یان چه سپاندوه بو هه مووان. چاک وایه مرۆف په ی به راستی ئەم باوه ره به ری و پر به دل بروایشی پی بکات. چونکه به هۆی ئەم بروایه وه، یارمه تیبه کی گه وره مان ده ست ده که وئ بو به ره مه یینانی ئارامی هۆش. ده مارتوندی سامناک له هۆشدا، زۆر جار به گران تی تی ده گه یه. ئیمه تا دلره قانه به گرژیدا بچین، ئەو زۆرتر سه رکیشی ده کا و لیمان یاخی ده بی. ئەو له راستیدا بو به کا شیر گیرو یاخی ده بی چونکه ده چین به گرژیدا. یاخود به واتایه کی تر توندیبه که ی ئەوه ندی تر توندتر ده که یه. له م که یه وه یه یه، بکۆله ره وه. له راستیدا هۆی ئەم له ش گرژبوونه یه، که له شیتویه کی به ره پرچدانه وه دا ئەم هه موو خه موخه فه ت و دلته نگی و شته ناخۆشانه هه ست پی ده که یه. ده توانیت له گه ل مندا، له وه دوور تریش برۆیت. ده توانیت بلپیت: ئەگه ره له شگرژی روو نه دات، ده مارگرژی روونادات. راستی ئەوه تا: گرژی له ش و گرژی ده مار، زۆر به ئاسانی، به ته نشت یه که وه ده رۆن. ئەم بروایه، راستیبه کی بنچینه ییه هه رچه نده ناتوانیت باش به یینیته پیش چاوت، به لām زۆر شت له سه ری به نده ئەوی پتویسته له سه رت ئیسته بیکه یه ئەوه یه که دووباره خۆت رابه یینیته وه به جوولته ی دروستی ماسولکه کانتنه وه، هه روه ک له وه پیش خۆت راهینا به هه ناسه دانی دروسته وه. ئەم جوولته ی ماسولکه نه گه ره دروستی جیبه جی ئەکرین. تو

هەر به دەمارگرژی و دلته‌نگییه‌وه دەمیئیتیه‌وه. له‌مه‌ولا بۆت دەرکه‌وی که ئەم مەشقرده، جوولە‌کانی له‌شت. ده‌خاته‌وه سەر دۆخی جار. به‌واتایه‌کی تر به‌نرمونیانییه‌کی واوه ده‌جوولتییه‌وه، که سروشت له‌ بنچینه‌دا په‌سندی کردوه. ته‌نیا پێشکه‌وتنی شارستانیته‌ی و ژبانی پر له‌ په‌له‌په‌لمانن که مرۆقیان له‌ مرۆفایه‌تی خستوه و کردوویانه‌ به‌بابه‌تی یاری مندالان.

خۆت وابه‌ینه‌ره‌ پێش چاوی خۆت که مندالیکی ساوا بوویت وه‌ک مندالان. سه‌یر ده‌که‌یت به‌سه‌رگازی پشت‌دا پالکه‌وتوویت، قاچه‌کانت به‌رز کردۆته‌وه، ده‌یانجولتییت، شەق له‌ با هه‌لده‌ده‌یت، له‌ملا و له‌ولایشته‌وه ده‌سته‌کانت ده‌بزوینیت. له‌شی ئەو سه‌رده‌مه‌ت، له‌ کاتی تووپی مندالانه‌دا نه‌بووی، گرژی نه‌زانیه‌وه. ئەو له‌شخاوییه‌ که ئەوسابووه و ئیستا له‌ ده‌ستت چووه، پێویسته‌ له‌م ژبانه‌ پێکه‌یشتوه‌ی ئیستا‌دا ده‌ستی بخه‌یته‌وه، ئەمه‌ فه‌رمانیکی سسته‌ ده‌بی به‌شینه‌یی بکری. له‌ سالانی رابردووتدا، هه‌موو جوهره‌ گرژییه‌کی له‌شت تووش بووه و تێیدا کوۆته‌وه. ناش به‌بیرتدا بیت که به‌چه‌ند رۆژیک ئەو هه‌موو گرژییه‌ له‌ناویچن. به‌لام ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر ئەم مەشقه‌ رۆشیتیت، دلنیا به، که ئە‌نجام به‌دلی خۆت ده‌بی. ئیته‌ له‌ ژبانه‌دا به‌چاویکی کوله‌وه‌ ده‌سورپینه‌وه. تا وامان لێ دێ هه‌لده‌ئە‌نگوتین و ده‌که‌وین به‌ده‌مدا. به‌لام هه‌روه‌ک چاره‌ره‌شی هه‌ندێ جار خاوه‌نه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌یینه‌ی به‌ به‌ره‌می شیرین، هه‌روه‌ها دوورنییه‌ که ماوه‌یه‌کی ده‌مارگرژی و دلته‌نگی، ئیته‌یش، بگه‌یینه‌ی به‌و چاکه‌ و فه‌ره‌ی که دلمان ده‌یه‌وی. ده‌بی ئە‌وه‌یش بزاین، که هه‌روه‌ها به‌ئاسانی، ناتوانین بۆ پشت‌وه‌ سه‌رمه‌قولات به‌دین و بچینه‌وه‌ سه‌ر ره‌وشته‌ کوونه‌کامان، که له‌ خۆمانه‌وه‌ هه‌ناسه‌ی ئاسایی پر به‌پری بی په‌روامان ده‌دا و له‌شی خۆشمان له‌ خۆشی و خاویدا ده‌هیشته‌وه، بی ئە‌مه‌ی به‌یلتین توژیک گرژی. ئەو دووشته‌ -هه‌ناسه‌ی قوول و گرژنه‌بوونی له‌ش- دوو هۆی گرنگن بۆ ئارام و سه‌روه‌ت و دلخۆشیمان. که ده‌ست ده‌که‌ین به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی شتییک، چاک وایه‌ بزاین بۆچی خراپ بووه. له‌به‌ره‌وه‌ پێویسته‌ له‌پێش هه‌موو شتییکدا و له‌خۆت بکه‌یت، که ئە‌گه‌ر ده‌مارگرژی ده‌ستی پێ کرد له‌شت‌دا، هه‌ستی پێ بکه‌یت. ئە‌گه‌ر با‌لت بۆ پێشه‌وه‌ درێژ بکه‌یت و به‌هیتاوشی په‌نجه‌کانت به‌دروستی بنوشتیینه‌وه‌ هه‌ست به‌سه‌رییه‌کی سووک ده‌که‌یت له‌ناو با‌لت‌وه‌ تێده‌په‌ری تا ده‌گاته‌ شانت. ئەم سه‌رییه‌ ده‌مارگرژییه‌. هه‌ر به‌مه‌ندی هۆشت بخه‌یته‌ سه‌ری، ده‌توانیت ئیسته‌، هه‌ست به‌و سه‌رییه‌ بکه‌یت. ئینجا بزانه‌ رۆژی وایه‌ به‌ده‌یان جار ئەم ده‌مار گرژی‌بوونه‌ رووده‌دن که‌چی تو‌ناگات لێیان نییه‌. داخه‌که‌م هه‌یچ پێویستییه‌ نییه‌

که ئەم ده‌مار گرژیانه، ئە‌مه‌نده‌ به‌م زۆرییه‌ رووبه‌دن. ئە‌مه‌ خوویه‌کی خراپه‌ هیتاوش هیتاوش تووشی بووین. له‌وه‌ به‌ولاوه‌ هه‌یچی تر نییه‌. هه‌روه‌ها خوویه‌کی وایشه‌ که به‌گران له‌ سه‌رمان ده‌وه‌ستێ. چونکه‌ بی ئە‌مه‌ی شتییک به‌ره‌م به‌یته‌ی له‌خۆیه‌وه‌ ماندوویمان ده‌کات. گه‌رانی خۆین له‌ له‌شماندا به‌ره‌هه‌ست ده‌کات.

به‌ناو هه‌موو ئە‌ندامه‌کانی له‌شماندا سستی بلاوده‌کاته‌وه. که ئە‌مانه‌یش روویاندا گومان له‌وه‌دا نییه‌ که کار له‌ هۆشیشمان ده‌کات. لێره‌دا هه‌ز ده‌که‌م بلییم که تیکۆشانی پچرپچر زۆر که‌م به‌که‌لکی ئە‌وه‌مان دێ که فی‌ری هونه‌ری خۆخا‌و‌کردنه‌وه‌ و سه‌روه‌ت به‌خۆدان بین. ئەم مەشقه‌ ده‌بی تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو به‌باشی درێژه‌ی پێ بدری. چاک ئە‌وه‌یه‌ که هه‌ر رۆژه‌ له‌ کاتیکی دیاری کراوا ئەم مەشقانه‌ جێبه‌جێ بکری. په‌نگه‌ له‌ هه‌موو کاتییک با‌شتر ئە‌وکاتانه‌ بی که له‌پێش نیوه‌رۆدا، له‌پاش ناخوارنیکی سووک ده‌بن. به‌لام ئە‌گه‌ر ئە‌وه‌ ده‌ستی نه‌دا هه‌ر کاتیکی تر بی مه‌به‌ست نییه‌. به‌و مه‌رحه‌ی هه‌موو رۆژ له‌ یه‌ک کاتدا مەشق بکری. ماوه‌ی مەشقه‌که‌یش له‌ نیو ساته‌وه‌ تا ساتیکی ته‌واو بی به‌سه‌. پێویسته‌ له‌ شوپتیکی بی دنگ و سه‌نگدا مەشق بکه‌یت. دووری له‌ هه‌موو جوهره‌ ته‌نگه‌تاوییه‌ک. فه‌رمانی ده‌ستکه‌وتنی له‌ش خا‌بو‌ونه‌وه‌ به‌شینه‌یی جێبه‌جێ ده‌بی ئە‌گه‌ر هاتوو شتییک رووی دا و فه‌رمانه‌که‌ی وه‌ستاند، به‌وه‌ تیک ده‌چن. ده‌بی دووباره‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ستی پێ بکریته‌وه. من وای دا‌ده‌نیم که تو‌له‌م گیروگرفتانه‌ خۆت پاراستوه‌. ده‌با ده‌ست بکه‌ین به‌مه‌شقه‌کان:

له‌سه‌ر پێخه‌فیک یاخود کورسییه‌کی لێژی با‌ل‌دار به‌پشت‌دا رابکشی. تا له‌ توانا‌ییتدا هه‌یه‌ با‌ل‌ه‌کان و لنگه‌کانت به‌خاوییه‌وه‌ له‌سه‌ر شتییک دا‌بنی. به‌هیتاوشی یه‌کی له‌ با‌ل‌ه‌کانت به‌رزبکه‌ره‌وه‌. هه‌ول به‌ ده‌که‌ته‌دا ده‌مارگرژی به‌یته‌ پێش چاوی خۆت. پاشان به‌هیتاوشی نزمی بکه‌ره‌وه‌ تا ده‌گاته‌وه‌ جیتی خۆی. که ئە‌وه‌ ته‌واو‌بوو، بزانه‌ هیشتا گرژی له‌ له‌شت‌دا ماوه‌ یان نا. دوور نییه‌، تو‌ژه‌ گرژییه‌ک هه‌ست پێ بکه‌یت. ئە‌گه‌ر و‌ابوو با‌ل‌ه‌که‌ت به‌ته‌واوه‌تی خا‌و‌ نه‌بوته‌وه‌. هه‌ندیک خا‌و‌ بوته‌وه‌. به‌لام به‌ته‌واوه‌تی خا‌و‌ نه‌بوته‌وه‌. جا له‌به‌ر ئە‌مه‌یه‌ که ده‌بی مەشق زۆر بکه‌یت، بۆ ئە‌مه‌ی ده‌مار گرژییه‌که‌ت رۆژ به‌رۆژ که‌متر بکه‌یته‌وه‌، تا وای لێ دێ هه‌یچی وای نامیینه‌وه‌ که ترسی لێ بکری. چونکه‌، دوایانی ده‌مارگرژی هه‌ر وای ئاسان نییه‌، شاره‌زایی بکه‌. پشویه‌ک به‌. ئینجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک لنگه‌کانیشت به‌هیتاوشی بلند بکه‌ره‌وه‌، سه‌رنج له‌ ده‌مارگرژی به‌. سه‌رله‌نوێ تا ماوه‌یه‌کی باش پشوو به‌. که مرۆف خه‌ریک بوو هونه‌ریک فی‌ری، له‌سه‌رخۆ. هه‌نگاو به‌هه‌نگاو،

پروات به پرتوه، به دروستی و ته‌واوی. خو‌خا و کردنه‌وه‌پیش، یا خود سره‌وت به خو‌دان، نه‌گهر به ته‌واوی بپریتته سهر، هونه‌ریکه بو‌خوی. نه‌وه‌نده‌ی تا ئیستا بو‌م گپراویتته‌وه، به شتیکی ته‌واوه له‌م هونه‌ره. که له وه‌رزشی بال و لنگ بو‌ویتته‌وه، به هیمنی رابکشیی به پشتدا. نووچ بده له‌سهر واتای سره‌وت له‌م نه‌ندامانه‌دا. به جو‌ریکی وا که ههر به که‌یان به‌شی ته‌واوی، خو‌یان حه‌سانه‌وه و ئارامیتیکی ته‌مه‌لانه وه‌ریگرن. ده‌سته‌کانت بکه‌ره‌وه په‌نجه‌کانت له شپوه‌یه‌کی که‌وانه‌ییدا به‌په‌له‌ره‌وه، دوورین له‌گرژی و توندییبه‌وه. پی‌ویسته‌ چاوه‌کانت نیوه قووچاوبن. به‌لام له‌گه‌ل له‌ش خاوبوونه‌وه‌دا، به‌ره به‌ره دایان‌بخه تا به‌ته‌واوه‌تی ده قووچین. له‌بیرت نه‌چچ، هه‌ناسه‌کانت، هه‌موو ده‌م قوول بن، له‌سهر خو‌بن. پی‌ویسته له‌کاتی خو‌خا و کردنه‌وه‌دا، هیچ جووله‌یه‌ک نه‌که‌یت. نه‌گینا له‌ئامانج دوور ده‌که‌ویتته‌وه. گوئی مه‌ده‌ره‌وه‌و بیروباوه‌رانه که به‌که‌لله‌ت دا تی‌ده‌ره‌پرن.

هه‌موو دل‌ت بده‌ره سهر واتای خو‌خا و کردنه‌وه و حه‌سانه‌وه له‌په‌لوپو‌دا. جاری وا هه‌یه هه‌زه‌ده‌که‌یت راست بیسته‌وه. به‌لام له‌بیرت نه‌چچ ته‌مه‌پیش روویه‌که له‌رووه‌کانی نه‌وه‌ده‌ده‌ی تووشت بووه و ده‌ته‌وی له‌ده‌ستی رزگار بییت. نه‌که‌یت به‌ئاره‌زووی دل‌ت بکه‌یت و راست بیسته‌وه. نه‌گینا چاک بوونه‌وه‌ت له‌نه‌خوشییبه‌که‌ت دوا ده‌خه‌یت. ماتی و بی‌ده‌نگی و نه‌جوولانی خو‌ت بپارێزه. نه‌م ئاره‌زووی راست بوونه‌وه‌یه به‌ره به‌ره کزده‌بی نه‌گینا که جارێک راست بوویتته‌وه، لیت ده‌بی به‌خوو، هه‌موو جارێک راست ده‌بیسته‌وه. تا چه‌ند رو‌ژیکی له‌سهر مه‌شقی بال و لنگ پرۆ. مه‌شقه‌که ئاسانه. پاش نه‌وه‌ده‌ست بده‌ره مه‌شقی دووهم که بریتییبه له‌بزواندن ماسولکه‌کانی پاشماوه‌ی له‌ش. وا چاکه سهر له‌سهر شتیکی باش دامه‌زراو دابنری. نه‌گهر ویستت مه‌شقه‌که له‌ناو پی‌خه‌فدا بکه‌یت، شتیکی ره‌قتر له‌سه‌ره‌ینه‌که له‌ژوور سه‌رتدا دابنری. مه‌به‌س ته‌مه‌یه، سهر به‌خاوییه‌وه به‌م لاو به‌ولادا وه‌ریگپرت. وا بزانه که‌لله‌ت تو‌پیکه و به‌په‌تیکی لول دراوه‌وه به‌سه‌راوه به‌له‌شته‌وه. نه‌گهر توانیت به‌م جو‌ره که‌لله‌ت به‌ینیتته‌پیش چاوت. ئیتر هه‌ست ناکه‌یت به‌هیچ گرژیبه‌ک له‌ماسولکه‌کانی ملتا. پاش ته‌مه‌ی چه‌ند جارێک به‌م جو‌ره، که‌له‌ی خو‌ت وه‌رگپرا، لیتی بگه‌ری. بام له‌جی گیرسانه‌وه‌ی خو‌ی به‌هیتاوشی، به‌سه‌یتته‌وه. جوولانه‌وه‌ی له‌ش یه‌جگار ئاسانه. چونکه بریتییبه له‌له‌ش به‌رزکردنه‌وه و نزمکردنه‌وه‌ی به‌هیتاوشی. وا بزانه له‌شت هه‌مانه‌یه‌که و پره له‌ئارد، یاخود په‌تاته.

وا‌ی لی‌ بکه‌ وا ده‌ریکه‌وی: نه‌مه‌نده‌ گرانه که به‌ره‌للات کرد کوتوپر بکه‌ویتته‌وه سهر ته‌خت یاخود پی‌خه‌فه‌که. که له‌م دوو مه‌شقه‌دا قال بوویت، فیر ده‌بیت چو‌ن هه‌ست به‌گرژی بکه‌یت

له‌ژۆریه‌ی له‌شتدا. پاشان فیر ده‌بیت چو‌ن، که‌م و ژۆر، هه‌موو له‌شت خاوبکه‌یتته‌وه. مه‌شقی سییه‌م نه‌وه‌تا هه‌موو له‌شت به‌جارێک خاوبکه‌یتته‌وه. بو‌ته‌مه‌پیش پی‌ویسته‌هیچ جووله‌یه‌ک نه‌که‌یت، وه‌رگه‌راندنی سهر نه‌بی وه‌ک له‌وه‌پیش پیتشانمان دا. به‌لام باله‌کان و لنگه‌کان و له‌ش، نابیی بیانجوولتینی، ته‌نیا وا بیه‌یتنه‌ره‌پیش چاوت که ده‌ته‌وی به‌رزبان بکه‌یتته‌وه، به‌لام نه‌وه‌نده‌ قورسن نابزوینرین. ره‌نگه‌ بزوتنه‌وه‌یه‌کی ژۆر که‌م بزوونه‌وه. به‌لام به‌ره به‌ره ته‌ندیشه‌وات لی‌ ده‌کات که‌واز له‌و بزوتنه‌وه‌ ژۆر که‌مه‌پیش به‌یتنی. وا بیبه‌ره‌دلته‌وه که له‌شت یه‌جگار گرانه، نابزوینری، گرانیی خو‌ی ده‌دا له‌ته‌نیک. یاخود که‌له‌پارچه‌یه‌ک له‌مز. پاش نه‌وه‌ی چه‌ند تاویک بیرت نووچی گرت له‌سهر نه‌م باوه‌ره چه‌ند تاویکی تریش بمیتنه‌ره‌وه به‌م هه‌سته‌وه که له‌شت گرانه و گرانییه‌که‌یشی له‌و دانگه‌دایه‌که‌له‌وه‌پیش پیتشانماندا - هه‌ردوو چاوت بقووچینه‌و تا پیت ده‌کری به‌له‌ش خاوییه‌کی ته‌واوه‌وه خو‌ت به‌په‌له‌ره‌وه. نه‌گهر بیته‌وه‌م سئ مه‌شقه به‌ته‌واوه‌تی بکه‌یت، هه‌رچی پی‌ویست بی‌بو‌زانینی خو‌خا و کردنه‌وه‌ فیری ده‌بیت. ده‌توانم ژۆر به‌ئاسانی ریگی گرتدار تریشت پیتشان بده‌م. به‌لام نه‌وه‌به‌که‌لکی من و تو‌نایه‌ت. له‌وه‌پیش گوتم (خو‌خا و کردنه‌وه‌) یش هونه‌ریکه. له‌به‌ره‌وه‌ پی‌ویسته مه‌شقی له‌سهر بکری. که‌وات لی‌ هات تیبیدا قال بیبی ئیتر مه‌شقت ناوی. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ت به‌سه‌که‌روژ به‌روژ خو‌ت خاوبکه‌یتته‌وه، نه‌ی فیربونی پیاویش هه‌روانییه‌؟ تو‌له‌پیتشدا مه‌شق به‌په‌نجه‌کانت ده‌که‌یت به‌لام که‌پیانۆ فیربوویت، پی‌ویستت به‌مه‌شقی په‌نجه‌نامیتنی، بو‌ته‌مه‌ی پارچه‌یه‌کی ساز لی‌ بده‌یت. به‌واتایه‌کی تر، پاش قال بوون له‌م سئ مه‌شقه‌دا پی‌ویسته رابکشیی یان دابنیشیت و به‌ئاسانی و یه‌ک جاری هه‌موو له‌شت خاوبکه‌یتته‌وه. پی‌ویست نیبه له‌پیتشدا خو‌ت گرژ بکه‌یت. یاخود هه‌ر بیریش له‌گرژبوون بکه‌یتته‌وه.

له‌راستیدا تا بیر که‌متر بکه‌یتته‌وه له‌گرژبوون، باشترو به‌که‌لکتره. لیره‌دا شتیکی هه‌یه پی‌ویسته‌بیلیین. هه‌ر شتیکیان پی‌خو‌شتر بی، زووتر و ئاسانتر جیه‌جیتی ده‌که‌ین. نه‌وه‌که‌سه‌ی خو‌شی له‌فه‌رمانه‌که‌ی خو‌ی ده‌بینی، به‌نده‌نیبه‌و نایشی به‌نده. هه‌تا بتوانین (خو‌خا و کردنه‌وه‌) بکه‌ین به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی خو‌شی بو‌خو‌مان تاده‌یگه‌ییینه‌ی راده‌ی فه‌رمان به‌جی هینان، بو‌خو‌مان چاکتر و به‌که‌لکتره. چونکه خو‌خا و کردنه‌وه، له‌باریدا هه‌یه، هه‌مووهم هه‌ستی ئارام و سه‌ره‌وت و دل‌خو‌شیمان بخاته‌دله‌وه. له‌ده‌میکه‌وه‌ته‌مه‌م بو‌ده‌رکه‌وتووه. له‌پیتشدا به‌ناوی پی‌ویستییبه‌کی رووداوه‌وه، ده‌ستم دایه‌خو‌خا و کردنه‌وه و سه‌ره‌وت به‌خو‌دان.

لهنگەر و ساز بوون

هممو شتییک له سروشتدا به پیتی یاسای لهنگه رگرتن و سازبوون، دهر واه پرتوه، نهگه لهمه تی نهگه یشتییت، واه دهرده کهوئ، که هیزی سه رنجاندان نه بی! گه لا دهرکردنی درخت و گه لاریزانی، نیشتنه وهی ناوی زریه و هه لسانی، دهرکه و تنی رۆژ و ناو بوونی، نه مانه و هه زاران شتی تر. نه و ساز بوونه بی دهنگ و سهنگه ی هممو دهمه پیشان ددهن، که مرۆف به هوئی شتییکه وه، له دستنی چوه له ژیانیدا. زۆر و تراوه که «مام ناوهندی له هممو شتییکدا» کلیلی ته ندروستی و دلخوشییه. «مام ناوهندی» واتای «لهنگه رگرتن» دهگرته وه. لهنگه رگرتنیش ده بیته هوئی سازبوون و گونجاندن له گه ل یه کدا. ژینی مرۆف بریتییه له دوو بهشی گه وره: (چالاکي) و (سرهوت). نهگه هر دوو کیان باش به یه که وه بیه سترین، نه نجام به ته ندروستی دهگات. بهلام به زۆری، نه لهنگه ر و سازبوونه، له ژیاناندا پیک ناهینن. لایه کی ده سترتیژی بو لایه که ی تری دهگات. لای چاکي، زۆر بو لای سرهوت دههینن. مه به سمان له سرهوت نه وه نییه که بی فه رمانی زۆر بی. زۆر که سی واهه یه، هه تا بلتی بی فه رمانه. که چی له گه ل نه ویشدا هممو دم هاواریتی له دست ماندویتی. چونکه نازانی نه و کاته بی فه رمانییه ی خوئی، باش به کار بهینن. وهرس بوون له بهر بی فه رمانی په لوپوئی مرۆف زووتر له که لک دهخات، وه که له فه رمان زۆری. نه و پیاهوی زۆر تر له توانایی خوئی، فه رمان ببینن، ده توانن به هوئی خوخوا کردنه وه وه پشوویه که به خوئی بدات.

بهلام پیاهوی وهرس بو له دست بی فه رمانی نه وه به کاری دی. که ماوه ی فه رمانکردنی خوئی فراوان بکات. هممو شتییک لیته دا بریتییه له لهنگه رگرتن و هیچی تر.

نهگه رۆژتییک له رۆژان نه م لهنگه رگرتنه تیکچوو، له پیشدا به ناسانی ناخریته وه سه ر دۆخی جارن. ههروهک پیاهوی برست براو. له بهر زۆر فه رمانی، به گران دیته پیش چاوی که خوئی خا و بکاته وه و، سرهوت به خوئی بدا. ههروه ها پیاهوی وهرس بویش له دست بی فه رمانی. به گران دیته پیش چاوی، که خووبداته چالاکي و کارگوزاری. بهلام هه ر دوو کیان پیویسته کۆل نه دن. هه ر له کۆششدابن، تا نه و لهنگه ره یان دست ده که ویتته وه. بهلام تا نه و لهنگه ره دست نه که ویتته وه، هیچ پیاهویکیان سه روتی راسته قینه یان له ژیاندا دست ناکه ویتته وه بروام وایه، که زۆر تر نۆبال به نه سستوی چالاکي بیته، نه که ته مه لی چونکه هه له پهردن بو هیز و دهسه لات و تیرنه خواردن له کۆکردنه وه ی ساماندا و، خو به ختکردن له

له راستیدا به ناچاری نه وه م ده کرد. بهلام ئیمیرۆ به ناوی خو شرا بواردنه وه دست ده ده مه خوخوا کردنه وه. چاوم له وه نییه که که لکی هه بی بو له ش و هوش یان نه بی. مرۆف که دهگاته نه وه ی ته واو خا و بیته وه، هه ست به سه رهوتیکی پرشنگذار دهکات. نه و هه سته به زمان ناگپرتته وه. بهلام، نه نجامه کانی واتیگه ی شتم: که له گه ل نه و سه رهوته دا که ده بیه خشی به له ش، خوینیش به سه ره سستی له ده ماره کانداه گه ری، هه ست ده که م به مه سستییه کی خو ش له پییه کانم و په نجه کانداه. نه ویش له به ره وه یه که گه رانی خوین به هوئی ده مارگرته وه نه بی گیرنا بی. که راست بوویته وه، سه رپتیکی نه ملا و نه ولای خو ت بکه. بو ت دهرده کهوئ که هه موو شت گۆراوه. راستی مرۆقیش با شتر دیاره. روودانی شتی واه دروسته. چونکه تو که ده ماره کانت له جیتی خو یاندا بن و گرژ نه بووبن. هه موو شتییک وه ک خوئی دیته پیش چاوت. که توانیت فیتری هونه ری خوخوا کردنه وه بیته، ده توانیت نه و هیزی له وه ده سست ده کهوئ با به فیروئی نه دهیت، به کاری بهییت له فه رمانی رۆژانه تدا بو نه مه ی که لکی لی وهریگری.

ده توانیت سه ره ستر برۆیت به رپگادا. پییه کانت به سووکی و جوانی، بجوولیتییت، نه ک وهک نه وانه ی له مرۆقی ده ستر ده کن: وهک قاچه کانیان له ته خته دروستکرا بی و به هیزی نه له کترییک بیزوین واه ده جوولتیته وه. ده توانیت با شتر و له سه ر خو تر قسه بکه یته، نه ک وهک نه وانه بیته که له بهر گلاروی و هه ناسه سواری خو یان زمانیان ته ته له دهکات. ده توانیت به ناسووده پییه وه لای میزه که ته وه دانیشی. پیویستیت به قاچ نوشتاندنه وه، نه بی. پیویسته نه وانه هه موو تاقی بکه یته وه، تا بو ت دهر بکهوئ که نه و ده مارگرته یه ی به هوئی سی مه شقه که ی سه ره وه له کۆلت که وتوه، جاریکی تر له فه رمان و بزوتنه وه دا. له له شتدا چاوت پیی ناکه ویتته وه. به مه رجی تیی بگه یته، راگرتنی نه مه ناسانه. به هوئی خو ر اهینانیشه وه نه م خو ر اگرتنه به هیز تر ده بی. دوور نییه جار به جاریک له کاتی فه رمان و چالاکیدا، که مه کی ده مارگرته یته تووش بیته وه. بهلام پیویسته ده مارگرته یه که زۆر به هیز و به نازار نه بی. نه گه ر زانیت هیز و نازاری تیدایه، گورج چاره ی خو ت بکه. ده مو ده ست واز له فه رمان یا خود بزوتنه که ت بهینن. بو چه ند تاو تیک پشووی قوول بده و خویش خا و بکه ره وه. به ره نگاری هه ست کردن به ده مارگرته یته پی ناکری. نه گه ر پاله وانیش بیته، ده مارگرته ی، له وانه یه زال بی به سه رتدا، له هه موو ده می کدا. نه گه ر ده ته وی هه موو ده م له ش خو ش و ته ندروست بیته. پیویسته یاساکانی سه ر وشت به جی بهینن. زۆر جاری واهه یه یه کی له یاساکانی سه ر وشت ده شکینن. له م به شه ی دواییدا له وه یسه ده دوین.

پیناو زالبون به سهر هاوکاراندا ئەم بابەتە نەنگانە، هەموو، پالمان پتووە دەتین که زۆرتر له ئەندازەى خۆمان، خۆمان ماندوو بکەین. بروامان وایه که نامانپەرژى پشوو بدەین بسرهوین. بەلامانەو وایه که کاتی پشوودان و سرهوت بەفیرۆ دەبرین بەلام له راستیدا، نرخى کارگوزاریمان بەستراوه بەچۆنتیتى، بەکارهێنانى کاتى بى فهرمانيمانەوه. دەبى له کاتى بى فهرمانيماندا، سهراوهى هیز و توانایى دەماره کاتمان بحهسپینهوه، بووژپینهوه، تا له کاتى فهрман و چالاکیماندا به کاریان بهینین. تى ناگم چۆن شتیک بهخت دهکەین، که هیشتا دهستمان نهکەوتبى؟ ئەوه هەرگیز نهبووه و نابى. که وای لى هات، کاتى بى فهرمانيمان گرنگ و بايه خداره. بهلکو ئەو له کاتى فهрман و چالاکیمان گرنگتره. دهتوانیت بههۆى هونەرى هەناسەدانەوه، وهک له وهپیش پيشانماندا که له ئەنجامدا بگاته خوڤاوکردنەوه و سرهوت بهخۆدان هیزى تى گهوره بۆ دەماره کانت پىک بهینیت. ئەوساکه دهتوانیت بزانيت که ئەو لهنگههه گرتووته له ناوهند فهрман و سرهوتدا تهواوه یان تهواو نییه. گه لىک پیاوی وام دیوه، بههۆى کار و فهرماني تى که ئەندازه بهدەر و ناکاوهوه، که له وهپیش خوڤان ناماده نهکردوه بۆ پروداوى ناکاو. ژيان چۆنى بردین وا چوون به پتووه. بهدریژایى سالى کار و فهرمانيان کردوه، خەمی وچان و سرهوتى خوڤان نهخواردوهوه. پاشان که لى یان قهوماوه. پاشه کهوتى تى هیزی دهماوى وایان نهبووه، بهرگه ی تازارى ئەو لىقه ومانه بگرى. وایان بهسهر هاتوه. ئەو فهرمانهی که له وهپیش له بهر چاویان دا هەموو ژيانى دههینا. لىیان بوو بووه بارىکی گران، له ژیریدا نرکه یان هاتوهوه. له پرووى زانستى خوڤان سپینهوه، وا دەرانه قهلهم که ژيانىان بریتى بووه له دهست و ده میان. بۆیه کا ئەو ژينه یان پى خوش بووه. چونکه کاروبار له پتووى خوڤانەوه به ئاسانى جیبه جى بوون. بهلام ئەم جوړه ژينه. کورت بینى زۆر تیداوه، دووره له زرنگیهوه. ئەگەر پتوویست بى بۆ سامان کوکردنەوه و بژیم که ژینم بکه ویتته ناوهند دهستم و دهمهوه، ده بى چاوم له دواوژیش بى، هەر له ئیستاوه لهنگهه بگریم له نیوان فهرمانکردن و سرهوتدا، تا له کاتى خاویونهوهی ناکاودا بهرگه ی تهنگوچه له مه و تازار بگریم. ههروهها ئەم دهستوره ییش راسته له کوپى سهراوهى هیز و توانایى دهماره کانداندا، بهلکو باشتر تیدا دردهکەوى. گرنگترین هۆى خوش رابواردنیکى له سهراوه، ئەوهیه که نامانجى تى ئاشکرا و دیارت هه بى له ژياندا، زرنگانه و مه ندانه بۆى بچى تا جیبه جى بکەى، که ئەو پرپارەت دا، دلسوژانه تى بکوژشه و بکه وهه فهرمانکردن که ههستت بهماندووتى کرد. بحهسپیره وه بهو جوړه ی که له هونەرى سرهوت بهخۆدان و خوڤاوکردنەوه دا

پيشانم دايت. ئەوساکه تى دهگهیت: کاتى بى فهرمانيه، له کاتى به فهرمانيه. (۱) کهلکى که متر نییه. ئینجا وات لى دى که خوڤى له کاتى بى فهرمانيه ناینى چونکه کهلکى لى ده بینى. هەر که سى بى نامانج بى له ژيانیدا. گلارایى پى دهکەوى، نارامى نابى. چونکه هیز و هه رتهى خوڤى له پتووى خوڤه وه بهخت ناکات و به کار ناهینى. له ماندووتیدا ته ندروستى و کامه رانیى دهست ناکه وى. له کاتەدا که به دواى سرهوتدا دهگه رى، ههست دهکات به دهر وونى، پتووى ده لى: ئیمیرۆ هه چى وات دهست نهکەوت. ته نانهت له کاتى سرهوتى ناچارى شیدا، نامانجى تى نییه سهیرى بکات تا ههست به سرهوته که ی بکات. له بهر ئەوه دوور نییه که رۆژ به رۆژ گلارایى و بى نارامیه که ی زۆر تر بى. ئەگەر به گه رمیه وه دهست بدریتته فهрман، هیز و توانایى له خوڤانەوه دینه کایه وه. ئەگەر هیز و توانایى به باشى به کار بهینرتن، خوڤاوکردنەوه ئاسانتر پىک دى. به لى لهنگهه وا راده گیرى ئەگەر مرۆڤ له سه ر پتوویه کى راست و دروست پروات به پتووه، له ژيانیدا، لیره دا وای به باش ده زانم که بلیم: خوڤاوکردنەوه ی له ئەندازه به دەر له فهرمانکردن لى ئەندازه به دەر کهم زیاتر نییه. پتوویسته لهنگهه رابگریت. هەر سهیرى ماسولکه به ک بکهیت له ماسولکه کانت و لى ورد ببسته وه، راستى ئەم قسه یهت بۆ دردهکەوى. ئەو ماسولکه یه ی شهو و رۆژ له فهрман و گرتووندا بى، زۆرى پى ناچى دره زى و له ناو دهچیت. ههروهها ئەو ماسولکه یه ییش که هه مووده م له خاویونه وه دا بیت، زۆرى پى ناچى کز و بى هیز ده بى، له بهر به کار نه هینانى.

هه موو هیزى تى تری له شیش هه بهو جوړه یه. لهنگه ریش وا راده گیرى: که جارىک فهрман بگرى. جارىکیش خوڤاوکردنەوه. جارى وا هه یه که لهنگهه تى کچوو، ده مو دهست خوڤاوکردنەوهت به گران بۆ دینه دهست. بهلام تۆ نابى کوڤ بدیهت هه تۆزى تىک خاوی بیهته وه، فهрман کردنەوهت روو دهکاته دروستى و ئاسایى ئەمیش ده بیهته هۆى ئەوه ی که خوڤاوکردنەوه ی دووه م جارت باشتر سه ر بگرى. بهم رهنه گه ورده ورده لهنگه ره کهت دهست دهکە ویتته وه. هه تا خوڤاوکردنەوهت زۆر تر پتوویست بى، خوڤاوکردنەوه گرانتر پىک دى. ئەمه هه رچه نده جى گای داخه، بهلام مرۆڤ راستى بزانتى چاکتره. ئەمه باش نییه که وا بزانتى خوڤاوکردنەوهت له دهست نایهت، وا نییه، تۆ دهتوانیت خوڤاو بکه یته وه. ههروهها هه موو که سى تى دهتوانیت خوڤى خاوی بکاته وه. دوور نییه هه ندی شتى ناخوش و

(۱) راستر: کاتى ئیشکردنت...

نه ناسراو به بیرتدا بیت. وا بکات خوځاوکردنه و هکته گرانتری لی بیت. ئەمه به سهه
 خویشمدا هاتوو. به لآم پروام پی بکه، که ئەم ههسته نه ناسراو و ناخوځشانه، په کی
 خوځاوکردنه و نه ناخن. هه چیه کیان له دهست دی بام بیکهن. گوئی مه ده ری. دهست بکه
 به خوځاوکردنه و. پتویسته خوځ خوځ بکه یته و. له دهستیش دی که خوځ خوځ بکه یته و.
 دواپی هه خاو ده بیته و. ئەو ههسته نه ناسراو و ناخوځشانه هه چوئیک بن هه ئەو
 پیشان ده دن که له نگر به ته و او ته تی تیکچوو. ئەوانیش نیشانه یه کن بو وریا کردنه و
 له لایهن سروشته و جارئ له و هه ستانه بی دنگ به. به لآم دهست به جی، بکه و ده خوځ،
 ئەو نده ی پتویست بی له نگره که راست بکه یته و. کهم ته رخه می، به که لک نایه ت. زیان
 به لکو زیانکی گه وری له دوا دیت. به بۆنه ی له نگره و، خو پتویست نیسه که زور
 دوو باره ی بکه مه و، که هه موو که سی، پتویسته با به تیک دلی خوځکردن بو خوئی
 هه لیبزیری تا له کاتی بی فه رمانیدا پر به دلی خوئی پتوی خه ربک بی. بو ئەمه ی
 ئەو کاته ی به شادمانیسه وه رابویری. پتویسته ئەو با به ته زور به ووردیسه و هه لیبزیری، تا
 باشر به که لک بیت، ئەو بۆیه که ده لیم، چونکه زور کهس ده ناسم به هوی هه لیبزاردنی ئەو
 با به تی رابواردانه و، خوئیان له سه رگه ردانی و شپزه بی رزگار کردوو. خه م وای لی
 هاتبو په کی فه رمانی هوشی خستبوون. ئەوانیش با به تیک به که لکی له شیبی وایان
 له به رده ستدا نه بوو که په نای بو به رن. به نا چاری له خهسته خانه و ئەوانه بان گواسته و بو
 سپویری لیکدانه و. وایان لی هات چه ند مانگیک به گیتروویژی ماندوو، نه ئامانجیک
 دیاری کرا وایان هه بوو رووی تی بکه، نه گه رم و گورپیسه کیش له خوئیناندا بوو
 که بیان خاته گه ر بو هه ول و تیکوځشان له پینا و خو رزگار کردندا له و ده رده ی که تووشیان
 بوو بوو. جاری وات به سه ردا دی که هه ر بتوانیت هوش به کار به ییت، نه ک له ش. جاری
 وایش به سه ردا دی که هه ر گیز نه توانیت هوش به کار به ییت، له شت به کار ده هییت. به م
 په نکه به پی پتویست ده بی خه می به کار هیتانی هوش یاخود له ش بخوین. پتویسته له سه ر
 ئەوانه ی که فه رمانیان دانیشتنی زور تیدایه، پر به دل شتیک بو خوئیان بدوژنه و
 خه ربکیان بکات له کاتی بی فه رمانیدا. هه روه ها ئاموژگاری کریکاری دهستی ده که م،
 که شتیک و بدوژته و بو خوئیته خه ربک کردن که خوئی به هوشی بکه ییتی. ئا به م
 په نکه له نگره راده گیری. ئەگه ر هاتوو شتیک نا کاویش رووی دا، مرؤف شتیک وای بو
 ماوه ته و که پشتی پی ببه ستی بو به رگه گرتنی ته نگوچه له مه که و ئیش و ئازاری
 روودا و ده که. تی بکوشه له نگره ی خوځ رابگریت له هه موو باریکی زیانندا به کار و

فه رمانی زور پرستی خوځ مه به ر. ئەگه ر خوځ له په لوپۆ خست نابی به پالنه وان به لکو
 ده بیته به شتیک که هاتای نه بی. له کاتی بی فه رمانی دا، هیز و توانای خوځ به فیرو
 مه ده. له جیاتی ئەوه، خوځاوکردنه و په کی واکه که له ش و هوش ببوژینه و و گه شه
 بکه. بام ئامانجی ئاشکرا و دیارت هه بی. رپی خوځ بگره و به ری مه ده تا ده یگه یتی.

هانه دان

هانه دان به هیترین هویه که ده ماری پرست براوی پی ببوژینه و و گه شه بکا و بسره وئ.
 وه ک زانیومه له رووسیادا خه ربکیان فلیمی په سند پیشانی ده مار نه خوځه کان^(۱) ده دن، بو
 ئەمه ی بزانیان چ کاریک له ده مار ده کن. له ئەنجامدا، ده رکه وت شتیک زور به که لکن
 به تابه تی بو ئەوانه ی که زوو هه لده چن، یاخود فی ده یانگری. ئەمه م بۆیه که ده رخت، که
 هیزی هانه دانت پیشان بده م نه وه که له و که سانه بیته که لپی دوو دل بیت. تیکرا ئیمه له
 هه موو کاتیک ئاگاداری ژبانماندا، هانه دانی ئەم و ئەو کارمان لی ده کات. هه ندی که س
 زورتر کاریان لی ده کات. ده مارگره کان له و که سانه ن. له به ر ئەوه پتویسته له سه ربان،
 به رهنگاری کار تیکردنی ئەو هانه دانی ئەم و ئەوه بکه ن. ئەویش به وه پیک دی که
 مه شقیکی هه موو ده می بکه ن له سه ر هانه دانی خوئی. ئەمه به سه، که ئیمه له سه رده می
 په له په لکردن و هه ست وروژاندن و قه ره ق و پشیویدا ده ژین، بو ئەمه ی ده مارگر و توند و
 تووره بین، توژه شتیک بمانکات به گژ ئەم و ئەودا. پیاو مه گه ر زور ئاسوو ده و به ئارام بی،
 ئەگینا خوئی پی ناگری ده بزوتی. ماوه یه ک له مه و پیش نامه یه کم و ده رگرت له لاییکه وه.
 به هوی نه خوځشییه کی له شیه وه که وتبوو له جیگادا. له گه ل ئەمه ی شیدا که ئەولاوه
 په یوه ندییه کی زوری نه مابوو به ژبانی ئەمرۆوه، هیشتا له ده ماره کانیدا هه ستی به ئازاری
 ئەو ژینه ده کرد. جاری و هه بوو توند و تووره ده بوو. دلنیا بووم که ئەو روودا وانه له
 نه خوځشییه که خویه وه په یدا نه بوو بوون. زور جاری و هه بوو ده ترسام له وه ی روژنامه کانی
 به یانینی بکاته و، نه وه که له رپی هاندانه و هه موخه فه تی پی بکه ییتی. ئەم پشیوی و
 په شوکاوییه ی که له هه موو شوئیک ده بیین، ئەوه پیشان ده دا که له جیهاندا
 نه خوځشییه کی ده ماری جیهانی هه یه. به لآم ئیمه ییش پتویسته له سه رمان که ماوه نه ده بین
 به خویمان به شدار بین له دروستکردنی ئەو پشیوی و په شوکاوییه دا. ئەگه ر وریا نه بین،
 خویشان ده که وینه ئەو گیتراوه و هه موو ده م ده بی و به خویمان بلتین: «جیهان به تیژی

(۱) واتا: (مرضى الأعصاب).

دەروا. لىي دەگەرېم بام تىژ بېروا. زۆرىي مەرۆف بەدوای شتى وادا دەگەرېن که بيانزويىنى بام من بەدوای شتى ناساييدا بگەرېم. بۆرەپياوان حەز بەپشيوى و دەنگەدەنگ دەكەن. بەلام من لە رابواردنى هيممانە، بەخوشىي سادەو وازناهيتم». ئەگەر ئىمە ئەم تەرەحە واتانەمان بۆ خۆمان دووبارە کردووە زۆرتەر لەبارماندا دەبى که لە ژيانى ئەم سەردەمە لە لەش و هۆشماندا کەم بگەينهوه. پشيوى دەمارەکان بەستراو بەپشيوى بېرەوه. کەواتە هېشتا بەتەواو تى نەمانتوانيوه پەي بەوه بەرین که تا چ ئەندازەيەک دەتوانين زال بېين بەسەر ژيانى هۆشماندا. تا لەسەر ئەم زالبوونە مەشق بگەين، هېز و کەلکى زۆرتەر دەبى. بى ئەمەي خۆمان تووشى ئەركى ئەو خۆچاککردنەو بەبە بگەين که لەمەو پيش پيشانمان دا، بى ئەمەي پارە بەخت بگەين، دەتوانين ئەو فيلمەي که پتيوستمان بيت لە ئەندىشەماندا بيهيئىنە پيش چاومان. لەسەر کورسيهەي نەرمونۆل دابنيسه. تەواو خۆت خاوبکەرەوه. هەرۆکو لە بەستەكەدا دەلئى:

«هەردوو چاوت بنوقىئە. ئەوى ئاواتى بۆ دەخوازيت، ئەوى ئارەزووى دەكەيت، بيانهيئەره پيش چاوت!».

کە دەستت بېەرژئى، وچانتيك بەدەيت، خۆت دەزانيت چ شتيك حەز لئى دەكەيت و ئاواتى بۆ دەخوازيت. ئايا ئەمانە نيبه: چاوتەندازە جوانەکانى سروشت گۆل و گۆلزار، دار و درەخت بەو کزەبايهوه که دەيانشەكينيئەتەوه، زريه^(۱) که شەپۆل دەدا، رووبار که خورە دەکات، ئاسمان که شين دەکاتەوه، ئەمستيران که دەجرپوئەوه؟^(۲)

دەتوانيت لە جيهانى ئەندىشەتدا، خوشى لەم هەموو شتانه بيبينيت، ئەگەر حەز بگەيت. لە راستيدا هەرچەند لەمەدا مەند و زرنگ بيت، تا قوولتير بيري لئى بگەيتەوه، ئەمەندە لە سەرخۆ و دلخۆش دەبيت لە ژيانندا. وا هەل دەگرئى که وتيبتت بەخۆت،^(۳) جيهان پرى لە جوانى و خوشييه، ئەم پشيوىيە ئاودامانەيش که گرتوتيتييهوه، ئەگەر خۆمان بمانەوئى، ناتوانئى لەو جوانى و خوشييه بى بەشمان بکات. هەرۆها دەتوانين قسەي نەستەق و گالتهوگەپيش بگەين بەدەرمانيك بۆ چاکبوونەوه لە نەخوشىي دلتهنگيى گشتيى. دەتوانيت هەواي بالئى خۆت بەدەيت و هەستى پەنگخواردووى ناو دەروونت دەرپرى بەوهي

(۱) زەريا، دەريا.

(۲) يان: دەجرپوئە. دەجرپسکيتەوه.

(۳) که بەخۆت وتبى.

لەسەر کورسيهەي دريژ رابکشييت و، بېر لەو شتە پيکەنينهينەرانه بگەيتەوه که ديوتن يان بيستوتن. زۆر جارى وا هەيه بەگرژئى و مۆنيهوه بەتەنيادا دەنيسيت، که چى لەپر شتيكى بەزم هينەر ديت بەبیرتدا، بەزۆر دەتهيئيتە پيکەنين. تەنيا زەردەخەنەيەک بەسە بۆ ئەمەي خويىن لە رەگەکانى لەشتدا بيزويئى، پاشان هەستت پى بکا بەسەرەوت و خاوبوونەوه و دلخۆشى. بېر لە قسەي نەستەق و گالتهوگەپەکانى تريش بگەرەوه. زۆرى پى ناچى، دەگۆرئى، دەبيتە کەسيكى تر. ئەگەر قسەي خوش و گەپت زۆر لەبەر نەبى، دەتوانيت لە هەندئى گۆقار و رۆژنامەي پيکەنين هينەرەوه، دەريان بەيئيت. دوور نيبه، پيکەنين، چاکترين دەرمان بى، بۆ چاک کردنەوهي نەخوشىي دەمارگرژئى. بروام وايه که زۆر پياو بەهېچ پرگاريان نەبووه لە دەست خۆکوشتن، بەچەند پيکەنينيک نەبى که لەکانى دلەوه هاتوونەتە دەرى. نەهيئتت خۆپاراستن لەوەت بى بەش بکات که نرخ بەدەيت بەرووى پيکەنينى ژيان. که تەنيا مایتەوه لەگەل خۆتدا، ئەم گالتهوگەپانە سەرلەنوئى لە کەللەتدا بپوئيتەرهوه. تى بکۆشە هەموودەم تپکەلئى ئەوانە بىي که دلئان پرە لە خوشيى ژيان - ئەوانەي خوش بېين، کامەرانب. گرینۆک و رەش بېنە رپژگاوهکان، دەمارەکانت دەورووژئين، رووناکى ژين لە دلته ناهيئتن. ئەوانەي کامەرانب، حەزناکەن گوئى لە چيرۆکە دلتهنگەرەکانى تۆ بگرن. بۆتۆ وچاکتره که واز لە گيترانەوهي چيرۆکەکەت بەيئيت، لای ئەم و ئەو، لەجياتيى ئەوه بگەرپيئت بۆ ئەو دۆستە کۆنانەي که دل و دەروونيان پيت دەسووتئى. تەنانەت ئەوانيش بۆيەکا گوئى لە چيرۆکەکەت دەگرن چونکە خوشييهەي ئاوهرويان پى دەگات لەو ئازار و دەردەسەريهەي که تووشى تۆ هاتوون. (کەتۆ بەو دەردەوه دەبېين، خويان لە تۆگەرەتر دپتە پيش چاو، بۆيەکا دلخۆش دەبن!). هەرچەندئى دەمار گرژيئت، ئازارى خۆت بەگوئى هېچ کەسيکدا مەدە. تەنانەت ئەگەر ليئشان پرسيت چۆنى؟

بام دلتهنگيش بيت، پييان بلئى: «ئەوه! هەرچەندە ئيستا ئەوهندە بەگور و هيزنيم، بەلام تا ساتئى دوو ساتى تر چاک دەبم». تۆ بەو وەرمانە خەمى هانەدانى خراپت بۆ خۆت، لەکۆل خۆت کردەوه، کە بلئى باش نيم. هەرۆها هانەي خۆت دا که زۆرى پى ناچى تەواو چاک دەبيتەوه. تالەوه بېر بگەيتەوه تى دەگەيت بەناشکرايى، کە ئەم و ئەو تى گەياندن لە چۆنيئىي دەمارەکانت. کردەوهيەکی خراپ و بەدئەنجامە. بەلام ئەگەر پياويک هەبى خاوەن زانست و توانا، بتوانئى يارمەتيت بدات لە چاکبوونەوهي دەمارەکانتدا، قەي ناکات بچۆ هەموو شتيكى بۆ بگيترەرهوه. بەلام لەبیرت نەچئى که لە سەد کەسدا يەکيکى

وات دهست دهکوهی، که خاوهنی زانست بی یان توانایی، یاخود خاوهنی هردووکیان بی. وشه ی چاپکراو، به چاک بی یان خراب، کاریکی گه وره دهکات. رۆژنامه نووسه کان، له هه موو کس زۆرتر ته مه ده زانن. چهندم ناوات خواستوه که نه نووسینانه ی پیشکسه شی خوینده واران ی دهکهن، شتی باش بن، ده ماره کان یان نه ورووژین. بزواندی ههست یان ورووژاندنی زیانیکی زۆر گه وره ده دا له ده مارگره ده کان. پیوسته زۆر به ژیری رۆژنامه و گوڤار و نووسراوان هه ل بژییری بۆ خویندنه وهت. خو ت دووربخه ره وه له خویندنه وه ی کاره ساتی کوشتن و خو کوشتن و شه رو شوژ و ناخوشی. خویندنه وه ی نه م بابه تانه، نه گه ر باش بییری لی بکه یته وه به کاری تو نایهت. له هه موو رۆژنامه که بیدا تی کرا زۆر بابه تی به که لک و گه شه پی دهر هه یه. ته نیا نه وانه بخویندنه وه. بۆ نه مه ی هوش ت نارام بگری. نه وه چاکتره له وه ی به بابه تی بی هوشکهره ی ههست و می شکی خو ت تیک به دیت و دلی خو ت ته نگ بکه یهت. دوو ریگا هه یه بۆ به کاره ی نانی وشه ی چاپکراو بۆ نه مه ی هانه ت به دن بۆ چاک ی. یه که م: له ده فته ری کدا وته هه ل بژارده کانت کۆیکه یته وه. دوو م: نه و قسه نه سته ق و په ندی پیشینان و ته باشانه ی که به کاری ژبان دین دیواریان پی برا زینبته وه. رۆژ نییه له کاتی خویندنه وه دا، چاوت به زۆر وته ی به نرخ و په ندی نایاب نه که وه ی که بی خو ماندوو کردن به بیبر کردنه وه وه، تی ده گه یهت په سند و به که لکن. خو ت رابه یته به وه وه، که ده فته ری کی بچووک، هه موو ده م له گیر فانتدا هه ل بگریت، بۆ نه مه ی نه م جو ره وتانه ی تی دا بنووسبته وه، نه وه ک له بیرت بچنه وه. هه ر ده می ک، و چانی کی کورت دهست که وت، ده توانیت گه شتیک بکه یهت به ناو گه نجینه کانی نه و وته هه ل بژییرا وانه تدا. زۆری پی ناچ، تی ده گه یهت که به هوی زۆر خویندنه وه وه نه و وتانه ت چۆته بهر^(۱) وله بیرت ناچنه وه. نه وسا که باشتر به که لکت دین. چونکه هه ره ک وتوویانه: نه و بی ره باشی له که لله دایه، دوو نه وه ندی هی ناو نووسراو نرخ ی هه یه.

به لام نه و په ندی پیشینان و قسه ی ژیرانه که ده ته وه ی له ژووری نووسینندا، یاخود هی نوستندا هه لیان بواسی نامۆژگاریت ده که م له وانه بن که به که لکی خو خا و کردنه وه بی. نه گه ر پی ت نا کړین، خو ت دروستیان بکه.

ده توانیت له سه ر ته خته یه کی سی توی و ته کان بنووسبته وه. پاشان به پارچه ئاسنیکی سووره وه کراو پیته کان بسووتینیت. بی گومان نه مه ریگایه کی باش و به که لکه بۆ خو ش

رپواردن له شه وانی ساردوسری زستاندا. هه ز ده که م نه م وتانه بکه م به پیشیناز: «له ری خۆته وه پرۆ، له کاتی خۆیدا ده گه یته نامانجت». «بۆیه کا په له ده که یهت که کاتت دهست بکه وه؟ چی له کات ده که یهت نه گه ر دهستت که وت؟». «له سه رخۆیه. نه گه ر سه رت له دهستچوو، هیجت بۆ نامینیتته وه ماندویتی و سه رگر دانی نه بی».

هه رچی له م بابه ته نووسینانه بی ت باش و به که لکه. نه و نامۆژگاریانه ی به دلتن له سه روو پیخه ف یاخود جی نووسینه که ته وه هه لیان بواسه. پیش نه مه ی دوایی به که یه نه وه یه نه ی (هانه دان) به یتم، ده مه وه ی بیرت بخه مه وه که کاتی (هاندانی خو بی) ی هه ره باش دووانه: یه کیکیان پاش نوستن. یه کیکیکیان پیش نوستن. ره نگه نه مه بزانیته. به لام ئایا له م زانیته که لکت و هه رگرتوه؟

پیوسته که لکی لی و هه رگری. له کاتی له خه وه هه ستاندا، نه و بییرانه ی له پیشدا به می شکدا دین به زۆری دلخۆش ناکهن. گیروگرتی کاروفه رمان هه یه، ته نگ و چه له مه هه یه چاوه روانیت ده کهن. هه ر هیچ نه بی سه ر گرانیته هه یه نه م بییرانه هه موو فری ده له می شکت ده ریان بکه ره ده ره وه. له په نه جره وه ته ماشای دارو درهخت و گو ل و گو لزار بکه. ته ماشای په له وه ره بکه. تو زی خو ت بکی شه ره وه. ئنجا هه لسه ره سه ری و هه ندی هه ناسه ی قو ل به.

به خو ت بل ی: «ژین به راستی خو شه». پاشان دهست بکه به فی که کیشان و گو رانی گو تن. بریاریده، له کاتی ده م و چاوشتن و ریش تاشین و خو پۆشته کردنه وه دا دلخۆش و ده م به پی که نین بیت. بیرت بخه ره سه ره وه که خو شی له ناشتای به یان یان بیینی تا که خرایه به ر دهست به ته وای خو شی لی بیینی. سه رت سوو ده می نی که بزانیته زۆر به ئاسانی نه م ره وشته ت لی ده بی به خوو. هه ره م جو ره کاتی خه وتنانیشت به ئاسانی لی ده بی به خوو. خه م هه موو ده م ناماده یه که له گه لتدا بیته پیخه فه که ته وه. ده ریان په ریته له که لله ت. نووچ بگره له سه ر نه وه ی که چا و نه دازانی شه نگ و گه ش به یینیته پیش چاوی خو ت، وه ک نه و فیلمه خو شه ی که له نه ندیشه تدا دروستت کردوه. له بیرت نه چی که تو له یه ک کاتدا ناتوانی بی ره له دووشت بکه یته وه.

پیوسته یه کی له م دوو جو ره بییرانه هه ل بژییریت: نه و بییرانه ی کامه رانیت پی ده به خشن. نه و بییرانه ی دلته نگیت پی ده به خشن. نه م تواناییه له خو تدا پی بگه یینه، تا به ته و او ده تی زال ده بی به سه ر بییرتدا.

(۱) یان: نه و وتانه ت له به ر کردوه...

دەنگە دەنگ (۱)

دەنگە دەنگ كە بەراوردی بکەیت لە گەڵ خۆخاوەردنەوه دا دەبیتە بابەتییکی خۆشی راستەقینە. زۆرمان وا دەزانین دەنگە دەنگ ھۆبە کە لەو ھۆبانە ی کە ناھیلن خۆخاوەردنەوه و سەرھوت بەخۆدان سەربگرن. بەلام بەلای منەوه دەنگە دەنگ نازاریکی گەورە ی وای ئارامی دەمارە کائمان نادا ئەگەر بیتوژنیکی دروست بژین و بەتەواوەتی لەسەر یاسای سروشت بڕۆین بەرپتوہ. کەچی خەم و ترس و دلتنەنگی، ھەر کامیکیان بگری، دەتوانی دەمارە کائمان کزوپەریشان بکات. لەبەرئەوه وام دیتە پیش چاوە ترسی دەنگە دەنگ و دەمارتیکچوون بەھۆی ئەوهوه، رووبەک بن لە رووکانی دەمارگرژی، نەک ھۆبەک بن لە ھۆبەکانی دەمارگرژی. ئنجا کە بپروات بەوه کرد، ترسی دەنگە دەنگ رووبەکە لە رووکانی دەمارگرژی، ھیچ لە ئارادا نامینێ ئەوهەبێ کە ھەول بەدەیت، بەوجۆرە لەو پیتیش پیتشانم دایت، دەمارگرژییە کەت کەم بکەیتەوه. زۆرتەر لەو باوەردام کە تۆ تەندروست نەبیت.

ئەگینا دەبوو تائەندازەبەکی باش بەرگە ی دەنگە دەنگت بگرتایە و پیتی تیک نەچوویتایە. جیھان ھەرگیز لە دەنگە دەنگ و قەرەقری خۆی کەم ناکاتەوه.

بەلکو بەپیتچەوانەوه بەلای ئەوه دا دەچن کە رۆژ بەرۆژ لیتی زۆرتەر بکات، ئایا ئیتر تۆبش ھەر لەسەر توورەبێ خۆت دەمیتیتەوه کە تووشی دەنگە دەنگ یاخود قەرە قریک ببیت؟ یاخود خۆت لە دەست ئەم زۆردارە بەسامە رزگار دەکەیت؟ دەنگە دەنگ ناتوانی زبائمان پی ببەخشن، تا خۆمان ریگای نەدەین، تا دەمارە کائمان گرژتری لی بێ ماوہی زۆرتەر دەدەین بەدەنگە دەنگ کە ئازارمان بدات. ئازارمان بدات. ئەگەر بەتەواوی لەخاوبوونەوه دا بێ، ھیچ دەنگتیک نیبە بتوانی دات بچلەکتین، یاخود بت ترسین، مەگەر گرمەبەکی یەجگار زل بێ. بەلام ئەگەر دەمارە کائمان، ھەموو دەم، وروژا بن ھیچ ناپەرموویتەوه لەوہی کە جینبو بەویشیلە بەسەزمانە بەدەیت کە بەناو ھەوارە کە تدا دەسوورپیتەوه. بەلای منەوه ئەوه ژیری نیبە کە مرۆف لە دەنگە دەنگ ھەرا بکات. لە رووی ویتژییبەوه ئەوه بیترکی خراپە. چونکە خۆت لای خۆت سووک دەکەیت. وایش لەخۆت دەکەیت کە بزائیت مرۆقتیکی ناتەواوی. ھەروەھا کارەکە. لە رووی ئابووریبشەوه خراپە چونکە دەنگە دەنگ لە ھەرکوی یەک بێ. لەویدا سامان دەست دەکەوت. ئیمەیش ھەموو پتوبستیمان بەوہندە ھەبە کە پتی بژین. بەلام ئەگەر تۆ بەجگار شپرزەیت بەدەست

دەمار وروژاویبەوه، و اباشە جینگایەکی بێ دەنگو سەنگ بۆ خۆت بدۆزیتەوه، تاماویبەکی باش تیتیدا بسەرھوت. ھەر تەنیا چەند حەفتەبەک لە لادیدا رابووتی و مەشقەکانی خۆخاوەردنەوه و ھەناسەدان بکەیت، وات لی دێ کە زوو بەزوو بچیتەوه سەر دۆخی جارن. ھیچ گومانیکم نیبە لەوہی کە لە دانیشتووانی شارەکان، ئەوانە ی کە خاوەنی کار و فەرمانن، باشتر کەلک لە وچانەکانی سالیان (۱) وەر دەگرن، ئەگەر بیتو پەنا بەرنە بەر ئاسایش و بێ دەنگی لادێ، لەجیاتێ دەنگە دەنگ و بگرە و بەردە ی بەزمگاکانی ناوشارەکان. بەھەموو رەنگ، ئەگەر لە شویتیکدا بیت کە پر بێ لە دەنگە دەنگ، وچاکترە بچیتە جینگایەکی بێ دەنگ و سەنگ، کە لەوئ مەشقە کائمان بکەیت. پاش ئەوه دەتوانیت بزائیت تا چەند بووژاویتەوه ئەگەر سەرنج لە چۆنیتیی دەمار وروژانت بەدەیت، لە کاتی پەیدا بوونی قەرەقەر و دەنگە دەنگتیکدا. ھەموو دەم لە دەنگە دەنگ ھەرامەکە. چونکە بەرئەوه ی خەریکی ئەوهیت دەمارە کائمان خاوتر بکەیتەوه، دلنیا بە رۆژ بەرۆژ، دەنگە دەنگ کە متر کارت لی دەکات. رەنگە سەرت سوورمیتنی کە بلیم وات لی دێ، خۆت لەخۆتەوه حەز لە ھەندێ دەنگە دەنگ زۆرتەر دەکەیت تا بێ دەنگی مردووانە. ئەو ساکە زۆرتەر لە مرۆقتیکی تەواو دەکەیت.

رەنگ

بەتاقیق کردنەوه دا دەرکەوت کە (رەنگ) کاریکی گەورە دەکات لە دەمار. تەنانەت شیتوبەکی دەمار چاک کردنەوه یان داھیتاوه، ناویان ناوہ (چاک کردنەوه بەرەنگ). خۆت دەبزانن، کە لە رۆژتیک رووناکی پرخۆردا، دلێ خۆت، خۆشتر دەبینن. رۆژگاری ساردوسر دل تەنگ دەکەن. لیرەیشدا وامان چاوە پێ دەکەوی کە مرۆقی دەمار گرژ، پتر ئەو دوو جۆرە رۆژە کاریان لی دەکات. کەچی مرۆقی خاوەن دەماری بەھیز و لە سەرخۆ ئەم جۆرە ئەوهەندە کاری تی ناکات. ھەر چۆنیک بێ، ماوہ بەرەللا یە بۆتو، تابتەوئ لەم دەستوورە کەلک وەر بگری. ژینی ئیمیرۆ بایەخ بەرەنگ زۆرتەر دەدات لە جارن. تەنانەت کەل و پەلە سادەکانی ناومالیش وایان لی کراوہ، کە رەنگە کائمان گەش و جوان بن و دل کیش بکەن. کەچی لەو پیتیش رەنگە کائمان تاریک و دلتنەنگە ربوون. ئەویش گۆرانی کە بیتگومان بەرەو چاکترمان دەبات. چونکە رەنگی گەش دل دەبزوین، نرخ دەدا بەھەموو شتی، تەنانەت بەشتی پر و پووچیش. ھەر چۆنیک بێ، ئەوکەسە ی

(۱) راستتر: مۆلەتەکانی سالانە یان (العطلات السنوية).

دهماری له تیکچووندا بڼې، پټیوښته، خه می رهنګ بخوات و بایه ختیکی وای پښ بدات که له ئەندازې (گهش) و (تاریک) یشه وه بهولاره تر بڼې. ئەگەر دهماره کانت گرژ بووبن، پټیوښته پټت بلتیم: گه لیک رهنګ ههن، ده توانن زۆر گرژبان بکن، ئەگەر ماوه یه کی زۆر بهیلتی کارت تڼی بکن. نرخي ئەمه زۆرتر دهرده که وځی، له وهدا، که بزاینن باوی ئیستا ئەو هتا چرای ئەله کتربیک به کلاوی رهنگا و رهنگه وه به کار دههینرئ. له رۆژگاری درتڼی زستاناندا^(۱)، ناچار ده بین زۆر کاتمان له بهر رووناکیبی دهستکرددا به سه ر بیهین. له بهرته وه پټیوښته له هه لبراردنی رهنگی رووناکیدا زۆر ژیری و شاره زایبی بنوتین. رهنگی سوور دهمار ده ورووژتڼی. جیتی داخه که هه مووکه س زۆرتر کلاوی سوور هه لده بڼترین بو چراکانبان... هوی ئەمه بيش ئەوه یه که کلاوه سووره کان، وادینه پیش چاو که گهرم و گورین و له ش گهرم بکه نه وه. رهنگی زهر دیش وه ک رهنگی سوور وایه، دهمار ده ورووژتڼی، دل ده بزوتڼی.

سه وز و شین- به تایبه تی شین - دهمار خا و ده که نه وه، ئایا جیگای سه رنجدان نییه که له هه موو رۆژتڼی هاویندا، تیکرا له و دوو رهنگه بهولاره هیچ رهنگیکی ترمان چاو پښ ناکه وځی؟ جا چونکه ئەو کلاوی چرایانه له ئیواراندا به کار دههینرئ، ههروه ها له بهرته وه ی له پیش خه و تناندا پټیوښتمان به هیمنی هه یه، واپه سنده که رهنگی سه وز یاخود شینمان بو هه لبرترین. نه ک رهنگی سوور و زهر د. به لای منه وه شین چاکتره له سه وز. ئەم دهستووره پټیوښته له سه ر رهنگی ژووری نوستن و هه موو ژووره کانی تریش به جڼ بهینرئ. به لām که به یانبان هه لساين له خه و، پټیوښته که لک له رهنگه وریاکه ره وه کان وهر بگرین. پیشنیازی من ئەوه یه که رهنگی دیواره کانی ژووری نوسنت زهر دتڼی کال بڼې. ئەگەر ریم هه بڼ له بابته رازاندنه وه ی ژووره که ته وه قسه بکه م، پیشنیازم ئەوه یه که وینه هونه ریبه کان رهنگیان سه ووتڼی وه ک رهنگی سیووا بڼې. چونکه ئەم رهنگه له رهنگی دیواره زهر د باوه کانی تر ده وه شیتته وه و، یه جگار دل کیش ده کات. رهنگی زهر د، ته نیا هه ر وریاکه ره وه نییه. تیشکی رۆژبشمان دههینننه وه یاد، که هه ز ده که یه هه موو به یانبان تیک بیینن و که چی به دانسقه چاومان پتی ده که وځی، جگه له رهنگی بوړ و رهنگی خو له میشی، که که م و زۆر کاریگه ریبیان له دهماردا به لای ناسازیدا ده چی، چوار رهنگه که ی تر که له وه پیش لییان دوام، له هه موو رهنگه کانی تر باوتر و بلاوترن. که واته له بیرت نه چی: که رهنگی

(۱) له زستاندا شه وگار درتڼه نه ک رۆژگار. ده بر بوترایه: (له رۆژه کانی زستاندا).

شین و سه وز به که لکی دهمار خا و کردنه وه و هیمنی دڼې. رهنگی سوور و زهر دیش به که لکی وریاکردنه وه دڼې. یه ک دوو که یه وه یه نه یه ک ماوه له بابته رووناکي و سبیه ره وه پټیوښته لییان بدوتڼې. کاتی مه شکر دن له سه ر خو خا و کردنه وه، وچاکتره، ژووره که رووناکیبی زۆر نه بڼې. په رده کان داده ره وه. به لām تا ئەندازه یه کی وانه بڼ که ژووره که تاریک و نووته ک بکات و بپتته هوی دلته نگي. ههروه ها و اباشتره که پشتت بکه یته په نجه ره که. چونکه ئەگەر چاویشت بقسووچیتنی، هه ندیک له رووناکیبی به هیتز هه ر ده چیته گلپنه کانتته وه، هه ز ده که یته ئەمه تاقی بکه ره وه له هاویندا که تیشکی رۆژ زۆر به هیتز ده بڼ، وچاکه چاویلکه به کی تاریک بکه یته چاوت. چونکه په یوه ندیبه کی زۆر هه یه له ناوه ند چاو ماندوو کردن و ده مار گرژبیدا. بڼجگه له کارتیکردنی رووناکیبه که، دهمار گرژبیه که بيش، زۆری پښ ناچی هه ردوو چاوه کان و ناوه ندیان دههینننه ژان. به رامبه ر ئەوه ئەو ژانه ی رووناکیبی به هیتزه وه په یدا بوو بڼ، له باریدا هه یه دهمار بو رووژتڼی و پیاو تووشی توندی و توورپیی بکات. بام خوینده واران، ریم بدن، چه ند وشه یه کی تریش له بابته رهنگه وه بلتیم. گه شیی رهنگ له بهرگ و پۆشه نیدا، دلای خاوه ن بهرگ و دلای ئەوانه ی ده بیینن وریا ده کاته وه، له بیرت نه چی که ده توانن بهرگ و پۆشه نیمان گه ش و پرشنگدار بکه یه بڼ ئەمه ی به رهنگی زهر قی و ناساز و نیگاری نا په سند پری بکه یه وه. وه ک ده بینم: دلته نگه کان، هه موو ده م، بهرگ و پۆشی رهنگ تاریک له بهر ده که ن. وادیاره ئەو بهرگانه ده پۆشن که له گه ل دلایاندا رتیک ده که وځی. ناچن، به هوی بهرگ و پۆشه نییه وه هه سته دل و ده روونیان بلند بکه نه وه. ئەمانه هه رچه نده ورده بابته ن. به لām له کۆری دهمار چاک - کردنه وهدا، ده مه وځی هه موو ده م بایه خیابن پښ بدرئ. تنۆکه ئاوتیک، رهنگه به کاری هیچ نه یه ت و، هه رگیز نه ییتته بهر چاو. به لām به سی هه زار تنۆکه ئاوی وه ها ده توانیت تینوتیتیت بشکینئ. که واته له مرۆوه رهنگ بخه ره ناو پیته ووی تازه ته وه، ژیرانه و وه ستایانه به کاری بهیتنه، رهنگه ئەنجامه باشه کانی زوو به زوو دهرده که ون. به لām ئەو کاری خو ی هه ر ده کات تا ده گات به ئەنجام.

خۆرشت

خەمى ئەو دەم نىبىيە كە بەم دەم و دەستە لە بابەت خۆرشتەو، بەدرىژى، بدوئىم. بەلام يەك دوو كە يەنە بە يەنە خۆرشت ھەن، پىتووستە باش لىيان بدوئىم. چونكە پەيوەندىيان ھەيە بە بابەتە خۆخا و كوردنەو و سەرەوت بە خۆدانەو. پىش ھەموو شتىك دەلئىم: ئەوانەى تووشى دەمارگرژى بوون ھەست بە خۆيان دەكەن نىشانەى لەشيان سەنگى (چوار لىبەرە). دوو سەنگى كە مەكردووە. ئەگەر لەو پىش مەرقىتىكى تەواو بوون لە كىشانەى لەشدا، بى گومان پى بەدل دەيانەوئى ئەو كىشانە كە مەيەيان پىكەنەو. ھەموو دەم گوتوومە پىتووستە پارىز لە پۆن بكى. بەلام زۆر لە دەمارگرژەكان تائەندازەيەكى گەورە لەر و لاوازن. وا ديارە دەمار كەلك لەو دەبىنى كە گۆشت بە باشى دەور و پىشتى بگرى. ئەمە لەوئى بوەستى. كىشانەيەكى پەسند. وا لەدل دەكات كە ھەست بە دامەزراوى و لەنگەرىك بكات. كىشانەى لەش - لەناو دەمار گرژەكاندا - بەندىيە بەكەم و زۆرى خۆرشتەو، ئەوئەندەى بەندە بە چۆنىتى خۆرشت خوارنەكەيانەو. مەرقىتك نىو ئەوئەندەى خۆرشتىكى ديارى كراو لەسەر خۆ بە ھىمنى بخوات، پارووەكان يەك بە يەك باش بچوئىت. يەجگار لەو چاكتەرە كە ھەموو خۆرشتەكە بە پەلە پەل بكات بە قورگىدا و قووتى بدات. خۆم تاقىم كەردۆتەو، دەيزانم كە لە كاتى دەمار گرژىدا مەرقىت چۆن پارووەكان قووت دەدات. وەك ژيانى چەند ھەناسەيەكى مابى و ھەا پەلە پەل دەكات. خوارنەى كە بەم جۆرە بخورى. كەلكىكى زۆر كەمى دەبى ئەمە لەوئى بوەستى. ئەوئەندەى نەماو بەلئىم: ھىچ شتىك لەو خراپتر نىبە بۆ دەمارگرژى، كە خوارنە بە پەلە پەل. بخرىتە و رگەو. ئەو ناسازى لەشەى كە لەوئە پەيدا دەبى. دوو نىبە درىژە بەخۆى بدات تا دەمى ژەمى دوو دەم دىتە پىشەو. پىتووستە، بە خوارنەى لەسەر خۆو خۆت رابھىتى. بەخۆرايى مەلئى ناتوانم خۆم رابھىتم. چونكە لە راستىدا دەتوانىت. ھەتا خۆت بەم خوو و ھە رادەھىنىت، خەرىك بە لە كاتى نان خوارنەدا، سووكە و تار لە رۆژنامەكە تدا بخوئىنەرەو. بۆ ھەموو ژەمىك كاتىكى ديارى كراو دابنى. خۆت وا رابھىتە كە ئەو كاتە ھەمووى لەسەر خوانەكە رابوئىرى. تى بكوئە خۆشى لە خوارنەكەت بىبىنى. نوچ گرتن لەسەر ئەمە دەتخاتە سەر ئەوئە كە لەسەر خۆ خوارنەكەت بخۆئىت و ھۆشت لە بىرەوئەرى ناخۆش رزگار بكەيت. ئەو لاوازيەى كە دەمارگرژەكان ھەستى پى دەكەن. بەو چارەناكرى كە كۆمەلەيەكى گەورە خوارنەمەنى چەورنەرم بخۆن، بەو چارە دەكرى كە خوارنەى سووك لە شىوئەيەكى ھىمنى و ئارامدا

بخۆن. خوارنەى سووك ھۆش بە پاكيەو رادەگرى، لەشيش بەووربايەو بەلام زۆرخۆرى، بەنيازى قەلەو بوون، بە پىچەوانەى ئارەزوو، زبان دەبەخشى بە لەش و ھۆش چونكە دەبىتە ھۆى سستى بۆ خۆين گەران و ئاوسانى رەگەكان لەزۆرى ئەندامەكانى لەشدا. بەھەموو رەنگ ئەو قەلەو بىبەى كە زۆر بەخىرايى دەست كەوتى، كەلكىكى ئەوتوى نابى، چونكە بەتۆزە و رووژاندىكى دەمار لەناو دەچى. بۆ تۆھروا باشترە، كە خەرىك بىت لەشت بەرە بەرە بەھىواشى دابرىت. ئەوئە بەو پىك دى كە خۆرشتىكى ناياب و پەسند لە شىوئەيەكى بەئەندازەدا ھەموو رۆژ بخۆئىت. من لەوانەم كە پىرا بەكەلكى شىر و ئەو خۆرشتانە دەكەن كە لە شىر دروستيان دەكەين. ھىچ نىو پىروانىك نىبە كاسەيەك فرنى لەسەر خوانەكەم دانەئىم. ئەم خوو بەش لەوساوە گرتووە كە پەيم بەنرخى ئەم خۆرشتە بردووە. كەچى لەو پىش پىم نەدەكرا چاوم بە كاسەيەك فرنى بكەوئى. تەنانەت ئىستەيش بە پارچەيەك مەيوە نەبى فرنىم بۆ ناخورى. ديارە كە مەيوە و فرنى، ياخود مەيوە و شىرى بەشەكر شىرىن كراو، خۆرشتىكى ناوازە پىك دەھىن بەلای زانستى تەندروستىيەو. والتەر پىتكىن Waltor Pitrn لە نووسراوەكەدا: (كاروبار بەئاسانى چارە بكە = Taks it easy) زۆر بايەخ بەگرنگى خۆرشتى شىر دەدات.

پىراى وا يە كە كالىسيۆم زۆر بەكەلكى دەمار خا و كوردنەو و سەرەوت پىدانى دى، تەنانەت لەخۆشيدا تاقىي كەردۆتەو. ئەو رۆژانەى شىرنەخوات، ھەست بەكەم و كورپىيەك دەكات لە دەمارەكانىدا. لەخوارنەدا دەبى دوو شت بخرىتە بەرچا. يەكەم: نەھىلئى ترشايى بكەوتە خۆتەو. دووئەم: جگەر بەتەندروستى بەھىلئىتەو تا بەدروستى فەرمانى خۆى بىبىنى. جا ھىچ شتىك وەك ترشايى نىبە، كەكەوتە خۆتەو، دەم و دەست دەمارەكان دەوروئىنى. بلاو بوونەوئەى ئەم دەردەيش بەوئە دەزانين كە كۆمەلەيەكى گەورە لەتۆزى ئەلكەلاين (Alwdero Powdaro) و بابەتى وەك ئەو، ھەموو دەم دەفرۆشئىن لە دەرمانخانەكاندا. گۆشت، ئەگەر ھەر رۆژە، بۆ تەنيا ژەمىك بخورى، زۆر كەلكى دەبى، دەتوانىت لەبىتتى گۆشت، ماسى و پەنىر و ھىلكە بخۆئىت. بەشىكى تەواو سەوزە (زەلاتە) بخۆ. ئەگەر ھاوئە بوو سەوزەى كاھو، ئەگەر زستان بوو سەوزى گەرەووز. لەخوارنەمەنى شەكر و بابەتى ھەوئەرى و كولىجەى خۆمالى، كەم بكەرەو. شەكرى بۆر كەمتر ترشايى لە خۆتەدا دروست دەكات، زۆرتر كەلكى ھەيە بۆ تەندروستىيە گشتى. زۆر لە دەمارگرژەكان. بۆلەبۆل لە جەرگان دەكەن. ئەوئە بەر ئەوئە كە دەمارى ماندوو بوو، كەم خۆ خا و كوردنەو كارىكى خراپ لەجگەر دەكەن. خوى ھەرە گەرەى تىش ئەوئە

که له ناو بای پاکدا مه شق ناکهن، که به لای پزیشکه کانه وه گه وره ترین پشتیوانی جهرگه .
 هه موو دهیزانین که خورشتی رۆندار، وهک که رهو سه رتوتیث یا (کریم)، گه شه به ده مار
 ده کهن. به لām لیره یشدا نابیی له ئەندازه دهریچی ئەگینا به پیچه وانهی ئاره زوو ته وه زبان
 به ده مارت ده گات. چونگه جهرگ به سه ریدا زال نابیی. ئەو ساکه یش به ته وای نابیی
 به خورشت، نابیی به خوین، یانی گوشتی پی ناگیڕی. به لکو رهنگت زهرده لده گه ری.
 له شیشت تووشی نه خووشی ده بیت. که واته پیویسته له خواردنی خورشتی رۆندار یش که م
 بکه یته وه، وهک هی گوشت و شیرینی. ئەگه ره له وانه بی که ترست له جهرگت هه بی و دلّت
 لپی کرمی بی، خویشم له وه پيش و بووم، به لām ئیسته وانیم چاکترین شت ئە وه به، هه ر
 هه لپکت ده سته کوه، ئاوی لیموی ترشی پوخته بخوینته وه. له راستیدا، که لکی ئەمه زۆر
 جار ده م و ده ست دهرده که وی، له وه دا گومانم نه ماوه، که هیچ داو و دهرمانیک، له که لکدا
 به ئاوی لیموی ترش ناگات. داو و دهرمان ئەگه ره کاریش بکاته نه خویشیه که، له لایه کی
 تره وه زیان به له ش ده گه ینیی. به لām ئاوی لیموی ترش زیان به له ش ناگه ینیی. چونکه
 دهرمانیک سروه شتیبه. ئیتر له مه به ولاره، له بابته خورشته وه قسه ناکه م. چونکه بروام
 به که لکی ئەوه نیبه که یاسایه کی دیاری کراو بۆ خورشت دا بری. ئەگه ره خۆت رابه ینیی
 به خواردنیک ژیرانه وه، که له سه ر بنچینه ی خورشتی ساده دا به زری، له نیوه ی خه باتتدا
 سه ر ده که وی، که له پیناوی ده ست که وتنی ده ماری ته ندروست و ته واو و پاراستنیدا
 ده یکه ی.

جا ئەم ئامۆزگارییه ت له بیر نه چی، له کاتی کردنه وه ی دهرگای ژوو ری نان خواردندا،
 به مه به سی نان خواردن.

سامانیک بۆ دابه شکر دن

نووسینی: قاش یۆنگ

ئەمە چیرۆکی ژبانی پیاویکە، لە پێشدا بۆرە پیاویکی ناشی بوو لە ناو گێژاوی شەرم و ترس و سەرنەگەوتنی پەیتاپەیتادا خولی خواردوو پاشان وای لێ هاتوو، بوو تە پیاویکی بە ناوبانگ. بە هەزاران لە دەوری کۆبوونەتەوە؛ گوێ لە قسە ی بگرن، بە زۆریش دەستبازی کردوو. جا لەم نووسراوە پر لە زانستی خۆناسینەدا، خۆی بە دەمی خۆی ئەم چیرۆکە ی خۆیت، بە درێژی بۆ دەگێریتەو (

پێشەکی

چەند سالتیک لە مەو پێش لاویک لەم لاو دەچوو بۆ ئەولا، بۆ ئەمە ی ئەم و ئەو هان بداتە سەر جار دان لە یەکنی لە گۆقارە گەورەکاندا^(۱).

لە پر شتیک هات بە کەللەیدا. لەو بارەو گۆریبە سەرباریکی تر، لە سووچینکی نوپووە چاوی بریبوو خۆی و ئەو کەسانە ی لە گەلێاندا دەژیا. لە پر هەستی بە چالاک ی و هیز و تواناییە ک کرد لە خۆیدا کە لەو پێش بە خۆیەو نەیدیوون. دەستبەجێ، وازی لە فەرمانە کە ی خۆی هینا. چوو کۆرپکی تازەو، کە ئەو نەندە فراوان بوو لە باریدا هەبوو هەر چی پێی بکری تیبدا بە نیتەدی، بۆ کە لکی هەمووان. لەم کۆرە تازەیدا تا ئەندازە یەکی گەورە سەرکەوتن بوو بە یاری. لەم چیرۆکە دا کە لە بابەت خۆیەو دە یگێریتەو، ئەو رێگایانەت پێشان دەدا کە بوون بە هۆی گەشتنی بە نامانجی خۆی. چیرۆکە کە ی پرە لە جادوو گەریبەکی وەها کە کەم چیرۆکی مەرقا یەتی و سەرکەوتوو هەبە بیگاتنی. هیچ شتیک وەک وینە ی بێ هاوتا کار لە مەرقا ناکات. (قاش یۆنگ) بە وینە ی بێ هاوتای خۆیەو ژبانی بە سەربرد، لەو هیش دوورتر رۆشیت، چوو بە سەر هاتی ژبانی خۆی لەم چیرۆکە بزۆینەدا نووسیبەو کە پرە لە پەند و نامۆزگاریی خۆش و بە کە لک. دەرمانی دەردی ئابوورمانی تیدا دەر خستوو. لە راستیدا، لەو تە میژووی پێشە سازمان دەستی

(۱) ئەم لاو نوپنەری یەکنی لە گۆقارە گەورەکان بوو، بۆ کۆکردنەو ی ناگاداری (إعلانات) تا تیبدا بلاو کريتەو.

پێ کردوو، هیچ رۆژیک وەک ئیمرو، پێویستی مان بە بیرکردنەو ی ژیرانە و زرنگانە نەبوو. لە بەر ئەو ئەم نووسراو پچکۆلە یە شایستە ی ئەو یە کە دەست و هۆشی ملیۆنان بێ کار و فەرمانان و بۆلە بۆلە کەران لە ژبانیان بیقۆزیتەو. تاکە رێگایە ک ئە گەر هەبێ، بۆ شارەزابوونی جیهان ئەو یە کە پیاو لە پێشدا خۆی بناسێ. (قاش یۆنگ) وای کرد. ئەنجامیشی بەو گە یشت، کە دەمۆدەست، خۆی دی: لە جیهانیکی تردا دەژی و فەرمان دەبینێ، کە لە هەموو سەریکەو لە جیهانە کە ی پێشووی ناکات.

ئەرنست کولکینز

سەرەتای ژینیک

۱

من یە کێکم لەوانە ی کە خودا پێداون و سامانیک ی زۆریان بۆ بە جێماو، لە پاش سالانیک ی دوور و درێژ کە لە هەژاری و هەناسە ساردی و ژبانی بێ پەروایانە دا رام دەبوارد، ئەم سامانەم بۆ بە جێ ما لە یە کێکەو، کە بە مردنی خەموخە فەت نەچوو دڵمەو. منیش وای بەرەو دەزانم کە هەمووان هاو بەشی ئەم سامانەم لە گەلدا بکەن. بە لایشمەو وایە، کە ئەم سامانە ئەمە ندە زۆر و بێ شومارە، بەشی گەورە ترین ژمارە ی کە سان دەکات. بە مەر جێ هەر کە سە یشیان بە شیک ی تەواو وەر بگری چونکە ئەو سامانە لەو جۆرە سامانانە نییە کە نابووتی بانکە کان لە ناوی بەرێ، یا خود کەم بوونەو ی نرخی کە لوپەل پایە مالی بکات. یان گێرو گرفت و تەنگوچە لە مە ی ئابووری و بازرگانی پەرش و بلاوی بکاتەو و تە فروتو نای بکات.

بەرستی سامانیک ی وەها یە، کە هەر چە ندە بە سەر هاتی گەورە گەورە ی بە سەر هاتوو و تووشی زۆر تەنگوچە لە مە ی بە هیزبوو و گە لیک جاریش کەرت کەرت کراو و لیتی براو، بە لام ئیمرو ی لە هەموو رۆژیک ی تری زۆرتر و گەورە ترە. ئەو پیاو ی ئەم سامانە گەورە یە ی بۆ بە جێ هیشتم، لە هەموو روویە کەو لە خۆمی دە کرد. ناو کە ی وەک هی خۆم و ابو. باوک و دایکی ئەو باوک و دایکی خۆشم بوون. مندالی خۆم و تافی پیاو تیشی تافی پیاو تە خۆم بوو. چی بێ لە تۆ نە یینی بێ هەر خۆمی یە کەم بوو. لە پاش نەخۆشییەکی پر تازاری دوور و درێژ، خۆمی یە کەم وازی لە بەرەنگاریبە کانی هینا چونکە بە هیچ ئەنجامیک نە گە یشت، کە و تە سەرە مەرگ و مرد. کە لە شیان یە کاللا کردەو، بۆیان دەرکەوت کە هۆی مردنی ئەمانە بوو: خۆپەرستی، دلپێسی، رەشبینی، ترس، خەم،

دوودلی، په شیمانی بچ سهروشوین، سهرلیشویاوی له کاروباری بازگانی دا، زو هه لچوون، چاوپیس، ناروزوی بچ جی و، درۆ و، گهلج شتی تر. بهلام (قاش یونگ) ی کون له ههمو شتیکی خراب نه بوو. که له پووریکي گوره ی بۆ به جی هیشتم که پر بوو له: چاک بینی و نازایه تی و کار په سندی و زالبوون به سهر خه موخه فه تی بازگانی و ژبانی رۆژانه دا، له گهل نارام و پرزگاری له دهست ناروزوی ناپه سندن. بهم که له پووره هه هاتمه کۆری ژبانی رۆژنامه وه. به هۆی نه وه وه تا نه دنازه به کی گوره سهرکه وتم له زۆریه ی ناو اته کانی ژباندا. منیش دهستم کرد به به شینه وه ی به سهر هم و نه ودا ده موده ست تیگه یشتم که هه تا بیبه شمه وه، سامانه کم زۆرتر ده بچ. هه روه ها تا دیت پیاوه گوره کانی کار و فرمان رووم تی ده کن، بۆ همی بازگانیم له گهلدا بکن. زۆر جاری و اهیه پیاوه هه لپه ی پاره په یداکردن بکات، درهنگتر به دهستی ده که وی. که چی که روو ده کاته نامانجیکي تری باشتر، پاره له ههمو لایه که وه رووی تی ده کات، بۆ همی بزانی له چ جوړه پیاویکه.

فهرمانی (قاش یونگ) ی کون نه وه بوو، هم و نه وی هان ددها بۆ جارپان له به کن له گوڅاره کاند. بهلام سهرکه وتیکي نه وتوی تیدا دهست نه که وت.

بهلام که مرد، جینشینه که ی، خوی له فرمانیکي وادا دی که پر بوو له به ربه رکه کانی و رقه به ری، نه له وه پیش پیوه ی خه ربک بوو بوو، نه شاره زاییشی تیدا هه بوو نه ویش بریتی بوو له فرۆشتنی قه وال له بۆ نه و هابه شیه که پاراستنی ژبانیان گرتوته نه ستوی خو بان^(۱). به کن له ناسیاوه کانه. که همی بیستبوو:

من له فرمانه که ی پیشووم وازم هیناوه به و مووچه دیاردی کراوه وه که ههمو مانگی وهرم دهگرت، پاشان له فرمانه نوییه ته نیا نه وه م دهست ده که وی که جاروبار له نه رکي فرۆشتنی قه وال له هابه شیه کانه وه بهرم ده که وی، خه م و په ژاره دلای داگیر کردبوو. زۆرتر به وه خه مبار بوو بوو که ده زانی من له سامانی جیهان ته نیا سه د دۆلارم له گیرفاندا بوو. ژبانندن و خه م خواردنی کاروباری ژنیک و کچیکي ساوایشم به گه رده وه بوو. پیتی گوتم: «کاریکی باشت نه کرد له وانه نیت که س چاوت پی هه ل بهینتی». راستی کرد. به پروالته له وانه نه بووم که س چاوم پی هه ل بهینتی. بهلام له دلدا کامه رانی ناو به هه شت بووم.

(۱) یان: بۆته نوینه ری کۆمپانیایه کی (دلنایی له ژبان - التأمین علی الحیاة) و فرۆمه کانی دابه ش کردوو به سهر نه وانه ی ژبانیان ته من ده کن.

چونکه بیرکرده وه ی لایه لاییم هینایه کۆری زۆر نابزییه وه. ده بوو یان بژیم یان نه میتم. بهلام له هه لمه تی به که مدا سهرکه وتم. ده توانم به کولی دلوه بلیم: له ژباندا هیچ هه ستیک له وه هه سته خۆشتر نییه که پیاوه به سهر خۆیدا زال بیی. پیاوه نه وه ی پی خۆشه که به رامبه ر هه شه بایه کی توند به رگه بگری و بچیته پیشه وه و هه ر بړوا به رپوه. بهلام هه زار نه ونده پیتی خۆشتر ده بچ نه گه ر بتوانی له کۆری ده روونیدا بگاته نامانجی خوی و نه و دوزمنه نه یینایه ی ناو ده روونی رامالی له ریگای خۆیدا. له رۆژیکي ساردی سامالدا، به فره خلیسکیم زۆر پی خۆشه. ده زانم نه وه ویش چند خۆشه به لای یاریکه ریکی گۆلفه وه که بگاته نامانجی خوی بی همی به ره له ستی بیینی و ریگای لی بگیری. نه وه ویش ده زانم که خواردنی پاش گه رانی دوور چند خۆشه. نه مانه ههمو خۆشیی راسته قینه ی به که لکن که به دلای پیاوه ده گن. بهلام نه مانه ههمو یان پیکه وه ناگن به و خۆشی و به زمه ی که له رزگار بوونته وه له (ترس) پیت ده گات!...

جا نه و به یانییه ی که «خوی» به که مم ناشت، خوم بچ فرمان هاته پیش چاو. له سامانی جیهان نه وه ی هم بوو، به شی دوو سی هه فته ی ئینجا بکرده مایه.

بیرم که وه وه که ئوبالی ژنه نازاکه م و کچه که م به نه ستوی خومه. پیویسته به تنه گ گوزه ران و کامه رانییه نه وه بم. دانیشتم بیر بکه موه چاره سه ریکی خوم بکه م. وام بۆ ده رکه وت که ده بوو به کیکی له م دوو ریگایه بگرم: یان ده بوو بلیم نه و سامانه ی بوم به جی ما بوو شتیکی به ده ست گیراونه بوو^(۱)، به لکو شتیکی نه بیینراو بوو، به بی نرخ بوو. یاخود ده بوو داوای نه و سامانه بکه م، تاقیشی بکه موه بۆ همی بزانه به کاری گۆرینه وه و کرین و فرۆشتن دیت یان نایه ت. پاشه جار دووم ریگام گرت. بوم ده رکه وت که سامانه که م له تواناییدا هه یه که ههمو کامه رانییه کم به ده ست بخات.

خۆشبینیکي وام لی په یدابوو، که له ههمو جیهاندا به کیکی وه ک منی تیدا نه بوو، نه مهنده خۆشباوه ری بی و به قسه ی هم نه و چه واشه بیی و، هه رچی بلین له بابته چاکی ژبانوه باوه ری پی بکات. نه ونده هه بوو ده بوو بۆ همی به مبه سی خوم بگه م، ئیتر بیر له خوم نه که موه. راپوردوو له بیر خوم ببه موه و، خه می پاشه رۆژیش نه خوم. ته نیا خه می رۆژانه م بخوم.

(۱) به واتای (به رجسته) یان: ماددی نه بوو.

پهیم بهوه برد، بهمهندی، که هه موودهم جیگایه کمان بووه تییدا هه ساوینه ته وه، خۆرشتیکمان بووه خوار دوومانه. بهرگ و پۆشه نییه کیشمان بووه له بهرمان کردووه.

که هاتوو له م سڀ پتووستییه بهولاه، پتووستمان بههیچی تر نه بڀ، بۆ ههر سڀ پتووستییه که بڀش وا نه مینڀن، ئیتر بۆج بترسین له وهی که رۆژتیک له رۆژان ئه وه پتووستییه مان دهست نه که وهی؟... خه ریک بوو دوودلی کارم تی بکا. بهلام هه رچه نده بیرتکی ناسازی وابهاتایه به که لله مدا، بهرهنگاری ده بووم، تا له میشکی خۆم ده رده په راند و، له جی ئه وه بیرم له شتیکی باش ده کرده وه. ئه مه بڀش په وشتیکه هه ر که سڀ بیه وی خوی پتوه ده گری. تویش هیچ نه بی جاریکی تا قی بکه ره وه!...

هه رچه نده له سه ره تادا بیری به د وهک ترس و بی نارامی و بابه تی وهک خۆیان زۆرانبازی و بهرهنگاری پیوا ده که ن، بهلام ئه وه نده به هیز نڀن زۆر بهرگه بگرن. ئه وه نده یی ناچئ شه ر ده دۆرین. ئه وانه هیجیان له که لله تدا مه هیل ره وه، ده ریان په رینه. له بریتی ئه وان بیر له شتی جوان بکه ره وه.

به بۆنه ی هه ندئ شته وه وام به باشزانی که له گه ل بیره کانی خۆمدا به ده نگی بهرزه وه قسه بکه م. فه رمانم ده دا به سه ر خراپه کانیاندا که لاچن له بهر چاوم. ئه گه ر یه کتیک گوپی له گف توگۆ به ک له و گف توگۆ یانه ببوایه، به شیتی داده نام. بهلام من باکم نییه له م و له و. چۆن منیان دیته پتیش چا و، بام بیت. ئه وه ی به ته نگیه وه بم ئه وه یه که خۆم رزگار بکه م له ده ست ئه و بییر و هه ست بزووتنانه ی که کزم ده که ن و زبانه پت ده گه یین. پروام وایه که به سه ر کاروباری تاییه تی هۆشما به م جو ره سه رکه و تووم. که چی سه رده میکی دوور د ریزم رابوارد، به ته نگ ئه وه وه نه بووم بکه ومه جه نگیکی راسته قینه وه به رامبه ر دوودلی و ترس و رقه به ری و ئه و جرو جانه وه ری ناو هۆشانه ی که ده بن به هۆی خه م و خه فه ت و ترس له ژیاندا.

جاریکیان هه ول م دا کرپاریک بخرمه سه ره وه ی قه واله یه کی نرخ گرانم لی بکری. زۆری نه مابوو قه واله یه کم لی بکری به چواریه که ملیون دۆلاریک. زۆری نه مابوو له وه سوودیکی گه وره م ده ست بکه وی. بهلام ئه و قه واله یه ی له جینشینیکی تر کری. رۆژتیکیان له چیشخانه که چاوم پتی که وت، زۆر به شه رمنی و شله ژاوییه وه ئه وه ی بۆ گتیرامه وه. ئه م سه رنه که وتنه تاو تیک له که لله ی دام. زۆری نه مابوو له گیتراوی رقه به ری و بۆله بۆلدا، نووقوم بم، له داخی ئه و جینشینه ی که له باتی من ئه و سوودهی ده ست که وتبوو.

بهلام توانیم زوو به سه ر خۆمدا زال بم. له بریتی رقه به ری و بۆل بۆل، دلخۆشی و پیروزیاییم پتیشان دا، به رامبه ر ئه وه ی که ئه و پیوا وه وازی نه هیتا تا توانی ئه و قه واله گه وره یه ی ده ستگیر بی. پتیم گوت شتیکی وا باشی کردووه که له دوور ژدا پارێزگاری خۆی و خیزانی بکات له هه ژاری و نه بوونی. ئه مه بڀش به لگه یه کی ئاشکرابوو که من به سه ر سه رنه که وتنه که مدا زال بووم. دوور نییه ئه و کارانه ی تییاندا سه رده که وم له رووی گرتنی ئه م ره وشته مه وه بی. ده شتوانم بلیم له چه ند سالتیکه وه تا ئیستا یه کتیکم له و سه د که سه ی قه واله ی پاراستنی ژیان ده فرۆشن له هه موو خاکی ئه مه ریکادا که ناوبانگیکی گه وره یان هه بی. گه وره ترین قه واله ی ئه و قه واله ی بڀش من بووم فرۆشتم بی ئه مه ی که سیک یارمه تیم بدات، یاخود به پارانه وه و پی چه سپاندن، هه ولئ فرۆشتنی بده م. گوئ بگره بام به درتیزی باسیت بۆ بکه م:

رۆژتیک له رۆژان هاورییه کم پتی گوتم دایکی ژنه که ی مردووه. هه رچییه کیشی له ده ست هاتوو کردوویه تی بۆ ئه وه ی دلئ ژنه که ی له خه موخه فه ت رزگار بکات. بهلام نه گه یشتوو به ئه نجام. پاشان لپی ئه پرسیم: ئایا ده توانم له گه لیدا بچمه ماله وه و به سه ر ژنه که ییدا بییم، به لکو به ئه نجامتیک بگه م: نارام و بی باکی بخرمه وه دلئ و، له ده ست خه م و په ژاره رزگاری بکه م. بی چه ندوچوون پتیم گوت: باشه له گه لتدا هه ول ده دم. ئه وه بڀش له بهر ئه وه بوو که یه کئ له شیرته کانی (خۆی) یه که مم به جئ به ینم، که به پتووستی ده زانی، ده مو ده ست خۆم بکوتم بۆ یاریده دانی هه ناسه سارد و دلره نجوان، بی ئه مه ی چاوم له که لکی تاییه تی خۆمه وه وه بی. که گه یشتینه مالی سه رگه رده که له پاش ئه مه ی تکام لی کرد هۆشی خۆی زال بکات به سه ر هه موو کرده وه و فه رمانیکیدا، پتی لینا که پتووسته کاره ساته پر نازاره که به سنگیکی فراوان و دلئیکی شیرانه وه به رامبه ری بکات. ئیتر هه ر ئه وه نده توانی بییری خۆی بخاته سه ر شتی به ری و جئ و، خۆی دوور بخاته وه له بییری ناپه سند، هه سستی به هیز و هه ره تی خۆی کرده وه و، له و ره نگه وه که تییدا بوو په ریبه ره نگیکی تر.

پاش ئه وه به چه ند رۆژتیک پیوا یکی نه ناسراو بانگی کرده م لای خۆی. که دیم تیی گه یاندم که برای ئه و ئا فره ته یه که له وه پتیش چوو بوومه لای. پاش تاو تیک دانیشتن ده ستی کرد به سوپاس کردنم به رامبه ر ئه و کرده وه یه ی که له گه ل خوشکه که یدا نوواند بووم. پاشان لپی پرسیم: «ئایا به رامبه ر ئه م کرده وانه ت مز وه رده گرت؟!». گوتم: «به لئ مز وه رده گرم. بهلام زپر وه رناگرم. مزیک و وه رده گرم که له زپر گه لپک به نرختر بی». زۆری

پێ نه چوو ئاشکرای کرد که دهیهوی مزه کهم زیر بی! پاشان داوای لی کردم رپوشوینتیکی پیشان بدهم بۆ ئەمە ی ژیانای کوره لاوه کهی خۆی بپاریزی. پێم گوت قهواله کهی بو دانهیم به بیست و چوار ههزار دۆلار. به لām له پاش ئەوهی باش لیبی وردبووه گوتی: بام نرخى قهواله که ببی به دوو سهد و په نجا ههزار دۆلار!

له دووه م به یانیدا کوره کهی لای پزیشک تاقی کردهوه. له ئە نجامدا ده رکهوت: به جگار ته ندرسته. به لām باوکی کوره به مەیش وازی نه هینا. پیش ئەوی کاره که ته وایی لیبی پرسیم: تا ئیستا قهواله ی پاراستنی ژیانای کورپیک گه بشتووه ته چ نرخیک؟ منیش له پاش پرسسیاریکی ته و او بۆم ده رکهوت که (جاکى کووگان) ژیانای پارێزرا بوو به قهواله کهی چوار سهد و په نجا ههزار دۆلاری. ئینجا هاوړتی نۆیم پیتی گوتم که نرخى قهواله که بگه بیتمه نیو ملیۆن دۆلار!... چەند رۆژیکى پێ چوو، باوکه که دوو جار نرخى قهواله کهی بلند کردهوه. جاریکیان نرخه کهی گه یانده سێ چاره که ملیۆن. جاریکى تریش نرخه کهی گه یانده ملیۆنیک و شهست و پینچ ههزار دۆلار!...

له وساکه وه که به چاویکی تر سهیری ژیانم ده کرد، کاروبار زۆر به خیرایی تیده په پری. پیش ئەمە ی سامانی له پاش به جتی ماوم دهست بکهوئ، که سیکی نه ناسراو بووم. به لām پاش ئەوه زۆری پێ نه چوو، بووم به هه ره به ناوبانگ فرۆشیاری قهواله ی پاراستنی ژیان له ئە مریکادا. پاش ئەوه کرباره کانم، دهستیان کرد به ئاههنگانی شهو له هه ره گه وه ميوانخانانی نیویۆرکدا، بۆ من و به یادی منه وه. ئینجا چیرۆکی منیان له رۆژنامه و گوڤارهکاندا بلاو کردهوه. گه لیک جاریش بانگ ده کرام بۆ کووونه وه گشتییه کان که قسه یان بۆ بکه م. له سه ره خواستی ده زگا بازگانییه کان. له رۆژه لات و رۆژئاوای ئە مریکادا وتارم دا. وا دیاربوو گفتوگوکانم باش کاری له دلای گوپگره کان ده کرد. چونکه له وساو ته ئیستا به هه زاران نامه یان بۆ ناردووم: داوای په راوی ئەو وتارانه م لی ده که ن بۆیان بنیرم. به راستی ئەم جوژه په سندکردنه م له لا سهیره. چونکه من نه له ده رچووانی زانستگا بووم، نه له ده رچووانی خویندنگای دوو مین. ته نانه ت خویندنگای سه ره تاییشم ته و او نه کردووه!... هه ره ئە وه نده ده توانم بلیتم: بۆره پیاویکم له بۆره پیاوانی گهل.

سامانیکی وایشم دۆزیوه ته وه که له توانایی هه موو که سیکدا هه یه بیدۆزیته وه له جیهاندا. بروایشم وایه: که ساکارییه ئە ندازه کهم و پیره ییه زرنکه کهم بووبن ژیانمان وا هینابیته پیش چاو که زۆر کهس به شتیکی گرنگی تی بگهن.

بام بلتین تو به رهنگاری ژیانم کرد. ئایا ئە مه به که لکی تو دی که کاره کهی سته متری لی بکهیت و، به ره له لست بکه یته به ر ریگای توانایی هۆشت و به هۆی ترسه وه و خه مه وه په کی بکهیت له کارگوزاری?... کهس نییه بتوانی، به هۆی خه موخه فه ته وه، به ک دۆلار کو بکاته وه و بیخاته سه ر پاشه که وه ته که ی له بانگدا. ئە گه ر وا نه بووایه ده بوو ئیستا له م خاکه دا ملیۆن دارانی بی شو مار ده ریکه وتایه. چونکه له سالی ۱۹۲۲ دا نرخى هه موو شتیکی هاتبوو خواره وه. بۆچ له سالی ۱۹۲۲ دا چی قه ما؟ وه رامی ته و او ئاشکرا لای منه. ده توانم به کورتی پیت بلیتم: ئەو خووه ی هه مووان هه یانبوو که شت به وشکی و قسه ره قییه وه ده ست بکه ن، ته گه ره ی لی درا. ئە مه ییش به که م جار نه بوو که نه هیلری ئەم و ئەو له سه ره ئەو خووه ی خو بان برۆن. له راستیدا ئەم خووه هه ره له سه ره تایی ژیان وه تووشی ئەم جوژه ته گه ره لیدانه بووه، هه روایش ده میتینته وه تا سه ر. له سالی ۱۹۲۸ دا زۆر له سه رکرده کافان ده یانگوت: له توانایی هه موو که سیکدا هه یه، پاره ئە وه نده بۆ خۆی په یدا بکات که له هه ژاری رزگاری بکات. به لām کهس بیری له وه نه ده کرده وه که چۆن به خشی. پاره به ده ست بکه و به ختی بکه! ئەوه فه رمانی رۆژانه بوو.

چاره ییش نه بوو، ده بوو بگه یینه ئە نجامیک. چونکه ئە گه ر کهس به تۆله یه کی مام نا وه ندی واز نه هینتی، یا خود چاو بپیتته ده ستکه وتیکی ملیۆنیک پاره، بچ ئە مه ی خۆی تۆزیک ماندوو بکات، هیچ نامیتینته وه روو بدات، ئەوه نه بی که رووی داوه. چەند حه فته یه کی پێ نه چوو، نرخى پاره به ئە ندازه یه کی وا شکستی هینا، که خاوه ن ملیۆنهکانی له خه و راپه راند و ده یان مالى به سه ری خو باندا ده یانگوت: «ئە ی هاوار مالممان کاوول بوو!...». ئە ویش شتیکی ئاسان نه بوو که ئەو مرۆفانه له خو شبینییه کی بی ری و جی و خو ش با وه ریه ک به رۆژگار وه، وا گورج بگوینته وه ناو سه رگه ردانییه کی وا گه وه و سه خته وه. تا سالیکی ته و اویش سه رکرده کان هه ره ده یانگوت: هه موو شتیکی باشه و به جییه. ئە وه ییش له به ره ئەوه بوو که خووی وه رگرتن له دلدا بنجی داکوتابوو. به گران ریشه کیش ده کرا. بام بلتین خودای بازگانی له سه ره تایی سه رگه ردانییه که وه ئەو بانگه ی راهیشتایه که ئەوه بوو له پاش دوو سال راهیشت. ئایا نه ده گونجا که که مته ره لهو ته نگانه یه دا میتنه وه؟ که واته گوئ بگره له وهی که ده بوو بیلتی: «هیچی وا رووی نه داوه که پتیوست به خه موخه فه ت و شپه زه یی بکات. ئیمه سه د و بیست ملیۆن که سین. له خاکیکی ده وله مه ند و پر پیتدا ده ژین. نیوه ی زیری جیهان لای ئیمه کوئته وه. هه ره ها نیوه ی مه کینهکانی. له باریشماندایه که به سه ر گیروگرفتی ژیانماندا سه ر بکهوین. باوهر

به خوکردن و یارمه تیدانتان بۆ یه کتری په سندن ده که یین. تا تینمان تیدا بۆ تیدده کوشین گه وره ترین ناواتتان له دهستکه وتی سامانه که نتاندا بهیننه دی. نامادهین له مه ولا که لویه لیککی چاکتر و کاریکی باشترتان به نرخیکی که متر پینشکه ش بکه یین. ههست به وه ده که یین که گه لیککی گه وگرفت هه به دیتته به رده متان، به لام ئیمه نامادهین یارمه تیتان بدهین له لابردنیاندا».

دلسۆزتان:

خودای بازرگانی له خاکه یه که گرتوه کانی ئەمه ریکادا

هه رچی له م بانگه دا درابوو هاته دی. خو ش گوزهرانی جیتی گرانی و تهنگانه ی گرتته وه. خووی (به خشین) یش جیگای پچرینی گرتته وه. من نه وه نده، سه رم له یاساکانی ئابووری ده رناچی. به لام هه موو ده م وام بۆ ده رکه وتوه که نه وه که سه ی زۆرتر ده به خشی له و پارهییه ی که وه ریده گری، له هه موو که س زۆرتر که لکی پی ده بری. تا نه ندازه یه کی گه وره خووی (به خشین) له خووی (پچرین) بۆ که لک و سوودی مروث چاکتره. ئەم یاسایه له بازرگانیشدا ههروه هایه به لکو چاکتر و راستتر ده رده که وی.

کارخانه ی پروپووج

۲

زۆریه ی که سان به تاسوقه وه ناوی تافی مندالی خو یان ده یین. ده لێن: «له تافی مندالی خو شتر نییه!» هه ورپییه کم بۆی گه یامه وه گوتی: «به سه دان پیساوانم چاوپیکه وتوه، بۆ ئەمه ی گه فستوگۆبان له گه ل بکه م بۆ رۆژنامه کان. که سه رنجم داوه چاکترین پتیگا بۆ ئەوه ی زمانیان به ره لالا بیی و به پاراوی قسه بکه ن، ئەوه یه که کاره ساتیکی تافی مندالی خو یانیا ن بیره خه مه وه. یاخود چاوه ندا زتیکی وا که له و ته مه نه دا دیوانه. که قسه کانیا ن خسته سه ر باسی کاره ساتی رابواردوویان، ئەوان به گه رمیه که وه باسی زۆرانبازیه کانی ژیا نی تافی پیاره تی خو یان ت بۆ ده که ن.

ببگومان له زۆر کاتدا ئەمه وایه. خو زگه بۆ خو شیم وا ده بوو. له راستیدا تافی مندالییم زۆر دوور بوو له و ژیا نه ی که ناواتی بۆ بخوازی. گه لیک جار له مندالیما سووک و ریسواکرام و شکیتیرام و ئابرووم برا. جاریکیا ن شه روا لیککی درێژم له پی کرد و چوومه ئاهه نگیکی هه لپه رین. دهستی که چیکم گرت له گه لی هه لپه ریم. زۆری پی نه چوو پیتم له

پیتم گیروا و که وتمه سه ر زه وی. شه رمه زاریم نه وه نده زۆر بوو؛ هه یچم بۆ نه مایه وه نه وه نه بی. هه لسامه سه ری و به هه راکردن جیگه که م به جیه ی شت. که چه به سه زمانه که م به واق ورمایه وه هه شته وه. ئەویش بۆ نه وه ده گه را که له نزیکترین رینگاوه بگاته وه مالی خو یان!...

جاریکی تریش به به رمالی که چیککی هه ورپیما تپیه ریم. ئەسپه که م سه له میبه وه. که وتمه خواره وه سه ر زه وی. پر تووره که به کیش شه کرم پی بوو. ئەویش له گه لدا که وته خواره وه. هه ر ده نکه ی به لایه کدا بلا و بووه وه^(۱).

منیش هه یچم بۆ نه مایه وه نه وه نه بی، رام کرد و شو تینیکم دۆزیبه وه خو م تیدا شارده وه، بۆ ئەمه ی خو م له ده ست شه رمه زاری رزگار بکه م! فه رمانی یه که م، که له ته مه نی پانزه سالاندا، به ناچار ی گرتبوومه ئەستۆی خو م، یارمه تیدانی میوه فرو شیک بوو. هه ر نه وه نده م خو ش بوو تا که چیککی بچکۆله به ته وسه وه پیی گوتم: «ئیمه هه رگیز له گه ل میوه دا به شکه راندا کرین و فرو شتن نا که یین!» ئیتر نه وه نده شه رم گرتی، ناچار بووم، وازم له فه رمانه که م هینا. پاش ئەوه بووم به شاگردی به رگدروویه ک. رۆژیک له رۆژان وتوه که م له سه ر چاکه تیک زۆر دانا. سووتا. ئەنجامم به سووک بوون و ریسواکردن و ده رکردن گه یشت. سه رده میکیش ده رمانم دا به ش ده کرد. شووشه یه کی پر له ده رمانم لی که وته خواره وه سه ر شو سه که. بالبازه که زۆری لی کردم شو سه که پاک بکه مه وه. رپیواریش وه ستابوون سه یریا ن ده کردم و پیتم پی ده که نین. ئەمه بۆ من زۆر بوو تووشم بییت. له شه رماندا ئەمجاره یش وازم له فه رمانه که م هینا. شه رمم له گه یژوو پیژی خو م و ناشیتیم ده کرد.

ئەم هه موو به سه ره اتانه له گه ل ئەو هه ژاری و نه بوونیبه دا که تیدا بووم، وایان لی کردم که سه ره تای ژیا ن به هه ستیکی پر له که موکو ری گه وره ی وا وه ده ست پییکه م که هه یچ لاویک له پییش منه وه تووشی نه بووی. وام لیها تبه وو پروا بکه م که به که لکی هه یچ فرمانیک نایه م. پاشا ن نه نکیشم مرد، ئەو له دوا ی دایکم له هه موو که س زۆرتر به دلّم بوو، وام لیها ت ئیتر دلّم پروایی نه ده دا له وه به ولاره له شاری (سو لت لاک) دا بمینمه وه، ده مویست له و ژینه خو م ده ربا ز بکه م، که جا رو بار نه بی کامه رانییم به خو مه وه تیدا نه دیبوو.

(۱) دیاره شه کری کتۆبووه.

چووم بۆ (شیکاکۆ) لای باوکم و براگه وره کهم که لهوی دهژبان، لهوی فرمانیتکم دست کهوت له گۆقاریکی ناییدا که ناوی (موژده بهخشانی نایینی بهناو هه موو جیهاندا) بوو. فرمانی من نه و بهوو: ئەم و ئەو هانبدەم جاری تیدا بدن، کهس نازانی کارگێرانی ئەم گۆقاره بۆ چ منیان پهسند کرد بۆ ئەم فرمانه؛ چیبی له تو نهینی بی، نه یانده توانی کهس له من ناسازتر و نهشارهزاتر بدۆزنهوه بۆ (جاری) دهستکهوتن. چونکه من له هه موو شتیکی دهترسام، له سیهبری خۆم، لهم و لهو، له هه له کردن دهترسام. بیجگه لهوه بهجگار دلم ناسک بوو؛ بهکه مترین قسهی بهرز و نرم دلم دهه نجا. بهلام خودا وراستان کارگێری بهشی جاری بلاو کردنهوهی گۆقاره که لهگه لمددا باشبوو، بهزهیی پیمدا دههاتهوه، هه موو جاری له بابهت جاری دهست کهوتنهوه، شارهزای دهکردم و په ند و ئامۆژگاریی پی ده دام. زۆری پی نه چوو ئاماده بووم، هورۆمی به کهم بهینم.

له پاش ئەمهی له دلی خۆمدا قسه کانم رهوان کرد، چوومه دهسگای کپاره که، که به رهو روو پیی بلیم. بهلام تا کاتیکی تهواو بهسه ر دانیشتنمدا نه زۆریش له ژوو ره کهیدا، نه متوانی چاوم پیی بکهوی. له دلی خۆمدا هه ر ده مگوت: «ناوم یۆنگه... نوینه ری گۆقاری موژده پهخشانی ئایینیم بهناو هه موو جیهاندا»... پاشان چه ند قسه به کی له بهر کراویشم دهخسته سه ر، ده مگوت به لکو ئەمه خودایه کابرا بیته سه ر قسه م و جارم بداتی له گۆقاره که دا بۆی بلاو بکه مه وه... دواپی بردیامه به رده می کابرا. دهستم کرد به قسه کانم ئانیشکم دادا بووه سه ر میزتیکی.

بهلام ناوی خۆم نه بی، هیچی ترم بیر نه کهوته وه!... کابرا به سه ر سو رمانیتکه وه هه ردوو چاوی تی بریم. پاشان نیشانه ی روو خۆشی و به زه یی هاتنه وه له دم و چاویدا ده رکه وت. ئینجا دهستی کرد به یاریده دانم له دۆزینه وه ی ناوی ئەو گۆقاره دا که خۆم نوینه ری بووم. له گه ل ئەوه یشدا گیرو گرتنه کانم هیشتا زۆریان ما بوون. چونکه لپی پرسیم: گۆقاره که چه ندی لی ده فرۆش ری؟... نه مزانی وه رامی بده مه وه. ته نانه ت نه مزانی بلیم که ی ده رده چی!... یا خود پیی بلیم رۆژانه یه، یان هه فته بییه، یا خود مانگ به مانگ ده رده چی!... کپاره که به روو خۆشیه که وه. پیی گوتم: «کو ری خۆم، نه ده بوو تو ئەوه نده شاره زاییت له بابهت گۆقاره که تانه وه بوایه، تا ئەمه نده کاتم به فیرۆ نه روات؟ من ئامۆژگاریت ده کهم تا شتیکی له بابهت فرمانه که ته وه فیر نه بیته، مه یه بۆ چاوی بکه وتنی خاوه ن کاران».

به جاریکی له گیتۆیژیه یی خۆم هۆشیار بوومه وه. ئیتر هه ر ئەوه ندهم پی کرا به شه رمیتکه وه سه رم داخست و سو یاسی ئەو دۆسته نه ناسیا وه م کرد بۆ خۆی و شیره تی و، له به رده میدا پیم نا له هه له ی خۆم و به لیم دایه که ئیتر جاریکی تر هه له ی وا نه که مه وه!... له راستیدا ئەم به لیم زۆر تر به خۆم دا نه ک به و. شتیکی وای فیر کردم که هیشتا له بیرم نه چۆته وه. ئەو له مه دوور تریش رۆیشت. فرمانی دا خواسته کهم به جی بهین. پاشان زانیم که له بابهت گۆقاره که مانه وه زۆر شارهزا بووه. بهلام بۆیه کا ئەو پرسانه ی لی کردووم که بزانی چه ند له گۆقاره که شارهزام.

به زۆری نازانم که بلیم جوامی ریه که ی ئەو بوو بوو به هۆی ئەوه ی که له یه کهم چاوی بکه وتنمدا له هه موو روویه که وه سه ر بکه وم. له وسا وه تیگه یشتم که پیاوی ئاسایی ره وشتی زۆر باشه له گه ل ئەو لاوانه دا که تازه دهست به کاروباری ژبان ده کن.

باشی ئەو له گه لمددا وای لی کردم که له وه پاش هه زار جار له گه ل ئەم و ئەودا به شیرینی بجوولیمه وه. له راستیدا ئەو سه رچلاییه ی که له لای ئەو کردم، خستمیه سه ربارتیکی تازه له ژبانی تازه مدا. پاش ئەوه، خووم دایه فی ربوون و لی کۆلینه وه. به هه موو هیز و هه ره تیگمه وه په لاماری فرمانه که مم دا. به ره به ره له فرمانه که مدا سه رکه وتم و کپاره کانم خسته سه ر جاری بلاو کردنه وه له گۆقاره که دا. بهلام هیشتا دوور بووم له کامه رانییه وه. نه شمه زانی چۆن بگه م به کامه رانی. له راستیدا خه ربیک بووم له خراپترین رتگا وه دهست پی بکه م. ئەو کاته زۆر جاری وا هه بوو فرۆشیاره کان، چ له مه دا چ له شتی تر دا هه ولیان ده دا به هۆی مه ی پیشکه ش کردنه وه کاروباریان، به نه سه ر. منیش به دل ئەو شیوه یه م تا قی کرده وه. بهلام دواپی تیگه یشتم که ئەوی به هۆی مه یه وه کپار چه واشه بکات بۆ کربنی قه واله، مرۆقیکی ناشی و بی هۆشه. ئەمه راسته که به هۆی مه ی پیشکه ش کردنه وه، زۆر جار فرۆشیار به مه به سه ی خۆی ده گات. بهلام له سه رتیکی تره وه، ده بیته هۆی سه ر ئانگ ری بوونی خۆی. منیش له وانه نیم که رتگای سه رگه ردانی پيشانی که س بدم.

به لی ده زانم که زۆر کهس هه ن، به که میکی خوار دنه وه، زبانیکی زۆریان پی ناگات. بهلام سه ر خۆش کردن رتگایه کی په سند نییه بۆ فرۆشیاری. هیچ گومانم له وه یشدا نییه که هه ر که لویه ل و بیرو با وه رتیک به هۆی سه ر خۆش کردنه وه فرۆشتن و جیبه جی بوونی سه ر بگری، چرووک و هیچ و پووچه. راستیت ده وی ئەو رۆژانه ی په نام ده رده به ر مه ی پیشکه ش کردن له راپه راندن فرمانه که م دا، خراپترین کاتی ژبانم بوون. ئەو کاتانه هه ر به دوا ی کامه رانی دا ده گه رام، هه ر چاوم له سوود دهستکه وتن بوو. که چی کامه رانی و

سەرکەوتن تا دەهاتن گورژیان لێ دەکردم. وەک دوژمنایه تیبیه کی کۆن هه بووی له ناوه ند من و ئەواندا وا بوو. ناخ چەند گێژوێژ و ناشی بووم! تاویک نه وه ستام بێر له کرده وه کانی خۆم بکه مه وه. گه لێک سالانم به فیرو به خت کرد، که ده متوانی وه ک ئەم ده ساله ی دوا یی ژیانم به کامه رانییه وه رایان بوێرم. روژتیک وام لێ هات وره م به ردا. ترسنوکی دایگرتم. که وتمه گێژاوی هه ناسه ساردییه وه.

ویستم چاویک بخشینم به ژیان که ی ئەو سه ردا. چونکه بروام وا نه بوو که له ژیان ی ئەم جیهانه خراپتر ی. به لام شتیکی رووی دا. من ی له و نیازه گێر ایه وه. خۆیشم نه مده زانی بوچ ده بوو نیازی وام بێ، که له راستیدا ئەو هه موو سه رگه ردانی و خه فه تبارییه م هۆی په یدابوونیان خۆم بووم. هه ر خۆیشم به یی یارمه تی ئەم و ئەو له بارمدا هه بوو چاریان بکه م. له (شیکاگو) وه گوێزامه وه بو (نیویۆرک). له و ی، ئەو نانه ی پیوست ی بو ژیانم ده ستم که وت. به لام ژیانم ده ست نه که وت. له نیویۆرکدا بوومه کارگێری به شی جار بلاو کرد نه وه له گو فارتیکدا له و یدا ماوه یه ک له شپزه یی و سه رگه ردانییدا مامه وه. پاشان تیشکیکی چرای هیوام بو ده رکه وت.

تیشکه که له پێشدا کز بوو. بریتی بوو له تروسکه یه ک. ئەویش له بهر ئەوه بوو که من له سه رچاوه که یه وه دوور بووم. ئەوسا که به بیرمدا نه ده هات که هۆی سه رگه ردانییم شیتی و ناشیتیی خۆم بوو. هیشتا وام نه هاتبوو که تی بگه م به ختیاری و سه رگه ردانی تا ئەندازه یه کی دوور به ده ست مرۆف خۆیه تی. به لام له پاش ئەوه ی ده ستم کرد به سه رنجدان و لیکۆلینه وه له خۆم، هه ستم پێ کرد خه ریکم چاک بێم. روژتیکیان ئەم بیرم به می شکدا هات: «ئه گه ر بوو ته خاوه ن کارخانه یه ک، ئایا که لویه لی لێ دا دروست ده که یت که به دل ت نه یی و پیوستت پیتی نه یی و نه یشتوانی به کاری به یینی؟ ئە ی حه ز ده که یت کاروباری کارخانه که ت وا هه لیسوو پتینیت که بو ت بییته سه رچاوه ی ئازار و زیان؟ باشه که وای لیهات بام بلێین تو کارخانه یه کی راسته قینه ت هه یه، کارخانه یه کی بێر کرد نه وه.

ئەم کارخانه یه له ناو له شی تو دا دامه زراوه. تو ی خاوه نی کارخانه که و کارگێری کارخانه که و پاسه وانی شه وی کارخانه که. هه موو شتیکی ناو کارخانه که به ده ست خۆته وه یه. بێ ئاره زووی تو هیچ کاروباریکی تیدا نابینرێ. ئەگه ر تو رێ نه ده یت، هیچ که ره سه یاخود که لویه لیتی خاوی تی ناخرێ. ئەو شتانه ییش نه بی ت که خۆت تیییدا دروست ده که یت، هیچ که لویه لیتی تری لێ نابریته ده ره وه...». ئەوه ده مه به خۆم گو ت: «کارخانه ی بێر کرد نه وه! ئە ی فاش یۆنگ ئە مه له ناو له شی تو دا دامه زراوه. که چی تو

کردو ته به کارخانه ی کاروباری پرو پوچ و با به تی بی فه ر. سه رنجیک له که لویه له کانت ده. چی ده بیینی؟... ترس و خه م و بێ نارامی و تووره یی نییه... ئایا به م که لویه لانه ته وه ده نازی؟ ئە ی بروا ده که یت که س حه زیان لێ بکات و داوایان بکات؟ نه. نه به سه ری تو! کارخانه که ت له خراپه به ولا وه هیچی تری لێ ناوه شیتته وه. زیان له خۆت ده دا و ئەم و ئەویش ده خاته ته نگو چه له مه وه».

له ژیان ی شیتی و ناشیتی وه یس بووم

۳

ئەو بیردی که له با به ت (کارخانه ی بێر) وه، رایکی شام بو جیهانیکی پر له چاکی. به لام به ته نیا نه یده توانی سه ر نه نگر ی بوونه کانت بگو ر ی به سه رکه وتن. له بهر ئەوه هیشتا له سه رگه ردانییه کی زۆر خراپدا، زۆر تاریک و نووته کدا خۆم ده بیینی. هیشتا هه ر هه ولی ئەوه م بوو که له ژیان به شتیکی گه وره تر بپچرم. که چی نه مده ویست هیچ شتیکی تازه ی پێشکه ش بکه م. به لام ئەنجامی ئەم ره وشته م زۆر سزانا ک بوو. دل م یه جگار په ریشان بو بوو. له گلار اوییه کی زۆر ناخۆشدا بووم. یه جگار شپزه بوو بووم. کو تو کو تیرانه هه نگاوم ده نا.

ئەویش له بهر ئەوه بوو که زۆریه ی هیز و تواناییم له دروستکردنی خه موخه فه ت خواردن بو خۆم دا به خت ده کرد. له راستیدا گو رینی. به ره مه ی کارخانه له شتیکی خراپه وه بو شتیکی چاک هه روا ئاسان نه بوو، شاره زایی و سامان و ره نجیکی زۆری ده ویست. (هه نری فۆرد)^(۱) به ملیۆن پاره ی به خت کرد، ئینجا توانی به ره مه مه کانی کارخانه کانی وا بگو ر ی که له بریتی ئو تو مو بیل ی (ت) ئو تو مو بیل ی (ا) دروست بکه ن. به لام ئەو گو رینی به ره مه ی که ده بوو من بیکه م له کارخانه که مدا، له هی فۆرد گه وره تر و فراوانتر بوو. که چی سامانیکی وام له به رده ستدا نه بوو که بتوانم له م ته نگانه یه خۆمی پێ رزگار بکه م. له م گو ئیزانه وه یه مدا ده ستم ده کرد به گله یی کردن له خۆم و، به توندییه که وه سه رزه مشتی خۆم ده کرد.

(۱) فۆرد (هه نری) ۱۸۶۳-۱۹۴۷: یه کی ت بوو له پێشه گه ره سه رکه وتو وه کانی که رتی پێشه سازی ئو تو مو بیل له ئەمریکا، کۆله که یه کی به ره وه پێشه چوونی ئەم جو ره پێشه سازیه بوو و کاریکی وای کرد زۆریه بتوانن بینه خاوه ن ئو تو مو بیل ی خۆیان.

به لّام هموو جارتيك شتيكي وام دههاته بيرهوه كه لهسه راستي و دلّسوژي، بو خوم، دووري دهخستمهوه و به لاي خومدا دامده تاشي. پياو كه بيهوي لهسهر خوي بكاتهوه و پاكانه بو خوي بكات، زور بهناساني بوي سهرده گري به لّام خوي دهخاته بارتيكي سامناكترهوه. شه ر له ناو دهرووندا گري سه ند. تا دههات رور به رور بلّيسه كه ي بهر زترده بووه وه. نه مه و ابوو تا له شكري خهوم و ته م دهستي كرد به شكاندن و خو به دهسته وه دان. بوم دهركهوت، نهوي به من پيوست بوو نه وه بوو كه زال بيم به سه ر خومدا، به سه ر هه ست و بيري تاييه تي خومدا. زال بوون!... نه م وشه يه له كه لله مدا جيگير بوو. بوو به بزويته ري بيره وه دريم. له راستيدا زور پيوستيم به زال بوون هه بوو به سه ر خومدا.

ده توانم بلّيم: له هه موو كه س زور تر من پيوستيم به زال بوون هه بوو به سه ر خومدا. به لّام چون دهستم بكه وتايه ؟... گيرو گرفته كه له وي دا بوو!... به ره مي كارخانه كه م دهستي كرد به چاك بوون. به لّام هيشتا واي لي نه هاتبوو به دلي من بي و، نه م و نه ويش لايان په سندی. دهستم كرد به بير كردنه وه و، ليكولي نه وه ي دريژ. سه رنجم دا له كارساتي ژياني پيشووم و ليم كوليه وه. كه ش به كه ش شيم ده كردنه وه و ديسانه وه به شي كردنه وه كه يدا ده چومسه وه. په نام برده بهر خوئينده وه. نووسراويك نه ما بزائم كه لكي بوم هه يه و نه مخوينديتته وه.

په يم به وه بر دبوو كه ته نگانه يه كي گه وه له پيشمه وه يه، ده بي خومي لي ده رياز بكه م. نيتر له و كاته وه خوم له به رده م دوو شتدا ده دي. ناچار بووم به كيكيان لي جييه به جي بگه م. يان ده بوو وازم له خوم به يتيه تا به ته واوه تي تيك ده چووم و داده رزام. ياخود ده بوو دهستم بكر دايه وه به ژيانيكي نوي كه شايسته ي خوم بي. شه ويكيان چاوم كهوت به چه ند دي تريك له «نووسراوي پيروز» كه ده يفه رموو: «باره گاي خودايي له ده روونتاندايه». به واتايه كي تر ده يفه رموو: «باره گا ئاسمانيه كان له ده روونتانان». سه ير نه وه بوو له سي سال پتر بوو كه نه و ديترانه م ده خوئينده وه، كه چي سه رنجيان رانه ده كيشام.

نه و شه وه وشه كاني نووسراوي پيروزم وا دههاته پيش چاو كه به تيشكي روونايي نووسراينه وه. واتا كه يم به ناوازيه كه وه بو دهركهوت. به خوم گوت: «سه ير نه مه يه كه نه م وشانه و دك ئاراسته ي من كرابن وان. وا ده گه يتيان كه باره گا ئاسمانيه كان له ده رووني خومدان!»... نه ي له وه پيش بوچ له مه تينه گه يه شتم؟

راستي ده رخراو هه موو ده م زور به ناشكرا و ساده يي ده رده كه وي. به جورتيكي وا خويشمان له خومان سه رمان سورده ميتي كه بوچ وا درهنگ تبي گه يه شتويين. ئينجا بوم دهركهوت كه كارخانه كه م له باريدا هه يه له كه ره سه ي خامي شاره زايي و ئايين و باوه ر و خو شه ويستي و ره وش و خو وه چا كه كاني تر به ره مه ميكي په سندی وا پيك به يتي كه ئافه رين بكر ي.

دووم هه نگام نه وه بوو، رسته يه ك بنوسمه وه ناوي هه موو كرده وه چا كه نه مره كاني تي دا دابني م. نه و كرده وانه ي كه بنچينه ن بو ژيانيكي هه موو ده مي. كه نه گه ر نه وانه نه بوونايه تا ئيستا ده ميك بوو ژيان له سه ر نه م زه وييه دا نه ما بوو. له جي يي نه و سه رگه ر داني و هه ناسه ساردي جي هاني دا گير كردبوو. نه و وشانه ي كه هه لژارده بوون و به شايسته ي رسته كه ي خوم داده نان نه مانه بوون:

«خو شه ويستي، نازايه تي، رووخوشي، چالايي، دل نه رمي، دو ستايه تي، ده س بلاوي، كار ئاساني و داد په روه ري». بر يتي بوون له نو وشه ي چاويه ستانه! دوور نييه رازي نه و باره گا ئاسمانيه يان تي دابني، كه به هه موو كولي دل مه وه بو يان ده گه رام و خوم بو ده كوتان. شه و له دواي شه و، به تاق ي ته نيا بيرم له م وشانه ده كرده وه و، له مي شكمدا جيگيرم ده كردن و بيرم له وه ده كرده وه كه چون به كاريان به يني م. دوايي بر يارم دا ره فتاريان بي بكه م. هه موويان به كه ل كن. هه موويان له پيچه وانه كاني خو يان بيگومان به ه يتر ترن. چونكه نه گه ر وا نه بوونايه ژيان پيش نه ده كهوت. هه ريه كه يان كرده وه يه ك پيشان ده دات كه به شي هه بووه له پيشخستني ژياني كومه لايه تي دا.

لي ره وه بوم دهركهوت كه هه ر نه م كرده وانه خو يان له وانه ن يه كيكيش له تا كه كاني كومه لايه تي رزگار بكه ن. نيتر له وه به دواوه ريگا كه م ناشكرا بوو، هه رچه نده پي دار و يشتني ئاسان نه بوو. به م كرده وانه وه خو بگره! نه وه ريگا كه ي من بوو، كه گرم، له وه هه موو تاريك و نووته كييه و قور و چلپاوه كه تي دا بووم رزگاري كردم. به لّام له پيش هه موو شتيكدا پيوست بوو له كه لويه له خراپه زيان به خشه كاني به ره مه مي كوني كارخانه كه م خوم رزگار بكه م.

هه ر له و شه وه دا وازم له فه رمانه كه م هينا. هه ر له و شه وه ي شدا بوو كه (قاش يو نگ) ي كون مرد و، نه م كه له پوره ي بو به جي هيشتم، كه ئيستا قسه ي ليه ده كه م.

له پيش هه موو شتيكدا بپيارم دا له خووانه خۆم رزگار بكهه كه به خراپم داده نان، يان له چاكى و خراپى يان دل كرمى بووم. به راستى زال بوونم به سهر نهو خووانه دا سهركه و نتيكى گه وره بوو. له وكتاهه كه زال بووم به سهرياندا، ههستم به سهرويه كى سه پى كزه باى سه ره به ستي كرد. سه ره له نوئى ژيانم دهست پى كرده وه قه واله كانى پاراستنى ژيانم ده فرۆشت. به لالم هيشتا هه ره له جهنگى خووه خراپه كانى له شم دابووم. له بهر نهوه به لالمه وه سهير نه بوو كه له فرمانه كه مه وه سهو ديكي كه مم چنگ ده كه وت. كاتيكيش تپيه پى خۆم و خپزانه كه له تهنگانه و دهست كورتيدا ده ژيانين. له گه ل نه وه يشدا زۆر خۆمان به كامه ران ده زانى. له راستيدا له هه موو كاتيكى ترمان كامه رانتر بوو بن؛ چونكه له كۆپى جهنگدا په يتا په يتا سه رده كه وتين. په كتيكان نه وه بوو: خۆمان رزگار بكه بن له (بهر له خۆكردنه وه). هه رچهند ههستم به وه ده كرد كه بهر له خۆم ده كه مه وه. به خۆم ده گوت: «ئىستا كاتى نه وه به بهر له به كتيكى تر بكه مه وه. هه ر كه سيك بى بام ببى. به مه رجى خۆم نه بى».

كاتيكى وام لى هاته پيشه وه، پتويستيبه كى زۆرم به پاره هه بوو. دهستكورتى وا رووى تى كرد بوو بن، به جارتيك هه ناسه ساردى كرد بوو بن. نه وه ندهى نه مابوو به جمه وه سه ره وشته كۆنه كانى جارنم، كه به هه موو ته مه نى رۆزگار وه خوويه كى به جگار خراپم پتوه گرتبوون. له وكتاهه دا شه ره كهى ناپليوئم هاته وه ياد، كه له ئىتاليادا تووشى بوو بوو؛ دوژمن ناگربارانى ده كرد. به هه زاران گوللهى تى ده گرت. له پر به كى له سه ركردنه كانى ژيتر ده ستي به سواريى گه يشته لاي و پتويستيبه كى گوت: «زۆرتر به لالمه وه وايه نه م شه ره ژيتر ده ستي ده دوژيني». به لالم ناپليوئم به توندييه وه وه رامى دايه وه گوتى: «زۆرتر به لالمه وه وايه نه م شه ره ده به ينه وه». راست بوى چوو. ناپليوئم شه ره كهى برده وه. به لالم من له كوئى و ناپليوئم له كوئى، من هيچ نه به ردى و بليمه تيه كم تيدانه بوو. له هيچ بۆره پياوئيكيش گه وره تر نه بووم. ديسانه وه جوژه هه ناسه ساردييه كم پى گه يشته وه. ناچار مام به توندييه كه وه سه رزه نشتى خۆم بكه م. گوتم: «كه زۆر هه ستت به بوونى تايبه تيبى خۆت كرد، هه سته به جوژه كۆره وه، بۆ كه سيكى تر فه رمان بكه. نه گه ر نه مه نه كه يت، تا ئىستا هه ر چيت ده ست كه وتوو له ده ستت ده چى». نه مه م به قسه به كى گياني راست و دروست هاته پيش چاو چوومه پيشه وه بۆ تا قى كردنه وهى.

له رۆژه لاتى شارى نيوپۆرك دا خه سته خانه به كى مندالانى په ك كه وتوو هه بوو. رووم تى كرد. داوام له سه ره پره شتيكه ره كهى كرد ريم بدات. مندالنه كان به ينمه پتوكنين. دهستم كرد به چيپۆك گيانه وه بۆيان. به لايانه وه په شم بوو. پاشان دهستم كرد به خوينده نه وه.

نه ويشيان لا هيچو پوچ بوو. وام لى هات له و نيازهم بكه وه گومانه وه. چونكه هه ر چيم كرد بۆ به كه لك هاتنى نه م و نهو به فيرۆ چوو. نه م سه رنه كه وتنهى من كارى له مندالنه كان نه ده كرد. به لالم، به ش به بارى خۆم سه رگه ردانى و نوشوستيبه كى گه وره بوو بۆ من. له بهر نه وه به هه ناسه ساردييه كه وه بپيارم دا له جارى دووه مدا گۆزانيان بۆ بلتيم. چى بى له تو نه يتنى بى، دهنكى من نه وه نده خووش نيبه كه دللى نه م و نهو كيش بكات.

له گه ل نه وه يشدا مندالنه كان گۆزانييه كهى منيان پى خووش بوو. به م ره نكه سالتيكى ته ووام برده سه ر، هه موو به كشه مووانى سه رتيكى نهو خه سته خانه يه م ده دا و گۆزانيه م بۆ نهو مندالانه ده گوت. جا له بهر نه وهى له ساز و ناواز شه رزه نه بووم، چهند قه وانتيك په يدا كرد و له ماله وه گويم لى ده گرتن بۆ نه مهى فيرى گۆزانييه كانيان بيم. كه دهستم به وه كرد، پارم نه وه نده نه بوو به شى كرپنى نهو قه وانانه بكات. به لالم كه نيازى خۆم به خاوه ن قه واننه كان گه ياند، په نجا قه وانى گۆزانيه مندالانى پى به خشيم. له كولانه كهى خۆمدا، له پاش مه شتيكى زۆر فيريان بووم. به لالم پيش برانه وهى سال، پارم نه وه نده ده سته كه وت كه قه وان و گه لى شتى ترى پى بكرم. ئىتر كه وام لى هات، پايهى هه ره به لند بۆ سامان دانه يتيم، خۆم واها ته پيش چاو كه بۆ ژيان پتيره وييه كى سه ركه وتوووم ده سته كه وتوو. مه به سيشم له سهوود كامه رانييه.

چهند سالتيك ده بى بپيارم داوه كه خۆم تووشى جه ره به زييه كى بازرگاني وا بكه م كه بزنام به هوئى تيدا سه رنه كه وتنه وه تو زقالتيك كامه رانيه م له ده ست بچى. جارتيكان خه ريكي ئاماده كردنى قه واله به كى پاراستنى زۆر نرخ گران بووم. تا نه مه م بۆ چوو سه ر گه ليك كات و سامانم به خت كرد. له وه ده م يشدا هيشتا ده سته كورت بووم. به لالم نه م كه ينه وه به ينه يه له وانه بوو تا ده ميك بمبا به رتيگاي ده لته مه نديدا. نهو به يانيه كه پتويستبوو دوايى به رتيكه كه وتنه كه مان به يتم هات و رووم كرده ده سگاي پياوه كه. نه م هه له بۆ من زۆر گرينگ بوو. ته نانته له كاتى چووندا بۆ لاي، خۆم خزانده په نايه كى بى دهنگه وه، به له ش و هو ش تا و تيك وه ستام و سه رنجم دا، تا له خۆم دلنيا بم كه له م فرمانه مدا ره نجه رۆ نام.

له خۆم پرسى: «نه گه ر هات و نه م پياوه نه هات ناخۆ خه م و ته م دللم دادگرى؟». وه رامه كه زۆر روون نه بوو. له بهر نه وه بپيارم دا خۆم به او پتوئمه ناو نهو جه ره به زييه وه، نه وه ك نهو شه رى له گه ل خۆمدا ده م كرد بيدو رينم.

دههر ئەم برباره بوو كه شه‌ره‌كه‌ی بۆ بردمه‌وه. هه‌روه‌ها ئازاديشی كردم كه بتوانم به‌پیتی ئەو رهنگرپێبیه‌ی كه دامنا‌بوو بۆم به‌رپێوه. پیاوه‌كه له‌گه‌ڵ پێگه‌یشتنی سه‌ره‌په‌ری ناوه‌كم. ده‌ستبه‌جێ بانگی كردمه‌ ژووره‌وه بۆ چاوپێكه‌وتنی. ده‌ستمان كرد به‌گفتوگۆكردن. به‌لام وام هاته‌ پێش‌چاو، ده‌په‌وی خۆی له‌ بابته‌ی گه‌فتوگۆكه‌مان كه (پاراستنی ژيان) بوو دوور بخاته‌وه. ده‌م‌وده‌ست هه‌ستم پێ كرد كه هه‌ر رهنجێكم داوه‌ له‌ پێناوی ئاماده‌كردنی قه‌واله‌كه‌دا و هه‌ر پاره‌به‌كیشم به‌خت كردوه‌ به‌فیرۆ چووه. كاپراكه‌ ده‌ستی كرد به‌پارانه‌وه بۆ لێ خۆش بوونم. گوتی: «بمبه‌خشه، زۆرم پێ ناخۆشه‌ كه به‌هه‌یج كلۆجی قه‌واله‌كه‌ت ناتوانم لێ بكړم. تۆبیش كه‌ بروات وابوو من قه‌واله‌كه‌ت لێ ده‌كړم به‌هه‌له‌دا نه‌چوو‌بوویت. چونكه‌ هه‌ر چیت له‌ده‌ست هات له‌ به‌ختكردنی كات و پاره‌ كردت بۆ ئەم‌ه‌ی بمخه‌يته‌ سه‌ر كړینی ئەو قه‌واله‌یه...». منیش قسه‌كه‌م پێ بری، پێم گوت: «تكام وایه‌ به‌ته‌نگ منه‌وه نه‌بیت كه‌ له‌ پێناو ئاماده‌كردنی قه‌واله‌كه‌دا رهنجم داوه‌ و به‌ با چووه. من نه‌هاتومه‌ته‌ لات بۆ ئەم‌ه‌ی بمه‌ هۆی خه‌م و خه‌فه‌ت بۆ تۆ. به‌لكو بۆ ئەوه‌ هاتووم كه‌ ئەگه‌ر فه‌رمانێكم له‌ده‌ست بێ بۆتی بكه‌م. بێجگه‌ له‌وه‌ من ئەوه‌نده‌ به‌ته‌نگ ئەوه‌وه‌ نیم كه‌ قه‌واله‌كه‌م لێ نه‌كړیت. من ده‌مه‌وی تۆ به‌هۆی منه‌وه‌ تووشی دڵ ته‌نگی نه‌په‌یت.

به‌هۆی ئەم گه‌فتوگۆیه‌وه‌ كه‌ له‌گه‌ڵ ئێوه‌دا كردم كاریکی خۆشم رابو‌ارد لایشم وایه‌ كه‌ كه‌لك و خۆشیی ئەم رابو‌اردنه‌مان له‌ كه‌لك و خۆشی فرۆشتنی قه‌واله‌كه‌ زۆرتر بێ. هیواداریشم كه‌ جاریکی تر به‌ئه‌ندیشه‌ی ئەم كه‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌وه‌ خه‌فه‌ت نه‌ده‌یت به‌خۆت...» كه‌ له‌ ده‌سگای پیاوه‌كه‌ چوممه‌ ده‌روه‌، هه‌ستم كرد ورم له‌ وری پێش‌هاتنه‌ ژووره‌وه‌م بۆ ده‌سگای له‌ بلندتر و به‌هێزتره‌. به‌م رهنگه‌ جاریکی تریش به‌سه‌ر سه‌رنه‌كه‌وتنمدا زال بوومه‌وه.

چهند حه‌فته‌یه‌کی پێچوو، له‌ كاپراكه‌وه‌ نامه‌یه‌كم بۆ هات. بانگی ده‌كردم ببینم. چووم پیتی گوتم: «هه‌شتا له‌ وزه‌مدا نبیه‌ قه‌واله‌كه‌ت لێ بكړم. به‌لام بۆیه‌كا بانگم كړدیت كه‌ لیت پیرسم ئایا ده‌توانی كه‌لكێك وه‌رگرت له‌وه‌ی كه‌ نامه‌ت بده‌می بۆ سه‌د كه‌س له‌ گه‌وره‌پیاوانی نیویۆرك بۆ ئەم‌ه‌ی ناسیاوبیان له‌گه‌لدا په‌یدا بكه‌یت?... ئەوه‌نده‌ رووخۆش و زمان شیریمن هاتیه‌ پێش‌چاو حه‌زم كرد تۆله‌ی ئەوه‌ت بۆ بكه‌مه‌وه‌ كه‌ له‌ ده‌ستت چوو. بێجگه‌ له‌وه‌ ئەو قه‌واله‌ فرۆشانه‌ی كه‌ زۆره‌ ملی له‌ كپاره‌كانیان ده‌كه‌ن بۆ قه‌واله‌كپین یه‌جگار كه‌من، ئەمه‌یش بووه‌ هۆی ئەوه‌ی كه‌ حه‌زم كرد هه‌ندی له‌ هاورپێكانم بتبین.» سه‌د

نامه‌ی تاییه‌تی له‌ پیاویکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن كاره‌وه‌ ره‌وانه‌ بكړی بۆ سه‌د كه‌س، له‌ هاورپێ گه‌وره‌کانی هواتای خۆی! هه‌یج گومانیکێ تیدا هه‌یه‌ كه‌ ده‌توانی كه‌لكیان لێ وه‌ربگرم؟، نه‌!... ئەم گه‌وره‌ پیاوه‌ ئەو هه‌موو‌نامه‌ی به‌ده‌ستی خۆی بۆ نووسیم، كه‌ تا سالیکی ته‌واو به‌كار و فه‌رمانه‌وه‌ خه‌ریکیان كردم. به‌هۆی ئەوانه‌وه‌ توانیم گه‌لیك جاری وا (قه‌واله‌ی پاراستنی ژيان) به‌فرۆشم. كه‌ هه‌رگیز پێم نه‌ده‌كرا به‌و تاقه‌ كپاره‌ی بكړم. جاریکی تریش بۆم ده‌ركه‌وته‌وه‌ كه‌ ئەو سامانه‌ی بۆم به‌جێ ما‌بوو له‌ جیهانی كاروفه‌رمان و بازرگانی دا جینگایه‌کی بۆ خۆی كرده‌بووه‌وه‌.

سبه‌ینی ئییه

وام لێ هاتبوو كه‌ له‌ هه‌موو ژيانمدا له‌ (سبه‌ینی) بترسم. تا رۆژێکیان پیرام دا باوهر به‌م‌رۆ بكه‌م و ئازایانه‌یش تیبدا بژیم. «ئیم‌رۆ ئەو سبه‌ینییه‌ دوینی لێی ده‌ترسایت. كه‌چی هه‌یجی وایشی تیدا روو نه‌دا كه‌ بتخاته‌ ترسه‌وه‌».

به‌م شتیویه‌ بوو كه‌ یه‌كێکیان ئەوه‌ی له‌ دلمدا هه‌ستم پێ ده‌كرد. له‌ بابته‌ ئیم‌رۆ و سبه‌ینییه‌، ده‌ری بری. هه‌رچی سه‌ر به‌دوینی بێ، هه‌یج ده‌رباره‌ی پێ ناكړی. سبه‌ینی یش، هه‌رگیز، نایه‌ت. كه‌واته‌ ته‌نیا ئوبالی ئیم‌رۆ به‌ئه‌ستۆمه‌. ئەمه‌ راستی په‌رستی منه‌ له‌ بابته‌ رۆژگار‌ه‌وه‌. به‌هۆ ئەو‌یشه‌وه‌، توانیم له‌گه‌لیك ته‌نگانه‌ سه‌ر ده‌ر‌به‌ینم.

تارمایی و ئەندیشه

٤

كه‌س نه‌بووه‌ وه‌كو من تووشی به‌ره‌نگاریی ترس بووبی. به‌و شتیوه‌ سه‌خته‌ی كه‌ ناچار بووم تووشی بيم. زۆریه‌ی كه‌سان ته‌نیا له‌ شتیك ترسیان هه‌یه‌. به‌لام من، تیکرا، له‌ هه‌موو شتیك ده‌ترسام، ته‌نانه‌ت له‌ مشكیش!...

به‌شه‌وان سه‌رم له‌ پێخه‌فه‌كه‌مدا ده‌شارده‌وه‌. بۆ ئەم‌ه‌ی ده‌نگی سامناکی تریشق و هووری هه‌ور و بروسكه‌ له‌ گویم دوور بخه‌مه‌وه‌. هه‌روه‌ها ته‌ماشای چیرۆكانیش^(١) ده‌بوونه‌ هۆی ترساندن و ئازاردانم. وای هه‌لده‌گرت منیش له‌و چیرۆكانه‌دا كه‌ له‌سه‌ر ته‌ختی ته‌ماشای خۆیندنگامان لاساییمان ده‌كردنه‌وه‌ به‌زموره‌زمیك ببینم. كه‌چی به‌پێچه‌وانه‌وه‌ له‌

(١) ته‌ماشایه‌: شانۆ.

بینیاندا خه و خهفه تم تووش ده بوو. لهو پرژانه دا که ده که وتنه پيش شه وانی گهوره ی لاسایی کردنه و ی چیرۆکه کانه وه، به ته و او ته ی ههستم به ئازاریکی ناو سکم ده کرد، که له گیانی خۆم وه پرسی ده کردم. تا ده مینم نه وه له بیر ناچیتته وه، که له چیرۆکیکیدا ده بوو لاسایی چیرۆکیکی بکه مه وه. ههروه ها ده بوو: به ده نگیتیکی زۆر به رزه وه گۆرانی یه ک بلیم. له کاتی مه شقدا ده متوانی به باشی: لاسایی کردنه وه که جیبه جی بکه له گه ل گۆرانییه ده نگ بلنده که. به لام که کاتی لاسایی کردنه وه که ده هات بۆ پيشاندا نی دانیشتومان. شپزه ده بووم و له سه رخۆم ده چووم و ناچار ده بووم له ته ماشاگا که رابکه م... ئەمه بۆ من شتیکی زۆر نه بوو. چونکه من ترسنۆکیکی بچکۆله بووم. ریگام دابوو به ترس له ژیا نندا گه شه بکات و. هیز و هه رت بسینێ و به سه ریشمدا زال ببی.

لهو شه وه نه گریسه دا دهستم کرد به لاسایی کردنه وه. به جوانی جی به جیم کرد. به لام هیشتا دهستم نه کردیو به و گۆرانییه سامنا که ده بوو به ده نگیتیکی به رز، بیلیم، له رزم لی هات و ده نگم به ته و او ته ی نووسا. هیچم بۆ نه مایه وه ئەوه نه بی که له ته ماشاگا که هه را بکه م. مامۆستا کان و هاو پیکانم دلایان ده دامه وه، بۆ ئەمه ی بگه ریمه وه سه ر ته ماشاگا که، تا لاسایی کردنه وه که ته و او بکه م. به لام هه چ په نجیکیان له گه ل دا به باچوو. ئەو که تنه ی که کردم ئەمه نده لام ناشیرین بوو، خۆم له به ر چاوی خۆم سووک بووم. وایشم لی هات که له و کاته وه تا چند پرژیکیش ژبانم به باریکی گران ده هاته پيش چا و. له هه مووی خراپتر ئەوه بوو که خۆشه و یست ترین کچ و نزیکنینان به دلیم که له هه موو کچیک پایه ی بلندتر بوو لام. لهو چیرۆکه دا له گه ل مندا لاسایی ده کرده وه. له پاش ئەو شکسته ناشیرین و نه نگه م، به ئاشکرا پیی گوتم که ئیتر تا سه ر لیم جیا بووه وه و، نزیکم ناکه ویتته وه. و ام لی هات: تا پیم بکرایه، به نا و شه قامه کانداهاتوچۆم نه ده کرد. که به نا چاری به شه قامیکیدا برۆیشتمایه و امده زانی هه موو که سه ی به چاوی سووکه وه سه یرم ده که ن و تیزم پیی ده که ن. که گویم له پیکه نینی یه کییک ببوایه و امده زانی که پیکه نینه که ی له گه ل منه و گالته م پیی ده کات. له رزم لی ده هات و له شه رماندا پرووم سوور هه لده گه را و، ئەوه نده ییش ئازارم پیی ده گه یشت مه گه ر هه ر کوریک و ای لی به اتایه هه ر چی بکات که سه په سندی نه کات و هابوهووی لی بکیشن. له گه ل ئەمه ییشدا که سیکم نه دی خه میکم بخوات. یاخود خه ریک بیته له گه لیم به هیز بکات و، بمخاته وه سه ر دۆخی جارن. به گشتی و امده زانی ئەم ترسانه شتیکی ناساییه له مندا، لیم جیا نابنه وه.

ئەم ترسانه له تافی کورینیشمدا لیم جیا نه بوونه وه. که چاوم به یه کیکی خاوه ن فه رمان ده که وت، ده نگم کزده بوو، ئەژنۆکانم ده له رزین، به گران پیم ده کرا به پیوه بوهستم. که ئەو سه رده مانم بیرده که ویتته وه، له وه دا گومانم نامینێ که ئەم ترس و له رزانم بوو، بوو بوونه هۆی ئەوه ی خووبده مه خوارده وه ی مه ی ئەوه ییش له ناشیتیی خۆمه وه بوو که ده مکرد، بۆ ئەمه ی چند تاویک له ده ست خۆم. خۆم رزگار بکه م. ئیستایش له بیرمه که زۆر جار ئاواتم ده خواست و له خودا ده پارامه وه که کریاره کان له ده سگاکانیادا نه بن، بۆ ئەمه ی دوو چاری چاوی که وتینان نه یم!... ههروه ها گه لیک جارم له بیره، که له کۆبوونه وه کانی قه واله فرۆشتندا، به ترس و له رزیکه وه داده نیشتم. نه وه ک پرستیکم لی بکری، یاخود لی دووانیکم لی داوا بکری!... گه لیک جاریش که چاوم به چاوی سه رۆکه که م ده که وت، دلگه کوتیی و ام پیی ده گه یشت، ئەونده ی نه ده ما دلیم له که له که مه وه ده رپه ری. دلشیم وا ته نگ ده بوو، پیم نه ده کرا به بی شله ژان و سه ر لی شیوان ورته یه ک بکه م!... به هۆی ترس و له رزه وه، له هه رته ی کورینیشمدا، باشترین هه لم له ده ستچوو. پیاویکی پیر که په نگه ئەوه ییش له تافی کورینیشمدا وه ک من تووشی داوی ترس و له رز بووی به ته نگ منه وه بوو. به خۆی زانیوو که زال بووه به سه ر خۆیدا، وایزانی که ده توانی منیش و لی بکات که زال بیم به سه رخۆمدا. هه رچی چۆنیک بی، دای به گویمدا که ده یه وی بکات به هاوکاری خزی، به مه رجی مووچه یه کی زۆر که مم بداتی. به لام له کاتی فرۆشتندا مزتیکی گه وره م بداتی. پیم گوته: باشه. به لام هیشتا رۆژناوا نه بوو بوو، که دلیم لیی کرمی بوو! ده مگوت به خۆم، چیم له ده ستدی، ئەگه ر تووشی نه خۆشییه ک بووم، یان هیچم بۆ نه فرۆشرا؟!... چیم پیی ده کری ئەگه ر کاروبار به دللی خۆم هه لئه سوورا و بازار بکه ویتته کزی؟!... ئە ی چی بکه م ئەگه ر هاوکاره پیره که م له پيش سه رگرتنی فه رمانه که مدا بمری؟!... ئەمانه به شتیکی که م بوون لهو پرس و دوو دلاییانه ی که که وتنه سه روو دلنه وه. دوایی ناچار بووم وازم له به لینه که م هینا. که چی به چاوی خۆم دیم به کیکی تر خۆی بۆ ئەو فه رمانه کوتا. زۆری پیی نه چووس بووه یه کی له ده وله مه نده گه وره کان.

له پاش ئەمه ی چند سالیکی به ره نگاریی ترسم کرد له خۆمدا، دهستم کرد به بیرکردنه وه له کارخانه ی بیرکردنه وه ی خۆم. بۆچ ده هیلم ئەمه نده ترسم بۆ دروست بکات؟!... من به ره مه ی و ام نه ویستوه. که سیش داوی شتی و ای لی نه کردووم. ئە ی ئەو کارخانه یه هی خۆم نییه؟!... ئە ی خۆم سه رۆکی نیم؟!... چاودیری نیم؟!... هه موو شتیکی به ده ست خۆم

نییه؟... ئەی کهواته، بۆج شتیکی وام بهرهم نههیناوه که بهینتی کات و رهنجی تیدا بهخت بکری؟...

لهوکاته دا گه یشتیومه ئه وپهیری سه رگهردانی له ژیاندا. بهلام خۆش بهختانه، بهناشکرا ئەم راستیییه ناسازهم بۆ دهرکهوتیوو. ئەی چی بکهه؟ بریارم دا: له پێش هه موو شتیکیدا زال بيم بهسهر ترسدا و دهري بپهريتم له دلم، تیگه یشتم که زۆر لهوه دهرترسام سه رنه کهوم. فرمانم له دهست دهریچی، زیان له سامانم بکهوئ. ههروهها گه لیک دهرد و نازاری تریشم تووش بیی که له نابوو تییه وه پهیدا دهبن. جا له بهر ئه وهی ترس لهو شتانه له هه موو شتیکی گه وره تریوو که من تووشی بوو بووم. بریارم دا که ئه وشته ی ده توانم بیکهه، ئه وه یه که سه رنه کهوم، واز له فه رمانه کهم بهینم، به بی کار و فه رمان بسوو پیمه وه به ناو شه قامه کاندان. واتا ئه و شتانه بکهه که ده ترسام رۆژیک له رۆژان تووشم بین!! له راستیدا ئه وه دهرمانیکی به هیزی تال بوو. بهلام من پیتووستیم به دهرمانیکی به هیزی تالی وابوو. ئاماده یش بووم که بینووشم.

پیتووست بوو ترسه کانم بدهم به زه ویدا. نه یشم ده توانی بیاندهم به زه ویدا، ئه گهر له تاقه با به تیکه وه سستیم بنوواندایه. له بهر ئه وه، هه ر له خۆمه وه، خۆم خسته ئه و باره وه، که له هه موو شتیکی زۆر تر لیتی ده ترسام. که چی هه ستم به هیه چ ترسیک نه ده کرد له دلما. به لکو به پێچه وانه وه، هه ستم به سه ر بلندی و خۆشی و کامه رانی یه ک ده کرد، که له ژیا نی نوئمدا ده ستم پێ کردوو. له گه ل ئه وه یشدا پیتووست بوو ده میکی دووردریژ له سه ری برۆم تا خوو بگرم به سه ر که و تنه وه به سه ر خۆمدا. هه ره کو له وه پێش تیم گه یاندیت، رۆژان و چه فتان و مانگانم به ئه رک و نازاریکی زۆره وه به سه ر برد، ئینجا گه یشتم به ئامانج. چونکه دل ناسکی بی ئه ندازه و، ره وش و خووی بی ر کردنه وه ی پر له نازار، له شه و رۆژیکدا لانه ده چوون. پیتووست بوو راوه دوویان بنیم و بیانشکیتیم. بهلام ئه وان به ره نگارییان کردم و تیگۆشان پایه مالم بکهه، له وکاته وه که خۆم ئاماده فه رمانی کۆم بهینم و ده ست بکهه به فه رمانی تازه م. با به تی ترس لای من له هه موو با به تیگ چاکتره و له دلمه وه نزیکتره. ترس له هه موو دوژمنیکم ناحه زتر بوو. به لای شه مه وه وایه که دوژمنی هه ره ناحه زی زۆر که سی تریش. چونکه هه موو هاواریکانم، هه ر یه که یان، شتیکی له ده ستچوو بوو. ئه گهر کامه رانی نه بووی، له ویش گه وره تر بووه. ئه وه یش هه مووی به هۆی ترسه وه له ده ستیان چوو بوو. له م رۆژانه ی دوا یی دا، له بیست پیام خواست که ترسی هه ره گه وره ی خۆیانم پیشان بدهن. وه رامه کانیان به م رهنه گه بوو: پینچ که سیان یه جگار له هه ژاری ده ترسان.

سی که سیان له که موکوپی و نهنگی و جوژه کانیان ده ترسان. یه کیتیکیان ده ترسا له جیگا به رزه کان. یه کیتیکیان له ناگر. دوانیان له نه خۆشی یه کیتیکیان له پزیشک و تاقیکردنه وه ی له شی. یه کیتیکیان له وتاردان بۆ کۆمه لیک له گو یگران. یه کیتیکیان ده ترسا له تاریکی دووانیان ده ترسان له ناو. یه کیتیکیان ده ترسا له ئۆتۆمۆبیل له یه کدان. یه کیتیکیان ده ترسا له مار ترسی هیه چ که سیک له و بیست پیامه له بهر هۆبه کی په سند نه بوو. ئه و پیامه له راستیدا ریبیان دابوو به ترسی بی جی کامه رانییان لێ بار بکات و، کارگوزارییان لێ په ک بخت. له راستیدا، بۆ زال بوون به سه ر سه رنه که وتن و هه ژاریدا هیه چی وای پێ ناوی ئه وه نه بی که توژیک پارێزگاری بکری له گه ل فه رمان کردنیکی به دل و چالا کانه دا. به لام ترس له وانه، به کاری هیه چ نایهت!.

کهس زال نایب به سه ر ترسدا ئه گهر له ترس بترسی. ئه وی نه هیلتی هه ژاری روو بدات ترس نییه. به لکو فه رمان کردن و پاره کۆکردنه وه و باوه ر به خۆکردن و نازایه تییه. به لام ترس له شوورهی و نهنگی، له لایه ن ئه و که سه انه وه که راست و دروستن، به شیتی نه بی به هیه چی تر دانانری. چونکه نهنگی و شوورهی له خۆیا نه وه تووشیان نایه ن، ئه گهر به خۆیان نه یانه یینه سه ر خۆیان.

سه رنه گرتنی کار و فه رمانیکی پاک و راست، بیگومان نایه ته نهنگی. که سی وایش نییه که به شتیکی نهنگی بزانت، ئه و که سه کلۆ له نه بی، که کاتی له فریا نه که یدا ره نجهرۆ ده بیست. پێ ددها به دلی خۆی که به خۆپایی خۆی به به ده بخت و سه رگه ردان بزانت. ئه و که سه انه ی بی تاوان له سه ر نه گرتنی کاروباره کانیاندا، گه وره پیامه و به چاوی سووکه وه سه یریان ناکه ن. به لکو دلایان پیبیان ده سووتی و خۆشه ویستییان به رامبه ر ده نوین. دیسانه وه ده بلتیمه وه، که ترس له م جیهانه دا هیه چ نییه ئه وه نه بی که پیامی ترسنۆک ده هیلتی هه سستی نا به جی بیته دلایه وه و سه ری لێ بشیوتی. رۆژیک له رۆژان به چۆره ناو نووسراو خانه که ته وه، چاوکیش بخشینه به و رسته درێژه ی نووسراوانه دا که له با به ت (ترس) وه نووسراونه ته وه. به سه ره اتی گه وره پیامه و به خۆینه ره وه. سه یر ده که یه ت زۆر به یان که و توونه ته شه ره وه له گه ل (ترس) دا، که له ئه نجامدا به سه ریدا سه رکه و توون. چونکه له راستیدا زۆر به ی ئه و گه وره پیامه وانه، له وانه ن که به سه ر ئه م جوژه هه ستانه دا سه رکه و توون و، له ژیا نی خۆیان ده ریا نه په راندوون له بریتی ئه وانه شتی وایان خستۆته دلی خۆیا نه وه، که له باریا ندا هه بی؛ که لک و فه ر بۆ خۆیان و بۆ که سانی تریش پیک به یین.

له پاشماوهی سامانی نوقوم بوو که لک وهریگره

۵

هه موو شاره زایی یهک ده توارئ بکری بهشتیکی نرخدار. مه به سم نه وه نییبه که هه موو شاره زایی یهک ده بیته سوو دیکي پوخته ی گیانی یا خود سامانی، به لام مه به سم نه وه یه که ده توارئ شتیکي لی هه ل بکری نری. نه م سوو ده، هاوتای نه و ره نجیه که له پیناوی شاره زایی به که دا دراه؛ له یه کن له دیهاته کانی نریک شاری نیویورکدا نافرته تیک هه بوو، له ده می که وه ده ژیا و ژیانیشی بوو بووه به خشینیکي خوایی بو زور که سی نه و ناوه. نه و نافرته له ته مه نی پانزه سالی که متردا شووی کردبوو. خوئی و میترده که ی پیره ویی یاسایه کی وایان ده کرد له ژیانیندا که هه موو هویه کی به ختیار بیان بو ناماده بوو بوو. به لام ژیانی تایبه تی خوئی، زورتر له ژیانی ناو چیرۆک و سه رگورشته کانی ده کرد. که جاروبار ده یان خوینینه وه. به کومهل خوشه ویستانی بو خوئی په یدا کردبوو: له کاتی مندالییدا، له تافی ژیانی ناو زانستگایدا، له ژیانی ژن و میتردییدا... به لام میترده که ی جیگایه کی ناوازی له یه کیک له هاو به شیبیه کاند(۱) بو خوئی داگیر کردبوو، که سه رۆکه کانی له پاش ده میکی کورت له فه رمان بینینیدا پیمان ره وا بینیبوو. له بهر کارگوزاری و کرده وه په سندی.

ژیان هه ردوکیان، ماندویتی تیدانه بوو. ته م و خه م ناسمانی ژیانینی داگیر نه کردبوو. نه م ژیانیه یان وه ها بو مابووه وه تا هه وه چلکنیکي ره شی مردن که وتبووه ناوه ندیانه وه و نه م به ختیاریه ی لی تیک دابوون.

نه م یه کیتیبه ناوازیه ییش کاتیک تیکچوو له ناوه ندیاند که میترده که به ده رگیتی ناکاو و کوتوپر مردبوو، پیش نه مه ی بووک و زاوا، خودا مندالیکیان پین به خشی. به م ره نگه بیوژنی تازه ته مه ن، تووشی نه م سه رگه رانداییه بوو، که نه وه نده ی نه مابوو ژیانیه سه ره و ژیر بکات. سال له دوا ی سال تپه ری به سه ر مردنی میترده که یدا تا گه یشته بیست سالی ره به ق، هیشتا نه م نافرته جاریک به بییریدا نه هات شوو بکاته وه. نه مه راسته که دل سوژی خوئی به رامبه ری میترده که ی تیک نه دا، به لام نه وه نده ییش نازا و به نارام بوو که نه یو بیست ماوه ی ژیانیه له خه م و سزایه کی پین هووده دا به خت بکات. بریاری دا، تا له

(۱) هاو به شی: کومپانیا، (شرکه).

له مندالییدا ده مدی: جووتیاره کان بوو که بارانه یان له ناو کیتلگه کانیان دا داده مه زراندا، بو نه مه ی بالدار و په له وه رانی پین بترسین و ده ریکه ن. زور له بالداره ترسنو که کان، هه ر که چاویان به شه روالیکي کون ده که وت، له گه ل کلاو و فه ره نجیه که دا به سه ر دوو داری راست و چه پدا هه لو اسراون، له ترساندا دا ده چله کین و فرکه یان ده کرد بو دوور. به لام جاروباریکیش بالدار و هه له سه رخو و زرنه ده هاتنه خواره وه، به پیره وه نه ی هاو ره گه زه که ی خوین، سلیمان له و بوو که بارانانه نه ده کرد. به لکو تیزیان به خوین و خاوه نه کانیان ده کرد. پین باکانه چه ندیان بو یستایه له کیتلگه که دا چینه یان ده کرد و دانیان ده خوارد... له و کاتانه دا که بیرم له واتای نه و جوژه دیمه نانه ده کرده وه. به لام که وه پرس بووم له ده ست شیتی و ناشیتیم، تیکه ییستم که ترسه کانی ناو ژیانیش له و بوو که بارانانه پترین!... له راستیدا په ی بردنم به م راستیبه، نو به ره ی نه و سامانه بوو که بووم به جی مابوو.

منیش وام پین باشته که نه م سامانه ت له گه لدا دابه ش بکه م. نه ک به ته نیا بیه پیلمه وه بو خووم و به شی که سی تری لی نه ده م.

به دخوویی مرؤفا!

هه ندی جار دی به بیرمدا ده لیم: نه گه ر نه و دره خته به ناو بانگه ی که له به هه شتی عه دن دایه له سه ری بنووسرایه «سیتیک بکه ره وه»، میژووی ره گزی مرؤفایه تی ده بوو بگوپایه . هه ندی جاریش به بیرمدا دی ده لیم:

نه گه ر فه رمان ره وایی بیگوتایه ده بی هه موو که سی مه ی. بخواته وه، ئیستا ژماره ی سه رخوشان له ناوماندا زور که م ده بوو. نه مه ییش له به ر نه وه یه که سه روشتی مرؤفایه تی سه ری پیماوی لی سوورده میتنی. زور جاری وا هه یه، له فه رمانی کردن و نه کردن هه لده گه رپته وه. له به ره وه پروام وایه: نه گه ر ده سه لاتداریک فه رمانمان به سه ردا بدات پیمان بلتی بن به شیت، بیگومان زور به مان، گوئی ناده ینه فه رمانه که ی. دووریش نییبه له رقی نه و زرنکارانه و ژیرانه له ره وشت و کردارمان دا بجوولتی ینه وه!...

توانايدا بېي كاروباري چاكي وا بكات، كه نه گهر ميترده كه بيشي بمابه له ژياندا هره
نه وانه ي ده كره.

له پاش پرانه وه ي نه و مانگانه ي كه بو پرسه تهرخان كرابوون، دهستي كره به دوزينه وه ي
نه و فرمانانه ي كه پتي ده كړي بيانكات. هره چنده ده رامة تي كزبوو به لام ده بتواني
ژيانتيكي ناو نجي پيوه رابوتري. هره چنده بيبه ش مابووه وه له داياكيه تي، به هوي مردني
ناسوري ميترده كه يه وه، به لام به وه دلخوشي خوي ده دا يه وه كه بيته دا يه ني مندالاني
تافره تاني تر. پيش هم مو كه س چوه لاي زاويه كي خويان، كه ژنه كه ي تازه مردبوو و،
مندالتيكي زوري له كور و كچ به سهردا به جي هيشتتبوو. به هم مو خوشه ويستي و
دلسو زيبه كيه وه به ده ورو پشتياندا ده هات و، له هم مو كه س چاكثر په روه رده ي ده كره، تا
واي لي هات گه وره بوون و پي گه يشتن به ته واوي. خيزانتيكي تريس په ناي بو برد.
نه يكرده نامهردي، وهك خيزاني پيشوو و به كه لكي نه مانيش هات. له م جارهبشدا
به ته واوه تي سهر كه وت. به لام له بهر نه وه ي نه ركي نه مان نه وه نده زور بوو، كه دهستي
بپه رزايه له خيزانه وه ده جوو بو نه و خيزان، به پتي پيوست، يارمه تي هم مو ياني ده دا.
چاودتري نه خوشاني ده كره. مندالاني به خپوده كره تا باوك و داياكيان له وچانه كاني
خويان ده بوونه وه و ده گه رانه وه گونده كاني خويان بو ماله وه. له برتي دا يه كه كان كار و
فرمان ي مالت ي ده بيني تا له نه خوشي به كانيان چاك ده بوونه وه. هيچ كه سيك نه ما له
گونه كه دا شاهزاي چاكي نه م تافره ته نه بووي. هره كاميكيشيانت بگرتايه، ههستي به وه
ده كره كه هره كاتيكي داواي لي بكات ناماده يه يارمه تي بدات. نه مهنده يش سهر بلند
بووه كرتي له كه س وهر نه ده گرت، له توله ي نه و نه ركانه يدا كه بو ي ده كيشان.

زور كه س كه تيكوشان كرتيان لي وهر بگري. به لام هم مو ده م ده دا يه وه به سهر ياندا.
زوريه ي نه و كه سانه يش كه كه لكيان لي وهر ده گرت، ده ست كورت نه بوون، پشتيان به وه
نه ده يه شا كه كرتي بده ني. نينجا كه زوريان بو ده ينا كرتي كانيان لي وهر بگري، پيشنيزاي
وا بو ده كره كه كرتي كانيان پيشكه شي كومه لي كليساكه ي بكن. هيچ مانگيكي،
مووچه كه ي له په نجا دولا زورتر نه ده بوو. به لام هم مو ده م ده يگوت نه و پارويه به سيه تي
به شي ده كات.

هرچه نده ئيستنا نه و پير بووه، به لام هيشتا هره وهك جاران، له م ماله وه به دوايدا
ده نييري بو نه و مال، وهك ياربه ده رتيكي كاتي ته نگانه يش پيشوازي ده كړي. نه و ژيانه ي
كه ژياوه له ناوچه وانيدا دياره. به ناوچه وانتيكي به ختيار ده ژمييري. نه م رسته كه نه و

ژيانه ي ژياوه توله يه كي ته واوي له ده ستچووني ميترده كه ي بو نه گردوته وه. نايي نيمه يش
نه وه نده ناشي بين كه نه زانين نه م وايه، به لام نه وه ي گوماني تيدا يه نه و يه، كه نه م تافره ته
رووسوره تواني له و به سهره اته كلولا نه يه ي خوي كه لك وهر بگري.

نه و يش به هوي نه و ره وشته په سند بلنده يه وه كه واي له هم مو ناسياويكي كره بوو،
هرچه نده ناوي بيته پيشه وه، سهر ي نه وازش و خوشه ويستي بو بنوشتي ننه وه.

هاورتيه كي كامهران و به ختيارم هه بوو، به سهر فرمانه كه ي خويدا زال بوو. روو خوش بوو
له گه ل هم مو كه سيكدا. هيشتا هره زه كار بوو، ژني نه هينا بوو. له هاوبه شيه كدا فرماني
ده بيني. مووچه كه ي له چاو به خت كره نده كه يدا^(۱) زور بوو. ده يويست به زووترين كات
سامان پيكنه وه بن. ده يهينا نه و پارانه ي كوي ده كره وه، له كرين و فروشتني قه واله دا^(۲)
به ختي ده كره له بانكه كاندا.

ساله كه ي سالي ۱۹۲۸ بوو. هاورتي كه م بي باك بوو. له هيچ كزي نه ده كره وه نه ك
ته نيا نه وه نده ي كه هه يبوو خستبوويه كايه وه، پارهي شي له م و له و به ده ستياو ده سنده بو
نه م ي نه و كرين و فروشتنانه ي پي بكات. كه مانگي مشتاخان (نه يلوول) ي سالي
۱۹۲۹ هات، بايي دوو سهد هزار دولا رشتوومه كي كربيو، كه هه مو ي شي نخي له
به رزبوونه وه دا بوو. وازي له فرماني ناو هاوبه شيه كه ي نه هينا. هه رتييدا مايه وه.
كارگوزاري تييدا ده نوواند. به لام چالاكي و تيكوشينيكي وا گه وره ي تييدا پيشان نه دا.
چونكه وا يده زاني سامان به هوي بانكه وه زور زووتر كو ده بيته وه. ده بتواني چاره يه كي سي
چوار هزار دولا ري پاشه كه وت بكات بو خوي. به لام لاوتيكي سهر چلي بي نارام بوو.
نه و يش يه كيكي بوو وهك نه و كه سانه ي كه به كلور ده ژمييري. زوري پي نه چوو مالتو يراني
رووي له هاورتي هره زه كار كه م كره. كاتيكي به خوي زاني، بيست و هشت هزار دولا ري
نه م و نه و ي به سهره وه ماوه، كه چي خوشي تاكه دولا ريكي به ده سته وه نه ماوه!. هه رچه نده
چل هزار دولا ريكي بو مابووه وه^(۳) و، بايي دوو سهد هزار دولا ريش كه لويه لي لامابوو،
به لام له نابوتيه كي يه جگار ناخوش و هه ناسه ساردييه كي ته واودا سهر گره دان بوو بوو.

(۱) به ختكردن: خزمه تكردن، كار كره. يان خه ر جكر دن (مه سرف).

(۲) قه واله: چهك، (صك)

(۳) نه م رسته يه، له رووي ماناوه، له گه ل نه وه ي پيشوتريدا پيچه وانه يه.

چیی پی دهکرا بیکات؟... دوو ریگای له بهرده مدا بوو بیانگری، نهک سی. یه که میان نه و هبوو که سهرگره داناییه که ی خوی خراپتر لی بکات. به هوی خه موخه فته خواردن و شله ژان و ترس و لهرز و مهی خوار د نه و هوه، له گه ل بیانو دوزینه و ه بۆ نه مه ی تا پیی بکری خوی له دهست دهستی او دانوه به بانکه کان و ژیر دهسته کانیاں رزگار بکات. ریگای دوو همیشه نه و هبوو که له کانگای دلپه و ه و چاکترین کرده و ی خوی بخاته گهر.

ئینجا به سنگی کی فراوان و دل و دهر و ونی کی دادپه و رانه و کار دروستانه و ه، مهردانه، روو به پروی نه و سهرگره داناییه بوهستی. به دلپش تیبکوشی، بۆ نه مه ی ریگایه کی رزگاری بۆ خوی بدودیتته و ه. زوری پی نه چوو، پریاری دا ریگای دوو هم بگریته بهر. ئینجا دهستی کرد به دانوه ی دهستی اوه کانی... زور به گورجی. تا دوو سالی ته و اویش جلوه رگی بۆ خوی نه کری. به لام تا خوی ئاشکرای نه کردایه که س به مه ی نه ده زانی. چونکه هیشتا نه و پوشه نییانه ی مابوو، که له کاتی دهوله مه ندییه دروزه که یدا بی باکانه، تا توانی بووی کری بوونی. هیشتا، به مه ییش وازی نه هیتا. له خورشیدا پاشه که وتی ده کرد. به جاریک وازی له به زموره زم هیتا. وای لی هات له پاشه که وت کردندا، نه گهر زور پی بوست نه بووایه، پوولیکیشی به فیرو به خت نه ده کرد. هه موو مانگی کی سی سه د دۆلاری دهستی او ده دایه و ه. نه و ی بوشی ده مایه و ه، به شی نه و ی ده کرد که به ئاسو و ده بییه و ه پیی بزلی. له گه ل نه و ه یشتا، وهک خوی هه موو جار ی ده یگوت، زور جاری و ا هه بوو له گیرفانیدا پوولیک نه ده ما.

پیش نه مه ی نه م به شه بنووسم، هه ستام چووم بۆ لای بیبیم. مه به سیشم، نه و ه بوو که چهند پرسیکی لی بکه م. پیتم گوت: «نازارت چهند بوو که له و به هه شته دروزه ی له میشکتدا دروستت کردبوو، کرایته دهره و ه؟».

- گوتی: «نه م دهر کردنه م زور به که لک هات! خوم ده زانم چی ده لیم!».

- «چهند تلايته و ه به و خه م و په ژاره یه و ه که له پایزی سالی ۱۹۲۹ دا دلای داگیر کردبویت؟».

- «ههر له پاش رۆژیک رۆشنا ییم لی دهر که وت، نه و رۆشنا یه یی رۆژ به رۆژ زورتر پرشنگی ده دا». پاشان گوتی: «له مه ولا به گورجی، سهرده که وم له فه رمانه که مدا. رۆژیک دیت، ده مینی یه کی تم له سهر کرده کانی ها و به شیه که. نه مه ییش رووی نه ده دا، نه گهر له

بازاردا سامانه که م نه دۆر اندایه. خو تو باشم ده ناسیت. ره فتارم و ابوو که ده ست بلا و خو تری و شیتته په ته ری بووم. توژه سامانیک بۆ من به س بوو که وام لی بکات وهک کابرایه کی بی خه م و خو تری به ناو شه قامه کانی شاردا بسووریمه و ه بی مه به س و بی نامانج. به لام ئیستا گوروم. به هیوای نه و هم تیبکوشم رۆژیک له رۆژان بیمه هاو نیشتمانیکی به نرخ». نه مه دیه نی دهره و ی چیرۆکه که یه تی. ده یگوت: «نه و کاره ساته ی به سهرم هات، بوو به هوی نه و ی سامانیک گه و ره ی دهر و نیم ده ست بکه و ی. نه م به سهر هاته فیری کردم که سامانی پاره و ماره هیچ پی بوست نییه. ئیستا که نه و نه دی به شم بکات هه مه. به لکو ده وله مه ندی نیستا که م له هی پی شووم که متر نییه، مه گهر نه و سامانه ی لی دهر چی که دۆر اندوو مه و به هیچ کلۆجی به که لکم نه هاتوه.

به لای تویشه و ه و ا نییه: که نه گهر پی او یک خاوه نی ملیونی کی دۆلار بیت له بانکدا به خوی نازانیت که له دهستی چوه- ته نانه ت نه گهر له دهستی شی چوو بیت تا یه کی کی پیی نه لی له دهستی چوه؛ له راستیدا هه تا و ازانن که ملیونی کی دۆلاری هه یه، به ده وله مند خوی دیتته پیش چاو...! له مه و ه بوم دهر که وتوه: که ده وله مه ندی بریتیه له هه ست کردن به ده وله مه ندی، نهک ده وله مه ندییه که خوی. هه روها هه موو که سی کی له توانا ییدا هه یه که خوی و لی بکات هه ست به ده وله مه ندی بکات. ئیستا که منیش ناره زوو ده که م وام لی بی. تیبش ده کوشم که وام لی بی. ده توانم به سه ری خو بشم سویتندت بۆ بخوم که ئیستا که کامه رانم به و نابووتیه و ه که تووشم هاتوه. چونکه نه و ی دهستم که وتوه له خو پی تگه یانندن و نامانجی راسته قینه له ژیاندا که لیک گه لیک له و سامانه ی له دهستم چوه زورتره». پروام وایه، نه مه ییش نمونه یه کی تره له نمونه ی رزگار کردنی سامانی له دهستچوو، به هوی که لک وه رگرتن له پاشه رۆکه کانیه و ه. گه لیک پی او ی و ا هه بووه، که زانیوبانه سامانیان له دهستچوه، خو یان کوشتوه. که چی هی وایش هه بووه. ههر به هوی نه و سهرگره دانیه خۆیه و ه، له (هوش) دا ده وله مندیان ده سته و توه.

جاریکیان پی او یکی دلته نگ و خه مبار، که تووشی ریسوایی و نازار بوو بوو، لیتی پرسیم: «تو پروات به نویت و پارانه و ه هه یه؟». پیتم گوت: «به لی پروام پییان هه یه! نه ی تو پروات پییان نییه؟». گوتی: «جاران پروام پییان هه بوو. ئیستایش له تیبکوشیندا نه و پروایه م ده ست بکه ویتته و ه! به لام وهک بوم دهر که وتوه، نویت و پارانه و ه که ناراسته ده کرین بۆ نامانجی خو یان، له ریگادا، له شو تینی کدا ون ده بن. به لام به زوری نازانم که ئاگادارت بکه م، هیچ کامیک له و پارانه و ه و نزا یانه م تا ئیستا گیرا نه بوون!».

قسه‌کانی ئەو پیاوێ شایانی پێزگرتن و پەسند کردن بوون. چونکە لە دڵ و دەروونی پیاویکی راستگۆ و سەربلندەوه دەهاتنە دەرەوه. دیارە منیش نەمدەتوانی. بەراستی، تیی بگه‌بینم که بۆچ پارانه‌وه و نوێژەکانی گوێیان نادرتی.

لەگەڵ ئەوه‌یشدا لەو بابەتەوه بیروباوەریکم هه‌بوو. لێم پرسی: «که لە نوێژ دڵ دەوه‌ستی له چی بێردەکه‌یتەوه؟». گوتی: «بیر لە تەنگانە و سەرگەردانی خۆم دەکه‌مه‌وه». رەنگه ئەمه رازی ئەوه پیشان بدات که بۆچ پارانه‌وه و نوێژەکانی سەریان نەگرتوو. هۆشی پر بووبوو له خەم و خەفەت و دلتەنگی. ئەوه‌یش دیارە که خەموخەفەت، دلتەنگی له کردەوه‌کانی خوداوه دوورن. من وام بۆ دەرەکه‌وئ، ئەگەر بمانه‌وئ بگه‌بین بەخودا، پیتویستە له پیش هه‌موو شتی‌کدا تا له تواناماندا، خۆمان وه‌ک ئەو لێ بکه‌ین. پیتویستە، بزانی که ترس و خەموخەفەت و لەو بابەتانه، له کردەوه‌ی خودا ناکه‌ن. بەلکو خۆشه‌ویستی و نازایه‌تی و هیوا له‌و بابەتانه‌وه‌ی خودای پاک‌ی بێ هاتا ده‌که‌ن. ئەم کردەوه‌ باشانه‌ که فه‌رمان‌په‌وایی به‌سه‌ر جیهاندا ده‌که‌ن. من تیناگه‌م، یه‌کیک پیتچه‌وانه‌ی ئەم کردەوانه‌ی هه‌بێ، چۆن به‌هیوای ئەوه‌ ده‌بێ، که هه‌ر ئەوه‌مه، له‌ خودا به‌ولاوه، له‌ لایه‌کی تروه‌ه، هه‌یچ یارمه‌تی و که‌لکیکی ده‌ستگیر بێ. شتی‌ک هه‌یه، هه‌موو که‌سی‌ک له‌سه‌ری بریار ده‌دات. ئەوه‌یش به‌کورتی، ئەوه‌یه که خوداناسی شتی‌که پیتویستە بژی. هه‌روه‌ها پیتویستیشه که له هه‌موو کردەوه و هه‌ست و بزوو‌تیکی رۆژانه‌یشماندا دهریکه‌وئ. بێ گیره و کیشه، به‌هه‌شت به‌م ره‌وشتانه ده‌ست ده‌که‌وئ: «خۆشه‌ویستی، خۆبه‌خت کردن، ئارام، دلتەرمی، دادپه‌روه‌ری، زبهرکی، توانایی، چاوپۆشین، چاکه‌کردن، ناشتی و رووخۆشی». ئایا به‌بوونی شتی‌وا دلتیا ده‌بین؟ ئەگەر به‌وه دلتیا‌ببین، ئەوا ده‌توانین هه‌ر له‌م زه‌مینه‌دا بچینه‌ به‌هه‌شته‌وه، به‌مه‌رجی ئەو کردەوانه‌مان هه‌بێ، خو ئەگەر ئەو کردەوانه‌مان نه‌بێ، هه‌رگیز خۆمان نازانین که له به‌هه‌شت داین. به‌لام ئەوه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌خۆمه‌وه هه‌یه، من ئیستا له به‌هه‌شتدا ده‌ژیم. ئەو به‌هه‌شته‌یش له‌به‌رده‌ستی هه‌مووماندا، ئەگەر بمانه‌وئ هه‌ستی پێ بکه‌ین که تیبدا ده‌ژین.

جا ئەم راستییانه که له پاش ئەو هه‌موو گه‌شته بۆم دهرکه‌وتوون، ئەو سامانه‌یه که ده‌مه‌وئ به‌شی هه‌موو که‌سی‌کی لێ بده‌م، به‌مه‌رجی خۆی بیه‌وئ هاوبه‌ش بێ له‌گه‌لمدا.

چۆن دەنوویت؟

نووسەری: ویلفرد نۆرتفیلد

کوردی نووسی لە ساڵی ۱۹۶۴

دەتەوێ:

* زال! ببیت بەسەر خۆت تا بتوانیت بە ئاسانی بنوویت؟

* لە خەودا هەرگیز خەبەرت نەبیتەوه؟

* کە لە خەو راست بوویتەوه، لەش سووک و پڕ چالاکی بیت؟

* تا دەمبیت نە خەوت لێ بزێ، نە ترسی خەو لێ نەکەوتنت لێ بنیشی؟

ئەم نووسراوه، یارمەتیت دەدا بۆ هێنانە دی ئەو ئاواتانەت. هەر وەها، لە بابەت کە یەنە و یەنە خەویشەوه، بە دروستی شارەزات دەکات، کە زۆر کەسی وا هەیه هیچی لێ نازانی.

پێشەکی

لەبەر زۆر هۆ، پێم خۆشە، ئەم نووسراوه بچووکه، لە بابەت خەوتنەوه دەنووسمەوه. لە پێش هەموو شتیکی، وا چاکتره پیاو دەرباره خەوتن، هەموو شتیکی بەوردی لەسەر بنچینهی بیروباوەڕیک تیبگات. چونکه کە وای کرد پروای بەخۆی دەبێ، بە ئاسانی قسە ی خۆی دەردەبێ. وام دیتە پێش چا و چەند کەسیکی کەم لە بابەت خەوتن و خەو زڕانەوه لە من زۆرتر بزانی ئەمەیشم بەتاقیکردنەوه بۆ دەرکەوتوو. من دەزانم لەسەر گازی پشت راکشان و ئەمدیو و ئەودیکردن لەسەر پێخەف، لەبەر خەو زڕان چیبیه و چی نییه؟ هەر وەها من دەزانم کە بێ بەشی لە خۆشی خەو، تا چ ئەندازەیهک و تا چەند هەفته کاری خراپ لە لەش و گیانی پیاو ئەکات!

بەلام ئەوانە هەموویان دەمیان بەسەر چوو، چونکه ئەمە چەند سالیکە تووشی ئەم نەخۆشییه نەبوومه تەوه.

ئەمەیش هۆیهکی تری ئەوهیه کە بۆج خۆشی لە نووسینی ئەم نووسراوه دەبینم. چونکه لە هەموو گیروگرفتیک و ادا هۆی تاییه تی، جینگایهکی گرنگ دەگری. ئەمەیش لە تاقیکردنەوهی تاییه تی خۆمەوه دەزانم و لەو قاقەزانه یشهوه کە لە خۆتندەوارەکانی خۆمەوه

بۆم دین. هۆی تاییه تی، تەنیا هۆیهکه کە هیوا دەبەخشی. چونکه ئامۆزگاری رووت زۆرجاری وا هەیه بەکەلکی ئەم کاره نایەت.

وام بۆ هات، کە دەمیک دووردریژ بەبێ خەوییهکی زۆر ناخۆشهوه بەسەر بیهم، ئنجا لەم دەرده گەوریه بهتەواوه تی رزگارم بێ. لەگەڵ ئەوهیشا، پەنام نەبرده بەر هیچ چاره کردنیکی جادووگه رانه. ئایا بەلاتهوه ئەمه شتیکی هیوا بەخش نییه؟ چۆن نییه؟ چونکه ئەو شتە ی بەهەکیک بکری، بەکەسیکی تریش دەکری ئەمەیشت لەبیر نەچیتەوه! جا بۆ ئەمە ی ئەم هۆی تاییه تیبیه ی خۆم باشتر دەریخەم، وا حەز ئەکەم بیهینمە پێش چاوی خۆم کە تۆم لەگەڵ دای و پیکه وه گفتوگوۆ لەم بابەتەوه دەکەین. لەبەر ئەمە چاوت پێ ئەکەوێ کە من وەک لای نووسەر ان باوه نووسراوه کەم بەش بەش ناووسمەوه. لەبەر ئەوه وا دانراوه کە قسە ی یەکەم تۆ بیکهیت و کۆمه له پرسیاریکیشم لێ بکهیت. لە راستیدا تۆم وا هاتیتە پێش چا، ئەو پرسیارانەم لێ ئەکەیت و منیش وەرانی یەک بەهەکیان ت دەدەمەوه، پاش ئەوه ئامۆزگارییهکی گشت لاییم نووسیوه، لە بابەت ئەو شتانەوه کە تۆ لە بیرت چوو لیم پیرسیت. ئەویش بۆ ئەمە ی نووسراوه کەم تەواو بکەم بەبابەتیک دەرباره ی (پیشینییهکی دروستهوه) بەرامبەر خەوتن. باری تۆ هەرچەندی خراپ بێ، لە توانا تا هەیه بگه یته گوێ ئاوی تەندروستی و ئاسایش. دوور نییه تا ئەگه یته ئەو ئامانجەت ماوه یکت پێ بچێ، لەبەر ئەوه پتویسته ئارام بەهیت بەخۆت. چونکه رەوشت و خوی تاییه تیبی لەش وا لە لەش ئەکات، ناتوانی دەمۆدەست لە شهوانی بێ خەوییهوه بگوێزیتەوه بۆ شهوانی خەوی راستهقییه. جا ئەم کاره دەبێ بەشینیه یی پیک بیت.

لەگەڵ ئەوهیشا حەز ئەکەم هەر لە ئیستاوه پیت بلیم کاتی کە بەهۆی بەکارهینانی ئەم دەستورانهوه کە پیشانتهی دەدەم، رزگارت ئەبێ لە نەخۆشی خەو لێ نەکەوتن، بۆی هەیه دووباره بگه یزیتەوه سەر نەخۆشییه کەت. ئنجا ئەگەر هەستت بەشتیکی وا کرد، پتویسته تۆیش دووباره دەست بکه یتهوه بەبەکارهینانی ئەو دەستورانه، تا دووباره لەو نەخۆشییه رزگارت دەبیتەوه بۆیهکا ئەوهم گوت خۆیشم ئەوهم بەسەر هاتوو و بەو جۆرەم چاره کردوو.

جا لەبەر ئەوه ی خۆیشم شارەزای ئەرک و نازاری خەو زڕان و گرنگی زیندەگانی خەوی تەواو بووم، زۆر خۆم بە بەختیار دەزانم، ئەگەر ئەم نووسراوه بتوانی هەندی لە خۆتندەوارەکانی خۆی رابکیشی بۆ سەر بەرەبه یانیککی پڕ هیوا ی نوێ، پاش ئەوهیش بە ئامانجی خۆیان بگه یینتی کە بریتیهی لە خەویکی خۆشی بێ خەم.

ویلفرد نۆرتفیلد

تۆھەز دەگەيت بزانيت

۱

تۆ ئەگەر ئەو دەت ئەوئى كە بزانيت لە كاتى نوستندا چ جۆرە كردهو و كارپك لە لەشدا بە راستى پروو دەدات، من ترسم لەو ھەيە كە نەتوانم ئەو ئارەزووت بەجى بەيتم. پروايشم واىە كە تەنانەت زاناكان و پزىشكە پسپۆرەكانىش نەتوانن ئەو ئارەزووت بەجى بەيتم. ئەوانە ئەزانن كە ھەندى چىنى مېشك بەھۆى جۆرە كەم خوينىيەكەو بەخود بەھۆى نزمبونەو ھى پالەپەستۆى خوينەو، لە كار دەوستان بەلام لەو بەولاولە شتىكى وا نازانن.

جگە لەمە پرووى كردهو و كارى ئەم بابەتەيش ئەو ھەندە بەلامانەو ھەنگى نىيە. ھەنگە تا لەم پروو ھە نەشارەزا بىن، بۆ ئىيمە چاكتر بى بەلام ئەو ھەندە پەى پى دەبەين كە خەو بەلای كەستىكى ئاسايىيەو تەنيا شتو ھەكە كە سەرەتى تەواو پيشان بەدات.

لە راستيدا لە كاتى سەرەتدا لەش رزگارى دەبى لەو ژەھرانەى كە بەھۆى ماندوويتى فرمان بىنيەو تىيدا كۆبۆتەو ئەم ژەھرانە، ماسوولكەكان فرپيان دەدەنە ناو خوينەو تىيدا بلاو دەبنەو ئەنجا كە لەش كەوتە بارى خەوتنەو ماسوولكەكان خاودەبنەو ئەوساكەيش خوينەو واى لى دەئى كە بتوانى دەست بكات بەكار و فرمانى پاككردەو ھى خۆى بەجۆرپكى تەواو. پاش ئەو لە خەو ھەلدەسەين چ لەش، چ ھوشمان بووژاوتەو ماسوولكەكانىشمان ئامادەبوون بۆ دەستكردەو بەكار و فرمان.

لېرەدا دەمەوئى شتىكى بنچىنەبى دابمەزىتم: ئەو ھى ئەو ھەيە كە مېشك خۆى لە خۆيدا پارچەيەكە لە لەش بۆبەكا ئەو دەلېم، چونكە ئىيمە زۆرجارى وا ھەيە، بەلای ئەو ھەدا دەچىن كە مېشك شتىكى (ئەئىرى) ھە. كە واى لىھات لە بىرت بى كە مېشك ئەندامىكە ھەك ئەندامەكانى ترى لەشى مەوژ.

ئەو ھەندەى پەيوەندى بەگرنكى نوستنەو ھەيە، ئەو تاقىكردەو ھەيە لەسەر گىيانلەبەران كراون، دەريانخستوو كە نوستن لە خواردن بايەخدارترە بۆژيان. لە راستيدا زانايەكى پرووسى تاقىكردەو ھەيەكى زۆرى كەردبوو لەسەر توتكەسەگاندا، پاشان بۆى دەرکەوتبوو ئەو توتكەسەگانە ئەتوانن ھەر پىنچ رۆژ بۆين بەبى نوستن كەچى بەشى خۆيان خواردنىشيان درابو ھە. كەچى كۆمەلە توتكەسەگىكى تر توانىبوو ھەيە نوستن، بەلام بەنوستنەو تەواو بۆين.

ئەو ھە بەلگەيەكى ئاشكرايە بۆگرنكى خەو ئەنجا كە نوستن بەم ئەندازەيە گرنكى بى بۆ

گىيانلەبەر لە بابەت ژيانىيەو، بى گومان لەو زۆرتەر گرنكى ئەبى بۆژيانى مەوژ. چونكە مېشكى مەوژ و كەلوپەلى دەمارەكانى زۆرتەر ھەست بەشت دەكەن، زۆرتەيش گەشە ئەكەن و دەئالۆزىن چونكە سەگ، لىيى ناو ھەشتەو ئەو نەخۆشىيەى پى بگات، كە ئىيمە پى دەلېين نەخۆشى دلتنەنگى، لەو كاتانەدا كە بى خەو دەمىنپىتەو ھە. جا ئەم نەخۆشىيە دەمارەيە، كە لە ھەموو شتىكى زۆرتەر سامناكى خەو لى خەوزەبوون و ئەرك و ئازارەكانى كە تووشى مەوژ دىن لىو ھى پەيدا دەبى.

نوستن پىويستى بەچەند كات ھەيە؟

ژمارەى كاتەكانى نوستن كە پىويستن بۆ مەوژ، بەپىي كەسەكان دەگۆرپىن، ئەو ھى بە تاقىكردەو نەبى نازىرى ئەوانەى سەريان گەرمە، بەجۆرپكى تىكرپىي زۆر پىويستيان بەنوستن ھەيە لەوانەى كە سەر ساردن. ھەروەھا ئەوانەى كە فرمانيان بەئەركە، بەتايبەتى ئەگەر ئەو فرمانانە بابەتى نووسىن بن (واتا پىويستيان بەدانىشتنىكى درىژ ھەبى)، لە كەسانى تر زۆرتەر پىويستيان بەنوستن ھەيە.

دەتوانىن بەجۆرپكى تىكرپىي بلىين، ئەو ھى كەستىكى ئاسايى پىويستى بى لە نوستن، مام ناو ھەندىيەكەى ھەشت كاتە. بەلام مندالان لەو زۆرتەر پىويستيان بەنوستن ھەيە. كەچى پىرەكان، لە كەسە ئاسايىيەكان كەمتر نوستن پىويستە.

لەگەل ئەو ھەيشا، بەھەموو ھەنگ بايەخ بەچەندىتى نوستن نادرى، بەلكو بەچۆنىتى نوستن دەدرى. من، خۆم وام پى باشترە كە شەش كات نوستنىكى خۆش و بووژىنەرەو ھەيە، نەو ھەك ھەشت كات نوستنىكى پىچر پىچر و پى خەم. لە راستيدا جۆرى نوستنمان تا بەئەندازەيەكى گەورە بەستراو ھەتوئى دەمارەكانمانەو، كە پىيەو ھەتووين. بەلام ئەو كەسانەى ئارەزوو ئەكەن لە توندى دەمار بكوئەنەو دەتوانن ئەو نووسراو ھە بخوينەو ھە بەم ناو ھە نووسىمەتەو ھە.

لە راستيدا، ئەگەر تۆ بەشى خۆت نوستنىكى باش نوستىت، دەبى وا بىت كە بەيانيان لە خەو ھەلسايت ھەست بەخۆت بكەيت، كە دەتوانىت لە جىگاكەتەو باز بەدەيت و بەكسەر ھەست بەچالاکى و ھىز و گورى خۆت بكەيت. بەلام ئەگەر پىويستىت بەچەند كاتپكى تر بوو بۆ نوستن، بۆئەمەى خەبەرپوئەو ھەيەكى دروست خەبەر بىتەو ھە، ئەو ئەو ھەبەخشى كە لە ئەندامەكاندا كەموكووپىيەك ھەيە. لە راستيدا دەيشتوانى سستى و گىژوو پىزى بەدوو كاتپك نوستنى تر چارە بكرى.

خەو لى نەكەوتن چە زىيانىك دەبەخشى؟

زىيانى ھەرە گەورەدى خەو لى نەكەوتن، لە مېشك و لە چنراوھەكانى دەمار ئەكەوئى كە لە دروستبوونىياندا وردەكارىبەھەكى زۆر ھەيە، ئەوھەيش دەمۇدەست لەوھەدا دەرئەكەوئى كە پىياو تووشى لەش خاوى و گىژووئىژى و بى ئارامى دى. جگە لەوھە چى فرمائىك ھەيە لە لەشدا، كەم و زۆر، بى خەوى كارى تىئەكا. ھەر خويئەكە خۆى تووشى گۆرپىنك دى، لە (گرانى جۆرەكەى) و ژمارەى ئەو خرىلانەدا كە لەناوئىدايە. ھەرۋەھا بارستايى گەرمى لەشپىش لە خۆى كەمترى لى دى.

ناشى ئەو شتانە ھەموو روو بدن و كزى نەگەيئەن بەلەش سووكى و ھەست پىكرەنت بەتەندروستى. بەلام لەو كاتانەدا كە كەمپىك خەو لە دەست چو بى، دوور نىبە كە ھىچ ھەستىك بەو لەش ناخوشىبانە نەكەيت. مەگەر كەمپىك ماندووئىتى نەبى، كە زۆرى پى ناچى، لەپاش ناشاكرەن لەناو ئەچى.

لەگەل ئەمەيشدا كە خەوئىكى كەمت لە دەست چو، ناچار دەبىت تۆزىك زۆرتر خۆت ماندوو بكەيت، بۆ ئەمەى فرمانەكانى بەيانىانت رابپەرئىت. بۆ ھەيە وا بنوئىت كە چاكرت لە جاران ئەو فرمانانەت رادەپەرئىت، بەلام ئەو تۆزە خۆ ماندووكرەن تازىيەت كە رەنگە ھەستىشى پى نەكرى، ئەبى بەھەر شىئەيەك بى تۆلەى بۆ بكرتتەو، كە واى لىھات نەكەيت خۆت چەواشە بكەيت، وا بزائىت ئەگەر چەند رۆژىك توانىت بەكەمترىن خەو رابوئىرى، دەتوانىت تا سەر بەو جۆرە بەكەم خەويبەوھە بىئىتەو. لە راستىدا ئەگەر ماندووئىتەيەكە ھەمووى بەتەواوئەتى رۆژ بەرۆژ لانەبرى، پاشان ئەو دەرئەكەوئى لىئەى پەيدا دەبن بەجۆرئىكى وا كەلەكە دەبن لەسەرت، ئەوھەندەى پى ناچى دەتەن بەزەوئىدا و نەخۆشت دەخەن. زۆر نوستن گەلئىك چاكرتە لە كەم نوستن. لەبەر ئەو چەندت پى ئەكرى ئەوھەندە لەسەر ئەم رىگايە برۆ لەبەر پاراستنى تەندروستى خۆت.

ئاخۇ زوو خەوتن كەلئى زۆرترە؟

ھەندى كەس گەمە بەم قەسەيە ئەكا، كە ئەلئى: (نوستنى كاتى پىش نىوھەشەو، بەكەلئىكترە لە دوو كات نوستنى پاش نىوھەشەو) منىش ھەرچەندە قەسەكەم سەرتاپا لا پەسند نىبە، بەلام لەوھەدا ھىچ گومانم نىبە كە راستىيەكى زۆرى تىدايە.

لە چەند كاتىكى دانراو، مەروئە ھىز و گورى لە ھەلچووندايە ئەگەر ھاتوو ئەو كاتانە

تۆزىك تىكچوون، لەوھە بوللاوھە سەرئەنجامىيان يەكتر ناگرىتتەو. ديارە كە رۆژى پر ئەرك و ماندووئىتى بەسەرچوو، ئارەزووى خەوتن لە كاتەكانى سەرەتايى شەوئا بەھىزتر دەبى. بەلام تا شەوگار زۆرتر بەسەر بچى، ئەو ئارەزووى خەوتنە كزتر دەبى.

پروام بەوھە نىبە، كە زۆر زوو چوونە سەر سەرىن باش بى. بەلام كاتى دەھەم دەبى ئەوپەرى دەست بەخەوتنكرەنى ئەو كەسانە بى كە تووشى نەخۆشى بى خەوى بوون. لەگەل ئەمەيشدا كە من ئەو نەخۆشىيەم نىبە، دەبىنم خەو لە ناوھەند كاتى دەھەم و كاتى يانزەھەمدا گەلئىك ئاسانتر دىتە چاومەو، لەو كاتانەى كە خەو پاش دەخەم بۆ پاش نىوھەشەو، وەك ھەندىك جار كە گوى لە رادىو دەگرم.

لەبەر ئەو ئەگەر پىش نىوھەشەو بەكاتىك يان دوو كات دەست بكرى بەنوستن، چاكرتە بۆ پاراستنى تەندروستى و لەش سووكى. ئەوھەيش لەبەر ئەوھەيە كە توانايى نوستن لەو كاتانەدا بەھىزترە لە ھى ھەموو كاتىكى تر.

ئەوانەى تووشى نەخۆشى بى خەوى دەبن، بۆئەكا زوو ناچە سەر سەرىن، دەترسن لەوھەى زۆرتر لە جىگادا بىئىنەوھە بى خەو لە راستىدا ئەم كارەيان بى جىبە، چونكە دەرئەكەيان كارىگەرتر ئەكات، بەھۆى ئەوھەو كە ترسى نەنوستن دەخەنە دلئى خۆيانەو، ھەرۋەھا بەھۆى ئەوھەيشەو كە ماوھە نادەن بەلەش لەسەر رەوشتى ئاسايى خۆى پروات بەرئەو.

ئاخۇ نوستنى نىوھەشەو باشە؟

بى گومان، پاش خواردىنى نانى نىوھەرۆ، نوستن بەكەلئىكە بەتايبەتى بۆ ئەو كەسانەى كە لە تەمەنى كورپنى تىپەريان كرددوھ. تەنانەت نوستنىكى واى دە وردىلەيى و بىست وردىلەيىش ھەر بەكەلئىكە. بروايش ناكەم كەسى وا ھەبى، ژيانى رۆژانەكەى ئەم تۆزە سەرەتەى پى رەوا نەبىنى.

ئىمە شىتەن، ئەگەر وا بزائىن، چەند كاتىكى دانراومان ھەيە بۆ نوستن، دەتوانىن چۆمان بوئى بەكارى بەيئىن. واتا: ئەگەر پاش نىوھەرۆ يەك كات نوستن، نوستنى شەومان يەك كات كەم دەبىتتەو. لەگەل ئەمەيشا ئەم ھەلئەيە تا بلىئى باوھە لەناو ئەم و ئەوئا، وەك باوبوونى ئا و با. نوستنىكى كورتى پاش چىشەنگا، يارمەتى ئەوھەدا، كە بارى توندى دەمار سووك بى، لەو كاتانەدا كە ئەرك و ئازارى رۆژ دەگاتە ئەوپەرى. خەوتنى دروستىش بەتەواوئەتى بەستراوھە بەكرژبوونى ئاسايى دەمارەوھە. جگە لەمە، خوى نوستنى

پاش نیوه پروان کرده و هیه کی به که لکه. چونکه و امان لی ئەکات هەر کاتیک بمانه وی بتوانین بنوین. تۆبش ئەگەر هیشتا فیری خهوتنی پاش نیوه پروان نه بویت. تا پیوهی را دیت چەند حەفتە یەکت دەوی. خو ئەگەر به مەندی و شینە ییبه وه تیبکۆشیت خۆت به و نوستنه وه رابهیتیت، بی گومان ئەگەیت به نامانجی خۆت.

ئایا پیویسته مرۆف به تهنیا بنوی؟

وا چاکتره مرۆف به تهنیا بنوی. چونکه سه رنج دراوه، هه موو نوستویه ک شهوی سی چل جار باری خۆی ده گۆرێ. دوور نییه یهک جار له و جارانه ی که هاوسه رینه کهت خه ریک ده بی باری نوستنه که ی بگۆرێ له خه و خه به رت بکاته وه. یاخود رهنگه و ده رگه رانیکت به دم خه وه بتدا له و که سه ی که له گه لتدا نوستوه، به س بی بو ئەوه ی له خه وت بکا و له ناکاو راپه رپێتی له خه و.

جگه له وه، ئەو که سه ی تووشی نه خۆشی خه و لی نه که وتن هاتتی، له کاتی وادا ده ترسی له وه ی هاو رپیکه ی له خه وه خۆشه که ی بی به شی بکات. جا ئەم ترسه خۆی زیانی زۆر لی پهیدا ده بی بو خاوه نه که ی، چونکه ده ماره کانی زۆر تر توند ده کات.

ئایا ده توانم هۆی خه و لی نه که وتنی خۆم له تاریکیدا بزاتم؟

بو خه و لی نه که وتنی شه و دوو هۆی گه وره هه یه:

یه کتیکان بی سه روتی و رگ، ئەو بتریشیان خه موخه فهت. بام بلتین تو له ناوه ند کاتی ده یه م نیودا ده چپته سه ر سه رین. جا ئەگەر نوستیت و پاشان له دوای نیوه شه و خه به رت بوه وه، زۆر نزیکه ئەو له خه و راپه رینه ت له بی سه روتی ورگته وه بی. منبش که ئەلیم بی سه روتی و رگ، مه به سم له و تیبکچوونه به که تووشی هه ر به شیک دیت له ئەندامه کانی خواردن سازکردن له ناو له شدا.

به لām ئەگەر خه وت لی خه وزه بی، له کاتی دوو و نیو، یان سیتی شه ودا، زۆر تر باوهر به ودها ئەچی که هۆیه که ی له خه موخه فه ته وه بی.

وام لی قه وماوه، که هه رچه ند خه وم لی خه وزه بی، هۆیه که ی یه کتیک له و دووانه یه. له به ر ئەوه ئەو پشبینیه ی که له سه ر بنچینه ی کات دامه زرتراوه، له م باره وه، له زۆر روویه وه به راست هاته پش چاوم. بی گومان مه به س له م پشبینیه ئەوه یه که ببیته به لگه یه کی تیکرایی. ئەگینا به هه له دا ده چین، ئەگەر بلتین هه له ناکات. هه رچۆنیک بی،

زۆر هۆی وایش هه یه که خه و له پیاو خه وزه ده کات، ئەوه ندە ئاشکرایه پیویستی به به لگه نییه، وه ک ئیش و ژان. جا لیره دا: ده توانم بلیم، بی سه روتی و رگ، یاخود ده س گرانی و رگ له سازکردنی خۆرشته کاند، له وانه یه که خاوه نه که ی خۆی له خه و خه به ر بکاته وه، ئەگەر نوستی، یاخود نه هیلتی بنوی، ئەگەر هوشیار بی. ئەمیش له و کاتانه دایه، که خاوه نه که ی ههستی پی نه کات، که هه یه له ناو له شیدا.

ده بی تا ج ئەندازه یه ک خۆمان له نوستندا داپوشین؟

ئەگەر له رووی ته ندروستییه وه قسه بکه ی، ئەلین: هه رچه ند پۆشه نی خه و و پیتخه ف سووک بی ئەوه ندە چاکتر و به که لکتره. به لām خۆم له تاقیکردنه وه دا بو م ده رکه وتوه که پۆشه نی خه و و پیتخه فی گران زووتر خه و ده هینتی له هی سووک چونکه وه کو ده رده که وی ئەم سه رباره که گرانی ئەبه خشی به پیتخه فه که و پۆشه نییه که، پیاو ئەخاته سه ر ئەوه ی که هه ست به خۆی بکات زۆر تر دلنیا و دامه زراوه. له گه ل ئەوه ی شدا پیویسته له م رووه وه له ئەندازه ده رنه چین، ئەگینا که به یانی خه به رت بوه وه هه ست به ماندوو تیبیه کی زۆر ئەکهیت، به هۆی ئەو باره گرانه وه که داوته به سه ر له شتدا، له و شه و گاره درێژدا.

سه رمایش له وانه یه که خه و له پیاو خه وزه بکات، ته نانه ت له سه رمایشدا پیتخه فه که ت به جگار گران مه که. له جیاتی ئەوه و چاکتره که به رگتکی ئەستوری واکه یته به رت که له شت گه رم بکاته وه.

ئهی سه رینه کان چۆن بن؟

لیره ی شدا واکه که میک خۆمان لاده ی له وه ی که چاکترین رینگایه بو پاراستنی ته ندروستی. چونکه ته ندروستی لیمانی ده وی سه رین به کار نه هینین یان به لای که مه وه سه رینتکی یه جگار ته نک به کار بهینین که چی به تاقیکردنه وه دا بو م ده رکه وتوه هه رچه ندە خه وم لی خه وزه بی، دوو سه رین یان سی سه رین به کار بهینم به که لکتره. واکه ده رته که وی به هۆی ئەم سه رینه انه و پال په ستوی خۆین له سه ر سه ر که م ده بیته وه.

زۆرجاری واکه هه یه که خه و لی نه که وتن نیشانه یه که له نیشانه کانی بلندبوونه وه ی پال په ستوی خۆین ئنجا ئەوانه ی که ئەم نه خۆشیه یان پی ئەگات، ئامۆزگاری واکه ده کترین که سه ری خۆیان به رز رابگرن به هۆی سه رینه وه بی ئەمه ی ته ماشای که یه وه یه نی خه و بکری یان نا.

ئاخۇ دەبىي ژورور چەند گەرم بى؟

ئابىي باي ژورورى ئوستىنەكەت زۆر گەرم ياخود زۆر سارد بى ئەگەر بتوانىت گەرمىيەكەي
 ۋا لى بىكەيت كە بىيىتە پەلە شەستەمىن لە تەرازوۋى فەرنەھائىتدا، ئەو يەجگار باشە.
 ئەو ژورورەي كە دەرگاگانى داخرا بى، لە پىششدا خەو ئەھىنى بەلام زۆرتەر باۋەر ۋايە كە
 پاش چەند كاتىك ئوستوۋەكە بى سەرەت بىكات.
 ئەمە لە لايەكەۋە. لە لايەكى تىرشەۋە باي سارد ۋەك باي گەرم خەو لە پىياۋ ناخات.

ئاخۇ پىيۋىستە ژورورەكە بى دەنگ بى؟

ۋا چاكتەرە تا بگۇنچى ژورورى ئوستىن بى دەنگوسەنگ بى بەلام ئەمە ئەو ناكە بىيىنى كە
 خۇمان ۋا رابەيىن ھەر دەنگە دەنگىكمان گوى لى بو تەنەت ھى بچووكىش بى، بى
 سەرەتقان بىكات ۋە خەومان لى خەۋزە بىكات زۆرجارى ۋا ھەيە خەو لى نەكەۋىتى خۇمان
 دەخەينە ئۇۋالى ئەستوى ھەر گرمە گرمىك بى كە بەرپىكەۋت بەر گوىمان بىكەۋى كەچى
 ۋايش نىيە لە راستىدا ئىمە بۇيەكا گوىمان لە دەنگە دەنگ ئەبى لەو كاتەدا كە گوىمان
 لىي بوۋە بەخەبەر بوۋىن.

ۋام بۇ دەركەۋتوۋە ھىچ شىتەك دەمار توند ناكات ئەۋەندەي ئەۋەي كە پىياۋ خەرىك بى
 بنوى ۋە نەشتوانى بنوى. لە راستىدا ئەۋە ۋا لە پىياۋ ئەكات شىت بىي لەم بارەدا دەنگىكى
 ھەرە بچووك بەھۋى بى دەنگوسەنگى شەۋەۋە ۋا لە پىياۋ ئەكات ھەراسان بىي لە گىيانى
 خوى. لەبەر ئەۋە لەسەرخوى ۋە بەئارامى زۆر پىيۋىستە بۇ ئەۋانەي ئەيانەۋى ۋايان لى
 بىتەۋە كە بتوان بنوون. بەلام بۇ ئەۋە كەسانە ۋا چاكتەرە تا بۇ ئەم ئامانجە تى ئەكۆش
 خۇبان ۋا رابەيىن تا ئەندازەيەكى ناچارى بەدەنگە دەنگ سەرەتقان لى تىك نەچى.

ئايا خويىندەۋەي ناۋ جىگا زىانى ھەيە؟

لە راستىدا خويىندەۋەي درىژى ناۋ جىگا كارىكى بى فەرە. رەنگە خويىندەۋەي
 ۋىژەيەكى ھىمانە بۇ ماۋەيەكى دە دوانزە وردىلەيى زىانى نەبى. بەلام زۆر خويىندەۋە لە
 نووسراۋىكدا بۇ چەند كاتىكى يەك لەسەر يەك، دەبىتە ھوى راھاتن بەخويەكى خرابى
 ۋاۋە كە لە دوارۋژدا بەگران لە كۆل بىيىتەۋە.

دەبى ۋا نەكەين، كە ناچار بىن لەناۋ پىخەفدا بخويىنەۋە تەنەت ئەۋە ماندىۋىتەيەي

كە بەچاۋ ئەگات لە ئەنجامى ئەۋ خويىندە زۆرەۋە، ھەر خوى بەتەنيا بەشى ئەۋە ئەكات كە
 پەكى خاۋبوۋنەۋەي پىيۋىست بىخات بۇ خەۋ لىكەۋتن جگە لەۋە نووسراۋ گرتن
 بەدەستىشەۋە دەبىتە ھۆيەكى تر كە خاۋبوۋنەۋەي پىش ئوستىنەكە سەر نەگرى. ئىجا ئەگەر
 لەسەرۋە ئەم دوو ھۆيەيشەۋە ئەۋە بەيىتە بەرچاۋ كە ھۆشى ئاگادار ھىشتا لە پاراستى
 چالاكى خويىدايە، بى گومان پەي بەۋە دەبەيت كە ئەم جۆرە خويىندەۋەيە تا چ ئەندازەيەك
 زىان دەبەخشى بەپىياۋ، لە بارەي ئوستىن ۋە خەۋ لى نەكەۋتەۋە.

من خۇم لە جىگادا ھەرگىز شت ناخويىنەۋە ھەر لەۋە پىشش نەمويستەۋە بەم جۆرە
 بخويىنەۋە گوىگرتىكى نىو كاتى لە ساز ۋ ئاۋازىكى نەرم ۋ ناسك كە لە رادىۋيەكەۋە
 ۋەرىگىرى چاكتىرىن رىگايە بۇ بەرەستكردى ھەموۋ لادانىكى ھۆش بۇ بىركردەۋە لە
 شتى ناخۆش ۋ سەرەت تىكدر. ئەمە رىگاي تايىتە خۇمە ۋايش ھەل ئەگرى كە پىششى
 شاگردان بدرى، ۋەك رىگايەكى بەئامانج گەيىنەر تا ئەندازەيەكى گەرە.

ئايا دەرمان بەكەلگى خەۋ لىكەۋتن دى؟

دەرمان بەبى چەندوچوون يەجگار زىانبەخشە، بى گومانم لەۋەيش كە زۆرەي مروف
 پەناي دەبەنە بەر تا ئەندازەيەكى زۆر. بەلام بەھەرچى چۆنىك رىك بىكەۋى دەبى خوى لى
 دوور بخرىتەۋە.

ئەۋ خۇراكانەي مروف دەخەنە خەۋ، لە ھەر رەنگىك بن فرمانىكى دروستىان بۇ ناپرىتە
 سەر. ناشى بەكار بەيىرىن، تا زۆر ناچارى نەيەتە پىشەۋە، كە ئەۋەيش كەم روۋ دەدا.
 دەبى ئەۋەيش بزانىن كە خەۋىك بەداۋودەرمان ھىترابىتە كايەۋە، ھىز ۋ ھەرەتى مروف
 تازە ناكاتەۋە. ئەۋ كەسەي بەداۋودەرمانىش خەۋى لى كەۋتەي، كە ھەلسا لە خەۋ ھەست
 بەرەنگ زەردىيەكى مردوۋانە ئەكات.

ھەر بەمەيش رىزگارت ناپى، چونكە لەپاش راھاتن بەخۇراكى خەۋ لى خەرەۋە، ناچار
 دەبىت ناۋ بەناۋ خۇراكەكە زۆرتەر بىكەيت، ئەگىنا كارت لى ناكات. لەپىششدا كە رەنگە
 قومىك دەرمان بتخاتە خەۋ، پاش سى مانگ ۋەھات لى دى نىو شوۋشە دەرمان بەشت
 نەكات بۇ تاقە خەۋىك.

تاقە دەرمانىك كە بەيىلم بەكارى بەيىت برىتەيە لە دوو دەنك (ئەسپىرىن). ئەۋەيش
 دەبى لەۋ كاتانەدا بەكارى بەيىت كە دەمارەكانت توند بوۋ بن ۋ ھەستىش بىكەيت بەبى
 ئارامىيەكى سووك. ئەۋ دوو دەنك ئەسپىرىنە لە بارىاندا ھەيە دەمارەكانت خاۋ بىكەنەۋە ۋ

ئارامىكى وايشت پىن بېخىشنى كە بتخەنە سەر پىنگاي نوستىتىكى ئاسايى بەئاسانى. بىن گومان ئەمە جىايە لەوئە دەرمانى خەو لىن خەرە بەكار بەيىت.

قەسەبەكى تىرىش ماوہ لە بابەت داوودەرمانى وەھاوہ پىت بلېم تۆ لە توانادا ھەبە بەشپوئە ئاسايى جەلەوئە خەو لىكەوتن بىخەپتەوہ دەست خۆت، جا لەم پىناوہدا پىتوئىت بەھىزى وىستەن و خۆراگرتن ھەبە، داوودەرمەن نۆشېن جگە لەوئە كە بەكەلكت ناپەت دەشپىتە ھۆئە كزكردنى ھىزى وىستەن و خۆراگرتت كە تۆ لەسەريان داماوئە.

ئەو شتانەئە پىتوئىتە خۆتەيان لىن بىپارىزىت

۲

لەم بەشەدا خەرىك ئەبەم ئەو شتانەت پىشان بەدەم كە تۆ پىتوئىتە خۆتەيان لىن بىپارىزىت بۆ ئەمەئە بەئارەزووى خۆت شەوئىكى بىن خەم رابىوتىت.

ھەرەك بۆت دەرتەكەوئە ئەو شتانە لە رووئەكەوہ لەبەك ئەچن: ئەوانە ھەمووئە ھورۆم دەبەنە سەر ھۆش، ماندووى بەكەن و بىوورۆتەن لە راستىدا ئەگەر پىنگا بۆ ئەو ھەموو شتانە بەرەللا بەكروئە كە لە دەمەوئىوارىدا كەلەكە دەبن لەناو مېشكماندا لە بارىندا ھەبە ئەو لەنگەرە ئاسايىبەئە لە ناوئە ھىزەكانى لەشماندا ھەبە تىكىيان بەدەن.

دەمەوئە ھەر لە ئىستەوہ پىت بلېم ئەو شپوئەبەئە كە شەوئە پىن رۆژ ئەكەپتەوہ، بەندە بەو شپوئەبەئە كە رۆژگارى پىن بەسەر دەبەت.

ئەوہ بوو لە نووسراوئىكى ترمدا، بۆ نمونە ئەو پىساوہ ھىنا بووہوہ كە خەو لىن نەكەوتنەكەئە خۆئە ھەر بەوہ چارە كەردبوو، كە ھەموو فرمانەكانى خۆئە لە شپوئەبەئەكى مەندى و نەرمونىانيدا جىبەجىن كەردبوو. ئەمەيش ئەوہ دەگەيىنئە: بۆ ئەمەئە شەوہكانمان بەخەوئىكى بىن خەمەوہ بەسەر بىبەن پىتوئىتە لە كاتى ھوشيارىماندا تا پىتمان دەكروئە خۆمان لە پەلە پەلەكردن و قاووقىزكردن دوور بىخەينەوہ. پىتوئىتە دۇنيا بىن لەوئەبەئە كە رىگرتنى جوولانەوہكانمان تا بمانەوئە ئاسانە بەلام بەمەرجى كە خۆمان ماندوو بەكەين بەخۆراھىتان بەو خۆراگرتنەوہ. ئەوئەبەئە فرمانىكە ھەل ئەگروئە كە خۆمانى بۆ ماندوو بەكەين، نەك تەنبا لەبەر خەو لىكەوتن، بەلكو بۆ ئەمەئە بىتە يارىدەدەرمەن لە پىكەيئەئە سەر سووئە و ئارامى دەمارەكانىشماندا. كە ھاتىنە سەر ئەوئە لە كار و فرمانى رۆژانە بدوئەن مەن واى بەچاكتەر دەزانم كە بلېم خۆ زۆر ماندووكردن جاروبار دەبىتە

ھۆئە خەو لىن نەكەوتن. زۆرچارى وا ھەبە، مەرفۇت سەريان سوور دەمىنئە لەوئە كە خەويان باش نىبە و كەچى بەرۆژ وەرەشپىكى بەجگار ماندووكەريان كەردوہ. لە راستىدا بۆ ئەمە ھەر بەك لىكەئەوہ ھەبە. ئەوئەبەئە ھەبە كە ھەرەك دەرتەكەوئە لە وزە بەدەر لەشى خۆيان ماندوو كەردوہ، بۆبەكار بىستىيان پراوہ و پەكەيان كەوتوہ. ھىچ لەوئەبەئە گومان نىبە، كە وەرەزىن لەناو بايەكى خاوتىندا بەراستى بەكەلەكە بۆ لەش و ھۆش و، يارمەتەئە خەو لىكەوتنەبەئە دەدا. بەلام كوتوپر خۆ فرىدانە ناو وەرەشەوہ بىن رىگرتنى ئەندازەبەك لە خۆماندووكردندا، كارىكى تىگەيشتووانە نىبە. ھەر كاتى وەرەزىنەكەت گەيشتە ئەندازەبەكەئە وەھا كە تۆزىك ھەست بەماندووتى بەكەيت، بەخۆشپىبەكەوہ دەستى لىن ھەلگەرە. پىتوئىتە تۆ، بەوئەزىن ھەر ئەوئەبەئە كەواتە بەرۆژ دەبى خۆت لەم دوو شتە كەوئەبە بىپارىزى:

بەكەم: لەش زۆر ماندووكردن.

دووہم: مېشكى خۆ تىكدان.

بەلام لە شەوئە: شتى وا زۆر ھەبە كە پىتوئىتە بىن خۆمانى لىن بىپارىزىن، بۆ ئەمەئە نوستنەكەمان لىن تىك نەدا. ھەر لە ئىستەوہ دەبىلېم: جىبەجىكردنى ھىچ فرمانىكى مېشك كە قوولكردنەوئە بوئە، لە نىوہشەوئە باش نىبە. لە راستىدا شاگردانى خۆتەندىگانان بۆبەكار تووشى نەخۆشى خەو لىن نەكەوتن دىن، ئەم خوەديان گرتوہ ھەرەوہا شەرەزى گەلېك كەسېش لە خاوەن كار و پىشەئە ئازاد، ھەر بەمەوہ خويان گرتوہ. ئەوانە بەزۆر مېشكى ماندووى خۆيان كېش ئەكەن بۆ سەر فرمان بىن، ياخود بەھۆئە خواردەمەئە و رىكەرەوہ، خۆيان تىژ دەكەنە سەر كاركردن، كەچى لە دەمىكەوہ گوئەيان لە زەنگى سەروشت بووہ بەھۆئە ماندووتىبەئە تىگەياندوون كە لە تەنگانەدان و خەرىكەن لەناو بچن. جا ئەم جۆرە كەردەوئە سەر ناگرن، بىن ئەمەئە سەروشت جەزەبە بەخاوەنەكانىيان بگەيىنئە و تۆلەيان لىن بكاتەوہ. كە بىبەئە سەر لىدوانى كار و فرمانى ھۆشمان دەلېم: پىتوئىتە بەبىئە ياساى سەروشتى ئەندازەگىرى و سازبوون بەرپوئە بچىن. لە سەرەتائى رۆژدا، چەندمان لە توانايدا بىن، بام ھۆشمان بەكار بەيىن. بەلام كە شەو داھات و ھۆشمان نىوہ ماندووى لىتەت، پىتوئىتە لەسەرمان بەرەللاى بەكەين بەئارەزووى خۆئە ھەموو جۆرە بەزمىكى سووك و خۆش بكات. ئەوساكە ئەوئەبەئە كاتى خەوتن دىن، ئامادە دەبىن خۆئە فرى بداتە باوئەئە خاوبوونەوئەبەئە بىن دەنگوسەنگ و بوورئەنەوئەوہ.

ئەنجا ئىمەيش خەۋىكى خۆش و ئاسوودەمان لى ئەكەۋى بى ئەمەى بۆ كىشكردى خەۋ ناچارى ئەرك و نازار ياخود ھەموو جۆرە پشى پشيبەك بىن بۆى بكەين.

خواردنى خۆزشتىكى گران، لەپىش خەۋدا دەبىتە ھۆى خەۋ لى نەكەۋتن پىۋىستە ماۋەبەكى دوو سى كاتى بكەۋىتە ناۋەند شىۋخواردن و نوستنەۋە. بەختياربىبە بۆ تۆ ئەگەر بتوانىت لەپاش شىۋخواردنىكى تەۋاو گورج خەۋت لى بكەۋى بەلام زۆرتىر پروام واپە كە لە شەۋىكى زۆرخۆرىيى واتدا گەلېك جار رابىپەرپىت لە خەۋ جگە لەۋە خەۋىكى پاش خواردنىكى وا نە زۆر خۆش دەبى، نە ئاسوودە.

زۆرىبەى ئەۋ مۆتەكانەى سوارى ھەندى پىياۋ دەبن لە خەۋدا لەۋەۋە پەيدا دەبن، كە لەپىش نوستندا، ورگيان پر لە خواردن ئەكەن لىرەدا دەتوانم بلېم: ئەم خەۋ لى نەكەۋتنە، پىۋىست نىبە بەھۆى ساز نەبوونى خواردنىكى درەنگى شەۋ پەيدا بوو بى. دوور نىبە كە بەھۆى ساز نەبوونى خواردنى نىۋەرۆ ياخود پاش نىۋەرۆ يان ھى بەيانىبەۋە لە ورگدا پەيدا بوو بى.

ئىنجا ئەگەر دەتەۋى خەۋىكى باش بىخەۋى پىۋىستە لەسەرت خۆت پىپارېزىت لە گران سازبوونى خواردن لە ورگتدا. لە راستىدا پەيوەندىبەكى بەھىز ھەبە لە ناۋەند ورگ و مېشكدا. ئىنجا ئەگەر ھاتوو ورگ كەۋتە ماندوۋىتى و شلەژان و بى سەرەۋىبەۋە، مېشكىش چەشنى ئەۋ بەۋ دەردانە دەتلىتەۋە.

لىرەدا من خەمى ئەۋە ناخۆم، كە لە بابەت سازكردى خواردنەۋە لە ورگدا بەدرېزى قسە بكەم. بەلام ھەز ئەكەم بلېم: كە لە توانايى ھەموو كەسىكماندا ھەبە - بۆ ئەمەى لە خراپەكانى ساز نەكردى خواردن لەناۋ ورگدا، خۆى پىپارېزى - بەخۆشى و شىنەبىبەۋە نانېكى وا بخوات، كە لە ئەندازەدا بى و سازكردى لە ورگدا ئاسان بى و زۆر باش و پوختە بى. لە راستىدا، ئەگەر تۆ تەۋوشى ھەردوو دەردە گرانەكە بوو: خەۋ لى نەكەۋتن و گران سازكردى خواردن لە ورگتدا، ھېچ مەكە ئەۋە نەبى چارى گران سازكردى خواردنەكە بكە لە ورگتدا، بۆ ئەمەى لە دەست دەردەكەى تر رىزگارت بى و خەۋىش لە خۆبەۋە بىتە ناۋ چاۋەكانتەۋە، لە كاتى خۆيدا.

لەۋەپىش گوتم كاتەكانى دوایى شەۋ دەبى بەيارى و بەزمى بوۋزىتەنەرەۋە بەخت بكرىن. وا دەردەكەۋى ھەر كەسە بەجۆرىك لەم قسەبە تى ئەگات. ھەندىكىيان يارى (برىج) و جۆرەكانى ترى يارى (قاقەز)، بەچاكتىر شت دادەنېن بۆ رابواردن. لەگەل ئەمەيشدا لەۋ كەسانە زۆرى وا دەناسم كە چەند كاتىك لەناۋ جىگاكانياندا بەسەر دەبن،

ئىنجا خەۋ دەچىتە چاۋيان. ئەۋەيش لەبەر ئەۋەبە كە لە كاتى يارىكرىندا، رىگيان داۋە بەخۆيان دەماريان كرژ بى. (قاقەز)ەكان لەپىش چاۋياندا ھەل دەپەرن، مېشكىيان ناچار دەبى بەۋ گىروگرفتەنەۋە خۆى خەرىك بكات كە ئەۋ سەماكەرە بەدخوۋانە دروستىيان دەكەن.

ئەگەر بەم جۆرە تەۋوش بوو بىت، ھەر وا باشە كە ئەۋ يارىبانەى پىۋىستىيان بەگرەۋىكى توند و گران ھەبە، ياخود خاۋەنى گىروگرفتىكى زۆر گران، خۆتبان لى پىپارېزىت. رەنگە تۆ زۆر گرفتارى يارى (برىج) بىت، بەلام ئەمە ھەرچەندە گران بىت بەلاتەۋە، ھەرگىز ھاۋتاي خەۋتن و گرنگى خەۋتن ناكات، تا لەبەر ئەۋ خەۋەكەتى لە پىناۋدا بەخت بكەبىت.

بەلام ئەگەر تۆ پىت نەكرىۋازى لى بەئىنى، ھەر ھېچ نەبى لە درەنگانىكى شەۋدا ئەۋ يارىبە مەكە. پىش ئەمەى بچىتە سەر جىگا نىۋ كاتىك خۆت بىسەنەرەۋە. بۆبەكا بەتايبەتى لە يارى (برىج) دووام، چونكە لە ھەموو يارىبەكى تر پىر لەناۋ مالاندا باۋى سەندوۋە. بەلام ئەۋەى لە سەرەۋە گوتم، پىۋىستە لە ھەموو يارىبەكى گرەۋبازبىتردا پىپەرەۋى بكرى.

زۆر كەسى وايش ھەن، ھەز ئەكەن كاتى ئىۋارانى خۆيان بەگفتوگۆۋە بەخت بكەن. ئەۋە لە راستىدا تا ئەندازەبەكى گەرە خۆ ئامادەكردىكى باشە بۆ نوستن. بەلام ئەۋەندە ھەبە پىۋىستە خۆيان لەۋ چەقە چەق و بەربەرەكانىبەنە پىپارېزىن، كە دەمار توندىيان لى دەۋەشىتەۋە و رىگا دەدەن بەدوۋبەرەكى پر لە شاتە شات. بەۋىتە، وا چاكتەرە گفتوگۆكەرەكان خۆيان دوور بىخەنەۋە لەۋ بابەتەۋە كە سەر بەئان ياخود بەزىنگارى (سىياست)ن. چونكە زۆر كەسى وا ھەن، بىروباۋەرى دامەزراۋيان ھەبە لەۋ بابەتەۋەدا. ھى وايش ھەن گرفتارى ئەۋ بىروباۋەرەنەن و گەرمن لەسەر پاراستىيان. لەبەر ئەۋە، زۆر بەئاسانى ئەۋ جۆرە كەسانە تىكەدەچن، ياخود دللى يەكتر دەشكىن بەخۆرابى.

لەۋ بابەتەۋە گفتوگۆ بكە كە ھەموو كەس ھەزبان لى ئەكەن بۆ ۋىنە: ۋەزىن، گەشتوگوزار، سەرکەۋتەكانى مروف. دەنگوباسى ناۋازە، ئەمانە ھەموۋىيان تا ئەندازەبەكى گەرە بابەتى خۆش. لەبىرت نەچى ھەموودەم دەسەلاتت ھەبە، چى بلېت و چى گوى لى بگرىت. ئەم دەسەلاتت بەكار بەئىنە. ئەگەر ھەستت پىر كىر، يەكېك ھەبە و دەبەۋى بەدەم ھورۆمىت بباتە سەر، خۆت رابگرە، بى دەنگ بە. بەلام ئەگەر دوو كەسى تر دەستبان كىر بەم شەرە قسەبە، تۆ ناچارىت دەبى لىيان جىا بىتەۋە.

له راستیدا، بۆ تو و چاکتره که بئی دهنگ و بهسه زمان بیت له و کاتانهدا که ههست دهکهیت بهچهقه چهقیکی گهرم خهریکه بقهومی له درهنگه کاتیکی شهودا. گفتوگۆی به نارام و بئی وهی، بئی گومان شتیکی باشه. بهلام چهقه چهقکردن له ههرچیبهک بئی پووچ و بئی فه ره. بهلام نهگهر پیش نوستن بئی نهوه ههر به جاریک بئی فه ره و کوشندهیه.

چونه سهر جیگایش له کاتی پشم و قین و تووره بیدا، بهستراوه بهم کهینه و بهینه بهوه. ئنجا نهگهر هینامانه پیش چاومان که تووره بوون تا نه اندازه بهکی له سهده په نجا، تهوژمی خوین بلند دهکاتهوه، بوومان دهرده کهوی که تووره بوون چ کاریکی خراب دهکا له دهر وون و دلئی نوستوه که. نهوه فه زمانه ی که له نووسراوی پیرۆزدا ههیه و دهلی: (نهکهیت بهیلتیت تووره بیه کهت بگاته بانگی شتوان)، نهوه پیشان دهدا، که هه ندی کاتی و ههیه، مرۆف تووره ده بئی بهلام شیت نهوه کهسهیه که بهو تووره بیه وه بهچیته ناو جیگای نوستنه کهیه وه.

ژیری نهوه تا، له ده مه و ئیواراندا خۆت له تووره بوون بیاریزیت. بهلام نهگهر بهر پیکهوت له پر تووشی رق و تووره بیه کی توند بوویت، ئیتر تویش پیوسته بهه موو رهنگی خۆتی لی رزگار بکهیت پیش نه مه ی بنوویت. بۆ نه مه ی بکهیت بهو ئامانجهت، چاکترین ریگا نهوه تا خۆت خهریک بکهیت به له ش بزواند نیکه وه.

جا له بهر نه مه ی گهره یی نرخ ی نه م بیرو با وه ره م بۆ دهر که و تووه، هه موو ده م خهریک ی نه وه م که ئیواران زوو به کاری بهینم. نهگهر ئیواره یه ک ههستم پی کرد که تووشی دل ناخۆشی ده بم، ده مو ده ست ده ست ده که م به گهرانیکی دوور دریتز و گور جوگۆلانه، هه ناسه ی پر به سنگ و قوولی له گه لدا بۆ ده دم. به م جو ره نه وه هیز و هه ره ته ی که له له شمدا کو ده بیته وه به جوانی به کاری ده هینم. نه گینا له پیناوی تووره بیه کی پر و پووچدا به کار ده هات. ههروه ها به م جو ره سه ره له نو ی چ له گه ل خۆم، چ له گه ل هه موو لایه کدا ناشت ده به وه و ده ساز تیه وه.

ههروه ک گه لیک جار له شه و گاره دریتزه کانی زستاندا روو ده دات که زۆر ده مینیه وه له مالد، یاخود له شوینانی تر دا به یی گفتوگۆ و گه مه و یاری، پشم و قین به ئاسانی دل مان داگیر ده کات. جا که وای لی ههات بام له شتی و خۆمان بیاریزین، به تاییه تی له و ئیوارانه دا که رۆژگاریکی پر کار و فرمان و نه رک و ئازارمان رابوار دووه.

گه لیک که س خویندنه وه ی نووسراوان له کاتی بئی فرمانیدا، به رابوار دنیکی باش داده نین. منیش لام وایه نهگهر بیته خوینهر بتوانی نووسراوی باش هه لبیژیری بۆ خویندنه وه ی خۆی، ئیتر هه یج له وه چاکتر نییه بۆ ئاماده کردنی هۆش بۆ خه و لیکه وتن.

بهلام زۆر پیوسته خۆی بیاریزی له و بابه تانه ی دلئی بریندار ده کهن. ههروه ها له و چیرۆکه پر تاوانانه و سه رگوروشته پر نه ندیشه سامناکانه ی سه ر له پیاو ده شیوتن و ئازاوه ده خه نه دلئیه وه.

بهلام من هه یج به زه بییه کم به و که سانه دا نایه ته وه که مو ته که سوار یان ده بی و، که چی پیش نه مه ی بنوون، می شکیان پر ده کهن له بابه تی خراب و پر ئاراهه. نهگهر نه م جو ره ویتزه کاری خراپ لی نه کات، گو ی مه ده ری له سه ر رهوشتی خۆت برۆ، بیخوینه ره وه.

بهلام نه وه ییش ده زانم که زۆر که سی و اه هیه، ناشی بیخوینیه وه جگه له وه به سه دان نووسراوی و اه هه ن هه م خۆش و هه م به که لکیشن. کاریکی په سند له هۆش ده کهن و ده یخه نه سه ره و ت و ئارامه وه. لی ره دا مه به سم له و نووسراوانه به که له بابه ت ژیا نی گه وره پیاوان و گه شتوگوزار و بابه تانی هه مه ره نگه وه ده و ی.

یه کی له و خووانه ی که ده بی هه لبگیری، خوار دنه وه ی نه و خۆراکانه به که مرۆف وریا ده که نه وه، له کاتیکی پیش نوستندا نه م خووه زۆر که سی تووشی خه و لی نه که وتنیکی کاریگهر کردوه. چای پر ره نگ و قاوه ی ره ش، ده بی کاتیکی بخورین که سی کاتی مایی بۆ نوستن. هه ر کامیکیان بگریت وریا که ره وه یه کی به هیتزه. هه ردوو کیشیان له باریاندا هه یه که ناو ورگ تیک بدن. بهلام چای زۆر سووک، یاخود قاوه یه ک که شیریکی زۆری تی کرا بی، به هه موو ره نگ زیان نابه خشن. ههروه ها چاکتره پیاو خۆیشی له جگه ره کیشانی زۆر بیاریزی به تاییه تی له کاته کانی ئیواریدا. خه وتن کاریکی سه رو شتیبه بۆ نه وانه ی که پیچه وانه ی ده ستووری ئاسایی ژیا ن ناجو لیته وه، به ئاسانی پیک دی. هه ندی جار نه و ده ستووران له ژیا نی ئیمرۆدا زۆر به ئاسانی ده شکینرین بئی نه مه ی هه ستیان پی بکری. زۆر جاری وایش هه یه خه و لی نه که وتن یاخود خه و ی ناشی و پاشی، سه ره تای گیژوویتی و شیتبوومان ده رده خات.

نهگهر ئیبه خووه کا ئمان بخه یه نه ژیر باری تا قی کردنه وه وه، ده مو ده ست هه له کانی خۆمان بۆ ئاشکرا ده بی. ئنجا نهگهر توژیک ژیر بین، پیوسته زۆر به وریایی و له سه ر خۆییبه وه خۆمان له و هه لانه مان دوور بخه یه وه. خۆ چه واشه کردن، که یه نه وه یه که، پر گیرو گرفتتر ده کات. چونکه خه و لی نه که وتن به د کرداره، هه ر تاکه جار یک سه ری ده رخست، خۆی گه شه به خۆی ده کات و به زوویی گه وره ده بی.

که واته پیوسته ئاگادار بیت، له دهر که وتنی نیشانه کانی نه م نه خۆشیبه. مه ترسی و خه فته سه رت تی نه کات. چونکه خه و لی نه که وتن، که هیشتا له سه ره تایدا بی، جیی

ترس نییه و چاره‌کردنی‌شی گران نییه. تو هرچند به‌نازایه‌تییه‌وه به‌رامبه‌ری بکه‌یت،
ئه‌ونده به‌ناسانی لپی رزگار ده‌بیت. خه و لی نه‌که‌وتنه‌کەت، به‌هەر پله‌یه‌ک گه‌یشتی، من
به‌دل پیت ده‌لیم پتی ناوی خوت هه‌ناسه سارد بکه‌یت و بی هیوا خوت به‌یلتیه‌وه له‌وه‌ی
که به‌دلی خوت چاک ده‌بیته‌وه.

نامۆزگاری

۳

ئه‌مه‌وئ له‌م به‌شه‌دا، چەند پیتشیا‌زێتیک به‌خه‌مه به‌رچاو بو زالبوون به‌سه‌ر خه‌و لیکه‌وتن
و ئاسان‌کردنیدا.

ئه‌م پیتشیا‌زانه، پیتوستن بو ئه‌وانه‌ی خه‌و لی نه‌که‌وتن په‌ریشانی کردوون. هه‌روه‌ها
پیتوستیشن بو ئه‌وانه‌ی تووشی نوستنیکه‌ی ده‌مه‌ده‌می یاخیبوون ده‌بن. به‌لام ئه‌گه‌ر
نه‌خوشییه‌که سووک بی پیتوست به‌هیچ ناکات، به‌خو‌پاراستن نه‌بی له‌و شتانه‌ی که له
به‌شی پیتسوودا ناومان بردن.

پیاو ده‌توانی نووسراویکی زۆر گه‌وره‌ دابنی له‌ بابەت ئه‌و نامۆزگارییه‌ خو‌پایه‌بانه‌وه که
هه‌موو رۆژ ده‌درین به‌گویتی خاوه‌ن نه‌خوشییه‌ی خه‌و لی نه‌که‌وتنی به‌سه‌زماندا. بو وینه، ئیمه
هه‌موو رێگایه‌کی (به‌رخ ژماردن) ده‌زانین جگه‌ له‌وه زۆر رێگای تریش هه‌یه‌ وه‌ک ئه‌و.
ئه‌وسایش و ئیستایش ئه‌و رێگایانه‌ به‌بی که‌لک داده‌نیم. ئه‌و رێگایانه‌ که‌س نایان گری،
ئه‌وانه‌ نه‌بن که ناتوانن هۆشیا‌ن دوور به‌خه‌نه‌وه له‌ گیروگرفت و بیکردنه‌وه‌ی پر خه‌م. له
پاستیدا له‌ رێگای (به‌رخ ژماردن) و وینه‌ی ئه‌و، رێگای باشت‌ه‌ن که‌مانگه‌پیتن به‌م
ئامانجه‌مان.

ئه‌و بیره‌ سه‌رانسه‌ر خراپه، چونکه‌ دووره‌ له‌ سروشته‌وه. تو که به‌کاری به‌ینی، فرمانیک
ده‌ده‌یت به‌سه‌ر هۆشتدا که نه‌ به‌لایه‌وه په‌سند، نه‌ به‌که‌لکیشی دی. جگه‌ له‌وه تو
هه‌موو ده‌م گومان ده‌به‌یت له‌ سه‌رکه‌وتنی بیره‌که. ئه‌وه‌یش ئه‌وه ده‌گه‌پیتن که سه‌رناکه‌وی.
به‌واتایه‌کی تر: ئه‌م رێگایه‌ ناراسته، چونکه‌ به‌جو‌رێکی وا به‌کار ده‌هینری که پیاو له
ده‌روونی خو‌ی زۆرتر له‌ پیتوست ناگادار ده‌بی و هه‌ستی پیت ده‌کات. هه‌روه‌ک له‌مه‌ودوا
بو‌مان ده‌رده‌که‌وی، خه‌وتن نه‌ ده‌رده‌په‌پینری، نه‌ ده‌شکینری به‌لام زۆرجاری وا هه‌یه
ده‌توانری چوار لای بگیری، ئه‌ویش به‌هۆی جووله‌یه‌کی پیتچاوپیتچه‌وه...

بو ئه‌وه‌ی بیری ناخۆش نه‌ییته‌ میتسه‌که‌وه، چاکترین فیله‌ ئه‌وه‌یه که هۆش به‌خرتیه‌ سه‌ر
چاوئه‌نداز و کاره‌ساتی خۆش له‌ ژبانی هه‌مووماندا، بیره‌وه‌ری خۆش هه‌ن که له‌ هۆشی
شارراوه‌دا کو‌بوونه‌وه. هه‌ر کاتی به‌مانه‌وی ئه‌م بیره‌وه‌رییه‌ وردانه‌ هه‌لکیشینه‌ سه‌روه‌ه و
ده‌ریان به‌خه‌ین، ده‌توانین بیکه‌ین. هه‌رچی له‌وه پیت دلی خۆش کردین، ئیتسته‌یش
ده‌توانی دل‌مان خۆش بکات، ئه‌گه‌ر به‌یینه‌وه پیت چاومان.

منیش زۆر باش ده‌زانم، که گه‌لێک که‌س توانیویه‌ خه‌وی یاخی به‌م شپوه‌ ئاسانه‌ جل‌ه‌و
کیش بکه‌ن. ئه‌م شپوه‌یه‌ له‌ شپوه‌ی (به‌رخ ژماردن) هه‌که‌ چاکتره، چونکه‌ گه‌شی و
خۆشییه‌ک ده‌دا به‌دل.

به‌پیتوستی نازانم که پیت بلیم چی به‌خه‌یته‌ پیت چاوت هه‌رچی له‌وه پیت دلی خۆش
کرد بیت، به‌کاری ئه‌مه‌ دی. ئایا چ شتیک له‌وه خۆشتره و ئارام زۆرتر به‌دل ده‌دات له‌وه‌ی
که چاوئه‌ندازی زریه‌کی شه‌پۆل هاو‌پۆ. یاخود چاوئه‌ندازی لادیه‌یک له‌ هاو‌بندا، یا هه‌ر
چاوئه‌ندازیکی تری سروشتی جوان بیت، به‌یتریه‌وه پیت چاوی؟

له‌م جو‌ره‌ فیلا‌نه، زۆرم تاقیکردۆته‌وه به‌لام له‌ یه‌که‌کیاندا سه‌رنه‌که‌وتم. له‌به‌ر ئه‌وه،
بروام وایه‌ که چاکتر ئه‌وه‌یه، پیاو بیری خو‌ی زۆرتر به‌به‌شی له‌شه‌وه‌ خه‌ریک بکات. لیره‌دا
چاو زۆر به‌کار دی. له‌ کاتی خه‌و لی نه‌که‌وتندا هه‌موو ده‌م بو‌م ده‌رده‌که‌وت که بایه‌خ به‌چاو
زۆرتر ده‌دری. له‌ چاو‌ه‌کاندا وا ده‌رده‌که‌وت که هه‌رچی ئازاری میتسه‌ هه‌یه و له‌ خه‌و لی
نه‌که‌وتن په‌یدا بووه، له‌و دوو ئه‌ندامه‌ی له‌شه‌دا کو‌بووه‌ته‌وه. هه‌رچه‌نده‌ هه‌ر دوو چاو‌ه‌کان
له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ماندوو ده‌بوون، به‌لام له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ریش ناگادار و وربا ده‌مانه‌وه به‌هۆی
ئه‌و خه‌و لی نه‌که‌وتنه‌وه.

دیاره‌ چاو به‌زۆری له‌ ماسولکه‌ دروست بووه، ئه‌گه‌ر هاتوو له‌شی چاو‌ه‌که‌مان ماندوو کرد
زۆری پیت ناچی ده‌سه‌رووی و ده‌قووچی. بو ئه‌مه‌ی بگه‌یت به‌م ئامانجه‌ هیچی پیت ناوی ئه‌وه
نه‌بیت که گلیته‌کانت به‌لای راست و چه‌پدا بسوورپیتسته‌وه پاشان چاو‌ه‌کانت بقووچیته
به‌لام له‌پیت ئه‌مه‌دا ئه‌وه بکه‌یت گلیته‌کانت داخزیتنه‌ خواره‌وه، ئنجا سه‌یری بنکی لووتت
بکه. ئه‌م که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه ده‌توانیت دووباره‌ بکه‌یتسه‌وه، تا ده‌گه‌یت به‌ئامانجه‌ی خوت له
پاستیدا ئه‌م فیلا‌نه که‌لکێکی سی لکییان هه‌یه که تو گلیته‌کانت ده‌سوورپیتسته‌وه، یاخود
سه‌ر به‌ره‌و خوار سه‌یری سه‌ر لووتت ده‌که‌یت، وات لی دی به‌گران نه‌بی ناتوانیت بیره‌ له
هیچ شتیک بکه‌یتسه‌وه. خوت شاره‌زایت که ئه‌گه‌ر مرۆف بکه‌ویتسه‌ بیکردنه‌وه‌یه‌کی

قوللوه، ههر دوو چاوه کانی ته ماشای پیشه و ده بیان ده کهن. ئنجا که چاوه کانی خوت و هرگپرا، ههر له خوتوه و از له بیرکردنه و هی قوول ده هینیت.

دووم که لکیشی له وده دایه، که به هژی گلینه سوورانده و ده که ماسوولکه کانی چا و ماندوو ده بن.

به لام که لکی سیبم، ههروه که درده که وئ له وده دایه که گلینه کان سهر بهره و خوار ده بنه و ه تاریکاییبیه کی قوولتر ده که ویتته سهر چاوه قووچاوه کان. چاکتر ئه ویه که له سهر ئه م کهینه و بهینه یه نوچ بگریت، و ایش بهینیتته پیش چاوت که ته ماشای بوشاییبیه کی ره شی پان ده که یته.

بۆ پیشاندانی ئه م مه شقه، ناچار بووم چهند دیرتیک بنووسمه وه. به لام زۆر به ئاسانی جیبه جی ده کړئ و هه رچی چۆنیکیش بی له وزه تدا هه یه بیکه یته. من نالیم ئه مه چاره کردنیکی بی هه له ده بی. یاخود چاره کردنیکی وایه که له وه چاکتر ده ست ناکه وئ. به لام من وام هاته پیش چا و که به که لک بی. که واته هه لده گری به کار بهینری و تاقیبش بکریته وه.

جوړه که م خوتنیبیه کی می شک هه یه، له گه ل نوستندا پهیدا ده بی ئه وه بو له سهره تای ئه م نووسراوه دا له مه دواین. که واته ههر جوړه مه شقییک له ته وژمی خوتن که م بکاته وه بۆ سهر می شک، به که لکی ئه م نه خوشی خه و لی نه که و تنه دئ.

سا ههر له بهر ئه مه یه که پیا و له پیش ئه مه ی بچیتته جیگاوه، شتیکی گهرم بنوشی، چاکتره. ئه و خواردنه وه گهرمه خوتن کیش ده کات بۆ ورگ، به هژی ئه وه و خوتن له می شکدا سووک ده بی. له راستیدا هه موو خواردنه و ده یه کی سووک بۆ ئه م مه به سه به که لکه. جگه له وه گه لیک خواردنه وه ی ناسراوی باش هه یه به که لکی خه و لی خستن دئ، به لام له هه موویان چاکتر شیری خاوتینه. ئه گهر شیره که بۆ تو گران بوو، بۆ سازبوون له ورگتدا که می یک خوتی تی بکه.

ئه ویش باشه، ئه گهر له ته نشت پیخه فه که ته وه، هه ندئ شیری گهرم له شووشه یه کی گهرمی پاریزه دا دابنیتی. تا ئه گهر به شه و له خه و خه بهرت بووه و به دل ویستت زوو بخه ویتته و به شینه یی ئه و شیره بخوتته وه و که م که م تا دوو پارچه بسکوبیتیکی له گه لدا بخوتت. سه رنج بده، ده لیم (به شینه یی) و (که م که م)، که واته پیوسته هه ست به خوشی و (سه ر ئاسووده یی) بکه یته، له باره ی له ش و هوشته وه.

جگه له وه، ریگه یه کی ئاسانی تریش هه یه، که خوتن له سهر وه کیش ده کاته خواره وه. ئه ویش ئه وده تا که شووشه یه ک ئاوی گهرم به کار بهینیت. چونکه پی که سر بوو به سه رماوه، له وانه یه نه هیلتی خه و بچیتته چاوی مرؤف. جا ئه گهر له و که سانه یته که هه ز ناکهن شووشه ئاوی گهرم به کار بهینن، هه یچ نه بی گۆزه و بییه کی خوری ئه ستووری ناو پیخه ف له پی بکه.

جگه له وه مه شقیکی تریش هه یه بۆ کیش کردنی خوتن بۆ پیبیه کان. قاچه کانت باش رابکیشه، په نجه کانی پیت به ره پی شه وه پاشان په نجه کانت بشکینه به پاشه وه، پاژنه کانبشت پال پیوه بنی بۆ پی شه وه. ئه م جوولیه چه ند جاریک دوو باره بکه ره وه. هه تا وات لی دئ هه ست به گهرانی خوتن ده که یته له پیبیه کانتدا. واته هه تا پیبیه کانت گهرم دادین پاشان بۆت درده که وئ ئه م فیله یه جگار به که لکه.

له راستیدا، ئه م پیشنیازانه ی من که مه کی وریایی و ئه رکی ده وئ. دووور نیبیه ئه مه نده ت به س بی ئه گهر بارت زۆر گران نه بی. جاروباری و ایش هه بووه، که پیوست بووه، له مانه زۆرتر بکه م. به م ره نگه گه یشتمه ئه م تاقیکردنه و ده یه یه که پیبیه کانم به (خه رته له) گهرم بکه مه وه. به هه موو دلیکمه وه ده یلیم که ئه م جوړه گهرماوه به که لکه. ره نگه ئه مه له وانی تر زۆرتر ئه رکت بخاته سهر، به لام چونکه به که لکه، ئه و ئه رکه ده هینتی بۆی بخرتته سهر شان. بۆ ئه م گهرماوه، پیوستیت به هه یچ نیبیه، به هه ندیک ئاوی له کول نه بیته، له گه ل که می یک تووی خه رته له دا. ته نانه ت خه رته له ی په رنده و گیانله به رانی مالییش وه ک خه رته له ی ئاسایی، بۆ ئه م بابه ته به که لک دئ، بیجگه له وه زۆر هه رزانتريشه.

نزیکه ی دوو که وچکی چیش خواردن، بکه ره ناو ته شتیکی پانه وه، که بارستایی شه ش گری (ئینج) ئاوی له کولی تیدا بی. دابنیشه و هه ردوو پیت به ره ناو ته شته که وه. هه رچه ند زانیت ئاوی ناو ته شته که خه ریکه سارد بیته وه، هه ندیک تر ئاوی له کولی بکه ره سهر.

ئه وهنده ی پی ناچیت، پاش پینج یاخود ده وردیله (دقیقه) یه ک، خه و ده چیتته چاوه کانتته وه. به لام ئه گهر سه بریکی پیبیه کانت بکه یته بۆت درده که وئ ده ماره کانت ئه ستووریون و به رزیش بوونه ته وه. ئه مه یه ئه وه ئه گه یینی که خوتن گه ی کردوو بۆ پیبیه کانت. به لام وا چاکتره له سهر ئه م کاره برؤیت تا ماوه یه کی که م پاش ئه وه ی هه ستت کرد به و نه وزدان.

دیته‌وه بیرم، که من جاریک دوو جار له کاتی به کارهینانی ئەم جوړه گه‌رم‌اوه‌دا
ئەو‌نده‌ی ئەما بوو خەوم لێ بکه‌وئ. که چی له‌و سه‌رده‌مه‌یشدا بوو، که زۆر به‌گران خەوم
لێ ده‌که‌وت. ئە‌ی ئە‌گه‌ر وام لێ نه‌هاتایه، چۆن به‌رگه‌ی ناخۆشیی گه‌رم‌اوی خه‌رت‌ه‌له‌م
ده‌گرت؟

له‌ راستیدا، بۆ ئە‌م جوړه گه‌رم‌اوه، ده‌بێ له‌ پانزه بیست وردیله به‌ول‌اوه به‌خت نه‌کری.
ده‌بوو پێم بگوتیتایه له‌پاش به‌کارهینانی ئە‌م گه‌رم‌اوه، ده‌م‌وده‌ست بجیتته ناو جیگاوه. وا
چاکتره، هه‌تا پیت ده‌کری که‌متر خۆت هوشیار بکه‌یت‌ه‌وه له‌ وه‌ه‌وزه‌که‌ت، بۆ ئە‌مه‌ی
به‌خاوییه‌کی ته‌واوه‌وه، خۆت فری بده‌یتته ناو جیگاگه‌ته‌وه هه‌روه‌ها تا پیتشت ده‌کری بێ
ده‌نگ‌وسه‌نگ بیت.

ئنج‌ا ئە‌گه‌ر به‌وه زوو خه‌وت لێ نه‌که‌وت و، خه‌وه‌که‌یشت چ‌ه‌ند کاتیکی پێ نه‌چوو، ئە‌و
ده‌مه‌ منیش مافم هه‌یه، هه‌تا پێم ده‌کریت سه‌رم له‌ کارت سوور بمی‌نی. ته‌نانه‌ت گه‌رم‌اوی
ئاسایییش بۆ زۆر که‌س به‌کار دئی بۆ خه‌و لێ خستنیان. چونکه له‌ باریدا هه‌یه خۆین بلاو
بکاته‌وه بۆ سه‌ر پیتست و، ته‌ووژمی خۆت‌نی‌ش له‌ سه‌ردا سووک بکات. له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا
هه‌ندیکی وا هه‌یه له‌م گه‌رم‌اوه ئە‌م که‌ڵکانه نابینی. له‌ راستیدا منیش یه‌کیکم له‌وانه.

له‌به‌ر ئە‌وه وام پێ باش بوو، هه‌موو رۆژتیک به‌یانیان زوو خۆم بشۆم. که‌واته له‌م
بابه‌ته‌وه شاره‌زای خۆت بیه. ئە‌گه‌ر زانی‌ت سه‌رشتن به‌ئاوی گه‌رم به‌کارت دئی بۆ له‌ش
خاوبونه‌وه‌ت و سه‌ر سووکیت، ئە‌وا هه‌موو جاریک له‌ نزیک کاتی خه‌وتت‌دا به‌ئاوی گه‌رم
خۆت بشۆ.

له‌ هه‌ندی باری خه‌و لێ نه‌که‌وت‌ندا، ئە‌گه‌ر ژوو‌ره‌که به‌ته‌واوه‌تی تاریک نه‌بێ، به‌ئاسانی
راوی خه‌و ده‌کری. ئە‌وه‌یش ره‌نگه له‌به‌ر ئە‌وه بێ، که له‌به‌ر رووناکی کزدا هۆش خا و
خلیچکانه خۆی به‌که‌لوپه‌لی نزیکه‌وه خه‌ریک ده‌کات. له‌ کاتی وادا زۆر به‌خۆیه‌وه خه‌ریک
نابێ. له‌به‌ر ئە‌وه که‌متر خۆی نزیکه‌ی بیره‌کردنه‌وه‌ی قوول ده‌کات. له‌ راستیدا چ‌رايه‌کی
کاره‌بایی کز که به‌په‌رده‌یه‌کی شین یان سه‌وز داپۆشرا بێ، بۆ ئە‌م مه‌به‌سه‌ی ئیتمه زۆر به‌کار
دئی. ئیست‌ه‌یش وام پێ باشه، که ئیتر له‌مه به‌ول‌اوه، پێش‌نیازی ترت پێشکه‌ش نه‌که‌م،
نه‌وه‌ک سه‌رت لێ بشی‌وئ. به‌هه‌موو ره‌نگ، هه‌یچ گومانی تیدا نییه، که پێش‌نیازیکی
به‌که‌ڵکی وا که به‌ئاسانی جیبه‌جی بکری، گه‌لێک چاکتره له‌ بیست پێش‌نیازی وا که
پروپوچ بێ. ئە‌و پێش‌نیازانه‌ی له‌ سه‌ره‌وه ناوم بردن، ده‌رکه‌وت که بۆ من به‌که‌ڵک بوون،
هه‌روه‌ها بۆ زۆر که‌سی تریش که تاقییان کردبوونه‌وه به‌که‌ڵکبوون.

به‌لام له‌و کاتانه‌دا که که‌م روو ده‌ده‌ن و منیش تووشی نه‌خۆشی خه‌و لێ نه‌که‌وت‌ن دیم،
خۆم ده‌زانم، که چی پێویسته بیکه‌م. ئە‌وسا که ناچار ده‌بم گه‌رم‌اویکی له‌ کۆل به‌خه‌رت‌ه‌له‌وه
به‌پێیه‌کانم بکه‌م، پاش ئە‌وه گه‌نجینه‌ی ته‌ختی نوسته‌نه‌که‌یشم هه‌ندی شیرگی گه‌رم و
بسکویتی تی بکه‌م. ئامۆژگاریت ده‌که‌م که پێش هه‌موو شتیکی ئە‌و دوانه تاقی
بکه‌یت‌ه‌وه.

ئنج‌ا ئە‌گه‌ر بۆت ده‌رکه‌وت ئە‌وانه به‌که‌ڵک نایه‌ن، ئە‌وسا که خۆت ده‌توانیت چاره‌ی تری
بۆ بدۆزیت‌ه‌وه. مرۆف، هه‌موو وه‌ک یه‌ک نین. چ له‌ رووی له‌شه‌وه چ له‌ رووی هۆشه‌وه له
یه‌ک جیاوازن. جا هه‌ر که‌سه، پێویسته له‌ سه‌ری که چی به‌که‌ڵکی دئی ئە‌وه به‌کار به‌ی‌نی.
هه‌رچ‌ه‌ند چاره‌یه‌ک ده‌دۆزیت‌ه‌وه بۆ خه‌و لیکه‌وت‌ن، خه‌ریک به‌ تا پیت ده‌کری،
به‌شپۆیه‌کی خۆی و سه‌روشتی به‌کاری به‌ی‌نی. خه‌ریک به‌، هۆشت نه‌چیتته سه‌ر ئە‌و
ئامانجه‌ی که بۆی تی ده‌کۆشیت. واتا بیری لێ نه‌که‌یت‌ه‌وه. ئە‌مه‌ شتیکی زۆر گرنگه، که
پێره‌ویی بکه‌یت.

خۆت وا پێشان بده که لیتی که‌مته‌رخه‌میت. هه‌رچ‌ه‌نده له‌ راستیدا زۆر به‌ته‌نگیه‌وه‌یت.
به‌د‌رژیی ئە‌وه‌مه، خاوبونه‌وه‌که‌ی خۆت بپاریزه. ده‌ره‌ست مه‌به، هه‌یچت لێ نایه، ئە‌گه‌ر
حه‌زت کرد و ورته ورتیکت له‌به‌ر خۆته‌وه کرد، بۆ ئە‌مه‌ی خۆت وا بنوی‌نی که یه‌جگار
ماندوو بوویت و له‌ تواناتدا نه‌ماوه قسه‌ی ئاسایی بکه‌یت، بچ گومان، ئە‌وه به‌کارت دئی
و له‌ رێگه‌یه‌کی لا به‌لاوه یارمه‌تیت ده‌دا، به‌سایه‌ی ئە‌و نیاز به‌خشینه‌وه که لیتی
ده‌وه‌شیت‌ه‌وه.

به‌لام، من هه‌تا ئیستا چاکترین چاره‌ی ئە‌م نه‌خۆشیه‌م بۆ ده‌رنه‌خستوو‌یت. ئە‌وه‌یش
بریتییه له‌ (له‌ش خا‌و‌کردنه‌وه) یاخود (سه‌روت دان به‌خۆ).

به‌لام ئە‌مه‌ بابته‌تیکه‌ی تاییه‌تیی سه‌ره‌خۆیه. له‌ نووسراویکی ترمدا به‌د‌رژیی لیتی
دوو‌وم. گرنگی ئە‌وه له‌و راستیه‌دا ده‌رده‌که‌وئ، که ده‌لی: ئە‌گه‌ر مرۆف له‌شی به‌ته‌واوه‌تی
خاوبوه‌وه، بچ گومان خه‌وتن له‌ خۆیه‌وه روو ده‌دا.

له‌ به‌شی دوایی ئە‌م نووسراوه‌دا، له‌ بابته‌ت خۆ خا‌و‌کردنه‌وه‌وه، ئە‌وه‌نده ده‌دویم که
په‌یوه‌ندی به‌نوستنه‌وه بێ. به‌لام، تیگه‌یشتنی ئە‌م بابته‌ت به‌جۆریکی فراوانتر بۆ ئە‌وانه
پێویسته که به‌د‌وای هۆشیکه‌ی له‌سه‌رخۆدا ئە‌گه‌رپ‌ن، بۆ ئە‌مه‌ی بچ گه‌روگرفت خه‌ویان
ده‌ست بکه‌وئ.

پیشبینییه کی دروست

۴

ئییمه که لهش خوۆش و تهن دروست بین سه دی سه د خه وه که مان له خوۆبه وه دئ. که دهچینه جیگاوه و، چرا ده کوژئینینه وه، هیچ ههست به خوۆمان ناکهین، له پرتکدا خه ومان لئ ده که وئ. له راستیدا هیچ بیرتک له خه وتن ناکهینه وه و ده شنووین... ئه وه بيش له بهر ئه وه یه که هۆشی ئاگادار به هۆی کار و فرمانی رۆژه وه ماندوو ده بئ، ههروه ها له شیش ماندوو ده بئ. جا ههردوو لایان، ئه وه ده که ن که سروشت بۆی دیاردی کردوون. واتا ههردووکیان واز له کارکردن و بزوتن، به ته واره تی ده هئین. ئه وساکه هۆشی شارراوه کار ده گرتته دهست خوۆی، هۆشی ئاگادار و له شیش له ناو سهروت و حه سانه وه دا ده هیلآیتته وه.

ئهم کاره ساته هه مووی وه ک خوویه کی سروشتی خوۆی له خوۆبه وه پتیک دئ. ئه گهر شتیکی لئ روو نه دا په کی بخت، بئ گومان ههروه ک خوۆی هه یه، وا به رتیه ده چئ و شایانی ئه وه یسه که باوه ری پئ بکری و پشتی پئ به سترئ. ناشئ خوینده وار ئه مه ی له بیر بچئ، که ئه گهر مرۆف، خوویه کی خوۆی چه ند جار تیک تیکدا، دوایی وای لئ دئ ئه و خووه ی به جار تیک بهر ده دا. ئه و له پشیدا خووه که ی خوۆی توژی کز ده کات، پاشان که ماوه یه کی زۆر خوۆی لئ لادا زۆری پئ ناچئ خووه که ی تیکده چئ و له ناو ده چئ.

له راستیدا، خوو شکان دنیکی (یه ک) جاری، زۆر کار ناکات. به پتچه وانه وه، چونکه به رپه رچ ده درتته وه ره نگه بئ که لک نه بئ.

ئهم ده ستوره له خه و لیکه و تیشدا وه هایه ره نگه له تیگه بشتنیدا له خه میکی زۆر زۆر رزگارت ببئ. جا بۆ ئه مه ی له خوویه ک لابه دیت، پتویسته گه لیک جار پتچه وانه ی ئه و خووه بجوولتیتته وه. جا نوسان بووه ته خوویه ک به گران لاده چئ. چونکه له لایه که وه پتویستییه کی سروشتییه. له لایه کی تریشه وه هه ر له تافی مندالییه وه هه تا تافی کوپتی، باش بنج به ست بووه و دامه زراوه، له ناو لهش و هۆشی مرۆفدا.

ئه گهر شه ویک له شه وان، نوستنه که ت له ده ست چوو، هه ر له خوۆته وه ده ته وئ له شه وی پاشتردا نوستتیکی پاشتر بنوویت. به لام، ئه مه له ده جاردا، نو جار روونادات. ئه ویش هه ر له بهر ئه وه یه که په نجه ده خه یته کاروباری ئه م خووه سروشتییه وه. به واتایه کی تر، هۆشی ئاگادار خوۆی به فرمانیکه وه خه ریک ده کات، که له راستیدا ده بئ هۆشی شارراوه خوۆی پتیه خه ریک بکات.

پوخته ی ئه م قسه یه یه یسه ئه وه یه که ئه گهر توۆ خه وه ناته واره که ی شه وی پتیشووت بتوانی به ته واره تی له بیر خوۆت به یته وه، بئ گومان خه وی شه وی داها تووت هیچی لئ نایه ت. له گه ل ئه مه بیدا، زۆر که سی ده مار کزی وا هه یه به تاکه شه ویک ی بئ خه وی وایان لئ دئ که بترسن له وه ی تووشی لهش تیکچوونیک ی گه وره بهن. جا هه ر ئه م ترسه یانه که ده رده که یان لئ ده کات به راست و گه وره یسه ده کات.

ئه مه به کیکه له و بیروباوه رانه ی که ده بی بزانی له بابته نوستنه وه. ئنجا ئه گهر توۆ له وانه بیت که تاکه شه ویک بکه یته به چه ند شه ویک، پتویسته بزانیته که خووه که ی سه ره تاییت هیتشتا ماوه و ئاماده یسه که ده ست بکاته وه به فرمان بینین، ئه گهر خوۆت ماوه ی بده یته.

من هه ندئ پیشنیازی به کارم پیشکه ش کردیت بۆ خه و لیکه وتن. ههروه ها له وه بيشم ئاگادار کردیت که له چی خوۆت بیاریزی به لام له مه به دواوه ئه وه ت پئ ده لیم که پتویسته پیشبینییه کی دروست له بابته خه و لیکه و تنه وه بۆ خوۆت پتیک به ینی. توۆ ئه گهر ئه مه جیبه جئ بکه یته، خه و لئ نه که و تنه که ت ده بیتته شتیکی رابردوو، ههروه هایسه ده بی به لاتته وه هه تا سه ر.

پتویسته هۆشی ئاگادار دوور بئ له بیری خه و لیکه و تنه که خوۆی. ئه مه ده ستووریکه ده بیتته بنچینه ی هه موو پیشبینییه کی دروست. له وه دا له که س مه پرسه له شارده زابه ک نه بئ که تافی کرد بیتته وه! چونکه من هیتشتا ئه وه م له بیر نه چۆته وه. که سه رده میکی وه هام به سه ردا رۆیشت، به شه و و به رۆژ بیرم له وه ده کرده وه، که سه رینه که م چۆن به و شه و گاره درتانه سه ری ماندوو می له سه ر دابنیم...

ئای له و سه رده مه دا چ شیتتیکم لئ په یدا بوو بوو! له راستیدا، هه م ریزگاری بوو، هه م ده رده داری بوو بۆ من که کاتی نوسان یاخود نزیک به کاتی نوسان هه موو ناخوشییه که م چاوه روان ده کرد.

هۆشی شارراوه، پشتیوانی ترسی خه و لئ نه که وتن و ترسی ئه نجامی خه و لئ نه که وتن ده کات. کاتیکیش که مرۆف واز له فرمان و له بزوتن ده هئینئ، هیچ شتیک له م ترسه، زۆرتر سه ره تی دل تیک نادات و له ناکاویسه گه شه ناکات.

له گه ل ئه وه بیدا، هیچ له گوژیدا نییه، که پتویست بئ ترسی لئ بکری. ئییمه له تواناییماندا هه یه، زۆر کات به ئاگادارییه وه به خت بکهین، شه و له دوا ی شه و، بئ ئه مه ی

ههست به نه نجامیکی خراب بکهین، ته نیا به مه رجی بزاین چون له شمان به خاوی دههیلینهوه و چون هوشیشمان له سره وتدا ده پاریزین. نه و پشیتی و بی نارامییی ترس دروستیان دهکات، زبانمان پی دهگه بیتن، نهک شتی تر.

هوشی ناگادار خه ریکی نه وه ده بی که خه و راو بنی به لام خه و راو نانری. هه رچه ند بانه وی بیگرین خه وه که رادهکات بو دوور، پییمان پیده که نن و تیزمان پی دهکا. که چی له گه ل نه وه یشدا نه گهر وازمان لی هیئا خوی له خوییه وه به ئاسانی دپته وه لامان.

به لای منیشه وه وایه نه گهر په ی بیهیت به م س بیروباوهره، (پیشبینییه کی دروست) ت له بابهت خه و لیکنه وتنه وه بو پیک دیت. جا له بهر نه وه ی که نه م بیروباوهرانه تا نه ندازه یه کی گهره گرنگن، و له خواره وه به کورتی پیشانیان ده ده مه وه:

ا- رابواردنی شه ویکی ناخوشی خه و لی نه که وتن، نابی بیته پیشه نگی گه لیک شه وی ناخوش.

ب- له خه و لی نه که وتنی ساده دا، هه رگیز مه ترسی نییه.

ج- به هیچ کلوجی خه و راو دوو نانری.

نه م هه موو بیروباوهرانه یه ک ده ستور پیشانیان ده دا که نه لی:

(هوشی ناگادار دوور بخه ره وه له بیرکرده وه له خه و، له هه موو کاتیک ناو جیگا و دهره وه ی جیگادا دووری بخه ره وه).

رووداویکی تریش ماوه، پیوسته له م کوره دا، لی بدویین. نه ویش نه وه یه که نه و خه وه ی ده ستمان ده که وی، یه جگار زورتره له وه ی که ده یهینینه پیش چاومان. منیش به ته واه تی له وه ناگادارم، که چه ند که سیکی نه خوشی خه سته خانه کان، که له ژیر چاودیرییه کی ورددا دانرابوون، هه موویان سویندی گرانیان خوار، که هه موو شه وه که یان به بی خه و رابواردوه. ته نانهت که نه خوشیار (مرضه) که یشیان پی گوتن هه ره که یان شه ش کاتی ته و او یان پتر نوستوه، له باوهره که ی خویان په شیمان نه بوونه وه. نه مه شتیکی سهیره، له گه ل نه وه یشدا راسته.

به لی، شتیکی ته و او راسته. چونکه خویشم یه کییک بووم له و نه خوشانه!...

وایستا پیشبینییه کی دروستت له بابهت نوستنه وه بو پیک هات. ئیتر ئیمه ییش ده توانین، چاکترین ریگا بدوزینه وه، که به کاری هه موو باریک بیت، بو پیشوازی کردنی.

تو نه گهر خوت پپاریزیت له و شتانه ی که له به شی دووه می نه م نووسراوه دا ناوم بردوون،

بی گومان هه ر کاتیک بچپته ناو ژووری نوستنه که ته وه به هوشیکی بی ده نگو سه نگی ته واه وه ده چیت. به م رهنگه، به رگه کانت به نه سپایی ده گوریت و، به هیواشی ده چپته ناو جیگا که ته وه بو سره وت و نارام.

بی گومان له بیرت نه چوته وه، که پییم گوتیت، هه موو که سیکی له نوستندا له شه وی کدا چه ند جاریک نه مدیو و نه و دیو دهکات. نه وه ییش شتی که له ده سه لاتی تودا نییه.

به لام تو ده سه لاتی نه وه ت هه یه که له پیش نوستندا چه ند بجوولییته وه. هه رچه ندیک له م جوولانه وانته که م بکه یته وه بو خوت چاکتره.

هه ر کاتی له ش به ته واه تی خا و بووه وه، نوستن له خوییه وه په یدا ده بی. به لام هه ر جوولیه که په یدا بی، بام زور بجووکیش بیت، له وانه یه ده ساره کانی له شی نیوه خا و بووه وه، دووباره توند بکاته وه.

رهنگه پیوست به وه بکات که پیما و هه ندیک نه مدیو و نه و دیو بکات له ناو جیگا که یدا بو نه مه ی باش بسره وی. به لام به هه موو رهنگ له وه به و لاوه نابی بیکات.

پیشنیازی منیش وایه: کاتی که ده چپته ناو جیگا وه، تا نزیکه ی ده وردیله یه که به لای چه پدا رابکشی، پاشان تا ده وردیله کی تر به سه ر گازی پشتتدا رابکشی و لنگیکت له سه ر لنگه که ی ترت دابنی. پاشان وه رگه ری به سه ر ته نشتی راستندا و چه ندت پی کرا نه و بارهت مه گوره. ئیتر نابیت هیچ جوولیه که بکه یهت. وایش چاکتره که هه ردوو جوولیه که ی پیشین به شپنه بی و بی ده نگیسه که وه بکه یهت، هه روه ک به گرانیسه که وه بیانکه یهت و بی.

هه ر له بهر نه وه ییش وه رگه ران به سه ر لای راستندا، خرایه دواپی، چونکه له م باره دا، له هه موو باریک که متر هه ست به لیدانی دل ده کری. هه روه ها نارامگرتن به سه ر لای راستندا، ماوه ی نه وه ییش ده دات که گرانی له ش به سه ر نه ندانه کانی ناو له شدا باشتر دابه ش بی.

نه وه دیاره نه م جووره نارامگرتنه، بو هه ندی که س به گران پیک دی. به لام من به تاقیکر دنه وه ی خومدا بو م دهرکه وتوه، که هیزی ویستن (قوة الأرادة)، له باریدا هه یه به رگه ی ناره زوی هه ره به هیز و هه ره درپژ داری جوولانه وه بگری. نه گهر دلت دهستی کرد به لیدان، لی گه ری بام لی بدات. به لکو سوپاسی خوا بکه که لی ده دا.

هه روه ها نه گهر سه رت دهستی کرد به له رزین، لی گه ری بام بله رزی. تو نه گهر به بی ده نگیسه وه راکشایت و هیچ جوولیه که نه کرد، بو ت دهرده که وی نه م جووره هه سته

نهنگه ویستانه، بهره بهره له ناو دهچن... پتویسته بزانیته: جوولانهوه، هیچی لئ پهدا نابی، نهوه نه بی که تم جوړه هست پئ کردنانه بهره پئ بدات. له راستیدا تم جوړه هست پئ کردنانه، به هیچ رهنگی نابنه نیشانهی روودانی شتی سامناک. نهوه پش ناشکرایه که نارامگرتن بؤ پینج وردیله، له سهر شتیکی ناخوش زور چاکتره له وهی که سهرچلیبک بکری و شهوگاریکی درپژ خومان له دست بچی.

نهگه هاتوو هستت به گهرمیسه کی زور کرد له له شتدا، نه که بیت هممو جله کانت دابکه نی، یاخود بهتلی خه ماری سهرت تی بکات. منیش سهرده میک وام ده کرد، پاشان که تیگه یشتم نهوه هستکردن به گهرمیسه، فری نیبه به سهر گهرمیسه راسته قینهوه، وازم له و خووه هینا. پاشان وام لیتهات خویشم نهوه هسته دروزنه م چهواشه ده کرد. دهمهینا لیفه کم ده کیشا به سهر خویدا تا ملم، تنجا تم نیازم به خویم ده به خشی: که شه وه که ی سهرماوسوله یه و وا چاکه خویم باش بیچمهوه، بؤ نه مهی له وهی به دوور بم. رهنکه له وه سهرت سوپ بمینی، که بیت بلیم، هممو جاریک فیله کم، سهری ده گرت.

نهگه بهاتایه لیفه کم فری بدایه، هستم به گهرمی ده کرد، بهره بهره له له شمدای گری ده سهند. جا ههروهک چاوت پئ کهوت، که یه نه وه یه نه که بابه تی میشکه. ده توانی ماوه بدیهت چهواشه بکریته. دهیستوانی ماوه نه دهیت چهواشه بکریته. چیت پئ باشه نهوه بکه.

بابه تیکی تریش هیه، وا چاکه لئی بدوین. نهوه پش هه ناسه دانه. هه ناسه دان پتویسته له سهرخو و بی وچان بی. من هه رگیز له گه ل نهوانه نیم، که له ناو جیگادا هه ناسه ی قوول ده دن. چونکه هه ناسه دانی قوول، ده ماره کانی خوین ده وروژینی، له وه دا وهک ده رمانیکی هیز پئ ده ری لئ دئ، که چی له راستیدا دماوی ده رمانیکی نارام پئ دهرن، نهک وریاکه ره وه... له کاتی نوستندا، هه که سیک سهر بکهیت، ده بینی با هه لمزینه که ی درپژتر و به نارامتره له با فریدانه وه که ی. له دواي هممو با هه لمزینیکه وه، جوړه نیستیکی هیه. له راستیدا نه مه تا نهوه هه ناسه دانه ی پتویسته خووی پتوه بگریته. ته نانهت نهوه پرخه پرخه ییش که دووی نهوه هه ناسه دانه ده که وئ، یه جگار به که لکه، چونکه نیاز ده به خشی بؤ نوستن.

وا نیستا له باریکی ناسووددا، له جیگاکه تدا نارامت گرتوو ههروه ها دستت کردوو هه به و هه ناسه دانه ی له سهر وه پشانم دایت. نیتر هیچ نه ماوه بی که بیت نهوه نه بی: به له ش و هوشه وه خو ت خا و بکه یته وه.

خوت وا بهینه ره پیش چاو، که گرانیی هممو له شت له ناو جیگاکه تدا نوقوم بووه. بیریش هه ره له سهره وتی رووت بکه ره وه.

نه بیر له نوستن بکه ره وه، نه له وشه ی (نوستن). تو بویه له ناو جیگاکه تدا ی، که خویشی له سهره وتی ناو جیگا و ناو زهیی ناوی جیگا بیینی. تایا بؤ سهره وت، هیچ شتیکی له جیگا باشتر هه یه؟ جیگا، چونکه له قره قر و دهنگه دهنگی دهره وهی مال و ناژاوه کانی به دووره، له باریدا هیه و پتویسته بیته به هه شتی نارام و ناسووده یی. به لام نهوه پش وهک هممو شته باشه کان، پتویسته پیش نه مه ی هست به خویشی کانی بکریته و چیشکه یشیان بکریته، له چاویکی وریاوه نرخی خو ی بدریتن.

جا نهگه بیتو بتوانیت، بیرت بخه یته سهر هستکردن به م سهره وت و خویشی، نیتر خو ت رزگار ده که بیت له ته نگوچه له مه ی بیرکردنه وهی قوول له که یه نه وه یه نه و گیروگرفتی کار و فرمان و خه م و خه فته تی تر.

نهوه پش له بهره نه وه یه، که هوش پتی ناکری، له یهک کاتدا دوو بیر بکاته وه.

که واته، بیرکردنه وه له خوش رابواردن، تا ده توانیت به هیز بکه. که وای لیتهات، نیتر هیچ بیرتیکی تر ناتوانی به ناسانی له میشتکتی بکاته دهره وه.

جوړی راکشانیش له سهر جیگا نرخی خو ی هیه. وام بؤ دهرکه وتوو ه کم که سی واهه یه له باری هه ره باشدا له نوستندا راکشا بی. به راستی زور پتویسته، له کاتی نوستندا دروست رابکشین. نهگه خومان به راکشانی دروسته وه راهینا، زوری پئ ناچی لیمان ده بیته خو، واتا هه ره له خومان وه له باریکی دروستدا دهنوین. نهژنوکان نابی و بنووشتی نه وه که بگه نه بن چه ناگه. باله کانی نابی بخرنه سهر سنگ. تا پیت ده کری، له راکشاندا خو ت درپژ بکه، نهژنوکان که میک بنووشتی نه وه، په نجه کانی پشیش سهر بهره خواری بکه.

زورتر له پتویست، قاچی چه پت له سهر قاچی راستت دامه نی، له و کاته دا که له سهر لای راست دهنویت ده بی نهژنوی چه پت و نهوه به شیش که له ژیرایه، به نریک قاچی راسته وه بکه ونه سهر جیگاکه. رهنکه نه مانه به شتیکی هیچو پوچ دابنرین، به لام له راستیدا ده بنه هوی خوین گه رانیکی نازاد له له شدا و، روونه دانی پاله په ستو و گرژبوون و توندبوون له ماسولکه کانی له شدا. باله کانیشت له پیش ده مه ته وه درپژ بکه، به جوړتیکی واکه بکه ونه سهر جیگاکه. په نجه کانیشت که مه کی بنووشتی نه وه، به لام به هیچ رهنگی به توندیبه وه

دهستت مهقووچینه. خه ربک به سه رنج بدهیته ئه و سه گه ی که له گوئ ناگردانه که نوستوه له توانایدا هه یه زۆر به ئاسانی ههردوو قاچی پیشه وهی بکیشیتته وه نزیک له شی، به لام ئه و ئه وه ناکات. چونکه ئه و باره باریکی ئاسایی نییه، بگوئجی له گه ل سه روتی ته وادا.

له وه بیه بی گومانم که نه گه ر ههردوو لنگ و ههردوو بالته به و بارانه دا دانا که له سه روه و پیشانم دایت، پاشان ههستت پی کرد که گرانیی له شت هه مووی که و تۆته سه ر پیخه فه که ت... ده لیم نه گه ر ئه وانه ت بو جیبه جی کرا، ده موده ست هه ست ده که یته به سه روت و خاویونه وه. بی ره و کاته بکه ره وه که هه ست به م سه روه ته ده که یته، هه ره ها هه ست به گه رانی خوین ده که یته له دهسته کان و پییه کانتدا، له راستیدا خۆم هه رچه ند ئه م باره خاوییه ی له سه روه و پیشانم دا، بو م هه لده که وت، هه ستم ده کرد به خوین، به سه ره سته ی و ئازادییه وه ده گه را به له شمددا. زۆر جاری و هه بوو که ده چومه جیگاوه، دهسته کانم وه ک سه هو ل ساردبوون، که چی هه یج ده وردیله یه کی پی نه ده چوو، له گه رمیدا گریان ده سه ند. جا ئه مه یه ده سه لاتی خاویونه وه ی ته واو. ئه وه بیه زۆر گرنگه، که چاوه کانیش به خاویونه وه خو شییان پی بگات. به زۆر مه یانقووچینه. وا چاکتره، پیله وه کانی چاوه کانت، به ره لالا بکه یته، بو خو یان سیس ببن، بو ئه مه ی گرانییه که ی خو یان بیانخاته قووچان. به یته چاوه کانت جار و جار به شینه یی بکریته وه و سه یریکی که لویه لی ناو ژوره که ت بکه ن. ئه و کاته ی ده یشقووچین، وای به یته ره پیش چاوت که سه یری بنکی لووت ده که یته، وه ک له به شی پیشوودا پیشانم دایت.

جا بو ئه مه ی که میک له بی کردنه وه ی قوول خۆت بیاریزیت زمانت و چه ناگه ی خوارووت خا و بکه ره وه. چونکه تو، که بی ره ده که یته وه، ئه م دوو ئه ندامه هه مووده م له تونیدیدا ده مینه وه.

هه ره ک خو یان ئاماده بکه ن بو ده ربینی بی ره کانت وایه. ئنجا که هاتیت ئه وانه ت خا و کرده وه، ماوه ده ده یته به هو ش: چۆنت بوئ خا و بیته وه.

له مه ولا بویشته ده ره که وه ی، که کردنی ئه مانه هه موویان ئاسانه. هه ر ئه وه ندی ده وئ که ده ست پی بکه یته. له جاری یه که م و دوو همددا، تۆزه ماندوو بوونیکی وریایانه ی پی ده وئ. به لام له وه دوا، هه ر له خو یه وه جیبه جی ده بی. ئه وه ی له پیش هه موو شتی کدا ده بی خه می بخۆیت، ئه وه یه، که هه ست به وه بکه یته که خاویونه وه که به هه موو له شتدا بلا و بوته وه، هه ره ها بی ره له و کاته بکه یته وه که سه روت و دل خو شی له ئه نجامی ئه و خاویونه وه یه وه ده ستگیرت ده بن.

ره نگه هه ست به سه روتیکی واکه یته، که به فیرو ی بزانیته بنوویت، نه وه ک له و سه روه ته بی به ش بمیته وه. به لام، ئه م جو ره هه سترکردن به سه روه ته، هه ر خو ی نیشانه ی ئه وه یه که زوو به زوو خه وت لی بکه وئ. رۆژیک دی، تۆیش وه ک من سه رت سوو ده مینی له وه ی، که ئه و شته ی راوه دووت ده نا بیگری هه ر خو ی له خو یه وه هه ل ده هات هه ر له به ره ئه وه ی که خۆت هه موو شتیکت وا بو ئاماده کردبوو، که هه لپی. که واته بو چ هه ستت به وه نه کرد بوو؟ ئه و بارانه ی پیکت هینابوون به و ره نگه، نه گه ر ریک بکه و تنایه له گه ل ئه و شته ی که ده تو یست بیته ناو ده ستت، شته که له خو یه وه ده هاته ناو ده ستته وه به چه شنی کیشانی پرستی ئاسن به ره و موگناتیس خۆم خه ربک کرد به وه وه که هه رچی له م بابه ته وه هه ست پی ده که م، بوئی لیک بده مه وه. به لام، جاری و هه یه پیاو به گران ده توانی هه سته ی خو ی وا ده یری له چند وشه یه کدا، که که سانی تر ته واو هه سته ی پی بکه ن. من خۆم، له تواناییمدا هه یه، زۆر به روونی ئه و هه ستانه بیینم. لام وایه تۆیش له مه ودوا، ده توانیت ئه و هه ستانه بیینیت، به مه رجی په ی به هه لپی ره وشتی پیشووت به یته.

ئه و ئامۆزگاریبانه ی که پی م گوئی پی ره وییان بکه یته له کاتی چونه ناو پیخه فدا، دیسانه وه ده توانیت به کاریان به ییتته له و کاتانه دا که به شه و خه به رت ده بیته وه زۆر جاری و هه یه که خه به رت ده بیته وه، دلته پر له خه موخه فته و ناخۆشی. ئنجا که سه رنجت دایه ئه م هه ستانه، خه وت لی ناکه ویتته وه، تا چند کاتی بکه یته به یته ده نگی و ئارامی ته واو وه، خۆت رابگره بو چند تاویک، زۆری پی ناچی ئه و هه سته ناخۆشانه ت له کۆل ده که وئ. یه ک په نجه مه جو لئ، تا ده توانیت خۆت خا و بکه ره وه. نووچ بگره، له بی رتدا له بابه ت سه روتی ناو نوینه که ته وه، وه ک جاری پیشوو. به زانیته ده م و کاته وه، خۆت خه ربک مه که. که به یانی هات که س خه می ئه وه ناخوات بزانی چند کات له شه ودا خه وت لی خه وزه بووه. له راستیدا، جیاوازی چیه له ناوه ند ئه وده که له کاتی دوو، یاخود له کاتی پیته جدا خه به رت بوو پیته وه؟ هه ر گه رانه که ت به دوا ی ده م و کاتدا، به لگه یه بو ئه وه ی که خه میک له دلته ها هیه و په نگی خواردۆته وه. ئه وه بیه باریکه، هه تا پیته ده کری ده بی خو تی لی بیاریزیت. هه ندی که سی وایش هه ن، به لایانه وه وایه، نه گه ر به ره بیان خه به ریان بووه وه، ده توانن جاریکی تریش بنوونه وه. دوو نییه، ئه وه له ناوه راستی هاویندا روو بدات، له کاتی پیته جی به یانیدا. به وه نزیکه ی سی کات نوستنیان له ده ست ده چی. به هه موو ره نگ ئه و بی ره، بی ریکی بو ش و بی که لکه.

دیاره تۆیش نه گه ر خه سته دلته وه که پیته نا کری بخه ویتته وه، ئیتر بو جاریکی تریش

خەو لیکەوتنەووت بۆ ناچیتە سەر. بەبێ دەنگییەکی تەواو، خۆت رابگر، لە هیچ شتیکیش بێر زۆر مەکەرەو، تەنانەت لە بەرەبەیانیش هەر بێر زۆر مەکەرەو. لە منەو دەلنیا بە کە دووبارە خەوت لێ دەکەوتتەو.

من خۆم وا راهیناوه بەهونەری خەو لیکەوتنەو، ئەگەر لە کاتی خەوت و چارەکیکدا خەبەرم ببیتەو و بمەوێ تا کاتی خەوت و نیو خەبەرم نەبیتەو، دەتوانم دووبارە لەو چارەکە کاتەدا بنوومەو. تۆیش لە تواناتدا هەیه، ئەمە ی من بکەیت بە مەرجی (پیشبینییەکی دروست) ت لە بابەت خەو دەو بۆ پێک بێ و هێزی ویستنیشت باش بە کار بهێتی.

لەپاش ئەم هەموو بابەتانەیش کە بۆم نووسیویتەو، هێشتا گویم لیتە دەلیی: (ئە ی دەریارە ی ئەو بێرە وەرپس کارانە چی بکەم کە لە کاتی هاتنە ناو جیگادا، دینە کە لەمەو؟). لە راستیدا تۆ ناتوانیت هیچیان لێ بکەیت. هەر رەنجیکیش بدەیت لە پێتاو دەریارە راندنیاندا لە میتشکت، بەبا دەچی. کەواتە لێیان بگەری، بام تاویک لە ناو هۆشتدا خول بخۆنەو. بەلام هەر لەو کاتەیشدا، بیری خۆت بخەرە سەر ئەو ئامانجە ی کە بە کورتی پێم گوێ.

بەپێلە لەشت تا دەتوانی خاو ببیتەو. پاشان وردە وردە هۆشت بەبێرەو و خۆشتر و گەشتەر چا و بەست بکە. منیش، بروام وایە کە ئەگەر تۆ لەشت بەتەواوتی خا و کردەو، هەرچەند ئی میتشکت پر بێی لەبیری ناخۆش و ماندوو کەر، دەستبەجی خەوت لێ دەکەوی. ئەو راستە کە خەمیکی زۆر بەهێز و گەورە دەتوانی لە چاوی پیاویکی هەرە پالەوان خەو بزێنی. بەلام ئەو جۆرە خەو زرانە زۆر کەم روو دەدەن. چونکە ئەو جۆرە هۆبە گەورانەیش زۆر کەم پەیدا دەبن.

چەند وشە یەکی تریش ماو، پێویستە ئەم نووسراوە ی پێ تەوا و بکەین. ئەو ی من ئارەزووی دەکەم، بیکەیت. ئەو یە کە خۆت ئەو ئامۆژگارییانە ی لەم بەشەدا پێم گوێ، تاقیبیان بکەیتەو. بەلام، تاقیکردنەو کانت دادپەرەرانە بی. تەنیا لە چەند شەویکی کەمدا مەیانکە. ئەگەر هاتوو سەرکەوتنیکی باشت دەست نەکەوت، بەشی دوووەمی ئەم نووسراوە جاریکی تریش بخوینەرەو. دوور نبیە لە هەند ئی جییدا، بەهەلە تیگەیشیتبی.

ئەگەر بەویشەو، هەر بە ئامانجی خۆت نەگەیشیت، ئەوا دەست بکە بە تاقیکردنەو ی یەک دووانییک لەو پیشنیازانە ی کە لە بەشی سێهەمی ئەم نووسراوەدا پیشکەشم

کردوویت... دیارە من زۆرتر دل خۆش دەبم بەو ی کە بزاتم ناچاری تاقیکردنەو ی دووهم نەبوویت. چونکە ئەو بەو بەرەم پێ دەکات بەو ی کە (پیشبینییەکی دروست) ت لە بابەت خەو دەو بۆ پێکھاتوو. چونکە، ئەگەر بەراووردکردن ببیتە پیشەو، ئەمە لە هەموو بابەتەکانی تر بەکەلکترە.

تا دەتوانیت لەسەر خۆ بە، دل پر لە هیوایە، بەگەشی و رووخۆشییەو سەیری کاروباری جیهان بکە. ئەو نە بە پەرۆش مەبە بۆ زانیی ئەنجام. چونکە نوستن، هەر قینی لە راو دەوونان نبیە، حەز لە چا و تیبرینیش ناکات. هیچ شتییک لە نوستن زووتر نابیتە دوستی ئەوانە ی روویان خۆش و دەمیان بە پێکەنینە. هەر وەها هیچ شتییکیش لە نوستن زووتر نابیتە دوژمنی ئەوانە ی کە بە دەسوچاویکی مۆن و گرزەو دینە ناو جیگاوە. هەرچەند دیتتە ناو جیگا کە تەو، پێبکەنە. ئەگەر سەرنج بدەیت تەماشای دەکەیت ئەو پێکەنینەت هەر لەویدا ماو تەو. کە بەیانی لە خەو هەل دەستیت، هاتوتەو سەر دەمت، ئەنجا بە چالاکییە کەو لە جیگا کەت دیتتە دەرو، بۆ ئەمە ی خۆشی رۆژی تازە بە دل بقۆزیتەو....

برایەو

۱۹۶۴/۱۰/۴

رینگای سهرکهوتن

نوسه‌ری: والتهر ب. په‌تکین

* زۆرجاری وا هه‌یه مروّف، سهرکهوتنی سامانی، له پیریدا نه‌بی ده‌ست ناکه‌وی.

* ئیمه به‌دریژی بیست سال رهنج ده‌ده‌ین بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌رۆژتیک بۆ خۆمان و خیزانمان پیک به‌یتین...

* ئایا ناکرێ ئه‌م ماوه‌یه که‌م بکریتته‌وه‌؟

پیشه‌کی

جیهان ئیمرو له‌سه‌ر یاسایه‌ک به‌رتوه‌ ده‌چێ که‌ ژیان ده‌کات به‌سه‌ی به‌شه‌وه: له‌پیشدا گه‌وره‌ ده‌بین تا ده‌بین به‌هه‌رزه‌کار. پاشان له‌پیناوه‌ پیداکردنی نان و دامه‌زاندندا تێده‌کۆشین. ئنجا له‌پاش ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌که‌ین به‌ژیان و که‌لک له‌و رهنج و پاشه‌کوت کردن و خۆرێک‌خستنه‌ی پیشوومان و هه‌رده‌گرین.

که‌واته‌ ئیمه - به‌پیتی ره‌وشتی ئیمرو جیهان - نزیکه‌ی بیست سالتیک له‌ گه‌شه‌کردن و گه‌وره‌بووندا به‌خت ده‌که‌ین. به‌لای که‌مه‌وه‌ نزیکه‌ی بیست سالتی تریش به‌وه‌وه‌ به‌خت ده‌که‌ین که‌ فرمان بکه‌ین و پاشه‌کوت بکه‌ین و خۆمان دابه‌زرتین له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیماندا، بۆ ئه‌وه‌ی خۆمان ساز بکه‌ین بۆ ژیان. به‌لام ژماره‌ی ئه‌و سالانه‌ی که‌ له‌دوای ته‌مه‌نی چل سالییه‌وه‌ ده‌ژین، هه‌روه‌ها شتیه‌ی ژیاومان له‌و سالانه‌دا، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌نده‌ به‌ته‌ندروس‌تیمان‌وه‌، به‌پاشماوه‌ی هیز و تواناییمان‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌نده‌ به‌خۆراگر‌تیمان‌وه‌.

ئه‌م نوسراوه‌یه‌ش چاری به‌شی دووه‌می ته‌مه‌نمان ده‌کات. واتا ئه‌و به‌شه‌ی که‌ ره‌نجی تێدا ده‌ده‌ین و ده‌ست و بازوومانی تێدا ده‌کو‌تین له‌پیناوه‌ دروست‌کردنی جیگای کۆمه‌لایه‌تیماندا.

تۆیش ئه‌گه‌ر بیتو ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ندی به‌شیدا نوسراوه‌ته‌وه‌، باش تیگه‌یت و باش پێره‌یی بکه‌یت له‌ ژیاوتدا، بێگومان زووتر له‌ که‌سه‌تیک تر سه‌رده‌که‌ویت. ئه‌وسا که‌یه‌ش پێش ئه‌وه‌ی له‌ تافی کورپینیت تێپه‌ر بکه‌یت، ده‌که‌ویتته‌ ژیاوتیک ئاسووده‌ و خۆشه‌وه‌. چونکه‌ ئه‌وه‌ی له‌م به‌شانه‌دا نوسراوه‌ته‌وه‌، تین ده‌ده‌ن به‌گیانت و ژیاوت پر پیت ده‌که‌ن، به‌جۆرتیک واکه‌ به‌زوترین کات گه‌شه‌ بکات و به‌ر بدات.

سێ ده‌رده‌که

۱

ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نت له‌ژوور چل و پینج سالییه‌وه‌ نه‌بیت، تۆیش یه‌کیکی له‌و دوو ملیۆن که‌سه‌ی که‌ توشی یه‌کیک له‌م سێ ده‌رده‌ بوون یه‌که‌م: ده‌ردی فرمانی ئاسان. دووه‌م: ده‌ردی فرمانی ناساز. سێیه‌م: ده‌ردی بێ فرمانی نابه‌جێ. تۆیش ئه‌گه‌ر له‌وانه‌ بیت که‌ له‌ زۆر که‌سانی ده‌وروشتت زیره‌کتر بیت و، به‌شیکێ زۆرت له‌ چالاکی هه‌بیت، ئه‌وا بێگومان چه‌ز ده‌که‌یت، تا پیت ده‌کریت، له‌ هیز و توانایی خۆت که‌لک وه‌ربگریت. جا له‌به‌رئه‌مه‌ی هیشتا له‌ هه‌ره‌تی جوانی دایت، بۆ سه‌رکه‌وتنی راسته‌قینه‌ت له‌ ژیاوتدا، ماوه‌ فراوانه‌. بێگومان تۆ چه‌ز له‌ داماوێ و په‌ک که‌وته‌یی ناکه‌یت. هه‌روه‌ها نایشت ده‌وی له‌ رتی راسته‌وه‌ نه‌بی هیز و توانایی به‌کار به‌یت، یاخود بیست به‌بار به‌سه‌ر هاو‌رێکانته‌وه‌. هه‌لبه‌ت تۆیش فرمانیکت به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌یه‌ بیکه‌یت. یاخود کارێک هه‌یه‌ پێوه‌ی خه‌ریک بیست. زۆرت به‌لای ئه‌وه‌یشدا ده‌چێ که‌ فرمانه‌که‌ت یاخود کاره‌که‌ت، له‌ نیوه‌ی هیز و توانایی به‌ولاوه‌ کار ناکات. هه‌روه‌ها پر به‌پری توانایی هۆشیشته‌ نییه‌. بێگومان له‌کاتی بیداریت، له‌ نیوه‌ی به‌ولاوه‌ نابرتیتته‌وه‌. فرمانه‌که‌ت له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ئاسانه‌. کاره‌که‌ت له‌ وزه‌ به‌ده‌ر سووکه‌. دوور نییه‌ فرمانه‌که‌ی یه‌که‌مت واز لێ به‌یت. هۆگری فرمانیکێ تری وایش بیست که‌ به‌لاته‌وه‌ باشتر و به‌که‌لکتر بیت. که‌چی له‌پاش ماوه‌یه‌ک بۆت ده‌رکه‌وی که‌ ئه‌م فرمانه‌یش له‌ هی پیشوو بێ فه‌رتیه‌. چونکه‌ پێوستی شاره‌زایی و توانایی وا هه‌یه‌ که‌ نیته‌. یان پێوستی به‌تیکه‌لبوونی کۆمه‌ل و که‌لوپه‌لی وا هه‌یه‌ که‌ ته‌نگه‌تاوت ده‌کات و تازاری دلت ده‌دات یاخود له‌خۆیه‌وه‌ وات لێ ده‌کات که‌ له‌ هاو‌رێکانته‌ دوور بکه‌ویتته‌وه‌. دیاره‌ تۆ بۆ ئه‌و فرمانه‌ دروست نه‌کراویت. فرمانیکێ ناسازه‌ بۆ تۆ. به‌کارت نایه‌ت.

دوور نییه‌ کاته‌کانی بێ فرمانیت له‌ کاته‌کانی ناو کار و فرمانت، بۆ تۆ ناخۆشتر بن. ئه‌و شاره‌ی تێیدا ده‌ژیت، شارێکی نمونه‌یییه‌. ته‌نیا سێ سینه‌مای تێدایه‌. رۆژی دووشه‌مه‌ ده‌چیته‌ سینه‌مای یه‌که‌میان. رۆژی سێ شه‌مه‌ ده‌چیته‌ سینه‌مای دووه‌میان. رۆژی چوارشه‌مه‌یش ده‌چیته‌ سینه‌مای سێیه‌میان.

ئه‌مه‌یش ده‌بی به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ رۆژی پینج شه‌مه‌ دابنیت بۆ نوێژکردن له‌ کلێسا و، رۆژی هه‌ینیش دابنیت بۆ چاوپێکه‌وتنی خاوه‌ن کاره‌کان... ده‌مینیتته‌وه‌ دوا رۆژی حه‌فته‌. ئه‌ی ئه‌و رۆژه‌ چۆن راده‌بوێت؟

پهنگه ئەمەندە گەرابیت بەناو شارەکه و لادیکانیدا هەر پێگایە بەدەیان جار، دوور و نزیک پێیاندا رویشتیبیت. ئیتر هیچی وایان تیدا نەماوە تەووە که نەتدییبی و بتەوی بییبینی. ئە یاری تۆپ تۆپین؟... ئەمەندەت کردوو لێی وەرپس بوویت! بەلام ئەو یاریانە ی بەتۆپ دەکرین، هەر مانگە ی جارێک بیانکەیت، بەستە. کاتیکی بێ فرمانی ناشیابنە یه. له راستیدا کاتیکی بێ فرمانی ناشیابنە یه!...

هیچ کهموکورپیهک له خوێندا دەبینی؟ سەیرکه! هاورپیکانت بیینه، چۆن له فرمانکردندا! بەم خویشییه سادانە ی ژیانە وە چۆن کهوتوو تە بەزمورەزمەوه! هەر قەسە ی نەستە قێک دەکن، دلێان پێی دەگەشیتەوه. که چی تۆ ئەو قسانەت پرپوچ دیتە پێش چاو... ئەوان کاتیکی زۆر بە یاریکردنی پۆکەر و پیناکلهوه رادەبوێرن، دوایی نایەت. هەر جارە ی دوو که لافە ی سینەماییی سەیر دەکن، وەرپس نابن. لهویش بەو لاه، هەموو پاش نیوهرۆی شەمووانێک لهسەر سووچی شەقامەکان دەوستن تا تاریک دایەت. بەلام لهو شەوانەدا که باران دەبارێ و جار بە جارێک مانگ لهناو جەرگی هەورەوه سەر دەردهکات، نوستنیکی وا دەکن، که بەداستان نەگێریتەوه.

دەبێ هۆی چی بێ که تۆ وەک ئەوان خووشی له ژیان تابیینی؟... ناخۆ هیچ کهموکورپیهکت تیدا هەیه؟... بەلێ! هەر دەبێ له روویەکهوه کهموکورپیت تیدا هەبێ!... تۆبش یه کیتیکی لهو دوو ملیۆن کهسە ی که له سەرەوه ناومان بردن. ئەو یه دەردهکەت: دەرديکی وا کاریگەریشه، که تا دەژیت لێی چاک ناییتەوه.

بەلام ئەو دوو ملیۆن کهسانە کین؟ ئەوانە بەکارترین لای کور و کچی ئەمەریکان که له هەمووان باشتر مەشقیان دیوه و پەرورده کراون. ئەوانە ی که پێش ئەمە ی نیوه ی تەمەنیان تەواو بکن، خوێندن گایان بەجی هیتتوووه. ئەوانەن که تەمەنیان تیکرا له ناوهند بیست سالی و چل و پینج سالیایه.

ئەم دوو ملیۆن کهسه، دەستیان گرتوووه بەسەر کاروباری ئەمەریکادا. تەمەن زۆرەکانیان، جیی خۆیان گرتوووه له پیشه و دەستکرد و بازرگانی و فەرمانرەوااییدا. هیچ ده سالیکی تری پێ ناچێ، ئەم دوو ملیۆن کهسه، بریاری هەموو گیروگرفت و کهینهوبهینه یهک دهخەنە دەست خۆیان. دوارۆژی نەتەوهیش لهسەر شانی ئەوان دەبێ. له دوانزه سال له مەوپیشەوه دەستم کرد بە لیکۆلێنهوه له بابەت ئەم چینهوه. چیم بۆ دەرکهوت؟

لەم دوو ملیۆن کهسه تەنیا (۷۵۰,۰۰۰) کهسیان فرمانی بەدلی خۆیان هەیه. واتە فرمانی ئەوانی تر، هەموو هینیکیان کار پێ ناکات، هەموو کارگوزارییهکیان ناخاتە گەر، هانەیشیان نادات بۆ فرمان کردن. هەندێ لەم فرمانانە یه جگار ئاسان هەندیکیشیان بۆ فرمانکەرەکان دەست نادەن. لهبەر ئەوه دەشی پێیان بگوتی بێ کاریکی وهک ئەمەرسۆن.^(۱) ئە ی ئەمەرسۆن نەبوو که دەبگوت: (بێ کار ئەو کهسه یه که فرمانی باشتی پێ دەکرێ لهو فرمانە ی که دهیکات).

هۆش هیز و هەرپهتیکی کهم بەخت دهکات. توورەکه یهکی بچووک که پر بێ له (فستقی نوکەران)^(۲) له تواناییدا هەیه که هۆشیک ی مام ناوهندی به کهینهوبهینه ی ژمیروه خەریک بکات تا حەفته یهک. ئەگینا ئەگەر وا نەبێ، چۆن هۆی و امان بۆ دەدۆزیتەوه، که ئەرک و نازار، له کۆل خاوهن کارانی هۆش بخاتەوه؟ باشه. جیهان پیتوبستی بهگورجی و وردی هەیه. دیاره، که ماکینه یه دهتوانی ئەم دوو پیتوبستییه مان له هۆش باشتی دهست بخات. بۆیه کایمرو ماکینه ی و امان هەیه ژماره کۆدهکاتهوه. هی وایشمان هەیه ژماره له یهک دهکات. هی وایشمان هەیه ژماره شی دهکاتهوه دهیکات بهلا (ضلع). داهینراوانی وایش هەن که گرانترین کهینهوبهینه ی ژمیرو، په نجا ئەوهندی شارەزاترین ژماره ناسان، زووتر هەلدهینن. بۆره پیاویش ئەگەر بهرەللا بکری، تا فرمانی رۆژانە ی خۆی تەواو دهکات کاتیکی زۆر به فیرۆ دهکات. ئەو کریکارە ی که خشت ریز دهکات، نیوه ی کاته که ی به بزوتنهوه ی بێ که لکهوه بەخت دهکات. مامۆستا کانییش له زانستگاکانیاندا هەروهەن. هەروهەن فرمان بهرەکانی ناو شوینه بازرگانیه کانییش و ئەوانە یه که له دانگی ئەواندان هەروهەن. ئایا ده بیتە شتیکی سەیر ئەگەر چەند پەسپۆریک له ناوماندا راست بینهوه و سەرکرده یی بژار و له بیژنگ دانی زۆریه ی کار و فرمانی مرۆفایه تی بکن، بۆ ئەمە ی هەر تەنیا پاک و پوخته کانیان بمتنهوه؟

تەنانەت پزیشکی خیزانییش وای لیتاتوه که له به یانییه کدا به چەندان ئەوهندی فرمانی پیتشوی بیینی. دوور نییه که بیستبیتت: شارەزایانی کاروباری خویندهواری بێ

(۱) ئەمەرسۆن راستییه رستیکی ئەمەریکایی بووه له سالی ۱۸۸۲دا مردوووه. (ش. ف)

(۲) مامۆستا مەبەستی لهم (فستقی نوکەران) ه (فستق العبید) ه که لای خۆمان لهم (سەردهمه) به (هلی بابا) ناودهبرێ.

پېچوپه نا ئاشکرای ده کهن دلین: ئەو ههشت سالی که بۆ پهروه ده کردنی بنچینه یی دهسه پېترئ به سهر شاگرد ده کانی خویندنگاگاندا، له تواناییدا ههیه که کورت بکریته وه و بکریته به چوار یان به پینج سال، به ئەنجامیکه باشتريشه وه، به مه رجی ئەو پېتره و بیه خوینده واریبه نوپانه به کار به پترین که چاکه و فهريان به تاقیکردنه وهی جوړ جوړ و به ک له دواي به کدا ده رکه وتوه.

له کریکاری دهستی هندی ئەرک بگپه ره وه، له خویه وه هیز و چالاکي فره تر ده بی و پروناکیه کی به ختیاریش ده که ویتته دلپه وه. به لام له گه ل ئەو پیاوانه دا که فرمانه کانیان وا هه لده گرن بیری زوریان لی بکریته وه، یاخود له گه ل ئەو خاوه ن زیره کی و بلیمه تانه دا که دلپان به وه خو ش ده بی شتی تازه دابه یتن و فرمانی نوی به جی به یتن، له گه ل ئەو که سانه دا ئەمه نابج بکری. ئەو ئەرکه ی که له کریکاره دهستیبه که ده گپه ریته وه زور و زبه نده یه له چاو هیزی مرۆفدا. به لام ئەو ئەرکه ی که له کابرای زیره ک و بلیمه ته که ده گپه ریته وه، زور کم، له چاو نایه ت. به لام هه ره ئەوه نیبه که هه ردوکیان له یه کتر جوئ ده کاته وه. هوش هه رگیز ماندوو نابج. تا به کار به پترئ گه شه زورتر ده کات. به هوی کارکردنیکه هه موو ده میبه وه ده گاته ئەوپه ری پتگه یشتن و ته وای. جا لپه ده ایه که ده ردی فرمانی یه کجار ئاسان خوی ده شاریته وه. ئەم ده رده یه که ته نیا چینی دوو ملیون که سه که ی ناومان بردن، له ناو هه موو گه له که دا ئازار ده دات. ئەو پیاو و ژنانه ی که خاوه ن کارگوزاری بلندن ئازاریان زورتر ده دات له وانی تر. ئەوانه ی که خاوه ن ئاوات و خواستی گه وره گه ورن، له ئەندازه زورتر نیاز و ئاره زوویان ده شکینت.

ده توانم به ده بیان نووسراوانی گه وره گه وره پر بکه مه وه به نووسینی چپه رکی مه رگه ساتی ئەو ژن و پیاوانه ی که ته ووشی ده ردی فرمانی هه ل و ناساز بوون. هه یج له وه یشتا گومانم نیبه که هه موو خوینده واریکی ئەم نووسراوه، به لای که مه وه بیست ژن و پیاویکی چه شنی ئەوانه ده ناسی. به لام من سه دانپان لی ده ناسم. ئەندازیاری شاره زای وا ده ناسم، که هه شتا له سه ره تای ژنیانپاندا. که چی به فرمانی زورانبازیبه وه به ریته ده چن. پشٹیوانیکه^(۱) زیره ک ده ناسم، هه موو ده رانه تیکه بیست دۆلاره له حه فته یه کدا، به لام

(۱) پشٹیوان: (محامی): پارێزر. (ش. ف)

به فرمانی راوه ماسیبه وه ده ژی. ته نانه ت مامۆستایه کی فیزی ده ناسم بۆ کابرایه کی بازرگان ژمیریاری ده کات، به و فرمانه وه ده ژی... بیجگه له وانه ئافره تیکه شاره زا ده ناسم، له تواناییدا هه یه بیته کارگپه ری خویندنگایه کی کچان، که چی ژبانی له سه ره ئەوه یه رۆژی هه شت کات به خت بکات له کاروبار هه ل سووړاندنی چپه شتخانه یه کی پسیدا. هه ره ها هه ر هه یج نه بی دوانزه پیاوی رۆژنامه گه ری به ناوبانگ ده ناسم ته مه نی خویان ده پترینه وه و دلی خویان ماندوو ده کهن به و کار و فرمانی بچووکانه وه که له دانگی ئەوانه دان که له وه پشیش ناومان بردن.

که یه وه یه نه ی نه خو ش (شیرپه نج)، رۆژ به رۆژ گه وره تری لی دئ و زورتر بلاو ده بیته وه به ناو مرۆفدا. له سه ره ئەو هه موو ره نج و کوششه گه وره گه ورا نه دا که پسیپه ره کان داویانه له پیناو تیکه یشتنی و چوینتی به ره نگاری کردنیدا، هه شتا پزیشکایه تی له م با به ته وه شتیکی ئەوتو پشیش نه که وتوه. له پاش ئەمه ی توانیمان زال بین به سه ره نه خو شتی یا په ری (نیمونا) دا، نه خو شتی شیرپه نج لیمان راست بووه وه، به جوړیکه وا که ده رده کانی تر له چاو ئەمدا هه ر نانوتین. شیرپه نج له هه موویان سامناکتره، له هه موویان به مردن خزمتره. به لام بی کاری ناشیانه یشت بریتیه له نه خو شتیبه کی شیرپه نجی هوش... جاری تو خه می ئەوانه ت نه بی که هه ژار و هه ناسه ساردن. بیه ره وانه یشت مه که ره وه که کاروباری زور سه ری گپه کردوون. به لام بیه ره و چینه مرۆقه بکه ره وه که له وانه زورتر له خو شتی دان. ئەوانه ژماره یان ده گاته پانزه بیست ملیون. هه ره یه کئ له م چینه بیجگه له کاتی فرمان و نوستن و هاتوچو و هی تر، دوو هه زار کاتی بی فرمانی بۆ ده مینیتته وه!... ئایا بۆره پیاویک ئەم هه موو کاته ی خوی چو ن به خت ده کات؟ دیاره ده چپته سه ردان بۆ لای دۆسته کانی. هه ره وه ها له مالی خویشیدا میواندارییان ده کات. دیاره که سه رگوروشته و رۆژنامانی به یانیان و ئیوارانیش ده خوینیتته وه و ده یشچن بۆ وه رزشگاگان بۆ سه ریکردنی گره وی توپی پی و توپی سه به ته. دیاره که گویش ده گری له هه ندی پتره وی رادیو. پاشان ده ست ده کات به ئوتوموبیل لی خوړین به ناو شه قامه کانی نزیک شادا، به مه به سی وه رزش و خو نوواندن. له راستیدا ئەم شه ش کرده وه یه، نزیکه ی هه موو کاته کانی، به ده ریژی بی سال پر ده کاته وه.

به لام له م هه موو کاتانه، شتیکی یه جگار که م نه بی، به که لکی ناهینیت له پیناو لی کۆلپه وه ی با به تی گرنگدا به هوی خویندنه وه ی نووسراوانه وه، یاخود به هوی مه شق کردن

ئەگەر دەتەوئى لە فرمانى ناپەسند خۆت رزگار بکەیت، پیتوستە لەپیش ھەموو شتتیکدا بزانییت بۆچ ئەو فرمانە لەگەڵتدا ناگونجی. دوور نییە فرمانەکەت، لەپیشدا ھەموو ھونەر مەندی و شارەزایییەکی کار کرد بێ بەلام لەپاشدا وای لیتھاتوو، لەبەر سووکی و ئاسانى، ھەر کورپیک بگرت، دەتوانی جیبەجیبی بکات. تۆیش، خۆ ھەر بەکوری نەماویتەو. دیارە گەورە بوویت، بەلام دیارە فرمانەکەت، لە بەرچاوتدا، بچووک بۆتەو و پووج بۆتەو. وا مەزانە کە ھەر تۆ وایت، ئەوئى لە تۆقەوماو لە ھەزاران ژن و پیاو قەوماو، بەھۆی پەیدا بوونی مەکیئە تازەکانەو کە لە ھەر کویبە کدا بوو بن فرمانیان ئاسان کردوو.

ئێستا زۆر کەس لە پارەژمیرەکان، ھیچ ناکەن ئەو نەبێ کە دەست بەدوگمە یەک لە دوگمەکانى ئەو مەکیئەدا بنیئە کە لەبەر دەستیاندان. ھەر وھا داخە کەم، ھەندى ئەندازیارانى کارەبايشمان لى پەیدا بوون - ئەگەر داوایان لى بکری، دەتوانن بئەکە یەک دا بە زریئە بۆ بەرھەمھێنانى ھیزی کارەبايى - کە ھیچ فرمانیکیان نییە بیکەن، ئەو نەبێ بچنە ئەو بئەکە ی کارەبا دروستکەرە، بۆ ئەمەى چاویک بخشین بەھەندى ئەندازەدا، پاش ئەو بەگەریتەو ناو دەسگاگانیان، تا بەخویندەوئى یەکیک لە رۆژنامەکانەو کاتى خۆیان بەسەر ببەن.^(۱)

رەنگە فرمانەکەى تۆیش وای بەسەر ھاتبێ، بەلام بەرەو گىروگرفت چوو بى، نەک بەرەو سووکی و ئاسانى. رەنگ بى پیتوستى بەھونەر مەندی تازە ھەبێ، کە باش دەزانیت، لە توانا بیئتدا نییە بینوئى. ئەندازیارى شەمەندەفەرى کۆن، بوو بوو گەورە ھەلەم. بەلام ئیمپرو کە شەمەندەفەرى کارەبا داھاتوو، ئەو گەورە بییەى لە دەست چوو. دوور نییە لە توانا بییدا نەبێ، کە بەچەشنى ھەلەم، شارەزایی لە زانستى کارەبا دا پەیدا بکات.

بۆی ھە یە فرمانەکەت بۆیەکا بۆت دەست نەدات، چونکە وا زل بوو کە بارت گران دەکات. لە تەنگوچەلەمەى (۱۹۳۰) بییەو، گەلیک خاوەن - فرمان ناچار بوون فرمانى فەرمانبەرەکانیان دوو چەندان بکەن. ئەو پیاوئى کە فرمانەکەى ھەر بریتى بوو لە

(۱) یان راستتر: خۆیان خەریک بکەن.

لە یەکێ لەو پیشانەدا کە پیتوستییان بەھونەر مەندی ھە یە. (ئەدوارد تۆرندایک) لە لیکۆلینەو ھە یەکی تازەیدا گەیشتە سەر ئەو باوەرە، کە زۆرەى مرۆف لە ھەر سەد کاتىکی بى فرمانى، لە چوار کات بەولاو بەخت ناکەن لە فرمانى ھۆشدا. نایا تیتەدەگەیت لەمە چى پیشان دەدات؟ ئەو ھە یە پیشان دەدات کە ھەموو ھاوئیشتمانیک لەو ھاوئیشتمانانە، کاتى فرمان بینینیانى لى دەربکەى، لە ھەر چوار رۆژ و نیوئیکدا، لە کاتىک بەولاو ھۆشیان بەکار ناھینن. تۆیش لە ھەموو کەس شارەزاترى کە تا چ ئەندازە یەک خاوەن فرمانەکان، بەجۆزىکی تیکرایى بیری ورد بەکار دەھینن لە کار و فرمان و پیتشەکانیاندا. چونکە زۆرەى ئەم کاروبارانە، خوویان پیتو گرتوو، تەنیا خوو دەیانبات بەریتو.

بەلێ! لە ھەر حەفتا و دوو کاتىک، تەنیا یەک کات، لە کاتەکانى بیئارى تەرخان دەکری بۆ وەرزشىکی راستەقینەى ھۆش! ئیتەر سەرسورمانى پى دەوئى، کە لەبەر چى ھۆشى ھاوئیکانمان لە کەلک دەکەوئى و پیتش نیازیشیان چۆر پە دەبى؟ تەنیا دە سالیک، پیاو، لەم ھۆش بەکار نەھینانەدا بژی، بیگومان، وای لى دى، کە دوور بکەوئیتەو لە بیئکردنەو ھە یەکی قوولتى دروستى زرنگانە.

ئەمانە کاریان سەرناگرى

- تەمەلەکان.
- ئەوانەى پالیان داو بەکەسانى ترەو.
- ترسنۆکەکان.
- دوودلەکان.
- ناشیبەکان.
- کەم زانیئەکان.
- کەمتەر خەمەکان.
- جیھان نەدیوہکان.
- پنتیبیەکان کە گوئى نادەنە خۆرێکخستن.
- ئەوانەى کە لە گىروگرفت دەسلەمینەو.
- ئەوانەى نامەردن.
- ئەوانەى پروایان وایە کە گەشەکردن بەھۆش، خەم خواردنى پیتوست نییە.

پاره‌ژمیری، له‌دوای ئه‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌وه بۆی کرا به (پاره‌ژمیری)^(۱) و (رازنوسی).^(۲) ئه‌وه‌بیش به‌هۆی دهردی پاشه‌که‌وتکرده‌وه په‌یدا بوو.

جاری وا هه‌یه فرمانه‌که، خۆی له‌خۆیه‌وه گران دیتسه پێش چاوه‌که له‌هه‌زاران مامۆستایان روو ده‌دات. ئه‌ی ئه‌وه چی له‌ده‌که‌یت ئه‌گه‌ر ژووهره‌کان پر بن له‌شاگرد! هه‌یچ له‌وه‌دا گومان نییه، که زالبوون به‌سه‌ر سی شاگردا له‌ژووهره‌کاندا کارتیکی ئاسانه. به‌لام زالبوون به‌سه‌ر شه‌ست شاگردا باریکی گرانه. به‌لکو سه‌رگه‌ردانییه‌که تاکی نه‌بێ! ره‌نگه‌ هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بێ، که فرمانه‌که‌ت ناچارت بکات به‌چاوه‌پێکه‌وتنی که‌سانی وه‌ها که‌هه‌ز له‌چاره‌یان ناکه‌یت، یاخود ناچارت بکات به‌کردنی کاروباری وه‌ها که‌لییان بێزار بیت. یاخود هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بێ که فرمانه‌که‌ت تووشی لیپرسینه‌وه‌یه‌کی له‌وزه‌به‌ده‌رت بکات. من فه‌رمانه‌بهرتیکی بچووک ده‌ناسم له‌هاوبه‌شیه‌یه‌کی^(۳) کیمیایدا کاری ده‌کرد. له‌پاش ئه‌وه‌ی به‌رز کرایه‌وه بۆ سه‌ره‌وکه‌یه‌تی به‌کێک له‌لقه‌کانی هاوبه‌شیه‌یه‌که‌ سه‌ مانگ له‌سه‌ر یه‌ک نه‌خۆش که‌وت. که‌ چوومه‌ بنج و بناوانی هۆی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌م پیاوه له‌توانا‌ییدا هه‌بوو هه‌موو شتیکی بکات، ئه‌وه نه‌بێ که‌ بریار له‌سه‌ر ئه‌و که‌ینه‌وه‌بینه‌مانه‌ بدات که‌ نرخیان له‌چه‌ند سه‌د دۆلاریکی تێپه‌ر بکات. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستی کرد به‌وه‌ی که‌ ناچاره یان بلێ: (ئا)، یان بلێ: (نا)، که‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌وه‌ دوو وشانه له‌باریدا هه‌بوو یان هه‌زار دۆلار ده‌ست بخات، یان هه‌زار دۆلار له‌ده‌ست بدات، وازی هێنا و تووشی نه‌خۆشی هات. که‌چی که‌ گه‌ی‌رایانه‌وه شوینه‌که‌ی پێشوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ مووچه‌که‌ی که‌م بوو، هه‌یزی هاته‌وه به‌ر و، ره‌نگ و پرووی گه‌شایه‌وه و، له‌ چاوه‌کانیدا چریسه‌که‌ی کامه‌رانی ده‌رکه‌وت. به‌هه‌زاران پیاوی وا هه‌ن که‌ له‌وه‌ پیاوه ده‌که‌ن. هه‌یچ شتیکی نییه وه‌ک (لیپرسینه‌وه) بیانترسینه‌ی. بۆ تاکه‌ کاتیک له‌گه‌ڵ خۆتدا به، ئه‌و ده‌رده‌ی تووش بووه بیدۆزه‌ده‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌رده‌که‌ت بۆ دۆزرایه‌وه، ئیتر ده‌توانیت، زۆر به‌ئاسانی، بیده‌یت به‌ر ته‌کان و ده‌ری بکه‌یته‌ ده‌ره‌وه.

بۆ ئه‌مه‌ی فرمانیکی نوێ بگرته‌ به‌ر، پێویسته له‌پێش هه‌موو شتیکی که‌ له‌سه‌رخۆ، به‌سنگیکی فراوان و میتشکیکی رو‌شنه‌وه لێی بکۆلیته‌وه. واز له‌ دوینی به‌ینه، له‌بیر

(۱) پاره‌ژمیری: محاسب.
(۲) رازنوسی: سکر تاریه.
(۳) هاوبه‌شی: شرکه. (ش. ف)

خۆتی به‌ره‌وه. دوینی به‌کاری ئه‌وه نایه‌ت که هه‌لیکت ده‌ست بخات. ته‌نیا په‌ندیک، که روژی دوینی پێی ده‌کری پیت بدات، ئه‌وه‌تا که پێویسته مرو‌ف دوینی خۆی له‌بیر خۆی بباته‌وه و بیر بکاته‌وه له‌سبه‌ینیی.

هه‌ر کار و پێشه‌یه‌ک به‌بیرتدا دیت، بیخه‌ره سه‌ر کاغه‌ز. له‌وه‌ دلت نه‌ره‌نجی که‌ زۆریه‌ی ئه‌و کار و پێشانه، ئه‌مسال وه‌ک پار، ماوه‌ت ناده‌نی که‌ که‌لکیان لێ وه‌رگیریت. چونکه‌ ئه‌وانه‌ی به‌دوای کار و پێشه‌دا ده‌گه‌رین یه‌جگار زۆر بوون. له‌به‌ر ئه‌وه‌ کار و پێشه‌یش به‌تاسوق ده‌ست ده‌که‌ون!...

ئیمرو تۆ له‌هه‌موو روژیکی زۆتر پێویستیت به‌هۆشیکی رو‌شنی فراوانی کراوه هه‌یه پێویسته واز له‌وه‌ بیره که‌له‌پووریانه به‌ینی، که‌ له‌بابه‌ت چاکی و پاکی و په‌سندی ناو کۆمه‌لایه‌تیه‌یه‌وه ده‌دوی... که‌ سه‌رنج ده‌ده‌یت له‌کو‌رتیک له‌کو‌رتیکانی کار و فرمان بریارتیکی دروست بده، لایه‌ن مه‌گره. سه‌یری وا بکه، که‌ یه‌کێکه له‌و کارانه‌ی که‌ به‌ده‌یان ده‌ژمیرین و دوور نییه له‌گه‌ڵ کارگزاریتدا ریک بکه‌ون.

هه‌رچی ئه‌م و ئه‌و پێی گوتوی له‌بابه‌ت ئه‌و کاره‌وه، له‌بیر خۆتی به‌ره‌وه. وا بزانه کارتیکی تازه‌یه و هه‌شتا تا قیت نه‌کردۆته‌وه.

دوور نییه ئه‌وی دوینی به‌شتیکی ناوازه‌ت زانیوه، سبه‌ینی بیه‌ته شتیکی هه‌یچو بوو. چونکه‌ ده‌میکی تازه ده‌ستی پێ کردوه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌میکی تازه‌یشدا نرخه‌ هه‌موو شتیکی ده‌گۆری.

ره‌نگه‌ نه‌رم تا ده‌بینم پزیشکه‌کانی ددان له‌مامۆستاکانی زمانی فه‌ره‌نسی پایه‌بلندتر بن. له‌راستیدا ئه‌و پزیشکانه شایسته‌ی ئه‌وه‌ن که هه‌زار په‌له‌ی کۆمه‌لایه‌تی پێش مامۆستاکانی زمانی فه‌ره‌نسی بکه‌ون. هه‌روه‌ها لای من ئافه‌ره‌ته‌باشه‌کانی ناو خه‌سته‌خانه که‌ ده‌ردی نه‌خۆشه‌کان چاره‌ده‌که‌ن شایسته‌ی ئه‌وه‌ن که سه‌د په‌له‌ پێش پێشاندهر (ده‌لال)ه‌کانی کاروباری بازرگانی بکه‌ون. به‌لام ئه‌و کاته‌ی ئه‌م گۆرینه‌ی تێدا په‌یدا ده‌بی که‌س نییه بیزانی.

ئیه‌سته کاته‌ی ئه‌وه‌یه واز له‌خه‌وبازی کار و فرمان و پێشه به‌ینی. جیهان پرپه‌تی له‌و فرمانانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ زه‌ره‌کی و چالاکی تۆدا بسازین. پشٹیوانی (محاماة) هه‌موو شتیکی نییه. هه‌روه‌ها نه‌پزیشکایه‌تی، نه‌فرۆکه‌وانی، نه‌رادپۆگه‌ری هه‌موو شتیکن. ته‌نانه‌ت هه‌یچ شتیکی له‌جیهاندا نییه که‌ پێی بگوتری هه‌موو شتیکیه.

ئەگەر بۆت رېتىك كەوت ژىبانت بەفرمانىتىكى بەدلى خۆتەو دەست پى بەكەيت، ئەو بەلام ئەگەرھاتوو فرمانەكەت لەگەل ئاواتەكانتدا رېتىك نەكەوت، ئاموژگاريت دەكەم، نەكەيت ماو بەدەيت بەئاواتەكانت پەكى فرمانت بەخن. بگەرپى بەدواى فرمانى بەدلى خۆتدا. بگەرپى. بگەرپى. بەلام خەوى پىتو مەبىنە. پەنايش مەبەرە بەر مەتەل ھەلھىتان و نىيازگرتنەو. ھەرۋەھا گوتىش مەدەرە واتەى ئەم و ئەو. چونكە لەدواى ھەموو ھەلىكەو كە بۆت ھەلدەكەوئى، بەسەدان رېتىكاي فراوان ھەيە پەرژىنىتىكى گىيا لىتى دەشارىتتەو.

كچىك بوو تا بلتى لىتى لەش سووك و چالاک بوو. كە بەراوردىكى كىرد لە ناوئەند كارگوزارى خۆى و فرمانە بچووكە كەيدا كە لە نووسىنگە يەك^(۱) لە نووسىنگە كانى ھاوبەشىيەك دەبىنى، دوارۆژى خۆى زۆر بەتارىكى دەھاتە پىش چاو. گەرا بەدواى فرمانىتىكى تردا چاكتىر بى لە ھىنەكەى خۆى، بۆ ئەمەى سەرلەنوئى ژىبانى خۆى دەست پى بىكاتەو. بەلام پەلە پەلى پى كەوت... بەمەندى لىتى نەكۆلىيەو. ھەر دەبىست بەزووبى لە فرمانە بى فەرەكەى خۆى رىزگارى بى. لە ئەنجامدا ئەو پەندەى پى پرا كە لەو پىش پىتى گوترا بوو: (پەلە پەل كىردن كىردەو شەيتانە). كارگىرى پەيمانگايەكى^(۲) (لەش سوونەو)، بەزمانە لووسەكەى خۆى خستبوو بە سەر ئەو بىرەى كە ئەگەر فىتى لەش سوونەو بەكات لە پەيمانگايەكى خۆيدا، پاشەجار واى لى دىت كە بەھۆى (لەش سوونەو) ۋە مووچەيەكى نىبابى دەست دەكەوئى، كە ھەر حەفتەى بگاتە پەنجا، سەد دۆلارېتىك. كچەكە باوهرى پى كىرد و چوو پەيمانگايەو. دەستى كىرد بەخوتىندى پىرەويىبەكانى، شەو و رۆژ پىتو خەرىك بوو، بۆ ئەمەى بەئاواتى (ئاگانامە)^(۳) ۋەرگرتن بگات و دوايى بىتە ناو جىھانەو و، بەسەر كەوتووبى تىپىدا گوزەران بگات. بەلام كەسىك داواى لەش سوونەو لى نەكرد. ھەرۋەھا ھىچ دامەزراوېتىكى^(۴) لەش سوونەو ھىش پىتو بىستى بەفرمانبەرىكى نوئى نەبوو. ھىچى بۆ نەمايەو ئەو نەبى كە روو بگاتە شوئىنەكانى لەش جوانكردن و رازاندنەو، دەپارايەو و دەلالايەو بەفرمانىتىك، خۆى شەرمەزار دەكرد و رەنجى بۆ دەدا، بەلام ھەموو بەفىرۆر چوو. رۆژىك لە رۆژان

(۱) نووسىنگە: مەكتەب.

(۲) پەيمانگا: مەھد.

(۳) ئاگانامە: شەھادە.

(۴) دامەزراو: مۇسسە. (ش. ف)

كارگوزارىتىكى يەكەى لەو شوئىنە پىتى گوت: (بچۆرە لاي يەكىك لە پىزىشكەكان چونكە تا پىزىشك پىمان نەلەيت، لەش سوونەو بەكار ناھىنن. ۋەك دەبىنى ئەو ھىش بۆ ئىمە چاكتەر!). پاشان ھەلىكوتايە سەر يەكىك لە پىزىشكە خاوەن ناوھەكان. كەينەو بەينەى خۆى تىگەياندا. پىزىشكەكە لىتى راست بوو ۋە پىتى گوت: (بۆ فرمانىتىكى وا كە بۆ نەخۆشەكانى بەكەيت، پەنجا دۆلار داوا دەكەيت؟). پاش ئەو لە پىتكەنىندا كولا. پاشان دەستى كىردەو بەقسە كىردن، پىتى گوت: (ئەمەى بۆ چىيە؟ دەتوانم بەيەكجارى نەخۆشيارىتىكى^(۱) ياسايى بەيىم كە بتوانى يارمەتىم بدات و كاروبارى نووسىنگەكەم بۆ بەرپتو بىبات، ژمىرى پارە بەخت كىردنم بۆ رابگرى. ھەرۋەھا ھەندى فرمانى لەش سوونەو ھىش بىنى بۆ ئەو نەخۆشانەم ئەگەر پىتو بىستان بوو. شارى نىبوئۆر كىرپەتى لەو جۆرە نەخۆشيارانە، كە لە توانايىندا ھەيە ئەو ھەموو فرمانانە بىين. بەلام بەچ نرختى؟ بەبىست ياخود بەبىست و پىتچ دۆلار لە حەفتەيەكدا! ئافەتە كۆلەكە دايە پىمەى گىبان و گوتى: (بەلام من وازم لە فرمانىتىكى چل دۆلارى ھىتا، لە پىتاوى لەش سوونەو دەدا!... ئىستەكە چىم پى دەكرى؟).

پىزىشكەكە گوتى: (ئەگەر باش بىرت لە كەينەو بەينەكەت بىكر دايەو، دەترانى كە لاي پىزىشكەكان فرمانت دەست ناكەوئى. لە راستىدا ئىمە پىتو بىستىمان بەپارە كۆكەرەو ۋە رىبا و چالاک ھەيە، دەستىاۋەكانمان بۆ كۆ بىكاتەو. چونكە ئاشناكانمان، ئەگەر پارەيشمان بەدەنى، زۆر بەسستى دەيدەن. من لەمىرۆو تۆم پەسند كىرد كە بىستە يارىدەدەرم، بەلام بەمەرجى كە فرمانەكەت ئەو بى مزەكانم لە نەخۆشەكانم بۆ كۆبىكەيتەو. پارە كۆكەرەو ۋە ئاسايى بەكەلكى ئىمە نايەت. زىبانى زۆرتەرە لە فەرى. ئىمە پىتو بىستىمان بەو خاوەن ئاگانامانە ھەيە كە بەسەر دەستىاۋ پىدراۋەكانماندا زال بىن، بى ئەمەى توورەيان بىكەن. نازانم بۆچ شتى وا لەناوماندا بى. بەلام ئەو دەزانم كە لە چوار سال لەمەو پىشەو تا ئىمىر، ئەو دەستىم كەوتوۋە، لە نىوہى دەستىاۋەكانم تىپەر ناكات. ئىنجا خۆت چۆن بەباشى دەزانىت وا بىكە!).

ھىشتا كچەكە لە بىركردنەو و لىكۆلىنەو و رىتوشوئىن داناندايە. بەلام نەك لەسەر ئەو شىوہىيە كە لە فىرەبونى لەش سوونەو دەپىرەو دەكرد. لە ھەلەى پىشەو پەشيمان بوو ۋە. جارىكى تر ھەلەى وا ناكاتەو. نەك تووشى ئازارى وا بى.

(۱) نەخۆشيار: مۇسسە. (ش. ف)

گوتراوه: (ئەگەر لە شوێنی خۆتدا ستایش کرایت باشە. ئەگەر نەکرایت پالێ لێ بدەرەوه!). مەبەس لێرە، لە شوێن، لە نیشتمانه. هەرچەند ئەم واتەیه هەموو دەم راست دەرنەچێ. بەلام بەلای کەمەوه لە شەش جاردا پینج جاری راست دەردەچێ.

دەتەوێ ڕەو بکەیت بۆ (شیلی)، کە لە دۆلێکی نەناسراوی بەپیتدا سەرلەنوێ ژبانت داڕەزینیستەوه؟ باشە. تۆزێ خۆت بگرە لە نیشتمانه کەتدا. تێ بکۆشە لەو شوێنە تێیدا ئێ فرمانێک ببینی، پێش ئەمە ی بچیتە ئەوپەری جیهان. ئەو فرمانانە ی کە لە بەرچاوتدان، یەکیکی وایان لێ هەلبێژێرە کە بۆت دەست بدات. ئەگەر هیچ فرمانێک لە بەرچاوتدا نەبوو، گەزێک لە جیبی خۆت دوور بکەرەوه و بۆی بگەرێ. ئەگەر لەوێش نەتدۆزبێهەوه بۆی بچۆرە ناو شەقامەوه، ئنجا بچۆرە ئەوپەری شارەوه. بەلام هەموو دەم لە ناووه دەست پێ بکە، پاشان بچۆرە دەرەوه.

شارەزاییانی ئاوارەهەوارەکان^(۱) جیهانی ئیمرویان لە هی دوینێ سەختتر دیتە پێش چاو. ئیتر لە توانایاندا نەماوه، باریکەن و ڕوو بکەنە نیشتمانی تازە، کە کاتێک تەنگانەیان دیتە بەر لە نیشتمانه کە ی خۆیاندا. تەواو تێگەشتوون کە لە خاکی بیتگانەدا، هیوای سەرکەوتن کز بوو. زەمین وای لێهاتوو، تەنگ بوو بەدانیشتوان. تۆش ئارەزووی خۆتە دەتوانی بۆ هەموو شوێنێک بچیت. بەلام هەر شوێنێک دەچیت، تەماشای دەکەیت بەهەزاران کەس پێشت کەوتوون. کەچی تۆ واتدەزانی کەسی تێدا نابینیت. بەلام ئەگەر هاتوو شوێنێکی وات دەست کەوت، کەسی وا زۆری تێدا کۆنەبووبوو، دەبێ پروات وا بێ کە ئەو شوێنە کەم بەختە لە ساماندا، بۆیە کەس خۆی بۆ نەکو تاوه.

بۆ چ سەرنەخراوه بۆ فرمانێکی بێدتر؟

- چونکە هەر سەیری کاتژمێرە کە ی خۆی دەکرد.
- چونکە هەر بۆلە بۆلی بوو.
- چونکە هەر دوا دەکەوت لە فرمانە کەیدا.
- چونکە حەزی بەفرمانکردنی چاک دەکرد، بەلام لە شوێنی خۆیدا دانەمەزرا بوو.
- چونکە بروای بەخۆی نەبوو.
- چونکە یەجگار پرسی دەکرد.

(۱) ئاوارەهەوار: مەجر. (ش.ف)

- چونکە هەر بیانوی ئەوه بوو کە بلێ: (لەبیرم چوو).
- چونکە ئامادە نەبوو، دوو هەنگاویش بێ.
- چونکە بەدل فرمانی نەدەبینی.
- چونکە لە هەلەکانی خۆی پەندی وەر نەدەگرت.
- چونکە هەستی وا دەکرد کە فرمانە کە ی بۆ ئەو ناشێ.
- چونکە هاوڕێکانی لە دانگی خۆیدا نەبوون، کەمتر بوون لە ریز و کارگزاریدا.
- چونکە بەوه وازی هینا بوو، کە پیاویک بێ، لە دوو هە پلەدا بێ.

ئەو پیشەیهی هەلیدەبێژی

۳

وام دیتە پێش چاو کە هەموو کەسێک لەو (چینه دوو ملیۆن) دی کە لەو پێش لێی دوواین، ون بوو لەناو هۆی حەسانەوه و بەزمورەزمی وا چروپرەدا، کە ژبانی لێ تێکداوه. بۆ ئەو جۆرە کەسانە، لە راستیدا، کات بەزێر دادەنرێ. کەواتە بام گوی بگرن لە ئامۆژگاری ئەو پیاوانە ی کە خۆیان تەرخان کردوو بۆ لێکۆلینەوه ی گێروگرتی بێ فرمانی ناشی بەلکو لەوهوه کە لێکیکیان دەست بکەوێ.

ئاخۆ ئەوانە چ ئامۆژگاریبە کت دەکەن؟

ئەوانە ئامۆژگاریت دەکەن بچیتە دەرەوه بۆ یاری بەفرەخلیسکی. کە هاوبەشی دیدەوانان و هاوتای ئەوان بکەیت لە هەوارەکانیاندا. ئەوانە ئامۆژگاریت دەکەن مەکیهەیک بکریت بۆ وینەگرتن. کە خۆت خەریک بکەیت بەبەختوکردنی سەگانهوه. بەپەرەردەکردنی ماسییەوه. ڕەنگە سەرت سوڕ بێت کە ئەوانە ئاراستە ی شوێنێک دەکەن کە بەبیرتدا نەهاتبێ. گوایه بۆچ خۆشی لەوه نەبێت کە فێری چێشت لێنان بیت و بیستە چێشتکەرێکی شارەزا؟ پوولی پۆستە و خۆ پێوه خەریک کردنی، دلخواستیکی باوه، دەتوانی کەلک و خوشیت پێ ببەخشی. دوور نییه حەز لە پەرەردەکردنی مەل و پەلەوهانی جوان بکەیت، فێری گۆرانی یاخود قسەکردنیان بکەیت، دانیا پێ بەدەیت و خۆشەویستییان لەگەڵ بنوێتی. کەواتە بۆچ هەر لە ئیستاه خۆت بەم بەزمەوه خەریک ناکەیت؟ بێجگە لەمە دەتوانی خوشییەکی زۆر وەرگریت لە دارتاشی هەمە ڕەنگەدا، لە یاری (بریج)دا، لە نووسینی چیرۆکی بچووک بچووکدا.

ئەمانە ئەو ئەو ئەو تىگە يىشتىوانە پىت دەلەين بۆ چاره كوردنى بى فرمانى ناشى...
 دەشتوانىت ئەو ئەو تى بابە تى راباردن بخەيتە سەر ئەوانەى ئەوان ناويان بردوون.
 بەلام مېن پروام وايە، كە ئەو دوو مىليون لاوانەمان - تىكرا - شتىكىيان دەوى كە لەوانە
 سەختتر و بەكەلكتتر بىت. ناخۆ ئەو چى بى؟ ئاواتى مرۆقايە تى لەسەر بىنچىنەى
 سەرەستى و سەرەوت و خوڭ راباردن دامەزراو. لەو كەمتر بەهېچ شتىك دلەمان
 دانامركى. واتا ئىمە تەنيا سەرەستىمان ناوى، بەبى سەرەوت، ياخود لەگەل چىن جوئ
 كوردنەو دا. ھەرەھا تەنيا سەرەستىمان ناوى، لەگەل بەندەبى ياخود چىن جوئ كوردنەو دا.
 بىجگە لەو ئەو ھەيشمان ناوى كە بەندەبى لەگەل بى سەرەوتىدا بلاو بىتتەو...
 ئەو ئاواتىكى ھەرە بلەمانە بەھەر سى لکەكەبەو. ئىمەيش كە ئەمەرىكايىن، خو
 دەزانين كە دەگونجى ئەو ئاواتە بىتتە دى، ھەر ھېچ نەبى لە نىشتىمانى ئىمەدا ئەو ھېش
 دەزانين كە ھىنانە دى ئەو ئاواتە، پارەمان زۆر پى بەخت دەكات. ئەو ئاواتە، ھى
 پىاويكى دەستكورتى ھەزار نىبە. بىجگە لەو ھېش ئەوى دەبەوى بىھىتتە دى پىويستى
 بەزىرەكبەكى بى ھاوتا و مەردايەتتەبەكى بلەد ھەبە. بەلام لە خاكەكەماندا ھەزاري ھەبە
 و دەستكورتى. كەواتە چۆن ئەم ئاواتى مرۆقدارىبە دەھىتتە دى؟ رىگاي ئەو، ئەو ھەبە،
 كە ھەموومان فىر بىن ژيانىكى باشتەر بژين، بەلام بەو مەرجەى كەمترى تىدا بەخت
 بەكەين.

ئەو ئاواتىكى ھەرە بلەمانە بەھەر سى لکەكەبەو. ئىمەيش كە ئەمەرىكايىن، خو
 دەزانين كە دەگونجى ئەو ئاواتە بىتتە دى، ھەر ھېچ نەبى لە نىشتىمانى ئىمەدا ئەو ھېش
 دەزانين كە ھىنانە دى ئەو ئاواتە، پارەمان زۆر پى بەخت دەكات. ئەو ئاواتە، ھى
 پىاويكى دەستكورتى ھەزار نىبە. بىجگە لەو ھېش ئەوى دەبەوى بىھىتتە دى پىويستى
 بەزىرەكبەكى بى ھاوتا و مەردايەتتەبەكى بلەد ھەبە. بەلام لە خاكەكەماندا ھەزاري ھەبە
 و دەستكورتى. كەواتە چۆن ئەم ئاواتى مرۆقدارىبە دەھىتتە دى؟ رىگاي ئەو، ئەو ھەبە،
 كە ھەموومان فىر بىن ژيانىكى باشتەر بژين، بەلام بەو مەرجەى كەمترى تىدا بەخت
 بەكەين.

لە خاكى ئىمەدا، لە ئەمەرىكا، بەمىليون دەست و پى ھەبە، كىپاران و خاوەن كاران
 پىويستىيان پىيان نىبە. لەو دا پىش ھەموو جىھان كەوتووين، كە دەست و پىي و امان
 بەرھەم ھىناو، كە بەكارى خاوەنەكانيان نەبى، بەكارى كەسى تر نايەن. ئىمە مەكەنەى وا
 دروست دەكەين، كە فرمانى دەست و پى بەجى دەھىتتە، بەشيوەبەكى چاكتتر و ھەرزانتتر.
 بەم پەنگە بەمىليون كەس جاران تىدەكوڭشان دەست و پىيان بەكەرى بدن، ئىستە ناچاربوون
 شتىكى تریان بفرۆشن. ھەر تەنيا چەند كەسىك دەتوانن سەرەوون لەو رىبەو كە لە
 رىگەى ئاواتى ھەرە بلەندەكەى لەو پىش ناومان برد لارى بەكەن. بەلام زۆرەى نەتەو،
 پىويستە ئەو ئاواتە ھەموو دەم بەخەنە پىش چاويان، بۆ ئەمەى سەرەوتىيان دەست
 بەكەوى.

پىويستە ھەموو كەسىك، لەم زۆرەى نەتەو ھەبە، رەنجىك بدات بۆ بابە تى سەرەستى،
 ياخود يارمە تى ئەم و ئەو بدات كە باشتەر بژين بەنرخىكى كەمتر. چاويك بەكاروبارى
 دەورپشتندا بخشىنە. لە ھەندى كەينەوبەينەى فرمان بكوئەروو. كام فرمان لەو فرمانانە

ھەلى ناوازەتر و ئەركى كەمتر دەبەخشى؟ كاميان دوارۆژتىكى شەنگتتر گف ت پى دەدات؟
 باشە! زۆرەى پىسپۆرەكان لەسەر ئەو باوەرەن كە ئەم فرمانانەى خوارەو و ايان لىھاتوو
 رۆژ بەرۆژ ھەلى كەمتر و دوورتتر لە سەرەوتن دەبەخشن بەوانەى كە پىيانەو خەرىكن:

- ۱- دەستكردى پۆشەنى.
- ۲- دەستكردى كراس.
- ۳- كشتوكالى گشتى.
- ۴- رىگاي ئاسن.
- ۵- وىنەى بزىو.

باش سەرنج لەم دەستكردانە بدە، دەبىنى لە ھەمووياندا: يەك كەموكورى ھەبە ئەو
 كەموكورىبە كامەتا؟ ھەر كەمىك خۆت ماندوو بەكەيت و، ئەو ھەبە كەوا پىت دەلەيم بۆت
 دەردەكەوى: ھېچ دەستكردىك لەم دەستكردانە، لەم دە سالەى رابردوودا يارمە تى
 ئاشناكانى خۆى نەداو، كە ژىنىكى باشتەر بژين، بەنرخىكى كەمتر ھىچيان ئەو ئەوانەى لە
 دەست نەھاتوو، كە ژمارەبەكى ديارىكراو لە ئاشنايانى خويان، بەشىكى زۆرتريان لە
 خوڭگوزرانى و سەرەستى دەست بەكەوى ئىستەيش چاويك بخشىنە بەم دەستكردانەدا
 كە ھەرەك پىم گوتى، گف تى دوارۆژتىكى رووناك دەدەن:

- ۱- پىشەسازى باگۆزىن.
- ۲- پىشەسازى فرۆكەبازى.
- ۳- پىشەسازى ئەندازەى كىمىايى.
- ۴- پىشەسازى كشتوكالى تايبە تى.
- ۵- پىشەسازى تەلەفون.

ھەر مەكەنەبەكى بەكار بەيتنى يا - بام خراپىش بى - دەتوانى بەكەلكى تەندروستىمان
 بىت و ژيانمان زۆرتتر بۆ خوڭ بكات. فرۆكەبەش ھۆبەكى گەلىك گرنگە لە پاشەكەوت
 كوردنى كات و سامان و توانايىدا. مېن ئىمرو دەتوانم بەچوار كات لە شارى نىبوورەو
 بفرم بۆ شارى شىكاگو و، لە رۆژتىكدا ئەو ئەندە كاروبار تەواو بەكەم، كە ئەگەر جارن بووايە
 - كە ھاتوچۆ بەشەمەندەفەر بوو - چوار رۆژى تەواوى دەخاياند. لام وايە دەزانىت كە
 ئەندازبارى كىمىايى - بەمەرجى ھەموو كاتى خۆى تەرخان كەرد بى بۆ يەككىك لە
 پىشەسازىبە گەورەكان - چەند لە توانايىدا ھەبە تىبكوڭشى بۆ كەمكردنەو ھى نرخی بەرھەم

و چاک کردنی. له راستیدا، له ویشی تیپه راندوهه بو دروستکردنی که لویه لی نوئی و، پیشه سازی نوئی، که پیوستی و ناره زووی زور کهس جیبه جی دهکن، که له وه پیش لینی بهش بر او بوون. بیجگه له وه، زورتر له سهد که لویه لی وای دوزیبه وه که تندرستی پی پیاویری. بهم رهنکه ژیان، له سایه ی نه دازیاری کیمیا بییه وه له جارن چاکتری لیتهات.

ئو خاوهن کشتوکاله یش که تیده کوشی له نریکه وه ناسباوه کانی خوی بیینی و به هوی بهرهمه تاییه تیبه کانی خوی وه که پیشکه شبان دهکات خورشتیکی ته و تازه و پوخته یان به نرخیکی که متر ده داتی، ئه ویش بیگومان، یه کیکه له رهنجه ره کانی مرؤقاه تی. ئه ویش یارمه تی خوشگوزهرانی و پاشه کهوت کردن ده دات له ناو ئه زه و بییه دا. ئه و خاوهن کشتوکاله یش وه که ئه وایه، که خوی، ته نیا، به جوری که کشتوکاله وه خه ربیک دهکات، بو ئه مه ی به هوی لیکو لینه وه به کی ته و او وه که تیبدا دهکات، بتوانی له پارچه زه و بییه کدا پتر له هاو تاکانی خوی بهرهم پی بگه بیینی.

ته له فونیش له کوری پیشکه وتندا ئه مه نده ی ریگا بریوه، کهس بو نه پر او وه. هر بیست سال له مه ویش بهینه ره وه بیرت ئه وساکه گفتوگوییکی ته له فونی دور به چهند له سهرت ده کهوت؟ پیش بیست سال ده توانی له گه ل چهند که سدا، له خانووه که ی خوته وه، گفتوگو به ته له فون بکه یه؟ ئه ی ئیمرو له گه ل چهند که سدا ده توانیت ئه و ته له فون بکه یه؟ چهند گه وره یه ئه و پیشکه وتنه ی ئه م ده سگایه دهستی که وتوو له بابهت ژماره ی ته له فون و چوینی ته له فون کردنه وه که مه به سه کانی ئاسایی و شیرینی و ریکویتیکی ده گریته وه!

له راستیدا هرچی پیشه سازی و بازرگانی و ده سگایه ک یارمه تیمان ده دات له به جیهیانی ئاوا ته کانی مرؤقه واریدا، که له مه ویش ناومان بردن، له نه دازه به دهر له سه رکه وتندان. که چی ئه و پیشه سازی بیانه ی ئه و یارمه تی بیانه یان له باردا نییه، تا دین کز دهن و به ره و نه مان ده رۆن. که واته بزانه چی هله ده بریری!

ئه ی ئافرهت؟ ئاخو ئه وان چو بن له گه ل ئه م ئاوا ته گرنه گه دا؟ ئاخو چو ن ده توانن فرمانی به که لک و، بی فرمانی به که لک، له م چوارچیوه دیار بکراوه دا بدوزنه وه؟ له راستیدا که میان هه تا ئیستا توانی بیانه، له گه ل ئه م ئاوا ته تازه یه دا بسازین. که واته ده توانین بلین ئه م ئاوا ته هینده ی نه ماوه که هه ر بو پیاو بمینیتته وه، نه ک بو ئافرهت. ئه وه پیش و لیک ده دریتته وه که ئافرهت زورتر به لای ملکه چیدا ده چن له ره وشت و کردار و ژیا نی ده روونیاندا، نه ک به لای زالبووندا. ئه وه پیش بیگومان ده چیتته وه سه ر ئاراسته یی تاییه تی

ره گه زه یان که هه موو ژیا نیکی ئافرهت ده گریته وه، که وای لی کردوون توانایی ده سه لاتداریان نه بی به سه ر که سدا، وه ک پیاو هه یه تی. هه روه ها وای لی کردوون که له پیاو که م ده سه لاتتر و بی هیزتر بن. بو ئه مه ی بتوانیت کاروبار هه لیسووریتیت و مرؤف به یهت به رتوه، پیوسته به چالاکي و گورجوگولییبه کی ته و او وه بجو لیبیتته وه. ئافرهت له مه دا کزن. بو نمونه بیهینینه وه: ئافرهت له ئوتوموبیل لی خوریندا قال نین. ئه وه نده ی ئه وان ئوتوموبیل ده دن به دار و به رد و مرؤفا له هه زار میلیک ریشتندا، پیاوان یه جگار که متر.

ئه وه یس له بهر ئه وه یه که ئافرهت چاوه نده داز و دهنگ زورتر کاریان لی دهکات. ئه و زو وه ست پی کرده دیان خاته شله ژانیکی وه هاوه، که پیاو لینی به دووره. جا له بهر ئه وه ی - به پیچه وانه ی پیاوان - زورتر له پیوست کاروباری بچووک سه رنجیان راده کیشی زور گرانه بو یان، که بیری به هیز له شتی گرنه گتر و سامناکتر بکه نه وه.

ئه نامه کانی سک و زای ئافرهت، نه ک هه ر گه وره تر و گرنه گترن له هی پیاو، به لکو له گه لیک ریگا وه به هه موو له شیانه وه به ستراون. بهم رهنکه باری ئافرهتی، کار له بیر و هوشی ئافرهت زورتر دهکات، له باری پیاویتی که له بیر و هوشی پیاوی دهکات.

بیگومان که سه رنج ده دهیت ئه وه نده ی ئافرهت بیر ده کاته وه له پیاو و له پیاو ده دوی، زور که متر پیاو بیر ده کاته وه له ئافرهت و له ئافرهت ده دوی.

ئافرهت، به جوریکی تیکرایی، ته ماشایه کی سه ری پی رو داو دهکات. هه موو دم چاوی ده بریتته هه موو کاره ساتیکی بچووک له و ناوچه یه دا که تیبدا دهژی. سا له بهر ئه وه یه که هه ز به لیدوان له م و له و دهکات. هه ر له بهر ئه وه بیشه که شاره زاییه کی ته و او له هیچ شتی کدا په دا ناکات، به تاییه تی له و بابه تانه دا که پیوستیان به هونه رمه ندیبه کی بلند هه یه له هه لباردن و بی لایه نی و لی وردبوونه وه دا.

ئیستا که سه یکه چی روو ده دا، ئه گه ر بیتو ئافرهت هورژم به نه بو دا و کردنی کار و فرمان. ئه وه دیاره که به جوریکی ئاسایی خاوه نی زیره کیبه کی بلندی کومه لایه تین. به لام زیره کیبه کی بی لایه نگیری له ئافرهت دا زور که مه، بو به دبه ختی ئافرهتیش کار و فرمانه گه وره کان پیوستی بیان به خاوهن زیره کیبه کی بی لایه نگیری هه یه. دور نییه ئه م کار و فرمانه گه ورانه پیوستی بیان به توانایه کی کومه لایه تیش هه بی. به لام ئه مه کاتیک به کار دیت که زیره کیبه بی لایه نگیری به کیش له ئارادا بی.

فرۆشیار و هونرمه‌نده خاوه‌ن پیشه‌کان و ئەوانەى له دانگی ئەواندان، پتووستییەکی که میان هەیه بەزیرەکی بێ لایەنگیری له فرمانی رۆژانه‌یاندا. بەلام کارگێرەکان و فرمان بەجێهێنەرەکان، ژمێرپارەکان و، پارەژمێرەکان و پەسپۆرانی پاراستن و، هونرمه‌ندانى خانووبەرە، لەگەڵ ئەندازیارەکاندا، ئەمانە هەموویان، پتووستە ئامادە بن و بتوانن بەگورجی و وردییەوه بێر بکەنەوه و، بەزمانی ژمارەوه چاره‌ی کاروبار بکەن. هەرۆه‌ها پتووستە بتوانن هەموو گێروگرفتیک، بەچاکی و چالاکى و بێ شلەژان، بێه‌نەوه سەر بنج و بناوانیان و چاره‌یان بکەن. هەرۆه‌ها بریارنامەکانی ژماره و بەراورد بەچاکی بخوێننەوه و باش تێیان بگەن. ئنجا ئیتر سەرسۆرمانی پێ دەوێ، که کار و فرمانی گەوره، تاکوتەرایه‌کی لێ دەرچێ که بایه‌خی نییه، بەر گشت ئافره‌تان نه‌که‌وێ؟

لێره‌دا وای به‌باش ده‌زانم، که لیکۆلێنه‌وه هونرمه‌ندانه‌که‌ی (گریس مانسون) پێشان بده‌م. ئەم ئافره‌ته هینای بیروباوه‌ری (١٣٧٥٢) ئافره‌تی له فه‌رمانبەرەکانی بازرگانی و پیشه‌وه‌ری وەرگرت. دەبوو هەریه‌که‌یان ناوی ئەو سببی کرده‌وه‌یه ریز بکات که بۆی نیرا بوو، به‌پیتی ئەندازی پەيوه‌ندی ئەو کرده‌وانه به‌خۆبه‌وه، به‌مه‌رجێ له‌و کرده‌وانه‌وه دەست پێ بکات که نوخشی کرده‌وه‌کانی خۆبه‌تی. ئنجا ئەو کرده‌وانه‌ی که له پله‌ی دووه‌مدان، یه‌ک له‌وای یه‌ک ریزیان بکات.

له راستیدا (گریس مانسون) لهم پرسپاره‌یدا، به‌ئه‌نجامی یه‌جگار باش گه‌یشته. ئەویش هەر ئەوه ده‌لێ که من لهم نووسراوه‌دا پێشانم داوه: که ئافره‌تی فه‌رمانبەر له هەموو شوێنێکی بازرگانی و پیشه‌وه‌ریدا به‌جۆرێکی سروشتی، له‌وانه‌دا زۆرتر سه‌رده‌که‌ون که له‌پیش هەموو شتی‌کدا پتووستییان به‌کرده‌وه‌ی ئافره‌تانه هه‌یه، ئنجا به‌کرده‌وه‌ی پیاوانه.

وا له خواره‌وه حه‌وت کرده‌وت پێشان ده‌ده‌م که زۆری نه‌ما بوو، هەموویان لهم پرسپاره‌دا له‌سه‌ری رێک بکەون. ئەوانه‌یش به‌پیتی ده‌نگه‌کانیان ریز کراون:

١- توانایی نواندنێ کرده‌وه‌ی چاک له‌گەڵ ئەم و ئەودا.

٢- فرمان خستنه‌ سەر ئەستۆ، به‌جوانی.

٣- ناسکی و رووخۆشی.

٤- خه‌م خواردنی کاروبار به‌هه‌موو لک و لۆبه‌کییه‌وه.

٥- خۆپێشاندان به‌جوانی.

٦- توانایی جێبه‌جێ کردنی نامۆژگاری و فرمان.

٧- شاره‌زابوونی فرمانه‌که، خۆی.

وا له خواره‌وه ئەو حه‌وت کرده‌وانه‌یشت پێشان ده‌ده‌م که له هەموو کرده‌وه‌کانی تر، که‌م نرختر هاتنه‌ پیش چاویان:

٢٤- شاره‌زایی تیکنیکی.

٢٥- شتی بنچینه‌یی و داهینان.

٣٦- ئەندیشه‌ی داهینەر.

٢٧- هۆشی شیکه‌ره‌وه.

٢٨- هیز و توانایی.

٢٩- توانایی هونرمه‌ندی.

٣٠- ده‌ست سووکی.

چا و پیاخشاندنێکی گورجوگۆلانه به‌رسته‌ی یه‌که‌مدا، بۆت ده‌رده‌خات که شه‌ش کرده‌ویان، کۆمه‌لایه‌تییه‌کی ته‌واون. هەر حه‌وته‌مین کرده‌ویانه که له کۆمه‌لایه‌تییه‌وه دووره. به‌لام کرده‌وه‌ی چاک له‌گەڵ ئەم و ئەودا و به‌جێهێنانی فه‌رمانی سه‌رۆکه‌کان به‌ته‌واوی، خستنی تۆبالی ئەو فرمانانه‌ی که که‌سانی تر دایانمه‌زاندووه، به‌ئه‌ستۆی خۆ، به‌ته‌واوی... ئەمانه هەموویان، بێگومان، له کرده‌وه‌ی ره‌گه‌زی ناسکن، له کرده‌وه‌ی ره‌گه‌زی تر نین.

ئێسته‌ بام ته‌ماشای رسته‌که‌ی دووه‌میان بکەین. چی ده‌بینین؟ ئەمانه ده‌بینین: شاره‌زایی تیکنیکی و، بیری داهینەر و ئەندیشه‌ی دروستکه‌ر و، ئەو هۆشه‌ی که له شیکردنه‌وه‌دا هونهری گفتوگۆ و ژماره‌بازی و لیکۆلێنه‌وه‌ی به‌ئەرک به‌کار ده‌هێنێ، له‌گەڵ توانایی چاره‌کردنی که‌ره‌سه و که‌لوپه‌ل به‌ده‌ست. ئەم کرده‌وانه‌یش - یه‌کیکی لێ دەرچێ که له خۆپێنده‌وار نه‌شارراوه‌ته‌وه - هەموویان کرده‌وه‌ی پیاوانه‌ن، پیاوان به‌هۆی ئەوانه‌وه به‌سه‌ر ژیان و کاروباری ژياندا سه‌رده‌که‌ون.

که هاتوو پتووست بوو له‌سه‌ر لاو، بۆ ئەمه‌ی به‌دلی خۆی سه‌رکه‌وی له ژیانیدا، پیشه‌که‌ی خۆی به‌باشی هه‌لبه‌ژێرێ، وه‌ک له سه‌ره‌تای ئەم به‌شه‌دا پێشانمان داوه، ئەوه دیاره که ئافره‌تیش ئەگه‌ر چه‌ز به‌سه‌رکه‌وتن بکات، ده‌بێ به‌باشی فرمانه‌که‌ی خۆی هه‌لبه‌ژێرێ، به‌جۆرێکی وا که بگۆنجێ له‌گەڵ توانایی تاییه‌تی خۆی و، توانایی گشتی

په گهزه که ی خویدا. به لامل نافرته، به هه موو رهنگ، دور نییه که حهز بکات به بهر بهر کانی پیوا، ته نانهت لهو شویتانه یشدا که تاییه تی پیوا خو به تی. به لامل نهوه جهر بهزه بییه که، له هه رسد جار یکتدا نهوه جار پتری سه رگه رانی له دوا به.

نهوی لیبی دهرسی بیکه!

زستانی رابردو، له گه ل یاری بکه راندا چووم بو یاری بکردنی به فره خلیسکی. نه میس له بهر نهوه نه بو که بتوانم یاری به فره خلیسکی بکه م. به لکو له بهر نهوه بو که خو م به خو ش رابوار دنی سه رنه که و تنه وه رابه یتم هیشتا نه گه یشتبوومه گرده سپییه که کچی کی تازه ته مه نم چا و پی که وت، به فره خلیسکی به ته نیا ده کرد. یهک تاک پتلاوی داریشی له پیدا بو. چونکه کچه که خو ی ته نیا یهک لنگی هه بو... ده توانیت بل ییت نه رکی خو ت له نه رکی نه م کچه گر انتره؟... یا خود وره ی خو ت له وره ی نه م کز تره؟... به لامل وا بزانه تویش تووشی نه خو ش بییه که له م نه خو ش بییه تاییه تی بانه بوویت، وهک: ترس له ته نیایی، ترس له کو بو نه وه، یا خود ترس له شوینی بلند یان زری. ده زانیت پیویسته چی بکه ییت؟ ده توانیت به شینه یی، بهر بهر، له م ترسه خو ت رزگار بکه ییت. نهوه بکه که لیبی دهرسی. هه زانایهک بگریت، له زانایانی نه خو ش دهروونی، نه م ناموژگارییهت ده کات. تیکه لی فیتری نازایه تی ت ده کات. به لئی نهو شته بکه که لیبی دهرسی. ههروهک (نه مه رسون) گوتو به تی: (ترس، به راستی، مرؤف تووشی سه رگه رانی ده کات!).

ناخو نهوی دهیزانی که لکی لی وهره گریت؟

٤

ده توانیت زووتر سه رکه و تنت ده ست بکه وی، نه گه نهوه ی دهیزانیت له شوینی خویدا به کاری به ییت. هیچ گومانیشم نییه که له (چینی دوو ملیون) که سه کان، زور که میان هه یه، نهوه ی دهیزان به شیان نه کات. لیره وه بو مان دهره که وی که گیرو گرتی نه وانه، له وه وه په ییدا ده بی، که ناتوان زانیارییه که یان به کار به یین. وام دیتته پیش چا و، که له م قسه سه یه ی من سه رت رابه شینی. خودا بکا له تاقیکردنه وه که ی مندا، سه ختیت نه به ته ری... نه گه نه م تاقیکردنه وه به ی خو ت، یا خود نه م یارییه بکه ییت به دل سو زی، بیگومان له دلندا ده چه سپی، که هیچ رۆژیک نییه چه ند جار یک به هه له دا نه چیت، له به کار هیتانی نهو زانیارییه نه دا که ده یان زانی. لیره وه تیده گه ییت که بو چ ناموژگاریت ده که م بو

به کار هیتانی نهو زانیارییه ی که تا نیستا زانیوته، پیش نهوه ی خو ت بکو تی بو فیتری بوونی زانیارییه کی نو ی. له سه ر قاقه ز بیست په ندی پیشینان و، ته ی به ناوبانگ، که له وه پیش فیریان بوویت، بنوسه ره وه. به قوولی بییر له هه موویان بکه ره وه.

پاشان له خو ت بپرسه: ئایا هه ره که یان به ته واره تی راسته، یان هه ندی کی راسته، یا خود درۆیه کی سه یه؟ نه گه درۆ بوو له رسته که ی ده ره یینه و یه کی کی تر به ره جیگه ی. نه گه هه ندی کی شی راست بوو، نه و نه م پرسه له خو ت بکه: (ئایا نه وه تی له بهرم کردووه تا ئیمرو، هه ر نه و لایه ییم به کار هیتانه که راسته؟). به لامل نه گه هه مووی راست دهرچوو، دیسانه وه له خو ت بپرسه ره وه: (ئایا له و رۆزه وه ی فیتری نه م په ندی بوویت، هه موو راستییه که ییت به کار هیتانه؟). تاکو نه گه ر بو ت دهر که وت که نهوه ی زانیوته به کارت نه هیتانه، له داوینی لاپه ره که وه ده ری به خه ییت. نه گه ر به دل نه م یارییه بکه ییت، نه نجامه که ییت به سه رسورمانیکه وه بو دهره که ویت. وا پشان ت ده دم چونی بکه ییت: ده زانیت یا خود نایزانیت که: (بایی پوولیک خو پاراستن، له بایی کلویک خو چاره کردن چاکتره)؟

تو و ده زانیت نه م په ندی شه نگ و جوانه و هیچی تر؟ یا خود له گه ل مندا وات دیتته پیش چا و که به کورتکراوه یی، زرنگییه کی له جیبی خو ی پیشان ددات، هیچ شتیک رایه ی ناکه ویت به درۆی بخاته وه؟ هیچ گومان له وه دا نییه، که خانووه که مان له ناگر بیاریزین له وه چاکتره که له پاش ناگر تیه ره بوونی بیکوژتینه وه و سه ره له نو ی دروستی بکه یینه وه. ههروه ها پاراستنی مرؤف له نه خو شی، چاکتره له وه ی که پاش نه خو شک و تنیان به دا وده رمان چاکیان بکه یینه وه...

که واته، ده توانیت بل ییت: نهوه ی له بابته پاراستن و چاره کردنه وه زانیوته به کارت هیتانه؟ ئایا هه موو ده م تیده کو شیت، بو نه مه ی خو ت له درد و نه خو شی بیاریزیت، له جیاتی نهوه ی په نا به ریته بهر پزیشکایه تی، له پاش تووش بوونت، بو نه مه ی چاره ی خو ت بکه ییت؟ به واتایه کی تاییه تی تر ئایا نه خو شی له خیزانه که ت دور ده خه یته وه، به سایه ی پی ره وی کردنیکی ته وای ده ستوره کانی زانستی ته ندروستییه وه؟ یا خود گه لیک جار خو ره (میکرو ب) له گه ل خو رشتدا ده خو ییت و بی پرسه پزیشک دهرمان ده خو ییت؟ ئایا خو ت له کاره ساتی لیک که وتن ده پاریزیت به هو ی پی ره وی کردنی یاسای تیه ره بوونه وه، که به پی برۆیت یا خود به تو تو مو ییل؟ ئایا نیستا بیرت له وه کردو ته وه که له بییه کی په ک که وتوانه خو ت بیاریزیت، به هو ی پاره پاشه که وت کردنه وه بو نه و کاته

تهنگانه یه ی که له فرمانه که تدا نامینی؟... ئەمانه و گه لیکێ تر پرسیاریش له خۆت بکه و، به سه ر راستی و دل سو زبیه وه وه رامی خۆیش ت بدهره وه.

تا کو ئ خۆتندووته؟ ئایا له پێره ی خۆتنده واری خۆتندنگای دووه مین بوو یته وه؟ ئەگه ر له وانه یه ت که ئەو پێره وه ییه ت ته و او کرد بێ، هیچ گومان نییه که رۆژتیک له رۆژان ئەوه ی پێویست بوو بێ بی زانی، زانیوته له پیش ده رچوونتدا له خۆتندنگاکه. ئایا ئیستایش هه مویت له بیر ماوه؟ گره وت له گه ل ده کم له بیرت نه ماوه!. ئەگه ر وا نییه پیم بلتی چه ند جار زانستی (جه بر) بیان ته ندروستی یاخود ده ستووری ئینگلیزی نووسینت به کار هیناوه؟... ئایا هیچ رۆژتیک له زانستگایه کدا خۆتندووته؟ ئەگه ر وایه چی له و ئ فی ر بووی؟ هه تا چ ئەندازه یه کیش ئەوی فی ری بوویت، له ژیا نندا به کارت هیناوه؟

من ئەم هه موو پرسیارانه ت له ده کم، که ره نگه بتسله ژیتن. بۆ یه کیان ده کم^(۱) که بزانی ت تا چ ئەندازه یه کی که م ئەو ده ستوور و پیشبینی (نظرية) یانه که خۆتندووتن به کارت هینان. جا چونکه که میان ت به کار هیناوه، به نا چاری زۆریان ت بیر چۆته وه. چونکه هه موو دم واین: ئەوه ی به کاری نه هینین له بیرمان ده چیتته وه.

ره وشت له خووه وه په یدا ده بێ. ئەگه ر چاره نووس وا بوو که به دخوویی له سه ره تای ژیا نه وه ده ست پێ بکات، له ئەنجامدا ده ره چی. له راستیدا، زۆریه ی به ره که ی ره وشتتیکێ ناپه سند ئەمه ریکاییه کان ره وشتی خرابیان هه یه^(۲).

چونکه له سه ره تاوه زۆر خوویان به شتی خراپه وه گرتوه، پاشان نه یان تانویه خوو به شتی باشه وه بگرن، به هۆی به کار هینانی ئەوه وه که فی ری بوون. لای شم وایه که خۆتنده وارانێ ئەم نووسراوه ناچار ده بن به شتیکی زۆر له ره وشته کان بیان راست بکه نه وه، بۆ ئەمه ی به زوویی سه رکه وتنیان له ژیا نندا ده ست بکه و ئ. دوور نییه ناچار بن، سه ره له نو ئ ده ست بکه نه وه به خۆتندن. منیش چه ند که سیکی تیگه یشتوو ده ناسم، که ناچار مان سه ره له نو ئ ده ست بکه نه وه به خۆتندن. ره نگه له هه موو شتیکی گرانتر بۆ ئەو پیاوانه ئەوه بوو بێ، که خۆیان له به نده بی خووه خراپه کان بیان رزگار بکه ن. ئەوه ی به وه ی که هه رچی بووه ته بنچینه بۆ ئەو خووه خراپانه، له بیر خۆیانی به نه وه، بۆ ئەمه ی دووباره له نووکه وه تی هه ل بچنه وه، له بابته تی تازه گه لیک بخوین و لیکۆلینه وه ی تیدا بکه ن، تاکو خوو

(۱) راستتر: بۆیه ده یانکه م.

(۲) ئەم رسته یه ئالۆز و نادیاره، بۆمان ساغ نه کرایه وه، له ئەسله که شیدا هه روا بوو.

بگرن به شتی چاک و به که لکه وه. به لام وا ده ره ده که و ئ که (چینی دوو ملیۆن) ده که پێویستی یان به م هه لگێر و وه رگێره سامناکه نییه. له گه ل ئەمه یشدا، به هه موو ره نگ، وا هه لده گری که نه هیلن ئەم که ره سه ته ته ر و تازه یه یان له ده ست بچی، چه ندیان له ده ست بیت که لکی له وه ر بگرن. له راستیدا ئەگه ر فی ر بی چۆن که لک وه ر بگری، لهو شاره زاییه ی که هه یه تی، له بابته ئەو شارانه وه که تییا نندا گه وره بووه، هه روها له بابته ئەو شارانه وه که چوار لای ئەو شارانه یان گرتوه، ده توانی گه لیک هه لی تازه ده ست خۆی بخات بۆ ده ستکه وتنی فرمانی چاک، زۆر زووتر له وه که له وه پیش به بیرتدا هاتوه.

بام ئیستا بتناسینم به کچیکی تازه ته مه ن، که که لکی له خۆتنده واریه که ی خۆی وه رگرتوه و، به کاریشی هیناوه، به لکو بۆت بیته نمونه یه ک و چاوشی له بکه ی. من ناویت پێ نالیم. چونکه ئەگه ر ناویت پێ بلیم، ره نگه تووشی وه رس بوون ببیت به ده ست لاره بێ کار و فرمانه کانی زانستگای (پرینستون) وه، که هه لکو تته سه ری و داوای شوو کردنی له بکه ن، به لکو که میک باری ژیا نیان له سه ر سووک بێ... که وای لیته ات، بام وای دابنن، که ناوی (ماری ئان) ه... ماری ئان تازه له ته و او کردنی خۆتنده واری دووه مین بوو بووه که ته نگوچه له مه ی ئابووری ئەم په ر و ئەوه پری ئەمه ریکای گرتبووه وه.

ماری ئان له ژووره که ی مالی خۆیا نه وه ده ستی کرد به سه رنجدانی ئەو ته نگوچه له مه یه. رۆژ به رۆژ سه بی ری ئەو گوڤراران ه ی ده کرد که به سه ریدا ده ات. به لام دانیشتنی سه ر کورسی بزێو، بام کورسی به که یه گه رم و نه رم بێ هه ر ئەوه ی له ده وه شیتته وه، که له له شدا ئەو به شه ماندوو بکات، که له سه ری دانانیشتی. ئەگه ر سه رت هه بێ، بێگومان، ئەو دانیشتنه ده به یینیتته ژان. به لام ماری ئان وا هه لکه وتیوو که سه رتیکێ پر هۆشی هه بێ. چه زی به وه نه ده کرد که هه موو ته مه نی خۆی له سه ر ئەو کورسی به بزێوه به خت بکات... له به ر ئەوه زۆری پێ نه چوو، له ده ست ئەو جووره رابواردنه وه رس بوو. ده سه تبه جێ ده ستی کرد به گه ران به ناو شه قامه کانی شاری (نبویه رگ) دا، بۆ فرمان په یدا کردن. هیچ فرمانتیکیشی نه ده زانی و نه کرد بوو. ته نیا بریتی بوو له ده رچوویه کی خۆتندنگای دووه مین، به کاری هیچ نه ده هات. وه ک فلچه یه کی ددانی کۆنی رزیو بێ که لک بوو. ئەمه راسته، گه لیک خوا ست و ئاواتی هه بوو. به لام ئەو ئەوه ی له خۆتندنگای دووه مینه وه ده ست نه که وتیوو. ئەو خوا ست و ئاواتانه ی هی ده م بکی کۆنتر بوون. هه موو دم له خۆتیدا بوون ده گه ران.

ههروهه ماری دهستی کرد به لیکۆڵینهوهی کاروباری شارهکهی. ههه چاویکی لێ کرد بوو به دوو چاوی. له نزیکییهوه، دووکانیکی بچووک ههبوو ئەمه له دووکانانه بوو که خاوهنهکانیان نزیکی سهه جوړ که لویه دهفرۆشن، تاکو بهک دوو جوړیان بهکه لکی ژیانیان بیت. ماری دوو سێ جار پتر سهههه دایه گوشهی رۆژنامه له ناو دووکانهکهدا، به چاوی و به دل لێی کۆلییهوه و هه موو شتیکی لێ تیگه یشت. به چاوی خۆی دهیدی که خاوهن دووکانهکه، هه موو به یانییهک پانزه رۆژنامه بۆ فرۆشتن له سهه میزه که دادهنی. بۆ ئەمه ی هه موو پاش نیوه رۆیهک ناچار بیه پینج رۆژنامه له سهه میزه که هه لێبگرتهوه. چونکه کهس نه هاتوه بیانکری. جا چونکه له ژمیهدا شارهزا بوو، تیگه یشت که نرخی رۆژنامه نه فرۆشراوهکان به کایهک دههستیتهوه له گه ل سوودی هه موو رۆژنامه فرۆشراوهکان که ده ژماره بوون. سهیری کرد: دیوارهکانی دووکانهکه په له په له و چلکن. میسهه رهنگ شین و بۆرهکانیش له پاش سوورانهوه، ده نیشنهوه به سهه په پکه شه کر و پونگه و ده نکه چیکۆلاته دا. خاوهن دووکانهکه ییش، به رۆژی رووناک خۆی گرژ کردوه، سهه رگوروشتهی بالبازانه دهخوینیتتهوه^(۱).

رۆژیکیان هه لیکۆڵینهوهی دهستی کرد، له خاوهن دووکانهکه چوه پیشهوه پیتی گوت: (گه ورهه! تۆ پیتوستیت به یه کییک هه یه فرمانه که تۆ هه لێسووریت. وا من له به ردهستتدام. له راستیدا، دووکانه که تۆ له م شپوهیه دا بێ، شتیکی به جگار ناشیرینه. ئەگه تۆ دوو ئەوهنده ییش زیانت لێ بکهوئ به زۆری نازانم. من شارهزاییم هه یه که مانگ له دوای مانگ چهند زیانت لێ ده کهوئ. ئایا ئەوه نازانی که هه موو رۆژیکی پینج رۆژنامه ت به سهه ردا ده مینیتتهوه، نافرۆشری؟ وا به م رهنگه ده بینی که من له بابته کاروباره که تهوه زۆر شارهزام. من هیچت لێ ناخوایم ئەوه نه بێ که بهیلتی کاروباری ئەم دووکانه وا ریکوینیک بهخه م. که کوپ و کچی ئەم گه ره که بهیلتیه سهیری خۆی. هیچیشم لیت ناوئ بدهیت ئەوهنده پاره نه بێ که بهشی دوو ژه م نان خواردنم بکات، له هه موو رۆژیکدا، به ناوی مزی فرمان بینینهوه. به لām له پاش وهه رگرتنی کاروباری دووکانه که، سهه دی سی سووده که ییم لیت دهوئ).

چ پیاویک هه یه له جیهاندا، خواستی وا به ره ره ج بداتهوه؟ ئیمپرۆ ئەوه دووکانه وا جوانی لیهاتوه که کرپاران پۆل پۆل رووی تیده کهن. ماری ئان کرپاری کیش ده کرد بۆ

(۱) به مانای: چیرۆکی پۆلیسی.

دووکانه که، به هۆی جوانی و کردهوه شیرینی و زیره کی خۆیهوه. به لām خاوهن دووکانه که، هیشتا هه ره له سهه خویندنهوهی سهه رگوروشتهی بالبازانه ی خۆی ده روا ت. له راستیدا، ئیمپرۆ وای لیهاتوه که دوو ئەوهنده ی جارن له سهه رگوروشتهی بخوینیتتهوه. ئەوه ییش له بهر ئەوه یه که فرمانی بۆ نه ماوه تهوه بیکات. چونکه ماری ئان یارمه تی ده دات ژینیکی باشتر بژی به نرخیکی که متهر. ماری هه موو فرمانه که ی گرتوته ئەسته ی خۆی، بێگومان ئەنجامی ناگات به وه ی که رۆژیکی له رۆژان، بیه تته خاوهن سامان، به لām هه ره چۆنیک بێ، ژینیکی خۆش و ئاسوده ی بۆ خۆی پیکهیناوه، که ئەوه ییش به سایه ی تیگه یشتووی و دلباشی خۆیهوه یه.

ناخۆ له بهرچی که من پایه یه کی وا بلند ده ده م به ماری؟ له بهر ئەوه یه که گوزه رانیکی خۆشی ده ست خۆی خستوه، به هۆی گرتنی ریکی راسته وه. له نزیکتین شوینته وه دهستی بێ کرد. خۆی شارهزای کاروباری شاره که ی خۆی کرد، له هه موو سووچیکه وه باری خۆی لیک دایه وه. پاشان که لکی له وه وهه رگرت که ده یزانی. به لێ که لکی وهه رگرت له وه ی که ده یزانی. نه چوهه خه و و ئەندیشه وه که رۆژیکی له رۆژان بیه تته لاساییکه ره وه یه که له ئەستیره کانی (هۆلی ود). دهستی نه کرد به راز و گله یی له به ختی خۆی، له بهر ئەوه ی که له شاری نیویۆرکدا فرمانیکی وای ده ست نه که وتوه که چه فته ی سهه دۆلار به خاته گیرفانه کانییه وه. به لām له شوینی خۆیدا دهستی کرد به فرمان. بێجگه له وه ره نجیشی دا و تیکۆشا. ئەمه راسته نه که وته سهه ره نجینه ی ئەلماس، رهنگه تا ده یشمینتی نه که ویتته سهه ری. به لām له پیناوی زێر دۆزینه وه دا ئەوهنده ی زهوی هه لکه ندووه که به شی ژینیکی ئاسوده پاره ی بۆ په یدا بکات.

کوکرده وه ی وتار و بابته ی زانیاری به که لکی تر، له گه ل بهش به شکر دنیاندا، زۆر یارمه تیت ده ده ن که خوی ریکوینیک خستنی زانیاریت بێ بگرن. به لām هه ره ئەمه بهس نییه. پیتوسته له سهه روو هه موو شتیکه وه بیه ره که یته وه که ده یخوینیتته وه. پاشان کووی بکه یته وه و بهش بهشی بکه یته. ده بی له بیه رکرده وه یشدا قوول بێ. چونکه ئەوه سهه رکه وتنه زو به زووییه ی که ده ته وی له ژیاندا ده ستت بکه وی، به کییک له و شتانه ی که پیتوستیتی ئەوه یه که به دوای (روو تیکردنی گشتی) دا بکه ریت و چاوی تی بیری. له راستیدا، که م کهس هه یه په ی به گرنگی شاره زا بونی ته وا و بیات، له بابته ئەوه گوپان و گه شه کرده وه که رۆژگار ئیمپرۆ له هه موو رۆژیکی زۆتر پیکهینی مرۆقواری ده کات

له گهڙ ٿو هه له تازانه دا که بابه تی کون له ناو دهبن و گهمه یشی پی دهکن. ته ماشای گورانی کاروباری ناو شاره کهی خوت و جیهان بکه.

هه موو دهمیکیش له ببرت نه چی که مرؤث ٿاره زوو دهکات له سه ریسته و خوشگوزهرانیدا بژی. هه موویشمان و امان لیتهاتوه که پاره و تواناییمان که متر بهخت بکهین له پینا و ٿو شته باشاندا که هز دهکین دستمان بکهون. ٿه وسا ٿه گهر بی فرمان بیت، هه لت له دست ناچی بو فرمانکردن. ٿه گهر له تنگانه یشدا بیت هه لت له دست ناچی که ژبانته به پیتتر و پر سامانتر بکهیت. هه ر دوو چاوت باش بکه ره وه. هه ره ها باشیش گوئی بگره. بوٿ دهرده که وی که جیهان بانگت دهکات. بهختیش ده بی به یارت. ٿه مه یشته و با بو جیهه چی ده بی، که هه موو رؤژ، رؤژنامه کان بخوتیتته وه، به و جوړه ی که پیتشانم دایت. به لام ده بی چی بکهیت تا (روو تیکردنی گشتی) بدؤزیتته وه؟.

له لایهک له لا ناوازه کانی (ثاقینوی پینجه م) له نیویورکدا شوټنیک ته رخان کراوه بو کهول فرؤشتن. خاوه نه که ی به دووربینی و کار دروستیبه وه ناوبانگی دهرکردوه، له بابهت ٿو پؤشه نیبانه وه که له که شی دوا پیدا دهبن به باو. له راستیدا ٿم کهول فرؤشه دووربینه، له هه موو جارتیکدا، ٿه مه نده زؤر زانی و شاره زایی نواند بو، ٿه وانه ی له پیشه دا به ریبه ره کانیتیان له گهڙ دهکرد، سه ریان لپی سوږ ده ما. چهند سالیک له مه وه بهر، به ریبه ره کانیکه ره کان سه ریان کرد و له ثاقینوی پینجه م به مهندي و زرنگیبه وه چهند کهولټیکی ناوازه له خوټه وه دفرؤشی. ٿو کهولټه ناوازه ی به نرخیکی و ا تیده گه یشته، کابرای خاوهن کهولټ، که وټوټه تنگانه به کی گرنگی سه رمایه داریبه وه. له گهڙ ٿو یشدا ٿو بارمتانه ی که له بانکه کانداینا بوون، وایان پیتشان ددها که ٿو له دهولټه مهندي و خوشگوزهرانیدایه. له وساوه بازرگانه زیره که کان په بیان پچ برد که له جوولانه وه که پیدا پازټیک هه به نایزانن. وایا ره کابرا چه واشه کردنټیکی گه و ره ی به دهسته وه به. له گهڙ ٿو یشدا رؤژگار هات و رؤژگار چوو، به لام نه راز دهرکهوت، نه چه واشه کردن هه ٿو شاهیه وه. ٿه وهنده ی تر سه ریان له کاروباری ٿو کابرایه سوږما. نو سه ره کانی لاپه ری جلویه رگ که له گؤڦار و رؤژنامه کانداینا نووسی، به سه ریاندا تینه په ری که سه رنجیان له دلټیاندانه خش بکن، کاتټی که دهیانبینی زؤر به پتچوپه ناوه وهرامی ٿو پرسیارانه ی ددها وه، که له بابهت جلویه رگی پاشه رؤژه وه لیټیان دهکرد. خوټی و پیتشان ددها ناشی و نه شاره زایه. که چی هه موو که س ههستی به وه دهکرد که زؤر شاره زایه له و بابه تانه وه.

له وانه ی که به تنگ کاروباری پؤشه نیبانه وه، زیره که کانیان، دهستیان کرد به سه رنج دان له بهر زکردنه وه ی نرخی کهولټ له م په ر و له و په ری جیهاندا. به سه رسورمانټیکی زؤره وه بوټان دهرکهوت که چهند که سټیک، نه دیو و نه ناسیو، به نرخیکی به رزه وه کهولټی ریټوی رهش دهکرین. ٿم دهنکه له پارسیشدا بلاو بو وه. له هه موو لایه کدا بلاو بو وه که کهولټی ریټوی، ده بیته پؤشه نی باوی که شی دوا بی. ته ماشات دهکرد هه موو که س ٿو جوړه کهولټی داوا دهکرد. ٿا فره تانی چینی بلندیش و ا گه شکه داری کهولټی ریټوی بوو بوون، ٿاخیان ههڙ دهکیشا بو ٿه وه ی چاویان به بینینی ٿو کهولټانه روون بیتته وه.

به لام کهولټی ناوازه ی رهش له کوئی بهینن؟ له پر ٿه مه ٿا شکر بو! هاورټیکه مان که له دوو کانه که پیدا بوو، له ثاقینوی پینجه م له شاری نیویورکدا، هه رچی کهولټی باشی ریټوی هه بوو به نرخی گران کریبونی. به کیټک له نو سه رانی لاپه ره کانی به رگ و پؤشه نی له هاورټیکه مانی پرس ی بوو، که چی بوو خستسبوویه سه ر ٿه وه ی سالټیکی ته و او به دوا ی کهولټی ریټوی رهشدا بکه ری، بو ٿه مه ی بیان کړی؟ ٿو ویش به زرده خه نه به کی پر له رازه وه پیټی گوتبوو: (زانینی ٿو زؤر ٿاسانه. به وردی ته ماشای (روو تیکردنی گشتی) م دهکرد له بابهت پؤشه نی کراسه وه. پاشان سه رنجم دا له هه موو جوړه کهولټیک، بو ٿه مه ی هی و ا بدؤز مه وه، که رهنگه که ی له گهڙ رهنگی قوماشی باو و ٿو کراسانه و چینه کانیاندا رټیک بکه وی. ٿیتتر بو من زؤر ٿاسان بوو که بکه مه ٿو ٿامانجه، که له کهولټی ریټوی رهش به ولاده، هیچ کهولټیکی تر له گهڙ باوی کراسی نوټدا رټیک ناکه وی).

کابرای رؤژنامه گهر ٿه وهنده پیکه نینی هاتبوو ددانه کانی دهرکهوتبوون...

- (به ټی به شتیکی ٿاسانی داده نی ٿو که پنه و به پنه به ی که لیټکولټینه وه که ی بیست سالی ته و او بخایه نی. بیټجگه له ویش سه رچلټیبه کی راوکه رانه یش که ٿم په ر و ٿه و په ری ٿه و روپا بگریته وه له پینا و لیټکولټینه وه ی گه شه کردنی پیسه سازی چینیاندا هه ر به ٿاسان داده نی!... ٿی لای تویش ٿاسان نیبه؟ وهک پیتشیننی ٿه نشتاین؟!...).

ٿم کهولټ فرؤشه، ته مهنی خوټی بهخت کردوه له لیټکولټینه وه ی جوړه کانی چنراوه کان و شیوه و رهنگیاندا. ٿه میش نهک له بهر خوټیان به تنیا، به ټکو له گهڙ به راورد کردنیاندا له تهک ٿو جوړه کهولټانه دا که ناسراون له بازاری بازرگانیدا. هیچ له ودها گومان نیبه، که لیټکولټینه وه ی و اقوولټ هرکیکی به جگار گرانه. به لام ٿو، باکی نه بوو له ماندوو بوون.

دهیوست له سهر بنچینه په کی باش، ژبانی خوی د امله زړینې. سهریش کهوت. له سامانیش به ول او تری دهست کهوت.

رهنګه هه ناسه په کی درېژ هه لیکیشی و پیم بلېی: بۆچ ده ته وئ ئەم ئه رکه گرانه بخرمه سهرشانی خوم؟ منیش بویه کاشتی وات لی داوا ده کهم چونکه ده زانم که دوزینه وهی (روو تیگردنی گشتی) پیش هه موو شتیک به ختکردنی فرمیستک و خوتن و کاتیک درېژی ده وئ له گه ل ره نجی شاندا. له راستیدا (روو تیگردنی گشتی) ت، بۆ ده رناکه وئ له و کوره دا که لی کولینه وهی تیدا ده کهیت، وهک پاداشیک نه بچ که له بهرامبر نازاریکی بی پرانه ودا پیت درا بی. ئەم کاروباره پیتوستی به بلیمه تیبیه کی بی هاوتا نییه. بۆ ئەمه ی بهم سامانه نازداره بګهیت، ئەوه ندهت بهسه که نیاز و توانایی له خوتدا کۆکه یته وه. بۆ ئەمه ی ئەو سهرکه و تنه ی هه موو ده مه یشت دهست بکه وئ، هیچی بی ناوئ جیبه جیبی بکهیت، ئەوه نه بی که له هه موو ژبانندا تاکه جاریک ئەو روو تیگردنه گشتییه ت، به دروستی دهستگیر بییت.

ژبانیان بۆ چ له ناخوښه؟

- چونکه زۆرتر له پیتوست هۆگری ده بن.
- چونکه هیچ کاتیک ته رخان ناکه ن بۆ یاریکردن.
- چونکه پاره کۆ ده که نه وه و هوشیان برسی ده که ن.
- چونکه بروایان وایه که به بی سامان کامه ران نابن.
- چونکه خویمان بهخت ده که ن له پینا و ره وشت و خوی نه گورر او دا.
- چونکه فیر نه بوون به هونه رمه ندییه وه خوښی له کاروباری روژانه ی ژبان وهر بګرن.
- چونکه له بالاخانه ی ههستی مروځایه تیبیاندا ناژین، له ژیر خانه که پیدا ده ژین.
- چونکه دوسته کانی کونی خویمان له دهست چوو، نهیشیان په ژا دوستی تازه بګرن.
- چونکه خوویان به وهرگرته وه گرتووه، نهک به به خشینه وه.
- چونکه یان تاوړ بۆ پاشه وه ده ده نه وه، یان روو بۆ پیشه وه ده که ن. خوښگوزهرانی ئەو کاته ی تیبیدان له دهست خویمان ده دن.
- چونکه ریزی ته وای ئەوه ناتوان بګرن که هه یانه. ئەوه ییش له بهرته وهیه که چاو هه لده یین بهو که سانه دا که له خویمان زۆر تریان هه یه.

چیت پی ده کړی بیکه و تیکه لی مروځ به

5

چیت پی ده کړی بیکه. دهیشتوانی له وه زۆرتر بکهیت که به بیرتدا دیت. ئەو شاره زایبیانه ی هه ته به کاریان بهینه. له وه نده ی به بیرتدا دیت، شاره زاییت زۆر تره. رهنګه هیچ روژتیک رسته یه کت بۆ ئەو شاره زایبیانه ت نه نووسی بیته وه. وا دیاره خوښت هیشتا نه ناسیوه. که واته ئەو رسته یه بنووسه روه و که لکی لی وهر بګره. له رسته که دا ناوی ئەو فرمانانه مه نووسه که به بی تیکوښانی مه ردانه نه بی نه توانی بیکهیت. ته نیا ناوی ئەو فرمانانه ی تیدا بنووسه که ده توانیت به ئسانی و زرنگی و له سه رخوییه وه بیانکه ی ت. کامانه ن ئەو کار و فرمانانه ی ده توانیت جیبه جیبان بکهیت؟ له چ کاریکدا ده توانیت هونه ر بنوینی به ئەندازه یه کی وا که کار له دلئ خاوه ن فرمان بکهیت؟ نایا تو له ناشییه خوږییه کانی، یان له فرمانبازه کان، یاخود له خاوه ن پیشه کان؟ نایا خوښی له وه دا ده بینی که هونه رمه ندییه که ت بنوینی، یاخود هونه رمه ندییه که ت به ئسانییه وه ده نوینی و خوښی لی وهر ناګریت؟...

یاخود به گران پیت ده نوینې، وهرست دهکا و دلېشت ته نگ ده کات؟ به چه ند شیوه ده توانیت نانی خوت پیدا بکهیت؟ لام وایه هه ر لاوتیک ته مه نی که یشتیته هه ژده سالان و نه توانی پینج فرمان یاخود پیشه سازی وا به جی بهینی که موچه ی بۆ برپریتته وه، ئەو لاه لاوتیکی بی ده سه لات و ناشییه. دیاره نه خوښ و په که که و ته کان له م قسه یه به درن. هه ر که سیکیش بتوانی ده فرمان له مانه بکات، به مروځیکي ئاسایی داده نړی. به لام ئەوی بتوانی بیست فرمان بکات، ئەوه شایسته ی سهرکه و تنه له ژباندا. به لای که مه وه خوت قال بکه له دوانزه هونه رمه ندیدا، به ئەندازه یه کی وها که بتوانیت له بهرچاوی هه مووان بیان نوینی. کاتی که داده مینی بۆ کاریک بیکهیت، سهیری رسته ی هونه رمه ندییه کانت بکه بیگومان له وه هونه رمه ندییه دا په کیکی هه ر تیدا ده بی که بتخاته سهر ئەو فرمانه ی که بۆی دماوی. له بیرت نه چی هه ر کاتیک هه لت دهست کهوت ئەم هونه رمه ندییه ی خوت پیشان به دیت. مزی ره نج داوا مه که، تاکو ده یچه سپیته دلئ هه مووانه وه که نه وهی ده لئی ده توانم بیکه م، توانییت هه یه بیکهیت. به لام خوت بیاریزه له فیشال کردن و خوښ لکیشان. وازیش بهینه له پیشاندانی نیوه هونه رمه ندی. له سه د حه فتا و پینج هونه رمه ندی ئەم روژانه خرابترن له وهی که هونه رمه ندی هه ر له ئارادا نه بوایه. به ربه رکهانی به جګار توندوتیژه له نیوان خاوه ن هونه ره پسپوره کاند له مروځ به دواوه که س

له خاوهن فرمانه كان نادۆزیتتهوه، كه بهچینی یه كه مینی هونه رهنه ندان و پسروران نه بی، كار و فرمان به كهس نه سپیرن. كه هاتوو بۆ ههر فرمانیک زۆرتتر له یه كیتك، بهلكو له سی كهسهوه تا ده كهس وهك زۆرجار روو ده دات، خوڤانی بۆ بكوتن، ئیتر بۆچ خاوهن فرمانه كان كاتی خوڤان به فیرۆ بدن له گه ل تاكه كانی چینی دووهم و سپییه مدا؟

هیچ گومان نییه له وهدا، كه ئهوانه ی زیره كن، تیکرا، لهوانه ی نازیره كن، زۆرتتر ده توانن پشت به خوڤان به سه ستن. ئه و زیره كانه ی ئاره زووی تاییه تی زۆریان هه یه، ده توانن له ته نیاییدا دایان بركیته نه وه. زۆرجاری وا هه به پیتویستیان به یارمه تیه کی ئه م و ئه وی زۆر نییه. جارن ئه و جوړه مرۆفه ته ریکانه، كه م بوون. ده یان توانی له جیهانیکی پر هه لدا كه مرۆقیان بانگ ده كرد بۆ لای خوڤان و مرۆقیش ئاگای لییان نه بوو، خوڤان به نه پیتشه وه. به لام ئیمرو و نییه. له ههر كۆرپكدا بته وی پیتش بكه وی، ده بی له م جیهانه ی ئیمروماندا كه تیتیدا ده ژین، چاوت بكه وی به و كه سانه ی كه پیتویسته بیانینی.

به لام نه و كه سانه كین، كه پیتویسته بیانینی؟

ئهوانه به جوړپکی تیکرای، ئه و كه سانه نین كه خاوهن به زموره زم و دیوه خانه و كۆمه لی خودا پیداون. پیتویست نییه لهوانه یش بن كه له فرمانه واییدا پایه یه کیان هه بی. ئهوانه ئه و كه سانه ن كه له گه ل ئاره زوو و ئاواته كانندا ریک ده كه ون. ئه گه ر ده ستت كرد به لیکۆلینه وه ی پیتشه سازی رادیو، وا به جییه كه ناسیاوی له گه ل ئه و مامۆستای فیزیایه دا په یدا بكه یه كه له نزیکترین زانستگای شاره كه ی خۆته وه یه. ئه گه ر خۆت خه ریک كرد به په روه رده كرنی مریشكه وه و، ویتت قه له و تر و به هیلكه تر بن، وا پیتویست ده كات گه شتیکی بۆ بكه یه بۆ زانستگایه کی كشتوكالی دوور، بۆ ئه مه ی بیروباوه ری مامۆستای په له وه ری مالی له و بابه ته وه تیبگه یه. ئه وه ی پیتویست بی، هه موو دم، ئه وه یه كه ناسیاوی له گه ل ئهوانه دا په یدا بكه یه كه شاره زای ئه و كار و فرمان و پیتشه یه ن كه ده ته وی خۆتی پیتوه خه ریک بكه یه. هه روه ها له گه ل ئهوانه یشدا كه ناویانگیان ده ركردوه بۆ ئه مه ی له پاشدا یه ك به یه کیان بیینی و له زانست و شاره زاییان كه لك وه ریکری.

پهنگه هه ره گه وه چاكه ی زانستگاکان ئه وه بی، كه ماوه به شاگرده كان ده دن كۆبینه وه له گه ل پسروره به ناویانگه كانی هه موو جوړه زانستیکدا. چاكه ی دوا ی ئه ویش ئه وه یه كه ده توانی له گه ل هاوړیکانندا تیکه لی بكه یه كه هه موو وهك تۆ لاون و خه ریکن له زبانیاندا رینگا ده برن بۆ ناو ده ركردن و سامان پیکه وه نان، له بابه ت ئه و پیتشه یه وه كه تۆ

ده ته وی بیگری. له راستیدا شار ی گه وه له مه دا له شار ی بچووك چاكتره. له وه دا بابه تی زانست و فیربوون پتره. له راستیدا تۆ پیتویستیت به مه شقكردن هه یه له و زانسته دا كه ده ته وی فیری بی، یاخود له و پیتشه سازییه دا كه ده ته وی نانی پی په یدا بكه یه. ئه م جوړه مه شق كرده یش پیتویستی به وه هه یه كه ئاگات له گیروگرفتی فرمان و پیتشه كه ت بی و تیکه لی له گه ل پیاوه كانیاندا بكه یه. ئه مه راسته كه تۆ ده توانیت زۆر شت به تیکۆشینی خۆت فیر بی، به لام زۆر بابه تی تر هه یه له گۆران و گه شه كرنی زانست و پیتشه سازی، ده بی حه فته به حه فته و رۆژ به رۆژ لییان دوور نه كه ویتته وه. ئه مه یشت كاتیک بۆ ده چیتته سه ر، كه ناسیاوی له گه ل ئهوانه دا په یدا بكه یه كه سه ركه و توی ئه و كۆره ن. هه روه ها تیکه لییشیان له گه لدا بكه یه. بام ئه وه یش له پیتنا و وه رگرتنی زانیارییه كه یاندا بی، پاشان بۆ كه لك وه رگرتن له ده سه لاتیان. لایشم وایه كه دۆستایه تی خاوهن ده سه لات زبانی نییه. له راستیدا، تاقیکردنه وه ی زانستی ده ری خستوه، كه به خت له ده ستكه وتنی فرمانی په سندا به پیتی ئه م شتانه ی خواره وه به:

۱- ژماره ی دۆسته كانت.

۲- ژماره ی دۆسته كانی ئه و دۆستانه ت.

۳- ئه ندازه ی یارمه تیدانی ههر دۆستیک له و دۆستانه ت.

۴- ژماره ی ئه و كه سانه ی كه ههر دۆستیک له دۆسته كانت كاریان تی ده كهن.

هه روه ها له و لیکۆلینه وانده دا كه له یه كیتك له خاكه یه كگرتوه كانی ئه مه ریکادا كراون، ده ركه و توه، كه له هه ر ده لاویکی بی كار و فرمان، حه وت لاوی فریان به سه ر هه یچ كلتیسسه یه كه وه نییه. هه روه ها له گه ل هه یچ یانه یاخود ریکخراویکی كۆمه لایه تیدا ئاشنایه تییان نییه. هه موویان له مال ده خزین به ته نیایی. تیکه ل به كه س نابن. له گه ل كه سیشدا گفتوگۆ ناكهن. ئه م جوړه ته نیاییه، ده ردیکی گرانه، بۆ ئه م ده مه ی تیتیدا ده ژین ده ست نادات. لهوانه یه كه نه هیلتی خاوه نه كه ی سه ر بكه وی، مه گه ر زۆر بلیمه ت بی. جا له بهر ئه وه به پیتویستی ده زانم كه رینگات پیتشان بده م ئه گه ر لهوانه ی كه بییر له وه ده كه نه وه چی بكه ن بۆ ئه مه ی فرمانیکی باشیان ده ست بكه وی-ماوه ی ده سه لاتی خۆت دیاری بكه:

- چهند دۆستت هه یه؟

- هه ر یه كی له و دۆستانه ت چهند دۆستیان هه یه؟

- تا چ ئه ندازه یه كه ئه و دۆستانه ت راهاتوون یارمه تیت بدن؟

له گه ل خۆت سه ر راست به. ئه گه ر خۆت دی كه موكوپیت هه یه له كۆری دۆستایه تیدا، هه ر وا بزانه كه جهنگاوه ریک ی و ده چیته كۆری شه ره وه، به لام چه كت نییه!.

نوسه ری: پزیشک ولیهم والش

* پشت به خو به ستان هه زار ئه وه نده ی ههست به که موکووری کردن چاکتره...

* ئه م جو ره ههسته، زیره کی و تواناییت که م ده کاته وه...

* ژیان له تو و له هه موو نه خو شتیکی تر تال ده کات...

ئه م نووسراوه، به دل بخوینه ره وه و تا سه ریش له و ده رده کاریگه ره خو ت رزگار بکه...

له ریزه نووسراوانی زانستی خو ناسین. سالی: ۱۹۶۴

پیشه کی

زورجاری و اهه یه، ههستکردن به که موکووری، له لاهه کار ده کاته سه ر سوشت و، ره وشت و، کامه رانی و سه رکه وتن له ژیاندا. چهنده سالیکیش له مه و پیش زاناکان، له م کاریگه ری ههستکردن به که موکوورییه، تیگه یشتن. به لام (ئه لفرید ئه دلهر) ی پزیشک و زانای خو ناسینی نه مه سه یی و باوکی زانستی خو ناسینی تاکوته را،^(۱) له پیش هه موو که سیکا، گرنگیی ئه و ههست پیکردنه ی خسته بهرچاو و، به لگه یشی دوزییه وه که په لوپوی زور لی بوته وه. ئیتر له وساو، ئه م بابه ته، که وته ناوه وه، بو لیکنه یه وه و تیگه یشتنی. گه لیک نووسراویشی له سه ر نووسرایه وه. له راستیدا (ههستکردن به که موکووری) یاخود (گری که موکووری) وای لی هات که بیته نه خو شتییه کی ناسراو، هه ره له زوه وه به شتیکی زور له سه رکرده کانی بیروباوه، لی دواون و له سه ربان نووسیوه ته وه.

له گه ل ئه وه یشتدا که ئه وانه ی به زمانپاراوی و درپه پیدانه وه، له باره ی (گری که موکووری) یه وه قسه ئه کن، به جگار زورن، به لام گومانی تیدایه، که قسه کانیا ن له تیگه یشتتیکی ته واه به واتایان و په ی بردنیکی پوخته به گرنگییانه وه بی... جا له بهر ئه وه، پیوسته ئه م گرییه به ته واهه تی لیکنه یه وه تییدا بکری، تا له هه موو سووچیکه وه شاره زایی تییدا په یدا بکری و راستییه که ی ده رخری.

(۱) علم النفس الافراد.

هه موومان په ییمان به وه بردوه^(۱) که ژیان بریتییه له وه ره نجدانه بی برانه وه یه له پیناو گه یشتن به کامی خو ماندا ده یده یین. ههروه ها په ییمان به وه بردوه که بازرگانیی ژیان، تایهت، له گه ل رۆژگادا، په له په ل و گری تی تیده که وی. ههروه ها ره نجدان له پیناو دهستکه وتنی نانی رۆژانه دا، به ته نیا نایهت به تیتر و سه ختر و پر گیروگرتتر ده بی. که واته، ئه گه ر بانه وی به دلکی پر هیواوه بچینه کو ری ئه م به ره ره کانیه وه، یاخود ئه گه ر بانه وی وه ک زوره ی که سانی تر، ئیمه ییش خو شی له گیان و سامانی ناوژبان بیینن، واک چاک و به جییه که ئیمه ییش خو مان بخه ینه ریزه ی ئه وانه وه و له گه ل ئه وانیشدا له یه ک بارستاییدا بژین. به لام ئه گه ره اته و - له بهر بی به ختیمان - له وانه جیاواز بووین، یاخود جو ی بووینه وه؛ یان وامان هاته پیش چاو، که جیاوازین له وان، یان لیسیان جو ی بووینه ته وه؛ سا له هه ر روویه که وه بی، ئه و کاته ئیمه له باریکی ناله باردا یین و ناهه موار. رهنج و کویره وه ریمان زورتر ده بی بی، ئه و ئه رک و ئازاره ییش که له پیناوی گه یشتن به ئانماندا ده یخه ینه سه ر ئه ستوی خو مان، تووشی سه رنه گرتن و هه ناسه ساردی دی. ههروه ها دووریش نییه که تووشی خه م و خه فته و دلته نگی بیین، به هو ی ئه و سه رنه که وتن و سه رگه ردانییه مانه وه که خو ی ده دات له که سایه تیمان و سه رباندیمان بریندار ده کات، یاخود به هو ی ئه و ترسه وه که ده یکه یین له ده ستنه که وتنی ریزگرتنی که سانی تر.

ئه وه ییش ئاشکرایه که که س نییه بتوانی هه موو شتیکی ده ست بکه وی، یان بتوانی هه موو فرمانیک به باشی راپه رینی. ههروه ها که سیش نییه هیچ شتیکی پی نه بریته سه ر. ئیمه ییش، زورجار دراوه به گویماندا که یه کسانی له ناوه ند نه وه ی ئاده مدا، به خششیکی سروشتییه، هه ره له مندالییه وه پیدان ده دات که چی له راستیدا، ئه م یه کسانیه، چ له باره ی زنگکارییه وه بی، چ له هه ر باره یه کی تره وه بی، رووی نه داوه و روویش نادات. ته نیا ئه وه ی لی ده رچی که له ماوه یه کی زور که می تافی سه ره تاییی مندالیدا ئه و یه کسانیه هه یه، ئیتر هه ر کامیکمان بگریت دپته بهر رووی ئه م راستییه: که هیچ کامیکمان له یه کتر ناکه یین نه له زیره کی و تیگه یشتندا، نه له چالاکی و

(۱) به مانا: ده رکمان به وه کردوه.

تواناییدا. ئەمەیش جاری وا هەیه بۆ هەموومان باشه، جاری وایش هەیه بۆمان باش نییه.

جا لەبەر ئەم هەموو جیاوازییانه که تا سەر نابڕیتنەوه، هەرۆها لەبەر ئەوه که هەر له مندالیمانهوه، دەمانهوی بەدل، له چینی ناوونجی مەرۆف بەرزتر بینهوه و، له سەرۆو ئەوانهوه دابنرێن... جیتی سەر سوپمان نییه، که هەر کامیکمان بگریت، سەر دهمپکی وای ههبووه، که تا ئەندازهیهکی گهوره، به ئازاریکی زۆرهوه ههستی بهوه کردووه، که زۆر به رهه لست له بهردهمیدا پهیدا بووه، ناهیلن پێش بکهوئ، هەرۆها زۆر شتیش ههیه دهستی ناکهوئ، چونکه له هیز و تواناییدا نییه دهستیان بخات. ئەم بێرکردنهوانه، هه موو دەم دهینه سەرچاوهی دلتەنگی و خه موخه فهت. چونکه ئەو به رهه لستانه ناهیلن به کامه کانی خۆی بگات، پاشه جار وا دیته پێش چاوی که له جارێ سووکتری لئ هاتووه، یاخود له لای ئەم و ئەو که مەر پێزی لئ دهگیرئ. له راستیشدا، ئەمه زۆر شتیکی ئاساییه، که هه موو کهس له که موکوورپی خۆی تی بگات. ههواداریشین که له مه ولا ئەوه دهریخه یین، که کهس نییه بئ که موکوورپی بیت، هیشتا کهسی وایش پهیدا نه بووه، که ژینی، به جوړتیک له جوړه کانی که موکوورپی، به چاک یان به خراب کاری تی نه کرا بئ.

ئەو شتانه ییش که ههستکردن به که موکوورپی لئ پهیدا ده بئ، زۆر بابته تی له یهک جیاوازی. په ننگه: ههستکردن به که موکوورپی به هۆی که موکوورپی به پهیدا بوو بئ. که له هۆش یان له لهش یان له بیروباوهر یاخود له کۆمه لایه تیدا دهرکه وتبئ. ماوهی کار تیکردنی ئەم ههسته ییش له بیروباوهری مەرۆکه و رهوشتی و که سایه تی و سهرکه وتنیدا له ژیانیدا بهنده به گه لئ هۆوه. هه ره گرنکه که یان ئەوه یه که چهند: دهر وونی پیتی دهر وورژئ یاخود دهر خۆشئ، هه ره هه ئەوه یه که تا چ ئەندازه یهک دهر وونی له گه لئ ئەوه ههسته دا رتیک ده کهوئ و ده سازئ.

دوور نییه که ئەم ههسته، له که موکوورپی به راسته قینهی واوه پهیدا بوو بئ، که له بهرچاوی نه خۆشه که خۆیدا، هه ره هه له بهرچاوی کهسانی تریشدا به که موکوورپی به کی گرنگ دانرا بئ. یاخود له بهرچاوی کهسانی تر دا، به که موکوورپی به کی پر و پوچ، به لام له پێش چاوی خۆیدا به که موکوورپی به کی گرنگ دانرا بئ ئەمه له لایه کهوه، له لایه کی تریشهوه: زۆر جاری وا هه یه، که مەرۆکه که به ته ننگ به رهه لستیکی گه وره ی گرنکه وه نییه و باکی لیتی نییه، که چی به هۆی که موکوورپی به کی زۆر پر و پوچه وه، تووشی شله ژان و په شوکاوی به کی ته واو ده بئ. جاری وایش هه یه، ههست به که موکوورپی کردن زۆر کار به گه ر.

ده بئ، بام له په ژاره یی و ئەندیشه یه وه پهیدا بوو بئ، جاری وایش هه یه یه جگار کار به گه ر ده بئ، کاتی که ئەو بنچینه یه ی له سه ری دامه زراوه هه لده گیرئ، یاخود ئەو هۆیانه ی ئەو ههسته دهر وورژتین، له بێر ده چنه وه. ئەوهنده هه یه، له زۆر باردا، ههست به که موکوورپی کردن، ته نیا بریتیه له خوویه کی بێر کردنه وه، یاخود باریکی هۆشی وا که هه یچ بنچینه یه کی نییه له سه ری دامه زرا بئ.

منیش وای به چاک ده زانم، که لیره دا دان به وه دابنیم، که ههست به که موکوورپی کردن، وه نه بئ خۆی له خۆیدا شتیکی جیاوازی دوور بئ له سه روشتی مەرۆقا یه تیه وه، هه ره هه نایشی بیه تته هۆی په شوکان و خه موخه فهت. هه ره هه پێویسته ئەوه ییش دهریخه م، که که موکوورپی به که خۆی گرنگ نییه و کار به گه ریش نییه. به لام ئەو ی گرنگ و کار به گه ره ئەو دهر وون و رووژانه یه که له پاش ههست کردن بهو که موکوورپی به پهیدا ده بئ. زۆر جاری وایش هه یه که ههستیکی به هیزی وا ده به ستی به بیریکی واوه که بئ بنچینه یه، یاخود بنچینه یه کی چروکی هه یه، که چی رهوشتی وای لئ وه دهر دکهوئ و ده وه شتیه وه، که تا ئەندازه یه کی گه وره دووره له گرنگی راسته قینه ی بیره که وه.

ئەو که سه ی ههست به که موکوورپی ده کات، ئەو که سه یه که شه رم ده یگرئ له وه ی که مایه تیه که له خۆیدا ده بینئ، یاخود بر وای وا یه که که مایه تیه کی تیدا یه، ئەوه ییش وای لئ ده کات که له شتیه یه کی نا په سنددا له کهسانی تر جیاوازی مینیتته وه. جا له بهر ئەوه زۆر جوړه بێر هه یه که ده به ستی نه وه بهو ههست به که موکوورپی کردن وه، وهک ترس له رتیک نه کهوتن، یان له سه رنه کهوتن، یان گه لیک بیره وه ری تر که ته گه ر وریا بکرتنه وه ئەوهنده دهر وونی نه خۆشه که دهر وورژتین، وهک ههست به که موکوورپی به کی خۆی بکات، وای لئ دئ. بۆ وینه: که سیکی وا ده یینه وه که له شی له لایه که وه ناشیرین بوو بئ و چه ز بکا بیهاری ته وه له م و له و تا نه بینئ. ئەو که سه ده بیه تته نیچیر تکی پشم و قین و دلپییسی به هۆی ئەو پرسیارانه وه که له بابته که سایه تیه خۆیه لیتی ده کرائ، بام پرسیاره کان زۆر که م با یه خیش بئ، یان له کاتی کدا بئ که له جیتی خۆیاندا بووبن. ئەمه ییش ئەوه ده که یینئ، که ئەو که سه ترسی هه یه له وه ی که موکوورپی به کی له شی پئ بزائئ.

جاری وا هه یه گرتی که مایه تی تا سه ر له مەرۆقدا کاری خۆی ده کات. جاری وایش هه یه، ناو به ناویک نه بئ کاری تیناکات. جاری وا هه یه مەرۆکه که به ته واوه تی ئاگای لیتیه تی چی ده کات. جاری وایش هه یه ئاگای لیتیه تی به لام به ناته واوی. جاری وایش هه یچ ههستی پئ ناکات.

جا له بهر نه وهی، ههستکردن به که موکوورپی به لای که سه وه به شتیکی خوش دانانری، تیکرا هه موو که سیک ههز به ده مکوتکردنی ده کات. به لام کارتیکردنی هم ده مکوتکردنه، به پتی مرؤف ده گورئ، همیش به نده به توندی گریکه وه لهو که سه دا که هه به تی و ناماده بی نهو که سه بو گری په دابون له دلیدا. وا خه ریک ده بین له مه ودوا، له شیوه کانی ریکه وتن و، راستکردنه وه، جیگرتنه وه، که رهنگه لهم جوړه بارانه دا پهیدا بن، بکولینه وه.

پوخته ی وتراو

- ۱- بزانه کهس نییه بتوانی هه موو شتیکی پهیدا بکات و هه موو شتیکیش به باشی راپه پتی.
- ۲- نهو که سه ی هه رگیز له ژبانیدا، جوړه که موکوورپیبه ک، کاری چاک یان خرابی تینه کرد بی، نه هاتوته جیهانه وه.
- ۳- ههستکردن به که موکوورپی، شتیکی سوروشتیبه، له هه موو که سه دا هه به.

شیوه ی ریکه وتن و راستکردنه وه و جیگرتنه وه

۳

رهنگه نهو ریکه یه ی ده گرین بو همه ی بگه بن به چاکترین راستکردنه وه نهو شتانه ی لیبان به گله بیبن، نهو به بی که زور به تنگ لیکولینه وه (که مایه تی) یه وه بین و بایه خ به تیگه یشتنی بده بن. جارئ له پیتش هه موو شتیکیدا پیوسته دان بنیبن به وه دا، که جوړیک له جوړه کانی که موکووریمان تیدایه، ئنجا به مهندي و بی دهنگیبه وه دهست بکه بن به شیکردنه وه.

دووم: پاش نهو به چاوکی تیگه یشتنه ووانه و لیکدانه وه یه کی پاک و بی لایه نگیریبه وه، چاره ی بو بدوزینه وه.

نه گهر هاتوو که موکوورپیبه که، گرنه نه بو، یاخود زالسون به سه ریدا له وزده نه بو، پیوسته نه خوشه که لیبی بگه ری، بو همه ی بتوانی خوشی وهرگری له فرمانیکی واکه دلئ کیش بکاته سه ر جیبه جیکردنی و خو پتوه خه ریککردنی.

راستکردنه ویش به هوئ (ملکه چی: تسلیم) یه وه به رامبه ر که موکوورپیبه که، ده توانی به سایه ی بیرکردنه وه یه کی راستی په رستانه وه، ناسان بگری.

بهم رهنگه مرؤفه که ده توانی، به هوئ بینینی هه موو شتیکه وه له بهرگی راستی خویدا، دلئ خوئ و ابداته وه: که سانی وایش هه ن که له خوئ سه رگه رانترن، هه روه ها بیه تیته پیتش چاو خوئشی که هه موو که سیک توشی لی قه و ماوی و کاره ساتی ناهه موار دی له ژبانیدا. زورتری وایش هه ن که که موکوورپیبه کانی تر شپرزهی کردون. هیه چ که سیکیش نییه که بتوانی له هه موو شتیکیدا ته واو بی. زورجاری وایش هه به که گروگرفت ده بیته هوئ چاکه و فه ر بو پیاو، بام له بهرگی ئه رک و نازاریدا خوئ پیتشان بدات. دوور نییه مرؤفه که، به هوئ خوتندنه وه نووسینی پیاوه زرنگه کانه وه و، ژبننامه ی گه وره پیاو وانه وه که لهو جوړه که موکوورپیبه یان تیدا هه بووه، خوشی به دلئ بگات و، نارامیش به گیانی بگات.

جا هم جوړه راستکردنه وه یه، کاتیک به کار دی، که که موکوورپیبه که گرنه نه بی، یاخود نه هیلاتی له وزده نه بی. له گه ل همیشدا ده بی بزانب، که هه موو کهس خاوه نی مهندي و بی دهنگی و نرخ زانی نییه تا بتوانی لهم شیوه یه دا، راستکردنه وه یه هست به که موکوورپیبه که بیاته سه ر. به لام نه گهر هاتوو که موکوورپیبه که له وانه بوو چاره ی بگری، بی گومان هم جوړه راستکردنه وه یه، له وانه یه به رپه رچ بدرتته وه.

نیمه نه گهر هیه به ره له شتیکی نه هاتایه پیتش ده مان، یاخود نه گهر پیوست بوایه به هه موو که موکوورپیبه کی خومان بی دهنگ بین، نه وساکه نه کهس پیتش ده که وت له ژباندا، نه هیه کومه لیکیش، مه گهر پیشکه و تنیکی سستی زور کهم نه بی. له گه ل همیشدا پیوسته پتی لی بنیبن که هم راستکردنه وه یه، تا نه اندازه یه کی گه وره به کاری کامه رانی مرؤف دیت. جا نه گهر کامه رانی مرؤف بگری به نه اندازه، ئیتر هیه که سیک رایه ی ناکه ویت به رپه رچی بده اته وه.

زور که سی وایش هه ن، له باتی راستکردنه وه، له لپیرسینه وه هه را ده که ن. نه گهر هاتوو دانیان به وه دانا، که که موکوورپیبه کیان تیدایه، به نابه دل دانی پیا ده نیبن. نه وانه له جیاتی نه وه ی بی باکانه، روه روه ی که موکوورپیبه که یان بوه ستان، تا چاره یه کی کاربگری بو بدوزنه وه، ده یان بنیت، ئوبالی که مایه تیبه که یان ده خه نه سه ر نه ستوی که له پووری باوایه پیربان^(۱)، یاخود یه کتیک لهو نه خوشی یانه ی که توشیان بووه، یان دهست نه که وتنی هه ل، یان کاره ساتی رورگار که ده سه لاتیان به سه ریدا نه شکاوه...

(۱) لیته دا ماموستا (که له پووری ی بو مه بهستی (بوماوه - وراشه) به کاره یناوه.

ئەم دەروون بزووتتە، لە راستیدا، بریتییە لە لەسەر خۆکردنەوه و پاکانە بۆ خۆکردن. مەبەس لەو ئەوەیە، کە بەهۆی پێشاناندانی بیانوی بێ دەسلاتی و بێ کارەباییەوه، ئەو کەسایەتییەکی کە بریندار کراوه، برینی سارپێژ بکریتهوه. ئەمەیش هۆبە کە بۆ رزگار بوون لە توانج و پلار تێگرتنی کەسانی تر و بەدگۆبیبیان، هەر وەها هۆبە کیشە بۆ پاراستنی ریز لە ناو کۆمەڵدا.

ئەویش ئاشکرایە، کە ئەم جۆرە راستکردنەوهیە توانجی تێدەگیرئ. چونکە هیچ تێکۆشانیکێ تێدا نیبە بۆ تاقیکردنەوهی راستی، یاخود بۆ چاککردنەوهی ئەو شتەکی کە ئامادەبە بۆ چاککردنەوه. پاش ئەوه، لە مەرقەشدا خووبەکی ناپەسند و خراب پەروردە دەکات، کە ئەویش بریتییە لە هەر اکردن لە لێپرسینەوهی کەموکووری کەسایەتی.

زۆر کەسی وایش هەن کە خەریک دەبن بیرهوهری کەموکووری ناخۆش بشارنەوه و دەری نەخەن، یان بیره کە بێ هیز بکەن. ئەویش لە شتووی چیرۆکی (رێبویە کە و بەرسیلە کە) دا. بۆ وینە: ئەوانە دەلێن: ئیمەیش یەکیکین وەک هەموو کەسێک، ئەوهی کەسانی تر لە ئیمەدا بە کەموکووری دادەنێن بایەخی نیبە، ئیمەیش نامانەوئ لە کەسانی تر جیا ببینەوه. دەمانەوئ لە هەموو شتێکدا وەک ئەوان بێن. ئەوانە زوو هەست بەهەلەهی کەسانی تر دەکەن و ئابروویان دەبەن، هەموو دەمانەوئ سووکی کەسانی تر پێشان بەن و سووکیان بکەن. جاری و اهەبە بەرەنگاری کەسایەتییان دەبن، جاری وایش بەرەنگاری کردووه و کاریان دەبن. ئەو جۆرە کەسانەن کە چینی توانج تێگر و بێ ئابروو و، چەنەباز و، سەرنەکەوتوو و، قسەهەلبەست و ئابرووبەریان لێ پەیدا بووه.

ئەوانە بێ گومان هەر بۆ ئەوه تێدەکوئن کە کەموکووربە کەیان کەمتر نازاری بێن. ئەویش بەم جۆرە: ئەوهی حەز دەکەن بیانبێ، لە نرخێ کەم بکەنەوه، بۆ ئەوهی ریزی خۆیان بپاریزن، خەریکی ئەوه دەبن کە خۆیان بخەنە سەر ئەو باوهری کە هاوڕێکانیان لەوان بلتدر نین. ئەوهندەیش بەئاواتی خۆیان نەگەیشتون. خۆ ئەگەر بەئاواتی خۆبشیان گەیشتبەن لە سایەیی توانایی و کارگوزاری خۆیانەوه نەبووه، بەلکو بەهۆی یارمەتی کەسانی تر و بەختیانەوه بووه لە گەل هەندئ هۆی ترا.

پتویست بەگوتن ناکات کە بلێن ئەم شتووبە ناپەسندە. لە راستیدا، مەگەر هەر دلدا ئەوهیەکی کزی لێ پەیدا بێ، کە ئەویش ئەنجامی بەسەر نەکووتن و سەرگەردانی دەگات. چونکە ئەو بیانو و بەلگە هیچووبوچانەهی لەم شتووبەدان، ناتوانن کەموکووربە کە لاببەن، یان لە ئەرک و نازارە کە کەم بکەنەوه، هەر وەها نایشتوانن کونیک بۆ پیاو

بدۆزنەوه کە لە گێروگرفته کەهی خۆی دەرباز بکات. رەنگە راستکردنەوه بەهۆی زالبوونەوه بەسەر گێروگرفتدا، زۆرتر پەرهی سەند بێ لە شتووبەکانی تر، بێ گومان ئەم شتووبەبە کە بوو ته هۆی پیکهتییانی زۆر کردووهی گەورەمان و زۆر ئاواتی بلندمان. لە راستیدا ئەگەر هەموو کەسێک لە هەموو شتێکدا وەک یەک بووایە، هیچ پێشکەوتنیک پروی نەدەدا.

ئەوه هەر لە سایەیی هەستکردن بە کەموکووربمانەوهیە، کە وریا دەبینهوه و هەر پەت دەدەینە خۆمان، بۆ ئەمەیی خۆمان پێشتر بخەین لە کۆری لەش و هۆش و، کۆمەلایەتی و پێشەوهیدا. هەر وەها بۆ ئەمەیی لە هەموو رووبە کەوه کردووهی گەوره و بلتد پیک بهتین. هەر کاتیکیش کەموکووری بەسترایەوه بە بەرهەلستیک یاخود بە پتویستبە کەوه، ئیتر زۆری بێ ناچی کۆششیکێ و دەهتینتە کایەوه کە مەرقە کە بلتد دەکاتەوه بۆ پایەیی وەها گەوره و بەرز، کە ئەگەر ئەو پەيوەندییە پەیدا نەبووایە، هەر بەبیریشیدا نەدەهات کە پیتی بگات.

بۆ وینە: لاویکی هەزار دەهتینەوه، کە بەهەموو هیز و توانایییەکیەوه تێ بکۆشێ لە پیناو خۆتندەواربیدا. رەنجی ئەو لاوه، لە راستیدا، زۆرتر لە رەنجی لاویکی بەناز و جیاز. لەبەر ئەوه ماوهیەکی زۆریش پێشی لاوه دەولەمەندە کە دەکەوئ، بام لاوه دەولەمەندە کەش وەک ئەو هۆگری خۆتندەواری بوو بێت و رەنجی تێدا دابێت.

ژیننامەیی زۆر گەورە پیاوانیش، بەلگەیی گەوره گەورەمان پێشان دەدەن، لە بارەیی تۆلەکردنەوهی راستی و راستی کەموکوورببەوه. (رۆژشەلت)،^(۱) یەکیک بوو لەو لاوه لاوانەیی، کە توانی زالی بێ بەسەر کەموکوورببەکانی لەشیدا، سەیر ئەوهیە، کە زۆر لە پالەوانەکانی وەرزشی ئەم سەردەمە، کە ناوبانگیان هەموو لایەکی گرتۆتەوه، لە کاتی خۆیدا، لەش لاواز و پەکەوتەبوون.

خۆ کە بێینە سەر مێژووی ژبانی (لینکۆلن)،^(۲) ئەوه هەر بەجاریک سەرمان سوو دەمینی لەو سەرکەوتنە بێ هاوتایەیی کە دەستی کەوتوو، بەو هەموو هەژاری و

(۱) فرەنکلین دیلانۆ رۆزفیلت (۱۸۸۲ - ۱۹۴۵) سی و دوومین سەرۆکی ولاتە یەکگرتووهکانی ئەمریکا بوو. لە ۱۹۳۳ - ۱۹۴۵، رۆلێکی بەرچاوی هەبوو لە جەنگی دووهمی جیهانیدا.

(۲) ئەبراهم لینکۆلن (۱۸۰۹ - ۱۸۶۵) لە سالی ۱۸۶۵دا سەرۆکی ولاتە یەکگرتووهکانی ئەمریکا بوو، تێدەکووشا بۆ نەهینشتنی کۆیلەبەتی لە ولاتە کەیدا و رزگارکردنایی کردبووه ئامانجیکێ سەرەکی لە سالانی سەرۆکایەتییە کەیدا. بە دەستی یەکی لە توندڕووهکانی سەر بە پەیرهویی کۆیلایەتی و چەوسانەوهی قولەرهشەکان، تیرۆر کرا.

سەرگەردانی و سەرنەكەوتن و خەموخەفەت و بەش براویبەیهووه له خۆبندەواری و پەروردهکردندا.

بەلام لهگەڵ ئەووباشدا زۆر كەس شارەزای ئەم جۆره هەلەكەوتانەن، كەچی زۆریان پەي بهووه نابەن، كە زۆریەي ئەو كەسانەي چالاكي و كارگوزاری دەنوێنن له هەندێ كۆری ژياندا، هۆبەكەي ئەووبە كەموكوورپیان هەبە. بەلام ئیتمە، گەلیك كەسی وا دەناسین، كە بههۆی هەست بەكەموكووری كردنیانەوه، دلێان كردۆتەوه بۆ پڕشنگەكانی ئایین، تاكو رەوشتە نەنگەكانیان یی راست بكەنەوه. هەررەها ژمارەبەكی زۆر له پزیشكەكان دەناسین، بەتایبەتی پسرۆرەكانیان، كە بۆبەكا هۆگری پیشە و هونەرەكانیان بوون، تاكو كەموكوورپییەكانی خۆیان یی داپۆشن و كەسایەتی خۆیان یی بلند بكەنەوه.

بەلام ئارەزووی یاریدەدانی كەسانی تر، له راستیدا، پاش ئەو ئارەزووه دەكەوی. بەجۆرێكی تێكرایي، دەرورون بزووتنی راستە و راست شتیكی بەكەلكە. بەلام پێویستی شە ئەو بلیین كە ئەوه، هەموودەم ژیرانە بەكار ناهێنرێ. چونكە زۆرجاری وا هەبە، بەتەنشت هەستكردن بەكەموكوورپییەكی بچووكەوه دیتە كایەوه، كە له ئەندازە دەردهچێ. ئەویش بههۆی چەندوچوونێكی پرۆپووجەوه پەیدا دەبی لەناو مێشكدا، یاخود ئەو كەموكوورپیانە ئەوئەندە بههێز و هەرەتەوه دەرورون دەبزوین، كە ماوه نادەن چەندوچوونێكی باش له مێشكدا پێك یی. جگە لهوه، زۆرجاری وایش هەبە رەنجیكی بی كەلكیان تێدا بەخت دەكړی. هەررەها له ئامانجەكانیشیاندا بەهەلەدادەچن.

وینەي ئەو كەسانە، ئەوانەن كە زمانیان پسە و كەموكووری له قسەكردنیاندا هەبە، كەچی بهوه واز ناهێنن كە قسەكردنەكەي خۆیان راست بكەنەوه، دەچن بۆ ئەووبیش تێدەكوۆشن كە بینه مامۆستا، یان وتاریتێژ، یان لاساییكەرەوه، یان گۆرانیبیژ. كەچی هێچ توانایی و كارگوزاریبەكیشیان له باردا نیبە بۆ ئەمەي بهو ئامانجانەیان بگەن، تەنانەت ئەگەر له قسەكردنیشیاندا كەموكووری نەبووايه، هەر بۆ ئەو پیشەوهریبیانە بەكار نەدەهاتن. بەواتایەكی تر، هۆی ئەو تێكۆشانەیان، لووت بەرزبیبەكەیانە كە پالیان پیتوه دەنێ بۆ ئەو ئامانجانە خەبات بكەن. ئەگینا نە بەدل حەز لهو شتەنە دەكەن، نە ئارەزووبەكی راستەقینەیشیان هەبە كە بهو ئامانجانەیان بگەن. كەواتە ئەوانە هەموودەم بەرەو سەرنەكەوتن دەچن، یاخود سەركەوتنیكی ناوونجیبیان دەست دەكەوی، یان لەبەر هەر هۆبەكی تریش بی كامەرانیبیان له دەست دەچن.

له هەندێ كۆردا، سەركەوتن، هەر بەئارەزوو یاخود بهویستنیكی بههێز پێك نایەت. پێویستی بەشتیكی تریش هەبە. جگە لهوه، مرۆف هەرچەندێك كار و فرمان رابپەرینێ. بەلام له سەركەوتنی راستەقینە دور دەمیتیتەوه، ئەگەر رەنجدانەكەي بوو بیت بههۆی تێكدانی ئارامی مێشكی، یان تێكچوونی لەشی، یاخود تێكدانی پەيوەندی ناوئەند خۆی و خێزان و دۆست و كەسوكاری.

ئاخۆ ئەمە سەیر نیبە، كە زۆریەمان ئامادە بین بۆ یی لێنان له كەموكوورپیی لەشمان، واتا كاروباری وا هەبە كە له وزی لەشماندا نیبە پێكیان بهیئێ، كەچی بههۆی ئەو لووت بەرزبیبە ناشیبیانەمانەوه، یاخود بههۆی باوهر كردمان بهو پێشبینیبەوه كە دەلێ هەموو كەس بەبەكسانی له داك دەبن و دینە جیهانەوه... كەچی بههۆی ئەوانەوه یی لهوه نانێن كە له باری هۆش و توانایی و زیرەكیماندا نیبە، بگەینە ئەو ئامانجانەي خۆمانی بۆ دەكوتین و له پێناویاندا رەنج دەدەین؟ هەررەها یی لهووبیش نانێن، كە لەسەر شتیكی وا داماوین، له توانایی لەش و هۆش گەلیك گرنگترە، ئەویش توانایی هەلەكردن و سازبوونە، لهگەڵ دلناسكی و هەندێ رەوشت و خوی وادا كە پیاو خۆشەویست دەكات لای كەسانی تر! یەكێك لهو ریبیانەي كە دەتگەیبین بەكامەرانێ ئەووبە، كە له ئارەزوو و ئاواتەكانت كەم بكەیتەوه. كەواتە، ژیری ئەووبە، كە با جار بەجاریك چەندوچوونێك لهگەڵ خۆماندا بكەین، بهو مەرجەي چەندوچوونەكە كەسیكی تر لهگەڵمانیدا بكات. چونكە، له راستیدا، ئەوانەي دەس پاكن لهگەڵ خۆیاندا زۆر كەمن. دیسانەوه، هەررەها چاكە، لهپیش هەموو شتیكدا پەي بهوه بهین. كە رەنگە هەندێ له كەموكوورپییەكانمان چاك بكرێ، هەندیکیشیان له وزەدا نەبی چاك بكرین.

پێویستە لەسەرمان، ریز له راستی بگرین، بەدلێكی فراوانەوه، بام تالیش بی. چونكە ئەگەر وامان نەكرد، بی گومان، تووشی ئەرك و ئازاریكی زۆر دین، بی ئەمەي كەلكێكیان لی وەربرگین. بەلام ئەگەر هاتوو، بەئارەزووی خۆمان، خۆمان كوتا بۆ ئامانجێك كە له ژورر توانایی و دەسلەتیمانەوه بی پیتی بگەین، دەبی - ئەوه بزاین كە له دلشكاوی و سەرگەردانی بهولاهه هێچی ترمان بۆ نامیتیتەوه. پاشە جاریش بههۆی هەستكردنمانەوه بەكەموكوورپییەكانمان، برست براو دەبین و لەشمان تێكدەچێ و تەندروستیشمان له دەست دەچێ.

كاتی كە سنووری لەش یان هۆش دەبیتە بەرەلەست له بەردەم پێكەیتانی

ئاواتيكماندا، ياخود كاتى كه گيروگرفتيتكى زۆر ديتته سهر رىگاي پىكهيتانى ئو ئاواته، ئو رىگايه كه هوش پهسندى بكات ئهويه كه مرؤف له لايه كى ترهوه. كه پهسند بى، رهنج بدات و كوئشش بكات بۆ گه يشتن به ئاواتيكي به لام به جوړيكي وا كه ئو هيز و دهسه لاتانه تى تى به كار بهيتى كه به رهو سه ركه وتنى بهن و له دوايشدا تۆله تى ئو ئاواته تى پيشووى بۆ بكه نه وه. رهنج دان له پيناو ئاواتيكي وادا كه پياو نه توانى پىكي بهيتى، نيشانه يه كه له نيشانه كانى ناشيتى و بى هوشى. ئو جوړه كه سانه، له كوړيكي دهكهن، كه له جياتى ئه وه تى گويگرتن و دهست لى خستنى خويان به هيز تر بكه ن زۆر بكه ن له خويان بلين ههر ده بى ببينى!... هه روه ها له كه رىك دهكهن، كه له جياتى ئه وه تى ببينى خوى به هيز تر بكات، زۆر بكات له خوى، بلتى ههر ده بى ببينه!... كه واته تۆله كرده وه له شيوه تى گويگرتنى ئاواتيكي به ئاواتيكي تر، رىگايه كى تره بۆ چاره كرده تى كه موكوورى له شيوه يه كى پهسنددا. ئه وىش له بهر ئهويه، كه مرؤف له پيشدا چاو ده پرېته شتىك، به لام ئه گهر ئو شته تى دهست نه كه وت، چاو ده پرېته شتىكى تر كه له شته كى پيشو به لايه وه كه متر بى. ئايا نابىنى: شاگردى كز له خويندنه كانيدا، رهنج ده دا كه له يار بيه كانى وهرزىشا خوى پيشان بدات، بۆ ئه مە تى له ناو شاگرده كانى تر دا ريزى خوى بپاريزى و پا يه تى خويشى بلند بكات ه وه. كه چى شاگردى له ر و لاواز كه پىي نه كرى ئو يار بيه وهرزىشانه بكات، رهنج ده دا كه له خويندنه كانيدا خوى پيشان بدات، بۆ ئه مە تى له ناو شاگرده كاني ريزى خوى ون نه كات؟

زۆر كهسى وا ههن، له تواناياندا نيشه پرؤزه تى گه وره گه وره راپه رپين. كه چى له گه ل ئه وه يشدا هه ز دهكهن بن به سه ركرده و كارگيرى. ئه وانه ئاره زووه كانيان به وه داده مرگيئنه وه كه ببنه خاوه ن پا يه، وهك سه ركرده و كارگيرى كاني بالباز و خويندنه، كه به هوى فرمانه كانيان ه وه ده بنه خاوه ن دهسه لات، هه روه ها ئه و له ر و لاوازان ه تى، كه ناتوانن ببنه كوړى بازرگاني ئاساييه وه، له بهر، به ربه ره كاني، ياخود ئه و كه سانه تى كه كار ه ساتى رؤزگارى نا هه موار دلئى بريندار كرده و، به زورى، په نا ده بنه بهر ويژه، ياخود هونه ر، يان ساز و تاواز، ياخود فرمانه كاني فرمانه وايى و ئه و پيشانه تى بى دهنگه سه نگن و دوورن له دهنگه دهنگ و قره قره وه. زۆر كهسى وايش هه ل دهكهن له ناو ويژه وانه به ناو پانگه كاني، ئه مهنده شه رمن، له مرؤف خويان دوور ده خه نه وه. له راستيدا، هوى كامه رانيى زۆرمان و سه ركه وتنمان له كار و فرمانه كانياندا، ئهويه كه هه زيان لى دهكهن به م و له كاني دل ه وه پيئانه وه خه ريك ده بىن. له راستيدا ئيمه خه مخوړى و ئاره زوومان به م

راستيه پشت ئه ستوور ده بى، كه ئهويه: كار و كرده وه كانيان، له راستيدا برين له ده رپىنى هه ستىكى دهروونى به هيزمان كه له شيوه يه كى پهسنددا پيشان دراون. چونكه ئه و هه ستى دهروونى يانه، له بهر هه ر هويه ك بى، ناتوانن راسته و راست ده ريان بپرين. بۆ وينه: هه ر كامىكمان بگريت، هه ز له سه رچلى دهكات، له پاره په يدا كرده كات، له خوه لكيشان دهكات، هه روه ها هه ز له شت دا هيتان و درنده ييش دهكات... جا ئه م هه ز لى كرده نانه، بنچينه يه كيان له سه روشماندا هه يه. به جوړيكي تىكرايى، هه ندى له م ئاره زووانه، ئاشكرا، ده رده كه ون. چونكه له تافى مناليدا به ته واوه تى بىج به ست بوون. له بهر ئه وه، ئه گه ر بىتو له شيوه يه كى كوومه لايه تى پهسنددا، ئاراسته نه كرين و دانه مرگيئنه وه، له وانه كه سا يه تى مرؤفه كه خواروخپچ بكه ن، ياخود هه ر هيج نه بى واي لى بكه ن كه هه ست به بى سه ره تيه كى په نه انى بكه ن، چونكه رىگايه ك نادؤزئته وه بۆ خوى كه خوى ده رپرى. به م رهنه سه رچلييه كه، له جياتى ئه مە تى له شيوه تى كه سا يه تى زانايه كى به كار و، پرسياركارىكى وردبىن و، بالبازىكى نهيتى و، پياويكى ماشين ساز (پياوى ميكانيكى) دا، خوى بنويتى، له شيوه تى كارايه كى چنه بازا خوى پيشان ده دا ت.

هه روه ها ئاره زووى شت كو كرده وه، يان پاره په يدا كرده، له برى تى ئه مە تى خوى له شيوه تى كه سا يه تى كو كره وه يه كى كه له پوورى نيشتمانى، يان پوول، يان نووسراوان و با به تى وادا پيشان بدات، ده چى خوى له شيوه تى دزىكدا پيشان ده دا ت. به لام خوه لكيشان، له جياتى ئه مە تى له شيوه تى پيشه سازييدا، يان له شيوه تى ئه و فرمانان ه دا خوى پيشان بدات كه له سه ر بنچينه تى پا يه و نيشان دامه زراون و خاوه نه كه يان به هه مووان ده ناسن، وهك ئه و فرمانان ه تى كه لاسايي كرده وه، يان له له شكر، يان له كه شتى، يان له رىگاي ئاسن دان، ده چى له شيوه تى له خويابى سوونى تى هيجو پو وچدا، يان له شيوه تى خونواندنىكى لووت به رزان ه دا كه دوور بى له هوشه وه، خوى ده رده خات.

زۆر جارى وا هه يه، به ره ه لست ديتته پيشه وه له به رده م دامر كاندنه وه تى ئه م ئاره زووانه دا، له شيوه تى پيشه سازيدا. چونكه ئه گه ر ئه م ئاره زووانه له شيوه تى پيشه سازيدا دامر كيتران ه وه، له رووى زانستى خونسايه نه وه، به شتىكى پهسند داده نرين، چونكه ئه وساكه وهك به جيه تىنى دلخوازىك سه روت به دل ده دن.

به لام ئايين له هه موو تۆله يه ك گه وره تر و باوتره له ناو زۆر به تى مرؤفدا. ئيمه، هه موو يشمان، بى گومان، ده زانين كه گه لىك كه س به هوى سه رنه كه وتن و، زيان لى

کهوتن و، خه موخه فته و، نه خوڅوشی و، دلداریی سهر نه گرتووه وه، تووشی سهر گهر دانی بوون. ئەوانه که په نایان بردو ته بهر هه موو دهرمانیک، دلایان به هیچ کامیکیان نه کراوه ته وه، به للام که په نایان بردو ته بهر تاییین و خوداناسین، دهر دیان ساړیژ بووه و، کلپه ی دهر وونیان دامرکاوه ته وه و، نارامیش به دلایان گه یشتووه.

له راستیدا، خوداناسین، پشتیوانیکه بو ژور گیان. ئەگهر ئەو نه بووايه، ئەو گیانانه تووشی تازار و گوړه وشار دهبوون و، که لکیان پیوه نه ده ما.

خوداناسین، وهک هه ندیک دیته پیتش چاویان، بریتی نییه له په نایهک، بچ دهسه لات و ناشی و نه زانه کان بگریته خوڅی. به لکو بریتییه له هیوايهک، که هه موو جوړه که سیکی جیاواز، له زیره کی و شاره زایی و کارگوزاریدا، په نای بو دهبات. ته نانه ت ئەو که سانه ییش که له راستی و دروستی تاییین دوولتن و له کانی دلایانه وه بچ لایه نگیریانه لیتی که م باوهرن، ناوات ده خوازن، که خویشیان وهک که سانی تر، تاییینان به دلدا بچی و باوهر به راستی و دروستی بکه ن. کاره سات، یان سروشت، هه رچه ندیک، دهسه لات و هیتز و زیره کییان به تیمه به خشی بیته، که م که سمان هه یه - ئەگهر هه بیته - هه ست بکات به ناسایشی ته واو و دلخویشی دروست یاخود به تازاری ژبانوه نه تلابیته وه، یان به و دیان نه زانیبچ که جیهان له وان گه ورتره و، به چنگتر و ژوردار تره. تیمه، هه موو ده م، هه ست به شتیکی ون بوو ده که یین. له کانی دلایان، ده مانه وئ هۆگری هیتزیکی و ابیین، که بتوانین پشتی پی بیه ستین، بو ئەمه ی خو شه ویستی و پاریزگاری و ئەو سره و ته مان پی بیه خشی که له کانگای دلمانه وه، بو تیده کو شین ده ستان بکه وئ.

له راستییدا، ئەم جوړه پیوسته گیانیان، که م ریده که وئ، که له م جیهانه ی تیمه تییدا ده ژین، له ناودا نه مینتی.

ئوه هه ر خواناسینه که بو له یهک تیگه یشتنی ته واو و خو شه ویستی و، راستکردنه وه ی هه له کانمان و، به جیه پینانی ناواته کانمان، به لایمان پی ده دا. ئنجا له بهر نه وه ی که خواناسین، ئەم هه موو شته ناوازانمان پی ده به خشی و دلای ژور دلشکاومان خو ش دهکا و پله ی چاکه ی تاک و کۆمه لیشمان بلند ده کاته وه، پیوسته له لایه ن تیمه وه هیچ توانج و پلاریکی تی نه گیری.

له گه ل ئەمه یشدا، ئەگهر تاییین، کاری هه ر ئەوه بی، که پیوا بخاته سهر ئەوه ی هه موو تازار و به ش پراوی و هه ژارییهک به ناچاری په سند بکات، له گه ل ئەوه یشدا که ژور کات به تۆله یه کی په سندکراو داده نری، به للام ئەوه هه لنگری که ستایش یاخود سوپاسی بگری.

هه روه ها ئەو تاییینه په سند ناکری، که مرۆف بخاته سهر ئەوه ی له راستی هه را بکات، یاخود له هه موو خه باتیک خوڅی دوور بخاته وه که له پینا و زالبوون به سهر ئەو گیروگرتانه دا بگری که له وزه دا هه یه چاره بگریین. له مه دا گیروگرتنه کان سهر به که سی بن یان به کۆمه لیک بن جیاوازی نییه. ئەو تاییینه ی که به م جوړه بی، به تاییینیکی راست دانانری. به لکو به تاییینیکی خو په رستانه داده نری که مرۆف کیش ده کات بو نه خوڅوشی و ناله باری، بو پاشکه و تووی و او چاوه پروان ده کری، ئەوانه ی که و توونه ته ژیر باری هه ست به که موکوو پیکردنه وه، ناره زوو بکه ن ئەو هه سته یان له بییر بچیته وه. جا ئەو کاته ی ئەم له بییر چوونه وه یه روو ده دات، به هۆی ئەو (تۆله بو کردن) انه وه که له وه پیتش لیتان دوواین، به جوړتیکی تیکرایی وایان لی دئ، که پاشه پۆکی نا په سندیان تیدا په یدا نه بی. به هه موو رهنگ، ژور که سی واهه ن که له ریگایه کی درکاوییه وه په نا ده به نه بهر (هه سستی که موکوو پی له بییر چوونه وه). ئەو ریگایه ییش ده مکوتکردن، یاخود پیتش خواردنه وه، یان خه م شاردنه وه ی پی ده لیتن. ئەو که سانه، نایانه وئ، روو به پرووی گیروگرتنه تاییه تاییه کانی خو یان بوه ستان، هه رچه ند دینه وه بیریان، پالبان پیوه دهنین، له میشکی خو یان دووریان بخه نه وه. دوور نییه ئەم ده مکوتکردنه، واهه بییره ناخو شه که بکات، که ئیتر له هۆشی ناگاداردا نه مینتی و بچیته ناو هۆشی شارراوه وه. دووریش نییه که به سه رزاری بیکوژی و خوڅی پی چه واشه بکات. به للام بیروه ری، هه موو ده م له بزوتندایه، به تاییه تی له و کاتانه دا که هه ست به ته نگه تاوی ده کات، یاخود خوڅی له هۆیه کی به هیتز ده دا. جا ئەگهر بیستو ئەم بییرانه نه توانن له شپوه یه کی راسته و راستدا خو یان بنویتن، بی گومان، له شپوه یه کی لا به لای وادا خو یان پیشان ده دن، که پیوا هه سستی پی نه کات و به ربه سستی نه کات دوور نییه، ئەم جوړه دهر پینانه، زبان بگه ییتن به له نگه ری له ش و هۆش، هه روه ها ره وشت تیکچوونیشیان لی په یدا بی.

چاره کردنی هه موو گیروگرتیک، شیکردنه وه یه کی راست و دروستی ده وئ. پیوسته راستییه که یمان بو دهر بکه وئ. بو ئەمه ی چاکترین چاره ی بو بدوزینه وه. پیتش خواردنه وه، یاخود خو بی دهنگ کردن، خوڅی له خویدا خراپ نییه. به للام ئەو گیروگرتانه ی که له ده ستیان هه را ده که یین، یاخود ده مانه وئ دانیان پی دانه نیتین و له بییر خو مانیان به یینه وه، ئەوانه ن که ده بنه هۆی تیکدانی له نگه ری هۆشمان، هه ر ئەوانه ییشن که به ربه ستمان ده که ن له راستکردنه وه په سنده کانی ئەو گیروگرتنه ژورانه مان که ژبان له هه موو ده میکدا تووشیا مان ده کات و چاره کردنیانمان لی ده خوازی.

وهرسبونیش، هۆیهکی تره بۆ چارهکردنی ههستکردن بهکه موکووری. بهلام وهرسبون ئه نجامی بهخۆ کوشتن دئ. خۆکوشتنیش گه وره ترين دان پيانانه بهشکان له کووری شهري ژياندا.

هه نديک له وانهی که له شيان تیکچوووه و ناشيرين بووه، ده بانهوی له هه ناسه ساردییه که یان که لک وهریگر. ده چن نانی رۆژانه یان به خوازله لۆکی په پيدا ده کهن له وانهی که به زه بییان پياندا دیته وه. بئ گومان، ئه و که سه ی ته زووی ریزگرتنی خۆی، له دهروونی خۆیدا بکوژی، هه مروی هه ر له بهرته وهی که ئه ندامیک له ئه ندامه کانی له شی له دهست چوووه، ده بی که موکوورییه کی تیدا هه بی، ئه گینا دهستی له کهس پان نه ده کرده وه، بۆ وهرگرتنی به خشیش و پیتاک. به پێچه وانهی ئه وه، هه زاران وینهت بۆ ده هینمه وه، که بۆت ده رده خه ن، ناشيرين بوون و په که که وته یی په لپووی له ش نابنه هۆی ته وهی که پیاو له سه ر بلندی خۆی واز به ئینی و روو له ژيان وهریگرئ.

که سانی وایش هه ن، وهرس ده بن له ژيان و کوڵ ده دن له تیکوشان و رهنج دان، ده چن بۆ کلتیسه یه ک په نا ده به نه به ری، یان خۆیان ده کهن به قه شه یان قه له نده ر، یاخود سه ری خۆیان هه لده گرن و روو ده که نه چۆل و بیابان، بی سه ر و شوین و بی ده رده تان ده میننه وه، وهک ئه و که شتییه شکاوه یان لی دئ که بی ئامانج به ناو زرتیدا گیتژ ده خوات، یان له و کووتال و که لویه لانه ده کهن که له که شتییه شکاوه که وه هاوئیراونه ته ناو ئاوی زری که، به مه به سه ی بار سووککردنی که شتییه که، هه ر پارچه یه کی به سه ر ئاوه که وه به رز و نزم ده بیته وه و به ملا و به ولادا ده روات و گیتژ ده خوات تا له چاو ون ده بی، یاخود له ناو ده چی.

زۆر کهس له وانیش که سه ر وشت هۆشی ته وای پێ داون هه ر له سه ر ئه م رینگایه ده رۆن. ئه وه ییش له بهر ئه وه یه که له بهر هه ر هۆیه ک بی، له توانایاندا نییه، له شیوه یه کی کۆمه لایه تییه په سندا روو به رووی ژيان بوه ستان. ئه وانی تریشمان پاکانه ی ره وشتی خۆیان وا ده کهن که زۆر لیکراون و، پیتویسته جیهان کۆمه کییه کی وایان بکات که پیتی بژین و، به هه موویان توڵه ی ئه و زیانه یان بۆ بکه نه وه که لییان که وتوووه.

ئه مه سه یریکه خۆشه که سه رنج به دینه تاوانباره کان و، هه رچیویه رچییه کان و، هه موو ئه وانهی که کۆمه لایه تییه که نه فتی کردوون، ئه وانه هه موویان له سه ر یاسای چینبازی ده رۆن. هه ر ده سه ته یه ک بگریته له وانه، هه ست و به خۆی ده کات، که له ده سه ته کانی تری کۆمه له گه وره که یان پایه بلندنه تره. بۆ وینه: ئاواره کان، هه ست و به خۆیان ده کهن، که پایه

بلندنه تر له خوازله لۆکه کان، یاخود له په که که وته کان. ئه و ئافره ته ییش که ئابرووی خۆی ده بات به ناوی خۆش رابواردنه وه، هه ست و به خۆی ده کات که له و ئافره ته پایه بلندنه تره که ئابرووی خۆی به پاره ده فرۆشی. هه روه ها ئه و که سه ی که سامانی هاو به شی، یاخود کۆمه لیک پیاوه دا و ده بی بۆ خۆی، خۆی به بلندنه تر ده زانی له گیرفانه یه کی بۆرهبیا و یاخود دوکانه یه کی.

بئ گومان ئه م پیتوییه یان، به که لکی ئه وه یان دئ که خۆیان له ئازاریکی گرن و به سام پیاوین.

پوخته ی وتراو

- ۱- پێ لیتان له که موکووری، یه که م رینگایه بۆ خۆراسته کردنه وه.
- ۲- جاری واهیه خۆراسته کردنه وه، له شیوه ی هه راکردن له ئۆبالی که موکووریدا په پيدا ده بی.
- ۳- که سانی واهه ن له کاتی خۆراسته کردنه وه دا، ره فتاری رتوی ده گرن که له چیرۆکی رتوی و تریدا پیتان دراوه.
- ۴- خۆراسته کردنه وه، له رینگای زالبوون به سه ر گیروگرفت و به ره له ستدا، زۆر جاری واهیه، ده بیته هۆی پایه بلندی بۆ نه خۆشه که.
- ۵- ئه و کزییه ی هه ته، له لایه کی ژیانندا، به ده سه لات و سه رکه و تووی پری بکه ره وه له لایه کی تری ژیانندا.

ئه گه ر بیریکته هه یه

ئه وانهی هه ست به که موکووری ده کهن، هه موو که م هۆش نین. ئه وانیش قسه ی پر و اتا و بییری ناوازیان هه یه. ئه وه نده هه یه، ناویرن ده ریانبخه ن. نه وه ک تیک بچن له گه له ئه م و ئه ودا. یاخود که موکووریبیان ده ربخری. له بهر ئه وه، ئه و قسه و بیرانه له جیبی خۆیاندا جوانه مه رگ ئه بن... جا ئه م ده ستوراوه بۆ ئه و که سانه دا ئه ده بن:

- ۱- پیت ئه وه ی بیره که ت پیتانی کهس به دیت، تا ده توانیت لیتی بکوڵه ره وه.
- ۲- ئاماده به، تا له توانا تدا هه یه، ره نج به دیت، تا بیره که ی خۆت ده خه یته کار و به ئامانجی خۆت ده گه یت.
- ۳- هه روه ها ئاماده ییش به بۆ به ره رچه دانه وه ت. ته نانه ت چاوه روانی ئه وه ییش به که نه ک

جارتیک به لکو سهد جار، سهرنه که وتنت تووش بیت، نجا بیره که ت په سند بکری و به کار بهیتریت.

۴- که زانیت بیره که ت ته واره و، به ته واره تیش لیکۆلینه و هت تیدا کردوه، سهرکه و تن هه رچه ندی دوور بی به لاته وه، وازی لی مه هیته. نه گهر به پیوستت زانی بیگۆره، پوختی بکه. به لام هه رچییه که ت به سهر بی، وازی لی مه هیته، بیگره و بهری مه ده.

۵- باوه رت به به ختیاربی خۆت هه بی، به بلندی ته ستیره که ت.

چۆن هه لده که ت؟

۳

ئیمه هه موومان هه ز به کۆبوونه وه ده که بن، ئاره زووی هاو ده میی دۆسته کاغان و هاوکار و فرمانه کاغان ده که بن. نه گهر نه وانه دلپان به ئیمه بکرتته وه و، خۆشه و یستیان به رامه بهر ئیمه بزو، دلی ئیمه ییش پر ده بی له خۆشی و کامه رانی. نه گهر به پیچه وانه وه، که مته رچه میمان له گه لدا بکه ن و روومان لی وه رگیترن، ئیمه ییش دلته نگ و خه فه تبار ده بین. ئینجا که وای لی هات نیشانه ی خۆشه و یستی و په سند کردنی نه وانه بۆ ئیمه پیوست بی، بۆ ئهمه ی هه ست به کامه رانی بکه بن. نه وه ییش دباره که به جۆرتیکی تابه تی، پیوستتر و نازدارتره بۆ نه و که سانه ی که هه ستی که موکووری دلی داگیر کردون جا چونکه نه مانه باوه رپان وایه که هاوتای هاو رپکانیان نین و، به کاری هاو ده مییان نایه ن، دلپان به لای نه و هه دا ده چی که گۆشه گیری بکه ن و هه ر بیر له خۆیان بکه نه وه و، چه ندو چوونی له گه لدا بکه ن. هه روه ها ئاره زووی نه وه ده که ن که لیپان دلگیر بین و جار به جارتیکیش دلپان لی کرمی بکه ن، بی ئارام بن و، ئاماده ی شه روشۆر بن. جا ئه م جۆره ره وشت و کرده وانه ن، که ده بنه هۆی به ش براویپان له خۆشه و یستی و هۆگری که سانی تر و، سهرگه ردانی و هه ناسه ساردیپان.

نه و جۆره که سانه، بیره کانیان له راستییه وه دوورن، بریتین له په ژاره و نه ندیشه. نه وانه ره وشتیان وایه که له نه ندازه به در بایه خ ده دن به بیرو باوه ری کۆمه ل و په سه ندکاریپان، به تابه تی دلپان به وه داده مرکیتته وه که هه موو نه ندامیکی کۆمه له که له گه لیاندا بسازی.

دباره نه مه ییش، نه بۆ که س ده چیته سهر، نه په سندیش ده کری. نجا نه گهر هاتوو توانیان به ئاسانی تیکه ل به که سانی تر بن، یاخود نه گهر بۆیان ده رکه وت که هاو رپکانیان

له گه لیاندا ده سارتین و به هاو ده میپشپان دلخۆش ده بن، خۆیان له به رچاوی خۆیاندا گه وره ده بن، باوه رپکی زۆرتیش به خۆیان ده که ن و، زۆرتیش هه ست به کامه رانی ده که ن.

که می وامن هه به، نرخی گرنگیی تیکه ل بوون به که سانی تر، به ته وای، بزانی. نه وه ییش باشه که بزانی زۆر له و نه خۆشیا نه ی که پیپان ده لپان ده مار توندی، هه روه ها زۆر له و نه خۆشیا نه ی که تووشی له ش دپن، نه وانه هه موویان له بی ئارامیی هۆشه وه په یدا ده بن، که نه مییش له تیکچوونی ناو نه مرۆف و هاو رپکانییه وه روو ده دات، نه وه ییش راسته، که خانه به جه نگی، سه باره ت به وه به که ژن یان پیوا، سا له بهر هۆی ناشیتی بی یان له بهر هۆی ئاره زوو، که مته رچه می ده که ن له به کاریپانی نه و ده ستوورانده که له ژپانی ده ره و یاندا به کاریان ده هیتن و په یوه ندیبه جوانه کانیا نی پی به هیز ده که ن.

هه روه ها زۆره ی گیرو گرتی مندالانیش له وه وه په یدا ده بن، که باوک و دایکه کان له گه ل منداله کانیا ندا خۆیان ناسارتین و وایان دانانین که نه وانییش مرۆقتیکن وه ک مرۆقه گه و ره کان، خاوه ن هه ست و تاسه ن.

جا نه و که سه ی ناتوانی هه ل بکات له گه ل هاو رپکانیدا و له گه لیاندا به خۆشیا نه وه به رپوه بچی، بی گومان به که سیکی ره نجه رو و هه ناسه سارد ده ژمیرری. نه گهر هاتوو کار و فرمانه که ی، یاخود ده زگا که ی خۆی به جی هیش به هه زاران بیانو و پیشان ده دات. که چی له زۆر جاردا راستییه که ی نه وه به، که پی ناکری به خۆشیا نه وه له گه ل که سانی ترده هه ل بکات.

زۆر که سمان، فرمانی سهرشانیه تی، که له گه ل که سانی ترده فرمان بکات و یارمه تیشپان بدات. به شی ئیمه هه رچه ندی بی له شاره زایی و زیره کیدا، نه گهر هاتوو نه مانتوانی له گه ل سه رو که که ماندا هه ل بکه ین، هه روه ها نه گهر هه ر له شه روشۆر و به ره ره کانیدا بین له گه ل فه رمانه ره کانی هاو رپماندا، زۆر تر باوه ر به لای نه و هه دا ده چی، که ده سمان بکیشرتته وه له فرمانه که مان، یاخود به لای که مه وه به دلته نگی و خه فه تبارییه وه له فرمانه که ماندا بمینتته وه. به هه موو ره نگ، نابج چاوه روانی نه وه بین، که به م جۆره ره وشت و کرداره وه، له فرمانه که ماندا زۆر بلن بینه وه و پیش بکه وین.

زۆر جاری و روو ده دات که پیوانی خاوه ن کارگوزارییه کی ناو نچی ده توانی فرمان بلن د راپیه رپن. هه روه ها زۆر جاریش روو ده دات که پیوانی خاوه ن هونه رمه ندیبه کی که م، له فرمانه کانی خۆیاندا به یلرپنه وه. نه مه ییش هه مووی له بهر هۆیه که، که نه وانه ده زانن له گه ل

کەسانی تردا چۆن هەل دەکەن. کەواتە هەر دەسه‌ل‌اتی هەل‌کردنە، لە زۆر کاتدا، کە دەبیتە هۆی پایه بەرزبوونەوه. چونکە ئەوانەى دەتوانن کار و فرمانى خۆیان بەچاکىیەوه راپەریتن زۆرن. کەچی ئەوانەى دەتوانن دلى سەرۆکەکانیان رابگرن، یاخود وا لە بەردەستەکانیان بکەن کە پر بەدل فرمانیان بەجى بهیتن یەجگار کەمن.

ئیمە هەرچەندە خاوەنى کارخانە یاخود فرۆشگایەک بىن، هەتا وامان لى نەبەت کە لەگەل فرمانبەرەکانماندا بەخۆشیەوه هەلبکەن، یاخود فرمانبەرەکانمان لەگەل سەرکارەکانماندا بەخۆشیەوه هەلبکەن، دەبى لەوه دلتیا بىن، کە بارىکى گران دەخەینە سەر پشستى خۆمان، زۆربىشى پى ناچى کە لە فرمان سارد دەبینەوه، بەرهەمى فرمانەکەیشمان روو لە کەمى دەکات، کاتىک دەزانىن ناچار دەبىن دەرگای دەزگاکەمان داخەین.

ئیمە زۆرى وامان تىدايە دلى کەسانی تر دەشکىنن، بەدلتنەنگى و خەفەتبارىشەوه دەژى تا دەمىنن. هۆى گرنكى ئەمەيش ئەوهیە، کە هەرچەندە بەمەبەسى سەرکەوتن لە ژيانماندا، کاتىکى زۆر بەسەر دەبىن بۆ شارەزابوون لە زانستىکدا، یاخود بۆ فیربوون لە هونەرى پىشە و بازەرگانىیەکەى خۆماندا، بەلام هیچ بەتەنگ ئەوهوه نىن کە فیرى ئەو دەستورانه بىبن، کە وەک مەرۆفیک یاخود وەک ژن و پىاوئىکى تىگەبشتوو لە فرمانەکەماندا سەرکەوبىن...

ئەنجامىشمان بەوه دەگات، کە دوور لە ژيانى راستەقىنە گوزەران بکەن. ئەگەر ئەمە، هەر زيانى خۆمانى تىدا بوایە، ئاسان دەبوو، بەلام زيانى بۆ خىزانەکانىشمان تىدا هەبە. کەواتە، بۆ ئیمە وا باشە، هەست بەکەموکوورى بکەن، یان نا، بەشیکى تەواو لە تەمەن و سەرەوتى خۆمان بەخت بکەن بۆ فیربوونى دەستورەکانى ژيان و، کار پىکردنیا ن لە ژيانماندا، بۆ ئەمەى هەست و ئارەزووى خۆشەویستى و دۆستایەتى لە خۆماندا بەهیتز بکەن. رەنگىشە وا باشتر بى، کە هەر لە ئىستاه، وشەى (گەلپەرورەى) بەبۆنەى ئەم واتایەوه کە ئىستا وتمان، لە وشەى (گەلپەرورەى) بەواتای باو جیا بکەینەوه.

مەبەس لە گەلپەرورەى ئەوهیە، توانای ژيانى ناو کۆمەلایەتىمان هەبى، جگە لەوه، بەگىانى دۆستایەتى و خۆشەویستى و روو خۆشیەوه خۆمان پرازىنەوه هەرودها تا ئەندازەیهکى پەسندىش مەندى و لەسەرخۆبى و خۆپاراستنىشمان تىدا بى.

ئیمە ئەگەر لەوانە بىن، بۆبەکا حەز لە (گەلپەرورەى) بکەن، تا لەناو کۆمەلانددا باش بناسرین، یاخود هەر لەگەل سەرەتای ناوہکانمان خۆبندرايەوه، گورج بناسرینەوه، پىبوستە

دەست لەوه بشۆن کە تا ئەندازەبەکى باش پىش بکەوبىن لە ژيانى راستەقىنەدا، یاخود ریزگرتنى رۆشنىبیرامان چنگ بکەوى لە ژنەوه و لە پىاووه.

ئەو کەسانەى پایەیهکى راستەقىنەیان هەبە، واتا ئەو خۆبندەوارانەى دۆستایەتى و تىکەلپىان نرخیکى هەبە، هیچ جۆرە کردەوهیەکیان لەم کردەوانە نیبە. لە راستیدا، زۆر گرانه بتوانىن بەهەموو هیتز و توانایىیەکەوه کە هەمانە، کار لە دلى کەسانى تر بکەن، بىتو ئەگەر ئەوان بايەخمان پى نەدەن و بەچاوى ریزهوه تەماشامان نەکەن. ئیمە ئەگەر ناوبانگمان وا دەرچوو بوو، کە خۆبىرى و شىتە پەتەرى بىن، هەرچەندى خاوەن هۆش و تىگەبشتنىش بىن، بەجۆرئىکى تىکرایى بەمەبەسى خۆمان ناگەین و، لە ئەنجامى کارەکەیشمان دلخۆش نابىن. زۆر کەسى وا دەستیان دايە خۆبىرتى و بى باکى و سەر سەرئىتى، بەمەبەسى نان پەیداکردن، یان بەمەبەسى رابواردن، کەچی پاشەجار پەشیمانیا ن بۆ مایەوه.

هەندىک برۆیان وایە، زانستى خۆناسىن، بابەتیکى پر گرى و گرانه. کەچی لە راستیدا، هەر کامىکمان بگریت شتىکى لى دەزانن، کە ئەوهيش لە کارەساتى ژيانى رۆژانەوه یاخود لە تاقىکردنەوهى تايبەتییەوه فیرى بووه. هەرودها هەر کامىکىشمان بگریت تا ئەندازەبەکى زانستى خۆناسىن بەکار دەهینن، بام بەکارهینانەکەيشى، بى بىرکردنەوه، لە هۆشى شاراهوه دەرچوو بى.

بۆ وینە: ئیمە ئەوه دەزانن، کە مېشکى هیچ کەسئىک لە هی کەسئىکى تر ناکات. کەواتە ئیمە ناتوانن لەگەل هەموویاندا وەک یەک بجوولینەوه. هی وایان تىدايە، لەسەرخۆن، هەر حەز لە بىرکردنەوه دەکەن، هەر شتىک بەلای سووکى و سەرچلئى و سەرگەرمى و بزئویدا بچن، ئەوان رقیان لى دەبیتەوه. کەچی هی وایشیان تىایە گەش و روو خۆش و لەش سووک... هەرودها ئیمە ئەوهيش دەزانن، کە ئەگەر شەقمان لە رەقەلەى قاچى کەسئىک دا، چۆن لىمان دەورووژن. یان ئەگەر جنیومان پى دا، یاخود هەرپەشەمان لى کرد چیمان پى دەکات.

کەچی ئەگەر بەپىچەوانەى ئەوهوه لەگەلئى جوولاینەوه، واتا بەروو خۆشییەکەوه چاکوچۆنیا ن لەگەلدا کرد، یاخود سەرۆسىما و جلویەرگەکەیمان پەسەند کرد، یان بەبۆنەى سەرکەوتنىکىیەوه پىرۆزبایىمان لى کرد، ئەویش هەرودها بەپىچەوانەى ئەو کردەوهیە پىشووپیەوه لەگەلمان دەجوولینەوه.

ئەگەر بېتىو زانستى خۇناسىنە كەمان بخەينە شىۋەيەكى رېكويپىكتەرەۋە، ياخود لە لاي ھەرە شىرىنيەۋە كارى پى بىكەين، ھەرۋەھا ئەگەر بېتىو باشتىر بايەخى پى بدەين، دەپى لەۋە دلتيا بىن، كە چ لە پرووى بازىرگانىيەۋە، چ لە پرووى كۆمەلايە تىشەۋە كەلكىكى زۆرى لى ۋەردەگرىن.

ھەموومان دەپى پەي بەۋە بەرىن، كە ژيانى ھۆشمان تا ئەندازەيەكى گەۋرە، بىرتىيە ھەستى خۇش و ھەستى ناخۇش. دەشتوانىن ئەم ھەستانە بىكەين بەدوۋ بەشەۋە:

بەشىكىيان ئەۋ ھەستانە دەگرىتەۋە كە بەجۆرىكى تىكرابى زۆر نامىتنەۋە، ۋەك دلخۇشى، توورەبوون، ترس، خۇشەۋىستى. ئەمانە دل بزوۋ تىشيان پى دەللىن.

بەشىكىشىيان: ئەۋ ھەستانە دەگرىتەۋە كە لە دل بزوۋ تەۋە پەيدا دەين. ئەۋانە، بەجۆرىكى تىكرابى، كارىگەربىيان تا سەر دەمىنپىتەۋە. بەمانەيش دەللىن تەزوۋ يان ئارەزوۋ ياخود تاسە. ۋەك رېز لە خۇگرتن، بەزەيى بەخۇداھاتنەۋە، نازكىشان و رېز لى گرتن، دۆستايەتى، نىشتانپەرۋەرى.

جا لەبەر ئەۋەى ژيان بىرتىيە لە جەنگىكى تا سەر لە پىناۋى دەستكەۋىتى خۇشى و خۇلادان لە ناخۇشى، ئىمەيش بەھەموۋ توانايە كمانەۋە تىدەكۆشىن كە ھەستەكانى خۇشى لە شىۋەيەكى زۆر بلنددا، لە دلماندا پىپارپىزىن.

ئەۋىش دەستوورىكى دەروۋىيە، كە ھەر كاتى كەسىك يان شتىك توانى، تەزوۋيەكى خۇش ياخود دل بزواندىكى خۇش، بخاتە دلمانەۋە، ئىمەيش ئەۋ كەسە ياخود ئەۋ شتەمان بەدلدا ئەچى. ئەۋىش دەتوانى ھەموۋ دەم دلمان خۇش بىكات. چۈنكە ئىمە، لە شىۋەى (ئەم بەبۇنەى ئەۋەۋە)دا، ئەۋ كەسە ياخود ئەۋ شتەمان نووساند بەگەشى و خۇشىيەۋە.

لە لايەكى تىرشەۋە، ئەگەرھاتوۋ ھەستمان بىرىندار كرا، ياخود ئەگەر بەرھەلستىكى دەۋرە ھاتە بەردەمى و نەيھىشت خۇى دەرىپى، بەتايىبەتى ئەگەر بەرھەلستەكە گىبانلەبەرىك بى، لە بىرتى ئەۋ ھەستە چاكە. ھەست يان تەزوۋيەكى دوشمانە دىتە دلمانەۋە، بەرامبەر ئەۋ كەسە يان ئەۋ شتەى كە دلمان ئازار دەدات، يان تەگەرە لە پىكەيتانى ئاۋاتەكەمان دەدا. ئەم قەسەيەى كىردمان لە بارەى تەزوۋ و تاسەۋە، لە بارەى دل بزوۋ تىشدا ھەر بەكار دى.

رېز لە خۇگرتىش يەكىكە لە تەزوۋ ياخود تاسە بەھىزەكانمان. لە ھەموۋ كەسىكدا ھەيە.

تەنانت لەۋ كەسانەيشدا ھەيە كە نرخی ھۆش و نرخی كۆمەلايە تىبان يەجگار كەمە. ئىنجا كە (رېز لە خۇگرتى كەسىك) بىرىندار دەكەين، اۋا كە يەكىك دەشكىتىن، زۆرتر باۋەر بەۋە دەكرى، كە ئەۋ كەسە بەنەپىنى بى، يان بەناشكرا قىنمان لى ھەلگىرى. ھەر ھەستىكى چاكىشى لە دلدا بى بەرامبەر ئىمە لە دلدا نەمىنى، ياخود لى كەم بىپىتەۋە.

كەم كەسمان ھەيە، ئەۋانەى بەتەنگ دۆستايە تىيەۋە بن، ھەر بەئارەزوۋ دللى بىشكىتىن. كەچى زۆرى وامان تىدايە، بى بىركردنەۋە و بى وچان ئازارى دللى ھاورپىكانىيان بەۋە دەدەن، كە تىبان بگەپىن، ئەۋان لە ھۆشدا لە خۇيان كەمترن. لە راستىشدا ئەم ھۆش ئازاردانە، لە لەش ئازاردان كەمتر نىيە. كەۋاتە بام سەرمان سوپ نەمىنى لەۋەى، كە ھاورپىكانىيان بۆچ قىنمان لى ھەلدەگرىن و، خۇيان لى دوور دەخەنەۋە. راستىيەكەى ئەۋەيە ئازارى كەسايە تىبان دەدەن، بەھەموۋ جۆرىك دەيانشكىتىن.

بۆۋىنە: ھەر كەسەمان رەۋىشت و كىردەۋەيەكى ۋاى ھەيە كە دۆست و ئاشناكانى ھەزى پى نەكەن. ئەنجامى ئەمەيش بەۋە دەگات، كە باۋەر ۋا بىكەن، ئەۋ كەسە رېزىكى كەم نەبى لە خۇيان، يان لە ھەست و تەزوۋىيان، ناگىرى. ھەندىك لەۋ رەۋىشت و كىردەۋانە ئەۋانەيە كە ئىمە ھەز بىكەين لە ھەلسان و دانىشتندا ياخود لە كاتى رابواردندا ۋەرسىيان بىكەين، يان لەگەلئاندا بەشىرىنى نەجۋولتېينەۋە، يان بەتەۋسەۋە قەسەيان لەگەلدا بىكەين، ياخود لەگەلئاندا در و لووت بەرز بىن، يان لە ژىرەۋە گەلەكۆمە كىبان لى بىكەين...

جگە لەۋە كىردەۋەيەكى باۋى تر ھەيە، زۆرمان بەكارى دەھىنن و دللى ھاورپىكانمانى پى دەشكىتىن، ئەۋىش ئەۋەيە كە كەموكوۋرى و ناتەۋاۋىيان دەرىخەين، بى ئەمەى بەپىۋىستى بزانىن. زۆرى وامان ھەيە كە كىزى ياخود سەرنەكەۋىتنىك لە كەسىكى تر دادەبىنى. بەھەلى دەزانى، ئەۋ كىزى و سەرنەكەۋىتنە دەكات بەبابەتى دلخۇشى خۇى، بەنەپىنى و ئاشكرا دەرىپى. ئىمە باۋەرمان ۋايە، كە ھەلەكانىيان ئىمە لەۋان بلندتر دەكاتەۋە. ياخود ئەۋ ھەلەكانىيان نەھىلى پىشمان بىكەون و لە ئىمە گەۋرەتر بىن.

ۋايش دەردەكەۋى، كە ئارەزوۋ كىردمان بەۋەى كە كەس لە ئىمە چاكتر نەبى و بلندتر نەبىتەۋە، بەشىكە لە دل و دەروۋمان. جا لەبەر ئەۋەيە كە ھەز بەۋە دەكەين لە كەسانى تر بدوۋىن، ئەۋ كىردەۋانەى پىكىيان ھىناۋە كەموكوۋرىيان دەردەخەين، مەبەسىشمان لەۋە، ھەموۋ ئەۋەيە كە بىيانشكىتىن و لە رېزى كەسايە تىبان كەم بىكەينەۋە، تاكو بارستايى كەسايە تىبى خۇمان پىپارپىزىن، ياخود بلندترى بىكەينەۋە. بەلام ئەگەر ۋا رىك كەۋت كە

دان بنیټین به هونرمه نډیياندا دان پيانانه که مان، دوور دهیټ له نیازی پاک، پری دهیټ له چاو پی هلهټیان.

راسته و راست پیټشانی ددهین، ټیمه ټه گهر بمانه وی به شیرینی له گهل که سانی تردا رابویرین، پیوسته له خووی لی دووان، خو مان رزگار بکهین. به لی کاتی وا هه یه که له توانایماندا نابی، له لی دوانی هاورټیه کمان خو مان لایدهین. بو وینه: ټه گهر سه رزکټیکمان له بابهت که سیکی ناله باره وه، پرسی پی کردین، ټیمه ناتوانین راستی پی نه لیټین. دیسانه وه، په نگه وا روو بدات که ناچار بیین گله بی له دوسټیک یان ناشنا و ناسیاوټیک بکهین، یاخود چه ندوچوونی له گهلدا بکهین. به لام نابی له گهلیدا زوردار بین.

ټیمه ده توانین دادپه روه رانه، بی کزی و بی زوردار، به رامبه ری رابوه ستین، ده توانین چاک که روه بین، نه ک روخینر^(۱)، هه روه ها پیټشمان ده کری، که موکووربیه کانی به نهرمی و شیربنییه وه، له شټوه یه کی پیټشیا زدا پیټشان بدهین. وشه یه کی نافه رینکارانه، کار له هه موو که سیکمان ده کات. قسه ی خو شیش، به تاییه تی ټه گهر له دلټیکی پاک و بی گهر دوه هاتبټیه دهری، ده توانی له قسه ی رهق و ناخوش زورتر دوسټمان بو په یدا بکات. گفټوگوټیه کی شیرین، پی لیټانټیک له ده سه لاتی هاورټیه کمان، یاخود له ره وشته باشه کانی، بام ټه و هاورټیه به ربه ره کانیټشمان له گهلدا بکات، زیانمان پی ناگه بیټی، به لکو به پیټچه وانیه ټه وه، هه ستټیکی دوسټانه ی گهرمی له دلدا په یدا ده کات به رامبه رمان، که زور له و پیا ههلدا نه باشتره که راسته و راست له به ره و روو یدا ده یکهین. پیوسته له سه رمان ټه وه یش بزاین که توانی گرتن له که سیک دوور نییه که سیکی تریش بگریټه وه، بی ټه مه ی هه ست به وه بکهین، که خو مان به دل ده مانه وی دلټی رابگرین و خوشه ویستی و یارمه تی له ده ست نه دهین.

بو وینه: جاری وا هه یه، به چاوی سووک ته ماشای کوو تالیټیک ده کهین که به کیټک له بازرگانټیکی وای کریه که به ربه ره کانیټمان له گهلدا ده کات، جاری وایش هه یه توانی ده گرینه پزیشکیټک ناشنامانه، به لام له پیټش ټیمه دا بانگ کراوه ته سه ر نه خوش یان تیز ده کهین به پارټیزه ریټک که له پیټش ټیمه دا ته ماشای کهینه و بهینه که ی کردوه. ټنجا هه رچی کریاره که یه، قسه که ی ټیمه وا تی ده کات که پلار له و ده گرین، که موکووری له تیگه یشتی دهرده یتین، چونکه پیټش ټه وه ی پرس به ټیمه بکات چوټه کن ټه و پزیشک، یاخود

(۱) راستر: بنیاتنه رین نه ک روخینر.

پارټیزه ره. له بهر ټه وه توانی تیگریټنه که ی ټیمه و تیز پی کردنه که ی ټیمه به باشی وه رناگری. به لام ټه گهر بهاتایه ټیمه دلټسوزانه قسه مان بکر دایه له باره ی ټه و پزیشک یاخود ټه و پارټیزه ره وه که به ربه ره کانیټمان له گهلدا ده کهن، بو وینه: بمانگو تابه: ټه وانه کارگوزارن، به لام له بهر کار و فرمان زوریان و ته نگیی کاتیان، ناتوانن زور خه ریک بن به نه خوش یاخود خاوهن گیروگریټه کانیانه وه ټه گینا خو یان حه ز ده کهن به ته نگ ناشنا کانیانه وه بن... ټه وساکه کریاره که مان بیانوی نه ده بوو هه ست بکا به وه ی ټیمه به ناشی و نه زانی دادنه یتین، به لکو به پیټچه وانیه وه هه ستی به وه ده کرد که پزیشکه که ی چوټه لای و پارټیزه ره که ی کردویتی به جینشینی خو ی، له جی خو یدا بووه.

هه ر که سی خودا بیرکردنه وه ی پی به خشی بی، په ی به وه ده بات که هه ر مرؤقی جوامیره، به ناشنا و هاوربیشسه ی خو یدا هه ل بدات. نا به م په نگه، به هو ی نازادی بیره وه، ده توانین گهلټیک دوسټی تریش پیکه وه بنیټین. ټیمه هه ر له سه رمان نییه که پلار نه گرینه مرؤقه که خو ی، به لکو پیوسته توانی و پلار له هیچ که سی یان هیچ شټیکی تریش نه گرین که په یوه نډی به وه وه هه بی، وه ک خیزانه که ی، ریټک خراوه کو مه لټیسه کانی، فرمانی دوسټه کانی. چونکه ټه وانه هه موویان به شیان هه یه له ریټز و پایه ی ټه ودا. جا ټه گهر په کیټک یان شټیک له وانه پلاری تی گیرا، مرؤقه که هه ست وا ده کات پلاره که له خو ی گیراوه و په نده که به و دراوه.

هه روه ها شکاندن ی هاورټیکانمان له وه یش په یدا ده بی، که بی هون، چه هه چه قیان له گهلدا بکهین، یاخود به ربه رچی قسه کانیان بدهینه وه، یان چاو پو شتی نه کهین له بیرو باوه رده کانیان. له هه موو بابه تیټک زورتر، که شه روشو پریان لی په یدا بی ټه و بابه تانه یه که په یوه نډیان به ربه ره یان به تایین یاخود به جیاوازی چین، یان به گیروگریټی زرننگاریه وه هه یه. زوربه یشمان ټاره زووی به وانه هه موویانه وه یه، به به ربه رجه دانه وه نه بی تیټیاندا شیرگری نابی. زور کاروباری وا هه یه، ټه گهر له کاتی گفټوگوټا ناومان هینان ده بی ناگامان له خو مان بی، هه ل نه کهین. بو وینه: ټه و سته مکاریه ی مرؤقیټک بولټه بولی لی ده کات، هه روه ها ټاره زوو و هه وه سه کانی، قسه شه روپره کانی، بیرو باوه ره سه ر سه ربه کانی... ټه مانه، زور جاری وا هه یه به ربه رچیان دده بینه وه، یاخود ده یانوروزټینین به خو رایی، هه موویشی له بهر ټه وه یه که تووره ی بکهین و هه ست به ده سه لاتی خو مان بکهین که ده توانین تووره ی بکهین. ټنجا ټه گهر له کاتی گفټوگوټا، له په کیټک له م بابه تانه وه قسه کرا، کاری ژیرانه ټه وه یه که به دل گوی له و که سه بگرین، هه روه ها ماوه یشی بدهینټ که

بیروباوه‌ری خۆی دهرباره‌ی ئه‌و بابه‌تانه دهربرێ، بێ قسه پێ برین. ئه‌بێ سنگمان فراوان بێ و به‌ئارام بێن له‌گه‌ڵیدا. هه‌روه‌ها پێ له‌و راستییانه‌یش بنیین که له‌ قسه‌کانیدا ده‌بیین. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو به‌لووت به‌رز و ساردوسرپیه‌وه گوتمان لێ گرت و بایه‌خمان نه‌دا به‌قسه‌کانی، به‌ته‌واوی، بێ گومان له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌دا پیاو خراپی ده‌که‌ین و تیر له‌ جهرگی ده‌ده‌ین.

پێویسته ئیمه‌یش بیروباوه‌ری تایبه‌تی خۆمان هه‌بێ. جا ئه‌گه‌ر دیمان قسه‌کردن له‌ جیتی خۆی دایه، یاخود ئه‌گه‌ر مرۆقه‌که‌مان دیی قسه‌ی تیگه‌بشتوانه به‌میشتکیدا ده‌چی، ئه‌وسا که ده‌توانین بیروباوه‌ره‌که‌مان به‌هه‌موو هیتز و هه‌ره‌تیگمانه‌وه دهربرین، بێ ئه‌مه‌ی لایه‌نگیری بکه‌ین، یاخود له‌ پیتی راست لایه‌ده‌ین. به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌موو ده‌م، هه‌ر بێ ده‌نگ بووین و لایه‌نی که‌سمان نه‌گرت، دوور نییه‌ له‌به‌ر ئه‌وه بێ که‌ حه‌ز به‌چه‌واشه‌کردنی که‌سانی تر بکه‌ین تا وا بزانی که‌ خاوه‌نی بیرکردنه‌وه‌ی قوول و لیکۆلینه‌وه‌ی گرنگین، یاخود له‌به‌ر ئه‌وه بێ که‌ بترسین له‌وه‌ی ناشیتیی راست و ناراستی خۆمان دهربخه‌ین، نه‌وه‌ک گوێگران پیمان پێکه‌نن.

ژیری ئه‌وه‌تا: هیچ ده‌می چه‌قه‌چه‌ق و شه‌روشۆر نه‌که‌ین به‌تایبه‌تی له‌و کاتانه‌دا که‌ دیاره چه‌قه‌چه‌که‌ به‌ره‌و توندی دهروات. له‌ راستیدا ئه‌وه ده‌ستورێکی باشه، که‌ هه‌ر کاتی زانیمان به‌رامبه‌ره‌که‌مان ده‌ماری توند بووه، یاخود خۆمان ده‌مارمان توند بووه، گه‌فتوگۆکه‌مان به‌هه‌ستینین... ئه‌مه‌یش، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه نییه، که‌ دهروون بزوتن له‌گه‌ڵ برباری چاکدا ناگونجی، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه که‌ گه‌لێک جار ئه‌بێته هۆی گه‌لیکردن و بۆله‌بۆل و سووککردن و له‌مجۆره ئه‌نجامه ناپه‌سندانه.

هه‌روه‌ها ژیری ئه‌وه‌تا: هه‌ر کاتی و یستمان ناپه‌سندکردنی خۆمان^(١) له‌ بابته شتیکه‌وه پێشان بده‌ین، پێویست به‌وه ناکات پشم و قینی پێوه دهربخه‌ین، یاخود بیده‌ینه به‌ر کلکان، چونکه تیز پێ کردن چه‌کی پیاوی شکاوه، نه‌ک هی سه‌رکه‌وتوو. پێویست ناکات بلیین:

(هه‌رچی تۆ ده‌بلیتی هه‌له‌یه‌کی ئاشکرایه). یاخود (ئه‌مه‌ فیری به‌سه‌ر راستی و دروستییه‌وه نییه). چونکه ئه‌م جۆره قسانه‌ و له‌ مرۆقه‌که‌ ده‌کات که‌ بزانی ئیمه‌ که‌میک

(١) ناپه‌سندکردن: نارهبازی.

نه‌بێ ریز له‌ بیرکردنه‌وه‌ی ناگرین. له‌جیاتیی ئه‌مه، پێویسته له‌سه‌رمان مه‌ندی و بێ ده‌نگی خۆمان بپارێزین و، وای پێ بلیین: (داخه‌که‌م، ئه‌م کاره، به‌لای منه‌وه وا نییه). یاخود: (منیش وای به‌چاک ده‌زانم که‌ به‌م جۆره بیت). ئنجا ئه‌گه‌ر دوا قسه‌ی گه‌فتوگۆکه‌، بۆ ئیمه‌ مایه‌وه، پێویسته له‌ شپوه‌یه‌کی ناسکدا دۆستایه‌تی خۆمانی بۆ دهربخه‌ین.

هه‌روه‌کو ده‌توانین خۆشه‌ویستی هاورپیکانی خۆمان به‌مه‌ ده‌ست بخه‌ین که‌ که‌سایه‌تیان نه‌شکین، هه‌روه‌ها ده‌یشتوانین به‌بارێکی به‌جیتی تر دا ئه‌و خۆشه‌ویستی ده‌ست بخه‌ین، که‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌تا ده‌ستی ریزگرتن له‌سه‌ر هاورپیکه‌مان دابنن و به‌هه‌یزتری بکه‌ین. بۆ وینه: پیرۆزیایی لیکردنیان له‌ کاتی سه‌رکه‌وتنیاندا، ستایشکردنیان له‌ به‌رده‌م که‌سانی تر، به‌ره‌و پیری چونیان به‌گه‌شی و رووخۆشییه‌وه، پرسپارکردنیکی گه‌رموگور له‌ بابته خیزان و کاروبار و رابواردنیانه‌وه... ئه‌مانه هه‌موویان بابه‌تی به‌هه‌یزکردنی دۆستایه‌تین و تازه‌کردنه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی. هه‌روه‌ها راگرتنی گه‌ت و به‌لین و په‌یمانیش له‌وه‌ گرنگتر نه‌بێ، که‌متر نییه. چونکه ئه‌گه‌ر به‌هۆی درۆزی و فرۆفیلمانه‌وه، یاخود به‌هۆی که‌مته‌رخه‌میانه‌وه، ئه‌و گه‌ت و په‌یمانمان له‌گه‌ڵ هاورپیکانماندا پانه‌گرین، دلێان ده‌شکین. چونکه دوور نییه که‌ وا هه‌ست بکه‌ن ئیمه‌ خه‌می سه‌ره‌وت و دلخۆشییان ناخوین، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌نده‌یش به‌ته‌نگ دهرد و ئازاریانه‌وه نابین.

ئیمه ده‌توانین ریزگرتنی هاورپیکانمان به‌وه زۆرتر بکه‌ین، که‌ له‌ شپوه‌یه‌کی شیریندا گوی له‌ پێشینیانه‌کانیان بگرین. هه‌ر که‌سیک بگریت، حه‌ز له‌وه ده‌کات که‌ ئه‌ویش بپێته سه‌رچاوه‌یه‌کی یارمه‌تیدان بۆ که‌سانی تر. پێویست نییه که‌ ئه‌و یارمه‌تییه‌ به‌شتمه‌ک بیت. ئه‌و ئه‌گه‌ر باوه‌ری کرد به‌خۆی که‌ توانیویتی یارمه‌تیمان بدات، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر یارمه‌تییه‌ که‌ هی خۆی بێ پیشکه‌شی کرد بێ، بێ گومان ریزه‌که‌ی بۆ خۆشی و بۆ ئیمه‌یش زۆرتر ده‌بێ. چونکه ئاواته‌که‌ی که‌ بۆ چاکه‌کردن بوو له‌گه‌ڵ که‌سانی تر دا هاته‌ دی. هه‌روه‌ها په‌سندکردنی یارمه‌تییه‌که‌یشی له‌ لایه‌ن ئیمه‌وه، بوو به‌به‌لگه‌یه‌کی دان پێنانی هیتز و ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه‌یدا.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ هه‌ندێ که‌س وا ده‌زانن له‌ بارباندا هه‌یه بیروباوه‌ری به‌نرخ پێشان بده‌ن و، خۆیان ده‌که‌ن به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی ئازاردانی ئه‌م و ئه‌و به‌هۆی ئه‌و ئامۆزگاریانه‌وه که‌ ده‌یکه‌ن بێ ئه‌مه‌ی که‌سیک لێیان بخوازی، له‌ راستیدا زۆریه‌ی ئه‌و هاورپیکانه‌مان به‌مه‌به‌سیکی چاکه‌وه و نیازتیکی دۆستانه‌وه ئه‌و ئامۆزگاریانه‌مان ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر ئیمه‌یان خۆش نه‌ویستایه، نه‌یان ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ ده‌زانین ئه‌و ئامۆزگاریانه‌ی ئه‌وانمان پێ

ناپرته سهر، وا جوانتره که چند تاویک بهخت بکهین له پیناو گوئگر تینیکی هیمنانه دا له و نامۆزگار بیانه یان، جگه له وه هه موو جار تیکیش پی له دلسۆز بیان بنیین و به دل سوپاسیان بکهین. چونکه هه چچی سووک و ریسوا و ناشی نه بی، به لووت به رزی و وشکییه وه به رامه بری پتیشنیازی که سانی تر ناکات.

یه کیک له و راستییه دهروونیانه ی له ژبانی رۆژانه ماندا په یی پی ده بهین و، هه چ ده میکیش کاری پی ناکهین ئه وه به، که ئه و با به ته ی هه موو که سیک له هه موو با به تیک زۆر تر نخه ی پی ده دات، که سایه تیی خۆ به ته ی و کرده وه و کاری خۆ به ته ی. زۆر که سیش ئه وه یان پی خۆ شتره که له شتیک بدوین به که لکی خۆ یان بیت، یان به ته نگیه وه بن، نه ک ناچار بکرین به زۆر گوئ له وه بگرن که په یوه ندیی به ئیمه وه هه به. که واته، ئیمه ده توانین ئه وه فییر بیین که چۆن دلسۆزانه با به خ به که سانی تر به دین، هه روه ها گفتوگو کانی شمان بخه یینه سهر ئه و با به تانه ی که ئه وان هه زی پی ده که ن. ئه م ریکایه، زۆر دروسته بو دۆست پیکه وه نان. هه ر هه چ نه بی، ده توانی دۆست پیکه وه بنی، نه وه ک زانیاری پتیشان بدات، یاخود به چه نه بازی ریکایه نه دات به که س و، به قسه ی پرپوچ و بی تام که فری به که سه وه نه بی، مه گه ر به کاروباری تاییه تیی خۆ مانه وه، که ئه وه ییش بی گومان ها ورپیکانمان له گیانیان وه رس ده کات.

ئیمه ئه گه ر ئه و خوه مان هه بی، که خۆ مان هه لیکیشین به کاروباری خۆ مانه وه، یان به کاروباری که سوکارمانه وه، که له وه پیش کران، یان به سایه و پایه ی کۆمه لایه ته ی و ده سه لاتی ده وه مه ندیمان وه بنازین، یان به وه وه له خۆ یایی بیین که ئه م گه وره پیاو و ئه و گه وره پیاومان نووساندوه به خۆ مانه وه، یاخود گه یشتووینه ته ئه و پایانه ی که گرنگ و با به خدارن... بام ئه وه باش بزاین که په نامان بردۆته بهر ئه و ده ستوره ی که تۆ له ی هه ستکردن به (براکه می) مان بو ده کاته وه. به واتایه کی تر ئیمه هه ست ناکهین به یه کسانی له گه ل که سانی تر دا، بو به کا ئه و هه ستانه مان به و جۆره پتیشان ده دین. له راستیدا، زۆر گوتن، به بی وچان، له با به ت رابردوو مانه وه، نیشانه ی ئه وه به، که ئیمه ئیستاکه ده سه لاتی کار و فرمانی ئیمرۆ مان نییه، رایان به پرتین. ئه وه ی که سانی تر، له م رۆژانه دا، به ته نگیه وه ن، هه روه ها ئه وه ی به په رۆشن تیی بگن، ئه وه به که بزنان ده سه لاتی ئیمه له چیدا به و، ئیمه ییش چۆن پیاویکین.

ئه وه باشه که بتوانین باش گوئ بگرن له قسه ی ها ورپیکه مان. ئه وه ند هه به، ده بی

خۆ شمان له گفتوگو که دا هاوبه ش بین. هه ر هه چ نه بی، بام چه ند پرسیکی لی بکهین تا بزانی له با به ته که تیکه یشتووین.

پتویست به وه ییش ناکات بلتین، هه چ که سیک خۆ پتیده وار، پرسیاری که سایه تیی رووت له که سی تر ناکات.

کاتی که دیان ها ورپیکه مان بییری به لایه کی تر دا ده چی، ده بی ئه وه تیبگهین، که ئه وه نیشانه ی ئه وه به، که ئیمه نه مان توانیوه دلی کیش بکه یینه سهر قسه کانمان، ئه وساکه پتویسته با به ته ی قسه که مان بگوین، یاخود قسه که مان له ویدا برتیننه وه.

بی گومان، هه موو که سی حه ز له پیاوی زرنگ و روو خۆش و خۆ شین (متفائل) زۆر تر ده کات، له پیاوی قسه ره ق و روو گرژ و به دین (متشائم). جگه له وه هه وه سی قسه ی نه سه ته قردن و گه مه وگه پیش، شتیکه ی به که لکه ئه ویش نخه ی خۆ یه به. ئیمه مه به سمان له خۆ شینی و قسه ی خۆش کردن، ئه وه نییه هه ر دلخۆشی و پیکه نین بی، یاخود بلا و کردنه وه ی ئاسایی قسه ی نه سه ته ق و قسه ی پرپوچ بی. به لکو مه به سمان ئه وه به، راست و ره وان قسه ده کهین، که تا ئه ندازه یه کی په سند به ته نگ دا ورۆژی خۆ مان و که سانی تر وه بین، به پرویه کی خۆ شیشه وه خه می کار و فرمانی خۆ مان و کار و فرمانی که سانی تر بخۆین، هه روه ها ئه وه ندیشه به هیز بین، که لای کامه رانی و روونکی ژبان بیین، به تاییه ته ی له و کاتانه دا که ده که وینه ته نگانه وه. ئنجا تیکه یشتینیکی ناوه های، له توانا ییدا هه به که ده ست بخری و په روه رده ییش بکرئ، ئه گه ر بیتو ره نجیکی ته واوی له پیناودا بو بدرئ، راستیشت ده وی، هه ر ره نجیکی بو بدرئ، ده هینن، چونکه که لکی ئه وه له ئه ندازه نایه ت.

به لام، به هه موو ره نگ، له کاتی گله یی کردن و به زم پیکردن و ریایی پتویسته ژیری وای پی ده وی ئه گه ر گه مه مان به یه کیک کرد، یان قسه با زیان له گه لدا کرد، گه مه و قسه که مان گشتی بن، نه ک توخنی که سایه تیی ئه و که سه بکه ون. دوور نییه، ئه و که سه قسه بازیی له گه لدا ده کرئ، یان کاره ساتیکی پیکه نینه یته ری لی روو ده دات، خۆ شیی پیکه نی. به لام زۆر تر بیر به لای ئه وه دا ده چی، که له ژیره وه پتی دلته نگ بی و پیشی پی بخواته وه. چونکه له و باره دا ده که ویته جییه کی سووکه وه. ئه گه ر زۆر ئه رباب و دل فراوان نه بی، لی بی ده نگ نابئ. دوور نییه، مرۆقه که، له قسه بازییه که تی بگات و پتیشی خۆش بی به مه رجی یه کیک و له گه لیدا بکات که له ره گه ز یان نایین یاخود خیزان، یان ده سه ته ی

زرنګکاری، یان له هاوپیسه‌ی خوئی بی. یاخود قسه‌بازییه‌ک‌ه‌ی له بابه‌ت‌ه‌و ره‌گ‌ه‌ز و
 نایین و شتانه‌ی تره‌ه‌ بی. به‌لام‌ه‌گ‌ه‌ر بیتګانه‌یه‌ک له‌گ‌ه‌ل‌ی بکات، دوور نییه‌ پیتی ناخوئ
 بی‌ه‌و وا ده‌زان‌ی بیتګانه‌که پلاری تی ده‌گرئ. چونکه زورجاری وا هه‌یه، مرؤف هه‌ندئ له
 راستی دل‌ی خوئیان له شپوه‌ی قسه‌ی گه‌مه و پیکه‌نیندا درده‌برن راستییه‌ک‌ه‌ی نه‌وه‌یه،
 که‌س نییه‌ بتوان‌ی به‌ته‌واوه‌تی دل‌مان رابگرئ. هه‌روه‌ها نیمه‌یش له تواناییماندا نییه‌ دل‌ی
 هه‌موو که‌س رابگرین. که‌واته، بؤ خوئیشمان باش نییه، نه‌ونده که‌موکووری له که‌سانی تر
 بگرین و، سهر بکه‌ینه سهریان، یاخود له نه‌ندازه‌به‌ده‌ر هه‌له‌ بکه‌ین له‌گ‌ه‌ل‌یانداندا، به‌جوړتیکی
 وا که‌ه‌واریکامان بکه‌ینه بابه‌تی توانج و پلار و گه‌مه پیکردمان. تیز پیکردن،
 ریځایه‌که، زوو ده‌مانگه‌ییتی به‌هسته‌کردن به‌سهرکه‌وتوویی، به‌لام له راستیدا سهرمان
 ناخات. جا له‌بهر نه‌مه‌ی سهرکه‌وتووه‌کان تیز به‌که‌س ناکه‌ن، نیمه‌یش مافمان هه‌یه وا پروا
 بکه‌ین نه‌وانه‌ی ریځای تیزکردن ده‌گرن، خوئیان له کانی دل‌یانداندا هه‌ست وا ده‌ک‌ه‌ن، که
 پیوسته له شپوه‌ی سهرکه‌وتوواندا خوئیان پیشان بدن. جگه له‌وه، تیز پیکردن، پیاو
 به‌رز ناکاته‌وه له ژبانداندا، هه‌روه‌ها پیاو نریک ناخاته‌وه له هاوړئ و دوسته‌کانی.

له یه‌ک تیگه‌یشتن، په‌سند، به‌تاییه‌تی له‌و کاته‌دا که‌گیروگرفت ده‌که‌وپیته‌ ناو دوو
 دوسته‌وه، که‌ دوسته‌ایه‌تییه‌که‌یان نری هه‌بی. که‌م که‌سیشمان هه‌ن که‌ بیانه‌وئ بزنان،
 خوئیان به‌هه‌له‌دا چوون و نه‌وه‌یش هه‌ل‌ده‌گرن که‌ گله‌بیان لی بکرئ. نیمه‌ ده‌مانه‌وئ تاوان
 بکه‌ینه سهر که‌سیکی تر، که‌سه‌که‌ی تریش هه‌ر وه‌ک نیمه‌ وایه، نه‌ویش ده‌یه‌وئ تاوان
 بخاته‌ سهر نیمه. جا له‌گ‌ه‌ل‌ نه‌وه‌یشدا که‌ ره‌نگه‌ هه‌ردو لمان حه‌ز به‌وه بکه‌ین که‌ دل‌ی
 یه‌کتر چاک بکه‌ینه‌وه، به‌لام لووت به‌رزییه‌ هیچوپوچه‌که‌مان و، ترسه‌که‌مان له‌وه‌ی که
 پیتان له هه‌له‌ی خوئمان، له نریمان که‌م ده‌کاته‌وه و له نری هه‌واریکه‌مان زورتر ده‌کات،
 وامان لی ده‌کات، که‌ له دل‌دانه‌وه‌ی نه‌و هاوړتییه‌مان واز به‌یتین.

له راستیدا، نه‌و کاته‌ی که‌ به‌دل‌تیکی پاکه‌وه پئ له گونا‌هی خوئمان ده‌نپین، له‌پیش چاو
 که‌سانی ترده‌ بلندتر ده‌بینه‌وه. دان نایش به‌هه‌له‌کاماندا، وامان لی ده‌کات که‌ جارتیکی تر
 به‌هه‌له‌دا نه‌چینه‌وه. هه‌روه‌ها زوری‌ی تی‌کچونه‌کانیشمان له‌گ‌ه‌ل‌ نه‌م و نه‌ودا، چونکه
 هیچوپوچن، به‌زویی له‌بیر ده‌چنه‌وه، نه‌گ‌ه‌ر بیتو تاماده بین بؤ نه‌وه‌ی چه‌ند هه‌نگاو‌یکی
 بچووک به‌ره‌و ری‌ککه‌وتنه‌وه و ناشتی بر‌وینه‌ پیشه‌وه، هه‌روه‌ها نه‌ونده‌یش نار‌ه‌زویی
 گه‌وره‌کردنی تی‌کچونه‌که‌ نه‌که‌ین، به‌هزی هه‌ست په‌سندی خوئمانه‌وه.

نه‌وه‌یش پیوسته بزاین، که‌ نه‌گ‌ه‌ر ویستمان دوسته‌ایه‌تییه‌کی بریندار چاک بکه‌ینه‌وه،
 ناب‌ی برینه‌که، خوئی تی‌بکه‌ین، به‌واتایه‌کی تر ناب‌ی قسه‌ی وا بکه‌ین که‌ له ژیری و
 دل‌ته‌رییه‌وه دوور بی.

بؤ وینه، نه‌گ‌ه‌ر بل‌تین: (نه‌مجاره‌ چاوت لی ده‌پوئشم. به‌لام ناب‌ی جارتیکی تر نه‌م هه‌له‌یه
 بکه‌ینه‌وه)، یان: (تو تاوانباریت. به‌لام چاو له گونا‌هت ده‌پوئشم). نیمه‌ به‌م قسه‌یه دل‌ی
 بریندارتر ده‌که‌ین و ناکوکی ناوه‌ندیشمان گه‌وره‌تر ده‌که‌ین. به‌لام نه‌گ‌ه‌ر وتمان: (داخه‌که‌م،
 من هه‌له‌م کرد). یان شتیکی تری وه‌ک نه‌مه‌مان گوت، به‌زوری، نه‌و که‌سه خوئی زورتر
 نریک ده‌خاته‌وه، به‌لکو دوور نییه‌ که‌ له کانی دل‌یه‌وه، تاوانه‌که‌ بخاته‌ سهر خوئی.

قسه‌هه‌زاره و دووانی به‌کاره، هه‌رچیمان گوتوه بریتییبه‌ له‌م دوو وشه‌یه: (تا ده‌توانیت
 دل‌فراوان و لی‌بوورده به‌).

مه‌به‌سمن له دل‌فراوانی پاره به‌شینه‌وه و دیاری ناردن نییه‌ مه‌به‌سمن نه‌وه‌یه که‌ دل‌ی
 که‌سانی تر رابگرئ، له‌سهر چاکه‌ هانه‌ بدرین، پشتیوانی‌یان بکرئ، به‌کاروباره‌کانیشیان
 نری خوئیان بدرئ. نه‌بیته‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی قسه، که‌ بل‌تین: دل‌فراوانی له کاروباری
 وادا، پاره‌ی تی‌ناچ، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌وه، هه‌ر هیچ نه‌بی له لایه‌نی گیانه‌وه،
 ده‌وله‌مه‌ندترمان ده‌کات. هه‌موو که‌سی‌کیش حه‌ز ده‌ک‌ه‌ن نری به‌کاروباریان بدرئ، نه‌و نری
 پی‌دانه‌ گه‌شه‌یان پئ ده‌کات، زورجاری وایش هه‌یه که‌ له دراو و که‌لوپه‌ل لایان به‌نرختره.

دوایی، نه‌گ‌ه‌ر بمانه‌وئ دوست په‌یدا بکه‌ین و دوسته‌ایه‌تی بپارتیزن، پیوسته‌ دل‌سوژ
 بین، نیمه‌ ناتوانین له‌گ‌ه‌ل‌ خوئماندا، چاکه‌ده‌ره‌وه‌ بین، نه‌گ‌ه‌ر له‌گ‌ه‌ل‌ که‌سانی تریشدا
 چاکه‌ده‌ره‌وه‌ نه‌بین. ره‌وشتی گشتی بل‌ندیش وای پئ ده‌وئ: نه‌گ‌ه‌ر بووین به‌دوستی
 که‌سیک، یاخود بووین به‌میوانی، ناب‌ی توانج و پلاری تی بگرین و قسه‌ی بؤ فرئ بدین.
 جگه له‌وه، نه‌گ‌ه‌ر فرمانان بؤ که‌سیک کرد، ده‌بی به‌دل و گیان بؤی بکه‌ین. خو نه‌گ‌ه‌ر
 هانه‌یش دراین تیزی پئ بکه‌ین، پیوسته‌ تی‌بکوئشین له‌و رتیبه‌ لابه‌دین، یاخود نه‌و
 فرمانه‌مان بگوئین.

نه‌گ‌ه‌ر دوودلی، بنج به‌ست بوو، به‌گران له‌ ره‌گ و ریشه‌وه دپته‌ ده‌ره‌وه. نه‌گ‌ه‌ر بیتو له‌و
 کاروبارانه‌ی که‌ حه‌زی لی ناکه‌ین، لی‌کوئینه‌وه بکه‌ین، پاشه‌جار زال‌بوئمان به‌سهریاندا
 ئاسان ده‌بی. به‌لام به‌هه‌موو ره‌نگ تا که‌متر به‌ته‌نگ نه‌و کاروباره‌ ناخوئانه‌وه بیین، باشر
 ده‌بی بؤمان بؤ وینه‌یه‌کی ساکار، نه‌و که‌سانه‌ ده‌ه‌یتینه‌ پیشه‌وه که‌ هه‌ست

واز له دوودلی بهینه و دست پی بکه

۴

دهسه لاتی چاره کردنی گورجوگولانه، له کار و فرمانه که واز هیتان و پرو وهرگیران بو کاروباریکی تر، ئەمانه شتیکی ئەوتۆن که پیوسته هه موو که سیتیکی ئاواته خواز بو هه لسه سووړاندنی کاروباری گرنه، تییاندا هه بی. ئەو رهوش و دهسه لاتانه، هه میسان پیوستن به نیمه، بو سه رگرتنی ئاشنایه تیمان له گه ل که سانی تردا. چونکه هه یج که سیک پشت به پیووی دوودل و په شوکا و نابهستی، پروا به مرؤقی بی دهسه لات ناکات. ریز له و جوړه پیو و مرؤقانه کهم ده گری.

هه رچه نده، دوودلی، هوی زوره، به لام رهنگه گرتی که موکووری، له زورچاردا، به کهم هویان بی. بنچینه ی دوودلی ترسه. ئەوانه ی تووشی نه خووشی دوودلی بوون، بی ئەمه ی هه یج هویک له ئارادا هه بی، هه موو ده ترسنوک و خو پاریزن. ئەوانه هه موو شتیکیان به لاهه گرانه، چاویان سامناکی نه بی نابینی، ئەوانه هه ره له وه ده ترسن، کاروباریان سه رنه گری. ئەوانه له سه رنه که وتن ده ترسن، له تیز پی کردنی ئەم و ئەو ده ترسن، له وه ده ترسن که هه له کردنیکیان بی به هوی روودانی ئەنجامی پیکه نین هینەر، یاخود ئەنجامی پر وه ی. به زوری، دوودلی، ره گیتی هه یه له هوشی شاراو هدا به ستراره به ئاره زووی هه را کردنه وه له هه موو ئەرکیک که فرمانی گرنه پیوستی پی ده بی. دوودلی، بریتییه له تیکوشانیک بو خو پاراستن، له لیبرسینه وه ی ژیان.

کاتی که دوودلی ده گاته ئەوپه ری خراپی، تیکرا هه یج کار و فرمانیکی رۆژانه نامینیته وه، کاری تینه کات. به م رهنگه، هی وایان هه یه، ده میکی دوو ردریز به وه وه به خت ده کات، تا بریار ده دات، کام ملیوان به سستیته ملی^(۱)، ئاخو له ماله وه بمینیته وه باشتره یان بچیته ده ره وه، ئاخو و باشتره که ئیستا نامه که بنووسی یان بیخاته دوا بی. نه خووشی دوودلی کوتوپر ده رناکه وی. ئەمه به جوړیکی تیکرای، ئەویش وه ک زوره ی پشوی هوش، له پیشدا سووک ده گری، به لام پاش ئەوه، له ئەنجامی که مته رخه مییدا لپی توند ده کات. ئەمه یه رهنگه به شتیکی سه بر بزانی، که بلتین: نه خووشی دوودلی، به جوړیکی تیکرای، به کاروباری گرنه وه ده رناکه وی، به لکو له گه ل ئەو کاروباره بچو کانه دا خو ی ده ره خات که بایه ختیکی گوره یان پی نادری.

(۱) یان: کام بویناخ به سستیته؟

به که موکووری کردنی نیمه نازاریان ده دات. ئەوانه، به زوری، چه ند که سیتیکی دیاردیکراویان خووش ناوی، له بهر هیز و توانایی و گه لپه ره رییان، له بهر ئەو روو که شه یان که نیشانه یه بو سه روت و باوه رکردنیان به خو یان، جگه له و رهوش و کرده وانه ی تریان که ئەوانیتر نیانه. ئەوانه پاکانه ی خووش نه ویستنه که ی خو یان و ده کهن، که ئەوانه ی خو شیان ناوین خو په سند و توو ره و ترۆن. که چی له راستیدا، بو په کا خو شیان ناوین، ئەو کرده وه و رهوشته ی ئەوان هه یانه، خو یان نیانه. زورچار، واریک ده که وی، ئەوانه ی خو شمان ناوین، هه لده گرن بیانکه ین به دۆستمان، دیاره ئەگه ره ئەو دۆزمنایه تییبه مان نه بووا یه که هه یج هویکی نییه، خراپی خو مان نه بی، ئەو که سانه ده بوون به دۆستمان. به لام هه رچی بابه تی زوردار بیه، به راستی، زور ستمه که به بتوانین به گیانیکی دۆستانه وه بژین، یان له گه ل که سانی تردا به شیرینی هه لیکه ین، ئەگه ره هه موو ده م، می شکمان پر بی له بیری دۆزمنایه تی و زوردار ی و ئاره زووی توله سه ندنه وه دوو ر نییه زورمان لی بگری، دوو ر نییه، بی گونا هه رووژم به نه سه ر ئایینمان، له گه ل ئەمه ییدا بو نیمه و اچاکتره که چا و بیوشین و لی بیوورین و ئەو خراپه یه ی لیمان کراوه، له بی خو مان ی به یه وه. ئەگینا بی باوه ری و دوودلی، سه رمان لی ده شیوتین، ئەو سا که بیش له سه ر شتی پرو بووچ شه رو شو پر ده که ین. پاشان وایشمان لی دی، که به جوړیکی تیکرای نه خو شتر و دلته نگتر و نه بیا تر بیین.

پوخته ی و تراو

- ۱- زور له نه خو شییبه کانی ده مار به هوی بی نارامیی هوشه وه په یدا ده بی، که ئەویش له تیکچوونی ناوه ند پیو و هاوړیکانیه وه په یدا ده بی.
- ۲- بام وه کو مرؤقیک بچو لئینه وه و تیکوشین، بو گه یشتن به ئامانجی سه رکه وتن.
- ۳- ئەگه ره ویستت که موکووری شتیکی یان که سیک پیشان به دیت، له شیوه ی پیشنیاز یاخود پرسیاردا پشانی به.
- ۴- هه ر کاتی هه ستت پی کرد خو ت یاخود هاوړیکه ت ده ماری توند ده بی، گف تو گو که تان را بوه سستیته.
- ۵- که قسه ی نه سته ق ده که یه ت، یان به زم به یه کییک ده گری وریای خو ت به، دلی نه ره نجینی.

چاکترین پینگا بۆ پەرورده کردنی گیانی بریارداری ئەو هیه: هەر کاتی به پیتویستمان زانی بلتین (نه)، بلتین (نه) هەر رۆژیکیش بگریت، ئەم هه لانهی به زۆری تیدا دست دهکەوی.

بهوتنه زۆرجاری وا ههیه، پرسپاریکمان لی دهکری. جا ئەگەر ئیمه لهو کهسانه بین قسهی ئەم و ئەو کارمان تی بکات و، بترسین له وهی دلی ئەم و ئەو بشکینین، یاخود ئەگەر زۆر خۆش باوهر بین؛ ئەوا حەز بهوه دهکەین که بچینه سەر ئاره زووی ئەو کهسه و پیشبینیه که یه پهنه بکەین. ئەوساکه، ناتوانین بلتین: خۆمان بریارمان داوه، چونکه له راستیدا، که سبکی تر بریاری داوه و ئیمه یه له سهری دهروین. دیاره ئیمه یه، هەر چهند، بهم جۆره رهفتار بکەین، وشه (به لئ) له هوشماندا بنج به ستر ده پت. هەر بهم جۆره له وه دوا یه وشه (نه) تا دپت گرانتر له ده مان دپته ده ره وه.

ئیمه هه موومان ئەوه ده زانین: ئەگەر پیشنیازیکمان خرایه به رده م، یاخود بانگ کراین بۆ شتیك، ده توانین بلتین باشه، یان بلتین باش نییه. پاشه جار که هه یه هۆیه کی په سند له ئارادا نه پت که شته که به ره ره چ نه دهینه وه. ئەگەر به باشی نه زانین، پیتویسته ده مو ده ست به ره ره چی بدهینه وه و نه یه یه دوا یه. ئیمه یه، به جۆریکی تیکرایی بۆیه کا وهرامی (نه کردن) که دوا ده خه یه، چونکه پشوودان، نه کردنه که، ئاسان ده کات. جگه له وه خۆشمان ئەوه نده ئازایه تیمان تیدا نییه که بو ترین راسته و راست به مرۆقه که بلتین (نه).

له لایه کی تریشه وه، زۆر که سی وا هه ن له کانی دلایه وه حەز ده کەن بلتین (نه)، که چی وایه هه ست به خۆیان ده کەن که ئاره زوو ده کەن بلتین (به لئ). ئەو کهسانه ی وا بن، هه ست به که موکوورپیه ک ده کەن له خۆیاندا، ئەو پیره وهی به ره ره چدانه وه یه یه، بۆیه کا له سه ری ده رو ن، که خۆیانی پت بپارێزن.

بهوتنه: ئیمه له کانی دلایه وه حەز به تیکه لپی کهسانی تر ده کەین، پیمان خۆشه له گه لبا ندا رابو ترین، که بانگیان کردین بچینه لایان، له یاریه کانی شیاندا هاو به شیان بکەین. که چی له بهر ئەوهی ده ترسین له خۆمان بشله ژتین و بیه شوکین، یاخود هه له یه کمان له ده ست ده ره چی و ته ریق بیینه وه له سه رنه که وتن، واز له و تیکه لپی ده هینین و بانگ کردنه که یان به ره ره چ ده دهینه وه.

زۆرجاری وایه هه یه، که به درۆ، به لپنیکی پیتوو ده کەین به بیانوو، بۆ ئەمه ی خاوه ن بانگیشتنه که وازمان لی بهین. یاخود به بیانوو سهر ئیشان یان ماندوویتی یاخود

تیکچوونیکه له شه وه، که هه یچیا مان نییه، خۆمان ده په رتینه وه له چوون بۆ ئەو بانگیشتنه. جا له م جۆره بارانه دا، پیتویسته دوا ی ئاره زووی یه که مان بکەوین. ئەنجام به چی ده گات، بام بگات. هه ره ها، تا پیمان ده کری، پیتویسته له و بیانوانه خۆمان دوور بخره یه وه که له راستیه وه دوورن. ئەگەر بیتو، به بیانوو خۆمان رزگار بکەین، به تایبه تی به بیانوو تیکچوونه کانی له شه وه، به زۆری وا له خۆمان ده کەین که رابیتین به م جۆره کرده وه یه وه و له هه ر کاتیکی تووشی باریکی ناخۆش بووین به کاری بهینین. به م ره نگه به ره به ره له ئەرکی ژبانی ئاسایی خۆمان دوور ده خه یه وه هه ره ها بۆی هه یه، بۆ ئەمه په نا به رینه به ر بیانوو له ش تیکچوون تا هه را بکەین له ده ست ئەو بیره وه رییانه ی به باشی نازانین بیران لی بکەینه وه. که چی به وه خۆمان تووشی گه لئ نه خۆشی کاریگه ری ده مار توندی ده کەین.

رینگای هه ره چاک ئەوه یه که که یه وه یه یه که به راستی و پاکیه وه پیشوازی بکەین. هه ره ها بریاره کانی شمان نزیک بن له راستی و روودا وه، بی لایه نگیری یه درا بن. پیتویسته له هه موو بیانویه کی ناراست، یان که م راستی، یان دوور له راستیه وه، خۆمان بپارێزن.

جا له بهر ئەوهی زۆر بابه ت هه ن کار ده کەن له بریاراندا ئەوه زۆر په سنده که بریاره کمان له سه ر بنچینه ی هۆش زۆر تر دا مه زری تا بنچینه ی هه ست و ده روون بزوتن. چونکه ئەم جۆره (بریارانه)، له بهر ئەوهی له سه ر بنچینه ی هۆش دانمه زاون، گه لیک جار هه له یان تیدا په یدا ده پت. ئەم راستیه یه له وه وه تیکه یه ستووین، که زۆرجاری وا هه بووه، ئەو جۆره بریارانه جیبه جی کران و هه له کانیان ده رکه وتوون.

ئەو جۆره کهسانه ی دوورن له بریاردان و ههستی خۆده ره برینه وه، هه ره ها ئەوانه ی تووشی هه ست به که موکوورپکردن بوون، حەز به وه ده کەن که وشه ی (من) که م به کار بهین. له بهر ئەوه قسه کانیان هیزی تیدا نییه؛ که سایه تیه کانی شیان بی تین. لای ئەوانه، وشه ی (من)، خۆپه رستی ده گرتیه وه. وا ده زانن هه ر بیرو باوه ریکی خۆیان ده بری، تووشی لی پرسینه وه یه ک ده بن. له وه ده ترسن به هه له دا بچن. له بهر ئەوه خۆیان له پشت وشه ی (ئیمه) وه ده شان ره وه. یاخود له پیت قسه که یاندا وشه کانی (ده لپن) یاخود (ئهو وا ده لئ) به کار ده هین. هه ی وایان هه یه، بۆ پشتگرتنی قسه که ی خۆی، په ندی پیشیان، یاخود هۆنراوه ده هینیه وه. له خاوه ن پایه کانی شدا هه ی وا هه یه، که به شیه وهی لا به لایی،

ټاره زووه کانی خوځی دهرده خات. بۆ وینه، ده لئی: (کابرا، ده یه ویی وای بۆ بکه ن...).

که واته، وا چاکه، ههر که سځ بریار دانی پځ نه کړی، خوځی رابهیننی به گوتنی وشه ی (من) وه، له و کاتانه دا که بیروباوه پکی خوځی دهرده پځی، یاخود فه رمانیک دده ا یان گله بیبیه ک ده کات، یان سه رزه نشتی ک ده کات. جا نه گهر نه و که سه، خوځی دل ره ق و زمان تیژ نه بی، در و بی ټاپرو نه بی، له و قسانه یه وه که ده ی کات زور کم، یاخود هیچ زبانیک ی بۆ په یدا نابی. به هه موو رهنگ، ههر که سځ بیه ویی که سایه تیبه کی به هیزی بی پیوسته حز به وه بکات که هرچی ده لئی و ده ی کات لی پرسینه وه کی، به ته وای، بخاته نه ستوی خوځی. قسه ی به پیچوپه نایش خه وشیک ی تره له خه وشه کانی دوو دل و سه رلیشیا ووه کان. چونکه له جیاتی نه مه ی راسته و راست بیته ناو بابه ته که وه و لپی بدوی، به کورترین ریگا و روشنترینی، بیروباوه پکی خوځی دهرده پځی، ده چی قسه به پیچوپه نا ده کات، یان زمانی لی تیک ده چی، یاخود تا پیته کیبه کی دوو درپځ و ناخوش و بی په یوه ندی به با ته که وه نه لئی، نه وه ی له دلیدایه نایلئی.

بځ گومان، هرچه ند مرؤقه که، بابه ته که ی با شتر بزانی، با شتر ده توانی که سانی تر بخاته سه ر بیروباوه پکی خوځی، که متریش په نا ده با ته بهر نه م جوړه پیته کیبانه: (به لای منه وه وایه) یان (رهنگه وای) یاخود (به ته و او ته ی نازانم چونه)... که متریش هانه دهردی، که که سانی تر چه واشه بکات به وه ی که له بابه ته که وه زور ده زانی نه وه یش خوویه کی باشه که ته ماشای نه و که سه بکه ین که قسه مان له گه لدا ده کات. به هه موو رهنگ، نه وه یش راست نیبه که بگوتی: هرچی نه توانی چا و بریته چاوی که سیک ی تر، نه و که سه خوویه کی ویزه یی کزی هه یه. چونکه نه گهر نه مه نه اندازه یه کی راسته قینه ی ره وشت و خو و بوا یه، ده بو، به ندیخانه کا مان که سی تیا نه مایه. له گه ل نه وه یشدا، نه مه راسته، که نه و که سانه ی هه ست به که موکووری ده که ن، و ا دهرده که وی، که له توانایاندا نه بی سه بری نه و که سانه بکه ن که گفتوگو یان له گه لدا ده که ن. هه روه ها له وه ده که ن، که له به رده م که سانی تر دا بشله ژین و خو یان خراب پیشان بده ن.

له و کاته یشدا، که گیروگرفتیکمان توش ده بی و، دوو دلین، نازانین چی بکه ین بۆ چاره کردنی، ژیری وای پځی ده ویی که ده ست بکه ین به شتی ک، بام لییشی دلنیا نه بین که راسته. چونکه ده بی نه وه مان له بیس بچیته وه، که ههر که سځ دوو دلپی نوواند، شهر ده وړی پځی.

نه و قسه یه یش که ده لئی: (فرمانی ئیمرؤت مه خه ره به یانی، ئیستا ده ستی پځ بکه)، زور به کاری پیاوی دوو دل دی. نجا نه گهر پیاویک فرمانی خوځی دوا بخات، یان ههر جیبه جیتی نه کات، یاخود نه و ریبانه ی نه گرت که که سانی تر له پیش نه ودا گرتو یانه و لییشی دلنیا بوون که نه نجامی باش دهرده چی، بی گومان سه رنا که وی. دوو نیبه که له گله بیکردن و که موکووری دهرخستنی نه م و نه و رزگاری بی. به لام نه م جوړه ره وشته، فرمانی پځی ناچیته سه ر، پال به پیاویشه وه نانی بۆ پیشکه و تن، هه روه ها هانه یش نادات بۆ ده سترکدن به فرمان.

دوو نیبه که له و کاته دا، مرؤقه که وه ستاوه بۆ لیکولینه وه له و فرمانه ی که ده ستی که و توه، بۆ نه مه ی دلنیا بی له وه ی که له هه موو سه ریکه وه وه یی بۆ نه و تیا نیبه، که لیک هه لی باش باشی لی هه لیکه وی و له بهر گیتروویژی خوځی له ده ستی بځی.

زورجاری و ا هه یه، لیکولینه وه ی زور پیوست نیبه و به که لکیش نایه ت. نه وه ندی به هوی نه وه وه، له ده ست ده چی، نه وه ندی به هوی گورج راپه راندنی فرمانه که وه له ده ست ناچی. زور لیکولینه وه ی نابه چی، ده ست پیکردنی فرمانه که و بریاردان له سه رکردنی، دوا ده خات. هه روه ها هه لکوتانه سه ر فرمانیش، پیاو توشی ته نگوچه له مه ده کات و نه نجامیشی به په شیمانی ده گه یینی. به هه موو رهنگ، پیاوی دوو دل له نه اندازه به دهر، لیکولینه وه و بیبرلیکردنه وه به کار ده هینی له تاقیکردنه وه دا، بۆمان دهرکه و توه که بریاره کانی سه ره تایی، نه وه ندی هه ل ده که ن، نه وه ندی یش راست بۆی ده چن. نجا نه گهر دوو دلیمان کرد له جیبه جیکردنیاندا، یاخود له وه ترساین که به هوی نه وانه وه توشی داویک بین، بیر به لای نه وده دا ده چی، که له گه ل نه وه یشدا هوشمان په سه ندیان بکات، وازیان لی بهینین و جیبه جیبیان نه که ین. بی گومان، ژیری نه وده تا، کاتی که ده ستمان کرد به کړینی خانویه ک، یان بیرمان کرده وه له گوړینی فرمانه که مان، ده بی ههر زانیاریبه ک بۆ راپه راندنی نه و کاروباره مان پیوست بی، کو ی بکه ینه وه و شاره زایی تیدا په یدا بکه ین، تا له رپی راسته وه بۆی برۆین. له گه ل نه مه یشدا نه م کاروباره گرنگانه، زورجاری و ا هه یه پیوستیان به م جوړه خه مخوریبه نیبه. به لام دوو دلنه کان، به جوړیک ی تیکرایی، به کاروباری بچووی که م بایه خه وه خه ریک ده میتن، ده بی له وه یش سه رمان سوړ نه میتنی که به زوری بیانبینین، داماو و په ک که و ته بن له به رامبه ر کاروباره گرنگه گه وره کاند.

وا چاکه، دوو دلنه کان، له ټاره زووی گه وره کردنی کاروبار و خه مخوری و خو یاراستندا،

دلت زۆر ناسک نه بئى

5

بئى گومان همومومان مرۆقى وامان بهرچاو كهوتوو، كه بههوى زوو تىكچوون و دلشكانيانهوه، بهخوړايى، ژيان له خوښيان و له كهسانى تريبش تال دهكهن و دهيكهن بهژان! نهوانه، زوو گرژ دهبن، زوو دلتهنگ دهبن، بهئاسانى توپه دهكرين، درهنگيش دليان چاك دهكرتتهوه. نهوانه، بئى نهوهى خوښان ماندوو بكن، هموموودهم نامادهن شتتيكى بچووك بدوزنهوه و بيگرن بهدلتهوه. نهوهيش لهبهه نهوهيه كه راهاتوون بهليكدانهوهى خراپهوه. هرچيپهك بيين و بيينه دهبخهنه سهر خوښان. پيوسته بزائرى كه زوو تىكچوون تهگهه دهخاته پيش مرۆف له ژيانيدا. چونكه ژيان نهوهنده ماوهى كهسه، بازرگانى ژينيش نهوهنده چروپره، همومو كهس پيى ناكري تهماشاي نهوه چاوئندانانه بكات كه دل ناسكهكان زورى لئى دهكهن بيانينئى. هرروهها همومو كهسيك نامادهى نهوه نيپه، كه ژيانى خوى بهخت بكات بو دل راگرتنى نهوه جوړه كهسانه، كه هر چهنديك خوښان بو بكوژيت، پي نازانن، هر بوئه بوئل دهكهن و ورد و درشتيشت لهسهر دهژيپرن. كه كهسى وامان تيدايه، نهمنده بهناوبانگ بئى، همومو كهس، بئى وچان بييرى لئى بكاتوه و، لئى بدوى و، خهريكى نهوه بئى له ناسمانهوه بهرى بداته خوارهوه بو رتسمان. لهوهيشدا، زور بههلهدا دهچين، نهگهه بروامان بئى كهسانى تر، له ههلسان و دانيشتمان، بهپهروش و وردبيپهوه، سهرنج دهدهن. نهگهه باوهپيپهكى وامان هه بئى، بنچينهكهى لهسهر ههله دامهزراوه.

نهوانه كه لهناو شهقامهكاندا، بهلاماندا تيدپهپرن و سهيرمان دهكهن، له ژماره نايهن. بهلام ده بئى نهوه بزائين كه سهرنجدانهكانيان سهريپيپه، زورى پي ناچي لهبيريان دهچيتهوه. كه چي دل ناسكهكان وا دهزانن، هر كهسى بهريكهوت سهريان بكات، سهبهسى كهموكوورى ليگرتن و تهوس پيكرده. جا هرروهكو لهوهپيش گوتمان، نهه بيروباوهره ههلهيه، له پهژارهيهكى ههلهوه ههلقوليپوه.

لهگهله نهوهيشدا كه زوربهى نهوه شته پروپوچانهى، كه دل ناسكهكان دلتهنگ دهكات، برينين له پهژارهيهكى رووت، بهلام پيوسته لهسهرمان كه ههنديكى راستيان تيدايه، لييان جيا بكهينهوه. همومومان نهوه دهزانين كه زور جوړه سهرنهكهوتن و سهرگهردانى و ريسوايى ههيه تووشمان دئين. پيوسته ئيمهيش نازايه تيبهكى تهواومان هه بئى،

ههنديكى لئى كهه بكهنهوه. هرروهها لهوهيش تيبگهن، كه هرچهند، بيكردهوهيان قوول بئى، دربارهى گيروگرفتهكانيان، هموموودهمئى، تيباندا سهر ناكهون. چونكه هيچ كهسيكى خاوهن كاروبارى بهناوبانگ نيپه، كه پي لهوه نهئى، جاروبار بههلهدا دهچئى، جاروبار بههلهى گهوره و پر سامدا دهچئى. لهبهه نهوه چاوهروانى نهوه نيپه كه كهسانى تريبش بئى ههله بن. نهمهيش دهستوورتيكى باشه بيگرن، كه ههر كاتى بريارتيكمان له بابته كاروباريكهوه دا، ئيتر واز له بيكردهوه لهوه كاروباره بهينين، دهست بهجيش دهست بكهين بهجيبهجيكردى نهوه برپاره. بهلام نهگهه ههر تاوه نا تاويك، له خوښان پرسى نهگهه رينگايهكى چاكترمان بگرتايه نهنجام بهچي دهگهشت؟ نهوساكه گومان و ترس له دلماندا پهيدا دهبن، سهرمان لئى تيكدهچئى، رهنجمان بهبا دهروا، پرستمان دهپري، هيز و توانايشمان وايمان لئى دئى دهگهه نيپه.

زورجاري وايش ههيه نهه گومان و ترسانه، دهبنه هوى تيكدانى، نهوه رى و شوپنه، كه بو جيبهجيكردى فرمانهكهمان داناوه. نهنجامى دوايپيش بهوه دهكات، مرۆقهكه دهمدهميى لئى بئى، لهسهر هيچ نيازتيك خوى رانهگرئى، كه هاتوو دهستى كرد بهبرياردانيكى تريبش زورتر دودليى تيدا بنوتئى. پاشان واى لئى دئى، سهرى لئى تيك دهچئى، كاروبار له بهرچاويدا تيكهلوپيكله ده بئى، نازانئى دهست بداته كاميان و، وايزش له كاميان بهينئى. بهواتايهكى تر دهست بهزور شت دهكات، بهلام هيچيان ناباته سهر.

پوختهى وتراو

- ۱- بئى نهوهى ههست بهخوښان بكهين، دودلئى خوى دهبهستتتهوه بهئارهزووى خو دربارزكردهوه له همومو رهنج و تيكوشانتيك كه بو راپه راندنى كارتيك پيوسته.
- ۲- نهوانه بهدل دهيانهوى بلين (بهلئى)، كه چي دهيانهوى بلين (نهء)، لهوه كهسانه كه ههست بهكهموكوورپي خوښان دهكهن.
- ۳- له پشت بيانوهوه خوت مهشارهوه، بهتايبهتى بيانوى لهش تىكچوون.
- ۴- همومو گهوره پياويك پي لهوه دهئى كه ههلهى له دهست دئى. لهبهه نهوه چاوهروانى نهوه نيپه كه كهسانى تريبش له ههله بهدوور بن.

رووبه پروویان بوهستین، یان بیانخۆینهوه، یان به بی پشم و قین بهر په چیان بدهینهوه.

به لّام ته گهر هاتوو، گردمان له خۆمان کرد به شاخ، ههر کاتێ تووشی ته نگوچه له مه یه کی گه ووه و راسته قینه بووین، له ژیر چه رخه کانی رۆژگاردا، وردوخاش ده بین و پارچه پارچه و هه لا هه لا ده بین. ده بی ته وه بيشمان له بی نه چی، که ته وانه ی بهرگه ی ده رزیبه کی که سانی تر ناگرن، له شیوه یه کی بی هاوتادا دلّ ناسکن. ته ویش له بهر ته وه یه، که ته وانه که م هوشن، یان خاوه ن که موکوورین، یاخود وا ده زانن که خۆیان خاوه ن که موکوورین.

ته وه که سانه ی شاره زای هیژ و ده سه لاتێ خۆیان، ههروه ها ته وه که سانه ی ههر هیچ نه بی سهر که وتوو له راستکردنه وه ی که موکوورین خۆیاندا، ته وانه هه مووده م، له سه ر پاراستنی ریزی خۆیان هه لئاده نی، له سه ر راگرتنی مه ندی خۆیان شه ر ناکهن، ههروه ها ئاماده ی کوته ک وه شانده نیش نین له سه ر هه موو شتی، ته گهر هاتوو که سانی تریش له ناشاره زای خۆیان وه، نه یانزانی ته و او ریزیان لی بگرن، بۆ له بۆل ناکهن.

هۆی زۆر هه یه، ته وه رۆشن ده کاته وه، بۆچ ته و جۆزه که سانه، گوێ ناده نه شتی پر و پوچ و ماوه یش یان ناده ن، دلّ یان ته نگ بکه ن... ته وه که سانه، بیزیان نایه ت، خۆیان به و شته پر و پوچانه وه خه ریک بکه ن. ته وانه هه رگیز خه می خۆیان ناخۆن. ههروه ها به ته نگ ته وه یشه وه نین که که سانی تر چییان بی ده لّین. ته وانه نایانه وێ ته مه نی خۆیان بدۆرین و، ئازادی بی و فرمائی خۆیان به وه پایمه مالّ بکه ن، که سه رنج بده نه هه موو ریسوا کردنیکی هیچو پوچ که ده باره یان ده کری، یاخود ماوه بده ن، ته و شته سووک و بچو کانه دلّ یان پر نه جیتن و تووره یان بکه ن.

ته وانه با وه ریان وایه، هیچ پیایکی خۆینده وار و تیگه یشتوو سووکیان ناکات. سووک کردنی وایش له ده ست که س ناوه شیته وه له ده ست پیای خراپ نه بی. ئنجا ته گهر هاتوو یه کییک هورۆژمی برده سه ر، پیویست ناکات خه فته بۆ خۆیان بخۆن که وایان به سه ر هاتوو، به لکو پیویست ده کات خه فته بۆ ته و که سه بخۆن که شتی وای له ده ست ده وه شیته وه.

ههروه ها، ته وان ته وه یش ده زانن، که زۆرداری له پیای چاویسه وه روو ده دات. چونکه ته وانه ی بتوانن شتی بکه ن، ده یکه ن. به لّام ته وانه ی ناتوانن بیکه ن، ده ست ده که ن به که موکووری گرتن له وانه ی کردوویانه. له مه وه، نایب وای ته یگه ین که پیای به کار، نایب گوێ له هیچ نرخ دانانیک بگری. چونکه کرده وه ی وای، له خۆیایی ده کات و، کویری شی

ده کات، ناهیلّی هه له کانی خۆی بیینی. به لّام پیای به کار و ناکات ته وه ده چی له که موکووری گرتنه که، یاخود له نرخ دانانه که ده کۆلّیته وه و سه ره و ژیری ده کات، بۆ ته مه ی بزانی چه ندی راسته و چه ندی به که لکه. ته وسا که به و پییه چه ندی له ده ست بی، په پره یی ده کات.

بۆ وینه: ته گهر نرخ دانانه که، له یه کیکی واره ده رچوو بوو، که مافی هه بی پیشانی بدات، وه ک سه رۆکی فرمانیک، ته وان ته وه به هورۆژم و توانج و پلار دانین، نالّین ته وه نیشانه ی دۆژمانیه یی سه رۆکه که یه، که له بهر هه ر هۆیه ک بی ده رپیروه. ماوه ی ته وه یش ناده ن، که ته و نرخ دانانه، دلّ یان پر بکات له پشم و قین و دلّ پیسی، نه وه ک کار بکاته دلّ و ده روونیان و گیانیان پایمه مالّ بکات. ته وان، به پیچه وانه ی دلّ ناسکه کان، هه موو ده م چه ز به وه ناکهن که هه موو شتییک به ته واره تی لیک بده نه وه و رۆشنی بکه نه وه، ههروه ها زۆریش پاکانه بۆ خۆیان ناکهن، ته وان بی له وه ده نین، که هه موو که س تووشی هه له ده بی، ههروه ها دانیش به وه داده نین که دۆراندوویانه و سه رنه که وتوو. ته وان له نرخ دانانه که ده کۆلّنه وه، بۆ ته مه ی بزانی به که لکه یان نا. ئنجا ته گهر به لایانه وه باش بوو ته وای واز له لووت به رزی خۆیان ده یین و بی له هه له ی خۆیان ده نین، ته نجا به گیانیکی چاک و پاکیشه وه هه له که ی خۆیان راست ده که نه وه. به لّام ته گهر نرخ دانانه که روو خیتنه روو، فری ده ده ن به ولاره، له وه یش دلّیا ده بن، که زوو بی، یان دره نگ، پاکانه یان بۆ ده کری.

ته وه ی بۆ بلا و کردنه وه ی گیانی ناشتی به که لک بی ته وه یه، که بروا بکه ین و، به راستیش بروا بکه ین، که هاو ریکانمان له گه لماندان، دژمان نین. ته وانیشت با شتر ئاماده ده بن بۆ دلّخۆشکردنمان، ته گهر بیته و ئیسه یشت ده ست بکه ین به دلّخۆشکردنی ته وان، به مه رجی زۆر سه ر نه که یه سه ریان بۆ دلّخۆشکردنمان.

پوخته ی وتراو:

۱- زۆر به هه له دا ده چین، ته گهر وای بزانی که سانی تر خه ریکی ژماردنی بزوتنه وه و دامرکانه وه مانن.

۲- هه موو پیایکی تیگه یشتوو ده زانی زۆرداری چه کی پیای چاویسه. له بهر ته وه، بهرگه ی نووکه ده رزی ته م و ته و ده گری!

نوواندنی موگناتیسی

نوسه‌ری: أبو‌مدین الشافعی

کوردی نووسی له سالی ۱۹۶۴

* نوواندنی موگناتیسی بووه به‌گرنگترین به‌شی زانستی خوئاسینی به‌کارهاتوو...

* هه‌موو که‌سیک له توانایییدا هه‌یه ئەم و ئەو بنوئینی...

* نوواندن، ئە‌گەر له کاره‌ساتی شارراوه‌بیش ئاگادارت نه‌کات، خو‌ده‌رگات بو‌ده‌کاته‌وه، بو‌ ئە‌مه‌ی کار له‌م و له‌و بکه‌یت...

* هه‌روه‌ها ده‌یشتوانی له‌ گه‌لیک په‌وشت و نه‌خو‌شی رزگارت بکات...

که‌ وای لی‌ هات ئە‌م نووسراوه‌ بخوئینه‌روه، تا چه‌کدار بیت به‌چه‌کیکی بی‌ هاوتا له‌ هیتز و هه‌ره‌تا و که‌سایه‌تییه‌کی تازت چنگ بکه‌وی که‌ دوور نییه‌ یه‌جگار به‌که‌لکت بیت. له‌ ژبانی رۆژانه و کار و فرمانتدا...

نوواندن^(۱) به‌کار به‌ینه

۱

هه‌موومان گوئیمان له‌ باب‌ه‌تی نوواندنی موگناتیسی گرتوه. زۆریشمان هه‌ندیک له‌ کۆره‌کانی نوواندنی موگناتیسیمان دیوه. به‌لام زۆریه‌ی که‌سان، به‌سه‌رسامیکه‌وه، به‌رامبه‌ر ئە‌م کاره‌ساتانه‌ ده‌ه‌ستن، بی‌ ئە‌مه‌ی هه‌ستییک بکه‌ن به‌ئاره‌زوویه‌کی خو‌بان بو‌ فیربوونی ئە‌و ریشوئینه‌ی که‌ ده‌توانی به‌هۆی ئە‌وانه‌وه ئە‌م و ئە‌و بنوئینری. زۆر که‌سی وای هه‌یه‌ پرۆای وایه‌ که‌ نوواندنی موگناتیسی به‌خششیکی خودایییه، ته‌نیا دراوه‌ به‌چه‌ند که‌سیک، هه‌موو که‌س ناتوانی به‌کاری به‌ینی. دوور نییه‌ ئە‌م باوه‌ره‌ سه‌بارت به‌وه‌ بی‌ که‌ هه‌ندی له‌وانه‌ی ده‌ستیان گرتوه‌ به‌سه‌ر نوواندنا، هه‌ندی بیروباوه‌ری وای سه‌یر سه‌یربان بلاو کردۆته‌وه، که‌ هه‌مووان به‌خه‌نه‌ سه‌ر ئە‌و باوه‌ره‌ی که‌ نوواندن پازیکی شارراوه‌یه، ناگۆنجی مرۆفه‌ ره‌مه‌کییه‌کان فیری بن و به‌کاری به‌ین.

به‌لام راستی جیایه‌ و ئە‌وه‌ی بلاو کراوه‌ته‌وه و بلاو بو‌ته‌وه‌ به‌ناو مرۆقابه‌تیدا جیایه‌. چونکه‌ هه‌موو که‌سیک ده‌توانی نوواندن به‌کاربه‌ینی، به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ندی شاره‌زایی هه‌بی

(۱) به‌مانای خه‌ولتبخستن نه‌ک نوواندنی سه‌ر شانۆ (ته‌مسیلکردن).

له‌ زانستی خوئاسیندا. له‌ راستیدا لیکۆلینه‌وه‌کانی زاناکان له‌ زانستی نوواندنا کاریکی وایان کردوه‌ که‌ ئە‌م باب‌ه‌ته‌ گه‌لیک لکی لی‌ بیته‌وه‌ و مرۆقیش له‌وه‌ دوور بخه‌نه‌وه‌ که‌ رێگه‌ی راسته‌قینه‌ بگرن بو‌ فیربوونی. به‌لام ئە‌وه‌ی پتوبسته‌ پتی لی‌ بنیین، بی‌ پیچوپه‌نا، ئە‌وه‌یه‌ که‌ نوواندن راستییه‌کی رووداوه‌، هه‌موو که‌س هه‌ستی پی‌ ده‌کات، که‌سیش گومانی تی‌ نابات.

پیش ئە‌مه‌ی گوئی له‌ هیچ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی بگرت له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌، خه‌ریک به‌، نوواندن به‌کار به‌ینه. ده‌توانیت له‌ هه‌مووده‌می‌کدا، ده‌ست به‌وه‌ بکه‌یت، بی‌ ئە‌مه‌ی چاره‌روایی ئە‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌ی پیشبینییه‌که‌ی نوواندن بکه‌یت. خه‌ریکی نوواندن به‌. دوور نییه‌ له‌ سه‌ره‌تا‌دا بترسیی له‌وه‌ی که‌ نه‌گه‌یت به‌ئە‌نجامیک. دوور نییه‌ گومان به‌یه‌ته‌ ئە‌نجامه‌که‌یشه‌وه‌ وایش بزانیته‌ که‌ ئە‌و که‌سه‌ی ویستووته‌ بنوئینی، نه‌نوستووه‌، به‌لکو‌ خو‌ی وای پیشانداوه‌ که‌ خه‌وی لی‌ که‌وتوو. که‌ وای لی‌ هات، بو‌ ئە‌مه‌ی له‌ راستیی نوواندن تیبگه‌یت و ئە‌م راستییه‌یش بچه‌سپینیته‌ دلته‌وه‌، هیچ چاره‌یه‌ک نییه‌ ئە‌وه‌ نه‌بیت که‌ نوواندن له‌ خو‌تا‌داقی بکه‌یته‌وه‌. که‌واته‌ پیش ئە‌مه‌ی که‌سیکی تر بنوئینیت، خو‌ت بنوئینه.

خو‌نوواندن، رێچگه‌یه‌کی کۆنه‌، هیندییه‌کانی پیشوو به‌کاربان ده‌هینا، له‌ کاتی رۆژووگرتنه‌ درێژه‌کانیاندا، هیندییه‌ به‌رۆژوووه‌که‌، به‌هۆی برسیتییه‌وه‌ خه‌وی لی‌ ده‌زرا. خو‌ ئە‌و رۆژوووه‌ی که‌ له‌ ده‌یان رۆژانی تیپه‌ر ده‌کرد، ئە‌وه‌ هه‌ر به‌جاریک تووشی نازاری برسیتییه‌ ده‌کرد. جا لیره‌وه‌ بوو که‌ هیندییه‌کان ناچاربوون بگه‌رتن به‌دوای چاکترین رێگه‌دا بو‌ رزگاربوون له‌ ده‌ست ئە‌و نازارانه‌. ئە‌وه‌ بوو رێگه‌ی نوواندنیان دۆزییه‌وه‌. ئە‌ویش به‌و جو‌ره‌ بوو که‌ ده‌بوو رۆژوووانه‌که‌ سه‌یری سه‌ری لووتی خو‌ی بکرا‌یه‌ تا خه‌وی لی‌ ده‌که‌وت. خو‌یشم که‌ له‌سه‌ر ئە‌و که‌شتییه‌ بووم که‌ ده‌ربازی ده‌کردم له‌ ژوو‌رووی ئە‌فه‌ریکا، هه‌ر ئە‌و رێگه‌یه‌م گرت بو‌ خو‌نوواندن. برسیتی چوار رۆژ برستی بریووم. تا ئە‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌مدا سه‌رکه‌وتم. له‌باتیی ئە‌مه‌ی چا‌و بپه‌رته‌ سه‌ری لووت، ده‌توانیت چا‌و بپه‌رته‌ ده‌رزیه‌یک یاخود هه‌ر شتیکی رووناک. له‌ نامه‌که‌مدا (ئاگاداری به‌ئاره‌زوو) که‌ به‌مه‌به‌سی وه‌رگرتنی پله‌ی ماجستیر پیشکه‌شی زانستگام کرد بوو، ئە‌م کاره‌ساته‌م گێرا بووه‌وه‌، که‌ له‌ دوو کاتی پتر پی‌ چوو بوو: له‌سه‌ر کورسییه‌کی درێژ راکشا بووم، له‌ ماوه‌یه‌کی (۲۵) بیست و پینج سانتیمه‌تره‌بیدا ده‌رزیه‌کم له‌ به‌رده‌مدا داچه‌قاند، خو‌م خسته‌ سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ تا ده‌میکی درێژ چا‌وی تی‌ بپرم. که‌ سه‌رنجم دا، ده‌نگی ئە‌و

ئاسانترین ریڭای نوواندن

۲

گه لیک ریڭای نوواندن هه یه، له به شی پیتشودا هه ندیکیم پیشان دا. به لام هه موو ریڭایه کی نوواندن، یهک ئامانجی هه یه، ئه ویش چاوتییرین و نه بزواندنیته. بۆ نوواندن، چهند ریڭایه کی تریش هه یه، وهک لیدانه کانی (مه ترۆنۆم) که ده درین به گوپی نوستنخوازدا، یاخود هه لیدانیکی ریڭایه کی په یته پیتای تر بی که بدری به گوپییدا. یان وای لئ بکری که هه ست بکات به لیدانیکی سووکی ریڭایه کی له له شیدا. ئه م ریڭایه، هه ر ئه و ریڭایه یه که دایکه کان به کاری ده هین له نوواندن مناله کانیاندا. دایکه کان، هه ر کاتیکی بیانه وئ مناله کانیان بخه وین، ته نانه ت ئه گه ر داموای خه ویش نه بن، به زوری به هوئی نوواندن موگناتیسییه وه خه و له مناله کانیان ده خه ن. که چی، نه خو یان، نه تاکوته رای خیزان، که سه یری ئه و منال نوواندن ده که ن له لایه ن دایکه کانیانه وه، په ی به وه ده بن که ئه م کرده وه یه، نوواندن موگناتیسی نه بی هیچی تر نییه. نوواندن ئه م منالانه له لایه ن دایکه کانیانه وه، هه رچه نده شیوه یه کی زانستی هه یه، به لام بۆیه کا له لایه ن که سانی تره وه بایه خی پئ نه دراهه، چونکه مناله کان هه م به ئاسانی دهنون، هه م به ئاسانییش ده نویتین.

به لام وا درده که وئ دایکه کان، زوریه ی کات، له نوواندن مناله کانیاندا، له سه ر یه ک ریڭا نارۆن. به لکو به پیچه وانیه ئه وه، گه لیک ریڭا به کار ده هین بۆ نوواندن، هه موویشیان له کاتیکیا به کار ده هین. ئنجا له به ر ئه وه یه که ده یان بنین به جو ریکی ریڭایه کی ده ست ده کیشن به سه ر مناله کانیاندا، هه ر له و کاته یشدا به جو ریکی ریڭایه کی ده نگیکی نه رمیان به گویدا ده دن.

له لیکۆلینه وه یه کی وردی کار تیکردنی ئه م جو ره تاقیکردنه وان له منالاندا، بۆمان درده که وئ که هه رچه ند نوواندن موگناتیسی ریڭا کانی زۆر بی، ئه وه نده به زوو به زووی ده چیته سه ر. به م ره نکه ده توانین بلین: نوواندن به یه ک شیوه یش پیک دیت، به لام ئه گه ر له چهند ریڭایه که وه ده ستی پئ بکری، زووتریش پیک دیت، به و مه رجه ی نوینه ره که له یه ک کاتدا ئه و ریڭایانه به کار به یین.

زۆر که سی وا هه یه، وا ئه زانن که نوواندن منالان و ئه و که سانه ی که کم ده سه لاتن، به ئاسانی پیک دیت که چی راستییه که ی پیچه وانیه ئه وه یه. ئه وه یش له به ر ئه وه یه که هه موو که س ئه توانی بنوی، بام نوواندن هه ر که سه شیان جو ره کاتیکی جیاوازی پیتوست

رادیویه ی له ژووره که دا داترا بوو، به ته نشتمه وه، به ره به ره کز ده بوو، وهک دوو بکه ویتسه وه لیم وا بوو. ته نانه ت جاری وا هه بوو، وام ده هاته پیتش چا و که ده نکه که به ته واوه تی ده بررا و ده گه رایه وه. هه روهک ئه و که سانه ی ئه مه یان به سه ر هاتبوو، منیش ده ترسام له وه ی که نه توانم بکه ریتمه وه سه ر هو شیار ی به لام ئه وی بۆم ده رکه وت ئه وه بوو که خه و تنه که م له خه و تنی ئاسایی زۆر جیاواز بوو. هه ر ئه وه نده جیاوازیان هه بوو، که نوستنی موگناتیسی پچر پچره وهک ئه و نوستنه ئاساییه ی که له کاتی گه رمادا، یاخود له کاتی بلندبوونه وه ی پله ی گه رمیی له شدا، په یدا ئه بی. به م ره نکه له تاقیکردنه وه که مدا سه رکه وتم. ئیستر وایشم لئ هات که له هه رده مه ی کدا به وئ بتوانم خو م بنوینم. له و روژانه یشدا، که سوژی هه موو لایکی خاوه ن سوژی به تین ده که ویتته خرۆشانه وه، خو م وا ده هاته پیتش چا و که هه موو ده م خه وه کانم پچر پچر و شیواون. له و کاتانه دا، زۆر جاری وا هه بوو په نام ده برده به ر جو ره خو نوواندنیک: چاوم ده برییه به ره و ژوو، تیده کو شام هه ر دوو چاوم را گرم نه یان بزویتنم، ئه وه نده ی پئ نه ده چوو کاس ده بووم، ئنجا هه موو له شم خا و ده بووه وه، به ره به ره خه و ده چوو چاومه وه و ده نوستم.

ره نکه ئیتر خوینده وار بتوانی له م نمونانه وه که به هه موو دل سوژییه کی زانستییه وه گپرومنه ته وه، شتیک تی بگات له بابه ت ئه و تاقیکردنه وان وه که له کو ری نوواندنا ده توانی بکری. له راستیدا، من بۆیه کا سه ره تای ئه م نوو سراوه م وه ها ده ست پئ کرد، که خوینده وار ان هه م بی ریکی رو شن له بابه ت راستی نوواندنه وه په یدا بکه ن، هه م له ساکاری نوواندن موگناتیسییش تی بگه ن. بی گومان، تو له نوینه ره کانت زۆر بیستوهه،^(۱) که له بابه ت به کاره یانی هیزی که سایه تی خو یانه وه دوواون بۆ ئه مه ی که سانی تر بنوین. ئه وانه ده لین: پیتوسته له نوینه ردا هه ندی مه رچ بیتته دی، وهک هیزی تاره زوو و هیزی کار تیکردن. هی وایشیان هه یه ده لئ: له نوینه ردا که ره سه ته یه کی موگناتیسی هه یه، له وه وه ده چیت بۆ نوینراو. چه ز ئه که م بزانیته ئه م قسانه هیچو یووچن، به ره له ست ده خه نه پیتش ده می ئه و که سانه ی که ده یانه وئ نوواندن موگناتیسی له خو یاندا تاقی بکه نه وه، مه به سیان ئه وه یه هه موو که س دوو ر بکه نه وه له و تاقیکردنه وانیه که هیچو یووچی ئه و قسانه درده خه ن. پیتش ئه مه ی گوئ له هیچ بیرو باوه ریکی با و بگریته له بابه ت نوواندن موگناتیسییه وه، پیتوسته نوواندنیک له خو تدا تاقی بکه یته وه، تا بتوانیته له وه پاشیش ئه م و ئه و بنوینی.

(۱) ئه و که سه ی خه لک ده خه ویتن (المنوم).

بى خۆ ئەو جىياوازىيە لە نوستنى ئاساييىشدا ھەر ھەيە. زۆر كەسى وا ھەن ھەر كە سەربان كرده سەر سەربىن، خەويان لى ئەكەوئى. كەچى ھى وايش ھەن، تا دەمىكى زۆرى پى نەچى، خەو ناچىتە چاويان. زاناكان، تىكۆشان بزىن،^(۱) ئەم جىياوازىيە لە نوستنى ئەم و ئەودا، چ پەيوەندىيەكى ھەيە بەكاروبارى دەروونىي ترەو؟ بەلام لىكۆلئىنەوكانى لەمەر نوستن، ھەموو تازە بابەتن. لەبەر ئەو، لەم روو، ھىچ برىارىكمان پى نادى. بەلام، لەپاش سەرنجدانىكى خۆي، ھەر ئەوئەندە دەتوانىن بلىين، كە ئەم جىياوازىيە لە كاتى نوستندا، چ ئاسايى بى، چ دەستكرد، سەبارەت بەوھەيە كە جىياوازى ھەيە لە ناوئەند چالاكىي دەروونى تاكوئەراكانى مرۆفدا كە لە خودايىيەو، ياخود لە باووياپىريانەو بۆيان ماوئەتەو. بەواتايەكى تر دەتوانىن بلىين ھەموو كەس وەك يەك ھۆشيار نىيە، لەبەر ئەو نايشتوانن وەك يەك خەويان لى بکەوئى زۆر كەسى وا ھەيە، گىئرووئىن، چ لە بزووتنەو، چ لە بىرکردنەو، ھەموو دەم كاسى زىندە خەون، لە دەست رووداويش ھەر دەكەن، چونكە ھۆشيارىيەكى ھەموو دەمى پى دەوئى. لە راستىدا، كاروبارى نوواندن، برىتييە لە كەمكردنەوھەيەكى پەلە ھۆشيارى. كەواتە ئەو كەسانەى وريايىيەكى زۆريان ھەيە، بەگران دەنوئىن. چونكە كەم كەردنەوھەيە پەلە ھۆشيارىيە بەھىزەكەيان كاتىكى درىژى دەوئى. كەچى ئەو كەسانەى وريايىيان كزە، تا ئەندازەيەكى گەورە، نوواندىيان ئاسانە. كە واى لى ھات، ئىمە دەتوانىن، ئاسانترىن رىگەى نوواندن ھەلبىزىر بۆ ئەو كەسانەى دەمانەوئى بىاننوئىن. ھەر لىرەو دەلئىن كە باوترىن رىگەى نوواندن، ئەو رىيەيە كە چا و بىررىتە شتىكى برىسكەدار. ئەوھىش بەم جۆرە دەبى: ئەو كەسەى دەمانەوئى بىنوئىن، پىويستە واى لى بکەين تا ماوھەك چا و بىررىتە شتىكى رووناك ياخود برىسكەدار، بەمەرجى (۲۵) بىست و پىنج سانتىمەترە، لە چاوى دوور بى، لە شوتىكى بلىندترىشەو دانرا بى لە بارستايى چاوى.

بەلام جارى وايش ھەيە، ئەم رىگە ئاسانە، نوواندەكەمان بۆ ناباتە سەر. چونكە ئەو كەسەى دەمانەوئى بىنوئىن. ھەرچەندە چا و دەپرئە شتە برىسكەدارەكە، بەلام بىرى لە لاي خۆي نىيە، دەچى بەلایەكى تردا. بەم رەنگە، پەي نەبردنى بەشتە برىسكەدارەكە لە ھىزى نوواندەكەى كەم دەكاتەو، سا يان نوواندەكە زۆرى پى دەچى، ياخود ھەر بەجارى سەر ناگرئى. لەبەر ئەو، ھەندئى لە نوئىنەرەكان، بۆ ئەمەى زۆرتەر و زووتر كار لەوانە بکەن كە دىيانەوئى بىاننوئىن، دەست راوھشاندىن بەكار دەھىتەن كە پى دەلئىن (جوولەى دەست

(۱) راستى: زاناكان ھەوليان دا ئەو بزىن كە ئەم...

كىشانى دوور) ئەم جوولانە، بەزمىكى گەورەى گىرا لە چاووړاوكردندا. ھەندىكى وا ھەبوون، وا يان دەزانى نوئىنەرەكان، بەراستى شەپۆلىكى موگناتىسى ئاراستە دەكەن و دەنيرن بۆ ئەو كەسانەى دىياننوئىن. كەچى رازى ئەوھى، كە ئەم دەست راوھشاندىنە كارىكى گرنگ دەكەنە سەر نوواندەكە، ئەوھەيە كە سەرنجى نوئىنەرەكە راوھكىشى بۆ دەرەو، ھەرەھا وايشى لى دەكات كە ئەو جوولانەى نوئىنەرەكە دەيكات بەدەستى، چاويان تى بىرئى، كە ئەنجامەكەشى ئەوھەيە نوواندەكە زووتر و زۆرتەر كارى خۆي لە نوئىنەرەكە بكات. ھەر لەبەر ئەمەيشە، كە من رىگەيەكى ئاسانم ھەلبىزاردووە بۆ نوواندن، كە برىتييە لە دوو شت: شتىكى برىسكەدار و جوولەيەكى دەرەو. جا ئەو كەسەى بەوئى بىنوئىن، شتىكى برىسكەدارى دەخەمە پىش چا و، كە دەتوانم لەسەر شتوھەيەكى رىكوپىك بىجوولئىن، پاشان دەيخەمە سەر ئەوھى كە چا و بىررىتە شتە برىسكەدارەكە (زۆرجارى وا ھەيە كە ئەم جوولە رىكوپىكە لەگەل لىدانى مەترۆنۆمەكەدا يەك ئەخەم)، كە ئەمانەم كەرد، زۆرى پى ناچى دەروونى ھەرە بەھىز و وريا، بەرە بەرە كز دەبى و كابراكە خەو ئەيگرئ ئىمە دەيشتوانىن ھۆيەكى ترىش بەكار بەيئىن. ئەويش بۆنكرەن. نازانم ناخۆ ئەم ھۆيە لەپىش منەو بەكار ھىنراو لە نوواندندا يان نا. بەررىكەوت، لە سالى ۱۹۴۵دا، كە لە خەستەخانەى نەخۆشى ھۆش بووم، ئەم ھۆيەم بەدىي كەرد، ئەو سالى، جاروبار دەچومە (نەخۆشخانەى عباسى)، بۆ ئەمەى شارەزاي نەخۆشى (مانيا) (*).

بىم، كە نەخۆشەكانى ئەم نەخۆشىيە، زۆر دەوورووئىن زۆر دەجوولئىن، جوولەكانىشيان نارىكوپىكن، بۆ ھىچ نامۆزگارىيەك سەر دانانەوئىن. وا رى كەوت، جارىكيان كراسەكەم بۆن خۆش كەرد بوو، ھەرچەند دەچوم بەلای نەخۆشىكى (مانيا)و، سەيرم دەكەرد سەرەتتىكى واى پى دەگەيشت كە لەوھپىش نەمدىبوو پىيەو. لەپىشدا ھەرچەندم دەكەرد بزىنم ھۆي ئەو سەرەتەى چى بوو، بۆم دەرەدەكەوت، بەلام كە ئەو كراسە بۆن خۆش كراوھى خۆم گۆرپى و كراسى بى بۆنم لەبەر كەرد، رازى سەرەتەكەى تىگەيشتم.

كاتى كە ئەم بەسەرھاتەم گىراپەو بۆ (پزىشك يوسف مراد) خاوەنى (گۆقارى زانستى خۆناسىن)، ئەويش بۆي گىراپەو كە ئافرەتتىك دەناسى، تا سىپوئىكى نەخستايە ژوورى نوستنەكەيەو خەوى لى نەدەكەوت. ئنجا كە ئەم سەرنج دانەم بەراوورد كەرد لەگەل سەرنج دانەكەى خۆمدا، لە بابەت كار تىكردنى بۆنەو لە نەخۆشە دەروونىيەكان، بۆم دەرەكەوت: بۆن كار دەكاتە چالاكىي دەروون. لەبەر ئەو دەتوانىن بۆنىش دابىئىن بەھۆبەكى يارمەتيدەر

(* مانيا: گلاروى -وەرگىزى).

بۆ نوواندن، بە تايبەتی لە پاش ئەو هی که بۆمان دەرکەوت، بۆن، چە کارێک دەکات لە شەوی پەردەدا بۆ زالبوون بە سەر خەو زاندا. ئەو هیش وای لێک دەدرێتەو، که بۆنی خۆش وای لە مەرۆف دەکات هەناسەکانی قوول بکات. هەموودەم، نوستوو دەبینین هەناسە خۆی درێژ دەکاتەو. جا بەم رەنگەیه، که بۆنی خۆش کار لە هۆشیاری دەروون دەکات، لە رێگە هەناسەدانەو. که واتە ئیمە دەتوانین بڵێین ئاسانتەری رێگا بۆ نوواندن ئەو هی که چەند هۆیک بە کار بەینری، وەک چاوی تیبیرینی بزێو بە پیتی ترپەیه کی دەنگداری پەیتا پەیتا، که لە تەنیشتیەو بۆنیکی خۆشیش بدری بە لووتی ئەو که سەدا که دەنوینری بۆ ئەمە وای لێ بکری که هەناسە خۆی درێژ بدات. ئەو هیش زۆر ئاسانە که لە هەناسەدانی درێژ تیبگەین چ کارێک دەکاتە سەر مەرۆف؛ مەرۆفە، هەر ئەو هەندە بەسە که چەند هەناسەیه کی یەک لە سەر یەک بدات، ئیتر هەست بە سەرگێژی دەکات. هەر وەها که سەرئەچ دەدەین، لەنگەر گرتیش کارێکی گەورە دەکاتە سەر چالاکی دەروون. ئەو که سە هەند جارێک بە هەر چوار لای خۆیدا دەسووریتەو، دیسانەو هەست بە گێژبوونیکی دەکات، دوور نییە لە دوا پیدا لە هۆش خۆی بچیت. جا لەبەر ئەو هی که دەبێ بایخ بدەین بە لەنگەرگرتن لە کاتی نوواندندا. چاکترین بار، بۆ ئەو که سەنە دەنوینری، ئەو هی که پراکشین، بۆ ئەمە هیچ پێویستی بە تیبگەنی نەبێت بە تیبگۆشان، بۆ ئەمە لەنگەری خۆی بگری. لەو کاتی نوواندنا، که ئەو که سە دەنوینرا لە سەر تەختیکی ئاسایی دادەنیش، وای دەر دەکەوت که کابراکە خۆی دەرگرت بۆ ئەمە لەنگەری سەری خۆی رابگریت. ئەم بەرەنگاریکردنە دەبوو بە هۆی دواکەوتنی نوواندەنه که.

کار تیکردنی لەنگەرگرتن لە چالاکی لەشدا، لە گیانلەبەراندنا، بە جۆریکی تايبەتی دەر دەکەوێ. بۆ ئەمە راستیی ئەم قسە یەت بۆ دەر بکەوێ، هیچی پێ ناوێ ئەو نەبێ، که هەر ویشکی بۆ پینچ تاو (دقیقە) یێک یان کەمتر بە سەر گازی پشتا رابخەیت، دەموودەست دەبینیت کەرویشکە که بە جۆریکی نابهجێ لەشی رەق بوو، جا بەم رەنگە دەتوانیت هەر ئەندامیکیکی بۆی بەرەقی بیهێلێتەو. هەر که سێ بگریت دەتوانیت ئەمە تاقی بکاتەو. بەمە ییشدا دەر دەکەوێ که نوواندن چەند مەرجیکی هەیه سەر بە لەشن، پەیهەندیان نییە بە نیاز بە خشینهو. ئەم جۆرە بارە نوواندەنه لە باری (رەشەخەو: کابوس) دەکات که لە لای مەرۆف پەیدا دەبێ. بەلام جۆرەکانی تری نوواندن که لە چاوی تری برین و بزواندنی گلێنە چاوی لە سەر تاهەنگیکی ترپەدار پیک دین، لەناو پەلهووەکاندا دینە پێش چاوی. دەتوانری مریشکیکی یاخود کە لە شیریکی بەو بنوینری که وای لێ

بکریت: راست چاوی بپریته شتیکی. دەتوانری ئەو هیش بە ئاسانی جیبەجی بکریت، ئەگەر دەنووی بەلندە که راست بکریتهو. هەر که پەرندهکەت وای لێ کرد یەک دوو هەناسەیه کی پێ ناچیت، لەشی خاوی دەبیتەو و خەریکی ئەو دەبیت که چاوەکانی بنووقین.

نوواندن بە هۆی چاوی تری برینەو، لای گیانلەبەرەکانیش هەیه. زۆر جار ماریان دیو، چۆلەکی، بە هۆی چاوی تری برینیکی بەهێز لە دوورەو نوواندو. هەر وەها زۆر کەرویشکی وایش هەیه، که چاویان بە چرای ئۆتۆمۆبیلەکان دەکەوێ لە کاتی هاتنیاندا لە چەقی رێگادا پرستیان دەبری و دەوستان. چونکە ئەو رووناکییە بەهێزانه جۆرە خاوی بوونەو یەک دەخەنه گشت دەمارەکانیانەو، لەبەر ئەو چاویەست دەبن و دەکەونه جۆرە نوستنیکی مۆگاتایسیی وای که پرستیان بپری و بوستان و نەیشتوانن خۆیان دەر باز بکەن، لە ئەجمادا دەکەونه ژیر چەرخێ ئۆتۆمۆبیلەکانەو و ئەپلیشینیو، دەمرن. بەم رەنگە بۆمان دەرئەکەوێ، ئەو رێگایانە پێشانم دان بۆ نوواندن، رێگایەکی دروست، لە سەر بنچینە زانستی لەش دامەزراوون. پێ گومان، نوواندنی مەرۆف بە هۆی نیاز بە خشینهو دەبێ. بەلام لەم سەرنجانهی لە سەر وە پێشمان دان، مەبەس ئەو هی که بزاین هۆی هەر گەورە نوواندن لە سەر بنچینە هیتری لەش دامەزراو.

کار تیکردنی نیاز بە خشین لە نوواندندا:

۳

پێ گومان ئەو گیروگرفتهی لە کەینهو یەنە نوواندنی مەرۆفدا دیتە بەردەمان، سەبارەت بەو هی که مەرۆفە که خۆی ژیا نیکی پر گیروگرفتهی هەیه. ئەو هۆی دەروونیانەیش که کار ئەکەنه نوواندن زۆر، گرتنری نیاز بە خشینه. لە راستیدا، نوستن و نوواندن، زۆرتر لەبەر ئەو هی که یەکتر ئەچن، که نیاز بە خشین لە ئارادایە و کاری خۆی دەکات.

خەو کاتیکی لە پیاو دەزری، که باوهری وای بیت تووشی خەو زران بوو. ئەم باوهرکردنە، بە تەنیا، بەسە بۆ ئەو هی نەهیلێ خەو بچیتە چاوی. بەلام پیاو دەتوانی بەرەنگاری ئەم دەر دە بەو بکات، که نیاز بە خۆی ببەخشی و خۆی بەو دنیای بکات که زوو خەوی لێ ئەکەوێ، ئنجا که ئەو هی جیبەجی کرد زۆری پێ ناچی بە راستی دەنوێ.

هەر وەها لە جۆرەکانی نوواندنییدا، نیاز بە خشین،^(۱) دەستیکی بالایی هەیه. ئەو که سە

(۱) نیاز بە خشین: بۆ (الایعاز) بە کاری هیناوه.

ئەوندەدى بەسە كە لە باری نوواندندا دامەزرى و خۆى بداتە دەست نۆتەنەر، بۆ ئەمەى ھۆى نيازبەخشىن كارى لى بكات. ھەرەكو نوستن كارىكى واىە تا ئەندازەبەك بەئارەزوى مرۆف خۆى نەبىت پىك ناىەت، ھەرەھا ھۆى ئارەزوى لە نوواندنىشدا دەستى ھەبە. ھۆى ئارەزوى لە نوستندا ھەرەك ھەموو ھۆبەكانى ئارەزوى تر بەمەرجى بابەتى لەش سنورى بۆ كىشراوہ. بەواتاىەكى تر، مرۆف دەتوانى زال بى بەسەر نوستنى خۆىدا، ھەز بكات ئەنوى، ھەزىش بكات نانوى، بەمەرجى تەواو تىر خەو بوو بى. بەلام ئەو كەسەى دەمىكى دووردىزى بى نەنوستى، ناتوانى زال بى بەسەر نوستنى خۆىدا، ناىشتوانى لەو بەولواو بەرگەى نەنوستن بگرى، لەبەر ئەو، ھەرچەندىكىش خۆى نەبەوى بنوى، خەو ئەبباتەو و خەوىكى قولبىشى لى ئەكەوى.

كە واى لى ھات، ئىمە ئەتوانىن ئەو كەسەى بمانەوى بىنۆتىن، نىازى نوستنى پى ببەخشىن. بەلام نيازبەخشىن بەتەنبا، نوواندەكە جىبەجى ناكات، بەتايبەتى لە رۆژەكانى سەرەتادا كە رانەھىترى بەنوواندەوہ. ئەویش لەبەر ئەوہبە كە مەرجەكانى لەش، كە لەو پىش ناومان بردن، دەبىت بىنە دى. ئەگەر بىتو لە شوپن كارى مەرجەكانى لەش ورد ببىنەو، بۆمان دەردەكەوى كە برىتىن لە دوو بەش: بەكىكىان دەروونى و لەشيبە، (۱) وەك ماندووبوون. بەكىكىشىان ھەر تەنبا دەروونىبە وەك بىزاربوون. جا نيازبەخشىنىش، گرنگىبەكەى لەو دەبا، كە ئەو دوو ھۆبەى لىو پەيدا دەبى. چاوتىبىرپىن لە شتىكى برىسكەدار ھەم دەبىتە ھۆى پەيدا بوونى ماندووتى، ھەم دەبىبىتە ھۆى پەيدا بوونى بىزارى. بۆ ئەمەى نوواندەكە بەدروستى جىبەجى بى، پىبىستە ئەو كەسە پىن گەبىشتووہ ئاساىبىبەى دەنۆتەنرى، خۆبىشى ئامادە بى بۆ نوواندن، ئەگىنا نوواندەكە بەئاسانى سەر ناگرى. بەھۆى نيازبەخشىنى نەبىبىبەوہ دەتوانرى ئەو كەسە بخرىتە سەر خۆبەدەستەوہدان، بۆ ئەو دوو ھۆبە - ماندووبوون و بىزارى - بى ئەمەى لە بەرگەگرتنەوہ بىتەوہ ھۆش خۆى.

رپگای نيازبەخشىنىش بەبىبى بارستايى بىر و خۆبىندەوارى دەگۆررى. فىللىكى تايبەتەم لەگەل شاگرد چىشتەكەرىك بەكارھىنا، بۆ ئەمەى بىخەمە سەر ئەوہى بەرپەجى نوواندن ئەداتەوہ، خستەمە دلپەوہ كە بۆبەكا ھەز بەنوواندنە دەكەم لە دەست نەخۆشى ئىسك ئىشان (رۆماتىزم) كەى رزگارى بكەم. كەچى لەگەل دەرگەوانىكا فىللىكى ترم

(۱) يان: جەستەبىبە.

بەكارھىنا. خستەمە دلپەوہ كە بۆبەكا دەمەوى بىنۆتىن، تا ئەو كەسە بدۆزمەوہ كە كراسەكانى لى دزىوہ. چونكە ئەمزانى زۆر بەپەرۆش بوو بۆ دۆزىنەوہى دزى كراسەكانى. بەلام شاگردەكانم بەوہ دلپەوہ دەكرد، پىم دەگوتن، ھەرەسەى بىبەوى لە نوواندى موكناتىسى تىبگا و بكوئىتەوہ، دەبى ھىچ نەبى بۆ جارىك بنۆتەنرى، تا بتوانى سەرنجى خۆى بنوسىتەوہ.

ئەم رپگايانە ھەمووبان بۆ نيازبەخشىنى نەبىنى بوون. نۆتەنەر ئەگەر ھەندى رستەى رەپ و راست بەكاربەيتى لەگەل مرۆفەكەدا، بۆ ئەمەى بىخاتە سەر نوستن، شتىكى نابەجى نىبە. بۆ وىنە دەتوانى پى بلى: (پىللووہكانى چاوت زوو دادەرەوہ، خەرىك بەبەسەبىتەوہ. بەرەنگارى مەكە، بام ماندوو نەبىت). ئنجا كە تفى قوت دا، پى بلى: (ئەمەبىش نىشانەبەكە لە نىشانەكانى خاوبوونەوہ و وەنەوزدان. تۆ بەئاسانى دەنۆتەنرىت). يان پى دەلى: (وام دىتە پىش چاوت ھەناسەدانەكەت قوول و سستى لى ھاتووہ. ئەمەبىش نىشانەبەكەى خەو لى كەوتنە). ياخود پى بلى: (ئەندامەكانى لەشت خەرىك خاوت دەبەوہ، ئەگەر لەگەلئاندا بسازىت ھەست بەجۆرە سەرەتەك دەكەيت. تۆبىش وا چاكە واز لە لەشت بەبىت، لەگەل سوروشندا بەرپەجى، بەرەنگارى نەكەيت). بەم رەنگە نۆتەنرى شارەزا و ھونەرمەند، دەتوانىت گەلىك رستەى رەنگاوپەنگ ئامادە بكات بۆ نوستن، كە ئامانجىان ئەوہ بىت كار لە ھەموو سووچىكى ورباى بكن. وا چاكە گفستوگۆكان پچر پچر بن، نەك بنوسىن بەبەكەوہ، تاكو ئەو كەسەى دەنۆتەنرى ماوہى بۆ بىبىتەوہ بۆ جىبەجىكردنى نيازبەخشىنەكە، پاش ئەمەى تى دەگات. وا چاكە نۆتەنەرەكە، رستەكان، چەند جارىك دووبارە بكاتەوہ، بۆ ئەمەى كار لە دلى مرۆفەكە بكات و ماوہى بەرەنگارىكردنى نەدات. ھەندى كەسى وا ھەن، ھەست بەوہ دەكەن، كە نىازبان پى دەبەخشىن، بەتايبەتى بەرەنگارى نيازبەخشىنەكە، خۆى دەكەن. لەبەر ئەوہ، پىبىستە نۆتەنەر بزانى چۆن رستەكانى خۆى ھەلدەبۆتەنرى و چۆنىش بەباشى داىان دەرتىزى تا بتوانى ھەر كەسە بەپى خۆى كارى لى بكات و بىخاتە خەو.

سەرنج دا رۆژىك لە كارگەى زانستى دەروون، لە زانستگای وىژەدا، شاگردىك ھەموو مەبەسەكانم تىگەبىشت لەو رستانەوہ كە بۆ نيازبەخشىن بەكارم دەھىنان لەگەلدا. لەگەل ئەوہبىشدا بەرەنگارى كرد. جار جارىكىش زەردەخەنەبەك دەبىگرت، كە واى پىشان دەدا، ھەستى بەھەموو فىللىك كەردووہ بۆ ئەوہى خەوى لى بھەم. لەگەل ئەوہبىشدا، كە سەرنج دا، جۆرە خاوبوونەوہبەكى تووش بووبو، ئەوہندەى پى نەچوو، چوہە بارىكى ترەوہ، بارى

به‌ره‌نگار بکردن. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو، منیش ره‌نجه‌رۆ بېم و ناچار بېم واز له نوواندنی بهیتم. که‌چی له‌و کاته‌دا که‌ خه‌ریک بووم واز له نوواندنی بهیتم، سه‌یرم کرد به‌ئاره‌زوویه‌که‌وه به‌ره‌و خه‌وتن ده‌چی. ئیتر منیش چاو وریاکه‌ره‌وه‌که‌م وه‌ستاند و وازیشم له‌ نیازه‌خشین هیتا. که‌ ته‌ماشام کرد له‌ شوینی خۆی نه‌بزووت، به‌لکو پاش هه‌ناسه‌یه‌ک، هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ خه‌وی لێ که‌وت. تا ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ خه‌ودا مایه‌وه. که‌یشته‌ سات و نیویک. به‌لام گوئی وریاکه‌ره‌وه‌که‌، واتا لیدانی (مه‌ترۆنۆم)ه‌که‌، هه‌ر له‌ کاردا بوو. بێ گومان، زۆری به‌هۆی ئه‌مه‌وه‌ بوو که‌ خه‌وه‌که‌ی درێژ بووبوووه‌.

زۆرجاری وا هه‌یه‌ که‌ نیازه‌خشین دره‌نگ کاری خۆی ده‌کات. ئه‌مه‌م له‌ کرێکاریکی ساکاری زانستگای وێژده‌دا بۆ ده‌رکه‌وت. ئه‌وه‌یش وا بوو، که‌ من به‌ئاسانی نوواندم، پاش ئه‌مه‌ی چه‌ند تاویک چاوی بریبه‌ که‌ره‌سته‌ بزێوه‌که‌ و چه‌ند رسته‌یه‌کی به‌جێشم به‌گویتدا دا. پاشان به‌جیم هیتت، بۆ ئه‌مه‌ی بچم هاوڕێیه‌کی ئه‌و بهیتم و زال بېم به‌سه‌ر مان گرته‌که‌یدا و بینیتم. چاکترین هۆ بۆ دلنیاکردنی به‌وه‌ی که‌ ئه‌ویش ده‌توانی بنوی، ئه‌وه‌ بوو که‌ هاوڕێکه‌ی خۆی پیشان بده‌م نوواندوووه‌. که‌چی تا له‌گه‌ڵ خۆمدا هیتامه‌وه‌ ژووهره‌که‌م، کرێکاره‌که‌ی یه‌که‌مان دی به‌ئاسانی هاتبووه‌وه‌ هۆش خۆی. هه‌روه‌ک به‌ئاسانی خه‌وینرا بوو. به‌م ره‌نگه‌ دووم کرێکاره‌که‌یان وا چوو هیتشکیه‌وه‌ که‌ نوواندنی مرۆف هه‌رگیز ناچیتته‌ سه‌ر. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا خسته‌مه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خه‌ریک بیت خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌ بۆ خه‌وتن. له‌گه‌ڵ لیدا زۆر خه‌ریک بووم، تا ده‌میکی دووردرێژ شته‌ بریسکه‌داره‌که‌م به‌به‌رچاویدا ده‌هیتا و ده‌برد، (مه‌ترۆنۆم)ه‌که‌یشم یه‌جگار سست کرده‌وه‌. هه‌رچی جوژه‌ نیازه‌خشینیکیش هه‌بوو له‌گه‌ڵمدا به‌کار هیتا^(۱)، که‌چی هیت نیشانه‌یه‌کی خه‌ویردنه‌وه‌ی لێ ده‌رنه‌که‌وت. به‌لام که‌ ژووهره‌که‌ی منی به‌جیه‌هیتت و چوو ژووهری کرێکاره‌که‌نه‌وه‌، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خۆی دانیشت، به‌ئاسانی خه‌وی لێ که‌وت. ئه‌م که‌ینه‌وه‌یه‌نیش وه‌ک که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که‌ی پیتشو، سه‌ری هه‌موومانی لێ سوور ما. بۆ روونکردنه‌وه‌ی که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که‌، ده‌لێین: نیازه‌خشینه‌که‌ دره‌نگ کاری تێ کرد، که‌ که‌یشته‌ کاتی خۆی کار بکات ده‌موده‌ست که‌وته‌ خه‌وه‌وه‌.

له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوو که‌ که‌چان ئاماده‌ترن بۆ نوواندن ئه‌وه‌یش بێ گومان هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ نیازه‌خشین زوو کاریان تێ ده‌کات. هه‌ندی کچ پارێزگاری خۆیان ده‌که‌ن له‌ پیاوه‌لدان (که‌ نیازه‌خشینیکی کاریگه‌ره‌ بۆ ئافه‌رت)، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا که‌ زۆر

(۱) یان: ... له‌گه‌ڵیدا به‌کارمه‌یتا.

دووباره‌ کرایه‌وه‌، کاری خۆی ده‌کات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ کۆری نوواندنی موگناتیسیدا، که‌چان به‌ئاسانی کاریان تێ ده‌کری، به‌زۆری به‌رگه‌ که‌م ده‌گرن، ئه‌وه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئافه‌رت، به‌ئاسانی برۆا به‌هه‌موو شتیک ده‌کات که‌ په‌یوه‌ندی به‌بابه‌تی نه‌یتنکارییه‌وه‌ هه‌بێ. که‌ سه‌رنجم دا، ئافه‌رته‌کان زۆر بایه‌خ ده‌دن، به‌م پێشه‌یه‌ی من. زۆرترین سه‌رنجی ورد که‌ له‌م لیکۆلینه‌وانه‌وه‌ ده‌ستم که‌وتون، ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و پرسپاره‌ په‌یتا په‌یتایانه‌ی که‌ که‌چان و ژنان لیتیان ده‌کردم له‌ کاتی فرمان بینینما.

لێره‌دا من له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌ی کچیک ده‌دویم، که‌ به‌گرنگی ده‌زانم، خۆی خه‌ریک کرد بوو به‌نوواندنی ره‌نجه‌ره‌که‌یانه‌وه‌ له‌ مالی خۆیاندا. که‌چه‌که‌ دوودل بوو له‌ کاریگه‌ری ئه‌و هۆیانه‌ی که‌ بۆ نوواندن پیتشانم دا. ئه‌مه‌ راسته‌، زۆرجار چاوی که‌وتبوو به‌نوواندنی ئه‌م و ئه‌و له‌ کارگه‌ی زانستی ده‌رووندا، به‌لام برۆای به‌وه‌ نه‌بوو، که‌ نوواندن له‌ توانایی هه‌موو که‌سه‌یکدا هه‌یه‌، باوه‌جوو له‌ توانایی خۆیدا. ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو، که‌ خۆی هیت باوه‌رێکی به‌خۆی نه‌بوو. ئه‌و وا چوو بووه‌ میتشکویه‌وه‌ که‌ نوینهر ده‌بێ خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی به‌هیز بێ ئه‌گینا که‌سی بۆ نانوینری. به‌لام که‌ ره‌نجی دا له‌ پیناو نوواندنی ره‌نجه‌ره‌که‌یدا، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ خۆشی ده‌توانی ئه‌م و ئه‌و بنوینری. نوواندنه‌که‌یشی که‌ سه‌ری گرتبوو، هه‌ر ته‌نیا به‌هۆی نیازه‌خشینه‌وه‌ بووبوو. چونکه‌ هیت که‌ره‌سته‌یه‌کی تری پێ نه‌بووبوو به‌کاریان بهیتم له‌ نوواندنیدا. له‌مه‌شه‌وه‌ تیده‌گه‌ین که‌ ئافه‌رت له‌ توانایییدا هه‌یه‌ به‌ئاسانی نیازه‌خشی بکات و، کاریکی گرنگیش له‌ کابرای نوینراو بکات. هه‌روه‌ک سروشت به‌هه‌موو هۆیه‌کی نیازه‌خشی چه‌کداری کردبیت وه‌ه‌یه‌.

هیتنی نیازه‌خشی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که‌ به‌راووردیکی ناوه‌ند نوواندنی منالان و نوواندنی گیانله‌به‌ران بکه‌ین. هه‌رچه‌ند منال ساوا بێ، له‌ نوواندنیدا هیت هۆیه‌ک کاری لێ ناکات، هۆی له‌ش و هه‌ست نه‌بێ. هه‌رچه‌ند له‌ ته‌مه‌ندا گه‌وره‌تر بێ نیازه‌خشین باشتر کاری لێ ده‌کات. هه‌مووده‌م منال و گیانله‌به‌ر، له‌ نوواندندا له‌ یه‌کتر ناکه‌ن. چونکه‌ وه‌ک سه‌رنج ده‌ده‌ین، نوواندنی گیانله‌به‌رانی ساوا، گرانتی پیتک دی له‌ نوواندنی گیانله‌به‌رانی گه‌وره‌. به‌لام منال به‌هۆی ریتگای ئه‌ندامانی له‌شیه‌وه‌، به‌ئاسانی ده‌نوینری، ئاسانتیش ده‌نوینری به‌هۆی نیازه‌خشینه‌وه‌. ئه‌وه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ منال، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌که‌موکوورپی خۆی ده‌کات له‌ به‌رامبه‌ر له‌ خۆی گه‌وره‌تردا وه‌ک باوک و دایکی و مامۆستای که‌ ده‌سه‌لاتیشیان به‌سه‌ریدا هه‌یه‌، به‌ئاسانی خۆی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی خه‌و بیباته‌وه‌.

کارتیکردنی نیازبه‌خشی له دەرروونی نوینراودا

٤

له دووی مانگی نه‌ورۆزی سالی ١٩٤٥ دا ئەم تاقیکردنەوه‌یه‌م جێبه‌جێ کرد. کچیک، (ف. ب.) ناویش یارمه‌تی دام. ئەو کەسه‌ی دەمانویست بینووتین شاگرد چیشته‌کهریک^(١) بوو، که لاییکی بیست و یه‌ک سالی بوو. که‌مه‌کی نووسین و خوتندنه‌وه‌ فیتر بووبوو. به‌لام له‌ بابته نوواندنی موگناتیسسیه‌وه‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ده‌زانی: بیستبووی له‌م و له‌و که نوینهر ده‌توانی تاگاداری شتی نه‌زانراو و پازی دەرروونی مرۆڤ و شومه‌کی ون بوو و پتوشوتیان بینی. ئەم شاگرد چیشته‌کهره‌یش بۆیه‌کا هاتبوو بینووتین، که ناوی ئەو کەسه‌ی کراسه‌که‌ی و هه‌ندێ پوولی لێ دزیسوو بۆی دهرکه‌وئ. منیش به‌هۆی لیدانی (مه‌ترۆنۆم) و چاوپرین له‌ شتی بریسکه‌داری وا که له‌گه‌ل لیدانی مه‌ترۆنۆمه‌که‌ ریک بکه‌وئ، نوواندم پاش ئەوه‌ی نوست، به‌مه‌به‌سی ئەوه‌ی که بیخه‌مه‌ باریکی دەرروونی تایبه‌تییه‌وه‌، ئەم رستانه‌م دا به‌گویتیدا: (من له‌ چیشته‌خانه‌که‌دام ئیستاکه ئیوارتییه‌ کاترمیر یانزه‌ پیشان ده‌دات. دهرگای چیشته‌خانه‌که‌م (هه‌روه‌ک خۆی قسه‌ بکات وایه) له‌سه‌ر خۆم داخست. بۆ ئەمه‌ی هه‌ندێ رۆن دهربه‌یتیم. من ئەگه‌رام بۆ کلیلی دۆلابه‌که‌. وام ده‌زانی وه‌ستام له‌ شویتیکی دووردا شاردووتیییه‌وه‌. بۆچ ژیر کاشییه‌ گه‌وره‌که‌ نه‌گه‌ریم؟ هه‌ر شویتیک گه‌رام نه‌مدۆزییه‌وه‌. ئیسته‌ گویم له‌ یه‌کیه‌که‌ له‌گه‌ل دهرگه‌وانه‌که‌دا گه‌توگۆ ده‌کات. من چراکه‌ ده‌کوژینمه‌وه‌ گویم له‌ کابراکه‌یه‌ به‌دوای مندا ده‌گه‌رێ دوودلم له‌ چوونه‌ دهره‌وه‌، نه‌وه‌ک دلم لێ پیس بکه‌ن. چاوه‌روانی بکه‌م، یان دهرچم؟ گویم له‌ دهرگه‌وانه‌که‌یه‌ بانگم ده‌کات، دلم زۆرتر داده‌خوڕی من دلنیام که ئابرووم ده‌چێ، باوه‌جوو دهرگه‌وانه‌که‌ ده‌لێ (سید) نه‌چۆته‌ دهره‌وه‌، له‌ چیشته‌خانه‌که‌دایه‌ دهرگه‌وانه‌که‌ و کابراکه‌ی تر، وا نزیک ده‌بنه‌وه‌ له‌ دهرگای چیشته‌خانه‌که‌. وا یه‌کیکیان دهرگاکه‌ لێ ده‌دا. نازانم چی بکه‌م؟ دهرگاکه‌ بکه‌مه‌وه‌، یاخود له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دهربا‌ز بيم؟ له‌ هه‌ردوو باردا پیم ده‌ووتری دز و تاوانبار، که‌چی هیشتا هیچیشم نه‌دزیوه‌. کاشکی نه‌هاتمایه‌ته‌ ناو چیشته‌خانه‌که‌وه‌ نه‌ بیریشم له‌ دزیکردن بکرا‌دایه‌وه‌. نازانم چی بکه‌م؟ خودا له‌ناو ده‌می دهرگه‌وانه‌که‌ بدات، ئەو بوو به‌هۆی ئەم شله‌ژاوییه‌م. ئەو بوو وتی له‌ مال نه‌چۆته‌ دهره‌وه‌، هه‌ر ئەویش بوو چه‌سپان‌دییه‌ دل‌یه‌وه‌ که من له‌ چیشته‌خانه‌که‌دام... به‌مه‌نده

(١) راستر: شاگرد چیشته‌خانه‌یه‌ک بوو...

وازم هینا. شاگرد چیشته‌کهره‌که‌م هۆشیار کرده‌وه‌ که سه‌رنجم دا، له‌ ده‌موچاویدا دلخۆشی دیار بوو، هه‌ستی به‌سه‌ره‌وت ده‌کرد. هه‌رچه‌ند به‌وه‌ی ده‌زانی که خه‌وی لێ که‌وتبوو، نیشانه‌ی شادمانی له‌ ده‌موچاویدا ئاشکراتر دهرده‌که‌وت. پاش تاویک گوتی: (راستییه‌که‌ی: من خه‌وم ده‌بینی. نه‌ له‌ تاریکیدا بووم نه‌ له‌ چیشته‌خانه‌دا!). نه‌یویست له‌مه‌ پتر بلتیت که‌چی زۆر خه‌ریکیش بوون له‌گه‌لی. هه‌رچه‌نده‌ نوواندنه‌که‌ مان‌دووی کردبوو، به‌لام زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌کرد.

له‌ هه‌مووی گرنگتر ئەوه‌ بوو له‌ پاش چه‌ند رۆژیک لێی دهرکه‌وت. له‌ پاش ئەم نیازبه‌خشیینه‌، له‌ کاتی نوواندنه‌که‌یدا سه‌رنجم دایه‌ ره‌وشت و کرداری شاگرد چیشته‌کهره‌که‌. له‌ پێش هه‌موو شتی‌که‌دا بۆم دهرکه‌وت که ناوه‌ند ئەو و دهرگه‌وانه‌که‌ تیکچوو، بیجگه‌ له‌وه‌ ناوه‌ند ئەو و شاگردیکی خوتندن‌گایش تیکچوو که هیچ شه‌ویک نه‌بوو دهرنگ نه‌ییته‌وه‌. که‌چی له‌ کاتی نیازبه‌خشینه‌که‌دا ناوی هیچ که‌سیکی ناسراوم نه‌برد بوو له‌گه‌ل دهرگه‌وانه‌که‌دا شه‌روشۆر له‌ ناوه‌ند دهرگه‌وان و شاگرد چیشته‌کهره‌که‌دا زۆر په‌یدا ئەبوو. شاگرده‌که‌، هه‌چ فرمانیکی له‌وه‌ پێش بۆ دهرگه‌وانه‌که‌ ده‌کرد، ئیتر له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بۆی نه‌ده‌کرد. هه‌فته‌یه‌کی پێ چوو، شه‌روشۆر له‌ ناوه‌ندیاندا توند بوو. منیش هه‌موو‌ده‌م ناگام له‌ دهرگه‌وانه‌که‌ بوو، بۆ ئەمه‌ی بزانه‌ هه‌ستی به‌رامبه‌ر شاگرد چیشته‌کهره‌که‌ چۆنی لێ دێ. که‌ سه‌رنجم دا، پیاویکی هینمی به‌سه‌زمانم هاته‌ پێش چاو. هه‌موو‌ده‌م وه‌ک راهاتبوو، ده‌یویست شاگرد چیشته‌کهره‌که‌ دلخۆش بکات، بۆ ئەمه‌ی ئەویش بیکاته‌ هاوبه‌شی خۆی له‌ پاشماوه‌ی چیشته‌کاندا، بشه‌یلتی چای له‌ چیشته‌خانه‌که‌دا لێ بنێ. لیره‌وه‌ به‌ته‌واوه‌تی بۆم دهرکه‌وت، که هۆی تیکچوونیان به‌هیچ کلۆجیک له‌ دهرگه‌وانه‌که‌وه‌ نه‌بوو. که‌واته‌، هیچ نه‌مایه‌وه‌ ببیته‌ هۆی ئەو تیکچوونه‌، کارتیکردنی نیازبه‌خشینه‌که‌ نه‌بێ.

گرنگ ئەوه‌تا که شاگرده‌که‌، له‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کید، بروای وا بوو، که هه‌رچی ده‌کات، به‌ئاره‌زووی خۆی ده‌یکات، که‌س کاری تی نه‌کردوه‌. ئەمه‌یش به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه‌، که نیازبه‌خشین له‌ نوواندنی موگناتیسیدا، ده‌چیتته‌ ره‌گ و ریشه‌ی دهرروونه‌وه‌. ده‌توانی هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ کار بکریته‌ دهررونی که‌سانی تر، به‌تایبه‌تی ئەو که‌سانه‌ی که نایانه‌وئ و از له‌ باوه‌ر و بیر و کرده‌وه‌ی خۆیان به‌یئن، چونکه‌ له‌ کاتی هۆشیاریدا، ناتوانی بخریتته‌ دل‌یانه‌وه‌ که‌ از له‌ و باه‌تانه‌ به‌یئن. به‌م ره‌نگه‌ ده‌توانین ریکای نیازبه‌خشین له‌ په‌رده‌کردنی مندالدا به‌کار به‌یئن. بۆ ئەمه‌ی واز به‌یئن له‌و کرده‌وه‌ ناپه‌سه‌ندان‌ه‌ی که

ناجی سهرنجی منالیان بۆ رابکیشری، وهک خووه نهینییه کان و هی تر. دهگونجی ئەم نیازبه خشینه له کاتی نوستنی ئاساییدا به کار بهیتن، به مهرجی له سهره تای نوسته که وه دست پێ بکات و اتا: خووه که هیشتا سووک بێ، ئەوسا که دهست پێ بکات. ههروهها دهتوانین نیازبه خشین له کاتی نوستن یا خود نواندندا به کار بهیتن، به مهرجی چاره کردنی خووی تاوانکردن. له م باره دا، وا چاکه نیازبه خشینه که له کاتی نواندندا به کار بهیتن، بۆ ئەمهی تاوانباره که بکه و یتته ژیر دهسه لاتی نیازبه خشه که وه، که نوینه ره که هه خۆیه تی. بێ گومان نوینراوه که دهکه و یتته بهر دهستی نوینه ره که، سهرنج و ئاره زووی خۆی، ههردوکیان ده نووستینی به سهرنج و ئاره زووی نوینه ره که وه. زۆرجاری وا ههیه، که بیزووی ئافرهت کارتیکی خراب دهکاته سهر مناله که ی ناو سکی. زۆرجاری وا ههیه، که به جگار خۆی ماندوو دهکات به جیبه جیکردنی ئاره زووه گران و زۆره کانی خۆیه وه، ههروهها که سانی نزیکي خۆیشی به خۆیه وه ماندوو دهکات. جا له م کاتانه دا، چاکترین شت ئەوهیه، که به هۆی نیازبه خشینه وه چاره بکری. سا یان ده بێ، ئاره زووه کانی بیزووه که ره که بزانی و له بیری بیریته وه، یا خود ده بێ بگۆری به ئاره زووانیکی تری وهها، که بتوانی به ئاسانی جیبه جی بکری.

به لام گرنگترین مه بهس، که نیازبه خشینی بۆ به کار دهیتن، چاره کردنی نه خوشییه. نیازبه خشین، کارتیکی گه ره ی کردۆته سهر له ش و دهروون، جاری وا هه بووه، که یشتۆته ئەندازه کی وهها، که ره وشت و خووی پێ گۆرراوه و گه لیک کاروباری ئەندامانی له شیشی پێ گۆرراوه. له راستیدا، نیازبه خشین له ریگی تایین و بیروباوه ره وه نیشانه ی کاریگه ری ده رکه وت، که ئەوسا که به هۆی به کارهیتانی هه ندی رسته ی پیروژه وه یا خود بابه تی تر هه ندی که س خراپه یان له دلای خویان ده کرده وه ده ره وه. ئەو کاته ی (مه سمه ر)، (*) پزیشکی ئەلمانی له م بابه ته وه دهستی کرد بوو به بلا و کردنه وه ی ئامۆژگاریه کانی خۆی، هیشتا نواندنی موگناتییسی به ریگایه کی تایینی داده نرا. ئەویش له بهر ئەوه بوو که کار پیکردنی نیازبه خشین به ده سه لاتیکی جادوو گه ری داده نرا، چونکه زانستییه دهروونییه کان هیشتا نه ناسرا بوون. نیشانه کانی نواندنی موگناتییسی

(*) (مه سمه ر): پزیشکیکی ئەلمانی بوو، (۱۷۳۳-۱۸۱۵) که سهرنجی دا موگناتیس کار دهکاته هه ندی نه خوشی، گوتی که ره سته یه که هه به ناوی نا شله ی موگناتییسی، ده توانی له چاک کردنه وه ی هه موو نه خوشییه کدا به کار بهیتن. له م بیروباوه ره دا، زۆر کهس له زۆره ی پایته خته کانی ئه روپادا دوا ی که وت.

به رازیکی نهینی و خواناسییه کی سهرسامکه ر داده نران، که به لای ئەوانه وه می شکی مرۆف له تواناییدا نه بوو په بیان پێ بیات. نواندنی موگناتییسی کاتیک گه یشته بارستایی زانست، که پزیشکه کان بروایان به وه هینا که بۆ چاره کردنی نه خوشی ده گونجی به که لک بیت.

(شارکۆ) ییش (*) توانی ئەو بارانه ی به سهر نوینراودا دین، دهسته دهسته ریزیان بکات. به لام زاناکان له وه دا به ره رچیان دایه وه. (قه نه دت) ییش (***) که زانایه کی له ش بووه دابه شکردنیکی تری هینایه پیشه وه. ناجی له بیرمان بجیتته وه که ئەم زانایه، چه ند هونه ری نواندوو له زانستی دهروونی تاکیکراوه دا.

رهنگه کرده و ی هه ره سهر سور هینهر، که له زانسته کانی دهروونیدا ده رکه وتی، ئەوه بێ که نیازبه خشین به کار هینراوه له نواندنی موگناتییسیدا. بێ جگه له وه نه جامه ته ندروستیانه ی که له پاش ماوه یه کی دووردریژ، به هۆی نیازبه خشینه وه له کاتی نواندنی موگناتییسیدا، دهست ده که ون، هه ندی ئەنجامی تربیش هه ن که ده مو ده ست ده ره ئە که ون.

په زیشک (میخائیل ماهر)، له نووسراوه که یدا (زانستی دهروونی تاکیکراوه و پیشبینی)، هه ندی ئەنجامی پیشانداوه، که له تاکیکردنه وه کانی ناو کۆری زانستی دهرووندا بۆی ده رکه وتوون، له وانه وه تیده گه ین: که ئەتوانین فه رمان بده ین به سهر ئەوانه دا که به نوستنی موگناتییسی نوینراون (به هۆی نیازبه خشینه وه)، په لوپزیان بیزویننه وه چ به و جۆره ی که خویان پیوه ی راهاتوون، چ به و جۆره ی که پیوه ی راهاتوون. بۆ وینه ده توانین به نوستوه که بلین: دهستی به رز بکاته وه، یا خود خۆی راست بکاته وه و بۆ جیبه کی دیار دیکراو پروا، ئنجا بوه ستی، پاشان بگه ریته وه دواوه، یا خود به لای چه پ و راستدا پروا... سه یر ئەوه یه ئەو که سه ی ده نوینری ئەو شتانه ی له کاتی نوسته که یا کردو ویتی یا خود پیی کراوه، هه مووی له بیر ده چیتته وه، ته نانته هه رچه ند له گه لیشیا خه ریک بین که پێ بنی له و کرده وانه ی که له کاتی نوسته که یدا کردو ویتی، پێیان لی نانی. له راستیدا، ئەم تاکیکردنه وان، ئەوه مان تی ئەگه یین که تا چ ئەندازه یه ک نیازبه خشین له کاتی

(*) (شارکۆ): پزیشکیکی به ناویانگی فه ره نسیییه (۱۸۲۵-۱۸۹۳). پزیشکایه تیی ده ماری تازه کرده وه. زۆر له وه نه خوشیانه ییش که به هونه رمه ندی ئەوه وه دۆزرایه وه، ناوی بۆ دانان. (وه رگپێ)
(***) (قه نه دت): راستیبه رست و زانایه کی له شی ئەلمانیه، (۱۸۳۲-۱۹۲۰) - (وه رگپێ).

نواندندا کار دهکاته مرؤف، چونکه مرؤفه که، بههؤی نیازبه خشینهوه ههچ کار و فرمانیکی لی داوا بکری بیانکات، دهیانکات، بی ئەمهه ئاگای له خۆی بوو بی، یان ئارهزوی کردنیانی کردبیت.

له بهرامبهر ئەم ئەنجاماندا، که په یوه نندیان به جوولەه ئاشکراوه هه به، ئەنجامانی تریش ههن، که راستن په یوه نندیان به چۆنیتی ناوه وهی له شهوه هه به. بۆ وینه، ئیمه ده توانین زۆر بکهین له هه موو لوویهک و ئاو فریدانی هه موو لوویه که وه.^(۱)

ئەم راستییە، بههؤی نیازبه خشینهوه درکهوت که له کاتی نواندنی موگناتیسیدا کراوه. هه ندی له دیده وانه کان فیر بوو بوون بههؤی نیازبه خشینهوه له کاتی خه ودا هاوړیکانیان بخه نه سه ر میزکردن. ههروه ها هه ندی له شاگردکانی خویندنگا خۆمالییه کان، توانیبوو یان نیازبه خشین بخه نه گه ر، بۆ ئەمهه له کاتی نوستنیاندا هاوړیکانی خۆیان بخه نه سه ر میزکردن. له توانای نیازبه خشیندا هه به، گه لیک کاری ناو له ش به رهه م بهیته، که نیشانه کانیان به جاریک پیکه وه درنه که ون له توانایاندا هه به: بههؤی نیازبه خشینهوه هه ندی گۆرران له له شدا بهیته بوون. له مه ییش سه رتر ئەوه به که نیازبه خشین له کاتی هۆشیاریشدا کار ئەکات. له راستیدا، له توانایاندا هه به بههؤی نیازبه خشینهوه، کار بکه یته له شی پیاویکی ته ندروست. ده توانیت وای لی بکه یته هه ست به نه خۆشی بکات. به لکو هه سترکردن به نه خۆشییه که ی بگۆریت به ده درکه وتنی سه ره تای راسته قینه ی نه خۆشی، ئەگه ر به نیازبه خشینه که ت درێژه بده یته.

به راستی، ئەوه درکه وتوه که نیازبه خشین تا ئەندازه یه ک گه لیک له نه خۆشییه کانی له ش له په ره سه ندن ده وه ستین. له راستیدا، هه رچی ده دریتته پال ئاماده کردنی گیان، ئەنجامی نیازبه خشینه. له بهر ئەوه، ئەو کابرا چاو وراوکه ره ی که له ریگای (گیان) وه، نه خۆش چاک ده کاته وه، ئەوه ده کات به مه رج له سه ر نه خۆشه که ی، که باوه ر به (گیان) بکات. هه ندی له وه که سانه ی که بههؤی نیازبه خشینه وه، نه خۆش چاک ده که نه وه، توانییان کرده وه کانی نیازبه خشین بده نه پال گیانی ئەو په زیشکانه ی مردوون. سه ر ئەوه به، ئەو پزیشکه ی هه ر نه خۆشییه کانی هه ناوی بۆ چاک ئەکرایه وه، گیانه که ی ئەیتوانی نه خۆشیی ددانیش چاک بکاته وه، دهیتوانی نه شته رکاریی وایش بکات که نه توانین به چاوی خۆمان بیبینین، دهیتوانی نه خۆشییه کانی شیره نجه و سیل و گه لیک نه خۆشیی کاریگه ری تر،

(۱) بهمانای: (الغد و بافرات الغدد).

به جاریک له ناوه ری. بهم رهنگه ده بینین، جی-کاری^(۱) نیازبه خشین له دهرووندا، له دهروونه وه درباز ده بی بۆ له شیش. ئەمه ییش گه وره ترین به لگه به که دهروون و له ش به ته واه تی پیکه وه نووساون و له به کتر جیا ناکرینه وه، وهک هه ندی له راستییه رسته کان گو توویانه.

جی-کاری نیازبه خشین له له شی نوستوودا

۵

(شارکۆ) و خویندنگای په زیشکایه تی پاریس، به لایانه وه وایه، که نوستنی موگناتیسی بریتییه له تیکچوونیکای ده مار، ته نیا له وه که سانه وه درده که وای که تووشی نه خۆشیی ده مار (هستیریا) هاتوون. هه ندیکای تریش ده لێن: نواندنی موگناتیسی کاریکی خراپ ده کاته له شی نوینراو. ههروهک ئەم خویندنگایه خه ریک بیت وای بزانی که نواندنی موگناتیسی بریتییه له نه خۆشییه ک تووشی ده مار دیت، وایه. که چی له ولایشه وه خویندنگای (نانسی)، که دیسانه وه وهک ئەو فه ره نسویه، به پێچه وانه ی ئەو خه ریکه بیچه سپینتته دلمانه وه که نواندنی موگناتیسی باریکی دهروونیه، نهک باریکی له شی (جهسته یی. ا. ب).

ئیمه ییش، به پیتی ئەوه ی که له به شی پیتوودا هاته بهرچاومان، ناتوانین بلتین نواندن، ته نیا بریتییه له باریکی له ش، یاخود له باریکی دهروون، چونکه هه ر له به ره ته وه جو پیکردنه وه ی له ش له دهروون، له توانادا نییه.

ههروهک له وه پیتش دمان، نیازبه خشین باریکی دهروونیه تا ئەندازه یه کی گه وره کار له له ش ده کات. ئیمه ییش بههؤی هه ندی تاقیکردنه وه ی نوته که له کارگه ی زانستی دهروون، له زانستگای (فونادا) پیک هینراوون، ده توانین پشتیوانیی ئەو قسانه ی پیتوومان بکهین و، جی-کاری نیازبه خشینیش له له شی نوستوودا پیتشان بدهین: به کییک هاته پیتشه وه، سکالای له ده ست خۆی ده کرد، ده یگوت هه رچه ند گه لگه ل هاوړیکانی یاخود له گه ل کچیکدا ده کات، هه ست به که موکووری ده کات. هه ر ئەو که سه، خۆشی سکالای له ده ست نه خۆشیی پزمینی توند ده کرد که ده سال ده بوو، تووشی بوو بوو، چو بووه لای گه لیک په زیشکی له ش له (مصر) دا بۆ راویژکردن. سه ری دا بوو له

(۱) جی-کاری: کار: کارتیکردن، (تأثیر).

پسپوره‌کانی لووت و قورگ. هه‌ندیکیان هیچ جی - کارتیکی نه‌خۆشییه‌که‌یان له‌له‌شیدا نه‌دۆزبووه‌وه، هه‌ندیکیشیان خه‌ریک بووبوون، ماسولکه‌کانی ناو قورگ داغ بکه‌ن، بۆ ئەمە‌ی له‌ناسکییه‌که‌ی که‌م بکه‌نه‌وه.^(١) وایان زانیبوو که‌ پۆمینه‌که‌ له‌ زۆر ناسکییه‌وه په‌یدا بووه‌ که‌ زوو هه‌ست به‌نازار ده‌کات. کاتی نه‌خۆشه‌که‌یان پێشانی من دا، له‌ پۆمینه‌که‌ بۆله‌بۆلی نه‌ده‌کرد، به‌وه‌ وازی هێنا بوو که‌ په‌زیشکی قورگ، به‌داغکردنی ناو قورگی چاری نه‌خۆشییه‌که‌ی بکات. که‌ هاتم له‌ باری هۆشیاری خۆیدا، هه‌ست به‌که‌موکوورپیکردنی لێ دوور بخه‌مه‌وه، به‌ره‌نگاریک‌کردنیکی زۆرم لێوه‌هه‌ست پێ کرد. ئنجا تیکۆشام ئەوه‌ بخه‌مه‌ میتشکییه‌وه، به‌لام که‌لکی نه‌گرت. له‌به‌ر ئەوه‌ ناچارمام، بینۆتیم و نیازبه‌خشیینی له‌گه‌لدا به‌کار به‌ینم. که‌ سه‌رنج‌م دا: پۆمینه‌ تونده‌که‌ تا ده‌هات که‌م ئەبووه‌وه، له‌ کاتی نیازبه‌خشیینی پاش نوواندندا.

جاریکیشیان گوتی: له‌ کاتی بێ فرمانیدا نه‌بێ ناپۆم. به‌م ره‌نگه‌ بۆم ده‌رکه‌وت که‌ پۆمینه‌که‌ی له‌ تیکچوونی ده‌روونییه‌وه‌ په‌یدا بووبوو. به‌لام ناسکی و زوو هه‌ستکردنی قورگی به‌نازار، له‌ تیکچوونیک‌ی خۆ - جیییه‌وه^(٢) په‌یدا نه‌بووبوو، به‌لکو له‌ ئەنجامی تیکچوونی گشتیی هه‌موو ده‌ماره‌کانیه‌وه‌ په‌یدا بووبوو. له‌به‌ر ئەوه‌ جیتی سه‌ر سوپمان نه‌بوو که‌ ته‌نیا نیازبه‌خشیینیک‌ بۆ ده‌رکردنی هه‌ستکردن به‌که‌موکوورپی، که‌ بووبوو هۆی په‌یداوونی ئەو تیکچوونه‌ گشتیییه‌ له‌ له‌ش و ده‌رووندا، به‌س بوو بۆ وه‌ستاندنی گیروگرفتی ئەو پۆمینه‌ تونده‌.

ئەو کاره‌ی ترس ده‌یکات له‌ له‌ش، به‌بێ نیازبه‌خشین چاره‌سه‌ر ناگریت. له‌ خه‌سته‌خانه‌ی (سه‌لپاترییر) له‌ شاری (پاریس) دا گه‌لێک نه‌خۆش له‌م بابه‌ته‌وه‌ به‌جاران تا‌قی کراونه‌ته‌وه‌. یه‌کێک له‌ نه‌خۆشه‌کان هاواری بوو له‌ ده‌ست ئیشیک‌ له‌ جه‌رگیا. ترسا بوو وایده‌زانی کرمیک‌ له‌ جه‌رگیا په‌یدا بووه‌ لێی ده‌خوات. پزیشکه‌کان به‌گورجی و به‌وردی جه‌رگیان پشکنی. هیچ نه‌خۆشییه‌کیان تیا نه‌دۆزییه‌وه‌. که‌چی هه‌رچه‌ند پێیان ده‌گوت: ته‌ندروسته^(٣) و هیچ نه‌خۆشییه‌کی نییه‌، زۆرت‌ر له‌ پێشووه‌ هه‌ستی به‌نازار ده‌کرد. ئەمه‌ وا بوو، تا (جۆرج دۆماس) هه‌ستی به‌ده‌رده‌که‌ی کرد. زانیی به‌هیچ چاره‌ ناگرێ له‌ ریگی

(١) ناسکی: (حساسیة).
(٢) خۆ - جیی: (موضوعی).
(٣) ته‌ندروسته: له‌ش ساغه‌.

نیازبه‌خشیینه‌وه‌ نه‌بێ. به‌م ره‌نگه‌، نه‌خۆشه‌که‌ی هێنا و نوواندی ئەوه‌یشی خسته‌ دلێه‌وه‌ که‌ نه‌شته‌رکاری جه‌رگی کراوه‌. هه‌ندێ کرمی پێشان دا و پیتی گوت ئەوانه‌ بوون که‌ جه‌رگیان ده‌خوارد. ئیتر له‌وسا که‌وه‌ نه‌خۆشه‌که‌ هه‌ستی به‌سه‌ره‌وتیک‌ی ته‌واو ده‌کرد تا ماوه‌ی سێ مانگ. به‌لام له‌ پاش ئەوه‌ جاریکی تریش ترسی تووش هاته‌وه‌ له‌ جه‌رگه‌که‌ی. هاته‌وه‌ لای پزیشک (جۆرج دۆماس)، داوای نه‌شته‌رکارییه‌کی تری لێ کرد، به‌لایه‌وه‌ وا بوو په‌زیشکه‌که‌ له‌ نه‌شته‌رکارییه‌که‌ی پێشودا جه‌رگه‌که‌ی له‌ گه‌رای کرمه‌کان پاک نه‌کردبووه‌وه‌. پزیشکه‌کانی خه‌سته‌خانه‌که‌ گوتیان نه‌دايه‌ نه‌خۆشه‌که‌. وایان ده‌زانی، هه‌ر چاره‌کردنیک‌ له‌ ریگی نیازبه‌خشیینه‌وه‌ پیک‌ بێت، تا سه‌ر، سه‌ر ناگریت و هه‌تا دیت نه‌خۆشه‌که‌ به‌نه‌خۆشییه‌ درۆکه‌ی خۆی^(١) زۆرت‌ر برۆا ده‌کات. ئەنجام به‌وه‌ گه‌بشت که‌ نه‌خۆشه‌که‌ پاش مانگیک‌ مرد.

له‌م کاره‌ساته‌وه‌ تێ ده‌گه‌ین تا چ ئەندازه‌یک‌ نیازبه‌خشین کار له‌ له‌ش ده‌کات. ئەو که‌سانه‌ی تووشی نه‌خۆشیی دین هه‌ر ئەو که‌سانه‌ن که‌ نیازبه‌خشین کاریان لێ ده‌کات، به‌لام به‌جۆریکی وا که‌ ترسیان لێ نیشتی، یاخود بیروباوه‌ری ئەم و ئەو کاری لێ کردب. ئەگه‌ر ئیتمه‌ ئەم بارانه‌ شی بکه‌ینه‌وه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ هه‌موویان له‌ کزیی ئاره‌زوو و که‌مبوونه‌وه‌ی چالاکیی ده‌روونه‌وه‌ په‌یدا بوون.

نیازبه‌خشین له‌ باره‌کانی وه‌رسبووندا کار ده‌کات، که‌ بارستایی چالاکیی ده‌روونی ده‌هێننه‌ خواره‌وه‌. له‌به‌ر ئەوه‌، پتویسته‌ مرۆف، هه‌مووده‌م خۆی بپاریزی له‌ وه‌رسبوون، ئەگینا خۆی تووشی ئەو بێ فرمانیییه‌ ده‌کات که‌ مرۆف ده‌خاته‌ سه‌ر باری نیشته‌نه‌وه‌ی بارستایی ده‌روونی. نابێ وا بزانی که‌ نوواندن هه‌ر له‌ چه‌ند باریکی تایبه‌تیدا ده‌بێ بکری. له‌ راستیدا، باره‌کانی نوواندن زۆرن. چونکه‌ نوسن بریتییه‌ له‌ نیشته‌نه‌وه‌ی بارستایی چالاکیی ده‌روونی.

ماندوووبوون، به‌هه‌موو جۆریکیه‌وه‌، روویه‌که‌ له‌ رووه‌کانی خاوبوونه‌وه‌ و نوواندن. زۆریه‌ی باره‌کانی کار تیک‌راوی، له‌ کاته‌کانی ماندوووبووندا پیک‌ دین. له‌به‌ر ئەوه‌، پتویسته‌ مرۆف له‌ کاته‌کانی ماندوووتیدا خۆی بپاریزی. ئەو کاته‌نه‌ی که‌ خه‌وی دێ، یان برسیی ده‌بێ، یاخود زۆر ماندوو ده‌بێ، نابێ سه‌ر له‌ نه‌خۆش بدات. له‌م کاته‌نه‌دا، هه‌مووی به‌رگه‌ گرتنه‌که‌ی که‌م ده‌بیتسه‌وه‌، چونکه‌ ئەمیش به‌نده‌ به‌ئه‌ندازه‌ی چالاکیی به‌هیزی

(١) واتا: به‌واهیمه‌که‌ی خۆی...

ههنگاوهکانی نوواندن

٦

لهوهوهی لهمهوپیتش پیشانمان دا، بۆمان دهردهکهوئ، که نوواندن چهند بارستایییهکی جوئ جوئی ههیه، ههروهها پیتوست نییه مرۆقهکه له هۆش خۆی چوو بیت و پرستی لئ برا بی تا پیتی بلتین خهوی لئ کهوتوه.

مرۆقیش جوئ جوئن له پلهی هۆشیاریدا. له راستیدا جیاوازی له زهرهکیدا، بریتییه له جیاوازی له پلهی هۆشیاریدا. وهک سهرنج ددههین. دانیشتوانی گهرمیهانهکان کهم جوولهترن له دانیشتوانی کویستانهکان. هههرچهنده جیاوازی له ناوهنده پلهی گهرمی لهش و پلهی گهرمی بای دهرهوه، گهوره بی، نهوهنده چالاکیی مرۆقهکه بلتد دهی بۆ نهمهی بهرگهی کار تیکردنی بای دهرهوه بگرئ، ههروهها بۆ نهمهی خۆی بسازینئ لهگهڵ نهو ناوچهیهدا که تیبیدا نهژی.

لهبهر نهوه، دهنوانئ چالاکیی دهرهوه بهچهند رێگایهک کهم بکریتتهوه. هیچ پیتوست نییه نیشتهوهی بارستایی چالاکیی دهرهوه بگاته پلهی نوستن. وهک سهرنج دراوه، ههنده گیانلهبههرانی گهوره و نهههنگهکان، بههۆی خوتوکه دانهوه، بهئاسانی دهردهست دهکرتن. ههروهها ههندهی له راکههرانی (زریی هیمن) لهوه تیگهیشتن که نهتوانئ ههندهی ماسیی گهوره بگریئ بههۆی دهست لئ خستنی سووک له ژیر سکیان، که بهوه خۆشیی و سهرهتیکیان پئ دهگات، بهلام بهو مهرحهی که نهو دهست لئ خستنه نهپریتتهوه تا ماسیهکه خاو دهپیتتهوه و دهکهوئته سهراو. که نهوه تهواو بوو ئیتر بهئاسانی یاریی پئ دهکرت، بئ نهمهی هیچ بهرهنگارییهک بکات.

ههروهها ههندهی له پهلهوههران بهدهنگ یاخود بهفیکهکردن، راو دهکرتن. نه گیانلهبههرانه ههموویان بهم جوهره وریاکههرهوانه کاریان تی دهکرت و له هیز و توانا و چالاکییان کهم دهپیتتهوه، ئیتر پرستیان دهبرئ و بهرگهیش ناگرن، خۆیان ددهندن بهدهستهوه. ئنجا نهگهر نه بارانهی ناو گیانلهبههرانه، لهگهڵ بارهکانی ناو مرۆقدا بهراوورد بکهین، نزیکیهکی رۆشمان له نهجمهکانیاندا بۆ دهردهکهوئ. دهست خستن له ههندهی جیگای ناسک له لهشدا، ههستیک بهسهروتی لئ پهیدا نهی، بهتهنشت نهویشهوه، باریکی نابهجی پهیدا دهی، سهرهتاکی له خرۆشانهوه دهردهکهوئ. نهو خرۆشانه له پیشدا له شیهوی دلخۆشیدا دهست پئ دهکات. بهلام نهگهر خوتوکه دانهکه له نهندازهبهدهر بوو، خرۆشانهکه بهلای

دهرهوه نییهوه. که نهو کز بوو، بهرگهگرتن له نهخۆشییش کز دهی. بهلام له توانیدا ههیه که بههۆی نیازبهخشینهوه، بهرگهگرتنهکه بههیز بکرت. زۆرجاری وا ههیه که مرۆق دهنوانئ بارستایی چالاکیی دهرهوه خۆی، بههۆی نیاز بهخۆ بهخشینهوه، بلتد بکاتهوه. لیرهدا باری یهکیک دهگهیرمهوه که (ناوازهگاهی فونادی یهکهمی کشتوکال له قاهره) ناردهبووی بۆ خوارووی (سودان)، بۆ پهیداکردنی ههندهی گهوهگای تایبهتی نهو ناوچانه. نهو ناوچهیه نهخۆشیی لهرزوتای تیا بلاو بووبوهوه. کهس نهیدهتوانی بچیتته نهو ناوه، بی نهمهی لهگهڵ خۆیدا (کینین)^(١) ههلبگری بۆ خۆیاراستن لهو نهخۆشییه. بهلام نیرراوهی ناوازهگاکه، بروای وابوو، که ناتوانئ بهرگهی نهو نهخۆشییه بگرئ. ههموودهه پیتش نوستن، بیری له خۆی و له هیزی لهشی خۆی دهردهوه، وای پیا رادهپهرمونه که خۆره (*کاریان لئ ناکات. له راستیدا، توانیی بگهیرئ بهناو سامناکترین کیلگهی وادا، که لهرز و تا قهلاچۆی له دانیشتهوهکانی دهخست، بئ نهمهی زبانیکی توش بی. دهشی نهوهی بگوتئ که ماموستا (ذرار) هههرچهنده له بنهچهدا سودانی بوو بهلام ههر له منالییهوه سودانی بهجی هیشتهبوو، هیشته نیش چوو بووه شوئینی واوه که خۆرهی مهلاریای تیا بلاو بووبیتتهوه. هاواریکانی ماموستا (زرار) سهریان لئی سورما بوو. زۆریهیان بروایان نهدهکرد که دهرمانی (کینین) و لهو رهنگهی پئ نییه. بهلام له راستیدا، ماموستا (ذرار) باکی نهخۆشییهکهی نهبوو. نیازبهخشینهکهی بهتهنیا بووبوه هۆی بهرگهگرتنی بهرامبهر بهنهخۆشییهکه.

زۆر کهسی تریش توانیویانه بگهنه ئامانجی وها، بههۆی نیازبهخشینهوه، که نهو راستیه دووباره دهکاتهوه. لیرهدا، دهست دهکیشین بۆ ههندهی پزیشکان که توانیویانه خۆیان له گهلیک نهخۆشیی کاریگهر بپارین، بههۆی نیازبهخشینهوه. له راستیدا، زۆر نهخۆشیی تیکچوونی دهمار ههیه، وهک ههندهی جوولهی پهیتا پهیتایی دهمار، بههیچ کلۆجیک چاری ناکرت، بههۆی نیازبهخشینهوه نهی که له کاتی نوواندن موگناتیسیدا دهکرت. ههروهها بۆ خاوکردنهوهی ئازاری نهخۆش له دهست نهخۆشیی (مانیا) نیازبهخشین بهکه لک دی، بهو مهرحهی بتوانئ نهخۆشهکه بنوئرت. لیرهوه بۆمان دهردهکهوئ که نیازبهخشین تا چ نهندازهیهکی گهوره کار له بارهکانی لهش دهکات. نیازبهخشین تیغیکی دوو دهمه، نه توانئ زیان بهخشی دهنوانئ که لک بهخشی.

(١) کینین: جوهره بیهک بوو جارن بهکار دههینرا بۆ چارهکردنی نهخۆشی لهرزوتا.

(* خۆره: (میکرۆب) -وهگرت-

دلته ننگیبه وه دهچی. نجا نه گهر خوتوکه دانه که زوری پی چوو، وای لی دی بهرگه هیچ شتییک ناگری، ماسولکه گوشراوه کان همموو دهرته پهرن، نهوساکه یش میز دیت و فرمیسکیش دهرژی. خو نه گهر خوتوکه دانه که، له وه یش زورتی پی چوو، دوور نیبه که بیی به هوی له هوش خو چوون، یا خود مردن جا له مه وه نه نجامیکی گوره مان بو دهرده که وی: نهویش بریتیه له په یوه ندی دل خروشان به باره کانی نواندنه وه، له گه ل جوره لیکچوونیک له ناوند ههر دوو کیاندا له بابت نه نجام و چی - کاره وه که له چالاکی دهروو نیدا دهرته که ون. نهو نه نجام و چی کاره له په ککه و تنه دا دهرته که وی که مرؤقی دل خروشاو، تووشی دی. نه ته وه له کاره ساتی روظانه ی خویدا نه مه ی بو دهرکه وتووه. وه ک سهرنج دهره دین زور له لاوه کان، که بیان هوی کار له دلی کچیک بکن، راسته وخو قسه بیان ناراسته ناکهن، له ترسی نه وه ی دلین بره نجی و تووره بن. چونکه کچ هم موو ده م خوی دهر پاریزی و به دل دهره وی په یوه وی نهو ناموژگار بیانه بکات که هم موو به یانی و نیوار تیه ک له خیزان و که سوکاری گوی لی ده بی. نهو لاوانه، به گمه و پیکه نیبیکه وه نه بی ده ست ناکهن به گفتوگو کردن، نهویش ههروه ها ده بهاویژن بی نه مه ی قسه که به ره و پرووی کچه که بکن. نجا که زانیان گمه که بیان کاری کردو ته دلی کچه که و پیکه نی، ده موو ده ست، ده ست ده که ن به بیاهه لدانی و نواندنی سهر سورمانیان له جوانی. گه لیک جار نه پیا به لدانه کار له دلی کچه که ده کات. پروا به قسه بیان ده کات و هه ست ده کات به دل خروشانیک به رامه بیان، له گه ل ناماده بیبه ک بو دواکه وتنی قسه بیان. به م رهنگه، ده توانین پیکه نین هینان و دل خوش کردن، به باریکی کزی دابنین، که له گه لیک روو وه له باری کزی نواندن نه کات بو نوینراوه که، ههرچه نده نهو که سه ی ده هینرته پیکه نین یا خود دلی خوش ده کری، ناگای له خو به تی و هوشیار شه.

سهرده میکی تریش هه یه، له باری نواندن ده کات. نهویش سهرده می خهم و خه فته، به تاییه تی لهو کاتانه دا که گر ده سین له دلدا، که پیی ده لنین (میلانکولی) یا خود ره شه خه فته. له م باره دا، نه خو شه که ههر شتییک بیین، ده موو ده ست کار له دلی نه کات ههروه ها به ناسانی کار نه کریتته بیر و هوشی. نه م باره، له باره که ی پیشو، له نوسان نریکتره و اتا له باری دلخوشی. چونکه ره شه خه فته، بریتیه له کزی دهر وون و دلگوشراوی و گوشه گیری و بیر له خو کردن وه. نه م نه خو شیه، نیشانه کانی نه وه یه: که جوو له ی نه خو شه که سست نه بی و کرده وه کانیسی ناساز دهن، بی ری و چی دهن. تکایه، خوینده وار ریگام بدات، به م بو نه یه وه په یوه ندی ناوند نواندن و دل خروشان و نوستنی،

که مییک بو روشن بکه مه وه. بابه ته که، ههرچه نده سهر به زانسته، به لام خهریک ده بم تا پیم نه کری به ناسانی پشانی بده م.

ناوچه بلنده کانی له شی مرؤف که سهریه رشتی چالاکی و ره وشتی نه کهن، ههر له و چینه خانوانه ده کهن که ههریه که بیان دهر و انن به سهر نهو چینه دا که له ژیر یانه وهن. ههریه که بیان، فرمانیکی هه یه، جیبه جی ده کات، چینی ههره سهره وه بیان، فرمانه که ی نه وه تا ساردی و گهرمی ناراسته بکات و سهریه رشتیسی بکات. همموو چینه کان له ژیر دهستی چینی ههره سهره وهن. ههر نه وه که ریکیان نه خات و یه کیان نه خات تا پیکه وه همموو فرمانه کان به باشی بیه نه سهر راسته وخو له ژیر ناوچه ی سهر وودا، ناوچه یه کی تر هه یه، پیی ده لنین (تهختی بینایی)، فرمانی نه وه یه سهریه رشتیسی ژیانی سوژ و دل خروشان بکات. ناوچه ی سهر وودا، فرمانی ههره گهره ی نه وه یه: که سهریه رشتیسی ناوچه ی دل خروشان بکات و نه هیلی توندی و تیژی بکات و فرمانه که یسی راست بکاته وه. جا لهو کاتانه دا که ناوچه ی بالا له ناو ده چی، سهریه رشتی له سهر ناوچه ی دل خروشان نامینی، نهوساکه به که مترین هو به هیز ده بی. نهویش لهو تا قیکردنه وانده دا دهرکه وتووه، که له سه گدا جیبه چی کراوه. له باره کانی نوستنی ناساییدا، ناوچه کان همموو له یه ک جوو ده بنه وه په کیشیان ده که وی له فرمان کردن. هوشیار بییش له خه و، بریتیه له یه کگرته وه ی نهو ناوچانه و تازه بوونه وه ی چالاکیان و یارمه تیدانیا بو یه کتری، بو نه مه ی مرؤقی زبندو و به ستنه وه به جیهانی دهره وه. له پاش هوشیار بوونه وه له خه و، هه ندی جار ناوچه ی بالا، له چالاکیدا، له ناوچه کانی تر دوا ده که وی ناوچه ی دل خروشان، هیچ سهریه رشتیه کی به سهره وه نابج نهوساکه دل خروشانه که ده گاته نهو په ری خوی، مرؤف لهو کاتنه دا دلی ناسک ده بیته، له هیچه تووره ده بی. ههروه ها زوری به بابه تی سهرخوشی وه ک به نگ و مه ی، نهو که سه ی ده یانکیشی یان ده یانخواته وه، وای لی نه کهن به ناسانی دلی بخروشی، سا نایا به خو شی دلی بخروشی یان به ناخوشی. سهرخوشه که جاری و هه یه، له گمه و گه پدا له نه ندازه تی ده په ری، جاری وایش هه یه ده گری و ده لاوینته وه و دل ته نگ ده بی، به بی نه مه ی شتییک پرووی لی دابج.

له راستیدا، نهوی له نوسان و نواندنی ناساییدا پروو ددها، نه وه یه که نهو دوو ناوچه یه له یه ک دهر تراژین و فریان به سهریه که وه نامینی، نهوساکه یش نه نجام به وه ده گات که باره کانی دل خروشان دهریکه ون له گه ل کزی ناراسته یی ناره زوودا. به پیی پله ی نهو تراژانه ی که تووشی ناوچه کان دیت. ده توانی ههنگاوه کانی نواندن پشان بدرین.

زانبار (ماک دۆگال) له نیازبه خشینه که ی له مه ر (فرۆید) ی کۆلیبووه، که له بابته شیکردنه وه ی دهروونه وه گوتبووی، پاشان بۆی ده رکه وتبوو که تا چه ئەندازه یه ک کۆمه لایه تی له باریدا هه یه مرۆف و الی بکات که نیازبه خشین کاری تی بکات. (فرۆید)، زوو کارتی کردنی مرۆفی له ناو کۆمه لدا، به وه لیک ده دایه وه، که له بهر نیازبه خشین کۆمه له که یه بۆ ئەو مرۆفه. به لām (ماک دۆگال) هه ر به م لیکدانه وه یه وازی نه هینا گوتی: باری دل خروشان به سه ر کۆمه لدا زال ئەبی، ئەوساکه دل خروشانه که، ههروهک دهردیک دابکه وئ، له م که سه وه ئەگات به و که سه.

هه ندئ له پیتشه واکان، ئەم باری کزییه یان خسته گه ر بۆ که لکی خو یان، که له روویه که وه له نوواندنیکی سووک ئەکات، بۆ ئەمه ی چیان بوی بچیتته دل و هوشی کۆمه لانه وه، له سو ز و له بیر، به هۆی نیازبه خشینه وه ده ربیرن.

هه ر له بهر ئەمه بوو، که (گۆیلز)،^(۱) زۆر به ته نگه وه بوو، گه و ره ترین ژماره ی مرۆف کۆ بکاته وه له بهرده م (هیتله ر) دا بۆ ئەمه ی گوی له وتاره کانی بگرن. ئەو شیوه ئەندازه یییه ساکارانه وه ک چه لپای هه لگه راوه (*) و رووناکییه به هیتزه کان. که جیگای کۆبوونه وه کانیا ن پێ ده رازانده وه، یارمه تیییه کی به هیتزیان ده دا له که مکرده وه ی بارستایی چالاکی کۆمه له کاند، ئەوساکه به رگه گرتن که م ده بووه وه، کار تیکردنی شیای به ئاسانی پیتک ده هات.

له کۆبوونه وه ئایینییه کاند هه ر له خۆیه وه ئەم کار تیکردنه پیتک ئەهات. هه ندئ دهسته، دو که ل و بۆنی خو شیای به کاره هینا، بۆ ئەمه ی دلنیا بن له کار تیکردنی ئامۆژگارییه کانیا ن له دل و هوشی گویگره کاند. زۆر له پارانه وه و نزاکان، له شیوه ی گۆرانیدا ده خویندرانه وه. ئەوه یش ئاشکرایه، که هه ندئ له ئایینه کان ساز و ئاوازیان به کارهینا وه، بۆ گه یشتن به م ئامانجه. له باری ده نگه کاند ئەو کار تیکردنه به ئاشکرایه ده رده که وئ. ده رویتشه کان له بابته ئەو شتانه وه که ئەیانین و ئەو ژیا نه وه که ده ژین. زۆر شتیان گپرا وه ته وه، که سه ریا ن لیبی سو پما وه. به وانه هه موویان ئەگوت: ده رکه وتنی خودا و له ناوچوون. که چی راستیییه که ی ئەوانه بریتین له جو ره باریک که هه نگا وه کانی نوواندن پیتشان ده دن.

به لگه بۆ راستیی ئەم قسه یه ئەوه یه، که هه ندئ دهسته ی ده رویتشه کان، گه یشتوون به ئەندازه یه کی وه ها که هه ندئ کار و فرمان به جی بهین بۆ ئەمه ی راستیی نه مان و له ناوچوونیا ن بۆ ده رکه وئ.

دهسته ی (عیسا زاده) کان له (مه راکیش)، ئەچن له شی مرۆف ئەوپه ری ئازار ده دن و به چه کی هه ره کوشنده وه به رهنگاری ده بن، که چی مرۆفه که ئاهیک لئ نایه ته ده ره وه و نرکه یه کی بۆ ناکات. به لām مرۆفه که ئەم شتانه له خۆی ناکات، تا هه لپه رکیییه کی توند نه کات، له سه ر ساز و ئاوازیکی ترپه داری به هیتز. کاتج که هه لپه رکی گه یشته ئەوپه ری، مرۆفه که ده ست ده کات به ئازاردانی خۆی. ئەو کرده وانه ی ده رباره ی خۆی ده یانکات، به لگه ن بۆ ئەوه به ته واری هوشی به خۆی نه ما وه.

ئەم دهسته ده رویتشانه، هه ست پێ نه کردن و به خو نه زانینی مرۆفه که یان وه ها لیک ده دایه وه، که هونه رمه ندیییه کی خواناسانه یه له لایه ن سه رۆکی رپچکه ئایینییه که وه نوینرا وه، وایان داده نا، که له هوش خۆچوون و له ناوچوون، له ئەنجامی ئەو گۆرانییه پیرۆزه وه یه که ده یانگوت.

له پاش ئەمانه، هه موویان، ده توانین نوواندن بخه ینه ناو سی هه نگا وه وه.

یه که م هه نگاویان: باری دل خروشان و وه نه وزدان و بزوتنه وه ی نوستنه.

دوو هه نگاویان: باری له هوش خۆچوون و نه مانی هه ست پیتکردنه.

سپیه م هه نگاویان: باری په قبوون و به خو نه زانینیکی ته و او ه.

به لām باری په شه خه و یا خود مۆته که، بریتیییه له باریکی کزی ده موده ستی، مرۆفه که له توانیدا نامینتی جوولته ی به ئاره زوو، جیبه جی بکات. مۆته که، به زۆری نیشانه یه که له نیشانه کانی ماندوویتیی ده مار.

(۱) گۆیلز: وه زبری راگه یانندی حکومه تی ئەلمانی هیتله ریی.

(*) : چه لپای هه لگه راوه: (الصليب المعقوف) - وه رگپه ر-

ساز و ئاواز و نوواندن

۷

وهك سهرنج ئەدری، جوړه ساز و ئاوازیك ههیه، له گهڵ شارستانیتیدا بلاو دهبیتهوه. سا ههر له بهر ئهوهیه که هۆلی گهوره گهورهی وا دروست کراوه، بۆ گوئیگرانی ساز و ئاوازی پیشینان، که ههزاران کس نهگرن. پروایشم وایه که دواړوژی ساز و ئاوازی کوڼ^(۱) گهورهتری لى دى له رابردوی. ئیمرۆکهیش، رادیو، دهستیکی بالای ههیه له بلاوکردنهوهیدا.

رهنگه خویندهوار سهری سوږ بیتی لهم وتاری ساز و ئاوازهمان که بهبۆنهى نوواندنهوه نهیدهین. له راستیدا، کس ههتا ئیستا پهی بهکاریگههیبی ساز و ئاواز نهبردبوو، له وربایی دهرووندا. بى گومان، ساز و ئاواز، کاریکی بهجگار گهوره دهکاته دهروون. ئەگهه وانهبوایه، کس فرمانی خوێ بهجی نهدههیتشت لهگهڵ راباردنهکانی تریدا، تهنیا بۆ ئەمهى خویشی له ساز و ئاواز ببینی. سهیر ئهوهیه، ئەم رازه له زۆریهى مرۆف شارراوه بى، تهنانهت له خاوهن ساز و ئاوازهکان خویشیان.

ههندی له زاناکانی خوئاسین، خهريکبوون له کاریگههیبی ساز و ئاواز بکوئنهوه له دهرووندا، بهلام کار تیکردنی ساز و ئاواز له چالاکیی دهرووندا، ههروهها پهیوهندی ساز و ئاواز بهنوواندنهوه، دوو بابهتن، کس ههتا ئیستا لیبی نهکوئلیونهتهوه. رهنگه گرنگترین دۆزراوه، که بتوانی له کوږی زانستی خوئاسیندا، ناوئوس بکری، بریتی بى له پهیوهندی ساز و ئاوازی پیشینان بهوربایی و چالاکیی دهروونهوه.

بۆ وینه هیچی پى ناوی، ئهوه نهبی، سهرنج بدهیته خوئ، که گوئ له پارچه ساز و ئاوازیکی (موزارت)^(۲) دهگریت. دهبینیت دهروونت ههست بهسرهوتیکی گهوره دهکات. ئەو ماندوویتییهیش که دلی تهنگ کردبووی، ورده ورده نامینی.

له راستیدا، ههندی باری نهخویشی دهروونی وا ههن، که دهتوانی، بهئاسانی چاره

(۱) مه بهستی: موسیقای کلاسیکیه.

(۲) فۆلفگانگ مۆتسارت (۱۷۵۶-۱۷۹۱) موسیقا زانیکی بلیمه تی نه مساییه، به دهست ناحهزان و سهپلهیی کۆمه له که بههوه ههر به جوانی سهری نایهوه، له ساکارهکانی: شایه کهی فیکارۆ، شمشالی ئهفسوناوی، دۆنخوان، جگه له پارچهی ئایینی و سیمفۆنیای بهرز که نمونهی بهرزى داهیتانن له دنیای هونهری موسیقادا.

بکری. ئهوهی که له (فارابی) یشهوه^(۱) بۆیان دهگێراینهوه و به قسهی پروپووجمان دههاته پیش چاو، یاخود به قسهی زل کراو، وا ئیمرۆ هاتۆته دی و ئهه بنچینهیهی لهسهری دامهزراوه، میتشک تیبی دهگات.

زانای خوئاسینی ئیتالیایی (گه مه للی)، سهرنجی داوه، که ئهوه کهسهی بیته ژووریکهوه کاتر میتیکى دیواری تیا بى، له رهه هه ناسه دانه کهی له پاش تاویک دهگورری. ههروهها سهرنجی داوه: له رهه هه ناسه دانه کهی جاری وا ههیه کهم دهکات، جاری وایش ههیه زۆر دهبی. بهلام ئهوی گرنگه، ئهوه تا که له رهه هه ناسه دانه کهی به پیتی لیدانی کاتر میتیکه دهروا. ئنجا که ساز و ئاواز کار بکاته چالاکی، ئهوه له ریگای هه ناسه دانه وه پیک دی. ساز و ئاواز، به پیتی گورجیبهی له رانه وه کهی، یان دلخۆش دهکات، یان دلتهنگ دهکات. ساز و ئاوازی خهفه تدار، ئهوهیه که بارستایی دهروون ده نیشینیتهوه، و اتا دهروون کز دهکات. ساز و ئاوازی دلخۆشکهر، ئهوهیه که مرۆف بخاته سه ر وربایی و جووله. ساز و ئاوازی له شکر، به شیهوه کهی ئاشکرا تر په داره. ئەو له گهڵ رۆیشتن ئهروا. له بهر ئهوه پیمان گوتوه (مارش) که واتاکه ی گهران یاخود رۆیشتن دهگریتهوه. ئیمه دهبینن، له شکرهکان له رۆیشتنیاندا، تووشی ماندوویتی دهبن، جا لیتهوه فرمانی ساز و ئاواز دهست پى دهکات، که هه رچی ماندوویتییه ک هه بى نایهیتلی و له شکره کهیش دهخاته گه ر بۆ ئه مهی ریگایه کی دریتتر بپرن.

مه بهسی گرنگمان لهم هه موو بابه تانه ئه وهیه، که په یوه ندیبی بارهکانی دهروون به ساز و ئاوازهوه دهربخه یین. له سه ر هه ندی نه خویشی ره شه خه فته، چه ند تا قیکردنه وه به کم جیه جی کرد. قه وانه پر جو شه کهی (لا دۆسیا مازوکا) و ره وتی (ناترپۆلی) م دا به گوئیاندا، کابرایه کی ئه رمه نیان له ناودا بوو، ناوی (نۆبار) بوو، ئاره زوویه کی زۆری نوواند بۆ رۆیشتن، که چی له وه پیش نهیده ویرا ببزویتهوه. نه خو شه کانی تر، ساز و ئاواز هه م له کاتی نوواندن موگناتیسیدا، هه م له کاتی نوستنی ئاساییدا کاری تی دهکردن.

(۱) (ئهبو نصر محمه د فارابی) له (فاراب) ی تورکستان له دایک بوو و له ۹۵۰ک له دهبه شق کوچی دواپی کردوه، له به غدا و حه ران خویندوویه و ماوهیه له لای (سه یفوله وه لى حه مدانی) له حه له ب ژیاوه، نازناوی (ماموستای دووه م) ی دراوه تی دوا ی ئه رستو، له مه زترین فه یله سو فه کانی ئیسلامه، له بیکاری و موسیقادا وینه ی کهم بووه، به ناوترین نووسراوی: (کوکردنه وه ی هه ردوو حه کیمه که) که دهیه وئ رای ئه فلانون و ئه رستۆ لیک نزیک خاته وه، (کتیبه گه وره کهی موسیقا)، (آراء المدینه الفاضله) و زۆری تر.

کچیکم له باریکی سهیردا چاوی پی کهوت: هه‌رگیز قسه‌ی بۆ‌ئده‌کرا، هه‌موو جارێک ده‌یویست به‌ده‌ست قسه‌ی دل‌ی خۆی پیشان بدات، به‌لام پیتی نه‌ده‌کرا. هه‌رچی‌یه‌کی پی ده‌کرا، ئه‌وه بوو بگری و ماسولکه‌کانی ده‌موچاوی به‌ وشکی بمینیتنه‌وه چه‌ند جارێک نوواندم. له‌ کاتی نوستنیدا، نیازم پی‌ ده‌به‌خشی. هه‌ندێ جارێ وا هه‌بوو، به‌سووکی سه‌رپێکی ده‌بزواند که به‌ناوی خۆیه‌وه، (مارسپیل)، ناوم به‌یتنايه. به‌لام که چه‌ند جارێک ساز و ئاوازم دا به‌گویتیدا، له‌ کاتی نوستنیدا سه‌رنج‌م دا بزووتنه‌وه‌یه‌کی ناچاربی و ده‌بزووتنه‌وه، که له‌ هی نوستوو بکات، خیزانه‌که‌ی و منیش، هه‌ردوو لاما، له‌مه سه‌رمان سوپ ما. چونکه‌ چاوه‌روانی ئه‌وه نه‌بووم، که بزووتنه‌وه‌ی وای لی بووه‌شیتنه‌وه که له‌گه‌ڵ ساز و ئاوازه‌که‌دا رێک بکه‌وی. ئه‌م تاقیکردنه‌وانه‌م له‌ مالتی کچه‌که‌دا ده‌کرد. پرسم به‌خیزانه‌که‌ی کرد، که بیگویننه‌وه بۆ کارگه‌ی زانستی خۆناسین، له‌ زانستگای وێژه، بۆ ئه‌مه‌ی هه‌ندێ له‌ شاگرده‌کان له‌م باره‌ تێ بگه‌ن. به‌لام رینگایان نه‌دام. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان ری دام که چه‌ند شاگردیکی کچ، له‌وانه‌ی که خه‌ریکن له‌ خویندن ببنه‌وه، بۆ یه‌ک جار بیبین. پر به‌دل ئه‌مویست تو‌ماریکی سینه‌مایه‌ی ئه‌م باره‌ تاقانه‌یه‌ بگرم، به‌لام که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی شه‌روشۆر پیتی ئه‌وه‌یشیان نه‌دام. پاشان بزووتنه‌وه‌ی کچه‌که‌ گۆررا و گه‌شه‌ی کرد، تا به‌ره به‌ره وای لی هات که بتوانی جوانترین بزووتنه‌وه‌ بیزووتنه‌وه.

له‌ هه‌ردوو چاوی کچه‌که‌دا، جوژه خیلێیه‌کی که‌م هه‌بوو، بۆ زوو نوواندن به‌که‌لک ده‌هات، به‌هۆی بزواندن گلینه‌کانیه‌وه به‌جو‌رپێکی وا که له‌گه‌ڵ له‌ره‌ی (مه‌ترۆنۆم)ه‌که‌دا جووت بی. به‌لام له‌وه ده‌ترسام به‌هۆی نوواندنه‌که‌یه‌وه خیلێیه‌که‌ی زۆرتری لی بی. یاریده‌ده‌ره‌که‌م (فه‌رناند باسان)ی کچ، خه‌ریک بوو زیانی ئه‌نجامی ئه‌مه‌م تێ بگه‌یتنی، که‌چی ئه‌وی پرویدا پینچه‌وانه‌ی راوێژی ئه‌و ده‌رچوو، که سه‌رنج‌م دا خیلێیه‌که‌ی هه‌تا ده‌هات که‌م ده‌بووه‌وه، پاشان به‌یه‌جگاری نه‌ما. پاشان بۆم ده‌رکه‌وت، که خیلێیه‌که‌ی له‌وه‌وه په‌یدا بووبوو، که له‌ بزووتنه‌وه‌ی گلینه‌کانیدا رینکوپێکی نه‌بوو. ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه په‌یدا بووبوو که رینگا شاره‌وه‌کانی هه‌ست به‌خۆکه‌ری بینایی ئازاری پی گه‌یشتیوو. تیکچوونه‌ گشتییه‌که‌یشی له‌ تیکچوونی بزووتنه‌وه‌ی رینکۆله‌کانی ناو سکی په‌یدا بووبوو. پاشان بۆم ده‌رکه‌وت که ساز و ئاواز دان به‌گویتیدا، له‌ کاتی نوواندندا، کاری کرد بووه‌ که‌لپه‌لی ده‌ماره‌کانی به‌هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه: به‌شی ئاره‌زوو و به‌شی ناچاری.

به‌لام کار تیکردنی به‌ر ئاوه‌ژووی ساز و ئاواز، که له‌گه‌ڵ هینه‌که‌ی پێششودا به‌راوورد بکری، زۆرتتر په‌ره‌ی سه‌ندوو. ئه‌وه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که زۆریه‌ی مرۆف، تووشی ده‌مار

توندی و زوو تیکچوون دین. له‌به‌ر ئه‌وه پیتوستیان به‌جوژه کزکردنه‌وه‌یه‌کی ده‌روون هه‌یه، بۆ ئه‌مه‌ی هه‌ست بکه‌ن به‌تارام و بی ده‌نگی. له‌م بارانه‌دا، ئه‌و که‌سانه‌ خۆیان دوور ده‌خه‌نه‌وه له‌ هه‌موو شتیکی که بزووتنه‌وه‌ی تیا بی. له‌ راستیدا، زۆر جوژه ساز و ئاوازی کۆنی وا هه‌یه، که ئه‌م ئاره‌زووه‌یان به‌یتنه‌وه‌ی جی. ئه‌وانه‌یش ئه‌و ساز و ئاوازه‌ن که درێژه به‌ئاوازه‌کانیان ده‌دری. نه‌خۆشه‌که‌ خۆشی هۆگری ئاوازه‌که‌ ئه‌بی، ئه‌وساکه‌ هه‌ناسه‌که‌ی درێژ ئه‌بی، وه‌ک له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌ی (گه‌مه‌للی)دا چاومان پی که‌وت. ئنجا درێژی و قوولیی هه‌ناسه، نیشانه‌یه‌کن بۆ نوستن. چونکه‌ نوستوو، خه‌ریک ئه‌بی، هه‌ناسه‌ی خۆی درێژ بکاته‌وه. زۆرجاری وا هه‌بووه، که هاو‌رپیکانم بانگ کردۆته‌ ماله‌وه، بۆ گوێ گرتن له‌ قه‌وانه‌ هه‌مه‌رهنه‌گه‌کانی ساز و ئاوازی کۆن، سه‌رنج‌م داوه، ساز و ئاوازه‌ هه‌ناسه‌ درێژه‌کان وه‌ک (سیمفۆنیه‌کانی ئیلگار)، وای لیکردوو، ژوو‌ره‌که‌ به‌جی به‌یتن، چونکه‌ پیتیان وه‌رس ئه‌بوون و وه‌ه‌وزیان پی ده‌دان. مرۆف، زۆرجاری وا هه‌یه، که نایه‌وی بنوی. ئه‌مه له‌ناو گیانله‌به‌رانیشدا ئه‌بینی، کاتی که ئه‌مانه‌وی به‌زۆر بیانوتین، له‌سه‌ر شتیه‌ی نوواندن مۆگناتیسی. به‌ره‌نگاریکردنی که‌رویشک به‌ئاشکرا ده‌رئه‌که‌وی به‌رامبه‌ر به‌خه‌و، له‌و کاته‌دا که ده‌مانه‌وی به‌بارپێکی وادا دابنیتن که چالاکیی خۆی ون بکات.

له‌ راستیدا، هه‌ر که‌سپیک گوێ له‌ سیمفۆنیه‌کانی (ئیلگار) بگری، هه‌سته‌که‌ی له‌ هه‌ستی که‌سپیک ئه‌کات که‌ خه‌م و خه‌فه‌ت و دلته‌نگی پی گه‌یشتی. سیمفۆنیه‌کانی (فاگنه‌ر)یش، به‌م ئه‌نجامه‌مان ئه‌گه‌یتن. به‌هه‌موو ره‌نگ، ده‌توانی مرۆفه‌که‌ را به‌یتنی به‌گوێ گرتن له‌م جوژه ساز و ئاوازه. هه‌روه‌ها ئه‌توانی له‌ کاتی نوستنیدا نوستی مۆگناتیسی بی یاخود نوستی ئاسایی، بدری به‌گویتیدا. چونکه‌ کاریکی گرنگ ده‌کات له‌ ده‌ماره‌کان. له‌ پاش تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک، که له‌ (پۆرسه‌عید) له‌ سالی ۱۹۴۳ به‌سه‌ر خۆمدا هیتام، ئه‌و راستییه‌م به‌ته‌واوه‌تی بۆ ده‌رکه‌وت. که‌وتبوومه‌ ده‌مار کزییه‌کی یه‌جگار تونده‌وه، به‌هۆی خۆماندووکرده‌وه‌ له‌ ئاماده‌بووندا بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی (ماجستیر). وا ری که‌وت له‌ میوانخانه‌که‌دا، سیمفۆنی دووهمی (ئیلگار)م چاوی پی که‌وت. پیم گوتن پیم بده‌ن بۆ گوێ لی گرتنی، خاوه‌ن میوانخانه‌که‌ سه‌ری سوپما بوو له‌وه‌ی که دل‌م چوو بووه سه‌ر ئه‌و سیمفۆنییه‌. به‌لام زۆرتتر سه‌ری سوپما، که هه‌موو رۆژ رووم لی دهن، هه‌ر ئه‌و سیمفۆنییه‌ خۆم بۆ لی بداته‌وه، له‌ ته‌نشت ئه‌و ته‌خته‌ درێژه‌وه، که له‌سه‌ری پال ده‌که‌وتم و ئه‌که‌وتمه‌ ناوه‌ند خه‌و و هۆشیارییه‌وه^(۱) پاشان ده‌که‌وتمه‌ خه‌ویکی گرانه‌وه، که‌چی که

(۱) راستتر: ده‌که‌وتمه‌ گورگه‌خه‌وه‌وه.

خه بهرم دهبووه، ههستم بهلهش خوښييه کي گهوره دهکرد. ئيستاييش له بيرمه، که جارتکيان له سهر ناوازي هم سيمفونييه، خهوم لي کهوتبوو، له خهومدا که زور بهلامهوه خوښ بوو، بووبوو به بالنده يک ده فريم به ناسماندا پاشان بهره بهره دنه شتمه وه تا گه شتمه سهر زهوي. سهر نه وه به زور کهس که گوتيان له ناوازي نه چراوي يهک له دواي يهک نه بچ، له شپه يه کي تر په داردا، به لاي ههستېکي وهک نه وه ههسته ي مندا ده چن.

له (قاهيره) يشدا ديم هه ندې له وانه ي گيان ده هيننه به ره و رو^(۱)، بو نو اندن ساز و ناواز به کار ده هين. نه وانه جوړه ساز و ناوازيکي روژ هه لايي تاييه تي، به کار ده هين که گورانبيان له گه لدا نه بچ، وهک (فرحه) کهي (محمد عبدالوهاب) قه وانه کان چن د جارتک ده خرينه گه ر. له و کاته دا موژ هه که، که (به رده ست) ي پي ده لين، له سهر ته ختيکي دريژ راده کشي. له پاش تاويک مرخه مرخ خه وي لي ده که وي. پاشان نوينه ره که به هوي نياز به خشينه وه هه ندې قسه ي لي نه پرسې، وهرام نه داته وه، هه ندې بز ووتنه و هيشي لي نه وي، بزي جيبه جي نه کات.

په يو ه ندي نو اندن به خو ښ نه و دي بير ه وه

۸

خو ښ نه و دي بير يا خود بير بازي وهک (کو مه لي زانستي خو ناسيني گه شه پي دراو) ناوي ده بن، بابه تيکي گرنگه له بابه ته کاني زانستي خو ناسيني نوې. من بو به کا دهستم کرد بهم ليکولينه و هيه، چونکه (فه رناند باسان) هه زي پي ده کرد. چونکه نه وه هه مو ودهم له وه ده تر سا، که نه و باره نو اندنانه ي به ده ستمان ده که ون نو ستنی ته و او نه بن. له گه ل نه وه يشدا که زور به توندي به رهن گاري نه وه ي ده کرد که نو ښ را وه کان به نو ستو وي زور بښنه وه، به لام به تنگ نه وه وه بوو که بزاني نو ستنه که تا چ نه دنازه يهک قول ه، بچ نه مه ي به وه واز به ښي که جار جاره له نا کا و به سو وکي نو ښ را وه که هوشيار بکري ته وه بو نه مه ي بزاني چي له ده ست ده وه شپته وه. پيش نياز م وا کرد که له نو ستو وه که هه ندې پرس بکري له و پرسانه ي که گيان ناماده که ره کان، له رو وي چه و اشه گه ربه وه ده يکه ن، بو نه مه ي وهرام ي و ايان ده ست بکه و ښي که سهر ي بچ و سهر ي لي سو ر بښي.

نه مه راسته، که (فه رناند) خان، برواي به و گوړ پنانه ي رو وکه شي ده ره وه هه بوو که له

(۱) به ماناي: تخضير الاوراح.

به رده مي دا پيک ده هاتن، به لام ره وشتي وا بوو: بو نه مه ي به ته و او هه تي دلنيا بي له نه نجما مه کان، نرخيکي نه و تو زي به و نه نجما مه نه ده دا که له به رده مي خو ښ دا ده هاتنه دي، نجا که توانج و پلاري ده گرتنه نجما مه کان، به وه مني دو و دل نه کرد. پيم گوت واي به باش ده زانم خه ريکي نه وه بين له کاتي نو اندندا، بيره کان بخو ښينه وه، به لکو له م کوړي نه شاره زايي به ماندا، هه نگا و به هه نگا و بچينه پيشه وه. له م بابه ته وه چن د نو سرا ويکي بو په يدا کرد، خو ښي مه به سي نه وه بوو، که له تا قي کردنه وه دا راستي نه و تا قي کردنه وانه ي له ناوياندا نا وراون ده ريکه وي. نا وها، به م رهن گه بو يه که م جار له روژ هه لاي عه ره بستاندا، تا قي کردنه وه ي زانستي ده ستي پي کرد له بابه ت خو ښ نه و دي بيره وه له گه ل شا گرداني ليسانسدا له به شي راستي به رستي، له سالي ۱۹۴۴-۱۹۴۵ دا.

تا قي کردنه وه کان دوو جوړ بوون: جوړيکي بو ليکولينه وه ي (بير خو ښ نه و ده) بوو، له باري ناسييدا، جوړيکي شي بو ليکولينه وه ي بير خو ښ نه و ده بوو له باري نو اندندا. ماموستا (مصطفى اسماعيل سويقه) به شي يه که مي پيشان دا و له کار گه ي زانستي خو ناسيندا له زانستگاي (فونادي يه که م) له سهر نه و تا قي کردنه وانه مقومو ي کرد.

به لام به شي دو ودهم، که له بابه ت ليکولينه وه ي بير خو ښ نه و ده بوو، له کاتي نو اندندا، هيشته بلا و نه کرا و ته وه له پيش هه مو و که سيکا ده ستم کرد به نو اندني شا گرد چيشته که ره که، که ناوي (سيد) بوو. نه وه بوو نه و تا قي کردنه وانه ي که به سهر نه و دا کرد له هه نديکيان دو ودهم. نجا له پاش نه مه ي جوړه خو به ده سته و دانتيکي پيشان دا و چن د تا قي کردنه وه يه ک کرا بو هوشيار کردنه وه ي، بي نه نجما بوو، له له شيدا چن د جيبا يه کم هوشيار کرده وه. (فه رناند) خان، واي به باش زاني، که کات زمير يک بخري ته پشت سه ربه وه و پرس ياري کاتي لي بکري. که نه وه مان لي پرسې، تا يه ک دوو جارتک وهرام ي نه دايه وه. به لام له سي به م جاردا وهرام ي دايه وه گوتي: کات چواره. که چي کات سي و نيو بوو. پاش نه وه پينو س يکمان له پشت سه ربه وه دانا و ليمان پرسې: (چي له ده ستي نو ښ نه و رايه؟). وهرام ي نه دايه وه. پاشان که کات زمير هه که له پاش سي کات و سي چاره ک ليي دا. له خو به وه گوتي: کات بوو به چوار. نه و وهرام نه يمه ي خسته سه رسورمانه وه. له ژو و ره که دا کو مه ليک شا گرد ي کوړ و کچ دان شت بوون هه ربه که قسه يه کي له م رو و دا وه کرد هه نديکيان گوتيان کابرا نه نو ستو وه. هه نديکيشيان گوتيان: نو ستو وه نه گينا تا کات زمير هه که چواري لي نه دا نه يگوت چواره.

پيش نه مه ي ده ست بکه ين به تا قي کردنه وه ي تاييه تي له بابه ت خو ښ نه و دي بيره وه،

تیکۆشاپین هەندی تاقیکردنەوهی تر بکهین، لهوانه‌ی که مامۆستا (میخائیل ماهر) له نووسراوه‌که‌یدا: (زانستی خۆناسینی پیتیبینی و تاقیکردنەوه) دەست نیشانی کردوون.

(میخائیل ماهر) له بابەت نیازبەخشین بۆ مەبەسی چه‌واشه‌بوونی هەست و له کاتی نوواندندا دواوه. ئەم چه‌واشه‌بوونه، یان له جیبی خۆیدا دەبێ، یان له جیبی خۆی دانا بێ. ئیمه ئەتوانین وا له نویتراوه‌که بکهین که هەست به‌و شتانه نەکات که له بەرده‌میدان، یاخود به‌ستراون به‌جۆرێک له جۆره‌کانی په‌یبردنه به‌نوینراوه‌که، بۆی هه‌یه هەست به‌نازارێکی زۆر نەکات، هه‌روه‌ک له‌وه پیش له‌بابه‌تی ئەو نوواندنه‌دا پیتیشمان دا، که له‌ پێگای سه‌ماکردنی دەرۆیشه‌کانه‌وه پێک دێ. (میخائیل ماهر) به‌لایه‌وه وایه که ئەم باره: نوواندن له‌ نوستن جوی ده‌کاته‌وه. ده‌لێ: ئەگەر ئیمه نیازبەخشین به‌نوینراوه‌که، که به‌تیرێ بی‌ له‌ شتیکی دیاردی کراو بکاته‌وه، نوینراوه‌که، هیچ به‌رگه‌گرتنیکی به‌نازه‌زویی نامیتێ، هیچ ئاراسته‌کردنیکیشی بۆ هۆشیاربوونه‌وه نامیتێ، هه‌موو ئەندیشه‌به‌کیشی رووبه‌رووی ئەو بابەته‌ ده‌بیته‌وه که نیازی پێ به‌خشاوه جیه‌جیبی بکات.

به‌هۆی ئەم پێگایه‌وه ده‌توانرێ ئەو کاره‌ساته سه‌یره‌ی که باوه له‌ناو هه‌موو چینیتکی نه‌ته‌وه‌دا، لێک بدریته‌وه. ئەویش به‌کورتی ئەمه‌یه: که دلۆپێک پۆنی زه‌یتوون له‌ بنکی فنجانیکدا دابنرێ، یاخود به‌خه‌رتته سه‌ر چینیه‌که، پاشان بدری به‌و که‌سه‌ی مه‌به‌س بێ تاقی بکرتته‌وه، ئنجا لێی به‌خواستری که چاوی تی بپرێ، بۆ ئەمه‌ی زۆر کاروباری سه‌یری تیا ببینی که خه‌می پتوه ده‌خوات.

ئنجا له‌سه‌ر ئەو قسانه‌ی که له‌وه پیش کران، خۆینده‌وار خۆی ده‌زانێ که نووچ گرتن له‌م پتیه‌وه دەررونی مرۆف به‌ره‌و کزی ده‌بات. ئەو که‌سه‌یش که چاوه‌پرته‌ دلۆپه‌ زه‌بته‌ پۆشنه‌که، ده‌که‌وێته باریکی نوستنه‌وه. پاش ئەوه له‌ توانای هه‌موو که‌سه‌یکدا هه‌یه، که نیاز به‌خشی به‌و که‌سه‌ی چاوی بریوه‌ته دلۆپه‌ زه‌بته‌که‌وه، له‌ هه‌ر وینه‌یه‌کدا بێ، بام وینه‌که سه‌یریش بێ، بۆ ئەمه‌ی نوینراوه‌که وه‌ک راستیه‌کی پروداوی بیته‌ پیش چاوه‌. به‌م په‌نگه هەندی که‌س توانیویه‌، گه‌لێک وینه‌ی گرتیاوی^(١) ببین که له‌ تۆماره‌ درێژه‌کانی سینه‌ما ده‌کن. ئەمه‌ لای بۆره‌ پیاوان پیتی ئەلین: (مندل)^(٢) زۆریه‌ی ئەم بارانه‌ که به‌نیاز

(١) یان: دیمه‌نی ئالۆز و شتیاو (مناظر معقدة).

(٢) یوحه‌ننا میندیل (١٨٢٢-١٨٨٤) قه‌شه و زانایه‌کی بواری رووه‌کی نه‌مسایی بوو، له‌ چاکردنی رووه‌کدا کاریگه‌ری بۆماوه‌کانی تاقی ده‌کرده‌وه و هه‌روا له‌ نازه‌لێشدا تا توانی یاسایه‌کی بۆماوه (وراژه) بدۆزیته‌وه که هه‌ر به‌ناوی خۆشیه‌وه ناونراوه.

دبه‌خشرین به‌مرۆقه‌که، یان ئەو بارانه‌ی که خۆی له‌ خۆبه‌وه ده‌یانبینێ، ئەوه دهرئه‌خه‌ن که مرۆقه‌که تا چ ئەندازه‌یه‌ک ئاماده‌یه بۆ دهرخستنی بیره‌کانی خۆی، یاخود بۆ وه‌رگرتنی بیره‌کانی که‌سانی تر.

هەندی رێگه‌ی سروشتیبیش هه‌ن که په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌خۆیندنه‌وه‌ی بیره‌وه که ئیمرو له‌ کۆری زانستدا ناسراوه. شاری (قاهیره) ئافره‌تییکی سودانی ده‌ناسێ، که وه‌ک ئەو له‌ناو زۆر نه‌ته‌وه‌ی تر دا هه‌یه و هه‌بووه له‌ هه‌موو ده‌مییدا، ده‌توانێ چی له‌ مێشکی یه‌کییدا هه‌بێ پیتی بلێ. ئەم ئافره‌ته سه‌ری خۆی ده‌دا به‌دیواریکدا، به‌لام به‌توندیه‌کی وا که پیاو ترسی لێ ده‌نیشێ، بۆ ئەمه‌ی جۆره نوستنیک بیه‌گری، جاری وا هه‌بوو زۆری پێ ده‌چوو، پاشان به‌شیه‌یه‌کی سه‌یری نه‌ناسراو قسه‌ی ده‌کرد، زۆری پێ نه‌ده‌چوو پرسیارکه‌ره‌که له‌ قسه‌کانی تی ده‌گه‌یشت.

له‌ پزایی دەررونی خۆی ئاگادار ده‌بوو. پیاویکی ساویلکه‌ بۆی گیتراوه‌وه، گوتی: که چوومه‌ لای ئەو ئافره‌ته، شتی وای خۆمی بۆ گیتراوه‌وه که هیتشتا که‌س پیتی نه‌زانیبوو. ئافره‌ته‌که ده‌یگوت: که‌رم^(١) به‌په‌زیشکیکی هاوڕیتی خۆم گوت سه‌رنجی لێ بدات. که‌چی له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا بۆی ده‌رکه‌وتبوو که ئافره‌ته‌که، که‌ر نییه. هه‌روه‌ها نوستنه‌که‌یشی راست نه‌بووه. به‌لام وا خۆی پیتشان ده‌دا که نوستووه، بۆ ئەمه‌ی نیاز به‌مرۆقه‌که به‌خشی، جۆره‌ خه‌ویک بیه‌گری. نیازبه‌خشینی خه‌ویش ئاسانه، هه‌ر له‌ باویشکدانه‌وه دهرده‌که‌وی که چهند کاریگه‌ره، به‌لام ئەو وتاره‌ گشتییانه که له‌ ده‌می ئافره‌ته‌که ده‌هاتنه‌ دهره‌وه، له‌ ژیر په‌رده‌دا بوون، واتایان زۆر لێ ده‌هه‌شایه‌وه بیری وای به‌مرۆقه‌که نیازبه‌خش ده‌کرد، که بروای وا بوو ئەوانه‌ بیری خۆین. جگه‌ له‌وه، مرۆقه‌که له‌ شوپنیککی وادا له‌ وتاری گشتیی ژیر په‌رده‌وه هه‌ر ئەوه‌نده تی ده‌گات که له‌گه‌ل مەبه‌سی خۆیدا رێک بکه‌وی. له‌ راستیدا، ئەو لیکۆلینه‌وانه‌ی که دهرباره‌ی بیه‌ر خۆیندنه‌وه‌ کران له‌ کاتی هۆشیاربیدا، له‌ کۆری زانستیدا، که چه‌سپاندیانه‌ دلمانه‌وه: زۆریه‌ی کاره‌ساته سه‌یره‌کان، دوور نییه‌ راست بن، هه‌روه‌ها دهریانخست که له‌ توانایا هه‌یه، له‌ هەندی کاتی تاکوته‌رادا، له‌ دووره‌وه بیه‌گه‌یه‌نن به‌بیری یه‌کیکی تر... ده‌لێین: ئەم جۆره لیکۆلینه‌وانه، یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن بۆ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی نوێ له‌ بابەت خۆیندنه‌وه‌ی بیره‌وه له‌ کاتی نوستندا. هه‌رچه‌نده لیکۆلینه‌وه‌ی پاش تاقیکردنه‌وه‌کامان، تا ئیستا نه‌گه‌بشتونه‌ته ئه‌نجامیکی ته‌واو، به‌لام

(١) واتا: نابیستم، گوتم گراهه.

هیچ نه‌بی چەند ئەنجامیکی بەکەلکیان بەدەست خستووین. ئەو تاقیکردنەوانە ی لەگەڵ (فەرناند) خاندا کردم لە کارگە ی زانستی خۆناسین، لە زانستگای (فوناد)دا، برۆاکردنەکەمانی لێ تێک نەداین بەووە کە هەندی باری تاکوتەرایی تایبەتی وای هەیه لە میژووی رۆژگاردا، کە لە چەند کەسیکی ناسراووە دەرکەوتوون. بێ گومان ئەو لیدوانە درێژە ی کە لە بابەت خەو بینینی راستەووە لە ئەندازە تێپەرێووە، لەسەر بنچینە یەکی راست دامەزرێووە. هەرۆهە نابیت لەبیرمان بچیت کە ئەو بارانە ی بەسەر هەندی پێغەمبەرەکان دادەهاتن، وەک خەو لێ کەوتن و ئەو گیروگرفتانه ی کە لە گیروگرتی فێ لێ هاتن ئەکەن (هەرچەندە فێ لێ هاتنیش نەبوون)، ئەوانە هەموویان کەرەستە یەکی باشن بۆ لیکۆلینەووە ی ئەم بابەتە. بەلام ئەو بارانە ی کە لەسەر تەماشاکاگەکان (*) دەیانبینن، کە لە جادووگەرەکانی ئەم چەرخیوە روو دەدەن کەچی خۆیان ناو ناوە (پزیشک)، ئەوانە باری دەرروونین لە ناوەند جادووگەران و تەماشاکەراندان. بەلام ئەو بەردەستە ی کە قسە لە پاشەرۆژ دەکات، زۆرتر بەهۆیەکی دووهم پلە دادەنرێ. ئەگەر لەو پێش ئەو و جادووگەرە کە لەسەر شتیکی رێک نەکەوتن، مەبەس لە بەکارهێنانی ئەو، ئەوویە کە بکریته هۆیک بۆ نیازەخشیینی نوستن بۆ ئەوانە ی سەیر دەکەن.

راستی هەندی باربان، کە زۆر کەس هەن دەیکەن بەبەلگە، هەرچۆنیک بێ، ئێمە ناتوانین بریاری زانستانە ی بەدەین بەسەردا. هەرۆهە نایشتوانین ئەو تاقیکردنەووە وردانە بنوینین کە ماوەمان دەدەن لەم بابەتەووە بیروباوەری ئاشکرای خۆمان دەربریین. هەندیکیان لە کاتی رۆشکردنەووە کەمدا لە بابەت کارەساتی (مەندل)هوە هەلی دای، گوتی: زۆرە ی ئەم کاروبارانە منالی پێ نەگەشتوو رایان دەپەرین. ئەوانە رازی زۆر سەیر سەیر دەرەخەن دەربارە ی ژبانی کەسانی و، کە هیچیان لێووە نازانن. خۆبیشم چوومە چەند کۆیوونەوویەکیانەووە، کەچی هەرۆک ئەوانی تر خۆبیشم لەو کارەساتانە ی لە بەردەمدا دەهاتنە روودان، سەرم سوو دەما. هەر ئەوێ دەم پێ کرا، هەندی زانیاریم کۆکردەووە لە بابەت هۆی پەیدا بوونی ئەو کارەساتانەووە. لە راستیدا، لەم بابەتەووە، زۆر ناسیاییم پەیدا کرد. بەلام ئەوانە لە توانایاندا نەبوو، کە بابەتە کەمان باش بۆ روون بکەنەووە تا بتوانین ئەو تاقیکردنەوویە جاریکی تریش دووبارە بکەینەووە لە شێوویەکی تەواو دا.

ئامۆژگاری منیش بۆ خۆتێندەوار ئەوویە، کە بەهەموو بێ باکییەکیەووە خەریک بیت لەم

(*) تەماشاکاگە: (مسرح) - وەرگێر-

بابەتەووە تاقیکردنەووە بکات، بەلکۆ شتی وای بۆ دەرکەووی کە کەسی تر بۆی دەرکەووتی. جا ئەم لیکۆلینەوانە پیتووستیان بە یارمەتی یەکی زۆر هەیه لە ناوەند ئەوانەدا کە خەمی زانستی خۆناسین ئەخۆن بۆ ئەمە ی لەسەر بنچینە یەکی برۆایی و روودای وەک هەموو زانستیکی تر داڵەزری.

پزیشک (ج. ماکسوئل)یش نوسراویکی داناووە لە بابەت پەبیردن بەکارەساتی رابردوو و دواڕۆژەووە لە کاتەکانی هۆشیاری و خەو و نوواندندا. ئەم پزیشکە زۆرزانە، لە بابەت هەندی کارەساتەووە کە بۆی ئاشکرا بوو، مقۆمقۆی کردوووە. بەهۆی ئەوێشەووە کە لە هەندی کاروباری تایبەتیدا تەماشای ئەو کارەساتانە ی کردوووە، گەشتۆتە ئەم ئەنجامە کە (کەسایەتی) جیاوازە لە (تاکوتەرایی). بەلای ئەووە (کەسایەتی) دوا ی (تاکوتەرایی) دەکەوێ. چونکە (تاکوتەرایی) یە کە (کەسایەتی) دروست دەکات و پشتیوانیی دەکات. (تاکوتەرایی)، هەر کارتی کردنیکی لەبیر خۆتێندەووە پەیدا ببێ، وەریدەگرێ. ئەویش بەهۆی ئەو هەست پیکردنە گشتییەووە کە لە لەشدا یە.

بەلام (ماکسوئل) کە ئەم کارەساتانە وای لیک دەداتەووە و روون دەکاتەووە، برۆای وایە کە کەرەستە یە کە هەیه (ئەتیر) ی پێ دەلین، ئەو کەرەستە یە کە بارە دەرروونییەکان و بیرەکان دەگۆزیتەووە لەم کەسەووە بۆ ئەو کەس. ئەم پێشبینییە لەلایەن (ئەنیشتاين)هوە پووچ کراووەتەووە بەهۆی پێشبینیی (بەرورد)هوە کە خۆی دایناووە. بەلای منیشەووە وایە کە دەتوانرێ بگوترێ: لەباتی (ئەتیر)، چالاکی دەرروون هەیه کە دەتوانی لەم کەسەووە بگۆزیتەووە بۆ ئەو کەس. دەبێ ئەمەیش بە راستییەکی دانراو دابنرێ. ماوەم نییە بچمە بنج و بناوانی بابەتی چالاکی دەرروون و راستییەکیەووە و، راستی پەرستانە درێژە بە لیکۆلینەووە کەم بدەم. بەلام برۆایشم وایە کە ئەم چارەکردنە، دوا چارەکردمانە، کە بتوانین هۆگری ببینەووە بۆ ئەمە ی لەو کارەساتانە تی بگەین کە پشتاوپشت لە هەموو نەتەووە و دەمپێکدا دووبارە بوونەووە و دووبارە دەبنەووە.

له ههموو سهرده مئیکى مرؤقايه تيدا، باوهر جیگایه کی گرنگی گرتوو، ده توانین باوهر به هۆبهک بژمیترین له تاکوته راکانی مرؤقایه تی له کاروباری رۆژانه یاندا پیکه وه ده به ستیته وه. ئەو نه خوشه ی که پروای به پزیشکه کی نه بی له شاره زایی و کارگوزارییدا، ناتوانی له ئامۆژگارییه کانی که لک وهر بگری. ئەو بازرگانه ییش که باوهری به دل سۆزی ئەو بازرگانه نه بی که کرین و فرۆتنی له گه لدا ده کات، ناتوانی له هیچ شتی کدا پشتی پی ببه ستی. هه موده م لپی دوو دل ده بی و، خۆی لی ده پاریزی، ئەوسا که ییش کاروبار و فرمانه کانی تیک ده چن و دوا ده که ون. ههروه ها کاروباری ناوهند شاگرد و ماموستا که ییشی هه ره وه هایه .

باوهر، کاریکی گرنگ ده کاته سه ر ده روون و له ش. ئەمه ییش به ئاشکرا له ناو هۆزه کانی (کیپسیگیس) دا ده رکه وت، که ده رمانی فه رمانه وه ایی و ده رمانی بازرگانی خاوه ن پیشه له یه کتر جوئ ده که نه وه. کاتی که یه کیک له هۆزی (کیپسیگیس) تووشی نه خوشی له زروتا ده بی، فه رمانه وه ایی، (کینا) یه کی باشی ده داتی به خۆرای، که چی هه ندی بازرگانی ناسراو، ده رمانی خراپیان ده دهنی به نرخیکی گران. ئەم جیا وازییه له نرخدا، وا له رۆله کانی (کیپسیگیس) ئەکات که ده رمانه کی فه رمانه وه ایی که به خۆرای ده یانداتی، بی که لکه، به لām ده رمانی بازرگانه که که به پاره ده یانداتی، ته نیا ئەو به که لکه. ئەم باوهره بوو به هۆی ئەوه ی که ده رمانی پاکى دروست کار له نه خوشه که نه کات. که چی ده رمانی پروپوچ کاری ته واو له نه خوشه که بکات.

ئوه ی که ئەم پێچه وانه یییه، به ته واوه تی ده رده خات و هۆبه کی ده گپیتته وه بو باوهر، ئەوه یه که ده رمانه هیچوو پوچه که ته نیا به که لکی گه وره کانیان دی، نه ک به که لکی بچوو که کانیان. ئەوه ییش له به ره ئەوه یه که مناله کان هیچ بیرتیکی پێشوو له میشکیاندا نییه له بابته ئەو ده رمانه وه، ههروه ها له وه پێشیش هیچ کاریک نه کراوه ته ده روونیان له بابته ئەو ده رمانه وه. ئیمه له م سه رنجدان وه شتییک تی ده گه یین، ئەوه ییش ئەوه یه که بیر کاریکی گه وره ده کاته سه ر له ش و ده روون. پاش ئەوه بو ئیمه ئاسان ده بی، که هه موو په یوه ندییه کی ناوهند نوواندن و کار تیکردن له مرؤقیش تی بگه یین.

به لām ئەوه ی لیره دا شایانی سه رنج دانه، ئەوه یه که ده بی باوهر هه بی به نوواندنه که خۆی.

چونکه ئەگه ر یه کیک باوهری هه بوو به که لکی نوواندن، ده توانی که لکیکی زۆری لی وهر بگری. خۆ ئەگه ر باوهری شی وا بوو که نوواندن زبانه خشه، بی گومان زبانیکی زۆری له وه وه پی ده گات.

ههروه ها په یوه ندییه نوینراوه که به نوینه ره وه که وه زۆر کار ده کاته سه ر نوواندنه که. ئەو که سه ی به ته واوه تی ملکه چ بی بو نوینه ره که، زۆر به ئاسانی ده توانی خۆی بدا به ده سته وه و بنوی. به لām ئەو که سه ی سه ره خۆ بی یاخود خۆی بلند تر رابگری له نوینه ره که، ده مئیکى زۆری پی ده چی تا ده نوی. له به ره ئەوه ده بی له زۆر لاره خه ریکی نوواندن بی، ئەگینا به گران ده نوی. له به ره ئەوه به لām وه وایه که نوواندن که لکی هه یه بو نوینەر، چونکه که سایه تیی به هیز ده کات. چونکه زۆریه ی که سان پروای ته واویان به خۆیان نییه، خۆیان وا دیتته پێش چاو که له که سانى تر که مترن. جا له به ره ئەوه یه که تووشی شه رمنی و ته ریق بوونه وه دین. له وه ییشدا هیچ گومانم نییه، که ته نیا ده ست پیکردنی نوواندن و نیازیه خشین، له باریاندا هه یه که مرؤقی ترسنۆک و شه رمن بخه نه سه ر گۆرینی بیروباوه ریان ده رباره ی کزیی خۆیان، به تاییه تی له پاش ئەوه ی که خۆیان وا بیتته پێش چاو که له چنگ گرتن به سه ر که سانى تر، به هۆی نیازیه خشینه وه، سه رکه وتوون. هاتنه ده ره وه، له ده روون و، تیکۆشین بو کار تیکردن له ده روونی که سانى تر، هه ردووکیان چاکترین هۆن بو دامه زراندنی که سایه تیی و پشتگرتنی به هۆی باوه رتیکی قوولی چه سپاوه وه. له راستیدا، کامه رانییش هه ره ئەوه یه که مرؤف توانای هه بی، چۆنی ویست، به و پێیه کار له بیروباوه رتی خۆی بکات. (به رگسن) وای هاته پێش چاو که مرؤف باوهر و بیری خۆی، خۆی دروستیان ده کات. زۆر که سی وایش هه یه که هاواربانه له ده ست ئیش و تازار، پروایان وایه که راسته قینهن، که چی له راستیدا ئەو ئیش و تازارانه درۆن خۆیان بو خۆیان دروست کردوه. ئەمه ییش بنچینه ی بیری (ره واقی) هکانه،^(۱) که به لایانه وه وایه مرؤف خۆرشتی له سه ر بیره کانی خۆی زۆر تره له و شتانه ی که ده یانخوات، به واتایه کی تر بیر ده بی به خۆرشتی نه ک خۆرشته که خۆی. ئەو که سه ی بتوانی زال بی به سه ر بیری خۆیدا، ده توانی به دلنیا یییه وه بژی، کامه رانییشی تا سه ر بو بمینیتته وه.

نوواندن هیچ نییه ئەوه نه بی که بتوانی، چالاکیی ده روونی راست بکرتته وه، له بارستایییه کی به رزه وه به یترتته خواره وه بو بارستایییه کی نزم. ده ستکار یکردنیش له

(۱) رواقی: هه یوان نشین - وه رگپیر-

باره‌کانی دەر وونیدا، گرنگترین پله‌یه که مرۆف بیگاتی. له‌مه‌دا چ دەر باره‌ی دەر وونی مرۆفه‌که خۆی بیت، چ دەر باره‌ی دەر وونی که‌سانی تر بیت، جیاوازی نییه. هیچ زانستیکیش نرخێ نایب ئه‌گەر توانای ئه‌وه‌ی نه‌بێ، کاروباری دهره‌وه‌ بگۆڕی بۆ ئه‌مه‌ی بگاته ئامانجیکی دیاردیکراو. که وای لێ هات، زانستی خۆناسین، له‌ خه‌باتی ئه‌وه‌دا یه که کار له‌ مرۆف بکات و ده‌ستکاری له‌ کاروباری دەر وونیدا بکات. به‌لام ئیمه ناتوانین بگه‌ین به‌م مه‌به‌سته‌ دووره، به‌هۆی باوه‌ر په‌ نه‌بێ.

تاقیکردنه‌وه‌کانی (لوریا) یش راستیی قسه‌کانی (فرۆید) یان دهرخست، که له‌ توانایدا هه‌یه بگه‌ینه ناخی دەر وونه‌وه. ئه‌گەر له‌ بنجینه‌ی شیکردنه‌وه‌ی دەر وون بکۆڵینه‌وه، بۆمان دهرده‌که‌وه‌ی که بریتیه‌یه له‌وه‌ی مرۆفه‌که بگه‌رێنینه‌وه بارستایی چالاکیی دەر وونی پیتشوی، و اتا ئه‌و کاته‌ی که بیرتیک یاخود دَل خروشانیتیک کاری تیکردوه‌وه. شیکردنه‌وه‌ی دەر وون، هه‌ر ئه‌وه‌یه که دەر وون به‌ر لالا بکری، هه‌رچی له‌ ناوادیه‌ ده‌ری بخاته‌ دهره‌وه. ئه‌وه‌یش ریگایه‌کی درپژه، جاری و هه‌یه نامانگه‌ییته‌یه هیچ ئه‌نجامتیک. بیجگه‌ له‌وه، ده‌بێ شیکه‌ره‌وه‌ی دەر وون، به‌ته‌واوه‌تی په‌ی به‌وه‌ به‌ری، که ئه‌و جیاوازیانه‌ی له‌ ناوه‌ند بارستایییه‌کانی چالاکی دەر وونیدا هه‌ن، له‌ باره‌ ناسراوه‌کانی دەر وونیدا وه‌ک: ترس و نوستن و چاوه‌روانی و رق هه‌لسان و به‌ریه‌ره‌کانی و نازاری جوئ بوونه‌وه، هه‌ریه‌که‌ نرخیکیان هه‌یه. پاشان، پتویسته‌ له‌ باریا هه‌بێ مرۆفه‌که بخاته‌وه‌ سه‌ر بارستایییه‌کی چالاکی دەر وونی باشی وه‌ها که ئه‌یه‌وه‌ی بیگاتی.

(فرۆید) و خوتندنگاکه‌ی، بروایان و بوو، ئه‌و که‌سانه‌ی کرده‌وه‌یان له‌ کرده‌وه‌ی منال ده‌چی، سه‌بارته‌ به‌وه‌یه ئه‌و کرده‌وانه‌ ره‌گ و ریشه‌یان ده‌گه‌رێته‌وه‌ سه‌ر تافی منالیه‌ی ئه‌و که‌سانه‌. که‌چی (گۆلدشتاین) ئه‌مه‌ی به‌درۆ خسته‌وه‌. ده‌یگوت ئه‌و کرده‌وه‌ منالانه‌یه‌ی له‌ هه‌ندی که‌سه‌وه‌ دهرده‌که‌وه‌ی، سه‌بارته‌ به‌وه‌ نییه‌ که له‌ منالیدا و بووین، به‌لکو له‌وه‌وه په‌یدا ده‌بێ که ئه‌و که‌سانه‌ تووشی خاوه‌لیجکیه‌ک و تیکچوونتیکی ده‌موده‌ستی وه‌هابوون که کرده‌وه‌ی و منالانه‌یان لێوه‌ بووه‌شیته‌وه‌. ئه‌م گوتراوه‌یه‌ که له‌ بارستایی چالاکیه‌که‌وه‌ بۆ بارستایی چالاکیه‌کی تر روو ده‌دات، زۆر جار له‌ کاتی نوستندا دهرده‌که‌وه‌ی. مرۆفه‌که‌ له‌ چ بارستایییه‌ک دا، له‌ چالاکیی دەر وونیدا به‌و پتیه‌ چهند خه‌ویکی دیاردیکراو ده‌بینی. ئه‌گەر کاربکه‌ زۆر تیکچوو بێ، بیره‌وه‌ری مندالی لێ دهرده‌که‌وه‌ی و جارێکی تریش له‌ ته‌مه‌نی منالیدا ده‌ژیته‌وه‌، که چالاکیی ئه‌وساکه‌ی له‌گه‌ل چالاکی ئیستا که‌یدا که کاتی نوستنتی ریک ده‌که‌وه‌ی.

ئیمه، ده‌توانین ئه‌م گۆڕانه، له‌ کاته‌کانی سه‌ره‌تایی نوستنه‌که‌دا به‌دی بکه‌ین. چالاکی دەر وون، جاری و هه‌یه به‌جارێک دیته‌ خواره‌وه‌، نوستوه‌که‌ و ده‌زانی له‌ ئاسمانیکه‌وه به‌راوه‌ته‌وه‌ خوارێ. جاری وایش هه‌یه به‌هیتاشی نزم ده‌بیته‌وه‌، نوستوه‌که‌ و دیته پیتش چاوی که بووه به‌بالنده‌یه‌ک و به‌شینه‌ی ده‌نیشیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی.

ئه‌گه‌ر ئیمه بیره‌کانی خۆمان که له‌ کاتی وریایماندا دیته‌ که‌لله‌مانه‌وه، به‌راوورد بکه‌ین له‌گه‌ل ئه‌و وینانه‌دا که له‌ کاتی خه‌ودا دیته‌ پیتش چاومان، بۆمان دهرئه‌که‌وه‌ی که چالاکیی دەر وونی ده‌ستتیک به‌هیتاشی هه‌یه له‌ دهرکه‌وتنیاندا. ئه‌و بیرانه‌مان که له‌ کاتی خه‌و بردنه‌وه‌دا دیته‌ که‌لله‌مانه‌وه، جیاوازی له‌گه‌ل ئه‌و بیرانه‌ماندا که له‌ پاش سه‌ره‌وتتیک ته‌واو دیته‌ که‌لله‌مانه‌وه. هه‌روه‌ها، ئاو پرشتتی لوه‌کامان کاریکی ته‌واو ئه‌که‌نه‌ سه‌ر بیره‌کامان. لاوازی له‌ش و کزی جوهره‌ بیرتیک ئه‌خاته‌ که‌لله‌مانه‌وه، که‌م پرشتتی ئاوی لوه‌کانیشمان جوهره‌ بیرتیک تر ده‌خه‌نه‌ که‌لله‌مانه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ ته‌مه‌نیکه‌وه‌ بۆ ته‌مه‌نیکه‌ی تر گۆڕانیتیکمان چاوی پێ ده‌که‌وه‌ی له‌ بیریه‌ ره‌ه‌شتیدا. ئه‌وه‌یش سه‌بارته‌ به‌وه‌یه که چالاکیی دەر وون به‌پتیی باری له‌ش ده‌گۆڕی. زۆر جاری و هه‌یه، گیروگرفتی زانستی دەر وونی، له‌ به‌رده‌ماندا روو ئه‌دات، وه‌ک ئه‌وه‌ی: بیروباوه‌ری که‌سیتیک بگۆڕیت له‌ باه‌تیکه‌وه‌ و بیرتیک تر بخه‌یته‌ مێشکیه‌وه‌. یان وه‌ک ئه‌وه‌ی: ئاره‌زووی دهرکردنی ئازارێک بکری له‌ دلی دایکیکی کۆستکه‌وتوودا که کوربه‌کی لێ ون بوو بێ. له‌ راستیدا ئیمه توانیمان فرۆفیتلیکی زۆر بدۆزینه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی زال بیه‌ن به‌سه‌ر ئازاره‌کانی جوئ جوئیه‌ له‌شدا، وه‌ک ژانی خرتی ددان و گه‌لی ژانی تر؛ به‌لام هیتشتا رزگارمان نه‌بووه‌ له‌وه‌ی که تووشی ئازاری دەر وونیه‌ی توند توند بیه‌ن.

له‌ راستیدا، ئیمه پیمان ده‌کری، خه‌می چاره‌کردنی نه‌خۆشیه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ بخۆین که تووشی دەر وون شکاوی ده‌بن، به‌لام ده‌بێ ئه‌و چاره‌کردنه‌ ده‌موده‌ست، ده‌ست پێ بکری، نه‌ک دوا بخری، چونکه‌ که‌ دواخرا، نه‌خۆشه‌که‌ تووشی تیکچوونتیکی هه‌موده‌می دیت.

له‌م باره‌دا، پتویستیمان به‌وه‌ هه‌یه که بارستایی چالاکیی بگۆڕین. ئه‌وه‌یش بنج به‌ست بووه، که باره‌ دەر وونیه‌ی تونده‌کان، که له‌ پاش دَل شکاندنیکه‌ کتوپر، له‌ شتیه‌ی هه‌ندی بیری دامه‌زرادا، دهرده‌که‌ون، به‌هیچ کلۆجیک کاریان تی ناکری، له‌ ریتگی نوواندن و نیازبه‌خشین و به‌کارهیتانی هه‌ندی بیروباوه‌ر په‌ نه‌بێ، که له‌وانه‌ بن نه‌خۆشه‌که‌ پیره‌ویان بکات.

بیروباوه‌ره‌کان، ده‌ستتیک بالایان هه‌بووه‌ له‌ گۆڕینی باره‌ دەر وونیه‌کاندا. له‌ ره‌ه‌شتی

تاوانباره‌کاندا ئەوه بەباشی دەرکەوتوو. زۆرجاری وا هەیه، بیروباوەرپێک دەبێ بەهۆی تاوانکردنێک. زۆرجاری وایش هەیه، کە خۆپاراستنێک لە تاوانکردن، بەهۆی بیروباوەرپێکەوه دەبێ، هەندێ لە نەتەوه تازەکان تیکۆشان بۆ ئەمە ی پەوشتی تاکوتەراکانی خۆیان راست بکەنەوه، لەسەر بنچینەی بیروباوەرپێکی زرننگاری (***) کە لە هیز و هەرەت و کاریگەریدا لە بیروباوەرە ئایینیەکان کەمتر نەبوو. ژبانی باوەر، درێژترە لە ژبانی بیر. ئەویش لەبەر ئەوهیە کە باوەر، دەمێکی دووردریژی دەوی تا دادەمەزری. مێژووی هەندێ باری دەروونی سەیر سەیری دیوه. پیغەمبەر محمد (د. خ)، کە ئایینی ئیسلامی بلاو دەکردەوه، هەندێ کەسی وا هەبوون دەمۆدەست باوەرپیان پێ دەکرد و بیره‌کانی ئەویان ئەچوو بەمیشکدا. کەچی هەندێ کەسی تری وایش هەبوون، بەرپەچدانیکێ وایان دەدا، کە دەچوو شێوێه‌کی زۆر توند و بەهیزەوه. (عمر کوری خطاب) یش یەکیک بوو لەوانه. بەلام لە پاش ماوه‌یک زۆری پێ نەچوو، قسەکانی پیغەمبەر کاریان تی کرد و باوەرپێکی وای چوو دلەوه کە لەوه بەهیزتر نەبێ.

لەبەر ئەوه دەتوانی باوەر بخەیتە مێشکی هەموو کەسێکەوه، لە پێگای نیازەخشینه‌وه، هەرچەندێ بەرەنگاری ئەو بارەیش بکەن. پێگای هەرە باش بۆ گەیشتن بەم ئامانجە ئەوهیە، نیازەخشینه‌وه ئەو کاتە بکری کە مەژۆه‌که کەوتبیتە باریکی واوه: کە بارستایی چالاکی دەروونی لە نیشتنه‌وه‌دا بێ. ئەوه بوو، لەمەوپێش لەمە دوواین. ئیمه هەموو دەم پێویستیمان بەراستکردنەوهی هەندێ دەروون هەیه وه‌ک دەروونی تاوانبارەکان. جا پێگە گۆڕین بەوانه ئاسان نییه بەلکو پێویستی بەخەمخۆریه‌کی گەوره و پەڕه‌ویکردنێکی هونەرماندانی ورد هەیه لە هەموو پێگایه‌ک گەرن‌گتر پێگای نیازەخشینه و تیکۆشین بۆ چاندنی تۆوی باوەر لە دەرووندا، لە کاتی خەو یاخود نوواندندا.

پێگای زانا (لامپۆزۆ) کە بریتی بوو لە چاککردنەوهی تاوانبار بەهۆی چاککردنەوهی ئەندامانی لەشیه‌وه، نەگەیشته ئەنجامیکی بەدیکارا. (لامپۆزۆ) پووی کردە لیکۆلینەوهی نوواندنی موگناتیسی. بەلام کەوتە ئەندیشه‌ی گیان نامادەکردنەوه. نەیشیتوانی زانست و پێژگای، (***) لەم کۆرەدا، لە یەکتەر جوی بکاتەوه.

(*) زرننگاری: (السیاسه) - وەرگێت -
 (***) پێژگای: (الخرافات) - وەرگێت -

دادگەه‌کان، پەنایان بردە بەر نوواندنی موگناتیسی، لە گەلی جیگادا، بۆ ئەمە ی بگەن بەزوواندنی هەندێ کەس، تا ئەوی لە دەروونیا‌ندا شار‌دوویانەتەوه لە کاتی هۆشیاربیا‌ندا، دەری بخەن. ئنجا کە تاوانبارەکان ئەوانه‌ی بەدناو کرابوون بەکوشتنی (لۆرموبین)، مانیان گرت لە وەرماندەوه‌ی ئەو پرسانه‌ی لێیان دەکرا لە بابەت ئەو کارەساتەوه، خستیانه‌و ژوورپێکەوه کە پێ بوو لە ئاوتنه‌ی وه‌ها، کە رووناکیه‌کی بەهیزی بەرپەچ دەدا، ئەوه بەرووی تاوانبارەکاندا. زۆری پێ نەچوو، هەر پرسێک لە یەکیکیان بکرایه، دەمۆدەست هەرچی لە دلیدا بووایه دەری دەخست بۆ دادگاه، بێ ئەمە ی بتوانی قسە ی تازە هەلبەستێ. ئەوه‌یش لەبەر ئەوه بوو کە تاوانبارەکه، دەروونی وروژا بوو، هەستی بزۆینرا بوو. جا لەو بارەدا، هیزیک هەبوو پالی پێوه‌دا، هەچ پڕوایه‌کی هەیه دەری بخات، هەرچی لە دلیدا یه‌بێت.

سۆز و نوواندن

١٠

سۆز وه‌کو باوەر نییه، لە دەرووندا جیگەر بوو بێ. بەلام جاری وا هەیه لە باوەر توندتر و بەهیز و هەرەتتر خۆی دەدا لە دەروون و کار دەکات لە پەوشتن. کەواته نوواندن دەبێ چە کاریک لە سۆز بکات؟

بێ گومان، سۆز جیگایه‌کی گەوره‌ی لە ژبانی مەژۆقایه‌تیدا گرتوو پێشینیان گوتوبانه: مەژۆق بەبیرکردنەوه لە گیانله‌بەر جوی دەکریتەوه، بەلام بیر، بێ سۆز، بنچینه‌یه‌کی نابێ. (فونارگ) راستی کردوو کە گوتویه‌تی: (بیری بلند لە دلەوه دیت). کەواته مەژۆق لە گیانله‌بەرەکانی تر، بەسۆز جوی دەبیتەوه. هەر وه‌ها هەموو کەسێکیکیش لە کەسێکی تر بەچۆنیتێ لە گەل سۆزدا جوی دەکریتەوه. باش نییه، مەژۆق هەموو دەم دوا ی سۆزی خۆی بکەوێ. هەر وه‌ها بۆ پەوشتن و خویش باش نییه، کە مەژۆق تووشی بێ سۆزی ببیت، و اتا سۆزی وشک بووبیتەوه. چونکە کامه‌رانی مەژۆق وای پێ دەوێ کە لەنگه‌ریک هەبێ لە سۆزیدا. هەرچی گێرگرفتێک هەیه و دیتته‌ی پێ مەژۆق لە کاتی پێشکەوتن و بەرەنگاریکردنیا، پەگ و پێشه‌که‌ی دەچیتەوه سەر تیکچوونی سۆزه‌که‌ی.

لاوه‌کان، بۆیه‌کا بەدناو کراون بەسەرچلی و لەخۆبایی بوونه‌وه، چونکە لەو تەمەنه‌دا سۆزبان زۆر و بەهیزه، پالیان پێوه‌دنی و نیازیان پێ دەبەخشن بۆ کردەوه‌ی ناپه‌سند. سۆزی بەهیز و هەرەت جاری وا هەیه وا لە مەژۆق ئەکات کەلکی هێچ فرمانیکی پێوه

نەمەینی، نەتوانی هیچ پرۆژەیهک بباتە سەر، تەنانهت ئەگەر زۆر ئارەزووی جێبەجێکردنیشی بکات و لە توانایشیدا هەبێت کە بیکات.

هەندی جار تەنگەتاو دەبین، چونکە هۆش بە پێچەوانەی سۆز دەوهستێ. لە گەڵ ئەوهیشتا، کزی پێشان دەدەین و دواى سۆزمان دەکەوین. بەم رەنگە لە دەروونی مرۆڤدا زۆرانبازییەکی بەهێز پەیدا دەبێ، لە ناوەند بێر و سۆزدا، دوور نییە تووشی تێکچوونیکی خراپی بکات لە بێرکردنەوه و رەوشتیدا. جاری وا هەیه، لە دەرووندا کارێکی وا دەکات، کە لەوه پاش لە شیوهی خەم و خەفەتدا خۆی دەریخات، بێ ئەمەى مرۆڤەکە هۆیهکی ئاشکرای ئەو خەم و خەفەتەى بۆ دەربکەوێ. گرنگترین رینگای سروشتی بۆ گێترانەوهی لەنگەری سۆز، ئەوهیه، کە بەجۆریکی لایەلایی، نیازبەخشین بکری ئەگینا مرۆڤەکە تووشی زۆرانبازییەکی بەهێز دەبێ لە دەروونیدا لە ناوەند سۆز و هۆشیدا. من کچیکی ئەرمەنى دەناسم، حەزی لە لاویکی موسولمانی (مصری) کرد، کەچی دەیشیزانی کە شووکردنی بەو لاوه، بەپێی رەوشتی نەتەوهی ئەرمەنى ناشی و جێبەجێ نابی. جگە لەوه، کورە (مصر) یەکە هەزار بوو، هیچی نەبوو. گێروگرفتهکە گەورەتری لێ هات، بەتایبەتی پاش ئەوهی کە لاویکی ئەرمەنیی دەولهەندی خاوەن زەوییهکی فراوان لە (صعید)، هات و داواى ماره کردنی کچهکەى کرد لە خیزانهکەى. خیزانی کچهکە و ایان هاته پێش چاو کە بەهۆی ئەو هەله ناوازیهوه، گێروگرفتهکەیان نامیتێ. بەلام کچهکە بەرپهچى دانەوه و نەیشی ئەهیشت کەس لە بابەت شووکردنیهوه گفتوگۆ بکات، مەگەر لەو کورە موسولمانە (مصری) یە بێت. پاشان ناوهندی کچهکە و خیزانهکەشی تێکچوو هیچ هیوایهکیش، لای خیزانهکەى نەما، بۆ وازهیتانی کچهکە لەو بیرەى خۆی. خیزانهکەى هاتنه لای من، ئامۆژگارییان بکەم. منیش چەند ئامۆژگارییهکم کردن، هەموویان دەچوونەوه سەر ئەوه کە کچهکە بخریته سەر ئەو بیرەى کە لاوه ئەرمەنییهکە باشترە لە لاوه موسولمانەکە. ئەویش بەهۆی دەستهخوشکەکانی کچهکەوه جێبەجێ دەکرا، کە وای پێ دەویست، لە پێش چاوی کچهکە، سەرسورمانی خۆیان پێشان بەن بەرامبەر بەلاوه ئەرمەنییهکە. لەگەڵ ئەوهیشتا سۆزی کچهکە بەرامبەر لاوه موسولمانە (مصری) یەکە، نەگۆررا، بەهێز و هەرەتەوه مایهوه. کورە (مصری) یەکەیش، تێکۆشا خۆی لە کچهکە دوور بخاتەوه، بەلام بۆی نەچوو سەر. چونکە، کچه ئەرمەنییهکە ئەمەندە بۆی بەپەرۆش بوو و، ئەمەندەیش خۆی لێوه دەهینایه پێشهوه لە توانای کورەکەدا نەما بوو کە خۆی لێ دوور بخاتەوه. لەبەر ئەوه چاره نەما، ئەوه نەبێ کە لە کاتی نوواندندا،

نیازبەخشین بەکار بهێتێ. لە پێشدا دەستم کرد بەنوواندنیکى سووک. چرای ژوورهکەمم بەرهو رووی کچهکە داگیرساند. پاشان خەریکی بووم بێخەمه سەر بیری خۆم. کچهکە لە سەرەتای کۆبوونەوهکەماندا، مقۆمقۆی لەسەر بیانووهکان دەکرد. هەر بیریکم پێشان دەدا بەرپهچى دەدايهوه. هەر بیریکم هی خۆی بووايه پشتیوانی دەکرد. بەلام لە دواى کۆبوونەوهکەماندا، خا و بووهوه، بەوهنده وازی دەهینا کە بلێ نە ئابێ، یاخود خۆی دوور بخاتەوه لە چەقە چەقکردن. پاشان بەم رەنگە وەرانی دایهوه، گوتی: (من زۆر کامەران دەبم ئەگەر ئێوه بتوانن بمخەنە سەر بیری خۆتان. چونکە من، ئەم کورە موسولمانە (مصری) یەم خۆشدهوێ، بەدەست خۆم نییە، هەر وهه، بەدەست خۆیشم نییە، کە حەز لە چارهى ئەو کورە ئەرمەنییه ناکەم. منیش هەست ئەکەم بەو تەنگۆچەلەمهیهی کە خیزانهکەمی تووش دەکەم، ئەگەر هاتوو شووم کرد بەو موسولمانە هەزاره و دەستم نا بەرووی ئەو ئەرمەنییه دەولهەمەندەوه). لەسەر ئەم بنچینهیه خۆی دا بەدەستمهوه و کەوتە دووی بیرەکانم و پێی خۆش هات کە بنوی. نیازبەخشینهکە بەهۆی دایکیهوه جێبەجێ کرا. چەند جارێک ئەوه دووباره کرایهوه. دواى چوو سەر قسهی خیزانهکەى خۆی. هەر نامە و وێنەبەک کە لە لاوه موسولمانەکەوه پێی گەیشتبوو، بۆی رەوانه کردەوه، تەنیا یەک وێنە نەبێ لای خۆی گلی دایهوه و بۆی نەناردەوه، بەگریانیکهوه هەلگیرتهوه. ئەو سۆزی خۆشهویستی و دلدارییەى هەیبوو بەرامبەر کورە (مصری) یەکە، لە دلیدا ما، تا چەند مانگیکی پێ نەچوو، لەناو نەچوو. لەو کاتەدا، کۆچکردنیکى پێویست بوو مێردەکەى بردی بۆ (صعید). ئێستا کە لەگەڵ ئەودا لە خۆشیدا، هەرچەند باری پێشووی خۆی بێر دەکەوتیتەوه، بەخۆی پێدەکەنى، کە بەو جۆره دواى سۆزی کوێرانەى خۆی کەوتبوو.

بەرامبەر ئەم زۆری هێزی سۆزه، چەند باریکی پێچەوانەى تریش هەن، مرۆڤەکە لە کەموکووربى سۆزی خۆی گلهی دەکات. ئەم بارەم لە لای بازرگانیکى بۆنفروۆش چاو پێ کەوت. کابرا لە پێشدا زۆر هەزار ئەبێ. بێ بەش دەبێ لە هەموو خۆشییهک گەلیک جار تووشی برسیتی و بێ نانی دێ. بەلام کە گەیشته کاتی جەنگی جیهانی، زۆری پێ نەچوو دەولهەمەند بوو. سامانیکى وا بێ شوماری لا کۆبووهوه کە لەوه پێش خەویشی پێوه نەدەبینی. ئەم بارە لە ژبانی خیزانیدا دەرکەوت. دلێ ئەو بەدلێ هیچ کەسیکیانەوه نەدەنووسا. هاوبهشیی سۆزی هیچ کامیکیانى نەدەکرد. ئەگەر یەکیک لە خیزانهکەى ئازاریکی پێ بگەیشتایه، دلێ پێی نەدەسووتا و هاوبهشیی خەفەتەکەى نەدەکرد. لە خۆشییشیاندا هەروا بوو لەگەڵیاندا. خۆی پێوه خەریک نەدەکردن، کەمتەرخەم بوو

له گه لیاندا. بچ ئه مهی پرسیکیان پئی بکات له ئاههنگه که بیان جیا ده بووه. پر به دلپش ئه چوو ده خهوت. جا ئه م رهو شته تازه بهی تووشی گه لپک تیکچوون و چه ندو چوونی کرد له گه ل خیزانه کهیدا. تا وای لی هات ههست به جوتیوونه وه و تاک و ته نیایی خۆی بکات، له ناویاندا. پاشان ناچار بوو بگه پئی به دوای چاره کردنی دهردی خۆیدا. که خیزانه کهیشی زۆریان لی کرد، ژن بهیئتی، دهرده کهی گرانتیری لی هات. داوای ئه وهی لی دهرکردن که له ژنه پینان بیبه خشن. بیانووه کهیشی ئه وه بوو، دهرتسا له وهی سۆزه کهی ساردوسر پئی به رامسهر ژنه کهی، به هه موو دلپه وه ده یگوت: به وه هه موو سامانه شیشه وه که هه یه تی رانا په رموی به خۆیا که ژن بهیئتی، چونکه له توانایدا نیبه که باری ژنه پینان بخاته سهر نه ستۆی خۆی.

درا به گویی ئه م خیزانه ده وله مه ند و دلشکا وه دا، که له توانایدا هه یه به سهر ئه م گیروگرفتی دهررو نیبه ی زال بیی. ئه مه ییش یه که م ته نگوچه له مه یه ک بوو، که به وه جو ره هاتبووه به رده مم. پئیش ئه مه ی دهستی بده من، تا ما وه یه ک دوو دل مامه وه. به لام چونکه با وه رم هه بوو به زانستی دهررونی، له توانایدا هه یه هه موو باریکی دهررونی بگۆرئی، دل م چوو ه سهر ئه وهی که ده ست بکه م به چاره کردنی ئه و گیروگرفته. ئنجا له پاش ئه مه ی ههر ره نجیکم دا (له پینا و چاره کردنی نه خۆشیی هه کهیدا به هۆی دهررونی شیکردنه وه وه و دلنیا کردنی هه به بیره کانم) به با چوو ناچار بووم په نا بیه مه بهر نیازه خشین له کاتی نوواندیدا. کابراکه، رهوشتیکی هیمانه و بزوتنه وه و بیرکردنه وه یه کی سستی هه بوو. له بهر ئه وه، ههر له سه ره تا وه نوواندنی ئاسان بوو، به هۆی (مه ترۆتۆم) و بزواندنی گلپنه کانی هه نوینرا، له کاتی نووستنیدا قه وانیتیکی کۆنم بۆ لی دا، که بریتی بوو له سیمفۆنییه ک، ناوی: (ده زگیرانی فرۆشرا و) بوو. ساز و ئاوازه کهی ئه وهی دهنوواند که له دهررونی که سییدا شه ره شو پریک هه بی. که سه که ییش بیه وی پزگاری بیی له ده ست سۆزی خۆی و ته قه للا بدات خۆشه ویستی و دلداری له دللی خۆیدا بکوژی. هه ندی جار سه ره که وی به سه ره دهررونی خۆیدا و هه ندی جار ییش ژیری بکه وی. یه که م شتی که له نوینرا وه که وه دهرکه وت به هۆی گوئی گرتنی هه وه له و پارچه ساز و ئاوازه ی که گه لپک جو ره باری دل خۆشانی پئی ئه به خشی، ئه وه بوو که پیستی کرژ بوو، چونکه ته زوویه کی وا به له شیدا هات که له ته زووی هه ست به سه رما کردنی دهرکرد. له مه دا، راستی پئیشینیبه که ی (جو رج دو ماس) م بۆ دهرکه وت، که پشتی ئه و قسه یه ده گری که ئه لی: ئه و بزوتنه وه یه که هه ست به شتکردنی که وه پیچه وانه ده بیته وه، بریتیبه له جو ره دهر برینیکی سۆزی

تووره یی، یاخود ترس. ئه و بزوتنه وه یه به ته وا وه تی به سه ترا وه به هه موو دل خۆشانی که وه. جا به مه راستی قسه کانی پئیشوومان بۆ چه سپ ده بی، که ده توانی کار بکریته نه خۆشیی هه کان یاخود باره کانی له ش. بۆ ییش دهرکه وت که دل خۆشانه کان په یوه ند بیان هه یه به گۆرانی له شه وه - به پئی گۆرانی له ش سۆزیش ده گۆرئی - ئنجا به هۆی کارکردنه وه له له شدا، ده توانی کار له سۆزیش بکری.

له م باره دا، جار لی پئیشدا کار تیکردنه که خرایه له شه وه له پاش چه ند ده میک، مرۆقه که وای لی هات، دللی ده چوو به و شته دا که له وه پئیش رقی لپی ده بووه وه، به تایبه تی له پاش ئه وهی که به په ره وشی ئه وه وه بوو چاره ی خۆی بکات و توانا بخریته سهر ئه وهی که پئی له که لکی نوواندن و نیازه خشین بنی. ههر ئه م مرۆقه وای لی هاتبوو که ئه گهر یه کیکی بدیایه به په ره و شه وه سه یری وینه یه کی هونه ری ده کات، یان خۆشی له گو یگرنتی پارچه یه ک ساز و ئاوازه بیئتی، دللی ته نگ ده بوو. به لام له پاش چه ند جار ییک نیازه پئی به خشین، له کاتی نوواندندا، گۆرا، وای لی هات چه زی به سه رنجدان له وینه هونه ریبه کان ده کرد. پاشان وای لی هات دهستی کرد به کپینی ژماره یه کی گه وره له وینه هونه ریبه به ناویانگه کان و جار جار ییش ده چوو ناو ئاههنگی ساز و ئاوازه کانه وه، بی ئه مه ی هه ست به وه رپسبون و بیزاریی هه ک بکات. چه ند مانگیکیشی پئی نه چوو، له وشکی سۆزه که ی پزگاری بوو و، ههر هۆیه کیش هه بوو بۆ شه ره شو پری نا وه ند خۆی و خیزانه که ی، له ناو دا نه ما و، ئیتر وازیشی هینا له ته نیایی و دووری له خیزانه که ی. به لکو له وه ییش زۆرتیری بۆ ره یشت، که لپی چا وه پروان نه ده کرا: چونکه توانی فییری هه لپه رکئی بییت و خۆشی له گه لپک پارچه ساز و ئاوازی هه لپه رکئی بیئیت و پئیشتریان بخات له وانی تر.

ئنجا ئه گهر له م باره دهررونیانه، ورد بیینه وه که په یوه ند بیان هه یه به دل خۆشان و سۆزه وه، بۆ مان دهرئه که وی که ده گه ریته وه سهر بار ستاییبه کانی چالاکی دهررونی. ئه گهر بانه وی بزانی که سییک تا چ نه دازه یه ک دل خۆشان کاری تی ده کات، پیویسته ده ست بکه یین به نیازه خشین له کاتی نوستان یاخود نوواندیدا، باریکی دل خۆشان بخه یینه میشکیه وه. زانیار (کارگهر) له سه رنجدانیدا بۆی دهرکه وت که دل خۆشان وه ک له نووستنی ههرزه کاردا کار ده کات... وه ها له نووستنی منالدا کار ناکات.

ههروه ها (گۆنسون) له بابته خه وزرانی لاویکه وه دووا وه که گرفتاری گیروگرفتی دلداری ده بی. په یوه ندیی سۆز و نووستنی ئاسایی به ئاشکرا بۆ دهرکه وت، چونکه نووستنی لاوه که تا (۵۰٪) سه دی په نجا، بار ستاییبه که ی هاته خواره وه. جا ئه م جو ره سه رنجدانه

زانستیانه که له ئەنجامی تاقیکردنەوە دەست دەکەون، بەهەموویان بەلگەن بۆ ئەوەی که بارەکانی دڵ خروشان و سۆز، بەئاسانی له کاتی نوستندا دەرئەکەون. جاری وا ههیه له شپۆهی بزوتنەوەدا دەرئەکەون. جاری وایش ههیه له شپۆهی خەو بینین و شت هاتنه پیش چاودا دەرئەکەون.

جا له بهر ئەمه، گه یشتن به بارهکانی سۆز و دڵ خروشان له کاتی نواندندا ئاسانه. دهیشتوانری به زۆرکردن یان به که مکردن کاریان تی بکری.

ئهمه ییش شتیکی سهیر نییه که ئەم هه موو فەرە بخریته پال بارهکانی نواندن. چونکه (کارگر) بۆی دهرکهوتوه، که کاریگه ریییه کانی میشک، له کاته سه ره تاییییه کانی نوستندا ئەنجامیان به شپۆهیه کی ئاشکرا دەرئەکەوی. ئیمه ییش له تواناماندا ههیه، هه موو که سیک له ههر کاتیکیدا ببی، بخهینه باریکی واوه، که له باری کاته سه ره تاییییه کانی نوستن بکات. ئەویش له ریگهی نواندنی موگناتیسییه وه، یاخود له ریگهی که مکردن وهی چالاکیی دهروونییه وه. به لام کاریگه ریی میشک، زۆره. زانستی خو ناسینی هه مووی دهگریته وه و، هه رچییه کیش په یوه ندیی به وه وه ببی له ژبانی له ش و کۆمه لایه تی، هه روه ها دهگریته وه.

ته واو

۱۹۶۴/۳/۲۸

خۆت پياريزه له خەم

نووسەری: جۆن کەنەدی

کوردی نووسی له ساڵی ۱۹۶۴

* خەم خۆشی له پیاو تیک دەدا، ژيان له پیاو تال دەکات...

* خەم پیاو پیر دەکات، له تەمەنی کەم دەکاتەو...

* پیشیان گوتویانە: «له سێ بەش دوو بەشی پیری خەم!»

جا ئەگەر خەم پیری کردوویت، له تافی جوانیتدا ئەوا تەنیا کاتیک تەرخان بکە بۆ خۆتێنەوهی ئەم نووسراوه بەکاره، بۆ ئەمەى له خەم پرزگار ببیت و، جوانیی لاویتنت بۆ بگه‌ریتەوه و، هه‌ستیش بگه‌یتەوه به‌خۆشى ژيان...

سپێشه‌کی

ئەم نووسراوه پچکۆله‌یه، له راستیدا، بریتیه له گفتوگۆیه‌کی دۆستانه، له باره‌ی گه‌ورگه‌فتی‌کی گه‌وره‌وه، که به‌کورتی: چاره‌ی ره‌وشتی‌کی پر هه‌له‌ی ناو ژيان ده‌کات. کهواته، ئەو له ده‌ستکه‌وتنی سایه و مایه‌وه نادوێ، له بابەت کامه‌رانی ژینه‌وه قسه ده‌کات. قسه هه‌زاره و دووانی به‌کاره: سامان کامه‌رانی کیش ناکات.

هه‌روه‌ها، پیتویست به‌دوو باره‌کردنه‌وه ناکات. که بلتین: کامه‌رانی به‌نده به‌کرده‌وه‌ی خۆمانه‌وه به‌رامبه‌ر ئەو هه‌لانه‌ی بۆمان هه‌ل ئەکه‌ون، به‌مه‌رجی به‌جۆری‌کی په‌سند بجوولێینه‌وه به‌لام ده‌بێ دان به‌وه‌یشدا بنیین، که هه‌موو ده‌م، ئەمه‌مان به‌ئاسانی بۆ ناچیتته سه‌ر جا هه‌یوام وایه که ئەم نووسراوه، یارمه‌تی خۆتێنه‌وار بدات، له تیگه‌یشتنی ئەم راستیه‌دا، به‌جۆری‌کی باشتر. هه‌روه‌ها بیخاته سه‌ر ئەوه‌یش که ریگای خۆی بدۆزیته‌وه بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجی کامه‌رانی له ژيانى تابه‌تی خۆیدا.

هه‌ر کاتێ، وازمان له‌و بیره هینا، که «پیتویسته هه‌ر له به‌رگی‌کدا بپنینه‌وه»، هه‌ر کاتێ په‌یمان به‌وه برد که پیتویسته تا ئەندازه‌یه‌کی په‌سند، ره‌وشتی گشتیمان له ژيانمان بگۆرین، ئەو کاته چەند هه‌نگاوێکی سه‌ره‌تاییمان له ریگای کامه‌رانیماندا، ناوه. هه‌ر کامیکیشمان بگرت له تواناییدا هه‌یه ئەم ئەمۆستیه‌ی چاو به‌ستیه‌ی^(۱) بدۆزیته‌وه

(۱) راستتر: ئەم ئەمۆستیه‌ی ئەفسوناویه...

به‌مه‌رجی هه‌رچیه‌کی له باردا هه‌یه. به‌باشی به‌کاری به‌یتێ.

نه‌که‌یت، تۆیش، که ئەم نووسراوه‌ت خۆتێنده‌وه، فری بده‌یت و بلتیت:

«به‌لێ! ئەم زانای خۆناسینانه، زمانیان پاراوه. ده‌توانن ئامۆزگاری به‌نرخ بکەن. به‌لام ئەو ئامۆزگاریانه هه‌یچیان بۆ من ده‌ست ناده‌ن. هه‌یچیشیان به‌کارم نایه‌ن!»

ئەم نووسراوه، هه‌ر تەنیا ئامۆزگاریه‌کی پزیشکان نییه، هه‌روه‌ها مه‌شق پیکردنێکی باش و به‌که‌لکیشه.

منیش به‌هه‌یج ره‌نگی دلگیر نابم له‌وه‌ی که گوێ نه‌ده‌یته قسه‌کانم - چونکه نه من خه‌می ئەوه ده‌خۆم، نه تۆیش. به‌لام، پیم وایه، ئەوه‌ی تۆ به‌تەنگیه‌وه‌ی. یاخود ئەوه‌ی پیتویسته تۆ به‌تەنگیه‌وه بیت، ئەوه‌یه: که خۆت به‌دل سه‌یری خۆت بکەیت، به‌لام به‌مه‌رجی سه‌یرکردنه‌کەت له وزه‌به‌ده‌ر نه‌بێ.

مشاری (۱) هۆش

۱

خەم، دانراوه به‌«ده‌ردی ئەم سه‌رده‌مه». ئیمه هه‌موومان، له‌وانه‌ین که تووشی بین. چونکه ژيانى ئەم سه‌رده‌مه، ده‌روونمانى یه‌جگار تەنگه‌تاو کردووه. که‌سى واشمان تیدا نییه، که جاروبار، هه‌ست به‌وه نه‌کات، که به‌ته‌واوه‌تی داماو و په‌کی که‌وتوو و پیتی ناکرێ له‌وه به‌ولاوه گرانی باری ئەم جیهانه و گه‌ورگه‌فته‌کانی هه‌لبگرێ، ئامانجی ئەم نووسراوه‌یش هه‌ر ئەوه‌یه: که یارمه‌تیت بدا له ژياندا باشترت رابه‌یتێ به‌بینینه‌وه و ایشته لێ بکات که خۆشی له ژینی خۆت وه‌برگرێ.

پیتویسته خۆمان چه‌واشه نه‌که‌ین. که‌س له توانایدا نییه، به‌هه‌یوا بێ، که له هه‌راکردن له فرمانه‌کانی ناو ژيان، که‌لکی وه‌برگرێ.

به‌لام، له راستییدا، به‌و شتیه‌یه‌ی که فرمانه‌کانی ژيانمانی پێ ده‌به‌ینه سه‌ر، جیاوازییه‌کی بنچینه‌یی ده‌رده‌که‌وێ. له ناوه‌ند گه‌رژى و بێ ده‌سه‌لاتی و، روو خۆشی و ده‌سه‌لاتداریماندا. به‌لام ئەگه‌ر تۆ له‌وانه‌یت ده‌ته‌وێ نوشته‌یه‌کت پیتشکه‌ش بکرت، خەم و ماندوویتی خۆت پێ لابه‌یت و، باوه‌ریشته پێ بکات، که ئەوه‌ی بۆته هۆی په‌یدا بوونی ئەو خەم و ماندوویتییه‌ت، هه‌یج نییه،... ئەوا پیتویسته ناکات به‌خۆتێنده‌وه‌ی ئەم

(۱) مه‌به‌ست لێی: مشاری ته‌خته پرنه‌وه (منشار)ه.

نوسراوهوه خوټ ماندوو بکهیت. چونکه بهکه لکی ټو کهسانه نایهت که لهسه ر ټو بیروباوهره بن.

خو ټه گهر له وانه یشی که حز به ژینیکې پوخته تر دهکن و دهته وئ بتوانیت به بیریکې دروسته وه، روو به رووی گیروگرفته راسته قینه کانی ژیان بووه ستیت، ټوا بام بین به دؤستی یه کتر، بو ټه مهی پیکه وه بزاین چیمان بو ده دؤزیته وه.

رهنگه «خه م» بوو بیت به یه کی له گیروگرفته کانی ژیان، ټه گینا تو ئیستا ټه م نوسراوهت نه ده خو ټنده وه.

رهنگیشه بته وئ یارمه تیبی یه کیکی تر بدهیت، که هه ستت پی کردوه، زور خه مباره. که واته، بام، بی په رده قسه بکه یین، هه رچییه کیش ده لټین بام به ته و اوته تی روونی بکه یینه وه.

بو ټه وهی ته و او «خه م» ده ریخه م، ده لټیم: خه م بریتیبیه له و بیره ده مده مییه کی که خوئی ده رنابری، یا خود راسته و راست خوئی ناتوانی ده ربری. خو بشم ده زانم که خه م به چه ند جوړیکې تربش پیشان دهری، که دور نییه له مه زور چاکتر بی، له گه ل ټه ویشدا به لای خو مه وه، ټه م پیشان دانه له هه موویان چاکتره.

من بو یه کا، به چاکتری ده زانم، چونکه هی خو مه. ټه ویش له بهر هو یه که، بیتجگه له من که سی تر به باشتری نازانی! به لام ټه وه شتیکه تایبه تی به خو مه وه. وایشم بو دهر ټه که وئ که ساکار و ئاشکرایه. هه روه ها بو یه کا به چاکتری ده زانم، چونکه وینه یه کی بچو وکی تیدا پیچراوه ته وه، و اژهی «ده مده می خوئی» ده نیو ټینی:

ئاخو، هیچ جاریک، مشار ت به کار ه ټناوه؟ بیبه یته پیشه وه و بیه ټینه دو او و، دو باره بیبه یته وه پیشه وه و بیه ټینه ته وه دو او. ئا به م جوړه یه مشار که ده که ویتته گهر. ده نگیکې گری ناخوئی لی پیدا ده بی، تا ټه ندازه یه که ده ماره کان ده خاته بی سره و تیبیه وه. و ام بو دهر نه که وئ، ټه م وینه یه به ته و اوته تی له وینه ی خه مخوار دن ده کات، ټه گهر بتوانین وینه یه کی بچو وکی بزوی کرده وه کانی ناو می شکمان بگرین.

بیر که ده که ویتته گهر و به ره و پاش و به ره و پیش دیت و ده چی، ره شه بایه کی توند و گران له ناو دهر و نی خه مباره که دا بلا و ده کاته وه و، ده بیتته هوئی نازاردانی ده ماره کانی... جا ټه گهر بتوانین له بریتیبی ټه م وژه وژه بیزار که ره، که له لیکه و تنی می شکمه وه پیدا ده بی له به ره لستیک، فرمانیکې تر به می شک راپه ر ټین، که له باریدا ه بی ټه و فرمانه ی

تیدایه بیوه ستینی، یا خود ه ټیکې وای بخه یه پال که به تاکه لیدانیک بتوانی ټه و به ره لسته کون بکات، ټه وساکه ده توانین خو مان له ده ست ټه و «خه م» ره زگار بکه یین. ټینجا له جیاتیبی ټه و ده نگه گره ناخو شه، هه ستیک دیته ناو می شکمانه وه، که پری ده بی له دل ټیایی و نارام و خوئی و به ختیار ی. هه روه ها دهر و نویشمان پر ده بی له هه ستی سه ریبه ستی و نازادی و گوره بی.

ټه مه ییش ټه وه ده گه بی ټینی: ټه گهر ویستمان له ده ست خه م ره زگار مان بی، پیو یسته فییر بین، که له خو مان بکو ټینه وه، له ئامانجه کانی ژیانیشمان تیبیکه یین.

دور نییه، که موکو وریی مشاره که، ټه ونده ی که موکو وریی ټه و که سه نه بی، که به کاری ده هینی.

بو ټه مه ی نه که وینه گ ټیژاوی ټه ندیشه وه، ده لټین: ټیمه ه ټزه کانی دهر و نییمان له ریگی خرایه وه په رشویلا و ده که ینه وه.

ټه گهر له بریتیبی ټه وه ی پیچه به دهر و ی پی بکه یین به هه ر چوار لای به ره لسته که دا . (ټه گهر ټه و به ره لسته، له راستیدا، دامه زرا و بی) راسته و راست رووی پی بکه یینه به ره لسته که و ریگیه کی تازه ی پی بکه یینه وه بو خوئی، گه لیک چاکتر و به که لکتره.

پوخته ی و تراو

- ۱- خه م، بریتیبیه، له دهر دیکې ټه م سه رده مه.
- ۲- له و شیوه یه وه که چاره ی کاروباری ژیان تی پی ټه که ییت دل ټه نگه ی و بی فه ریت، یا خود دل خوئی و ده سه لاتت پیدا ټه بی.
- ۳- مشار باش به کار به ټینه!...

ئايا تۆلەوانەيت كە خراب پەرورەدە كراون؟

ھىوادارم كە ئەم پىرسەم توورەت نەكات. لەبىرت نەچى، كە من و تۆ ئەمانەوى بىين بەدۆست. لەگەل ئەو ھىشدا پىيوستە پىي لى بىتم كە خراب دەستم داىە. پىيوست بوو من زۆرتىر شىرىن بوومايە، چىشكە بىشم چاكتىر بووايە. بەلام لەبەر ئەو ھى كە زۆرىمان خراب پەرورەدە كراوين، بەچاوپىكى سووكەو سەپرى ئەو جۆرە پەرورەدە بوونەم نەكرد. چونكە كەس ناتوانى باوك و داىكى خۆى ھەلبىرتىرى. بەھەموو رەنگ ئەوانە، ھەرچىيە كىيان پىي كرا بى، كىر دوويانە.

بەلام ئاخۆ، لە بەرچاوى تۆ، دوواون لە بابەت «خەمى خۇيانەو» و، گىروگىرغە كانى دەست كورتىيانەو و، تىكچوونىيانەو لەگەل دەردراوسى و، ئاژاۋە كانى ناو خىزانيانەو؟ ئاخۆ ئامادەيان كىر دوويت بۆ چاوپىكەوتنى جىھان، كە پىيان گوتبىت: ئەم جىھانە جىھانىكى سارد و سەختە و، «ئىمەش كە مردىن، كەس بۆ تۆ نامىننەتەو بەتەنگەتەو بىي و خەمت بخوات، خۆت نەبى»؟

ئايا باوك و داىكت، زۆر بەتەنگەتەو بوون، يەجگار خەمىيان دەخواردىت؟ بۆ وىنە، بام لەو كچە بدوئىن، كە ھىشتا مندال بوو، باوكى لە دەست چوو. بەلام داىكى گوزەرانى باش بوو. توانى زۆر بەنازەو كچەكەى خۆى پەرورەدە بكات. كچە كە تا گەورە دەبوو زۆرتىر ھۆگرى داىكەكەى دەبوو. كە لەپاش سى سالىك داىكەكەى مرد، خەفت و تەنبايىيەكى زۆر گەورەى تووش بوو.

بىي گومان ئەمە وىنە يەكى كارىگەرى خەمە... بەلام نە. لە راستىدا وىنە يەكى كارىگەرى ترسە. چونكە داىكەكە لە ئەندازە بەدەر خۆى بۆ كچەكەى بەخت دەكرد. پاشان لەپاش چەند دەمىك، كچەكە خۆى بۆ خۆى دەرگەوت، كە ئافرەتتىكى فرەخاۋە، خەمى كەس ناخوات ھى خۆى نەبى، دەشىترسى لە ژيان كە بەتەنبايى پرووبەرووى رابوەستى.

داىكەكەى زۆر دەترسا لەو ھى كچەكەى تووشى شتىك بىتت. كچەكە ھىشى لەو ھى فىترى ئەو ترسە بوو زۆر دەترسا لە خۆى كە شتىكى بەسەر بى.

خۆى يەجگار نىك ئەكردەو لەم و لەو. تا واى لى ھات لە دەستى ۋەرس دەبوون.

كچەكە چاۋەرۋانى ئەو ھى بوو كە دۆستەكانىشى، ۋەك داىكى، ۋرپاى دەبن و خەمى كاروبارى دەخۆن. لە راستىدا، داىكە خەمبارەكەى، لە جىھاندا، ھىچ خەمىكى نەبوو، ئەو نەبى ۋرپاى كچەكەى بى و بەتەنگىيەو بى.

كچەكە، پەيى بەو نەدەبرد، كە ئەو دۆستانەشى ھەر يەكە كار و فرمان و سەرگىتتى تايىبەتتى خۆى ھەيە. زوو بەزوو، زانرا، كە خەمەكەى بۆ مردنى داىكى، برىتتى بوو لە جۆرە خەمىك بۆ سەرۋتى تايىبەتتى خۆى.

دوايى، واى لى ھات، خەمەكەى كارى كىرە تەندروستىيى، لەگەل ئەو ھىشدا پىشك نەيتوانى ھۆى نەخۆشىيەكى گران لە لەشىدا بدۆزىتەو. ھەرۋەھا گەيشتە ئەو ھى تووشى نەخۆشىيى «دەمار كىيى» بىي. جا لە ناۋەند ئەو بەدەروويشت ھاتن و دل راکرتەدا كە بۆ نەخۆشىك دەبى بىي بىي، خۆى خىستە ئەو بارەو كە بىي دەسەلەتتىكى بىي چارەى تىدا دەبى، بەو رەنگە گەراپەو سەر ئەو ژيانەى كە لەو پىش دەژيا: كامەرانىيەكەى خۆى دەست كەوتەو، بەلام ئىستاكەيش، ھەرۋەك جارن، خەمبارىكە تاكى نەبى. رەنگە تۆ ۋا بىزانىت ئەمە يەككىكە لەو كەسانەى كە يەجگار بەخراپى پەرورەدە كراون. لەگەل ئەمەيشدا بەسەدانى ۋەكو ئەو ھەن، خراب پەرورەدە كراون. ئەو داىكەى ھەرچىيەكى لە دەست بىت لە چاكە بۆ مندالەكەى خۆى، بىكات، لە راستىي ھەندى جار، ۋەك ھەرچىيەكى لە دەست ھاتىت لە خراپە و كىرەتتى دەربارەى مندالەكەى خۆى، ۋەھايە.

كەواتە خۆت پىارتىزە لەو ھى ھەرچى دلەت و بىستى بەباشى بىزانىت و، ھەر چۆنىكىش بىت خۆت، پەسەندى بىكەيت. جا ئەگەر، ئامادە بوويت بۆ خەمخواردن، بۆ چەند تاۋىكى كەم بىر بىرەو. بەلام بىر كىرەنەو ھەيەكى لەسەرخۆى بابەتى لە بارەى ئەو جۆرە پەرورەدە كىرەنەو كە پەرورەدە كراويت.

رەنگە ھىشتا بەتەواۋەتى لە دەست نەچوو بىت. بەلام ئەو سەرۋەمەى كە لە خانوۋەكەى كۆنتدا پەرورەدە كراويت، پەيوەندىيەكى گەورەى ھەيە بەو راستىيەو كە تۆ بۆ خەمخواردن دەستىكت ھەبى.

لە دلەندا ھەستىكى نادىارى بەجى ھىشتوۋە بەترس لە ژيان ئەمەيش بەجۆرىكى تىكرايى. تۆ ۋا ھەست دەكەيت كە لە بارتدا نىيە، بارى گرانى ژيان، لەم جىھانە سەيرەى پر لە راز و نەينى و چاۋبەستدا ھەلبىگىت. لە راستىدا، ئىمە ھەموومان ھەست بەو ھەكەين. ئەو ھەندە ھەيە، ھەندىكەمان، ھەستەكەى، لە ھەستى ئەوتىر، زۆرتەر. دوور نىيە، باوك و داىكت، زۆر بەكارى نەھاتەن، سەبارەت بەو ھى كە ترس و خەمى خۇيان زۆر

که ئەم وشانە دەنوسمەو، لە بەیانییەکی وچانی پایزە دام. ئەگەر بەهەلەدا نەچوو بێ، زۆربەیی کرێکارەکانی ئەو ناوچەیی تێیدا دەژیم، ئیمرۆ رەویان کردوو بۆ «بلاک بول». ئەوانە لە جەژندا رۆژانە وەرناگرن. لەگەڵ ئەوەیشتدا، زۆر بەختیارن بەم پشوووە کورتەیانەووە که دوور ئەکەوونەووە لە جیهانی ئەرک و ئازار.

ئەو ژن و پیاوانەیی که بەدریژایی تەمەنی خۆیان، بەژینتیکی کولەمەرگییەووە دەژین، فێری ئەو بوون که بۆ چەند رۆژیکیش بێ، جیهانی خۆیان پڕ بکەن لە بەزم و شادی. ئەوانە، نە دەست بلاون، نە دەست قووچاون، بەلام ئەوئەندەیان بۆ خۆیان کۆکردۆتەووە که بتوانن لەم وچانەیاندا بەخۆشی پێوێ رابووێرن. تۆبش وا دەیاننیت بە کامی خۆیان دەگەن.

ئەوانە، لە یارییەووە، فێری زرنگییەکبوون. ئەو زرنگییەکی که بنچینەکی ئەو بیروباوەرەو، که لە ناخی دەروونیانەووە هەلەدەقوڵی و، هیوایان پێ دەبەخشێ، که بەهەرچی چۆنیک بێ دوايي هەر زال دەبن بەسەر هەموو گێروگرتەکانی ژبانیاندا.

ئەگەر بەهاتایە ژبانیا، لەم یاریکردنە، دوور بووایە، دەبوو گێرووێ دەستی خەم بوونایە که پەکی هەموو کار و فرمانیکی دەخستن.

لاپەرەبەک لە نووسراوی ژبانی ئەوانە بکەرەووە. بێ گومان یەجگار بەکەلکت دێ. کەمەکی لە رەنج و کوێرەوویی رۆژانەت کەم بکەرەووە و هیوات بێستە بەسەبەینیووە.

تۆ هەتا فێر نەبیت یاری بکەیت بەژبانت، ناتوانیت خۆت رزگار بکەیت لە دەست دەرد و کوێرەووییەکی.

پێوستە لە بەرەنگاریکردنی گێروگرتی ژبانتدا، چەشنی زۆرانبازیک بچوولیتەووە، که کاتیکی دیتە بەرامبەر زۆرانبازەکی دوژمنی، بربار دەدات که تیبکۆشی دوژمنەکی بدا بەزەویدا، بەلام باکی لەویشی نییە، که بەرپیکەوت دوژمنەکی سەر بکەوێ و لە شیوویەکی ناخۆش و خراپتردا بیدا بەزەویدا. بام بلێن تۆ ژێرکەوتیت. بەلام تۆ لە خۆشیی زۆرانبارییەکی، خۆی، بێ بەش نەماوینەووە، بێ گومان لەو زۆرانبازییەووە شتیکی وا، هەر فێر دەبیت که لە جاری دووهدا زۆرانبازییەکی باشتر بکەیت.

مەبەسی من لەمە ئەو نییە، که پێوستە تۆ کەمتەر خەم و بێ پەروا بیت. بەلام من دەمەوێ ئەم راستییەت بەروونی تیبگەینم، که پێوستە لەسەرمان، ئیمە هەموومان، خۆمان رابھێنین بەتەنگوچەلەمەووە و بەروویەکی خۆشیشەووە بەرەوپیری بچین. چونکه ژبان بریتییە لە تاقیکردنەوویەکی پڕ تەنگوچەلەمە بۆ هەموومان.

تەنگوچەلەمە، مەرچتیکی بنچینەیییە بۆ بوون. لە راستیدا سەرەوتی هۆشمان، ژبانی خۆشمان، زیندوویتی و کارگوزاریمان، بیروباوەر و ورەمان... ئەمانە هەموومان، هەموودەم لەناو تەنگوچەلەمەدان.

رێگای ژبانمان پڕ لە رێبوار و گالیسکەیی هەموو رەنگ پێوستە لەسەرت، بەپیتی گەت، پڕۆی بەرپێو بەناوەراستی ئەم هەموو رێبوار و گالیسکانەدا.

چاوەروانی ئەو مەبە که ئەم جیهانە لە هەموو شتیکیدا یارمەتیت بدات و هەموو کاریکت بۆ ئاسان بکات جیهان وەک ژووری خۆتدنگا نییە. تۆ تازە مامۆستاکانی خۆت بەجێ هێشتوو. پێوستە لەسەرت، لەسەر پیتی خۆت بوستیت، بێ گۆپال و بێ داری بن بال، بێستە کۆزی جەنگی ژبانەووە.

بێ گومان، ئەم جۆرە بارە، بێ تەنگوچەلەمە نییە بەلام ئەو جۆرە خۆشییەشی تێدا، که جەرەزەکان چیشکەیی دەکەن. ئینجا ئەگەر تۆبش بتوانیت لەنگەری بێرت بگریت، هەرەها بشزانیت چۆن دەرویت بەرپێگادا، ئەوا تۆبش وەک هەموو کەسێکی تر رێگای خۆت لە ژباندا دەکەیتەووە و پێیدا دەرویت.

خۆت کۆکەرەووە و دەست پێ بکە. چەندوچوونی بۆ مە که چونکه چەندوچوونیش هەر بریتییە لە «خەم». لە هەر لایەکەووە، رێگات دۆزییەووە پیا پڕۆ. حەزبش دەکەیت ئاگاداریی خۆت بکە. بەلام نەکەیت بوستیت، هەر پڕۆ بۆ پێشەووە. تۆ که دەست دەکەیت بەکاریک هەست بەدەسلاتی خۆت دەکەیت. تۆ لە ژبانتدا جوولەت هەیه. جا ئەم جوولەیه، که بەسەر هەموو بەرھەلستیکی سەرە رێگاتدا، سەرت دەخات. بەلام ئەگەر هاتوو، تۆ لە بەردەم، بەرھەلستیکی وەستایت و نەتوانی بریاریک بدەیت که چی بکەیت، ئەوساکە «خەم» لە هەموو لایەکەووە سەرت تێ دەکات.

ئیمە لەم جیهانەدا لە کوێر دەکەین. هەموومان که رێگایەک دەکەینەووە بۆ خۆمان پێیدا پڕۆین، دەبێ بەناو کەند و کۆسپ و بەرھەلستیکی پڕ و چردا پڕۆین. که سەر لە پیاو دەشپۆین. لەگەڵ ئەوەیشتدا، لە هەر یەکیکماندا، گیانیتیکی وا هەیه که یارمەتی بدات لە دیاردیکردنی ئامانجدا و، هانیشمان بدات که بەئارام و دلنیاییەووە لە پتی خۆمانەووە پڕۆین، بەمەرچ مەندی و لەسەر خۆیی خۆمان پیاپۆین.

هەرگیز رێشمان لێ تیک ناچێ، مەگەر دەسلەتێمان نەمیتێ بەسەر دەمارەکانماندا، یاخود ماو بەدین بەترس دلمان داگیر بکات.

هه ندى كەس هەن، باوەريان بەخۆيان نىيە، نە دەتوانن كارى بكەن، نە دەيشتوانن بەباوەر و دلنەيەكەوه برۆن بەرتى خۆياندا. ئەوانە نامادەن، ترستىكى زۆر گەورە بخەنە دلئى خۆيانەوه، كە ژيانيان لى دەكات بەزنجيره يەكى كارەساتى ناكاو و سامناك، يەك لەدواى يەكەوه دىن پىكەوه دەبەسترتين.

ئايان ئىتر سەرسورمانى پى دەوى، كە ئەم جۆرە دەستانەيان بەسستى و داماوئىيەوه، بەرامبەر بەگىروگرتى ژيان، بيانخاتە ناو خەم و پەژارە يەكى واو كە پەكى كارگوزاريان بخات و لە لىواری پىگادا دوايان بخات لەو كاروانەى كە لە رىگا پىن دايە؟.

پوختەى وتراو

- ۱- خەموخەفەتى باوك و دايكەكان، دەروونى منالەكانيان پر دەكات لە هەستكردن بەنازاوه و پى نارامى.
- ۲- باوكەكان بەرسيله دەخۆن و مندالەكانيان ددانيان ئال دەبىتەوه.
- ۳- خەمى ئىمە لە ترسمانەوه پەيدا دەبى.
- ۴- كەس ناتوانى جيهان بەسەرشانئىيەوه هەلبگرى.
- ۵- گىروگرفت خەمت پى پەيدا نەكات. بەگىانئىكى مەردانەوه پووبەپرووى گىروگرفته كانت بوەستە.

نەخۆشئى دلئەنگى

۳

لەمەپىش لە بابەت نامادەبوونەوه بۆ «خەم» خواردن قسەمان كرد. بەلام دوور نىيە ئەو خەمەى، گرفتار ماوئى بەدەستىيەوه لە دەروونتدا پەگى قوولترى داكوتا بى... ئەو خەمە هەر برىتى نەبى لە هەست پىكردنئىكى پەنھانىيى روت بەگلاروى بەجۆرئىكى گشتى، رەنگە لەوە گرنگتر بى، شتئىكى وا بى كە خاوەنى چەند نىشانە يەكى دياردى كراوى ناو لەش بى. ئەو نىشانانەى كە لەم جۆرە خەمە ئەستورانەوه پەيدا دەبن و زانايانى دەروون پىيان دەلئىن «نەخۆشئى دلئەنگى»، ئەمانەن:

۱- توورەبى:

۲- ماندووئىتى.

۳- گلاروى.

۴- خەو لى نەكەوتن.

۵- خەوى بەنازار.

خەمى وا هەبە ئەمەندە خراپ و بەهئزە، نىشانەى زۆر سامناكى پىتو دەرئەكەوى، وەك: لەرزىن، ئارەفكردەوه، پشئوبى هۆشى وەك ترس لە تەنئايى، ترس لە كۆمەلەى گەورە، ترس لە خنكان لە شوئىنانى داخراودا. ئەم نىشانانەى دوايى، بى گومان، لە خەمى رۆژانەى ئاسايەوه پەيدا نابن، بەلكو لەووه پەيدا دەبن كە پىاو زۆر دلئەنگ بى و پىش بخواتەوه، ياخود ترستىكى زۆر بچىتە دلئەوه و بىشارئەتەوه.

ئىمە خەرىك دەبىن بەجۆرئىكى سروشتى فرمانەكانى خۆمان بەجى بەئىن، كەچى دەچىن دەرگا لەسەر خۆمان دادەخەين، بۆ ئەمەى خۆمان بىارئىزىن لە شتئىك كە لى دەترسىن، ياخود لە شتئىك كە نازارئىكى زۆرى پى گەياندووئىن.

ئەو هئزە پەيتا پەيتا بەختى دەكەن، لە چاوتى برىنى ئەم بىرە تىكچووئەدا، كۆمەلەى دەمارەكانمان بەتەواوتى ماندوو دەكات، وايشمان لى دەكات كە بكەوئىنە تەنگچەلەمە يەكى راستەقىنەى واو كە تووشى «دەمار كزى» بىن.

ئەمەپىش سەرسورمانى پى ناوى. چونكە ئىمە كە دەرگامان لەسەر هەستە كۆپەدارەكانمان داخست، دەمارەكانمان تا دىن كرژتر و توندتر دەبن، تا دوايى وامان لى دى، هەرچى دەمارئىكمان هەبە تىك بچى و لە كەلك بەكەوى...

زۆر جارى وا هەبە، كە ئەم «دەمار كزى» يەمان تووش دەبى، دەمانەوى ئوبالى بخەئىنە سەر ئەستوى خۆ زۆر ماندوو كردن بەفرمانەوه. لە راستىدا ئەو لىكدانەوه يەپىش تەواوه. بەلام ئەوئەندە هەبە، كە ئىمە زۆر جار پەى بەوه نابەين. كە كۆمەلەى دەمارەكان، بەسەر بەستىيەكەوه، فرمان ناكەن. كۆمەلەى دەمارەكانمان، دوو ئەركيان بەسەرەوه يە. يەكىكىان ئەركى فرمانى رۆژانەمان بەهەمو لى پرسىنەوه يەكى سەخت و گرانيانەوه. يەكىكىشان ئەركى دل شكاوئىيەكى شارراوه، ياخود ترستىكى داپوشراو يان شكستىكى دەرنەخراو^(۱)، كە هەموودەم پى دەلئىن: «نە» نابى خۆت دەربخەيت!...

(۱) شكستى دەرنەخراو: شكستى شارراوه؛ وەك ئەوهى گەنجئىك لە دلدارەبەكەيدا شكستىنى و دلدارەكەى وازى لىدئىن؛ حەز ناكات - يا پى شوروئىيە - كەسانى دى بەمە بزائن و دىشارئەتەوه.

جا لهم باره‌دا، هۆش، له شیوهی فرمانی رۆژانه‌دا، که می‌ک هیزی خۆی دهرناپری، چونکه نیوه یاخود له نیوه زۆرتری هیزی خۆی بهخت ده‌کات له پیتناو چاوتی پرینی به‌شیک له که سایه‌تیمان، به‌مه‌به‌سی پاراستنی، که یه‌جگار ته‌نگه‌تاو کراوه. به‌واتایه‌کی تر، لهم باره‌دا، نیوهی هیزی هۆشمان خه‌ریکی پیتوستیی ژبانی رۆژانه‌مان ده‌بی.

نیوه‌که‌ی تریشی به‌توندییه‌که‌وه پال ده‌نی به‌ده‌رگایه‌کی داخراوی واوه، که هیزیکی زۆر وروژاو ده‌یه‌وی له ناوه‌وه بیکاته‌وه.

که‌واته سه‌رسورمانی پێ ناوی، ئە‌گه‌ر وامان لی بی: زوو هه‌لبچین و تووره‌ بین، پرست براو بین، جیگا به‌خۆمان نه‌گرین، خه‌ومان لی بزری، یان خه‌وی ناخۆش نازارمان بدات، بترسین له ته‌نیایی، یاخود له خنکان، سه‌ری مه‌نجه‌له‌که هه‌لم داگیری کردوه. ئە‌م هه‌لمه به‌هه‌موو هیز و هه‌ره‌تیکیه‌وه ته‌کان ده‌دات بۆ سه‌ره‌وه سه‌ری مه‌نجه‌له‌که لابه‌ری و بیته ده‌روه، ئە‌و هیزی سه‌ری مه‌نجه‌له‌که‌ی راگرتوه، له ماندوو‌بوون و پرست براندایه ئیمه‌یش پیتوسته، به‌هه‌رچی چۆنیک بی، له ده‌ست هه‌ندیک لهم هه‌لمه‌ پرگارمان بی. که‌چی ریمان لی گرتوه ناهیلین بچیته ده‌روه. جا لی‌ره‌وه‌یه، نیشانه‌کانی «خه‌م» که له سه‌ره‌تای ئە‌م به‌شه‌دا ناوم بردن، لوتکه‌ی شاخه‌کانیان ده‌رده‌که‌ون... ئیسته، ئە‌م هه‌لمه له چی پتیک هاتوه؟ تا ئە‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره له‌وانه پیکهاتوه، که ئیمه پیتان ده‌لین: «ئاره‌زوو» زاناکانی ده‌روون، هه‌ر یه‌که رسته‌یه‌کی دریزی بۆ ئە‌م «ئاره‌زوو» انه پر کردۆته‌وه. به‌لام، له‌سه‌ر ژماره‌ی راسته‌قینه‌یان، له‌ناو خۆیاندا لی‌یان بووه به‌مقۆمقۆ.

به‌لام ئیمه هه‌ر سه‌یری یانزه ئاره‌زوویان ده‌که‌ین، که بۆ مه‌به‌سی ئیمه به‌سن:

یه‌که‌م ئاره‌زوویان: نه‌هیشتنی برسیتییی ئنجا ئاره‌زووی به‌ره‌نگاریکردن، پاشان ئاره‌زووی ملکه‌چی.

پاش ئە‌وانه، ئاره‌زووه‌کانی سه‌ر چلی و، شت کۆکردنه‌وه و، خۆپاراستن له شتی ناخۆش و ناشیرین دین. جگه له‌وانه، ئاره‌زووی (خۆنوواندن و گه‌وره‌یی) دیته پتیشه‌وه، که له هه‌مووماندا هه‌یه بۆ خۆپیشاندان و شانازی به‌خۆوه‌کردن. دواي ئە‌وان ئاره‌زووی (ژن و مێردی) هه‌یه به‌ته‌نش ئاره‌زووی (خه‌مخواردنی منال و ئە‌و که‌سانه‌ی که بی چاره و جوان). پاش هه‌موویان ئاره‌زووی (کۆبونه‌وه) دیته پتیشه‌وه، که پیتوستیمان بۆ یه‌کگرتنی کۆمه‌لایه‌تی، به‌جی ده‌هیتنی.

جاری وا هه‌یه، هۆبه‌ک دیته پتیشه‌وه، که ناچارمان ده‌کات یه‌ک‌یک لهم ئاره‌زووانه

بخه‌ینه ژووره‌وه‌ی ده‌رومانه‌وه بی ده‌نگی بکه‌ین، نه‌هیلین سه‌ر ده‌ره‌یتنی. خۆشمان وا چه‌واشه ده‌که‌ین، که هه‌رگیز ئە‌و ئاره‌زووه‌مان له دلدا نه‌ماوه له راستیدا «ئیمه ئە‌و هه‌سته ناکه‌ین». ئە‌وساکه «خه‌م» سه‌ر ده‌رده‌هیتنی و ده‌ست به‌فرمانی خۆی ده‌کات له‌گه‌ل ئە‌وه‌یشدا ئاره‌زووه‌که، ئە‌وه‌ی له ده‌ست ناچی که په‌ی به‌وه ببات، که خۆی له‌ناو «بی ده‌نگکردن و خۆ ده‌رنه‌خستندا» ببینی و ناگای له پاسه‌وانی هۆشیش بی که دم به‌دم ده‌یه‌وی بشارتیه‌وه له چاوی مرۆف ئە‌وه‌نده‌ی بی ناچی، خۆی راده‌ته‌کیتنی و هه‌ره‌شه ده‌کات به‌شۆرشکردن، بپتو ئە‌گه‌ر دانی پیتا بنیین و به‌شی خۆی ریزی لی نه‌گرن.

له راستیدا، که‌سایه‌تی مرۆف، به‌هۆی ئە‌م پشیتویییه‌ی ناو ده‌روونه‌وه که ده‌موده‌ست له ته‌قین دایه، زۆر نازاری ده‌گات. چونکه ئاره‌زوویه‌کی زۆر گرنه‌گ هه‌مووده‌م به‌روویدا ده‌قیژینی ده‌لی: «خراپه‌یان له‌گه‌ل کردووم. به‌لامه‌وه، گرنه‌گ، که خراپه‌م له‌گه‌ل نه‌کری.

بروام وا بوو، که تیر ده‌بم. به‌لام ره‌نجه‌رۆ کرام. به‌هیچ کلتوجی نامه‌وی بخه‌یمه ئە‌م زیندانه تاریک و نووته‌که‌وه. ناشمه‌وی بخه‌یمه پشت گوپوه. ئە‌وه‌یش بزانه که‌من به‌شیکێ گرنگی تۆم!».

ئە‌وساکه شه‌روشه‌ر ده‌ست پێ ئە‌کات. ئنجا «من» ده‌لی: «من ددان به‌تۆ دانانیم. چونکه که دانم پیتانایت. پتی سووک ده‌بم!» «ئاره‌زوو» یش به‌ره‌رچی ده‌داته‌وه، ده‌لی: (پیتوسته تۆ دانم پیا بنییت. جا ئە‌گه‌ر تۆ ناتوانیت لهم رینگایه‌وه به‌کارم به‌یتیت، له رینگایه‌کی تره‌وه که‌کم لی وه‌ربگره. به‌لام به‌هیچ رهنگی سه‌ره‌ستیم لی مه‌به‌ره به‌ست!».

به‌لام نه‌... پیتوسته ئە‌م «ئاره‌زوو» بی ده‌نگ بکری.

چونکه ئە‌گه‌ر لهم رینگایه‌وه ده‌ربنه‌برین، ئیتر هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی ترمان له‌گه‌لیدا نابێ... ئا به‌م رهنه‌گه، ئاره‌زوو، خه‌ریکی به‌رپاکردنی گیروگرفت و سه‌رگه‌یژکردنمان ده‌بی... بام وینه‌یه‌کت بۆ به‌ینمه‌وه:

(جیسی واتیلو) ده‌بیته دۆستی لاویک له فه‌رمانبه‌ره‌کانی ئە‌و ده‌زگایه‌ی خۆی فرمانی تیدا ده‌کات. ئنجا «جیسی» و دۆسته‌که‌ی، هه‌ردووکیان، جاروبار، پیکه‌وه ئە‌چن بۆ گه‌ران.

به‌لام ئە‌م دۆسته‌یه‌یان، هیچ به‌ریکی نه‌گرت و ئە‌نجامی به‌هیچ نه‌گه‌یشته. دوايی لاوه‌که، که‌چیکێ تری ماره‌ کرد. «جیسی» وای پیشاندا که به‌ژن و مێردیتی ئە‌و دووانه کامه‌رانه، یاخود هه‌ر هیچ نه‌بی، باکی نییه.

سالتیک و شتیکی به سهردا چوو. له ودهمه دا «جیسی» وای لئ هات. ئه رکی فرمانه که ی رۆژ به رۆژ لا گران ده بوو، تا گه یشته راده یه کی وه ها که له وزه پدا نه ما بوو، فرمانه که ی بباته سهر. له کاتی فرمانکردندا، خه موخه فته سهری تیکرد. سهرکرده کانی، به جگار به تنگ کار و فرمانی ته واره و ده بوون. له بهر ئه وه تنگه تاویان کرد. له لایه کی تریشه وه به رده سته کانی بی که لک و کاربوون، چالاکیان نه نواند. له بهر ئه وه ناچار ما، ههر به تنیا، خۆی، ئه وه هموو ئه رکه بخاته سهر شانی خۆی. جا ئه م ره نجانده بوو. که کاری کرده سهر ده ماره کانی. وای لئ هات ئیتر نه یته توانی چاوی به ده زگا که ی بکه وی، یان ههر بیریشی لئ بکاته وه. ئه و پرسیاره خۆشه و یستانه ی لئیکرا^(۱)، ده ریخست، که خۆ نواندنه که ی له شپوه یه کی وای بی باک و که مته رخنه مانده دا، ده رباره ی ژنه ی تانی دۆسته که ی، زۆری له سهر که وتبوو.

له راستیدا پیشی ئه خواره وه. چونکه له وه ده زگایه دا فرمانی ئه بیینی که دۆسته که ی تیدا بوو. ده بوو، به لای که مه وه، رۆژی هه شت کات به ربه سته ی ده روونی خۆی بکات، نه وه کو هه سته ی خۆی ئاشکرا بکات.

له راستیدا، ئه م گفتوگۆ خۆشه و یستانه ی که له بابته گیروگرتی هه سته وه له گه لئ ده کرا، هه روه ها دۆزینه وه ی چاکترین رینگا بۆ ده ربرینی ئه وه هه سته و چاره کردنی ئه وه گیروگرتی، که تپی که وتبوو... ئه مانه هه موو، ناچار یان کرد، که بکه ویتته ناو جه نگیکی تره وه، به لām به شپوه یه کی وه ها که ئاگاداری به کی ئاشکرا تر و په بیردنیکی پاکتری تیدا به کار به ییت.

پتویست بوو له سهری، باوه ر به خۆی به یینی، که هیشتا، له جیهاندا شتی به نرخ ماوه. له دوا رۆژیشا پاداشی واهیه وه ربه گیری، که ئه هینی پیاو خۆی بۆ ماندوو بکات له ژیاندا. ئنجا که ئه وه ی بۆ چوووه سهر وای لئ هات فرمانه که ی خۆی به خۆشی و زیندوویتی به کی تازه وه رابه یینی.

ئه م سه رنه که وتنی هه سته مان، پتویسته پتسوازی بکه یین. پتویسته، ئه وه نده ی له توانا ییماندا یه، بیکه یین. هه روه ها ئه وه ی نایشتوانین بیکه یین، به ئاشکرا و پروونی، په یی پی بیه یین. چونکه ئه گه ر وانه که یین، هه رگیز رزگارمان نابی، له ده سته ئه وه هه سته کردن به سه رنه که وتنه ی که له «خه م» وه په پدا ده بی.

(۱) رونه: ئه و پرسیارانه ی ده رباره ی خۆشه و یستی به که ی لئی کرا.

هیچ چاک نییه، ئاره زوه کانی خۆمان، به ربه سته بکه یین. سا نایا په یوه ندیبیان به دلداریه وه بی، یان به گه وره ییه وه یاخود به هۆگری کۆمه لایه تییه وه، پتویسته ده ربه سته یان بین، په روه رده یان بکه یین، هه روه ها له ژیانیشماندا جیگای شایسته یان بۆ بکه یینه وه.

جا ئه گه ر هۆیه کی وات هاته به رده م، که بیخاته سهر بی ده نگکردنی یه کیچ که ئاره زوه کانت، ئه گه ر پیت باش بوو واهه خۆت بلئ: «تازارم زۆر درا، به لām ناهیلیم ده روونم به مه خا و بیسته وه، یاخود پتی تنگه تاو بی، راسته من ئه وه ی ویستم بۆم نه چوووه سهر. به لām، بۆیه واهه که م که ره نجیکی باشته رده م. ئه مه راسته که ره نجم به با چوووه. به لām، بۆیه واهه که م، که به جۆریکی تر هه سته ی خۆم ده ربریم له ناو جه رگی مندا هیتریکی گه وره هه یه، پتویسته به کاری به ییم و که لکی لئ وه ربه گرم. ئه گینا ئه گه ر وانه که م، ده که ومه سهرگردانی و دلشکاوییه وه، تا هه م...».

ئنجا که وات کرد، ئاسایش و ئارام، له بریتی ئاژاوه و پشپوی، ده که ویتته دلته وه. پاش ئه وه، ئه وی له هه موو شت سه برتره، بۆت ده رته که وی. ئه ویش ئه وه یه که له ده سته «خه م» رزگارت ده بی. من ده زانم ئه مه به گران جیبه جی ده بی. به لām جه نگی ده ربرینی که سابه تی خۆت، گه وره ترین جه نگی که ئه بی بجیته ناویه وه.

که تۆ که سابه تی خۆت شارده وه له پرووی جیهان، واته که ی ئه وه یه که له توانا ییتدا نییه به رامبه ری گیروگرتنه کانی ناو ده روونت بکه ییت، ئه وساکه ئه وانیش به هه موو توانا ییه کیانه وه ئازارت ده دن و زیانت پی ده به خش.

که واته، کامت پی باشه هه لیبه یتری: دلئ داخراوت ده وی، یان دلئ کراوه؟ له راستیدا، ته ندروستیی هۆشت به ستراره به و وه رامه ته وه که ده یده یته وه.

خه ربیک به، بجیته ناو هۆشی «وول و وته ر پرووف» وه، که هه رگیز نه ترسا و کۆلی نه دا و وه ی به رنه دا له ژیانیدا، ده بگوت: «هیشتا، گه لئ شتی تر ماوه له جیهاندا که دلئ پی خۆش بکه م، جیهان هه ر بریتی نییه له وه که س و شتانه ی که لیم هه لگه راونه ته وه و ره نجه رۆیان کردوم. من له پرووی پیاوان و شتومه که کاندایا، هه رگیز ده رگای دلئ داناخه م».

تۆ مرۆقی چاکت له هه موو شوپنیک ده سته که وی گیرفانی به خشیش له ژیاندا هه مووده م بی شتومه ک نییه.

لهبیرت نه چیتته وه، ئهوانه ی خه موخه فته دلّیان داگیر دهکات، هه ره ئه وه که سانه ن که دلّی خویان داخستوو ه ئه وه پش له بهر ئه وه یه که ئاره زوو ه کانیا ن، شکیترا ون له ئه نجامی به ندیکردنیا نه وه، هه ست به رنجه رو یی ده که ن....

هۆگری ژیا نیش به، به روویه کی خۆشیشه وه به ره و پیری فرمانه کانی ژیا ن و کاره کانی و دهسه لاتنی و پیوستیبیه کانی بچۆ. که وات کرد، بۆت ده رده که وهی که سایه تیبیه که ی خۆت، خۆی، خۆی، و ا راست ده کاته وه، که له گه ل هه موو کاره سات و بارکی ژیا ندا هه لبا و ریک بکه وی جا، ته نیا، ئه وساکه، «خه م» ده که ت به ته وا وه تی له کۆل ده بیته وه.

پوخته ی وترا و

۱- ئه گه مرۆفیک له وانه بیت که زۆر بیر له خویان ده که نه وه، ئه وا ته ندروستیبیه که ی و، قسه ی ئه م و ئه و که له باره ی خۆیه وه ده بیته وه، هه ره ها ئه وه ی که سانی تر ده بکه ن و نایکه ن... ئه مانه هه مو یان بۆی ده بنه سه رچا وه یه کی خه موخه فته.

۲- خه می و ا هه یه مرۆف کیش ده کات بۆ ده مار کزی و، بۆ دوو دلّیی سامناک، که له باریا ندا هه یه که سایه تی بکوژن و له په لو یۆی به خه ن.

۳- ئه وه هه لمی ئاره زوو انه ی په نگیا ن خوار دۆته وه له ده روونتا و ته کان ده دن بیتنه ده ره وه، پشوویه کیا ن به ری، ده ریچن، ئه گینا ده روونت ده ته قیتن!...

۴- ده رگا کانی دلّ له رووی جیهان و مرۆفدا دامه خه!

چی ده بی بکری؟

۴

وا ده رته که وهی، به شیکی زۆر له به شی پشوو به ره و رووی ئافره ت کرا بو وه. ئه مه هیش شتیکی دروسته، چونکه به شیکی گه وره له خه موخه فته تی ئافره ت له وه وه په یدا ده بی که په یوه ندیی له گه ل ئه م و ئه ودا تیک ده چی. به لام ئه مه له نا و پیا وندا که میک ده گو پرئ. چونکه پیا و زۆر تر له ژن ئاماده یه له گه ل کاره ساتی رۆژگارا، به ئاسانی، دلّی خۆی بسازی نی.

ئاخۆ، هیچ جا ریک سه رنجت دا وه له پیا و که چه ند ئه نازی به خۆیه وه، کاتی که چه ند نیشانی تیک ده بی نی به به روکی خۆیه وه؟ یا خود که مه کی تیک سه رکه وتن و په سندکردنی کاره که ی ده سته که وهی؟ یا ن به ریکه وت له یاری (گۆلف) دا، پیا ویش جو ریکه له و گیا نله به ره

بلیمه تانه ی که چه ز به فرمانکردن ده کات و، دلّخۆشکردنیشی به ئاسانی پیک دئ، هه ره به و مه رجیه که وهی وای ده ست بکه وی که که سایه تیبی خۆی پی ده ربیری و کار و فرمانیشی به شی خۆی په سه ند کری.

به لام ئه گه ر هاتوو خۆی خسته کونه وه و ده سته وه ئه ژنۆ بۆی دانیش و نه هیلرا که سایه تیبی خۆی پشیا ن بدات، بی گومان، ده که ویتته به رچنگی خه م.

ئنجا ئه و پیا وه ی که هه ست ده کات بازرگانییه که ی له را وه ستان دایه، یا ن فرمانه که ی له ده ست چوو ه، یا خود گه ل لیتی نا پرسیتته وه له بهر هه ره بیکه بی... ئه و پیا وه له راستیدا، تیر ده درئ له جه رگی و له ژنه که ی خۆی زۆر تر دلّشکا و ده بیته.

کاتی که ژنه که ی، به دلّ کرا وه بی ده مینیتته وه و، به میتشک روونی، دلّی پر ئه بی له گه شایش و خۆشی. که چی ئه و گرژ و مۆن و، تو وره ترۆ ده بی. هه ره وک چاوت پیی ده که وهی، ژنه که ئه و ی پی باشه، کامه رانه به خۆشه وستی ئه وه وه، دلّخۆشه به ده ربیری هه سته خۆیه وه به رامبه ری ئه وه تا هه رچی بۆ سه ره وتی میترده که ی به که لک دئ بۆ پیک ده هینی. که چی ئه و وای به پیوست ده زانی که که سایه تیبی خۆی به و ره نگه ده ربیری له جیهاندا، که ده سه لاتنار بی به سه ره هه موو شتیکا، له پیشه که ی خۆیدا سه رکه وتوو بی، له نا و دۆست و ها و فرمانه کانی خۆشیدا بلن د بیتته وه. ئه گه ر هاتوو له مانه بی به شت کرد، ده مو ده ست خه م و خه فته دلّی داگیر ده کات.

ئه مه هیش ویتنه یه که له و جو ره که سانه:

«وولیه م» سه رکرده ی کۆمه لکی وه زین بوو له شاره که ی خۆیدا. و ا ریکه وت، له کۆبوونه وه یه کیا ندا گیرو گرتی دۆزینه وه ی یا نه یه کی تازه بۆ کۆمه له که، گف تو گو ی له سه ر کرا. «وولیه م» له م با به ته وه. بیرو با وه ریکی تایبه تیبی خۆی هه بوو. به لام جی نشینه که ی بیرو با وه ریکی پیچه وانه ی هه بوو. له نا و کۆمه له که دا، بوو به مقومقۆ و چه قه چه ق. دوا بی ئه ندامه کان ده نگیا ن له سه ر دا. که چی قسه که ی «وولیه م» ژیر که وت.

ئیتتر له و رۆژه وه «وولیه م»، پیی نه ده کرا بۆ یا نه تازه که به ته نگه وه بی، که مه ته رخه میی ده کرد. چونکه له شی تیکچوو، ئازاریکی زۆری تووش بوو. پاشا ن وای لئ هات خه ویشی لئ نه ده که وت. له بهر ئه وه ناچار ما ئیوارا ن ته رخان بکات بۆ سه ره ویتیکی ته واو.

به م ره نگه، دوا بی، ناچار بوو واز له هه موو کارگوزارییه ک به یینی له یا نه که دا. له راستیدا، ئه مه رو ودا ویتیکی زۆر ناخۆش بوو. چونکه «وولیه م» پیا ویتیکی یه جگا ر باش

بوو. هه موو له شی پر بوو، له گه شی و خوشی و خوین گهرمی. به هه موو رهنګ، هه موو کهس دلخو شیبی دایه وه. دوايي وای لی هاته وه، که به خویدا راپه رموی، سه رکړدیی کومه له که بگرېته وه دست.

له راستیدا، «وولیه م» لووت به رزیبه کی یه جگار گه وره ی هه بوو. به رپه رچدانه وه ی پوښته به یی زالی بی به سر نه و به رپه چدانه وه یه دا، هه روه ها که په یی برد به وه ی که هیتا له توانیدا هه به به کاری کومه له که ی بی، که هیتا نه ندامتی گرنګی پیوسته به ییانه که ی، هه موخه فته که ی بو ته ندروستیبه که ی رپه بیبه وه و لاچوو.

ژنه که ی له وه تیگه یشتبوو که نه و هه موخه فته ی، له شکاندنې قسه که یه وه، تووش بوو یو. له گه ل نه و هیتا له وه ییش ناگادار بوو، که نه م کاره ساته، بو یه له میترده که ی قهوما، چونکه «له وزه به ددر سه رنجی له هه موو شتیګ دده و لیبی ده کولیبیه وه». راستیبیه که یشی نه وه بوو، که له وزه به ددر سه رنجی له که سایه تییبی خو ی دده و لیبی ده کولیبیه وه. هه موخوریبه که یشی بو ته ندروستییبی خو ی، دوور بوو له راستیبیه وه.

خو ی چه واشه ده کړد. چونکه، له راستیدا، نه و ی بریندار کرا بوو، هه ر که سایه تییبه که ی بوو، نه ک له شی. رهنګه تو نه مه به کړده وه یه کی مندالانه ی ته و او دابنیتیت. له گه ل نه و هیتا «ولیه م» له و جوړه پیاوانه بوو. نای نه م که سانه چند زورن!...

به لام، نه و هه م راسته قینانه ی که له کاروباری بازگانیبیه وه، یاخود له گیروگرفتی خیزانیبیه وه، په یدادبن و پیمان ناکرئ چاره به کیان بو بدوزینه وه، بابه تیکی ترن. نیمه ناتوانین به سر نه وانه دا زال بین. منیش ناتوانم هیچ ناموژگاریبه ک له م رووه وه پیتشکه ش بکه م، بو پراننده وه یان و چاره کړدنیا. چونکه نه گه ر بمتوانیایه، هه موو که سپک فیری نه وه بکه م که چون له فرمانه کانی خویدا، هه موو دده م، سر بکه و ی، به تایبه تی له م سه رده مه دا که به ربه رکه کانیبه کی یه جگار زور هه به له ناودا، یاخود نه گه ر بمتوانیایه بو هه موو که سپک فرمانیک بدوزمه وه، یان بمتوانیایه فیربوونیک و هه ات فیر بکه م که هه رگیز هه له نه که ییت له یاری کړدنې توپی پیدا... نه گه ر بمتوانیایه نه مانه بکه م، نه م نووسراوه بچکوله یه م نه دده نووسیبه وه. دهبو نووسراویکی زور گه وره تر له مه م بنووسیایه وه، که هه موو جیهان چاوه روانیان ده کړد ته و او بی.

داخه که م له دهستم نایه شتی نه بوو و نه بیستراو دابهیتیم! هه روه ها، که سی وام نایه ت به بیردا، له وانه ی ده یاناسم، بتوانی شتی واکات که له توانای که سدا نه بی. که واته، چاوه روانی نه وه مه که، که من بتوانم هه رچی هو یه کی هه م هه به له ناوی به م. به لام نه وه ی

بو نیمه به کار دئ، نه وه ی که رتگه یه ک بدوزینه وه بو ناشنابوون به و هو یانه به شپوه یه کی چاک و شیرین، پاش نه وه بو چاره کړدنیا. گوايه چیمان له دهست دئ بیکه یین به رامبه ر هه ندئ باری تایبه تییبی هه م؟

له پیتش هه موو شتیګدا، دووباره ی ده که مه وه، که تو نایب، چاوه روانی نه وه بیت که شتی نه بینراو و نه بیستراوت بو بیته به ره م. چونکه نه وه ت که دهست نه که وت، هه میکی تریش ده خه یته سه ر هه مه که ت. بیرم دئ نافرته تیکی نه ناسیاو، رتوژتیک هاته لام، لیبی پرسیم: ناخو ده توانم دهستیایو (قرض) یکی پانزه دیناریی بده می، که له پاشدا هه ر هه فته ی (۲۵۰) فلسی لی بداته وه، تا ته و او ده بی.

نافرته که (پیانو) یه کی دهست که وتبوو له سه ر شتوه ی (بیرگه به کړئ و بیکر). پروای هه بوو به پروودانی شتی سه یر و نه دیتراو و نه بیستراو. پاشان بو م ده رکه وت، وایش تیگه یشتبوو منیش له و جوړه که سانه م که نه و پروایانه یان هه به. چونکه که من ناموژگاریم کړد نرخی پیانوکه واک بدات به خاوه نه که ی، وه ک له منی داوا کړد بیده می و بداته وه، پیتی لی نا که ناموژگاریبه که می پی باشه، به لام نه وه ی به بیردا نه هاتبوو!... چونکه نه و نه ده به په رتو شوه بووه نه و پاره یه ی دهست بکه و ی، هه م سه ری لی شتیواندبوو! زور که سی تریش هه ن وه که نه م نافرته، له پیانو و له ژن، ده یانه و ی دهستیکی په نهانی بگاته فریایان و له و ته نگوچه له مانه ی تییبی که وتوون رزگاریان بکات نه و نه ده توانایان نیبه، توژتیک خو یان رابهیتن به یاسا په روه ریبه وه، بو نه مه ی به چند هه نگوایکی بچووی له سه رخو و ژیرانه، به ره به ره، خو یان رزگار بکه ن، یاخود راسته و راست رووبه رووی گیروگرفته که یان بوه ستن، یاخود نه و فرمانه ی په کی که وتووه، به ره به ره رایبیه ریتن.

دیاره نه و پیانو یاخود نه و نافرته ی دامای لی له جیبی خویدا هیچ جووله یه ک نه کات و، هه ر چاوه روانی نه وه ییش بیت که خودا له ناسمانه وه فریشته یه کی بو بنیری گیروگرفته که ی بو لابه ری، هه ر به شی نه وه ده بی که تا ده میکی دوورودریژ هه م بخوات و پیش بخواته وه. رووبه رووی گیروگرفته که ت بوه سته، هیچ نه بی خه ریکی شتیګ ببه ده راره ی بکه ییت، به لام نه که ییت، ده سته و نه ژنو دابنیشیت. هه روه ها نه که ییت خو ت چه واشه بکه ییت و خه ریګ بیت گیروگرفته که له بیر خو ت ببه یته وه. نه گه ر بازگانیبیه که ت، که وتبووه کزیبه وه، بریاریک بو چاره کړدنې بده و دهست بکه به جیبه جی کړدنې. نه نجام هه رچوونیک ده ریچن، تو نه و نه ده ی بیت ده کړئ به ژیری نه و چاره کړدنه ت برینه وه. به لام مه رچ نه وه تا دهست پی بکه ییت.

پرووبه پرووی گیروگرفته کهت و نه نجامه کانی، راست رابوهسته، هر ږنگایه کیش به باش
نه زانیت، پیا برؤ بؤ گیشتن به نامانجت. له ههژاری مه ترسه. چونکه له ههژاریدا،
سهرگردانی نییه، چاره ده کړئ، له ترسی ههژاریدا سهرگردانی هه یه.

دوور نییه ههژاری بیهته سهرچاوه یه کی نیاز به خشین، نه گهر به باوهږ و نازایه تیهه که وه
به رگه ی بگرین. نهو زبانه ی له ههژاریه وه، پیمان ده گات، له نیوه ی نهو زبانه که متره که
ته نیا له خه م لی هانتی ههژاریه وه تووشمان ده بیت. که واته دوو دل مه به و دامه چله کڼ پر
نیاز به و بریار بده! پاشان بؤت دهرده که وئ که فرمانی کی به هیز و هه رت، له م پیناوه دا،
رزگارت ده کات له باریکی بیرکردنه وه ی گران. له راستیدا، نهو ترسه ی له پروودانی
شتی کی ناچار بیهه وه پیدا ده بی هه ر نهو که ده بیت هوی گرگرتنی هوش له ناو ناگریکی بی
سامانی خه موخه فه تدا.

چهند سالیک له مه و بهر، به که بینه و به بینه ی پیا ویکم زانی، کویرانه ده بزوته وه له ناو
گیروگرفته که یدا، زوری نه ما بوو شیتی بکات. رږژیک هاته لام، هه مووی بؤ گپرامه وه.
پیتم گوت: «باشه، به لای تووه پیوسته چی بکه یت؟»

پاشان که بیری خوی بؤ دهرخستم، به پروو خوشی و مه راییه که وه پیتم گوت:
«که واته، هیچی نه ما وه نه بی، بریاریک له سهر پیشنیاز که ی خوت بده یت و ده ست
به جیهه جیکردنی بکه یت.»

نهویش دوا بریاری خوی له سهر دا. نه نجامی نهویش به وه گیشته، که میتشکی خوی
خسته سره و ته وه و له ده ست خه موخه فه تیک کی گه وره رزگاری کرد. نهویش له بهر نهو، به و
نه نجامه گیشته، که نهو نه رکه ی هاتبوه سهرشانی، پرووبه پرووی وه ستا، بؤ چاره کردنی.

نهو پیا وه نیستا، سهری ناسوده یه، له شیشی له هه موو ساله کانی پیشووی چاکتره. له
لایه که وه، توله ی بؤ ده کړتته وه، له لایه کی تریشه وه پاداشی دهرتته وه، نیستا که نهویش
بؤ خوی ده ستنی کردووه به خوشی بینین له ژبان. نهویش له بهر نهو یه، که نهو تا پیی کرا
فرمانه که ی به چاکی برده سهر، جگه له وه کاروباریشی جی هیتلا که له ږی خویه وه پروا.
تایا پیی ده کرا له وه چاکتر بکات؟

دوور نییه کاروبار، له م باره وه بگورږی بؤ نهو بار. بوی هه یه جاریکی تربیش به خت بیهته
یارت. رهنگه ږنگای راست بؤ تو، نهو ږنگایه نه بوو بی که خوت داتنابی. خودا نهو وه
باشتر ده زانی!

بیر له م رسته بچو که بکه ره وه: «خودا نهو وه باشتر نه زانی!...» چونکه ږره له واتای

رهنگاوږه نگ. به لام من خوم، باوهږم وایه که هیزکی خودایی له نارادا هه یه، ناگاداره له
کاروبارمان، ته ماشای گه شه کردنی رهنج و تیکوژشانیشمان ده کات. منیش له و پیاوانه ی
نه م سهرده مه نیم، که باوهږم وا بی: جیهان ږره له ناژاوه و بی سهروشیتنه و کهس نییه له
کهس سپرسیتته وه و هیچ یاسایه کی نییه له سهری پروات. به لکو پروام وایه، که زور
کاروبار هه یه تیبیان ناگه م، زوری وایش هه یه، ده سلاتی نهو م نییه چاکیان بکه مه وه و
راستیان بکه مه وه.

نهو ی به ته نگیه وه م نهو یه هه رچیم له ده ست دئ بیکه م، بؤ نه مه ی نهو کار و فرمانه ی
له به رده ممدایه به باشترین شپوه بیهه مه سهر، هه روه ها به پیی جی و ری و ده سلاتی خوم
چاکترین بریار بده م له سهر نه م کار و فرمانانه. ته نانه ت له کاروباری وایشدا که له یاری
(گولف) بکات، پیوسته له سهر م تا پیتم ده کړی به چاکی یاریه که بکه م، پاشان چی
مایه وه دهیده مه ده ست خوا: چی خوی پیی خوشه نهو بکات. جاروبار هاورپیکه م، بؤله بؤل
ده کات و تیک ده جیت. به لام وا باشتره نهو بؤله بؤل بکات و دلته نگ بی. نه ک من
بؤله بؤل بکه م و دلته نگ بیم. من فرمانی خوم به جی هیتا، له هه موو باریکا، ره نجامدا که
یاریه که له چاکترین شپوه دا بکه م. نیتر خه موخه فه ت بؤچ بخوم؟

زور شتی وا هه یه، پیمان ناکړی به چاکترین شپوه جیهه جیتی بکه ی. (ته وای) له
ده ست نه م جیهانه ناوه شیتته وه. به لام، نهو ی ته و او راسته، نهو یه، بام سه یریش بنوین
به لامانه وه: نه گهر فرمان و کار، به هوشیکی له سهرخو و بی دهنگه دهنگه وه کرا، چاکتر
پیتم دئ له و کار و فرمانه ی که زور پیوه ی خه ریک بین، بام هه ندئ له و کاتانه یشمان له
کاتی نوستن پچری بی... نهو خه مه ی ده یخوین، هه مووی له نه نجام خویه سه ندیی و له
خوباییبسوونی خومانه وه په یدا بووه... هه رچه نده وا چاکتره که تا نه ندازه یه کی باش
«خویه سه ندی» مان بی، هه روه ک (سکوژلانندیه کان) ده فرموون، به لام نابج بگاته نهو
نه ندازه یه ی، که به ربه ستمان بکات له بیرکردنه وه له سهرنه که وتن و سهرنه گرتنی کارمان.
چیت له ده ست دئ بیکه، هه رچیش مایه وه بیده ره ده ست خودا!....

نیسه بویه کا له فرمان بینین ده ترسین، چونکه له تازاردان ده ترسین. نیسه له شتی
نه زانراو ده ترسین، له واته و ویزه ی مرؤف ده ترسین. نه گهر هاتوو شتی کمان دوزیه وه و
بتوانین بیکه ی، جیهه جیکردنی نهو شته نه و نه دهمان تازار نادات که به دوو دل و بی بریار
میینیتته وه له ناستی نهو دا. له فرمان بینیندا خوشی هه یه. به لام له سهر لی شپواویدا تازار
هه یه. که واته بؤچ ده هیلتی ته مه نی نه م تازاره دریزتر بی؟

هس وا ههيه له خهم خوئى ودردهگرى

5

وا دردهكهوى كه خهم خوئىبهكى تيا ههين، نهگينا كهس نهوهنده هوگرى نهئهبوو!...
خهم يارمه تيمان ديدات له «بوژوكردن»ى كاردا، سا دربرينى قسهكه مان راست بئ يان نا، ئيمه پيمان دهكرى، له جئى خوئان بستىك دوور نهكه وينهوه، له گهل نهوهيشدا خوئان بخهينه جهره زه بيههكى تهواوهوه و، نهو تارام و سرهوتهى كه له سه رگرتنى جهره زه بيههكه مانهوه دهستمان دهكهوى، دهستمان بكهوى.

له سه ردهمى شهري جيهانيدا، له يه كيتك له ميوانخانه كاندا، شەش پياوى پير له سه ر تهخته دريژه كانيان راكشابوون. كاروبارى شهري به دلى فرمانه وايى سوئندخواره كان ههل نه ده سوورا. نهو شەش پياوه پر به دل بيروباوه رى خوئان دربرى، له بابەت نهو فرمانانهوه كه ده بئ سه ركردايه تى بهرز، رايانپه رپئى و، نهو فرمانه ي كه نه ده بوو رايانپه رپئى.

پاشان كه گه يشتنه سه ر نهوه ي به سه ركردايه تيبه بهرزه كه بلين: گيژووئىژ و تاوانبار بووه، يه كيتك لهو شەش پياوه راست بووهوه، كه هه تا نهو كاته بئ دنگ بوو، هه ر گويى لئ ده گرتن، و ده ستى كرد به پيشان دانى نهو هو به راسته قينه يه ي كه شهري به فرمانه واييه سوئندخواره كان ده دؤرئى، پئى گوتن:

«پئى ناوى دريژه ي پئى بدهم. هو به كه ناشكرا و دياره و به ئاسانيش تيبه ده گين. هو به كه نهويه كه چاكترين سه ركرد، ليرهدا، دانيشتون!».

بئ گومان، نهوه بارىكى ناخوش بوو. خوئ له خوئته وه تيبه ده گيت. له گهل نهوه يشدا، خهمى نهو شەش پياوه گه وره يه له بابەت رهوشتى شهري كه وه، يارمه تيبى دان، شه ويكى خوئى راسته قينه رابوئرن.

هه ر بهم جوژه، خهمخواردن له ناوه ند خوئ و خوئدا، خوئشيت پئى ده به خشى. ته ماشا ده كه يت، پيرئىنئىك هه يه ناتوانئى بچيته ده ره وه له مال. به لام كچه كه ي خوئى ناماده كردوه بچيته ناوشار، بام بلين، بو رابواردنى ئيواره يه ك لاي يه كيتك له دهسته خوشكه كانى. گويى بگره له دا يكه كه ي چى به كچه كه ي ده لئيت، كه چى هيشتا خوئى له ناو كورسيه كه ي دا يه دانيشتوه، به جئى نه هئلاوه:

«ئاگات له خوئ بئ كچم، تا ديئته وه دلم به تووه خهريك ده بئ!».

نهوه ي هيشتا لامان ناشكرا نه بووه، هه رچيمان به سه ربه ئىنئى، له كاتى خوئدا ناشكرا ده بئ. كه واته بوچ لئى بترسين؟ كئى ده لئى دواروئمان له رابوردوومان پريشنگدارتر و گه شتر و بوئ خوئشتر نابئ؟ نه نجامى هه نكاويكى بئ باكانه، بهو جوژه خراب درناچئى كه ئيمه ده بيه ئينه پئش چاو مان. نه گه ر هوئشيكى يه ك لايى پئشوآزى بكات، له وانه يه كه تالى و تازارى نه نجامه كه له ناودا نه مئىن. هه ره وه ها كه سا يه تيبه كه ي يه ك لايى، له توانايدا هه يه نهو نه نجامه به جوئىكى ئاسانى وه ها چاره بكات، كه هه ر به بيراندا نه هاتبئ.

به لام، درباره ي نهو به ند و باوانه ي نهو و نهو دريده كه ن من پئت ده لئىم: لئىيان بگه رئى، چييان له ده ست دئى بام بيكه ن. هه موو كه س مافى هه به قسه بكات. ئيمه خوئشمان پئويستيمان به وه هه يه كه جارئك خه موخه فه تى دل مان در بكه ين، نه گينا ده ته قئين. چنه بازيش، له باريدا هه يه زور ته م و خهم له دل مان در بكات، كه نه گه ر له وزه در نه چئى، تازارى كه س نادات. جگه له وه، كه س له وانه نييه، نيو نه وه نده ي تو به بيرتدا دئت، پئته وه خهريك ببئ، خوئى به تووه خهريك بكات. تو باوه رم پئى بكه يت يان نه يكه يت، من راسته و راست پئت ده لئىم: هه موو كه س، تا نه نذازه يه كى گه وره، خهريكى دردى خوئته ي، نا يپه رئيته سه ر تو، خوئت پئوه خهريك بكات.

راست و ره وان برؤره پئشه وه و ده ست بكه به فرمان، خهم له خوئبه وه ته فروتونا ده بئت!

بوخته ي وئراو

۱- زور خوئ به گه وره مه زانه، نهوه نده يش له خوئ مه كوئله ره وه.

۲- هه رگيز چاوه روانى ده ستىكى جادوو گه رانه مه به كه لهو قوره ي تيبه كه و توويت در ته بئئى. به لكو سنگت بنئى بو پئشه وه به رامبه رى^(۱) گيرو گه رته كه ت بكه، ده ست بكه به چاره كردنى.

۳- خوئ و رابه ئينه: له باش بيكر دنه وه يه كى قوول له گيرو گه رته كه ت، چيت له توانا بيدا يه به باشى چاره ي بكه يت، هه رچيبه كيشت پئى جيبه جئى نه كرا بيدره ده ست خوا، نهو خوئى جيبه جئى ده فه رموئى.

۴- پئبكه نيت، هه موو جيهان له گه لئا پئى ده كه نئى. بگريت، هه ر خوئ ده گريت!

(۱) به رامبه رى: (مواجهه).

پېرېژنه که خۆشییی لهو خەمە دەبیینی، که بەلایهوه لهوه خۆشتر نهبوو چونکه خەم جینگای فرمانی بۆ گرتبوو. بەلای پېرېژنه کهوه، چوونه دەرەوهی کچه کهی بۆ رابووردنی ئیوارە یە ک له گەل دۆستیکیدا، جۆره جەرەزە بییه که، تەنگوچه له مە و گېروگرفت هەر چوار لای تەنبوه. له توانایشیدا ههیه که دلای خۆی وای بلند بکاتوه، که تا کچه کهی له دەرەوه بەلەش خۆشیییهوه ئەگەر پیتتهوه مالتی، چەند کاتیکی خۆش بەخەم و پەژارەوه رابووێتی بەو هیوایهی که ئەو هاتەوه، له دەست هەردوو دەرەکه بەخۆشیییهوه رزگاری دەبی.

پېرېژنه که ریتی داوه بەهۆشی، که له بریتی نهجوولان و بی فرمانیییه کهی شتیکی وای بدۆزیتتهوه که دلای خۆی پێ داگرکتیی. ئەگەر بەخەمی کچه که یهوه نهبووایه، ئەو چەند کاتە ی که کچه کهی له دەرەوه بوو، بەچی رابووردایه؟

جا له بەرئەمە ی که خەم دەبیته جی نشینی جوولان و تیکۆشان بەلای هەندی که سهوه، ئەوه شتیکی ئاشکرایه که ئەو جۆره که سانه خۆشییی لی دەبیین و په سه نیدی که دهکن.

زۆرجاری وایش ههیه که دایکه هەرزه کارهکان، هەر بهم جۆره خەمخۆری مندالهکانیان دهکن. که «جیمی» دهچی بۆ خۆتیندنگا دایکه کهی وینه کهی له پیتش چاویدايه له میتشکی دەرناچی. رینگاکه پرە له ریبوار و ئوتۆمۆبیل و شه مە نده فەر ناخۆ «جیمی» ئەو نده ناگای له خۆی دەبی، که خۆی بپاریزی هیچی لی نهیی؟ وای دەرە که وای باران بباری، ناخۆ «جیمی» که مە ترخەمی ناکات، دەستبه جی (بەرگه - بارانه) کهی خۆی له بەر بکات؟ تو بلتی مناله گەرەکان ئازاری نه دن؟ تو بلتی ئامۆژگاریه که نامی بیر بکه ویتتهوه و له پاش تەوا بوونی خۆتیند راسته و راست بکه ریتتهوه مالهوه؟ ئەم پرسیارانه و گەلیک پرسیاری تریش هورۆژم دەبە نه میتشکی دایکه کهوه، ئیستر وای لی دێ خەموخه فەت بۆ کورە کهی سهری تی دهکا و له دەستی رزگاری نابێ.

یه کتیک لهو شتانه ی که به تەواوه تی دلمان دادەمرکتینیتتهوه ئەوه یه، که یه کتیکمان هه بی خەمی بخۆین. له گەل ئەوه ی شدا خەم به چاکترین هۆ دانانری بۆ دەرپرینی هەست و بیروباوه رمان. به سایه ی خەمهوه، به شتیکی زۆر له هیزی هۆش بهخت دهکری، که ده توانرا بۆ مه به سیکی باشتر له خەم به کاربهیتری. خەم بریتییه له تۆله یه کی ناراست له پینا و کار و فرمانیکی راسته قینه دا. که واته وای چاکتره به دووی شتیکی تر دا بکه ریتین و مە ندانه و بی دنگانه بیدۆزینیهوه.

پاش ئەوه، تەنانەت بۆ ئەوانه ی ش که خۆشمانده وین، هەر وای باشتره که که سایه تییه کی مە ند و بی دنگمان هه بی، دوور بی له ژیانیکی پر ئەرک و ئازار به هۆی تەنگوچه له مە و

گېروگرفتیکه وه که نه بووه و نییه. ئەو پېرېژنه ی که هەر به خەم و پەژارە ی کچه که یه وه خۆی خەریک بکات، بی گومان کچه که ی به دەر دیک ی وای ده بات، که جگه له دایکی که سی تر نه توانی له گە لیدا بژی. هەر وه ها ئەو دایکه ی که هه موو کاتیکی رۆژه که ی به خەمی کورە که یه وه بتلیتتهوه له باریدا هه یه وای له کورە که ی بکات که هیچ باوه ریتیکی به خۆی نه میتی.

خۆت وای رابهیتنه که دەر وونت پر بی له ئاسایش و هیزی پشت به خۆه ستن، نه ک ترس و بی نارامی. چونکه ئەگەر وای رها تین، که سایه تییه که نامان ده گۆریتته باریکی چاکتر و به که لکتره وه، ئە یشتوانین، ئاسانتر خۆشه و یستی که سانی تر کیش بکه یین.

ئنجا ئەگەر ئەوه ی خۆشت دهوی، ئەوه نده به په رۆشیه وه ی تانوانیت تاویک بیری لی نه که یته وه و تاسه ی نه که ی ت، ئیتر بۆ ج بۆی ناپاریتتهوه له خودا، که ئاگاداری بی و، بیسیپیری به ئەو؟ ئیمه هیچمان پێ ناکری بۆ ئەو خۆشه و یستانه مان. له گەل ئەمه ی شدا، هەرچییه کیان لی بقه ومی خودایه کی گه وره به و سه ره وه هه یه ئاگاداری بیان بکات... ئنجا ئەگەر بتوانین به وه بسره ویتین که په ی به وه بیه یین ئەو خۆشه و یستانه مان له ناوه ند دوو دهستی چاک و به که لک دان، ئەوسا که ئیتر به تیگه یشتنیکی زۆر تره وه تەماشای فرمانی رۆژانه مان ده که یین، که دلێشمان به وه ئاسووده تر ده بی.

ئەم خەمه که مانه ی که له سه ره وه ناومان بردن، به هۆی هه ستمانه وه په ییدا بوون. ئەمانه ی ش پاکانه بۆ کردنیان ئاسانه، هەرچه نده زۆرجاری وایش هه یه که ده بنه هۆی په ییدا بوونی ماندوو بوون و بی نارامی که دوور نییه ئازار به زۆر که سانی تر به خشن.

هەرچی چۆنیک بی، هەندی خەمی تریش هەن، پتویسته له رگ و ریشه وه دەر بهیتریین. چونکه بریتین له کرده وه یه کی خراب له کرده وه کانی ئەندیشه، هەر وه ها سره و تیکی درۆزانه پیشان ده دن له لایه ن ئەو که سانه وه که شتیکی که م نه بی هیچیان له ده ست نایه ت بیکه ن. ئەوانه ئەو که سانه ن که له ده ست گېروگرفتی راسته قینه ی ژیان هه را ده که ن.

چ په زیشکه کان، چ زۆر کەس له خۆمان، شارەزای ئەو جۆره که سانه ن که هه مووده م له خەمی ئەوه دان گیانیان له ده ست بجی، که چی له گەل ئەوه ی شدا، به دریتیایی سال و هستان، چاره یه کی خۆیان ناکه ن. ئەوانه هۆگری ئەو جۆره که سانه ده بن، که تووشی نه خۆشییی (کزی گیان) بوون، که تەنانەت له سه ر چایی خواردنه وه ی ش، شه رم ناکه ن، له باره ی گیانی خۆبانه وه ده وین. ئەوانه، له شتیه یه کی دوور ستدا، له خەمخواردن، دلخۆش ده بن. که خەمیش ده خۆن، خۆتوکه یه کی خۆش به له شیاندا دی. خەمه کانیان، بریتین له تۆله یه ک،

لە پێناوی ژيانتيكى ئامانجداردا كە لە دەستیان چوو، دەستیان كەوتون. لە راستیدا، ئەوانە، لە ژيان دەترسن بەخۆشی و ناخۆشییەكانی و هەڵەكانیەوه. جا لەبەرئەمەیه كە لە كاتی تەنیايي و دووربباند، لە چالاكیي راستەقینەي جیهانی، بەپێوستی دەزانن شتیك بدۆزنەوه، خۆبانی پێوه خەریك بكەن. ئەوانە بەدوای ئاسایش و ئارامی دلدا دەگەرێن. بەلام ئەوهی بۆ ئەوان پێوستە، ئەوهیه كە شەر هەلبگیرسیین. بەلێ! شەر هەلبگیرسیین لە دژ بەدکرداری خۆیان، یاخود لە دژ دەردێك لە دەردەكاني هۆشیان. بەو رەنگە، دەروونیان لە باریكەوه بۆ باریكي تر دەگۆرێن. ژيانیش لایان، لە شێوهیهكي چالاكیي پەسندا (لە رووی هەستەوه)، بەبەرجهستەيی دەردەكەوي.

هەروەها، خەمخواردنی جیهانی، بەجۆرتيكي تێكرايي، سرهوتیكي درۆزانە پێشكەش دەكا، بەلای ئەو كەسانەوه كە نەخۆشیی گیانان هەیه. ئەو خەمه، ئاواتي ئەو رۆژانەي پێوهیه، كە ئەگەر ئەو لە ناودا نەبوایه، ئەو رۆژانە، لە وزەي پیاودا نەدەبوو، بەرگەیان بگرتیت. كەم نین ئەو كەسانەي كە هەموو دەم لەوه بێر دەكەنەوه كە نیشتمانەكەیان چیی بەسەر دێ، بەتایبەتي لەكاتی كەلوپەل رەوانەكردن و، بلاوبوونەوهي كۆمونیستی و شتی تردا.... كەچی خۆشیاان زۆر باش دەزانن كە (ياسا) فەرمانرەوايه بەسەر هەمووماندا و، پیاوی كاروباری و ایشمان تێدا هەلكەوتوو، كە لە باریاندا هەیه، كاروباری هەموو نەتەوهكەمان بەباشی هەلبسوورپێن!

ئەوانەي هەزار و بەسەزمانن، ئەوهنده خەمی گيروگرتي جیهانی ناخۆن. ئەویش لەبەر ئەوه نییه كە ئەم گيروگرتانە بەلایانەوه بێ بایهخ بن، بەلكو لەبەر ئەوهیه، كە ئەوان لەبەر رەنجدانێ رۆژانەیان لە پێناو پەیداكردنی ناندا، پێوستە بیروباوهری دەروونی خۆیان لە شێوهي فرمانكردندا دەریپرن.

بەلام ئەوانەي بەدوای هۆی خەمخواردندا دەگەرێن، لە توانایاندا هەیه، بێنه مایه ی بێزاركردن و سەرگەردانكردنی خۆیان و كەسانی تر. بەلام ئەگەر هاتوو پیمان كرا بیاخەینه سەر كاریكي گزنگ لە شێوهیهكي دوروستدا، ئەگەر هاتوو پیمان كرا، وایان لێ بكەین بۆ ئامانجتيكي راستەقینە بژین، ئەوه چاكەیهكي زۆر گەورەمان لەگەلدا كروون.

بەلام ئەو ترسەي لێیان نیشستوو، كە رەنگە ئازار بدرین، بەجۆرتيكي تێكرايي، ترستیكي تەواوه و، قوولیش رەگی داكوتاوه لە دەروونیاندا، لەبەر ئەوه ئەو جۆره كەسانە سەر فرمان خستیان یه جگار گرانه.

بەم رەنگە، لە شوێنەكاني خۆیاندا، پالێ لێ دەدەنەوه و، خەموخەفهتي بێ ئەندازە،

سەریان تی دەكات و، بەهۆی كردهوه نەنگیي دراوستیکانیانەوه و، زۆربوونی بێ كار و فرمانانەوه و، بەدکرداری كۆمونیستەكانەوه و، پەرەسەندنی گیانی سەربازیهوه و، پێوستیي دەست خستنهوهي ناشتی و ئاسایشهوه، یاخود بەهۆی رهوشتی (جۆز) و ژنهكەیهوه لەگەل یه كتردا....

نیوهي ئەو سەرگەردانیانەي مێشكیان داگیر دەكات لە ئەندازەي خۆیان ترازون. نیوهكەي تریشیان بەهیچ كلۆجتيك ناتوانن خۆیان لێ بپارێزن.

كەواته بۆچ خەریك نابن، شتیكي وا بدۆزنەوه بۆ خۆیان كە هەلگرتي خۆبانی بۆ ماندوو بكەن و بۆی بژین، جیهانییش بەرەللا بكەن سەری نوشوستیي خۆی دا بنهوتینی؟

ئێمه خۆشیمان بێ و ترشیمان بێ، جیهان لە گەرانێ خۆی ناكەوي. ئنجا ئەگەر بتوانین كەمەكي پالێ پێوه بنێین، لە رێی دوروستهوه بەرپوه بچێ، ئێمه، بەوه، ئامانجتيك بۆ خۆمان دادەنێین كە هەلگرتي ژيانێ خۆمانی بۆ تەرخان بكەین تا دەبگهتینی.

ئەندیشهكردنیس بەترسەوه، مێشك پر دەكات لە خەموخەفهتيكي بێ ئەندازە. پزیشك (ئاكسیل مونت) وێنەیهكمان لە نووسراوهكەیدا، (سەگروشتهي پیر میسال)، پێشكەش دەكات، لە بابەت روودانتيكي كاریگەری واوه، كە ئەندیشه، زیانتيكي یه جگار گەورەي گەیاندوو بەخواهەنەكەي. نەخۆشیکي لەلا بوو، سەگتيك گرتبوی، وایدەزانی سەگەكە هاری پێوهیه، نەخۆشەكە، هەموو نیشانەكاني نەخۆشیی هاری لێ دەركەوتبوو. لەتاو تۆقینی خۆی لەو نەخۆشیه، جارتيكیان گەیشته تینی، دەمانچهیهكي بەخۆیهوه نا.

پاش ئەوه، كە سەگەكە، لەشی پشكنرا، بۆی دەركەوت، سەگەكە هیچ دەمارتيكي هاری پێوه نەبووه و هیچ نەخۆشیهكي هاریشی نەگرتوو. بەلكو لە سەدا سەد تەندروست بووه.

ئینجا ئەگەر ئێمه بەدوای دەرد و سەرگەردانییدا بگەرێین ئەو ئەوهندهي زۆرن، ئەوهندهيش لە توانای ئەندیشهكردماندا هەیه كە لە هیچه دروستیان بكات بۆمان، بۆ ئەمەي گەورەترین زیانمان پێ بگات. كەواته ئەندیشهكەت خراب بەكار مەهینه. دوای دەرد و نەخۆشیش مەكەوه. سبەینی رهوشتيكي جوانی هەیه، ئەویش ئەوتە كە زۆر لەمرو دەكات. جا ئەگەر كەمیتك گۆرا، ئەوا تۆ لە تواناندا هەیه كە بەو هیزانەي هەتە لەناو لەش و هۆشتدا، چارهي بكەیت. تۆ ئەندیشهت بۆیهكا پێ بەخشراو، كە لە ژیانندا هەنگاوی دوایی پێ ببنیت، هەروەها بۆ ئەمەي كە توانای ژیان ببینیت لە هاوكاریي بەكەلكدا لەگەل كەسانی تر، بەلام ئەندیشهت بۆیهكا پێ نەبەخشراو، كە ببیتە سەرچاوهیهك بۆ ئازاردان.

هۆی خەم زۆره

٦

ئىستاكە بام بگەرپتەن بەدوای ئەو هۆبانەدا كە مرۆڤ لە ژيانياندا خەمیان پتووه دەخوات. بام بشارەن چیمان پە دەكرى بۆ چاره كردن.

(تەندروستی) يەكێكە لەو هۆبانەدا كە ژمارەيەك گەورەى مرۆڤ خەمى بۆ دەخوات. كەواتە ئەگەر مرۆڤێك هەستى كرد بە تىكچوونى لەشى، نانى پە ناخوړى، رۆژ بە رۆژ لەشى كەم دەكات... زۆرتر بېر بەلای ئەوهدا دەچى كە نەخۆشییەكى توش بوو. جا هەتا زووتر بچیتە لای پەزىشك بۆ چاره كردنى خۆى چاكتر و پەسندتره. بېر كردنەوى قوول لەوهى كە بەسەرى هاتوو، هېچ كەلكىكى نىیه. چونكە هەر پزىشكەكە بتوانى رېنگای چاكبوونەوى پېشان بدات. هەتا زووترىش بە ئامۆزگارى پزىشكەكەى بچووتیتەوه، زىنگى و ژىرى خۆى پېشان دەدات. بەلام ئەمجۆره پیاوانه نین كە ئىمه لىیان دەدوین. ئەوانەى ئەمانەوى لىیان بدوین، ئەو كەسانەن كە سالى دوانزەى مانگ هەست و دەكەن: لەشيان (نبوه باشه) كەچى هەموو دەم پزىشكەكانىشان پىیان دەلین هېچیان نبیه كە پىتوست بەخەمخواردن بكات. ئەو كەسانە، بەجۆرىكى ئاسایى، هەست و دەكەن، كە پزىشكەكانیان پەیان بەنەخۆشییەكانیان نەبردوو. پروایان وایه كە یان نەخۆشییەكى وەك (شېرپەنجە) ی سامناك، یاخود نەخۆشییەكى سامناكى تر كە هېشتا لە سەرەتايدا، خەرىكە لەشيان لە كەلك بخات و هېزبان پە نەهێلێ. ئەوانه پروایان وایه ئەگەر پزىشكێكى شارەزایان دەست بكەوى، ئەو دەردە نەهێنیهیان دەردەكەوى، ئنجا ئەوساكە بۆ هەموو كەس دەردەكەوى ئەو كۆلانە - بەهۆى تېنەگەشتنى پزىشكەكان و دلرەقى كەسانى تریشەوه - هەر بەتەنیا، خۆیان لە كۆرى نەخۆشیا لە جەنگابوون!...

ناخۆكى لەو كەسانە زۆرتره كە خەمخەفت سەرى تىبكات؟ ئەوانه هەر نەخۆش نین. بەلكو بەش براویشن لەو كەسانەى كە بتوانن تىیان بگەن. ئەوانه هېشتا كەسێكى وا مېشك فراوان و فرەزان و دلسۆزبان توش نەهاتوو كە لە نەخۆشییەكانیان بكووتیتەوه و چاره یى بۆ بدۆزیتەوه.

بەشكردنەوهیەكى دروست، زۆر بەئاسانى دەردەكەوى، كە دەرد و نەخۆشییەكان، هەر لەوهوه پەیدا بووه، كە ئەوانه هەر بېر لە خۆیان دەكەنەوه. فرمانىشان بەجگار كەمه. ئەوانه لەشيان دروسته، بەلام هۆشبان نەخۆشه. من خۆم ئافره تىك دەناسم، لەوه پېش

ئەگەر ئەندىشه يەكى بەهێزت هەيه، ببه بەبوێژ. بەلام لەبىرىشت نەچى، كە رەندىترىن چامه كە بتوانن هەلبەستين، ئەو چامه يەيه كە بابەتەكەى ژيانى تايبه تىي خۆمان دەگریتەوه...

ئەگەر هەر بەپىتوستى دەزانیت، بەئەندىشه چى دەهێتە پېش چاوى خۆت بېهێنه. بەلام تىبكووشه كە خەو بىنینه كەت راست بى. چونكە لە خەو بىننى راستدا هەم كۆلێيه كى راسته قینه هەيه، هەم گەمە كۆرندىكى راسته قینه.

كە لەناو كورسىيه دوو باله كەتدا دادەنىشیت، شتى ناخۆش و پر ئازار مەهێنەرە پېش چاوى خۆت.

ئەمه راسته كە ئەم زینده خەوانه جۆره خۆشییەك دەخەنه ناو (ژيانە زەرد) كەتەوه، بەلام ئەو كەسايه تىبهى دروستى دەكەن بۆ تۆ، دوور نبیه كە ببیتە سەرچاوه يەكى گەوره بۆ وەر سكردن و بىزار كردنى كەسانى تر.

ئیمه (خەم) مان خۆش ناوى. جا ئەگەر ئەوهنده بى دەسلات بىت كە نەتوانیت لەبرىتى (خەمخواردن) شتىكى چاكتر بكەیت، خۆ لە دەست دى بمریت!... بگەرێ بەدوای شتىكى خۆش و بەكەلكدا، خۆتى پتووه خەرىك بكە.

دواى، بام ئەم قسانەى (گۆتە) ت بۆ بگێرمەوه كە لە (ویلهم ماىستەر) دا كۆرودىتى: (پیاو هەر هېچ نەبى، رۆژى گوى لە گۆرانىيه كى بچووك بگرى، چامه يەكى نایابىش بخووتیتەوه، چاوىش بەبىننى وینە يەكى جوان بگەشیتیتەوه، هەر وهه ئەگەر بۆرى كرا، چەند قسه يەكى پەسند بكات).

بەمن دەكەیت، ئەم ئامۆزگارىيانە، بەدل هەلدەگرت و پىيانەوه بەرپتووه دەچیت.

پوختهى وتراو:

١- هەندى كەس خۆشى لە خەمخەفت دەبىن. ئەمەيش ئەوه روون دەكاتەوه كە بۆچ خۆیان دەخەنه داوى خەمخەفتەوه، هەر بەتارەزوو!

٢- خەمخەفت جىگای ئەو وشكىيه پر دەكاتەوه كە توشى مېشكىان دىت.

٣- خۆت بكە بەكوگایه كى هېز و ئاسايش و ئارام. نەك جىگایه كى ترس و لەرز و بى ئارامى.

٤- خەو بىينه، ئەندىشه كاریش بكە، بەلام لە رېنگای راست و بەكەلك لامەده.

یه کیک بو له و نه خوشانه. به پیتی ئه و رسته یه ی که خۆی داینا بوو نه خوشیبه کانی یه جگار زۆربوون. که چی له راستیدا میتشکی تیکچوو بوو، به لّام له شی خوش و دروست بوو. درهنگ بۆم کرا، برۆای پێ بکه، که ئه و له گه ل ژیاندا خراب وه ستاوه. پاشان که ههستی به راستیی قسه کهم کرد، ئه و نیازم پێ به خشی، که خوشه ویستنی کهسانی تر و پیشخستنیان، نیشانه ی گه وریه ی و بلندیمان ده ی. ئیتر له وساکه وه، ئاره زوویه کی نوی چووه دلّیه وه، سه رتا پا گۆری.

ئێستا که ئه و وه ریبوون و بیزاریه ی که جاران ههستی پێ ئه کرد، نه پیاوه. به لّام تا تیکۆشانیکی زۆری نه کرد ئه مه ی بۆ نه چووه سه ر. له راستیدا، گۆرینی پیشبینی مرۆف، له شه و و رۆژتیکدا، پیک نایه ت. به لّام ئه وه بيش هه لده گری له پیناویدا ره نج بدری. که واته وه ها چاکتره مرۆف خه ریکی جیهانی ده ره وه ی، نه ک ده روونی خۆی. ئه ویش بۆ ئه مه یه که هۆش له ده ست له شکرکی خه م رزگاری بی.

له ناوه ند ئه م نمونه ی نه خوشیبه خه موخه فه ته و، که بیانووی خیزانیکی گه وریه دا، به راووردیک بکه. ده بیینی که بیانووه که هه مووده م خه ریکی ریکخستنی کاروباری میرده که ی و مناله کانیه تی، جگه له ماله که ی. که بیانووه که، به زه رده خه نه یه که وه پیت ده لّی: ماوه ی ئه وه ی نیبه نه خوش بکه وئ، ئه مه بيش راسته. به لّی، ئه مه راسته که ئه ویش به شی خۆی ئیش و ئازاری هه یه. ئه مه راسته که زۆر شه و هه ست به ماندوویتی ده کات. به لّام هه رگیز ماوه ی ئه وه ی نابێ، که بیر له نه خوشیبه شیریه نج، یان برینی ورگ، یان بیر له نه خوشیبه سیل بکاته وه که هیشتا له سه ره تاکه ی دای... ئیتر هه ر ئه وه نده یه، که ئیواران به شه و ده چیتته سه ر سه رین، هه ست به ماندوویتی و برست برۆای ده کات. به لّام که به یانی هات، ماندوویتیبه که ی نه ماوه و له شیشی سووک بۆته وه و، ده ستیش ده کاته وه به فرمائی ناوما ل و به جیهانی کاروباری خیزانه که ی تا چه ند سالیکی دووردریژ...

دوور نیبه ئه ویش تووشی نه خوشیبه شیریه نج بوو بێ. دوور نیبه ئه م نه خوشیبه، دوا یی به ژیانیشی به ییتی. دوور نیبه که له له شی ماندوویدا، گه رای خۆره ی گه لّی نه خوشیبه تری هه لگرتی. به لّام ئه وه نده هۆگری ژیا نه، که هیزی هۆشی، باری ماندوویتی هه موو له شی، هه لده گری و کاروباری بۆ ئاسان ده کات، تا رۆژتیک دیت که ره نج و کویره وری دوا یی دیت، ئه وساکه له ش ده توانی به ئاسانی به شی خۆی سه ره وتی ده ست بکه وئ له تافی پیریدا. جا ئه م جوړه که سانه ن که ته مه نیان دریتژ ده بی و خوشی له ژیانیکی پیرانه ی تیکه یشتوو انه و باش ده بین.

جا ئه گه ر ده ته وئ به له ش خوشیبه وه بژیت، ئه و نوچ مه گره له سه ر ته ندروستی خۆت، ئامانجیکی نایاب بۆ خۆت بدۆزه ره وه له ژیانته دا، که هه لگری بۆ بژیت. چونکه هه ر هۆشی زیندوووه که له شی زیندوو دروست ده کات. له ش هه یج نیبه، ئه وه نه یی که کراوه بۆ ئه مه ی به خریته گه ر و فرمائی پێ بکری. جا هه رچه ند ئا واته کائمان پتریان لی بێ، هه یزه کانی نا و له شمان ده ست به کۆبوونه وه ده که ن و ئاماده ده بن بۆ پیکه یانی مه به س و ئا واته کائمان. بۆ ئه و که سانه ی که ریز له هۆش ده گرن و کاری پێ ده که ن، راستی په رستی (پیر فرانسس ئاسیسی) که له باره ی ژیا نه وه نوو سیویه تی، ئامۆزگاریه کی گه وریه تیدا یه. ئه و له شی خۆی وا به کار ده هینا، وه ک گویدریتیک بیت و بۆ ئه وه دانرا بێ که گیانی کلپه داری هه لگری و بوو. جا هه رچه ند گویدریتیکه ی سه رکیشی ده کرد، له غا وه که ی راده کیشا و ملیشی وه رده گتیرایه سه ر رینگای راسته قینه، بۆ ئه مه ی تا پیتی بکری به که لکی بیت. گویدریتیش بۆ ئه وه دروست کراوه، که به باشی به کاری به یین، نه ک به خراپی. رینگادانیش به و گویدریتیکه که به ئاره زووی خۆی برۆات به رپوه، ئه وه ده به خشی، که ئیمه یی له وه ده نیین، که له ژیاندا هه یج شتیکی وانیبه که به نخرتر بێ له سه ره وتی تایبه تیمان. ئیمه یه ش که گه بشتینه ئه م راده یه، پتویستیمان به به زه بی پیداهاتنه وه نیبه، به لکو پتویستیمان به سه رنجدانیکی تازه و دووربینیه کی تازه هه یه. هه نگا وه کانی سه ره تاییش که له پینا و ئه م پیشبینیه تازه یه دا ده ها ویتژی به ره و ده سه لاته کانی ژیا ن، زۆرجاری وا هه یه، ته نیا بریتی ده بی له سه رزه نشتکردنیکه دروست. بۆی هه یه، که م نوستن، سه رچا ویه کی خه م بێ بۆ زۆر که س. به لّام ده بی ئه وه مان له بیر نه چی که که م نوستن، نابیتته هۆی خه موخه فه تیکه یه جگار گه وریه. چونکه زۆریه مان له وانه ن که ده توان به چه ند کاتیکی که می نوستنه وه به له ش سووکی و چالاکییه وه خۆیان پاریژن. بچۆره نا و جیگاکه ت، ماوه ی له ش و هۆشیشته بده خا و ببنه وه. پاشان له دلّی خۆتا بلّی: (من باکم نیبه خه وم لی بکه وئ، یان لیم نه که وئ. من هه ر ئیستا که به شی خۆم سه ره وتم ده ست ده که وئ). من خۆبشم، تا چه ند سالیکی تووشی خه و لی نه که وتن هاتم. به لّام له دوا ییدا بۆم ده رکوت که چاکترین رینگا ئه و ته که له سه ره وه پیشانم دا.

پتویسته له سه رمان، ئه وه نده ئا گادار بین له خۆمان، که بزانی زۆریه ی نه خوشیبه خه و لی نه که وتن، له هه یچه وه په یدا نابێ، له وه وه نه یی، که خوی خراپمان به هۆشمان گرتی. دیاره ئه وه کاریکی په سه ند نیبه که له نیوه شه ودا، له وزه به دهر، هۆش وریا بکرتیه وه. هه ره ها ئه وه بيش باش نیبه، که گیروگرفته کانی رۆژانه مان، به ینه نا و جیگا وه له گه ل

خۆمان، بۆ ئەمەى لەو کاتانەدا بېربان لى بکەینەوه، که کەس نەماوه چاوى نەچووبیتە خەو!...

هەروا باشتەرە که لەپیش ئەمەى پەنا بەریتە بەر نوسان سەر و دللى خۆمان پر بکەین لە ئارام و ئاسایش و ئاشتی... چاکترین رینگەیش بۆ گەشتن بەم ئامانجە، ئەو یە که بچینەوه سەر ئەو خووه چاکەى پشبینان، واتا چەندمان پى بکرى لە نووسراوه ئایینبەکان بخوینەوه، جگە لەوه لە شپۆبەهەى کى ملکە چانەیشدا روو بکەینە خودای پاکى بى هاوتا و لى بپارێنەوه که چاوى گەورەى لەسەرمان بى.

بەللى وایه! لە راستیدا، وا هەلدەگرى، که ئیمە سەرنجدانىکى وا بەکار بهینین بەرامبەر ژبان، که یارمەتیمان بدات. لە تىگەیشتنى گىروگرفته کانى رۆژانەماندا، بەسەرپەرشتی دەستورى خواىیەوه، که هەر بووه و هەر دەژى، هەر وهها بەچەشنى ئەوانەى که لەوهپیش یارمەتى داوان، یارمەتیی ئیمەیش بدات، که هەموو روو بکەینە ئاسمان و چاوى بپارێنە بارەگای خواىی. ئەم جوۆرە بىرانە، ئەگەر هاتنە مێشکەوه، لەشى ماندوو دەخەنە سەر و تەوه، بەچەشنى خەولیکەوتنىکى تەواو.

کاتى که (ئالان تارى)، لاساییکەرەوه یەکى هەرزەکار بوو، خوۆ چەوساندەوه، لە پەلوپۆى خستبوو. ئنجا خەموخەفت سەرى تىکرد. یەکیک لە دۆستەکانى ئامۆزگارى و کرد که شەویک لە دەشتدا رابووتى، هەر سەرنج لە ئەستیرەکان بدات. ئەویش پىخەفەکەى خوۆ گواستەوه ناو چیمەنىکى جوان، شەویکى هاوینى لەویدا رابووارد، هەر سەبرى ئاسمانى دەکرد. پاشان گوتبووى: پاش ئەو شەوه، زۆرى پى نەچوو، چاک بوومەوه. چونکە ئاسمان ئەوئەندە جوان و فراوان بوو، ئەوئەندە جى سەرسورمان بوو، لە بەرامبەر پەروەردگاردا زۆرى پى نەچوو، خەمەکەم رەوییهوه و، خەفەتیشم لە دلدا نەما.

زۆرجارى وایش هەیه که بەتەنشت خەمى تەندروستى لەشەوه، خەمى تەندروستى هۆش دللى مرۆف داگیر دەکات. ئەوى تووشى ئەم جوۆرە نەخۆشیه بى، پەیتا پەیتا ئەم نیازە بەخۆى دەبەخشى: ئەگەر خەوى لى نەکەوت، دوور نییه بەتەواوى مێشکى تىک بچى و هۆشى لە دەست بچى. ئەگەر بەشەویش هیچ سەرەوتنىکى دەست نەکەوى، ئیتر بەهیچ کلۆجى لە تواناییدا نامى بەرگەى سەختى ژبان و ئەرک و ئازارى جیهان بگرى.

خەم مەخۆ، هۆشت لە دەست ناچى! ئەم بىروباوهرە ناشیيانە، لە مێشکت بکەرە دەرهوه. بەدلنیاىیەکى تەواویشەوه بەخۆت بللى: (نەء! ئەمەیش لەو شتانەیه که بەهیچ کلۆجى روونادات!). پاشان خووه خراپەکانى هۆشت راست بکەرەوه. هەر کاتىک توانیت،

شپۆهوى ژبانەت بەو جوۆرە بگۆریت، هێواش، هێواش، خەوهکەت لە خوۆبەوه دیتەوه ناوچاوت.

که ئىواران هات، لە خواردەوهى ئەو شتانەى مرۆف هوشيار دەکەنەوه خۆت بپارێزە. هەر وهها لەو بىرەوه ریانەیش که هۆش دەووروژتین خۆت بپارێزە. مەچۆرە ناوچىگاکەیشتهوه، بەنیازی نوستەوه. تو هەر ئەوئەندە خاوى بىتەوه بەستە. ئەمەیش فیر ببه، لەبیرت نەچیتەوه:

(بام ئەرک و ئازارى رۆژ بۆ رۆژ مینیتەوه. بەهیچ کلۆجى نایى بگاتە شەو!). ئەگەر وىستت، خاوکردنەوهى لەش بەکار بهینە. بەلگەکانت و لنگەکانت و لەشت و چاوهکانت و پیلووى چاوهکانت، تەواو خاوى بکەرەوه و بەدل خۆشیهکەوه رابکشى. ئەم کردارە توندی و گرژى لە لەشت دەکاتە دەرەوه و خەویشت لى دەخات.

جارى وایش هەیه، خەمەکان لەوهوه پەیدا دەبى، کهوا هەست بەخۆمان دەکەین، فرمانى رۆژانەمان بەباشى بۆ جىبەجى ناکرى. لەگەل ئەوئەندەماندا که پزىشک نیشانەى هیچ نەخۆشیهکمان تىدا نادۆزیتەوه، کهچى هەست وا بەخۆمان دەکەین که لە تواناییماندا نییه هیچ فرمانىک بەجى بهینین. باشە. بام سەرىکى ئەم کەینەوبەینەیهیش بکەین.

پىویستە تو لە بارتدا هەبى، که ئەو پىشەیهى هەلتبەزاردوووه بۆ خۆت، پیت هەلبسووى. دوور نییه تا چەند سالىکىش لەمەوپیش وابوو بىت، بەلام ئیستاکە هەست دەکەیت که فرمانەکەت، تەندوروستى تىک دەدا و، بەتەواوتى لە پەلوپۆت دەخات. ئایا، لەم دواىیەدا، تویش وات لى هاتوو؟

رەنگە شتىک لەوهت بەسەر هاتبى، بىرەوه رى ئەوئەندە هیشتا لە مێشکتدا ماوه. بام بللى، رەنگە، رەنجەرۆ بوو بىت، بەلام نایشتەوى کەس بەو سەرنەکەوتنەت بزانى. ئەم شاردنەوهى هەستەت لە دلدا، هیتىکى زۆرى پى بەخت کردوویت. بەلام چاکتر ئەو یە، که ئەم رەنجەرۆى و سەرنەکەوتنەت بخەیتە روو، لەمە بەولاوه نەیشاریتەوه.

پىویستە رووبەرۆوى بوەستىت. چارهى بکەیت. ژبانى خویشت بەوپىیه راست بکەیتەوه. تو لهى خویشت لە چەند لایەکى ترهوه بکەیتەوه، که ئەو زبانهت بۆ پر بکاتەوه. ئەو دل شکستیهت لەناو مێشکتدا مەشارهوه، خویشت وا مەنوینه که هیچ دل شکستیهکت تووش نەبووه. ئەگەر پیت خوۆش بوو، لەگەل دۆستىکتدا لى بدوى، لى بکوئەرەوه. بەلام پىش ئەمەى لای دۆستەکەت لى بدوى، پىویستە لەگەل خۆتدا لى

بکۆلیتتهوه. ئه‌ویش به‌مه‌رجیک که دلّ پاکانه و بێ باکانه هه‌رچی راسته‌ ئه‌وه بلّیت. به‌مجۆره، هه‌یزی په‌ستیاوروت به‌ره‌للا ده‌بیت، که ده‌توانیت له‌ ژبانی رۆژانه‌ تدا به‌کاری به‌ییت. ئه‌مه‌ له‌وێ بوه‌ستنی. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه رهنگه‌ تۆ یه‌جگار ورد بیت له‌ فرمانه‌ کانتدا، له‌ وزه‌ به‌ده‌ر له‌ شت بکۆلیتتهوه، ته‌نانه‌ت وردبوونه‌وه‌ که‌ت ئه‌مه‌نده‌ له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوو بێ، که‌ یه‌شتیه‌ته‌ جۆره‌ دوو‌دلییه‌ک، هه‌روه‌ک سه‌یبه‌ر لیت نه‌بیتته‌وه. ئه‌و دوو‌دلییه‌یش وای لێ کرد بیت، که‌ به‌ته‌وێ دلّیا بیت، له‌وه‌ی که‌ هه‌موو شتی که‌ له‌وپه‌ری چاکیدا به‌رته‌وه‌ ده‌چی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناچار بوو بیت که‌ خۆ به‌خۆی خۆت هه‌موو شتی که‌ سه‌ره‌رشتی بکه‌یت. وات لێ هاتوه‌، که‌ پشت به‌ژێرده‌سته‌کانت نا‌به‌ستیت... جا لیره‌وه، رۆژ به‌رۆژ، ژبان، به‌لای تۆوه، پر گه‌روگره‌ستتر ده‌بی.

ئێمه‌یش له‌م روه‌وه‌ هاو‌به‌شیی هه‌ستت ده‌که‌ین، ئه‌م کرده‌وه‌یه‌یشت به‌شتیکی گه‌وره‌ و په‌سند ده‌زانین. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا دلّسۆزی وای به‌جگار زۆر، به‌شتیکی خراب ده‌زانین وای بۆ وینه، سه‌رگوروشته‌ی یه‌کی که‌ له‌ سه‌رکاره‌کانی کارگه‌ به‌کت بۆ ده‌گه‌رمه‌وه:

کابرا توشی نه‌خۆشیه‌کی گه‌رنگ بوو، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دلّی هه‌نایه‌ له‌رزین. رۆژیک له‌ رۆژان له‌ خۆی پرسی: ئه‌گه‌ر هاتوو نه‌خۆشیه‌که‌ی په‌کی خست له‌ کار و فرمان، ئاخۆ چی به‌سه‌ر ژن و منداله‌کانی بیت؟ بۆ رۆژی دوا‌یی، که‌ هاته‌وه‌ کارگه‌، به‌دلّیکی به‌هه‌زتره‌وه‌ ده‌ستی دایه‌وه‌ فرمانه‌که‌ی، به‌پاریشی وای بوو که‌ زۆر چاکتر له‌ جاران دلّسۆزی تیدا بنوینتی. به‌لام زوو بۆی ده‌رکه‌وت، که‌ فرمانه‌که‌ی، له‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی به‌ده‌ر، ماندووی ده‌کات. ئنجا ده‌ستی کرد به‌بۆله‌بۆلکردن له‌ لاوازی له‌شی.

له‌پاش گه‌توگۆبه‌کی کورت له‌گه‌ل مندا، له‌ باره‌ی گه‌روگره‌فته‌که‌یه‌وه، له‌وه‌ تیه‌گه‌یشت که‌ له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر دلّسۆزی نوواندوه‌ و خۆی به‌خت کرده‌وه‌ له‌ فرمانه‌که‌یدا، ئه‌م خه‌مخۆرییه‌ی که‌ گه‌یشتبووه‌ ئه‌ندازه‌ی دوو‌دلّی، له‌ ئه‌نجامی ترسه‌وه‌ بووه. جا که‌ هۆی نه‌خۆشیه‌که‌ی خۆی بۆ ده‌رکه‌وت، ئیتر وازی له‌ زۆر لیکۆلینه‌وه‌که‌ی خۆی هه‌نا و له‌ ئه‌ندازه‌دا له‌ فرمانه‌که‌ی ورد ده‌بووه‌وه. به‌و جۆره‌ ماندوویتی ده‌ماره‌کانی هه‌ندیک که‌م بووه‌وه، ئیتر نه‌یش له‌و رۆژه‌وه‌ لیم نه‌بیسته‌وه‌ که‌ توشی خه‌موخه‌فه‌ت بوو بیه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ راسته، که‌ ده‌بی دلّسۆزی بنوین له‌ فرمانه‌کاماندا، هه‌روه‌ها راستیشه‌ که‌ ده‌بی تا پیمان ده‌کری فرمانی خۆمان به‌باشی به‌هینه‌ سه‌ر، به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌یشمان له‌بیر نه‌چیتته‌وه، که‌ ئێمه‌ له‌ناو جیهانیکی ناته‌واودا ده‌ژین. هه‌روه‌ها له‌گه‌ل که‌سانیکی ناته‌واودا فرمان ده‌که‌ین. ژیری ئه‌وه‌یه‌ که‌ جیهان به‌چاکی و خراپیه‌وه‌ په‌سه‌ند بکه‌ین. له‌ هه‌موو

جاروباریکیشدا چه‌ندمان بێ بکری له‌ فرمانه‌کاماندا تیه‌کۆشین، هه‌روه‌ها ده‌بی ئه‌وه‌یش بزاین که‌ ئه‌م جاروباران، له‌ هه‌موو سه‌ریکه‌وه‌ ته‌واو نین، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه، که‌ ئێمه‌ له‌ تواناماندا نییه، هه‌موو جاریک فرمانه‌کامان بێ هاوتا بن.

له‌ جیهانیکی وادا که‌ ئێمه‌ی تیدا، تیه‌کۆشین بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌نجامی کاره‌کامان له‌ هه‌موو روه‌یه‌که‌وه‌ ناوازه‌ ده‌ریچن، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یینه‌ی که‌ ئێمه‌ به‌دوای کلاوی با بردودا ده‌گه‌ریین. ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌که‌، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ماره‌کامان یه‌جگار گرژ و توندبون، نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی که‌ به‌یروباوه‌ره‌کامان راست و دورستن. له‌ناو کار و فرمانه‌کانی رۆژانه‌ماندا چه‌ند کاروباریک هه‌ن، هه‌ر تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌توانین، کارگوزاریمان تیدا به‌خت بکه‌ین. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و کاروبارانمان ته‌واوتی بۆ نه‌چوو سه‌ر، ئۆبال به‌ئه‌ستۆی خۆمان نییه، به‌لکو به‌ئه‌ستۆی ئه‌م جیهانه‌ پر که‌موکوورییه‌یه. له‌وه‌یشدا هه‌یج که‌لکیکی نا‌به‌خشین، ئه‌گه‌ر دلّی خۆمان بۆ که‌موکووریی ئه‌م جیهانه، پر له‌ خه‌م بکه‌ین، چونکه‌ تا ده‌مینتی، به‌ناته‌واوی ده‌مینیتته‌وه.

وايش چاکتره‌ که‌ خۆمان رابه‌یینه‌ به‌گه‌شی و رووخۆشیه‌وه‌ له‌گه‌ل ژێرده‌سته‌کاماندا. به‌لام ده‌بی وربا بێن له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رنه‌چین. ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ له‌ش سووک بن، پیمان خۆش ده‌بی فرمانت له‌گه‌لدا بکه‌ن. که‌ ناشیتیه‌کیان لێ روو ده‌دات، ماوه‌ به‌تووهره‌بی مه‌ده‌ داگیرت بکات. پشوویه‌ک به‌ده‌ و ناشیتیه‌که‌یان وای به‌خه‌ره‌ پێش چاوت که‌ ئه‌وانیش به‌شیکن له‌ یاسای رۆژگار. که‌ وات کرد، زوو بۆت ده‌رده‌که‌وی، که‌ کار و فرمانی رۆژانه‌ت به‌ئاسانی و که‌م ئه‌رکییه‌وه‌ بۆ ده‌چیتته‌ سه‌ر.

زۆرجاری وایش هه‌یه، به‌وه‌ خه‌م ده‌خۆین که‌ هه‌ست به‌ئاژاوه‌یه‌ک بکه‌ین له‌ کار و فرمانه‌کاماندا. ئه‌م خه‌مه‌ (خه‌م) یکی راسته‌قینه‌ی گه‌وره‌یه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا. وام دیتته‌ پێش چا، که‌ ئه‌وه‌یش به‌شیک راسته‌قینه‌ بێ له‌ یاسای کۆمه‌له‌یه‌تیماندا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که‌ ئیستا تیه‌کۆشانیکی زۆر ده‌کری له‌ پێناو که‌مکردنه‌وه‌ی ئازار و زیانی ئه‌و خه‌مه‌دا، له‌ناو چینی هه‌موو کریکارانی ده‌ستدا^(١)، که‌چی کریکارانی خاوه‌ن (کراسی ره‌ش) له‌ هه‌موو کریکاریک پتر توشی ئه‌و خه‌مه‌ ده‌بن.

دووڕ نییه‌ که‌ ئه‌م هه‌ستکردنه‌ به‌نه‌بوونی ئارام و ئاسایش، ئه‌نجامی په‌روه‌رده‌کردنیکری نادرست بێ. یاخود ئه‌نجامی بێ کاره‌یی بێ. یان ئه‌نجامی کاره‌ساتیکری رووداو بێ.

(١) کریکارانی ده‌ست: له‌وه‌ ده‌چن مامۆستا مه‌به‌ستی له‌ (أیدی العاملة)ی عه‌ره‌یه‌که‌بێ.

چونکه په روږده کړدنی نادروست، هه مووډم هه ست وا به موروث دهکا که نه نارام هه په و نه ناسایش. چونکه نه مندالهی له خانوویه کی وادا گه وره کرا بی، که هه مووډم پر له شه روښور و ناژاوه بوو بی، یان له ناوچه په کی وادا په روږده کرا بی، که هه مووډم گیروگرفت و تنگوچه له موی ژبان هه رښه شی لی کرد بی، نه و مندالهی بی گومان وره بهرته دا و پشتیش به خوی نابهستی. نه و ساکاکه ییش ئیتر دهرمان به که لکی نایهت. مه گهر نه وه به که لکی بیت که نه و کاره ساتانه ی له مندالیدا به سهریدا هاتووه، جاریکی تر بیه پنیته وه پیش چاوی خوی، نجا راسته و خو به رامبهری بوهستی و پپی بلتی: (له سهره تادا خراب په روږده کراوم. له مه و دوا، خو م له دست نه و ره وشت و خووه خرابانه پرگار ده که م. هه روها له باره ی ژبانیش هه و بیرویا و هری تاییه تیی خو م دوروست ده که م).

بی کاره ییش، وا له پیاو دهکات که هه ست به نه بوونی نارام و ناسایش بکات. چونکه هه مووډم، به هیوا په، به لام هیوا په کی پروپوچ، که سهرکه وتنی دست ده که وئ. دور نیبه که سهر بخاته سهر نه و بیره پروپوچ په کی برتیبیه له دست کردی (خوپه سندی) خوی، به جوړیکی وا توند و کاریگر. که هه مووډم له گپژاوی خه موخه فته و ترسدا بخولیته وه. که واته، وا باشه، هه ر له ئیستاوه دان به وه دابنن، که له توانا ییدا نیبه، سهرکه وتن، یاری هه موو جاریکمان بی. به لکو ده بی و چاوه پروان بکه یین، که جارباریکیش په یتا په یتا سهرگره دانیمان تووش ده بی. نه مه ییش که مترین شته که له ژباندا لیمان پروبدات. له راستیدا، له جیهاندا له سهرنه که وتن، خرابتر و تالتریش هه په. له سهره تایی هه موویشیانه وه نه وه دپته پیشه وه که پپی ده لپن: (ترسی سهرنه که وتن)...

به لام هه ستکردن به پروو داو و راسته قینه، به نه بوونی ناسایش و نارام، که زوریه ی که سان تیوه ی گلاون، نه وه بابه تیکي تره، به هوی و تاران زانستی خونا سینونه، راسته و خو چاره ناکری. نه و هه ستکردنه سهاره ت به و که موکوورپیه په که له شیرازه ی کومه لایه تیماندا پنج به ست بووه. هه روها سهاره ت به و خوپه رستی و چاوبرسیتیه شه که خوومان پیوه گرتوون. بو ئیمه ییش وا چاکتره، که وهک به شیک له گه موی ژبان، ته ماشای بکه یین، هه روها تیبکوشین بو نه موی له شپوه په کی مه ند و زرنگدا چاره ی بکه یین.

له پیش هه موو شتیکدا خه ریک به، به میتشکیکی پرونی له سهرخووه، بیر له کهینه و په یینه که ت بکه یته وه. دور نیبه که له پروکردنه ژباندا به هله دا چو بیت. هه روها دوریش نیبه، که وهک خو ت له تنگوچه له مه دا ده بینیت، به و نه اندازه په نه بیت. په رنگه هه ر نه وه ند ه بی که به هوی نوچ گرتنه وه، له بیرکردنه ودا له خو ت، هه روها به هوی ترس

و له رزه وه له ژبان، گرتیه که له دلندا په یدا بوو بی، که زاناکانی خونا سین ناویان ناوه (گرتی دلته نگی).

جا نه گهر، به راستی هه په کی ته و او هه په، بو ترسه که ت له وه ی که فرمانه که ت یاخود دهرامه ته که ت له دست بچی، نه و بی چه ندوچوون، بریاریکی به دل بد له سهر نه و ریگه په ی که ده یگریت بو چاره کړدنی گیروگرفته که ت. چونکه زورجاری وا هه په به رامبه ر وهستانی نه و هوی ترسه هه موو سهرگره دانی یاخود تنگوچه له مه په کی چاره دهکات.

چه ندت پی کرا، خو ت به هیتر بکه، بو دواروژت. نه م کاره نه ک هه ر فرمانیکي سهرشاته، به رامبه ر به خو ت، هه روها فرمانیکي سهرشانیشته به رامبه ر نه وانه ی پالیان به تووه داوه و پشتیان پی به ستوویت. نه و ونده هه په، دواروژت به مپروته وه مه به سته، هه روها ماوه ییش مه ده به خم بو دواروژت، که سهره وتی ئیمرو ت لی تیک بدات. کاره ساتی په جگار خراب، زور که م پروو ده دات. ته نانه ت نه گهر پرویش بدات، له دهر و نماندا نه و ونده هیتر مه زن هه په که بتوانین به رگه ی بگرین.

که م که س هه په له ئیمه، تا ئیستا به ته و او ده تی خو یان ناسیبی یان په بیان به وه برد بی که له دهر و نماندا نه مه نده هیتر نازایه تی و خو راکرتن و پشت به خو په ساتن هه په که هه رگیز له بن نایهت. پروات وا بی به خو ت، که تو نه مه نده هیتر و ده سلا ت و کارگوزاریت تیدا کژیوته وه، که له تواناندا هه په هه موو پیوستیه کی ژبان جبه جی بکه یت. جا باوهرت چند بی به خو ت، نه و ونده نیاز و بریارت بو پیک دئ!

پوخته ی و تراو:

۱- دل ت پر بکه له خو شه ویستی به رامبه ر هه موو که س. نه م جوړه خو شه ویستی به، نیاز و ناره زوی تازه له دلندا دروست دهکات، نه و ساکاکه ییش له م باره وه که تییدایت ده گورپی بو باریکی تر.

۲- ناخو، نه که و توویته ژیر چنگی (گویدریژ) ه که ته وه؟

۳- نه رک و نازاری روژ به جی به پله بو روژ، مه یگویتزه ره وه بو شه و.

۴) ئیمه له جیهانیکي ناته و او دا ده ژین، له گه ل که سانیکي ناته و او یشدا ده ژین. که واته وربا به له نه اندازه نه چپته دهره وه!

ترس دوزمى يه كه مته

نووسه رى: و. ج. ماكبراى
خاوه نى نووسراوانى گرتى كه موكووربى و
گيروگرتى ره وشتى مندالان

كوردى نووسى له سالى: ۱۹۶۳

ئه مه شتيكى ناشكرايه كه ترسنوك ده ترسى بيته كورى زورانبازييه وه، به لام ئه وه سه يره كه پياو له جيگاي كراوه و بلنداى و هه وه ترشقه و بروسكه بترسى، يان سل له پشيله و مشك بكاته وه... يا خود كه هاته ناو كورى پياوانه وه؛ جيهانى لى بيته وه يهك و وا بزاني كه به نديه كه له ناو به نديخانه دا. يان بژى له جيهانىكى وادا كه پرى بى له دوودلى و ببرى هيچوپوچ. ئه وانه هه موو به ترسى ناپه سندن ده ژميترين. توبش ئه گهر له وانه يت كه به مليون كه سيان تووشى ژه هرى ئه م جوړه ترسانه بوون، ئه واه ئه م نووسراوه، وشه به وشه بخوينه روه، چونكه وهك تلياكيتى سهرسامكه له باريدا هه يه زامى دهروونيت چاك بكاته وه و بيخاته وه كامه رانى.

پيشه كى

نووسه رىكى به ناوبانگ، له نووسراوىكى نوپى خويدا ده لى: (هيچ شتيك نييه، ئه وه ندهى (ترس)، كه هه لى بگرى، دهروون بيزى لى بكاته وه. ترس له هه موو هه سته كانى مرؤقايه تى گه نگرته. دوزمنى پيشكه و تنيشه، نهك به تهنيا، هه ر بو گيانى تاكوته راي مرؤف، به لى كو بو گيانى هه موو ره گه زى مرؤقايه تى). به زورى نازانين كه بلين، ئه م و ته يه، هه رچونيك باشيش لىك بدريته وه پتر له نيوهى راستى پر ناكاته وه.

مرؤف باش له (ترس) تينه گه يشتون. چونكه هه ردوو جوړه كه ي ترسيان له يه كتر جوئ نه كردۆته وه. ترس هه يه ئاساييه و په سنده. ترسيش هه يه ئاسايى نييه و په سندنيش نييه. ترسى ئاسايى په سندن له شتيكه وه پيدا ده بى، كه هه بى و راستييه كى تيدا بى. زورجارى وا هه يه مرؤف هه ست به وه دهكات كه هه ندئ هيتز له دهروويشتيدان هه ره شه ي نازاردانى گيانى و نه مانى سامان و ژيانى لى دهكهن. له وه هه سته وه (ترس) لى ده نيشى.

به لام ترسى ئاسايى - مه گهر جار به جار يك نه بى كه زور كه م روو ده دات، وهك ئه و سامه ي كه ده نيشى له مرؤف به هوى روو داويكى ناشكرا و نه بينراوه وه - هيتز له مرؤف نابرى، په كى فرمانى ناخات. له راستيدا دواخستن و په كخستن هيتزى مرؤف له فرمان كردن، روو نادهن، هه تا مرؤفه كه ئه وه نده ناشى نه بى كه له واتاي (ترس) تينه گات. جا ئه و كه سه ي له وانه بى، هه ست به روودانى كاره ساتيكي سامناك بكات و خوى لپيان نه پاريزى، ئه وه دياره كه به ده ستي خوى، خوى تووشى سهرگه ردانى و له ناوچوون دهكات، به هوى سهرساردى و بى باكيى خو يه وه.

هه ست به تهنه گوجه له مه كردن و چاره كردنى به (ترس) يكي په سندن، له باريدا هه يه هه موو هيتزىكى له ش و هوش بخاته گهر و مرؤف رزگار بكات. جوړه گيانله به ره گه نكه كان كه له گه ل ناوچه ي خو ياندا خو يان ده سازين، له راستيدا ئه و رى گياه يان گرتوه، كه مانه وه يان له ژياندا ده پاريزى.

هيچ له وه يشدا گومان نييه، كه شارستانيتى نوئ و ياساكانى كومه لايه تى و جيهانى، ديسانوه له سهر ئه م پيره وييه ده رۆن. هه ر ئه م پيره وييه كه بووه ته هوى په يدا بوونى ئه و ياسايانه. له مه وه تى ئه گه ين كه (ترسى په سندن)، ياريد ده رى ره گه زى گيانله به رانه، نهك دوزمى نيه. به خو رايى نه و تراوه كه ترس، شپوه ي هه ره بلندى زرنكى مرؤقايه تيبى سهره تايه.

به لام (ترسى كوشنده) ئه و ترسه يه كه ئاسايى نييه و به بى هؤ، له خو يه وه به خو رايى له دلى مرؤفدا پيدا ده بى. هه ر كامى كمان بگرى زور كه سى وا ده ناسى كه ترسيكى و ايان لى نيشتوه هاورى كانيان به بى سهر و پتى داده نين، خاوه نه كانيشيان شهرم ده يانگرى له خو يان كه ترسى و ايان هه يه. هيچى وا له ناوچه كه ياندا نابيينت كه هه ره شه ي ته ننگانه و سهرگه ردان ييان لى بكات، كه چى له گه ل ئه وه يشدا، رزگار يان نه بووه، له وه جوړه ترسه بى جيبانه ي، كه ژيان يانى پر كردوه له به رهن گارى كردنيكى سه خت و دريژه پيدراو به رامبه ر دوزمى نايك كه نابيين و تارماييه ك كه له راستييه وه دووره.

ئه م جوړه ترسه تايبه تيبانه، كه دوورن له تينگه يشتنه وه له بارباندا هه يه كه مرؤف سهرگه ردان بكهن. له هه ندئ جاردا، تارامى هوش له نه خو شه كه داگير دهكات و، نازاوه و تيكچوونيش ده خاته ناو هه ستييه وه و، هه رچى هيتزى كيش له ده ماره كانيدا ما بيته وه كارى تى ئه كات.

(فرۆید) بهم جوړه ترسه دهلی: (پیش خواردنهوه)^(۱) که به لای نه ووه جوړه ههستیکی نابهجیتی وایه که هه موو هیز و تواناییه کی مرۆقه که داگیر نه کات و له گهلی شیوهی تووره پیدا خوئی دهنوتی.

وا دانراوه که له مخاکه دا، (ئینگلته ره)، به لای که مه ووه سی ملیون که سی وا هه بن که پییان بگوتی نه خویشی ده ماریان هه یه و له هه موو شتیکی زوو تووره دهن. ئیمه پیش که له نووسراوه بچو که دا، به جوړیکی تیکرای، له بابهت (ترس) هوه ده دوین، تیده کوشین که هویه کانی ئه م باره تاییه تییه و نیشانه کانی، توژیکی روشن بکه یه ووه.

ترس و منال

۱

بو ئه مهی له ترس تیبه گه بن و چاره ی بکه بن، پیوسته له سه ره تاوه ده ست پی بکه بن. ئه وهی لی دهرچی که جارو بار شتی لا ری روو ده دات، زوربه ی ترس ده چیته ووه سه ره تافی مندالی.

تووی ترس که له و تافه دا ده چینی، زورجاری وا هه یه که به سالان له تاریکی هوشی شارراوه دا خوئی ده شاریته ووه به لام ئه و تووه خراپه ی که له که شی به هاری هوشدا چنراوه زووی پی بچی، یان درهنگ، هه ره ئه بی له کاتیکی ته نگوچه له مه ی ژباندا سه ره دهر بکات و گه شه بکات، ئنجا تووی چاک وشک بکات که بریتییه له تووی هوشی دروست. سه بر نه ویه، ئه م راستییه زورجاری ناهینرته پیش چاو، له و کاتانه دا که چاره ی ره وشته خوارو خپچه کانی تافی کورینی تیدا ده کری.

که مندال له دایک ده بی، هیچ شتیکی به دهستی خوئی نییه، به دهستی نه وانی تره. جا له م ده مه دا که له ده می گه شه کردن و گه وره بوونی هه موو گیانله به ریکی تر درتیرتره، هه روه ک که لافه یه کی کار تیکراو، هه موو تاقیکردنه ووه و کار تیکردنیک که هیچ ده سه لاتیکی خوئی به سه ردا نییه، تیدا ده سنووس ده کری. به لام که ده گاته ئه و ته مه نه ی بتوانی چاک و خراپ له یه ک جوئی بکاته ووه و چاره نووسی خوئی ده ست نیشان بکات، ته ماشا ده کات ئه وئا ئه و بنچینه یه ی که دواوژی هوش و له شی خوئی له سه ره داده مزری تازه له ده س دهرچووه و دامه زراوه.

(۱) پیش خواردنهوه: الکت.

ئه گه ره هاتوو ئه و بنچینه یه له سه ره به رد دامه زرا بوو، واتا له سه ره پشت به خو به ستان و نازایه تی و خو شه و بیستی و زرنگی، ئه وئا کو شکی هوش و له شه که ی به تین و جوان دهرده چی، ئه توانی به رگه ی هوروژی رۆژگار و کاره ساتی جیهان بگری. خو ئه گه ره بنچینه که ی له سه ره لم دامه زرتیرا بوو، واتا له سه ره پشت به م و به و به ستان و ترس و خو شه و بیستی ناشیانه و له فرمان سلکردنه ووه، ئه وئا زوری پی ناچی کو شکه که به با هه لکردنیک و باران بارینیک دهروخی و له ناو ده چی.

له راستیدا، ئه م جوړه بیروبا وهرانه، که هه ره له سه ره تافی مندالییه ووه ده چه سپینه دل و هوشی مرۆقه ووه، هه ره ئه وانن که ئاراسته ی ده کهن له ژباندا: یان به ره و چاکه ی ده بن، یان به ره و خراپه. چونکه، مندال، له سه ره تافی ژبانیدا، ئاماده یه، بی چه ندوچوونی، زورجار بی ئه مه ی ئاگای له خوئی بی، هه موو جوړه وتار و کرداریکی که له م و له ووه وهریده گری، کاری تی بکات و له هوشه خاو و ساواکه یدا نه خش به ستی، به لام له مانه هه مووی گرنگتر و کاریگه تر که له دهروونیدا جیتی ده بیته ووه (ترس) ه.

زانایانی خو ناسین ده لین: منال که له دایک ده بی، ته نیا دوو ترس فیر ده بی: یه که میان ترس له دهنگی زل، دوو دم ترس له که و تنه خواره ووه. ئه مه پیش شتیکی زور ناساییه، چونکه منال که له دایک ده بی، وه ک هه موو گیانله به ریکی تر خاوه نی هه ست پیکردنه. که دیته ئه م جیهانه ووه، هه موو شتیکی بو ئه و تازه یه، نه دیونی و نه بیستوونی. ئه مه پیش ئه ووه ده گه بیته ی که ئه گه ره ترس له دهنگی زل و ترس له که و تنه خواره ووه به راوورد بکرین له گه ل ئه و بی دهنگی و ناسایشه دا که له سکی دایکیدا هه ستی پی کردوون، مناله که وا لی ده کهن که مه ترسییه ک بکه ویتته دلپه ووه، به ره به ره پی پی رابی. به لام تا منداله که هوشی زورتر بیته ووه به به ردا، ترسی تازه ی زورتر ده که ویتته دلپه ووه. جا لیتره دا پیوسته ئه و سامه ی که چوته دلی مناله که ووه، له ناوچه که ماندا سه رجاوه که ی هه لگرین، هه روه ها جوړه ئارامیکی دل و پشتیوانییه کی خویشمانی پی به خشین. به لام ئه گه ره ئه و شته ی که هه ره شه له مناله که ده کات، شتیکی راسته قینه بیت و وایش له مناله که بکات هه ست به نازاریکی له ش یا خود هوش بکات، له هوشی شارراوه دا شتیکی په یدا ده بی ده توانین ناوی بنین (گری ترس). ئیمه پیش که ده ست ده کهن به لیکو لینه ووه ی ژبانی منالیک یا خود لاویک که ترسیکی هه یه به لام ترسه که ی هوی کی ئاشکرای نییه، نه له گیروگرتی ئیستایدا، نه له میژووی نزیکیدا وا هه لده گری هه رچی له سه ره ووه گوترا بیخه یه ووه بیرمان. گه وره ترین ترسی منالی، ترسه له تاریکی. ئه م ترسه پیش گه لی هوی هه یه، بریار

لهسه ره ئهوه پيش دراوه، كه ههه كامپكمان بگري له هوشى شارراوهدا هه ندى بيهه وه ريبى هه لگرتووه، دهگه رپتهوه بۆ سهرده ميكي رابردووى دوورودرپيژى ره گهزى مرؤفايه تى.

ئهه بيهه وه ريبانه له ناو ئاره زوو و رهوش و خووماندا خويمان پيشان دههه. ده توانين پيشان بلتين: بوخته بهكى زرنگي شارراوهى هه مو ره گهزى مرؤفايه تين. چونكه ههه ئهه هيزه شارراوانه كه يارمه تيبى مرؤف دههه له هه لگرتندا له گهه ئهه ناوچه بهى تيدا ئه ئى و له پاراستنى خويدا. له سه ره تاى ته مه نى مرؤفايه تيدا، تاريكى دوژمنى هه ره گه وه رى مرؤف بوو. چونكه ئهه كا ته له تاريكيدا، جانه وه رى درنده و زه لامي سه ير سه ير و به هيزى نه ناسراو، خويمان ئه شارده وه، مرؤفى ئه وسايش له تواناييدا نه بوو كه خوئى له هه موويان بپاريژى. ئيمرؤيش بيهه وه ريبى ئهه ترسه له هوشى شارراوه ماندا زيندوو و ده ئى، بووه ته هؤبه كيش لهو هؤبانهى كه ترس به مندال پهدا دهكات له تاريكى.

جا كه بريارمان دا له سه ره ئه وهى بيهه وه ريبى ئهه ترسهى كه ره گهزى مرؤفايه تى له كوندا ناسيوه، كار له رهوش و خووى ئيمرؤمان دهكات، پيوسته له سه ره مان له سه ره راستيهى كى ترش باشتر بريار بدهين: كه ناوچهى ئيست و كارساتى ئيستايش لهه رووهه كاريكى تهواو له رهوش و خوومان دهكهن. ئهه منالهى كه به ته نيا له ناو تاريكيدا بهر لالا دهكرى، جوهره سته ميكي گه وه رى لى دهكرى. چونكه دوور ئه خرپته وه لهو دايكهى كه هه مووده م گياني نازايه تى و ئاسايشى دهكات به بهردا. به لام ئه گهه منال و ا بهيترى كه له هه موو كاروباريكيدا پشت به باوك و دايكى بهه ستى، هه رگيز هه ست به ئاسايش ناكات، تا له بهرچاويان يا خود له نزبكيانه وه نه بيت. ئهه مناله دل ناسكه يش كه له تاريكيدا بهر لالا بكرى، تووشى ساميكي و ا گرنگ ده بى، كه گياني سه ره خوئى و پشت به خو به ستنى بكه ويته ته نگوچه له مه وه، و اتا ئهه دوو هيزهى كه به جگار كه من لاي منال. پيوسته له سه رى بچيته جهنگى دوژمنانى و اه، كه نين، به لام له بيري دا دروستى كروون. هه رههك مرؤفى سه ره تايبى كه ده جووه جهنگى دوژمنانى راسته قينه وه، كه به هؤى تاريكييه وه خويمان فرى ده دا به خانووه كه به وه. خو ئه گهه وترا ئه مه ته نيا ئه نديشه به كى منالانه به. ئيمه يش ئه لپين ئه نديشه به لاي مناله وه شتيكى رووداوى راسته قينه به. له راستيدا هه موو شتيك ئه وه نده هيزى هه بى كه بتوانى كار له ده ماري مندال بكات به بارى خراپيدا، ناگوئى كه مه ره ميبى له گه لدا بكرى و بگوترى (ئه وه ته نيا ئه نديشه به كه).

به راستى، جيتى داخه، كه هه تا ئهه نزبكيانه يش، چ له مالدا، چ له خوئندن گادا، مندال له ژير زه بروزهنگى داردا، به ترساندنه وه به خيو دهكرا و پى دهگه بيترا. دار به كار هيتان،

واتايه كى هه بوو، ئه ويش تيكدانى رهوش و خووى مندال بوو. ئه وانهى بهم شيوه درندانه به وه پهروه دهه كران، ژماره يان كهه نه بوو. ترساندن و اى لى كردبوون، كه هه ست به بى دهسه لاتى و سووكيى خويمان بكهه، ههروه ها بيهه دوژمنى ياساى كوومه لايه تى و هه موو شتيك كه په يوه ندى به پهروه دهه كرتنى منداله وه هه بى.

له راستيدا بهشى هه ره گه وه رى پهروه دهه كرتنى منال به شيوه به كى شارراوه وه پيك دى، له سه ر بنچينهى بينين و بيستنى منال له ناوچهى خويدا. جا ئهه كارتى كرتنى دهروونيه به كه هؤش و رهوشى منال له چوارچيوهى چاكه يان خراپه دا دائه رپيژى. جوهرى مال يا خود خوئندن گاه و ئهه گيانهى كه له ناوياندا به، زورتر كار ئه كا ته به خيو كرتنى منال له كرتارى كوومه لايه تيبى دهق گرتوو. چونكه منال، به چه شنى پارچه هه وريك كه ئا و ده مئى، ئاوه ها ئهه خوشرشته هؤشى و گيانيانه ده مئى كه ناوچه كهى خوئى پيشكه شى دهكات.

ئهه ميه ش نمونه به كه بوئى دهه ينمه وه:

كچيكي منال كه ته مه نى له هه شت سالاندا بوو، سوارى شه مه نده فه ر بوو بوو. لهو كا ته دا كه شه مه نده فه ره كه به ناو چوخمى كى تاريكدا تيده په رى، ترسيكى گه وه رى لى نيشت. دايكه كهى و اى ليكدا به وه كه ئهه ترسهى له باوك و دايكه به وه بو ماوه ته وه. چونكه خوئى تا ده ميكي نزبكيش له وه پيش، تووشى جوهره ترسيكى وه ها ده بوو. ئنجا كه به پرسيكى زور ته نكه تا و كرا له بابته سه ره تاى ئهه ترسه وه و چوئيتيبى ده ست پيكرتنى ئهه ترسه وه، دايكه كهى گوئى: خوئيشم له ته مه نى چه ده سالاندا بووم كه به هؤى روودانى كارساتيكي وه - كه باسى كرد - تووشى ئهه ترسه بووم. كچه كه چه ند جاريكى ترش له گهه ل دايكيدا به شه مه نده فه ر كوچى كرووه. به شيوه به كى شارراوه فيرى ئهه ترسه بووه له چوخمه كانه وه.⁽¹⁾ بى گومان ئه وه يش له وه وه روويداوه، كه دايكه كهى لهو ته رحه شوئنه دا تووشى ترس ده بوو.

له راستيدا، زوربهى ترسى نابه جى كه له ناو منالاندا هه به، ئه گهه نه لپين هه مووى - وهك ترس له تارمايى و بيگانان و نه ناسياو و گيانه به ران و جانه وه ران - دوور نيبه كه بگه رپنه وه سه ره هؤى دهروونى يا خود شارراوه.

هيج به لگه به كمان به ده سه وه نيبه كه بتوانين بلپين هيج هه ستى كى دهروونيه ديارى كراو له باوك و دايكه وه ده په رپته ناو دهروونى مناله وه. به لام هه زار و بهك

(1) چوخم: واته = توئيل (النق).

به لگه مان به دهسته وه به که بلتین دهگونجی ترس له دلی باوک و دایکه وه بکه ویتته ناو دلی مناله وه، به هوی نیازه خشینی دهر و نییانه وه، به هوی دهسه لاتیانه وه، به هوی چاولیکه ریبه وه، به جوتیکی واکه هوشی شارراهی منال پر بیی له بیرو باوه پری وها که تووشی ترسیان بکات. په روه رده کردنی خراب، یاخود تووشبوونی کاره ساتیکی پر نازار یان هه روه وکیان پیکه وه، هوی هه ره گه وره ی په یدابوونی ترسی نابه جین له دلی منالان و لاواندا. لیره ده هندی پیشنیازی به که لک پیشکه شی خوینده واران ده که یین، بوئمه می نم ترسانه تیگه گن و سووکیان بکه ن و چاره یان بکه ن:

۱- نابی منال به ترسانده وه په روه رده بکری. به هزاران منالان هوش و گیانیان په کی که وتوه، به هوی په روه رده کردن و مه شق پیکردنیانه وه له سه ر شپوه یه کی زورداران و درندان، که له بهر کهم دهسه لاتی خویان وایان ده دایه قه له م که بو که لکی نه و منالان نه نه وانه یان به کاره یانوه. نابی وه ک گونا و کرده وه نهنگی، ته ماشای نه وه له و خووه خراپانه یان بکری. به لکو وه که موکووریه ک سه یر بکری که چار نییه روو بدن له شاگردیکه وه که ده یوئ گه وره ترین پیشه سازی له جیهاندا فیر بیی، پیشه سازی خو دروست کردن. خو شه ویستی و تیگه یانندن و هانه دان بو نازایه تی له گه ل نه رمونیانیدا، له باراندا هه به گیانی نارام و ناسایش بخه نه له ش و دهر وون و هوشی مناله وه.

۲- ده بی هه ترسیک له دلی باوک و دایکدا بی له منال بشاررتیه وه. چونکه هوشی منال هه موو ده م ناماده به هه رچی دی و بیستی و هریگری. له بهر نه وه دوور نییه که نه و ترسانه، به شپوه یه کی نه یینی بکه ونه دهر وونی مناله وه. له بهر نه وه نابی باوک و دایک ترسنوکیی تاییه تی خویان له بهر چاوی مناله کانیاندا دهر بخه ن. ده بی له هه موو ته نگانه و ته نگوچه له مه یه کدا که روو ده دات، جو ره باوه به خو کردن و تیگه یشتن و هوشیکی دروست و په سندانه بخرتنه ناو ژینی خیزانییه وه. ده بی نه وه یش بزانی که ترس له شتی گهنگ و سووک و بی وهی وهک پشیل و مشک... هتد. کرده وه یه کی منالانیه، ناشبی له نافرته تی تیگه یشتوو روو بدن. هه روه ها ترس له نازار و تاریکی و خه می ته ندروستی خواردن به شپوه یه کی له وزه به دهر، کرده وه یه کی ناپه سنده، ناشی له پیایو تیگه یشتوو بوه شپته وه.

۳- گونا هبار نه بین نه گه ترسی منال گه مه بکه یین و پیکه نین. ترسی نه ندیشه بی لای منال وهک ترسی راسته قینه وایه. نه و ترسه له ترسی نه و پیاه که متر نییه که له دووره که کومه له تفه نگچییه کی راو روو تکه ره ده بیینی. گه مه کردن به منالی ترسنوک،

ته نیا نه نجامیکی هه یه، نه ویش نه وه تا که مناله که وای نه کات له دهر وونیدا هه ستیکی قوول بکات به بی دهسه لاتی و بی ناسایشی خوی. منالیش نابی به بی چه ک به ره لالا بکری له کوپری شه ردا به رامبه ترسی خوی.

نه گه هاتوو مناله که وای لیتهات، به ره به ره ترس بجیتته دلیه وه، له شتیکی دیار بکراو، یاخود له باریکی ناسراو، نه وساکه، ده بی باوک و دایکه که، به هوی تیگه یشتیکی ته وای میژوو ی ژیانی مناله که یانه وه بکه نه نه نجامیکی واکه بتوانن شپوه ی بیرکردنه وه که ی بخه نه وه سه ر باری دروستی و ترسه که ی له ره گ و ریشه وه دهر بکیشن و له جیی نه و نازایه تی پروین و په روه رده ی بکه ن.

نه و منالانیش که له تاریکی نه ترسن، به تاییه تی له کاتی نوستندا پیویسته ژوره که یان به چرایه کی کز رووناک بکرتیه وه و بشخریتته دلپانه وه که به ته و او ه تی نه پاریزین. نجا که گه یشتنه ته مه نی هوشی خویان، پیویسته تاریکیان تیگه بیتری که چییه و به کاری چییش دی؟

چه ند زورن نه و منالانیه کی که دایکیان به زور له ژوو رتکی تاریکدا نوواندوو یانن، نه وانیش به گریان و ترس و له رزیکه وه، له پاش نه مه ی دایکیان جه زره به یان پی گیاندوون، چونه ته پیخه فه کانیانه وه، که به هوی نه وه تووشی نه خو شیی (گری ترس) یکی وها بوون، که نه بهر باوردنی رۆژگار و نه به هیچ دهرمانیک چاریان نه کراوه. نه گه تیگه یشتن و نه ندیشه باش بخرتیه کار، له باراندا هه یه که ترسه نابه جییه کانی منال بگورنه وه به پشت به خو یه ستن و دلخوشبوون. منالیک هه بوو له وه گازنده ی نه کرد که به شه و پلنگیکی گه وره ی درنده دیتته خه وی. رۆژتیک له رۆژان، پزیشکیکی زرنگ به ته نیا بر دیه لای خوی، له بابته نه و پلنگه درنده یه وه گفتوگو ی له گه ل کرد. پیی گوت: (له راستیدا نه و پلنگه ی تو دیوته له خه ودا، پلنگیکی دۆسته. پیویسته نه مجاره که دیتته وه له خه ودا، هه روه ک قسه له گه ل سه گیکی مالی ده که یت، قسه له گه ل نه ویش بکه یت.)

هه ره له و شه ودها باوک و دایکه که و پزیشکه که، هه رسیکیان، به دیار مناله که وه مان له پاش نوستنی سه رنجیان دا: نه و له سه ره تاوه له شه بچکوله که ی مناله که هه ندی کرژ و توند ده بی. پاشان کو توپر دهستی درپژ کرد و به نه رمی کیشای به سه ر لیفه که یدا. نجا مناله که گوتی: (سه رچاو هاتیت، هاو ری کونه که م!). پاش نه وه کرژی و توندییه که ی له شی خاو بووه وه و که وته خه ویک قووله وه.

بیرکردنه‌وه و هه‌ست پیکردنمان، تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره کار له دل‌مان ئەکات. ئە‌گەر ترسنۆکانه بیر بکه‌ینه‌وه، دەررومان پڕ ئەبێ له ترس و لەرز و کرده‌وه‌کانیشمان له‌گه‌ڵ ئەو ترس و له‌رزانه‌دا رێک ده‌که‌ون. خو‌ ئە‌گەر ئازایانه‌یش بیر بکه‌ینه‌وه به‌هیا و پشت به‌خۆ‌یه‌ستنه‌وه، ئە‌وا هه‌ست و کرده‌وه‌یشمان به‌چه‌شنی ئە‌وانه چاک ئە‌بن.

پوخته‌ی ئە‌وه‌ی گوترا:

- ۱- ئە‌گەر منال تووشی ئازارێکی له‌ش یان هۆشی بوو، دوور نیی‌هه که له هۆشی شارراوه‌یدا (گرپی ترس) په‌یدا بێ.
- ۲- هه‌روه‌ک پارچه هه‌ورێک^(۱) ئاو ده‌مژێ، منالیش ئە‌و خۆرشته ده‌خوات که ناوچه‌که‌ی خۆی پێشکه‌شی ده‌کات.
- ۳- نوواندنی خۆشه‌ویستی و تی‌گه‌باندن و هانه‌دان بۆ ئازایه‌تی و به‌ئارامی، له‌ بارباندا هه‌یه که گیانی ئاسایش به‌خه‌نه له‌ش و دەررونی منال‌ه‌وه.
- ۴- پێویسته باوک و دایک ترسنۆکی خۆیان له‌پێش چاوی منال‌ه‌کانیاندا دهرنه‌خه‌ن.
- ۵- نه‌که‌یت، به‌ترسی منال‌ه‌که‌ت گه‌مه و پێکه‌نین بکه‌یت.

ترس و هه‌ست به‌که‌موکووپیکردن

۲

ئە‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه که ترسیش بپێته‌ هاوتای هه‌ست به‌که‌موکووپیکردن. چونکه بێ ترس، هه‌ست به‌که‌موکووپیکردن په‌یدا نابێ. هه‌روه‌ها بێ هه‌ست به‌که‌موکووپیکردنیش ترس په‌یدا نابێ. ئە‌م دوو نه‌خۆشیه‌ هه‌مووده‌م له‌ کار له‌ یه‌که‌کردن دان. هه‌رچه‌ند هه‌ست بکه‌ین به‌که‌موکووپری خۆمان له‌ به‌ره‌و رووی مرۆ‌قی‌کی تدا، ترسمان لێ نه‌نیشێ و زاره‌تره‌ک ده‌بین.

جاری وا هه‌یه له‌ بیروباوه‌ری ئە‌م و ئە‌و ده‌ترسین له‌ باره‌ی خۆمانه‌وه، جاری وایش هه‌یه له‌وه‌ ده‌ترسین که جوانی و بلیمه‌تیان، جوانی و بلیمه‌تی ئیمه‌ بشارنه‌وه و بکه‌وینه‌ تاریکیه‌وه. جاری وایش هه‌یه ده‌ترسین له‌ بێ کاره‌یی خۆمان و له‌ نادایاری خۆمان له‌ ناو کۆمه‌لایه‌تیدا. هیچ گومان نیی‌هه، که ئە‌م ترسه له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، تووی (هه‌ست

(۱) هه‌ور: ئیسفه‌نج.

به‌که‌موکووپیکردن) له‌ دەرروماندا ده‌چینێ. له‌به‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئە‌م باب‌ه‌ته، ده‌توانین بلتین که هه‌ست به‌که‌موکووپیکردن به‌هۆی کاره‌ساتی سه‌رده‌می منالییه‌وه په‌یدا ده‌بێ و گه‌شه‌ ده‌کات. ئە‌و کاره‌ساتانه‌یش به‌جۆرێکی تیکرایی ده‌کرین به‌سه‌ی به‌شه‌وه: په‌روه‌رده‌کردنی خراب، نه‌شاره‌زایی، هه‌ستکردنیکی قوول به‌که‌م ده‌سه‌لاتی و بێ کاره‌بی.

به‌لای په‌زیشک (ئه‌دل‌ه‌ر)ه‌وه، له‌ منالاندا سێ جۆریان تووشی هه‌ست به‌که‌موکووپیکردن ده‌بن: یه‌که‌میان ئە‌و منالانه‌ی نازدارن. دووه‌میان ئە‌و منالانه‌ی نه‌نگه‌ویست یان خۆش نه‌ویستراون. سێیه‌میان ئە‌و منالانه‌ی هه‌ست به‌که‌موکووپیه‌ک ده‌که‌ن له‌ له‌شیا‌ندا. منالی نازدار - به‌هۆی په‌روه‌رده‌کردنی خرابه‌وه - وای لێ دێ وه‌ک مرۆ‌قی‌کی کۆمه‌لایه‌تی ئاسایی، به‌کاری ژبان نه‌یه‌ت. ئە‌و منال‌ه، هه‌ر له‌و پارچه مه‌کینه‌یه‌ ده‌کات که کرێکارێکی نه‌شاره‌زا، خراب دروستی بکات، شت تیک ده‌دات، نایشتوانێ - بێ که‌موکووپری - له‌ فرمانی گشتیی مه‌کینه‌که‌دا جیتی خۆی بگرێته‌وه.

جا ئە‌م که‌موکووپیه‌یه که منالی نازدار له‌ هی تر جیا ده‌کاته‌وه. منالی نازدار، تا له‌ کۆمه‌ل دوور بێ، وه‌ک منالیکی ته‌واو ده‌رده‌که‌وێ. (دوور نیی‌هه له‌ به‌رچاوی باوک و دایکی یه‌جگار ته‌واو بێ) به‌لام ناتوانێ له‌ ناو کۆمه‌لدا وه‌ک تاکیکی کارگوزار بسازێ و بژی. ئە‌ویش له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که په‌روه‌رده‌کردنه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه و کۆمه‌لی نه‌بووه^(۱).

منال‌ه‌که‌ تووشی پاراستن و خه‌مخواردنیکی نازرنگانه‌ بووه. به‌و جۆره په‌روه‌رده‌کردنه‌وه، له‌ توانیدا نابێ، به‌ره‌نگاری ژبانێکی ناخۆش بکات. خۆشه‌ویستی یه‌جگار زۆر و بێ هۆشانه، که به‌رامبه‌ر منال‌ه‌که‌ پێشان ده‌درێ، وای لێ ده‌کات هه‌ستیکی بێ هاوتا بکات به‌گرنگی و جیاوازی خۆی له‌ که‌سانی تر. کاتێ که ده‌گاته ته‌مه‌نی کوران - به‌هۆی روودانی هه‌ندێ کاروباری هه‌مواره‌وه - ئە‌م هه‌سته‌ی ده‌گۆرێته‌ شیوه‌یه‌کی واوه که هه‌رچی له‌ خوار خۆیه‌وه بێ، به‌چاوی سووک سه‌یری بکات، هه‌رچییش له‌ ژوور خۆیه‌وه بێ، به‌نده‌یی بۆ بنوێنێ.

ئە‌گه‌ر هاتوو کوپری نازگیراو، خۆشبه‌ختانه، توانی دل‌خواز و ئاره‌زووه‌کانی خۆی به‌هینیتته‌ دی و ناچاری ئە‌وه نه‌بوو بۆ مووچه‌ی رۆژانه‌ی بکه‌ویتسه‌ جه‌نگه‌وه، ئە‌وا له‌ ده‌ست راپه‌راندنیکی ناشیرین رزگاری ده‌بێ که ده‌توانێ بالاخانه‌ی بلوورینی ئاوته‌کانی وردوخاش بکات. به‌لام ئە‌گه‌ر هاتوو ناچار بوو، رینگا بپری له‌ ژیندا، به‌هۆی ده‌ست

(۱) کۆمه‌لی نه‌بووه: هۆگری ناو کۆمه‌ل نه‌بووه، (اجتماعی) نه‌بووه.

تهنگی یاخود سه رگه ردا نییه که وه، به رهنجی شان و نارهنقی ناوچه وان نان پهیدا بکات بو ژبان، دوور نییه که تووشی نه خویشی (جیاوازی دهمار) (*) بیی.

ئهویش وایک ده دریتته وه، که منالی نازگیراو دیتته کوری ژبان وه، ناتوانی تیبگات بوچ هه موو کهس وهک باوک و دایکه کهی خوی له خو شه ویستیدا نوقمی ناکهن. ناتوانی خوی بسازینتی له گه ل رووداوی رۆژگادا، ته گهر هاتوو فرمانیکی دووهم پلهی درایه بکه ویتته ژیر دهستی سه رۆکانه وه. جاری واهیه، که موکووری سه رۆکه کانی خوی ده رده خات، ههر بو ته مهی جیاوازی خوی له م و له و پیتشان بدات، جاری وایش هیه به رهنگار بیان دهکات و به ربه رده کانیان له گه لدا دهکات، تا خوی به ده رکردن ده دات. زوری بیی ناچی، فرمانیکی تریش ده گریته ده ست، به لام له وه پیتش چیی کردوه، ههر ته وه ده کات وه. به م رهنکه له م فرمانه وه باز ده دا بو ته و فرمان. به لام نه سه روتی ده بی، نه نارام، هه موویشی ههر له بهر ته وه یه که ناتوانی به پیتی ته و کومه له ی له ناویدا ده ژی، خوی رابه ینتی. ته و له ناوچه یه کی پیتگه یشتوو دا ده ژی، به لام له گه ل بیریکی منالانه و هه ستیکی منالانه دا. ئنجا له پاش هه موو شتیک که بوی ده رکوت ناتوانی زال بیت به سه ر ناوچه کهی خویدا و بیچه و سیتیتته وه به نارهنزوی منالانه ی خوی، به چه شنی چه وساندنه وهی دایکی خوی که له وه پیتش کردوو پیتی، له ده ستیدا ده شکتی و، له ده رگایه کی نزیکه وه خوی له (درنده یی جیهان) رزگار ده کات، و اتا ده میتیک ده س ده کات به مه ی خواردنه وه و، ده میتیک ده ست ده کات به خوژیانندن به سه ر ته م و ته وه وه، ئنجا قومار ده کات و، دواییش خوی رانه ینتی به تاک و ته نیاییه وه...

به لام ته و مناله نازگیراوانه ی که به ختیان هه یه به و ته نجامه ناگهن به و لای تردا وهرده گه رین. هه موو ده م بو ته وه ده گه رین که رووی هه مووان وهر بگیرن بو خو بان. هه چ فرمانیک نابه جی بیت ته وه ده کهن بو ته مه ی له خو یایی بوونی خو بان دابمرکتینه وه له کو بو نوئه وه کاندانا وهک لاساییکه ره وه کان خو بان پیشان ده دن. به شتیه ی (ئوکسفورد) نه بی قسه ناکهن. ته و به رگانه ده پووشن که سه رنج رابکیشن. بو ته مه ی پاشه جار، به هوی ته و شتانه وه جیگایه کی ناسراو یاخود فرمانیکی په سندیان ده ست بکه وئی.

به لام له پشت ته م هه موو روو که شان وه، هه ستیک هه یه، قوول، به که موکووری، که ته ویش ده گه ریتته وه سه ر (ترس).

دهسته ی یه که می نازگیراوه کان له ژبان ده ترسن.

دهسته ی دوو هه میشیان له وه ته ترسن که گرنگی تاییه تی منالانه یان، وهک هه لده گری، گوپی نه دریتتی. له بهر ته وه به هه موو توانایه کبان وه تی ته کوشن که کومه ل به چاوی سه رسورمانه وه سه ریران بکات. ته مه ییش شتیک سی ر نییه. چونکه له تافی منالیاندا سه رنجی دایک و باوکی خو بان به وه رانه کیتشا، که یاخی بن و لاساری بکه ن و نووچ بگرن له سه ر شت و فروفیل بکه ن و هه راس له م و له و بسین و نازاری تاکوته رای خیزان بدهن.

ته ی منالی نازگیراو چیی ده وئی؟

ته وه ی ده وئی، که هه موو ده م یه که م بیت و سه رنجی هه مووان بو سه ر خوی رابکیتشی. نایه وئی که س به ربه رده کانیی له گه لدا بکات. په لپ ده گری له سه ر ته وه ی که هه موو ده م چاکترین جیگا و ناوازه ترین جلو به رگی پی بدری. له رینگاوباندا، له ناو ئوتومو بیله کاندانا، له جیگه ی لاسایی کردنه وه و ده سگای کار و فرمان و یانه کان و زانستگاکاندانا، منالی نازدار واز نه ینتی له خوی، تا هه ستی ساوایانه ی خوی ئاشکرا نه کات. ئنجا به و کرده وانه ده بنه گیروگرفتیک کی کومه لایه تی.

کچوله ی نازداریش، ده ترسی له شوو کردن. له بهر ته وه یه که شوو ناکات، چونکه له پیاناندا که سی و نابینی که رایه ی بکه وئی ماره ی بکات. یان له بهر ته وه یه که له کار و فرمان و لیپرسینه وه ی ژن و میردی ده ترسی. به لام ته گهر هاتوو شووی کرد، زوری پی ناچی خوی به به ره للا کردن ده دات، مه گهر خودا و راستان گورینیک بیت به سه ر ده روونیا، بیه یلایته وه له ژبانی ژن و میردیدا. ته گینا کچه گه وره ی منال، هیچی بو نامینیتته وه ته وه نه بی که له سه ر ته و شووه یشتیدا که کردوو پیتی، بگه ریتته وه مالی باوکی بو ته مه ی به نازدار بیه وه ژبان به سه ر بیات.

ته و دایکه پر ههسته ی که به رگی کچان ده کات به ر کوره که ی و قژی وهک هی کچ لوول ده دات له باتی پرینی وهک هی هه موو کوریک کی تر، له راستیدا تووی هه ست کردن به که موکووری و کرده وه ی ناپه سند له میتشکی مناله که یدا ده چیی. ته و منالانه ییش که نه نگه ویستن یا خو شه ویست نین، سا له بهر ههر هویه ک بیی، ههر به م ته نجامه ده گهن. ته وه نده هه یه به لایه کی تردا ده رۆن. ته و مناله ی له ناو پشم و قیندا گه وره بیی، به کاری ژبان نایه ت. چونکه پشم و قین خوی، به هه موو جو ریکیه وه، نارهنزوی ژینی ناو کومه ل، له مرۆقدا ده کوژی. تو ته گهر خو شیان نه ویتت، یان لایان په سند نه بیت ته وه ته گه یینتی که

(*) جیاوازی دهمار = (الشوذ العصبی) - وهرگپر -

ئەو كۆمەلەى تىيا دەژىت دورمىنن و لەناوایندا جىگەت بۆ نەماووتەو.

هەتاكو جەزەبە پى گەياندن و كەموكوورى دەرخست و سەرزەشتكردن بەكار بەهتيرين لە پەرورەدەكردنى منالدا، منالەكە گىانى لە كار ئەكەوئى. چونكە رەنجەرۆبى و نابەجىبى و ترس و هەستكردن بەكەموكوورى، لە پەرورەدەكردنى وادا، دەبنە رەوشت و كرداری خاوەن دەسلالت بەسەر هۆشى منالەكەدا. خۆ ئەگەر جەزەبە گەياندن بەلەش، لەناو مال ياخود ناوچەدا، پەرورەدەكردنىكى خراپى ناو خوتىندنگايشى بىتە سەر، ئەو بەبەجگارى منالەكە، تووشى ئەنجامىكى بەجگار خراب دەكات بى گومان، ئەم راستىبە، كە پزىشك (كرىچن مېللەر) وىستوتى بەم رەنگە روونى بكاتەو، كە ئەلئى:

(هەندى جار وا ئەزانئى كە نازارىكى زۆرى دەروونى مندال بدرئ، چاكترە لەوەى كە جەزەبە بەلەشى بگەيىنئى. بەلام من، لە تاقىكردنەوەكانى خۆمەو وام بۆ دەركەوتووه، كە نازارى هەرە زۆر لە دارەو پەيدا نابئى. بەلكو لە ماموستاىهەو پەيدا دەبئى، كە دل رەقانه بەتەوسەو پلار لە مندال دەگرئ). بەلام ئەگەر هاتو پەرورەدەكردنى نابەجى زۆرى پى چوو، ئەنجامى ئەو دەبىت، كە مندالەكە بىرەوهرى ناخۆشى ئەو پەرورەدەكردنە هەلبگرى بۆ تافى كورپىنى، بۆ ئەمەى بىن بەبىنجىنەبەك بۆ هەست بەكەموكوورىكردن و شەرمى و ترسى. ئەم جۆرە هۆبە كارىگەرانهن كە يەك ئەگرن و مرۆقتىك بەرەو سەرکەوتن و بەكىكى تریش بەرەو سەرئەنگرئ بوونى دەبن. چونكە لە كارەساتى رۆژگاردا زۆر شتى وامان چاو پى دەكەوئى، كە دوو پىاو، هەردوو كىيان يەك كاروبار دەخەنە ئەستوى خۆيان و هەردوو كىشيان لە يەك كاتدا دەستى پى دەكەن، كە چى بەكىكىيان سەردەكەوئى، بەكىكىشيان ژئير دەكەوئى. ئىستاكە ئىمەيش لەو كاروبارانە دەوئىن كە بە پەيوەندىبەكانى كۆمەلەى تىبەو نووساون.

بۆ وئە، بام تەماشای دوو چەرچى بكەين. هەردوو كىيان وەك يەك مەشقىيان كرووه، وەك يەك كەلوپەلىيان هەلگرتووه، هەلئىش بۆ هەردوو كىيان وەك يەك هەلگەوتووه. كە چى بەكىكىيان كە ئەچىتە دەرووه، باوهرى بەخۆى هەبە و بەسەر هەموو گىروگرفتىكدا زال ئەبئى و لە ئەنجامدا ئەگات بەسەرکەوتن و پاىە بلندى. ئەمەكەبىترىشيان كە دەچىتە سەر فرمان، بەگىيانىكى پى ترس و لەرز و دوودلئى و باوهر بەخۆنەكردنەو دەست پى دەكات. لەگەل كرىبارەكاندا باش ناچوولئىتەو ناتوانئى بەباشى كەلوپەلەكانى باوهرپان پى بكات،^(۱)

(۱) راستتر: نەبەتوانئى بەباشى كەلوپەلەكانى باوهرپان پى بەهتيرى.

ياخود هانىيان بدات، خۆيان ئەو باشىبە بدۆزنەو لە كەلوپەلەكاندا. ئەوئىش حەز دەكات بگات بەكامى خۆى دىشزانئى كە سەرکەوتن و سەرنەكەوتن، هەردوو كىيان بەندن بەتېكۆشانى خۆبەو. كە چى لەگەل ئەو بەشدا، بەو هەموو رەنج و تەقەللا دلئسۆزانەبەو كە دەبدات، سەرنەكەوئى.

ئەوئىش لەبەر ئەو بەبە كە رازى سەرکەوتن و سەرنەكەوتن لەم وئەبە و بابەتى وادا، كەوتۆتە ناو هۆشى شارراوهرى مرۆقەكە خۆبەو. ئەم ياساىە راستە بۆ هەموو دەمىك. تەنيا ئەو جارانه نەبىت، كە هۆى سەرنەكەوتن بەند بئى بە بەدخووبى و بئى كارەبىبەو.

چەرچىبە سەرکەوتووه كەيان، چ بەسەرزارى چ لەژئىرەو، ئارەزووى وا بوو سەر بكەوئى. بەهۆى ئەو پەرورەدەكردنە زىنگانەبەو كە لە دەمى منالئىدا دىوبەتى، رەوشت و خووبەكى وا پەسندى گرتووه، كە نازاىە تىبەكى تەواوى واى بداتئى، كە كەردەوەكانى لەگەل كرىبارەكاندا جىبى خۆيان بگرن و سوودىش بىەخشن. بەلام چەرچىبە^(۱) سەرنەكەوتووه كە، بەدلئىكى سەرنەكەوتووه فرمانى خۆى بەهۆى ئەو پەرورەدەكردنە خراپەو كە لە منالئىدا هەبەتى، وروژانئى نابەجى و گرتى ترس لە هۆشى شارراوهدا جىگىر بوو، هۆشى ئاگادارى هەرچەندئى رەنج و تەقەللايش بدات بۆ سەرگرتنى ئارەزووهكانى خۆى ئەوانە رىگای پى دەگرن ناهئىلن سەربكەوئى.

ئەوانەى تا بىنا قاقايان نوقمە لەناو گرتى ترسدا، هەر ئامۆژگارىبە كىيان بكرئ بۆ بەهتيركردنى ئارەزووى خۆيان، ياخود پىرەوئىكردى هەندئى لە ياساىانى تابه تىبى هۆش، بۆ سەرکەوتن، بەفەرۆ دەروات. راستىبەكەى ئەو بەبە، ئەوانە، لە هەموو شتىك پىتر پىوستىبىيان بەدل دامرکاندەو خۆيان هەبە تاكو ئەو گرتىبەنى كەوتوونەتە ناو هۆشى شارراوهدانەو بەرەوئەو. ئنجا كە ئەو پىك هات، دەتوانن لە پىرەوئىكردى ئەو ياساى سەرکەوتنەدا سەرکەون لە هەر كاتئىكدا، ياساى سەرکەوتن كەوتە بەرەنگارى گرتى شارراوهدانەى ناو دەروون، پرست بران و دەمار توندى و داتەپىن بۆلەش و هۆش پەيدا دەبن. هەرچەندە، پەرورەدەكردنى خراب، كارتىكى زۆر گەورە دەكاتە سەر پەيدا بوونى هەستكردن بەكەموكوورى، بەلام دەبئى ئەو دىشمان لەبىر نەچئى كە ئەندىشەيش لەم شرتەدا بەشى خۆى كار دەكات.

جارى وا هەبە منالەكە زۆرباش پەرورەدە دەكرئ، ئەوئىش بەناساىى پى دەكات، كە چى

(۱) چەرچى: فرۆشبارى وردەى دەسگىر، وردەواله فرۆش.

له ته مهنی کورپنیدیا تووشی چهند کاره ساتیکی وا ده بی، له دهر وونیدا نه ندیشه یه کی پروختنر ده بزویته، په کی به شیکی زور له باوهر به خوگردنی ده خات. نه وه دیاره که نه و لاساییکه ره وه یه یه بۆ یه که م جار له سهر جیتی لاساییکه کردنه وه^(۱) دهرده که وئ، هه ندئ ده ماری توند و گرژ ده بی، چونکه ده زانی که کومه لیک له نرخ زانان^(۲) له سبه یه تیوه له چاکی و خراپه کانی دده وین، هه روه که نه و نافرته گوزانی بیته که یه که م جار بیته سهر ته ختی گوزانی گوتن، زور له خووشی ده نگه خواپنداوه که یه خوئی که م نه کاته وه. و تاری بیژی هه ره به و رهنگی لی دی. نه ویش له بهر نه ویه که نه ندیشه له و شوینانه دا، که لله ی لاساییکه ره وه و گوزانی بیژ و وتاری بیژ، پر نه کات له ترس و له رز. چونکه نه وانه، هه رسیکیان له بهر لووت به رزی خو بان، ده ترسن له وه ی که ته ماشاکه ران و گوئیگران به کز و سهر نه که و توویان دابنن. نه نجامیش به دوو شت ده گات: ترس و سهر نه که و تن.

به لام نه و ترس و هه سترکردن به که موکوورپیه ی که هۆیه که یان خراپ په روه ده کردنی منال نییه، یاخود کاره ساتی تاییه تی سهره تایی ته مهن نییه؛ دوو نییه له وه وه په ییدا بووین که که تنیکی سهر به کاروباری ره گه زبازی^(*) قه و ما بی و بو بی به گری له دهر وونی مناله که دا، گه لیک هۆ هیه که دوو نییه نه م جوړه ورو زانی دهر وونیانه له وانه وه په ییدا بی که هه موو که سایه تی^(**) مرؤف نه گریته وه.

خوئی نهیته،^(۳) بیره وه ری گونا هیک که له وه پیتش کران، هه ستیکی ناخوشکردن به بی کاره بی له بابه تی ره گه زبازیدا...^(۴) چهند هۆیه کن له و هۆیانه.

چاره کردنی هه سترکردن به که موکووری، تا نه ندازه یه کی گه وره به نده به سوروش و باری خو یه وه:

۱- نه گه ره هه ستر به که موکوورپیکردن له شیوه یه که له شیوه کانی هه ستی (دوور له کومه لایه تی) دا خوئی پیتشان دا، وه که نه وه ی که مرؤف نه توانی بسازی له گه ل

(۱) جیتی لاساییکه کردنه وه: خشبه المسرح.

(۲) نرخ زانان: ره خنه گران (النقاد).

(*) ره گه زبازی: (الجنس sex) - وهرگیت -

(**) که سایه تی: (الشخصية) - وهرگیت -

(۳) خوئی نهیته: (العادة السرية).

(۴) رهنکه وهرگیت مه به سستی له م دهر پینه بی: (ذکریات مؤلمة حول الفشل في العمل الجنسي او حادثة متعلقة بالعملية الجنسية) و له م بابه ته.

ناوچه که ی خوئی^(۱) دانیش توانیدا، یاخود وه که نه وه ی که له راستی هه ل بی به هۆی مه ی خواردنه وه وه، نه وه - به زوری - له په روه ده کردنی خراپی تافی منالییه وه په ییدا بووه. چونکه، نه وه ئاشکرایه، که په روه ده کردنی زرنگانه ی تافی منالی، هه رگیز که س به ره و ئامانجی (دوور له کومه لایه تی) ئاراسته ناکات.

پتویسته له ره ووشتی منالی نه خووشه که بکو لریته وه، بۆ نه مه ی نه و کاره ساتانه ی خستوتی به سهر باری (دوور له کومه لایه تی) بدو زریته وه. هه ر کاتی نه وه پیک هات، ده بی نه خووشه که، یاخود په زیشکه که، که سایه تی نه خووشه که له سهر بنچینه یه کی باوهر به خوگردن و، پشت به خووشه ستن و، ریز له خوگردن، سهر له نوئی دروست بکاته وه به هۆی تیکوشانیکی زور و، ئارام و، باش تیگه یشتووه وه، نه توانی خوئی بیر کردنه وه کونه کان له ره گ و ریشه وه دهر بکیشرین و، له جیتی نه وان خوئی نوئی دروست له بیر کردنه وه دا، له سهر بنچینه یه کی خوئاسین و ریز له خوگردن و، خو اگرتن، دابه زریته ی.

۲- به لام نه و ترسه ی که له نه شاره زایی و تاقی نه کردنه وه ی ژبان وه، په ییدا ده بی، چاره که ی نه وه یه که خو مان رابه یین به و فرمانانه وه که له وه پیتش تاقیمان نه کردونه ته وه. بۆ هیه، یه که م ته قه لالا و دوو م تیکوشانمان سهر نه گرن. به لام نه وانه سهر نه گرتیکی یه جگاری نین، له بهر نه وه ناشی لییان وهرس بین. چونکه له راستیدا، له و ریگایه به وللاوه، ریگایه کی تر نییه بۆ ده سته که و تنی شاره زایی و کارگوزاری و ئازابه تی.

پتویسته له سهر مان، هه ر ئاره زوویه که له نه ندیشه ماندا بی بۆ پیتشان دان و به رجه سته کردنی (سهر نه که و تن) له به رجا و ماندا، بیوه ستینین. نه گه ر هاتوو لووت به رزی، به شیوه یه که به ریه ست نه کری، له وانه یه تووشی سهر گه ردانی و مالتویرانیمان بکات. به لام نه گه ر بیتو به چاکی به ریه ست بکری و به کار به یتری ده بیته هیزیکی وا که له و گه وره تر نه بی. نه ندیشه ییش هه ر وایه.

نه گه ر له یه که م تاقیکردنه وه ماندا، سهر نه که و تین، پتویسته نه و نه نجامه به سنگیکی فراوانه وه وهر بگرین و جاریکی تریش تاقیکردنه وه که ده ست پی بکه ینه وه: نه و فرۆکه وانه ی له یه که م فرینیا سهر ناکه وئ، پتویسته جاریکی تریش بفریته وه. نه گه ر وا نه کات، به شیک له باوهرکردن به خوئی، ون نه کات. پاشه جار، بیره وه ری سهر نه که و تن،

(۱) ناوچه: مه به سستی (دوور بهر - محیط) ... لیره دا.

ترس و دلتهنگی

۳

ههروهک لهوهپیتش دیمان، دلتهنگی جوریکه له جورهکانی ترسی جیواواز. واتا ئەو ترسەیه که بهخواریی پەیدا دەبێ و هیچ هۆبەکی راستەقینە نییە له ناوچەى مرۆفدا. ترسی پەسند، ژیان ئەپاریزی و مرۆف پیتش ئەخات، ئەو فەرمانبەرەى که فرمانی دەستیشانکردنی پێ سپێراوه بۆ هاتوچۆی شەمەندەفەر، چونکه ئۆپالێ گیانی هەزارانی بەئەستۆدەیه، دیاره که ئەترسی لهوهی هەلە بکات له نیشانه پێدانداندا. ترسەکهی وای لێ ئەکات که زۆر ئاگای له خۆی بیت و هەلە ئەکات. ههروهها زۆرتربش کارگوزاری بنوێنێ. دوور نییە، ئەو ترسەى هانی بدات، که لویهلێکی میکانیکی وا دابهیتنێ، که گیان و سامانی هاتوچۆکههکانی، زۆرتەر پێ بیاریزی. ههروهها نەشتەرکاریکی (*و ریايش، ههموودەم بەتەنگ ئەوهوهیه، که له ههموو پرویهکهوه، له پیشهکهیدا شارەزا ببێ، بۆ ئەمەى بپیتە نەشتەرکاریکی بەناوبانگ. چونکه ئەو ترسەى ههیهتی له زرنگانەوهی ناوبانگی و ژبانی نەخۆشهکەى، پالێ پیتوه دەنێ، له ریتگای پیتشکهوتن و پسیپۆرییهوه بەرپتوه بچێ.

بەلام ئەگەر یهکێ لهم دووانه، ریتگا بدات بەترس، پهکی دەست پیکردنی بخات و له کهلکی بخات، تا وای لێ دێ له پاشهجاردا له کۆری فرمانکردن بچیتە دەرەوه، ئەوساکه ئیمەیش، بهبێ چەندوچوون، ئەتوانین پیتی بلێین نەخۆشیی دەماری ههیه. بۆ ئەمەى لهوهپاش بچینه کۆری لیکۆلینەوهی هۆی سەر لێ تیکچوونی، نەک له فرمانهکهیدا که رەنگه پیتی بلێ پرە له تەنگوچهلهمه، بەلکو له جوری تیکچوونی ناوهوهی ژبانی تاییه تیبی دەررونییدا.

دلتهنگی بهسێ جور دەردهکهوئ: دلتهنگی توورەیی، دلتهنگی پیش خواردنهوه، خەم. بێ گومان ئەم دابهشکردنه بابەتی پیشبینییه (**).

ئەگینا دلتهنگی باریکه له بارهکانی دەرروون، که ههربهکهیان لهووتریان جیواوازه. هههه کهسه هۆی خۆی ههیه و لهووتەر جیواوازه، بهپیتی گیروگرفتهکانیشی له کهسێکی تر جوئ

(*) نەشتەرکار = (جراح) - وەرگێت -
(**) پیشبینی = (نظریه) - وەرگێت -

بەرە بەره، له هۆشی شارراوهیدا، جینگیر دەبێ و (گری ترس) له دەررونیا دروست دەبێ. ۳- بەلام ئەو کهسهی ورووژانی دەررونی نابەجێ بهسەریدا زال دەبێ، ئەویش بهیهکیک لهو چینه دەژمبیرێ که هەندی بابەتی ژبانی گیانیان له شیبهوهکی تیکچوو و داریزودا دەردهکهوئ. (فرۆید)،^(۱) بهلایهوه وایه، که هۆی ئەم جوره ژبانە، ئەگەرپیتەوه سەر تیکچوونی کاروباری بابەتی رەگەزبازی. لهم بهشی دواپیهیدا، لهم بابەتهوه زۆرتەر دەرروین.

بوختهی گوتراو:

۱- بهجۆریکی تیکرای، سێ جور له منالان نەخۆشیی ههستکردن بهکهموکورپیان تووش ئەبێ: منالی نازدار، منالی نەنگهویست، ئەو منالەى که ههست بهکهموکورپیهک دهکات له لهشیدا.

۲- منالی نازدار، تا ئەمینی بهبیرکردنهوهی منالانە و ههستی منالانەوه ئەژی. بەلام کچه (گهروه)ی نازدار، بهزۆری، بۆیهکا شوو ئەکات، که زۆری پێ نهچی بگهڕیتەوه مالی باوکی که بهنازدارپیهوه تیبیدا راهاتوو.

۳- جهزبهه پێ گهیانندن و سهرزەنشکردن و بهرپهچدانەوه، گیانی منال له کهلک ئەخات، هۆشیشی گهیرۆدهی دهستی کردهوهی نابەجێ و ترس و ههستکردن بهکهموکورپیهک دهکات.

۴- بههۆی تیکۆشانپیکێ زۆر و ئارامگرتن و تیکه‌یشتنی باشهوه، دهتوانرێ خووه کۆنهکانی بهیرکردنهوه له رەگ و ریشهوه دەرپهینرێن. تا له جیبی ئەوان خووی نوئی بهیرکردنهوهی باش دابه‌زینرێ، لهسەر بنچینهی خۆناسین و ریتز لهخۆگرتن و خۆراگرتن.

(۱) سیجمند فرۆید ۱۸۵۶ - ۱۹۳۹: پزیشک و دەرروناسیکی بهناوبانگی نەمسەیی بووه، دادهنرێ بهدامەزرینەری ریتبازی شیکردنهوهی دەررونی لهو زانسته‌دا، زۆریه‌ی لیکۆلینەوهکانی له سنووری پالنه‌ر و سۆزه نەستیەکاندا بووه، ههروا فاکتەرە سیکسیه‌کان بهتایبهت له قوناعی منالیدا.

دهبیتتهوه. له بهر ئهوه، دلتهنگی بهجۆرتیکی راستهقینه دیاری ناکرئ و نایشزانئ چۆن کار ئەکات. ئیمه هەر بنچینهکانی ئەتوانین بزانی و هۆیهکانی. هەرچی دەمینیتتهوه، پهپوهندی هیه بهنهخۆشهکان خۆبانهوه. له راستیدا، دلتهنگی توورهبی له ههموو جۆرهکانی تر، دهركهوتوتتره. (فرۆید)یش که له ههموو کەس پیشتر بهم لیکۆلینانهوه خهریک بووه، لای وایه، نهگهر ئهم بارانهی^(۱) خوارهوه له یهکێک دهبریکهون، ئهوه نیشانهیه که ئهوه کهسه تووشی دلتهنگی بووه:

۱- دل تیکچوون که له دلتهکویتیدا دهردهکهوئ.

۲- سواربوونی ههناسه.

۳- زۆر ئارهقکردنهوه، بهتایبهتی له شهودا.

۴- لهرز و لهرزین.

۵- سکچوونی له ناکاو.

۶- سهرگیژی.

۷- ترسی ناکاوی پاش له خه و پاپهڕین، ههروهک یهکێک له شاخیک بهر بووبیتته خوارهوه.

۸- کرژبوونی ماسولکه.

(سته بهل)یش ئهم بارانهی خوارهوهی دهخاته سهر:

۹- ههناسهه لکیشانی قوولی له ناکاو، که له تنگههناسهوه^(۲) پهیدا دهبئ.

۱۰- ههستکردنی ناکاو بهماندوووبون، که جاری واهیه دهگاته ئەندازهی له هۆش - خۆ - چوون.

۱۱- ڕشانهوه و تازاری وەرگ، له گهڵ نیشانهکانی باکردن و، دهپهڕینی بای بۆگهن بهدهنگهوه.

۱۲- ژانهسهری توند و دل تیکهڵ هاتن.

۱۳- گلارایی زۆر و، جیگۆرکیتی بئ جئ، ههروهک نهخۆشهکه بئ مه بهس بهههر چوار لای خۆیدا بسوورپیتتهوه.

(۱) وهیان: نهگهر ئهم حاله تانهی...

(۲) به لکو: ههناسه بپرکئ.

ههموو لا بپاریان له سهر ئهوه ییش داوه، که بارهکانی دلتهنگی، به زۆری، دهگهڕیتتهوه سهر جۆره ژبانیتکی خرابی میتبازی، وهک: ناژاوهی دلداری و، خۆیه ستنهوهی دلرهقانه^(۱) و شتی تر. به ههموو رهنگ، یهکتیکیش لهوه یانیه، ژن و میتدی بی دوور له خۆشه و یستیه، له گهڵ نهنگه و یستیی هاوڕینی ژبان. له گهڵ دلتهنگیی توورهبیدا، دلتهنگی پیش خواردنه و ییش پهپوهندی هیه. بۆ وینه: ئهوه نهخۆشه پڕ ترس و له رزه پیشان دهدهین که بازرگانیه که ی پرووی کردۆته کزی. لیکۆلینهوهی یه کهم ده ریخستوه که ترسه که ی بنچینه یه کی دروستی هیه. به لām لیکۆلینهوه یه کی قولتر ده ریخستوه که جیا بوونه و ی ژنه که ی هاتوه به بیردا، له گهڵ دهست تیکه لئ له گهڵ کچیکێ نه و نه مامی په ری روو، له و کچانهی که له دهسگا که ییدا فرمان ده بینن. ئنجا هاتوه دهستکاری ئهم بیرانهی کردوه و به ستوونیه تهوه به سه رنه گرتنی بازرگانیه که یه وه.

وینه یه کی تریش: هی ئه و لاهیه که له گهڵ باوک و دایکی خۆیدا له ناو خانویه کی دیتها تیدا ده ژئ. لای کورکه، باوک و دایکه که ی پاشکه وتوو و کۆنه په راستن. له کاروباری ئاییندا گیرن. کورکه له دهست خۆی و له دهست ئه وانیش وه پڕس ده بئ و هه موو ژبانی ناو گونده که ی لئ تاریک ده بئ. به لām لیکۆلینهوه یه کی زانستی، ده ریخستوه، که ئهم دلتهنگیه ی و حه ز نه کردنه ی له ژبانی ناو گونده که و، بپزاری له ژبانی لادپیی (سووک و ریسوا)، هۆی راسته قینه یان ئه وه بووه، که زۆر به ئاواته وه بووه له شارپیکێ گه وردها بژئ، هه ر بۆ ئه مه ی دوور بئ له چاوی دایک و باوکه که ی و، چه ندوچوون کردنیان له گه لیا، تا ژبانیتکی (پڕ خۆشی) تر به ئاره زووی خۆی بژئ.

هه ندئ جاری وایش هیه، که پیاو له کاره ساتیک یاخود له کاروباریک بترسئ، نیشانه ی دلتهنگی پیش خواردنه وه ی لئ ده رده که وئ: ئافره تیک ده ناسم هه ر له بهر ئه وه ی که پتوبست بوو به زوویی نه شته رکاریبه ک له له شی خۆیدا بکات، زۆر له تنگه تا ویدا ده ژئا. هه ر کاره ساتیک له ناکاو بقه و مایه هه رچه ندئ بچووکیش بووا یه، ئه وه نده زنده قی لئی ده چوو، ده یخسته شه رای مه رگه وه. له ژبانی رۆژانه ییدا، هیچی به راست و دروست نه ده زانی. له پیش چا ویدا، هیچ شتیک نه ما بوو که له روویه کیه وه هه لئ تیا نه کرا بئ... به لای ئه وه وه، شتیکێ نه زانراو هه بوو، نزیک بوو روو بدات... ئه وه ییش له بهر ئه وه بوو، که ترسی شارراوه ی ناو هۆشی، په رپبووه سه ر ئه و شتانه ی که له ده وروپشتیدا بوون.

(۱) (العلاقات القاسية).

ماوه تهوه سهر ئهوهی که چند قسه یه کیش له بابته (خه م) هوه بکه یه ن. ئه م دلته نگیه ه هردوو جوړه دلته نگیه کانی تر، زورتر بلاو بوته وه. به جوړیکه تیکرایه سی شت ده بیته هو ی په یدابوونی:

۱- ترسیکی ناوه وه له قه ومانی سهرگه ردا نییه کی له ش، یان کو م لایه تی، یا خود ئابووری.

۲- پیش خوار دنه وه به هو ی دلدار بییه وه.

۳- له دلدا هه ستر کن به گونا هباری. (۱)

به زوری نازانین که بلتین خه مخوار دنی ته ندروستی یه کی که له نیشانه کانی شارستانی تی. به هو ی داووده رمانی ئاماده کراوه وه، که له ژماره نایه ن و، خاوه نه کانیان شاره زابوون له جار دان و چاو وراو کړدندا تیکرا گشت که س، تووشی نه خو شیی (خه می ته ندروستی) هاتوون، که تا ئه میتن له دهستی بیزار ئه بن و پرگار نابن.

بروا ناکه م به هه له دا چووبین، که بلتین، ئه و نده ی ئه م داووده رمانانه خه م و نازاریان لای مرؤف په یدا کردو وه، گه لیک که متر له وه، له گه ل چاو وراوه کانی شیاندا، خه م و نازاری نه خو شانین لابر دو وه... یه کی که له خه مه کانی تازه شیمان ئه وه یه که (به ته نگ پاراستنی روو که شه کافان) هوه یه ن. ژبانی کو م لایه تی، لای هه ندی که ئه و نده به وردی و توند بییه وه گیرا وه، هه ر توؤزیک له بار ستا بییه که ی بیته خواره وه، تووشی ده مار کرژی و خه موخه فته ئه بن. له جیاتیی ئه وه ی زوری که سان گو ی نه دهنه قسه ی ئه م و ئه و، ته نیا له ئه ندازه ی خو باندا بزین و له به رده ی خو بان به ولاره پی رانه کی شن، ده چن هه مو هیز و گوړیکه خو بان ده خه نه سهر ئه وه ی بگه نه پایه ی ژبانی ئه و که سانه ی که له توانا یاندا نییه بیان گه نی. ئه ی به مه نه گو تر ی تیکو شینی منالانه ی سهر نه گرتوو، به چی بگو تر ی؟!...

چاکترین ده رمان بو ئه وانه ی که (به نده ی قسه ی گشتین) ئه وه یه که به توند بییه وه و ته ی (نیتشه) یان (۲) تیکه بیتر ی، که گو توو یه تی: (من وام و، هه روا یش ده بم. به لام ئیوه،

(۱) (الشعور بالذنب).

(۲) نیتشه ۱۸۴۲ - ۱۹۰۰: فیهله سوفیکه ئه لمانیه، پروای به رتیا زی گوران بووه، ده بوت: ژبان کیشه و مللانییه له سهر مانوه، مانه وهش بو به هیز و شیاوه کانه، ئینسانی بالتری به لاره ئامانجی سهره کییه، نه زادی جهرمانی له لا شیاو بو، (ویستی هیز - إرادة القوة) ی له لا پوخته رتیا زی بووه.

ئه ی ئه و که سانه ی که کرده وه ی من په سند ناکه ن، هیچتان بو نه ماوه ته وه ئه وه نه بی که ملی خو تان بکه ن به په تدا).

(جو ن ئه رفین)، له یه کی له چیرۆکه کانیدا، باری ئابووری ئیستای، وا جوان و زیندوو انه پیشان داوه، که ده یچه سپینیتته دل مانه وه، خه م ئه گه ر له وزه به دهر بی و جله وی بو به ر بدری، له توانا یدا هه یه، هه ندی جار، ژبان له پیاو تال بکات و، گه شی و خو شیی لی بار بکات.

(تیمس)، که فه رمان به ریک بوو له یه کی له هاو به شییبه کانی له نده ندا، هه موو ده م وه ها بیری ده کرده وه: ئه گه ر روژتیکه وا هاته پیشه وه و نه متوانی فرمانی تیدا بیینم؛ ئاخو چیم به سهر بی؟ گه لیک شه وی وا هه بوو، به هاوار وه له خه و رانه په ری چونکه له خه و دا ده بیینی که له فرمانه که ی ده ره یتر اوه و نانی براره! هه ر ئه م خه وه یش بوو که به روژ رتیکه ی پی ده گرت. تا وای لی نه هات که به ره به ره، هه موو کارگوزاری و زیره کی و زرنگیه کی له ده ست بچن، هو شی نه هاته وه سهر خو ی. روژتیک له روژان، به دل گو یی له چیره یه که بوو، هانه ی ده دا بو جهر به زه یی، ئه م قسانه ی به گو ی دادهدا:

(هه سته شتیک بکه، تا گشت که س تیکه ن، که هیشتا ماویت)... بیری له وه کرده وه که دلدار ی بکات. به لکو به هو ی دلدار بییه که وه چاره یه کی خو ی بکات. ئه مجاره یش، له هه ناو یدا، ده نگیکه شاررا وه به گه رمی پی گو ت: (جه ره زه یی بکه، کابرا! جه ره زه یی. خو ت خه ریک بکه به دلدار بییه وه...). به لام شتیک به بیریدا هات، سه ری لی تیکدا!... له خو ی پرس ی: ئاخو چیم به سهر بیته، ئه گه ر له فرمان ده ره یترام و ژن و مندالیشم به سهر دا که وت... ئیتر وازی له بیره که ی خو ی هیئا و که وته ناو گیتراوی چهن دو چوونی بیریه وه که له ژوو ره تاریکه که ی نو ستنیدا یاری به هو شی ده کرد.

دوا جار ئه وه رووی دا که ئه بوو روو یدا. (تیمس) فرمانه که ی له ده ست چوو. ئه و پاره که مه یش که کو ی کرد بووه وه، به ره به ره، خه ریک بوو له ناو بچن. تووشی نه خو شییبه کی گرانیش هات، پزیشکی وا لی کرد که بلت: زوری پی ناچن ئه مر ی... که چی قسه که ی په زیشک، (تیمس) ی دلنیا کرد و هیمنییه کی وایشی پی به خشی که پزیشکه که ی یه جگار سه رسام کرد. له به ره خو یه وه گو تی: (سو پاس بو خودا! ئیستا هه ست به دلنیا یی ئه که م!) له سی مانگ زورتری پی نه چوو، گیانی به خاک سپارد.

له راستیدا، گیرکردنی هه ندی ئاره زوی مرؤفایه تی، که له لایه ن زور کوړ و کچی هه رزه کاره وه روو ئه دات، به تاییه تی کچان، ده بیته هو ی روودانی گه لیک جوړ گیر وگرفتی

دەروونی که وشەئى ناسراوى (خەم) ھەموویان دەگریتەوہ. یەکی لە ھەرە ئاشکرا ھۆبەکانى خەم، ئەو ھەستە شارراوہیە، کہ مرۆف ئەیکات بەتاوانبارى خۆى. ئەویش دوو جۆرە: (ھەستى ئاگادار) و، (ھەستى شارراوہ). ھەستى ئاگادار لەو تاوانەوہ پەیدا دەبێ کہ مرۆف دەمودەست کردبیتى. زۆر بەتوندى، بەئاشکرا پێوہى خەریکە، ھەموودەم لە ترس داہ: لە دەروونی و لە یاسا.

بەلام (ھەستى شارراوہ)، بەجۆرێكى تێکراپى، لەوہوہ پەیدا دەبێ کہ مرۆف لە تافى منالیدا، کردوہیەكى ناشایستەى پێچەوانەى رەوشتى گشتى و یاسای کرد بێ، ئەویش کردبیتى بەگرێبەكى دەروونی لە ھۆشى شارراوہیدا، کہ ئەتوانین پێى بلتین: (گرێى تاوانبارى). لە گرێى تاوانباریەوہ، دەمار گرێبەک پەیدا دەبێ، شەرووشۆرێکیش لەناو دەرووندا دەقەومى، لە رووی ئەم و ئەویشدا دەشلەژى و سەرەوتى لێ ھەلدەگیرى. بەلام چارەکردنى دلتنەنگى، بەندە بەبار و رەنگى تايبەتیی مرۆفەکەوہ. بام لە ھەردوو لاوہ سەیرى ھەموو جۆرەى گیروگرفتەکە بکەین:

١- ئەبێ بەئاشکرا روو بکەینە ئەم راستییە: ئارەزووی دلدارى بۆبەکا بەھیزە و لە سوروشتى مرۆفدا بئەج بەست بوو، چونکہ ئارەزوویەكى گرنگە بەلاى سروسشتەوہ. پاراستنى رەگەزى مرۆف بەو سەپترراوہ.

ئەگەر ئەو ئارەزوو، لەناو دلێ مرۆفدا، لە رێگەى خۆبەوہ رۆشست و لە تەمەنى پێگەبشتنیدا، گەبشتە ئامانجى خۆى کہ بریتیبە لە خۆشەویستى و جووت گرتن،^(١) لە ئەنجامدا ئەبیتە جوانترین ھێز و کاربگەرتن ھێز لەسەر زەمیندا. خۆ ئەگەر بەپێچەوانەى ئەو، لاریى گرت و گومراھ بوو، ئەوساکە دەبیتە ھۆى لەناوچوونى لەش و ھۆش و دەروونی مرۆفەکە. ژيانى رەگەزبازى^(*) لە ھەر کەسێکدا ئاسایى و دروست بێ، بەجۆرێكى تێکراپى، گرێى نەخۆشییى لێ پەیدا نابێ. (فرۆید)، راستە و راست، ئەم بىرەى پەسند کردوہ. ئەگەر ھاتوو ژن و مێردى - لەبەر ھەر ھۆبەک بێ - سەرى نەگرت، پێویستە مرۆف تیبکۆشى بۆ بلندکردنەوہى پایەى ئارەزووہکانى، ئەویش بەو رەنگە ئەبێ کہ ژيانى خۆى تەرخان بکات بۆ فرمانى کۆمەلایەتى، یان خوداناسى، یان لیکۆلینەوہى بابەتى بىر، جاروبارێکیش خۆى خەریک بکات بەھەندى دلخووزى تازە

بابەتى واوہ کہ بەھەموو کولى دلایەوہ ھۆگرى بێ. بەم رەنگە، مرۆف دەتوانى سەربارى ھیزی دەمارى خۆى لە شتى بلندا بەکار بەیتى و دلێ خۆشى داگریتى. لە راستیدا ئەم دل دامرکاندەوہیە یەجگار گرنگ و پێویستە بۆ پاراستنى تەندروستى لەش و دەروون. چونکہ ئەو ھیزە دەمارییەى کہ بەکار ناھینى، پەنگ دەخواتەوہ لە ھۆشى شارراوہدا، بۆ ئەمەى خۆى بنوینى لە شتوہى نەخۆشییەکانى دەماردا.

لە فەلەستیندا دوو گۆم ھەبە: گۆمى (تەبەریبە) و (زرى مەبیت). ئاوى تەبەریبە، پرە لە ماسى. کەنارەکانیشى شین بوون بەسەزە. بەلام ئاوى زرى مەبیت، ئەوہندە سوپرە، نە گیانلەبەر لەناویدا دەژى، نە سەوزەیش لە کەنارەکانیدا ئەروى.

ھۆى ئەمەیش ئەوہبە، کہ گۆمى تەبەریبە، ھەر ئاوى رووبارەکان لە خۆیدا کۆ ناکاتەوہ، ھەرەھا بەھۆى ئەو جۆگایانەبەشەوہ کہ لێى دەبیتەوہ، ئاوەکانى بلاو ئەکاتەوہ و روونى و شىرنیى خۆشى ئەپارێزى.

بەلام زرى مەبیت وا نیبە. ئەم ئاوى رووبارەکان لە خۆیدا کۆ ئەکاتەوہ، بەلام ھېچ جۆگایەكى نیبە، ئەو ئاوانەى لێوہ بچیتە دەرەوہ. مەگەر بەھۆى گەرمایى رۆژوہ بیتە ھەلم و بچن بەئاسماندا. لەبەر ئەوہ ئاوەکان تیبدا رانەوہستن خۆیکەیشیان لە ئەندازەبەدەر دەبێ.

بەواتایەكى تر، وەک بلتین گۆمى تەبەریبە دلێ خۆى دادەمرکیتیتەوہ و زرى (مەبیت)یش دانامرکیتیتەوہ.

ئەمە دەبیتە نمونەبەک بۆ مرۆفیش، چونکہ ئەو کەسەى زۆرجار ئەم رستانە دووبارە بکاتەوہ و بلت: (ژيان واتای تیا نیبە)، (ھەموو خۆشى و ئارەزوویەکم لە دەست چوہ) (ھېچى و نەماوہتەوہ کہ شایانى ئەوہ بێ، پیاو خۆى بۆ ماندوو بکات و پێوہى خەریک بێ)، خۆ پێشان دەدات، کہ کەسایەتیبەکەى وەک زرى مەبیتى لێ ھاتوہ، لە ناوچە و سروسشتەوہ ھیز کۆ دەکاتەوہ، بەلام لە شتوہى کار و فرمانى کۆمەلایەتى، یاخود چالاکیبەكى تازە بابەتدا، ئەو ھیزانە ناگەریتیتەوہ داوہ. بەلام لەو جیبانەدا کہ ناتوانین بزاین سەرچاوہ و رازى دلتنەنگى لە کوپوہیە، (بۆى ھەبە، ئەو دەمار گرێبە، لە ناسازى لەشەوہ روو بدات)، پێویستە پرس بەپزیشکى (دەروون شیکەرەوہ) بکەین.

پێویستە، بزوتنەرەکانى گیان و خواست و ئارەزووہکانى، لە بنچینەوہ پاک بکرتنەوہ، لە زەھرى تەزووانە کہ بەسەریانەوہ کۆبوونەتەوہ. ھەر کاتى پاکژکردنەوہى گیان تەواو بوو، نەخۆشەکە تەندروستى ھۆش و گیان و لەشى دەست دەکەوتتەوہ.

(١) جووت گرتن: راستتر = ژنھێنان یا شووکردن.

(*) ژيانى رەگەزبازى = (الحیاء الجنسیه) - وەرگێر -

۲- له ههمووی باشتتر ئه‌وه‌یه، بۆ پاراستنی تهن‌دروستیمان بچینه لای پزیشک و به‌پیتی نامۆژگاریی ئه‌و بجوولییینه‌وه. ئه‌گهر دواى ئه‌وه‌یش، ههر به‌دلته‌نگی ماینه‌وه، ئه‌وه‌ وا ئه‌گه‌یی‌تی که دلته‌نگییه‌که‌مان په‌یوه‌ندی به‌نه‌خۆشیی له‌شمانه‌وه نییه، به‌لکو به‌نه‌خۆشیی گیانمانه‌وه‌یه.

ئه‌وه نامۆژگارییه‌کی ناشیانه‌یه که به‌یه‌ک‌یک بلتی واز له خه‌مخواردن به‌ینه. که‌س نییه که به‌ئاره‌زووی خۆی خه‌م بخوات. که‌س هه‌ز ناکات به‌خه‌موخه‌فه‌ته‌وه بتلیته‌وه. به‌لام خه‌مباره‌کان بۆیه‌کا به‌و په‌نگه‌ ده‌ژین، چونکه له بنچینه‌ی ده‌روونبانداندا گرتیه‌کی ترس نێژراوه. هۆشی ناشکرایان هه‌ستی پێ ناکات. بۆی هه‌یه ئاگیان له پشیتویی ناو ده‌روون و دلایان هه‌بێ، به‌لام ناوێرن روویه‌رووی ئه‌م پشیتویی به‌هه‌ستن.

نامۆژگارییه‌کی بێ فەر ئه‌بوو، ئه‌گهر به‌یه‌ک‌یک به‌ (ماکییش خان)ی (*) بگوتایه واز له خه‌موخه‌فه‌تت به‌ینه. چونکه له ده‌روونیا زۆرانبازییه‌ک هه‌بوو له ناوه‌ند هۆش و بیره‌وه‌ریی ئه‌وه‌یدا که هاویه‌ش بوو له که‌تنیکی گه‌وره‌دا. ئه‌وه‌یش ناچێ به‌هۆشدا که ئافره‌تیکی وه‌ک ئه‌و بکه‌ویته ئاسایشی دل و ئارامی گیانه‌وه، تا به‌ههر جوړیک بێ، له‌و زۆرانبازییه‌ پرگاری نه‌بێ. هه‌روه‌ها، هه‌رچه‌ند زۆرانبازییه‌کی نه‌یتی له هۆشی شارراوه‌دا په‌یدا بێ، واتا زۆرانبازیی ناوه‌ند په‌وشتی بلتد و ئاره‌زوویه‌ک له ئاره‌زووه‌کان، یاخود له ناوه‌ند ئه‌و فرمانه‌ی که به‌پیتووستی ده‌زانین بیکه‌ین و ئه‌وه‌ی که ده‌ترسین له ئه‌نجامی، بێ گومان، له‌و کاتانه‌دا خه‌موخه‌فه‌ت روومان تی ئه‌کات.

پوخته‌ی وتراو:

۱- نه‌خۆشیی ده‌مارکزی (هه‌ستیریا)، له هه‌موو جوړه‌کانی دلته‌نگی دیارتره. ئه‌مبیش به‌زۆری ئه‌گه‌رپته‌وه سه‌ر جوړه ژبانیتیکی پر هه‌له‌ی دلداری.

۲- بۆی هه‌یه دلته‌نگی له ئاره‌زوویه‌کی په‌نگ خواردووی واوه په‌یدا بێی که جیگۆرکیی بێ کرا بێ.

۳- مه‌به به‌دیالی بیروباوه‌ری گشتیی. ئه‌م دیلییه، سامناکترین خه‌می ناسراوی ئه‌م چه‌رخه‌یه.

۴- ئه‌گهر نه‌خۆشی دلته‌نگ، به‌پاک‌کردنه‌وه‌ی گیانی چاره‌ بکری، تهن‌دروستی هۆش و له‌شی ده‌ست ئه‌که‌ویته‌وه.

(*) ماکییش خان: ئافره‌تیکی ناوداری به‌کێک له چیرۆکه‌کانی شکسپیره، ههر به‌و ناوه‌وه - وه‌رگێر -

ترسی تایبه‌تی بێ هاوتا

۴

زانایانی ده‌روون ده‌لێن له ههر ده‌ که‌سیک، به‌کێک ترسی تایبه‌تی بێ هاوتای هه‌یه. دلته‌نگی، که بریتییه له هه‌ستیکی نابه‌جێ و هه‌یج هۆیه‌کی ناشکرای بۆ نادۆزریته‌وه؛ ترسی تایبه‌تی بێ هاوتایه، هۆیه‌که‌ی له‌ناو ناوچه‌ی نه‌خۆشه‌که‌دايه. به‌لام ئه‌و که‌سه یاخود ئه‌و شته‌ی که له‌م نه‌خۆشیه‌دا، ئه‌بیتته هۆی ترس په‌یداکردن له دلی نه‌خۆشه‌که‌دا، نابیتته هۆی ترس په‌یداکردن له دلی ئه‌و که‌سانه‌دا که ئاساین.

ئه‌وه زانراوه که هه‌ندی که‌س له بینینی مشک و پشیله ئه‌ترسن. که‌چی مرۆقی ئاسایی له‌و جوړه گیانله‌به‌رانه، نه سل ئه‌که‌ن، نه ئه‌ترسن. ترسی تایبه‌تی بێ هاوتا دوو جوړه: (دوودلی) و (ناچاری). ترسی تایبه‌تی بێ هاوتای دوودلی، ئه‌و ترسانه ده‌گرتیه‌وه که به‌ندن به‌جیگا و شتومه‌ک و بیره‌وه‌ری له‌شه‌وه.

ترس له جیگایش دوو جوړه:

ترس له شوینه داخراوه‌کان: وه‌ک چوخمی ریگای ئاسن و ژوور و جیی لاساییکردنه‌وه.

ترس له شوینه کراوه‌کان: وه‌ک شه‌قام و زری... هتد.

زانای گه‌وره (ماکدۆگه‌ل)^(۱) له مامۆستا (رېشه‌رز)ه‌وه، نمونه‌یه‌ک له ترسی شوینه داخراوه‌کان ده‌گرتیه‌وه، که زۆر به‌روونی کارتیکردنی بیر و یادکردنه‌وه و هه‌ستی په‌نگ خواردوومان پیشان ده‌دا که له بنچینه‌دا ده‌چنه‌وه سه‌ر تافی منالی. وا ئه‌و وینه‌یه به‌ته‌واوه‌تی پیشان ده‌ده‌ین، چونکه گرنگ و تازه باه‌ته: پزیشکیک هه‌بوو، ته‌مه‌نی له سی و یه‌ک سالییدا بوو، هه‌رچه‌ند له جیگایه‌کی ته‌نگه‌به‌ردا خۆی بدیایه، هه‌ستی به‌دلته‌نگی و بێ سه‌روه‌تی ده‌کرد، جاری وایش هه‌بوو، ترسی لێ ئه‌نیشت. ئه‌م خووه‌ی له منالییه‌وه گرتبوو. له‌پیشدا وای ئه‌زانی که ئه‌وه شتیکی ئاساییه. به‌ته‌نشت ئه‌مه‌بشه‌وه، نه‌خۆشیی توورپیی تووش بوو، هه‌راسی پێ هه‌لگرتبوو، هه‌روه‌ها زمانیشی ئه‌گیرا و

(۱) مه‌کدۆگال Me Dougall (۱۸۷۱ - ۱۹۳۸) زانای ده‌روونناسی سکۆتله‌ندی، خاوه‌نی ریتیازی ده‌روونناسی (نزوعی) که سه‌ر به‌قوتابخانه‌ی (الغرضیه)یه که (مه‌به‌ست) ده‌کاته به‌ره‌تیکی بۆ هه‌لسۆکه‌وته‌کان و ریتمااییکردنیان؛ جا هه‌ر هه‌لسۆکه‌وتی له گیانه‌وه‌ریکه‌وه (ئینسان بێ یا گیاندار) دی) ده‌رچێ بۆ مه‌به‌ستیکی دیاریکراوه و ئه‌نجامدانی (غهره‌زیکه).

وای لئ ده کرد سه روگوتیلاکی قسه بشکیتنی. که شهر هه لگیرسا، که وته کۆری جه نکه وه، له وئ فرمانی ده بیینی، نه بوو زۆریه ی کاتی خۆی له ژوو ریکی دارینه ی تهنگ و ته سکا رابویری. جا چونکه به وه زۆر تهنگه تاو بوو بوو، که دلئ تهنگ ده بوو، جاروبار به شه و ده چوو ده ره وه، به ناو چال (خندق) که ی تیبدا بوو، نه گه را و ده هات و ده چوو. ئیستا که تازه تیگه یشتوو، که دلته نگبونه که ی له جیگای داخراودا، نیشانه یه کی نه خوشییه. ترس، به جۆریکی وا چوو بوو دلپه وه، خه و باری لئ کرد بوو، که خه ویشی بدیایه، هه ر له شه پروشۆردا بوو، له شی ته واو تیکچوو بوو برستی برا بوو، سه ر ئیشه له کۆلی نه ده بوو وه.

مامۆستا (پیشه رز)، لئی خواست که به رسته یه ک خه وه کانی خۆی پیشان بدات و تیکۆشینیکیش ده ست یئ بکات بۆ ئه مه ی نه و بیره وه ریبه کۆنانه ی که په یوه ندیبان به و خه وانه وه هه یه، بیان دۆزیتته وه. زۆری یئ نه چوو له تیکۆشینه که یدا، کاتیک که بییری له یه کییک له خه وه کانی خۆی ده کرده وه، کاره ساتیکی ته مه نی چوار سالانی خۆی بییر که وته وه، که له کاتی لیکۆلینه وه که مه تره خه مانه که ی ده روونی خۆیدا، نه وه ی به بییردا نه هاتبوو.

کاره ساته که ییش نه وه بوو، که جاریکیان چوو بوو لای بازرگانیکی نزیک به مالمی خۆیان. کابرا کۆنه فرۆش بوو. خووی وا گرتبوو، هه رچه ند مالمیک شتیک به نرخ ی بۆ بگوتزابه وه، نیو پیتسی یئ نه به خشی.

وا ریک که وت جاریکیان که مالم بوو کۆنه یه کی دۆزیبه وه و بردی بۆ خانووی بازرگانه پییره که. له دالانیکی تهنگ و تاریکه وه بردیانه لای. له وسه ری دالانه که وه سه گیک ی بچکۆله ی قژ درتزی^(۱) گوئ شوژی لئ بوو. که به خشیسه که ی له کابرای بازرگان وهرگرت، هاته ده ره وه، بۆ نه و ده رگایه نه گه را که لیوه ی پرواته ده ره وه بۆ سه ر شه قامه که. به لām له توانیدا نه بوو ده رگا که بکاته وه. سه گه که ده ستی کرد به وه رین به لām وه رینه که ی وا بوو ترسیکی کاریکه ری خسته دلپه وه. پاش نه وه، رۆژان و مانگان و سالان تپه رین. مناله که کاره ساته که ی له بییر چوو وه. به لām رۆژتیکیان نه و کاره ساته ی بییرکه وته وه. که چی، هه ره وک نه وسای منالی، - که به ناو دالانه تهنگ و تاریکه که دا نه رۆیش و شوین پیتی خۆی ده دۆزیبه وه، پاشان وه رینی سه گه دلره که ی گوئ لئ نه بوو ده یترساند، تا وای لئ

(۱) راستتر: تووک درتزی، تیسکن.

هات نه دیده و تیرا سه ر به مالمی کابرای پییره بازرگاندا بکات - هه ستی به ترس و له رز ده کرد. نه م کاره ساته بوو، که بوو بووه هۆی ترسی (پزیشکه نه خوش) که له جیگای داخراو. به لām له و کاته وه نه م کاره ساته ی بییرکه وته وه - که هۆگری هه موو هه ستیکی بوو بوو - ترسه که ی شکا و به و نه ندازه یه نه ما. نه و ی له م وینه یه دا سه رنجمان نه بی رابکیشی، نه وه یه که پیاره که خۆی له ژوو ره تهنگه که دا دی، نه و هه ستانه ی بزوا که به سترا بوون به کاره ساتیکی قه و ماو له ته مه نی منالییدا، به لām هۆشه ئاشکرا که ی نه وه ی به ته وا وه تی له بییر چوو بووه وه. به لām که هۆشه وریاکه ی (ئاشکرا که ی) په یی به په یوه ندیی نه و کاره ساته کۆنه و نه م ترسی ئیستایه ی برد، ترسه که ی شکا و نه و هیز و هه ره ته ی نه ما.

مامۆستا (سته که ل) ییش وینه یه کی شه نگمان له بابه ت (ترس له جیگای کراوه) وه پیشان ده دات:

لیره دا، پیاریکی که له گه تی له شولار جوانی، به هیز و هه ره ت ده بیین، ته مه نی له بیست سالی تپه ر ناکات. به لām ترسیکی یه جگار گه وه ری لئ ده نیشی که جیگای کراوه ده بیینی. له هه ر شوینیکی کراوه دا بوه ستی، ده ست ده کات به له رزین، هیچ هیزیک نیبه له سه ر زه میندا، که دلنای بکات و به ته نیایی تپیا پروات.

له لیکۆلینه وه دا ده رکه و تووه، که باوک و دایکی هه ژار بوون. نه ویش به زه یی پتیاندا هاتوته وه. له کانی دلپه وه ویستویتی بیانخاته خوشگوزه رانییه وه. هه ره ها له لیکۆلینه وه دا ده رکه و تووه، که جاریکیان به بییریا هاتوه، چه ند هه زار دیناریک بیچری و ده ربازی بکات له گه ل خۆی بۆ نه وه پری زه مین.

دلته نگیه که ی له وه وه په یدا بووه، که ئاره زووی هه راکردنی بۆ نه مه ریکا به سامانیکی گه وره وه، نه هاتوته دی و له دلایا په نگی خوار دۆته وه. جیگای کراوه ی وا دوور که تا چاو بر بکات فراوان بی، بییری هه راکردن بۆ نه مه ریکا ی ده خاته وه بییر. بییری هه راکردنیش بۆ نه مه ریکا به و نه نجامه سزا به خشه وه، که دوور نیبه تووشی خۆی و خیزانی بیی، ترس نه خاته دلپه وه و له رزیش ده خاته له شه به له دوای هه موو نه خوشییه کی (دوودلی) و (ناچاری) یه وه دوو راستی هه یه. یه کیکیان نه وه تا به هۆی به ره سه تکردنی بییره وه روو بدات. یه کیکیشیان نه وه تا به هۆی بییره وه ری هه ستی واوه رووی دابی که لیبان بترسی و بسله میتته وه. (ماکدۆگه ل) ده لئ: هه موو ترسیک له ترسه تایه تپیه بی هاوتاکان، تیکرا به هه ستی گونا هبارییه وه به ستراونه ته وه. به لām نه و ترسانه ی که به ستراون به شتومه که وه، له

ژماره نایمن، چونکه بۆی ههیه، هه موو شتییک بپیتته هۆی ترساندنی ئەو نهخۆشانهی که بهم دهردهوه گرفتارن. زۆرجاری وا ههیه، ئەو شتانه بی وهین، نازاریان لی ناوه شیتته وه. کهچی له راستیدا، زۆر کهس به نهخۆشیی دوودلییه وه گیرۆده بوون، هه ر شتیکیان چاوی پی بکهوی لپی دهرسن.

ئەم ترسی دوودلییه، وهک یهک بلاو بۆته وه له ناو هه موو چینیکدا. (جیمس شا) له شیر ده ترسا و که دهیدی سامی لی دهنیشت. له و ئاههنگانه دا که بۆ سوارچاکه کان دهیانگیترا، به درێژی کاتی ئاههنگه کان چاوی خۆی دهنوقاند، دهستی شی به ئاشکرا دهلهزی. هه موو کهس دهیزانی له کاتی گرمه گرمی هه وه تریشقه دا له شی (یۆلیوس قه یسه ر) دهلهزی. په نای دهرده به ر نزیکتین ژوور له کۆشکه کهیدا، سه ری خۆی به که ولتیکی ئەستور ده پیچا، بۆ ئەمه ی له دهنگی گرمه گرمی هه وه تریشقه ی ئاسمان پرگاری بی.

که (ئیراسموس) ماسی چاوی پی ده کهوت داده چله کا. به لام (پاسکال) له هه زار و یه ک شت ده ترسا.

(فریدریکی گه وره) ییش، قینی زۆری له هه موو کراسیتیکی تازه هه لده سا.

زانای گه وره (نیوتن) له ئاو ده ترسا. ئەو ییش سهیره ترسییک بوو. مه گه ر ترسی (مۆزار) وهک هی ئەو سهیر بوو بی، که وهک له ش دروستییک چۆن له گه رتییک راده کات، مۆزاریش ئاوه ها که دهنگی (بۆریه) ی ده هاته به رگۆی هه رای ده کرد.

(شۆننهۆر)، که چاوی به گۆیزان یاخود چه قۆ ده کهوت له رزی لی ده هات.

که چی (کارلایل)، تا ما، نه بیوترا پی بنیته ناو دوکانییکه وه. ئەم نرخ زانی وێژه بییه، که هاوتای نه بوو له لیکنۆلینه وه ی ژیان و کرده وه ی دلیراندا، له خاوه ن دوکانیکی ساکار ده ترسا.

به لام (ئه دگار ئالن پۆو، شۆپان و، شۆپین) له تاریکی ده ترسان.

مایه وه سه ر (مۆپاسان)، ئەو ییش که دهرگای ددی به جارێ زهنده قی ده چوو.

ئەو ترسانه ی که به ندن به بیروه له هه موو لایه کا هه ن بۆ ئەوانه ی له زانستی خۆناسین ده کۆلنه وه، بابه تیکی تاسوقن. به هه زاران کهس هه ن، بوونه ته دیلی ترسیکی سهیر؛ ده ترسن له وه ی تووشی شیتی ببن. ئەو جۆره ترسه تاییه تییه بی هاوتایانه، بریتین له دهرپینیکی نابه جیتی ئەو هه ست و بیروه ری و ئاره زوو و ئاوانباریانه ی که له ناو جه رگی

هۆشی شارراوه دا گیل ده خۆن^(۱) و به یه ک داده دن، بۆ ئەمه ی هۆشی وریا، هه ندیک له چاوتیپینه تونده که ی کهم بکاته وه. لیره دا وا چاکه، یاسا ناسراوه که ی هۆش بخوتینه وه، که ده لی: ئەو که سه ی له دزینی سامانی که سیکی تر خۆی نا پارێزی، پروای به کهس نییه، هه ر که سیکی دی وا ده زانی وهک خۆی^(۲) دزی ده کات خۆی له ژياندا، رووی کرد بپیتته کوئ، وای داده نی که که سانی تریش روویان کردۆته ئەوئ. ئەو ترسه بی هاوتایانه ییش که په یوه ندییان به له شه وه هه یه له هینه کانی پیتشو که متر بلاو نه بوونه ته وه. له گه ل ئەو هیشدا که پزیشک به هه موو هپزیکیه وه به نه خۆشه که ده لی، هپچ ئەندامیکی تییک نه چوو، ده بی نییت نه خۆشه که هه ر له سه ر باوه ری خۆی ده روات که تووشی شیرپه نج، یان نه خۆشی دل، یاخود تییکچوونی ورگ بووه... زۆرجاری وایش هه یه، هۆشی شارراوه، نیشانه ی په سند بۆ نه خۆشییه کان پیشان ده دات، بۆ ئەمه ی ترسه نابه جیکه به درۆ نه که ویتته وه. به ته نشت نه خۆشی دوودلییه وه، هه ر وهک ئەنجامیکی خۆی، نه خۆشی ناچار ی دهرده که وئ. ئەو جیا وازییه ی له ناوه ند ئەم دوو جۆره ترسه دا هه یه و پتویسته بگوتری، ئەوه یه که نه خۆشی دوولتی هه ستی پی ده کری، به لام نه خۆشی ناچار ی له شپوه ی کرده وه و فرماندا دهرده که وئ. له نه خۆشی دوولیدا، ترس تاییه تییه و له ناوه وه یه. به لام له نه خۆشی ناچاریدا، ترسه که ده جپته شپوه یه کی نیشانه گه رییه وه، له کرده وه و فرمانییکدا دهرته که وئ. جاری وا هه یه، له نه خۆشی دوولیدا، پشیله یاخود چه قۆ ده بیته نیشانه ی بزواندی هه ستی ترسان. به لام له نه خۆشی ناچاریدا، مرۆف خۆی، نیشانه ی تاییه تی ی خۆی دروست ده کات.

هۆیه کانی نه خۆشی ناچار ی کۆمه له یه کی گه وره له بابه ت و شتومه ک و کاروبار ده گرتته وه. له وانه ی گرفتاری ئەم نه خۆشییه بوون، هی وا هه یه که به پتویستی ده زانی له کۆچکردندا له سه ر کورسییه کی دیاردییکراو، به شپوه یه کی دیاردییکراو، له ناو ته خته ره وانیتیکی دیاردییکراو دا دابنیشی. هی وایش هه یه که له خۆرشتیکی دیاردییکراو، به شپوه یه کی دیاردییکراو، له کاتیکی دیاردییکراو دا نه بی ناخوا.

هه ندیکیش هه یه، که له شپوه ی دووباره کردنه وه دا، تووشی نه خۆشی ناچار ی بوون. ئەوانه هه تا ده میتن هه ریبه ک جۆره فرمان ده بینن. هی وایان هه یه تا ده گاته وه مالی هه رچی

(۱) یان: په نگ ده خۆنه وه ...

(۲) وا ده زانی هه ر که سیکی دی وهک خۆی...

ستوونیتیکی کاره‌بایی پین ده‌گات دهستی لی ده‌خشینی، هی وایشیان هه‌یه، په‌یتا په‌یتا پاره‌کانی ناو باخه‌لی ده‌ژمیریتته‌وه... ئەو نه‌خۆشانه‌یش که به‌پیتویستی ده‌زانن نازاری په‌کیتک بدن، هه‌ر که‌سیتک بئ به‌هه‌ر شیتوه‌یه‌ک بئ، که‌م نین. یاخود ئەو ئافره‌تانه‌ی که به‌پیتویستی ده‌زانن، فرمانه‌کانیان، چ له‌ مالدا بئ، چ له‌ ده‌سگادا، به‌شیتوه‌یه‌کی دامه‌زراو که خوویان پیتوه‌ گرتوه، بیکه‌ن به‌بئ گۆرین و راستکردنه‌وه، که‌م نین. نه‌خۆشیی دوودلی و کردنی ناچاری، هه‌روه‌ک له‌مه‌پیش دیمان، بریتین له‌ تۆله‌ی شتییک ئاره‌زوومان کردوه، یاخود بییرمان لی کردۆتته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ده‌روونی تایبه‌تیی خۆماندا نه‌سازاوه. مرۆقه‌که، ئەو ئاره‌زووه‌ی له‌ دلایه‌یه، ئەو بییره‌ خراپه‌ی له‌ مێشکیایه، ده‌ریان نابری و له‌ناو هۆشی شارراوه‌یدا گلیان ده‌داته‌وه. به‌لام له‌به‌ر هێز و هه‌ره‌تیان، له‌ناو جه‌رگی ده‌رووندا ده‌ترسین و هه‌مووده‌م ته‌کان ده‌ده‌نه‌ خۆیان، که‌ له‌ شیتوه‌ی (ترسی بئ هاوتا) دا خۆیان ده‌برین. له‌ کاتی چاره‌کردنی ئەم جوهره‌ نه‌خۆشیانه‌دا، یه‌که‌م شت که پیتویسته به‌جئ به‌یتنئ، ئەوه‌یه که ره‌گ و ریشه‌ی هه‌ره‌ قوولی ئەم گیروگرفته‌ بدۆزرتته‌وه. ره‌نگه‌ ئەمه‌ گران بیتته‌ ده‌ست، بۆ ئەو هۆشانه‌ی که خوویان نه‌گرتی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی کاروباری خۆناسینه‌وه، یان بۆ ئەو که‌سانه‌ی که خاوه‌نی چاوتییه‌کی باش و لی وردبوونه‌وه‌یه‌کی ناو ده‌روون نه‌ین. به‌لام زانای خۆناسینی شاره‌زا، ده‌توانی له‌ یه‌که‌م بینینه‌وه‌ هۆیه‌ شارراوه‌کانی پشت (کرده‌وه - ناچاری) یه‌کان بخوینیتته‌وه‌ ده‌توانی کردوه‌ نیشانه‌گه‌ره‌کان لیک بداته‌وه‌ به‌واتای خۆناسین. ده‌توانی به‌هۆی رتیجه‌ تازه‌کانی زانستی خۆناسینه‌وه، وه‌ک قسه‌کردنی به‌ره‌للا، لیکدانه‌وه‌ی خه‌و، نوواندن موگناتیسی، راستیی ئەو راز و نیازانه‌ بدۆزیتته‌وه، که‌ له‌ دلی نه‌خۆشی دوودلدايه.

ئه‌وانه‌ی که دووچاری نه‌خۆشی دوودلی، یاخود نه‌خۆشی ناچاری بوون، ئامۆزگارییان ده‌که‌م که بچنه‌ لای په‌زیشکیکی خۆناسینی شاره‌زا. هه‌تاکو گرتی دلی شارراوه، له‌ دل ده‌رنه‌کری، یاخود به‌ره‌للا نه‌کری، هه‌ر ئامۆزگارییه‌ک هه‌یه‌ له‌ جیهاندا، بۆ به‌هیزکردنی بریاردان و ئەندیشه‌، بدری به‌گوتی نه‌خۆشدا، سه‌دی سه‌د به‌فیرۆ ده‌روا. چونکه‌ هۆی پشیتویی نه‌خۆشه‌که‌ ئەو گرتیه‌یه. به‌لام که‌ یه‌کێ له‌ دوو شته‌ کرا و، هه‌ر که‌ند و کۆسپیتکیش له‌ رتیگای چاکبوونه‌وه‌دا هه‌بوو، لاپرا، ئنجا هۆش له‌ خۆیه‌وه‌ و به‌شیتوه‌یه‌کی ئاسایی له‌ رتیگای خۆیه‌وه‌ ده‌روا. به‌لام ده‌بئ ئەوه‌یشمان له‌بیر نه‌چئ، که‌ بۆی هه‌یه‌ هۆی نه‌خۆشیی (دوودلی) و (ناچاری)، په‌یوه‌ندیی نه‌بئ به‌گرتیه‌کی ده‌روونی شارراوه‌ی ته‌مه‌نی منالییه‌وه. جاری وا هه‌یه‌ له‌وه‌وه‌ په‌یدا ده‌بئ، که‌ له‌ ژياندا شتیکی وا روو بدات

مرۆف ئاراسته‌ی کرده‌وه‌ی خراپ و ناپه‌سند بکات، مرۆقه‌که‌یش نه‌یه‌وی بیکات، نه‌یشتوانی له‌ ره‌گ و ریشه‌ ده‌ربیتنئ. زاناکانی زانستی خۆناسین، هه‌موو له‌سه‌ر ئەو باوه‌رن، که‌ چاره‌ی ئەم جوهره‌ نه‌خۆشیانه‌، له‌ ده‌ست نه‌خۆشه‌که‌، خۆیدايه.

بوخته‌ی گوتراو:

- ۱- ترسی تایبه‌تیی جیاواز، بریتییبه‌ له‌ به‌ری بییری په‌نگ خواروو له‌ هۆشی شارراوه‌دا.
- ۲- نه‌خۆشیی (دوودلی) و (ناچاری) که‌ ناویان ده‌رکردوه‌ له‌ناو هه‌موو جوهره‌ نه‌خۆشیانه‌کانی ترسی تایبه‌تیی جیاوازدا، بریتین له‌ کرده‌وه‌یه‌کی منالانه‌ که‌ ناشین له‌ ده‌ست پیاو بوه‌شیتنه‌وه.
- ۳- ره‌گ و ریشه‌ی هه‌ره‌ قوولی گیروگرفته‌که‌ت، به‌بئ وه‌ستان، به‌هۆی په‌زیشکیکی ده‌رووناسه‌وه‌ بدۆزه‌ره‌وه.

ترس و بئ باکی

۵

له‌ به‌شه‌کانی پینشودا له‌ ترسی بئ هاوتا یاخود ترسی جیاوازه‌وه‌ ده‌واين. هه‌رچه‌نده‌ زاناکانی خۆناسین، وایان داناوه‌ که‌ له‌ هه‌ر ده‌ که‌سیتک، یه‌کیتک هه‌یه‌ تووشی ترسیکی بئ هاوتا بوو بئ به‌لام له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، گومان نابین، که‌ زۆری وا هه‌ن، ترسیان تووش ده‌بئ، به‌لام ناتوانین به‌ترسی بئ هاوتایان دابننئ. له‌ راستیدا، ئەوانه‌ تووشی سامیتکی هه‌مووده‌می بوون، له‌ کۆلیان نابیتته‌وه، هه‌مووده‌م وا هه‌ست پئ ده‌که‌ن، که‌ له‌ ناکاو شتیکیان به‌سه‌ردا دئ. ئەم ترسانه‌ - به‌جۆرتکی تیکرایی لای ئافره‌ت - بریتین له‌ ئاره‌زووی په‌نگ خواروووی له‌ ری لادا و،^(۱) که‌چی - لای هه‌مووان - بریتین له‌ جۆرتکی په‌شیمانی، یاخود ده‌روون نازاری. جیتی سه‌رسورمان نییه، که‌ بلتین ئەم جوهره‌ هه‌ستکردن به‌ (نا - دل - نیا)یی^(۲) و که‌موکوورپی یا زۆرجاری وا هه‌یه‌ له‌ سروشتی شارستانیتیی ناشی و دل‌ره‌قی تازه‌وه‌ په‌یدا ده‌بئ.

ژیان بۆ زۆر که‌س وای لی هاتوه‌وه، که‌ زۆر گران و پر له‌ گیروگرفت بئ. هه‌ر رووکه‌شیتک

(۱) (الرغبة المكبوتة المنحرفة).

(۲) (القلق، عدم الشعور بالأطمئنان).

له رووکه شه کانی بگری، ده بیته ته نگوچه له مه بۆ که سایه تیبی مرۆقی دلناسک، که هه موو ده له وه دایه بیر له کرده وهی خۆی و، له بیرو باوه پری ئەم و ئەو، دهر باره ی کرده وه کانی خۆی، بکاته وه.

مرۆقی نوێ، پیتویسته له سه ری، خۆی گران رابگری له ناو کۆمه لایه تیدا.^(۱) له وه زۆر ده ترسی که شتییک له مه ندی و گرانییه که ی که م بیته وه. بیجگه له وه، هه موو ده م چاوی بریوه ته خۆی، له وه ده ترسی که تووشی نه خو شیییه ک بیت، له وه ده ترسی که ئەو سه روسا مه نه ی به سالان بۆی کۆپۆته وه، به هه له یه کی ویل له ده ستی بجی.

له بهر ئەوه یه، که پیاوی ئەم رۆژه، له ژیر مۆته که ی ترسیکی نه یینیدا ده ژی، وا ده زانی هه موو ده مییک پر له ئاشووبه، ههروه ها شمشیریکی نادیاریش راست کرا وه ته وه به سه ر ته پلای سه ربه وه. له م رۆژانه دا خو یندمانه وه، که چۆن پیاویک توانیوه تی چاره سه ری خۆی له م ته نگوچه له مه نه دا بکات. جا له بهر ئەوه ی به چاویکی تیگه یشتووانه وه سه یری روو داوی ژبانی خۆی ده کرد و، حه زی ئە کرد گیرو گرفت له سه ر شپوه ی لیکدانه وه و شیکردنه وه، چاره بکات، بریاری دا، که ترسه کانی خۆی بخاته سه ر قاقه ز، بۆ ئە مه ی به شینه یی و بچ دهنگیه وه لیبان ورد بیته وه و نرخیکی راسته قینه یان بۆ دابن. له سه ره تای رسته که وه، ئەو کاره ساته سامناکه گه ورا نه ی نووسی که له هه یچه، له قه ومانیان ده ترسا و زۆر جار ده بوونه هۆی نه خو ش خستنی، که چی رۆژگار وای ده رخست که نه قه ومان. وای دانا، که ئەم ترسانه به لای که مه وه ۴۰٪ رسته که ده گرنه وه. پاش ئەوه، ئەو بریارانه ی خۆی نووسییه وه که له وه پیتش دابوونی، که چی ئیستا ناتوانی هه یچیان جیبه جی بکات. ده ترسا له وه ی له پیره وییه کانی دا هه له ی کرد بچ، یا خود له جیبه جی کردنیان دا، که سه رنجی دا، ۳۰٪ پشپویی دلای له مانه وه یه.

له سیته م کۆمه له دا، هه موو جو ره ترسه کانی خۆی ژمارد، وه ک ترسی تووشبوونی نه خو شی و، روو دانی نابووتی و، می شیک تییک چوون و، پر نه کردنه وه ی جیگای ئەو فرمانانه ی که پیتی سپیتراون... هتد. ئەوه یش ۱۲٪ رسته که ی گرت وه.

ئەم خه موخه فانه یشی له بیر نه چوو بووه وه که په یوه ندیبان هه بوو به منداله کانی خۆی و هاو پیکانییه وه، ئەوه یش ۱۰٪ رسته که ی گرت وه.

ئنجا له دامپنی رسته که دا، ئەو خه مانه ی ژمارد که بنچینه به کی راسته قینه یان هه بوو.

(۱) له ناو کۆمه له دا.

که سه رنجی دا، سه ری سووما، چونکه به هه موویان له ۸٪ رسته که پتر نه بوون...! ئیمپروکه، زانایانی خو ناسین په ی به وه ده بن، که ئایینی راسته قینه، زۆر کار ده کاته دل و ده روونی پیاو و ئافره ت، خو راکرتن و باوه ر به خو کړدن پکی وایان پچ ئە به خشی، که به رگه ی سه ختی ژبان و، تیری به ختی نا هه موار بگرن. بیرو باوه ر پیک هه یه، رۆژ به رۆژ په ره ده سینچ، ئەوه یش ئەوه یه که زۆر له ده مارگرتی که له م سه رده مه دا بلاوه، هۆیه که ی ئەوه یه که مرۆف باوه رپان به خودا نه ماوه، ههروه ها باوه رپشیان به خو بان و دراوسیکانیان نه ماوه، له بهر ئەوه که تووشی گیروگرتیکی گرنگ دین، چونکه بچ پشپتوانن، هه یچیان بۆ نامینیتته وه ئەوه نه بچ که له ژبان هه را بکه ن له ریکای مه ی خو اردنه وه و به ننگ کیشان و خو کوشتن و شیتیییه وه. زانای گه وره (یونگ)^(۱) له نووسراوه که ی دوایییدا به ناوی: (مرۆقی نوێ به داوی گیاندا ده گه ری)، ده لای: (له ناو ئەو هه موو نه خو شانه دا، که گه یشتوونه ته دووم نیوه ی ژبانیا ن)^(۲) - وانا ئەوانه ی که له ته مه نی سی و پینچ سالی و به ره و ژووردان - به کیک نادۆزیتته وه که گیروگرتته که ی له دوایییدا نه چیتته وه سه ر گه ران به داوی راپه رینیتیکی ئایینی وادا که هه موو لایه کی گیانی ئاسووده بکات. (منیش به هه موو بیرو باوه ر پیکمه وه، ده توانم بلیم، که هه ر کامیکیان بگری نه خو شیه که ی له وه وه یه که ئەوه ی ئایینه زیندوو هکان له هه موو سه رده مییکدا به ده سته ی خو بان به خشیوه، لیبی ون بووه، ههروه ها هه یچ کامیکیشیان به ته واوه تی له نه خو شیییه که ی چاک نه بوته وه، تا به ته واوه تی ئەوی له به خشیکی ئایینه که ی له ده ستی چوو، ده ستی که وتیته وه.)

ههروه ها پزیشک (هادفیلد)، زانای خو ناسینی ناوداری له نده نیش، که گه لیک سالی به تاقیکردنه وه له پزیشکایه تیبی خو ناسیندا به خت کرد، گه یشته ئەنجام پکی وه ها، که ده لای: (زۆر جار تییکو شام که نه خو شه ده مارکزه کان به وه چاک بکه مه وه، که هه ستی دلناییی و باوه ر به خو کړدن به خه مه دلنانه وه، به لام سه ری نه گرت. دوا جار که نیاز به خشینه کانم به ست به بروا کردن به خودا وه، نه خو شه کان ده ستیان کرد به بوو ژانه وه و ته ندروستییان ده ست که وته وه.)

(خوداناسی)، زۆر پیتویسته، بۆ ئە مه ی بگری به قه لغان پیک به رامبه ر ئەو (ترس) هی که ئالاوه له گیانی مرۆقه وه. چونکه مرۆف که له ژبان ترسا، چ هیتیک هه یه له سه ر زه میندا،

(۱) کارل گۆستاف یونگ ۱۸۷۵ - ۱۹۶۱ له شاری (بال) ی سویره له دایک بووه، به کیکه له دامه زرتنه رانی ریبازی شیکردنه وه ی ده روونی، زۆریه ی راو بوو چو نه کانی فرۆیدی له لا په سند بوو.

(۲) مه به ستی: نیوه ی دوومه ی ته مه نیان...

که بتوانی ترسه که ی بکات به ئازایی و خۆراگرتن؟ له راستیدا زانستی خۆناسین هیچمان پیشان نادات، هه له نه بی. نه خۆشیش که پی بنی له بی دهسه لاتی خۆی له یارمه تیدانی خۆیدا، کهم روو نادات. چونکه ئه گهر وا نه بووایه، بهم په رنگه ره نجه رۆ و بی هیوا نه ده مایه وه. له راستیدا ههست به که موکووپیکردن و نه بوونی ئاسایشی دهروونی، نه خۆشبییه کی گشتییه هه موو که سیکێ گرتۆته وه ئه مه قسه ی پزیشک (ئه دلهر) ه که ئه لئ: هه موو که سی وای لی دئ، که هه مووده م، پیوستی به هیزیکێ ژوو روو بییت یارمه تی بدات له گوزه رانی ژیاندا. جیهان بۆ ئه و که سه یه که هۆگری ئه و هیزه بییت، ئه وه یه که بهختیاری ئه کات!

پوخته ی گوتراو:

- ۱- له سروشتی شارستانیتی نوێی ناشیماندا، شتی وا هه یه که ههستی نادلنیایی و که موکووپری بخاته ناو دلێ زۆر که سه وه.
- ۲- ئه گهر ژماره ی خه مه کانت بگاته سه د، باوه رت بیی که ژماره ی ئه و خه مانه ی که له سه ر بنچینه یه کی راستی دامه زرا بن له ده تیپه ر ناکهن.
- ۳- باوه رکردن به خودا، چاکترین قه لغانه که به کاربه یتری به رامبه ر ئه و ترسه ی که له گیانی مرۆف ئالا وه.

ئامۆژگاری بۆ ترسنۆکه کان

- ۱- برۆا مه که، ترس شتیکی ده ره وه ی روو خینه ر بی. بزانه که ترس له هیچ کوئییه کدا نییه له هۆشی خۆندا نه بی. ئه ویش بریتییه له ده ربڕینی ههستی خۆت به رامبه ر به و راستییه ی که روویدا وه.
- ۲- برۆا مه که بتوانیت به بی ماندوو بوون خۆت له و ترسه نه یینیانه رزگار بکه ییت که له ته مه نی منالیت تووشت بوون. بزانه که ترسه کانی ئیستات له تاریکی و نه زانراوی،^(۱) هیچ نین ئه وه نه بی که له ئه نجامی نیاز به خشینه کانی منالیی خراپ و ئه و کاره ساتانه دا پهیدا بوون که له هۆشی شاررا وه تدا جیگیر بوون.
- ۳- برۆا مه که، بهشت هه ر سه ر نه که وتن بی،^(۲) چونکه جارێک دوو جار

(۱) واته: نادیار (مجهول).

(۲) ئه م رسته یه به عه ره بی ئاها بووه: (لا تصدق بان هناك شیئاً إسمه الفشل).

سه ر نه که وتوویت، به هۆی باوه ر به خۆ نه کردنته وه که له پهروه رده کردنی خراپی منالیته وه تووشت هاتوه. برۆات وا بی، که وه ک پیاوکی تیگه یشتوو، ده توانیت په ووشتی هۆشت راست بکه یته وه، هه ره ها له ژیانیشدا به جۆریکی نازایانه ی وا ببزویته وه، که بتوانیت به سه ر هه موو ترس و گیروگرفتیکدا زال بییت.

۴- برۆا مه که، که دلته نگه ی په یه ندیی به ده مه ره کانه وه هه بی و بتوانی له ریگه ی پزیشکایه تییه وه چاره بکری. برۆات وا بی، که دلته نگه ی نیشانه ی ئه وه یه شتیکی یان کاروباریک هه یه و لپی ده ترسی، یاخود له شتیه ی ژیانندا هه له یه ک هه یه و پیوستی به چاره کردنیکی ده موده ستی هه یه.

۵- برۆا مه که، نه خۆشیی دوودلی و ناچاری، که موکووپرییه ک بن له باوک و دایکته وه بۆت مابنه وه، برۆات وا بی، که هه رچۆنیکی بن، بریتین له ده ربڕینی ههستیکی دهروونی له باتی سه رزه نشتکردنیکی نه یینی^(۱) ده رباره ی تاوانباریی، یان گونا هتیک که له وه پیشت کردووتن، یاخود له باتی ئاره زوو یه کی به دخوانه که له دلندا ده بزوونه وه.

۶- برۆا مه که، هه مووده م ده بی سه رگه ردانی دهستی ترس بییت. یان نه توانیت له خۆت به ولا وه یارمه تی له که سیک وه ریگریت.

برۆات وا بی، که له پشت هیزی خۆته وه، هیزیکی تریش هه یه، که به هۆی باوه رکردن به و هیزه وه، به ملیۆن پیاو و ژن، ئارامی گیان و خۆراگرتیان دهست که وتوه.

ته واو بوو

۱۹۶۳-۱۲-۲۵

(۱) (عقدة الشعور بالذنب).

زانستی خۆناسین دەبیتە رابەرت

نووسەری: ریچینالد وایلد

خاوەنی نووسراوانی «تەندروستی و نەخۆشی و زانستی خۆناسین» و «خۆدانا سین لە چاوی زانستی خۆناسینەوه» و هی تر^(۱)

* دەتەوێ خۆت بناسیت؟

* دەتەوێ لە ژبانی رۆژانە تدا کەلک لە زانستی خۆناسین وەرگیریت؟

* دەتەوێ بزانی هۆشی شاراوه چۆن دەکەوتتە گەر؟

* بە پەرۆشه و هیت ژبانیکی خوشی وا رابووێت کە شایانی خۆت بێ؟

* بە تەنگە و هیت کە سایە تیبەکی ناوازه بۆ خۆت بهێنیتە بوون؟

* ئەگەر ئەمانەت دەوێ ئەم نووسراوه، تا دەتوانیت خۆتە رەوه.

پێشەکی

بێگومان هەموومان حەز بەوه ئەکەین کە کامەرانتەر و ئازاتر و پایە بلندترمان لێ بیت. زانستی خۆناسین، لە توانایییدا هەیه بەمانخاتە سەر ئەو رێگایە کە بەمانگەتینێ بەو ئامانجانەمان.

کەسایەتی لە شهو و رۆژتیکدا دروست نابێ.

کەواتە بۆ ئەمە دەروونیکێ شایستە بۆ خۆمان بهێنینه بەرهم، پێوستە خاوەن ئارام و نیازیکێ بههێز بێن. چونکە زانستی دەروونی، خۆشی لە توانایییدا نییه کە بەکەلکی پیاویک بیت، سەرساردی یان بیکارەیی بەسەریدا زال بووێت.

بەلام ئەگەر ئێمە لهوانه بین کە هەرگیز وەرپس نابن و کۆل نادەن و تا پێیان بکری تاقیکردنەوه کانیان دووبارە بکەنەوه، بێگومان کەلکیکی زۆر لە دۆزراوه کانی زانستی دەروونیی ئەم چەرخە وەرەگرن. ئەم دەستکردە گرانه مان فێر بکات، دەستکردی دەروونی بایەخدار و بەنرخ. هەر وهه دەبێتوانی لە ژبانی سەرلێشیواوی رزگارمان بکات. ئەوهی

(۱) ئەم بابەتە لە گۆفاری «رۆشنییری نوێ» دا بلاوکراوەتەوه: ژ (۹۳) حوزەیرانی ۱۹۸۲ دەزگای رۆشنییری و بلاوکردنەوهی کوردی - بەغدا.

زانستی خۆناسین لە باریدا هەیه بیکات، تیکۆشاوم لەم نووسراوه بچکۆلەیه دا پیشانی بدهم.

ئەوه کەردەوه بهکی گەوره و دلکی شکره، کە بیهوی دەروونیک دایه زرتینی و کەسایە تیبەک دروست بکات لەسەر زهویدا هیچ فرمانیک لهوه ناوازه تر نییه!... هیچ شتیکیش لهوه بهکەلک و فەرتر نییه!... چونکە کەس نییه بتوانی دەروونت لێ داگیر بکات. بۆی هەیه سامانت لە دەست بچێ، بەهۆی مردن یاخود دوورکەوتنەوه، دۆستە کانت لە دەست بچێ، بەهۆی مردن یاخود دوورکەوتنەوه، بۆی هەیه کە بەدوای ناوبانگدا بگەرێت، خۆت لێ بشاریتەوه، تەنانەت تەندروستیش هەتا سەر بۆت نەمیتێتەوه.

لە راستیدا. ئەمانە هەموویان، تا ئەندازە بهکی گەوره، رۆژگار و کارەساتی ژبانی کاربان تی دەکەن.

بەلام هەر کامیک لە ئێمە بگرت، دەتوانیت دەروونیک پەرورده بکات هیچ کارەساتیکێ رۆژگاریش نییه کە بتوانی ئەم دەروونەمان لێ جیا بکاتەوه. دەروون تەنیا سامانیکە کە بەکەس داگیر ناکرێت، لە توانایشماندا هەیه کە تا سەرەومەرگ خەمی بخۆین و پەروردهی بکەین و گەشە یی بکەین:

هەر ئەمە ندهیش نییه. بەلکو ئەم رەنج و تەقەللايه کە بۆ بەرهمههیتانی دەروونیکێ شایستە بەمرۆف، بەخت دەکرین، لەباریاندا هەیه کە ژبان تا دوايي بەرازانده و هویی ناوازه بیهوه بپارێزن. هەتا کو ئێمە لهو کۆری خەباتەدا بین، لە وەرپسبون و گێژەووێژی و هەناسە ساردی لە ژبان، بەدوور دەبین.

لە دوو هەزار و چەند سەد سالیک لەمە و پێشەوه، لە یۆنانستانی کۆند، [سۆکرات] چەند وشەیهکی بەدەمدا هاتوو، ئەوپەری ژیری و پەند و ئامۆزگاریی مرۆفایه تیبی تیدا پیشان داوه:

«نامەوی هیچ بکەم ئەوه نەبێ، کە بەگەوره و بچووکتانەوه بتانگێرم بەجیهاندا، بۆ ئەمە ییخەمە میتشکتانەوه کە لە پێش ئەمە یی بێر لە لەشتان و سامانتان بکەنەوه. خەمی گیانتان بخۆن کە بێگەیتنە ئەوپەری بلندی».

لەپاش سێ سەد سال، پیاویکی گەورەتر لە [سۆکرات]، ئەم پرسە یی لە هاوتەمەنەکانی خۆی دەکرد:

«مرۆف چیبی بۆ دەمیتێتەوه، ئەگەر بۆی هەلکەوت هەموو جیهانی دەست بکەوی، بەلام دەروونی بدۆرتینی؟».

دەستوورەکانی دەروون، لە شەڕ و ئاشتیدا وەک یەکن. کاروباری دەمدەمی نایانگۆڕی. هەر ئەوەندە هەیه کە شەڕ، زۆرتر پتوویستی بەهەندی کردووە هەیه کە لەم نووسراوەدا پتیشنیازکراون، وەک: نازایەتی و، مەندی و، بەرگەگرتن و، چاوپۆشین و، یارمەتی و گەمەیی بلتد و کردووەی تر...

بەو رێگا پانەیی پیشانمان داو، ئەگەر بۆ کاتی ئاشتی پەسندین، بیگومان بۆ کاتی شەڕ پەسندتر و با یەخدارترن. چ لە کاتی شەڕدا، چ لە کاتی ئاشتیدا، ئێمە دەبێ بۆ ئەوە تیبکۆشین کە کەسایەتیمان رۆژ بەرۆژ لە بلتدیوونەودا بێ. ئەمە فرمانیکی سەرشانمانە، بەرامبەر خۆمان، پتیش ئەمەیی بێتە فرمانییک بەرامبەر کەسانی تر. جا ئەگەر ئەم نووسراوە بچکۆلەیه، بتوانی یارمەتی ئەو خۆپنەوارانەیی خۆی بدات، کە رەنج دەدەن بۆ ژینتیکی بلتدتر و بەکەلک تر، خاوەنەکەیی پاداشتیکی وای دەست دەکەوێ کە لە بەشی خۆی زۆرتر بێ.

زانستی خۆناسین (گۆن و نوێی)

۱

زانستی خۆناسین، زانستیکی زۆر کۆنە، لەگەڵ ئەمەیشدا بەزانستیکی زۆر نوێیش دادەنرێ. ئەو، لەلایە کەووە، ئەوەندە مرۆڤ کۆنە. لەلایەکی تریشەو، نوێیە وەک تازەیی رادیۆ، یاخود ئەو فرۆکانەیی کە لە کاتی کدا چوار سەد میل دەبێ، ئەویش لەبەرئەوێ، کە زانستی خۆناسین، بریتییە لە لیکۆلینەوێ هۆش. لەمەیشەو تێدەگەین، کە زانستی خۆناسین، بریتییە لە تیکۆشینتیکی بۆ چوونە ئەودو لەشی مرۆڤەو، بۆ ئەمەیی لە هەندی شت تی بگەین، وەک: بێر و ئارەزوو و خۆش و بێرەوێ و هەست.

لەویدا هیچ گومان نییە، کە مرۆڤ هەر لە سەرەتای پەیدا بوونیهو لەم سەر زەوییهدا، تا ئەندازەیهکی گەورە، دەروونی بوو.

چونکە هۆش - پەسندی ناکات، کە تا ماوێهکی درێژ مابیتەو و تی نەکۆشای، لە خۆی و ئەو کەسانەیی لەناوایاندا ژیاو، تی نەگات.

ئەو کابرایە بۆچ وای کرد؟ ئەو بۆچ وای نەکرد؟ سەبارەت بەچییە ئەم پیاو لە هیچ روویەکەو لەو پیاو ناگات؟ من بۆچی ئەم فرمانە دەبینم، کەچی هەموو دەم وام دەوێ فرمانیکی تر بکەم؟

ئەم پرسە و هەزاران پرسێ تر، دەبێ لە سەرەتای مرۆڤایەتییهو هاتبەنە میشتکی مرۆڤەو. جا چونکە ئەم پرسیارانەیان لە خۆیان کردووە و تیکۆشاو وەرانیان بۆ بدۆزێ، ئەو مرۆڤانە بە (زانستی دەروون) -خاوەن دێن. ئەلێ، ئەوانە لە زانستی دەروونیان دەکۆلێیهو، پتیش لەمەیی کە گۆییان لە زانستی دەروون بوو.

ئەم پرسیارانە کە لە سەرەتادا، کال و نەکۆلیو دەردەکەوتن، چەشنی هەموو پرسیارتیکی مرۆڤایەتی کە تازە دەست پێ دەکات، زۆری پتینهچوو، ورده ورده، چونە شتیهکی رووناکتر و دیاریکراوتره.

تەنانەت لە کاتی (ئەرەستوو)یشەو، کە لە یۆنانستانی کۆندا دەژیا لە ناوێند ساڵەکانی (۳۸۴ پتیش زاین و ۳۲۲ پتیش زاین)دا، زانستی خۆناسین وای لیتاتبوو کە بەبابەتیکی لە بابەتەکانی لیکۆلراوێ تەواو دا بێ. لەو سایشەو تا ئیستا راستی پەرستەکان بێر لەو دەکەنەو کە هۆش چییە و چۆن فرمان دەبینی؟.

بەلام زانستی خۆناسینی باو، کە هەندی پتیی دەلێن زانستی خۆناسینی نوێ، تەمەنی لە (۵۵) ساڵ تپپەر ناکات، چونکە لە نزیک سالی ۱۸۹۰دا دامەزرا.

بۆ ئەمەیی جیاوازی ناوێند خۆناسینی کۆن و زانستی خۆناسینی نوێ تی بگەین، پتووستە بێتەو بێرمان کە تا پەنجا سالییش لەمەوپتیش، زانستی خۆناسین بریتی بوو لە بابەتیکی لەو بابەتەو کە راستی پەرستەکان خۆیان پتوێ خەریک دەکرد. واتا لەسەر کورسییهو لێی دەکۆلرایه.

ئەویش بەو جۆرە بوو، کە خاوەن بێرەکان لەناو کورسییهکانیاندا نوقووم دەبوون، بۆ ئەوێ باش وردبینهو لە کار و فرمانی هۆش و رەوشتی هۆش، تا ئەوێ بۆیان دەدۆزرایهو بێنووسن، ئەم تیکۆشانەیان بۆ ئەمەبوو کە (دەستوورەکانی هۆش) دا بپێژن.

ئەم لیکۆلینەو، ورده، پچرپچر، کە مرۆڤ لە هۆشی خۆیدا دەیکا، پتیی دەلێن (لیۆردیوونەوێ دەروونی).

پتیشیان، لەم رێگایهو رۆیشتن لە دۆزینەوێ چەند راستییەکی بەنرخدا سەرکەوتن. بەلام زانستی خۆناسینی نوێ، لەو کاتەو دەستی پتیکرد کە رۆشنبیرەکان دەستیان کرد بەوازی پتینانی لیکۆلینەوێ سەر کورسی، پاش ئەمەیی بۆیان دەرکەوت کە زانستی خۆناسین تا لەسەر ئەم پتیرهوییه کۆنە پروات، هیوا ناکرێ زۆر پتیش بکەوێ.

گۆتیان: «ئەگەر تۆ بتهوێ لیکۆلینەو بکەیت لە فرمانی ئەندامانی لەشی مرۆڤدا،

ناچیتته سهر کورسییه کی گهرمونهرم و هیچی تر نه کهیت. به لکو دهچیتته جیگایه کی تاقیکردنه وه، یاخود ژووریککی نه شته رکارییه وه. دیسانه وه، نه گر بته وی لیکۆلینه وه به کهیت له گه وه ره کانی کیمیا دا، ناچیت، ته نیا دهست به کهیت به بیرلیکردنه وه به کی ورد. به لکو دهست ده کهیت به به کارهیتانی لووله کانی تاقیکردنه وه و ته رازوو ده کان و بابه ته کانی تر. که واته له لیکۆلینه وه «زانستی خۆناسین» یشدا، بۆچ نه م جوړه لیکۆلینه وه زانستیانه به کار نه هینین، که له سهر بنچینه ی تاقیکردنه وه دامه زراون؟

جا له و کاته دا بوو که زانستی خۆناسینی نوئ له دایک بوو. له م کوړه دا، دوو ناوی گه و ره دهرده که ون و دهرده وشیننه وه، که تا سهر نه وه مان بیرده خه نه وه که چۆن له ریچکه ی راستی په رستی و زانستی خۆناسینی کۆن لایان داوه. به کیکیان ناوی (ویلهم ماکس وندیت) ه که له نه لمانیا دا دهرکه و توه. نه ویت ریشیان ناوی (ولیه م جیمس) ه که له نه مه ریکا دا دهرکه و توه.

له ساله کانی دواایی سده ی نۆزده هه مه دا، (وندیت)، به که م شوینی تاقیکردنه وه ی دهروونیی له نه لمانیا دا دامه زراوند، که تاقانه بوو له هه موو جیهاندا. پاش نه و (ولیه م جیمس) یش له نه مه ریکا دا (شوین تاقیکردنه وه) به کی دهروونی تری دامه زراوند. ئیتر لیره وه بوو، که زانستی خۆناسینی نوئی تاقیکراوه، ریگای بۆ روژن بووه وه.

سییه م ناوی گه و ره یش، که پیوسته بیر بخریتته وه له کاتی لیدوو اندا له بابه ت زانستی خۆناسینی نوئیه، (سیگمۆند فروید) ه له دانیشتوانی شاری (قیانا)، که له دهرگای پزیشکایه تییه وه چوو ناو په رستگای دهروونیه وه. له سالی ۱۸۹۰ د پسرپۆرکی تازه پیگه یشتوو بوو له ده ماردا، نه یکو لیبیه وه له که لویه لی ده ماردا و له چۆنیتی فرمانکردنی ده ماردا، نه م لیکۆلینه وه یه، زوو به زوو گه یان دییه نه نجامیتک، پوخته که ی نه وه بوو که که لویه لی ده مار، په نگه به هۆی هۆشه وه کاری تی بکری. هیشتا سده ی نۆزده هه م نه رابوو وه، (فروید) دهستی کرد به بلا و کردنه وه ی نووسراوه کانی که له بابه ت (هۆشی شاراه) و (شیکردنه وه ی دهروون) وه دهروران، که به هۆی نه وه له دایکبوونی کاره ساتیکی گه و ره ی تر له کاره ساته کانی زانستی خۆناسینی نوئ، روویدا.

زانستی دهروونیی نوئ، له په نجا ساله که ی دوا ییدا، توانی چهند هه نگاوکی نازایانه بنی. چهند شوینتیکی تاقیکردنه وه ی دهروونی له گه لیک زانستگادا کرانه وه له نه وروپا و نه مه ریکا و روژه لاتتی دووردا، له چین و ژاپونیا دا.

نه م زانستی خۆناسینی نوئییه، ئیمرو، کارده کاته ژبانی مرۆفایه تی، له زۆر لاره. چیرۆک و چیرۆکی لاساییه کانی ره نگا وره نگ کردوه، په روه رده کردنی نوئی ناراسته کردوه، هه روه ها هوروز میشی برده ته ناو خانووی پزیشکایه تییه وه.

لیکۆلینه وه کانی زانستی خۆناسین، گه لیک ستوونی روژنامه و گوشاره کانی پر کردو ته وه، به هه زاران نو سراو له سهر بابه ته کانی زانستی خۆناسین، به گه لیک زمان نو سراونه ته وه. زۆر له گیرو گرفته کانی مرۆفایه تی روژن کردو ته وه. یارمه تی زۆر که سانیشی داوه که له خۆیان و له که سانیشی تریش باشتر تیبه گن.

له به شه کانی تری نه م نو سراوه بچو که دا، تیده کوشین هه ندی له دۆزراوه کانی ناوازی نه م زانسته، به روژنی پیشان بدهین. نه م دۆزراوانه، زۆرتر به که لکی پیاو و ژنی ناسایی دین، نه و که سانه ی که له ژبانی روژنه یاندا به دوا ی ناموژگاری و ری پیشان دان و پشتیوانیا دا ده گه ری ن.

پوخته ی گوتراو:

- ۱- زانستی خۆناسین نه وه نده ی مرۆف کۆنه. چونکه نه و تی کو شینه دهنوینی که نامانجی تیگه یشتنی هۆشه، هۆشی مرۆقه که خۆی و هۆشی هاو خوتنه کانی.
- ۲- زانستی خۆناسین، تا چهند سده سالیکیش له شیوه ی لیوردبوونه وه ی دهروونیا خۆی پیشان دا، بریتی بوو له لقیکی راستی په رستی.
- ۳- زانستی خۆناسینی نوئ خۆی بو نه وه ده کوتی که دهروون له ریگای تاقیکردنه وه و کرده وه لیکۆلینه وه ی تیدا بکات. جیی تاقیکردنه وه و که لویه لی دهروونی به کارده هینتی. لیوردبوونه وه ی دهروونی ته نیا به شیک بچو که له پیرویه که یدا.
- ۴- زانستی دهروونیی نوئ، ئیمرو له په روه رده کردنی مندال و پزیشکایه تی و ژماره یه کی زۆر له زانسته کانی تر دا به کارده هینتی. روژناییه کی به هیتیشی داوه به سهر ره وشتی مرۆف و هانه دهرانی نه و ره وشته دا.

تا چ ئەندازەيەك زىندوويت؟

۲

ژيانى ھۆش سى پىروى ھەيە: زانىبارى و دەروون و ويستان، ئىمە لەم بەشەدا لە بابەت پىروى زانىبارى ژيانى ھۆشەو دەدەوئىن.

زاناکانى دەروون، مەبەستىيان لەم واژەيە، ئەو واتايەي نىيە كە ناسراو. زۆرتەر مەبەستىيان لە «ورىيى» يە. ئەويش لەبەرئەوئەيە كە لە ھەر دەمىكدا، ئاوپر بەدەينەو بەملاو بەولاي خۆماندا، دەبينىن شتومەك و كاروبار، چروپر كۆپوونەتەو. ئەوانەيش وريايى و سەرنجدانىيان دەوئى لىمان.

ديارە نووستوو ياخود بى ھۆش، زۆر ئاگان لە خۆيان نىيە. ھەزارويەك شت دەبينن لە كۆرئىدا، ياخود بىيەن يان سەرنجى لى بەن، باكيان نىيە و خۆيانى پتو ھەريك ناكەن. ئەوانەي گىژووئىش، تىكرا بەبەشكى زۆر كەمى ژيانەو نەبى خۆيان ھەريك ناكەن. لەوئەيشدا ھىچ گومان نىيە كە بەشى كەسكى ئاسايى لەوانە ھەموويان، زۆرتەر لە بەشى كەسكى گىژووئى، لەگەل ئەوئەيشدا تەنيا ئاگاي لە بەشكى زۆر كەمى ژيان ھەيە، لەو شتانەي كە پىويستە سەرنجيان لى بدرى و وريان و، خوتن لە دەماريان دا، پر بەپرى جامەكەيان، لە دەستى ژيان مەي وەرەگرن و دەينوئن. ژيانى ئەو جۆرە كەسانە، پىتتەر، جىھانى ئەوانە دەولەمەندترە. ئەوانە، تا ئەوپەرى تواناييان، خۆشى لە ژيانىكى تازە و ناوازە دەبينن.

ئىمەيش پىويستە ئەو بزانيان كە جىھان بۆ ھەموو لايەك ھەر ئەو جىھانەيە. ھەر ئەو جىھانەيە كە بۆ نوستوو و، گىژووئى نازىرەك و، مرۆقى ئاسايى و، بلىمەت و ھەلگەوتوى تىگەيشتوو لە واتاي ژيان، وەك يەك خۆي دەردەخات.

جىھان نىيە كە دەگۆرى. بەلكو ئەو كەسانەن كە ھەريەكە بەجۆرىك سەيرى جىھان دەكەن و تىي دەگەن... جا لىرەو ئەم راستىيە گرنەگە دەروونىيەمان بۆ دەردەكەوئى:

«جىھانى ئىمە بەو چەشنە دەبى كە خۆمان دروستى دەكەين. ئەويش بەندە بەدەولەمەندىي ھۆش و كارگوزارى ھۆشەو. ئىمە ئەو دەبينن كە لە توانايىماندا ھەيە بىينىن».

زۆريەي ئىمە، لە توانيدا ھەيە، زۆرتەر بىتتە خاوەنى زىرەكى و كارگوزارى. خەرىكە خۆت تاقي بگەرەو:

بىرەكەرەو لە يەككىك لە دۆستە خۆشەويستەكانت. چاوەكانى رەنگيان چۆنە؟

قزى سەرى بەلای راستدا دەشكىتتەو، يان بەلای چەپدا؟

بەزۆرى دەستەسپەكەي لە كام گىرفاندا دادەنى؟

ملىپتچەكانى بەزۆرى رەنگيان چۆنە؟

ئەگەر توانيت ئەم پرسانە، بەئاسانى وەرەم بەدەيتەو، لە دانگى ئەو چىنە دەژمىرئىت كە لە ھەموو چىنكى ورياتر و پىرئىنترن. بەلام زۆر لە خويئندەوارانى ئەم نووسراو، لە توانايىياندا نىيە ئەو وەرەمە بەدەنو. لەلايەكى تىشەو، سەرنج بە لە مرۆقى خاوەن دلخواست. چ جىھانىكى چروپەر جىھانەكەي، كاتى كە شتىك يان كاروبارىك. پەيوئىدى دەبىت بەمەبەسەكەي، ياخود بەدلخوازەكەيەو...!

ئەو شاگردەي دللى چووبىت بەفرۆكدا دەتوانى ھەر لە دوورەو، جۆرى فرۆكەكەت پى بلتى.

ئەو پىاويش پەپولەي ھەموو رەنگ كۆدەكاتەو، لەراستىدا خۆي فرى دەداتە جىھانىكى پر سەرسوپمان و ئارەزوو، كە دەرگانى، لە زۆريەي ئىمە داخراون.

ئەمەيش راستىيەكى گرنكى ترە دەيلتىم: ئەو دوو خاوەن دلخوازە و، ھەموو ئەو كەسانەي كە بەگەرمى خەرىكى فرمانى خويانن، بەكۆششىكى وريانەي كەم، توانىوانە ئەم زانىبارىيە دەست خويان بخەن. بى ئەوئەي بەقەمچى لە خويان بەن، چوونەتە ناو جىھانىكى فراوانترەو. لەراستىدا زانىبارىيەكەيان، بەھۆى ئارەزوو و چەشەكردنەو، دەستكەوتوو. كەواتە چاكتىر رىگا بۆ كۆكردنەوئەي زانىبارى، ياخود شارەزابوون لە بابەتتىكدا ئەوئەيە: كە دللىت بخەيتە سەر ئەو بابەتە.

ورىايىيەكەت بخەرە ژىر چنگى ئارەزووى دللتەو، بۆت دەردەكەوئى كە زانىبارىيەكەت بەئاسانتر دەست دەكەوئى. ديارە وا چاكتەرە كە ئەو ئارەزوو سىروشتى بى و نىزىك بى، بەلام لە ھەندى جاردا، ئەندىشەيى و دوور نەبى، نابى.

ئەو شاگردەي كە بەزۆر فىئىرى كىدار (افعال)ى زمانى يونانى دەكرى، كە دوورن لە ئەندازەي گشتىيەو، بۆ دەردەكەوئى كە گرانە بۆى، بتوانى خۆشىيەكى دەمودەستى، لەو وتە و واژە گران و گرئىدارانە وەرگىرئ.

بەلام ئەگەر توانى شەنگوشوخبى يونانستانى كۆن بەيئىتەو بەرچاوى خۆي و، ئەوئەيش بەيئىتەو يادى، كە ئەم زمانە، رۆژىك لە رۆژان، زمانى (سوكرات، ئەفلاتون و،

ئەو كەسە نەيتوانىيە بىرەۋەرى خۆى پەرۋەردە بىكات و گەشەى پى بىكات، ياخۇد ئەۋەتا دلى كرمى بوۋە لە دەسلەلانى خۆى لە بىر كەردنەۋە و نووچگرتنى بىردا.

تەنانەت ماسولكەكانىش، شل و شىۋاۋيان لى دى، ئەگەر بەكارنەھىترىن. زۆرى وايشمان تىدايە، كە ھىزەكانى ھۆشيان كەم بەكاردەھىتن، زۆرجارى وايش ھەيە، كە گويمان لە زۆر كەس دەبى، ھۆشى خۆيان تاۋانبار دەكەن و بەبى كارەى تى دەگەن. لەراستىدا ھۆشەكانان زۆرتەر لە ھاۋرپىكانان دەكەن: تىكرا، ئەۋەندەى پىياندا رادەپەرموۋىن، ھەر ئەۋەندە كار دەكەن، ئەگەر ھاتوۋ دلى كرمى بوۋىن لە كارگوزارىيان، ئەۋانېش ناپاكيما ئەگەل دەكەن و بەرەستى مەبەستمان دەكەن.

كە مروف لە نووچگرتنى دەۋىن، ۋەك لە فرمانىكى چاۋبەستانەى، كەم ھەلگەوتوۋ و، بەگران دەستكەوتوۋ بدوۋىن واىە. زۆر لە ۋاساىانەيش كە ناۋيان ناۋن «ياساى ھۆش»، ھەر لەسەر ئەم بىچىنە چروۋكە دامەزىتراۋن. لە راستىدا، نووچگرتنى ھۆش، لە ھەموو شتىكى جىھانى پتر سروشتىيە. ھۆش ھەر بۆ ئەۋە دانراۋە كە نووچ بگرى و بىرى قوۋل بىكاتەۋە، ھەرۋەك ۋرگ بۆ ئەۋە دانراۋە خۆرشت بىكا نۆش، يان سىيەكان بۆ ھەناسەدان دانراۋن.

نووچگرتنى بىرىش، ھەر بەۋە پىكىدى كە بەسوۋك و ئاسانى بىر بىخەيتە سەر شتىك و نووچى لەسەر بىگرت تا چارەى بۆ دەۋزىتەۋە. چاكتىن نووچگرتنى بىر ئەمەيە.

ئەگىنا ئەگەر پىسىارى نابەجى بىكەيت لەبارەى راستى ئەم فرمانەۋە، يان لە كاتى فرمانى نووچگرتنەكەدا خۆت تاقى بىكەيتەۋە، ئەۋە بەنووچگرتنى بىر ناۋمىرى. چونكە ئەگەر، لە كاتى نووچگرتنى بىردا، بەشتىكى ھۆش سەرنج بداتە بەشەكەى تى، ھۆش دەبى بەدوۋ كەرتەۋە. مەرجى نووچگرتنى بىرى راستەقىنەيش ئەۋەيە كە ھەموۋ لايەكى ھۆش پىكەۋە بىكەيتە گەر، ئەۋەيش بەشىۋەيەكى ۋا ئاساىى و سوۋك و ساكار بىت، كە زۆرە ملىتى تىدا نەبى، ۋاتا ئەۋەيش شتىك بى ۋەك خواردن و ھەناسەدان، بەئاسانى، بى گىروگرت، جىبەجى بى. ھۆش تاۋانبار مەكە. ۋەك ھەيە پەسندى بىكە، ھەرۋاى دابنى كە سروشت، كە لوپەلىكى ۋاى پى بەخشىۋى كە بەتەۋاۋەتى بۆ ئەۋە فرمانەى پى سىپىراۋە بسازى. جا لە بىرۋارەپىكى ۋا زىندوۋكەرەۋەدا، بىرە پىشەۋە دەستىش بەدەرە گەشەپىكردن و بەرھەمەيتاننى ھىزى بىر كەردنەۋە و نووچگرتن لە بىردا، ئەۋەيش ھەر بەۋە بەندە كە بەھەموۋ شاكارىيەۋە دەست بىكەيت بەبىر كەردنەۋە و نووچگرتن لە بىردا.

دوچار، بام ئەم راستىيەيش بىر بار بەدەين: «ھۆش ئەندازەى پىاۋە». ئىمە دەگەينە ئەۋە تەمەنەى كە ھەست دەكەين پى گەيشتوۋىن. ھەرۋەھا لە كامەرانىشدا: بەلامانەۋە بەشمان چەند بى، ئەۋەندە كامەران دەبىن.

ئىمە لەۋ جىھانەدا دەژىن كە ھۆشمان دروستى كەردوۋە و ھىچى تر. ھەرچەند زىندوۋىتسىيەكەمان بەھىتر بى، زۆرتەرمان چىنگ دەكەۋى لە ژيان. ھەرچەند ناگرى ئارەزوۋمان بلىسە بسىن، ئەۋەندە ھىزى ۋا بىيمان رۆشنتر و پىشنگدارتر دەبى، ھەرۋەھا جىھانەكەمان پى پىتتر و فراۋانتر دەبى، ھەرگىز ناشى جىھان بىتە بارىكى گران و فرمانىكى سەخت و ناخۆش بۆ ئەۋانەى خاۋەن ھۆشكى تەۋاۋ ۋا بى. بەھەزاران كارەسات و تاقىكردنەۋەى رەنگاۋرەنگ و پىر فەر خۆيان بۆ تۆ ئامادە كەردوۋە، چاۋەرۋانى ئەۋەن بىاندۆزىتەۋە و تىيان بىگەيت. ئەۋانە نىكەن لە بەردەستان. كە ۋاى لىھات، بىر بار بەدە ۋا بىتەۋە و بىت.

ئاسۋى ژيانت فراۋان بىكە، بەدۋاى شىدا بىگەر، ئاگات لە خۆت بى، فىرە، زانىارى ھەموۋ رەنگ دەست خۆت بىخە؛

چونكە ھەموۋ كلىكى زانىارى ھۆش فراۋانتر دەكات، خۆش فراۋانتر دەبىت.

ئەم ژيانەى كە سەرى پىاۋى لى سوۋدەمىن، بەچاۋى بەستراۋ و گوۋى گران و، ھۆشى گىرۋوۋىرەۋە بەلايدا تى مەپەرە. ھۆش بىخەرە كار. ھۆش بۆ ئەۋە دروستكراۋە، كە بەكار بەھىترى. پىستى پى بىستە. چونكە ئەگەر پىستى پى بەست، بۆت دەردەكەۋى، كە ھۆش شايستەى پى بەستە. ۋا بەرەۋە. ھەموۋ جىھان لە بەردەستت داىە چاۋەرۋانىت دەكات.

رەنگە پىس بىكەيت، پاداشت چى دەبى؟ پاداشتەكەت ھەر ئەۋەندەيە كە تۆ گەشە دەكەيت. گەشە دەكەيت لەژىرى و زانىارى و تاقىكردنەۋەى ژياندا. ھەر ئەۋەندەيە كە تۆ لە جىھانكى خۆشتر و فراۋانتردا دەژىت.

ئەۋە ھەر ھۆشە كە چاكە و خراپە دروست دەكات ھەر ئەۋەيشە كە كامەران و ھەناسەسارد و، دەۋلەمەند و ھەژار لە مروف دروست دەكات.

پوختەى گوتراو:

- ۱- ھەموو كەسى جىھانى خۆى دروست دەكات «جىھانى ئىمە» ئەو جىھانەيە كە ھۆشمان پەسندى دەكات.
- ۲- ئارەزوو كلىلىكى زېرىنە بۆ فېرىيون و بىر كەوتنەو و شتى وا. دەشتوانىن ئارەزوو زىندوو بىكەينەو لە خۆماندا.
- ئەگەر لە ئارادا نەبوو، ئەويش لە رېگاي ھىنانە پىش چاوەو. و اتا چاكە و سەر كەوتووبى دواپۆژى خۆمان، بام دووريش بى بهتېنە پىش چاومان.
- ۳- بىر كەرنەو قوول، كەرنەو بەيەكى سروسىتېيە بەمەشقەردن گەشە دەكات. ھۆش كە پىشتى پى بەسترا و باوەرى پىكرا چاكەى لىي دەو شىتەو.
- ۴- ھۆشمان ئەندازەى راستەقىنەى نرخى پىاوەتېمانە لە زانىارى و ورباوەنەو و ئارەزووماندا؛ ھەر گەشە كەرنىك رووبدات، ئەوئەكەسايەتېمان گەشە دەكات.

ھەستەكانت چۆن ئاراستە دەكەيت؟

۳

وەك لەو پىش لىي دوواين دەروون رووى دووھى ژيانى ھۆشە. ئىمە ھەر تەنيا بىر كەرنەومان نىيە، ھەست پىكەرنىشمان ھەيە. ئاخۆ زانستى خۆناسىنى باو، لە بابەت جىھانى دەروونەو، چى دەتوانى بلتى؟

لە پىش ھەموو شتىكدا پىمان دەلتى: «دەروون برىتېيە لە ھىزىك پال بەژيانەو دەنيت». دەروون بۆ كەسايەتېي مەرۆف، وەك بەنزين بۆ ئۆتۆمبىل، ياخود ھەلم بۆ شەمەندەفەر واپە.

ھەر وەك، كەس، نەژياو بەژىرى و زىنگىيەو، بى ئەمەى زىرەكى خۆى بخاتە كار، ھەر وەھا، كەسپ، نەژياو بەھىز و پىتەو، بى ئەمەى سۆزى بخاتە كار.

لە ھەندى كۆمەلدا، رەوشتىك ھەيە: سۆز بەچاوتىكى سووكەو سەبىر دەكەن و، پلارىشى تى دەگرن. لە ھەندى كۆمەلەى تىشدا، مەشقى كۆمەلەى تى بۆ ئەو دەچى كە بەرەستى دەروون بىكەرى و، نەھىلەرى بەھىچ كەلچىك دەبىخى، بەلكو جارى وا ھەيە، مەرۆف دەخاتە سەر ئەو. كە بەزۆر، خۆى بەپىاوتىكى مەند زىنگ پىشان بدات. بى

ھاوتايى، لەم ئاينەدا، ئەوئەيە: كە ھەر كارەساتىك لە ژياندا ھاتە پىشت، بەپىتى ئەو رەوشتە پوختەيەى سەرەو بەرامبەرى بىكەيت.

ئەم بىروباوەرەنە، لە ناوەرۆكىندا، كەمەكى راستى ھەيە، ئەويش ئەوئەكە ورووژانى سۆز، نەپەسندە، نەبەكەلك دى.

سۆزى ورووژاوى وا، كە سەركىشىمان بىكا و مل نەنى بۆ فرمانى خۆى، ھىزىكى پى سامە، بەكەلكمان نايەت بۆ راپەراندنى فرمانى چاكى ژىرانە. لەبەرئەو شتىكى زۆر نابەجىيە، كە جەلەوى دەمارەكانت لە دەستت دەرىچى. تۆ، بەو، ھەر، بەلگە نادەيت بەدەستەو كە لە توانايىتدا نەماو زال بىيت بەسەر دەروونتدا، بەلكو ئەويش لى دەقەومى كە ئىتر پىت ناكى لە بەرامبەر كارەساتى ناخۆشدا، بەجۆرىكى پەسند خۆت رابگرى. ئەگەر جەلەوى دەمارت لە دەستت دەرىچو، دەروونىشت لە دەستت دەردەچى، كە ھەرگىز نابى لە دەستت دەرىچى. ترسى ياخىبوو، كە زال نەبووبىن بەسەرىدا، ھەر بەو رەنگەيە. ئەويش رىگامان لى دەباتە بەست، ناھىلەى ھىچ فرمانىكى بەكەلك راپەرەن. ترس، لەو كاتانەدا كە دەگاتە ئەوپەرى ھىزى خۆى، دەس و پىمان دەبەستى و، لە جىگاي خۆماندا وشكىمان دەكات، كە پىبىستە، لەبەر ھەرئەشەى سەرگەردانى چارەى خۆمان بىكەين. جا ئەم راستىيە لە بابەت سۆزى بى ئەندازەو، كە ھەندى لە رۆشنىبىرانى خستۆتە سەر ئەوئەكە بلتىن: بۆ مەرۆف وا چاكترە كە ھەرگىز جەلەو بۆ سۆزى خۆى شل نەكات. ئەمەيە، ئەو رازەى كە لە پىشت ئاينى «نەرمى و شىرىنى رەوشتە» ھەو خۆى شارەتەو. ھەر ئەمەيشە كە بۆمان دەردەخات چۆن ھەندى كۆمەل، بەلايانەو رەوايە، كە ھەر سۆزىك، ئەگەر دەبىخى، بەشتىكى ناپەسند دەژمىرى. بەلام ئەمانە ھەمويان، لەو دەكەن، كە يەكەى ھەندى زەھر بنۆشى، بۆ ئەمەى لە نەخۆشى زەھرىكى پىشوو رىگارى بىيت. تۆ لەو دلتىابە: لەوانەى كە توانىوانە بەشەنگوشوخی و ھىز و ھەرئەتەو بىن، ياخود لەوانەى كە توانىوانە كەردەوئە مەردانە راپەرەن بۆ كەلكى گشتى، كەسپك نەبوو گەشتىتە مەبەسى خۆى، بى ئەمەى سۆزىكى قوولى بەھىزى خۆى يارمەتېي نەدائى، بەرەستكەردنى سۆز، ئەو دەبەخشى، كە دەرگا لە رووى گەورەترىن ھىز، بۆ پىكەيتانى ژيانىكى پەسندتر و بلندتر، دابىخى.

بۆ وپنە، ئەو بەخووەو بىرت، كە لە بەشى پىشوو، لەبارەى ئارەزوو قەسەمان كەرد.

ئارەزوو، تاقىكەرنەوئەى دەروونىيە. لە ھەر كوتىبەك ئارەزوو پەيدا بوو، ئەو فرمانانەى

که له پيشدا رځمان لپيان هه لده سا و ، به پشموقينه وه سه يرمان ده كردن ، و ايان لي دئ كه به ناساني و سووكيبه وه راپه رپرتيرين و پر به دل خو شيشمان بوين .

ديسانه وه نه وه بخه ره وه بيرت ، كه چون له تواناي خو شه ويستيدا هه يه ، كه سا يه تيبى مروث بگورئ . ته نانه ت خاوه ن خو شه ويستيبه كه واي لي دئ ، هه روه ك به ناو زه وييه كي تازه دا پروات و به هوئى جادوه وه ، جوانيبه كه ي زورتر بوو بئ و بونه خو شه كه ي پتر لي هاتبي ، واي دپته پيش ، نه مه ييش به راستى رووده دا ، نه ك به درؤ .

ببركه ره وه : چون نيشتمان په روه رى ، كه ليك پياوى گه ياندو ته نه و په رى مه ردايه تى و سنگ فراوانى ، كه له تواناي مروثدا نييه به يه يتيته پيش چاوى خوى .

ببركه ره وه : چون سوزى تاينى كلپه دار پياوان و ثا فره تانى كيش كرد بو خو به خت كردن له پيناو بيروباوه رياندا .

نه پاشگه زبونونه وه له ترسى نازار و كوشتار ، نه شكايشن له بهر دوژمنياندا ، نه باكيشيان هه بوو له كه س ! هه روه ها ، له لايه كي ترشه وه ، چون پالى به هه نديكى تروه نا ، كه خو بيان به خت بكه ن له پيناو به زه يى پياها تان و ده ست گيرويى بي نه اندازده دا ، به رامبهر به هه ناسه ساردان و بيچاران ، ته نانه ت به رامبهر به خو تپرى و نه نگه ويستى هه موو جوړه مروثيكد !... ته نيا هه ر به هوئى سوزى بلنده وه ، ئيمه ده توانين بگه ينه سه ر پوچه ي مروثايه تيبى وا ، كه به بيرماندا نه هاتوه بيانگه ينى .

نه وه ييش هه ر به هوئى ببركردنه وه به كي له سه رخو وه پيكدت . نه و بيره به هيزه ي كه له سه ر بچينه ي هه ستى قوول دا به زرى ، بو هه موو ژينيكى په سند پيوسته .

كه واته نه وه ي پيوسته پيكي به ينين ، برتبييه له شتيكى مام ناوه ندى له ناوه ند دوو هيزى نه مپه ر و نه و په ردا . و اتا مام ناوه ندييه له ناوه ند به ريه ستركدنيكى ته واوى هه موو سوزه كانمان و ، به رهللا كردنى نه و سوزانه دا له شيوه ي سه ريه ستى شاخه ئاگرينه و ، وروژانه كانيدا ... پيوسته له سه رمان ، سوزه كانمان په روه رده بكه ين و بيانخه ينه ژير چنگمانه وه ، نه ك سه رزه نشتيان بكه ين و رپژگاو يان بكه ين . به واتايه كي تر ده بي مه به سمان نه وه بئ ، سوزه كانمان به زيره كيبه وه ئاراسته بكه ين ، بو شتى باش و به كه لك .

پيوسته به زيره كيبه وه بير بكه ينه وه ، فرمانيش به سوزه وه راپه رپنين . پوخته ي نه م قسه يه ييش نه وه يه ، كه ده بي به بيريكى پاكو و چاويكى تيره وه بريار بده ين له سه ر نه و كرده وانه ي به جيه ينيان په سنده له ژياندا ، هه روه ها بريار بده ين له سه ر نه و نامانجانه ي

هه لده گرن خو مانيان بو بكو تين . بو نه مه ي له پيناو به ديته ينانى نه و ئاواتانه و ، به جيه ينانى نه و كرده وانه و ، گه يشتن به و نامانجانه يشدا ، هه رچيمان له ده ست دئ ، له هيزه كانى سوز و ده روون كو بكه ينه وه و به كاريشيان به ينين .

«ببره و رى روون» ، و «هه ستى قوول» ، دوو كه ره ستى ژيانيكى سه ركه وتوو و ، پر فه رن .

نه مه ييش ده مانگه يينى به واتايه كي دوورتر . نه وه دياره كه هه ندى سوز هه يه له هه ندى سوزى تر ، به كه لكتره بو ژيان . بو به كا ژين به خو شه ويستيبه وه چا كتره له ژين به پشم و له رزه وه . ژين به هيو و مه ندى و چاوپوشيبه وه چا كتره له ژين به هه ناسه ساردى و تووره و تروبي و دلته نگى و گيريبه وه .

به لام ئاخو سوزه باشه كانمان چون گه شه پئ ده كه ين ؟ سوزه خرايه كانمان چون له ره گورپشه وه ده رده ينين ؟ ئاخو ريگه يه ك هه يه بو زالبون به سه ر سوز و هه سته كانماندا ؟

يا خود سوز هه ر له خو به وه ده رده چئ ، په يوه ندى نييه به وه وه ، كه چون بيرده كه ينه وه ، يان چي به ئاوات ده خوازين ؟ له سه ره تاي ده ست پيكر دمانه وه ، بيروباوه رپك هه يه . پيوسته پيشانى بده ين : تو ناتوانيت ، به بيركردنه وه ، هيج سوزيك بكوژيت .

ته نانه ت نه گه ر دانيشت جير بكه يته وه رنجيش بده يت به زور له هو شى خو تى بكه يته ده روه ، بو ت ناچيته سه ر .

هه ر كه سئ هاتبيت و ويستبيتى به م جوړه يه كيك له سوزه كلپه داره كان له دلى خو ي ده رپه رپنى ، بيگومان . له م كوره دا ره نجهرقبيى خو بى بو ده ركه وتوه . نه ! تو ناتوانيت ، ده توانيت نه و سوزه له ناوبه ريت نه و سوزه له ره گورپشه وه ده ربه ينى ، به مه رجئ سوزيكى ئاوه ژووى به رامبهر به و به وستيى . لي ره دا ده توانيت قسه كه ي (وليهم جيمس) به كاربه يتيت ، كه ناوى ناوه «هيزى ده رپه رپنه رى سوزيكى نوئ» نه گه ر ويستت له هه ر سوزيكى ناخوش رزگار ت بئ ، سوزيكى پيچه وانه ي نه و سوزه دانى و گه شه ي پئ بكه .

نه گه ر له وانه بوويت ، كه دليان به لاي پشموقيندا ده چئ ، خو شه ويستى له دلته دا په روه رده بكه ، نه گه ر ترسوكى دلى دا گيركردبووى ، نازايه تى له دلته دا به هيز بكه .

به لام ، مروث ، چون ده توانى له ده روونيدا ، سوزيكى په سند گه شه پئ بكات ؟ بو نه مه دوو ريگا هه يه :

يه كه م : ريگاي ببركردنه وه ي هه مووده مى له و سوزه ي كه حه زى لي ده كرى ، له گه ل

دەرخستنی چاکە و فەرەکانیدا و، خۆهینانە پێش چاویش بە دەستکەوتنی ئەو سۆزەو. بۆ ئەم مەبەسە، نووسراوەکان یارمەتی زۆر دەدەن. بەخوێندنەوەی پالەوانەکان، نازایەتی مەرۆف پتری لێ دێ. هەرەها تیکەلێی ئەو کەسانەیش کە خاوەنی ئەو جۆرە سۆزانەن، کارمان لێ دەکات. ئەو جۆرە سۆزانەمان تێدا بەهێز دەکات. شت هینانە پێش چاویش هینتیکی کاربگەرە. ئارەزووکردنیتکی زۆر بۆ رەوشتیک لە رەوشتەکان، دەمانخاتە سەر ئەو رینگایەکی کە بمانگەیتنی بەو رەوشتە. ئەگەر هاتوو مەرۆف خۆی و هینایە پێش چاوی خۆی کە بەئاوات گەیشتووە، و، خۆی هینایە پێش چاوی خۆی چۆن پیاویکی لێ دەردهچی ئەگەر بەو ئاواتە گەیشت، ئەوانە هەموو، کردەوێهەکی هۆشیی وان، کە ئەو مەرۆفە، زوو بەزوو، بەو ئاواتە دەگەیتن. بەلام، رینگاکە ی دوو، رینگایەکی کردەوێهە، ئەویش بریتییە لەو: کە بەجۆرتیکی و بجووتییەو، وەک ئەو رەوشتەمان گرتیی بەراستی، یان ئەو سۆزە خۆشەوێستەمان لەدڵدا جیگیربووی، وای. ئەگەر لەمەودوا، هەستت بەدلتەنگی و خەفەتباری کرد، چاوەروان بە، کام کەست پتگەیشت، قسەبەکی دڵ زیندوو کەرەوێ لەگەڵدا بکە. ئەو کەسە، چ کارەبەکی بێ، بام ببێ، شیر فرۆش بێ، یان نامەبەر، یاخود هاوکار و فرمانت بێ، لە هەموو کانی دلتەو ئەو قسە شیرینە لەگەڵدا بکە. دەستەکانت بشکێنەو بەرەو دوا، سەرت بەرزکەرەو، بەزەرەخەنەبەکی جوانەو، ئەو قسە دڵ بووتینەرەو بەی لەگەڵدا بکە. رەنگە زۆر سەرت سوورپیمیی، کە هەست بەخۆت بکەیت، سروەبەکی خۆشیی نوێ هەر لەو کاتەدا، بەگیانت دەگات. بەکورتی، ئیمە دەتوانین، تا ئەندازەبەکی گەرەو، بەهۆی بزواندنی لەشەو، ئەو سۆزانە، هۆگری دلمان بکەین. لە رینگە لەشەو، ئەو سۆزە حەزی لێ دەکەیت، بینوینە لەو پاش بۆت دەرەکەو، کە تۆ دەرگایەکت کردۆتەو بۆ ئەو سۆزە، دەتوانی لیتەو بێتە ژووری. لەپێش دەمی کەسیتکی تر، هەستیتکی خۆت، پێشان بە، بۆت دەرەکەو، کە ئەو هەستە، حەزیکە بەرەبەرە بچیتە ناو دەرروننەو.

ئەمانە هیچیان، لە جۆری «پێشبینیی کورسی» ی ئاسوودە و ئاسان ناکەن. ئەمانە، هەموو، لە تاقیخانە ی زانستی خۆناسیندا، تاقیکراونەتەو. راستی و دروستی ئەمانە، جار لەدوای جار، بەتاقیکردنەو کانی پیاو و ئافرەتی ئاساییش، هەر دەرکەوتوو.

جا بەهۆی ئەم رێچکانەو، کەسانیتکی زۆر، توانیبوانە، گێژوویژی و ترسنۆکی و دڵ خراپیی خۆیان دەربارە ی هەمووان، بگۆرنەو بەوریایی و ئاوی و دلبایی، کە ژیان لە ناوچەوانیاندا چرێسکە بکات.

ماوەتەو چەند قسەبەکی دوایی. هەر بیر نییە، بەتەنیا کە ئیمە بکات بەوێ کە هەین. هەرەها ئەو هەستەنەبەشە کە لە کەسانی تر پتر سنگمانی ئاوا کردۆتەو. ژیان بەو سۆزانەو کە پەسندن، کرین و فرۆتیتکی بەسوودە. ئیمەیش لە تواناییماندا هەبە کە سۆزەکانی خۆمان هەلبژیرین.

هەرەو ک دەتوانین، جۆرتیکی تاییەتی لە دۆستان پەرورده بکەین بۆ خۆمان، هەرەها دەیشتوانین جۆرە سۆزیتکی تاییەتی بۆ خۆمان پەرورده بکەین. ئیتر هەر ئەو نەدەمان لەسەرە، کە بزاین چۆن سۆزیک بۆ خۆمان هەلدەبژیرین، بەو مەرجە ی زیرەکی و خەمخۆری خۆشمانی تێدا بەکاربھیتن.

ھونەرى خۇشراپواردىن

به خيوکردنی کرمی ئاوريشم

نووسيني: ئەحمەد عەبدولتەخزەر و ئەحمەد عەوز سەلامە

ئەم بەرھەمە وەرگێردراوە

لەوانە یە بۆ لە چاپدانەوێ ئەم بەرھەمە وەرگێردراوەی مامۆستا شاکر فەتاح ئەو بەیت بەبیردا کە بابەتە کەسێ ئەو بایەخە ی نەبێ ئەم رۆماندا و کاتی تێ پەریوە، بەھۆی گۆرانکاریەکانی سەر دەم و پێشکەوتنی شیوازەکانی ژبانیوە ئەم شیوە باسە و بۆ بەرھەمەکانی ئاوریشم رێوشوونی تازەتر هاتۆتە کایەو و هەتا دەتوانم بڵێم ئاوریشمی دەستکردی کارخانەکانی ولاتانی ژاپۆن و تایوان و ئەمەریکا... شان دەدەن لە شانی ئاوریشمی سروشتی ئەگەر لێتی چاکتر و سەنگینتر نەبن.

بەلام لێرەدا، مەبەستە کەسێ ئەمە لەو باسە تێ دەپەڕێ، دەروا بەلای ئەو بیروبوچوونە ی مامۆستاوە لە کۆتایی شەستەکانی سەدە ی بیستەدا، کە چۆن لە چوارچێوە ی پرۆژە گەورە کەیدا ویستوو یە باسەکان فرەبابەت بن و هەر توێژالە لە کۆمەڵە کەسێ بەشی خۆی سودمە ندبێ لێی.

ئێستاش زۆریەمان باس و ناوەرۆکی ئەم بەرھەمە وەرگێردراوەمان لەلا نامۆ یە و پۆژی لە رۆژان بیرمان لێ نەکردۆتەو، کە لە راستیدا ئەنجامدانی مایە ی داھاتیکی بەپرشتە بۆ سامانی نەتەو ییمان و بارودۆخی کوردستانی زۆر شیاو و لە بارە بۆ ئەم پرۆژە ئابووریە. وینەکانی ناو باسە کە مامۆستا خۆی کردوونی و دیارە لە دەقە عەرەبیە کەو وەری گرتوون، بەلام ئەو ی جێی داخە، مامۆستا دەستنیسانی سەرچاوە ئەسلیە کەسێ باسە کەسێ بۆ نەکردوین، هێندە یە کە لە خۆیندەنەویدا ئەو دەزانی کە سەرچاوە یە کەسێ (میسری) یە.

هەر چۆنی بێ، بەرھەمیکی بەسوودی تری مامۆستایە و دەھینی خۆیندەواری ئازیز ئاگاداری بێ.

ئەحمەد

٢٠٠٣/٨/٢

برای جوتیار

لە تۆی کرمی ئاوریشم، کە لەناو قووتوویە کدایە و گرانیی (١) لە ٢٥ گرام پتر نییە. ئەتوانین بەھۆی پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشمەو کە هەر لەو قوتوو بەچکۆلە یە دیتە دەروە... لە ماو ی مانگ و نیوێکا دوانزە دینارت دەست بکەوێ... کەواتە بۆ نایکە ی؟!...

پێشەکی

تۆ ئەزانیت کە پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشم دەرامەتت پتر لێ ئەکات؟ کە پەلکی کارو فرمانی کشتوکالی ش ناخات چونکە لەوکاتەدا دەست ئەکەیت بە پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشم کە لە چاندنی لۆکە کەت بوو ی تەو... لەوکاتەدا دانەوێلە ی زستانی ش (کە بەر مانگەکانی نەورۆز و گولان ئەکەون) ئەو ندە پەکیان لەسەر پیتو خەریک بوونی تۆ ناکەوێ...

تەنانەت ئەگەر خەریکی هەندی کاروباری کشتوکالی ش بیت، ژنە کەت و منالە کانت ئەتوانن کرمی ئاوریشمە کە پەرور دە بکەن. کارخانەکانی سیپال دروست کردنی ناو خاکە کەمان لەسەر بەرھەمی ئاوریشمی داماون چونکە ئەو بەرھەمی هەمانە بەشی کارخانە ناکات، ناچار ئەبن لە دەروە ئاوریشم ئەهین بۆ (مصر).

کەواتە پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشم...

- ئەو ندە خۆماندوو کردنی ناو...؛ چونکە ئەتوانن بەتەنشت کارو فرمانە کەسێ خۆتەو ئەویش پەرور دە بکەیت...

- پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشمیش ئەو ندە دەستت ناگرتی چونکە هەر مانگ و نیوێکی پێ ئەچێ...

- هەر وەها لەسەر دەست مایە یە کەسێ گەورە ی ش دانامینی چونکە هەر دوو دینارت پێ بێ، ئەتوانیت قووتوویە کەسێ ٢٥ گرامی لە تۆی کرمی ئاوریشم بەخێو بکەیت...

(١) گرانیی: قورسای.

ههنگاوهکانی پهروهدهکردن

جا بو ئه مه ی ئه م دهستکه و ته ت دهست که و ی، پتویسته چند سه رنجیکی هه یه ناگات لیبیان بی، تا کاری به ختوکردنی کرمی ئاوریشمه که ت سه ر بگری.

زۆر بوونی دارتوو

پتویسته له و شوینه دا که فرمانی تیا ئه که بیت دارتوو زۆری چونکه هه ر گه لای دارتوو که ئه بیته خورشتی کرمه ئاوریشمه کان له و ماوه یه دا که ته نیا قوتوو یه کی تووی کرمی ئاوریشم، پتویستی به گه لای ۱۰ تا ۱۵ دارتوو هه یه بو ئه مه ی کرمه کان ی پی به ختو بگری.

تا دارتوو یه کی زۆر و ته و او له ناوچه که تا نه بی، ئاموژگاریت ناکه یین کرمی ئاوریشم پهروه ده بکه بیت. پتویسته خۆت و هاوړیکانیش دارتوو له گه لی جیگادا پرویتن وه ک بهرده م خانوه کانتان و که ناره کانی کیلگه کانتان.

تۆ ئه توانیت، له برانه وه ی مانگی ره شه من (شباط) دا که له می دارتوو له ده زگای کشتوکالی ناوچه که ی خۆتدا، یا خود له لقی ده زگای دارتوو دا که له ناو ساختمانی کاربه دهستی کشتوکالدا یه وه ر بگری. (۱)

قوتوو ه تۆ وه که ت چۆن دهست ئه که و ی؟

گه رای کرمی ئاوریشم له ناو قوتوو ی تاییه تیدا ئه فرۆش ی که گرانا ییان به م جوړه یه: ۱۲,۵ گرام، ۲۵ گرام.

* نرخ ی قوتوو ی (۲۵) گرامی یه که ی ۶۵ کرۆشه (۱)

* له م شوینانه گه راکان دهست ئه که ون:

- فه رمانبه ری ئاوریشم له ده زگاکانی کشتوکالدا که له بنکه ی ناوچه ی (۲) (محافظات) دان.

(۱) له وه ده چی ئه و سه رچاوه یه ی که بابه ته که ی لی وه رگیراوه: (بلاو کراوه یه کی وه زا ره تی کشتوکالی میسری بوو بیت) که بو ړینمای ی جوو تیاران ده ری کردوو ه.

(۱) کرۆش، کرۆش: پاربه کی ورده ی میسری یه له ناستی (فلس) ی جارانی لای خۆمان.

(۲) راستر: پاریزگه (محافظة).

- بنکه کشتوکالی یه کان و ئه ندا زبارة کانی سه ره رشتی کردنی کشتوکال.
- ئه و بازرگانانه ی که ړیدراون بیفرۆشن.

ئه و جیگایه ی به که لکی کرم به ختوکردن دی

هه ر قوتوو یه ک له و قوتوو انه پتویستی به ژووړیک هه یه له خانوه که تا، به مه رجی به م جوړه بی:

* با ی پاک و رووناک ی و گه رمای ی تیا بی.

* له کونه مشک به دووری.

* په نجه ره یسی تیا بی، که بتوان ی بگریته وه و دا بخر ی.

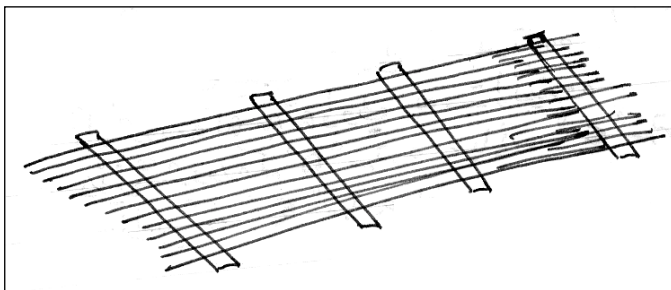
* ناو ژووړه که به ته و او یی په سترابیته وه.

* درژی ی ژووړه که (۵) مه تره، پانی (۴) مه تره، به رزاییشی (۴) مه تره بی.

با نیژه ی کرم به ختوکردن

* هه ر قوتوو یه ک له م قوتوو انه پتویستی به چه ند بانیزه (ره فه) یه ک هه یه که پیتوانه که ی ۶۰ مه تره چوار گو شه یی بی.

* ئه م بانیزانه له ته خته دار دروست ئه کرین، که ئه ستووړیبیان ۳ سانتیمه تره بی، له شپوه ی چوار چپوه یه کدا ناوه که یشیان له ته لی هیلکه دروست ئه کری.

بانیزه یه ک که له ته خته و زه ل دووروست کراوه

هه ر بانیزه یه ک له په نجا دانه زه ل دروست ئه کری که درژی ی هه ره یه که یان ۲,۵ مه تره بی، له گه ل چوار پارچه ته خته دا که ئه ستووړی هه ره یه که یان ۳ سانتیمه تره بی درژی یی یه ک

هه‌له‌هینانی گه‌را

* پیتویسته قوتوو‌ه‌که له شوینیکی وادا دابنری که پرووی له زری بی، بایه‌که‌ی به‌ر‌ه‌للابی و پاک بی تا‌کو کرمه‌کان له پاش دهرکه‌وتنی گه‌لای دارتوو بیته دهره‌وه.

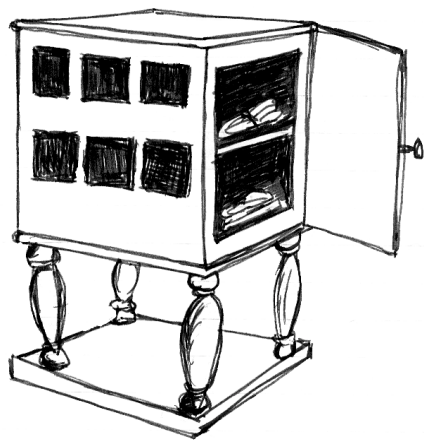
* هه‌روا چاکه‌که گوندیبه‌کان، نه‌وانه‌ی خه‌ریکی په‌روه‌رده‌کردنی کرمی ئاوریشمن له گونده‌که‌یاندا، یارمه‌تی به‌کتر بدن و پیکه‌وه دۆلابی‌کی هیلکه هه‌له‌هینان بکرن یاخود کۆمه‌لی هه‌روه‌ه‌ز بۆیان بکری.

* نه‌گه‌ر گوندیبه‌کان نه‌یان‌توانی نه‌و دۆلابه‌یان ده‌ست بکه‌وی، نه‌توانن له جیاتی نه‌وه سنوقی‌کی له ته‌خته دروست کراوی وا به‌هینن که درێژی له پانایی زۆرترب‌ی نه‌ب‌ی هه‌ر چوارلای سنوقه‌که‌یش کون کون بکری، تا بای به‌ته‌واوه‌تی تی بچن، له‌ناو سنوقه‌که‌دا دوو خشت دابنری له که‌ناریکیه‌وه له‌سه‌ر نه‌و دوو خشته‌یش قۆریه‌یه‌کی پر له ئاوی گه‌رم دابنری.

له‌ژیر قۆریه‌که‌یشدا ئاو گه‌رم که‌ریک دابنری تا ئاوه‌که هه‌ر به‌گه‌رمی بمینیته‌وه قوتووی گه‌راکانیش له‌وپه‌ری ناوسنوقه‌که‌وه دانه‌نری و سه‌رقا‌په‌که‌ی لی هه‌ل نه‌گب‌ری.

- له‌ناوه‌ند قوتوو هه‌راکه‌وه و ئاو گه‌رم که‌ره‌که‌دا کاشیبه‌ک دانه‌نری پر نه‌کری له‌ئاو.

- سنوقه‌که جاجمیکی نه‌دری به‌سه‌ردا، تا گه‌رمیبه‌که‌ی بپاریزی.

دۆلابی هیلکه هه‌له‌هینان

مه‌تره‌بی بۆ نه‌مه‌ی زه‌له‌کان له سه‌ریان قایم بکرین (هه‌روه‌ک له‌وینه‌ی ژماره‌ یه‌ک دا پیشان دراوه).

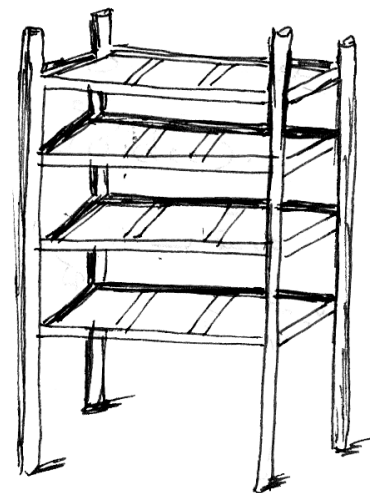
* که بانیه‌که ته‌واوبوو، پیتویسته درێژی هه‌ریه‌که‌ی ۲.۵ مه‌تره و پانیشی ۷۵ سانتیمه‌تره‌بی.

* پیتویسته بانیه‌که نه‌م په‌ر و نه‌و په‌ری نه‌وه‌نده‌ی یه‌ک بی له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر زه‌لیتیک له‌و نه‌ندازه‌یه تیپه‌ری پیتویسته بپ‌ری.

* بۆ هه‌ر قوتوو‌یه‌ک گه‌رای کرمی ئاوریشم: ۳۰ تا ۳۵ بانیه‌ له‌م بانیه‌ژانه پیتویسته.

* هه‌روه‌ک له وینه‌ی ژماره (۲)دا پیشان دراوه پیتویسته نه‌م بانیه‌ژانه به‌خه‌ینه سه‌ر چوار لنگه‌یه‌کی له‌ته‌خته دروست کراو که له چوار چینه دروست بووب، به‌مه‌رجی هه‌ر بانیه‌یه له بانیه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی ۰.۴سم دووری.

* نه‌توانری له هه‌لگه‌ ته‌خته‌کان ده‌ست بکیشرتنه‌وه له جیاتی نه‌وانه بانیه‌که‌کان به‌هۆی په‌تی گۆشه‌وه به‌ بنمیچی ژوو‌ره‌که‌وه هه‌ل بواسرین، به‌مه‌رجی به‌ریزه هه‌ل بواسرین و هه‌ر ریزه‌یش له چوار چین دروست بی.

هه‌لگه‌ریکی ته‌خته بۆ بانیه‌که‌کان

- گهراکان به پره مریشکینک، هه موو رۆژتیک هه لگتپرو وه رگتپر نه کرین، تا گه رما که هه موو لایه کی بگریته وه .

- هه موو دهم ته ماشای ناو گهرم که و قۆریه که نه کری تا بزانی ناوی ناو قۆریه که هه موو دهم گهرمه یاننا .

* نه بی سهرنج له وه بدری که پلهی گهرمایبی ناو دۆلابی هیلکه هه له هینانه که یاخود سنووقه که له (۲۵) پلهی سه دیی تپه پر نه کات نه توانی گهرماییه که به هوی گهرما پیو (ترمۆمه تره) که بزانی .

* به خیتو کردنی کرمی ناو ریشم سهر ناگری، نه گهر بی تو قوتووی گهراکان بخریته ژیر پتخه فه وه له شهوا، یاخود بخریته ژیر بنه نکلته وه یان به رهللا کری بو خوی تا به شپوه یه کی سروشتی هه ل بی .

* کاری گهرا هه لپنان تا ده رۆژ به و جۆری که له سهر وه پیشان درا درپژه نه کیشی .

* نزیک بونه وهی هیلکه هه ل هینان به و هه ده رته که وی که رهنگی هیلکه یاخود گهراکه له رهنگی خۆله میتشیه وه وه ربه گه ری بو رهنگی سپی .

* گهرا هه له هینانه که له وه ده ست پی نه کات که هه ندی کرم ده رته که وی نه بی به خیتو که ری کرمی ناو ریشمه که پارچه یه که ته لی زۆر ته نک له سه رده می قوتووه گهراکه دا بنی بو نه مه ی ماوه نه دری به کرمه کان که بینه ده ره وه، هه ندی هیلکه له گه ل خۆباندا رابکیشن به هوی تاله ناو ریشمه کانه وه که له کاتی گهرا هه له هینانه که دا له گه لپاندا دینه ده ره وه .

* کاری گهرا هه له هینانه که ۳ تا ۴ رۆژ درپژه نه کیشی .

* جا بو نه مه ی نه و کرمه نه ی که له گهراکانیان دینه ده ره وه کو بگریته وه، هه موو به یانیا نیک چه ند ورده گه لایه کی ناسک و تازه ی دارتوو نه خریته سهر نه و ته له ی که له سه رده می قوتووه گهراکه دانراوه، کرمه کان له سه ر نه و ته له کو نه بنه وه، نابج گه لاکان ته رین .

* له پاش کاتیک گه لا تووه کان له سه ر ته له که هه ل نه گیرین و نه خریته سهر قاقه زتیکی سپی له بان یه کیک له بانیه کان .

* ههر کرمیک له یه که م رۆژدا هاتبووه ده ره وه له هیلکه که ی خوی نه خریته سهر یه که م بانیه ی نزیک زهوی ههر کرمیکیش له دووه م رۆژدا هاته ده ره وه له هیلکه که ی خوی، نه خریته سهر دووه م بانیه ی ژوورسه ی بانیه ی یه که م .

نه و کرمه نه ی له سیهه م رۆژدا دینه ده ره وه له هیلکه کانیا ن نه خریته سه ر بانیه ی سیهه م کرمه کانی رۆژی چواره میس نه خریته سه ر بانیه ی چواره م .

* ههر له گه ل کرمه کانی له هیلکه هاتنه ده ره وه ته ماشای رهنگیان بکه . چونکه نه گهر کرمه کان ته ندروست بن رهنگیان ره ش یاخود قاوه بییه کی تیر نه بی نه گهر رهنگیان سوور هه لگه رابی، نه وه واتای نه وه یه که پله ی گهرمی بیان به رزیوته وه نه میسه یس نامۆزگاریت نه که یین که له کاتی هیلکه هه له هیناندا ناگات له راگرتنی پله ی گهرمایبی بی .

* کرمی سوور له کو ل خۆت بکه ره وه چونکه نه وانه به زۆری له سه ره تایی ژیا نیانا ده مرن خۆ نه گهر ژیا نیس، بی گومان قۆزاخه ناو ریشمه که ی لییان په یدا نه بی، خراپترین جۆری ناو ریشم ده رته چی .

به خیتو کردنی کرم

* ههر له سه ره تایی هه له هینانی هیلکه وه تا نه گاته ده می قۆزاخه دروست بوون، کرمه ناو ریشمه که چوار جار به رۆژوو نه بی نه و پشوه یس که نه که ویته ناوه ند رۆژوویه ک و رۆژوویه کی تره وه پی نه لپن (نۆره)^(۱)

* نه و کو مه له گه لا تووانه ی که بو کرمه کان پیویستن ههر رۆژه له گه ل رۆژه که ی پینشووی دا جیاوازه . هه ره ها ژماره ی بانیه کانیش به و جۆره نه گۆرری .

* نه مانه یس نه و نامۆزگارییه که پیویسته په یه یی بکرین، له رۆژی هیلکه هه له هینانه وه تا رۆژی قوزاخه هه ل پیچان،

نۆره ی یه که م

نه م نۆره یه له یه که م رۆژه وه ده ست پی نه کات تا پرانه وه ی رۆژی پینجه م له م نۆره یه دا کرمه کان پیویستی بیان به پیوانه یه کی (۲ تا ۴) مه تره چوار گۆشه یی هه یه له بانیه کان .

- له یه که م رۆژا نیو کیلو گرام گه لاتوو نه کریته به رده م کرمه کان پیویسته گه لاتوو ده کان زۆر ورد بچنرین نه بی نه و گه لاتوو انه یشیان به چوار ژهم بدریتی .

- له رۆژی دووه مدا کرمه کان پیویستی بیان به کیلوگرامیک گه لاتوو نه بی نه میس نه بی به چوار ژهم بیاندریتی .

(۱) نۆره : خول (دوره)

– له رۆژی سیهه مدا کرمه کان پیتویستیان به دوو کیلوگرام گه لای توو ئه بئ ئه مپیش ئه بئ به چوار ژم بیاندریتتی.

– به لām له چوارهم رۆژدا ئه بئ ههر نیوکیلوگرام گه لاتوویان بدریتتی له بیانی دا جیگیان ئه گۆرری کرمه کانیش له به کتر جوئی ئه کرینه وه.

– له پینجهم رۆژدا رۆژووی کرمه کان دهست پین ئه کات. کرمه کان له جووله ئه وه ستان به لām سه ربان بهرز ئه که نه وه نابئ ببزویتین.

ئه گهر دیت هه ندئ له کرمه کان دهستیان نه کردبوو به رۆژووگرتن، خۆرشتیان به خه ره بهرده م.

* جا بو ئه مه ی به خیتوکردنی کرمه که ماندوو بوونی زۆر تیانه بئ، پیتویسته رۆژووگرتنی کرمه کان هه موویان به خه یته به ک کاته وه ئه ویش به مه پیک دئ که کرمه کانی دوا هه له یئنان (که له سه ر بانیه کانی سیهه م و چوارهم دانراون) رۆژی دوو ژه می تر گه لایان به دیتتی به مه رجی که ژماره ی ژه مه خواردنه کانیان له پاش چوار رۆژ بو هه مووان وه ک به کی لی بیته وه.

نۆره ی دووهم

ئه م نۆره یه له سه ره تای رۆژی شه شه مه وه دهست پین ئه کات، له برانه وه ی رۆژی نۆهه مدا ته واو ئه بئ.

* کرمه کان له م پشوه دا پیتویستی یان به پیتوانه به کی (۵) مه تریی تا (۱۰) مه تره یی چوار گۆشه یی ئه بئ له بانیه کان.

* گه لای توو ده که، له م نۆره یه دا، که ئه درین به کرمه کان له شیه وه به کی دریز کۆله و باربکدا پارچه پارچه ئه کرین.

* له م نۆره یه دا ژماره ی ژه می گه لا خواردنه که ئه گاته ۴ تا ۶ جار له رۆژیکدا.

– له رۆژی شه شه مدا کرمه کان له رۆژوو گرتنی به که م ئه بنه وه ئه وساکه ئه گوئیزینه وه و دابه ش ئه کرین به سه ر پیتوانه به کی بانیه کانددا که ئه کاته (۵) مه تره چوار گۆشه یی. پیتویستی شی به دوو کیلوگرام له گه لای توو هه به له ژه می دووهمدا جیگیای کرمه کان بگۆره.

– له رۆژی هه وه ته مدا، کرمه کان ۳ کیلوگرام گه لای توویان ئه وئ.

– له رۆژی هه شته مدا، کرمه کان ۳.۵ کیلوگرام گه لای توویان ئه وئ له پاش نیوه رۆژدا ژیر

جیگیای کرمه کان بگۆره کرمه کانیش له به کتر جوئی بکه ره وه.

– له رۆژی نۆهه مدا، نزیکه ئیواری رۆژووی کرمه کان دهست پین ئه کاته وه جا له بهر ئه وه هه ر ۱,۵ کیلوگرام گه لای توو به کرمه کان ئه درئ ورابه گه لاتووی ژه مه کانی پیتشه وه له هه ی پاشه وه زۆرتین.

نۆره ی سیهه م

* ئه م نۆره یه له سه ره تای رۆژی دهه مدا دهست پین ئه کات، له برانه وه ی رۆژی پانزهه مدا ئه بریتته وه.

* له م پشوه دا کرمه کان پیتویستیان به چه ند بانیه به کی وا هه به که کۆمه له ی پیتوانه یان له (۱۰) تا (۲۰) مه تره چوارگۆشه یی که متر نه بئ.

* په نجهره و ده رگاگان چه ند جار پیک ئه کرینه وه.

* گه لاتووه کان ئه جنرین به مه رجی له پارچه گه لاکانی پیتشوو گه وره ترین.

ژماره ی ژه مه خواردنه کان له ناوه ند ۴ جار و ۶ جاردا ئه بئ، له رۆژیکدا.

* له رۆژی دهه مدا کرمه کان رۆژوو که یان ئه شکین، له ناو جه رگه ی رۆژدا (۴) کیلوگرام گه لاتوویان پیتویسته .

* له رۆژی یانزهه مدا ئه و شوتینه ی که کرمه کان له سه ری پاکشاون فراوانتر ئه کرین، ژیر جیگا که یشیان ئه گۆرری (۱۲) کیلوگرام گه لاتوویشیان ئه دریتتی.

* له رۆژی دوانزهه مدا کرمه کان پیتویستیان به ۱۳ کیلوگرام گه لاتووی ئه بئ پیتویسته له کاتی گه لا خواردنیاندا له به کتری دوور به خرینه وه.

* له رۆژی سیانزهه مدا کرمه کان ۷ کیلوگرام گه لاتوویان ئه وئ ئه بئ کرمه کان له سه ر پیتوانه به کی (۲۰) مه تره چوارگۆشه یی بلاو بکرینه وه ئه بئ ژیر جیگا که یشیان بگۆرری.

* له رۆژی چواردهه مدا پیتستی کرمه کان ئه بریسکیتته وه ئه وه یش نیشانه ی ئه وه به که پیتسته که یان ئه گۆرری نابئ دهستیان لی بدری نایشی ببزویتین ته نیا ۴ کیلوگرام گه لاتوویان به سه که ببخۆن.

* له رۆژی پانزهه مدا رۆژوو که ی سیهه میان دهست پین ئه کات.

* ئەم نۆرهیه له سه‌ره‌تای رۆژی شانزه‌هه‌مه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات له برانه‌وه‌ی رۆژی بیست و دووه‌مه‌دا ته‌واو ئه‌بێ.

* له‌م ماوه‌یه‌دا پێوانه‌یه‌کی (۲۰) تا (۴۰) مه‌تره‌ چوارگۆشه‌یه‌ی له‌ بانیژه‌ بۆ کرمه‌کان پێویسته‌.

* ئەگه‌ر چاوت به‌هه‌ندی کره‌م که‌وت گه‌لاتوو ناخوات و خۆشی دوور خستۆته‌وه‌ له‌ جیگا راکشانه‌که‌ی خۆی و خۆشی کیش ئەکات بۆ ئەم په‌رۆ ئه‌وپه‌ری بانیژه‌کان ئه‌وه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و کرمانه‌ نه‌خۆشن.

* جنینی گه‌لاتوو‌ه‌کان، له‌م پشوو‌ه‌دا، پێویست نییه‌.

* هه‌ر رۆژه‌ی ۴ تا ۶ جار گه‌لاتوو‌یان ئه‌دریتێ.

* ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کان په‌یتا په‌یتا ئه‌کرینه‌وه‌ تا بای ژووره‌که‌ پاک بپێته‌وه‌.

* له‌ رۆژی شانزه‌هه‌مه‌دا ژێر جیگای کرمه‌کان ئه‌گۆرێ و کرمه‌ نه‌خۆشه‌کانیش ئه‌سووتینێ و (۱۰) ده‌ کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشیان ده‌رخوارد ئه‌درێ.

- له‌ رۆژی حه‌فده‌هه‌مه‌دا کرمه‌کان له‌ شوینێکی فراوانتردا بلاو ئه‌کرینه‌وه‌، (۱۵) پانزه‌ کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشیان ئه‌دریتێ.

- له‌ رۆژی نۆزده‌هه‌مه‌دا کرمه‌کان له‌ شوینێکی فراوانتردا بلاو ئه‌کرینه‌وه‌ و (۳۰) سی کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشسیان ئه‌دریتێ ئه‌گه‌ر ژێر جیگای کرمه‌کان بونی لێ هات، ئه‌بێ ده‌مۆده‌ست بگۆرێ چونکه‌ کرمه‌کان ئه‌گۆرێ و کرمه‌کانیش له‌ شوینێکی فراوانتردا بلاو ئه‌کرینه‌وه‌ ئه‌بێ (۲۵) کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشیان بدریتێ.

- له‌ رۆژی بیست و یه‌که‌مه‌دا هه‌ندی کیلوگرام گه‌لاتوو‌یش به‌سه‌ بۆ خواردنی ئه‌و کرمانه‌ی که‌ هه‌شتا به‌رۆژوو نه‌بوون پێویسته‌ بای ناو ژووره‌که‌ پاک بکریته‌وه‌ ژێر جیگای کرمه‌کانیش بگۆرێ.

- له‌ رۆژی بیست و دووه‌مه‌دا زۆریه‌ی کرمه‌کان به‌رۆژوو ئه‌بن بۆ ئه‌و کرمانه‌یش که‌ هه‌شتا به‌رۆژوو نه‌بوون ته‌نیا (۵) کیلوگرام گه‌لاتوو به‌سه‌ بۆ خواردنیان.

* ئەم نۆره‌یه‌ له‌ سه‌ره‌تای رۆژی بیست و سێهه‌مه‌وه‌ ده‌ست پێ ئەکات له‌ رۆژی سی و دووه‌مه‌دا ته‌واو ئه‌بێ.

* ئەو هه‌لمه‌ی که‌ له‌ خۆه‌ (عرق) رشتنی کرمه‌کانه‌وه‌ په‌یدا ئه‌بێ، له‌ جیگای به‌خیتوکردنی کرمه‌کاندا شیی ته‌ری په‌یدا ئەکات ئەم شیی ته‌رییه‌یش زیان ئه‌گه‌بێته‌ به‌کرمه‌کان جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێویسته‌ ژووره‌که‌ چه‌ند جارێک بایه‌که‌ی پاک بکریته‌وه‌ ئه‌گه‌ر هاتوو بایه‌که‌ خۆشی شیی ته‌ری هه‌بوو، (واتا هه‌لمه‌ی ناوی تیا‌بوو)، له‌ چه‌ند سه‌به‌ته‌یه‌کی بچوو‌کدا (کسلێ زیندوو)^(۱) دائه‌نرێ و له‌ شوین به‌رزایی جوێ جوێدا ئه‌و سه‌به‌تانه‌ هه‌ل ئه‌واسرێن، له‌ناو ژووره‌که‌دا.

* کرمه‌کان پێویستیان به‌چه‌ند بانیژه‌یه‌کی وا هه‌یه‌ که‌ کۆمه‌له‌ی پێوانه‌یان له‌ ناوه‌ند ۲م۴۰ و ۲م۶۰ دابێ.

- له‌ رۆژی بیست و سێهه‌مه‌دا (۲۰) بیست کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ به‌چوار ژه‌میش ده‌رخواردیان ئه‌درێ ژێر جیگا‌که‌یشیان ئه‌گۆرێ.

- له‌ رۆژی بیست و چواره‌مه‌دا (۳۰) سی کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ کرمه‌کانیش له‌ یه‌کتری دوور ئه‌خرینه‌وه‌.

- له‌ رۆژی بیست و پینجه‌مه‌دا (۵۰) په‌نجای کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ ئه‌ویش به‌چوار جار ژێر جیگا‌که‌یشیان ئه‌گۆرێ.

- له‌ رۆژی بیست و شه‌شه‌مه‌دا (۷۰) حه‌فتا کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ بای ژووره‌که‌یش به‌ته‌واوی پاک ئه‌کریته‌وه‌.

- له‌ رۆژی بیست و هه‌وته‌مه‌دا (۱۰۰) سه‌د کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ بای ژووره‌که‌ پاک ئه‌کریته‌وه‌ کرمه‌کان له‌ یه‌کتری دوور ئه‌خرینه‌وه‌ ژێر جیگای کرمه‌کانیش ئه‌گۆرێ.

- له‌ رۆژی بیست و هه‌شته‌مه‌دا (۱۳۰) سه‌د و سی کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ کرمه‌ نه‌خۆشه‌کان له‌وانی تر دوور ئه‌خرینه‌وه‌ و ئه‌سووتینێ ژووره‌که‌یش په‌یتا په‌یتا ئه‌دریته‌ به‌ریا و بایه‌که‌ی پاک ئه‌کریته‌وه‌.

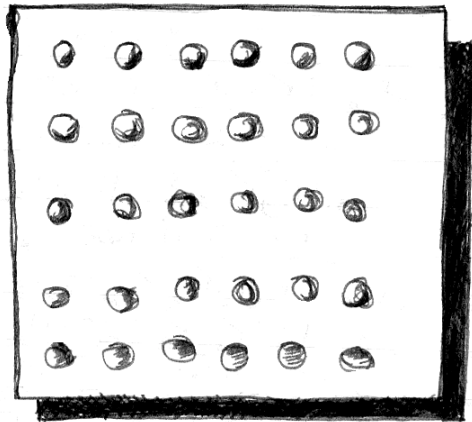
(۱) کسلێ زیندوو: قسلێ (جیری)ی زیندوو.

شیوهی گۆرینی ژیر جیگا

بۆ گۆرینی ژیر جیگای کرمه‌کان پارچه‌یه‌ک مقه‌بیا به‌کار ئه‌هێنرێ که کون کون کرابێ ئه‌شکێلێ هه‌ر کونه، له نۆره‌کانی سه‌ره‌تاییدا یه‌ک سانتیمه‌تره ئه‌بێ به‌لام له نۆره‌کانی دوایی دا، کارتۆنیکێ وه‌ها به‌کار ئه‌هێنرێ که ئه‌شکێلێ کونه‌کانی ۱,۵ سانتیمه‌تره بێ ئه‌مه‌یش به‌م جوۆره جێبه‌جێ ئه‌کری:

- کارتۆنه کون کون کراوه ئه‌خریته سه‌ر بانیه‌که
- گه‌لای تووی ئه‌خریته سه‌ر.

- کرمه‌کان له‌ناو ئه‌و کونانه‌وه سه‌ر ئه‌که‌ون بۆ سه‌ره‌وه بۆلای گه‌لاتووه‌کان.
- ئه‌و کارتۆنه کون کون کراوه که هه‌ل ئه‌گیرێ ئه‌و گه‌لاتووانه‌یش که کرمه‌کانیان به‌سه‌ره‌وه‌یه دانه‌گیریتته سه‌ر بانیه‌یه‌کی تر. ئه‌ویش به‌م جوۆره پێک دێ که کارتۆنه‌که هه‌ندێ بله‌ریتریتته‌وه.
- ئه‌و ژیر جیگایه‌ی که له‌سه‌ر بانیه‌یه‌ی یه‌که‌م دانرابوو لانه‌برێ.

پارچه مقه‌بیا یه‌کی کون کون کراو که بۆ گواستنه‌وه‌ی کرمه‌کان به‌کار ئه‌هێنرێ.

* له رۆژی بیست و نۆه‌مه‌دا ژیر جیگای کرمه‌کان ئه‌گۆرێ (۱۰۰) سه‌د کیلوگرام گه‌لاتوویش به‌کرمه‌کان ئه‌دریت.

هه‌روه‌ک سه‌رنج ئه‌درێ هه‌ندێ له کرمه‌کان که‌م ئاره‌زووی گه‌لاخواردن ئه‌که‌ن. په‌ری دوایی کرمه‌کانی ره‌نگیان زه‌رد هه‌ل ئه‌گه‌رێ، زه‌ردیکی بریسکه‌دار.

* له رۆژی سیهه‌مه‌دا (۸۰) هه‌شتا کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ ژیر جیگا که‌یان ئه‌گۆرێ شوینه‌که‌یان فراوانتر لێ ئه‌کری تا ئه‌بیته (۶۰) شه‌ست مه‌تره چوارگۆشه‌یی له‌سه‌ر بانیه‌که‌کان لاسکه‌ لۆکه، یاخود لقی داری (ئه‌لکزورینا) یاخود چله‌ توو دانه‌نرێن. بۆ ئه‌مه‌ی بێن به‌هێلانه‌یه‌ک بۆ کرمه‌کان.

* له رۆژی سی و یه‌که‌مه‌دا، هه‌ندێ له کرمه‌کان ته‌واو گه‌وره‌ ئه‌بن، خا و ئه‌بنه‌وه، ره‌نگیان زه‌رد هه‌ل ئه‌گه‌رێ، سه‌ری خوێشیان ئه‌پێچن (۸۰) هه‌شتا کیلوگرام له گه‌لای توو ئه‌خریته به‌رده‌م ئه‌و کرمانه‌ی که هێشتا ماویانه گه‌وره‌بێن هێلانه چیلکه‌یش هه‌روه‌ک پێشوو بۆ کرمه‌کان دروست ئه‌کری.

* له رۆژی سی و دووه‌مه‌دا، (۳۰) سیی کیلوگرام گه‌لای توو ئه‌خریته به‌رده‌م ئه‌و کرمانه‌ی که هێشتا ماویانه گه‌وره‌بێن.

له دوایی ئه‌م رۆژه‌دا هه‌موو کرمه‌کان خه‌ریکی ئه‌وه ئه‌بن که هه‌ل‌بگه‌رێن به‌سه‌ر چله‌داره‌کاندا نابێ ده‌ستیان لێ بدرێ ئه‌بێ بای ژووره‌که‌یش زوو به‌زوو تازه‌ بکریته‌وه له به‌یانی رۆژی دوایشدا ئه‌و کرمانه‌ی که هێشتا پێوستییان به‌گه‌لا خواردن هه‌یه جیا ئه‌کریته‌وه پاش ئه‌وه گه‌لا توویشیان ئه‌دریتێ تا وایان لێ دێ ده‌ست ئه‌که‌ن به‌هه‌ل‌گه‌ران به‌سه‌ر لق و پۆی چله‌ داره‌کاندا که له‌سه‌ر بانیه‌که‌کان بۆیان کراون به‌هێلانه.

نەخۆشییەکانی کرمی ئاوریشم

کرمەکان لە کاتی ژیا نیاندا تووشی هەندێ نەخۆشی ئەبن و لە خوارەوه، بە کورتی، لەو نەخۆشیانە و هۆی ئەو نەخۆشیانە و چارە کردنیان ئەدوین:

نەخۆشی بېرین:

ئەم نەخۆشییە لە ناو خۆینی پەپوولەدا ئەژی لەویشەوه ئەگاتە ناو هیلکەکه جا لەبەر ئەوه پیتۆستە تۆوی کرمی ئاوریشم لەو شوێنانە بکری کە باوەر بە چاکی و خاوینی تۆوه کە بیان ئەکری.

نەخۆشی سەک چوون:

ئەمە لەووه پەیدا ئەبێ کە کرمەکان گەلاتووی تەر بخۆن جا بۆ ئەمە ی بەرپەستی ئەم نەخۆشییە بکری پیتۆستە گەلاتووی وشک بە کرمەکان بدری.

نەخۆشی موسکار دین:

ئەم نەخۆشییە بە هۆی هەندێ خۆرهوه پەیدا ئەبێ کە لەسەر لاکێ کرمەکه ئەژی کرمەکه کە ئەو نەخۆشییە ی پێ ئەگات لە ماوهی دە رۆژدا ئەمری وردە وردە لەشی وشک هەلەدی رەنگیشی بەرەو بۆری یاخود سووری هەل ئەگەر پێ لەلە سپی لەملا و لەولای لەشیا دەر ئەکەوی، بەمەرجی بایەکه شیبی تەریی هەبێ پیتۆستە ئەو کرمە نەخۆشانە لە ناو بېرین نەوهک نەخۆشییە که تووشی کرمە تەندروستهکانی تریش بێ.

* جۆره خۆرهیهکی رەش لەسەر پیتۆستی کرمە مێچکە مردووهکان کە لە ناو قۆزاخە ی ئاوریشم دان پەیدا ئەبێ و گەشە ئەکات رەنگی ئاوریشمە که تیک ئەدات ئەگەر بێتو قۆزاخەکان باش وشک بکری ئەوه، ئنجا کۆبکری ئەوه و بخری ئەو ناو گەنجینەوه، ئەم بارە^(۱) پوونادات.

کۆکردنەوهی قۆزاخەکان

* لەپاش تێپەر بوونی دە رۆژ بەسەر هەلگەرانێ کرمەکاندا بۆ سەر چل و پۆپە ی لقا دارەکانی هیلانە کە بیان، دەست ئەکری بە کۆکردنەوهی قۆزاخەکان.

* قۆزاخەکان لەسەر پووشە بەرپەیهک هەل ئەخرین و ئەخرینە بەر رۆژ بەلام ئەبێ بە جۆریکی وابێ کە بەسەرپە کدا کە ئەکە نەکرین و رۆژیش هەموویان بگری ئەوه.

* واچاکە قۆزاخەکان لەو ماوهیەدا بلاویکری ئەوه و بخری ئەو بەر رۆژ کە ئەکە ویتە ناوەند کاتی ۱۱ ی بەیانی و کاتی ۲ ی پاش نیوهرۆ وە واتا سێ کات ئەخرینە بەر رۆژ.

* ئەم کارە تا سێ چوار رۆژ دووبارە ئەکری ئەوه تا کرمە گەوره کچەکان کە لە ناو قۆزاخەکاندا بکوژرین.

* جا بۆ ئەمە ی کە بەتەواوەتی بزانی ئەو کرمە گەوره کچانە کوژاون یان نا، بەکێک لە قۆزاخەکان ئەکری ئەوه و ئەپشکری.

* تاکە یەک قوتوو کە گرانیی بریتی بێ لە ۲۵ گرام تۆو، نزیکە ی سبی و پینج هەزار کرم بەرەم ئەهینێ.

تا بەتەواوەتی پەرورده ئەبن نزیکە ی سبی هەزار قۆزاخە یان لێ پەیدا ئەبێ کاتی کە ئەم قۆزاخانە ییش ئەکری ئەوه دەزۆله ئاوریشمیان ئەمەندە لێ پەیدا ئەبێ کە کیشانە بیان ئەگاتە نزیکە ی شەش کیلوگرام.

کردنەوهی قۆزاخەکان

* هەرچی کەلۆپەلی ناسراوی ناوخوایه، ئەوهی لە باردانییە کە قۆزاخانەکان یە کالاکا بکاتەوه چونکە ئەو دەزوانە ی لیبی ئەکری ئەوه، ئەستور دەر ئەچن، نخی بازرگانییە بیان کەم ئەبێ.

* کەلۆپەلی یە کالاکردنەوهی پوخته بۆ قۆزاخەکان بەکار بەهینە (وینە ژمارە: ۵)، تا دەزۆی ریکوپیکی و پەسەندت دەست بکەوی کە بۆ بازرگانی دەست بدات.

* جووتیارەکان، ئەوانە ی کە کرمی ئاوریشم بەختو ئەکەن ئەتوانن لە ناو خۆیاندا ریک بکەون و پیکەوه یە کێک لەم کەلۆپەله بکرن بۆ کەلکی هەموویان یاخود کۆمەلێ هەرەوهز بۆیان ئەکری.

(۱) ئەم بارە: راستتر: ئەم حالەنە، ئەم دیاردەیه.

نامۆزگارىي گىتى

* گەلاتىننى تەرىپى ياخۇد ئاورنگ لىن كەوتوو مەدە بەكرمەكان.

* پىتوبىستە پەنجەرەكانى ژوورى كرم بەختىكردن بەپەردە داپۆشترىن، تا كرمەكان راستەوخۇ نەكەونە بەر رۆژ.

* قۇزاخە لاي خۆت گل مەرەوۋە بۆ ئەمەي كرمى لى بىپوژىتتەوۋە چونكە ئەو بەگران پىتك دى ھۆي ئەمەيش ئەوۋەيە كە باو سەرما و گەرما زوو زوو ئەگۆرىن. پىپا و لەوۋەيش دلتىيا نىيە كە تۆۋەكانى لە نەخۆشى دوورىن. ھەرۋەھا ئەو كرمانەيش كە لە جىتى خۇدا بەرھەم ئەھىترىن كزوللاواز دەرئەچن و زوو تووشى نەخۆشى دىن.

ئەو قۇزاخانەيش كە لەوانە پەيدا ئەبن بچووك دەرئەچن و بەرھەمى ئاورىشمەكەيش بەو پىيە كەم ئەكات.

* ئەبى شوتىنى بەختىكردنى كرمى ئاورىشمەكە و كەلۋپەلى پەرۋەردەكردنى كرمى ئاورىشمەكە، لە پىش دەست پىن كىردن بە پەرۋەردەكردن و لەدوای پەرۋەردەكردنى كرمى ئاورىشمەكە پاك بىكرىنەوۋە ئەمەيش بەم جۆرە ئەبى:

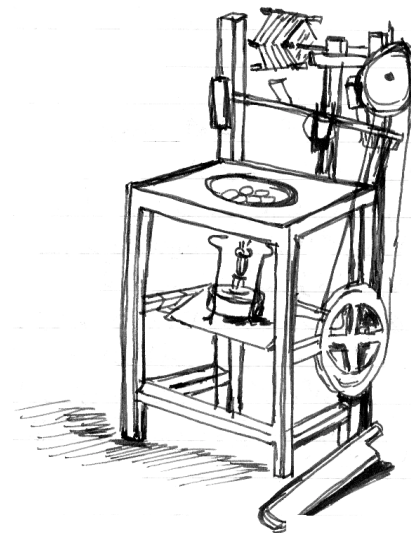
* كەلۋپەلى پەرۋەردەكردنەكە لەناو ئاوتىكى رەواندا تەواو بشۆ.

* ئەم كەلۋپەلەنە بەخەرە بەر رۆژو ووشكىيان بىكەرەوۋە پاش ئەوۋە بىناخەرەناو جىنگاي خۇبان و پەنجەرەكانى ژوورەكەيش دابخە.

* كىلوگرامىك گۆگرد بەخەرە ناو ئاگردانىكەوۋە و بىسوتىنە. لەو كاتەدا پەنجەرە و دەرگانە دابخەن و تا دوو رۆژىش مەيان كەرەوۋە بام ژوورەكە بەو دووكەلە قانگ بدرى دواي ئەو، ژوورەكە بىكەرەوۋە بۆ تازەكردنەوۋە بايەكەي ناوى.

تەواو بوو

۱۹۶۷/۱۰/۷

كەلۋپەلى يەكالاكردنەوۋە قۇزاخەكان بەپوختەيى

فرۆشتنى ئاورىشم

* ئەو ئاورىشمەي ھىناوتەتە بەرھەم بەتەنبا مەببەرە بەردەم بازگان، ئەگىنا بەھەرزان نەبى لىتى ناكړى.

* چاكتىرىن رىگا بۆ فرۆشتنى ئاورىشم ئەوۋەيە كە ھەرچى ئاورىشمىك لە گوندەكەدا ھاتۆتە بەرھەم لە شوتىنكا كۆبىكرىتتەوۋە پىتوبىستە كىشانەي كۆمەلە ئاورىشمى ھەموو كەسكىش بەجىيا بزائرى دواي ئەوۋە ھەموو ئاورىشمەكە بەگەلە ئەفرۆشرى بەو بازگانەي كە چاكتىرىن نرخی پىن ئەدات بەم رەنگە نرخی ئاورىشمەكە گەلىك زۆرتەر ئەبى لەوۋەي كە ھەر جووتىيارە خۆي بەتەنبا ئاورىشمەكەي خۆي بفرۆشى.

واتای خهوهکانت چین؟

نووسینی: ههر بهرت ههسپرو

ئهم نووسراوه

نووسراوی (واتای خهوهکانت چین؟)، که له لایهن زانای ئینگلیز (ههر بهرت ههسپرو) وه، به زمانی ئینگلیزی بلاو کرابوه وه، له گوڤاری (کتابی) دا، که له لایهن (حلمی مراد) وه له شاری (قاهره ی مصر) دا دهرده چوو، له ژماره (۳۸) ی مانگی به خته باران (مایس) ی سالی ۱۹۵۵ دا به کورتکراوی په رچه کرا بوو به عه ره بی، داخه که م دانهی ئینگلیزی به که م دست نه که وت، له بهر ئه وه ناچار بووم له په رچه عه ره بی به که په وه کردم به کوردی.

(ههر بهرت ههسپرو) که به پسپوریک داده نری له (زانستی دهر وون) دا ئهم نووسراوه نایابه ی کردوو به دوو به شه وه: له به شی یه که میدا له (واتای خه و) و (پیشبینی دهر وونی له بابه ت خه و بینینه وه) و (له لیکدانه وه ی خه ودا ته ماشای باری خاوه ن خه و ده کری)، سی بابه تی به لیکۆلینه وه یه کی ته وا وه وه، له شیوه یه کی جوان و رازوه دا پیشان دا وه، له بابه ت بیرو باوه ری جوئی جوئی زانایان و رۆشنییران و وێژوانانی کۆن و تازه وه، که دهر باره ی (خه و بینین) گوتوو یانه وه ک پیشان گایه ک هه موو شتیکی به جوانی و ریکویتیکی دهر خستوو ده وای ئه وه پوخته ی بیرو باوه ری زۆریه ی زانایانی ئهم سهر ده مه یشی دهر باره ی (خه و بینین) دهر بریوه له گه ل بیرو باوه ری خویدا، ههروه ک زانای پسپور (ههر بهرت ههسپرو) پیشانمانی ده دات خه و بینین هه ره له سهره تای ژبان ی مرۆقه وه هه تا ئیسمرۆ هه بووه و هه یه و ده بی، خه ویش یه جگار جوړاوجۆره خه ویش هه یه دیتته دی، خه ویش هه یه نایه ته دی، به لام هه موو ده م خه ویش په یوه ندی به باری ژبان ی خاوه نه که ی و کۆمه لایه تی و ئه و ناوچه یه وه هه یه که خه و بیننه ره که تیییدا ده ژی، جا له بهر ئه وه که خه و لیک دهر دیتته وه پتویسته ئه و جوړه بارانه ره چا و بکری.

له به شی دوو مه ی نووسراوه که دا زانای دهر وونی (ههر بهرت ههسپرو)، له پوخته ی بیرو باوه ری زانایانی دهر وون و سه رنجدان و تاقیکردنه وه و، لیکۆلینه وه کانی خو ی (فه ره نه گۆک) یکی دانا وه بو لیکدانه وه ی ئه و خه وانه ی ده یان بینین، به لام ههروه کو له سهره وه پیشانم دا، ئامۆژگاریشی کردووین که ده بی ته ماشای باری خاوه ن خه وه که بکری،

ئنجا بریاری لیکدانه وه ی خه وه که بدری، که ئایا بو خاوه ن خه و موژده ی خو شی پتویه، یان چاوترساندنیکه بو خاوه ن خه و که ده بی له دوارۆژی خویدا ناگای له خو ی بی هه له نکات، یاخود ئه و که موکورتییبه ی هه یه تی هه ره له ئیستاره چاره ی بکات، تا تووشی دهر دیسه ری و ناخو شی نه یه ت.

له راستیدا (خه و بینین) له هه ندیک کاتدا، یاخود بو هه ندیک کهس، بایه خ و گرنگییه کی گه وه ی هه یه، له میژوودا خه و ی وا بینراوه و هاتوویشه ته دی که به جاریک ره وتی میژووی گوړیوه، له (قورئانی پیروژ) یشدا ئهم راستییبه خودای پاک ی بی هاوتا پشتی ده گری، بو وینه ئه و خه وه ی (یوسف) پیغه مبه ره بو (یعقوب) ی باوکی گپراپه وه و، باوکی بو ی لیکداپه وه و، ئامۆژگاریشی کرد که بو که سی نه گپرتته وه، ته نانه ت بو براکانی خو شی، نه وه ک داوکی بو بنینه وه، به ته واوه تی ها ته دی، ههروه ها خه وه که ی فیرعه ون که کهس نه ی توانی بو ی لیک بداته وه (یوسف پیغه مبه ره) نه بی، به ته واوه تی ها ته دی.

فیرعه ونیکی تریش که پاش ئه وه به چهند سه د سال بوو خه ویتیکی دی مندالیک له ناو جووله که کانی ژیر ده ستیدا په یدا ده بی، خو ی و ته خت و تاراجی تیک ده دات و له ناوی ده بات، به ته واوه تی له سه ره دهستی (موسا پیغه مبه ره) دا ها ته دی. ههروه ک روویداوه پیغه مبه ره کان زۆریه ی سهروه کانیان له ریگای (خه و بینینه وه)، یاخود (زینده خه وه وه) له لایهن خودا وه پی به خشراوه.

به کورتی (خه و بینین) بو پیای دلیاک و کرده وه چاک و، ره وشت و خو و، جوان، ده بیته رابه ره، یان موژده ی سه ره که وتن و کامه رانی و ته ندروستی و خوشگوزه رانی ده داتی، یان وریای ده کاته وه که خو ی له هه له بیاریزی، یاخود ئه و هه له یه ی کردویتی چاره سه ری بکات. منیش ئه و نووسراوه که پیشکه ش به خوینده واران ی به ریزی کورد ده که م. هیوادارم که لک و خو شی لی بینن.

شاکر فه تاح

(خاوه نی پرۆژه ی خوینده واری کورد)

سلیمانی - ۱۹۶۷/۶/۲۵

واتای خه و چیه؟

له بابته خه و بینینه و بیروباوهر زوره و له به کتیش زور جیوازن، به لای نه وانه و که یه جگار باوهریان به خه و هیه، خه و بریتیه له جوره سرووش (وحي: الهام) یک، و اتا نیازی که و خودا دهیخاته دلی پیاووه تا به جورتیکی دیاردیکراو بجوولیتته و، یا خود به هیوای موژدهی دواروژتیکی خوی بی، یان خوی له هندی کرده و یان شت بیاریزی.

به لای نه وانه یسه و که خه و به بابته تیکی هیچوپوچ داده نین، خه و بریتیه له نه نجامتیکی زورخوری و پرپوونی سک له خوارده منی!...

خه و نه منده زوره له ژماره نایهت، هندی یک له و خه وانه بینراوه و گپراو ته و یا خود له بیبر چوته و، هندی کیشییان دراو ته بهر گالته و پیکه نین، یا خود که سانی هینا و ته گریان، خه و و اه بووه به سرووشیکی راسته قینه دانراوه. هی و ایش هه بووه به گالتهی مندالان دانراوه، یا خود به رامبه به هه خه و یک چاکگو و به دگو، ریزگر و ریزنه گر، باوهر پیکه و باوهر پیکه به هه بووه و هیه.

نه ونده هیه، هه له په ایدابوونی جیهانه و تا نیمرۆ، خه و کاری خوی کردوته مرۆف... خه و و اهیه دلی پیاو پر له هیوا دهکات. خه و و ایش هیه دلی پیاو پر له مه ترسی دهکات. گه لیک که سی و اه بووه، به هوی خه و دهستی داو ته پیشکه و تن و سهر که و تن، یا خود به هوی خه و کانی تریه و نیاز چووه ته دلپیه و و که و توه ته سهر دانانی به ره می و یژه یی و پر هونه ری هه ره ناوازه و نایاب، هه له سهرده می (هومیرو س) و هه تا دهگاته سهرده می (فرۆید) لاپه ره کانی و یژه، چ به هونراوه بوون، چ به په خشان، به زوری پرپوون له خه و... و شهی (خه و) و نه و وشانه ییش که له و شهی خه و دروست کراون، له گه لیک جیگای روودا و روونه داو دا به کاره یینراون، به لام نه و واتایه ی که له م بابته دا به کاری نیمه دی نه و هیه که (خه و) و اناوه که بریتیه له کومه له یه که یا خود له ریزه بیریک، باوهر یک، و یینه یه که، تاسه و ته زوو یه که، دهنگیک، دل داخوریانیک، دل بزووتنیک، که له کاتی نوستنماندا دین به می شکماندا. سهرنجدان و لیکولینه و و تاقیکردنه و هی زاناکان نه و هه مان بو درده خه که هه مو که سی که خه و ده بینتی، و نه بی خه و هه رچند که سیکی دیاردیکراو بیبینن، یا خود له ری و شویتنیک دیاردیکراو دا بیبیری، له راستیدا خه و، هه مو که سه ده بینتی، له هه مو باریکیشدا ده بینتی، نه مه هه له سهرده می کونه و و اه بووه تا نیمرۆ!...

تیکرا نیمه له و کاته دا خه و ده بینن که نوستوین، رهنکه چا و نه دازه کانی خه و که له بیبر خاوهن خه و که بچنه و، یا خود بگوررین، چونکه باوهر به بیرو و هری خاوهن خه و که ناکریت، هه روه ها له بابته ماوهی خه و که یسه و بیرو باوهر جیوازن. به لام باوهری و اهیه که زوره ی کاره ساته کان له چند تاویکی زور که مدا، زور کورتدا، به می شکی نوستوه که دا گوزهر دهکن، و اتا له وردیله (دهقیقه) یه که زور که متریان پی دهچی، نه مه ییش به هیچ کلوجیک له گه ل ماوهی پیوستی روودانی راسته قینه ی نه و کاره ساتانه دا به راورد ناکری!... هه رچی (بابته) ی خه و یسه، هه روه که هوشی مرۆف له کاتی هوشیاریدا بیبر له هه مو و شتیک دهکاته و، هه روه ها له کاتی خه و بینن و نوستنیشدا بیبر له هه مو و شتیک دهکاته و.

جا له بهر نه و خه و بینن ناچیتته ژیر چنگی نه و سنوورانه و که له ژبانی روژانه ماندا پیبانه و راهاتوین، سا هه ر له بهر نه م هویه که جاری و اهیه خه و بیننه کان ناسایی دهبن، و هک ژبانی روژانه ی خومان جاری و ایش هیه سهیر و سهرسوهرینه ر و له و نه ندیشانه دهبن که هه رگیز له ژبانی روژانه ماندا نایان بینن. له راستیدا خه و بینن بی نه دازه یه هیچ کاره ساتیک به گران نازان بیه و میتنی!...

له لایه کی تریشه و، خه وانی و اهه ن دلی پیاو تهنگ دهکن، خه وانی و ایش هه ن دلی پیاو خوش دهکن، هه روه ها خه و جوان هیه و خه و ناشیرین و خه و پرپوچ هیه و خه و به نرخ، خه و سه ریلدانه هیه و خه و ناپه سند و په ست... هه رچی خه و له هه مو بابته تیکه و ده و، له سه ره و تا خواره و.

پیشینی دهروونی له بابته خه و بینینه و

نه و پرسه ییش که هه مو و ده ده کرۆ نه و هیه: نایا خه و که کان دینه دی؟ نایا کاتی هه لبرژیراوی و اهیه، که ناواته کانی خاوهن خه و که ی تیدا بیتته دی؟. هه رچنده (هوراس) ی بوژ گوتوویه تی خه و کانی پاش (نیوه شه و) دینه دی... هه رچنده (توقید) ی بوژ گوتوویه تی نه و خه وانه راست دینه دی که له پیش (به ره به یان) دا ده یان بینن... به لام (زانست) له م بابته و به ره رچیان ده داته و. لیکولینه و و لیکدانه و هیه خه و ییش له شپوهیه کی (زانست) یدا له گه ل ناوردنی (سیگموند فرۆید) ی پزیشکی نه مه سه پیدا بیبر ده که ونه و، نه م پزیشکه به (باوک) ی (زانستی شیکردنه و دی دهروون) دانراوه. (فرۆید) بایه خه و به و به ره ره کانی و به ره نگارییه داوه که له ناوند (به شی وریای هوشی مرۆف) و (به شی وریا نه بووی هوشی مرۆف) دا په پیدا دهبن، له نه نجامی خه ریکبوونیدا به وده و،

که و ته سهر ئه و باوه رهی که هۆشی وریا، ده یه وئ به جوړتیکی واکار بکات، یاخود به جوړتیکی واکار دکات که بتوانی له گه ل نه اندازه کانی ره وشت و خو و چپژ که (ذوق) و هه لسان و دانیشتنی ناو کومه لایه تی پیشکه و توودا به رپوه بچن. هه رچی هۆشی ناوریاییشه خه بات بو ئه وه دکات که رپگه یه ک بدوژبته وه بو ئاره زووه سروشتیه کان، تا خو یان دامرکینه وه. ئه م ئاره زووه سروشتیه یانه ییش شارستانی نین، ئیمه ییش به هۆی پال پیوه نانی کومه لایه تیسه وه، به هۆی پیگه یانندن و په روه رده کردمانه وه ناچار ده بین ئه و ئاره زووانه بشارینه وه، بچ دهنگیان بکه یین زه پروزه نگیان به سه ردا بنوینین، تا به هۆی ئه وانه وه تووشی گه پروگتیچهل و شه روشور نه بین له گه ل ئه م و ئه و کومه لایه تییدا جا له بهر ئه وه ی ماوه ناده بین به و ئاره زووانه مان که دامرکیتته وه، که تیر بین، که بکه ونه سه ره و ته وه، ئه وانه ده که ونه ناو (هۆشی ناوه وه) یاخود (هۆشی ناوری) وه، له ئیمه وایه که ئه و ئاره زووانه تا سه ر له بهر چونه ته وه، به للام له راستیدا له بهر ناچنه وه، هه روا له ژیره وه خو یان مات داوه، چاوه روانی هه لیکن هه لکه وئ و بیته ده روه .

جا (فرۆید) که له لیکولینه وه کانی خو یی ده بیته وه، ده چیتته وه سه ر ئه و باوه رپه که ئه و (ئاره زووانه) له شپوه ی (خه و بینین) دا خو یان ده رده خه ن!.

له لیکدانه وه ی خه ودا ته ماشای باری خاوه ن خه و ده کړی

له و بابه ته گرنگانه ی که له لیکدانه وه زانسته یه کانی ناو ئه م نووسراوه دا سه رنج را ده کیشی ئه وه یه که چه ند خه ویک پیکه وه، یه ک لیکدانه وه یان هه یه . هه ندی لیکدانه وه ی خه ویش هه یه که لیکدانه وه کانی تر ته واکار دکات، ته نانه ت هه ندی لیکدانه وه ییش هه یه که هه ندی جار پیچه وانه دیتته پیش چاوی مرؤش. هه روه ها هه ندی خه ویش هه یه که بریتیه له جزه ئه ندیشه یه ک، یاخود جزه وریته یه ک! هه روه ها ئه مه ییش دیتته به رچا و که هه رچه ند بو خاوه ن خه و ده گونجی که به خه وه خو شه کانی خو یی دللی بکریتته وه و پییان دلنیا بی، به للام نابی له خه وه ناخو شه کانی خو یی دللی ته نگ بی، چونکه ده ستور وایه که زوریه ی خه وه کان به پیچه وانه ی خو یانه وه لیک ده درینه وه کاتی که خاوه ن خه و ئه م لیکدانه وه ی له خواره وه نووسراون، بو خه وه کانی خو یی به کار ده هینن، پیوسته ته ماشای باری ژبانی خویشی بکات، هه روه ها لیکدانه وه کانی تایه تی خویشی بخاته کار، چونکه هه ندی ناوه رۆک و، ورده بابه تی دووردریژ هه ن، خاوه ن خه و خو یی نه بی که س نازانی چین، پیوسته ئه مانه ییش له کاتی لیکدانه وه ی خه وه که دا بخرینه

به رچا و، و له خواره وه له شپوه ی فه ره هه نگو کیتکدا ئه و خه وانه ی که زور باون له نا و هه مواندا، له گه ل لیکدانه وه کانیان ده خه ینه به رچا و، ئه مانه له سه ر بنچینه کانی زانسته و تاقیکردنه وه کانی پرو دا و دامه زراون.

ئه لف

(ئه لومنیوم): ئه گه ر که وچک و کپرد و چنگال و ئامانی ئه لومنیوم له نا و چیتته خانه دا بینرا، ئه وه نیشانه ی موژده یه که که کامه رانی خیزانی به ده مه وه یه .

(ئیش): ژانه سه ر نیشانه ی ئه وه یه که کاروباری رۆژانه و تایه تی خو ت ده شاریتته وه . ژانی ددان واتای ئه وه یه که نامه یه کی خو شت بو دی. ژانی گویش نیشانه ی ئه وه یه که موژده ی سه رکه وتنی پرۆژه یه کی خو ت وهرده گریته که له وه پیش به ته نگییه وه نه بویت.

(ئه سپ): سواریوونی ئه سپ واتای ئه وه یه که ده گه یته پایه یه کی کومه لایه تی سه رکه و تروانه، ئه گه ر نالی ئه سپه که ت ده کوتایه وه، ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که ژینیتی پر کامه رانی دووردریژ به سه ر ده به یته، ئالیکی دانیش به ئه سپ ئه وه ده گه ییتن که له ماوه ی سالیکیا بریاریکت بو ده رده چی که به که لکی فرمانه که ت دیت، ئه گه ر ئه سپه که یشت لی ون بی، ئه وه و ده گه یینیت که فرمانه که ت له م شوینه وه ده گویننه وه بو شوینیتی تر.

(ئه سپه ئاسنینه): بینینی ئه سپه ئاسنینه واتای ئه وه یه که گیروگرفته که ت چاره ناکری تا چه ند هه لیه که نه که یته، ئه گه ر به سواری ئه سپه ئاسنینه ییش سه رکه و تیت به سه ر گردیکدا، ئه وه واتای ئه وه یه که به سه ر گیروگرفته کانی فرمان و خیزانته سه ر ده که ویت، ئه گه ر به سواری ئه سپه ئاسنینه هاتیتته خواره وه، ئه وه واتای ئه وه یه که ده نگواسی وات دیتته به رگو ی که دلته پیی ته نگ بی.

(ئوتومویلی): ئه گه ر خه وت وای بیی که ئوتومویلیکی لی ده خو ریت، ئه وه واتای ئه وه یه که تو به ره و گوزدرانیکی خو ش ده رۆیت، به للام ئه گه ر ئوتومویلی کریت به کری گرت، ئه وه و ده گه یینن که کوچتیکی دووردریژت دیتته بهر، هه ندی ماندوو ده بیته، به للام ئه گه ر ئوتومویلی کریت لی خو ری ئه وه واتای ئه وه یه که پایه یه کی گرنگت ده ست ده که وئ، که به هۆی ئه و پایه یه وه ژینیکت ده ست ده که وئ جوانی و سامانی هه یه!....

(ئاله تی ره ش): ئه مه نیشانه ی ئه وه یه که جه ره زه یی ده نوینیت له دلداریدا و، له دلداریه که یشتدا سه رده که ویت.

(ئاگر): دانیشتن به لای ئاگره وه نیشانه ی ئه وه یه که له ژبانی خیزانیتدا به دلنیا بییه وه

دهژیت، ناگر هه لگیرساندنیش نیشانهی ئه وهیه که ناکوکییه که ههیه له ناودا و به زووی لادهچی. کوژاندنه وهی ناگریش نیشانهی ئه وهیه که له کاریکی گران و سهختدا ده بیت، به لام تیبیدا سهرده که ویت.

ب

(برنج): خواردنی برنج له خه ودا ئه وه ده گه بیینی که پیوسته بچیتته لای پزیشک بۆ پاراستنی ته ندروستیت.

(به ره): ئه گهر له خه ودا گه سکت له به ره دا یاخود له قالیه ک، ئه وه واتای ئه وهیه که ژنه یینان و ژینیکی پر کامه رانیت ده ست ده که وئ، پاککردنه وهی به ره پش له توژ به ته کاندن، موژدهی سه رکه وتنی پیوهیه، به مه رجی له و ته کاندنه دا خۆت ماندوو کرد بی.

(بیر): ئه گهر که وتبوو یته بنی بیریکه وه، ئه وه نیشانهی ئه وهیه که توشی گیروگرفتییکی وا ده بیت که بۆت چاره نا کرئ، خستنه خواره وهی سه تلش بۆ ناو بیر وا ده گه بیینی که بانگت ده که ن، که له سه ره هندی کرده وهی خۆت بکه یته وه له فرمانه که تدا، ناو ده ره یینانیش له بیر واتای ئه وهیه که به و زووانه سه رکه وتنیکی وا سه رده که ویت که له وه پش به میشتکدا نه هاتوه.

(به فر): بینینی په له به فری گه و ره موژدهی ئه وه ده دات که له نا کاو چاره ی گیروگرفتییکی ناخۆش ده وژیتته وه. به کاره یینانی به فریش ئه وه ده گه بیینی که به و زووانه گوژانیکت به سه ردا دئ، بۆ تو به که لک ده بی. ئه گهر به فر که وتبووه سه ر سه رت، ئه وه موژدهی ئه وهیه که به رز ده کرتیته وه. بینینی ئه وانه پش که به فره خلیسکی ده که ن، ئه وه ده گه بیینی که سه رۆکه کانت له سه ر چاره کردنی گیروگرفتییکی که کردو ته چه ندو چونت له گه ل ده که ن. بینینی به فر له رتگادا واتای ئه وهیه که له پاش چه ندو چونتیکی زۆر ده چیتته سه ر فرمانییکی تازه، که سه رکه وتنی بۆ خۆت تیدا یه. ئه گهر له سه ر په له به فرییکی ته نک به فره خلیسکی کرد، ئه وه وا ده گه بیینی که کار و فرمانه که ی تو، توانج و پلاری تیده گیری. ئه گهر به فرت دی له ناو په رداخدا ئه وه نیشانهی ئه وهیه که له گره ویکدا سه رده که ویت. به فری تو او ویش واتای ئه وهیه که له پرۆژه یه کی هیچووچدا ره نجت به با ده چی. خواردنی به سته نییش واتای ئه وهیه که له دلداریه که تدا سه رده که ویت. کرینی به سته نییش واتا که ی ئه وهیه که له کاروباره سامانییه کانتدا باش بۆی چوویت. فرۆشتنی به سته نییش واتای ئه وهیه که له ماوه ی سالیکیدا پایه ت به رز ده کرتیته وه.

(به ندیخانه): ئه گهر له خه ودا خرابوو یته به ندیخانه وه، ئه وه وا ده گه بیینی که تو ئه وه نده له فرمانه که تدا سه رده که ویت، که سانی تر ریزت لی ده گرن و پاداشت ده ده نه وه. ئه گهر خۆشه ویسته کانی خۆت له ناو به ندیخانه دا دی، واتای ئه وهیه که هه ندی که س هه ن ده یانه وئ ئه وانه نازار بده ن.

بینینی به ندییه کانیس له کاتی فرمانکردنا نیشانه یه کی باش نییه.

(بیابان): ئه گهر خۆت و خۆشه ویسته که ی خۆت دی به ته نیا له ناو بیاباندا بوون، ئه مه نیشانه ی ئه وهیه که له ژبان تاندا به خۆشییه وه راده بویرن.

(به ربه ره کانی): ئه گهر خۆت دی له خه ودا به ربه ره کانی له سه ر ژنه که ت، یاخود دۆسته که ت ده که ی، واتا ناتهوئ که سی بیگانه خۆی لییان هه لبسوئ، ئه مه ئه وه ده گه بیینی که تو به راستی خۆشه ویستیت لای هه مووان. به لام ئه گهر دیت که سانی تر به ربه ره کانیته له سه ر ده که ن، ئه مه ئه وه ده گه بیینی که له ژبانی کوومه لایه تیتدا زۆر سه رده که ویت.

(به په تدا کردن): خه و بینین به هه موو جوړه کوشتنی که وه به پیچه وانه لیک ده دریتته وه. واتا به ته مه ن درژی و کامه رانی و پایه به رزییه وه لیک ده دریتته وه.

پ

(پۆسته): موژده ی پیوهیه بۆ ناو بانگ ده رکردن و، به خت یاربوون و، سه رکه وتنی ناو کوومه لایه تیت.

(پیتلاو): کرینی پیتلاو نیشانه ی ئه وهیه که ته مه نت درتژ ده بی و ته ندروست ده بیت. له پی کردنی جووته پیتلاویکی کۆن نیشانه ی ئه وهیه که له سه ر کاریکی سه ره رزانه پاداشت ده دریتته وه. له پی کردنی جووته پیتلاویکی تازه پش ئه وه ده گه بیینی که به سه ر ئه وانه دا سه رده که ویت که به ربه ره کانیته له گه ل ده که ن. بینینی پیتلاو دروستکه رانیش واتا که ی ئه وهیه که له کار و فرمان و له ژبان تدا یه جگار سه رده که ویت. پی پیخا ووسیش واتای ئه وهیه که دۆسته کانت ده گوړیت.

(پیکه نین): پیکه نین نیشانه ی ئه وهیه که به درتژیای ته مه نت به خت یار ده بی. به لام ئه گهر وات دی له خه ودا که که سانی تر ده هینیته پیکه نین، ئه مه وا ده گه بیینی که سامانه که ی خۆت ده خه یته گهر و، سوودت ده ست ده که وئ.

(پزیشکایه تی): ئه گهر له خه ودا سه رت له پزیشکیکی دا، موژده ت لی بی که

دهرامه ته که ت زۆرتري لى دى. ئەگەر بوو بوويت به پزىشک له وه دلنيا به که هاوړيکانت دلسوژن بو. بانگکردنى پزىشکيش به ته له فون نيشانهى نه وه به که له ناو کومه لايه تيدا سرکه و تنيکي گه ورته دست ده که وى. چوونه لاي پزىشکي ددانش نه وه ده گه ييني که له تافى پيربتدا ده بيته خاوهن سره وت و به ناسووده يي ده ژيت. کريني دهرمان، يا خود خوارنده وهى دهرمانيش واتاي نه وه به که ناچار ده بيت په نا بهر بته بهر پزىشک.

(پشتى که شتبي): بينيني پشتى که شتبي موژده ي به خت يار يي تيدا به له گه شتکردن و ته ندروستى و دهرامه ت و ژيانى ژن و ميترديدا.
(پاچ): نه و پاچه ي نو که که ي تير کرا بي نيشانهى سرکه و تنه له ژياندا، نيشانهى کامه رانييه.

(پير): بينيني پير يا خود پياوچاک نيشانهى نه وه به که ژيانىکي ناسووده و بي وه بيت دست ده که وى.

(پينووسى مز): بينيني پينووسى مز (قهلم فهره نگیي) نيشانهى نه وه به که له توله ي کرده وه به که چاکي پيشووتدا که کردو ته پاره به که زورت دست ده که وى.

(پاره خانه): ئەگەر له خه ودا بينيت که له ناو پاره خانه (بانق) به کدايت، نه وه واتاي نه وه به که ده که و بته ته نگانه وه.

ت

(تيشکى X): بينيني وينه به که به تيشکى ئيکس گيرا بي، واتاي نه وه به که له کهينه وه به ينه به کدا گيروگرفتت تووش دبيت. نه وه نده هه به چاره ي بو ده دوزر بته وه.

(تووتن): ئەگەر له خه ودا به کيک بينيت جگهره ده کيشى، نه وه نيشانهى نه وه به که دلشکا و بيه که چاره ده کرى و، له ناو دا نامي ني. به لام ئەگەر خوت جگهره بکيشيت، له وه دلنيا به که ژيانى خيزانيت رپکوي پيک ده بي. له کاروبار يشتدا سرده که وى. جگهره داگيرساندن، يا خود تووتنى لول دراو داگيرساندن واتاکه ي نه وه به که کار و فرمانه که ت فراوانى لى دى. جگهره يا خود سيگار کوژاندنه و هيش واتاکه ي نه وه به که به شپک له ژيانت ته واو ده بي، بو نه مه ي به شپکي باشتري دست بي بکه يت.

(ته له فون): قسه کردن به ته له فون واتاي نه وه به که به کيک هه به و ده وه ي به بو نه ي کهينه وه به ينه به که گرنه وه قسه ت له گه لدا بکات. به لام ته لگراف نيشانهى نه وه به که له دوستيکته وه ه ندى دنگوباس و هرده گريت، که ده ميک بووه دنگي نه بووه.

(ته نس): يارى (ته نس) کردن له خه ودا نيشانهى ناوبانگ ده رکردن و نزيکبوونه وه به له هه ر دوو ره گه ز. يارى برده وه واتاي نه وه به که له کار و فرمانه که يدا سرده که وى. يارى دوزاندنيش واتاي نه وه به که له دلدار بيه که يدا سرده که وى.

(توله سه ندنه وه): ئەگەر خوت دى له خه ودا توله له که سيکي تر ده سي نيته وه نه مه نيشانهى نه وه به که له کاروبار تدا و له په يوه ندى تاييه تى خوتدا به خت يار نابى. به لام ئەگەر خوت دى له پيناوى توله سه ندنه وه ي که سيکي تر دا له ناو ده چيت. موژده ت لى بي که کاروبار ت به ره و چاکي ده روا ت. ئەگەر ده سه لاتيشت هه بوو توله بکه يته وه، به لام نه تو يست توله بکه يته وه، نه وه واتاي نه وه به که گيروگرفت يک ت له به ردا به و به سه ري دا زال ده بيت.

(ته ختى نوستن): بينيني چه ند ته ختيکي نوستن له خه ودا، نيشانهى نه وه به که له کاروباره که تدا سرده که وى. موژده ي نه وه يشى تيدا به بو نافرته که به پياويکي خاوهن کاروبارى سرکه و توو شوو ده کات. کريني ته ختى نوستن نيشانهى کامه رانى خيزان ييه. پيخه ف ته خت کردنيش واتاي نه وه به که له ژيانى ژن و ميترديدا سرده که وى. نوستن يش له ناو ته ختيکي تازه دا نه وه ده به خشى که له ما وه به که که مدا گوړرانيکي کو تو پر له ژيانتدا روو ده دات. له ته خت که و تنه خوار وه و هيش نه وه ده به خشى که له لايه ن سر و که که ته وه قسه ي ناخوش ده بيه يت. دا که و تن يا خود داشکانى ته ختى نوستن يش نه وه ده گه ييني که نا کوک بيه که خيزانى روو ده دات. بينيني ته ختى نوستنى مندال يش نيشانهى سرکه و تنه له ژيانى روژانه دا. ئەگەر له ناو بيشکه که دا دوو مندالى وای تيدا بوو که پيکه وه له دا يک بوو بن، نه وه نيشانهى نه وه به که کامه رانى ژن و ميترديت دست ده که وى. ئەگەر بيشکه که هيج که سي تيدا نه بوو، نه وه نيشانهى نه وه به که خودا مندال يک ت ده داتنى تا بل يى ته ندروست ده بي.

(تارمايى): خه و بينن به تارمايى که سانى تره وه موژده ي خوشى پتوه به. بينيني تارمايى که سيک واتاي نه وه به که دنگوباسى خوش ده بيه يت. ئەگەر له تارماييه که ت بيست قسه ده کات واتاي نه وه به که له رووى سامان په يدا کردنه وه به ره و چاکي ده چيت. ئەگەر تارمايى که سه که به ده مه ته وه، زه رده خه نه ي کرد، نه وه واتاي نه وه به که ته مه نت دريژ ده بي.

(ته مومژ): ته مومژ واتاي نه وه به که کاروباره که ت به جوړيکي وا هه لده سووړى، که پياو لى دلنيا نييه. که واته پتويسته و ربا ي خوت بيت، خوت له کارى خراب بيار يزي ت!

(چارپان): ئەگەر لە خەودا جارەکانی ناو رۆژنامەکان بخوینیتەوه، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که دەبێ تیبیکۆشیت باری ژیانى خۆت چاکتر لى بکهیت. وەرآمدانەوهى جارپیش موزدەى بەرزبونەوهى تیدایه. که خۆت جارپیک بلاو بکهیتەوه واتای ئەوهیە کاروبارەکەت فراوانتر لى دەکەیت. کارکردنیش لە جارپاندا واتای ئەوهیە که کار و فرمانەکەت دەگۆرێ. بەهۆى ئەوهیەشەوه دەسلالتى بەرەبرەکانیکەرەکانت کەم دەبیتەوه. خویندەنەوهى جارەکانى سەرەپتگایش نیشانەى ئەوهیە که دوور دەکەویتەوه بۆ جیگایه کى تر.

(جوان): ئەگەر کچه که خۆى وا بینى لە خەودا که بۆتە دلکیشکەرى کۆمەلایه تى یاخود گولێ کۆمەلان، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که زۆر کەس دین بۆ ماره کردنى^(۱). لەبەر ئەوه نایى پەلە بکات لە هەلبژاردنى مێردى دواڕۆژى خۆیدا. ئەگەر پیاویش کچیکى جوانى لە خەودا بینى و حەزى لى کرد، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که بەدلێى خۆى ژنیکی باش دەهینى و پیتیشیهوه کامەران دەبێ.

(جالجالۆکه): بینینى جالجالۆکه لە خەودا ئەوه دەگەیتى که پتیبوسته وربای خۆت بیت، لەو مانگەدا که تیبیدایت، نە بچیت بۆ گەشت، نە دەست بکهیت بەدەرآمەت پتیکەوه نان.

(جەنگەل): ئەگەر لە خەودا خۆت بینى بەتەنیا بەناو جەنگەلێکدا دەپۆیت، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که تۆ هەموودەم خاوەن تەندروستى و دەرآمەتى چاک دەبیت. بەلام ئەگەر هاوپیەکت لەگەڵدا بوو، ئەوه موزدەى ئەوهیە که بەم زووانە ژن دەهینیت.

(چا): چاخواردنەوه موزدەى ئەوه دەدات که لە کار و فرمان و ناومالدا بەختیار دەبیت. چا تیبکردنیش بۆ میوان نیشانەى ئەوهیە که بەم زووانە دەنگویاسى خۆشت بۆ دى. ئەگەر لە پیالەکەیش چایه که رژا، واتاکەى ئەوهیە که هەر رتوشوتینیکت داناوه بۆ بەرهمهتینانى پرۆژەکانت سەر ناگرێ.

(چنێن): ئەگەر دیت لە خەودا بەدەستى خۆت، لەسەر سیپالێک چنێن دەکەیت، یاخود کەسیکی تر چنێن دەکات، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که دەنگویاسى خۆشت بۆ دى، بەلام لە شتیهیه کى پچر پچر و ماوهیه کى دووردریژدا پیتندەگەن.

(۱) راستتر: دین بۆ خوازینى، داخوازی.

(حوشتر): ئەگەر چاوت بەحوشترپک بکهویت لە بیاباندا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که تۆ هەرگیز تووشى ئەرک و ئازار و دلتهنگى ناییت. ئەگەر حوشترت چاوت پتیکەوت بەسترا بووهوه، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که کۆچیکت دپتە بەر و سامانت دەست دەکەویت.

(خیزان): بینینى خیزان لە خەودا نیشانەى تەندروستى و کامەرانى و پتیکوپتیکى ناو خیزانە. ئەگەر باوکى خۆت دى لە خەودا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که باری کار و فرمانت روو لە چاکى دەکات. ئەگەر دایکى خۆت بینى، ئەوه موزدەى ئەوهیە که لە کۆرى هونەرماندى و کۆمەلایه تیدا سەردەکەویت. ئەگەر هەردووکیانت پتیکەوه دى ئەوه واتای ئەوهیە که هەر سەردەکەویت و کاروبارت سەر دەگریت.

(خۆشهویستى): خەو بینین بەدلداریبهوه، یان بەخۆشهویستیبهوه نیشانەى ئەوهیە که ئەو هاوپیانەى لەگەڵتدان چاکەى تۆیان دەوێ. خەو بینینیش بەسەر نەگرتنى دلداریبهوه واتای ئەوهیە که لە کاتى هۆشیاریتدا خاوەن هیوا دەبیت. تیبکۆشین بۆ خواستنى یار نیشانەى سەرکەوتنە لە دلدارى و کامەرانیدا. خەو بینینیش بەدەزگیرانبهوه واتای ئەوهیە که لە ماوهى سالتیکدا دەزگیرانبهوه راستەقینهکەت سەردەگریت.

(خەنجەر): بینینى خەنجەر بەدەست یهکیکی ترهوه واتای ئەوهیە که باری ئابووریت بەرهو خراپى دەروات. بینینى خەنجەرىش لەسەر زهوى واتای ئەوهیە که هەندى کەس هەن دەیانەوێ زیانت پى بگهیتن. بەلام ئەگەر خەنجەرەکه بەدەست خۆتەوه بوو، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که بەهۆى زیرەکی و وریایى خۆتەوه دەتوانیت هەل دەست خۆت بخەیت و پۆریش بۆ کەلکی خۆت وەرپسوریت. ئەگەر خەنجەرەکه لە کالاندا بوو ئەوه نیشانەى ئەوهیە که هەندى دەنگویاسى خۆش بۆ خۆشهویستیکت دەبیت.

(خویندن): ئەگەر دیت لە خەوتدا وانات پى دەخوینن، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که لە هەموو کارپتکتدا سەر دەکەویت. ئەوهندەى دل بەدیتە واناکە ئەوهندە سەردەکەویت. خەو بینین بەوهوه که بوویتە شاگردیکى زانکۆ نیشانەى ئەوهیە که لە ژیانى رۆژانەتدا زوو سەردەکەویت. بەلام دەبێ هەندى خەباتى بۆ بکهیت. ئەگەر بوویتە شاگردیکى هاودەستەى زانکۆبى لەناو رەگەزەکەى تردا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که لە ماوهى سالتیکدا ژن دەهینیت. بەلام ئەگەر هاودەستەکەى تۆ هەر لە رەگەزى خۆت بوو، ئەوه نیشانەى ئەوهیە

که له گهڼ ھاوکارۍ کې خوږتا د ډوسټايه تيبه کې به هيڅ ده گريت. بينينی خوږندنګا و زانکوښ له خه ودا نيشانه ی ئه وديه که هه ندي به سهرهاتي ناکاوت به سهردا ديت، که به هوی ئه وانه وه که سايه تيت قال و پوخته ده بی. خو ئه گهر خوږت له خه ودا بينی بوويت به ماموستا ئه وه موژده ی ئه وديه که پايت بهرز ده بيته وه.

د

(داهينان): ئه گهر خه ووت دی خه ریکی داهينانی شتيک بوويت، ئه مه واتای ئه وديه، که ده بی وربای خوږت بيت، ئه و پرژانه ی ته و او نه بوون لای که س ناشکرايان نه که يت. (دیل): ئه گهر خه ووت دی کراويت به ديل، ئه مه موژده ی ئه وديه که توشی جهره زه بيبه کی دلداری ده بيت و له ناو کومه لی ثافره تاندا کارت سر ده گری. به لام ئه گهر خوږت يه کيکت کرد به ديل، ئه مه واتای ئه وديه که هه رچی دلټ ده ويئ دستت ده که ويئ. (دهرگا): دهرگای کراوه ئه وه ده گه بينی که پتويسته وربا بيت هه لت له دست دهرنه چي. دهرگای داخراویش ئه وه ده گه بينی که له هه ل دستکه ووتندا سه رناکه ویت. دهرگای سوورخوږيش و اتاکه ی ئه وديه که تو هيچ نامانجیکت نيبه و له خوږته وه دهرؤيت به رپيگادا. (دلنياکردن): ئه گهر له خه ووتدا به لپن نامه به کت گری دا، ئه وه موژده ی ئه وديه که له باره ی ئابووربیه وه روو ده که بته چاکي. ئه گهر له خه وده که تدا سه ربه رهی دلنياکردنه که ت لی ون بوو بو، ئه وه نيشانه ی ئه وديه که وربای خوږت بيت، چونکه له باهت پاراستنی سامانه که ته وه هه لټ کردوه. ئه گهر خوږت له خه ودا دی بوويته جينوشینی کارگپری به لپن نامه ی دلنياکردن، ئه وه وا ده گه بينی که تا خوږت ده گيرسپينته وه، هاتوچو و گويزانه ووت زور دپته بهر.

(دهنکه چه مچه): دهنکه چه مچه ی پهرتوبلاو، ياخود کومه له کراو له ناو قوتوويه کدا، نيشانه ی ئه وديه که دهنکوباسیکی زوری خوږت پيکه وه بو دی. شانه ی گوگرديش ئه وه ده گه بينی که له هیلې رویشنتندا گورانیک په یدا ده بی. به لام چاکه ی خوږت تیدا ده بی. داگيرساندنې دهنکه چه مچه يش واتای ئه وديه که ئاواتیکی خوږت دپته دی. فرپيدانی دهنکه چه مچه يش بو دوور واتای ئه وديه که به دبه ختی له خوږت دوور ده خه يته وه. ئه گهر دهنکه چه مچه يش بهرله لالا کرد بی بسووتی، ئه وه واتای ئه وديه که تو لای خاوه ن ده سه لاتان خوږشه ويست و په سند ده بيت. دهنکه چه مچه ی کوژاوه يش نيشانه ی ئه وديه که هه لت له دست ده چي. به لام بهم زووانه هه ليکی ترت دست ده که ویت.

(ديوار): ئه گهر ديواریکت چاو پيکه ووت که وتبووه ناوه ند خوږت و دوسټيکت ياخود خوږشه ويستیکته وه، ئه وه واتای ئه وديه که هه ندي که ينه و به ينه دپنه پيشه وه له يه کتان جوئ ده که نه وه، پتويسته به سه رياندا زال بيت. ئه گهر خوږت دی به سه ر ديواریکدا دهرؤيشتیت، ئه وه واتای ئه وديه که ده ست به پرؤژه به کی تازه ده که يت. ئه گهر له ديواره که نه که و تپته خواره وه، ئه و پرؤژه به سه ر ده گری.

(دهرزی): بينينی دهرزی له خه ودا نيشانه ی ئه وديه که تا ماوديه ک توشی کاری وا سووک دپت که زيانت پي ده گه بينی. دهرزی تيک ئالاویش نيشانه ی ئه وديه که بهم زووانه له گه ليک ئاهه نگی خوږت خوږشدا دلخوش ده بيت.

(دانتیل): بينينی سپالی (دانتیل) به سه ر کراسيکه وه، موژده ی ئه وديه تيدايه که بهم زووانه ژن ده هينيت. ئه گهر دانتیلی شروپريشت چاو پيکه ووت، ئه وه واتای ئه وديه که وربای خوږت بيت بهرز و باوی خراپت بو هه لته به ستن.

(دهستيواو): دهستيواو (قرض) دانه وه، نيشانه ی به خت ياربييه. داوای دهستيواو دانه ویش واتای ئه وديه که کاروباره کانت گه شه ده که ن.

(دهنگ دانه وه): بيستنی دهنګ دانه وه واتای ئه وديه که چاوه پروانی دلدارييه ک به.

(دهروون): خو سه رزه نشت کردن له خه ودا نيشانه ی ئه وديه که تو هه لای گه وره گه ورت له دست نه وه شواو ته وه. له بهر ئه وه هه لده گريت هاوړپيکانت باوهرت پي بکه ن و، کرده وکانيشت په سند بکه ن.

(ددانی فيل): خه و بينين به و شتانه وه که له ددانی فيل دروست کراون نيشانه ی ئه وديه که کوچکردنی زورت دپته بهردهم بو گه ليک شاران. گه رانیش به دواي ددانی فيلدا موژده ی ئه وديه تيدايه که که له پوور (ميراث) يکت دست ده که ويئ.

(دؤل): بينينی شبو و دؤل نيشانه ی ئاشتيی و کامه رانيبه له دلداري و ژيانی ژن و ميتریدا.

پ

(رهش): رهنگيکه نيشانه ی سه رگهردانی و ناخوشيبه.

(رؤژنامه): ئه گهر له خه ودا سه يری رؤژنامه ييه کت ده کرد و لپي ورد ده بوويته وه، بو ئه نجاميک ده گه راپت که له ناو رؤژه کاندا ده ست بکه ويئ، ئه وه نيشانه ی ئه وديه که بهم زووانه بهرز ده بيته وه.

(پۆن): كړېنې پۆن نېشانې دهنگوياسې خوښه كه بهم نزيكانه دېته بهرگوټ. فرۆشتنې پوښ و اتاي ټوويه كه پوښوټنې فرمانه كه ت گورپرا، سوودت دست دهكوي. چه وركردنې مه كينه يه كيش و اتاي ټوويه كه گيروگرفت نامېنې. كيلگه كاني نه وتېش نېشانې ټوون كه له ژيانندا هه لگير و وهرگيرت تووش دې، به لام چاكه ي خوتې تېدايه. (پښتاي ټاسن): سواربوونې كاروانې سهر پښتاي ټاسن و اتا (شه منده فهر) نېشانې ټوويه كه كوچ ناكه يت. بينينې كاروانې پښتاي ټاسن يه خود بيستني فيك و هووپه كه ي به پوښ سواربوون نېشانې ټوويه كه دهگوتيزته وه پو خانويه كي تازه، يان دهچيت پو گه شتېكي دوور.

(پاوكردن): پاوكردنې درنده له خه ودا نېشانې ټوويه كه تووشې ده مه قالي ديت له گه ل هاوكاره كاتندا، يا خود له گه ل هاوپيكانندا. به لام پاوكردنې گيانله به راني درنده و اتاي ټوويه كه دهكويته ناو هه ليه كي كوومه لايه تيبه وه. ټه گهر بوو بشيت به هاو به ش له پاوه ووناني كه سېكدا، ورباي خوت به نه وهك ناوت به خراب دره پچې. پاوه ماسييش نېشانې سهر كه وتنه له كار و فرماندا.

(پښتاي): ټه گهر پښتاي ټاسووده و پر له دلداري راده بو پريت. ټه گهر له ناو پښتايه كي ژيانېكي به ختيارانه ي ټاسووده و پر له دلداري راده بو پريت. ټه گهر له ناو پښتايه كي چوليشدا پوښتيت، به بهر تيشكي پوښه وه ټوويه نېشانې ټوويه كه خودا دوستي زورت پو دهره خسپنې.

ز

(زه رده خه نه): ټه گهر له خه ودا يه كېكت دي زه رده خه نه ت پو دهكات، موژده ت لي بي كه بهختت يار ده پې.

(زه وي): بينينې زه وي پان و فراوان و اتاي ټوويه كه پشتت پې ده به ساتن و، پارديه كي زوريشت له لا داده نين، كيتلاني زه وي نېشانې ژينتيكي چاكه كه رايده بو پريت. بينينې زه وي پال كوچيكي ناو دهر يا موژده ي پيوه يه كه گيروگرفته كات نامېن. ټه گهر له خه ودا بوو بوويت به خاوه ن زه وي، ټوويه نېشانې ټوويه كه ساليكي پر پيت و پر سامان رايده بو پريت.

(زه رد): ټه رهنه نېشانې ټوويه كه له سهر كه وتنه كه تدا چاوت پې هه لده هين. به لام ناتوانن زبانت پې بگه بينن.

(زبه): ټه گهر له خه ودا چاوت به زبه يا خود دهر يا كه وت ټوويه نېشانې ټوويه كه كوچت ديت بهر. ټه گهر له سهر پشتي كه شت يه ك بوويت خه ريكې نو قوم بوون بوو، ټوويه و اتاي ټوويه كه يه كيك پيدا ده پې و ټاگادارت دهكات له داو نانه وه ي ټوويه كه سانه ي كه به درو خويان به دوستت پيشان ده دن! هه رچي زري هه لساو يشه، نېشانې سهر گهر دانيه. ټه گهر له خه ودا بوو بوويت به كه شت يه وان، ټوويه و اتاي ټوويه كه تو له پيش ټه مه دا ټارام بگريت و دابه زريت، له چيگا و فرمانه كه ت دهگوتيزت يه وه پو چيگا و فرمانتيكي تر. بينينې كه شت يه وانه كانيش له شپوه ي مه شق كردن يا خود نوم ايشدا موژده ي ټوويه تېدايه كه ژيانتيكي كوومه لايه تي پر چستوچالايي ده وت.

(زهنگ): بيستني دهنگي زهنگ له دووره وه و اتاي ټوويه كه به و زوانه باري ژيانت روو ده كاته چاكې. ټه گهر له نزيكه وه دهنگي زهنگه كه ت بيست ټوويه چاو ترساندن يه كه پو تو كه ټه گهر بيتو به ناموژگاري دل سوژه كات نه جوو لتيته وه، تووشې زيانتيكي زور ديت له و پوښه يدا كه پيوه ي بايي بوويت.

(زپي): بينينې زپي نېشانې به ختيازي و دهوله مه ندي و خوښگوزه رانيه. دوزينه وه ي پارچه زپي يا خود پارچه زبو يكيش نېشانې ټوويه كه دهستكه و ته كه ت ټه نده ازيه كي ته و او فره ده پې.

ژ

(ژميركاري): ټه گهر كچه كه خه وي و دي كه ده زگيرانه كه ي ژميركاره يا خود نوسيازي ژميركاريه، ټوويه و اتاي ټوويه كه له دواوژدا ده بيته ميرديكي وه ها كه هه رچيه كي بو ي بو ي جبه جې بكات، و اتا به دلي كچه كه بجوولتيته وه. ټه گهر ژميركاره كانيشت دي فرماني خويان ده كن، ټوويه و اتاي ټوويه كه تو پيش ده كه ويت و ده گه يته پايه ي سهر و كايه تي. مه كينه ي ژميركاريش نېشانې ټوويه كه له سامانداريدا سهر ده كه ويت.

(ژنه پنان): ټه گهر كه سېكي تر ژني هينا و تو يش له و كاته دا له وي بوويت و ده ستيكيشت له و ژنه پنانه دا هه بوو، ټوويه و اتاي ټوويه كه تو هه موو ده م دوستي دل سوژت له گه ل ده ميتيته وه. ټه گهر خوت دي خه ريكې ژنه پنانيت پو خوت، ټوويه موژده ي ټوويه تېدايه كه تا چه ند ساليك بهختت يار ده پې.

(سپی): پهنگی سپی موژدهی بهختی چاکی تیدایه: له تندرستی و فرمان و دلداریدا.

(سور): ئەم پهنگی نیشانهی ئەوهیه که تهمەنت درێژ دەبێ، لەشت خوێش دەبێ، له بابەت سامان و دلداریبیشتەوه دلنیا دەبیت له خۆت.

(سوز): ئەم پهنگی موژدهی بهختیاری دەدات. ئەگەر بهگژوگیاوه بینرا ئەوه نیشانهی ئەوهیه که له کاروباری سامانی و بهرهم هیتاندا سەردەکهووت. ههروهها موژدهی مندالانی چاکیشی پێوهیه که دەتبی.

(ساختمان): ئەگەر له خهودا ساختمانیکی تازەت دی، ئەوه واتای ئەوهیه که کار و فرمانهکهی خۆت دهگۆریت. ئەگەر وهستا و کارگه رانیشت بینی خهریکی دروستکردنی خانوو بوون، ئەوه وا دهگه پینێ که ژیانته ریکویتیکی تیدهکهوئ.

(سهرپه ره): کپینی سهرپه ره بو گه شتکردن یاخود بو سینهما، نیشانهی ئەوهیه که ههلی سهرکه و تنت زۆرتر دەست دهکهووت، بهلام بهمهرجی که کهموکووری خۆت نه هیلیت.

(سهرکه و تن): ئەگەر سهرکه و تن به سهر شاخه کهدا تا گه بشتیته پۆپه کهی ئەوه نیشانهی ئەوهیه که بهخت یار دەبێ. بهلام ئەگەر نه گه بشتیته سهره پۆپۆی شاخه که و هه ره له خهباتکردندا مایته وه بو گه بشتنه ئهوی، ئەوه واتای ئەوهیه که سهرده کهووت. بهلام ئەگەر وازت له وه هه لگه پانه هیتا و پشتت تیکرد، ئەوه واتای ئەوهیه که خۆت تیکه ل به پرۆژه یه که ده کهیت بیکهیت، بهلام سهر ناگرئ.

(سامان): خه و بینین به وه وه که ده وله مند بووت موژدهی ده وله مندی تیدا نییه. واتای ئەوهیه که هه ژار ده بیت.

(سهر باز): ئەگەر خهوت دی به خۆته وه که بووت به سهر باز، ئەوه نیشانهی ئەوهیه که چهند گۆرانییک به سهر ژبانته دا. بینینی سهر بازی بالبازی به له خهودا واتای ئەوهیه بهخت یار دەبێ.

(سرکه): بینینی سرکه واتای ئەوهیه که سهرزه نشته ده کربیت، یاخود ریسوا ده بیت. (سهرۆک): ئەگەر له کوپونه وه یه کدا سهرۆکیکت دی، واتای ئەوهیه که مانگانه کهت زۆرتری لێ دئ. بهلام ئەگەر خۆت بوو بووت به سهرۆک ئەوه وا لیک ده دریتته وه که بانگت

ده کهن بو ناو بژی کردنی ناوه ند چهند هاوکاریکی خۆت. ئەگەر خهوت دی به وه وه که کهوتبووتته گفتموگۆکردن له گه ل سهره که کومار یاخود له گه ل سهره که کومه لیکدا، ئەوه واتای ئەوهیه که پاداشت ده دریتته وه.

(سابوون): بینینی سابوون موژدهی ئەوهی تیدایه که له ئه رک و نازاره کانت رزگارت ده بێ. بهلام به مهرجی خۆت زۆرتر ماندوو بکهیت.

(سهرنه گرتن): سهرنه گرتنی کار له خهودا نیشانهی ئەوهیه که کاره کهت سهرده گری.

(سهر بازخانه): ژبان له ناو سهر بازخانه دا موژدهی ئەوهی تیدایه که بو پایه یه کی گه وره بهرز ده بیتته وه. سهر لیدان له سهر بازخانه یه واتای ئەوهیه که له ماوه یه کی کورتدا ده گۆتزی تیتته وه بو ناو چهند پایه یه که و چهند شاریک. ده رچوونیش له سهر بازخانه واتای ئەوهیه که دهنگو یاسی خۆشت له ری دایه بو ت بی.

ش

(شین): ئەم پهنگی نیشانهی خۆشه وستی و ریکی ناو خیزانه. ئەو چاوانه ی شین نیشانهی چاکه دانه ون. ئاسمانی شینیش موژدهی کامه رانی و دلنیا یی پێوهیه. شتومه کی شینیش واتای ئەوهیه هاو ریکانت له کاتی تهنگانه دا چاکهت ده ده نه وه و دل سوژیت بو ده نوین.

(شا کلاو): شا کلاو له سهر کردن موژدهی پایه یه کی بلندی به ده مه وهیه، نه ویستنی شا کلاویش واتای ئەوهیه که له بهر ئەوهی باوهر به خۆت ناکهیت پایه ت نزم ده بیتته وه. ئەگەر یه کیکت دی له خهودا شا کلاوه کهت له سهر داده گریت، ئەمه واتای ئەوهیه که یه کیکت هه یه و به ربه ره کانیته له گه ل ده کات. ئەگەر دیت خونکاریک شا کلاو له سهر سه ری داده نین ئەوه واتای ئەوهیه که تو دور ده که ویتته وه. بهلام ئەگەر شا کلاویان له سهر خۆت دانا، ئەوه موژدهی ئەوهیه که که له پووریکي زۆرت بو ده میتیتته وه.

(شیر): خواردنه وهی شیر له خهودا، نیشانهی تندرستی یه کی هه مووده مییه، فرۆشتنی شیریش واتای ئەوهیه که ده که ویتته گوزه رانیکی خۆشی تاسه ره وه.

(شهو): ئەگەر خۆت دی له خهودا که له تاریکایی شهودا ده رویت، ئەمه چاوترساندنی ئەوهی تیدایه که هه ندی به ره له ستت دیتته بهر، دوات ده خه ن له گه یشتن به ئامانجه کانت.

(شووشه): ئەگەر شووشه که پر بوو، ئەوه موژدهی ئەوهیه که له کار و فرمان و دلداریدا سهرده که ویت. شووشه ی بو شیش واتای ئەوهیه که تووشی ره نجه رو یی دیتت. بهلام له پاش

هه‌ندی گيروگرفت سه‌رکه‌وتنت ده‌ست ده‌که‌وێت. شووشه‌ی شکاويش نيشانه‌ی ئه‌وه‌یه که کاره‌ساتيکی ناخۆشت به‌سه‌ردا دێت.

ف

(فۆنۆگراف): لێدانی فۆنۆگراف له‌ خه‌ودا، ياخود گوێگرتن له‌ ده‌نگه‌که‌ی ئه‌وه‌ ده‌گه‌بيني که له‌ زۆربه‌ی کار و فرمانه‌کاندا ده‌ست ده‌که‌یت به‌کارگوزاری و چستوچالاکی. له‌و کار و فرمانانه‌يشدا سه‌رده‌که‌وێت.

(فه‌ره‌ه‌نگ): کردنه‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و اتای ئه‌وه‌یه که کار راگرتن و نیاز کردنت بۆ کردنی کاروبار ده‌بنه‌ هۆی ده‌ستکه‌وتنی سوودێکی سامانی. فه‌ره‌ه‌نگی داخراویش چاو‌ترساندنیکه‌ که به‌قسه‌ی مێچکه‌ مێچکه‌ی که‌سانی تر ته‌فره‌ مه‌خۆ. ئه‌گینا زیان له‌ خۆت ده‌ده‌یت.

(فریشته): ئه‌گه‌ر دیت له‌ خه‌ودا فریشته‌یه‌ک به‌سه‌ر خانووه‌که‌تدا ده‌سوورپیته‌وه، ئه‌وه نيشانه‌ی ئه‌وه‌یه که که‌لک و چاکه‌یه‌کی زۆرت ده‌ست ده‌که‌وێت. ئه‌گه‌ر فریشته‌که‌ له‌گه‌لتدا بدوێ، ئه‌وه‌ موژده‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌ندی خاوه‌ن سایه‌ و پایه‌ ده‌بنه‌ دۆستت. وینه‌ی فریشته‌یش موژده‌ی ئه‌وه‌ی تێدايه‌ که له‌ ژبانی ژن و مێردیتدا کامه‌ران ده‌بیت.

ق

(قاوه): قاوه نيشانه‌ی به‌ختی چاک و خۆشگوزه‌رانییه.

(قاهه‌زی یاری): ئه‌گه‌ر له‌ خه‌ودا چاوت که‌وت به‌یه‌کێک به‌قاهه‌زی یاری یاری ده‌کرد، ئه‌مه‌ چاو‌ترساندنیکه‌ بۆ تۆ که له‌ هه‌یج کاروباريکی خۆتدا گۆزان ده‌ست پێ نه‌که‌یت، تا ماوه‌یه‌کی به‌سه‌ردا ده‌چێ. ئه‌گه‌ر خه‌وه‌که‌بشت و بوو که خۆت یاری قاهه‌زت ده‌کرد، ئه‌و قاهه‌زه‌ی له‌ ده‌ستیشدا بوو چاک بوو، ئه‌وه‌ موژده‌ی ئه‌وه‌یه که سه‌رده‌که‌وێت.

ک

(که‌لوپه‌لی پيشه‌سازی): بينینی که‌لوپه‌لی پيشه‌سازی له‌ خه‌ودا موژده‌ی ئه‌وه‌ی تێدايه که له‌ کۆری پيشه‌سازیدا سه‌رده‌که‌وێت. که‌وتنه‌ گه‌ری مه‌کینه‌کانیش و اتای ئه‌وه‌ ده‌به‌خشی که گيروگرفتێکی سه‌خت و گرنگت بۆ لاده‌بریت. به‌لام وه‌ستانه‌وه‌ی مه‌کینه‌که‌، چاو‌ترساندنیکه‌ بۆ تۆ که ئه‌و رێگایه‌ی گرتووته‌ بۆ چاره‌کردنی گيروگرفته‌که‌ت ته‌واو نيبه‌ و پێوسته‌ بيگۆریت.

(که‌لوپه‌لی ناوماڵ): کړینی که‌لوپه‌لی ناوماڵ موژده‌ی ژنه‌پێنانی به‌ده‌مه‌وه‌یه. به‌لام ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ژن بوویت و ئه‌وه‌ت له‌ خه‌ودا دی، ئه‌وه‌ واتای ئه‌وه‌یه که ژبانی ژن و مێردیتان له‌ شپۆه‌یه‌کی چاکدا ده‌گۆرپیت. کړینی که‌لوپه‌لی کارکراو، ياخود ئه‌وه‌ی له‌ناو بازاڕدا به‌ناشکرا بانگ ده‌که‌ن بۆ فرۆشتنی له‌ شپۆه‌ی به‌ره‌ره‌کانیدا، نيشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ناچار ده‌بیت کاروباريکی و اه‌لبسوورپیتیت که پیت گرانه‌ بيه‌کیت.

(کۆبوونه‌وه): خه‌و بينین به‌وه‌وه‌ که چوویتته‌ ناو کۆبوونه‌وه‌ی کۆمه‌لێکه‌وه‌ که خۆت ئه‌ندامیکی له‌ناويدا، و اتای ئه‌وه‌یه که ده‌ست ده‌که‌یت به‌رێک‌خستنه‌وه‌ی ناوه‌ندی دوو که‌س که هه‌ردووکیان ئه‌وه‌یان به‌بیردا نه‌ده‌هات که جاريکی تر يه‌کتر بيننه‌وه. ئه‌گه‌ر خۆت دی له‌ خه‌ودا که خۆت ئاماده‌ ده‌که‌یت له‌پاش ماوه‌یه‌ک چهند دۆستێکی خۆت بينیت، ئه‌وه‌ واتای ئه‌وه‌یه که ده‌نگوایسی سه‌یر سه‌یر و کاربگه‌ر دێنه‌ به‌رگوتیت. بينینی ئه‌و دۆستانه‌یش که له‌ ده‌میکه‌وه‌ لێیان جیا بوووته‌وه، موژده‌ی ئه‌وه‌ی تێدايه‌ که به‌راستی چاوت پێیان ده‌که‌وێ. بينینی دۆستێکی مردووی و اتای ئه‌وه‌یه که دۆستایه‌تیبه‌کی تازته‌ ده‌ست ده‌که‌وێ!

(کووپه‌): ئه‌گه‌ر کووپه‌که‌ پر بوو، ئه‌وه‌ واتای ئه‌وه‌یه که خۆشگوزه‌رانییه‌ک به‌رپۆه‌یه‌ بۆ تۆ. ئه‌گه‌ر کووپه‌که‌ ناوه‌که‌ی بۆش بوو، هه‌یجی تێدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ چاو‌ترساندنیکه‌ بۆ تۆ که خۆت له‌ ئامۆژگاری بێگانان و هاوڕێی سه‌ره‌رێگا پيارتیت! خۆشاردنه‌وه‌یش له‌ پشت کووپه‌یه‌که‌وه، و اتای ئه‌وه‌یه که له‌ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گرنگدا کرده‌وه‌یه‌کی ناشیرین ده‌نوێتیت.

(کێژ): ئه‌گه‌ر له‌ خه‌ودا گفتوگۆت له‌گه‌ل کێژتدا کرد، ئه‌وه‌ واتای ئه‌وه‌یه که به‌م زووانه کامه‌رانییه‌کت ده‌ست ده‌که‌وێت.

(که‌مه‌ره): ئه‌گه‌ر خه‌وت دی له‌ ناوه‌راستی که‌مه‌ره (داژه‌)یه‌کدا بوویت، ئه‌مه‌ نيشانه‌ی ئه‌وه‌یه که له‌ ده‌ست کار و فرمانه‌که‌ی خۆت وه‌رسیت، ژبانیش تال بووه‌ و پێوسته‌ بيگۆریت. کيشانی که‌مه‌ره‌یش موژده‌ی ئه‌وه‌ی تێدايه‌ که کرده‌وت په‌سند ده‌کړیت و پاداشته‌ ده‌رپیته‌وه. چونکه‌ تۆ خۆت ده‌خه‌بته‌ ته‌نگانه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی به‌کێک له‌ ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ رزگار بکه‌یت.

(که‌شتیبه‌وان): ئه‌گه‌ر خۆت دی له‌ خه‌ودا بووێته‌ که‌شتیبه‌وان، له‌ که‌شتیبه‌کی گه‌شت کردندا، ئه‌وه‌ واتای ئه‌وه‌یه که ده‌ست ده‌که‌یت به‌نوواندنێ کارگوزارییه‌ک له‌ کۆمه‌لایه‌تیدا. به‌لام ئه‌گه‌ر که‌شتیبه‌که‌ گه‌وره‌ بوو فرمانیکی پایه‌ بلندت ده‌ست ده‌که‌وێ.

(کوچکردن): کوچکردن له خه ودا نیشانهی چوونه دهره ویه بهمه بهسی فرمانکردن و سرهوت بهخودان. خه و بینینیش بهچوونه دهره ویه له و خه وانه یه که له کاتی هوشیاریدا دیتته دی. گه شتی کورت واتای نه ویه که خانووه که ده گوتیزیته وه، یاخود فرمانه که ده گوتیزیت. نه گهر له کوچکه تدا نه رک و ماندوویتیت هاته بهر، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که خووت له گورران بپاریزیت.

(که ره): بینینی که ره یاخود ئونیشک نیشانهی نه ویه که جهریه زه بییه کی پر به زمته به دهسته ویه بییه که ت. خواردنی که ره پیش له خه ودا، واتای نه ویه ته ندروست ده بیت و ده که ویتته کامه رانییه وه. نه گهر که سانی ترت دی که ره ده خوون نه وه واتای نه ویه که هاو ده مه کانت دلسوون بوته. کرینی که ره پیش موژدهی نه وهی تیدایه که که له پوروت ده ست ده که وئی. فروشتتی که ره پیش واتای نه ویه که کاره کی توو ههر له سه رگرتندا ده بی. دروست کردنی که ره پیش نیشانهی نه ویه ناوبانگ ده ده که ت.

(کاترمیتر): بینینی کاترمیتری سه ر دیوار نیشانهی نه ویه که له رووی سامانداریه وه به ره و چاکی ده چیت. بیستتی چرکه چرکی کاترمیتر، واتای نه ویه که توو ده بی پشت به خووت بیه ستیت له بپاردانی کاریکدا که فری به سه ر دواروژی خووته وه هیه. به لام لیدانی کاترمیتر، موژدهی نه وهی تیدایه که به م زووانه که له پورویکی ته واوت ده ست ده که ویت. کاترمیتری دروست نیشانهی نه ویه که کوچیکتی دووردریترت دیتته ری بو مه به سی فرمانکردن. کاترمیتری دواکه و توویش واتای نه ویه که توو خراپه ت له گه ل که سیتی ادا کردووه، که نه گهر له گه لیدا بسازایتیه که لیکتی زورت لیتی ده ست ده که وت. بینینی شووشه ی کاترمیتریش نیشانهی نه ویه که لی وردبوونه وه که ت له کاتی کاروبار هه ل سووراندندا ده بیتته هوی نه وهی پاداشتیتی باشت بدریتته وه. به لام شکاندنی شووشه ی کاترمیتر، چاوترساندنیکه بو توو که خووت بپاریزیت له په له په ل کردن بو سامان په یداکردن به هوی پروروی پوپوچه وه. دهنگی چرکه چرکی کاترمیتری ده ستیش نیشانهی نه ویه که دهنگویاسی خوشت به گوتدا ده درئی. کرین یاخود فروشتتی کاترمیتریش نیشانهی نه ویه که په یوه ندی خیزانیت به ره و چاکی ده روا ت.

(کاره سات): بینینی کاره ساتی ئوتوموئیل و فرۆکه و که شتی و کاروانی ریگای ئاسن، چاوترساندنیکه بو توو که خووت بپاریزیت له چوونه دهره وه، تا ماوه یه که نه گهر له خه ودا به چه کیچ پیکرای، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که ده بی ناگات له خووت بی، نازارت نه دن.

(که وانچه): بیستتی دهنگی که وانچه (که مانجه) له خه ودا نیشانهی نه ویه که له کاره ساتی خوشتا به شدار ده بیت.

(کزه با): نه گهر خه وه که ت وا بوو که کزه بایه کی خوشی لی ده دایت، نه وه موژدهی نه وهی تیدایه که به ختت ته واو یار ده بی، نه خوازله له که یه وه یه نه ی دلداریدا.

گ

(گه نه شامی): بینینی که ندووی پر له گه نه شامی موژدهی نه وه ده دات که ته ندروست ده بیت، به خوشییه وه راده بویت، مندالی باشیشت ده بی. خواردنی گه نه شامی نیشانهی نه ویه که ناز و جیازه که ت تا سه ر ده بی. شینابی گه نه شامییش نیشانهی نه ویه که سه رکه و تینیکی بی هاوتات ده ست ده که ویت له کار و فرمانه که تدا.

(گوم): بینینی گوم له خه ودا نیشانهی دلداری و هه رزه کاری و هه لکردنه. مه له کردنی له ناو گومه که دا واتای نه ویه که به ره له ست له ریگه تدا نامیتتی. نه گهر خه ویشتی دی که له ناو نه ستیرکیکی بوگه ناودا مه له ده که ت، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که له بهر نه وهی که یه وه یه نه کانی خووت خراپ چاره ده که ت، تووشی ده ر دیسه ری دیتتی.

(گریان): گریانی ناو خه و واتایه کی پیچه وانه ده به خشی... واتا ده بیتته نیشانهی دلخوشی.

(گوره وی): نه گهر خووت دی له خه ودا گوره وی ده کپیت، موژده ت لی بی، له رووی سامانداریه وه روو ده که ویتته چاکی. نه گهر گوره ویت به دیاری بو هات، نه وه واتای نه ویه که له خووشه ویستیتیکی دوورکه و تووه وه دهنگویاست بو دی. نه و ژنه ی له خه ودا گوره وییه که ی درآ بی، واتای نه ویه خووی فری ده داته ناو جهریه زه بییه کی دلداریه وه. گوره وی دوورینه وه، یاخود پینه کردن نیشانهی نه ویه که به هوی کاروباری هیچوپوچه وه کاره ساتی گه وره روو ده دات. شتی گوره وییش واتای نه ویه که له کاریکتی خه م هینه ریزگارت ده بی.

(گیانله بهر): بینینی ژماره یه که له گیانله بهرانی جوئی جوئی، چاوترساندنیکه بو توو که ژبان ت پر ده بی له نه رک و ماندوویتتی. به لام له نه نجامدا سه رده که ویت و، به ری ره نجی خووت ده خووت. بینینی گیانله بهرانی درنده ییش له باخچه ی گیانله بهراند، واتای نه ویه که توو نه ونده له کار و فرمانه که تدا شاره زا ده بیت، که س په نجه له په نجته نادات. نازاردانی گیانله بهریش له خه ودا، نه وه ده گه بینتی که کاره که ت سه رناگری، که به کامی خووت ناگه ی ت.

خۆرشت دانیش به گیانله بهر، موژدهی ئهوهی پتویه که نامه به کی گرنگت بۆ دئ.

(گورگ): بینینی گورگ نیشانهی ئهوهیه که دوژمنیکی فروفتلدارت ههیه و داوت بۆ دهئیتتهوه ئازارت بدات.

(گیتزه لئوکه): ئهگهر له خهودا گیتزه لئوکه ت لئ پهیدا بوو، ئهوه وا دهگه بیننی که بۆ ماوهیه که به دهختی پرووت تیده کات.

(گاز): ئهگهر خۆت دی له خهودا په له هه ورپکی گارت تووش بوو، ئهوه واتای ئهوهیه که ناچار ده بیته ژبانی خۆت له پیناوی ئابووری خۆتدا بگۆریت.

(گه نم): بینینی گه نم نیشانهی خۆشه ختییه له کاروباری سامان و دلداری و ژبانی ژن و میردیدا.

(گولاو): بینینی گولاو (کۆلۆنیا) یاخود بۆنکردنی گولاو نیشانهی ئهوهیه که ده که ویتته خۆشی و سهروت و دلسوژی و کامهرانی ناو خیزانه کات.

(گوشت): ئهگهر خۆت له خهودا دی گوشت ده کپیت، یان ده پخۆیت به کالی، ئه مه واتای ئهوهیه که هیز و ته ندروستیت ده ست ده که وئ. گوشتی رزیویش نیشانهی ئهوهیه که تۆ ده ست کردوو به لادان له نیازپاکی، که چی پتویسته له نیازپاکی لانه دهیت.

ل

(لال): ئهگهر خهوت دی لال بوویت، ئهوه واتای ئهوهیه که هاو پیکانت نرخ به گفتوگۆکه ی تۆ نادهن!

(له هۆش خۆ چوون): له هۆش خۆ چوون له خهودا، واتای ئهوهیه که پرۆژه کانت سه رناگرن. ئهگهر له خهوتدا ژنیکت دی له هۆش خۆی ده چوو، ئه مه نیشانهی ئهوهیه که تۆ و ئه و ژنه په یوه ندیبه کی دلدارانه تان له ناودا پهیدا ده بی. ئه گهر به کیتکیش تۆی دی و له هۆش خۆی چوو، ئه وه واتای ئهوهیه که دهنگوباسی کاربگه رت بهرگوتی ده که وئ که له کی خۆتی تیدا ده بی.

(لۆکه): بینینی شینایی لۆکه موژدهی ئهوهی تیدایه که ئه و نه دهی فراوانی کپلگه که له فرمانه کانتدا سه رده که ویت. چینی لۆکه بيش یاخود په موو نیشانهی ئهوهیه که سه به نیته له دوینیت چاکتر ده بی. سیپالی له لۆکه دروستکراویش نیشانهی ئهوهیه که له پرووی سامان و درامه ته وه ده که ویتته ئاسووده ییبه وه و داده مه زریته.

(لا ساییکه ره وه): ئهگهر له خهودا لا ساییکه ره وه یه کی گه وره ت چاو پیکه وت، ئه مه واتای ئهوهیه که تۆ ده که ویتته خۆشگوزه رانییه کی ته وا وه وه، به جگار خۆش را ده بو تریته. به لام ئهگهر خۆت بوو بوویت به لا ساییکه ره وه، ئه مه واتای ئهوهیه که بۆ هه ر کو تیه ک بچیت سه ر ده که ویت. ئهگهر خه ویش ت بیننی که قسه کانت له بیر چۆته وه بیلیت له کاتی لا ساییکه رنه وه که دا، ئه مه چاو ترساندنیکه بۆ تۆ که تووشی کاره ساتی وا دیتت که پیت ناخۆش بی.

م

(مال): ئهگهر له خهودا مال یاخود خانوویه کت بیننی ئه وه واتای ئهوهیه که له ناوچه ی ئیستاتدا کامه ران ده بیته، که ژن ده هیته و مندالت ده بی. ئهگهر خانوویه کت دروست ده کرد، ئه وه واتای ئهوهیه که له فرمانه که ت سوود وه رده گریته، یاخود ژن ده هیته.

(مار): بینینی مار بۆ هه رزه کار نیشانهی ئهوهیه که به م زوانه ژن ده هیته بۆ خاوه ن ژن و مندالیش واتای ئهوهیه که کامه رانی و خۆشگوزه رانی ده ست ده که وئ.

(میشک): ئهگهر دان به میشک بدهیت موژدهی ئهوهی تیدایه که فرمانه کانت زۆر تر له وهی چاوه روانت ده کرد فراوان ده بن. فروشتنی میشک نیشانهی کۆچکرده. ده رکیشانی په ری میشک واتای ئهوهیه که هه لیکتی وات ده ست ده که ویت که هه ر به بیریشندا نایه ت به لام سه رپرینی میشک ئه وه ده گه بیننی که ناچار ده بیته شیهوی ژبانی خۆت راست بکه یته وه. به خیتوکردنی جووجه له میشکیش نیشانهی ئهوهیه که هه یچ ده می بی ده رامه تیکتی دیار دیکراو و دامه زراو نابیت. پارچه پارچه کردنی گوشت میشکیش له سه ر خوان واتای ئهوهیه که تۆ ده که ویتته نا وه وه، دوو دوژمن یاخود دوو ناکۆک پیک ده هیته وه.

(مانگ): مانگی چله (جه نوهری) نیشانهی ئهوهیه که له مانگه کانی تر دا ده ستکه وتی پاره ت زۆر ده بی، که له سامانداریدا سه رده که ویت. مانگی ره شه می (شوبات) موژدهی ئهوهی تیدایه که ترس و له رزت له دلدا نامیننی. مانگی گولان (نیسان) نیشانهی کامه رانی و ناوبانگه. مانگی خه رمانان (حزیران) بۆ هه رزه کار نیشانهی ژنه یانه له پیتش ته وا بوونی ئه و ساله دا. بۆ خاوه ن ژن و مندالیش نیشانهی سه رکه وتنه. مانگی میوه خۆش (ته مووز) واتای ئهوهیه هه رچیت ده وئ دیتته دی. مانگی گه لایژ (تاب) نیشانهی ئهوهیه که هه ندی به ده ختیت به سه ردا دئ. ئهگهر خۆیش ت دی له

خه‌ودا که له مانگی په‌له (تشرینی یه‌که‌م) دا کارتی‌ک ده‌که‌یت، ئەوه چاوترساندنیکه بۆ تۆ که فرمانه‌که‌ت بخه‌یته دوا‌ی ئەم مانگه.

(مندال): مندالی له دایک بوو نیشانه‌ی ئەوه‌یه که تۆ ده‌بیته هاوکار له فرمانی‌کی به‌سووددا، که ئەو فرمانه فری به‌سه‌ر فرمانه‌که‌ی پیتشووته‌وه، یاخود به‌سه‌ر فرمانه‌که‌ی پاشه‌رۆژته‌وه نییە. بینینی مندالی‌کی‌ش که یاری بکات نیشانه‌ی ئەوه‌یه که له‌لایه‌ن یه‌کی‌که‌وه که لیتی ده‌ترسیت ده‌نگویاسی خوشت بۆ دێ. بینینی مندالی‌کی‌ نوستوویش موژده‌ی ئەوه‌ی تیدایه که له دلداریه‌که‌تدا، یاخود له فرمانه سامانییه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت. بینینی مندالی‌کی‌ نه‌خۆش یاخود ئەو مندالی‌ش که ده‌گری نیشانه‌ی ئەوه‌یه که توشی به‌دبه‌ختی دیت، یاخود دووبه‌ره‌کی ده‌که‌وتته‌وه ناو فرمانه‌که‌ته‌وه. ئەگەر له خه‌ودا له مندالی‌کت دا ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که فرمانه‌که‌ت سه‌رناگرێ، یاخود له کاره‌که‌تدا سه‌رناکه‌ویت.

(میوه): خواردنی میوه له خه‌ودا واتای ئەوه‌یه که له فرمانه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت که ته‌ندروستیت بۆ پتیک دێ. ئەگەر میوه‌که به‌دره‌خته‌که‌وه بوو، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که له دلدار‌ی و ژنهنیاندا کامه‌ران ده‌بیت. میوه‌که‌ده‌ویش له داره‌که‌ی واتای ئەوه‌یه که هه‌رگیز هه‌ژاریت توش نایه‌ت.

(میوانخانه): ئەگەر خه‌وت دی چوو‌یته ناو میوانخانه‌یه‌که‌یه‌وه تیدایا بنوویت، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که به‌و زوانه ده‌که‌ویت ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی چهند پرۆژه‌یه‌که‌وه که تیا‌ی‌اندا سه‌رناکه‌ویت.

(ماچکردن): ماچکردنی خوشه‌ویست واتای ئەوه‌یه که ماره‌ی ده‌که‌یت و کامه‌ران ده‌بیت. ماچکردنی ژنه‌که‌یشت واتای ئەوه‌یه که له ژیان‌تاندا ناکۆکی نابین. ئەگەر مندالی‌کت ماچت بکات ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که خوشه‌ختی رووت تیده‌کات. ئەگەر بینیت یه‌کی‌ک ده‌می له یه‌کی‌ک له ره‌گه‌زه‌که‌ی تر نزیک ده‌خاته‌وه، ئەوه واتای ئەوه‌یه که به‌و زوانه هاوسه‌ری‌کی باش هه‌لده‌بژیریت بۆ خۆت. ئەگەر ژن لێوه‌کانی خۆی له خه‌ودا بینی، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که له کارتی‌کی هونه‌ردا ناویانگ دره‌ده‌کات. به‌لام ئەگەر پیاو لێوه‌کانی خۆی بینی ئەوه چاوترساندنیکه بۆ ئەو که ناگای له خۆی بێ هاو‌ری‌کانی زبانی پێ نه‌گه‌ییتن.

(مرواری): ئەگەر ژن خه‌وی دی مرواری به‌دیاری بۆ هاتووه، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که

گوزه‌رانه‌که‌ی خوشت ده‌بێ. ونبوونی مرواری‌ش چاوترساندنیکه بۆ خاوه‌ن خه‌و که کار و فرمانه‌که‌ی به‌جۆری‌کی وا لێ ده‌گۆرێ که پیتی دلته‌نگ ده‌بێ. به‌لام دۆزینه‌وه‌ی مرواری ئەوه ده‌گه‌ییتن که هه‌ندی هه‌لی تازه‌ی لێ هه‌لده‌که‌وی.

ن

(نان): ئەگەر له‌و نانه‌ی ده‌یخۆیت له خه‌ودا، به‌شی که‌سانی تری لێ بده‌یت، ئەوه واتای ئەوه‌یه که تا ده‌مینیت گوزه‌رانت باش ده‌بێ. خواردنی نانی تازه‌یش موژده‌ی به‌خت چاک‌ی پتویه‌یه. به‌لام ئەگەر نانه‌که‌ کۆن بوو، ئەوه چاوترساندنیکه بۆ تۆ که ناگات له خۆت بێ، دژمنت بۆ په‌یدا نه‌بێ. ئەگەر خه‌وه‌که‌ت وا بوو که له‌ناو کولێره‌خانه‌یان نانه‌واخانه‌یه‌که‌دا بوویت ئەوه واتای ئەوه‌یه که مندالی‌کی‌ زۆرت ده‌بێ. به‌لام ئەگەر نانت ده‌کرده‌وه ئەوه واتای ئەوه‌یه که مانگانه‌که‌ت فره‌تری لێ دێ!

(نامه): ئەگەر نامه‌که له باهت کار و فرمانه‌وه بوو، ئەوه واتای ئەوه‌یه که سوودی‌کی گه‌وره‌ت له بازرگانیه‌کی بچووک‌وه ده‌ست ده‌که‌وی. نامه‌ی خوشه‌ویستیه‌ش نیشانه‌ی ئەوه‌یه که دیتته‌وه ناو کۆمه‌لانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه. نامه‌ی دلدار‌ی ناوه‌ند دوو یار یاخود ژن و می‌ردیش واتای ئەوه‌یه که ریکوپی‌کت ده‌بی له‌گه‌لێاندا.

(نوێژکردن): خه‌و بینین به‌وه‌وه که نوێژ ده‌که‌یت موژده‌ی ئەوه‌ی تیدایه که سامانی‌کی زۆر و کامه‌رانییه‌کی ته‌واوت ده‌ست ده‌که‌وی.

(نووسراو): خه‌و بینین به‌خوێندنه‌وه‌ی نووسراوانه‌وه واتای ئەوه‌یه که ئاره‌زووی خوێنده‌واری ده‌که‌یت و، له‌وه‌یشه‌وه پاره‌یه‌کی زۆرت ده‌ست ده‌که‌وی. نووسراوانی که‌له‌که‌راویش له‌ناو تا‌قاندان نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتن و زال بوونه به‌سه‌ر گه‌روگره‌فته‌کان‌تدا.

(نه‌زانین): نه‌زانینی تۆ له خه‌ودا نیشانه‌ی ملکه‌چیته. نه‌زانینی که‌سانی تریش به‌لگه‌ی ئەوه‌یه که تۆ ئاره‌زووی توانج و پلار تیگرنت هه‌یه. ئەگەر نه‌توانی ده‌ست‌نووسی خۆت بخوێنیته‌وه، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که گه‌روگره‌فتی‌کت هه‌یه و پتویه‌سته‌ی راوێژ به‌شاره‌زایان بکه‌یت. ئەگەر ده‌ست‌نووسی که‌سانی تری بۆ نه‌خوێندرایه‌وه، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که ده‌نگویاسی وات دیت به‌رگۆی که سه‌رت لیتی سوور مپیتن.

(نوقوم بوون): نوقوم بوون له‌ناو ئاودا چاوترساندنیکه بۆ تۆ که خۆت له هه‌ندی کرده‌وه پیا‌ری‌زیت که یه‌کی‌ک له‌وانه ده‌ست‌بلاویه‌یه. ئەگەر له خه‌ودا یه‌کی‌کت له نوقوم بوون رزگار کرد، ئەوه واتای ئەوه‌یه که هه‌تا سالی‌کت ده‌ست مه‌ده‌ره‌ گۆرینی ژیان‌ت. ئەگەر له خه‌ودا

دیت یه کیتک له نوقوم بوون رزگارت دهکات، ئه وه چاوترساندنیکه بو تو که که مسته رخه میی خوت یه کیتک بو په یدا دهکات له فرمانه که تدا به ره کانتیت له گه لدا ئه کات و له وانه یه نانت ببری. به لام ئه گهر که شتییه کت دی نوقوم ده بی، ئه وه موژده ی ئه وه ی تیدایه که ژیانیکی خوش و بهریت دست ده که وی.

و

(وینه دان): ته ماشاکردنی وینه دان (ئه لبووم) واتای ئه وه یه که ناشنایه تییه کی دلدارانه ت دست ده که وی، که له کاره ساتیکی خراپه وه دست پی دهکات به لام به ماره کردنی کچه که دواپی دیت. ئه گهر وینه کان هی شوپنان بوون، ئه وه واتای ئه وه یه که چهند گه شتییکت دیته بهر، دواپی له جیگه یه ک ده مینیته وه و نارام ده گریت و داده مه زرییت.

(ورچ): ئه گهر خهوت دی به ورچیکه وه را دهکات به دووتدا، ئه وه واتای ئه وه یه که له سه ر دست ی دوژمنیکتدا هه ندی گیروگرفتت دیته بهر. ئه گهر ورچه که ت کوشت یا خود له دست ی رزگار بوویت، ئه وه واتای ئه وه یه که به سه ر گیروگرفته کانتدا زال ده بییت.

(وینه): بینینی وینه به دیواره وه، نیشانه ی ئه وه یه که دۆستیکی چاکت دست ده که ویت. به لام ئه گهر وینه کان له ناو کوگایه کی بازرگانی یا خود له ناو ناوازه گاه (متحف) یکدا هه لاسرا بوون، ئه وه واتای ئه وه یه که له کار و فرمانه که تدا سه رده که ویت. ئه گهر وینه ی خوشه ویستیکی خوت له ناو (نیشان) یکدا دی، ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که ئه و که سه له ته نگانه دا دلسوژیت بو ده نوینی. گرتنی وینه ی که سیکیش واتای ئه وه یه که ئه و که سه له فرمانه که تدا یارمه تیت ددات. وینه کیشانیس نیشانه ی ئه وه یه که فرمانه که ت ده گۆزی.

ه

(هیلکه): هیلکه بینین نیشانه ی سه رکه وتن و ده رانه تی باشه. خواردنی هیلکه ییش واتای ئه وه یه که ته ندروستییه کی وات دست ده که وی که هه رگیز پیوستیت به پزیشک نه بی.

(هه له کردن): خه و بینین به هه له کردنه وه واتای ئه وه یه که تو له فرمانه که تدا وردیت. گونا ه کردنیش له خه ودا واتای ئه وه یه که تو خه ریکیت هه له بکه ییت. به ره نگاری کردنی گونا ه کردنیش نیشانه ی ئه وه یه که ژیانیکی چاکی پر سه رکه وتن ده به یته بهر.

(هه له پهرین): بینینی سه ما که ران له خه ودا نیشانه ی ئه وه یه که ژیانیکی کو مه لایه تی پر له کاری هونه ر راده بو پریت. هه له پهر کییش له گه ل یاره که تدا واتای ئه وه یه که ماره ی ده که ییت. ئه گهر سه ما کردنیش له خه ودا کرد بو به پیشه بو خوت، ئه وه واتای ئه وه یه که کاره ساتی دلداری زورت به سه ردا نایه ت. جا هه تا ئه و یاره ده دۆزیته وه که پییه وه به ختیار بیت گه لیک جار له دلداریه کانتدا ره نجت به با ده چی.

(هیلانه ی مه ل): بینینی هیلانه ی مه ل نیشانه ی کامه رانی و کوکی ناو خیزانه. ئه گهر له خه ودا هیلانه یه کت ده پاراست له نازاردان، ئه وه واتای ئه وه یه که زور که سی وا هه ن نایاناسیت، به لام ئه وان نرخی خوت ده دهنی و کارت په سه ند ده که ن و بو چا که ی تویش تیده کو شن.

ی

(یا قووت): بینینی یا قووتی سوور نیشانه ی ئه وه یه که سه روت و خوشگوزه رانیت دست ده که وی. بینینی یا قووتی شینیش نیشانه ی ئه وه یه که به ختیکی چاک، بی ئه وه ی خوت به بییرتدا هاتبی، به ریویه ده تگاتی... یا قووتی زه ردیش موژده ی ئه وه ی تیدایه که دۆسته که ت و نازداره که ت دلسوژییه کی راسته قینه ی ده بی بو تو.

ته واو

۱۹۶۷/۶/۲۵

پهرونده

ئىمپىل

ياخود دەستورى پەرۋەردە كىردى مىندال

نووسىنى: ژان ژاك رۇسۆ

راستى پەرستى ھەرە بەناوبانگى فەرەنسە

ئەم نووسراۋە

ئەم نووسراۋە (ئىمپىل) ياخود ئەم (دەستورەى پەرۋەردە كىردى ھەرە گەورەى مىندال) ھە كە ئىمپىرۇ پوختە كەى پىشكەشى خوتىندە ۋارە بەرپىزە كانى (كورد) دەكەم راستى پەرستى ھەرە گەورەى فەرەنسە (ژان ژاك رۇسۆ) لە سالى (۱۷۶۲ز) دا دايانەۋە. ھۆى دانانى ئەم نووسراۋە ىش ئەۋە بوو كە ئافىرەتتىك تكاى لىكرد بوو رىگاي پىششان بدات چۆن مىندالە كەى خۆى پەرۋەردە بكات. لىرەدا (رۇسۆ) خۆى وا پىششانداۋە كە برىتىيە لە مامۇستايەكى تايىبە تى، مىنداللىك پەرۋەردە دەكات كە لە مىشكى خۆيدا ناۋى ناۋە: (ئىمپىل) ۋەك باۋكىكى دلسۆز بىروباۋەرى خۆى لەناۋ ئەم نووسراۋەدا دەرپىۋە دەرپارەى پەرۋەردە كىردى مىندالە كە و شىۋەى ئامادە كىردى مىشكى: بۆ فىرېۋونى سەرە تاكانى (كردەۋە و رەۋشتى بلند) و (ھەستى مەرقايە تى) و (زانستە كانى سىروشت) و (مىكانىك) و (كشتوكال بەرھەم ھىنان) و ھەموو (بابە تىكى زانستى گشت لايى) تى...

جا بۆ ئەمەى خوتىندە ۋارانى خۆشەۋىست بزائن نرخی راستە قىنەى ئەم نووسراۋە لە چ ئەندازە يەكدايە دەلىم: مامۇستا گەورە كانى جىھان كە لە (زانستى پەرۋەردە كىردى مىندالان) دا بەسپىۋر و شارەزا دادە نرىن ۋەك (بىزدۆ) و (بىستالۆزى) و (فرۆيل) لە سەر بنچىنەى ئەم نووسراۋى (ئىمپىل) ھە دەستورە كانى خۆيان دامە زانداۋە لە پەرۋەردە كىردى مىندالانى ئەم چەرەدا، كە لە خوتىندە كىردى كانى (باخچەى ساۋاكان) و (سەرە تايىبە كان) دا بەكار دەھىنرىن... لە راستىشدا ھەر ئەم جۆرە خوتىندە كىردى كە بەتەۋاۋە تى كار دەكەنە ھۆش و دل و دەرۋونى مىندالە كان ھەر لە سەرە تايىبە ۋە ھەتا دوايى ژيانان!...

(ژان ژاك رۇسۆ) يەككىكە لەۋ چەند كەسە كەمەى كە لە جىھاندا پەيدا بوون ۋە بەھۆى (ھىزى ھۆش) يانەۋە تۋانىۋانە كار بكەنە ژيان و رەۋشت و خوى ھەموو مەرقى سەر

زەمىن. بەرھەمە كانى (ژان ژاك رۇسۆ) كە نووسراۋى (ئىمپىل) ىش يەككىكە لەۋان ئەمە دوو سەد سالى تىپەرىۋە بەسەرباندا كەچى ھىشتا لە زانكۆكانى جىھاندا رىزبان لى دەگىرى و كەلكىان لى دەبىنرى. كەلە پىۋاۋە كان و شۆرەژنە كانى رۇشنىرى جىھان زۆرەيان بوونە شاگردى بەرھەمە كانى ئەۋ و پىيانەۋە دل خۆش و سۋاسگوزار بوون. ھەندىك لەۋانە ئەمانەن: (كانت)، (ھىگل)، (گۆتە)، (شىللەر)، (شاتۇرىان)، (لامارتىن)، (جۆرج ساندا)، (فرۆيد)، (تۆلستۆى) كە زۆر كەلكىان لە بەرھەمە كانى ئەۋ ۋەرگرتۋە كار تىكردى بەرھەمە كانى (ژان ژاك رۇسۆ) ھەر لە خاكە كانى رۇژتاۋادا نەگىرسايەۋە زۆرى پىچ نەچۋو كاربان كىردە خاكە كانى رۇژھەلا تىش ۋەك (ژاپونىا) و (چىنى تازە) كە دەستورە كانى پەرۋەردە كىردى مىندالى (رۇسۆ) يان لەناۋ خوتىندە كىردى خۆياندا بەكار ھىناۋە. (ژان ژاك رۇسۆ) گىرتارى ئەقىنى (سىروشت) بوو. بەلاى ئەۋەۋە ھەموو مىنداللىك لە سەرە تادا چاكە و پاكە و بىچ گەردە. بەلام كۆمەلايە تىبى خراب لە خىشتەى دەبات لەبەر ئەۋە ئىمە پىۋىستە ئاگامان لىبى بى لە سىروشتە چاك و پاكە كەى خۆى لا نەدات. دەبى بەتەنگ ئەۋەيشەۋە بىن كە بىكە بىن بە (مەرقى). و اتا تازارى كەس نەدات و زىان بەكەس نەگە بىن و تىش بىكۆش بۆ كەلكى گىشتى. بەۋاتايەكى تر (خۆپەرست) نەبى (خوداپەرست) بىچ. ئىمەى (كوردەۋارى) ىش پىۋىستىمان بەم جۆرە دەستورە ھەيە كە بەكارى بەننن لە پەرۋەردە كىردى مىندالە كانماندا كاشكى بەكارمان دەھىنا تا لەم سەرگەردانىبەى كە تىبىكە ۋ تۋىن رىزگار بىن.

شاكر فەتاح

(خاۋەنى پىرۆۋەى خوتىندەۋارى كورد)

سلىمانى - ۱۹۶۷/۴/۱۵

بام به مرۆفایه‌تی خۆمانه‌وه سازین

من به‌تەنگ ئەوه‌وه نەیم کە شاگردەکه‌ی خۆم و ا‌را‌ه‌یت‌رای‌ب‌ن کە بۆ پ‌ی‌ش‌ه‌ی ی‌اس‌ای‌ی یاخود ن‌ای‌ب‌ن‌ی ی‌ان س‌ه‌ر‌ب‌از‌ی د‌ه‌س‌ت ب‌د‌ات... چ‌ون‌ک‌ه پ‌ی‌ش ئە‌م‌ه‌ی ب‌او‌ک و د‌ای‌ک‌ی پ‌ی‌ش‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی بۆ ه‌ه‌ل‌ب‌ی‌ژ‌ت‌ر‌ن س‌ر‌و‌ش‌ت پ‌ی‌ش‌ه‌ و ک‌ار‌ت‌ک‌ی س‌ه‌ر‌ه‌ت‌ای‌ی بۆ ه‌ه‌ل‌ب‌ژ‌ار‌د‌و‌وه، ئە‌و‌ب‌ی‌ش ئە‌و‌ه‌ت‌ا ک‌ه ب‌ب‌ن‌ی ب‌ه (م‌ر‌ۆ‌ف) ... ج‌ا ل‌ه‌ب‌ه‌ر ئە‌و‌ه ن‌ام‌ان‌ج‌ی ه‌ه‌ر‌ه ب‌اش‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌د‌ه‌ک‌رد‌ن، د‌ه‌ب‌ن‌ی ئە‌و‌ه ب‌ن‌ ک‌ه ه‌ه‌م‌و‌و ک‌ه‌س‌یک ل‌ه‌م پ‌ی‌ش‌ه‌ی‌ه‌دا و‌ات‌ا ل‌ه‌ پ‌ی‌ش‌ه‌ی (م‌ر‌ۆ‌ف‌ای‌ه‌ت‌ی) د‌ا ق‌ال‌ ب‌ب‌ن‌... چ‌ون‌ک‌ه ه‌ه‌م‌و‌و ک‌ه‌س‌یک ل‌ه‌ (ت‌و‌وی) س‌ه‌ر‌ه‌ت‌ای‌ب‌ی ئە‌م (م‌ر‌ۆ‌ف‌ای‌ه‌ت‌ی) ی‌ه‌دا و‌ه‌ک ی‌ه‌ک ب‌ه‌ش‌ی‌ان ب‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی.

ل‌ه‌ب‌ه‌ر ئە‌و‌ه ی‌ه‌ک‌ه‌م ش‌ت ک‌ه ف‌ی‌ری ش‌ا‌گ‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌م‌ی د‌ه‌ک‌ه‌م: (ژ‌یان) ه‌! ژ‌یان‌ب‌ی‌ش ب‌ر‌یت‌ی ن‌ی‌ب‌ه‌ ل‌ه‌ ه‌ه‌ن‌اس‌ه‌د‌ان. ب‌ر‌یت‌ب‌ی‌ه‌ ل‌ه‌ ج‌و‌ول‌ان و ب‌ه‌ک‌ار‌ه‌یت‌ان‌ی ه‌ه‌س‌ت و ه‌ۆ‌ش و ل‌ی‌ه‌ت‌ا‌ت‌و‌و‌ی‌ب‌مان ... ه‌ه‌ر پ‌ه‌ل‌و‌پ‌ۆ‌ی‌ه‌ک‌یش ب‌گ‌ر‌یت ل‌ه‌ ل‌ه‌ش‌ی ئ‌ب‌م‌ه‌دا ی‌ار‌م‌ه‌ت‌ب‌ی ئە‌و‌ه‌م‌ان د‌ه‌د‌ات ک‌ه پ‌ه‌ی ب‌ب‌ه‌ن‌ ب‌ه‌ (ب‌و‌ون) م‌ان... ج‌ا ل‌ه‌ب‌ه‌ر ئە‌و‌ه ئە‌و‌ه‌ن‌د‌ه‌ی ژ‌یان ب‌ه‌و‌ه د‌ه‌پ‌ی‌و‌ر‌ی ک‌ه ز‌و‌و ب‌ه‌ز‌و‌و ه‌ه‌س‌ت‌ی ز‌ین‌د‌و‌وانه ب‌ه‌خ‌ۆ‌م‌ان ب‌ک‌ه‌ن‌ ک‌ه (ز‌ین‌د‌و‌و) ی‌ن ئە‌و‌ه‌ن‌د‌ه‌ ن‌ا‌پ‌ی‌و‌ر‌ی ب‌ه‌د‌ر‌ت‌ز‌ای‌ی ت‌ه‌م‌ه‌ن ک‌ه ئە‌و‌ه‌ن‌د‌ه‌ ر‌ۆ‌ژ‌ه ژ‌ی‌ا‌و‌ین!...

م‌ر‌ۆ‌ف ب‌ه‌ن‌د‌ه‌ی‌ه‌

م‌ر‌ۆ‌ف‌ی ش‌ار‌س‌ت‌ان‌ب‌ی‌ش ه‌ه‌ر ل‌ه‌ د‌ای‌ک‌ب‌و‌ن‌ی‌ب‌ه‌و‌ه ت‌ا د‌ه‌م‌ر‌ی ب‌ه‌ (ب‌ه‌ن‌د‌ه‌ی‌ی) ی‌ه‌و‌ه د‌ه‌ژ‌ی... ل‌ه‌ ت‌اف‌ی م‌ن‌د‌ال‌ی‌ب‌دا ب‌ه‌ن‌د‌ه‌ی ج‌ل‌و‌ب‌ه‌ر‌گ‌ه ت‌ه‌نگ و ت‌ه‌س‌ک‌ه‌ک‌ان‌ی‌ه‌ت‌ی ک‌ه ل‌ه‌و‌ان‌ه‌ن ه‌ه‌ن‌اس‌ه‌ی س‌و‌ار ب‌ک‌ه‌ن!... ک‌ه د‌ه‌ی‌ش‌م‌ر‌ی ل‌ه‌ن‌ا‌و گ‌ۆ‌ر‌ه ت‌ه‌نگ و ت‌ه‌س‌ک‌ه‌ک‌ه‌ی‌دا د‌ه‌م‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌ه... ب‌ه‌د‌ر‌ت‌ز‌ای‌ی ژ‌یان‌ی خ‌ۆ‌ب‌ی‌ش‌ی ل‌ه‌ چ‌ن‌گ‌ی ک‌ۆ‌ت و ز‌نج‌یر‌ی ک‌ۆ‌م‌ه‌ل‌ای‌ه‌ت‌ب‌ی‌ه‌ک‌ه‌م‌ان و ی‌اس‌ا س‌ه‌خ‌ت‌ه‌ک‌ان‌ی ر‌ز‌گ‌ار‌ی ن‌اب‌ن‌... ئە‌گ‌ه‌ر س‌ه‌ر‌ن‌ج ل‌ه‌ س‌ر‌و‌ش‌ت ب‌د‌ه‌ب‌ن‌ و ش‌ی‌و‌ه‌ی ک‌ار‌ک‌رد‌ن‌ی ت‌ه‌م‌اش‌ا ب‌ک‌ه‌ن‌ د‌ه‌ب‌ی‌ن‌: م‌ن‌د‌ال‌ ب‌ه‌ه‌ز‌ار ش‌ت‌ه‌و‌ه خ‌ه‌ر‌یک د‌ه‌ک‌ات، ت‌ا ل‌ه‌ پ‌ه‌ل‌و‌پ‌ۆ‌ د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی... ل‌ه‌ ژ‌یان‌ی م‌ن‌د‌ال‌ی‌ش‌دا ه‌ه‌م‌و‌و ج‌ۆ‌ر‌ه گ‌ی‌ر‌و‌گ‌ر‌ف‌ت‌یک د‌ه‌ر‌و‌ت‌ن‌ی. ف‌ی‌ری د‌ه‌ک‌ات ل‌ه‌ و‌ات‌ای (ن‌از‌ار) و (خ‌ه‌ف‌ه‌ت) ت‌ی‌ب‌گ‌ات ر‌ا‌ی‌ش‌ی‌د‌ه‌ه‌ن‌ن‌ی ب‌ه‌س‌ه‌خ‌ت‌ی‌ه‌و‌ه ک‌ه ز‌ۆ‌ری پ‌ن‌ نا‌چ‌ن‌ ل‌ه‌ ژ‌یان‌ی د‌و‌ار‌ۆ‌ژ‌ی‌دا ت‌و‌وش‌ی د‌ه‌ب‌ن‌!... (س‌ه‌ر‌گ‌ه‌ر‌د‌ان‌ی) ی‌ م‌ن‌د‌ال‌ی‌ش‌ ل‌ه‌و‌ه‌و‌ه پ‌ه‌ی‌دا د‌ه‌ب‌ن‌ ک‌ه (ک‌ز) و (ب‌ن‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات) ه‌، ک‌ز‌ی و ب‌ن‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌ب‌ی‌ش ب‌ن‌چ‌ی‌ن‌ه‌ی ه‌ه‌م‌و‌و خ‌را‌پ‌ه‌ی‌ه‌ک‌ن. ک‌ه‌و‌ات‌ه ت‌ا د‌ه‌ت‌و‌ان‌ی‌ت‌ م‌ن‌د‌ال‌ه‌ک‌ه‌ت ل‌ه‌ ه‌ه‌م‌و‌و ر‌و‌و‌ی‌ه‌ک‌ه‌و‌ه ب‌ه‌ه‌ت‌ز‌ ب‌ک‌ه‌. ت‌ا ب‌ب‌یت‌ه (پ‌ی‌ا‌و) ی‌ک‌ی ب‌اش و ب‌ه‌ک‌ه‌ل‌ک‌!... ج‌ا ئە‌گ‌ه‌ر ب‌ۆ‌م‌ان ب‌ل‌و‌ای‌ه ه‌ه‌ر ش‌ت‌یک‌م‌ان ئ‌ار‌ه‌ز‌و‌و ب‌ک‌رد‌ای‌ه ب‌ۆ‌م‌ان ب‌ک‌رای‌ه ئ‌ب‌ت‌ر ه‌ی‌چ ک‌ار‌ت‌ک‌ی خ‌را‌پ‌مان ن‌ه‌د‌ه‌ک‌رد، ه‌ی‌چ

ف‌ر‌م‌ان‌ی‌ک‌ی ن‌اش‌ای‌س‌ت‌ه‌م‌ان ل‌ه‌ د‌ه‌س‌ت ن‌ه‌د‌ه‌و‌ه‌ش‌ای‌ه‌و‌ه!... ل‌ه‌ن‌ا‌و ه‌ه‌م‌و‌و ک‌رد‌ه‌و‌ه و ر‌ه‌و‌ش‌ت‌ه‌ک‌ان‌ی (خ‌ود‌ا) ی‌ش‌دا ک‌ه ز‌ال‌ه ب‌ه‌س‌ه‌ر ه‌ه‌م‌و‌و ش‌ت‌یک‌دا و د‌ه‌ت‌وان‌ن‌ ه‌ه‌م‌و‌و ک‌ار‌ت‌ک‌یش ب‌ک‌ات (د‌ل‌ چ‌اک‌ی) ل‌ه‌ ه‌ه‌م‌و‌و‌ی‌ان ز‌ۆ‌ر‌تر پ‌ی‌و‌ه‌ی د‌ی‌اره. ب‌ه‌و ش‌ی‌و‌ه‌ی‌ه‌ب‌ی‌ش ک‌ه د‌یت‌ه ب‌ه‌ر‌چ‌ا‌و‌مان ل‌ه‌ ه‌ه‌م‌و‌و ک‌رد‌ه‌و‌ه‌ک‌ان‌ی ت‌ری ز‌ۆ‌ر‌تر خ‌ۆ‌ی د‌ه‌گ‌ر‌ی و ز‌ۆ‌ر‌ت‌ر‌ب‌ی‌ش ر‌ه‌گ‌ی د‌اک‌و‌ت‌ا‌و‌ه!.

ی‌ار‌یک‌رد‌ن ب‌ه‌ن‌ا‌گ‌ر

ک‌ه ش‌ا‌گ‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌م (ئ‌ی‌م‌یل) خ‌ۆ‌ی خ‌ه‌ر‌یک د‌ه‌ک‌ات ب‌ه‌ی‌اری و گ‌ه‌م‌ه‌ی‌ه‌ک‌ه‌و‌ه ن‌ام‌ه‌و‌ی ب‌ه‌ر‌ب‌ه‌س‌ت‌ی ب‌ک‌ه‌م ل‌ه‌ ن‌از‌ارد‌ان‌ی خ‌ۆ‌ی... ب‌ه‌پ‌ی‌ت‌چ‌ه‌و‌ان‌ه‌و‌ه ل‌ه‌و‌ه د‌ل‌ت‌ه‌نگ د‌ه‌ب‌م و ر‌ق‌م ه‌ه‌ل‌د‌ه‌س‌ت‌ن‌ ک‌ه ه‌ه‌ر‌گ‌ی‌ز خ‌ۆ‌ی ن‌از‌ار ن‌ه‌د‌ات... چ‌ون‌ک‌ه ب‌ه‌و ر‌ه‌نگ‌ه ک‌ه گ‌ه‌وره ب‌و‌و ئ‌اش‌نا ن‌اب‌ن‌ ب‌ه‌ (ن‌از‌ار) ه‌و‌ه ن‌از‌ار‌ب‌ی‌ش ئ‌اش‌نا ن‌اب‌ن‌ ب‌ه‌و‌ه‌و‌ه ه‌ی‌چ ک‌ام‌ی‌ت‌ک‌ی‌ش‌ی‌ان ل‌ه‌گ‌ه‌ل‌ ئە‌و‌یت‌رد‌ا ر‌ان‌اب‌ن... ک‌ه‌چ‌ی ر‌اس‌ت‌ی‌ه‌ک‌ه‌ی ئە‌و‌ه‌ت‌ا ب‌ه‌ر‌گ‌ه‌گ‌رت‌ن‌ی ن‌از‌ار و خ‌ۆ‌ ر‌ا‌ه‌یت‌ان‌ ب‌ه‌ن‌از‌ار‌ه‌و‌ه ی‌ه‌ک‌ه‌م (و‌ان‌ا) ی‌ ه‌ه‌ر‌ه ب‌ه‌ک‌ه‌ل‌ک‌ه‌ پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ه‌ ف‌ی‌ری ب‌ن‌... ل‌ه‌ج‌ی‌ات‌ب‌ی‌ ئە‌م‌ه‌ی م‌ن‌د‌ال‌ه‌ک‌ه‌ت ل‌ه‌ ژ‌و‌و‌ر‌ت‌ک‌ی ک‌پ و ب‌ن‌ د‌ه‌نگ و ب‌ن‌ ب‌ادا ب‌ه‌ی‌ل‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ک‌ه ب‌ۆ‌ئ‌ه‌و ب‌ه‌چ‌ه‌ش‌ن‌ی (ب‌ه‌ن‌د‌ی‌خ‌ان‌ه‌) ی‌ه‌ ه‌ه‌م‌و‌و ر‌ۆ‌ژ‌ت‌یک ب‌ی‌ب‌ه‌ر‌ه د‌ه‌ش‌ت ل‌ی‌ن‌ ب‌گ‌ه‌ر‌ی ب‌ام ب‌ه‌ئ‌ار‌ه‌ز‌و‌وی خ‌ۆ‌ی ب‌ب‌ز‌و‌یت‌ه‌و‌ه ب‌ام ه‌ه‌ل‌پ‌ه‌ر‌ی ب‌ام ب‌ک‌ه‌و‌ی و ه‌ه‌ل‌ب‌س‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ب‌ام ج‌ار‌ت‌ک‌ی ت‌ر‌ب‌ی‌ش ب‌ک‌ه‌و‌یت‌ه‌و‌ه!... ج‌ا ه‌ه‌ر‌چ‌ه‌ن‌د ز‌ۆ‌ر‌تر ب‌ک‌ه‌و‌ی ئە‌و ر‌ۆ‌ژ‌ه‌ی ز‌ۆ‌ر‌تر ل‌ن‌ ن‌ز‌یک د‌ه‌ب‌یت‌ه‌و‌ه ک‌ه ف‌ی‌ر ب‌ن‌ چ‌ۆ‌ن ل‌ه‌ پ‌اش (ک‌ه‌وت‌ن) (ر‌اس‌ت ب‌ی‌ت‌ه‌و‌ه) ک‌ه چ‌ۆ‌ن خ‌ۆ‌ب‌ی‌ش‌ی ل‌ه‌ (ک‌ه‌وت‌ن) ب‌پ‌ار‌یز‌ی!

ب‌ن‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌ی ب‌ه‌پ‌ی‌ش‌ ک‌ه‌س د‌ه‌گ‌ۆ‌ر‌ی

ک‌ه د‌ه‌ل‌ت‌ب‌ن‌: (م‌ر‌ۆ‌ف ک‌ز و ب‌ن‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌ه‌) م‌ه‌ب‌ه‌س‌م‌ان چ‌ی‌ب‌ه‌؟... و‌ش‌ه‌ی (ب‌ن‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌) ل‌ه‌ و‌ات‌ا و م‌ه‌ب‌ه‌س پ‌ی‌ش‌ان‌د‌ان‌ب‌دا ب‌ه‌ن‌د‌ه‌ ب‌ه‌و ک‌ه‌س‌ه‌و‌ه ک‌ه پ‌ی‌ن‌ی د‌ه‌گ‌و‌ت‌ر‌ی: (ب‌ن‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌) ... ه‌ه‌ر‌چ‌ی ج‌ر‌و‌ج‌ان‌ه‌و‌ه‌ر یاخود ک‌ر‌م‌ی‌ک‌ ه‌یت‌ی ل‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه‌ ز‌ۆ‌ر‌تر ب‌ن‌ ک‌ه پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ی پ‌ی‌ن‌ی ه‌ه‌ی‌ه ب‌ه‌ج‌ر‌و‌ج‌ان‌ه‌و‌ه‌ر یاخود ب‌ه‌ک‌ر‌م‌ی‌ک‌ی (ب‌ه‌ه‌ت‌ز) د‌اد‌ه‌ن‌ر‌ی... ه‌ه‌ر ف‌ی‌ل یاخود ش‌ی‌ر، ی‌ان س‌ه‌ر‌ک‌رد‌ه‌ی د‌ا‌گ‌ی‌ر‌ک‌ه‌ر ی‌ان پ‌ال‌ه‌وان، ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت ئە‌و خ‌ود‌ای‌ه‌ب‌ی‌ش ک‌ه (پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ی) ی‌ه‌ک‌ان‌ی ل‌ه‌ (ه‌یت‌ز) ی‌ ز‌ۆ‌ر‌ت‌ر‌ب‌ن‌ ب‌ه‌ (ک‌ز) و (ب‌ن‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌) د‌اد‌ه‌ن‌ر‌ی!...

ئ‌ه‌و ک‌ه‌س‌ه‌ب‌ی‌ش ک‌ه (ن‌از‌اد) ی‌ ت‌ه‌و‌ا‌و ب‌ن‌ ت‌ه‌ن‌ی‌ا ئە‌و‌ه‌ن‌د‌ه‌ ئ‌ار‌ه‌ز‌و‌وی ش‌ت د‌ه‌ک‌ات ک‌ه ل‌ه‌ ت‌و‌ان‌ای‌ب‌ی‌دا ب‌ب‌ن‌ ب‌ی‌ک‌ات ه‌ه‌ر‌چ‌ی‌ب‌ه‌ک‌یش ئ‌ار‌ه‌ز‌و‌و ب‌ک‌ات ب‌ی‌ک‌ات ئە‌م‌ه‌ ب‌ی‌ر‌و‌ب‌ا‌و‌ه‌ری ب‌ن‌چ‌ی‌ن‌ه‌ی‌ی م‌ن‌ه ت‌ۆ‌ب‌ی‌ش ل‌ه‌گ‌ه‌ل‌ م‌ن‌د‌ال‌ه‌ک‌ه‌ت‌دا ب‌ه‌ک‌اری ب‌ه‌ی‌ن‌ه‌ ئە‌و‌س‌اک‌ه‌ ب‌ۆ‌ت د‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی: ه‌ه‌ر‌چ‌ی د‌ه‌س‌ت‌و‌ر‌ت‌ک‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌رد‌ن ه‌ه‌ی‌ه ل‌ه‌م س‌ه‌ر‌چ‌ا‌و‌ه‌ی‌ه‌و‌ه پ‌ه‌ی‌دا د‌ه‌ب‌ن‌.

مندالکه‌ی خۆت وا فێر بکه که پشت به‌کەس نەبەسێ پشت به (شتومەک) ببەستێ و هیچی تر بەلام ئەویش له کاتی (پیتووستی)دا لێی بگه‌ڕێ بام ئاره‌زووه‌کانی تووشی به‌ره‌ه‌ه‌ستی که‌ره‌سته‌یی بێن، یاخود به‌ره‌ه‌ه‌ستی له‌ش بێن. یان تووشی ئەو سزایه‌ بیته که له ئەنجامی کرده‌وه و کاری خۆبه‌وه پیتی ده‌گات... جا ئەگەر تۆ هاتوو ئەم کاره‌ساتانه جاریکی تر دووباره‌ بوونه‌وه مندالکه‌ ئەو (وانا) به‌ی بێر ده‌که‌وتیه‌وه که له یه‌که‌م جاریدا وه‌ریگرتوه‌!

خۆپاراستن یاخود خۆ چاک‌کردنه‌وه

تۆیش هەر له‌سه‌ر ئەو پێگایه‌ برۆ که نه‌هێلێت هه‌له‌ یاخود خراپه‌ی مه‌که له هه‌له‌کردن. پیتووستی مه‌لێ له ده‌ست بووه‌شیته‌وه. به‌لام بێ به‌شی ئەو هه‌له‌یه‌ مه‌که!... مه‌به‌سیش له‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که (تاقیکردنه‌وه) جێگای (یاسا) بگرتیه‌وه، له‌وه‌دا که ده‌توێ له شتیکی دوور بخه‌یته‌وه که بۆ مرۆف نه‌شی بیکات... نابێ مندالکه‌ت هه‌رچی ویست ده‌ستی بکه‌وێ ده‌بێ ئەوه‌نده‌ی ده‌ست بکه‌وێ که (پیتووستی)ی پیتی هه‌یه... به‌و ناوه‌یشه‌وه نابێ کار بکات و بجوولێته‌وه که کوێرانه‌ ملکه‌چی ده‌نوێنی ده‌بێ به‌و ناوه‌وه کار بکات که به‌پیتووستی ده‌زانێ بکری. ئەم وشانه‌یش له‌ فه‌ره‌ه‌نگی مندالکه‌ت دوور بخه‌ره‌وه: (گوێ دیری) و (ملکه‌چی) (فه‌رمان) و (فه‌رمانی سه‌رشان) و (ئوبالی ئەستوه‌وه)... که وات ر‌اهینا مندالکه‌ که پیاویکی به‌ئارام و له‌سه‌رخۆ و، خۆشه‌ویستی یاسا ده‌رده‌چی... هه‌روه‌ها ده‌بیته (گوێگر) و (ملکه‌چ)یک بۆ تۆ، ده‌توانی به‌ئاسانی کیشی بکه‌یت بێ ئەمه‌ی داوای ملکه‌چی لێ بکه‌یت و، وه‌ک (فه‌رمانیکی نه‌نگه‌ویست) ئەو ملکه‌چییه‌ی به‌سه‌ردا ده‌یت!... ته‌نانه‌ت ئەگەر ئەوه‌نده‌یشی ده‌ست نه‌که‌ویت که لیتی ده‌خوازیت، از له ملکه‌چی و گوێ دیری خۆی ناهێنیت! چونکه‌ سروشتی مرۆف وایه: هه‌رچی سروشتی کاروبار و کاره‌سات ده‌یدا به‌سه‌ریدا به‌ئارام و سنگینکی فراوانه‌وه جێبه‌جینی ده‌کات. به‌لام که مرۆفینکی تر فه‌رمانی به‌سه‌ردا بدات هه‌ز ناکات ئەو فرمانانه‌ جێبه‌جینی بکات!

چاکه‌یه‌ له‌ کانگای ده‌روونی مرۆندا بنجی به‌ستوه‌، نه‌ک خراپه

ئهمه‌یش بخه‌ره‌ پیتووستی چاوی خۆت که ئاره‌زووه‌کانی سه‌ره‌تایی که سروشت ده‌یانخاته دلی مرۆقه‌وه هه‌موو ده‌م راست و دروستن، ئەمه‌یش ده‌ستوریت که ته‌واو هیچ گومانیکێ تێ نابێ... چونکه له دلی هیچ که‌سیکدا هه‌له‌ و گوناھی و نییه‌ که بنجی دابه‌ستبێ... له راستیدا هه‌موو هه‌له‌ و گوناهییک هۆی خۆی هه‌یه سه‌رچاوه‌ی ده‌روه‌ی خۆی هه‌یه که ده‌توانی بدۆزیته‌وه... جا له‌به‌ر ئەوه پیتووسته (په‌روه‌کرده‌ی مندال) له سه‌له‌کانی سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیدا له‌سه‌ر ئەو بنجینه‌یه‌ بێ که راسته‌ و راست فێری کرده‌وه‌ی چاک و راستگویی نه‌کرێ هه‌ر ئەوه‌نده‌ی به‌سه‌ که دلی مندالکه‌ و ده‌روونی مندالکه‌ که له کرده‌وه‌ی خراپ و به‌دخوویی بپاریزێ! یاخود به‌واتایه‌کی تر: خۆت به‌وه‌وه ماندوو مه‌که که چاکه له‌ناو ده‌روونی مندالکه‌دا بروینی چونکه (چاکی) هه‌ر له خۆبه‌وه له سروشت و هه‌ستی مندالدا هه‌یه و بنج به‌ستیش بووه، تۆ هه‌ر ئەوه‌نده‌ به‌ته‌نگه‌وه به‌که ده‌روونه‌ پاک و خاویته‌که‌ی مندالکه‌ له‌و خراپانه‌ بپاریزیت که له ده‌روه‌ بۆی دین!... ته‌نیا وانایه‌ک که پیتووست بێ به‌مندال بگوتی یاخود به‌هه‌موو که‌سیک بگوتی، له هه‌موو تاقیتکی ته‌مه‌نیدا، ئەوه‌یه‌ که پیتی بلتیت: (نه‌که‌یت ئازاری که‌س ده‌یت!) چونکه کردنی چاکه خۆیشی ئەگەر بیتو له‌سه‌ر ئەم وانایه‌ نه‌روات به‌چاکه‌کردنیکێ بێ فه‌ر یاخود پیتچه‌وانه، یان پر ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ داده‌نری... ئاخۆ که‌سی وا هه‌یه که هه‌رگیز چاکه نه‌کات?... نه‌ء. که‌سی وا نییه... له راستیدا هه‌موو که‌سیک چ پیاوی چاک بێ چ پیاوی خراپ تا ئەندازه‌یه‌ک چاکه ده‌کات... به‌لام جاری وا هه‌یه ئەو چاکه‌یه‌ی ئەم پیاوه‌ ده‌یکات یاخود ئەو پیاوه‌ مرۆفینکی ده‌خاته کامه‌رانییه‌وه به‌لام به‌هۆی ئەو چاکه‌یه‌وه سه‌د که‌س سه‌رگه‌ردان ده‌بێ... جا هه‌رچی خراپه‌یه‌ک هه‌یه له‌مه‌وه رووده‌دات!

هه‌لبژاردنی ئەو زانیاریانه‌ی به‌مندال ده‌گوتری

ئەو زانیاریانه‌یش که فێری کوره‌که‌تی ده‌که‌یت پیتووسته‌ زۆر به‌وردی هه‌لیان بپزێت... چونکه‌ زیره‌کی مرۆف تا ئەندازه‌یه‌که له‌وه تیناپه‌ریت هیچ که‌سیکیش نییه‌ که بتوانی هه‌رچی زانیاریه‌ک هه‌یه له جیهاندا بیخاته میتشکیه‌وه ته‌نانه‌ت که‌سی وایش نییه‌ که بتوانی ئەو زانیاریانه‌ی که بلاو بوونه‌ته‌وه به‌ناو میتشکی که‌سانی تردا وه‌ریانگری!... جا چونکه هه‌موو بیروباوه‌ریکی هه‌رچی به‌رامبه‌ریدا راستیه‌کی ته‌واو هه‌یه که‌واته راستیه‌کان ئەوه‌نده زۆرن له ژماره‌ نایه‌ن هه‌روه‌ها بیروباوه‌ری پرپووجیش ئەوه‌نده‌ی ئەو

راستیباڻه زۆر!... ڪه واته پٽويستنه ٺهوهي فيري منڊالائي دهڪهين هه لٿارده و پوخته بن جا لھم پرووهه ٺهوهي له پيش همموو شتيڪدا پٽويست بي ٺهوهيه ڪه فري بهسهر دل خوشڪردني پياوهه هه بي له ٿيانيدا ههروهه ٺهوهيه ڪه چاڪه و ڪه لڪ و خوشگوزهراني بي پٽيڪ بهيٽي ٺهوهي زانياريبانن ڪه هه لھم باهه ٺهوهه دهوئين ٺهه منده فراوانن و لڪيان لي بۆتهوه هه لدهگرن پياوي تيگهيشتوو بهوردی تيبان بگات و لتيان بڪۆلٽهوه دهههه له بهر ٺهه ميه ڪه ٺهوه منڊالهي بمانهوي بي به پياويڪي تيگهيشتوو پٽويستنه شتي وهه اي فير بڪهين ڪه هه زانيارى بي!... ڪه واته هممووده ٺهوهه راستييهت له بيردا بي: ڪه زانين ٺهوهندهي هه لهدردن زبان نابه خشى. له راستيدا ٽيمه ڪه ري ون دهڪهين هه له بهر ٺهوهه نييه ڪه نه شاره زانين زۆرتر له بهر ٺهوهه ونى دهڪهين ڪه يه جگار پشت ٺهه ستورين به خومان ڪه واته بام له ههست پي ڪردمانهوهه بيروباوهه ڪانى خومان دهست بخهين، له راستيدا ٺههه راسترين ريگايه بۆ ٺهوهي بيروباوهه ري دوست پٽيڪ بهينين بام هه ٺهه ناماني ههست پي ڪردمان بڪهينه رابه بۆ په ي بردنه سه ره تاييهه ڪامان!... هيج نووسراويڪ نييه ڪه له سروشت راستر بي هيج خويندن تيگيش نييه ڪه له زانيني راستي به ڪه لڪتر بي!... ڪه واته شاگرد هه ڪهت فير بڪه: به چاوي خوي ديمه و پروكesh و ڪاره ساتي سروشت بييني و سه رنجي لي بدات ٺهه گهر چاوي ڪهوت به گروگيايه ڪه دهروي په له مه ڪه: زوو رازي گه شه ڪردنه ڪه ي تي بگه بييني و سه رجلي داهر ڪينيتهوهه مه هيله شتيڪ بزاني به هوي تووه واي لي بڪه: وا بزاني به سايهي خويهوه و هه له خويهوه ٺهوهه شته ي زانيوه... چونڪه ٺهه گهر هاتوو هوشي خوت خسته جيبي هوشي ٺهوهه بي گومان رۆڙيڪي وا دي ڪه هوشي منڊاله ڪه له بير ڪردنهوهه بڪهوي ٺهوهه ساڪه يه ههروهه ڪي ياربييه ڪي منڊالانهي لي دي، ياخود وهه ڪه تووتبييه ڪي لي دي ڪه به بيروباوهه ري ڪه ساني ترهوهه ناز بڪات!.

هه لهدانهي بۆ راست مه ڪهروهه

هه ڪاتي ڪورهه ڪهت ياخود شاگرد هه ڪهت هه لهدانهي ڪرد هه لهدانهي بۆ راست مه ڪهروهه جيبي بهيله بۆ خوي. له دهمت نه ييته دهري تا خوي به هه لهدانهي ڪه ي خوي دهزاني و راستي ده ڪاتهوهه!. ياخود ٺهه گهر ههه ويستيشت شتيڪي بۆ بڪهيت له وهنده زۆرتري بۆ مه ڪه ڪه له يه ڪه م هه لدا شتي وهه اي بۆ بهينيته پيشهوهه ڪه يارمه تبي بدات زوو له هه لهدانهي خوي تي بگات... چونڪه ٺهه گهر هه لهدانهي نه ڪات هيج فير نابي!... دهستوري هه رهه گه وهه شپوهي بهروهه ڪردنه ڪه ي منيش ٺهه مهه تا: مي شڪي منڊاله ڪه به باهه تي زۆر و زانيارى زۆر پر

مه ڪه!. تهنيا باهت و زانيارى پٽويستى فير بڪهيت بهسيه تي به لام وريا به ماوهي ٺهوهي نه دهيت: بيروباوهه ري په شوڪاو و بي سنور له ميشڪيدا دروست بي... ٺهوهه زبان به من ناگه ييني ڪه له باهت شتيڪه وهه هيج نه زاني ٺهه مه چاڪتره له وهه ڪه هه لهدانهي تي دا بڪات. من هه ٺهوهه ندهم دهوي له شاره زانينيدا هه ندي راستي: ڪه بيپاريزم له وهه لهدانهي ڪه تيبان بڪهوي.

به ڪه لڪترين شت ٺهوهيه ڪه خوي خوي فير بڪات

ٺهوهه له سهر تو نييه ڪه منڊاله ڪهت فيري همموو جو ره زانستىڪ بڪهيت تو ههه ٺهوهندهت له سهره ڪه فيري ٺهوهه ريگايه ي بڪهيت ڪه چون چيتره ڪه ي ٺهوهه زانياريبانن بڪات. ڪه چون تيبان بگات و چون لتيان بڪۆلٽهوهه ٺهوهه يه له ڪاته دا ڪه دهستي تيگهيشتني هه بي... ٺهه مه يه دهستوريڪي بنچينه نييه بۆ هه مو پهروهه ده ڪردنيڪي دروست، هيج گومان له وهه يه ڪه ٺهوهه بيروباوهه رانهي مرؤف خوي فيريان ده بي و خوي دهست خوي ده خات زۆرتر له ميشڪيدا جيگير ده بن و، باشتر تيبان ده گات له وهه بيروباوهه رانهي ڪه ڪه ساني تر فيري ده ڪن!... چونڪه مرؤف ٺهوهه يه خوشتره ڪه به هوي تيگوشيني خويهوهه شت بدۆر يتهوهه و بي جگه له وهه به جو ريڪي تي ڪراي هوشيشمان راست ده يتهوهه له ملڪه چڪردني ڪو ترانه بۆ ٺهوهه دهسه لاته ي ڪه به زۆر بيروباوهه ري خومان به سهر دا ده چه سپيني! ڪه واته ماموستا راسته قينه ڪامان ٺهه مانهن: (تاقى ڪردنه وهه ڪان) (تاسه و ته زوهه ڪان) (دل هاتنه جو شه ڪان)... مرؤف يه لٿر سي بهه ري باري تايه تبي خوي دا نه بي هيجي وا فير نابي ڪه به ڪه لڪي بي و له گه ليدا ريڪ بڪهوي... جا هه رۆڙيڪي توانيمان شاگرد هه ڪه ي خومان وا لي بڪهين ڪه واتاي وشه ي (به ڪه لڪ) تي بگات ٽيمه هوي ڪه ي تازه مان دهست ده ڪه وي ڪه بتوانين بيخه يه لٿر چنگي خومانه وهه... له راستيدا پٽويستنه ٺهوهه پرسه ڪه ده لي: (ڪه لڪي ٺهوهه شته چيهه... به ڪاري چي دي؟...) بيڪهين به واته و نيشانتيڪي پيرۆز ڪه ماموستا يه و شاگرد يه هه مو ڪردنه وهه ڪي خوياني له ٿياندا پي تاقى بڪه نه وهه!.

بام پهروهه ده ڪار بي به نمونه يه ڪ بۆ شاگرد هه ڪه ي خوي

هه به خيٽوڪه ريڪ له پهروهه ڪردني شاگرد هه ڪه ي خوي دا قسه زۆر به ڪار بهيني و له ٺهه ندهي تي بهه بڪات هه لهدانهي ده ڪات. له راستيدا ٽيمه يه جگار ده مه وهه ري ده ڪهين يه جگار لي ڪدانهوهه و رۆشن ڪردنهوهه به ڪار دهيني به زمان. ڪه چي ههست به وهه ناڪهين ڪه منڊالان و

ته‌ماشاگردنی مرۆڤ و نرخه راسته‌قینه‌کانی شتوبه‌ک

هه‌روه‌ک سه‌رنج ده‌دری زۆریه‌ی که‌سان به‌چاویکی و اوه سه‌یری هونه‌ره جوی جویکان ده‌که‌ن و پێیه‌وه راهاتوون که کاتی دینه سه‌ر ریزکردنیان به‌پیتی ئەندازه‌ی چاکی و به‌که‌لکی و گرنگییان هونه‌ره بی به‌ره‌کان له سه‌رووی رسته‌که‌وه داده‌نین هونه‌ره به‌که‌لکه‌کانیش له دامینی رسته‌که‌وه داده‌نین!... تۆیش نه‌گه‌ر بێتو شاگردی که‌ی خۆت به‌خه‌ینه سه‌ر نه‌وه‌ی که باوه‌ر به‌م پێشبینیه‌ پرپوچانه بکات یاخود له به‌کاره‌یتانی نه‌و پێشبینیانه‌دا هاوبه‌ش بیت له‌گه‌لیدا به‌هه‌له‌دا ده‌چیت... نه‌گه‌ره‌هاتوو ریزی گه‌وه‌ره‌فرۆشت له‌کوگا ناوازه‌که‌یدا زۆر گرت له‌هی ئاسنگه‌ر یاخود کلیل و کلۆم دروستکه‌ر له‌دوو‌کانه پنتیه‌که‌یاندا. ئەنجامی سروشتی نه‌و ره‌وشته‌ت به‌وه ده‌گات که منداڵه‌که گه‌وره بوو بیه‌رکردنه‌وه‌ی هه‌له‌ له‌ناو مێشکیدا جیگیر بێی له‌بابه‌ت نرخه‌ی هه‌موو شتی‌که‌وه... منداڵه‌که‌ وای لێ دێی که ریزی له‌و شتانه بگری‌ت که نرخیان گرانه و که‌لکیان که‌مه ریزی له‌و شتانه‌یش نه‌گری‌ت که نرخیان هه‌رزانه و که‌لکیان زۆره!... جا هه‌ر کاتی ئەم جووره سه‌یه‌کردنه له مێشکی منداڵه‌که‌دا بنج به‌ست بوو هه‌رچی ره‌نجی‌کت داوه له پیناو به‌خێوکردنیدا له شیوه‌یه‌کی راست و دروستدا به‌با ده‌چی!... به‌کورتی هه‌تا هونه‌ره‌که به‌که‌لک بێ و پتویست بێ مرۆڤ له‌سه‌ری پتویسته ریزی لێ بگری و چه‌ندیش هه‌له‌ده‌گری نرخه‌ی خۆی بداتی... منیش له سه‌رووی رسته‌ی هونه‌ره به‌که‌لکه‌کانه‌وه (هونه‌ری کشتوکال) داده‌نیم که له هه‌موو هونه‌ره‌کانی تر کۆنتره!... دوا‌ی نه‌ویش هونه‌ری (کان هه‌له‌که‌ندن) و پێشه‌سازیه‌یه‌کانی سه‌ر به‌کانه‌کان داده‌نیم... دوا‌ی نه‌ویش (هونه‌ری باززگانی) داده‌نیم... تا هه‌موو رسته‌که‌ ته‌واو ده‌که‌م... جا پتویسته شاگردی‌که‌ وای فیر بگری که له‌م چاوه‌وه سه‌یری هونه‌ره‌کان بکات و اتا به‌پیتی ئەم رسته‌یه نرخیان بداتی... نه‌ک ماوه‌ی نه‌وه بدری که بیه‌ر هه‌چوپوچه‌کان کاری خراپ له سه‌رنجدان و سه‌یه‌کردنه‌کانی بکه‌ن... ئا له‌م کۆره‌دا (ئیمیل)‌ی شاگردم ده‌توانی‌ت به‌تێکی^(١) زۆر و به‌که‌لک له نووسراوی (رۆبسن کرۆزۆ) وه‌رگری!

کوران لاسایی کرده‌وه‌کامان ده‌که‌نه‌وه نه‌ک قسه‌کامان. نه‌وانه ده‌یانوه‌ی چه‌شنی ئیمه بجوولینه‌وه یه‌کی‌ک بن وه‌ک ئیمه به‌لام گوێ نادنه قسه‌کامان. نه‌گه‌ر گوێشیان له قسه‌کامان گرت زۆر له‌بیرباندان نامینیتته‌وه... خۆیشم نه‌وه‌م پێ خۆش نییه که شاگردی‌که‌م له‌سه‌ر نووسراوی فیری خۆتندن بکه‌م... چونکه نووسراوی فیری نه‌وه‌مان ده‌کات: له شتی وای بدوین که له راستی و رووداوا هیچیان لێ نه‌زانین... خو نه‌گه‌ر پرسیاریشم لێ بکه‌یت که چاکترین نووسراوی کامه‌تا که ژبان وه‌ک خۆی هه‌یه، فیری شاگردی بکات و اتا وه‌ک خودا دروستی کرده‌وه؟ منیش وه‌رامت وای ده‌ده‌مه‌وه که نه‌و نووسراوه هه‌ره چاکه له نووسراوه‌کانی (ئه‌ره‌ستوو) یاخود راستی په‌رسته‌کانی تر نییه!... نه‌و نووسراوه ناوی (رۆبسن کرۆزۆ)یه...^(١) چونکه ئەم نووسراوه نه‌وه‌مان پێشان ده‌دات: که مرۆڤیک چۆن ده‌ژی به‌ته‌نیا له‌ناو دوورگه‌یه‌کی چۆله‌هۆلدا که که‌سی تیدا نه‌بێ ته‌نیا گیانه‌به‌ر و گژوگیای تیدا بێ!... که چۆن ده‌ژی له‌سه‌ر سروشتی خۆی؟... هه‌روه‌ها نه‌وه‌مان پێشان ده‌دات که مرۆڤ چۆن به‌سه‌ر که‌ره‌سته‌کانی سروشتدا زāl ده‌بێ چۆن رایان ده‌هه‌یت به‌ ئاره‌زووی خۆی چۆن ده‌یان - چه‌وسه‌سازیه‌یه‌وه بو‌که‌لک و چاکه‌ی خۆی... که نه‌مانه هه‌موویان ئاسۆی بیه‌رکردنه‌وه له پێشه‌سازی و شت دا‌هیناندا منداڵ ده‌که‌نه‌وه... پتویسته ئامانجی هه‌ره‌ گرنگ له په‌ره‌ده‌کردنی شاگردی‌که‌ تدا نه‌وه بێ هه‌رچی بیه‌رکردنه‌وه‌یه‌ک هه‌بێ له بابه‌ت ناشایه‌تی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه و منداڵ ناتوانی تیبی بگات له ئاسۆی بیه‌رکردنه‌وه‌ی نه‌وی دوور به‌خه‌ینه‌وه... به‌لام هه‌رده‌می کاره‌سات هاته پێشه‌وه و زانیاریه‌یه‌کانی منداڵه‌که‌ گه‌شه‌یان کرد و گۆرران به‌جوړیکی وای که ناچارت بکه‌ن نه‌وه‌یان تیبگه‌یینه‌ی که چۆن مرۆڤه‌کان هه‌ندیکیان پشت به‌هه‌ندیکیان ده‌به‌ستن و چۆن یارمه‌تیی به‌کتر ده‌ده‌ن له بابه‌ت گه‌لی رووی ژبان‌وه، هه‌ر خه‌می نه‌وه‌ت نه‌بێ که رووی په‌وشتی یاخود رووی وێژه‌یی له‌ناو رووه‌کانی نه‌و یارمه‌تیدانه‌دا بو‌ منداڵه‌که‌ ده‌ریخه‌یت چاکتر نه‌وه‌یه که له‌وتیه‌ ده‌ست پێ بکه‌یت که له‌پێش هه‌موو شتی‌که‌دا رووی وه‌ریگری‌ت بو‌که‌لک و چاکه‌ی یارمه‌تیدان له‌ کۆری په‌ره‌پێدان و گه‌شه‌پێکردنی پێشه‌سازیه‌یه‌کان و هونه‌ره‌کانی میکانیکدا... که مرۆڤ وای ده‌کات بپێته (پیاویکی به‌که‌لک) بو‌ براکانی خۆی له مرۆڤایه‌تیدا!.

(١) رۆبسن کرۆزی: رۆمانیکی ئینگلیزی دانیال دیقۆیه - ١٧١٩، ده‌باره‌ی رووداوه‌کانی (رۆبسن) که گێژاویک ده‌یخاته ناو دوورگه‌یه‌کی دووره‌ ده‌ستی چۆله‌وه، به‌لام له‌گه‌ل (جومه‌)‌ی خزمه‌تکاریدا به‌ به‌خته‌وه‌ری تیایدا ده‌ژین، دوور له‌ دنیا.

(١) یان راستتر: په‌ند و وانیه‌کی زۆر به‌که‌لک له...

من له پهروه درده كړنيدا نهوه نيبه كه كه لله ی پر بكم له زانباری. نامانجی من نهوه یه: بیخه مه سهر نهو ریځایه ی كه ههر كاتې پیوستی بهو زانباریانه بوو بتوانی دهموده ست ودهه ستیان بخات... نامانجی دووه میشم نهوه یه: فیرو نهوه ی بكم كه نهو زانباریانه چون بکیشی و هه لسه نگیڼی و هه ربه كه بشیان نرخي راسته قینه ی خوی بداتی... دواپی فیرو نهوه یشی بكم كه راستی له هه موو شتیك خوشتر بوئ!...

(ئیمیل) لاویکی کارگوزار و داوین پاک و به تارام و له سه رخو و تازایه... جا چونكه نه ندیشه كه ی هیشتا له (خه و) دایه نهوه نازانی شت بهینیتته بهرچاوی خوی و بیرو بی نه ندازی بی له بابته مه ترسی و تهنگوچه له مه كانه وه... نهوه یش ده زانی كه به بی دهنگی تارام بگری له كاتی نهوه نه خوشیبه كه ماندها كه توشی ده بن. هوی نه مه یش نهوه یه كه هیشتا فیرو نهوه نه بووه كه چون له چاره نووس راست بیته وه و بچی به گزیدا!

ههرچی مردنیش هه نازانی واتای چییه... به لام له بهر نهوه ی كه راهاتووه به ملكه چییه وه بو (یاسای پیوستی) و نایه وی به رننگاری بی ههر روژتیک مرد بی ناخ و ئوف دهری له قه فرتی بی بو ناکات... نه مه یش نهوه یری تواناییمان كه له سروشتی داوا بکه ین لهو كاتی گیانه لاییه دا، كه هه موومان به زه بیمان به خوماندا دپته وه... له راستیدا شپوهی مردنی بی هاوتا كه پیوسته فیرو ببین نهوه یه كه به تازادییه وه بزین له ناز و جیازی ژیان خومان تازاد بکه ین. له کاروباره هیچوپوچه كانی مرؤقایه تییش خومان دوور بخه ینه وه واتا نه مه نده پوله کی و خوپه رست و چا وچونك نه بن... جا تو پروا ده كه یت كه ساله سهره تاییه كانی ته مهنی مندالیکي وه ها كه گه یشتیته سالی پانزه هم و به مجوره هوشه وه گه وره بوو بی به خورایی له دست بچی!؟.

بهره ننگاری كړنی تاسه و ته زوو كاری خودا تیک ده دا

تاسه و ته زوو كانی شمان هویه کی گه وره ن بو پاراستنی كه سایه تیمان، بو پاراستنی خومان... كه واته ههر خه باتیك بگری بو تیکدان و له ناو بردنی نهو تاسه و ته زوو انه به كاریکی پروپوچ و زر و بی بهر داده نری. چونكه واتای نهو كار نهوه یه كه ئیمه به رننگاری سروشت بکه ین كه كاری خودا تیک دهه ین!...

منیش نهوانه ی كه ماوه ناده ن تاسه و ته زوو له دایك بن هه روهك نهوانه ی كه تاسه و ته زوو له دایكبوو ده كوژن به گه وچ و تینه گه یشتوو داده نیم!. دووریش نیبه یه كیک بلتی: نه گه ر نه مه راست بی كه تاسه و ته زوو هه ست پیکردنیکي سروشتی بن له مرؤقدا ناخو

نهوه ده گه بیڼی كه ههرچی تاسه و ته زوو یه كمان هه یه و هه ستیان پی ده كه ین له ده روون و دلماندا یاخود هه ستیان پی ده كه ین له دل و ده روونی كه سانی تر دا هه میسان سروشتی بن؟! بام تاسه و ته زوو یه کی تیکدر و رووختنه ریش بن؟!...

وه رامیش نه مه یه: كه نهو تاسه و ته زوو انه ی تیکدر و رووختنه رن كه ده مانكه ن به دیل و ژبانیشمان تیک دهه ن له سه رچاوه كه ی تره وه هه لده قولین نهك سروشت. سروشت نهو تاسه و ته زوو انه له دل و ده روونی ئیمه دا دروست ناکات. به لام ئیمه خومانین كه گوی ناده ینه سروشت و هوزریان ده ین!... شاگرده كه ی خویشت فیرو نهوه بکه كه مرؤق له سروشتی خویدا پاكه و چاكه و حه زیش به چاكه كړن ده كات... جا نه گه ر به دخووییه کی لی روودات و رهوشتی تیک بچی ئوبالی به نه ستوی كومه لایه تیبه نهك سروشت... منیش كه ده لیم مرؤق له باوه شی سروشتدا په روه رده بگری چاكه، مه به سم نهوه نیبه كه نهو مرؤقه بكم به پیواویکی ده شته کیی سه ره تایی یاخود به درنده یه ك كه له ناو جه ننگه لستاندا بزئ... به لام مه به سم نهوه یه كه مرؤقه كه بام له ناو كومه لایه تیبه کی تیکچووی پر له تازاوه یشدا بزئ به لام نابئ ماوه به خوی بدات كه چاو له كه موکوورپی كومه لایه تیبه كه و كرده وه نه ننگه كسانی بکات!... واتا نابئ چاولیتكه ری بکات و نهو كرده وه نه ننگه و نهو كه موکوورپیانه ی له دست بوه شیتته وه!... بام به چاوی خوی سه رنج له هه موو شتیك بدات بام به دلی خوی هه ست به هه موو شتیك بکات!... شاگرده نمونه بییه كه ی منیش حه ز له دهنگه دهنگ و شاته شات و ده مه قالی ناکات نه له ناوه ند مرؤقدا نه له ناوه ند گیانله به راندا... نه م جوړه تاره زوو خوپه رستی یاخود له خویاییبوونی تیدا نه بزواندووه هانه ی نه داوه... له بهر نهوه هانه ی نهوه یشی نه داوه كه خوشی لهوه بیڼی كه ده سه لات به سه ر كه سانی تر دا په یدا بکات، یاخود به وه دلشاد بیڼ كه كه سانی تر بیڼی له نالاندن و تازار و هاواردا بن... به پیچه وانه ی نهوه هه رچه ند كه سانی تر به تازاره وه ده بیڼی دلی پییان ده سووتی و خه فته یان بو ده خوات... نه مه یش به هه ستیکی (سروشتی) داده نری له شاگرده كه مدا، بهو ناوه وه كه نهویش (مرؤق) تیکه!.

کیزه هه‌رزه‌کاره‌گانمان

نووسینی: پزیشک سۆزان برۆنیته

ئهم هه‌لسه‌نگاندنه له‌لایه‌ن مامۆستا ئیبراهیم ئەمین بالداره‌وه
سه‌بارده‌ت به‌گرنگی باب‌ه‌ته‌که نووسراوه

ئهم باسه، که (دکتۆره سۆزان برۆنیته) نووسیوتی و مامۆستا شاکر فه‌تاح وه‌ریگیتراوه
بۆ کوردی په‌فتاری- بیر و ئەندیشه و هه‌ست و کرداری سه‌رزاری و ژیرزاری- ئه‌و کیزه
تازه پیگه‌یشتوانه پیشان ده‌دات، که گه‌یشتوونه‌ته هه‌په‌ته‌ی هه‌رزه‌کاری.
بسه‌که گه‌لیک پر بایه‌خ و نرخه، نووسه‌ره سه‌ره‌تاییه‌که‌ی زۆر به‌شاره‌زایی و وه‌ستایی،
به‌قوولی و فراوانی چۆته‌ بنج و توانستی بناوانی هۆی په‌فتاره‌کانی کچه هه‌رزه‌کاره‌کانه‌وه
به‌شیتوه‌یه‌کی زانستیانه‌ی ساکاری روون و په‌وانی دیاریکراو، پیشانمان ده‌دات، که
کچۆلان له‌و ده‌مه‌ی ته‌مه‌نیانا بیره‌که‌نه‌وه، دلێان به‌چیه‌وه خه‌ریک ده‌پیت، شوین کام
خولیا ده‌که‌ون و، چۆن هه‌مه‌چه‌شنه خۆزگه و، تاسه و ته‌زووی جوۆر رایان ده‌ژهن و
رایان ده‌پسکیتن و ئەیانخه‌نه گیتراویکی پر له هه‌مه‌ره‌نگه هه‌ست و سۆز و قولپ و
تاسه‌وه. پر له مووچرک و راچه‌نین و خوتوکه و ته‌زووه‌وه... پر له تاوتوای ئاوی و،
سه‌رسامی، حه‌په‌سان و بیتاکییه‌وه.

نووسه‌ری به‌نرخه‌ی به‌پزیش مامۆستا شاکر فه‌تاح، زۆر به‌جوانی، خۆمانه،
به‌هونه‌رمه‌ندییه‌کی هه‌لکه‌وتوانه‌وه، وه‌ری گیتراوه‌ته سه‌ر کوردی، به‌چابوکیانه و
په‌وانی‌پزیه‌کی بێ هاتواییانه، به‌ووشه‌ی به‌ئاوی پر به‌پستی ئه‌و بیروباوه‌پانه، ئه‌وه‌نده‌ی
تر و ته‌کانی دکتۆر سۆزانی به‌هادار و دلگیرتر و کاریگه‌رت‌تر کردوه.

ئیمه‌ی کورده‌واری، له‌م په‌له‌یه‌دا پتووستمان به‌کجار زۆره به‌م جوۆره و پزیه‌ی
په‌روه‌رده‌ییانه، که ریتی ژبانی ئه‌مرۆمان بۆ روون بکه‌نه‌وه- ئه‌و ژبانه‌ی، که زۆر به‌گوو و
فراوانی له‌ گۆرانیکی بیتوچانی رۆژ به‌رۆژ دایه.

نووسینه‌که‌ی دکتۆر سۆزان هه‌رچه‌ند بۆ ناوچه‌یه‌ک و جوۆره شارستانییه‌کی جیاوازه‌ی
ئیمه نووسراوه، به‌لام له‌رووی سروشت و مرۆقاییه‌تی و ژبانی کۆمه‌لایه‌ته‌ی ئه‌مرۆی ئیمه‌وه
به‌دوورنیه‌یه. کچانی ئیمه‌ش هه‌روه‌ک هی ئه‌وان هه‌مان بیر و تاسه و قولپیان تیا دیته
جووله، به‌لام ما‌که‌که‌یان ره‌نگه له هه‌ندیک رووه‌وه به‌جووریکی جیاوازه‌تر ده‌رکه‌وت.

بۆ به‌ره‌نگاریوون و چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کاره‌سات و، به‌سه‌ره‌ات و رووداوانه‌ی
به‌هۆیانه‌وه به‌رپا ده‌بن... وه بۆ ده‌ست پشکه‌ریکردن و خۆپاراستن لێیان، ده‌بیت بزانی
چۆن بچینه‌ بنجوانانی هۆیه‌کانیانه‌وه... چۆنیش بتوانین، ئه‌و ته‌وژم و قولپ و
گیزه‌لووکانه بۆ دامرکاندنیانه، به‌لایه‌کی بێ مه‌ترسیا ده‌ریازبان بکه‌ین، بێ ئه‌وه‌ی به‌پیلین
کاریکی ناپه‌سند بکه‌نه سه‌ر ئەندیشه و دل و ده‌روون و کرداری کچه‌گانمان.

ئیبراهیم ئەمین بالدار

پیشه‌کی

ئهم نووسراوه نایابه‌ی که ئیمه‌رۆ پشکه‌شی (خوتنده‌وارانی کوردی) به‌پزیه‌ ده‌که‌م،
له‌لایه‌ن خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌یییه‌وه، (پزیشک سۆزان برۆنیته) به‌زمانی
فه‌ره‌نسی، له‌ ساله‌ په‌نجاییه‌کاندا^(١)، وه‌ک وتاریک له (خوتندنگای دایک و باوک)دا،
که له (زانکۆی سۆربۆن)ی شاری (پاریس) له‌ خاکی (فه‌ره‌نسه‌)دا دامه‌زراوه‌وه،
خوتنده‌واراوه‌وه. نووسه‌ری میسریش که ناوی (کلیم أبو سیف)ه له‌ گۆفاری (کتابی) له
(قاهره) له‌ میسریدا که خاوه‌نه‌که‌ی (حلمی مراد)ه، له‌ ژماره (٤٤) و (٤٥)ی سالی
١٩٥٥ دا به‌کورتکراوه‌یی په‌رچقه‌ی کردبوو به‌عه‌ره‌بی بلاوی کردبووه‌وه. جیتی داخه‌ که
نووسراوه فه‌ره‌نسه‌ی به‌که‌م ده‌ست نه‌که‌وت تا بزانه‌م له‌ چ سالتیکدا چاپکراوه.

به‌لام چونکه خاوه‌نی گۆفاری (کتابی) پیشه‌ی ئه‌وه‌بوو کورتکراوه‌ی نووسراوه‌کانی
جیهانیی به‌عه‌ره‌بی بلاوده‌کرده‌وه، زۆرت‌تر بیر بۆ ئه‌وه ده‌چی که له‌ ساله‌ په‌نجاییه‌کاندا
نووسراوه که به‌فه‌ره‌نسی بلاوکرایته‌وه. له‌ راستیدا ئه‌و (خوتندنگای دایک و باوک)ه‌ی
که له‌ زانکۆی (سۆربۆن)دا دامه‌زرا بوو، گه‌لیک پسپۆرانی تریش و تاران‌تری به‌نرخیان
تیدا بوو، بۆ دایک و باوکه‌کان، یاخود بۆ ئه‌وانه‌ی خه‌ریکن ده‌بن به‌خاوه‌ن خه‌زان،
خۆشبه‌ختانه‌ منیش هه‌ندیک له‌و وتارانهم هه‌ر له‌و گۆفاره‌وه، به‌زمانی عه‌ره‌بی
ده‌ستکه‌وت و کردمن به‌کوردی. له‌وانه‌ سیانیانم له‌ گۆفاری (ئۆتۆنۆمی)ی سه‌ر به
(ئه‌نجومه‌نی یاسادانانی ناوچه‌ی کوردستان)دا که له‌ شاری (هه‌ولێر)دا ده‌رده‌چی
بلاوکرده‌وه.

په‌روه‌رده‌کردنی مندال له‌ده‌ست هه‌موو دایک و باوکێک نایه‌ت. چونکه شاره‌زاییه‌کی

(١) راستتر: له‌ سالانی په‌نجاکاندا.

ئاگانان لەخۆتان بئى كچهكانان گۆراوه

گه لىك جار ئەم قسه يه مان گوئى لى ده بى، كه باوك و دايكه كان به كچه كانى خۆيان ده لىن: «كەس لە تواناييدا نيبه لەم كچانە تى بگات، ئەمانە بە تەواوە تى گۆراون» كە چى كە گۆتمان لە كچه كانيش دە بى، بە نيوە ملكە چى و نيوە سەركيشيبه كەوە سكالاً لە دەست باوك و دايكه كانى خۆيان دەكەن، وەرەمى ئەو بۆلە بۆلە يان دەدەنەو و دەلین: «باوك و دايكه كانان تيمان ناگەن»...

ئىمەيش پىي لىدەن بىن كە پەبىردن بەو گۆزانە بنچىنە بيهى كە لە كچه كاناندا ديارى دەدات كارىكى ئاسان نيبه. ئەو دەمە تەمە نيبان لە ناوەند دوانزە سالى و بيبست سالى دايه.

بەلام دەمانەوئى ئەو پەرسىن: «ئەى دايكه كان خۆبشيان لەم تەمەنەو تى نە پەريون؟... كەواتە بۆچ ناتوانن لەم تەمەنەدا لە كچه كەى خۆيان تيبگەن؟!» زۆرى پىناچە هەست بەو بيش دەكەين كە بىرەو دەرى كارىكى ئاسان نيبه چونكە كارەساتى ژيان بىرەو هۆشى دايكه كانى گۆريو. ئەو نەندە هەيه خۆشبه ختانه پەسپۆرانى وا پەيدا بوون كە بەسالان تەمەنى خۆيان بەخت كردوو لە لىكۆلینەو دەى گىروگرفته كانى هەرزەكارى و هەرزەكاراندا. لەبەرئەو لە توانايياندا هەيه كە بەرەمى لىكۆلینەو و تىگە بىشتە كانى خۆيان پىشكەش بە باوك و دايكه كان بكەن...

... خانمەكەم!... كچه كەت لە ساوايى دەرچوو... كەواتە ناتوانيت لەسەر بنچىنەى ئەو بىرە هەلەيهى خۆت لەگەلدا بجوولیتەو. باش تەماشای بكە... تەواو سەرنجى لى بدە... دەموچاوى گۆزاو... شىوەيشى هەر گۆزاو... ئىيوەيش باوك و دايكه كان خۆتان بەهەلەدا دەبەن، ئەگەر وا بزائن كە كچ پىگە بىشت، پىگە بىشتە كەى هەر كار لە لەشى دەكات. لەراستيدا هەرەك كار لە لەشى دەكات، كار لە هۆشيشى دەكات، كار لە دل و دەروونيشى دەكات بىجگە لەو، كچه كە، خۆى لە پىش هەموو كەسپىكدا چاوى بەو گۆزانە دەكەوئى. لەپىش هەموو كەسپىكيشدا هەست بەبوونى دەكات.

باوكەكان!... دايكه كان!... تەماشایه كى بكەن. لىشى ووردبىنەو! ئىيوەيش واتان نايەتە پىش چاوى كە حەز لە تەنيايى دەكات؟. ئەى نايىن سەرى كز كردوو و بىر لە خۆى دەكاتەو، ئاگای لەو هەست بزوتنەوانە هەيه كە تازە لە دلدا پەيدا بوون. هەستيان پى دەكات و ئاگای لىيانە؟...

زۆرى دەوئى لە (زانست) و (هونەرى پەروەدەكردن) و (زنگارى) دا. هەرەها رەوشت و خووبه كى دادپەروەرانه و، تىكۆشانيكى بىوچانى دلسۆزانەى دەوئى، كە پرى بى لە پاكى و بلنديى و، ئارام و، دۆستايەتى و، دلتهرى. لەبەرئەو زۆر لە زانكۆكانى ئەوروپا و ئەمەريكا، (خويندنگا) يان كروتهو بۆ دايك و باوكەكان، تا تىيدا فىرى زانست و هونەرى پەروەدەكردن بىن و لە شىوەيه كى پاك و راست و دروستدا بتوانن منداڵەكانيان پەروەدە بكەن. جا هەرەك لەمە و پىش پىشانم دا، يەك كى لەو زانكۆيانە (زانكۆى سۆريون) ه كە لە شارى (پارىس) دايه، لە خاكى (فەرەنسە) دا خويندنگايه كى لەم جۆرى بۆ دايك و باوكەكان كروتهو.

پىويستە ئەو بيش بلتىم: هەرچەندە (كۆمەلایه تىبى كوردهوارى) و (كۆمەلایه تىبى فەرەنسەيى) زۆر لە يەكتر جىاوازن، بەلام ئەو گىروگرفتهانى (پرىشك سۆزان پرىنیه) لىيان دەوئى و چاره يان بۆ دەدۆزیتەو، هەندىكيان لە ناوچەى كوردستانيشدا باون، هەندىكى ترشيان وا خەرىكن سەرەلەدەن لەناوماندا بىجگە لەو بيش هۆش و دل و دەروونى كچۆلە كانى ئىمەيش، بەچەشنى كچۆلە فەرەنسەيىه كان، بەبىروهەست و تاسەوتەزوو و جۆشوخرۆش لە تەمەنى هەرزەكارىياندا دىنە جۆش. ئەو نەندە هەيه لە شىوەيه كى تايه تىبى خۆمانەدا دەريان دەپرن و دەردەكەون و ماكەكەيان بەرچاومان دەكەوئى. لەبەرئەو پىويستە باوك و دايكه بەرپزەكانمان هەر لە ئىستاكوە خۆيان تامادە بكەن و بكەونە جموجۆل بۆ ئەمەى بەشپنەيى و بەزنگانە چاره سەرى هۆى ئەو كارەسات و، بەسەرەت و، رووداوانە بكەن كە دوورنيبه بقەومىن و كچه كانيان، ئەگەر هۆيه كانيان نەدۆزنەو و دەستپىشكەرى نەكەن لە چاره سەركردنياندا پىويستە بزائن چۆن دەچنە بنجوينوانى هۆيه كانى ئەو كارەساتانەو. كە چاوهروان دەكروئى بقەومىن. هەرەها پىويستە ئەو بيش بزائن چۆن ئەو تەووژم و جۆشوخرۆش و گىژەلۆوكانە، كە دىنە ناو هۆش و دل و دەروونى كچه كانيانە و، بۆ دامرکاندەنەو يان، بەلایه كى بى مەترسيدا دەرباز بكەن، بى ئەو بى بهىلن كارىكى ناپەسند بكەنە سەر ئەندىشه و دل و دەروون و كردارى كچه كانيان.

ئىتر ئەمەندە و هيوادارم دايك و باوكە بەرپزەكانمان لە خويندەوئى ئەم نووسراوه ناوازه و نايابە، كەلك و فەر وەر بگرن، كەلك و فەرىش بەكچكانيان بىخشن.

شاكر فتاح

خاوەنى پرۆژەى خويندەوارى كورد

ههوی ههزره کاران

کچه که ههتا نهگه یشتبوه ته مهنی ههزره کاری ههتا پئ نهگه یشتبوو، بابه تی دلخوشکردنی خۆی هه بوو.

ههروه ها بابه تی دلته نگه بونی خویشی هه بوو. به لām زوو به زوو نه وانه ی له بیری ده چوه وه. نه و کاره ساتانه ههروه ک گیایه ک و ابون، که له له وه رگه مندالیدا ده رها تیون. به لām کچه که ئیستای له دوینی ناکات. چونکه ههستی ئیستا که ی جیا یه. له ههستی مندالیی ناکات.

سه ریشی لیشتیواوه هه موو رهنگه ههست و ته زوو، تاسه یه ک به دلیدا دیت. ته و او بو ی روون نابیتته وه که چین. هه ندیکیشیان پیچه وانه ی هه ندیکی تریان. جاری وا هه یه کچه که له پر دلته نگ ده بیت، جاری وایش هه یه دلخوش ده بی که چی هه رچه ند ده کات هۆی دلخوشییه که ی خۆی نازانی!... به لām نه و له ههردوو باره که دا وه ک یه ک به جوش و خرۆشیکه وه دلته نگ ده بی و به جوش و خرۆشیکیشه وه دلخوش ده بی. ههردوو باره که ییشی پئ خوش دی. نه گه ر بتان توانیا یه ته ماشایه کی پیچوپه ناکانی ژبانی دهروونی تازهی کچه تان بکر دایه، نه گه ر ته ماشایه کی لاپه ره کانی ناو دلیتان بکر دایه که تو ماریکی تازهی لی پهیدا بووه، ده تانبینی چون ههست و تاسه و ته زوو په یته پیتا به دلیدا دیت، که هه ریه که یان جوئییه له وانی تریان، رۆژیکیان وای لی دی ده که ویتته بیری کردنه وه و خه و بینینه وه و شت ده هینیتته پیش چاوی خۆیه وه. له تاسمانی نه ندیشه دا گه شتوگوزار ده کات.

دلی خوشه به بیره وه ریه کانی خۆی رۆژیکیش وای لی دی، هۆشی له لای خۆی نامین، بیره کانی په رشویلاو ده بنه وه، هه چیان ناچنه وه سه ریه ک خه م و په ژاره ییش دلی داده گری!... وا (جانین) بیری به مللاو به ولادا رۆشیتوه. ناخۆ له چ زرییه کدا مه له ده کات؟ ناخۆ له چ ئاسمانیکدا ده فری؟ نه و جیهانی وا دیتته پیش چا و، که پر له ژبانیکی خوش، پر له به زموره زم، بو هه رکوییه ک ناوو ر ده داته وه به جوانی دیتته پیش چا و. نه و خۆی وا دیتته پیش چا و که له گه ل کورپکی جوان دایه و پیکه وه سواری به له میتک بوون، به ناو ناودا بیتاکیشه، به دهست و بازووه، سل له کهس ناکات...

ههردووکیان له ناو تیشکی مانگه شه ودا که وه ک زیو ده دره وشیتته وه و پرشنک بو لهشیان ده هاو ویتتی دهستیان کردوه به مه له کردن. شه پۆله کانی رووباره که خوتوکه ی نه و

لووتکه یه ده دات که له ناوی دان، هه ر له خوتوکه دانی دلپک ده کات که به خوشه ویستییه که وه یاری له گه ل منداله ساواکه ی خۆی ده کات!...

نه میش (دانپیل) ه، ده روات و نایشزانیته رووده کاته کو ی، دواروژی خۆی لا تاریکه نازانی چی تیدا روو ده دات. به لām به لای خۆیه وه پر له شتی سه ر سه ر!... نه م کچ خۆی وا دیتته پیش چا و که له ناو ژوورپک دایه، که به رده کانی په ممه یی، یان بنه وشه یی، یا خود رهنگی گوله باخیان هه یه. درهنگ له خه و هه ستاوه و، له ناو جیگا که ی خۆیدا باویشک ده دا و خۆی ده کیشیتته وه.

له شیشی خاوبوته وه، به سستییه که وه ده جو لیتته وه. به لām به هیواشی و له سه رخۆ له ناو پیخه فه که ی خۆی دیتته دهروه و ده چیتته به ر ئاوتنه، ده وهستی!... به لām چی ده بینن له ناو ئاوتنه که دا!؟

خۆی جوان و شهنگوشۆخ دیتته پیش چا و خۆی وا دیتته به رچا و که وینه کیشی هه ره گه وره، په رپکی چاوبه سته که رانه ی گرتوه به دهسته وه و له له ش و رووی نه ودا وینه یه کی بی وینه له جوانی و شهنگوشۆخیدا دیتته به ره م!... ناخۆ نه م خه و و نه ندیشه که له ناو نه و دل به چکۆله یه دا وه ک گول ده پشکوین له ناو نه و دهروونه نه و جوانه دا که ده گه شینه وه چ رازپک پیشان ده دن؟! نه م نیشانانه، هه موویان، هه ر یه ک شت پیشان ده دن نه ویش نه ویه که گه وره کچ نارده زووی نه وه ده کات که سه رنجی که سانی تر رابکیشی بو خۆی، که که سانی تر جوانییه که ی په سند بکه ن که خۆی بچه سپینیتته دلی نه م و نه وه وه. و اتا که سانی تر له م تافی کچینییه تازه یه دا دلپان پیتدا بچی، به جوانی بزنان، خوشیشیان بو ی! نه ندیشه، یان شت هینانه به رچا ویش، هه ر له چا و نه ندازی سه ر ئا و ده کات که له چۆل و بیاباندا دیتته به رچا و هه یچ نه ندازه یه کی بو نییه. هه یچ شتیک به گران نازانی!... که واته کچه ههزره کاره کم، هه ر چیت بو ی، له شت هینانه به رچا ودا، بو ت دروست ده بی: به له می زپرت بو ی که سه و له کانی له زمرووت دروست کران، یا خود کو شک و بالاخانانت بو ی، که به کو له که ی نه لاسه وه به ندرکران: بنمیچه کانیان به زوبه رجه د نه خش و نیگار کران: که زه وییه کانیان به یاقووت دارپژرابن نه مانه هه موویان له جیهانی شت هینانه به رچا ودا، بو ت دروست ده کرین، بو ت ده چنه سه ر!...

جا له مه وه یه که کچه ههزره کاره کان زۆر دلناسک ده بن، که هه ر تزوه ناخوشییه کیان تووش هات، دوو نه وه نده جارانیان دلپان ده شک ی و ههست به خه موخه فهت و سه رگه ردانی ده که ن!...

دیسانہ وہ ہر لمہ وہیہ کہ لہ ناکا، لہم بارہ وہ دہ گویزنہ وہ بۆ ئو بار یان ئو ہندہ خہ مبار دہ بن کہ لہ داخان خویان بکوژن.

یا خود ئو ہندہ پیش دلخوش دہ بن کہ لہ خوشبانا گہ شکہ دار بن یان ئو ہندہ دل پر لہ ہیوا دہ بن کہ ہہ موو جیہانیان بہ جوانی بیتہ پیش چا، یا خود ئو ہندہ پیش بیزار دہ بن کہ جیہانیان لی بیتہ وہیہ ک!...

کچی نہ پرؤ و کچی دوینئ

گہ ورہ کچی ہرزہ کار، لہ توندو تیژی دل وروژانیدا، لہ ہلقولینی ہستہ کانیدا، لہ گرتیہ ریوونی گیاندا، لہ گہل کوری ہرزہ کاردا، یہ جگار جیاوازہ لہ برئہ وہ گہ ورہ کچ لہم تافہ پیدا، کہ تہ ماشای کوری ہرزہ کار دہ کات، سووکی دیتہ پیش چا و ئوہ ناہینئ کہ س خوی تیہ گہ تیئئ، کہ س گوتی بداتی کئی چوزانئ چی دہ کات؟! دوورنیہ کچہ کہ مان، و ہک زورجار روودہ دات، لہ ناوند تہ مہنی چوارده سالان و ہرژدہ سالاندا، یادنامہ کانی بنووسیتہ وہ.

تا چند مانگیک لہ سہ ریہ ک، بہ تہ اوہ تہ خوی بہ و نووسینہ وہ خہ ریک بکات.

لہ نا و ئو یادنامہ یہ ییشدا بیرہ وری ناسک و نازدار تۆمار بکات. و ہک دۆستاییہ تی گہرموگور و، دۆزینہ وہیہ کی بہ ہادار و، دہرکہ وتنی سہرہ تہی دلدارئ!... بہ لام کہ س ئوہ نہ کات ئو یادگارنہ بخویئیتہ وہ. ئو ہر بۆ خوی نووسیوہ تہ وہ.

ناہوئی کہ سی تر بیخویئیتہ وہ. ئوہ بۆ ئوہی نہ نووسیوہ تہ وہ کہ سہرچلہ کان شارہ زای بن. بۆ ئوہی نووسیوہ تہ وہ کہ پیچوپہ نای ناو دہروونی خوی روشن بکاتہ وہ. تا بتوانئ لہ رازی ہست و تاسہ و تہ زووہ کانی دل و دہروون و لہ شی خوی تی بگات!... پاش ئوہ، ئو تہ نگوجہ لہ مہیہ تیدہ پپرئ ئو گیتہ لہو کہ بچکولہیہ دادہ مرکیتہ وہ ئو پشکوی ناگرہ دہ کوژیتہ وہ.

جا نابئ نیمہ لہ وہ سہرمان سورمیتئ، کہ پاش ماوہیہ ک، کچہ کہ ئو یادنامہ ی لہ بیر بچیتہ وہ. چونکہ ہر بۆ ئوہی دہ نووسیتہ وہ کہ گری دہروونی خوی پی بکوژیتہ وہ، ہست و تارہ زووی دلی خوی پی دہربریئ، تا گیانی بسرہوی و تارام بہ دلی بگات. دیسانہ وہ نابئ لہ وہیش سہرمان سورمیتئ، کہ کچہ کہ بینین یادنامہ کی خوی پارچہ پارچہ بکات. چونکہ شتی وای تیدا نابینئ کہ ہلگری بیہیلیتہ وہ و پاریزگاری بکات!...

بہ لام کچہ ہرزہ کارہ کہ مان، ئوہندہ ی پیناچی، گوی ہلندہ خات بۆ ناوازی دلدارئ!... ئہمیش لہو کاتہ دا روودہ دات باوک دایکہ بہرئزہ کان! کہ ئیوہ بہ کچیک ساوا ی تیدہ گہن و بہو پیہ لہ گہ لیدا دہ جوئینہ وہ کہ کچہ کہ ہستیک تازہ لہ دل و دہروونیدا ورژا وہ و، ہہ موو لہ شی ہینا وہ تہ لہ رزین و ہک ہستکردنی بہ دۆستایہ تیہ ک بہرامبہر سہرؤ کہ تافرہ تہ کی خوی یا خود بہرامبہر یہ کیک لہ مامۆستاکانی خوی.

لہ ناکا و گرفتاری خوشہ ویستیی یہ کیک دہ بی کہ بہ تہ مہن لہ خوی گہ ورہ ترہ. ئو دہ کات بہ نمونہ یہ کی بی ہاوتای خوی، کہ گہردیک کہ موکوورپی پیوہ نیہ. ئیتر ہر لہ بیرکردنہ وہی خویدا دہ مینیتہ وہ بہرامبہر ئو کہ سہ، کہ جارہ جاریک بہرہ رہ کانی تیہ کلا و دہ بی و، جارہ جاریکیش ہناسہ ساردئ!...

جا ئہم گری دلدارییہ، ئہم چرای خوشہ ویستییہ، بہ لای کچہ کانی ئہم سہر دہ مہ وہ بہ بابہ تیک کون دادہ نرئ، ئو کچانہ ی کہ سہرہ ست و بیباکن و کۆ لہ کہ س ناکہ نہ وہ، کہ و ہرزشکارن خویان بہ نیمچہ پروتی دہر دہ خہن و قژہ کانی سہریان بہرہ لالا دہ کەن بۆ کزہ با، تا پەخشان و پەرشانی بکات!... ئہم کچانہ لہ گہل ئو کچانہ دا زور جیاوازیان ہہ یہ، کہ کہ مہرہ و ہہ یاسہ یان دہ بہ ست و کراسی ناودامانیان دہ پۆشی، کہ تا کہ لہ موستی پی دادہ پۆشین!... لہ گہل ئو ہیشدا کچہ سہرہ ستہ کہ ی ئیمپرؤ ہیشتا لہ ودا ماوہ کہ لہ دۆستایہ تی سہرہ خۆ تیہ گات و چہ شہ ی بکات و خۆشیشی لی و ہرگری. جیاوازیہ لہ ناوند کچی ئیمپرؤ و کچی دوینیدا لہم رووہ وہ ئوہیہ، کہ ہستکردنی زوو بہ دلدارئ بہ لای کچی دوینپوہ «تاقیکردنہ وہیہ کی ناچارئ» بو بہ لام بہ لای کچی ئیمپرؤ وہ، بہ «پہرہ ردہ کردنیکی تاسہ و ہست» دادہ نرئ!...

خۆرشتی تاسہ و ہست ناو دہزینیتہ ناو دہی مرؤئہ وہ

برسیتیہ ہست و تاسہ ی کچی ہرزہ کار، گریکی بہ تینی لی دہ بیئہ وہ!... چونکہ لہ و دہ مہ دا، کچہ کہ ہیچ کۆ ناکاتہ وہ لہ وہی کہ ہر خۆرشتیک دہ ست بکہوی قووتی بدات، بۆ ئوہی برسیتیہ ہست و تاسہ کانی خوی پی بشکینئ!...

جاری وا ہہ یہ دہ چیتہ سہر خوانیک کہ ہر کہ س لہ گہ لیدا دانیشتوہ، چیرؤکی دلدارئ و جہرہ زہی دہ گیتہ وہ!... جاری وایش ہہ یہ دہ چیتہ سینہ ما سہیری ئو فیلمانہ دہ کات کہ سہرگوروشتہ ی شۆرہ سواران و سوارچاک دہ گیتہ وہ!...

ئہ مانہ و بۆ لای گہ لیک خۆرشتی ہست و تاسہ و تہ زووی تریش خوی دہ کوتئ کہ ہہ تا

لییان بخوات زۆرتەر ئاره‌زوی ده‌زوی بۆ خواردن. برسیتییه‌که‌ی توندتر و تیژتری لێ دێ. ئەگەر ئێوه لاپه‌ره‌کانی هه‌ندی له‌و رۆژنامه و گوڤارانه‌تان کردوه که له‌ باب‌ه‌ت کاروباری ئافره‌تانه‌وه ده‌دوین ئه‌وه‌تان بۆ ده‌رده‌که‌وه‌ی، که ئه‌و بابه‌تانه‌ی سه‌رنجی کچ راده‌کێشن له‌م ته‌مه‌نه‌یدا، زۆرتەر ئه‌وانه‌ن که ده‌رباره‌ی که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی جهره‌زه‌ییبی دلداری نووسراوه‌ته‌وه. کچه‌که‌ کاتێ ئه‌م پرسانه‌ی به‌رچاو ده‌که‌وه‌ی لیلیان ورده‌بیتته‌وه: «ئایا ئه‌وه ده‌شی کچیتک هه‌ز له‌ پیاویکی خاوه‌ن ژن بکات؟... ئه‌و، له‌وساکه‌وه که بۆ دوامین جار چاومان به‌یه‌کتر که‌وت، هیچ نامه‌یه‌کی بۆ نه‌ناردووم. ئاخۆ باشه که من ده‌ست به‌نامه‌کاری بکه‌م له‌گه‌ڵیدا؟... من هه‌ز له‌ پیاویک ده‌که‌م که زۆر له‌ خۆم، به‌ته‌مه‌ن، گه‌وره‌تر بێ. که‌چی باوک و دایکم ناهیلن له‌م‌رۆ به‌دواوه تیکه‌لیی له‌گه‌ڵدا بکه‌م ئه‌و هه‌ناسه‌سارد و خه‌فه‌تبار. منیش هه‌روه‌ک ئه‌و رهنجه‌رۆ و دڵ پر له‌ خه‌م نازانم چی بکه‌م؟!...»

کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که ده‌که‌وه‌یتته جموجۆل و ده‌ست ده‌کات به‌گه‌ران به‌دوای ئه‌و ده‌ستورانه‌دا که بۆ زمانی هه‌ست و تاسه‌ دانراون، تا له‌سه‌ریان پروات به‌رپه‌وه. ده‌گه‌ری بۆ دۆزینه‌وه‌ی هونه‌ری دلداری تا له‌ ژبانی دلداری خۆیدا سه‌ریکه‌وه‌ی... ئه‌ویش وه‌ک ئافره‌تیک! جا له‌و ته‌مه‌نه‌دا له‌ نووسینه‌کانی ناو ئه‌و گوڤار و رۆژنامه‌دا و پینه‌به‌کی زیندووی ئه‌ندیشه‌کانی خۆی ده‌دۆزیتته‌وه کچه‌که‌ چیرۆکی ئه‌و کوره‌ جهره‌زه‌یه ده‌خوینیتته‌وه که ئه‌وه‌نده ئازا و بیباک بوو توانی دلی ئافره‌تیک داگیر بکات بۆ خۆی نه‌ له‌ ده‌روونی خۆی شه‌رمی کرد، نه‌ له‌ په‌وشت و کرداری خۆی!... رۆژنامه‌که‌یش چیرۆکی دلداریکی بێ په‌روای وای ده‌خاته به‌رچاو که ئه‌مه‌نده‌ گری دلداری تینی سه‌ندووه هه‌ر ده‌سووریتته‌وه به‌چوار لای خانووی یاره‌ نازداره‌که‌یدا شه‌ویش تا به‌یانی له‌بن په‌نجه‌ره‌ی ژووری نوستنه‌که‌ی ئه‌ودا ده‌میتیتته‌وه، خه‌و ناچیتته‌ چاوی... پاش ئه‌وه‌ چیرۆکی ژبانی ئه‌و کچه‌ ده‌خوینیتته‌وه که کورپکی خه‌ستبووه داوی دلداری خۆیه‌وه تا وای لێ کردبوو له‌تاو دلدارییه‌که‌ی به‌وه‌وه خه‌ریکه‌بووه شیت بێ و بداته کێو که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا له‌پر کوره‌که به‌ره‌للا ده‌کات و خۆی ریک ده‌خات له‌گه‌ڵ کورپکی تردا ئه‌و به‌سه‌ زمانه‌یش له‌ناو گێژاوی خه‌موخه‌فه‌تدا ده‌هیلیتته‌وه به‌ده‌ردی دلدارییه‌ سه‌ر نه‌گرتوه‌که‌یه‌وه بتلیتته‌وه!...

هه‌روه‌ها کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که ئه‌و چیرۆکه‌نه‌یش ده‌خوینیتته‌وه که تا چ راده‌یه‌ک خۆیه‌رستی و ئالۆش و خرۆش کاری خراپ و ناپه‌سند ده‌که‌نه‌ کردوه و کاری ژن و پیاو!... لیدوانه‌کان جوێ جوێ ده‌بن له‌ یه‌کتری، و پینه‌کانیش له‌ یه‌کتری ناکه‌ن.

چیرۆکه‌کانیش هه‌روه‌ک یه‌ک دوا‌ییبیان دیت: یان ئه‌وه‌تا خۆشه‌و‌یستی کور و کچه‌که‌ بۆ

یه‌کتری به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه دیتته‌کایه‌وه و، هه‌موو که‌ند و کۆسپیتیکیش له‌ رینگای خۆیدا را ده‌دات و، به‌سه‌ر هه‌موو گیروگرفتیتیکدا زال ده‌بێ... یاخود ئه‌وه‌تا خۆشه‌و‌یستییه‌که‌یان به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه دیتته‌کایه‌وه. به‌لام هه‌ر دوولا وه‌ک یه‌ک ئه‌و خۆشه‌و‌یستییه‌ راناگرن. دوا‌ی دۆسته به‌ره‌للا کراوه هه‌ناسه‌سارده‌که‌ کیش ده‌کات بۆ له‌ناوچوون!...

چاوتان لیلیه، ده‌بێ ئه‌و کچه‌ چهند به‌سه‌زمان بێ، که باوه‌ر به‌و هه‌موو قسه‌ پرپووجانه بکا؟... جا ئیستا تیکه‌یشتن که هۆی فرۆشتنی ئه‌و هه‌موو رۆژنامه‌ چیه‌؟. که هۆی به‌رووی فرۆشتنی ئه‌و هه‌موو چیرۆکه‌نه چیه‌ که بووه‌ته که‌ره‌سته‌یه‌کی بنچینه‌ی بۆ خویندنه‌وه لای ئه‌و کچه‌ هه‌رزه‌کارانه، به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌یه‌کیانه‌وه، هه‌ر له‌ کرپکاره ئافره‌ته‌کانه‌وه تا ده‌گاته کچه‌ لادییه‌کان، تا کچه‌ شاگرده‌کانی خویندنگاگان؟!.

وازه‌یانی له‌ دلداری وازه‌یانی له‌ پیاوان

کچ له‌و ته‌مه‌نه‌دا، دلداری به‌چاوه‌ستییک دیتته پینش چاو، که دارده‌سته‌که‌ی خۆی وه‌شاند، له‌ هه‌ر شتییک که‌وت، ده‌موده‌ست ده‌یکوژێ. هه‌ر گیروگرفتیتیکی هاته‌به‌ر، هه‌رچه‌ندی گه‌وره‌ بێ، ئه‌وه‌نده‌ی شاخیتکی به‌رز و پان، که ئه‌و دارده‌سته‌ی لێ درا، ده‌موده‌ست ده‌پووختی و، هه‌پروون به‌هه‌پروون ده‌بێ!. هه‌مووده‌ستییکیش هه‌ر ئه‌وه له‌ کچه‌که‌مان رووده‌دات، که ئه‌و خۆشه‌و‌یستی و دلدارییه‌ی له‌ جیهانی راسته‌قینه‌دا تووشی دێ، له‌گه‌ڵ ئه‌و خۆشه‌و‌یستییه‌ بێ هاوتایه‌دا، که له‌ خه‌و و ئاواته‌کانیدا ده‌هاتنه پینش چاوی، یه‌ک ناگرێ!... ئه‌م (ئیفۆن)ه، که له‌ یه‌کێک له‌ کارخانه‌ گه‌وره‌کاندا فرمان ده‌کات. گوێی له‌ ده‌سته‌ خۆشه‌که‌کانیتت که به‌ته‌مه‌ن له‌ خۆی گه‌وره‌ترن، له‌بابه‌ت دلدارییه‌وه زۆر ده‌دوین... رۆژی وا هه‌یه‌ گوێی له‌ پیداهه‌لدانی دلدارییه‌. رۆژی وایش هه‌یه‌ گوێی له‌ داشۆری دلدارییه‌ که‌وا له‌ م‌رۆف ده‌کات بیزی لێ بکاته‌وه. ئیتر ئه‌ویش وای لێ دێ، ده‌که‌ویتته سه‌رلیشبوانه‌وه. هه‌ستیش وا به‌خۆی ده‌کات که که‌وتوته ناوه‌ند دوو هۆی به‌هێزه‌وه: هۆیه‌کیان دلداری و پینشان ده‌دات که شتیکی نه‌نگ و ناشیرینه، م‌رۆف هه‌زی لێ ناکات.

هۆیه‌کیشیان دلداری و پینشان ده‌دات که بابه‌تیتکی بێ هاوتایه و له‌ هی راسته‌قینه و رووداویش یه‌کجار جیاوازه!...

ئهمیش (جینیت)ه‌ و ده‌زانی که چاره‌نووسی خۆی برپه‌ته‌وه و، کاری خۆی ته‌واوکردوه، نیازی وایه‌ ده‌ست بکات به‌ژیان ده‌یه‌وی بچیتته‌ ژبانه‌وه و تیروپر خۆشی له‌

تیز به کچه ههزره کاره گانستان به کهن

بام ئیستا ئه وه بپرسین: ئاخۆ باوک و دایکه کان، له م تافی ته مه نه ی کچه کانیا ندا چییان بۆ بکه ن؟...

ده توان زۆر به که لکیان بپن، به مه رجی: له شیوه یه کی راست و دروست و بپوه یدا ئامۆژگاری به کانی خۆیان پشک شه بکه ن. ئه گه ر بپتو باوک و دایکه کان به ته وا وه تی له و پشپوی ده روونی به ی کچه کانیا ن ئاگا دار بپن و، به شینه بی و له سه رخۆ، له شیوه یه کی دووربنا نه دا، چاره ی ئه و پشپوی به ی بکه ن.

ده توان به کامی خۆیان بگه ن و، کچه کانیشیا ن له ده ست وه ی و ئازاری ئه و ته نگچه له مه سامنا که رزگار بکه ن!...

به لām ئه گه ر هاتو باوک و دایکه کان له جیا تی ئه وه، وه ک زۆر جار روو ده دات تیزیا ن کرد به کچه کانیا ن و، توانج و پلاریا ن تیگرتن، قسه ی پێ ناوی، سه ر ئه نجامی کچه کانیا ن ده بپته سه رگه ردانی!...

بام بۆ ئه وه ی وینه یه ک به یینه وه: ئه مه کچی که ته وتۆ ته گپژاوی ئه و ته نگچه له مه ی ده روونی به وه. باوک و دایکه که یه شی هه ستیا ن به وه کردو وه. به م ره نگه قسه ی بۆ ده که ن: «وا ز له م بیره پر و پو و چانه به یته و، خو و به ره خۆ بنده کانت... چونکه گه لپک کاروباری تر هه ن، که ده بپ کچی که ها و ته مه نی تۆ خۆیا نی پپوه خه ربک بکه ن به لām ئه و که یه وه یه یه ی که پێ ده لپن: (دلدا ری)، له نا و ئه و کاروبارا نه دا نبیه!».

پاش ئه وه زۆری پپنا چی، دایکی شی پێ ده لپ:

«کچی خۆم! رۆژیک دپ ئه م ئه ندیشه و بیره پر و پو و چانه ت نامین. کاتن که گه وه بوویت و شووت کرد، هه ر ئه وه نده هه فته یه کت له گه ل مپرده که تدا رابوارد، تپده گه یته که پیا و ئه و نا هپن ئه مه نده بیی لپ بکه یته وه، یاخو د ئه وه نده به یته یته پپش چاوی خۆت و، ئه م ئاوات و نیازه پر و پو و چانه یه بخه یته دل و می شکی خۆته وه، له با به ت پیا وانه وه!».

باشه، ئه نجام به چی ده گات؟... ئه نجامی ته واوی ئه م کرده وه ناشیبا نه به وه ده گات که کچه که خۆی کز بکات و هه موو کاتیکی خۆی به بپه رکرده وه له خۆی و دوا رۆژی خۆی به خت بکات. ئنجا زمانی خۆی بگری و، رازی دلی خۆی به باوکی و دایکی خۆی نه لپ ئه وانیش هه رچه ند بکه ن نه توان له هه ست و تاسه و ئاره زووی ئه و تی بگه ن. ئه مه یه ش

ژیان بپن له دوا ی ئه وه چی ده بپ بام بپن! ئه وه ی که ها نه یه شی ده داته سه ر کردنی ئه و شتانه ی بریاری له سه ر دا و ن بپانکات، ئه و قسا نه یه که له را دیو وه گو یی لپ ده بپ، که له کچی کی هه زره کاری وه ک خۆی نا وه شپته وه، گو یی له و قسا نه بگری!... هه رو هه ئه و نوو سینا نه ها نه ی ده داته سه ر کردنیا ن که له نوو سرا وندا ده یا نخو یته وه که ئا فره تپک له و ته مه نه ی ئه و دا بپ، نا بپ بیان خو یته وه. له دوا ی ئه وه، بپبا کا نه ده ست ده کات به جه ره زه بی، دلی دا نا له رزی، سلپش له که س نا کات!... جا ئه و کچه هه زره کاره له م تافه سامنا که ی ژیا نه یدا، خۆی وا دپته پپش چا و، که ده سه لاتی هه یه و ده توانی هه موو شتپک بکات، هه موو کارپکپش بپاته سه ر!...

به لām (سیمۆن) ته وا و به پپچه وانه ی (جینیت) ده جو لپته وه. چونکه بریاری دا وه که ئیتر خۆی له که یه وه یه نه ی دلدا ری نه گه بپن تا ده یه شمی، هه رگیز به لا یدا نه چی! چونکه:

چونکه ئه و خۆشه و یه شی ده یته پپش چاوی له دلدا ری دا ده ستی بکه ویت له جیهانی راسته قینه دا سه رو شوینی نبیه!... ئه و ده یه وپ دلی خۆی بده ته ده ست پیا وکی بی ها و تا پیا وکی به کجار په سند، که هه رگیز وینه ی له نا و پیا وندا نه دۆزپته وه!... جا که ئه م جو ره دلدا ری به بی ها و تا یه ده ست نه که ویت، ئیتر خۆشه و یه شی بپچ دا به زپنی له دلی خۆیدا!... که واته نه خۆشه و یه شی و نه دیداری پیا وان!

تا بپنی له ژیا ندا، خۆی له و دا وانه نا گه پنی!... جا ئه و جیا وازی و پپچه وانه یه ی که و تو و نه ته نا وه ند ئه ندیشه و راستی به وه، که دل و ده روونی کچه کا مان پپیا نه وه خه ربک ده مپنه وه له ته مه نی هه زره کاری دا، زۆر جاری وا هه یه ئه نجامی خراب خرا پیا ن لپ په یدا ده بپ. چونکه له نگه ری ژیا نیا ن لپ تپک ده دن ده یه شیبا نه پپیا نه وه خه ربک به کجار سه خته وه!... که واته کچ له و ته مه نه دا، دا ده مپنی له سه ر رابه ربک که ئامۆژگاری بکات و، رپگایشی پپشیا ن بده ت، که له تاریکی ئه و هه ست و تاسه و ته زوو و، ئه ندیشه شپوا و جو ی جویبا نه وه ده ری به یته وه ده ره وه، و له و تافی ژیا نه یدا رزگاری بکات، که ژیا نی هه ست و تاسه و ته زوو ی، خه ربک ده بپ له مبه ری ده سته راسته وه بۆ ئه وه یه ده سته چه پ بگو یته وه!...

دیاربوو که وای لی دههات چونکه کچه که له سه ره تای ژیانیدا بوو دلی پربوو: له ناواتی خوش خوش میشکی پربوو: له نه ندیشه و بیرکردنه و له ژبانیکی رازاوه و ناوازه ی بی هاوتا، پر به دل خوشی له و ناوات و بیرکردنه وانه ده بینی که باوک و دایکی دایان له که لله ی و دلیان شکاند، ژبانی لی تالبوو، بویه کا نه ویش که و ته خهم و په ژاره وه.

هر بیری له خوی ده کرده و، هیچ رازیکی دلی خویشی لای باوک و دایکی ناشکرا نه ده کرد. به لام دایکی تیگه یشتوو، به جوریکی و گفتوگو له گه ل کچه که ی خویدا ده کات که کچه که تی بگه تی و دلی دایر کینیتته وه، بۆ وینه وای پی ده لی: «نه! کچه بچکوله که ی خوم... وانیه... چونکه کاره بی هاوتا کانی دل داری، هر له خویانه وه پیک نایه و نایه نه دی... چونکه نه و دل داری به می شکدا دیت نه و نه گه وریه، نه ویش مهر جی خوی هه یه، که به بی نه و مهر جانه پیدا ناب. یه کیک له و مهر جانه نه وریه، که نه و خوشه و یستیبه ده بی له دلی هه ردو و لادا هه لبقولی. ده بی هه ردو و لایه کتربیان یه جگار خوش بو. نه گینا ناتوان زال بین به سهر نه و شهر و ناژا وانه دا که له ناوند هه موو ژن و پیاو یکدا ده قه و میتن! جا نه گهر بته و پایه ی نه و نا ره زووی له دلت دایه به رز بکه یته وه، پیوسته خوشه و یستیبه کی یه جگار گه وری تیکه ل بکه یته!».

باری هه ره گران به سهر دایکه وه یه

کچی هه رزه کار به دل نا ره زووی نه وه ده کات، که هه موو شتیک بخوینیتته وه. که له هه موو شتیک نا گادار بیت. نه و قسه یه دانامرکی که شتی واهه یه ناب نه و بیخوینیتته وه، یا خود نه و تی بگات. چونکه نه و شتانه نا ره زو و ده بزوتین نه و ده زانی هه رچی له خوی گه وریه تر بی راستی ژبانی لی ده شاریتته وه. که چی خویشی پروای وایه، که له و ته مه نه دایه مافی زانینی هه موو شتیک هه بی!...

جا له به ره نه و پی خوش نییه و ماوه یش به وه نادات که وه کچیتکی کزی بیده سه لاتی دامو له سهر پاراستن ته ماشای بکری و له گه لیدا بچو لینه وه!...

جا له م باره دا فرمانی سهرشانی نیمه هه ره نه وریه که به شینه یی هوی نه وری تیگه بی بین که بچی هه ندی که س، ته نانه ت گه وریه کانی ش، خویان ده پاریزن له خویندنه وه ی هه ندی نووسراو، یا خود له بینی هه ندی چیرۆکی ناو سینه ما:

نه وانه ی خویان له و خویندنه وه و ته ماشا کردنه ده پاریزن له به ره نه وری نییه که که موکوو ریبیان هه یه و، خویان به کز و بیده سه لات و دامو ده زان به لام له به ره نه وری نا ره زو و

ده که خویان لی دوور بخه نه وه که بیرو هوشیان له که لک نه که ون و تیک نه چن. که ده روونیان به پاکی مینیتته وه و پیس نه بی که له نگه ری گیانیان وه ک خوی مینیتته وه و تیک نه چن، که له ریزگرتنی خویشیان به رامبه ری خویان که م نه بیتته وه!.

جا به هوی شیکردنه وه به کی واه، به هوی هه درخستنیک واه، ده توانین کچه که وای لی بکه بین که له خویندنه وه ی نووسراوه کال و کرچه کان، له ته ماشا کردنی فیلمه خراپه کان که له گه ل دلت هری و کرده وه ی شیریندا ریک ناکه ون، دوور بکه ویتته وه. لی ره دا ده مانه و پی پرسین: «ناخو نه و نا فره تانه ی که سه ره رشتی به ره و ده کردنی کچان ده که ن، پیمان ده کری ریکه بۆ نه و کچانه رو شن بکه نه وه له م تافه یاندا!...» نه وانه ی سه ره رشتی به ره و ده کردنی کچان ده که ن، هه ر دایکه کان یان بیگومان نه وانه له م رووه و زور شت یان پی ده کر. جا نه گهر دایکه که تیکو ش کچه که ی خوی بخاته سهر نه وری که جمو جوله که ی خوی له وه دا به خت بکات که نووسراوانی ویتته و تازه بخوینیتته وه، نه و لیکو لینه وانه بخوینیتته وه، که له باره ی هه سته گه وریه کانی مرؤ فایه تیبه وه نووسراونه ته وه. که نه و دو ستایه تیبه بگریت که گیانین و پاک و بیگه ردن و دوورن له خوی به رسته یبه وه. که نه و دل داری به بکات، که پری بی له سه ره رزی و داوین پاکی و کرده وه ی په سند... نه گهر دایکه که توانی کچه که ی خوی بخاته سهر نه و شتانه بیگومان نه رکه که ی به خویابی ناروات، چاکترین به ره می لی پیدا ده بی... نه مه یش له به ره نه وریه، که کچ نه وری پی خوشه دایکی دل نه رمی له گه لدا بکات، باوکی چاودیری بکات و، هه روه ها نه ویشی پی خوشه که، گوپی له ناموژگاری دایک و باوکی واه نمونیان و خوشه و یستی بی. چه ز ده کات خویشی به اویتته ناو باوه شیانه وه!...

نه وری لی ره دا به گرنگی بزاین نه وریه، که باوک و دایکه کان راستی هه ست و تاسه و نا ره زووه کانی سروشتی مرؤ فایه تی، بۆ کچه کان یان رو شن بکه نه وه.

واتاکانی نه و با به تانه یشیان به ته واه تی تی بگه یین که هه ست و تاسه و ته زووی چون پیدا ده بن؟... چون به هتیزیش ده بن؟...

کو مه له کانی نا فره ت له جیهاندا له م هه موو گیرو گرفتانه یان کو لیوه ته وه. نووسراوانی شیان ده ر باره یان بلا و کردو ته و نیمه ش نه گهر ریکامان بۆ کچه کافان ته خت کرد، که نه و نووسراوانه بخویننه وه، بیگومان له ده ست نه و نه ندیشه و بیره پرو بوو چانه رزگاریان ده که یین، که می شکیان داگیر کردوون و راستی ژبانی مرؤ فایه تی یان لی گو ریون!...

پهیداوونی بیری سه‌ره‌خوئی لای کج

ئەمە شتیکی ئاشکرایه که ئەو ئاسان نییه بۆ ئییه، کچه‌که بگه‌یینه پایه‌یه‌کی دلداریی وای بێ هاتا که ژبان و زیندوویتی و جموجۆلی خوئی به‌ناو هه‌موو توانایییه‌کی مرۆقه‌واریی خویدا ته‌واو بلا‌وبکاته‌وه به‌لام ته‌نیا ریتگایه‌ک که هه‌بێ بۆ ئەوه‌ی کچه‌که بخاته‌وه سه‌ر دۆخی جارێ و له‌نگه‌ربشی پێ راست بکاته‌وه، هه‌ر ئەوه‌یه که ده‌روونی کچه‌که بخاته‌وه سه‌ر هه‌ستکردن به‌وه‌ی که ژبان پره له‌ کرده‌وه بلندی و جوامیری و به‌رزگی جا له‌به‌ر ئەمه‌ی کچه‌که ئاماده‌یه بۆ ئەو گۆرانه‌ گه‌وره‌یه‌ی که به‌سه‌ریدا هاتوو، هه‌روه‌ها به‌ته‌واوه‌تیش ئاگای لیبه‌تی، ئەم باره‌ی پالی پتوه‌ده‌نی بۆ ئاره‌زووکردنی بریاردان له‌سه سه‌ره‌خوئی، چونکه کچه‌که هه‌ست و ده‌کات، که هه‌ر کچه‌ بچکۆله‌که‌ی جارێ نییه، کچی ئەمه‌ریه‌ جا هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆیه‌یه که له‌ باوک و دایکی خوئی هه‌لده‌گه‌رپته‌وه و، سه‌رکیشی ده‌کات و، هه‌ر فرمانیکیشی به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن به‌ریه‌چی ده‌داته‌وه و چه‌قه‌چیشیان له‌گه‌لدا ده‌کات کچه‌که بۆیه‌کا ده‌لی: (ئه‌ء) تا خوئی وای پیشان بدات هه‌ر خوئی گه‌وره‌ی خوئی ته‌ی، خاوه‌ن بیری سه‌ره‌خویش هه‌ر خوئی ته‌ی!...

بام نمونه‌یه‌ک بۆ ئەمه‌ به‌یینه‌وه:

ئەمە (فرانسواز) هه‌ریکی سنووقی نووسراوه‌کانیه‌تی، ریتکیان ده‌خات، چونکه پشوری هاوینه‌ی خویندنگه‌ ته‌واو بووه خویندنگاکان ده‌ستیان کردۆته‌وه به‌پێ خویندن. دایکه‌که‌یشی راوه‌ستا و سه‌یری ده‌کات، بزانی چی ده‌کات. که ته‌ماشای ده‌کات: کچه‌که‌ی شتی وای ده‌خاته‌وه ناو سنووقه‌که‌یه‌وه که هه‌یچ فریتکیان به‌سه‌ر خویندنه‌وه نییه. که چی گوی ناداته ئەوه‌ی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌کانی خویندنگای له‌ناو ئەو سنووقه‌دا دابنی. (فرانسواز) سنووقه‌که‌ داده‌خات... لیره‌دا دایکه‌که‌ی هه‌لده‌داتی، هه‌ر بۆ ئەمه‌ی ئەوه‌ی تیبگه‌یینه‌ی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌ گرنه‌گه‌کانی له‌ودیه‌و سنووقه‌که‌یه‌وه، داناوه.

که‌چی سنووقه‌که‌ی پرکردوو له‌ شتی پرپووج که هه‌ر له‌ سه‌به‌ته‌ی پووشوپه‌لاش ده‌کات!... که‌واته‌ پتویسته‌ سه‌رله‌نوئی سنووقه‌که‌ی بکاته‌وه و به‌جوانی دای به‌زرتینه‌وه. به‌لام (فرانسواز) یش وای وه‌رامی ده‌داته‌وه، ده‌لی: «من خۆم باش ده‌زانم که چیم پتویسته و چیم پتویست نییه» له‌ راستیدا (فرانسواز) ده‌یه‌وی ئەوه‌ بنوینی که هه‌رچی دایکی ده‌یه‌وی بیکات، ئەوه‌ نه‌کات!.

بۆچی تو‌ئ‌ه‌گه‌ر له‌ (فرانسواز) بپرسیت: بۆچی وای ده‌که‌یت... رهنه‌ نه‌زانیت چۆن

وه‌رامت بداته‌وه. به‌لام له‌ راستیدا ئەو له‌ کانگای دلیدا ئاره‌زووی ئەوه‌ ده‌کات که هه‌رچییه‌کی کرد، به‌ئاره‌زووی خوئی بیکات، به‌ئاره‌زووی که‌سی تر نه‌یکات. هه‌ز ده‌کات له‌ ده‌ربینی بیروباوه‌ری خویدا سه‌ره‌ست بێ، ئازاد بێ، سه‌ره‌خوئی که‌س فه‌رمانی به‌سه‌ردا نه‌دا. ئەو وای هه‌ست ده‌کات هه‌ر که‌سی به‌زۆر شتی پێ بکات، سه‌ره‌ستی لێ بار ده‌کات. چهن‌د جار گوتی لێ بووه که پتوی گوتویت: «من سه‌ره‌ستم هه‌رشتی ئاره‌زوو بکه‌م، بیکه‌م، ده‌یکه‌م». جا ئەگه‌ر و بستی ئەوه‌ی تیبگه‌یینه‌ی که ئەگه‌ر پتوه‌ی چهن‌د ده‌ستوریکه‌ی هه‌لسان و دانیشتن نه‌کات له‌گه‌ل که‌سانی تر، تووشی تیز پیکردن و توانج و پلاری ئەم و ئەو دیت به‌دناوی ده‌که‌ن.

به‌ندوبایی بۆ ده‌دۆزنه‌وه، گوتی خوئی لێ ده‌خه‌فینێ و له‌ هه‌یچ ئامۆژگاریی و پیشاندا نیت گوی ناگرت!... که‌واته‌ بۆچ ئەم کچه‌ به‌ره‌للا بکه‌ین و به‌یله‌ن به‌هه‌وه‌س و ئاره‌زووی خوئی بچوولینه‌وه?... بۆچ وای له‌ هه‌یز و ده‌سه‌لاتی خۆمان به‌یله‌ن به‌سه‌ریدا?... ئییه ئەگه‌ر ئەوه‌مان له‌گه‌ل کرد بیکومان هه‌له‌یه‌کی مه‌زن ده‌که‌ین. ده‌بینه‌ هۆی ئەوه‌یش که ئه‌رک و ئازاری زۆرتر بپێ چونکه کچه‌که هه‌شتا ناشی و نه‌زانه‌ پتویسته‌ی به‌ئامۆژگاری و پتوی پشانان هه‌یه... گه‌لیک ریتگی و زۆر شتیوه‌ هه‌یه که له‌گه‌لیدا ریتگی بکه‌وین و له‌ یه‌کتر تیبگه‌ین، بێ ئەمه‌ی قینی هه‌لسین و بیکه‌ین به‌گۆر خۆماندا. جا ئەگه‌ر و بستی فه‌رمانی به‌سه‌ردا بده‌ین، هه‌یچی پتوی ناوی ئەوه‌ نه‌بێ که له‌ شتیوه‌یه‌کی تازه‌دا (فه‌رمان) که‌مانی به‌سه‌ردا بده‌ین. ئەو شتیوه‌ توندوتیژی که بۆ [فه‌رماندان] به‌کارمان ده‌هینا له‌گه‌لیدا، هه‌روه‌ها قیزاندن به‌سه‌ریدا، هه‌ره‌شه‌ لێ کردنی، ددان لێ ریتکردنه‌وه... ئەمانه‌ هه‌موویان کاتی به‌کار ده‌هاتن که مندال بوو. به‌لام ئیستاکه که گه‌وره‌ بووه، کچه‌که له‌و سزایانه‌مان په‌روای نییه و ناترسێ. ته‌نانه‌ت شیرگه‌یتریش ده‌بێ پتویان له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی خوئی!... ئەوه‌ی پتویسته‌ی له‌م کاته‌دا، په‌یره‌وی بکری، ئەوه‌یه که یه‌ک قسه‌ بین به‌رامبه‌ری به‌لام دل‌ره‌قی و قسه‌ ره‌قی نه‌نوین هه‌روه‌ها ئامۆژگارییه‌کی وایشی بکه‌ین، که به‌ده‌نگه‌یکه‌ی به‌هه‌زه‌وه‌ بێ، به‌لام دووربێ له‌و توندوتیژی و تووره‌ و ترۆبیه‌وه، که بیه‌خاته‌وه شه‌رم و ریسواییه‌وه!...

به‌لام گه‌لیک جار گوتیمان له‌ یه‌کێک له‌ دایکه‌کان ده‌بیت که به‌توره‌بیه‌که‌وه‌ ده‌لی: «ئەم کچه‌ تووره‌م ده‌کات و تیکم ده‌دات!... که‌واته‌ ئیوه‌ چۆن ئەمه‌ له‌ من داوا ده‌که‌ن که هه‌روه‌ک کچه‌ شاهه‌یکی بچووک بێ قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م!...». ئەم دایکه‌ تووره‌یه ئەوه‌ی له‌بیر چۆته‌وه که کچه‌که‌ی له‌ تافه‌یکه‌ی هه‌ره‌ سه‌ختی ژبانی خوئی دایه. ئییه‌یش له‌م دایکه‌

بۆلەبۆلەكەرە دەپرسین: «ئەگەر كچه كەت نەخۆش كەوت و پزیشك فرمانى دا كە زۆر بەوردىبەھە چارەى نەخۆشىبەھەى بكەيت، تا چاك دەبىتتەھە و، دىتتەھە سەرخۆى، ئاخۆ خۆت پى دەگىرى توخنى نەكەويت و، دەرمانى نەكەيت، بام ئەرك و نازارىشت زۆر بىي و خۆبەختكردنىشت توش بىي؟... جا ئەگەر تۆ بەھەموو دلىكتەھە ئەھە لەبەر تەندروستىبە كچه كەت بگرىتە ئەستۆى خۆت، ئەى چۆن ئەھەى بۆ ناكەيت لەبەر هۆش دروستىبەھەى؟!... لە ژيانى خىزانىدا چەند تاوىكى و اھەلدەكەويت، كە بەكارى ئەھە بىن باوكەكان لەگەل كچه كانياندا وردە وردە گفوتگۆ بكن. كە پر بن لە تىگەيشتن لە يەكترى و لە بىدەنگ و سەنگىي. كە بەھۆى ئەوانەھە كچه كان بەرەبەرە دىنەسەر بىروباو پەكانى باوكيان كە لەھە پىش لەسەر ئەوانە تىك چووبون. ئەھەى لىرەدا بەگرنگ بزائرى ئەھەى كە باوكەكان ئەھەندەى پەيوەندى بەخۆيانەھە بىي، دەبى كرددەھى و ا بنۆيتن كە لەسەر بنچىنەبەھەى تىگەبىشتوانە و پىگەبەھەى ديارىكراوھە دامەزرايى، نەسەرچلبى تىدا بنۆيتن و نەسەر كىشى.

ھەندى سەربەستىيان بەدەنى

واچاكە ماوئەھەك بەكچه كە بىەخشىن كە تىيدا سەربەست بى. دەست بكات بەتاقىكردنەھە سەرتايىبەھەى خۆى، كە ئۆباليان بەئەستۆى خۆى بى!

چونكە سەرزەنشتكردى ھەموو دەھى، ئامۆژگارى كرددى دووبارە كراو، ھەر لە بەيانىبەھە تا ئىوارە، بۆلەبۆلەكردن لە ھەموو ھەلسان و دانىشتنىكى كچه كە، لە ھەموو بزوتتەھەبەھەى، لە ھەموو نووسراوىك كە دەبىخۆبىتتەھە، توانج و پلار تىگرتن لە شىھەى قژ داھىنان و خۆ ئارايىش كرددىبەھە... ئەمانە ھەموويان لەوانەن كە كچۆلەكان بئالۆزىن توروپەيان بكن كە بىانخەنە سەر ئەھەبىش كە گوئى لە ھىچ ئامۆژگارىبەھە نەگرن. كە بايەخ بە ھىچ رىگا پىشاندانىكىش نەدەن. كچ لەم تافى تەمەنەيدا ھەز لە بەرەنگارىكردن دەكات، ھەر لەبەر بەرەنگارىكردن، بەلام ئەم بەرەنگارىكردنە تەنبا بىرتىبەھە لە نەخۆشىبەھەى بچووكى دەروورنى كە زۆرى پىناچى لادەچى. ھەر لەھەبىشەھە پەيدا بوو كە لە سەرەتاي كارگوزارىي ھۆشە بچووكە كەيدا چەند بىرىك بەمىشكىدا ھاتوو، كە لەو كاتەدا ھۆشەھەى خەرىكى ئەھە نىبەھە كە لەوان باشتىرى. ھىچ كەسايەتىبەھەى سەربەخۆبىشى نىبەھە كە لەوان جىاواز بى!... ئنجا ئەھە ئارەزووھى [خۆ جۆيكردنەھە] و [ناز و جىازاھى كچه كە ھەبەھەى، لە زۆر شىھەدا دەردەكەوى، ھەك ئەھە شىھەبەھەى لە كاتى

قەسەكردن و ھەلسان و دانىشتن و بزوتتەھە و دەست و دەموچا و جولااندنەھە و جلوبەرگ لەبەر كرددن و خۆ رىكخىستان و برۆ رەنگكردن و نىنۆك دەوشاندنەھە و لووسكردنىدا دەنۆيتى جا ھەتا گومان بەریتتەھە جىوانى و خۆبىن گەرمىبى خۆى زۆرتەر خوو دەداتە خۆ جىوانكردن و خۆرازاندىھەى خۆى، بەبا چووھە و كەس خۆى تى ناگەبىتتى و كەس دان بەجىوانى بەكەيدا نانى، ئىتر واز لەھە ھەموو كەلۇپەل و خۆرازاندىھە و خۆ جىوانكردنە دەھىتتى و پەنا دەباتە بەر چەند رىگەبەھەى تىر بۆ گەبىشتن بەھە مەبەسانە كە ھىچ فرىكيان بەسەر رىگاكانى پىشووھە نىبەھە ھەموو ھەر بەئاواتى ئەھەبىشەھە، كە بەكامى دلى خۆى بگات و ئەھە نازدارىبەھەى دەست بكەوى كە لە ھەموو كچه كانى تر جىاوازىي لەسەر وو ھەموو بىشيانەھە دابىرى ئەھەى لە ھەموو شتىك زۆرتەر دلى كچه كە بىرىندار دەكات و دەبىخاتە شەرمەھە، ئەھەبەھە، كە ھەست بەخۆى بكات كرددەھە و پەھوشت و خوو و ھىز و توانايى و بلىمەتىبەھەى و اى نىبەھە كە بەئارەزووى خۆى سەرنجى كەسانى تر رابكىشى. نە لە خۆبىندنگەدا، نە لە كارخانەدا، نە لە كاتى كار و فرماندا، نانى تى تا سەرنجى كەسانى تر رابكىشى تا پەنچەى بۆ بكىشن و ناوى لەناو ناواندا بىرى. لەبەر ئەھە ھەك دەردەكەوى ژمارەى كچه دواكەوتووھەكان و كچه نىوھە سەركەوتووھەكان زۆرتەر لە ژمارەى كچه سەركەوتووھەكان و كچه بەناوبانگەكان. ئەھەبىش ھەموو دەھە بچووىكى تىكرابى، لە ھەموو شىرتىكدا و اىھە. بەلام ھەستكردى كچه بچكۆلەكان بەتالى و ناخۆشىبە سەرنەكەوتن، لە ھى كچه گورەكان زۆرتەر توندوتىرتەر!...

ئەھەبىش سەبارەت بەھەبەھە كە ئارەزوو خۆ نواندن و كەشوفشكردن لاي بچكۆلەكان بەھىزترە تا لاي گورەكان!...

(ئانى) لە يادنامە نەبىبەھەى خۆيدا نووسىبوھەتى:

«چەند ھەز دەكەم خۆم لە دەست ھەموو بەندەبەتىبەھە رىگار بكەم و ھەموو پىوھەندىك پىچرىتم، تا لەپاش ئەھە خۆم ئەھە پىوھەندانە بۆ خۆم دابىتتەھە، تا وا لە ھەموو كەسىك بكەم كە بزائن من ھەم!... ھەرچەند دەكەم نازانم چۆن بچمە دلى كەسانى ترەھە، تا لەناو ئەوانەدا منىش جىگايەك بۆ خۆم بكەمەھە. بەلام بەھەموو رەنگ ئەھە ناگەبىتتى كە من بەكامى خۆم ناگەم. چونكە من ھىشتانە گەبىشتوومەتە تەمەنى ھەقدە سالى!».

ئەھە كچه داخى زۆر چۆتە دلەھە. خەفەت زۆر دەخوات چونكە خۆى و ا دىتتە پىش چا و كە لە جىگايەكى و ا دايە كە پايەى ئەھە جىگايە نزمترە كە ئاواتى بۆ دەخوازى و ئارەزوو دەكات دەستى بكەوى. ھەرەھا بۆبەھە مگىن و دل بەئازارە، چونكە ھىچ كەسىك

نادۆزیتسهوه که ئەوەندەى هەلەدەگرئ، ریزی لئ بگرئ و ئەوەندەى مافی هەیه نازی بکیشی!... جا ئەگەر بمانهوی ئەم کچه بگتیرینهوه له هەلەکردن و له ئەندازه نەگرتن، فرمانی سەرشانمان ئەوهیه که نرخى راسته‌قینهى خۆى تئ بگه‌بێنن. چونکه ئەو ئەوەندە به‌خۆى دهنازی و ئەوەندە له خۆى بايیه، له ئەندازه به‌دەر نرخ دهدات به‌خۆى. پتویسته له‌سهرمان بیرى رۆشن بکه‌ینهوه و چاوه‌کانى بکه‌ینهوه تا راستیش به‌رووتی ببینئ، تا زۆر پروکه‌شى سه‌وز و سوورى پتوه نه‌نوساوه! پتویسته ئەوه‌یش به‌خینه‌میشکپییه‌وه که ئەوه هیچ نه‌نگییه‌کى تیدا نییه که به‌شى ئەو له (سه‌رکه‌وتن) و (جیاوازی)دا که‌م بئ. چونکه هه‌موو مرۆفئیک هه‌ر ئەو به‌شه دیاریکراوه‌ی هه‌یه. هه‌روه‌ها هه‌موو مرۆفئیکیش به‌شى خۆى چاکه و خراپه‌ی هه‌یه، جوانی و ناشیرینی هه‌یه، ته‌واوی و ناته‌واوی هه‌یه. مرۆفئیش هه‌رچه‌نده له هه‌ندئ رووه‌وه که‌موکووری هه‌بئ، به‌لام ده‌سه‌لاتیکی سه‌یر و بئ ئەندازه‌ی هه‌یه له گه‌شه‌کردن و پشکه‌وتن و گۆزان و گه‌وره بووندا!...

بووه، رێگایه‌ک بکاته‌وه بۆ خۆى، له ژيانى رووداوا ئەگه‌ر کچه‌که بیروباوه‌رى خۆى ده‌رپى، به‌هه‌موو هئز و هه‌ره‌تیه‌کیه‌وه له‌سه‌رى ده‌روات چونکه ئەو پروای وایه که بیروباوه‌ره‌کانى، هه‌موو تازهن، هه‌موو پتگه‌یشتوون! ئەوه‌نده‌یش هۆگرئ ئەو بیروباوه‌ره‌نەى خۆى ده‌بئ، مه‌گه‌ر هه‌ر باو داهینه‌ریک ئەو هۆگریه بنوینئ بۆ نوخشه‌ی دۆزراوه‌کانى خۆى! دلئشى به‌وه زۆر خۆشه، هه‌ست به‌خۆى ده‌کات که له تواناییدا هه‌یه که هه‌ر خۆبه‌خۆى، بیروباوه‌رى خۆى ده‌رپى، به‌رامبه‌ر به‌ژبان و دلدارى و کۆمه‌لايه‌تى، به‌هه‌موو گيروگرفتیتیکشه‌وه که پیاوان پتیه‌وه خه‌ریکن.

هه‌روه‌ها به‌ته‌واوه‌تى له‌و باوه‌ره‌یش دایه که ده‌توانئ هه‌موو شتیک فیربئ، که ئەو بیروباوه‌ره‌نە‌یش ده‌ریان ده‌رپئ ده‌رباره‌ی کاروبار و باه‌تى ژبان، له‌و بیروباوه‌ره‌نە‌ گه‌لئیک باشتره که پیاوه گه‌وره‌کان ده‌رى ده‌رن. چونکه ئەوانه تازه پیربون، به‌که‌لکئ ئەوه نایه‌ن که بیروباوه‌ر ده‌رپرن. ئەوانه له‌م چه‌رخه‌دا که تیدا ده‌ژبن له‌ دواى هه‌موو که‌سه‌وه‌ن، هه‌روه‌ک تیتیشیدا نه‌ژبن وایه!... که‌چئ له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا، بیره‌کانى زوزوو ده‌گۆرئین. هه‌رگیز وه‌کو خۆیان نامینن. جا ئەگه‌ر بیه‌وی هه‌ندئ بیروباوه‌ر به‌خاته که‌للەى خۆیه‌وه، له‌ملاوه: بیروباوه‌رپک و، له‌ولایشه‌وه بیروباوه‌رپکئ تر وه‌رده‌گرئ، بئ ئەمه‌ی گوی بداته ئەوه‌ی که ئەو بیروباوه‌ره‌نە پتچه‌وانه‌ی یه‌کترن و له‌گه‌ل یه‌کتریشدا ناسازین. کچه‌که ئیمرو له‌سه‌ر بیروباوه‌رپک ده‌کاته‌وه. که‌چئ رۆژتیکئ تر له‌سه‌ر بیروباوه‌رپکئ تر ده‌کاته‌وه که پتچه‌وانه‌ی بیروباوه‌ره‌که‌ی پتسوویه‌تى. هه‌ر هه‌فته‌یه به‌شپوه‌به‌ک ده‌گۆرئ.

هه‌ر مانگه ده‌چتته ره‌نگتیکئ تره‌وه. کچه‌که‌یش له‌مه‌دا هه‌ر له هه‌رزه‌کاریه‌که‌ی خۆى ده‌کات که بیروباوه‌ره‌کانى خۆى، له شپوه‌به‌کی بریار له‌سه‌ردراو و، دیاریکراوا ده‌رده‌بئ، هه‌رگیز گوی ناداته ئەوه‌ی بیروباوه‌ره‌کانى راستییان تیدا یه‌ن نا. چونکه له تواناییدا نییه له‌و راستییانه تئ بگات!... نامانجئ کچئ هه‌رزه‌کار ئەوه‌یه که بکه‌ویتته پتیش چاوه‌کانى تر بايه‌خئ بئ بدن!.

زۆر له‌وه ده‌توقئ که خۆى وایته پتیش چاوه‌کانى نادریتئ و که‌نه‌فتکراوه. چونکه ئەو به‌پتئ تیکه‌یشتنه که‌مه‌که‌ی خۆى و به‌پتئ بیروباوه‌ره‌کانى خۆى، به‌لايه‌وه وایه که ده‌بئ که‌سانى تر گه‌شکه‌دارى جوانى و ناوازه‌یى جلوه‌گره‌کانى بن. که بشروات به‌رپگادا سه‌رنجئ هه‌موو که‌سپک رابکیشئ بۆ خۆى هه‌روه‌ک پتیدا هه‌لبه‌دن و بلئین: «په‌ککوو که جوانیت!... په‌ککوو که خوتن گه‌رمیت و دلکیش ده‌که‌یت!...». چاوه‌رپتته ئافره‌تیک له ئافره‌ته لا‌ساییکه‌روه به‌ناوبانگه‌کانى سینه‌ما. خۆى خه‌ریک ده‌کات به‌وه‌وه که خۆى وه‌ک ئەو جوان بکات و برازینیتته‌وه. ئەمجا که هه‌ستئ به‌وه کرد که‌س گوی ناداتئ و سه‌رنجئ که‌س راناکیشئ، خه‌موخه‌فه‌ت دایده‌گرئ و دلئشى پر ده‌بئ له ره‌نجه‌رۆی و هه‌ناسه ساردئ!...

(ئەندریه) دلئ چووبوو به‌خۆیدا پشتئ به‌زیره‌کیى خۆى ئەستور بوو.

ئەو خۆى وا ده‌هاته پتیش چاوه‌کانى له‌ناو هه‌موو ده‌سته خوشکه‌کانى خۆیدا دياره، چونکه له زوو هه‌ستکردن به‌شتدا که‌سیان نایگه‌نئ له قوولئى هه‌ست و تاسه و ته‌زوویشدا له هه‌موویان پتیکه‌وتووتره. له فراوانیى تیکه‌یشتنیشدا له راستیى کاروبار و باه‌تى ژباندا که‌سیان هاوتای نین. جا ئەم بیره هه‌چووبوچانه، چاوه‌ستیان ده‌کرد، تا ئەندازه‌یه‌کئ گه‌وره‌یش ده‌بون به‌هۆى کامه‌رانى!... جا له‌و کاته‌دا که ئەو کچه له‌ناو گئژاوى ئەم خوتوکه و خۆشبییه‌دا نوقم بووبوو، له‌پر و تارپک که‌وته به‌رچاوى، که له باه‌ت هه‌رزه‌کارى و کوپ و کچئ هه‌رزه‌کاره‌وه دابوو. که خوتندیه‌وه، له‌ناکا ئەوه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت که ئەو هه‌ست و تاسانه به‌دلئیدا دئین و ئەو بیروئه‌ندیشانه‌یش، که به‌میشکیدا دئین، باه‌تیکئ گشتین، به‌سه‌ر هه‌موو که‌سپکدا دئین و که له ته‌مه‌نى خۆیدا پتیدا ده‌روات!...

جا کچه‌که هه‌ست به‌ره‌نجه‌رۆییه‌کی گه‌وره ده‌کات، که ده‌بیینئ خۆبشى وه‌ک هه‌موو کچیکئ تره و، هه‌چ ناز و جیازیکئ.^(١)

(١) لیره‌دا وه‌ک باسه‌که ته‌واو نه‌کراين، له گۆفاره‌که‌دا هه‌روابوو.

کج و کوره‌کان که موکوورپی دایک و باوکه‌کانیان گه‌وره ده‌کهن

کچه هه‌رزه‌کاره‌کیشمان، ئیمیرۆکه گه‌یشتۆته راده‌یه‌کی وه‌ها، که ده‌توانی دهر‌بارهی راستییی کۆمه‌لایه‌تی و ژیان و بیروباوهری خۆی دهر‌بهری و بریاریشیان به‌سه‌ردا بدات. کچه‌که‌مان تا ساوا بوو، به‌ژیانیتی رهنگا‌ورهنگ و گه‌ش و خۆشی پاک و خاوتینه‌وه راهاتبوو به‌لام ئیستاکه به‌ره‌به‌ره خه‌ریکه په‌رده له رووی راستییی رووتی بپه‌رهنگ و بی نه‌خش و نیگاروه، لا ده‌چن له‌پر، له‌ناکاو کچه‌که ئه‌وه‌ی بۆ دهر‌ده‌که‌وی، که مرۆقه‌کان کرده‌وه و ره‌وشتیان پر له‌گه‌نگی و نه‌نگی، له‌که‌موکوورپی و ناشیرینی له‌ناویاندا زۆر و ستم ده‌بینی و پشموقین و رقه‌به‌ری چاوپه‌یده‌که‌وی.

خۆپه‌رسی و ئالۆش و خروۆش و ناپاکی و لووتبه‌رز و که‌لله‌شه‌قی و ده‌ست قووچاویانی دیته‌ پيش چاوا!...

به‌لام له‌ هه‌موو شتیکی ناخۆشتر بۆ دلی کچه‌که ئه‌وه‌یه، که له‌م ته‌مه‌نه‌یدا نه‌نگی و که‌موکوورپی باوک و دایکی خۆی بۆ دهر‌ده‌که‌وی. کچه‌که ئه‌و که‌موکوورپییانه له‌ پيش چاویدا گه‌وره دهنۆین. چونکه کوران و کچان سروشتیان وایه، که‌موکوورپی باوک و دایکه‌کانی خۆیان، گه‌وره دیته‌ پيش چاوا، له‌ ئه‌ندازه به‌ده‌ر هه‌لیانده‌سه‌نگین. چونکه ئه‌وانه به‌لایانه‌وه وایه که باوک و دایکه‌کانیان له‌ هه‌موو هیتز و ده‌سه‌لات و کرده‌وه و ره‌وشتیکی جواندا بی هاتان، که‌س له‌وان به‌ره‌و ژوور نییه‌!

ئنجاکه ئه‌وه‌یان بۆ دهر‌که‌وت:

باوک و دایکه‌کانیان نه‌نگی و که‌موکوورپییان هه‌یه، یه‌جگار پیتی دلته‌نگ ده‌بن. جا ئه‌و هیوا نه‌مانه‌یان^(١)، ئه‌و ره‌نجه‌رۆیییه‌یان، وایان لێ ده‌کهن، که ئه‌و خه‌وشه و ئه‌و که‌موکوورپییانه‌یان گه‌وره‌تر بیته‌ پيش چاوا!...

ئه‌مه (ماری کلۆد) ه. نیشانه‌ی هه‌ناسه‌ساردی و ره‌نجه‌رۆیی پتوه دیاره. جاری وایش هه‌یه، له‌تاو ئیش و ئازاری دلی خۆی، هه‌ستیکی نه‌ناسراو دی به‌دلیدا و کیشی ده‌کت بۆ ئه‌و کاره‌ساته نه‌ناسراوه‌ی که پیتی ده‌لین: «مردن»! هۆی ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه که له‌ بیه‌ختییی خۆی ئه‌وه‌ی لێ ئاشکراوو: که باوکی له‌ دهر‌وه خه‌ریکی کرده‌وه‌ی نه‌نگه، که له‌سه‌ر خۆی و له‌سه‌ر خه‌زانه‌که‌یشی زۆر گران ده‌که‌وی!... که سه‌رنجی دا دایکیشی له‌وه زۆر پيش

(١) یان: ئه‌و بی هیوایه‌یان، ئه‌و ناوئمیديه‌یان.

ده‌خواته‌وه، کچه‌که زۆر شتی پیچه‌وانه‌ی یه‌کتربی به‌دلدا دی. جارێکیان ئه‌وه‌ی به‌دلدا دی که واز به‌ینی و بیده‌نگ بی له‌و باره.

جاری وایش هه‌یه ده‌یه‌وی به‌گژ ئه‌و باره‌دا بچن. له‌به‌رئه‌وه (ماری کلۆد) له‌ کانگای دلایه‌وه ئاوات بۆ ئه‌و رۆژه ده‌خوای که باوکی په‌شیمان بیته‌وه له‌ کرده‌وه‌ی خۆی و وه‌ک خۆی لێ بیته‌وه. به‌لام کچه‌که وه‌رس ده‌بی له‌وه‌ی که ئاواته‌که‌ی نایه‌ته‌دی هه‌ناسه‌ساردی و ره‌نجه‌رۆیییه‌که‌ی ده‌بیته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی هه‌ستیکی سه‌یر له‌ناو دهر‌وونیدا. کچه‌که خۆیشی به‌گونا‌هه‌ار دیته‌ پيش چاوا!

ئه‌میش ناوی [هیلین] کچی پیاویتی تره به‌لام ژن و پیاویتی کردوویانه به‌کچی خۆیان که زۆر نازی ده‌کیشن و به‌ته‌نگیه‌وه‌ن. کچی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ئه‌م بیرانه به‌میشکیدا دین: - «بۆچ خۆیشی باوک و دایکی راسته‌قینه‌ی نه‌بی وه‌ک مندالانی تر؟!... ئه‌ی باوک و دایکه‌که‌ی خۆی چۆن توانییان وا به‌ره‌للای بکه‌ن؟!». بیگومان ئه‌م جووره بیرانه که چرپه ده‌کهن به‌لای میشکیدا، له‌ ئه‌نجامدا وای لێ ده‌کهن که هه‌ست واکات به‌خۆی پایه‌که‌ی له‌ پایه‌ی هاو‌پیکانی و ده‌سته‌ خوشکه‌کانی نزمتره‌! له‌ هه‌سته‌یشه‌وه توشی ئه‌وه دی که له‌ دوا‌رۆژی خۆی دوودل بمینیته‌وه‌!

(هه‌نرییت) یش هیتتا مندالیکی ساواوو که (بازاره ره‌شه) له‌ ئاسۆی جیهانه‌وه تازه دهر‌که‌وتبوو پاشان که گه‌وره بوو، و بووه کچیکی پیگه‌بشتوو ناچاربوو ئه‌ویش فیری فروفیل بی، تا بتوانی له‌ناو ئه‌و بازاره ره‌شه‌دا پیوستییی ژبانی خۆی بکری!... پاش ئه‌وه‌ی کچه‌که ئه‌وه‌ی دی گه‌وره‌کان چۆن له‌و فروفیل‌بازاییه‌دا شاره‌زایییان په‌یدا کردوو و ده‌ستویردی دهنۆین ئیتر پیتی نه‌کرا، له‌ شوینییکی وادا که تیبیدا گه‌وره بوو، ده‌ستبه‌رداری بیروباوهره‌کانی کرده‌وه و ره‌وشته باشه‌کان نه‌بی... بۆیه‌کا ئه‌ویش به‌دخوو دهر‌چوو!...

کچه هه‌رزه‌کاره‌کان هه‌ز ده‌کهن زوو بگه‌نه تافی لاوینی

کچه هه‌رزه‌کاره‌کان هه‌ز ده‌کهن زوو بگه‌نه تافی لاوینی و تافی ژنیتی. ئه‌مه‌نده په‌له‌په‌ل ده‌کهن بۆ ئه‌وه ئارامیان له‌به‌ر ده‌برن.

ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌یه که هه‌تا مندال بن هه‌یچ ئاواتیکیان بۆ نایه‌ته‌دی. کچه‌که له‌ کانگای دلایه‌وه ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات که ته‌مه‌نی زوو تپه‌ر بکات. چونکه ئه‌و له‌ دوا‌رۆژدا ئه‌مانه‌ی دیته‌ پيش چاوا: میرد و مندال، کار و پيشه‌یه‌کی وایش که به‌دلی خۆی بی و که

له دهستی بیت به باشی هه‌لی بسوورینتی!... هه‌رچی کچه کرێکاره‌کانیشن له‌گه‌ڵ کچه لادیتییه بچووکه‌کاندا سالانی داها توویان به‌جۆرێکی ناخۆشتر و سه‌ختتر دیته پیش چاو له‌چاو سالانی ئیستا که‌یاندا. جا له‌به‌رئه‌وه ئه‌و کچانه له هه‌موو کچه‌کانی تر زۆرتر به‌دوای ژبانی پر تاسه و ته‌زوودا ده‌گه‌ڕین. زۆرتریش له‌وان را ده‌کهن به‌دوای بێرکردنه‌وه‌ی بۆش و ئاواته‌ خه‌ودا! گه‌لێک جاری وایش هه‌یه که تۆ به‌سه‌رسورمانیکه‌وه له خۆت ده‌پرسیت: «کچه‌که‌م له‌م چوار پینج ساله‌ی دواییه‌دا چهند گۆراوه؟!». له‌راستیدا تۆ له‌وه‌دا بیانوت هه‌یه که به‌و چه‌شنه سه‌رت سوپماوه له‌و گۆرانه گه‌وره‌یه‌ی که به‌سه‌ر کچه‌که‌تا هاتووه.

چونکه تۆ له‌وه‌پیش وا راهاتبووی، که کچه‌که‌ی خۆت ده‌دی، بریتی بوو له‌یه‌کێک که پۆژ به‌پۆژ ده‌ژیا. نه‌گلا راوی هه‌بوو، نه‌گویی ده‌دا به‌هیچ شتی که‌ملکه‌چ بوو، هه‌رچییه‌کی پێ ده‌گوترا به‌جیتی ده‌هینا، دلنیا بوو له هه‌موو که‌سیک، باوه‌ری پێ ده‌کردن زۆریه‌ی جارێ تۆی به‌دلدا ده‌چوو. ریزیشی له‌ بیروباوه‌ره‌کانت ده‌گرت. ده‌مه‌قالیی له‌سه‌ر نه‌ده‌کرد له‌گه‌ڵتا.

که‌چی ئیستا که‌کچیکێ بچووکی تازه پێگه‌یشتوو ده‌بینیت له‌به‌رده‌متدا:

سه‌رکێشی ده‌کات، خۆی له‌ راستی ده‌ریاز ده‌کات، به‌ره‌و ئه‌ندیشه‌ و ئاواته‌خه‌و ده‌چیت که ته‌ماشای ژبانی ئیستای خۆی ده‌کات، هه‌بچووچی دیته پیش چاو. له‌به‌رئه‌وه‌ وای لێ دێ که به‌هه‌موو کۆلی دلێه‌وه‌ چاوه‌روانیی دوا پۆژی خۆی بکات. دلێشی ته‌نگه‌، پر له‌ خه‌موخه‌فه‌ت، پر له‌ گلا راوی ئه‌م خه‌موخه‌فه‌ته‌یش پالێ پێوه‌ده‌نی بگه‌ڕێ به‌دوای (دل‌داری) دا.

ئه‌ی چۆن وا نابێ؟... ئه‌وێک که له‌ دایکبوونی هه‌ستکردن به‌ره‌گه‌زایی خۆی، به‌چاوی خۆی ببینێ، کاره‌ساتی هه‌ستی ئه‌و ره‌گه‌زاییه‌یشی وه‌ک ته‌ماشاهێک بێته پیش چاو که چیرۆکی تیدا لاسایی ده‌که‌نه‌وه! ته‌نانه‌ت ئیستا که تۆ له‌ به‌رامبه‌ر کچیک‌دای که ده‌یه‌وێ جیگای خۆی بکاته‌وه له‌ناو که‌سانی تردا که ده‌یه‌وێ خۆی بنوینێ به‌سه‌ر که‌سانی تردا.

هه‌موو ژبانی‌یشی پێوه‌ له‌ شتی پێچه‌وانه‌! هه‌ر له‌و کاته‌دا که وات دیته به‌رچاو:

که‌له‌ره‌ق و لووتبه‌رز و له‌خۆبایی بوو و، پشت به‌خۆیه‌سته‌، که‌چی زۆری پیناچێ ده‌ببینی به‌خۆیدا رانا په‌رموێ هه‌بچ شتی که‌کات. دوودله‌ له‌ خۆی، دلنیا‌یش نییه‌ له‌

بیروباوه‌ره‌کانی خۆی! هه‌رزه‌کاره‌کان، به‌کۆر و کچه‌وه‌، هه‌موویان له‌م ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی ژبانه‌وه تیده‌په‌رن. جا لێره‌وه‌یه که گۆرانیکی زۆر به‌سه‌ر گه‌شه‌کردنی گیانیاندا دێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا بۆ باوکه‌کان ئاسانه که له‌گه‌ڵ کۆره‌کان و کچه‌کانی خۆیاندا رێک بکه‌ون. ئه‌وه‌یش کاتێک ده‌بێ که ئه‌و کۆر و کچانه گه‌وره‌ بووبن، که کچه‌کانت گه‌وره‌ بوون لیت نزیکتر ده‌بنه‌وه، له‌وه‌مه‌ی که منداڵ بوون. ئه‌وسا که له‌ تواناییاندا هه‌یه که هه‌ستیان وه‌ک هه‌ستی تۆی لێ بچ. ئه‌وانیش له‌ خۆشه‌ویستیدا به‌رامبه‌ریت بکه‌ن به‌واتایه‌کی تر دل‌ت رابگرن. به‌لام به‌مه‌رحه‌ی که تۆیش پشتیان پێ به‌ستیت و باوه‌ریشیان پێ بکه‌یت.

ئه‌ی باوک و دایکه‌کان! ئه‌وه‌تان له‌بیر نه‌چیت که ئیوه ده‌توانن زۆر کار له‌ کچه‌کانتان بکه‌ن، ده‌سه‌لاتتان زۆره‌ به‌سه‌ریاندا که هه‌یزی که‌سایه‌تیتان و، بێرکردنه‌وه‌ی راست و دروستتان و بیروباوه‌ره‌کانتان، که کرده‌وه‌ی کچه‌کانتان به‌رامبه‌رتان دیاری ده‌کهن. زۆر جاری وا هه‌یه کچه‌ بچوکۆله‌کانمان خۆیان به‌وه‌ ده‌نوین که گه‌وره‌ کچه‌کان سووک و ریسوا بکه‌ن! له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، ئه‌و کاره‌ی گه‌وره‌ کچه‌کان ده‌یکهن له‌ کچه‌ بچوکۆله‌کان، هه‌ر له‌ کاری چاوه‌سته‌ ده‌کات. چونکه کچی هه‌رزه‌کار پێویستی به‌خورشتیک هه‌یه بۆ دل ناسکییه‌که‌ی خۆی جا ئه‌گه‌ر توانیت ئاراسته‌ی بکه‌یت بۆ لای هونه‌ره‌ جوانه‌ ره‌نگاو په‌رهنه‌کان، وه‌ک: سا. و ئاواز و گۆرانی و وینه‌کێشان و په‌یکه‌رتاشین... له‌راستیدا یارمه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ده‌یت، له‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌و هه‌یز و تینه‌شاراوه‌یه‌یدا که له‌ دل‌ناسکییه‌که‌یه‌وه‌ په‌یدا بووه‌ و په‌نگی‌شی خوار دۆته‌وه‌ له‌ دل و ده‌روون و میتشکیدا ئه‌وسا که کچه‌که‌ له‌نگه‌ری خۆی ده‌گریته‌وه‌. ئه‌گه‌ر توانیشت له‌ شتیوه‌یه‌کی ژیرانه‌ و به‌ئهن‌دازه‌دا یارمه‌تییه‌ی بده‌یت له‌ بێرکردنه‌وه‌دا له‌ باب‌ه‌ت په‌وشت و کرداری خۆیه‌وه‌، له‌راستیدا یارمه‌تییه‌کی باشی ده‌ده‌یت که له‌ ده‌ست به‌نده‌یی سه‌روشتی خۆی و له‌ ده‌ست پێوه‌ندی هه‌وه‌س و ئاره‌زوو و ده‌مار بزوتنه‌وه‌ی خۆی رزگاری بێ، چونکه هه‌ر ئه‌و هه‌ست و تاسه‌ و دل بزوتنه‌وانه‌ بوون که وروژاون و، هوروزمیان بردۆته‌ سه‌ری و گه‌لێک جاریش بریاری خراپ خراپیان پێداوه‌! جموجۆل و بزوتنه‌وه‌، نه‌خۆشیی ئاواته‌خه‌و چاک ده‌که‌نه‌وه‌ تا قی کردنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌یش وا له‌ کچه‌که‌ ده‌کات که خۆی رابگریت که بریار بدات به‌سه‌ر توانایی مرۆفدا، که ئه‌ویش تێ بگات، مرۆف تا چ ئهن‌دازه‌یه‌ک ده‌توانی پێشکه‌وێ و سه‌رکه‌وێ که‌واته‌ پێویسته‌ له‌سه‌رمان چهند کار و فرمانیک دیاری بکه‌ین بۆ کچه‌کانمان که له‌ناو ماڵدا خۆیان پێوه‌ خه‌ریک بکه‌ن هه‌روه‌ها له‌ ده‌ریشه‌وه‌ بیانخه‌ینه‌ سه‌ر کارگوزارییه‌ک له‌ کۆری کۆمه‌لایه‌تیدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی که بیانکه‌ین به‌ئهن‌دامتیک له‌

کۆمه له چاکه به خشه کاندای که یارمه تیی پیاوی پیر و مندال دهدهن، که سه ره رشتیی ئه و فرمانه ده که ن.

دباره لیره دا مه به سمان ئه وه نیبه که کچه که بخریته ناو ئه و کۆمه لانه وه که ئه ندامه کانی حه ز به هاو به ش بوون ده که ن له گره و به ره ره کانی زانستی پر له گیر و گرفتدا چونکه له باریکی وادا ده بی ئه مه نده به ته نگ کچه کافمانه وه بین که هه ر پێگایه کمان پیشاندان پیتیدا برۆن ده بی له پیتشه وه له سه ر بنچینه به کی زانستی و لیکۆلینه وه به کی ته واومان تیدا کرد بی ئنجا پر یارمان له سه ر ئه و پێگایه دابی. کچه کان له ته مه نی هه رزه کاریدا، له پێگایه کی گرنگی ژیا نیانه وه تیده په رن زۆر هه ستی به هیتز و هور و ژم ده به نه سه ر دل و ده روونیان تووشی زۆر ره وشت و خووی به د و توند و تیژ ده بن. کرده وه ی زۆر نابه جییان لی پروو ده دات و ایان لی دی تووشی دوو دلی دین له گیانی خو یان وه رس ده بن بۆ له بۆل ده که ن دلیان ته نگ ده بی هه ست و تاسه و ته زوویان زوو گرده سی نی زو ویش ده ژاکین و کز و سیس ده بن! ئه و ره نج و کۆش شه ی ش که باوک و دایکه کان به ختی ده که ن له پیتناوی ئه وه دا، که له گه ل کچه هه رزه کاره که یاندا هه ل بکه ن و به پیتی بیرو هۆشی ئه و برۆن به پتیه بیتگومان یارمه تی یان ده دات که چاره یه کی به که لکی بۆ بدۆزنه وه له و چه ند تا وه ناسکه دا، که له م به شه پر ته نگوچه له مه ی ژیا نه ی دا، له پێگا پیشاندانی کچه که یاندا کاریان سه ر بگری پتویسته له سه ر یان هه ندی ره وشت و خووی لاوان بگرن وه ک: دل سۆزی و کارگوزاری و خوین گه رمیی و، خواستی کی به هیتز و هه ره ت و به خو دا راپه رموون. جا به هۆی ئه م ره وشت و کردارانه وه یه که بتوان فرمانی خو یان به جی به یتن به رامبه ر کوره کان و کچه کانی خو یان له شتیه یه کی (یه کسانی) دا!...^(۱)

(۱) ئه م باب ته له گۆقاری «رۆشنییری نو ئی» دا بلا و کرا وه ته وه. ژماره (۱۰۷) ی ئه یلولی ۱۹۸۵. ده زگای رۆشنییری و بلا و کردنه وه ی کوردی - به غدا.

نووسه‌ری: پزیشک ماریان رۆدۆرف

پسپۆرتیکی لیکۆلینه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی فهره‌نسیی

تۆ بلیی دز بی؟

«ده‌دزی» یان «ده‌یشاریتته‌وه» یاخود «ده‌یخاته په‌ناوه»، له‌گه‌ڵ گه‌لیک کرده‌وه‌ی تریشدا که له‌ فهره‌نگی زماندا هه‌ن، هه‌موویان بۆ ئه‌وه به‌کارده‌هینترین که یه‌کێک شتییک ده‌ست خۆی بخات وه مافی نه‌بی ئه‌و شته‌ی ده‌ست بکه‌وی... جا هه‌رچه‌ند دزه‌که کرده‌وه‌که‌ی خۆی بچووک پیشان بدات، ئه‌وه‌ندیش خاوه‌ن سامان دزراوه‌که ئه‌و کرده‌وه‌ی دزینه به‌گه‌وره پیشان دهدات. کاتێ که دزه‌که ده‌لێ: (هه‌لم گرت) یاخود (شاردمه‌وه) پیاوه سامان لێ دزراوه‌که که پیتی ده‌لێ: (نه‌! تۆ دزیت و دزیت کردوه‌!...) ئه‌و وشه‌یه‌یش که بۆ پیشاندانی دزییه‌تی به‌کاری ده‌هین، ئه‌وه دهرده‌خات که چه‌ند له‌و کرده‌وه ناپه‌سند بێزار و وه‌رسن. چونکه له‌ هه‌موو وشه‌یه‌که‌دا شتییک هه‌یه هه‌ستی ناو دهره‌ومان پیشان دهدات. قسه‌ دهربرینیش هه‌یج نییه ئه‌وه نه‌بی که وه‌ک ئاوێنه‌یه‌ک هه‌ست و تاسه‌ی ورووژاوی ناو دهره‌ومان پیشان دهدات... له‌به‌رئه‌وه وشه‌ی (دزی) کرده‌وه‌یه‌ک پیشان دهدات که به‌لامانه‌وه نه‌نگ بی. که‌چی وشه‌ی (شاردنه‌وه) کرده‌وه‌یه‌ک پیشان دهدات که هه‌ندێ شاره‌زایی تیا بی... وشه‌ی (فراندن) یش ئه‌و واتایه پیشان دهدات که خۆ ماندوو کردنیکی وا بی که هه‌ندێ (وه‌رز) ی تیا بی!! کاتیکیش که له‌ بابته منالیکه‌وه ده‌وێن و ده‌لێن: (ئه‌وه منالیکه‌ی وایه ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیدان چه‌واشه‌یان ده‌کات و شتی وایش هه‌لده‌گرێ و... ده‌یبات که مافی پیتوه نه‌بی). رسته‌که به‌دوو جوړ لیک ده‌درتته‌وه. لیکدانه‌وه‌که‌یان دل‌ه‌قیی تیا ده‌بی، ئه‌گه‌ر بپیتوه به‌چاوێکی راستیه‌وه سه‌یری کرده‌وه‌ی منداډه‌که بکه‌ین... لیکدانه‌وه‌یه‌کیشیان دل‌ه‌رمیی تیا ده‌بی، ئه‌گه‌ر بپیتوه به‌چاوێکی ئاساییه‌وه سه‌یری کرده‌وه‌ی منداډه‌که بکه‌ین بی ئه‌مه‌ی کرده‌وه‌که‌ی له‌به‌رچاوی خۆماندا گه‌وره بکه‌ین!... که‌ینه‌وه‌یه‌که‌یش به‌جوړیکی تیکراییی له‌ سه‌ره‌تادا پرپوچ ده‌ست پێ ده‌کات. وه‌ک بلتین منداډه‌که پارچه شیرینییه‌که له‌ ده‌ست خوشکه‌که‌ی خۆی ده‌سینی... پاش ئه‌وه که ده‌گاته ئه‌وه‌ی که ده‌فره‌نگ، به‌دزییه‌وه، له‌ پرپاسکه‌ی پاره‌کانی دایکی دهره‌بهنین، دوا

(۱) الحكم الذاتي - مجلة: ع (۳) السنة (۵) ۱۹۸۰ - المجلس التشريعي لمنطقة كردستان - أربيل.

ئه‌وه ده‌گاته ئه‌وه‌ی که سه‌د فره‌نگ، به‌دزییه‌وه له‌ کیرفانی باوکی خۆی دهره‌بهنین... یاخود سه‌وزه فرۆشه‌که چه‌واشه بکات و هه‌ندێ که‌لوپه‌لی ناو دوو‌کانه‌که‌ی هه‌لبگرێ و بیبات! یان له‌کاتیکه‌ که که‌س چاوی لێ نه‌بی، به‌ری دارێک بکاته‌وه له‌ باخی یه‌کێک له‌ دراوسێکان. جا منداډه‌که به‌ره‌به‌ره هه‌تا گه‌وره ده‌بی یه‌ک له‌ دوا یه‌ک دزی گه‌وره‌تر و گرنه‌گر ده‌کات. تا وای لێ دێ رۆژتیک له‌ رۆژان بپیاکانه، هه‌زار فره‌نگ له‌ چاوی مینزی ژووری سه‌رده‌ره‌که‌ی خۆی ده‌رده‌هینێ و ده‌دزی!... پاشان هه‌تا دێ به‌ره‌و که‌تنی گه‌وره‌تر ده‌چیت، تا وای لێ دێ به‌تفه‌نگه‌وه هه‌لده‌کووتیته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان بۆ تالانه‌کردن!... پاش ئه‌وه له‌ تالانه‌کردنیشدا به‌ره‌به‌ره پیتش ده‌که‌وی...

له‌ پیتشدا له‌ تاریکیدا به‌تفه‌نگه‌وه هورروژم ده‌باته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان... دوا یه‌وه وایشی لێ دێ که به‌رۆژی رووناک به‌تفه‌نگه‌وه هورروژم بیاته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان، بۆ ئه‌مه‌ی سی ۳۰ هه‌زار، یاخود سی ۳۰ ملیون فره‌نگ تالان بکات! جا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ئه‌م کرده‌وانه له‌گه‌ڵ یه‌کتردا جیاوازییان زۆر هه‌یه، که له‌ ناوه‌ند سه‌ندنی پارچه شیرینییه‌ک له‌ ده‌ستی خوشکیک و تالانه‌کردنیکی به‌چه‌که‌وه به‌رۆژی رووناک ماوه‌یه‌کی یه‌کجار دوور هه‌یه! ده‌لێم له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ماوه‌یه‌کی یه‌کجار دوور هه‌یه له‌ ناوه‌ند ئه‌م دوو کرده‌وه‌یه‌دا به‌لام راستیه‌کی بریار له‌سه‌ر دراو هه‌یه، که هه‌یج گومانیکه‌ی تی نابری، ئه‌ویش ئه‌وه‌تا که ئه‌مه یه‌کجار گرانه بۆ ئیمه که به‌ته‌واوه‌تی ئه‌وه دهربخه‌ین که (گه‌رای دزیتیه‌که) له‌ چ جیگایه‌که‌وه، یاخود له‌ چ کرداریکه‌وه ده‌ستی کردوه به‌په‌یدا بوون: ئاخۆ گه‌رای دزیتیه‌که له‌وکاته‌وه په‌یدا بووه که پارچه شیرینییه‌که‌ی له‌ ده‌ست خوشکه‌که‌ی خۆی سه‌ندوه؟ یاخود له‌وکاته‌وه په‌یدا بووه، که منداډه‌که سه‌د فره‌نگه‌که‌ی، به‌دزییه‌وه له‌ گیرفانی باوکی دهره‌یناوه؟ هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر گه‌رای دزیتیه‌که هه‌ر له‌وکاته‌وه په‌یدا بووی که ئه‌و کرده‌وه... بچووکه پرپوچه‌ رووی دابن، ئه‌ویش بۆ ئیمه گرانه که بزانی تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ئه‌و دزیتیه‌ په‌رده‌ده‌سینی و گه‌شه ده‌کات، یاخود که‌ی ئه‌و کاره وای لێ دێ که به‌که‌تن و تاوان دابنری؟ یاخود ئه‌نجامی تاوانباره‌که به‌چی ده‌گات؟... یان له‌ چ ئه‌ندازه‌یه‌که‌دا راده‌وه‌ستی! ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م کرده‌وانه له‌لایه‌ن منداډه‌که‌وه ئه‌و نرخ و بایه‌خه‌ی نییه که ئه‌وانه‌ی له‌ ناویان داده‌ژی هه‌لی ده‌سه‌نگین. چونکه هه‌ندێ باوکی واده‌بینن که دل‌ه‌قییه‌کی بی ئه‌ندازه پیشان ده‌دن به‌رامبه‌ر ئه‌و کوربه‌ بچکۆله‌یان که پارچه شیرینییه‌کی له‌ چاوی دۆلابیکی ژووری نانخواردن دهره‌یناوه. به‌دزییه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌ دوا‌رۆژی کوربه‌که‌یان ده‌ترسن که بیی به‌دزیتکی ته‌واو. که‌چی باوکانی وایش

دهبیین که ئەم جوۆره کردووه به (هونهەر) یاخود به (شارهزایی) یهک دادهنن بۆ کوردهکهیان، که زانیویتی چۆن سواری (ترام) ببیت و خویشی له دهست دانیی مزى سواریبوونه که ی رزگار بکات؟! بیجگه له وهبیش ئەم کردووه به هەر بۆ بهزم و پیکه نین دهگێرنهوه!

بام خهریک بین بزانی چى بهمیشكى منداله کهدا دی؟

ئیمه لیتره دا نامانهوی له کورپه تاوانبار که بدوین، که کردووی وای لی دهووشیتتهوه یاسا سزای له سهر ده دات. ئیمه ده مانهوی له کورپه بدوین که شتی پروبووچ له ناو مال یاخود له خوتندنگا هه لدهگری به دزیبهوه.

واتا له و مناله ده دوین که ئەم کردووانه ی دهیانکات خویمان له خو باندا به سامناک و گرنگ دانانرین. به لام جاروباریک ئیمه له نهجمیان ده که وینه په ژارهوه. هه ندی باوکانی وایش هه ن له سه ره تادا به تنگ رووانی ئەم کردووانه وه نین. به شتیکی بی نرخیان داده نین. که چی زۆری پی ناچی، ئەو باوکانه مان چاوپێ ده که ویتتهوه له سه ره کردووه به ک له و کردووانه که روو ده دات، به ته و او ته تی ده گۆرین. و اتا له که مته رخه مییه وه ده گه نه دلته نگیه کی یه جگار ناخۆش و گرنگ... له و که مته رخه مییه وه که تیا بوون و به و کردووه به یان ده گوت هیج نیبه و شتیکی پروبووچه، ده گه نه دلره قیبه کی یه جگار ناخۆش له جه زربه گه باندن به و منداله ی که ئەو کردووه (بچوکه) و (هیچو بوچه) ی کردووه... پاشه جاریش زۆر سه ریان سوورده میتنی له وه ی که توندوتیژی به که یان له سزادان و سه رزه نشتکردندا، هیج که لکیکی نه بووه.

جا ئەگه به دلایاندا بیت و له گه ل منداله که دا به شیرینی بچوولیتتهوه. بۆیان ده رده که وی که نه رمی و شیرینی به که یان خراپتری لی کردووه... ئەمیش سه باره ت به وه یه که ئەگه کورپه که له بهر توندوتیژی سزادانی باوک و دایکی بی که وازی له دزیتی هینای، یاخود له بهر ریکه وتن و نه رم جوولانه وه یان بیت له گه لیا، له پاش خوکی شانه وه ی له دزیتی به که ی، خو ی له کار و فرمان و چالاکیش ده کیشیتتهوه... پاش ئەوه خو ی له خوتندنگه ییش ده رباز ده کات؟

که واته ده بی ئیمه چی بکه یین؟

بام له پیش هه موو شتیکی له وه تی بگه یین که چی دیت به بییری کورپه بچکۆله دزه که ماندا؟!... وا چهند وینه یه ک ده هینینه وه گرنگ و زیندوو له بابته ئەو بارانه وه که

به لاماندا تیپه ری بوون و خاوه نه کانیا مان ناسیوه. وینه کانیش وه ک خو یان هه ن، پیشانیان ده ده یین، هیچیان لی ناگۆرین... ئیمه ییش و اما ن به باش زانی که وینه ی هه ره ورد و هه ره قوولیان لی هه لبرترین له و اتا به خشیندا. هه روها وینه ی هه ره باویشیان... چونکه هیج شتیکی له وه به که لکتر نیبه بۆ ئیمه، که له نزیکه وه سه رنج له منداله کا مان بده یین به جوړیکی ورد و تابه تی... خوژگه ش له پیش ئەوه دا که ده ست بکه یین به په روهرده کردنی ئەوان. ماوه مان به و مندالانه خو یان بدایه، که ئەوانیش ده ست بکه ن به په روهرده کردنی ئیمه...

هه ندی له وانه ی ده یاناسم

وینه ی یه که م

(رۆجیه) و (جانین) برا و خوشکن، له گه ل یه کتر دا شه رو شوژ ده که ن و قاوو قیژ ده که ن، له یه کتر ده ده ن!... کاتیک ده زانی ت که لویه لی ناو ژوو ره که یان سه ره و ژیر ده بی! دایکه که یان به هه لده اوان ده گاته لایان تا بزانی چی روویداوه. به لام ده چی پشتی که چه بچکۆله که ی ده گری و قسه ئاراسته کورپه که ی ده کات پیی ده لی: (من فرمانت پی ده ده م که واز له م خوشکه بچکۆله یه ی خۆت به یینیت... ئیوه بۆچ و اتان به سه ره هاتووه؟)... لیتره دا (جانین) ده ست ده کات به گریان وه ده لی: (برا که م نوقله که ی له ده ست سه ند!...)... دایکه که ییشی بۆ ئەمه ی (بیروباوه ر) ده که ی خو ی پیا ریزی، به ناچاری هه ندیک له (رۆجیه) ی کورپه مۆر ده بیتته وه... پاش ئەوه له ژوو ره که ده چیتته ده ره وه، سنگی خو ی ده رده په رینی و هه رچیبه ک رووی داوه ده مو ده ست له بییری ده چیتته وه... ئەو واده زانی که ئەو کاره ساته با به تیکی که م با یه خه و ئەوه ییش ناهینتی که له وه نده به و لاوه پیوه ی خه ریک بی!... به لام هه ر ئەوه نده چه ند رۆژیکی پی ده چی، دایکه که له نا کاو دی به سه ر (رۆجیه) دا، که ته ماشا ده کات ئەوا چاویکی ئەو میتزه ی کردۆته وه که خو ی هه ندی شیرینی تیا شار دبووه وه، ده ستیشی کردووه به چیکۆلاته ده ره یان، ده می خو ی لی پر کردووه!... له راستیدا لی پرسینی ئەوه ی که ئەو چیکۆلاته ی له کو ی هینا وه به کات به فیرو دان داده نری!... چونکه ئەم کاره ساته ئەوه نده ئاشکرایه هیج پرسیکی پی ناوی!... جا له بهر ئەوه ی دایکه که ئەوه ی له کورپه بچکۆله که ی خو ی رانه ئە په رمو که کاره ساتی وای لی روویدات، نه چوو بوو ده رگای چاوی میتزه که دا بخات تا نه هینتی ئەو دزیبه ی لی بکات... به م ره نگه ئەم کاره ساته ییشی هه روا به ئاسانی تیپه ری بوو چونکه دایکه که به کاریکی

بچووکى بى نرخی دانا، که نهوهی هه لئه ده گرت خۆی پتوه خه ریک بکات!... به للام ئەم باره زۆری پى ناچى به ته و اه تهى ده گۆرئى که یه نه وه به یه نه که ده بیته راستى، گه مه و پیکه نینی تیا نامینى، چونکه ئەمه نه ده مه ترسیبى لى ده کرى، دل زۆر تر نه خاته بى سروه تیبیه وه...

رۆژتیک له رۆژان، له و کاته دا که باوک و دایکه که و کچه بچکۆله که (جانین) له م دیوه و له و دیوی خوانی نانخواردنه که وه دانیشتیبون، ژوره که ماتى و بیده نگییه کی ته و او داگیرى کردبوو. (رۆجیه) له گه لیاندا دانه نیشتبوو، چونکه که وتبوو له جیگا که یدا... کچه بچکۆله که یش هه رچه ند ته ماشای ده موچاوی دایک و باوکى نه کرد خه فته دا ییده گرت. له به رئه وه نان و چیشته که ی باش پى نه ده خورا... کاتیک زانى له پر باوکى هه ستایه سه ریى و له ته نیشته خوانه که وه وه ستا و به دلئیکى ته و او ته نگه وه ئەم قسانه ی ده رپرى گوتى:

(له وه تیه گیشتم که مناله که بى ناگاداریی ئیمه نوقله که ی له ده ست خوشکه که ی خۆی سه ندبوو به زۆر... هه روه ها له وه یش تیه گیشتم که به دزیی ئیمه وه چوو بوو گیرفانى یا خود ده مى خۆی پر کردبوو له چیکۆلاته که له چاوه یه کی ناو ژوورى نانخواردنه که دا پارێزرا بوو... به للام هه رگیز له مه تى ناگم چۆن فیربووه پاره بدزى؟!...).

وا رپک که وت له سه ره تاي هاویندا گه رما ده ستى پیکرد. ماوه ی ناوه ند مال و خویندن گاه یش زۆر درێژیوو. جاریکیان (رۆجیه) (جاک) ی هاوړپى له خویندن گاه ده گه رانه وه مالى، له پر چاویان به ده سگړتیک که وت (به ستەنى) ی ده فرۆشت. له په نایه کی شه قامه که دا وه ستابوو. بیه جگه له به ستەنى هه موو جوړه سارده مه نییه که خوشب پى بوو ده یفرۆشتن... له پر (جاک) ی هاوړپى (رۆجیه) رای کرد و خۆی گه یانده لای فرۆشیاره که، هه ندی به ستەنى لى کرى و ده ستى کرد به خواردنى. که چى (رۆجیه) یش له به رده ميا وه ستابوو. ئاو زا بوو ده ميه وه، به په رۆشه وه بوو بۆ خواردنى سارده مه نییه ک، تا له و تینۆتیبیه رزگارى بى که ئەوه نه ده ی نه ما بوو گه رووی له ت له ت بکات.

جا ئەم کاره ساته هه موو رۆژ دوو باره ده بووه وه: رۆجیه ی به ش برا و جاکى خوا پیداو، پیکه وه له خویندن گاه وه ئەگه رانه وه مالى. (جاک) له و سارده مه نییه خوشانه ی ده کړى و ده خواردنه وه، که چى (رۆجیه) یش هه ر ئەوه ی بۆ ئەم مایه وه ته ماشای ئەو سارده مه نییه ره نگا وره نگه گه شان بکات که زه رد و سوور و سه وز دانرا بوون، ئەه بریسکانه وه... پر په دل هه زى لى ده کردن بیه خواته وه. به للام چونکه پاره ی پى نه بوو بیا نکرى پتیشى لى ده خواردنه وه... له به ده ختیبى خۆیشى (رۆجیه) نه مندالئیکى ده رویش سروشت بوو

نه مندالئیکى راستى په رست... هه روه ها (جاک) ی هاوړپیشى نه مندالئیکى خۆ پارێزبوو، نه مندالئیکى به رچاو فراوان و به خشنده... که واته چى له وه ئاسانتر بوو بۆ (رۆجیه) که ده ست درێژ بکات بۆ پر یاسکه که ی دایکى و بیست فره نگى لى بدزى?... خۆ که س ناتوانى دزینى پاره یه کی وا که م بدزیته وه... له راستیشدا به ستەنىیه خوشه که یشى ئەوه هه لئه گرت، که پیاو به م جوړه خۆی بۆ ماندوو بکات... به م ره نگه (رۆجیه) خوى گرت به وه وه که هه موو رۆژتیک به دزییه وه ده ست بیات بۆ پر یاسکه که ی دایکى و بیست فره نگى لى ده ره پینى... به للام ئەو پاره که مانه، هه ر له و دلۆپه ئاوانه یان ده کرد له گلینه یه ک دینه خواره وه، که له پاش ماوه یه ک گلینه که چۆر بریبى... ئەگه ر ونبوونى بیست فره نگ له رۆژى خۆیدا ئاشکرا نه بى، ونبوونى بیست فره نگ که هه موو رۆژتیک روویدات، چه ند رۆژتیکى پى ناچى ئاشکرا ده بى... چونکه دایکه که له برانه وه ی حه فته دا ده ستى کرد به پیاچونه وه ی له نگه رى پاره ی ماله که ی، به ژماردنى پاره ی به ختکرا و له و حه فته یه دا. که سه رنجى دا سه د فره نگى ته و او دیار نه بوو... دیار بوو ونبوو بوو، له پيشدا بیریان بۆ (رۆجیه) ده چى... پاش ئەو گومانه که یان ده گۆرئى و ده بى به باوه ر... له دواى باوه ر کردنیش پى لى تان دیته پيشه وه... جا له مه وه بوو که ئەو رۆژه له ژوورى نانخواردنه که دا ماتى و بیده نگى دایک و باوکه که ی داگیر کردبوو. هه روه ها ماله که شى وا لى کردبوو...

ئوه بوو له وه پيش گوتمان که هه لسه نگاندنى کاروکرده وه منداله که له لایه ن منداله که خۆیه وه زۆر جیاوازیی هیه له گه ل هه لسه نگاندنى ئەوانه ی که له ناویاندا ده ژى هه رچى باوکه که یه. که کاره ساتیکى وا روو ده دات، ئەوه ی دیته پيش چاو که «کوره که ی دواى خۆی له به ندیخانه توند ده کات...» له گه ل دایکه که یشیا ئەو راویژه ده کات که ره وانیه ی بکه ن بۆ یه کى که له «راستکردنه وه خانه کانى ره وشتى مندالان» ئەم هه موو شت گه وره کردنه و گیروگرت نواندنه ی بۆ چیه ؟ ناخۆ ئەگه ر بى تو به چاویکى راستى و رووداوه سه یرى هه موو شتیک بکه ین کاره که مان ئاسانتر نابى و چاره کردنیشى سوو کترى لى نایه ت?... بام له وه وه ده ست پى بکه ین که رۆژانه یه کی که م بۆ (رۆجیه) بیری نه وه، له گیرفانى بى. هه رده مئى ئاره زووی کرد، به ختى بکات، چونکه ئەم پاره ی رۆژانه یه بۆ ئەو هه ر پتیبسته، ته نانه ت ئەگه ر به په رۆشیشه وه نه بى بۆ خواردنى سارده مه نى، ئەو پاره یه ی هه ر پتیبسته... چونکه بیه گومان منداله که شه رم ده کات له خۆی که نه توانى وه ک هاوړپیکانى خۆی ئەو شتانه بکرت که دلئى پتیبان خوش ده بى... باوک و دایکه که ی ده یان توانى له م که یه و به یه نه تى بگه ن. هه ر له و ساوه که (رۆجیه) نوقله که ی له ده ست

خوشکه که ی خۆی فراند بوو!... (رۆجیته) ههستی وا به خۆی کردبوو که به شبراو له خۆشه ویستی و به زهیی پیاها تهنه وی دایک و باوکی له دلسۆزی و خه مخۆرییان، که وهک خوشکه که ی چاودتیری ناکن. خوشکه که ی له وه پیتشته، جاهه ر چه ند دایک و باوکه که نه و جیاوازیه یان له ناو نه و و خوشکه که یدا پتر ده نواند، کورپه که ش زۆرتر ههستی به ناخۆشیی بهش برۆای ده کرد...

جا ئەم ههست به خۆکردنه ی بوو که پاللی پیتوه دهنای بۆ (دزی) کردن!... له م کاره ساته یشدا که له (رۆجیته) روویدا، له پاش نه وه یش که باوک و دایکه که ی جه زه به یان پیتگه یاندا، ده ماره میتشکییه کانیا ن دامرکانه وه و هه سانه وه. ئارامیتکیش به میتشکیان گه یشت، ئنجا هۆشیا ن هاته وه بهر خۆیا ن و هات به دلایاندا که پیتوسته زنگانه بیر له که ینه وه یه یه که بکه نه وه، که له سه ر خۆ لیکۆلینه وه و شیکردنه وه ی تیا بکه ن، جا له بهر نه وه یه که م کاریک که نواندیا ن به رامبه ر (رۆجیته) نه وه بوو که تیا ن گه یاندا له شتیه یه کی راست و په واندا، که هه ر کاتێ ویستی شتیکی ده ست بکه وی، زوو به زوو ئاره زووی خۆی ئاشکرا بکات بۆ هه ردووکیان. چونکه هه ر ئەم ریتگایه هه یه که بیگرێ و بتوانی دلایان به ستی به خۆیه وه و دلایان خۆش بکات و باوه ریشی پیت بکه ن ئەمه یش نه وه ناگه ینی که هه ر چیه یه کی لێ داواکردن بۆیا ن جیتبه جت نه کرد. نه وه نده هه بوو به ره چه دانه وه که یان، هه موو ده میتک هه ر له سه ر شتیکی دیاریکرا و بوو چونکه بیتگومان به ره چه دانه وه شتیکی دیاریکرا و، له سروشتا جیاوازی هه یه له گه ل نه و په رچدانه وه گشتیه ی که بۆ هه موو شتیکی بکریت که نه و ئاره زوویان ده کات، هۆی بنچینه یی کاره ساتی به سته نییه که یشی نه وه بوو که قه وما، (رۆجیته) نه یوترا بوو داوا ی بکات له باوک و دایکی... له بهر ئاره زووی ده ستکه وتنی نه و به سته نییه چوو بووه کانگای دلایه وه و په نگی تیا خواردبووه وه. بۆ هه لیک ده گه را که لیتی بیتنه ده ره وه... جا هه ر له مه وه بوو که نه و پارانه ی له دایکی ده دزی، بۆ نه مه ی نه و به سته نییه ی پیت بکری!... چونکه نه وه بۆ هه موومان ده رکه وتوو که نه گه ر ئاره زوو یه ک پیتک نه هینریت، تا دیت هه ل ده چی و گر ده سینتی. جا نه گه ر ئەم ده ستووره مان به سه ر کورپه که دا نواند و، سه یری کرده وه له نه ندازه به دهره که ی باوک و دایکه که یان کرد که به رامبه ر کرده وه ی کورپه که یان چیا ن کردوو، بۆمان ده رده که وی که ئەم جوړه له (نه ندازه به دهری) یه له گه ل کاره ساته که ی یه که مدا ته وا و به رپتوه ده چی!... چونکه نه گه ر ئیمه ئاره زوو هه کانی منداله که مان رابگر تابه و نه مان شکاندبا یه، نه گه ر خرۆشی مندالیمان ته وا و هه ل به سته نگاندا یه، منداله که ئاره زوو هه کانی نه وه نده هیتز و هه ره تیا ن نه ده سه ند که پاللی

پیتوه بیتن بۆ دزیکردن، تا به پارهی دزیتیه که نه و ئاره زووانه ی پیت دابهرکتیه ته وه... هه ره ها تووره یی باوک و دایکه که یش نه وه نده گری نه ده سه ند که به جیتته میتشکیانه وه نه نجامی کورپه که یان به به ندیخانه ده گات!... باوک و دایکه که که ینه وه یه یه ی (رۆجیته) یان بۆ یه کتیک له پزیشکه پسپۆره کان گتیرایه وه، به لام پزیشکه که کورپه که ی به نه خۆش نه هاتبووه پیتش چاو، که پیتوست بچاره ی بکری. به م ره نگه هۆشی باوک و دایکه که ی هینابوو وه سه ر خۆی وای لێ کردبوون که به چاویکی راستی و دروستی و رووداوه وه سه یری ئەم که ینه وه یه یه بکه ن... ئیتر هه ر نه وه نده باوک و دایکه که به راویتی پزیشکه که یان کرد، له وه دا سه رکه وتن که کورپه که ی خۆیا ن به خه نه وه سه ر ریتگای راست.

ویتنه ی دووه م

(هه نری) مندالیکه دایکی مردوو. له بهر نه وه له خۆشه ویستی نه و بیتبه ش ماوه ته وه. له نه نجامی نه وه دا هه ندیک له کاروباری ما ل که وتبوو به سه ر شانی نه وه دا... ها ورپیکانی (هه نری) یش وا راهاتبوون که هه موو ئیوارانیکی رۆژی پیتنج شه مه له ناو دارستانه که دا یاری بکه ن و کاتیک پیر به زموخۆشیش پیکه وه رابووین، که چی هه ر له و کاته دا ده بوو (هه نری) له گه ل خوشکه به چکۆله که ی دابوایه و بگه رایه وه بۆ ما له وه. که رۆژه کانی یه کشه مه یش ده هاتن هه ر به م جوړه ی راده بوارد، به ته نیا، له چۆلیدا ده مایه وه. هیچی ده ست نه نه که وت کاتی پیت بکوژی نه وه نه یی که هه ندی ویتنه بکیشی و ره نگیا ن لێ بدات^(۱)... له بهر نه وه ژیا نی (هه نری) له سه ر شتیه یه کی وه رسبووی خه فه تبارانه به رپتوه ده چوو... که له پاش ماوه یه ک بوو به هۆی نه وه ی (هه نری) فیری سه رکزی بی و هه ر بیر له خۆی بکاته وه... کاتی که ده چوو خوتیندنگاه، که س له ها ورپیکانی خۆی تی نه ده گه یاندا... هه ره ک به ردیک بی و له وی فری درای و ابوو. هیچ وته ی له ده مه وه نه ده هات. هه موو ده میتکیش به لا تریسه کی و دووره په رتیزییه وه نه ژبا... تیکه ل به که سه نه ده بوو. کاتی که ها ورپیکانی له بابته تۆپ و تفه نگه وه قسه یان ده کرد، نه و هه ر نه وه نده ی له ده ست ده هات که ئاواتیا ن بۆ بخوازیت، رۆژتیک له رۆژان به کاریان به ییت... له دلای خۆیدا ده بگوت: راست ده که ن تۆپ و تفه نگ یه جگار جوانن!. رۆژتیکیا ن (هه نری) هاته وه ما له وه. ناچار بوو په لاماری فرمانی خۆیدا بیکات. هه ره ها به خوشکه به چکۆله که یشییه وه خه ریک بیت، هه ر نه وه نده له و کارانه ی بووه وه بیری خۆی به ره لا کرد، رۆیشت به هه موو لاییک!.

(۱) یان: ره نگیا ن بکات.

به لّام ناخۆ بیری له چی کردبیتتهوه؟!... بیری لهو تۆپ و تفهنگه جوانانه دهکردهوه که هاوړپیکانی قسهیان لپوه دهکردن. دیمه نی تفهنگیش بهرپوژ و بهشوه دههاته بهرچاوی، له کهللله نه دهچووه دهروه... ته نانهت له خه ویشدا ههر له بهرچاویا بوو... ههرچه ننده هه لپیکي دهست بکهوتایه دهچووه بهر دوکانی چهک فرۆشه که، لهو تفهنگه جوانه بریسکه دارانه ورد دهبووه که له رووی دوکانه که یا داینا بوون بۆ فرۆشتن!... جا دهزانن چی روویدا که ههنری، ئەم کوره شهرمنه و بیدهنگ و سەنگه ی گۆشه گیره، که دوور له هاوړپیکانی خۆی دهژیا، به یانیه کیان چاویان پیتی کهوت تفهنگیکي به دهسته وه بوو له بهردهم شاگرد هکاندا له خۆیندنگا که دا پیشانی ئەم و ئەوی ددها، خۆی ده نواندا!... کاتیک زانرا هه موو شاگرد هکان لپی کۆبوونه وه و سهرنجیان لهو تفهنگه ددها که به دهسته وه بوو. ته نانهت شاگرد ه گه وره کانیش تفهنگه کیان چوو به دلدا و چاویان به (ههنری) هه لدههینا که تفهنگیکي وای دهسته کهوتوه!... به لّام (ههنری) چۆن ئەو تفهنگه ی دهسته کهوتبوو...؟ ئەو ته و او شاره زای ئەو جیگایه بوو بوو که باوکی سنووقه پاره که ی خۆی دانا بوو. باوکی هیشتا نه گه رابوو ده ماله وه... هه رچی خوشکه بچکۆله که یشی بوو، به خواردنی شیوه که به وه خه ریکبوو. که واته هه لی له دهستدا بوو، بۆ چ له دهست خۆی بدات؟ زوو دهستی خسته ناو سنووقی پاره که نه وه... به لّام کاتێ خه ریکي ئەوه بوو، گوئی له دهنگی دهرگا که بوو کرایه وه. بێگومان که س نه بو، باوکی نه بی، هاتبووه وه... له دلێ خۆیدا گوئی: درهنگه، ئەوه نده ی به دهسه وه نه ماوه. بهم رهنگه ناچار بوو دوو بانکه نۆتی له سنووقه که دهرهینا و به په له خسته یه گیرفانه وه. لهم کاته دا باوکی گه یشته ژووره که و رووبه رووی وهستا... (ههنری) به بی دهنگیه که وه هه ر سهیری ده موچاوی باوکی ده کرد... به لّام ئەو خووی وا گرتبوو باوکیشی به وه ره راهاتبوو که هه موو ده م به و جوړه ی ببینی... به لّام که س لهو کاته دا به بیران نه دههات که ماتی و بیدهنگیبه که ی ئەم جاره ی له ئەنجامی کار تکی نهنگه وه یه که تازه کردو پیتی!... هه روه ها باوکیشی هه رگیز له وه پیش خۆی ماندوو نه کردبوو به وه وه که بزانی له دوا ی ئەم بیدهنگی و سهنگیبه وه چ جوړه ههست و تاسه یهک له دلیا ده جو شێ و نازاوه دهنیتته وه، که هه ر لهو ژیا نه ناخۆشه وه په یدا بووه که ئەو مناله بچوو که تیا ئەژی... بهم رهنگه (ههنری) دوا یی گه یشت به تا واتی خۆی. ئەو شته ی کامی بۆ کردبوو دهستی کهوت. له مه و دوا ییش ده توانی گه شتی خۆش خۆش ریک بخت بۆ راوکردن. له مه و دوا ییش ده بی به که سیکی وه ها که نهخی هه بی و ریزیشی لێ بگیری وهک که سانی تر. بۆی هه یه له وان زۆر تریش با یهخی پین بدری!... به لّام کامه رانیبه که ی (ههنری) زۆری نه کیشا. پاش

ئهمه ی... باوکه که ی دزیتیبه که ی ئەوی، بی خۆماندوو کردن، دۆزیبه وه، که ی نه وه یه یه که ی ناشکر ابو!... نایا نیتر ئەوه مان پی ده گوتری که سه رزه نشت کردن و سزادانی دلره قانه چاره یه کی سه رکه وتوو ده بن بۆ (ههنری) ی به سه زمان؟!.

وینە ی سێهەم

(مارسیل) له چوار برا که ی خۆی گه وره تره. جا له بهرئه مه ی دایکی هه موو ده میک به کاروباری ماله که وه ماندوو، وای لێ ده خوازی که ماندوو پیتی و برست برانی تری بۆ نه دۆزیتته وه. پیتیسته بیخ به نموونه یه کی باش بۆ برا بچکۆله کانی خۆی. چونکه ئەو له وان، به ته مه ن گه وره تره. دایکه که ی وازی لێ ناهینتی هه ر هه له یه کی بچوو ک بکات، هه ر که موکوپیبه کی پرپوو چیشی لێ روو بدات ده موو ده ست سه رزه نشتی ده کات و سزایشی ده دات!... له نا کاو منالیکي تریش له دایکبوو، هاته ناو خیزانه که وه... منداله که کچیکي ساوا بوو ناوی (فرانسین) ی نازدار بوو... کاتیک زانرا، هه ر روو خۆشیبه ک و هه ر کار په سن دیبه ک هه بوو رووی کرده ئەم کچه ساوا یه. هه ر خه می ئەو ده خورا... ئەمه راسته که (فرانسین) کچیکي جوان بوو. بێگومان برا هه ره گه وره که یشی (مارسیل) زۆری خۆش ده ویست. ئەو ییش به پیتیستی ده زانی که به شی خۆی به ته نگیه وه بی... جا له بهرئه وه ی که له ته مه ندا گه وره بوو، هه موو ده میک هه ندی کار و فرمانی خیزانی به سه ردا ددها، که بیانکات... ئەم باره ییش بوو بوو به هۆی ئەوه ی که به شپراو بمینیتته وه له یاری کردن له گه ل هاوړپیکانیا!... باوک و دایکه که ئەوه یان له بېردا نه ما بوو، که (مارسیل) هیشتا له ته مه نی یانزه سالاندا بوو... دایکه که ئەوه ی له بېر چووبوو وه که پیتیستی سه رشانیه تی، که خه میکی ئەو ییش بخوات و به ته نگ دلخۆشی و چاکه ی ئەو یشه وه بی... وهک ئەوه ی له کاتی نووستندا بیخاته ناو پېخه فه که یه وه، یا خود کون و دراوی هه ندی گۆره وی و جلوه رگه کانی بۆ بچینیتته وه!... جا ئەم که مه تره میبه ی که باوک و دایکه که له گه ل مارسیلدا ئەیان نواند، بووه هۆی ئەوه ی که (مارسیل) ییش هه ندی کار و کرده وه ی ناهه مواری لێ روو بدات. وا دههاته پیش چاو، که بېروهۆشی به ملاو به ولادا چوو بیت، که می شکی پرپووی له په ژاره و تاوات و ئەندیشه. هه ویری ناو کو لپره که ی له ناو چنگی خۆیدا نه گلۆفته وه ده یکردن به خرکه ی بچوو ک بچوو ک، هه ندی جار له تۆبی پیتان ده کرد. هه ندی جار ییش له هه لّماته شووشه بچکۆله کانیان ده کرد... جاری وایش هه بوو ده یکردن به هه ندی یاری مندالانی تر!... واتا ده یکردن به و یاریانه ی که لپیان به شپراو بوو بوو، که

(مارگریت) کچیکی تەنیا، لە تەمەنی دە سالی دایە، باوکەکی تووشی نەخۆشییەکی گران بوو، کە پێویست بوو دایکەکی بەدرتژیایی ئەو ماوەیەکی نەخۆش بوو لەگەڵیا بمییتەو و ئاگای لێی بێ و پارێزگارییەکی بکات... بێجگە لەمە ئەرکی مائەکیشی بەسەر شانەو بوو، کە یەجگار گران بوو، جا ئەم بارە ناهەموارە کە (مارگریت) تێی کەوتوو، بەهۆی نەخۆشییە گرانەکی باوکییەو، لەگەڵ خەریک مانی دایکیشی بەکار راپەراندنی نەخۆشییەکی باوکییەو بوو، هۆی ئەو کە لە خۆشیی ژبانی پر بەزمورەزمی مندالانە بێ بەش بمییتەو. (مارگریت) ی مندالییەکی بەو زۆرتەر دلتەنگ دەبوو، کە لە دەموودوی خێزانەکەو دەبیستەو، کە مالی باوکی لە تەنگانەییکی گەورە دایە بە دەست دەستکورتییەو... لە بەرئەو هەرچەندێکی پێ ئەکرا، تێدەکوشتا بۆ ئەمە ی دلی دایکی بداتەو و خەم و تەمی لە دل پرەوینیتەو... هەر وەها لە هەموو لایەکیشەو بۆ ئەو تێدەکوشتا کە رووی دایکی وەرگیتریت بۆ لای خۆی. بەلام هەرچەندێکی کرد ئەو ی بۆ نەچوو سەر... بۆ وینەو ویستی بەهۆی ئەو پلە ناوازانەو کە لە هەندێ وانادا وەری گرتبوو لە خۆتەنگادا سەرنجی دایکی رابکیشی بۆ خۆی. مارگریت لە هەندێ وانادا بەیەکەم دەرچوو بوو. کەچی دایکی بایەخیکی بەو ی نەدەدا. مارگریت لە وانایەکیشدا هیچی وەر نەگرتبوو. کەچی دایکی بەویش نەجوولا. هەرچەند (مارگریت) قسەبەکی بکردایە، لێی وەر دس دەبوون و بۆلەبۆلیان لە دەست دەکرد. کچە بەسە زمانە کە تەنانەت ئەو ی پێ باشتەر بوو کە سزا بدری و سەرزەنشستیش بکری ئەو کە لەم جۆرە ناوچەبەدا بژی، کە پری بوو لە بێدەنگ و سەنگی و خەموخەفەت. نەکەس بەهیچی دەزانی و نەکەس روویشی دەدای... چونکە ئەگەر وانەبوا بە هەر هیچ نەبێ بەشتیک دادەنرا و هەست بەبوونیشی دەکرا!.

پۆژتیکیان وێرای هەندێ پارە لە دایکی بدزی بۆ ئەو ی هەندێ شیرینی پێ بکری. چونکە هەرچەند ئەو نوقسالانە ی دەخستە دەمیەو و دەبێژن هەندێ لە بێزاری و وەر سببوانەکی کەم دەبوو، بەلام پۆژی دوایی، بێباکییەکی پەردی سەند. ئەمجارە وێرای کۆمەلە پارەبەکی گەورەتر لە دایکی بدز، کە توانی بەو پارەبە پێنووسیکی مەرەبەکی وشکی پێ بکری. مارگریت خەمی ئەو ی بوو کە ئەو پێنووسە لە هەموو کەس بشاریتەو، تا کەس بەدزیتییەکی نەزانی... کەچی لە پاش ئەو پێنووسەکی دەرخواست چیرۆکیکیشی بۆ هەلبەست: گوتی (دارلیل) ی دۆستەخوشکم بەدیاری پێشکەشی

پێی خۆش بوو دەستی بپەرژیت و بهیلن بیانکات!... ئیوارەبەکیان واریککەوت کە (مارسیل) هەر لەخۆبەو چاوی بەخشلیکی مندالانە ی بچووک کەوت، لەژێر سەرپۆشی نانخواردنەکەدا کەوتبوو. خشلەکە کەم نرخ بوو. ناوی خوشکە هەرە بچکۆلەکی خۆی لەسەر نەخشکرا بوو. ناوی (فرانسین) ی تازە مندالی نازدار... (مارسیل) یش خشلەکی هەلگرت و خستیه گیرفانییەو، بێ ئەمە ی خۆشی ئەو بزانێ کە ئەو بۆ چ دەکات!... کاتیکی زانی دایکەکە ئەگەر بەدوای ئەو خشلە بچکۆلەبەدا کە هی (فرانسین) ی کچە هەرە بچکۆلەکی بوو، کچە نازدارەکی... بەلام هەر چەندێکی کرد بۆی نەدۆزرایەو. دایکەکە زۆر بەتەنگ ئەو بوو کە ئەو پارچە خشلە بچکۆلەبە بۆ (فرانسین) ی کچە نازدارەکی خۆی بدۆزیتەو... چونکە ئەو پارچە خشلە هەرچەندە بەنرخ زۆر هەرزان بوو، بەلام بەلایەو زۆر بایەخدار بوو، لەبەرئەو ی کە یەکەم دیارییەکی بوو پێشکەش بەکچە ساواکی کرابوو... ئنجا کە دایکەکە دەستی شت لە دۆزینەو ی پارچە خشلەکە لە داخانا دەستی کرد بەتورپە و ترۆیی. قاوو قیژەکیشی ئەو نەدەگەرەبوو، هەرگیز لەگەڵ ئەو دا نەدەگونجا کە بۆ شتیکی ونبوو و بێ نرخ بەبایەتیکی واپروبوو بکری!... جا لێرەدا دلیان لە (مارسیل) پێس کرد... دەستیان کرد بەچەندوچوون کردن لەگەڵیا... پاش ئەو هەرەشەشیان لێ کرد... بەلام (مارسیل) دەترسا لەو ی راستی بلی... دەبگوت نازانم لە کوێیە... هەرچەندێکی ئەوان توندتر چەندوچوونیان لەگەڵدا دەکرد ئەو زۆرتەر بەرپەچی دەدانەو کە هیچ ئاگادارییەکی لەو پارچە خشلە نییە!... لە پۆژی دواییدا (مارسیل) بۆ ئەمە ی کە باری تاوانباری خۆی لەپێش دەمی خۆیدا سووک بکات خۆی لەبەردەمی خۆیدا دزیتییەکی لە خۆی ئاشکرا کرد... یارییەکی وای لەگەڵ مندالەکانی هاوڕێیدا کرد، کە هەموویان بخاتە جوولەو. یارییەکی ناوی (گەنجینە ی دزراو) بوو. چ خۆی چ مندالەکانی تر ئەمەندە بەو یارییەو خۆشی خۆشیان پێگەبشتبوو، خۆیان لەبیر چووبوو. لەبەرئەو (مارسیل)، کە لەگەڵ هاوڕێکانیدا یاری (گەنجینە ی دزراو) ی یاری دەکرد، بەچی ئەو یارییە ی دەکرد... لە راستیدا بەو پارچە خشلە هەرزانە یاری ئەکرد کە هی خوشکە هەرە بچکۆلەکی بوو، هی (فرانسین)، کە ئیوارەکی پێشوو هەلی گرتبوو و خستبوو بەگیرفانییەو، بێ ئەمە ی خۆشی هۆی ئەو بزانێ کە بۆچ ئەو ی کرد!.

کردووم... جا ئەم پینووسه که ئەم هه موو رهنج و ئەرکی بۆ کیتشا تا دەستی کهوت، ناخۆ (مارگریت) چیی لێ کردبێ؟ مارگریت پینووسه کهی پیشکەش به دایکی کرد؟ ناخۆ ئەمه چۆن لێک بدەینهوه؟ لێکدانهوهی ئەمه ئه وهیه که ئەم کچه بچکۆلهیه هه رچییه کی له دهست هات کردی، هه ر بۆ ئەمه ی دلێ دایک و باوکی خۆی کیش بکات بۆ خۆی. به تاییه تی دلێ دایکی، له پاش ئەو هه موو که مته ر خه مییه ی که له گه لیا پێشانی ده دا!... رهنگه راستترین پێشاندانی ئەم جوړه دزیبانه ئه وه بیت، که دزیتیه که بوون (دهستکراوه یی) یان تیا دیار بوو!... ئەم جوړه دزیبانه ییش که م روونادهن. هۆی روودانیشیان بۆ مه به سی دزیتیه که خۆی نییه، له راستیدا بریتیه له ئاره زوو نواندنی منداله که بۆ ئەمه ی رووی بدریتتی و خه می بخوړی، ئەوه ییش کاتیک ده کات که بزانی له خۆشه ویستی باوک و دایکه که ی و به ته نگه وه هاتنیان بپه ش ماوه ته وه.

وینە ی پینجە م

(جوژیف) مندالێکی نمونە یییه، هه موو دەم له ناو دهسته که ی خۆیدا سه رده سته یه، له ته مه نی دوانزه سالان دایه. له به ره ئه وه بچوو کترین شاگرده له ژوو ره که ی خۆیاندا. ئەو بێجگه له وه هه موو دەم، له تیکۆشان دایه، له وانه کانی خۆیدا. ته نانه ت هه موو که سیک چاوی به باوک و دایکی هه لده هیتا که مندالی وای هه بوو!... دیاره کوپتیکیش ئەمه نده زبره ک و سه رکه وتوو بێ هه موو دەم له لای باوک و دایکی خۆی نازدار و خۆشه ویست ده بێ، چونکه زبره کییه کی وها بێ هاوتا، نابێ که مته ر خه مییه له گه لدا بکری. به م رهنگه باوک و دایکه که ی، تیده کوشان، پالی پتوه بنین بۆ پیشه وه هه ر رۆژه پتیره وییه کی تاییه تیی خۆی هه بوو. ته نانه ت ژوو ره کانی پتیشووی خوتندنگایش هه ره که، پتیره وییه کی تاییه تیی خۆیان هه بوو... ته نانه ت کوپه که وای لیهاتبوو، سه ره به سته یی ئەوه نده بۆ نه ما بووه وه که کاتیک له و کاتانه به ئاره زووی خۆی بچوولیته وه... چونکه له رۆژه کانی پشوو دا ئەمه ی له سه ر بوو: که هه ندی وهرزشی ته ندرو ستانه بکات، که له سه ر دهستی مه له وانیکێ تاییه تیدا مه له کردن فیربێ. پاش ئەوه وینه کیشانی ش فیربێ... کاشکی به شیکیشی له و کاتانه بۆ بایه وه تا به فیربوونی ساز و ئاوازه وه رابووێ. هه رچه نده باوک و دایکه که ی ده وله مه ند نه بوون، به لام هه رچییه کیان له دهست ده هات ده یانکرد، بۆ ئەمه ی له هه موو روویه کی فیربوون و کرده وه چاکییه وه به شی هه ره گه وره ی چنگ که وێ... به کورتی نه یانده هیتشت (جوژیف) تاوێک به ئازادی بێنیته وه و به ئاره زووی خۆی

رابووێ. وای لیهاتبوو گوێ دیرببێ به کاریکی سروشتی داده نا. هه ر له خۆبه وه چیی پێ بگوترا به ده یکرد. هۆی ئەمه ییشی ئەمه بوو که باوک و دایکه که ی به جگار به ته نگیه وه بوون، به جگار خه میان ده خوارد...

ئە ی پاش ئەوه چی رووی دا؟... ئەوه ی رووی دا ئەمه بوو که له ئەنجامی ئەو دهست به سه را گرته زۆره وه که هه رگیز برانه وه ی نه بوو سروشتی مرۆڤایه تیه که ی (جوژیف) له وه به ولا وه به رگه ی نه گرت. چونکه (جوژیف) هه سته به خۆی کرد، کیشانه یه کی هه به، ریزی لێ ده گیرێ. به کوپتیکێ ناوازه ییش داده نرێ، ئەو له و مندالانه ی تر ناکات، که له بارستایی خۆی که متری دینه پێش چاو. که واته مافی و دهست خۆی بۆ نه خات، که کهسانی تر نه توانن ده ستیان بکه وێ؟... بۆ وینه، که ئەو به کوپتیکێ ناوازه و سه رکه وتوو دا بنرێ، ئەمه هه چی تیا نییه که هه ندی میوه بدزی له باخی دراوسێکانی... یاخود به دزیبه وه هه ندی پاره هه لبگری و بیبات بۆ خۆی... به م رهنگه (جوژیف) له دزینی میوه وه ده سته ی پتیکرد له باخی دراوسێکان. ئەم کاره ی پێ خۆش بوو. یه که م له به ره ئه وه ی که خۆشیه کی لێ ده چیتشت. دووم: له به ره ئه وه ی که له و ژبانیه پرکار و فرمان و بێزاریه وه هیتایه ده ره وه بۆ ژبانیکێ تر. سیه مییش: له به ره ئه وه ی که جه ره زه یی و خۆ خستنه ناو ته نگه لده مه وه بۆ ته مه نی ئەو به کرده وه یه کی خۆش داده نرێ. جا ئەم هه موو با به تانه که تا ئەوسا که لێیان بپه ش ما بووه وه که مافی هه بوو ئەویش وه ک هه موو هاو پتیکانی خۆی خۆشییان لێ وهرگری، پالیان پتوه نا که به ره به ره کاری گه وره تر بکات، که ئەویش (دزیتتی) یه کی ئاشکرا بوو... چونکه له پریاسکه ی پاره ی دایکی هه ندی پاره ی دزی، کۆمه له یه ک پولی پۆسته ی پێ کری، که تا ئەوسا که به ئاواتیه وه بوو ده سته ی بکه وێ. جا چونکه به پتیبوستی ده زانی نه یان خاته به رچاو، هه موویانی دانا له ناو په راوێکی پول کۆکرده وه دا و داینا له ناو په راوه کانی سالی رابردوودا...

ناخۆ ئەمه دادپه روهری تیا بوو که (جوژیف) له هیتانه دیی ئەو ئاواته ی به ره به ست بکری. که ئەویش هه ندی پولی پۆسته کۆبکاته وه بۆ خۆی؟... ئەو رینگایه ی که باوک و دایکه که ی له گه ل (جوژیف) دا گرتبووان، که هه موو رهنج و تیکۆشانیکێ خۆی بخاته سه ر وانا کانی خۆی، هه ر له به ره ئه وه ی که کوپتیکێ سه رکه وتوو، وای لێ کردبوون که ئەوه به کات به فیرۆدان دا بنین، که کوپه که یان. پولی پۆسته کۆبکاته وه و خۆی پتیبانه وه خه ریک بکات. ئەمه له لایه که وه. له لایه کی تریشه وه ده سته نگیی دایک و باوکه که ی، له ئەندازه یه که دا بوو، که ئەوه یان پێ باشتتر بوو پاره ی ئەو کۆمه له پوولانه بدری

به نووسراویکی به که لک بو ئه وه، یاخود بو خویندنیکی تاییه تی بهخت بکری، له دلی خۆیدا ئه یگوت: (ئه گهر باوکم بیزانیایه من کاته که ی خۆم له شتیکی تر دا بهخت ده که م، که دووره له وانا کانه وه ئاخۆ چیی ده کرد؟...) به واتایه کی تر ئه وه له وه نه ده ترسا که باوکی به دزیتییه کی بزانی. له وه ده ترسا که باوکی که م تر پیزی لی بگری. که که م تر کار و کرده وه کانی په سندن بکات، که که م تر به دلایا بچی. خۆیشی ئه وه ی ده زانی که ریزگرتنه که ی له لایهن باوکیه وه، و په سندن کردنی کار و کرده وه کانی له لایهن ئه وه وه، ههر له وه وه په یدا ببون که له خویندن گادا پیش هاو ریکانی خۆی ده که وئ. به راستی ئه مه یش جیتی داخه، که له وه رۆژه دا باوک و دایکه که ی (جو زیف) رازی ده سکه وتنی ئه وه کۆمه له پوولی پۆسته یه یان بو ده رده که وئ، ئه وه ترسانه ی که به دلی (جو زیف) دا ده اتن ههر له خۆپانه وه دینه دی.

وینیه ی شه شه م

(جان) کو رپکی هه شت سالانه. که ته مهنی گه یشتبو وه دوو سالان، دایکی له ده ست چو بو بو. باوکی شتی ژنیکی هینا، نمونه ی بالابو بو باوه ژنیکی... له ئه ندازه به دهر چاو دپیری (جان) ی ده کرد، به ته نگیه وه بو، خه مخو ریی ده کرد. هه روه ها که که م تر خه مییش لی دهر بکه وتایه سه رزه نشتی ده کرد... ئه وه یش سه باره ت به وه بو که ژنه که ده یو بست (جان) له هه موو روویه که وه ته واو دهر بچی... جا له به رئه وه هه موو ده م بو له بو لی له ده ست ده کرد. چونکه زۆر جاوی وا هه بوو ئاواتی ئه وانی نه ده هینایه دی: ده یگوت: له کار و فرمانیا که م تر خه مه، کاتیکی که تۆزه سه رزه نشتیکیش بکری وه ک شاخه ئاگرینه به گژ ئه وه که سه دا ده چی... بیجگه له وه درۆ زنیسه، ئه مه نده درۆ ده کات له ژماره نایه ت!... ئه وه نده هیه (جان) روویه کی تری ره وشتی و ریکای تیکه یشتنی و ئاگاداریی له کاروبار مان بو دهر ده خات به وه ی باش بوو ژنه که ی باوکی هه یچ ئه م رووه ی بو دهر نه که وتبوو. ئه گینا سه رگه ردان و په ریشان ده بوو... ئه وه یش ئه وه بوو که به ئاواته وه بو ئه وه یش چاو به کی دۆلابی تاییه تی خۆی هه بی، هه رچی به کی هیه تیا دابنی، که له خۆی به ولاره که سی تر سه یربان نه کات... چاو به کیش به جو رپکی وا بی که نه باوه ژنه که ی، نه که سی تر مافی ئه وه ی نه بی که بزانی چیی تیا به. هاو ریکانی به شی ناوه وه ی خویندن گاکه، هه ربه که چاو دۆلابیکی هیه به کلیل و کلۆمکی بچووک دای ده خات... به لام ئه وه له م جو ره چاو دولا به بیبه ش ماوه ته وه... هۆی ئه وه یش ئه وه یه که له شاگردانی به شی ناوه وه نییه... رۆژیکیان (جان) به هه لی زانی، بی ئه مه ی دراوسیکه ی ته نیشتی له ژووری خویندن دا

ئاگای لی بی کلیلی کلۆمه بچکۆله که ی لی دزی... چه ند کاتیکی تریشی بی چوو، توانی کلۆمه که خۆیشی بدزی... پاش ئه وه (جان) به ته نگ ئه وه وه بوو که باوه ژنه که ی چاوی به و (گه نج) ه نه که وئ... کاتی که شه و داها ت کلیل و کلۆمه که ی خسته ژیر سه رینه که ی خۆیه وه. به دلایکی بی خه مه وه نووست، هه ر بیری له چاو دۆلابه نه یینییه چاو به سته که ده کرده وه... کاتی که به یانی ها ت و له خه و راپه ری کلیل و کلۆمه که ی له ژیر سه رینه که ی هینایه ده ره وه و ده ستی کرد به کردنه وه و داخستنی کلۆمه که، بی ئه مه ی لیتی وه رس یاخود ماندوو بی جا لیره دا باوه ژنه که ی چاوی پیکه وت. لیتی پرسی: (کی ئه و کلیل و کلۆمه ی دایتی)...؟ ئه ویش گوتی: (دیبوونی هاو ریم)... باوه ژنه که ی زۆر به ته نگ ئه وه وه بوو که (جان) ره وشت و کرده وه ی جوان و دروست بی، له به رئه وه ده مو ده ست پیتی گوت: من چه ند م پی گوتیت خۆت له دیاریی که سانی تر به ریزیت. که دیارییه که هه ر چه ند تیکیش که م نرخ بی له که سی وه رنه گرت... هه رچی ئه م کلیل و کلۆمه یه هی (دیبوون) نییه، هی باوک و دایکی تی، که بو یان کرپوه و له گیرفانی خۆیان نرخه که یان داوه... که واته پیو یسته هه ر نیستا ئه و کلیل و کلۆمه ی به دینه وه... تیکه یشتیت؟ به لام (جان) نه یو تیرا کلیل و کلۆمه که بداته وه به خاوه نه که ی. چونکه ئه و لیتی دزیبوو... بیجگه له وه باوکی (دیبوون) که زانیبووی کلیل و کلۆمه که ی لی دزراوه، کلیل و کلۆمکی تری بو کری بوو. که واته ده بی (جان) چی بکات، تا خۆی له م هه موو گیروگرت و ته نگوچه له مانه رزگار بکات؟ هه رچه ندی کرد له ریکایه ک به ولاره نه یدۆزییه وه، بو ئه مه ی له م ته نگوچه له مانه خۆی رزگار بکات. ئه ویش ئه و بوو که کلیل و کلۆمه نازداره که ی فری بداته ناو مالی خویندن گاکه وه. کاتیکیش که ئه وه ی کرد، یه کیکی له منداله کان چاوی پیکه وت، ده موو ده ست قیژاندی، گوتی (ئه وه کلیل و کلۆمه که ی منه...) پاشان بازدی دایه سه ر کلیل و کلۆمه مه که و هه لی گرت و خسته ی گیرفانه وه...

ئیتر (جان) هه ستی کرد به جو ره ئاسو ده یییه ک له دل و دهر وونیدا. ئارامی پیکه یشت. چونکه وای بو دهر که وت که هه ر ئه و نییه دزی بکات. مندالانی تریش هه ن که به چه شن ی ئه و دزی ده که ن... که کرده وه ی ئه و دنوین... چونکه ئه و ده یزانی که خاوه نی کلیل و کلۆمه که ئه و منداله دز و درۆزه نییه، (دیبوون) ی هاو رپیه تی... (جان) گه وه بوو، بوو به پیاو. ئه م چیرۆکه ی خۆی گیرایه وه که له ته مهنی هه شت سالیدا لیتی روو دا بوو. پاشان گوتی: (هه رچه ند بیری ئه وه م ده که ویتته وه که رۆژیک له رۆژان ئه و (دزی) یه م کردوو، شه رم ده مگری له خۆم و، خۆیشم ریسوا ده که م).

ئىتر يەكەم جار و دوامىن جارى دزىتتېيەكەي (جان) ھەر ئەو بوو، لە ھەموو ژيانىدا... ئەو بوو ئىمەش لە سەرەتاي چىرۆكەكەيدا گوتمان: باش بوو باوەژنەكەي جان لە كەينەوبەينەي دزىتتېيەكەي جان ئاگادار بەتايە باوەژنەكەم بەو كەينەوبەينەيەي بزانيايە، ئەوئەندە سزاي دەدام سەرزنەشتى دەكردم، لە ئەندازە دەردەچوو... ئەگەر وايشى لە من بگردايە، لە داخانا دەستم دەكردەو بەدزىكردن... ئەمىش خالانەي ئەو بوو كە ھەرچەند رووى بشكاندايە و پياھەلبشاخايە بەتاوانى درۆ و كەمتەرەمىش بەدناوى بگردايە لە قىنى ئەو دەستى دەكردەو بەدرۆكردن و كەمتەرەمى لە خوتىندەكەيدا... ئەمىش سەبارەت بەوئەيە كە مندال ھەرچىيەكەي پى بگوتى، بەراستى دەزانى، ئىمە ھەر ناوبانگىكى بۆ دەركەين، ئەو لەو شىوئەيدا خۆي دادەرتى... ھەرگىز لەوئەيش سامناكتر نىيە، كە ئىمە ھەلەكانى ئەو، كە لە پىشدا لە ھەلىك دەكەن و زۆرى پىناچى لەناودەچن، ئەمەندە گەورەيان بگەين و ئەمەندە چەقەچەقىيان لەسەر بگەين، بىانگۆرىن و بىانكەين بەبابەتتىكى رەقوتەق، كە بەچەشنى بەردىيان لى بىت و ھىچ شتىك كارىيان لى نەكات.

لەم كارەساتانەو ھە چى تىدەگەين؟

زاناي گەورە (پاسكال) وتەيەكى بەناوبانگى ھەيە ئەوئەيش ئەمەتا: كە (دل بىيانووى واى ھەيە، ھۆش دانى پىا نانئ)... دلئى مندالىش پىرە لە بىيانوو و ھۆي شارراو ھە ئىمە بەگران تىي دەگەين، بەگرانىش دەتوانىن دەرى بخەين بەلام ئەم ھۆيانە ھەموودەم دروستن. كاتى كە باوكەكانىش كورەكەي خۆيان دەبىين دزىي كوردو، پىويستە لەپىش ھەموو شتىكا، رەنج بەن و تىبكوژن بۆ ئەوئەي كەينەوبەينەكە لە روويەكى راستىيەو تىبگەن. جارى ئەو بىروباوئەيش بخەنە لاو، كە ھەمووان لەسەرى رىك كەوتوون لە بابەت دزىتى و دزانەو. چونكە ئەم بىروباوئەيە بۆ گەورە و تىگەيشتووان دائراون. بۆ ئەم جۆرە مندالانە دانەنراون.

ھەر بارىكىش روويدا پىويستە بەجىاوازي لىي بكوژىتەو... چونكە مندالانى وا ھەن، دزىتى بۆيەكا دەكەن كە تووشى نمونەبەكى خراپ بوون، چاوى لى دەكەن، كە دوور نىيە لەناو خىزانەكەي خۆياندا بن... ھەر ھەوئە دزىتى لەناو ھەندى مندالانى تردا لەوئەو روو دەدات كە ھۆيەكى نەخوشىيان تىايە ئەمەيش زۆر كەم روو دەدات. ئەوانەيش كە بۆ نمونە ھىنامانەو، ھىچ لەگەل ئەو مندالانەدا جىاوازيان نىيە كە ئەو ھەلانەيان نەكردو، چونكە نە نەخوشىيەكى دەروونىيان تووش بوو، نە نمونەبەكى خراپىشيان لە بەرچاودا

بوو... لە راستىدا ئەوانە ئەو مندالانەن كە لە رى و شوئىتىكى گران و سەختدا گەورە بوون. ئەو دزىتتېيەيش كە كوردوويانە ھەر بۆ ئەو بوو كە دەردى دلئى خۆيان سارپىز بگەن و ئارامىكىش بەدروونى خۆيان بەن، لەتاو ئەو تەنگوچەلەمەيەي كە تىادا ژياون.

ھەست بەگوناهكردنى مندالان

لىرەدا پىويستە ئەو پىشان بەدەين كە ئەگەر مندالىك دزى كرد، ئەو باش دەزانى كە كوردەكەي نەنگە و ناپەسندە و ئەنجامىشى يەجگار خراپە... بەلام ئەو ھەموودەم ئاوتتەي ئەوئەيە كە ئەو شتەي دەست بگەوى كە نىيەتى و لىي بەش براو بوو!... تەنانەت زۆرجارى وايش ھەيە كە ھەست بەگوناهكەي خۆي دەكات. ئەو ھەستەي خۆشى لە شىوئەي شىن و گرياندا دەردەبى. ئەمەيش سەبارەت بەوئەيە كە ھەستكردنى مندال بەگوناهى خۆي تا بلئى گەورە و گرنگە... ھەر ھەوئە پىويستە ئەوئەيش بزانىن كە سروشتى ئەو شتەي كە دزراو ھەوئە گرنگى خۆي ھەيە. چونكە دەرهئىنانى ھەندى خواردەمەنى شىرىن لە چاوەدۆلابىكى ژوورى ناخواردن رەنگە ھەر ئەوئەمان تى بگەيئى كە مندالەكە لە شىرىنى خواردندا يەجگار چلئىسە. بەلام پىويستە لەسەرمان، لەو زۆر بكوژىنەو كە ئايا دزىتتېيەكە جارىكى تر دووبارە كراوئەو يان نا. چونكە دووبارەكردنەوئەي دزىتتېيەكە لە بابەتانى تر ئاگادارمان دەكات. چونكە ئەو مندالەي كە لە يەكەم دزىتتېيدا بگىرىت، ئەگەر جارىكى تر دزى كوردەو بەچاوتىكى تر سەبرى ئەو كوردەوئەيەي خۆي دەكات. واتا جارىكى تىش گەراوئەوئە سەر دزىتتېيەكەي!...

زۆرجارى وايش ھەيە كە شتە دزراوئەكە دەبىتە نىشانە بۆ ھەستىكى دياردبىكراوى پەنگ خواروو لەناو دەروونى مندالەكەدا، كە تىا ھاتۆتە جۆش.

ئىمە ھىشتا ئەم مندالەمان لە بەرچاوە كە كلىل و كلۆمەكەي دزى. ھەر ھەوئە ئەو مندالەيشمان لەبىرە كە دزى بۆ ئەو كرد، كۆمەلەيەك پولى پۆستەي پى بگرى... چونكە دزىتى ئەو ھەردو مندالە ئەو پىشان دەدات كە: (پازىك ھەيە لاي خۆم دەيشارمەو و بەھۆي ئەو پازەيشەو دەمەوى لە كەسانى تر جىاواز بەم...) ھەر ھەوئە ئەو مندالەيشمان لەبىرە كە پارەي لە باوكى خۆي دزى، ھەر بۆ ئەمەي تەنگىك بگرى و خۆي پىوئە بنوئى لەناو ھاورىكانى خۆيدا... واتاي ئەم كوردەوئەيەيش ئەو پىشان دەدات كە: (من دەمەوى ھىزىكەم بى. بەھىوايشم كە سەر كەوتنىك دەست بگەوى!...).

ھەرچى ئەو مندالەيش بوو كە پارچە خشلە ھەرزانەكەي لە خوشكە بچكۆلەكەي خۆي

دزی، ئەوەی که بەناوی دیارییهوه پیشکەشی کرا بوو، بەلای منداڵە دزەکەوه واتای ئەوەیە که: (ئەمە تا بەشی من لەو خۆشەویستییهی که لە دڵمایە بەرامبەر خوشکە ساواکەم، که تازه لە دایکبووه!...).

کەواتە چارەمان چیه؟!

هەردەمێ کەوتینە سەر ئەوەی بێر لە چارەکردن بکەینەوه پێویستە کەینەوبەینەکان ئەوەندە گەورە نەکەین. وایش هەڵدەگرێ که لە شێوەیەک بێ دەنگ و سەنگ و شینەبیدا بێر لەو چارەکردنە بکەینەوه... چونکه ئەوه ئاسان نییه که بگهینه ناخی دەرروونی منداڵەکەوه و راز و نههینییهکانی ناووهی دهربخهین... چونکه ئەو خۆشی لهوانه نییه که بتوانێ هۆیه راستهقیینهکانی کردارهکانی خۆی دهربخات... کهواته ئیمهیش پێویست و دهکات که بهجۆریکی تایبهتی ئەو هۆیانە لێ نەکوێنەوه. جا ئەگەر خۆمان بۆمان کرا لەو هۆیانە بکوێنەوه و بیانزانین، یاخود لە بەراوردکردندا دهریان بخهین بام بهتەنگهوه بین که لهو بابەتانهوه لهگهڵ منداڵه که نه دوتین چونکه ئەگەر چهندوچوونمان لهگهڵ منداڵه کهدا کرد له ئەندازه به دەر دلی دهشکینین و دەرروونی ئازار ددهین... ئەمەیش مهترسییهکی گهورهی تیا ههیه... هەر رەنگه لهبەر ئەو دڵناسکییه زۆرهیش بێ، که دست خستنه کاری پهروه رده که رهکان لهم رووهوه که لکیکی نه بێ. ته نانهت زۆرجاری وایش ههیه که به پێچهوانهوه ئەنجام ددهات!... ئەمەیش سهبارەت بهوهیه که هەر منداڵێ دزی بکات، منداڵێکی خاوهن ئارهزوو و ئاواتبازه. ئەو به په رهۆشه وهیه که ئەو شتهی دلی دهیگریت و ئاواتی بۆ دهخوازی دهستی بکهوی. جا ئەگەر ئەوانه سهرپهرشتی پهروه رده کردنه کهی دهکەن دست بخه نه ناو کەینەوبەینە دزبکردنه کهیهوه، بهتایبهتی بهجۆریکی وا که تووره و ترویی و قسهی رهق و کردهوی ناشیرینی تیا به کار بهین، بێ گومان ئەم رهوشتهیان پال به منداڵه کهوه دهنی بۆ درۆکردن، ئەویش نهک هەر جارێک، به لکو وای لێ دهکات که به درۆزنییهوه رابێ، که له گه لیک جاریشدا پێویست به درۆکردن ناکات. ته نانهت منداڵه که وایشی لێ دێ که هۆ و بیانوو دروست بکات و بیان دۆزیته وه بۆ خۆی، بهجۆریکی وا که ههچ مێشکیکی به بیردا نهیەت و ههچ هۆشکیکی نهیگرێ!... بۆ وینه: راستییهکی ناشکرا و دیار، به ربه چ بداته وه و بلتی نییه. ههروهک به رۆژی رووناک بلتی رۆژ دیار نییه!... هی وایش ههیه، هەر له بهر نوواندنێ به خشندهی و دڵکراوهی خۆی دست به دزبکردن دهکات. ههروهک ئەو کچه بچکۆلهیهی که چیرۆکه که میان گهیرایه وه و

گومان پارهی دزی، هەر بۆ ئەمە ی پینووسیک بکری بۆ دایکی و به دیاری پیشکەشی بکات... چونکه ئەو دیارییهی که پیشکەشی دایکه کهی کردووه، بریتیه له شتنه وهیه کی گوناھی خۆی. ئەمەیش بریتیه له بێرکردنه وهیه که دهیهوی کاریکی جوان بکات له رووه شدا، که بهلای خۆبه وه به باشی دهزانی... کهواته هەر تووره و ترویییهک یاخود کرده وهیه کی ناشیرین و ناپه سندن، له لایه ن باوکه کهانه وه روو بدات به رامبهر منداڵه دزهکانیان، لهوانهیه که کاره که خراپتر لێ بکات و منداڵه کانیش بورووزینێ یاخود بیانخاته سهر که تنکردنی گهوره گهوره، که لهوانه بن نه چن به دلماندا که ئەو منداڵانه له دهستیان هاتبێ بیانکه ن، یاخود به چ جۆریک کردبیتیان!...

بهلام ئەو کردهوانه ی که له کاتی قهومانێ ئەم جۆره کاره ساتانه دا، زۆرجار له باوکه کهانه وه روو ددهن، به کورتی بریتین له مه:

یه که م: باوکه کان که بهو که تنانه دهزانن زاره ترهک دهبین... کهینه وه بهینه که یه جگار گهوره پیشان ددهن... وا دهزانن که ئەو کاره ساته ی رووی داوه، سه رگه ردا نییه کی گه وره یه و لێ قهومانیکێ ناسۆره... وایش دیته پێش چاویان که له دوا رۆژدا که تنی نهنگتر و ددهات... جا ئەم قاوو قیژ و دهنکه دهنکه و ئەم شت گه وره کردنه، ته نانهت ئەم ره شینییه، هه چیان لێ پهیدا نابێ ئەوه نه بێ که زبانیکی زۆر گه وره و پر مه ترسی به خشن به منداڵه که.

دووه م: باوکه کان سزای منداڵه کانیان زۆر ددهن. له راستیدا دهستووری سزادان، له خزیدا، خراپ نییه. چونکه کورکه خۆشی ئەو بیره ی لا په سنده که سزا بدری، به مه رجی سزاکه به پیتی ئەو گونا هه بێ که کردووه تی. منداڵه که له وه به ته واوه تی تیده گات. ئەوهنده هه یه ده بێ ئیمه زۆر وریای خۆمان بین که باش کیشانه ی تاوانه که ی بکه ی، که له هه موو روویه کیشه وه که تنه که و سزاکه ی، به وردی هه لسه نگینین. نه وهک منداڵه که هه ست واکات که ئیمه به خۆرای سزای ددهین، ته نانهت زۆر و سته میشی لێ ده که ی... ئەگینا ئەگەر وا نکه ی، دووباره ئەو هه ست و ئاره زوانه له دلیا ده بزوینیه وه که له وه پێش هانیان دا بوو بۆ دزبکردن. بۆ وینه: ئەگەر مندا لیک سه د فره نک بدری. ئیمه نابێ ئەو زۆردارییه ی لێ بکه ی که سه د فره نکه که له نرخ ی ئەو دیارییه که م بکه ی نه وه که ده مانه وی بۆ بکری. چونکه ئەم جۆره سزادانه دل ره قی تیا یه به رامبهر منداڵه که. که زۆر به په رهۆشه وه چاوه روانی پیشکەشکردنی ئەو دیارییه دهکات. جا هەر سزادانی که رووی منداڵه که بشکینێ، شتی خراپی لێوه روو ددهات، ئەنجامی پر سزادانی لێ پهیدا ده بێ.

جا ئەگەر زۆر لە منداڵەكە بکەیت لە بەردەم ئەندامانی خێزانەكەدا پێی لە گوناھی خۆی بنی، یاخود ناچاری بکەیت کە بە دەستی خۆی بنووسیت: (من دزم) و ئەو پەرەیی پێی لێنانە بداتە دەست مامۆستاکی لە خۆتەنگادا، کە پەرەتی لە سەر شۆری... بێ گومان ئەگەر تۆ ئەمانە بکەیت، لە راستیدا هەرچی دەستووریکی راستەقینە منداڵ پەرورەدەکردن هەیه دەیشکینیت... خۆ ئەگەر لەسەر ئەو بەشەوه هەر شەهێ لێ بکەیت کە دەبخەیتە یەکێک لە ماله خۆتەنگاکان، بێ گومان ئەو هەر شەهێ کاری منداڵەكە خراپتر لێ دەکات، کەینەوبەینەکی زۆرتر دەشپۆینیت... من تکتان لێ دەکەم کە جارێکی تریش ئەو وێنە زندووانە بخۆیننەوه کە لەمەوپێش پێشکەشم کردن. هەر بۆ ئەمەیی لەوه تیبگەن کە پێویستی ئەو منداڵە بچووکانەیی دزی دەکەن چەند زۆرە بەخۆشەویستی خێزان و دڵسۆزییەکی... ئەم جۆرە کردەوه ناپەسندانەیش کە لەمەوپێش لێیان دوام، لەوانەن کە ئارەزووی منداڵەكە بۆ دەستکەوتنی ئەو شتەیی کە بەئاواییەوهیە دەستی بکەوی، بەهێزتر بکەن، کە دلتەنگی و پەشپۆییەکی زۆرتر لێ بکەن. هەر وها دەماریشی ببزۆین بۆ بەرهنگاریکردن. لە بەرهنگاریکردنیش مەبەس ئەو بەهێز کە جارێکی تر (دزی) بکاتەوه...

(سێیهەم)... روو خۆشی و زەرەخەنەکردن. بەکورتی مەبەس لەمەیش ئەو بەهێز کە باوکەکان چاوی لە هەلەکانی کورەکانیان بپۆشن. نابێ هەر بەمەندەیش واز بهێتەن. چونکە هەندێ جار ئەو بەهێز بەکەلک دیت کە باوکەکان بە شپۆیی دزیکردنەکی منداڵەکانیان دا هەلبەدن. وەک بەدزەكە بلێن... (هونەری نوواندوو لە دزییەتیەکیەیدا) ئەوساکەیش منداڵەكە و دەزانی دەتوانی هەموو شتێک بکات... ئیتر جەلەو بۆ خۆی شل دەکات، تا ئەندازەییەکی وەها کە ئارەزووی ئەو بەکات باوک و دایکەکی خۆی توورە بکات، تا بزانی دەتوانی تا چ ئەندازەییەک توورەیان بکات. ئەو بۆ ئەو، ئەو ناکات کە ئالۆشی پێگەیشتوووە بۆ دزیکردن. ئەو هەر ئەو هەندەیی ئەوئ کە بیانبزۆین. تا روویان وەر بگێڕیتە خۆی... هۆی ئەمەیش ئەو بەهێز کە هەست بەخۆی دەکات... باوک و دایکی هێچ روویەکی نادهن، هێچ بەتەنگییەوه نایەن... یاخود لەبەر ئەو دەیانبزۆین تا بزانی رادەیی خۆشەویستیەکیەکان دەگاتە چەند. ئەو خۆشەویستیەیی کە لەمەوپێش لێی نەدیون... ئەمەیش ئەو ناگەییەن کە کورەكە بەتەواوەتی بەرەللا بکەین چی دەکات بیکات. چونکە لە رووی گزنگییەوه ئەمە لەگەل زۆرداری و نازاردانەمان بۆ کورەكەمان، وەک یەك دەووستیتەوه... دوور نییە واریک بکەوی کورەكە باوک و دایکەکی خۆی ببینی دزی دەکەن ئەوساکەیش ئەو هێچ بەرهەلستتیک لەپێش دەمی خۆیدا نابینی، کە چاویان لێ بکات و، لەسەر رێگای

ئەوانیش بڕوات بەرپۆه... کاتیک دەزانی، باوک و دایکەکی هەست بەدزیتییەکی ئەو دەکەن. کەچی خۆیان ئەو نازانن کە کورەكەیشیان هەستی بەدزیتییەکی ئەوان کردوو. ئیتر دەمو دەست خۆیان لێ دەگۆرن. بەپێچەوانەیی پێشوووە رەفتاری لەگەلدا دەکەن... ئەگەر لەو پێش لەگەلدا یەجگار نەرم بووین وایان لێ دێ کە یەجگار توندوتیژی لەگەلدا بنوین... ئیمە کە بەهەموو توانایەکانەوه تێدەکوژین بۆ ئەو دلی تۆ خۆش بکەین و هەرچی ئارەزوویەکیشت هەیه بۆتی تەخت بکەین، کەچی تۆ ئەو هەندە بێ ئابروویت، دەچیت ئەم کەتنە نەنگانە لەگەل ئیمەدا دەکەیت... بەلام باوک و دایکی کورە گوناھی کورەكەتان چیبە، کە هەر ئەو لاسایی دەکاتەوه کە ئێوه خۆتان دەیکەن...؟

پێویستە باوک و دایکەكەیش، هەر ئەو رێگایە بگرن لە ژبانی خۆیاندا کە دەیانەوی یاخود ئاواتی بۆ دەخوازن کە کورەكەیان لەسەری بڕوات... هێچ شتێکیش لەوه ئاسانتر نییە، لەویش نزیکتر نییە کە سروشتی هەموو شتێکەوه، کە کردەوهیان لەگەل کورەكەیاندا تێکەل بێ لە کاردروستی و خۆشەویستی.

نامۆزگاری کاریگەر

(یەكەم): پێویستە لەسەرمان منداڵەكە بێ کار نەهێلینەوه. بەلام دەبێ هەندێ سەر بەستییەکی بەدەینی. جا ئەگەر منداڵەكە دەست بکات بەکوژدەوهی هەندێ پوولی پۆستە، یان خەریکی تەختە داھێنان بێ، یاخود بیەوی بچیتە ناو ئەو هاوڕێیانەییەوه کە خۆشی دەوین و بەهاو دەمیانەوه کامەران دەبێ، یان بیەوی هاو بەشی تیبکی دیدەوانی بکات، یاخود بەتایبەتی هۆگری وەرزشکاری بوو بێ. بەجۆرێکی تیکرایی، ئەگەر منداڵەكەمان بەرەللا کرد خۆی خەریک بکات بەگەلێک کار و پیشە و یارییەوه. لە هەموو روویەکیشەوه چستوچالاکی بنوین. ئەگەر هاتوو ئیمەیش یاریدەمان دا لەم جۆرە کارگوزاری و چستوچالاکییانەیدا، ئەگەر پشتمان بەهێز کرد لەم جۆرە شتەندا و، تیشیمان کردە سەریان و ئاراستەیشمان کرد بۆ سەرکەوتن لەوانەدا، ئەگەر هاتوو ئیمە ئەمانەمان کرد، بێ گومان کورە بچکۆلەكەمان هەرگیز بێر لە (دزیکردن) ناکاتەوه... خۆ ئەگەر هاتوو دزیشی کرد، بێ گومان دزییەتیەکی ئەو هەندە گزنگ نابێ، کە نرخێکی بێ بدری، شتێکی پڕوویوچی وایش دەبێ کە بایەخی بێ نەدری...

(دووەم): نابێ ئەویشمان لەبیر بچێ کە ئەگەر منداڵێک دەستی کرد بەدزیکردن، سەبارەت بەو بەهێز کە لە ناوچەكەیدا شتێکی وا هەیه هانەیی دەدات و پالی پێوه دەنی بۆ

دزیکردن... که واته بام ناگامان له خۆمان بێ، له هه موو کار و کرده ویه ک و پێچوپه نایه ک بکوڵینه وه تا له راستییان تیبگه یین.

(سییه م): پیتویسته خۆمان بپاریزین له هه له گۆبی و تووره و تۆری و کاری نارپه وا له گه له منداله که دا، تا وا هه ست نه کات به خۆی که ئیمه لیبی دل کرمیبین وه مه ترسی لی ده که یین و به کرده وه کانیشی پشت نابه ستین. بۆ وینه: هه رۆلا بیک له مالی دایه کلیل و کلۆمی بکه یین. هه روه ها نابێ له ئەندازه به ده ر پشت پێ به ستنیشی پیشان بده یین... وه ک ئەوه ی کۆمه له پاره ی گه و ره له و ناوه دا دابننننن که بتوانی ده ستیان بۆ بیات... چونکه ئەمه هانه ی ده دات بۆ دزیکردن... جا ئەگه ر دزیتییه که ی کرد، پیتویسته ئەوه ی لی نه شارینه وه که پیمان زانیوه دزی کردوه. به لام نه ک به و ناوه وه که (دزی) ی کردوه به و ناوه وه که (هه له) ی کردوه. پاش ئەوه ناشیبی رقی لی هه لبگرین، ناشیبی ئەوه ی بده یینه وه به چاودا. ته نانه ت پیتویسته له سه ریشمان که وای لی بکه یین هه ست بکات به خۆی که هیشتا پشتی پێ ده به ستین و باوه ریشی پێ ده که یین. پیتویسته هه مووده میکیش ناگامان له خۆمان بێ که ئەوه نه خه یینه میتشکییه وه که به کوپتی ناراستی داده نین... هه روه ها پیتویسته له سه رمان که نه هیلن کوپه که له ره نج و کوپره وه ری و گیروگرفتی ژبانی ئیمه ی ته مه ن گه و ره ناگادار بێ. چونکه دوور نییه ئەو ناگادارییه بۆ ته مه نی ئەو ده ست نه دات و زبانی پێ بگه یه نی. بام هه مووده م به روویه وه پێ بکه نین... ته نانه ت له کاتی ماندوویتی و وه رس بوونیشماندا... چونکه منداله بچوکه که ئەوه ی له سه ر نییه که له کاتی ته نگانه دا ده ست بداته ده ستی دایک و باوکی.

(چواره م): پیتویسته به رامبه ر راستی ئەو باره بوه ستی. ئەویش به و جوژه که راست و ره وان و دل سوژانه گفتوگو له گه له کوپه که دا بکرت... جا تۆ هه ر چه ندیک راست و ره وان بیت له گه له ئەودا، ئەو ئەوه نده لیت تیده گات، ئەوه نده هه ست به سه ره وتی دل ده کات، ئەوه نده ییش ده سه سینته وه و لیت دلنیا ده بیت... پیتویسته له سه رت هه له کردنه که ی خۆی پیشان بده ییت... به لام نه که ی هه له سه نگاندنی خۆتی بۆ ده ربه یته له بابته کرده وه ی دزیه تیه که یه وه... رینگایشی پیشان بده که له دوا رۆژدا له سه ری بروات... تۆ ده توانیت، له کاتی هه له کردنیا، هه ندی توندوتیژی له گه له دا بنوینی.

به لام خۆشه ویستییه که تی لی مه بره. ته نانه ت ئەگه ر توندوتیژیشت له گه له دا نوواند، ئەو خۆشه ویستییه ت له کانگای دلته به یته ره وه. ده بی هه ر کرده ویه کیشت له گه له دا نوواند،

راسته و راست بیکه ییت. ده بی به جوړتیکی وایشی بکه ی که به لای کوره که وه ره وا بیت... واته بیانوویتیکی په سندی هه بیت به لای ئەوه وه... پاش ئەوه پیتویسته ئیتر له و بابته وه قسه نه کری...

نه که ی جاریکی تر له و بابته وه قسه ی له گه له دا بکه یته وه... هه روه ها خۆیشت له چاره کردنی نیوه چلی بپاریزه. پیتویسته چاره یه کی وای بۆ بدۆزیته وه که مام ناوه ندی بیت... تۆیش له منداله کانت ژیرتر و کار په سندتر به... له هه ندی باریشدا، که باوکه کان هه ست به وه ده که ن منداله کانیا ن زۆر تووره و دل ناسکن، له هه موو شتیکی زوو هه له دن، له هیچه دلته نگ ده بن، وا چاکتره که راویژ به پزیشکه پسپۆره کان بکه ی... هه رچی په روه ده کردنی منداله، بریتییه له کار و فرمانیکی رۆژانه ی هه مووده می. بام هه مووده میکی ئەو قسه ی ژیرانه مان بیته وه یاد که په روه ده کاری سویره یی به ناوبانگ (کالابارید) له ده می هاتوته ده ری که گو توویه تی: (له هیچ ده میکا، هیچ که س، هه رگیز ئەوه ی نه گو تووه، په روه ده کردنی مندال کاریکی سووک و ناسانه...).

خویندنگای دایک و باوک

گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی

نوسینی: فه‌رناند ئیزانبیر

پزیشک و خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسی

پیشه‌کی

په‌روه‌ده‌کرنی مندال له ده‌ست هه‌موو دایک و باوکیک نایه‌ت چونکه شاره‌زاییه‌کی زۆری ده‌وی له (زانست) و (هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن) و (زرنگ‌کاری) دا هه‌روه‌ها پوشت و خوویه‌کی دادپه‌روه‌رانه و، تیکۆشانیتکی بی وچانی دلسۆزانه‌ی ده‌وی، که پر بی له پاکیی و بلندی و ئارامی و دۆستایه‌تی و دلته‌ری له‌به‌ر ئه‌وه زۆر له زانکۆکانی ئه‌وروپا و ئه‌مریکا (خویندنگا) یان کردۆته‌وه بۆ دایک و باوک‌کان، تا تیتیدا فیتری زانست و هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن بن و، له شێوه‌یه‌کی پاک و راست و دروستدا بتوانن منداله‌کانیان په‌روه‌ده بکه‌ن. یه‌کیک له‌و زانکۆبانه (زانکۆی سۆربۆن) ه که له شاری (پاریس) دایه له خاکی (فه‌ره‌نسه‌دا)، که خویندنگایه‌کی له‌م جوړه‌ی کردۆته‌وه بۆ باوک و دایکه‌کان. نووسراوی (گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی) یش که ئیستا که پیشکه‌شی خوینده‌واره به‌ریزه‌کانی کوردی ده‌کم، پوخته‌یه‌که له‌و وتاره‌ی که پزیشک و خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسی (فه‌رناند ئیزانبیر)، به‌زمانی فه‌ره‌نسی له‌و (خویندنگای دایک و باوک) ه‌دا خویندویتتیبه‌وه که له (زانکۆی سۆربۆن) دا دامه‌زرابوو.

ئه‌و وتاره کورت کراویه له گوڤاری (کتابی) دا، له ژماره (٤٦) و (٤٧) ی سالی ١٩٥٦ دا په‌رچه کرابوو به‌عه‌ره‌بی له‌لایه‌ن (کلیم یوسف) ه‌وه ئه‌م گوڤاره‌یش له قاهیره ده‌رده‌چوو، له خاکی میسریدا، خاوه‌نه‌که‌ی (حلمی مراد) بوو منیش له‌و گوڤاره‌وه وتاره‌که‌م کرد به‌کوردی له ٥-٢-١٩٦٦ دا. وتاره‌که له شێوه‌یه‌کی قوول و فراواندا، گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی پیشان ده‌دات، له‌گه‌ل هۆیه‌کانی ئه‌و گیروگرفتا‌نه‌و، شێوه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان، بۆ ئه‌مه‌ی ژبانیتکی ژن و میردی سهرکه‌وتوانه و پر خویشی و کامه‌رانی و به‌که‌لک بۆ هه‌موو ژن و میردی پیک بیته‌ت، له‌ناو ئه‌و خیزانه سهرکه‌وتوو و کامه‌ران و خویش گوزه‌رانانه‌یشدا، منداله‌کان به‌باشی گه‌وره‌ببن و گه‌شه بکه‌ن و په‌روه‌ده‌ببن، تا کۆمه‌لایه‌تیبه‌کی پیشکه‌وتوو پیک بیته‌ت.

وتاره‌که به‌شێوه‌یه‌کی وه‌ها نووسراوه که هه‌موو که‌س تیتی ده‌گات و که‌لکی لی وهرده‌گریت جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی ئیتمه‌ی کورده‌واریبش، تیکرا هه‌ر چه‌شنی ئه‌و گیروگرفته‌تانه‌یه که وتاریتێژ (فه‌رناند ئیزانبیر) پیشانی داو، لام وابه‌ دایک و باوک‌کانی ناو کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری ئیتمه‌یش له‌م نووسراوه که‌لکیکی زۆر وهرده‌گرن چونکه هه‌رچه‌نده، کۆمه‌لایه‌تی ئیتمه و کۆمه‌لایه‌تی فه‌ره‌نسه زۆر له یه‌کتر جیاوازن له کۆری پیشکه‌وتوویدا، به‌لام چونکه هه‌ردوو کۆمه‌لایه‌تیبه‌که له سروشت و ره‌وشتی مرۆقا‌یه‌تیدا بنجینه‌یان یه‌که، گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی هه‌ردوو لایه‌شیان تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره له یه‌کتر ده‌چن.

کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری ئیتمه‌ی، له گه‌شه‌کردن و گۆراندایه، هه‌روه‌ها به‌و پێیه‌یش گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی کورده‌واریبه‌که‌مان له گه‌شه‌کردن و گۆراندان له‌به‌ر ئه‌وه له‌سه‌ر باوک و دایکه به‌ریزه‌کامان پێیسته هه‌ر له ئیستاهه‌ خو‌یان ئاماده بکه‌ن بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و گیروگرفته‌تانه‌ی دینه‌پیش ده‌می له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی، تا بتوانن منداله‌ خو‌شه‌ویسته‌کانیان له‌سه‌ر بنجینه‌یه‌کی (زانست) و (هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن) و (زرنگ‌کاری) پێ بگه‌ین، تا کۆمه‌لایه‌تیبه‌کی پیشکه‌وتوو (کورده‌واری) له دوا‌رژیتکی نزیکدا بۆ ئیتمه پیک بیته‌ت چونکه مندال چاو له دایک و باوکی خو‌ی ده‌کات.

ئه‌گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ی ریک بوون و خو‌شه‌ویستی و ریزیان به‌رامبه‌ر یه‌کتی پیشانی دا، ئه‌و منداله‌یش له شێوه‌یه‌کی ریکو‌پیک و راست و دروستدا گه‌وره‌ده‌بی و په‌روه‌ده‌ده‌بی و پێ ده‌گات. ئه‌گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ی هه‌مووده‌م خه‌ریکی ده‌مه‌قالی و شه‌پوشۆر و ئاژاو‌ه‌یش بوون و رقه‌به‌ری، ئه‌وا ئه‌و منداله‌یش که گه‌وره‌بوو وه‌ک ئه‌وان ده‌رده‌چیت، واتا خراب و بی فه‌ری لیدیت، که زیان به‌کۆمه‌لایه‌تیبه‌که‌مان ده‌گه‌نیت.

ئیتتر ئه‌مه‌نده و، نووسراوه‌که: (گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی)، پیشکه‌شی (خوینده‌وارانی به‌ریزی کورد) ده‌کم، هیوادارم به‌خودا زۆر که‌لک و خو‌شی لی وهریگرن.

شاکر فتاح

«خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوینده‌واری کورد»

سلیمانی: ٨-٤-١٩٨٥

له پيش ژن هيناندا خو پاراستن چاكتره له خوچاره كړدن

ئيمه نه گهر بمانه وئ به باشى منداله كاتمان په روه رده بكهين، پتوبسته له سهرمان له گه لئاندا بژين نابج زوريش لئيان دور بكه وينه وه.

نهمه پيش كيشمان ده كاته سه رته وهى، كه ئيمه دايك و باوك، ده بئ نه وه نده مهنه و له سه رخوين، ماوه نه دهين به گيرو گرفته تايه تيبه كاني خو مان تيكمان بدن، نه وه كه نه وه كار له ره وشت و خووى منداله كاتمان بكات و ماوه پيش بؤ خو مان نه هيلتته وه كه په رشتي په روه رده كرنديان بكهين چونكه نه گهر وا نه كهين، خو مان تووشى گه لپك گهر و گيچهل ده كهين، كه هه موو شيبان له وه وه په يدا دهين، كه گيرو گرفته تايه تيبه كاني خو مان كار له شپوه په روه رده كرندي منداله كاتمان ده كهن بؤ وينه: نهمه دايك كيكه هه ست وا به خوئ ده كات كه رووه رگيراني ميره كهى ژيانى لئ تال كرووه كه ته ماشاده كه يت نه وه له كوره كهى خوئ ده خوازيت كه له نه دازه به در خوشى بويت و، خوئ لئ نزيك بخاته وه بؤ نهمه تولهى نه و خوشه ويستيبه بؤ بكاته وه كه ميره كهى لئى بئ به ش كرووه!...

نهمه پيش: باوك كيكه هه رچنه ده كات ده سلات په يدا ناكات به سه ر ژنه كهى خويدا هه موو دم هه ر خه ريكى نه وه يه كه كوره كهى خوئ به فه رمانى سه خت و گران سه ر كوئر بكات هه موو شى مبه سى نه وه يه كه له به ردم ژنه كهى خويدا، خوئ وابنوئنى كه پيا وئيكى به چنگ و به زه بروزه نگه له ناو مالى خويدا!...

نهمه پيش: باوك كيكى تره هه رچنه منداله كاني ده بينى له ناو مالدا به به رده ميده دين و ده چن دلى تنه گه ده بئ چ بگرين، چ پئ بكه نن، نه و پئ سه خت ده بئ هه موو شى له به ر نه وه يه كه وا هه ست ده كات نه وانه به ربه ره كاني لئ گهل ده كهن چونكه به هوى بوونى نه وانه وه ژنه كهى هه ر به وانه وه خه ريك ده بئ، گوئ ناداته ميره كهى نه و پيش بؤ يه كا نه و ژنه ي هيناهه كه نهم خه مخواردن و چاو دتير بكرده ي هه ر بؤ خوئ بئ، نه ك بؤ منداله كاني!...

له مانه وه تيده گهين كه پتوبست وايه خه مى لئكولئينه وهى نه وه بخوين كه چون ژن و ميره كه ريك ده كهن و، چون له ناكوكى دور ده كه ونه وه، و اتا ژن و ميره ديكى و ابن كه دلى هه ر دوو كيان يه ك بكه وئ و، هوش و بير كرنه وه شيبان له گهل يه كتر دا بسازئ، له يه كتر جيانه بنه وه. ده بئ نهم لئكولئينه وه يه پيش له پيش مندالبوندا بكرئ، و اتا له «پيش ژن هينان» دا... نه گينا نه گهر وا نه كهين تووشى ده مه قالى و چه قه چه قى وا دين، كه زور

جارى وا هه يه روو ده دن له ناو ژن و ميره كاند... كه نه و پيش هه ر گيزاو هه ر گيز بؤ نه و خيزانه ده ست نادات، كه بيه وئ له سه ر شپوه يه كى پاك و پوخته و راست و دروست منداله كاني خوئ په روه رده بكات...

نهم لئ دووانه پيش كيشمان ده كاته سه ر پيشان داني نهم چوار باه ته ي خواره وه:
(يه كه م): سه رده مى ده زگيراني.

(دووه م): نه وهى كه پتوبسته كور بيزانئ له پيش ژن هينانيدا.

(سپيه م): نه وهى كه پتوبسته كچ بيزانئ له پيش شوو كرنيدا.

(چواره م): ره وشتى باوكه كان له پيش ژن هيناندا بؤ كوره كانيان.

سه رده مى ده سگيراني

تير كرا نه وهى له سه رده مى ده زگيرانيدا روو ده دات نه وه يه كه كور و كچه كه زور به تنه گ نه وه وه نين كه باش يه كترى بناسن، هوى نه مه پيش نه وه يه كه هه ر كاميكيان بگريت له و سه رده مه دا نه وى تريانى وا ديتسه پيش چاو كه نه و وينه يه يه كه هه موو دم له وه پيش هينايه ته پيش چاوى خوئ و، بؤ به نا و اته وه بووه پئى بگات، كه خه وى پئوه بينيوه. هيج كاميكيان وينه كه يان له شپوه يه كى راست و دروست و، دور له بئرى پر و پوچه وه نايه ته پيش چاو نه وه پيش يه كه م ته نگوچه له مه يانه كه تئى ده كه ون و، تووشى كار ساتى كتوپر و له ناكاو دين، تووشى ره نجه رويى وا دين كه هه ر به بئريشياندا نه هاتوه.

جا نهم وينه يه كه ته نيا له ناو ميشكدا دروست كراوه، وا له هه ر دوولا ده كات كه هه ر گرؤزى و هه له يه ك، له و سه رده مه دا، له كروه و ره وشتى هاو رپكه ي خويدا بينيت، واى لئك ده داته وه كه باه تيكى سه ير و ناوازه يه له نيوان ره وشت و كرده واند. نه و واى تئ ناگات كه هه له يه كه و له سه روشتى هاو رپكه يدا بنجى داکوتا وه ياخود گرؤزيبه كه و له ده روونيدا جئگيربووه، له مه يشه وه نه وه په يدا ده بئ، كه هه رچى توندى و تووره ييبه ك و تالوش و خرؤشپك له هه ر دوو كيان، روو ده دات، وا لئك ده دريتسه وه كه له به ر نه وه روو ده دات كه هه ر دوو كيان له و سه رده مه دا له بار تيكى ناتاسايى دان، كه گرى دلله بؤ (پئ گه يشتن) نه و هه له و گرؤزيبه يان پئ ده كات. نه وانه به لا يانه وه وايه كه ماره كرن برايه وه، هه ر كار ساتي ك له سه رده مى ده زگيرانيدا روويدا وه له خو به وه نامئنى، ميشك و هوش ده گه رپنه وه سه رخويان، كاروباريش ده چنه وه سه ر دوخى جارن!...

دوور نییه ئه مه به راست دهریچې به لام ئه وه ژیری پی نالین که پایه کانی خیزان له سهر بنچینه به کی گوتربه یی دابه زینین چونکه راهینانی ژن و میرد به یه که وه که به شتیه به کی جوان و شیرین پیکه وه ژبان به سهر به بن، کاریکی ورده تا پیک دیت پیوسته له سهر هردو وکیان ماوه به کی پر ته نگوچه له مه رابویرن ئه مه ییش نارامیکی دووردریژی پی ده وی، خو به خت کردنیکی ژوریشی پی ده وی، که پیوسته له سهر هردو و لایان له مافی خو یان داب تاشن بو ئه مه ی بتوانن به ته و اهوتی بسازین له گه له یه کتردا، که کرده وه و ره و شتیشیان له گه له یه کتردا ریک بکه وی ئه مه ییش به چنده سالیک نه بی سهر ناگری!...

ژن و میردییش جوړ جوړه، رهنگا وره ننگه، جوئی جوئی به یه کتری. که واته ئه وه هه له یه که خه ریکی ئه وه بین ده ستوری دامه زراو و نه گوراو بو ژن و میردی دابنننن. یاخود به هوئی چند باریکی ژن هینانی دیاردی کراوه وه، چند ده ستوریک دابنننن و بیان نویننن به سهر هه موو باره کانی ژن هیناندا، رهننگه ئه وه ی بو میردییک به کارده هینننن، بو میردیکی تر به کارنه هینننن.

چونکه ته مه نی میرده کان یاخود ژنه کان، ئه شوینانه ی تیاندا گوره بوون، بیرو باوهره زرنگ کاریبه کان و ئایینیبه کانیان... ئه مانه هه موویان له وانه که کار بکه نه سهر ژباننن و میردی به لام ئه وه بو ئیمه ژور گرانه که ده ستوری وایان له سهر دابه زیننن که هه رگیز نه گورننن، که ده ست بدن بو هه موو که سیک به کاربه تیرنن چونکه جاری و اهه یه ریکه و تنی ژن و میرده که له وه وه یه که دل و هویشیان ریک ده که ون جاری و ایش هه یه ریکه و تنی ژن و میردییک له وه وه په یدا بووه که دلایان له یه ک ناکات و هویشیشیان پیچه وانه ی به کتریه!...

له گه له ئه مه یشدا نابج ئه وه مان له بی ریچیت که نابج هه ر به ته ننگ ئه وه وه بین په وشتی ژن یاخود میرده که لیک بدینه وه هه روه ها ده بی به ته ننگ ئه وه یشه وه بین که خویشیان له گه له یه کتردا ریک بکه وی، که دل ته رییشیان له گه ت یه کتردا ریک بکه وی که له و ناوچه یه وهریان گرتوه که تیبدا گوره بوون وه ک خیزان و کومه لایه تیه کانیان هه روه ها لیکو لینه وه له که سایه تیه ی ئه وانه یشدا بکه یین که بوون به هاو دهم و هاو رتیان...

به کورتی ده بی له م بابه تانه وه له هه ر دو وکیان بدوینن، ره وشت، خو، دلته ری، هاو دهم، تا ته واه تیان ده گه یین...

ئنجا ئه گه ر تو خوت دوور به یته وه له و وینه رهنگا وره ننگه ئه ندیشه ییانه ی له سهر ده می

ده زگیرانیدا زال دهن به سهر دل و هوشتدا، ئه وانه ی که به رچاوت ده گرن و ناهیلن له ناوهر وک و راستیه ی ئه و که سه تی بگه ییت که له دوار وژدا ده بی به هاو سه رت... کی چوزانن، له دوا ی ماره کردن، که له راستیه ی هاو سه ره که ی خوت تی گه یشتیت، دلته لینی سارد نابیه ته وه و بیژی شی لی ناکه یته وه!...

ژن هینان له تاو ته نیایی

واتای ئه و پرسته یه چییه؟! واتای ئه و پرسته یه ئه وه یه، که کوره که له تاو هه رزه کاری ژن ماره ده کات، تا له وه به ولاره ئیتر ته نیایی و، گیر وگرفتی ژین و رابواردن و، وه رس بوون نه چیژی!... یاخود له ده ست ته نگوچه له مه ی ژباننن ناو خیزانه که ی خوئی رزگاری بی!...

جا ئه م جوړه ژن و میردییه که م سهر ده گری. تیکرا له هه موو ده می کدا هه ر تیک ده چی!... چونکه زوری پی ناچی راستیه ی ژن هینانه که ی بو خوئی ده رده که وی که بریتیه له وه ی ئه ویک که ژنی بو ئه وه هینا بو له ده ست زورداری خیزانه که ی خوئی رزگاری بی، که سهر به ستی و سهر به خوئی لی بارکردبو، دیسانه وه که وتوته وه ده ست خیزانیکه تری وه ها که دووباره زوری لی ده کاته وه، سهر له نوئی له سهر به خوئی که ی خوئی که م بکاته وه!...

گه لیک ژن و میردی تربش هه ن که له ژماره نایه ن، هه ر له سهر ئه و بنچینه یه پیک دیت، که خوتنده وه ی هه ندیک له گوشاره کان، یاخود نامه کاری دريژ، یاخود کورت کار له دل و دهر وونی هه ر دو و لایان ده کات و دهن به ژن و میردی به کتری!... ئه م جوړه ژن هینانانه ییش دهنه هوئی ئه وه ی که خاوه نه کانیان تووشی ئافره تانی وایین، که له ناو میشکی خو یاندا دروستیان کردوون. که ماره کردنه که برایه وه، ورده ورده راستییان دهر ده که وی له دوا ییدا وایینه پیش چاوی خاوه نه کانیان که ته واه له راستیه وه دوورن! گه لیک جاری و ایش هه یه که کوره که ژن ده هیننن، یاخود کچه که شوو ده کات، ئه وه نده دلداری له ناو دلایان نیه که بیته په ریژنیکه به هیژ و ژباننن ژن و میردییه که یان بپاریژن. نه کوره که ژن بو ئه وه ده هیننن که بیته میردیکی راسته قینه بو ژنه که ی.

نه کچه که ییش بو ئه وه شوو ده کات که بیته ژنیکه راسته قینه بو میرده که ی خوئی... که کچه که شوو ده کات، له دلی خویدا ئه وه ده شاریته وه که هه رچه نده شووی کردووه، به لام مه به سی ئه وه بو میرده که ی له جیتی باوکی خوئی دابنی، نه ک له جیتگی میردی خوئی.

جا ئه گه ر میرده که ی خوئی خویش و یست، هه ر به و جوړه خوئی ده وی که له جیتی باوکی خوئی دایناوه، ئه و باوکه ی که له مندالییا به ناسینی ئه و کامه ران نه بووه!...

ههروهها که کورده که پش ژن دههپنی، له دلێ خۆیدا ئەوه دهشاریتتهوه که ههچهنده ئەو ژنه‌ی ماره‌کردوه، به‌لام مهبه‌سی ئەوه بووه که ژنه‌که‌ی له جیتی دایکی خۆی داناوه، ئەو دایکه‌ی که هه‌موو ده‌م پشتی ده‌گرت و ده‌پیاراست، که رێگای ژینی پێشان دده‌ا، که ئەوه‌نده‌پش خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر دهنواند به‌شی ئەوه‌ی ده‌کرد که هه‌موو ده‌م ده‌روونی له تارام و ئاسایشدا بچینه‌وه ئەمانه هه‌موو هه‌له‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ن!... چونکه‌ پیاو نابێ ژن بۆ ئەوه به‌پنی که وه‌ک مندالێکی دابنێ، پتی بلتی بکه‌ و پتی بلتی مه‌که‌. یاخود وه‌ک دایکیکی دابنێ نازی بکیشی و پشتی بگری!... هه‌روه‌ها ژنیش نابێ بۆ ئەوه شوو بکات که پیاوه‌که‌ بپارێژی و له‌سه‌ری بکاته‌وه، ده‌بێ بۆ ئەوه شوو بکات که هاو‌ده‌میکێ ده‌ست بکه‌وێ له‌ته‌نایی رزگاری بکات و ژبانیشی پر له‌خۆشی و شادمانی بکات!

هه‌رچی مرۆفایه‌تییه، به‌ ژن و پیاوییه‌وه، بۆ ئەوه ده‌گه‌رێ که له‌یه‌کتر نزیک بچینه‌وه، پیکه‌وه‌ ژبان به‌خۆشیییه‌وه رابوێژی... جا ئە‌گه‌ر پیاویک هه‌ر بۆ ئەوه‌ گه‌را که به‌ته‌نیا خۆشی له‌ ژبان ببینێ، له‌وه‌دا یه‌که‌م هه‌نگاو ده‌هاوێژی بۆ رهنجه‌روویی و تیکدانی ژبانی ژن و می‌ردی خۆی و ژنه‌که‌ی خۆی، له‌مه‌یشه‌وه ئەوه په‌یدا ده‌بێ که په‌یوه‌ندییه‌کانی ره‌گه‌زبازی (جنس) له‌ ناوه‌ندیاندا بینه په‌یوه‌ندییه‌کی درنده‌ییانه، که دلناخۆشی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی سامناکی لێوه په‌ی‌دا ده‌بێ، یاخود هه‌ردوو لایان ده‌بنه‌ په‌ند و واته‌ی رۆژگار و به‌ر تیزپیکردن و ریسواکردنی ئەم و ئەو ده‌که‌ون، که به‌هۆی ئەوه‌وه دلداریه‌که‌یان تووشی ده‌رد و ئازاریکی وا دێ، که چاک‌کردنه‌وه‌ی له‌ ده‌ست که‌س نه‌یه‌ت!...

جا ئە‌گه‌ر ژنت هێنا و نیازت ئە‌وه‌بێ که به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خۆش رابواردن هه‌ر به‌ر خۆت بکه‌وێ، بێگومان تۆ له‌ سه‌ره‌تای ناکۆکییه‌کی وادای که هه‌تا ژن و می‌ردیتان له‌ ئارادا بێ. ئەو ناکۆکییه‌ به‌ژبانتانه‌وه ده‌لکێ و لێی نابیتته‌وه!... چونکه‌ ژن و می‌ردی پاسته‌قینه‌ ئە‌وه‌تا که ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌ له‌ دلێ هه‌ردوو لایاندا هه‌بێ بۆ دلخۆش کردنی یه‌کتری. کامه‌رانیی راسته‌قینه‌پش ئە‌وه‌تا که تیشکه‌کانی له‌ کامه‌رانیی هه‌وسه‌ره‌که‌ته‌وه‌ گه‌را بچینه‌وه‌ ناو دلته‌وه، نه‌ک ئەو کامه‌رانیه‌ی که هه‌ر خۆت بچینه‌وت و به‌شی هه‌وسه‌ره‌که‌تی لێ نه‌ده‌یت!...

تافی لاویتی به‌سه‌رده‌چی و ئەو جوانیه‌پش که تیی‌دايه‌ له‌ناو ده‌چی... ئەو به‌ره‌مه‌ که‌سه‌ته‌ییانه‌پش که له‌ ژبانی ژن و می‌ردیه‌وه پیک دین، هه‌روه‌ها تا سه‌ر نامینه‌وه. به‌لام کرده‌وه و ره‌وشته‌ نه‌ژاده‌کانی مرۆف، که له‌ دل و ده‌روونیدا بنج به‌ست بوون،

هه‌روه‌ها ئەو چستوچالاکێ و هیز و هه‌ره‌ت و زیندوویتی و به‌خشنده‌ییه‌پش که مرۆفیان پێ ده‌رازیته‌وه هه‌چیان لێ نایه‌ت، تا سه‌ر ده‌مینه‌وه... چونکه‌ ئە‌وانه بریتین له‌ گه‌وه‌ره‌کانی مرۆفه‌که‌، پاک و پوخته‌ن، ده‌ووریش له‌ پێچوپه‌نا و چاوورا و فرۆفیل‌بازیه‌وه!...

ژن و می‌رد چۆن رێک ده‌که‌ون

ژن و می‌رد به‌جۆرێک ده‌توانن رێک بکه‌ون، که هه‌ردوو لایان پیاو به‌ده‌ن ئەم کاروباران پیک به‌پن:

۱- ده‌بێ هه‌ردوو لایان خه‌ریکی ئە‌وه‌بن که ژبانی ژن و می‌ردییان سه‌ر بگری. که ژبانیا ن بخره‌نه سه‌ر رێگای سه‌وه‌که‌وتن. جا بۆ ئە‌مه‌ی ئە‌وه سه‌ر بگری، پتیه‌سته هه‌ردوو لایان له‌به‌رده‌م گه‌روگرفته‌کانی ژن و می‌ردیدا خۆیان رابگرن، و اتا له‌سه‌رنه‌گرتنی ژن و می‌ردیه‌که‌یاندا گوریز به‌رنه‌ده‌ن و، ده‌ست به‌رداری ژبانی ژن و می‌ردیه‌که‌یان نه‌بن.

نابێ وره به‌رده‌ن، نابێ وه‌رس ببن، بام ره‌نجه‌روویی بچینه‌پیان، یا نه‌ندێ جاریش ته‌نگه‌تاو ببن!.

۲- ده‌بێ هه‌ردووکیان له‌ بیه‌ر و هۆشی یه‌کتر تێ بگه‌ن و بیه‌خه‌نه پێش چاوی خۆیان... جا ئە‌گه‌ر هه‌ردووکیان خه‌ریکی ئە‌وه بوون که که‌موکوپیی یه‌کتری ته‌واو بکه‌ن، زۆری پێ ناچێ ئە‌وه که‌موکوپیه‌ له‌ یه‌کتردا ده‌دۆزنه‌وه... ئە‌وه‌نده هه‌یه نابێ بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان ئە‌مه‌نده تیکه‌لۆپیکه‌ل بکه‌ن، که که‌سیان بیروباوه‌ر و پێش بینه‌یه سه‌ره‌خۆیه‌کان و وینه‌ بێ هاوتاکانی خۆیان نه‌ناسنه‌وه، یاخود له‌ بیران بچنه‌وه!...

۳- ده‌بێ هه‌ردووکیان له‌ کاروباری ژبانتا یارمه‌تیی یه‌کتر به‌ده‌ن: یه‌کتری کامه‌ران بکه‌ن، یه‌کتر به‌کامی سه‌ره‌ستی بگه‌پن، یه‌کتری وا لێ بکه‌ن که هه‌ر که‌سه‌یان له‌ نرخ و بایه‌خی خۆی تێ بگات!...

بێجگه‌ له‌مه‌ ژن و می‌رد ئوبالیا به‌ئه‌ستۆی خۆیان به‌رامبه‌ر منداله‌کانیان، که له‌پێش ماره‌کردندا ته‌واو له‌ ته‌ندروستی و له‌ش خۆشیی خۆیان دلنیا بن، ئنجا ببن به‌ ژن و می‌ردی یه‌کتری چونکه‌ له‌پاش ماره‌کردن به‌گران ده‌ستیان ده‌په‌رژێ و پتیا ده‌کری خه‌می ته‌ندروستی خۆیان بخۆن کاتێ که ده‌ستیشان په‌رژا خه‌ریکی ته‌ندروستی خۆیان ببن، تازه کار له‌ کار ترازاه و که‌لکیکی ئە‌وه تۆی نابێ!...

ژن و می‌ردیش گه‌لێک لێپرسینه‌وه‌ی پر ئه‌رک و ئازاری به‌سه‌ره‌وه‌یه. هه‌ر کاتێ ئە‌وه

فرمانانەش جییه جی کران، ئەوئەندە ماوه نامییتەتەوه بۆ ژن و میردەکه تەواو بحەسینەوه و بصرەون. سەرەوت و حەسانەوه و بەهەم پایەیه بۆ تەندروستییهکی تەواو و دل تەرییهکی شوخ و شەنگانە، جا لەبەر ئەوه پیتویستە لەسەریان که خۆیان ئەوئەندە ماندوونەکن بەو کاروبارانەوه که زۆر پیتویست بۆ پاراستنی تەندروستییان.

دەزگیرانەکانیش لەو دەمەدا ناچارن هەر بێر لەوه دەکەنەوه که لەپاش تەواوبوونی ژن و میردییهکیان چەند مندالیان دەبێ. لەو دەمەدا ئەوان وا هەست دەکەن که لەبەردەم دروستکراویکی (نەناسراو) دان، خەریکه ریگا بۆ خۆی بکاتەوه لە ژیاندا جا ئەم (مندالە نەناسراوه) یه که هیشتا ناوونیشانەوی دەرئەکەوتوو و نەهاتۆتە جیهانەوه، که پال بەکۆر و کچهکەوه دەنێ لە یه کتر نزیک ببنەوه، که تیکەل بەیه کتری ببن، ئەنجا هینانەپیش چاوی لە دایک بوونی ئەم مندالە تەزوویه که لە تەزووه بەهیزەکانی ژیان که هەردوو دەزگیرانەکه هەستی پێ دەکەن و پالیان پیتوودەنی بۆ پیتشەوه؛ هەر وهه رووشن کردنەوه و لیکدانەوه یهکی بەهیزیشە بۆ ئەوهی که تیبگەن لە ژیاندا جوانی هەیه، که لەناو دلداریه که یشاندا هیزیکێ (دروستکار) (۱) ی راستەقینه خۆی شاردۆتەوه!

ئەگەر ژنیک لە ژبانی خۆیدا فرمانی دلداریی بەجی نەهینای، هەموو دەم دلشەنگی سەری تێ دەکات و، لە گیانی خۆی وەرپسی دەکات، ئەو نامەوی خوداییهش وا بەلای ژنەکهوه بەتەواوتی بەجی ناگەتێرێ، تا خۆی لەلای مندالەکه یهوه نەبینێ که بەجوانترین دیاری دادەنێ پیتشەکی میردەکهی و، پیتشەکی هەموو مرۆفایه تیبی بکات!

ئەگەر مندالەکهیش لە ئەنجامی ئاوات و خواست و ئارەزووی دایک و باوکەهی خۆیهوه هاتیبێتە جیهانەوه گەشە دەکات و، وەکو گولیش شەنگوشۆخانە دەگەشیتەوه!... سەرئەنجام دراوه که گەورەبوون و گەشەکردنی مندالیکی وا گەلیک زۆرتەرە لە گەورەبوون و گەشەکردنی ئەو مندالەهی که بێ ئارەزووی دایک و باوکەهی خۆی، لە ئەنجامی کارەساتیکیی ناچاریهوه دوروست بووه و هاتوو تە جیهانەوه!...

هاتنی مندالەکه بۆ ناو مائی باوک و دایکه کهی خۆی، هیچ زبانیکی بەوان نابه خشی تازاری هەستی ژن و میردییه که یشیان نادات، بەپیتچەوانەوه، منالەکه دەبیتە هۆی بەهیزبوونی خۆشه و بیستییهکیان.

دەبیتە سەرچاوه یهکی وایش که هەموو دەم ژبانیان پر بکات لە خۆشه و بیستی و هۆگری و دلشۆزی!...

(۱) هیزیکێ دروستکار: (قوة خلاقه).

ئەوهی که پیتویستە کۆر بیزانی لەپیش ژن هیانانیدا

ژن و پیاو، لە کەرەستە و لەنگەر راگرتندا لە یه کتر زۆر دوورن. هەرچی ژنە لە هەموو مانگیکدا چەند رۆژتیک خۆین لە مندالانی دیتەدەرەوه. لەم سەرەمەدا بەتایبهتی لەپیش پەیدا بوونی خۆینەکه دا، تووشی گەلیک تیکچوون دیت، چ لە دەمارە میتشکییهکانیدا، چ لە دەروونیدا، که لەو کاتانەدا زۆرتەر هەست دەکات بەدامایی خۆی لەسەر خۆشه و بیستی پیاوه کهی هۆی ئەو تیکچوونی دەمارە میتشکییانە و دەروونەیش که تووشی ژنەکه دیت لەو کاتی خۆین چوونەدا، ئەوهیه که خۆین چوونەکه، خۆی، دەبیتە بەلگە بۆ ئەوهی که (گەرا) ی سک و زای پیاوه که نەگەیشتوو بە (گەرا) ی سک و زای ژنەکه؛ ئەگینا ئەگەر بگەیشتایه بەیهک (مندال) لە مندالانی ژنەکه دا پەیدا دەبوو.

ئەوساکەیش ئیتر خۆینی ژنەکه لە مندالانی نەدەهات!... جا لەبەر ئەمەهی لەم رووهوه، پیاو لە ژن ئارام و سەرەوتی زۆرتەر کەواته پیاوه که نابێ لە باریکی وادا بەتایبهتی لە کاتی خۆین چوونی ژنەکهیدا، گوێ بداتە ئەو کردەوه و رەوشتە ناخۆشانەهی که لە ژنەکه یهوه روودەدەن.

چونکه ئەوه بۆ ژنەکهی زۆر گرانه، که خۆی لەو جۆره توندوتیژیانەهی بپاریزێ!... لەگەڵ ئەمەیشدا، نابێ بەو هەلەیه دا بچێ، که شێوهی لووت بەرزێ و سووک کردن بەرامبەری ژنەکهی خۆی بنوینێ، لە تۆلەهی ئەو هەلە بچووکانه دا که ژنەهی دهیکات لە کاتی دلشەنگیی یاخود ماندوتییدا. چونکه هۆی ئەو کردەوه دلشکینانەهی که لە ژنەکه یهوه روو دەدەن، رەنگه هەر لە رووی ئەوهوه نەبێ که ئەو نەخۆشیی خۆین لێ چوونەهی هەیه، هەر وهه له رووی ئەوه یهوه بێ که لە کانگای دلیدا هەستیکی بپزاریی شاردیتهوه دەر باره ی میردەکهی خۆی که دلێ بەو میردەهی خوش نییه!...

لەگەڵ ژنەکه تەدا روو گرز مەبه

بەلام لە هەموو شتیکی گرنگتر که پیاو بیزانی ئەوهیه، که هەست بزوتنی ئافرەت لە کاتی بەرەللابوون و هەلقولانیدا، لە هی پیاو بەهیزتر و زۆرتەر لەبەر ئەوه تەنیا وشه یهکی بچووک که لە دلێکی پر خۆشه و بیستی و پشتگرتنەوه بیتەدەرەوه لە توانایدا هەیه که ئاژاوهی رۆژتیک دا بکێتیتەوه که لە سەرەتایدا پر لە گیشەلووکه بووبێ ئەمەیش ئەوه ناگەبیتێ که پیاوه که هەر بەسەر لێوهوه قسە یهکی ناسکی سەرپێ یی بکات چونکه دوورنییه ئەو وشه یه بەشی ئەوه نەکات که خەم و تەمی دلێ خیزانەکه پرۆینیتەوه!.

هەندى پىياو ھەن كە لە پاش ماو ھەيەكى گرزى و مۆنى، ھەز بەو دەكەن كە لە گەل ژنەكانياندا رىك بەكون چونكە خۆشيبەك لەو ھەردەگرن، بەتايبەتى لەبەر ئەو ھەي ناست يۈنەو ھەكەيان بەو ھەي دوايى دىت: ماچوموچى يەكتر دەكەن و ناخۆشيبى پيشوويشيان لەبىر خۆيان دەبەنەو!... بەلام پيشوويستە پىياو ھەكە ئەو بزانى كە ئەم جۆرە روو گرزكردانە لە راستيدا درزىكن و دەكەونە بناغەي ژيانى ژن و مېترديبەو!... چونكە بەرەبەركانى كردنى يەكترى و، شەرووشۆركردن، ھەموودەم كارتىكى ناخۆش دەكەنە سەر ژيان، نەخوازەلا ئەگەر بەرپىكوپىكىش رووبدەن و دووبارەببنەو ھەموورنيبە پىياو ھەكە ئەو بەشتىكى ناوازە بزانى، كە ھەندى جار لەبەرچاوى ھاوپىكەنى توانج و پلار لە كەردەو ھەكەنى ژنەكەي خۆي بگرى دوورنيبە لەو توانج و پلارانەيشدا ھىچ مەبەستىكى خراپى نەبى بەرامبەر ژنەكەي.

رەنگە ھەر مەبەستى ئەو ھەي بى كە ژنەكەي خۆي بدوئىنى و گالتهى لەگەل بكات، گەمە و گەپى لەگەل بكات!.. بۆبەكا پىي خۆشە كە ببىزوينى!...

لە راستيدا ھەندى جارى وا ھەيە ژن كەردەو ھەي واى لىو ھەردەدات كە پىياو دەھىتتە پىكەن، ياخود پەستى دەكەت بەلام پىياو ھەكەيش ناي ئەو ھەي لەبىر بچىت كە ژنەكەي ھەرچىبەكە لەدەست ھاتو ھەردوويىتى. دلسۆزانە تىكۆشاو ھەي خۆشيبى ماندووكردو ھە پىناو بەجى ھىنانى ئەو كارو فرمانانەدا ھەرچەند لە كارو فرمانەكانيشيدا ھەلەي كردى، بەلام ھەموو كات و رەنجىكى خۆي تىدا بەخت كەردو ھە. كەواتە ناي ئەم ئەم فرمانە بداتەبەر كلكان، ھەر ھەي نايبى ئەم و ئەو بە ژنەكەي خۆي بەھىتتە پىكەن!...

كاروبارى رۆژانەي ئافرەت لە مالىەكەي خۆيدا، ھەموو رۆژ تىكرا لەسەر يەك شىو ھەروا مېتردەكەيش ھەرچەندە ھەست بەو دەكەت كە كارو فرمانەكانى ژنەكەي چەند بەكەلكى خۆي و مندالەكانى دىن، بەلام زۆر جارى وا ھەيە كە رەنج و كوئىرەو ھەي و ئەركى سەرشانى ژنەكەي خۆي نايبەتە پىش چا و كە لە پىناو جىبەجى كردنى فرمانەكانى مالىدا تووشى دىن، كە ئەو رەنج و كوئىرەو ھەيەيش لە ھەموو رۆژتىدا دووبارە دەبەنەو، كە ژنەكەي ھەموو رۆژ بەرپىكوپىكى فرمان دەكەت، نەو ھەك كارو فرمان كەلەكە بن بەسەرەو ھەي و، ئەو ھەي كاربەتە سەرەو و چاكە و دلخۆشيبى خىزانەكە ژنەكەيش لە سەرپىكى ترەو چاوەروانى مېتردەكەيەتى بگەرتتەو مالىەو ئەم ئەم گەرانەو ھەي بەتەنيا سەرەوتىك دادەنى بۆ خۆي كە ئەرك و ماندوويىتى رۆژانەي لەبىر بەتەو ھەي، ژنەكە چاوەروانى ئەو دەكەت و بەپەرۆشەو ھەي بۆي كە مېتردەكەي لە كار و كەردەو ھەكەنى دلخۆش بى و، رووخۆشى پىشان بەتەو ھەي بەر ئەو ھەرچى بۆ دلخۆش كردنى ئەو دەست بەتەو،

ژنەكە ئەو ھەي بۆ نامادە دەكەت كەواتە ئەمە دلرەقىبى پى دەلەن كە پىياو ئەو كار و فرمانانە، بەكار و فرمانىكى ئاسايى دابنى و ھىچ بايەختىكى پى نەدا! جا ئەگەر ھەت و ژنىش نرخی نەدا بەو ئەرك و ماندوويەتییانە كە پىياو تووشیان دى، لە پىناوى كاروبارىبىنەكەيدا، رەنگە ھەي ئەو ھەي، ئەو ھەي كە مېتردەكەي ماو ھەي نادات لە فرمانەكانيدا ھاوبەشيبى بكات بەلام ئەگەر ئەو ژنەكەي خۆي ئاگادار بكات لە شىو ھەي بەرپىكوپىكى كارو فرمانەكەي خۆي، بىگومان ژنەكەي زۆرتر رىز لە رەنج و تىكۆشيبەكانى دەگرى، زۆرترىش نرخیان پى دەدات ھەر ھەي باشترىش ھەست بەپيشوويستى مېتردەكەي خۆي دەكەت بەسەرەو و ئارام لە كاتى گەرانەو ھەي بۆ مال.

ئەو ژنانەي لى دەرىجى كە جەلەو ھەي خۆيان داو ھەتە دەست ئالۆش و خۆشى خۆيان، ياخود بوونەتە ژىر دەستى ئارەزووى خۆيان بۆ پارەپەيداكردن، ھەر ژنىك تو بىگرىت، دلسۆزە و چاكەي لەبەرچاوە و ھەردەكەت چاكە بداتەو!... ئەمەيش سەرەوتىكە لە ھەموو ژنىكدا ھەيە.

بەلام ناپاكىبى ژن لە گەلەك جاردا لەو ھەي پەيدا دەبى، كە لە خۆشەويستى مېتردەكەي خۆي دلەنەبى كە دەستى لى شتىبى، كە بۆ ئەو ھەي بگەرى پىياو ھەي تر بدۆزىتەو ھەدى خۆي بى، كە تا ھەي بەدلسۆزى و پاكىبەو لەگەلدا بىتتەو ھەي، ھەموويشمان ئەو دەزانى و پى لى دەنەبى كە بۆ ھىچ پىياو ھەي ئاسان نىبە ئەم بىروباو ھەي ژنەي خۆي پەسەند بكات!... بەلام لەلای پىياو ھەي چاكەدانەو ھەي دلسۆزى واتايەكى تریان ھەي، كە بەكورتى ئەو دەگرىتەو پىياو ھەي ھەر لەرووى لنگبازىبەو ھەي (لەگەل ژنىكى تردا)، ناپاكى لەگەت ژنەكەي خۆيدا نەكەت!... بەلام ئەو ھەي لى دەرىجى، سەرەست بى لە دەرو ھەي مالىەكەي خۆيدا، ھەر جۆرە بەزم و رەزم و خۆش رابووردنىكى ويست بىكات، كاتى كە گەرايشەو مالى لە رووى نىيازىكى خۆبەو ھەي، لە ئەندازە بەدەر خۆشەويستى خۆي بنوئى بۆ ژنەكەي خۆي، لەبارەي لەش بازىبەو ھەي كە چى ئەو ھەي بەو نابات كە ژنەكەي لەو بەجگار دلەنگ دەبى كە بىنى مېتردەكەي ھەر لە رووى لەش بازىبەو ھەي دلسۆزى لەگەلدا دەنوئى كە چى لە رووى گيانبازىبەو ھەي دلسۆزى نىبە لەگەلدا و، گيانبازىبەكەي خۆي بەسەر ئافرەتانى تردا دابەش دەكەت!...

گیروگرستی سازبوونی رهگهزبازی له دوای ژن هیئان

له راستیدا ئەو کورپەى که له پیتش ژن هیئاندا، بەژنیانی لنگبازیبییهوه رها تبتی له گەڵ کچانی داوین پیسدا، بەگران ئەوێ بۆ پیتکەدێ که خۆی بخاتە دل و هۆشی کچیکى داوین پاکهوه، زۆرجارى وایش ههیه که کورپه که، کچیکى (مەند) و کچیکى (دەست لێ نە دراو) بهیهک شت تی دهگات کهچی ئەمه ههموو دەمیتک بە راست دەرناچیت، دوورنییه کهچه که (مەند) بێ، بەلام (دەست لێ نە دراو) نەبێ!... ههروهها رهنگه کهچه که (دەست لێ نە دراو) بێ، بەلام جری بێ، مەند و لهسهرخۆ نەبێ!... کهواته سووکى و لێ نە کۆلینەوهى ئەم بابە تانە له پیتش ژن هیئاندا، دەبنه هۆى ئەوهى که له پاش ژن هیئان کورپه که بهگران رابیت له گەڵ ژنه کهى خۆیدا، له پرووی کارى رهگهزبازییهوه ئەویش له بهر ئەوهیه که کورپه که له پیتش ژن هیئاندا، خۆشى له ئالۆش و خروۆشى رهگهزبازی پر گیروگرفت دیوه و پیتیهوه رها تووه کاتیکیش که ژنی هیئا و کچیکى داوین پاک و مەند و لهسهرخۆ بوو به ژنی، دلێ بهخۆی دەسووتی که ژنه کهى له بابە توه ههچ شارەزاییه کی وای نییه له بهر ئەوه ناچار دهبێ که بهراوردیک بکات له ناوه ند ژنه کهیدا و ئەو ژنه داوین پیسانه دا که له وه پیتش دەستی له گەڵ تیکه ل کردبوون جا له وێوه بهزه بی به خۆیدا دیته وه که به شپراو بووه له و لنگ بازیه پر بهزم و ره زمانه و پر به دلێش ئاره زووی ئەو جوژه په یوه ندییه پر ئالۆش و خروۆشانه دهکاته وه که له وه پیتش خۆشیی لێ دیون!...

لەم بابە تەیشەوه جیوازی له ناوه ند پیاو و ژندا ئەوهیه، که پیاوان بایه خیتکی زۆر ده دن بهم جوژه کاروبارانه بهراوردیش زۆر ده کهن له ناوه ند هه موو جوژه ژنه کاند، له پرووی لنگبازییه وه... کهچی ژن ئەم جوژه په یوه نییانه هه ر به شپوهیه کی هه ست دهرپری نی مرۆقشایه تیبی راسته قینه داده نێ... به لای ئەوه وه بابە تی لنگبازییه که له دوای گیانبازییه که وه دێ!... لیتره دا که ینه وه یه نه یه کی گرنگی تر هه یه .

ئەویش ئەوه تا که پیاوه که راست و ره وان رابردووی خۆی بۆ ده زگیرانه که ی خۆی بگیتیته وه و لیتیشی ئاشکرا بکات. بام پیاوه که له وهیش دلنیا بێ که ئەو به سه رهات گیتیرانه وهیه کار له دل سوۆزی نیستای و چاکه دانه وه ی ناکات ههروه ها کار له دلێ ده زگیرانه که ییشی ناکات، که له بهر چا ویدا سووک بنویتی!... چونکه ئەگه ر ده زگیرانه که ی له سه رده می ده زگیرانیدا شارەزای ژنیانی رابردووی ئەو بیت، هه رچه نده دلته نگى داگیری دهکات، وهک له هه موو باریکى وادا دهقه ومی، به لام له وانە یشه که ئەو رابردووی ئەوی

به هه موو بابە تیکیه وه له بیر بچیته وه. کهچه که ئەمه ی پێ خۆشتره که له کاتی ده زگیرانیدا له و رابردووی ئەو ناگاداریبێ، نه وهک له پاش شوو کردنی؛ چونکه ئەوه راستییه که که خۆشى بێ و ترشى بێ ده درێ به گویتیدا:

به هه موو رهنگ کورپه که ییش و کهچه که ییش ده که ونه بهر گیتره ل سوکه به کی دل و روژان و هه ست بزوتن، که پیتیا نه وه ده تلپته وه.

هه ر له و باره یشدا ده میتنه وه تا دلنیا له سه ر شتیک ئارام ده گرێ و بریاریکى خۆبان ده دن. هه چ کامیکیشیان به کارى ژن و میردى نایه ن؛ تا به هه موو کولى دلنیا نه وه ئاره زوو نه کهن و له سه ر ئەوه هه چ نه گرن که هه ر ده بێ بگه ن به یه کتر و له گە ل یه کتر ییشدا ریک بکه ون و هه ل بکه ن و خۆشى له ژنیان ببن!...

لاوانی ئیمهرو چاکترن له لاوانی دوینی

له و واتایانه ی که له رۆژانی کۆندا گه وره ترین کاریان کرد له لاوان دووان بوون: (یه که میان): ئەوه بوو که (پیتوسته لاوتی رینگایه ک بۆ خۆی بدۆزیته وه، که دلێ خۆی بێ دابهرکیتیته وه!) (دووه میشیان): ئەوه بوو که (پیتوسته لاو له ده ست ئەرک و ئازاری برسیتی خۆی رزگار بکات!).

ئەم واتانه ئەوه نده کاریان ده کرده هه رزه کاران، ده موده ست به کاریان ده هیئان!... به لام لاوه کانی ئیتستا زۆر جاری وا هه یه که نه وه ده کهن که زبندویتی خۆبان بپاریژن که هیتز و هه ره تی ره گه زبازی خۆبان به ته وا وه تی به یلته وه کاری نه کهن. هه موو مه به سینکیشیان له و خۆ پاراستنه ئەوهیه که خۆبان ئاماده بکه ن بۆ دلداریه کی گه وره که له پیتشیا نه وهیه!... نابێ ئیمه ییش ئەم هه ست پێ کردنه - یاخود ئەم ئاره زوو بۆ پاراستنی زبندویتی و هیتز و هه ره تی ره گه زبازی و کارنه کردنیان - له گە ل ئەو شه رمنییه دا تیکه ل بکه ین، که هه ندی لاوان هه ستی پێ ده کهن له ئاستی ئافره تاندا چونکه ئەم دووشته له به کتر جوێ نین ههروه ها ناشێ ئەو هه سته تیکه ل بکه ین له گە ل ئەو ترسه دا که هه ندی لاوان به ربه ست دهکات له دل دامرکانه وه ی خۆبان له کۆری ره گه زبازیدا، له بهر نه خۆش که وتن... چونکه ئاره زووی پاراستنی زبندویتی^(۱) و هیتز و هه ره تی لاوتی، له پیتناوی

(۱) واته: (عزیزة المحافظة علی البقاء).

دلدارییه کی گه ورده دا، ده بیته هۆی گه شه کردنی هیزو توانایی لاوه کان که چی بهر به سترکردنی ئاره زووی په گه زبازی له دامرکاندنه وه، له ترسی نه خووشی، ده بیته هۆی له نگه تیکچوونی لاوه کان!...

له شهوی په رده هۆتان بپارین

په نگه میرده لاوه که وا بزانی که مافی هه یه له ژنه که ی خوی هه موو شتیکی دست بکه وی، ئه و له وده زور به هه له دا ده چی ئه و وا ده زانی که مافی هه یه هه موو خووشیه که له له شی ژنه که ی خوی وهریگری، به مهرچی ده موده ستیش بی ئه و ئه و نازانی که که سانی تر سالان به تاقیکردنه وه ی ئه و وه خه ریک بوون، ئنجا ئه و خووشیا نه یان ده ست که وتوو، ئه و وای ده وی که هه ر کاتی خوی و ژنه که ی به ته نیا مانه وه، خووشی ژن و میردی به ته و اوه تی ببینی، ئه و خووشیه ی له هه یچ روویه که وه که موکوری تیدا دیاری نه دات که چی هه ست و تاسه و ته زوووه کانی ژنه هه رزه کاره که ی به شینه یی نه بی نابزوونه وه، خو یان ده رناخن که واته پیاوه که نابج له م شینه ییبه سه رسورمانی خوی پیشان بدات نه وه که ژنه که ی خوی نه دات به ده سه ته وه و، ده ست بنی به روویه وه و دللی بشکیتی!... هۆی ئه م شینه ییبه ییش له زبندوو بوونه وه و راپه رینی هه ست و تاسه و ته زوووه کانی ژنه که دا ئه وه یه، که له تافی کچینیدا وایان تیگه یان دبوو، هه ر کرده وه و کاریک په یوه ندیی به ره گه زبازییه وه بی، شه رمه ساری به سه ر کچدا ده یینی، جا له بهر ئه وه کچه که له سه ره تای ژنی ژن و میردیدا، هه ر له بهر ئه وه به لای ئه م په یوه ندییانه وه ده چی که میرده که ی خوی دلخووش بکات به لām له وه پاش ورده ورده، هه ست و تاسه کانی ده بزووونه وه و ورپاده بنه وه، تا وای لی دی له و په یوه ندییبه ره گه زبازیانه دا به رامبه ر میرده که ی خوی ده وه ستیه ته وه و، به ته و اوه تییش له گه ل میرده که ی خویدا تیکه ل ده بی: دللی به دللی و، گیانی به گیانییه وه و ده نووسینی و پیکه وه وه که یه ک خووشی له ژنی ژن و میردییان ده یین!...

هه ندی جار وا باشه که له شه وی په رده دا (لنگ بازی) نه کری! ئه مه ییش هه ر له بهر ئه وه نییه که رۆژی ژن گواستنه وه پر له ئه رک و کاریکی زور و زه به نده که هه موو لایه ک ماندوو ده کن، له بهر ئه وه ییشه که ته و او کردنی (لنگ بازی) یه که، له شه وی په رده دا، دوور نییه به هۆی ئه وه وه په یدا بووی که میرده که مه ی له که لله ی دای و مهستی کردبی و هۆشی لی سه ندبی یا خود ئه مه نده گه شکه دار بووی به ژنه که یه وه که له ئه ندازه به ده ر دلخووشی و شادمانیی خوی ده رپیی... جا له هه ر دوو باردا دوور نییه ئه و لنگ بازییه

ژنه که ی وا لی بکات که بیژ له و که ی نه وه به یه یه بکاته وه، که لی بیژار بی و خووشی لی دوور بخاته وه.

هه روه ها ئه و کاره، کار له ته ندروستی و زیره کی ئه و منداله ییش بکات که له ئه نجامی ئه و لنگ بازییه توندوتیژه، به زوره وه په یدا ده بی!.

ئه مه ییش وه که ده رده که وی هۆیه کی یه جگار گرنگه!... هه ست و تاسه ی ئافره ت، له هه ست و تاسه ی پیاو زورتر ده کریته وه، زورتریش به ره لالا ده بی هه روه ها زورتریش ده مییتیه وه له ژنیانی ئاساییدا، هه رچی ئافره ته هه ست به وه ده کات که په یوه ندییبه کی راسته قینه ی له ش هه یه و نابریته وه، ده ی نووسینی به میرده که یه وه، ته نانه ت له دوور بییشدا.

به لām جاری وایش هه یه، دللی به وه ته نگ ده بی، که ده بی نی ئه و چه ند تاوه خووشه ی که له گه ل میرده که ی خویدا راپه ر بووی، هه مووده م، هه ر له یه ک شیوه دا ده پرینه وه، هه ر به یه ک چه شنه ئه نجامیکیش ده گهن، که هه رگیز ناگۆی!... ژنه که به هۆی ئه م بپه رکردنه وه یه وه، له دللی خویدا هه ست به وه ییش بکات، که له ژنیانی ژن و میردیدا شیوه ی تریش هه ن، پر ن له خووشی، له و شیوه یه ییش نا که ن که هه ر دوو باره ده بیته وه!... که واته ده بی میرده که به زمان و به کرده وه، به ش به باری خوی ئه وه ی تیگه یینی که له ژنیانی ژن و میردیدا، گه لیک شیوه ی تریش هه ن بو خووش رابواردن، (نه ک هه ر شیوه یه ک بی و هه رگیز نه گۆی!). له بهر ئه وه پتویسته له سه ر میرده که ناگاداریی خووشه ویستییه که ی خوی بکات و بپاریزی، په روه رده ی بکات و گه شه ییشی پی بکات... چونکه ئه گه ر خووشه ویستی به وه دابنننن که کاریکه بر او ته وه و، مافیکیشه تازه ده ست که وتوو، ناژی و له ناوده چی...

به لām خووشه ویستی به وه گه وره ده بی و به وه ییش گه شه ده کات که ببزوینری و بخریته گه ر، که به کاریه یینری، تا وه که مه لیک هه ناسه بدات و، بفریت به ئاسماندا به وه ییش بلننده بیته وه و، شه نگو شوخ ده بی، که ژن و میرده که له ژنیانی ته نیایی واز به یین و ده روازه کانی مالی خو یان بو که سانی تر بکه نه وه که هه ر خه ریکی ئه وه ییش بن، کامه رانییه که یان له شیوه ی جوگه له یه کی بچوو کدا نه مییتیه وه، بام بچیتته شیوه ی کانییه کی گه وره وه که چاکه و فه ر به خو یان و به که سانی تریش به خشی.

واتا کامه رانی به خه نه دللی خووشیان و دللی که سانی تریشه وه!...

ئەوھى كە پىيۈستە كچ بىزانى لەپىش شووكرىنىدا

خۆشەويستىيى پىياو ۋەك چۆلەكەيەكى سىرك وايە، پىيۈستى بەئازادى ھەيە، بەباۋەر بەخۆكرىن، بەھىز و توانايى بەرەللابون!...

ۋەك سەرنج دراۋە، ھەست و تاسەكانى پىياو لەگەل ھەست و تاسەكانى ئافرەتدا زۆر جىياۋازن، ئەگەر ژن و مېتردەكە ھەردووكىيان، بەكترى ۋەك خۆيان ھەن پەسند نەكەن، ئەگەر ھەر كەسەيان بىھوئى بىرۋاۋەرى خۆى بەسەر ئەۋى تردا بەسەپىنى، ئەنجامى ئەمە بەۋە دەگات كە ھەردووكىيان توۋشى رەنجەپۆيى و ھەناسەساردىيەكى ناھەموارىبەن چونكە بەگران ئەۋە دەزانرى كە كامىيان لە كامىيان زۆرتر ھەست بەخۆشەويستى دەكات!... ئەۋەندە ھەيە پىياو لەۋ ژنە دلخۆش دەيى، كە لە كارۋكردەۋى نەكۆلپتەۋە بەگرنىگ و بى بايەخىانەۋە!... ھەر پۆزىتىك خۆى ناچار بېتە پىش چاۋ كە ھەموو كرددەۋە و كارتىكى خۆى، ھەموو ھاتۇچۆبەكى خۆى بۆژنەكەى خۆى بگىرپتەۋە و پۆشن بىكاتەۋە، ئەۋە بەچەندوچوونىتىك دەزانى كە لەلايەن ژنەكەيەۋە لەگەلىدا دەكرى، بەجۆرە يەخەگرتن و لى پىسىنەۋەيەكى دېتە پىش چاۋ.

ئەۋىش زۆرى پىنچاچى كە زو دەست دەكات بەۋ چەندوچوون كىرنە لەگەل ژنەكەيدا، بىتجگە لەۋە مېتردەكە ئەۋ پەۋشەۋى ژنەكەى بەرەۋشەۋى خاۋەن گومانىكى دادەنى كە دللى كىرمى بوۋە لىيى لە پەۋشەۋى و خوۋى، لە كرددەۋە و كارى ئەۋەش بەۋ ئەنجامە دەگات: كە ژنەكەى ھەر پىسىكى لى بىكات، ۋەرامى نەداتەۋە. ياخود ۋەرامى بداتەۋە، بەلام راستىيى پى نەللى! لىرەدا ژن و مېتردەكە توۋشى سۆپىندخوارىن دىن، دەبېتە دەمەقالىيان و دەچن بەگژىبەكدا. ھۆى ئەمەش ئەۋەيە كە ھەريەكەيان پىرواى وايە خۆى لە كرددەۋەۋەكارىدا دروست و راستە، نەمافدارىشە! ئەمەش دەبېتە ھۆى ئەۋەي كە ژن و مېتردەكە، ھەردووكىيان، لەۋ باۋەرەدا نەمىن كە خۆشەويستىيەكى تەۋا ھەيە لەناۋياندا، كە نە كەموكۆپىي ھەيى، نە گىروگرتىشى لەبەردەمدا ھەيى!.

جا لەم پوۋەۋە بارى ئافرەت و بارى پىياو لە يەك جىياۋازن، ئەگەر ئافرەتەكە لەناۋ خىزانىكىدا گەۋرەبوۋىي كە ناكۆكى و شەر و ئاۋاۋە ھەموودەم لەناۋيدا بوۋىي، بىن گومان ئاۋات بۆژىيانى ژن و مېتردەيەكى ۋا دەخۋازى كە لە ژىيانى خىزانەكەى خۆى نەكات ۋا تا ژىيانى كۆكى و پىكىي دەۋى ژىيانىكى بېدەنگ و سەنگ و سازاۋ لەگەل يەكتردا.

جا ئەگەر ژنەكە مېتردەكەى خۆى خۆش بوئى ھەرگىز ژىيانى ژن و مېتردەيەكەى ناپىتە بار

بەسەريەۋە تەننات ئەگەر ئەرك و كاروفرمانىشى ئەمەندە بەسەرۋە كەلەكە بوۋىي، كە ھەموو كات و ھەموو خەباتىكى خۆى پىتو بەخت بىكات، ئەۋ ژىنەى پىن ناخۆش ناپەت.

ئەۋ كات و خەبات و بەختكرىدەش بۆ ئەۋ پىيۈستىن كە بىيانكات، تا جىگا بۆ خۆشەويستىيەكەى خۆى بىكاتەۋە و بىنچ بەستىشى بىكات پىيۈستە ژنەكە ژن و مېتردەيەكە بەھۆبەك دابنى كە ماۋەى دەدات ئازادىيى خۆى بەخت بىكات و رەنج و تىكۆشەنى خۆى تەرخان بىكات لە پىناۋ دلخۆشكرىنى كەسانى تردا، نەك ھەر دلخۆشكرىنى خۆى!... چونكە خۆپەرسىتى ناشى بىكات!...

ئەۋەندە ھەيە سەرسورمانى ژنەكە، لە پىيۈستىيە زۆرەكەى مېتردەكەى بەسەريەستى و ئازادى، زۆرى پىن ناچى لەناۋدەچى و نامىنپتەۋە.

چونكە ھەر تۆزى بىرىكاتەۋە لە پەۋشەۋى و خوۋى مېتردەكەى لەپىش ژن ھىنانىدا بۆى دەردەكەۋى كە يەكپىك لە خوۋە ناسراۋەكانى:

(خوپەرسىتى) بوۋە و (خوپەسەندى)! چونكە پەيۋەندىيەكانى خىزانى و بىرەۋەريەكانى ناۋمال، كە دەيۈست بىيانپارتىزى و بىيانھىلپتەۋە بەخۆبەۋە لەپىش ژن ھىنانىدا، بوۋىۋە ھۆى ژىيانىكى ئاسوۋدە بۆ خۆى لەناۋ مالى باوك و داكىدا، ۋا تا ئەۋ بەكەللى ئەۋ دەھات كە ئەۋ پەيۋەندىيانە بىپارتىزى و بىيانھىلپتەۋە! لەگەل ئەۋەشدا ئەۋ ژىيانە ئاسوۋدەيە بەخۆپاىي بۆ ئەۋ نەدەھاتە بەرھەم، دەبوۋ لە سەريەستى و ئازادىيەكەى خۆى نىرخەكەى بدات، ۋا تا دەبوۋ بىۋاىە بەژىردەستى باوك و داكىكى خۆى، جىيان پى بگوتايە جىبەجىي بىكردايە، كەۋاتە ئەۋ سەردەمەى لەناۋ ئەۋاندا رايىۋاردۋە، ۋەك ماۋەى مەشق كىرنىك ۋا بوۋە كە لەسەرى بوۋە تەۋاۋى بىكات، ئىنجا دەست بداتە ژىيانى سەريەخۆيى. كەۋاتە سەرسورمانى پىن ناۋى كە لەپاش ئەمەى بوۋ بەخاۋەن ژن و مال و مندال، پىگايەكى تر بگىرئ لە ژىياندا كە زۆر جىياۋازىي لەۋ رىيى ژىنەى كە لەناۋ مالى باوك و داكىدا گرتىۋى چونكە ئىستاكە لەژىر دەستى باوك و داكىدا نەماۋە، ھەتا بىن پىسى ئەۋان نەجوۋلپتەۋە ئىستاكە ئازاد بوۋە خۆى گەۋرەى خۆپەتى.

پەريۋەتە ئەۋ بەرەۋە كە بىرتىيە لە ئارەزۋى فەرماندارى و زال بوۋن بەسەر ئەم و ئەۋدا تا تۆلەى ئەۋ كاتەى خۆى بىكاتەۋە كە لەناۋ مالى باوكىدا بوۋ، لەژىر فەرماندارى باوك و داكىدا دەجوۋلايەۋە!...

ئەمە بەم رەنگەيە، ئەگەر لاۋەكە لە خىزانەكەى باوكى بەتەۋاۋەتى جوئى بوۋىتەۋە بەلام ئەگەر لەپاش ژن ھىنانەكەيشى ھەر پەيۋەندىي پىيانەۋە ماۋو، كەينەۋەيەنەكە زۆرتر

گیروگرفتی تیدا پیدایا دهبی چونکه کوره که، بهدریژیایی رۆژگار ههر خهریکی ئه وه ده بیته که بهراوردنیک بکات، له ناوه ند ئه و خۆشه و یستی و چاودیرییه ی که دایکی ده بنواند بهرامبه ری، له پیش ژن هینانه که یدا، له گه ل ئه و خۆشه و یستی و چاودیرییه ی که نیستا ژنه که ی خۆی بۆی ده نوینی دوورنییه که ئه م بهراوردکردنه، کوره که بخاته سه ر شله ژان و سه رلی شیوانیکی زۆر له ژبانی خیزانیدا!...

کاریکی گرنگیش هه یه، که ده بیته ژنه که بیخاته بهرچاوی خۆی و لیبشی وردیته وه ئه ویش ئه وه یه که پیاوه که ههر به وه ند تیر ناخوات که ژنه که ی پشتی پی به سستی و باوه ریشی پی بکات ئه و ده یه وئ ئه و باوه رپی کردنه، هه موو ده م له ئارادابن، ئه و ئه مه ی له ژنه که ی خۆی ده وئ که هه موو ده م باوه ری پی بکات، هه موو ده م لیبی دلنیایی.

ته نانه ت کوره که ئه گه ر خۆبشی له دللی خۆیدا بزانی ئه وه هه لئاگرئ که ژنه که ی به و جو ره باوه ری پی بکات، ئه و باوه رپی کردنه ی له ژنه که ی خۆی ههر ده وئ!... بی گومان ژنه که ئه وه ند هه لئ بۆ هه لده که وئ، که بتوانی له هه ندیکیدا باوه رپی کردن و پشت پی به سستی خۆی بنوینی بهرامبه ر میترده که ی که بتوانی دللی میترده که ی خۆی به هیز بکات که خۆبشی بکات به پشتیوانیکی وه ها که ئارام و ئاسایش به گیان و هۆشی میترده که ی خۆی به خشی!...

له ژبانی ژن و میتریدا خۆشی وهرگرتن له لهش بایه ختی هه یه

هه رچه ند ه خۆشه و یستی له چه ند که ره سته یه ک پیک دیت، له گه ل که ره سته ی خۆشی وهرگرتن له لهش، به لام نابج هه رگیز ئه م که ره سته یه له یاد ده ریکه ی که له ژبانی ژن و میتریدا بایه ختی هه یه، چونکه پیاو به جوړیکی تیکراییی، به چاویکی واوه سهیری په یوه ندیی ره گه زبازی ده کات، که جو ره شانازییه کی تیدا یه، له گه ل گه وره یی و سه ربلندیدا.

که چی ژنه که ئه وه ند ه بایه خ به و جو ره په یوه ندیی نادات له و چاوه یشه وه سه یریان ناکات که میترده که ی سه یریان ده کات ئه ویش له ترسی ئه وه ی، نه وه ک میترده که ی لیبی بیزار بی، کاتی که نه توانی له م رووه وه به کامی خۆی بگه یینی!... ئه وه ند ه هه یه، جاری و روو ده دات که میترده که سه یری خۆی ده کات: (پیاوه تیبی پی نه ماوه)، که چی هیشتا له سه ره تایی ژبانی ژن و میتریدا یه!... بیگومان ئه م که یه وه یه یه کاریکی گه وره له دللی ده کات، بام ژنه که یشی په له پهللی کاری ژن و میتریدی لی نه کات، بام ژنه که یشی ئه وه به کاریکی

ئاسایی دابنی که ده بیته ژن و میتر، هه ردووکیان تا ماوه یه کی باش، چاوه روان بن، تا هه ستیان پی ده گات و، ناره زوویان ده بزوی بۆ کردنی لنگبازی و رباوردنی خۆش!... جا له باریکی وادا، پیویسته ژنه که زۆر ره وشت شیرین بی له گه ل میترده که یدا، هه رگیز کاریکی وانه کات که دللی بره نجینی و تووشی شه رمه زاری بکات ئه مه یش به وه پیک دی که بیخاته میشکی میترده که یه وه، که په یوه ندیی ره گه زبازی، له ژبانی ژن و میتریدا به شتیکی هه ره گرنگ دانانری که خۆبشی له توانیدا هه یه چاوه روانی بکات، تا ورده، ورده، رۆژگار گیانی خۆی و ئه و ئاویته ی یه ک ده کات ئنجا که گیانی هه ردوولایان ته و او تیکه لی یه کتر بوو، بیگومان تیکه لیبی له شیشیان ههر له خۆیه وه، به ته و او ته ی پیک دیت!.

هه روها پیویسته له سه ر ژنه که، که له شیوه یه کی شیرین و زرنگانه دا ئه وه یشی تی بگه یینی که ئه م چاوه روانی کردنه ی خۆی و، ئه و که موکوپه ی ئه و، به هیچ کلۆجیک له خۆشه و یستی خۆی بهرامبه ری میترده که ی که م ناکاته وه! (نه مانی پیاوه تی) یش ره نگه له پیاویکی و ا بقه وم، که خاوه نی پیاوه تیبه کی ته و او بی ئه مه یش له وه وه روو ده دات، که له سه ره تایی ژن هینا که یدا جو ره شله ژان و ترسیکی تووش دیت که وای لی ده که ن له پیاوه تی بکه وئ! واتا له نگه ری ره نگه زبازی پی تیک ده دن به لگه یش بۆ ئه مه ئه وه یه، کاتی که ژنه که خۆی که م ته رخه م ده کات له وه و، ئه و کاره ش ئاسان ده کات له لای میترده که ی کاتی که ئه و کاره ساته به شتیکی بی بایه خ پیشان ده دات و گوپی ناداتی... هه رچه ند ه ژنه که هه ست به ته نگوچه له مه یه ک ده کات که له م باره نا هه مواره وه په یدا بووه، زۆری پی ناچی میترده که ی خۆی ده بیته گه راوه ته وه سه ر له نگه ری ره گه زبازی خۆی، (ده ماری پیاوه تی) یه که ی ها توته وه سه ر دۆخی جارن، ژبانی ژن و میتردییشیان گه یشتوته وه سه ر باری سروشتی خۆی، هیچ که موکوپه یه کی تیدانه ماوه!... پیویسته ژنه که زۆر ئاگای له خۆی بیته، که له و بابه ته وه قسه نه کات، که هه رگیز په نجی یشی بۆ نه کیشیت، بام له خۆی و میترده که یشی به ولاره که سی تر له ویدا نه بی... ده بی زۆر وریای خۆبشی بی که ئه و باره نه کات به بابه تیکی گه مه و پیکه نین، یاخود تیز پی کردن چونکه ئه و هه ست به وه ناکات که چه ند میترده که ی دلته نگ و خه م بار ده بی، که چه ند له دلدا خۆی سووک دیته پیش چاو، به هۆی ئه وه وه که ناتوانی فرمانی ره گه زبازی بهرامبه ر ژنه که ی خۆی بنوینی!.

به هیله منداله کانت میرده کت له بیر بهرنه وه!

که کوره که خۆی ده بینه له پر بوو ته پیاویکی خاوهن ژن و مال، ههز به وه ده کات که گالته به هه ندی سهرنجدانی سووک و ئاسان و قسه درێژکردنه وه و، وردکردنه وهی ژنه کهی خۆی بکات که ئەو یه جگار بایه خیابان پین ده دات که چی به لای ژنه که وه ئەم بابته به چووک بچووکانه (ئەندازهی خوۆشه و یستی) یان پین ده گیرێ خوۆیان له خوۆباندان نیشانهی خوۆشه و یستین!... بیگومان ژنه که له مه دا به هه له دا ده چی.

به لام پیاوه که، بایه خدانی ژنه کهی بهم بابته پر و پوچانه به نیشانه یه ک داده نی بو با وه رنه کردنی ژنه کهی به خوۆشه و یستی به کهی ئەو به رامبه ر به خوۆی، که چی ئەو خوۆشه و یستی به، به لای پیاوه که وه وایه، ئەوه نده قولله، ئەوه نده به هیز و هه ره ته، که هه چ پتو یستی به کی به و جوۆره ده ر پینه سه ر زاری به پر و پوچانه نی به!... جا له بهر ئەوه گله یی کردن له هه ردو و لاوه ده ست پی ده کری، ئەو گله ییانه ییش بی که لک و فه رن، به خوۆرای پی ده کرین، هه چ سوو دیکیان نابێ چونکه ئەم کاروباره ورد و ناسکانه، ئەم ره وشت و کرداره هه ست بزویانه ی که له سه ره وه ناومان بردن، ئەگه ر بیستو له ئەنجامی زۆر و زۆرداره کی دا بیته ناوه وه، یاخو د به هۆی گله یی کردن و بۆله بۆل کردنه وه به کار به یترین، هه رچی نرخ یکی گیانیان هه یه پتیا نه وه نامینێ... چونکه جوانی و پرشن گداری به ئەم کرده وه و کارانه له وه دا ده رده که ون که بی پی گوتن له خوۆبانه وه بکرین، که بی ری و شوین دانان و لیکنانه وه یه کی پتیشو له لایهن به خشنده یاخو د وه رگریانه وه، له خوۆبانه وه بکرین!...

ئافره تیش له کانی دلێه وه قسه ده کات، چ له پتیش شوو کردنی دا، چ له پاش شوو کردنی له توانا ییشیدا هه یه هه رچی له دلدا یه، هه رچی له ده رووندا یه ده ری بی ری. له بهر ئەوه ژنه که سه ری سو رده میتنی له کرده وه و کاری می رده که ی، که ده بینه ده می خۆی گرتو وه و هه چ قسه یه ک ناکات که چی له سه ره تای یه ک ناسینیا ندا، له سه رده می ده زگیرانیان دا قسه کردن نه بی هه چی تری له ده ست نه ده هات، که هه ست و تاسه ی خۆی پی ده ربی ری و، خوۆشه و یستی خوۆشی به رامبه ری پی بنوینێ هه ر کات قسه ی بۆ نه کرایه، په نای ده برده بهر نووسین تا له نامه یه ک ده بو وه بۆ بنی ری، نامه یه کی تریشی ده نووسی و به دا ویدا ده نارد هه رده می بگه یشتنا یه یه ک، هه رگیز ما ندو نه ده بو له قسه کردن له بابته پر و ژه دوو لای ییبه کانی هه ردو و کیانه وه که بۆ داو ر ژیا ن دا ده نا بی که ن ته نا نه ت له پاش ژن هیتا نه که ییشی به ما وه یه ک، ئەم جوۆره نامه نا گریانه ی بۆ ژنه که ی خۆی هه ر ده نووسی: له کاتی جیا بو نه وه یان دا له روژانی سه ره تای ژیا نی ژن و می ردا ندا!...

لی ره یش دا ده ما نه وی ژنه که تی بگه یین که قسه زۆر نه کردن له ژیا نی ئاسایی روژانه دا، ئەوه نا گه یینێ که می رده که ی له ژیا نی ژن و می ردی وه رس بو وه، هه ر ئەوه ده گه یینێ که وای لی ها تو وه نا توانی هه ستنی دل و ده روونی به جوانی ده ربی ری به رامبه ر به ژنه که ی خۆی، که له کانا گی دلێ خوۆبه وه خوۆشی ده وی و دلێ را ده گری و نازی ده کی شی!... ئەگه نا نه گه ر وانه بی کام می رده هه یه، له پاش ژن هیتا ن، بستا نی ما چی بالا پۆشی ژنه که ی خۆی بکات، به چه سنی ئەوه ی که له سه رده می ده زگیرانی دا ده ی کرد؟!...

وا هه لده گری ژنه که ئەوه بچینه می شک یی به وه، که کهم دووانی می رده که ی له بهر ئەوه نی به که خوۆشه و یستی به که ی کهم بو ته وه، یاخو د نا گری دل دا ری به که ی کو ژا وه ته وه به لام له بهر ئەوه یه که له پاش ژن هیتا ن، خوۆشه و یستی به که ی پی گه یشتو وه و گه یشتو وه ته ئەندا زه ی پیا وه تی، و اتا ئەندا زه ی خوۆشه و یستی به کی مه ردا نه!... چونکه می رده که ی پی خستو ته ده روا زه ی ژیا نی کی نو یه، که هه موو هیوا یه کی خۆی به وه وه به ند کردو وه، ئەو ژنه ییش که ناوی خۆی به ناوی وه نوو سا ندو وه له بهر چا ویدا بوو ته سه رچا وه ی کامه رانی و جیگا ی ئاوات و هیوا ی!... ئەو ژنه ییش که سه ری له وه سو رده میتنی، می رده که ی بایه خ بدات به شتا نی تر، نه ک به خوۆشه و یستی به که ی ئەو، یاخو د به خوۆشه و یستی به که ی هه ردو و کیان، ئەوه ی له بی رده چیتا وه که ئەم کهم ته رخه می به ی می رده که ی- هه مو وده م- له بهر خوۆبه رستی نی به- به لام پتو یستی به کی گرنگی تیدا یه بۆ می رده که ی!... ئەمه ییش له بهر ئەوه یه که پیا وه که پتو یستی به وه هه یه که به هه موو کو لی دلێه وه ده ست بداته کار و فرما نه که ی خۆی، که به هه موو هیزو هه ره تیک یه وه بی ری لی بکاته وه و تیکو شینی خوۆشی بۆ ته رخا ن بکات، ئەو له مه دا گو ی نادا ته ده سته که وتی خۆی چونکه ئەو خۆی وا ده بینه که له پاش ژن هیتا نه که ی، که وتو وه ته خوۆشی و کامه رانی به کی گه وره وه، که ده ستنی دا وه ته ژیا نی کی نو ی و به هۆی ژیا نه پر له ئا رام و ئاسا یشه که ی نا و مالی تاز ی شیه وه ده توانی کار و فرما نه کانی خۆی به ته وا وی به جی به یینێ، هۆی ئەمه ییش ئەوه یه که می رده که ی سه رده می ده زگیرانی به سه رده میتکی ئا رام و ئاسا ییش و دلنیا یی دانانی چونکه پر له گه ر گرفت و نه رکیتکی زۆر، بی جگه له وه سه رده میتکی خو ئا ما ده کرد نی شه بۆ ژیا نی کی خیزانی به ئا رام و نه رمونیان، که می رده که ی هه موو که ره سته یه کی ئەوه ی تیدا ده و ژیتا وه که بستا نی کار و فرما نه کانی خۆی له شتو به یه کی زۆر ته وا و و رتیکو پتیکدا ته وا و بکات کاتیکیش که می رده که ی له بهر هه م پتیکه یینا ندا ده گاته ئەوه ی سه رکه و تووی، ئیمه واما ن دپته ییش چا و که ئەمه نده خۆی به فرما نه که ی خوۆبه وه خه ربک کردو وه، خوۆشه و یستی نا وه ند خۆی و

ژنه که ی بیرناکه ویتته وه به لّام ئەو دەبێ ئاگاداری ئەم دلداریبیە بی.

نابێ دەست بەرداری بی، پیتویستە بیپاریزی، پیتویستە تینی بداتی، پیتویستە دەری بپری، له گەل ئەمانەشدا کاروفرمانی خۆشی هەر بکات و له کۆزی ژیانیشدا بجهنگی!... جا ئەگەر مێردەکه، ژنه که ی پشتی بگری و دلی ساردنه کاته وه له کار و فرمانه که ی، ئەگەر بۆ هه موو شوینیک دوا ی نه که وێ و، سه ری لی تیک نه دات، بیگومان، ئەوه یان بۆ دهرده که وێ که بی ئەمه ی خۆیانی پتوه ماندوو بکه ن، هاو به شیبه کی به هیز و دامه زراو له فرمانگرندا، په یدا بووه له ناوهند هه ردووکیاندا.

ئەمه راسته که ژنه که ناتوانی له رووی هونەر و کارگوزارییه وه، له فرمانی مێردەکه ی خۆیدا هاوکار بی به لّام ئەگەر ریگای فرمانگرده که ی بۆ مێردەکه ی خۆی ئاسان کرد: گیروگرفتی نه هیتایه به رده می و، ته گه ری له فرمانه که ی نه دا، بیگومان ژنه که له ودها وه ک ژنیک ده جوولیتته وه، که به ته واو ته ی فرمانی سه رشانی خۆی به جی هینای، به رامبه ر مێردەکه ی خۆی!... ئەمه ییش سه به رته به وه یه که ژیان ی پیاوی خاوه ن ژن، به نده به ژنه که یه وه و پشت به وه ده به ستی. مێردەکه ییش کاتی په لاماری فرمانه که ی خۆی ده دات و به کولی دلّه وه ده ستی ده داتی کاتی فرمانه که ی سه رده گری، که هه ست به وه بکات ژنه که ی پر به دل خۆشی ده وێ.

به لّام خۆشه و یستییه کی وه هایش که هه مووده م پالی پتوه بنی و بۆ پیشه وه، که هه مووده م به گه شی و روو خۆشییه وه به ره و پیری بی و باوه شی پێدا بکات! پیتویستە ژنه که ییش ئەمه نده خۆی به منداله کانی خۆیه وه خه ریک نه کات، که که لکی ژنیستی پتوه نه مینی و له شه نگوشوخی و دلکیش کردنه که ی بکه وێ، به پێچه وانه وه پیتویستە هه ره وک جارن به ته نگ ژیان ی خۆشییه وه بی، خه می ته ندروستی و شه نگوشوخیی خۆی بخوات بۆ گه شه کردن و په ره سه ندنی زانیاری و خۆبنداره واری خۆشی تی بکوشی چونکه ئەمه له هه موو ریگایه ک باشتره بۆ ئەو:

له سه ری که وه ده بیته هۆی ئەوه ی دلی به دلی مێردەکه ی خۆیه وه بنووسی و له گه لێدا بی بی به یه ک، له سه ری کی تریشه وه ده بیته هۆی ئەوه ی که له شیوه یه کی باش و بی وه یدا، بتوانی هاوکار بی له په ره رده کردنی منداله کانی خۆیدا و سه ره ره شتی گه شه کردنی شیان بکات له هه موو تافیکی ژیاناندا، پیتویستە ژنه که ئەوه ییش بزانی که ئەگەر به ته نگ پاراستن و گه شه کردنی خۆیه وه بی- وه ک ژنیکیش و، وه ک دایکیکی مندالانیش- که سایه تیبی خۆی باشتر بۆ ده پاریزی و، جوانتر بۆ ده میتیتته وه!...

کاروبار هه لسه و وړاندنی مال بۆ ژنه که ت به یلره وه

ئەگەر ده ستکه وتی مێردەکه له فرمانه که ی زۆریش بی، ژنه که نابێ ئەوه بکات به بیانوو که که متر خۆی له مال و منداله که ی خۆی بگه یینی.

به پێچه وانه وه پیتویستە وه ک جارن، خۆی به مال و منداله که یه وه خه ریک بکات، بام له وه یشدا هه ندیک له مافی خۆی که م بکاته وه.

چونکه هه ره وها چاکتره که ژنه که ژیانیک ی مام ناوه ندی بژی، بۆ ئەمه ی منداله کانی له ژیر سه ره ره شتی خۆیدا گه ره به ن، نه ک ژیانیک ی ده ست بلاوانه بژی، که له وه وه که مه ترخه می لیوه روویدات دهرباره ی ئەم فرمانه به رز و پیرۆزه ی!...

به لّام ئەگەر ده ستکه وتی مێردەکه به شی نه کردن و، ژنه که ییش ناچار بوو فرمان بکات، تا ئەو ییش شتیکی په یدا بکات بۆ ژیان ی خیزانه که، پیتویستە ژنه که هه ره چییه کی له ده ست بیت بیکات بۆ ئەمه ی مالّه که پر بکات له گه شی و خۆشی و نه رمونیانی، تا تۆله ی ئەو ژیان ی دهر وه یان بۆ بکاته وه، که ه یچ نارامیک ی تیدانییه، پر له ئه رک و نازار و دلته نگ ی، به هۆی ئەوه وه که هه ردووکیان خۆیان ده کوتن و په له قازئی ده که ن بۆ پیتویستی ژین!...

پاره ییش وایه که هه مووده م له ناو هه موو خیزانیکدا ده بیته هۆی مقومقو و ده مه قالی. که واته ژن و مێردەکه هه ر له سه ره تای ژیان ی ژن و مێردییه وانه وه له سه ر ئەوه ریک بکه ون که ژنه که هه ندی پاره ی دیاردی کراوی بۆ دابنری، هه موو مانگیک به تاره زووی خۆی له پیتویستی مالّه که دا به ختی بکات، دوورنییه ژنه که له هه ندی رووه وه به ده ستبلاوی به ختی بکات دوورنییه ژنه که له هه ندی رووه وه ده ست بلاوی بنوینی به لّام ئەو ئەوه ی بی خۆشه که کاروبار هه لسه و وړاندنی مال هه ر به ده ست خۆیه وه بی ژن ئەوه ییشی بی ناخۆشه که فرمانی پیاوی بدری به سه ردا، وه ک چاک کردنه وه ی ته لی کاره یا، یاخود لووله ی ئاو!... ئەوه ییش بۆ ژنه که چاکتره که هه ره چه ند کاروباری وا روویدات، ده موده ست به مێردەکه ی خۆی بلتی چاره ی بکات.

نه ک خۆی بیکات و له دلێشدا پیتی ناخۆش بی که ده یکات و، بۆله بۆلی لی بکات چونکه دلی ئاسووده و سه روشتی مام ناوه ندی ئەوه نده پیتویستە به ژیان ی خیزانی، مه گه ر هه ر رۆژ ئەوه نده پیتویست بووی به ژیان ی مرۆف!.

به جوړیک ی گشتی ژن له پیاو زۆرتر هه لده کات له گه ل کاره ساتی رۆژگادا ژن له وه دا

توانایی و دهمارنرمیی له پیاو زۆرتره، كهواته پیتویسته لهسه‌ری كه لهم سوروش و كردهوانه‌ی خۆی كه‌لك وهر‌بگرت و اتا به‌باشی به‌كاریان به‌یتنی، تا به‌ره‌می به‌رز و پیرۆزی ده‌ست بكه‌وی!

په‌وشتی باوكه‌كان له‌پیش ژن هینانی كوره‌كانیاندا

له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌میکه‌ پیرادراوه، كه‌هه‌لبژاردنی میترد یاخود ژن، له‌و کاروبارانیه‌یه‌ كه‌ بایه‌خیتکی تایه‌تییان پین ده‌دری ده‌بی ئه‌مه‌یش به‌جۆرتیکی وابی كه‌ ئۆبالی ئه‌م هه‌لبژاردنه، هه‌مووی نه‌خه‌رتیه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی ژنه‌كه‌، یاخود میترده‌كه‌ به‌ته‌نیایی... جا ئه‌گه‌ر باوك و دایكه‌كه‌ كوره‌كه‌ی خۆیان دروست په‌روه‌رده‌ كرده‌ب، ژن هینانی كوره‌كه‌یشیان، هه‌ر به‌و جۆره، له‌ شیتویه‌یه‌کی راست و دروستدا پیتك دی ئه‌گه‌ر باوك و دایكه‌كه‌ توانییان ژبانی خۆیان بکه‌ن به‌ئومونه‌یه‌کی بلند بۆ منداله‌كانیان، تا به‌كرده‌وه، نه‌ك به‌زمان^(۱)، له‌سه‌ر شیتویه‌ی ئه‌و ژبانیه‌ی ئه‌وان بژین، ئه‌وا هه‌لی باش هه‌لده‌كه‌وی بۆ ئه‌و مندالانه، كه‌ ژبانیتکی ژن و میتردی سه‌رکه‌وتوانه‌ بژین!

كامه‌رانی ژبانی ژن و میتردی كور و كچه‌كه‌یش، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره، به‌نده‌ به‌و شیتویه‌یه‌وه‌ كه‌ باوك و دایكیان په‌یره‌وییان كرده‌وه‌ له‌گه‌لێاندا، له‌و كاته‌دا كه‌ له‌ تافی هه‌رزه‌كارییاندا، هه‌موو ورده‌بایه‌تیکي گۆران و گه‌شه‌كردی ژبانی ره‌گه‌زبازیان تی گه‌یاندین جا ئه‌گه‌ر دایك و باوكیان له‌ شیتویه‌یه‌کی ساكار و راست و په‌واندا كه‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ره‌گه‌زبازیان تیکه‌باندین، كور و كچه‌كه‌یش له‌ كاتی ژن و میتردییاندا باری هۆش و ده‌ماره‌میشكیه‌كانیان دروست و په‌سه‌ند ده‌بی، له‌ ئه‌ندازه‌ دهرناچێ پاش ئه‌وه‌یش له‌ شیتویه‌یه‌کی بی ده‌نگ و نه‌رمونیاندا ژبانی ژن و میتردی ده‌به‌نه‌سه‌ر! پیتویسته‌ باوكه‌كان ماوه‌ نه‌ده‌ن به‌وه‌ی كه‌ سه‌رده‌می ده‌زگیرانی درێژبیتیه‌وه‌ ئه‌ویش بۆ ئه‌مه‌ی كوره‌كانیان زووبگه‌نه‌ سه‌ر ژبانی ئارام و ئاسایش و دلنیا، كه‌ له‌ ده‌میکه‌وه‌به‌ ئاواتی بۆ ده‌خوازن و خۆبانی بۆ ده‌كوتن!... به‌هه‌موو ره‌نگه‌ چه‌ند مانگیتکی پین ده‌وی ئارام بگرن تا خانویه‌کیان بۆ پیتك دی، ژن و میترده‌كه‌ به‌سه‌ره‌خۆیی تیبیدا بژین بۆ باوك و دایكیش هه‌روه‌ها چاكتره‌ كه‌ له‌ پیتكه‌یتنانی ژن هینانه‌كه‌دا په‌له‌نه‌كه‌ن، نه‌وه‌ك دوا‌ی ناچار بڤن كه‌ له‌گه‌ل زاوا و بووكدا له‌ یه‌ك خانوودا بژین چونكه‌ ژبانی (گه‌له‌یی) كه‌ له‌گه‌ل دایك و

(۱) راستتر: (نه‌ك به‌ده‌م).

باوكی كوره‌كه‌دا بژین، ده‌بیته‌ هۆی دووركه‌وتنه‌وه‌ی ژن و میترده‌كه‌ له‌ یه‌كتری، نابیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ ژن و میترده‌كه‌ هه‌ست به‌ژبانیتکی ژن و میتردی سه‌ره‌خۆی پین له‌ كامه‌رانی بکه‌ن، ئاره‌زوی سه‌ره‌خۆیی له‌ هه‌موو سه‌رده‌میتكدا هه‌ر وا بووه، كه‌ زال بی بی به‌سه‌ر ئه‌و لاوانه‌دا كه‌ ژن هینانیان به‌ده‌سته‌وه‌ بووه!...

جا ئه‌گه‌ر باوكه‌كان، له‌پاش ژن هینانی كوره‌كانیان، هه‌ستیان پین كرد، كوره‌كانیان داماون له‌سه‌ر پاره، ئه‌وا پیتویسته‌ له‌سه‌ریان ده‌ستیان بگرن به‌لام به‌مه‌رجێ كه‌ له‌ شیتویه‌یه‌کی یه‌جگار خۆشه‌ویستانه و دلسۆزانه‌دا پیتشه‌شیان بکه‌ن چونكه‌ ئه‌گه‌ر وا نه‌كه‌ن، ده‌ستگیرویییه‌كه‌یان ده‌بیته‌ هۆی دلشكاوی و ته‌نگه‌تاوی بۆ كوره‌كانیان ئه‌وساكه‌ هه‌ست به‌زۆرداری كۆمه‌لایه‌تی ده‌كه‌ن كه‌ وای لێ كرده‌وون نه‌توانن خۆیان بژیتن، ده‌بی یارمه‌تی له‌ باوكه‌كانیان داوابکه‌ن جا ئه‌گه‌ر باوكه‌كان ئه‌و یارمه‌تییه‌یان سووك و ئاسان هینایه‌ پیتش چاوی كوره‌كانیان، و اتا نه‌یانكرده‌ باریکی گران به‌سه‌ریانه‌وه، به‌جۆرتیکی وایش یارمه‌تییه‌كه‌یان دان، كه‌ كاریکی ئاساییه‌- كه‌ له‌ راستیشدا هه‌روایه‌ بی گومان له‌وه‌دا منداله‌كانی خۆیان ده‌پارێزن له‌وه‌ی هه‌ست به‌خۆیان وا بکه‌ن، كه‌: باریکی گران به‌سه‌ر باوكه‌كانیانه‌وه‌!...

له‌ پاش ژن هینان به‌هیاوی هیچ مه‌بن له‌ كوره‌كانتان

له‌ پیش ژن هینانی كوره‌كانیاندا، فرمانی سه‌رشانی باوكه‌كان وایه‌. ماوه‌ته‌وه‌ پرسیتك، بیکه‌ین و وه‌رامی بده‌ینه‌وه، تادوا‌ی به‌م لێ دووانه‌مان به‌یتن ئه‌ویش ئه‌وه‌تا: له‌پاش ژن هینانی كوره‌كان باوكه‌كان ده‌بی چی بکه‌ن؟. پیتویسته‌ باوكه‌كان له‌پیش هه‌موو شتیکدا وریای ئه‌وه‌ بن كه‌ بۆ كه‌لكی خۆیان هیچ فرمانیتك نه‌خه‌نه‌ سه‌رشانی كوره‌كانیان جا ئه‌گه‌ر باوكه‌كان دلێ خۆیان وا راهیتنا، كه‌ چاوه‌روانی هیچ شتیک نه‌بن له‌ كوره‌كانیانه‌وه‌ ده‌ستیان بكه‌وی كه‌ داوا‌ی هیچ شتیکیشیان لێ نه‌كه‌ن. ئیتر له‌وه‌پاش كوره‌كانیان هه‌ر تۆزه‌ ئاورێکیان لێ بده‌نه‌وه، هه‌ر تۆزه‌ چاودێرییه‌کیان بکه‌ن، به‌لای باوكه‌كانیانه‌وه‌ وایه‌ كه‌ ده‌ست بلاویییه‌کی زۆر گه‌وره‌یان له‌گه‌ل كرده‌وون، له‌ خۆشیا‌ندا پیتی گه‌شه‌دار ده‌بن! جا ئه‌گه‌ر باوكه‌كان له‌دوا‌ی ژن هینانی كوره‌كانیان خۆیان وا هاته‌ پیتش چاوه‌ كه‌ ده‌توانن هه‌ندی فرمانی سه‌رپیتی بۆ كوره‌كانی خۆیان هه‌لبسوورپین، نابێ ئه‌وه‌ بکه‌ن به‌بیانوو بۆ ئه‌مه‌ی كوره‌كانی خۆیان بخه‌نه‌وه‌ ژیر چنگی خۆیان هه‌وه‌، فه‌رماندارییان به‌سه‌ردا بنویننه‌وه‌. پیتویسته‌ باوكه‌كان له‌وه‌ ئاگاداربن كه‌ هیچ كه‌سیتك نییه‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا، یه‌كیتك

نه دۆزیتنه وه بۆی که له جیگه ی ئه و دابنری چونکه ئه گهر بیتو ئه وان ئه و یارمه تییا نه ی کوره کانیان نه دن، کهسانی و دهست ده که ون که ئه و یارمه تییا نه یان به ته و او ده تی، یا خود با شتر له دهست بو ه شیته وه!

به لام زۆر تر ئه وه رو و ده دات، که کوره کان خۆیان به با و که کانیان ده لێن ئه و جو ره کار و بارانه یان بۆ هه لیسو و ری تهن مه به سی شیان ئه وه به که دل ی با و که کانیان به و جو ره خوا ستانه خو ش بکه ن، نه وه ک دل یان بشکی به وه ی که ئه و کار و بارانه به کهسانی تر بسپ یرن!... به راستی ئه وه یه ش کاریکی زۆر ناشیرینه که ئه و دایک و با و کانه ئه م جو ره کار و فرمانانه یان بکه ن به بیانو و بۆ ئه وه ی فه رمانداری بنوی تهن به سه ر ئه و خیزانه بچکو له یه دا که تازه یی ده گات که ده بو له جیا تی ئه وه هه ستیان به کامه رانی بکردایه که ده توانن ئه و یارمه تییه ی بده ن!

ئه مه یه ش به شتیکی په سه ند دانانری، که یه کیک له ژن و میرده که، خو ی هۆگری خیزانه که ی خو ی بکات و، ها و سه ره که ی خو ی نا چار بکات دوا ی بکه و ی بۆ ئه و خیزانه!... چونکه ژن و میرده بریتیه له هیلانه یه کی تازه که ده بی سه ره خو یی له هیلانه کانی با و ک و دایکه کان و به سه ره خو یی یی بگات و گه شه بکات... ئه وه ی کاریش ئاسان ده کات ئه وه یه که با و که کان کار و فرمانیکی وایان به ده سه ته وه بی، که خۆیان یان پتوه خه ریک بکه ن، که بی کار نه میننه وه، که هه موو ده میکی خۆیان یان پتوه به خت بکه ن چونکه به هۆی ئه وه وه نزیک ده بنه وه له ژبان، له بار ستایی بیرو هۆشی ئه و سه رده مه یه ش که تییدا ده ژین ههروه ها پرزگاریش ده بن له ده ست ئه و وه رس بو نه تاله ی تووشیان دی به هۆی ئه وه وه که به ته نیا ده میننه وه له پاش ژن هینانی کوره کانیان و، له پر به دل یه ش ئاره زووی ئه وه ده که ن که به وه وه خۆیان خه ریک بکه ن: په نجه به او یژنه ژبانی تاییه تی کوره کانیانه وه! ئه وه نده هیه، راستیه کی پر یار له سه ر درا و ده بی پتی لی بنیین ئه و راستیه یه ش ئه وه یه، که ده توانین هه موو ده م چاره بۆ هه موو کار و بار یکی پر گیر و گرفت بدۆزینه وه، بیتو ئه گه ر به چا و یکی مه ند و له سه ر خو وه سه یری ژبان بکه یین گیر و گرفته کانی شی یه که له دوا ی یه ک چاره بکه یین، نه ک به یلین گیر و گرفته کانی پشوو که له که بن به سه ر گیر و گرفته کانی ئیمرۆ و دوا رۆژدا... ههروه ها ئه گه ر ئه وه یه ش بخه یه پش چا و مان که له پش هه موو شتی کدا خه می ئه وه بخو یین خۆمان بکه یین به سه ر چا و ی کامه رانی بۆ کهسانی تر، نه ک کهسانی تر بکه یین به سه ر چا و ی کامه رانی بۆ خۆمان!...

دلداری و ژن و میریدی

کۆمه‌لیک له نووسهره گه‌وره‌کانی جیهان ئامۆژگارییه‌کی به‌که‌لک بۆ کور و

کچ پینشکه‌ش نه‌که‌ن

محمد فائق الجوهری:

کۆی کردوونه‌توه و گۆریویه‌ته‌سه‌ر عه‌ره‌بی

کوردی نووسی: له‌سالی ۱۹۶۵

پیشه‌کی

سروشتی مرۆف، به‌گشتی وایه، که له‌کانی دله‌وه‌هه‌ز به‌دلداری بکات. هه‌موومان هه‌ز به‌دلداری نه‌که‌ین هه‌روه‌ها هه‌زیش نه‌که‌ین ئه‌وی خۆشمان ئه‌وی خۆشی بوین پیاو و ژنیش بریتین له‌ دوو منالی گه‌وره‌رنگه‌ بلین، که پیاو که‌وت به‌سالدا، ئه‌بی خۆی گران پابگری، خۆی بگپیتته‌وه‌ له‌ هه‌ستی دلداری به‌لام ئه‌م خۆگران گرتنه و خۆگپرانه‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر له‌ وزه‌بشدا بی، ئیمه‌ به‌زیندوویی ناهیلیتته‌وه، وشکمان نه‌کات وه‌ک داروبه‌ردمان لی دئ ئه‌و ساکه‌ ئیمه و سروشت له‌ یه‌ک دوور نه‌که‌وینه‌وه‌ چونکه‌ سروشت له‌ دلی هه‌موو پیاویک و ژنیکدا ئاره‌زوویه‌کی به‌هیزی دامه‌زراندوه‌ بۆ دلداری که‌ هه‌رگیز له‌ بن نایه‌ت. جا ئه‌م ئاره‌زوویه‌ که‌ هه‌موده‌م دل ئه‌وروژینی به‌رامبه‌ر هاوده‌مییک له‌ ره‌گه‌زه‌که‌ی تر، تا به‌خۆشه‌ویستی ئه‌وه‌وه‌ بکه‌ویتته‌ کامه‌رانیه‌وه‌ هه‌مو ژنیک ئاواته‌ خوازی دلداریکی پیاوه‌.

هه‌موو پیاویکی ئاواته‌خوازی دلداریکی ئافره‌ته‌. هاوده‌می ئاساییش که‌ سروشت په‌سه‌ندی کردوه‌ ژنه‌ بۆ پیاو، می‌ردیش بۆ ژن هه‌ر کامیکیان بگریته، له‌کانی دلیه‌وه، ئاوات ئه‌خوازی بۆ ئه‌و ره‌ژه‌ی که‌ خانویکی بی و خۆی و ژنه‌که‌ی تیا بژین و منالیان بی و تیا گه‌وره‌ بکه‌ن جا ئه‌م ئاره‌زوویه‌، که‌ بۆته‌ بنچینه‌ی په‌یدا‌بون و مافی مرۆف.

که‌واته‌ دلداری و ژن و میریدی و منالان، رووکه‌شی ژبانن، سروشت پیتی هیتانوان خوای پاکي بی هاوتا به‌هۆی ئه‌م سنی شته‌وه‌ مرۆفایه‌تی و ژبانی مرۆفایه‌تی له‌سه‌ر زه‌ویدا پاراستوه‌ هه‌ر که‌سیکیش له‌م ژبانهدا به‌دوای کامه‌رانیدا بگه‌ری، بی ئه‌و سنی شته‌ بۆی ناچیتته‌ سه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر دلداریه‌ک ئه‌نجامی به‌ ژن و میریدی نه‌گات، ئه‌وانه‌ تاوان و

گوناهن ئه‌بی ئه‌وه‌نده‌ی خۆت له‌ جنۆکه‌کان دوور نه‌خه‌یتته‌وه، له‌و دوانه‌یش ئه‌وه‌نده‌ خۆت دوور بخه‌یتته‌وه.

جا له‌سه‌ر ئه‌م بنچینه‌یه‌یه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌ر ره‌شنکردنه‌وه‌ی بی‌ری هه‌مووانه‌ له‌ بابته‌ ئه‌م بابته‌ گرنگ و به‌که‌لکه‌وه، که‌ ره‌وش و خووی کۆمه‌لایه‌تیمان به‌ریه‌ستی لی دوانی نه‌کات، به‌ته‌واویی و ئاشکرای، هه‌زم کرد ئه‌م نووسراوه‌ پینشکه‌ش بکه‌م.

محمد فائق الجوهری (۱)

ئایا ئه‌توانین بی دلداری بژین؟

نووسه‌ری: هول کین

له‌ سه‌ره‌تای نووسراوه‌ داناما، که‌ زۆتر له‌ ئیستا جهره‌زه‌ییم نه‌کرد له‌ نووسینیدا، ره‌ژنیک به‌بیرم داها که‌ چیره‌ژنیک دابینم.

ناوی بنیم: (هه‌زار ره‌ژه‌ی دوایی جیهان) ئه‌مویست ئه‌وه‌ی تیا پینشان بده‌م که‌ مرۆف چون له‌سه‌ر زه‌ویدا نامین و له‌ ناو ئه‌چی، واتا چون قری تی نه‌که‌وی ئه‌ویش نه‌ک به‌ئاگر، نه‌ک به‌لافاو، به‌لکو به‌ کۆژاندنه‌وه‌ی به‌هیتزترین هه‌ست که‌ هه‌تا ئیستا له‌ دلی مرۆفدا ده‌رکه‌وتوه‌ ئه‌ویش به‌وه‌ی که‌ خوا هه‌ستی دلداری له‌ دلی مرۆف ده‌ره‌پیتتی، به‌ناوی سزادانییه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و گوناوه‌ به‌دکردارییه‌ی که‌ کردیتتی تا ئیستا، به‌تایبه‌تی ئه‌و تاوانانه‌ی که‌ له‌بابته‌ که‌ینه‌به‌ینه‌ی ره‌گه‌زخواییه‌وه‌ لیتی رووداوه‌ که‌ به‌وه‌م هه‌رچی بابته‌تی ژبان هه‌یه‌ نامین و له‌ناو ئه‌چی. وای به‌هینه‌ره‌ پینش چاوت، که‌ هه‌موو که‌سی بچیتته‌ ناو جیگاوه‌ و کامه‌رانیش بی به‌وه‌ هه‌سته‌ شیرینه‌ پاکه‌وه، که‌چی که‌ به‌یانی هه‌ستا له‌خه‌و، ئه‌و هه‌سته‌ی له‌ دلا نه‌ماب و له‌ده‌ستی چوینی، تاسه‌ر بۆی نه‌گه‌ریتته‌وه.

(۱) له‌ ژبان نامه‌که‌یدا، مامۆستا، باس له‌ گۆفاریکی میسری ده‌کات که‌ سالی ۱۹۳۱ به‌نامه‌ په‌یوه‌ندی کردوه‌ به‌گۆفاری (الرياضة البدنية) وه‌ به‌مه‌به‌ستی سود و ریتمای و ده‌رگرتن تا باری ته‌ندروستی چاک بکات، ئه‌و گۆفاره‌ که‌ سه‌رنوسه‌ر و خاوه‌نی (محمد فائق الجوهری) پارێزه‌ر بووه‌ و دیاره‌ ئه‌م کتیبه‌ش هه‌ر به‌شیکه‌ له‌و وتارانه‌ی که‌ تیا بلاوکراوه‌ته‌وه، من بۆخۆم ژماره‌ی مانگی مارتی ۱۹۴۸ی گۆفاره‌که‌م دیوه، به‌م شێوه‌یه‌ تاریفی خۆی ده‌کات: (الرياضة البدنية/ مجلة صحیة تصدر لخدمة الجنس البشري، صاحبها و محررها: محمد فائق الجوهری المحامي - الأمانة: ۶ شارع سكاكين باشا - مصر، القاهرة).

ئەو مالەي كە كوردبووم بەتەختی تەماشای مەرگەساتەكەم، دایكیكى بچووك تیا ئەدی، هەر لەو رۆژەوێی كە منالەكەى بووبوو، ئەمەندە خۆشى ئەویست و هۆگری ئەبوو ئەپیاراست ئەترسا لەوێ كە كزەبایەكى بەیان لە دەموچاوی بكەوێ و ئازاری بدات.

كەچی كە خۆشەویستی لە جیھاندا هەلگیرا، هەر لەو كاتەدا كە منالەكەى لەسەرەمەرگدا بوو و گیانی ئەدا، ئەو بەبەزمورەزمى خۆیەو خەریك بوو، ھاوبەشیى ئاھەنگیكى هەلپەركیى ئەكرد هەرەھا باوكیكىشت ئەدی، هەرچی لە پینا و كامەرانى كورەكەیدا بەخت بكردا بەكەمى ئەزانى كەچی كە خۆشەویستی لە جیھاندا هەلگیرا، كورەكەى خۆى ئەدی لە سەرگەردانى و مال و ویرانیدا ئەتلايەو، ئەویش دەستیكى یارمەتى بۆ درێژ نە ئەكرد.

جا لەبەر ئەوێ كە پیتاك دەرەكان وازیان لە پیتاك دان هیناوو، هەرچی نە خۆشخانە و جیگایانى ئاوارە و پەك كەوتەكان هەبوون، یەك لە دواى یەك دائەخران هەزار دەرد دابكەوتایە پزىشكەكانى، دەستیان بۆ نەخۆشیتى نەئەبرد چاكى بكەنەو، تا لە وەرگرتنى مژەكانى^(۱) خۆیان دلیان نەبوونایە دەرەكە تەواو تەشەنەى ئەكرد و تینی ئەسەند و بلاوتەبوو، هەژاران بەهەزاران ئەمردن كەچی فەرمانبەران نەیان ئەناشتن، نەبەزەبیان بەواندا ئەهاتەو كە ئەمردن، نە بەزەبیشیان بەزىندووكاندا ئەهاتەو كە لەوانەو توشى نەخۆشى ئەبن.

بۆ وینە، لە (مەسینا) دا بوومەلەرزەیهك پەیدا ئەبێ، هەزاران بێ نان و بێ جیگا ئەمیتنەو، كەچی كەسێك نییە بێر لەو بەكاتەو پیتاكێك بۆ ئەو كۆل و بێچارانە كۆكاتەو.

هەر كەسە خەریكى بەزمى خۆیەتى هەر مالێك ئەبینى: خۆشى تیا دا نەماو، خیزانەكان هەر بەناو خیزانن ژن و مێردى دراو تە بەر كلكان فەرمان بوو بەتالان كردن كاروبارى گەل و فەرمانرەواییش پربوو لە تەنگترین چەواشەكردن و تەلەكەبازى ئاینیش بوو بەچاویكەربى و خۆنوواندنیكى نەنگەویست كردهو و رەوشتیش بوو بەگالتەى منالان بەزەبى بەكزو بێچارەدا هاتنەو، بۆتە شتیكى پڕوپوچ. ئەمیتنەو سەر برایهتى و یەكسانى، ئەوانیش بوونەتە خۆتپیتیى منالان.

ئیتەر ئەوكاتە، هەموو كەس هەست بەو ئەكات، كە جیهان بەرەو نەمان و سەرگەردانى

(۱) مز: كرى، (أجره).

ئەروا هەرەھا ژيانى كۆمەلایەتیش بەهۆى چاوپرسیتی و، چاوپى هەلپیان و، پشم و قین و، بەرەرهكانى و، تۆلەسەندەووە پایە مال بوو ئەو تەنیا هەستەیش كە گیانى كامەرانى بۆ ئەبەخشین، لە جیھانى شتى بەرجەستە و بابەتى بیروباوەردا، هەر هەستى دلداریى بوو، كە بوو تە هۆى پەیدا بوونى منال و خۆشەویستی و بەزەبى پیا هاتنەو و دادپەرەربى.

لام وایە ئیتەر پیتوست بەو ناكات كە لەمە زۆرتر ئەو كارەساتانە پیتشان بەم، كە ئەنجامى جیھانىكى دوور لە دلداریى و خۆشەویستی دەریخات، كە لە ئەندازە بەدەر سامناك و ناخۆش ئەبێ هەرەھا پیتوست بەویش ناكات كە بلیتم چیرۆكەكەم تەواو نەكرد. هەر تەنیا بیریكى گشتیم دەربارەى دەربیری ئەویش لەو جۆرە نووسراوانەیه كە نووسەرەكانیان دەستیان پۆ ئەكەن، بەلام تەواویان ناكەن.

لەگەڵ ئەمەشا خەمى لەدەست چوونى ئەو چەند مانگەم نییە كە بەبیركردنەو لە چیرۆكەكەدا بەختم كردن چونكە بەهۆى ئەووە توانیم هەستیكى وا بەنرخ و بایهى خۆشەویستی و دلداریى بكەم كە لەو پیتش هەستم پۆ ئەكەرد ئەو خستیم سەر ئەو باوەرەى كە خۆشەویستی و دلداریى دابنیم بە هەستیكى تاقانە بۆ دروستكردن و دامەزراندن و پتەكەیان، كە رەنگە هەستەكانى تر هەر بۆ رووخاندن و تیتكدان و هەلۆشاندن دەست بەدەن لەووە تیتگەیشتم كە خۆشەویستی ژبانە هەرچی خۆشەویستیش نەبێ مردنە.

لە جیھانىدا هیچ شتیك نییە لە خۆشەویستی سەرتیریى خوا بریتیبە لە خۆشەویستی خۆشەویستیش بریتیبە لە خوا بى گومان، ئەگەر خۆشەویستی نەمیتى لەسەر زەویدا، رەگەزى مەرقایەتیش هەرگیز نامیتنەو.

رەنگە تۆ بەمە پیتبەكەنى رەنگە تۆیش وەك زۆر كەس لەوانە بیت كە خۆشەویستی بەجۆرە رابواردنیكى منالانەدا ئەنێن نە نرخی هەبى و نە واتا بەلام هەرچی تیتگەیشتوویەك هەبوو لە جیھاندا نرخی خۆشەویستیى زانیو و بایهخیشیان پۆ داو هەرەھا زانیویشیانە كە تا چ ئەندازەیهك ژيان بەووە بەندە جا بۆ ئەمەى كاروپیشەى خۆشەویستیت تى بگەینم، كە لە پینا و ئاودانیدا چى هیناو تە بوون، ئەوا ئەم هەستە، لە هەموو رۆیەكیەو پیتشان ئەدەم:

خۆشەویستی دایك، خۆشەویستی باوك، خۆشەویستی ژن و پیاو.

خۆشه‌ویستی دایک

ئەگەر خۆشه‌ویستی دایک، لە ھەموو خۆشه‌ویستیگەکانی تر بەھێزتر نەبێت، بێ گومان، لە ھەموویان پاكتر و لە خۆپەرستی دوورترە چونکە دایک لە پێناوی مائالە کەیدا ھەموو شتێک بەخت ئەکات، بێ ئەمەى داواى شتێک بکات.

(لامارتین) گوتویەتی:

(ئەگەر بێتو ھەموو کەسێک، خۆشه‌ویستیگەى وەک خۆشه‌ویستی دایکان بێت، مەبەسى خۆبى تیانەبێت، ئەوساکە ئەبێن بەکۆمەڵێکی فریشتە).

چونکە دایک لە جیھانی مەرۆقاھە تیدا، وەک دایکە درێندەکانى ناو جەنگەلەکان شەر ئەکەن بەلام ئەبێت ئەویشمان لەبیر نەچێت کە ئەم شەر و کوشتارەى ئەیکەن، دوورن لە خۆپەرستی و خۆپەسەندییەو چونکە خۆشه‌ویستیگەى یان بۆ هیچ شتێک ناکەن، تەنیا لەبەر خۆشه‌ویستی نەبێت.

دایک کە رۆلەگەى خۆى خۆش ئەوێت، تەماشای ئەوێت ناکات کە جوان، یاخود ناشیرینە کورەگە ھەر چۆنێک بێت ئەو خۆشى ئەوێت، خاوەن دەسەلات و کردەوێت بێت، یان نا.

تەنانت، گوناھبار و تاوانبار ھەرە خراپەکانیش، دایکێکیان ھەبە وەک ھەموو دایکێکی تر خۆشى ئەوێت مێژوویش پرە لە وینەى ئەم کەینەوینە سەر سوپەینەرە، کە لە راستیدا بەزەببیش لە دلدا ئەبزوینێت.

چەند سالتیک لەمەو پیتش، لاوتیک خراپە بەردەم دادگا لەسەر کەتتێکی کوشتنی سامناک چەندوچوونى لەگەڵ کرا بەلگەبەکی زۆر ھەبوو لەسەرى. دواى دادگا برابارى لەسەردا کە لە ناوى بەرن ھەرچى لە دادگا کەدا بوو، چوو دەروە بەھەستێکی واو کە تاوانبارە کە سزای خۆى وەرگرتوو.

بەلام لە گۆشەبەگەى ھۆلە کەدا، تەنیا ئافەرەتێک دانیشتبوو ئەگر بە سۆمایى چاوى بەفرمیتسکدا ھاتبوو ئەو ئافەرەتە دایکى ئەو کورە تاوانبارە کۆلە بوو.

لەوکاتەدا کە ناو بێتیکەر سەبرى تاوانى کورەگەى ئەوى ئەکرد تا برابارى کوشتنەگەى بدات، ئافەرەتەگە لەو پەنا دیوارەدا، دلای خۆى بەو ئەدایەو، کە کاتى لە دایک بوونەگەى و، مائالییە بێ گوناھەگەى و، ئەو رۆژەى ئەھینایەو بەرچاوى خۆى کە بەشانازییەو

سەبرى ئەکرد، بۆ یەكەم جار لە ژبانی ئێچوو بەر خۆتندن بێجگە لەو بەرەو دەرییە خۆشەکانى تریشى ئەھینایەو بەرچاوى خۆى... ھەتا گەیشتە ئەو رۆژە پەشە کە برابارى کوشتنەگەى بدرى.

ئەمە وینەبەگ بوو لەوینەى خۆشه‌ویستی دایک کە ھەرگیز لەبیرم ناچیتەو.

چیرۆکیکی تریشم لەلایە، لەبابەت بێوژنیتیکى ھەزارەو، کە لەگەڵ کورەگەیدا لە کۆلیتیکى شروپرە ئەژیا، نزیک لە مالى ئیمەو کە لە دوورگەى (مان) دا بوو کورەگە چەتون و گوناھبار و سپلەبوو، تاما بار بوو بەسەر دایکیەو.

پاشان دایکەگەى خۆى بەجێ ھیشت، دەست لەم و لەو پان بکاتەو خۆبى چوو بۆ (ئەمەریکا)، ئیتر لەو دایکەى خۆى نەپرسییەو بەلام دایکەگەى، ھەرگیز، بێ ھیوانەبوو لەوێ کە رۆژێ لە رۆژان کورەگەى نامەبەگى بۆ بنوسى.

ھەموو ھیواکەیشى ھەر ئەو بوو کە بۆى بنوسى چۆن ئەژبى و لەکۆى رانەبوێت.

ھەموو رۆژتیک لە کۆلیتەگەى خۆى ئەھاتە دەروە و بەخۆى و گالۆکەبەو ئەو رێگایەى ئەبڕى، تا ئەگەیشتە شەقامى گشتى، بۆ ئەمەى کە نامەبەرى پۆستەخانە بەویدا رابرد لێى بپرسى:

- گەوێى خۆم نامەبەگى منت لانیبە؟

ھەمیشەو تا سەرىش وەرەم ھەر ئەمەبوو:

- ئە دایە.

ئەویش بەسەزمانە، بەخەمبارى و دلشکاواییەو، وروە وروە ئەھاتەو مائەو تا بیست و چوارکاتى تر چاوەروانى ئەکرد، ئنجا دووبارە ئەچوو سەر شەقامەگە و لە نامەبەرەگەى ئەپرسییەو بۆ نامە.

حەزم ئەکرد، دلای خۆتندەوارم بەو خۆش بکردایە کە بلێم کورە خۆبێیەگە، دواى، خۆى فری دایەو باوہشى دایکى بەلام کۆلە، ئەھاتەو ئەو پیریژنە ھەش بەسەرەیش تاما چاوى بێت نەکەوتەو.

بەیانیبەگ زوو، دراوسێکانم بۆیان گێراومەو، کە ئەو پیریژنە بەسەزمانە مردوو دایوانە لەناو جیگاگەیدا خۆى ھیناوتەو بەگ، وەک لەتاو سەرما مردبێت و ابوو پرووى خۆبى لەناو دیوارەگەدا شاردۆتەو.

نازانم ئەو پېرئېنە، دەمى گىيانە لايبىيەكەى خۆى چۆن تىپەپەراندو بەلام بىن ئەوہى بترسم
كە سوئندەكەم ئەشكىن، سوئند ئەخۆم كە ژنەكە بەدلئىكى پىر خۆشەويستى و هىواوہ چۆتە
بەر بارەگای خوايى چونكە پرواى و ابووہ كە كورەكەى ئەبىن لە ئەمەرىكادا مردبىن، (بەوہدا
كە هېچ نامەيەكى بۆ نەناردوہ)، لەبەر ئەوہ كە گىيانى خۆى بەخوا سپارد، يەكەم دەموچا و
چاوى بىن بگەوى، دەموچاوى كورەكەى ئەبىن.

ئەمەتا خۆشەويستى داىك جا ئىستاكە تو لەوہوہ چى تىن ئەگەيت؟ ئەوہى من تىنى
ئەگەم ئەوہوہ كە ئەم خۆشەويستىيە، ھۆيەكە لەو ھۆيانەى كە خوا ژيانى پىتوہ بەندكردوہ.

لە راستىدا، ئەگەر ئەم خۆشەويستىيە، بەھىزە سەيرە نەبوايە، كە دوورە لە ھەموو
خۆپەرستىيەك، كە هېچ داىكىك نىيە نەبىن بەرامبەر بەكزەى جەرگەكەى، هېچ
داىكىك وا بەو شانازى و دلخۆشىيەوہ منالئىكى لەسكى خۆيدا ھەل نەئەگرت، كە
زۆرجارى وا ھەيە تا منالئىكى ئەبىن گىيانى دەرئەچى، ياخود دەرديكى گرانى تووش ئەبىن.

۲

خۆشەويستى باوك

سەردەمىك بوو، لەم جىھانەدا، پىبا و ھەزى بەكور و كورەزا كوردوہ و بۆى تىكۆشاوہ
ھەر بۆ ئەمەى پىيانەوہ گەورە و بەھىز بىن و، وەك سەرەك ھۆزىكىش بىتتە خاوەن پاىە و
ساىە، ئەوہكانى بتوانن بىنە خاوەن زەوى، بەلام ئەوہ ئەوساكە بوو، كە پىتەمبەرانى كۆن
ھاتوونەتە جىھانەوہ.

بەلام پاش ئەو دەمە، زۆرىەى پىباوان، بىن گومان، بەچاوپكى وەھا سەيرى منالئىان
كردوہ، وەك بارئىكى گران بىن و كەوتىن بەسەر شانىاندا و ابووہ بەلام ئەم بارەگرانە و ئەم
لئى پرسىنەوہ تازەيە، لە چا و خۆشەويستى باوكى دا، هېچ دەرناكەوى.

باوكىتى، كەس ھەستى پىن ناكات ئەوانە نەبن كە بوون بەباوك.

چونكە ھەر باوك خۆى ئەزانئى كە لە جىھاندا هېچ سەرکەوتنىك نىيە ئەوہندەى
سەرکەوتنى كورەكەى خۆى لای گەورەبىن.

ھەرەھا هېچ شتىك نىيە لە جىھاندا ئەوہندەى سەر ئەنگرئى بوونى كورەكەى خۆى لای
گران بىن.

بەلامى منەوہ واىە كە خۆشەويستى باوكانە، لە ھەموو شتىك زۆرتەر پال بەپىاوەوہ ئەنى

بۆ پارە دەست خستى و كۆكردنەوہى، ئەويش نەك لەبەر باوكەكە خۆى، بەلكو بۆ ئەمەى
بەكەلكى كورەكانى بىت لەپاش مردنى خۆى لە راستىدا خۆشەويستى باوكانە، لە ھەموو
ھۆيەك گەورەترە بۆ فرمان كردنى راستەقىنە بىن گومان خۆشەويستى باوكانەيش، ھەرەك
خۆشەويستى داىكانە واىە خواى پاكى بىن ھاوتا ئەويشى كوردوہ بەھۆيەك بۆ
دامەزراندنى ژيان و مانى مرقاىيەتى لەسەر زەويدا.

لەگەل ئەويشا، خۆشەويستى باوكانەيش بىن وەى نەبووہ لە ھەموو سەرگەردانىيەك
ناخۆشتر بۆ باوك ئەوہوہ، كە زۆرجارى وا ھەيە كور لەگەل باوكىا سىلەيى نەنوئىن،
بەلكو دوزمنايەتىشى لەگەل ئەكات تىكرا، لە ھەموو خىزانئىكا، ئەوہ ھەيە كە ئەوہندەى
باوك كۆرى خۆى خۆش ئەوى، كور باوكى خۆى ئەوہندە خۆش ناوئى ئەمەش دەستورئىكە لە
دەستورەكانى سروشت چونكە سروشت بەتەنگ ئەوہوہوہ كە ئەو خۆشەويستىيەى باوك لە
دلئى خۆيدا ھەلئى ئەگرئى، ئەبىن ھەر بۆ منالەكانى خۆى بىن چونكە سروشت ھەر سەيرى
پىشەوہ ئەكات سەيرى داوہ ناكات ئەگەر بەھاتايە كورەكان خۆشەويستىيەكەيان لەسەر
باوكيان تەرخان بكردايە، ئەوساكە ھەر كورئىك خەمى ئەوہى نەئەخوارد كە كورئىكى بىن.

ئەوساكە منال بوونىش لە ئەندازەيەكدا ئەوہستا لئى تىن نەئەپەرىبى ھەرەھا نەوہى
مرقاىيەتىش قرى تىن ئەكەوت جا لەبەر ئەوہ، ھەچ باوكئىك، خۆشەويستى كورەكەى
ئەوہندەى خۆشەويستىيەكەى خۆى نەبىن، نابئى خۆى بەرئەنچەرۆ داىنى، پىتوہستە
رووبەرووى راستى بوەستى و بىن بۆلە و بىن وەرس بوون خۆى بەبارى خواوہ رابھىتىن.

۳

خۆشەويستى ژن و پىباو

بام ئىستە سەرنج لە خۆشەويستى سىيەم بدەين كە خۆشەويستى پىباو و ژنە: ئاخۆ ئەمە
چۆن پەيدا ئەبىن؟ كوردوہ و كارئىكىش ئەتوانن پەيداي بكات؟ چى ئەبىتتە ھۆى ئەوہى كە
پىباوئىك لەناو ھەموو ئافرەتاندا، تەنيا كچئىك ھەل ئەبژئىرى و بەدلئىا ئەچىن، بۆ ئەمەى
بىكات بەداىكى منالەكانى و نەوہى منالەكانى تا جىھان ئەبپرتتەوہ؟ ئاخۆ ئەم
ھەلبژاردنەى لە ئەنجامى ئارەزوويەكى خوايىوہ پەيدا بووہ، كە هېچ دەسلەلتئىكى بەرپەرىچ
دانەوہى نەبووہ، نەيكا؟ ياخود لە ئەنجامى رىكەوتەوہ، يان كارەساتى رۆژگارەوہ، يان لە
كۆبوونەوہى ژن و پىباوہ پەيدا بووہ، وەك كۆبوونەوہى مەر و مانگا كاتئى كە بەرەو لئىيان
ئەخورن بۆ كىلگە.

ئەو قەسەيە زۆر بەرپروپوچ ئەزانم، كە لە ھەندىكەم گوى لى ئەبى، لەكاتى گەتوگۆكردندا بەھەموو كور و كچىكى خۆشەويست ئەلەين: (ئەبى لەبەرچى ئەو كچەي بەدلا چووبى؟) چونكە وەرەمى پىرسى وا بەزىنگەتەين و تى گەيشتووترىن كەس نادىتتەو ھە لە راستىدا، كە دلدارى ئەگاتە كاتى خۆي، پىاوەكە لەناو ھەموو ئافرەتاندان تەنبا كچىك ھەل ئەبىرئى بى ئەمەي، لە زۆرەي جاراندان، بىچىنەبەكەي راست و دروست ھەبى بۆ كار و كوردەوي تايبەتەي ئەو كچەي، جارى وايش ھەيە پىاوەكە لە كچى وا ئەكات كە نە جوانە، نە كوردەويشى پاكە ئەو ھەي رووئەدا، ئەو ھەيە كە ئەم ھەستە بەچنگەي كە زال بوو بەسەر ھەموو مەرقايەتيدا و بەھىترىن ھۆيە بۆ پاراستنى رەگەزى مەرقايەتەي، دووربىيە لەو ھەي پەيدا بووبى كە دەستىكى لە دەستى كەوتبى، ياخود چاوپكى پىاخشاندى، بى ئەو ھەي بىرى لى بىكاتەو، دلى پىيى بزوتبى.

كەسەم نەديو ھەك (ھارىت مارتىنو) دلدارى پىشان دابى. ئەلەي (ئاي ئەبى، دلدارى، بەشتىكى ھىچووپوچ بزائىن و تىزى پى بەكەين؟ ياخود زۆردارى لى بەكەين و بەھەستىكى رووتى دابىين؟ يان ھەر ھەك لە نەخۆشى ئەترسىن لەو ھەي بترسىن؟ يان ھەر ھەك شەرم لە ھەموو كەموكووربىيەك ئەكەين، لەو ھەي شەرم بەكەين؟ ياخود بەشتىكى گەورە و پىويستى دابىين بۆ مانەو ھەي مەرقايەتەي و كامەرانى بەشتىكى پىويستى واى دابىين كە ھىچ مەرقايەتەي بى ئەو نازى، ياخود ھەر ھەك باو ھەي بەخو ئەكەين، باو ھەي بەرۆزى دوابى ئەكەين ئەبى باو ھەي بەو ھەي بەكەين؟).

خۆشەويستى پىاوە بۆ ژن، خۆشەويستى ژن بۆ پىاوە رازىكى سەروشتىيە بەلام مەبەس لەم خۆشەويستىيە چىيە؟ كلىسا ئەلەي: خۆشەويستى دوو مەبەسى ھەيە بەلام مەبەس يەكەيان راستە و بلندە بەلام ئەو ھەي تىران ھىچووپوچە و سووكى تىايە بۆ مەرقايەتەي، كلىسا ئەلەي: دلدارى بۆ ئەو دانراو كە سەك و زاي لى پەيدا بى ھەرو ھەي بۆ ئەو ھەي دانراو كە مەرقايەتەي لە گوناھ دووربىخاتەو چونكە ھۆيەكە مەرقايەتەي لە گوناھى داو ھەي پىسى ئەپارىزى.

ئاخۆ ھىشتا، نەگەيشتووبىنەتە ئەو سەردەمەي كە كلىسا و ھەموو جىھان وا لەو لىكدانەو ھەرو ھەي بەھىن؟ سەچاوەي ئەو لىكدانەو ھەي ھەر كويەك بى من بەشتىكى شورو بى دانەنەم.

ئەمە راستە خوا دلدارى بۆ ئەو ھەي دانراو كە سەك و زاي بى بەلام ھەر لەبەر مەنالى بوون داى نەناو ھەرو ھەي بۆ ئەو ھەي دانراو كە ژن و پىاوەكە ھەردووكيان ھەست بەو

كامەرانىيە بەكەن كە لە يەكسانىيەكەي واو پەيدا ئەبى، مەگەر ھەر خۆشەويستى خۆي بتوانى پىكى بەھىن.

كەواتە بەھىلن بام لە كەبەنەو بەبەنەي راستەقەينەي ژن و مەردى تى بەگەين ئىمە لەگەل كلىسادا نالىين ژن و مەردى چارەي داو ھەي پىسى ئەكات ئىمە ئەلەين ياسايەكە، لەسەر ھەستىكى بەرز و پىرۆزى ئاسمانى دامەزراو، ھەر لەسەرەتاي ژىنەو ھەي خوا دروستى كوردەو لەگەل دروست كوردنى نىر و مەيدا ئەو ھەستە بوو بەبىچىنەي مالى، بىچىنەي خىزان، بىچىنەي فەرمانرەو ابى ئەو ھەستە بوو بەگەورەترىن ھۆي شارستانىتەي، دووربىش نىيە كە بووتە ھۆي ھەر گەورەي پاراستنى ئابىن.

خۆشەويستى چىيە؟

نوسەري: بەرنا مەكفەرن

خۆشەويستى لە ھەموو شتىك زۆتر، لە ژيانى مەرقايەتەي خۆشەويستى ئەگەر سەربەگى، گەورەترىن كامەرانى ئەبەخشى بەخاوەنەكەي خۆي لەسەر زەویدا ئەو پىشنگە جوانەيش ئەدات بەژيان، كە شايستەي خۆي بى.

بەلام ئەگەر خۆشەويستى سەرنەگى، سەرگەردانى و رەنجەرۆيەكەي وا ئەبەخشى بەخاوەنەكەي كە لە جىھاندان و ھەي نەبووبى.

خۆشەويستى، پىشكەوتووترىن و ھەي ھەستى رەگەزخاويە.

ھەروەك پەيوەندى ناو ھەند تەندروستىيە گشتى و كەلوپەلى سەك و زان توند و بەھىزە، ھەروەك پەيوەندى ئەم تەندروستىيە و ئارەزووى خۆشەويستى توند و بەھىزە چونكە پىاوى تەندروست، كە بۆ خۆشەويستى تەواو بەگەرى، ناشى لەبەر سامان و كەلك ژن بەھىنە ھەروەك ژنىش ئەبى و ابى چونكە ئارەزووى خۆشەويستى بەھىچ تەواو نابى، بەتەندروستى لەش نەبى.

كە تەواو ھەي بوو، گىبانى ھەلئەردنىكى دروست ئەبەخشى بەمەرقايەتەي، لەبەر ھۆيەكە راست نەبى و لەناو رۆزگارنىكى دروستىشدا نەبى ژن ناھىن.

جا ئەم جۆرە ژن ھىنانەي كە لە ئەنجامى ھەلئەردنىكى دروستدا پىك دى، لە باربا ھەيە كە مەنالى ھەرە چاك و تەندروست، بەدرىژايى سالان بەدەستەو.

كەچى ژن ھىنانەكانى تر كە باون لەناو خىزانەكاندا، و اتا ئەوانەي كە لەسەر بىچىنەي

سروشستی دانامه زرتین، سهر نه نجامیان به هیچ ناگات به وه نه بی که به ره به کی کز و لاواز بهینه به ره هم، پشت له سهر پشت^(۱) ههر بهو جو ره بن نه مه یس جیتی داخه.

پیوا و ژنی ته ندروست و لهش ته واو، خاوه نی هیزتیکی سروشتین بو هله لباردنی جووتی هاوسهر و ههر کامیکیان بگریت، له توانیدا هه به، که له ناو ره گه زی به رامبه ریا، هی و هله لباردنی، که له هه موو که س زورتر دلکیشی بکات، له هه موو که س زورتریش خوی به دلی ته ودا بیچی جا نه گهر نه م تاره زوو، به هوی پوره ده کردنی خراب و خوی به رستیه وه کز نه بی، به جووتیکی تیکرایی خراب و خوی به رستیه وه کز نه بی، به جووتیکی تیکرایی له باریا هه به، که ژن و پیوا ههر دوو کیان بخاته سهر ته وهی که چاکترین هاوسهری خویان له ژیاندا دهست بخهن، بی ته وهی گوی بده نه په سه ندرکن و په سه ندرکنی باوک و دایک و دوست و ناموژگاری که رانی تر به لام نه بی ته ویشمان له بیر نه چی، که ته وکه سهی ماوهی نه بووی مه شق له سهر به کارهینانی نه م تاره زوو بکات، به هوی ته وه که تیکه لی ته وانهی نه کردی که به کاری هاوسهری دین له ره گه زه کی تر، که م هله ته که وهی که له هله لباردنه که یا سهر بکه وی. جا له بهر ته وه به که هه موو دم هاواری ته وه مان کردوه که ساوه بدری به کور و کچ تیکه له به کترین. بو ته مهی بگن به ناواتی هله لباردنیکی سهر گرتوو، که ته ویش ته یانگه ینتی به ژن و میردیه کی سهر گرتوو.

ههر وهک سهرنج ته دری، دلکیش کردنی ناوه ند ژن و پیوا، دوور نییه له ته ماشا کردنی له شه وه په پیدا بیچی که ههر دوولایان جوانی له شی به کترین بیچی به دلا، بی ته مهی ته ماشای دهروون و هوشی به کتر بکن.

ههر وه ها دووریش نییه که دلکیش کردنه که، له بهر جوانی دهروون، یاخود هوشه وه په پیدا بیچی، بی ته مهی گوی بدریته لهش له ههر دوو باردا خوشه و یستیه که ته واو نییه، تاسه ریش نامینیتیه وه له ناویاندا له راستیدا خوشه و یستی ته واو، که تاسهر، سهر بگری، ته وه به که له سهر بنچینهی دلکیش کردنی (لهش) و (هوش) و (دهروون) دابه زری.

له راستیدا ژن و پیوا ههر دوو کیان به نا ته واوی هاتونه ته جیهانه وه، خوشه و یستیه بریتیه له هاوده مییه که په پیدا نه بی له ناو ژن و میردیک و ادا که هه به که نا ته واوی ته وهی تر ته واو بکات ته مه یس ته وه ناگه ینتی که هه موو ژن و پیوا یک نا ته واوی به کتر نه توانن ته واو بکن له راستیدا ته نیا پیوا یک ههر ته توانی نا ته واوی ته نیا ژنیک یاخود،

ته گهر ریم بدری، راستی بلیم نا ته واوی چند ژنیک ته واو بکات جا نه گهر پیوا یک توانی ژنیک واپه پیدا بکات که به ته واوه تی له گه لیا ریک بکه وی نیتر خوشه و یستیه کی پاک بی گهردی و له ناویاندا په پیدا نه بی که هه تا سهر به زیندوتی بمینتیه وه. له م قسانه؛ که پیوا به نا ته واوی دروست کراوه و پیویستی به ژنیک هه به ته واوی بکات مه به سمان ته وه نییه، که ههر له بهر ته وهی پیوا، پیویستی به نا فره تیک هه به فرمانی سک و زای له گه ل جیه چی بکات ته وه مان ههر به بیرشدا نه هاتوه چونکه ته وه، جو ره نه نگیه که، که مرؤقیایه تی خوی لی دوور ته خاته وه، له بهر زور لیکراوییه کی گه وهی ره گه زی نا فره تان له راستیدا، ریک که وتن له ناوه ند ژن و پیوا، نه بی له هه موو روویه که وه بیت ته نانه ت کارو فرمان و تاره زوو و بیروباوه و ژیان کی کومه لایه تی و ژیان کی هونه ریشیان، نه بی بگریته وه. تاره زوی ره گه زخوازی، ناشی به ره و خوار پروات بو بارستایی گیانله به ران له لکو نه بی به ره و ژور پروات، بو ههره شیهی پاک و بلند خوی چونکه ته گهر وانه که بن، ناتوانین هوی سهر گه ردانی ژیان کی ژن و میردی له ناو بهه بن پیویسته نییه له ههستی ره گه زخوازی، بو تالوش و خرؤشی درنده بی نه گه رین چونکه ههستی ره گه زخوازی، بریتیه له وه ههسته سروشتیه کی مرؤقیک هه به تی به رامبه ر پوهشت و کرده وه و چوینتی لهش و هوش و دهروونی مرؤقیکی تر له ره گه زی به رامبه ر، ههر وه ها په ی بردنیکیش به وهی که ته و چوینتی و پوهشت و کرده وانه له گه ل هی خوتا ته واو ریک ته که ون، که م ریک ته که ون، یاخود ههر هیچ ریک نا که ون به م پییه ههستی ره گه ز خوازی^(۱) له ههسته کانی تر دره نگتر گه شه ته کات ههر له بهر ته م هوی شه که زور کهس لیبی شاره زانین، به تاییه تی ته و که سانه کی که تالوشی درنده یان له هه موو ههستیکی تریان به هیزتره.

به لام ته مه یس ته وه ناگه ینتی که بلین نییه چونکه له راستیدا ته وه ههسته هه به چونکه ته وه ههسته یه که په یوه ندیه کی دوستانه له ناو نا فره تان، یاخود له ناو پیوا اندا دروست ته کات له راستیدا نا فره ت دلی بهو نا فره ته دا نه چی که له لهش و هوش و دهرووندا وهک خوی بی ههر وه ها پیوا یس دلی بهو پیوا هدا نه چی که له لهش و هوش و دهرووندا له خوی بیچی. ههر ته وه ههسته یسه که به خورایی دوو به ره کی ته خاته ناو دوو که سه وه، بی ته مهی هوی کی ناشکرا و دیاری بی.

(۱) ههستی ره گه ز خوازی: (الشعور الجنسی).

(۱) یان: بهرو دوا، نه وه دوا ی نه وه.

ھۆرەكانى خۇشەويستى

نوسەرى: باون بار تنگتون

خۇشەويستى زۆر جۆرى ھەبە رەنگە تۆھەز لە ساز و ئاواز، ياخود ھۆنراو، يان ئۆتۆمۆبىل لى خورپن يان كەشتى لى خورپن بىكەيت بەلام لەمانە ھىچيان نادوتپن لە راستيدا ئەمانەوى لەو خۇشەويستىيە رەگەزخاويىيە بدوتپن كە لە ناوھند ژن و پياوودا روو ئەدات ھەروھەا لەو وینەو شىوانە بدوتپن كە رەنگە ئەم خۇشەويستىيە خۆى تيا بنوتپن.

بىلندترين جۆرى خۇشەويستى ئەو خۇشەويستىيە كە راستەقىنە و خاوتپن بى ئەو دىكىش كىرەنەيش كە تيا روو ئەدات لە ناوھند ژن و پياوۋەكەدا، پىكەوۋە دەربارەى لەش و ھۆش بى كەواپو، ھەردووكيان، دلىان ئەچىتە سەر لەش و ھۆشى يەكتىرى و يەكتىر كىش ئەكەن ئەم دىل پيا چوونەيش، بى گومان، بۆ ھەموو كەس وەك يەك نىيە چونكە ھەر كەسى بگىرت، چىشكەو سىرشتى خۆى ھەبە بەلام جوانىيەكانى لەش و ھۆشى ھەردووكيان ئەبىتە خۇرشتى خۇشەويستى ناوھنديان كە لەگەل يەكتىر ئەيگۆرپنەو.

بەلام ھەز لىكردنى بى گەرد، شتىكى ترە برىتبيە لە رىككەوتنى دووكيان، نە جوانى لەش دەستى تيا ھەبە، نە پەيوەندىيى سىك و زاكردن. بەواتايەكى تر ھەز لى كىردنى بى گەرد، ھەر برىتبيە لە دۆستايەتبيەكى پاك و بى گەرد لە ناوھند ژن و پياوۋىكدا.

ئەگەر ھەر جوانى لەش بوپتە ھۆى دىلدارى، چ لای ژنەكە بى يان لای پياوۋەكە، ئەو دىلدارىيە بەدىلدارىيىكى تەواو دانانرى ئەو بەئالۋشىكى دىندانە دائەنرى ھەر كەسى واپن، بەگيانلەبەرىكى ئالۋشاويى دائەنرى، لە ژياندا مەبەسى ھەر ئەوھتا خۇشى دىندانەى خۆى دامركىنيتەو.

بى گومان، لەم سى خۇشەويستىيە، ئەو خۇشەويستىيە كە كامەرانى ژن و مېردىيى ئەھىنيتە بەرھەم، خۇشەويستى يەكەميانە بەلام دوانەكەى تر بەكەلكى ئەو نايەن كە بىكرپن بەبىنچىنەى ژن و مېردىيەكى پر كامەرانى، لە شىۋەبەكى تەواو.

خۇشەويستى چۈن پەيدا ئەبى؟

نوسەرى: ئالىس ھايت

ژنى وا ھەبە كە لەسەر مېزى چاى خواردەنەو دائەنشى يارى بەجگەرەكەى ناو پەنجەكانى ئەكات، سەرى دوو كەلەكەى ئەكات كە ئەچى بەئاسماندا، ئنجا ئەلن:

(ئەو پياوۋە چاۋ بىكەم لەگەل ئەكات، وا ديارە ئەيەوى بەتيرى دىلدارىيى خۆى گرفتارم بىكات!)

ئەم قسەيە ئەوھندە دوورە لە راستىيەو، ئاسمان ئنجا ئەوھندە دوورپن لە زەويەو. پياو، ھەرچەندە دەسكە گول پىشكەشى ئافرەت بىكات و بانگى بىكاتە سەر نان خواردن، لە راستيدا ئەو بەراۋەكەر دانانرى، ئافرەتەكەيش بەنىچىر دانانرى چونكە لە راستيدا، خۇشەويستى لە ژنەو دەست پى ئەكات.

لەناو پياوانىشدا، گىژ و وىژى وا زۆر كەم ھەبە، كە خۆى فرى بداتە ناو دىلدارىيەو لەگەل ئافرەتتىكدا كە ھىچ بابەختىكى پى نەداپن.

رەنگە پياو لەوۋە سەرى سورمىپن. كە بۆى دەرىكەوى كچەكە خۆى لەپىشدا راوى ئەوى كىردوۋە. ئەو بوۋە رازاۋەبى و شۇخوشەنگى خۆى، جار لەسەر جار، بۆ ئەو دەرخستوۋە، ئەبوۋە فروپىلپازانە داوى بۆى ناوۋەتەو، وردە وردە تالە دەزوۋەكانى داۋەكەى لوول داۋە لە قاچى ئەوى ئالاندا تا تىي كەوتوۋە.

كەچى لەوۋە دوايش واى لى كىردوۋە داۋى كەوى و لەپاش چاۋى كەسانى ترادا وەك راۋەكەر خۆى بنوتپن.

ئەمە سىرشتىكى ئافرەتەنەبە، ھەر لە كۆنەوۋە تيا جىگىرىبوۋە وىنەبەكى ئەمە لە (ديانا) دا ئەبىنى كە بىنانىيەكان بە (خاۋى راۋ) يان داناۋە بىنانىيەكان و ايان وىنەكىشاۋە كە بۆ نىچىرەكانى خۆى چۆتە بنارى شاخىك كە خاۋكان لەویدا رايان بواردوۋە كە خاۋكان ئەويان چاۋپىكەوتوۋە، بەتيرى دىلدارىيى ئەو گرفتارىبون، ئنجا كەوتوۋنەتە داۋى، كەچى لە راستيدا ئەو دەستى كىردوۋە بەراۋەكردنى ئەوان.

لە سەردەمەكانى ناوۋەراستدا، كە سوارچاكەكان بە بەربالا پەنجەرەكانى خۇشەويستەكانياندا ئەھاتن و ئەچوون و بەدەستيانەو دەسەسپەكانى يارەكانيان پائەۋەشاندا، كى راۋەكبەو؟ ئەو كچە راۋەكبەو كە دەسەسپەكەى خۆى بۆ فرى ئەدايە

خواره وه، یاخود ئه شوږه سواره راوکه ربوو که دهسه سره که ی ئه وی ئه قوژته وه، که بویه کا بوی فری ئه دایه خواره وه رووی تی بکات و گرفتاری دلداریی بیی...؟
چه کی نافرته، له راوکردنی پیاو دا، جوانییه که به تی...

همه موو ژنیکی، له همه موو ته مه نیکیا، نه توانی په نا بهریتته بهر ئه م چه که. په میانگا کانی نارایش دان و جوان کردن له همه موو شویتیکدا هه ن، شتی وا ئه که ن پیاو سه ری لی سورته میتنی.

جا ئه گهر لاویکت چوو به دللاو بوشته دهر که وت که ئه گهر بیهته میردت کامه رانت ئه کات له ژیانتا، له پیش همه موو شتیکا تی بکوشه بو ئه وهی چاوت پیی بکه وی.

دیاره ئه وه یش باش نییه که به لیتیکی بدهیتی به نامه به کی تاییه تی، یان به ته له فون، که بتینتی. نه که ی وا بکه یت وا باشته که شاره زای هه لسان و دانیشتنی بییت.

پاشان دۆستیکی خۆت بدۆزیتته وه، یاخود ریگایه کی وا بدۆزیتته وه که وه ک همه موو نافرته تیکی به په ند و فروفتلبازی خۆتی پیشان بدهیت و قسه ی له گه ل بکه یت.

هه نگاو تیکی دووه میش ئه وه به که تی بکوشیت زور چاوی پیت بکه وی ئه ویش به وه پیک دی که زور بچیتته ئه و جیگایانه ی که ئه و هاتوو چۆیان ئه کات ئه وساکه هه لت بو هه ل ئه که وی که پیی بکه یت و گفتوگۆیشی له گه ل بکه یت ئه بی ئه وه بشت له بیر نه چی که خۆتی به جوانترین بهرگ و شیوه وه پیشان بدهیت، تا له همه موو کچیکی تر زورتر دلی کیش بکه یت نه گینا روو ئه کاته کچه کانی تر، نه ک تو.

ئنجا ئه گهر توانیت کار له دلی بکه یت و ههردووکتان بوون به دۆستی به کتر، تی بکوشه گرفتاری خۆتی بکه یت دیاره که به هو ی دۆستایه تییه که تانه وه، هه لتان بو هه ل ئه که وی بو چوونه گه ران و جیگای به زموره زم. وریابه، خو ش وهرام بییت، گفتوگۆیش شیرین بییت به لام نه که یت چه نه بازی بکه یت.

خه ربکی جل و بهرگیشته به، به جوانی تیا برازیتته وه به لام نه که یت وه ک نه دی و بدی و خۆت دهریخه یت جا له بهر ئه وه ی که پیاوانی ئه م سه رده مه دلپان به کچی له ش سووکدا ئه چی که گورج و گو ل و ئازا و وریابن حه ز له مه له کردن و یاری ته نس و وهرزشه کانی تر بکه ن ئه گهر زانیت کوره که یش حه ز له و شتانه ئه کات، ئه و تویش خه ربک به فیران بییت.

به لام... نه که یت وا بکه یت ئه و تی بگات که ئه مانه له بهر دلی ئه و فیر ئه بییت چونکه پیاو حه ز به وه ئه کات که خۆی راوی کچ بکات، نه ک کچ راوی ئه و بکات.

له بهر ئه وه پتوبسته وازی لی بهیتت، که هه روا بزانی خۆی راوی تو ئه کات نه وه ک روژتیک بییت و بیداته وه به چاوتا که تو دهستت کردوو به دلداریی له گه ل ئه ودا و تویش بوویت، همه موو تیکو شاویت تا ناگری دلداریی له ناو دلپا بکه یتته وه.

جا که زانیت ناگره که ت له دلپا کردوه ته وه، ئیتر وازی لی بهیتته، مه چۆ به دوویا، بام ئه و خۆی بییت به دووتا و راوت بکات چاوی بکه وتنی زوریشی له گه لدا مه که بیانوی بو بهیتته وه که له بهر فرمانی زور دهستت نا په رژی بیبینی چونکه که م کردنه وه ی چاوی بکه وتن ناگره که ی ناودلی زورتر گر تی بهرته دا. دوا یی که له بهر پیتا که وت و خۆی دا به زه ویدا، بیاریتته وه لیت شووی پی بکه یت، ئه ووت له بیر نه چی که خۆتی لی بکه یتته ئاسمان و ایشی تی بکه ینی که هیچ ئه ووت به دللا نه هاتوه پتوبسته به سه رسورمانیکه وه سه یری بکه یت و گو ی له خواسته که ی بگریت.

به کورتی ئه وی دلداریی نه بزویتنی له دلی پیاو دا هه ر نافرته ته چونکه نافرته تی وت و وریا و شاره ز، وا له پیاو ئه کات که دلی بچیتته سه ری، پاشان دل پیا چونه که یشی وا لی ئه کات که ئه گهر خۆی وازی له پیاوه که هینا، ئه و وازی لی ناهیتنی و به دوویا ئه چی جا ئه گهر نافرته تیک وایی، پیاوه که هه ر چه ندیک سه رساردی و حه ز له نافرته نه کات، وا لی ئه کات که بیهته دلدار و هاوسه ری.

نیشانه ی خۆشه ویستی راسته قینه

نوسه ری: قه رجینیا فاندواته ر
ئیمه له ناو جیهانیکی پر داهینانی سه یردا ئه ژین که لویه لی و امان هه یه، که نه توانین گرانیی په ریکی پی بکیشین^(۱) ئه ستووری داوی جالجالو که به کیشی پی بیسین تا ئه ندازه یه کی وا که سه دیه کی دره مه تیک یاخود سه دیه کی سانتیمه تره یه کی پی بخوینینه وه ههروه ها ریگای وایشمان دۆزیوه ته وه، که چاکی و خراپی به رده به نرخه کان، زور به باشی، تا قی بکه ینه وه که چی له گه ل ئه وه یشا که س هه تا ئیستا، شتیکی وای دانه هینا وه که دلداره کان بتوانن راستی ههستی ناو دلی خو یانی پی تا قی بکه نه وه: ئاخو ئه وه ههسته بریتییسه له دل پیاچونیکه ی رووت، یاخود ناوبانگیتکی له ناوچوه، یان دلدارییسه کی راسته قینه ی وایه که به پاکی و بی گهردیی و دلسوژی هه تا سه ر ئه میتته وه.

(۱) یان: قورسای په ریکی پی بکیشین.

جا ئەگەر ھەموو كچىك بىتوانىيايە ھەستەكەى دلى خۆى باش شى بكاتەو، و، ورد ليكى بداتەو، ئەيتوانى كامەرانى خۆيشى و كامەرانى ئەوكەسانەيش كە ھۆگرى بوون دەست بخا و بپارىزى بەلام ئەو كەم روو ئەدات.

لە راستيدا زۆريەى كچەكان، لەپاش شووكردن ھۆشيان ديتەو، سەر خۆيان كە ئەو، بەدلدارى راستەقىنە يان داناو، بەرووكەش و سەرزارى دەروو دەرونيە ژنەكە نەتوانى خۆى بەرەللا بكات ياخود نەيەوئى خۆى بەرەللا بكات لەبەر ناچارى ئيتەر ھيچى بۆ نامىنيتەو ئەو نەبى، كە ھەموو ژيانى خۆى بەھناسە ساردىي و سەرگەردانىيەو، راپوتى.

ئەلئىن يەكئى لە نيشانەكانى خۆشەويستى ئەو، كەكچەكە ئەو كورەى خۆشى ئەوئى، وەك سەردارىكى بيتە پيش چا و لەناو پياواندا، بام كورەكە لە لەش و ھۆشدا، ئەو، ھەلنەگرى لە راستيدا، ئەو نيشانەيەكى راستە، بەمەرجى كچەكە بەتەواو، ئەو، دلتىباي، كە ئەو كورەى لە ھەموو پياويكى تر بەدل ترە، بام ئەوان جوانترىش بن لەو، خۆشيان نزيك تر بخەنەو، بەھەموو بايەخ پيدان و دل راگرتىنكيانەو.

ھەروەھا يەكئى لەو نيشانە راستەقىنە ئەو، كە ماو، دەزگيرانى واى دائەنيين كە ئەم ماو، تە سالتىك بخاينى؛ لەگەل كورەكەى دەزگيرانتا بەتەنيا، ھەر ھەفتەى چەند كاتىك بەخۆشى و كامەرانىيەكى تەواو، بەسەر بەریت، لە گفستوگۆكردن و گوئى ليگرتنىشى خۆشيبەكى تەواو، وەرگريت بەكورتى ھەتا لەگەل دەزگيرانەكە تا بيت، دلخۆش و كامەران بيت بى گومان ئەو، نيشانەيەكى خۆشەويستىيە بەلام ئەگەر تۆ لە گفستوگۆكردنيدا، ياخود لەگەل راپواردنيدا، ھەست بە وەرس بوون بكەيت، بىگومان تۆ خۆشت ناوئى چونكە خۆشەويستى و وەرس بوون لە يەكتر، پىكەو كۆنابنەو.

بەلام پىويستە لەو دلتىبايت كە ھۆى كامەرانىيەكەت ھاودەمى دەزگيرانەكەتە، نەك بابەتى راپواردنەكەتان وەك سىنەما و بەزمگا و گەشتوگەرانى تەنيايى و چىشتخانە چونكە بۆى ھەيە تۆ و ازانيت ئەو كورەت خۆش ئەوئى كە بۆ ئەم جۆرە شتانە بەپەرۆشە، كەچى لە راستيا خۆت ھەز لەو شتانە ئەكەيت، نەك لە كورەكە خۆى، جا ئەگەر واپى، ئەوا پىويستە پىت بلىم كە ژيانى ژن و مېردىي زۆر جياوازە لە ژيانى دەزگيرانى و پيش دەزگيرانى دوورنيە دەزگيرانەكەت، كە وەك (حاتەم) دەست بلاو بووئى لەپاش مارەكردن ئەو، ھەندە دەست قووچاوى لى بيت ئەوسەرى ديار نەبى، بى ئەمەى لە سەروسامانەكەى شتىك كەم بويتەو، جا ئەگەر ئەو، (خۆى)، نەبى كە دلى كيش كرديويت، ھەلپەركى و

سەما و ئاھەنگى نان خواردن بى لەگەل ساز و ئاواز، شووكرنەكەت بەو كورە، تەنگوچەلەمەيەكى گەورەى لە دوا ئەبى.

دلدارى راستەقىنە ھەرچىيەك لەملاو لەولاي خۆيدا ئەبىنئى بەلايەو، جوانە بەلايەو، وايە كە پەلەو، باشتر ئەخويتن لە جاران، لە رۆژى ھەرە تەمومرئىشدا ئاسمانى بەرووناكى ديتە پيش چا، گولەكانىش نازەننتر و جوانتر و بۆن خۆشترن، ناشىرئى بەجوان ديتە پيش چا، جوانىشى لەلا جوانترە لەگەل خۆشەويستىيەكى راستەقىنەدا، دەروون بلندتر ئەبىتەو، مەرفىش كەسانى ترى زۆرتر خۆش ئەوئى زۆرترىش ھەز بەچاكەكردن ئەكات، ھيچ شتىكىش نايەتەو بەبىريا كە ناوى خۆپەرستى و خۆپەسەندىي بى.

ھەر كەسپكىش كەوتە ناو خۆشەويستىيەو، ئارەزوويەكى زۆر بەھىزى لە دلدا پەيدا ئەبى، بۆ خۆپيش خستن لە رووى لەش و رەوشتەو، لە بابەت قسەو كرەو، چونكە ئەو كچەى گوئى نەداتە سەرو سىماو رووكەشى خۆى.

باكى ئەو، ھىشى نەبى كە بەقزىكى بژ و شىواو، وە چاوى پىت بكەوئى، بەدەمودانىيى نەشوراو، قسەت لەگەل بكات، لەو دلتىبايە كە ئەو كچە ھيچ خۆشەويستىيەكى لە دلانىيە بەرامبەر بەتۆ.

جا ئەگەر ھاتو لەگەل ئەم ھەموو كەموكوربىيانەيشدا ھەر خۆشت ويست، بى گومان خۆشەويستىيەكەت، خۆشەويستىيەكى كوترايە نەك راستەقىنە بەلام دلتنەنگ بوونت لەو، كە كەسانى تر يەجگار بايەخى پى ئەدەن و دلى رائەگرن، نابىتە نيشانەيەكى تەواو، خۆشەويستىيە چونكە بەر بەرەكانى، بى دل پىسى و خۆپەرستى روونادات لەگەل دوو دلى و خۆپەرستىشدا، ھەرگىز ناگونجى، خۆشەويستى گەشە بكا و بەر بدات لەلايەكى ترىشەو، خۆشەويستى راستەقىنە، باوەر پىكردن و پشت پى بەستنىيى تەواو پى ئەوئى: باوەر پىكردى تەواو و دل كرمى يى و بەرەرهكانىيە لەگەل يەكدا ھەرگىز كۆنابنەو، چونكە ھەر بەو، نەك ھەست بكەيت بەدلتەنگى و بەرەرهكانى كە دەزگيرانەكەت قسە لەگەل كچىكى تردا ئەكات، ياخود نامەى لە ئافرەتتەكەو بۆ دى، ئەو، تەبىردانەيە كە ئەو كورەت خۆش ئەوئى.

ئەمە با لەمنەو، ئامۆزگارىي بى بۆ تۆ، كە ئەو ژن و مېردىيە لەسەر ئەو خۆشەويستىيە پىك بيت كە ئەو نيشانەى بيت، ژن مېردىيەكى پرتەنگوچەلەمە ئەبى.

زۆريەى پياوان و ژنان و خۆشەويستى ئەچىتە دلپانەو، ياخود وا ئەزانن كە خۆشەويستى چۆتە دلپانەو، نەك جارىك ئەو، يان لى روو بدات، بەلكو زۆرجارى وا كە

له ژماره نایهت دوايي بهوه نه پرتته وه که په کټیک له وانه ههستی راسته قینه بکات بهوه ی که به راستی تووشی دلداریی بووه، نه ویش به زوری به ژن و میړدییبه کی پر کامهرانی دوايي دیت به لامل ژن و میړدییبه پر سرگره راننښه کان نه وه تان که کور بی یان کچ، هه که سیکی هاته به ردهم، ژن و میړدییبه له گه لا نه پرتتته وه به لامل نه که له سهر بنچینه ی خوشه ویستی به لکو له سهر بنچینه ی نه وه ی که به و هویه وه کچه که نه بیته خانم، نه بیته خاوه ن مال، په کټیکیشی دهست نه که ویت که به خپوی بکات.

له گه ل نه و هشا من نامه وئ زور سهر زه نیشتی نه و جوړه کچانه بکه م دورنښه که بیانویه کی وایان به دهسته وه بی پرتی لی بگری نه ویش له بهر نه و دیه که هه موو کچیک له توانیدا نییه چاوه روانی شوو کردن بیت، تا هه لیکي باشتی دهست بکه ویت ههروه ها چاوه روانی کردنی میړدی هه ره ناوازه، دورنښه که نه یگه نیی به کامی خو، به لکو بیگه نیی به و دهسته کچانه ی که تاسه ر بی میړد نه میتنه وه.

له گه ل نه و هشا ناچارم که هه موو کچیک ناموژگاری بکه م، نه و کچانه ی که هه ر بو میړد په یداکردن شوو ناکه ن که نابی شوو بکه ن به هیچ کوریک تا به ته واوه تی له وه تی نه گه ن که به دل خوشیان نه وین، نه وانیش به دل نه وانیان خوش نه وئ.

ژنه کت چوڼ هه ل نه بژیږی؟

نوسه ری: گوڅاری وهرزش

گرنگترین کاره ساتی ژیانی مرؤف سځ شته: له دایک بوون ژن هینان، مردن.

مرؤف له دایکبوونی خوئی به دهستی نییه، مردنیش تا نه ندازه به کی که نه بی، ناتوانی کاری تی بکات، نه ویش به هوی خه مخوری له شی و تهن دروستییه وه، نه توانی که میک دوروی بخاته وه به لامل له ژن هیناندا، هه موو که سځ نه توانی به سهر به سستی ژنی خوئی هه لژیږی.

هه ندی که س که دواړوژی خو بان وینه نه کیشن، هه تا نه گه نه پایه ی په سه ندکراوه ی خو بان، به دوا ی ژن هیناندا ناگه رین.

به لامل (کیوید) لی ناگه ری، نه مه سه رگری له پر کچیک په یدا نه بی و نه و پیره ویی ژبانه به و کوره تیک نه دا.

له ناکا و کوره که نه که ویتته نا و داوی دلدارییبه وه، بی نه مه ی نیازی هیچ شتیکی بووی.

نیتر له وساهه کوره که نه که ویتته ژیانیکي تروه هه موو بی و هوشی دیتته سه ر نه وه که نه و کچه ی تالانی دل و گیانی کردوه، ماره ی بکات.

به لامل نه و پیاوه ی نه که ویتته داوی دلدارییبه وه، که کاتی خوئی هات، بو ژن هینان، دهست نه کات به هه لژیږدنی کچیک له نا و کچه کانی خزمیا، یاخود له نا و کچه ناسیاوه کانی کچیکي وا دیتته پینش چا و که نه توانی یارمه تی بدات له سه رکه و تنی نا و ژباندا، چونکه نه بیسینی وریایه و به هیوايه و حه ز له بلندی نه کات کچیکي تریشی نه چیت به دلا، چونکه خاوه نی چی شکه یه کی جوا نه و شاره زای ره وشت و خووی کومه لا یه تیبه .

کچیکي تریش نه چتی به دلایا، چونکه خوینده واریبه کی باشی دهست که و توه .

کچی چواره میس نه بیسینی، که بیانویتی پر به پیستیتی، حه ز له ژیانی خیزانی نه کات و نه یشتوانی بیبات به پرتوه کچی پینجه میس، تا بلتی جوا نه و شه نگوشوخه و رازاوه یه ناخو نه بی کام کچیان هه لژیږی، تا له ژیانی ژن و میړدیدا کامهرانی دهست بکه وئ؟ زوری وا هه یه نه لین که بیانوه که یان له هه موو چاکتره . هه لی بژیږی به لامل نه بی نه وه بزاینی که هیچ کچیک نییه نه توانی بیته که بیانو، به مخرجی (کیوید) فرمانی خوئی باش هه لسورانند بی.

له راستیدا، هیچ دهستوریک له وه چاکتر نییه، که پیا و نه و کچه هه لژیږی که هه ر له بهر که سایه تی خوئی کچه که حه زی لی کردبی و اتا کچه که گوئی نه دایتته سایه و پایه و مایه ی کوره که، یاخود نه و شتانه ی که کچی بی چه واشه نه کری.

جا نه گه ر پیاوه که نه ی توانی بریار بدات کام کچ له و کچانه به که لکی دی پیوسته نه و کچه یان هه لژیږی که نه زانی ناماده یه بو خو به خت کردن له پیناوی کامهرانی نه و دا به لامل نه و هت له بی نه چتی، نه و خوئی و کامهرانیبه ی که له رژیږانی دلداریدا دهستت نه که و ت و گه شکه داری نه کردیت، که که ویتته نا و ژیانی ژن و میړدییبه وه نه باوکیتی، نه دایکیتی، هیچیان به ناسانی و خوشی ناچنه سه ر. لی پرسینه وه یه کی گه وره یان له دوايه، نه رک و نازاریکی وایان تبايه، که خاوه ن له شیکي به هیږی ته وا و نه بی، دهره قه تی نایه یت.

نه وه مخرجیکي بنچینه یبه نه گه ر چا و له هه موو شتیکی تریش بیوشیت، پیوسته ژنه کت وینه کی بلندی نافرته تی ته وا و بیت نه بی له شیکي به هیږی دروست و چالاکی هه بی، له وانه بی که وه ک پیاویک دلی تو دامرکیتیتته وه، ههروه ها به ره یه کی وایشی لی بکه ویتته وه که نه ونده جوان و به هیږن، دلی خو ت و ژنه کت پر له کامهرانی بکه ن.

جا ئەگەر ئەتەوئى كامەران بىت بەژن هېنانە تەوہ پىئويستە ئەوہت لەبەر چاۋ بىت ھەرودھا ھەموو كچىكىش ئەبى ئەوہى لەبەر چاۋ بىت.

پىش ئەمەى دەست بگەيت بە دلدارىي ھەرودھا پىش ئەمەى پرېار بەدەيت كە پىاويك لە پىاوان بەكەلكى ئەوہت دئى كە بىتتە ھاوسەرت لە ژيانا چاۋەكانت باش بگەرودە بزانه ئەو پىاۋەى دلت پىاچوۋە لەوانە يە كە ھەل بگري دلدارىي لەگەل بگەيت، لەوانەيشە كە بتوانى بىتتە ئەو ھاوسەرى كە ئاۋاتت بۆ خواستوۋە؟

لەناۋ پىاۋاندا، ھى وا ھەيە كە بەرگ و پۆشەنپىيە كەى دلت كىش ئەكات، كەچى لە راستيدا نرخیان لە نرخی ئەو پەيكەرانە زۆرتريپە كە خاۋەن كۆگانى بەرگ فرۆشتن، لە جامخانەكانى پىش كۆگاكانياندا دايان ئەنپن.

ئەوانە، ئەوہيان لە دەست نايت كە ئەوہندەى ژنەكانيان ھەل ئەگرن، خۆشەويستيان تيا بەخت بگەن چونكە ئەوانە ناشين، نازانن لەشى مروف پىئويستى بەچپىيە ھەرودھا كرددوۋە و پەوشتى پىاۋى تەواۋيشيان لى ناۋەشپتەوہ.

رەنگە كەينەويەينەى سامان، جىگايەكى گەورەى ھەبى لە ژن هېناندا بەلام ئەبى ئەوہيشمان لەپىش چاۋبى كە ھەموو ئافرەتېك، پىش ھەموو شتېك مافى ئەوہى ھەيە كە بىتتە خاۋەن مېردىكى تەواۋ، و اتا پىاويكى تەواۋ ئەگەر دوو مېرديان پىشانداين، يەكئىكيان دەولەمەند بوو، بەلام پىاۋەتى ناتەواۋ بوو يەكئىكيشيان ھەژاربوو، بەلام خاۋەنى لەشېكى تەواۋ دروست بوو.

تۆ پىئويستە مېردەكەى دووہمیان ھەلئېرېت.

خانۋەى گەورە و ناۋازە، لەگەل پىاويكى كز و لاۋازدا، زۆر جارى واھەيە، ئەبىتتە تەماشايەكى مەرگەساتى و ھەا كە لەژياندا لىي ناخۆشتر و پر ئازارتر نەبۆتەوہ زنجىكى گەدايش لەگەل پىاويكى بەھىزى لەش تەواۋدا - پىاويكى و ابى كە ژنىكى ۋەك تۆ دلتخۆش بكات و تۆش بە ھەموو دل و گىانېكتەوہ خۆشت بوئ - لە توانايدا ھەيە كە ھەموو ژيانت پر بكات لە گەشى و خۆشى و كامەران. كامەرانى ھەر بە شتومەك پىك نايت بەبابەتى كيانىش پىك دئى پىئويستى خاۋردنىش، پىئويستى خۆشەويستى بەدوادا دئى خۆشەويستى راستەقىينەيش لە دەست پىاۋى لەش تەواۋ و تەندروست نەبى ناۋەشپتەوہ بەلام نپوہ پىاوان بۆ ژيانى ژن و مېردىي ناشپن و بەكەلك ناين.

پىاۋى بەھىز رەنگە كەمىك وشك و رەق بئى رەنگە چاۋ بازىي و پشى پشى كردن و

پىاھەلدان باش نەزانى بىكا... بەلام ئەو لە ھەزار پىاۋى ناسكى كزو لاۋازى ۋەك ژن چاكتەر.

لە راستى ژن هېنان ھەر بۆ ئەو پىاۋانە ئەشى كە تەندروست و بەھىزن و لەش و ھۆشېكى تەواۋيان ھەيە ھەر ئەوانەن كە خۆشەويستى تا سەريان پى رەوايە چونكە ھەر ئەوانەن كە ئەتوانن ئەو خۆش وىستەيان خۆش بوپىت، كە ھەموو ئافرەتېك ئاۋاتى بۆ ئەخوازى ھەرودھا ھەر ئەوانەيشن كە ئەتوانن ئەو منالانەت بۆ دروست بگەن كە لە جوانى و بەھىزىدا لە رادەيەك دان، كە ئەتوانن تۆش و مېردەكەيشت دلتخۆش و كامەران بگەن.

خۆشەويستى خۆت چۆن ئاشكرا ئەگەيت؟

نوسەرى: كىويپىد

* بەچېرۆكىكى درېژ ۋەرەسى مەكە، بەدوو قسە بېرېنەرەوہ.

* واز لە قسەى پىچوپەنا بەپىنە، راستەوخۆ مەبەستى خۆت دەريخە.

* واز لە قسەى ئەملاۋتەۋلا بەپىنە چونكە كارتى كردنى راستەوخۆ نەبى، بەكار نايت.

* تا پىت ئەكرى خۆت لەوہ دوورىخەرەوہ كە پىشەكى قسەت ئامادەكردبى، ياخود لە نوسراۋانەوہ ئەو قسانەت ۋەرگرتبى يان لە تاقى كردنەوہى كچانى ترەوہ فېرېووبىت بىلپىت.

* ھەر لە يەكەم چاۋپىكەوتنتانەوہ، دلدارىي خۆت بۆ كچەكە دەرمەخە و داۋاى شووكرنىشى لى مەكە بەلكو خۆت بگرە تا تەواۋ تپى ئەگەيت كە بەكەلكى ژيانى ژن و مېردىت دئى، ئنجا دللى خۆتى بۆ ئاشكرا بگە.

ماچی یه کهم

نووسه ری: ئیغیت شانون

ماچ بۆنی گۆلی ههسته، تریفه ی مانگه شهوه له ئاسمانی دلدارییدا دلداری بی ماچ، وهک هاوینییکی بی ههتاو، یان وهک گۆلیکی بی بۆن، یاخود گۆرانیبه کی خۆش وایه که گۆرانی بیژه که ی جوان نه بی.

هه رچی ئه رک و ئازاریکی جیهان هه یه هه ر له سه رده می (حه وا) وه هه تا ئیمپرو، ههروه ها له سه رده می ئه و ئافره ته دا که له چ و لیوه جوانه کانی ئه و له شکره کانی (ئاشوری) په وانه ئه کرد بۆ سه ر ریگای سه رکه وتن و خۆبشی له شوره کانی (نهینه وا) وه سهیری ئه کردن... ههروه ها له سه رده می ئه و که سه دا که خۆی فری ئه دایه سه لاشه ی (جولیت) تا له گه لیا بچیتته ناو گۆرپکه وه، هه ر دوو کیانی تیا میننه وه... ئه م هه موو ئه رک و ئازارانه ی ژبانه ئه و هه موو خه موخه فه تانه که له دلدا کو ئه بنه وه، ههروه ها ئه و هه موو تاوه شیرینه خۆشانه که له م جیهانه ئه دزرینه وه، ئه وانه، هه موویان له و تاوه دا ئه توینه وه و ئه چکینه وه که له درزی لیوه وه گیان سهیری گیان ئه کات به هۆی ماچیک له ماچه کانی دلدارییه وه ته نیا ریگایه ک که هه بی بۆ ئه وه ی ئافره ت و لئ بکه یه ت، که به قسه ت بکات ماچ کردنه، جاری و هه یه ئافره ت ئه گری و فرمیسه که کانی به هیچ وشک نابنه وه نه به قسه ی ژیرانه و تیگه یشتوانه، نه به هه رچی قسه یه کی زرنگ هه یه له سه ر زه ویدا تویش و ئه زانیت که به خۆرایی ئه گری به لām تو زور دووریت له راستیبه وه ئه و ئافره ته له بهر هه یچ ناگری له بهر بی ماچی نه بی دوورنییه خۆبشی ئه وه نه زانئ به لām راستیبه که ی ئه وه یه، هه له ی هه یچ تیانییه.

بۆ تاقی کردنه وه ی ئه م قسه یه، ئه توانیت ماچیک بکه یه ت که سه یه ئه که یه ت ده موده ست ژیر ئه بیته وه و بی ده نگیش ئه بی له راستیدا، بۆ فرمیسه که نه رشتنی کچان، هه یچ چاره یه ک له ماچ کردن چاکتر نییه.

ئه لئین بۆ مل که چ کردن به پیاوان، له شکر به کاره یینان و توپ ته قاندن به کار دیت به لām نه هیزی توپ. نه هیزی له شکر، هه یچان ناگه نه هیزی دوو لیوی جوانی ئافره تی جوان.

(ریشیلیو) ئه یگوت پینووس له شیر به هیزتره ئه وه یه قسه یه کی راسته، به مه رجی پینووس له ده ستییکی به هیزتره دا بی له و دهسته ی که شیریه هل گرتوه به لām ماچ له هه ر دوو کیان به هیزتره، له لایه ن ئافره ته وه بکری، یان له لایه ن پیاوه وه.

هه یچ قسه یه کی ژیرانه ی پیاو ناگاته ئه وه ی ژن بخاته سه ر پتی ماچ کردن نه بی هه یچ ریگایه کیسه به کار نایه ت بۆ ئه وه ی پیاو به خریته سه ر پتی، ماچ کردنی ئافره ت نه بی ماچ کردن هه ر وهک ئافره ت ئه خاته سه ر پتی، پیاویش ئه خاته سه ر پتی، ماچ کردن بۆ هه ر دوو کیان له شیر به هیزتره له بۆمبا له گولله ی توپ کاریگه رتره، بام ماچ کرنییکی درۆ و چه واشه کردنیسه بی.

هه موو لاویک زووبی، یان درهنگ، ئه وه ی بۆ ده رئه که وه ی، که هه موو کچیک حه ز له ماچ کردن ئه کات هه وایش هه یه، کاتیک ئه و راستیبه ی بۆ ده رئه که وه ی، که هه لی له ده ست چوبی به لām ئه وه ی که هه ندی ئافره ت ئه یلئین، حه ز له ماچ کردن ناکه ن، راست نییه، درۆیه، چه واشه کردنه چونکه هه موو ئافره تیک له کانی دلپه وه حه ز له وه ئه کات که پیاوه که ی خۆی ماچی بکات.

له ماچ کردنیشدا، وهک له هه موو شتیکی تره هه بوو پیشینان له سه ر په وشته پروپوچه کانی خۆبان ئه رویشتن و تئ ئه گه یشتن که مرۆچایه تی ته واو وای بی ئه وی که خۆبان به و جوژه ده ریخه ن. کچه که، بۆ خۆی دانه نیشت و له دللی خۆیدا ئه یگوت: (هه رچییه کم پئ کرا کردم، بۆ ئه مه ی ماچم بکات، که چی هه یچ له ده ست نه هات).

ئیمه نابی سه رمان له وه سوورمینی چونکه کوران له وساو هه تا ئیستا، تا ئه ندازه یه کی گه وره ناشی و گیتروویژن چونکه ئه گه ر کوره گیتروویژنه که بیستوانییه له شت تئ بکات، ماوه ی نه ئه دا به کچه که ئه وه نده بۆله بۆلی لئ بکات.

یه کیک له وانه یه ئه وه یه که (لۆرد بیروئن) بوژی ئینگلیزی به ناو بانگ گوتویه تی: که حه ز ناکات ئافره تیک ببینی، بخوات چونکه ئه وه (وهک پیشانی داوه)، جوانی ته واوی ئافره ت تیک ئه دات (بیروئن) له سه ره تای سه ده ی نۆزده هه مدا ئه ژیا ئه و سه رده مه یه، له رووی کۆمه لایه تییه وه، به سه رده میکی سه یه دانه نری له میژووی جیهاندا چونکه هه رچی وینه یه کی بالا و په وشتیکی باو هه بوو، هه مووی گۆررابوو چونکه له و سه رده مه دا، وایان داناوو، که ئافره ت ئه بی ناسک و ترسنۆک و کزبی ئه بی پیاوی به هیز و ئازا راوی بکات راوه دووی بنی تا پرستی ئه بری، ئنجا پیاوه که کچه که به مل رابکیشی تا ئه یگه ینیتته لای پیره میردیکی ریش سپی؛ یاخود ریش رهنگیکی تر، بۆ ئه مه ی له سه ر ده ستووری ئاین و یاسا ماره یان بکات پاشان هه ر دوو کیان بچنه ده روه و خۆبان و ابونین له بهر دللی لۆرد بیروئن و هه قاله کانی، نه وهک چیشکه یان لئ تیک بدری که نه ئه خۆن، نه ئه خۆنه وه، نه یه کتریش ماچ ئه کهن، به لکو هه رچی ژن و میردانی تر بیکه ن ئه وان ئه وه ناکه ن.

سهير كهن، لهوودا، چهنډ درۆ و چهنډ دوو رووي تيبايه! تهنانهت له سهردهمي نۆزدههميشدا، نهك سهردهمي بيبستم كه ئافرهت بوته وهرزش باز و له هيتزيشدا وهك پياوي لئ هاتوو ههرفهت ههركيز نهبووه بهنيچير، ئهو ههر راوكهريبووه دوورنيسيه بهئارهزووي خۆي خۆي واپيشان بدات كه نيچيره بهلام له راستي دا، ئهوه ههر برتبييه له لاسايي كردنهويهك، نه كه متره، نه زۆرتر له پيش ههموو شتيكا، ئهوه كه پياوهكه فريو نه دات.

وازيشي لئ ناهيني تاتووشي داوي خۆي نهكات پاشان دهست نهكات بههراكردن له بهر دهريا، بهلام به شيوهيهكي وا كه لتي نهشاررتهوه، و ههر دهمي ويستي بتواني پتي بگات ئنجا كه نزكي بووهوه، خۆي له دهست را نهپسكيني و ههرا نهكات جيگايهكي كه ميگ دوورتر، بهلام زۆرتر جوانيي خۆي بۆ دهرتهخات زۆرتريش كار له دلئ نهكات.

جا ئهم ره دوونانهوه درۆزنانهيه، ههر درپژه نهكيشي، بهناو دهشت و دهر و گۆم و زهوي و بيباندا، له بهر ههتاوي زستان و تيشكي مانگهشهي هاوينا، تا كچهكه له ههراكردن وهرس نهبي، ئنجا كورهكه كيش نهكات بۆ سهرتهوقه سهري شاخيتي بلند بهههناسكه پركيوه سهر نهكهويته سهري، (له بهر ماندويي)، بر ناكات پروات (ههله نهنگوي) هاوارتيكي نهرم نهكات و نهكهويته ناو باوهشيهوه.

ئهو ساكه ئهويش ماچي نهكات ناهيتي بچووك ههله نهكيشي و سهري خۆي نهخاته سهر دهموچاوي كورهكه ماچي بي دهنگي كورهكه نهكاتوهه كورهكيش له تاو ئهو خوشيه، دلئ دهست نهكات بهليدان و دلئ خۆي وا ديتته پيش چاو، كه خهريكه له سنگي بيتته دهرهوه.

ئنجا نهلي: پهككوو... خو ئهوه ماچم نهكات بهلي راسته، ئهمه شتيكي سهيره بهلام ئهي گيتروويژي بچووك، شتيكي سهيري وايه، كه بۆ تو دروست كراوه.

ئهگر هاتوو كچيك به زهردهخه نه دلكتيشكه رهكاني خۆي و تيبلاييه جوانهكاني چاوي كه پرسنگ نهدهن له دل، فريوي دايت پاشان بي ئهوي به زيبهكي پياتا بيتتهوه، بهريهري دايتتهوه و بهريهستي كرديت و پشتي لئ ههلهكرديت تا وات لئ بي ههست به بچووكي و سووكي خۆت بكهيت. كه ههر خۆت و ئهوين، گوي له قسهكانت بگري و خويشي وا پيشان بدات كه قسه شيرينهكانت سهرخوشي كر دووه و گهشكه داريشي كر دووه كه چي له بهر چاوي كچه هاوريكاني خۆي، لهوه، كۆنهكاتوهه كه دلئ بشكيني، سهرزهنشت بكات و تيزت بي بكات... بهكس نهلييت ئهو كچه هزي لي كر دوويت!

ههركاتي بۆي خۆشي گولهكان بهناو كزهبا بلابووهوه.

ههركاتي ساز و ئاوازيكي خۆش هاته بهر گويت، ههركاتي تيشكي زيوني مانگه شهوي جوان له سهر جيگايهكي بهرز كهوت له لهشتان كه ئهم ههموو شتانهتان بۆ كۆيووهوه كه له دلدا گياني بويزانه و ههستي خۆشهويستي و دلداريي نه بزويين، هيج له وهدا مهويسته، دهمودهست بيگرهه باوهشت، سنگيشي بنوسينه بهسنگتهوه، توند بيگوشه بهخۆتهوه و ماچي بكهو، ماچي بكهو، ماچي بكهروه، تا خوين ليوهكاني سوور ههله نهگهريتي و گهردي بهرز نهكاتوهوه و قزي نهكهويته سهر سنگت، تا واي لئ دي كه چاوهكاني خۆي بنوقيني و نهويري سهيرت بكات.

لهگهله ئهوشا ليوهكانيت لئ ناكاتهوه ئهوساكه تي نهگهيت كه بووه بههي خۆت، بووه بههاوبهشي ژينت، خويشي بهوه كامهراوه.

لاويتي پر له ئازادي و جهرهزهيي بهلام دل رهقييهكي دلكتيشكه رهيشي تيبايه ئهم ماچه سهرهتاييبيانهي دلداريش ئهبي ئازا و جهرهزه و دلكتيشكهري.

كچهكيش له دهميكهوه بۆ چاوهروان ئهوي نهكرد بۆ ئهمه ي بگات بهو كامهيش گهليك داوي نايهوه ئهوهيش دهستوريكه له دهستورهكاني سروشت. له دهستووري خوايشدا گورران نيبه.

دلداري تهواو بهاي كچيكي ههزده سالانهوه

نوسهري: بتي كۆمبسۆن

ههر دهستووريكي تايبهتي دابنين بۆ لاويك كه رهوشي بي بكات بهرامبه به كچهكه ي هزي لي كر دووه⁽¹⁾ بهفيرو ئهروا هوي ئهوهيش ئهويه كه كر دووه و رهوشي ئافرهت پيچهوانه ي تيبايه لهگهله ئهوشا ههندي دهستوري گشتي ههيه كه ههموو كچيك نهگرتتهوه بهكهم شت كه ههز نهكهم، قسه ي ليوه بكهه ئهويه كه خۆشهويستي تا نه نازدهيهكي گهوره ههستيكي سروشتي به پياوي تهواو، له بابته كهينهويهينه ي خۆشهويستيهوه پشت بهوه نابهستي كه خويندويتهوه پروايش ناكهم كه سي وا ههبي له جيهاندا، كه نهزاني كچ چۆن ماچ بكات، بي ئهمه ي كهسيك فيري بكات ئهوه ههر له ئارهزووي سروشتي خۆبهوه فير نهبي.

(1) بهلكو: كه كاري بي بكات بهرامبه بهو كچهي...

چونکه ماچ کردن له خۆبهوه روو ئەدات هەرچهنده بهمهشق کردن باشتر دەرته چی له گه‌ل ئەوه‌شا پیاوی وا هه‌یه، له گه‌ل ئەوه‌شا که ژنه‌که‌ی خۆی زۆر خۆش ئەوێ، که چی شه‌رم ئەکات ماچی بکات ئەوه‌یش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، پیاو ئەبێ تێ بکۆشی که به‌سه‌ر خۆبا حه‌ز ئەکات پێی بگوترێ خۆشه‌ویسته حه‌ز ئەکات گوتی له‌و وشه‌ نه‌هینیا نه‌ بێ که هه‌موو هه‌ستی داگیر ئەکات و چاوبه‌ستی ئەکات ئەو وشانه هه‌رچه‌ندی دووباره بکرتنه‌وه، ئەو لێیان وه‌رس نابێ به‌لام هه‌ر به‌گفتوگۆکردن واز مه‌هینه چونکه کردوه له‌ قسه‌ کاربگه‌رتنه که‌واته مه‌ترسه له‌وه‌ی که ده‌ست به‌ریت بۆ ده‌زگیرانه‌که‌ت بیگره‌ره باوه‌شت وا بکه هه‌ست بکات به‌هه‌ت و هه‌رته‌ت چونکه ئەو حه‌ز له‌وه ئەکات هه‌ر هه‌لیکی په‌سه‌ندت بۆ هه‌لکه‌وت ماچی بکه ماچ کردنیش هه‌ر بۆ ده‌می پێگه‌یشتن و له‌یه‌ک جیا‌بونه‌وه دانه‌راوه بۆ هه‌موو ده‌میک دانراوه.

له‌گه‌ل ئەمه‌شا پتوبسته بزانه‌ی که هه‌رکچه ره‌دوشت و چیشکه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه ئەوه‌یش به‌ره‌و رووی خۆت کراوه‌ته‌وه بیدۆزیته‌وه تا به‌و پێیه له‌گه‌ل کچه‌که‌دا بجولیته‌وه ده‌بێ بزانه‌ی، چ شتی‌ک له‌ هه‌موو زۆرتەر دل‌خۆشی ئەکات ئەوکاتانه‌یش بخه‌روه‌و به‌ر خۆت، که ئەوت به‌کامه‌رانی تیا‌ببینه‌وه به‌رکه‌روه‌وه، ئەو رۆژه چیت کردوه‌وه، که ئەوت کامه‌ران کردوه‌وه.

جا ئەوه‌ی کردوته‌وه بۆی، دووباره‌ی بکه‌روه‌و بزانه‌ی دل‌ی بۆچی ئەچی، ئاره‌زووی چی ئەکات؟ (بێ گومان ئەوه‌یش ئاره‌زووی تایبه‌تی خۆی هه‌یه) خه‌ریک به‌ به‌پێی دل‌ی ئەو بجولیته‌وه، ئاره‌زووی ئەو به‌جێ به‌هینیت به‌لام ئەوه مه‌که به‌ده‌ستوریکی هه‌مووده‌می بیه‌خه‌یته ئەندازه‌یه‌که‌وه باشتره چونکه ژن وا دروست کراوه که دوا‌ی می‌رد بکه‌وێ نه‌ک پیاو دوا‌ی ئافره‌ت بکه‌وێ له‌هه‌موو شتی‌کا ئەمه‌یش ئەوه ناگه‌ینێ که زه‌بر و زه‌نگی خۆتی پێشان بده‌یت چونکه ئەوه وای لێ ئەکات که خۆی له‌تو دووربخاته‌وه سه‌رکرده‌یی کردن به‌مه‌ندی و شیرینی پێک دێ جا ئەگه‌ر ئەوه‌یش تۆزیک هۆشی هه‌بێ، خۆی له‌خۆبه‌وه ئەم سه‌رکرده‌یی‌یه‌ی تۆیه گه‌شه پێ ئەکات به‌بۆنه‌ی هه‌موو هه‌لیکی په‌سه‌ندیشه‌وه مل که‌چی خۆیت بۆ ئەنوینێ، تا له‌به‌ر چاوت، خۆی شیرینتر بکات و، هه‌ستیش پێ بکات که تۆ مرۆفیکێ، هه‌ل ئەگریت نازت بکیشرت.

کچی وایش هه‌یه حه‌ز به‌پیتاک و دیاری‌ی ورده‌هات و، چوونه‌ سینه‌ما و به‌زمگا‌و جێی هه‌له‌په‌رین و ئەو جو‌ره‌ بابه‌تانه ئەکات مه‌به‌سه‌یسی ئەوه‌یه که ناگری دل‌داری نه‌کوژیته‌وه ئەمه‌یش سه‌رگه‌ردانییه‌که، که پیاو بکه‌وێته داوی دل‌داری کچی‌کی واوه، جا ئەگه‌ر

تووشی کچی‌کی وابووی، هه‌یچت بۆ نامینیته‌وه ئەوه نه‌بێ، که به‌پێی ئاره‌زووی ده‌ست بلا‌وانه‌ی ئەو برۆیت به‌رپۆه، تا خوا ده‌روویه‌کت لێ ئەکاته‌وه و له‌م دل‌دارییه‌ پرگارت ئەبێ منیش ئاواته‌ خوازی ئەوه‌م که له‌پێش ئەوه‌دا له‌ ده‌ستتا پشکی، لێی جیا‌ببسته‌وه لام وایه‌ پتوبسته به‌وه‌یش ناکات که پیت بلێم:

خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی ناگه‌که‌ی به‌سووته‌مه‌نی متومووروو خشل و گول و سنوقه‌ چیکۆلاته‌ خۆش ناگرێ چونکه خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌، به‌پرشنگی‌کی دل‌ رۆشن نه‌بیته‌وه، هه‌ر وا به‌ رۆشنیش ئەمینیته‌وه تا ئەو که‌سه‌ی چراکه‌ی دل‌ی خۆی داگیرساندوه‌وه، به‌ده‌ستی خۆی بیکوژینیته‌وه.

له‌گه‌ل ئەوه‌یشا، ئەوه‌ ناشاریته‌وه که جار به‌جاریک دیاری‌ی ناردن، دل‌ی هه‌موو کچی‌ک خۆش ئەکات و پرسی ئەکات له‌ سوپاس گوزاری‌ی ئەوه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌یه که هه‌ست به‌خۆشه‌ویستی ئەکات که‌واته له‌وه‌دا که‌م ته‌رخه‌می مه‌که نابێ هه‌زارێ بیه‌سته‌وه‌ی پێشکه‌ش نه‌کردنی دیاری‌ی چونکه ئەو کچه‌ی خۆشه‌ویستی‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی له‌دل‌ای گوتی ناداته‌ نرخی دیارییه‌که، ته‌نیا بایه‌خ ئەدات به‌دیاری‌ی پێشکه‌ش کردنه‌که.

تاچه‌ گول‌یکی ساده‌ و ساکار، له‌ توانایدا هه‌یه، که دل‌ی ببوژینیته‌وه و پرسی بکات له‌ خۆشی و کامه‌رانی.

پتوبسته باش ته‌ماشای ده‌زگیرانه‌که‌ت بکه‌یت تا به‌پێی ئەوه‌ی لێی دەرته‌که‌وێ، پتوبستی سه‌رشانت به‌جێ به‌هینێ جا ئەگه‌ر بۆت ده‌رکه‌وت: ماندووه یاخود خه‌مباره، به‌پێی ئەوه تێ بکۆشه ماندووتیه‌که‌ی به‌سه‌ینیته‌وه و خه‌مه‌که‌یشی به‌وه‌تینیته‌وه.

بیرله‌وه مه‌که‌روه‌وه که که‌سانی تر له‌ کاتی وادا چی ئەکه‌ن ئەوه بکه که خۆت به‌باشی ئەزانیت و دل‌ت پێی ئەسه‌ره‌وێ چونکه ئەو سه‌ره‌وت و دل‌خۆشی به‌وه پێک دێ که له‌سه‌ر پێره‌ویی و رێ و شوینی خۆت برۆیت به‌رپۆه.

ئوه‌یش بزانه که هه‌یچ کچی‌ک نییه، دل‌ی به‌وه خۆش بێی دل‌ی دۆسته‌که‌ی خۆی پارچه‌ پارچه بکات بام له‌به‌ر چاویا وینه‌یه‌کی هه‌ره‌ بلن‌دیش نه‌بێ به‌مه‌رجێ خۆشی کوره‌که‌ی خۆش بوێ به‌لام ئەمه‌یش ئەوه ناگه‌ینێ که به‌و خۆشه‌ویستی‌یه‌ی ئەو پشت بیه‌ستی و دل‌ی ئەو پانه‌گری به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه، پتوبسته تا پیت ئەکرێ دل‌ی رایگری و هه‌رچی ئەو پیتی ناخۆشه‌ نه‌یکه‌یت.

وربا‌ه له‌وه که جه‌ربه‌زه‌یی و شتی نا‌کا‌و، به‌لای ئافره‌ته‌وه یه‌جگار خۆش که‌واته ناگات

له وەبێ بە تاییه تی له و کاته دا که پیتی ئەلیت: حەزم لێ کردوویت و ئەمەوێ مارهت بکه م بۆ ئەو کاتیکی تاییه تی دامەنی پتویست به وەیش ناکات که وتاریکی درێژ و فراوانی بۆ ئاماده بکهیت و له بەریشی بکهیت، پاشان بچیته لای و له پاش چەند بزوو تنه وەهیه کی شلەژاوانه وتاره کهی بۆ بخوینیته وەهک شاگردیکی گێژ و وێژ بیت و له بەردەم مامۆستایه کی سامناکدا بیخوینیته وە ئنجا که لیبوینەوه، بێ دەنگ ببیت و هەناسه یه کی درێژ و قوولێ بۆ بدەیت خوهی (*). ناوچه وانیش ئەو دەرێخات که فرمانیکی گرانته له کۆل بۆتەوه. ئەو ئەو نەکهیت، چونکه ئەو له دوورەوه هەستی به نیازه کهت کردووه ئافرهت له وەدا زۆرزان هەر به وەتا که زۆرتر له جارێ خۆت رێک خستوو هەستت بێ ئەکات که نیازیکی وات ههیه ئه ویش به رپه رچدان هه یه کی خوشکانه ی ناسکت بۆ ئاماده ئەکات، پیت بلێ، که چی تویش که به پلێکانه کاندای سەر ئەکه ویته سهری بچیته لای ئەو، ئەو هەندە دل پەڕیشانیت، دەستت ئەگرین بە دلته وەه، شلەژاویی خۆت ئاشکرا ئەکهیت.

ئنجا که فرمان به و ئەنجامه گەشت، تویش هیچت بۆ نامینیته وە ئەو نەبیت که بە دلێکی شکاو وەه خوشه و یستە کهت به جێ بهیلتی و سهریکی ئەملا و ئەولای خۆشت بکهیت بۆ ئەمە ی جوگایه کی نزیک بدۆزیتەوه و خۆتی تی فری بدەیت.

پیاو نابێ لەم شتیه یه دا، خوشه و یستی خۆی بۆ دلخوازه کهی خۆی ئاشکرا بکات، بۆ ئەمە ی بیکات به هاوسه ری خۆی به لکو ئەبێ، له ناکاویکی وادا پیتی بلتیت که خۆشت به بیرتا نه هاتبێ ئەو کاته بیکهیت هەر دەمی، دلته پتی دایت، ئەو رازه ی پتی بلتی تا پیتشت ئەکرێ، به کورتی بپیرتەوه درێژه ی پتی مەده جا ئەگەر ئەویش له وانه بێ که خۆشی ئەو پیت، وەرانت بە دلێ خۆت نه بێ، ناداته وەه چونکه ئەو هەندە ی ماوه بۆ نامینیتەوه که بتوانی به رپه رچ دانە و یه کهت بۆ ئاماده بکات چونکه دلداریکیش له به رامبه ر خوشه و یستیکی ئاره زووداری به هیزدا، هیچی بۆ نامینیتەوه ئەو نه بێ که زوو خۆی بدات به دەسته وەه جا ئەو هت له به رچا و بیت.

منیش له وە دلنیام که له وە پاش هەر چه ند ئەو رۆژه ت بپه ر بکه ویتەوه، که خوشه و یستی خۆت بۆ دۆسته کهت ئاشکرا کردووه و داوای شوو کردنیشت لێ کردووه، به کامه رانترین رۆژی ژبانته ی دابنیت.

پیش ئەمە ی قسه کانم ته و او بکه م، حەز ئەکه م ئەو بلتیم: که هەر هەرزه کارێک کچیکی

(*) خۆه = (تاره ق، عرقی له ش) - وەرگێر-

خۆش ویست و تاماوه یه کی دووردرێژ له گه لیا مایه وه، بێ ئەمە ی بزانی هەستی ئەو چیه به رامبه ری؛ هەر له به ر ئەویش وابێ که بترسێ له وە ی پتی بلتی و ره نجه رۆی بکات، ئامۆژگاری ئەکه م که ده موده ست بچیته لای کچه که و رازی دلێ خۆی بۆ ئاشکرا بکات، داوای شوو کردنیشتی لێ بکات چونکه هەر ئەم رپگایه یه که رزگاری بکات له ده ست تاریکی دوو دلێ و بیخاته ناو رۆشنا یی باوه رپه وه.

چونکه ئەو کچه ی ریز له خۆی بگرت و بزانی هەل ئەگرێ که تۆ به راستی خوشت بوێ، هەرگیز ئەو ناکات که خوشه و یستی خۆی به رامبه ر به تۆ ئاشکرا بکات به لکو چاوه روانی تۆیه ئەو خوشه و یستی ئاشکرا بکهیت.

که واته چاوه روانی ئەو مەبه، که ئەو ببینی پیت بلتی:

حەزت لێ ئەکه م خۆت قسه بکه خۆ ئەگەر په شیمانیش بووتەوه له قسه کهت، زۆرتر به لای ئەو هەدا ئەچم، که په شیمانیه کهت له وەوه بێ که تا ئەو رۆژه وەه پیکه ری (أبو الهول^(۱)) به بی دەنگی ماوتەوه.

وتنه ی هه ره بلند

نوسه ری: کارۆل کامیرون

کچ هەر ئەو هەندە گەشتە ته مەنی هەرزه کاری، ئیتر گێژی بپه ره و هری روو ئەکاته دلداریی له پیتشدا، ده ست ئەکات به وینه هینانه به رچاوی خۆی، وینه ی خوشه و یستی چاوه روان کراوی، پاش ئەو رۆژ به رۆژ چاوه روانی ئەو ئەبیت که خاوه نی ئەو وینه یه ی چا و پتی بکه وێ ئیتر هەر له و چاوه روان کردنه دا ئەمینیتەوه، بۆ ئەو کاته و بۆ ئەو جیگایه ئەروانی، که له گه ل ئەو خوشه و یسته یدا کو ببیتەوه.

به درێژایی رۆژگار، ئارام به خۆی ئەدا، به و بپوایه وه که هەر ئەبێ رۆژتیک له رۆژان ئەو کوره ی که له ناو مێشکیا وینه ی کیشاوه، له ناو کوراندای بیدۆزیتەوه زۆر کچی واهه یه، خۆی وەه (له یلا) دیته پیش چا و، وایش دێ به بیریا که رۆژتیک دێ هه موو که س له

(۱) په یکه ریکی گه وه ی فیرعه ونین میصریه، دروستکراویکی ئەفسانه ییه سه ری ئینسانه و له شه که ی شپریکی راکشاوه له به رده م هه ره مه کانی (جیزه) دا؛ درێژی ئەم په یکه ره (۱۷) هه به رزیبه که ی (۳۹ م) گریکه کان به (سفنکس) ده یانناسی، ئەمە به یه کیک له کاره هونه ریبه ده گمه نه عه جباتیه کانی دنیا ده ژمیدری، (خفرع) ی فیرعه ون له ده وره ی ۲۴۸۰ پ.ز بنیاتی ناوه.

بابەت (مەجنون) ەكەى ئەو ەو ە گەتوگۆ ئەكەن، لەم پەرى نىشتمانەكەيەو ە تا ئەو پەرى نىشتمانەكەى .

ئەو ەيش ئاشكرايە، كە كچان ەك يەك سەبرى ئەم كەينەويەينە ناكەن ەروەها شېو ەى دلداری ەريەكەيان، مېردى دواروژى ەريەكەيان لەوانى تر جوئيه لەوكاتەدا كە كچىكيان وای دېتە پيش چاو كەسى رەنگ و بالا درېژ و قژە زەرد و چاو ەنگوينى بى كچىكى تريشيان وای دېتە بەرچاو كە گەنم رەنگ و چوارشانە و قژ و چاورەش بى .

بەلام جوانى مەرجىكى بنچينەيىبە لای ەموو كچىك كەچى لەگەل ئەو ەيشا، زۆرجارى وارو ئەدا، كەلاوتىكى وارې بەكچەكە بگرې، كە لەگەل وینە ەره بەلندەكەى ناو ميتشكيا بەتەواو ەتى پيچەوانەبى نە ئەو كەلەگەتییەى ەبى كە ئەو بۆى دانابوو لە ميتشكى خۆيدا، نە ئەو جوانییەيشى ەبى كە بەهيوای بووبى بى، رەنگە درېژىكى وابى كەلەرم بكات ياخود كورته بنەيەكى وا دەرىچى كە لە بستە بالاي چل گەزىشە بكات .

بەلكو دوورنبيە كە لووت پان بى، ياخود جىگای ئاولەهيشتا لە دەموچاویا مابى .

بەلام زۆرى پى ناچى، كورەى فروفيلباز، ئەيخاتە ميتشكى كچەكەو كە لە ەموو كانى دليەو ەزى لى ئەكات، ئەویشى لە ەموو كچىك پى جوانترە كچەيش وای لى دى، ەهر ناوى كورەكە ببەن دلى لى ئەدا ەرجىبەكيش ئەوى تيانەبى خۆى بەتاك و تەنيا دېتە پيش چاو ەموو رۆژىكيش بەگلاراويبەكەو ە چاو ەروانى نامەبەرەكە ئەكات، كە نامەيەكى لەلای ئەو ەو ە بۆ بهيئى بەلكو بەنووسينە شېرى و پېريبەكەى و ناو ەرۆكە ەيچوپوچەكەى دلى بسروى خۆ ئەگەر رۆژىكى بۆ دانابى، ببينى، ئيتەر لە خۆشيدا گەشكەدار ئەبى .

ەهر كاتىكيش قولى كرد بەقولىا، خۆى وا دېتە پيش چاو كە قولى كردو ە بەقولى ئەو كەسەدا كە خوا بۆ ئەوى دروست كردو ە، ئەوكەسەيە كە لەجىتى گشت كەسيتى، لە جىتى باوكى و دايكى و ەموو مرۆفایەتیبە .

ئەو ەيش شەويك لەشەوان رازى دلى خۆى بۆ دەرئەخات، پىتى ئەلى: خۆشم ئەوييت، پىتى ئەلى:

مارەت ئەكەم، كەچى كچەكەيش بەخۆشيبەكەو ە لەگەلپا رېك ئەكەوى. ئاوا بەم جوړە كورې رۆژگار بەكامى خۆى ئەگات .

كەچى ئەو كورەى كەكچەكە لەناوميتشكى خۆيدا ەك وینەيەكى ەره بەلندى خۆى دايابوو، دەستى نەكەوت. كار لەكار ترازازا تازە ەى ەو!...

هەلەى دلداریى

نوسەرى: باون بارىنگتون

هەلە نەكەيت وازانى كە ەهر پياوى زۆر دەستى گرتيت و دەستى لە قژتدا، ئەتوانى ببیتە مېردىكى باشى پاشە رۆژت چونكە دوورنبيە كە لەپاش تەواوبونى ژن و مېردى، دەستەكانت وا دابنى كە بەكەلكى خۆى دېن، قژەكەيشت، ەهر ئەو ەى پى ئەكرى كە سەرت گەرم بكاتەو ە .

ەروەها ەلە نەكەيت وازانيت كە ئەو كورەى بەليشاو دياريت بۆ ئەهينى و ەهرشتىك داوا بكەيت بۆت جىبەجى ئەكات، ئەبیتە مېردىكى باشت چونكە زۆر دلداری دەست بلاوى وا ەيە، كە لەپاش تەواوبونى ژن و مېردى ەيچ كوناكاتەو ە لەو ەى كە بچى بەگژ ژنەكەيا و شرت و شوى لى بېرى، تەنيا لەسەر ئەو ەى كە لەسەر (ئەركى مال) پارەى جگەرەكانى ياخود كرى چاكردنەو ەى پيلاو ەكانى بۆ نەداو ە .

ئەو ەيش ەلەيە كەوا بزانيت لە يەكەم چاوپيەكەوتنەو ە دلداری دەست پى ئەكات ئەگەر ەهر ئەتەوى لەگەل ئەوانەدا بسازيت كە ئەو قسەيە ئەكەن، ەهر ەيچ نەبى تا دوو سى مانگىك لەسەريەك چاوت بەم و بەو بكەوى و لىيان وردبیتەو ە، ئنجا برپار بەدەيت كە ئەم كورەيە ياخود ئەو كورەيانە كە لەناو ەموو كوراندا خۆشت ئەوى و ەلەت بژاردو ە بۆ ەاوسەرى ژيانت .

ەروەها ەلەيە كەوا بزانيت ەموو رۆلەيەكى دلسۆزى دايك، ئەبیتە مېردىكى دلسۆز بۆژنى خۆى گەلىك لەو رۆلە دلسۆزانەى دايكيان، بۆلەبۆل لە چىشتەكانى ژنەكانيان ئەكەن، ئەلین ەك چىشتەكانى دايكيان خۆش نين...

زۆر لەو كورانە نازدارن، رەوشت و خويان تىك دراو بەنازاري، نەك ەهر بەكەلكى رابواردن لەگەل ژنىكدا نايەن، بەكەلكى ەاودەمبى سەگىكيش نايەن .

ئەو ەيش ەلەيە كە پروا بەو دلدارە خوين گەرمە بكەيت، كە ەرهشەت لى بكات، ئەگەر شووى پى نەكەيت جامىك لە (ترشەلۆكى فينك) ئەنۆش، يان خۆى فرې ئەداتە دەرياو ە بۆ ئەمەى خۆى بكورژى... ئەمانە ەموو قسەى پېوپوچن... چونكە ئەم جوړە پياوانە بەكارى خۆشەويستى نايەن، بۆ كار و فرمانيش دەست نادەن نابى پروايان پى بكەيت ەروا چاكترە كە خۆيتان لى پيارىزيت ئەو ە چاكترە لەو ەى كە رۆژتىك بىت، بەهوى ئەو ەو ە، واز لە ژيان بهيئين .

دلداریی باو

نوسه ری: ئەلینۆر گلن

ئاخۆ دلداریی هه ره یی ئەوانه بووه که له سه ره تاي مرۆفایه تیدا ژیاون؟... ئایا هه ره بابیه تی ئەو سه ره ده مه کۆنه بووه، که (رۆمیۆ) قسه چاوه سه ته کانی خۆی ئەچرپاند به گوئی (جولیت) دا؟... ئاخۆ دلداریی، هه ره به هی ئەو سه ره ده مه دائه نری، که پالئه وانانی دلداریی ناو میژوو و ناو چیڕۆک، له سه ره ماچ کردنی، یاخود له سه ره ده ست گو شینیک، یا ن له سه ره په یمانیکی دلداریی و دۆستایه تی راسته قسینه، خۆیان تووشی کوشتن و ته فروتونا کردن ئەکرد؟

یاخود ئەوه هه ره شتی که نو سه ره رانی چیڕۆک نه بی نایزانن، ئەوانه ی که جاروبار کاره ساتی دلداریی وای ئەم سه ره ده مه پاره په رستییه ی تیا یا ئەژین، ئەخه نه به ره ده مان، که هه ست ئەبزوین و ده روو نیس گرتی به ره ئەده ن که چی ئەندیشه یان هه ره چه ندیک تیا بی، له چاوه ئەو چیڕۆکانه ی کۆندا، که پر ن له کرده وه و هونه رمه ندی پالئه وانانی دلداریی، هیچ ناوین.

ئەویش له به ره ئەوه یه، که ئەگه ره له کۆری چیڕۆک کۆن و نوئ خۆمان دوور بخه ینه وه، پاشان ته ماشای کاره ساتی رۆژانه ی ئیمرو مان بکه ین، هیچ گیانیکی ئەندیشه یی، یاخود گیانیکی شۆره سواریی کۆن نادۆزینه وه له و کاره ساتانه دا که جار جار ئەبیه ینه وه: گوایه ئافره تییکی نه خۆشیار (مروضه) شووی کردوه به وه نه خۆشه ی که یارمه تیی داوه له چاک بوونه وه یدا یاخود پیاویکی ده وله مند کچیکی هه ژاری خواستوه.

له گه ل ئەمه شا، ئەمه ئەوه ناگه ینی که ئیمه له دلداریی نازانین، یاخود وه ک هه ندی کهس دیته پیش چاویان، خۆشه ویستییه که مان خۆشه ویستییه کی هیچو یوچ و گێژ و وێژانه یه چونکه هه موو خۆشه ویستییه که ته نانه ت ئەوانه ییش که له ناو ته نگوچه له مه دا نه پیشکوتون، ته نانه ت له م سه ره ده مه یشدا، که پیتی ئەلینۆر سه ره ده می پاره په رستی نیاشی، له ئەندیشه و چی شکه ی خۆش و هه ست بزواندن و ده روون خرۆشان دندا، وه ک خۆشه ویستی پیشینان وایه، هیچ جیاوازییه کی نییه.

هه ره ئەوه نده ی تیا یه، که خۆشه ویستی ئەم رۆژه، به ناچاریی چووه ته ئەو شیوه یه وه، که پیوستیی ژیا نی ئەم سه ره ده مه، ئەیه وی چونکه ئەوه ده ست نادات که یار به سه ره یشتی ئەسپی رازاوه و نایابه و بفرینین له ناو جه رگی شه وی تاریکدا، یاخود ئەو شتانه بکه ین

هه ره ها هه له یه که ده زگیرانه که ت به پاره به خت کردنیکی زۆر، به پاره به فیرو دان بارگران بکه یت. هه موو ده م تی بکو شه، که وای لی بکه یت، بتوانی به ئاسانی دلت خۆش بکات پیوسته هه ردوو کتان ئەو پاره یه پاشه که وت بکه ن بۆ پاش ماره کردن.

هه له نه که یه، له گه ل دۆسته که تا ری بکه ویت، به دزییه وه په دووی که ویت په نگه ئەوه له پیشه وه خۆش بی به لام ئەم جو ره ژن هینانه نه یینییه، له سه ده جاردا نه وه دوو نۆجاری په شیمانیه کی به ئازاری له دواته بی.

هه له نه که یه، دۆسته که ت هه رچییه کی گوت یاخود نووسی، باوه ری پی بکه یت.

چونکه دلداران بایه خیک نادن به نووسی نه کانیان، هه ره به قاقه ز و مه ره که بی دائه نین قسه کانی شیان به پووشیک دائه نین که به ره با که وتی تا بلتی ناپاکیان له ده ست دی تا بلتی به لین و په یمانی خۆیان ئەشکین.

هه ره ها هه له یه، که کوریک، هه ره له به ره ریکو پیک و جوانی جله کانی به دلتا بچی... چونکه ئەو کوریه ی زۆر بایه خ بدات به بریسکانه وه ی نینۆکه کانی و، رازاندنه وه ی قژی سه ری، زۆر که م به ته نگ مال و مندال و گوزه رانی خۆیه وه ئەبی به لام ئەوانه ی که کچان ئەیانده نه به ره کلکان، له به ره که م ته رখে مییان له پاک کردنه وه ی پیلاره کانیاندا، چاکترین میرد له وانه په یدا ئەبی هه ره ها نه که یه هه له بکه یه، دلت بچیته سه ره ئەو کوریه ی که ده ست له فرمانی خۆی هه ل ئەگرئ بۆ ئەمه ی کاتیکی له گه ل تودا رابوو ری چونکه پیاوی و، له ده ستی دی، که زۆر به ئاسانی تۆش به جی به یلی هه ره بۆ ئەمه ی که له گه ل کچیکی تر دا ده ست بازیی بکات هه رگیز ئەوه ت له بیر نه چی، که ئەوی به دل و گیان خوو بداته فرمانی خۆی هه لی سوړینی، تا به ره هه می لی ده ربینی، ئەو که سه ئەتوانی بی به میردیکی چاکی واکه ماله که ی خۆی بکات به به هه شتی سه ره زمین.

دوایی، ئەوه ییش هه له یه، که له گه ل دۆسته که تابی، کاتی که ئەو دوا ی کاری ناپه سه ند و داوین پیسی بکه وی پیوسته تیی بکه ینی که له ئەندازه ی خۆیدا بوه ستی و لیبی تیه پر نه کات.

داوینی خۆشت به پاکی رابگره ئەوه ییش بخه ره پیش چاوت، که هه تا ره وشت و خووت پاک و په سه ندی، تۆ له ناو ریگایه کدا ئەرۆیت که ئەملا و ئەولای به گو ل و ریحانه ته نرای به لام ئەگه ره له ریگای راست و داوین پاکی لابه ده ت، درک و دالت دیته ری ئەو رۆژه نزیکه یشت له پیشه وه یه که له ناو سه ره رگه رانی و هه ناسه ساردییدا، په نجیه ی په شیمانیت ئەگوشیت و له بریتی فرمی سک خۆین هه ل ئەرۆیت!...

که له نووسراوه کانی چیرۆک نووسه کاندایان خوینینه وه و هک ئهوانه ی له بابهت (رۆمیۆ) و (جولیت) هوه گه لیکه تری وهک رۆمیۆ و جولیت هوه نووسراونه تهوه که چی له گه ل ئه وه یشا، زۆر کچی وای ئه بینین، که بای ئه ندیشه هه لئ ئه گری و ئه فری، ئه وه یش له دلداریی ئه م سه رده مه ئه خوازی، ئه و گیانی شوهره سواریه، که مه گه ر له چیرۆکه کانی نووسه رانی چیرۆکه دا خویندبیتیه وه.

ئه و وای ئه وئ، که کوره که ی ده زگیرانی، ده زگا و دوکانه که ی خۆی به جی هیشته (که هه ر خوا ئه یزانی ئه و رۆژگاره درێژه چه ند ماندوو بووه به فرمانه وه) ده ست به جی به نامه به ریکه دل سوژدا، نامه به کی بو بنیتر، پری بی له وشه ی چاوه به ست که رانه، وهک گول به یۆنه خویشه که ی خۆی سه ری مه ست بکات، به گلۆله یه کی ئاوریشمیش پیچرا بیتیه وه پاش ئه وه خویشی به دوویدا به جی به سه ر گورسیته کدا بۆی سه ریکه وئ که به ته ختی نوسته که یه وه به ندرکراوه ئنجا له گه ل خویدا به ییتیه ته خواره وه، بۆ ئه مه ی خویمان فری بده نه سه ر پشتی ئه و دوو ئه سپه ی که بۆ هه ر دوو گیان ئاماده کراوه، ئنجا وهک تیزکه ی تفه نگ غار بکه نه تا ئه گه نه ئه و په رستگایه ی، که کابرای ریش سپی، له یه کتر ماره یان بکات.

ئه خانم وانا بی... چونکه ده زگیرانه که ت، هه ر کاتی وستی بتبینی، زۆرتر بۆ ئه وه ئه چم، که ده ست ئه بات بۆ پارچه ئاسنیکه ره ق و گران، که هیچ شاره زای هۆنراوه و ئه ندیشه نییه... ده ست ئه بات بۆ ته له فۆنه که ی... دوور نییه که له دوکانی سه وهزه فرۆشیکه وه، گوشت فرۆشیکه وه، یاخود خلۆز فرۆشیکه وه قسه ت له گه ل بکات... ترن... ترن... هۆ هۆ... هۆ... ده زگیرانه که م... من هۆ مه رم! گوئ بگه ره! ناوت چییه?... من لای ئیستگه ی ترامه که وه...، یاخود له چیشته خانه که دا چاوه پروانیت ئه که م...

یان له سه ر سوچی شه قامه که... یان له به رده م خویندنگا که دا ئه مبینی... کات ئه مه نده یه... ئنجا ته له فۆنه که ی دانه نی و قسه که ی خۆی ئه پریتیه وه.

ئه گه ر بیتو (کیوید) فرمانی خۆی به جی به یینی، کاره سات و رۆژگار هه ر چۆنیک بی، جیگایان هه ر کوپیه ک بی، کور و کچه که، له سه رده می دلدارییاندا، کامه رانییه که راسته قینه ی وایان بی ئه گات، که په نگه هیچ پاله وانیکه گه وره ی چیرۆکه کان کامه رانی وایان بی نه گه یشتی.

وه نه بی هه ر کچ بی، که تووشی ده ردی ئه ندیشه بووی، له دلداریییدا له کورانییدا هی واهیه که له ئه ندیشه بازییدا گه یشتوته ئه ندازه ی شیتی ئه چن، له نامه ی پر له بۆنی

خۆشدا نه بی، نانوسی له به ر تیشکی مانگه شه ویشدا نه بی و له سه ر که ناری رووباریشدا نه بی که هه ر چوار لای گول و لاله زاری، نایه وئ بگات به یاری...!

له راستیدا، یه کیکه وای، کهم هه ل ئه که وئ که دلداریه کی راسته قینه ی لی بووه شیتیه وه چونکه ئه و خۆی وای دیته پیش چاوه (رۆمیۆ) به هه موو کچیکه ی وادیته پیش چاوه که (جولیت) ه ئنجا ئه گه ر کچه که، له کرده وه ی هیچو پوجانه ی تی ئه گه یشت و پشتی تی هه لکرد ئیتر، ئه و، هه رچی ئه ندیشه و بیریکه هۆنراوه یی له که لله ی دایه، له بییری ئه چیتیه وه خۆنایش چن، خۆی فری بداته رووباره وه، یاخود ده مانچه که ی بنی به سه ری خۆیه وه، خۆی بکوژی.

ئه چن به و به ر په رچدانه وه یه، له شیه وه یه کی راستی په رستیدا دلی خۆی ئه داته وه که هیچ دلداریکه ناو چیرۆک په ی به وه نابه ن شکاوی لوته که ی چاک ئه کاته وه ئنجا روو ئه کاته کچیکه تر، له گه ل ئه ویشدا، به ختی خۆی تاقی ئه کاته وه دوور نییه که له چاوه پروانیدا زۆر مینیتیه وه له سه ر ئه و قسه یه پروات که کراوه:

(ئافره ت وهک ترام وایه نای تی تووای بکه وی پیوسته چاوه پروانی بکه ییت زۆری پی ناچن، ئافره تیکه تری دیته به ر ده ست).

لیره دا، پیوسته ئه وه پیتشان بده یین که کوریکه وهک ئه م کوره، مافی ئه وه ی نییه که ژن به یینی.

چونکه هیچ کچیک له گه لیا، وهک ژنی، گوزه وانی له گه ل ناکات هۆنراوه و ئه ندیشه که یی هه رچه ندی خوتوکه ی بدات، به لام له گه لیا به کامه رانی، ناتوانی بژی.

ئه وه یش ئاشکرایه که هه موو کچیک له پی شه وه، سه رده می خۆشه وستی و ژن و میتردی خۆی، زۆر به کامه رانی دیته پیش چاوه که دانه نی شی ئه وه ئه هینیتیه پیش چاوه خۆی، که ده زگیرانه که ی و ئه و میتردی چاوه پروانی ئه کات، وهک سه رداریک له ناو پیاواندا وه ستاوه، به هه موو دل و گیانییه وه خۆشی ئه وئ، بۆ هه ره جیگای خۆش و بلندی ئه بات، له خانوکی وایشدا ئه یحه وینیتیه وه که تا سه ر پری بی له کامه رانی نه خه فه تی تیا ئه بینن، نه خه م، نه شه وشۆر و نه به ره لاکردن، نه هیچ ده ردیک که تووشی ژن و میتر دین.

به لام زۆری پی ناچن، که راستیه تاله که ی بۆ ده رئه که وئ چونکه ئه و کامه رانییه ی که هیناوتیه یه پیش چاوه خۆی، ئه و پیاوه یش که کردویتی به نمونه ی هه ره بلندی خۆی، له

جیهانی ئەندێشەیی خۆیدا نەبێ، لە هیچ کۆتییەکا دەست ناکەون ئیتر هەر ئەوەندە بەسە
کە تاقی کردنەوێهەکی بچووکی تۆش بێ بۆی دەرنەکەوێ کە پتووستە باوەر بەرووداو
بەیتنی: واتا پیاویکی وای بوو، بێتە مێردی، کە (هەموو) کەموکورییەکانی پیاوانی
تری تیانەبێ، ژیانیککی وایشی بوو بژی، کە (تا بۆی بلوێ) لە گێروگرفت و ناخۆشی
دووربێ.

کەواتە ئەی کچەکە، بە نامۆژگاریی من بکە: ئەگەر لەو کورانت چاوپێکەوت، لەوانەبوو
کە پشتی پێ ببەسترت، بام بێ ئەندێشەیش بێ ئەگەر جوامیتروو، بام نەبێشتوانی
هەستی خۆی دەربیری. . . تۆ ئەگەر ئەوەی کە وەک دلداریک جوانت نایەتە پێش چاو،
دەس مەنێ بەروویەو و پیتی بلێی شووت پێ ناکەم.

چونکە کە ئەوت لە دەست خۆتدا، مێردیککی وات لە دەست چوو، کە لە باریا هەبوو
بتگەینیتە ئەو کامەرانییە راستەقینەیی خۆت حەزی لێ ئەکەیت ئەمە لەوێ بوەستی.

کەچی ئەو کورانهی کە بەزمان لووسی و پیاھەلدان و مێ بازبێ ناسک، کچان تاو
ئەکەن، لە راستیدا یاری بەدلیان ئەکەن تاکە سالیکی ژیانێ ژن و مێردی بەسە بۆ
ئەوەی کە هەموو شیرینی و مێ بازبێ و ئەندێشەییکیان لە بیریاتەو.

رەنگە دەزگیرانەکەت لەناو ترامدا دلداری خۆت بۆ دەریخات نەک لە گولزاریککی گۆی
چەمی رووندا، بەلام کەینەوێهەینی واپروبووچ، هانەت نەداتە سەر دەست نان بەروویەو
تۆ کە لەو دلیابیت، ئەو بەدل و گیان خۆشی ئەوێت بەدلیش حەز ئەکات بێ بە
هاوسەری تۆ خۆبێت کە بەچەشنێ ئەو ئەوت خۆش بوو و بشزانیت کە ئەو لە باریا هەیه
ژیانت بۆ رێک بخات.

ئتر بۆچ دەست بنییت بەروویەو؟!.

ئەو کورپی کە لەسەر خوان، یان لە تەلەفۆندا، یاخود لە نامەییەکدا، یان لە
تەلگرافییکدا، دلداری خۆت بۆ ئەنوینێ، بێ گومان ئەو کەسە راست ترە لە
دلدارییەکەیدا، لەوەی کە لەسەر ساز و ئاواز نەبێ و لەژێر تیشکی مانگە شەودا نەبێ
دلی خۆت بۆ دەرنەخات.

چونکە ساز و ئاواز و تیشکی مانگەشەو، لە مرۆفدا ئەندێشە وریا ئەکاتەو، ئەویش
وا دیتە پێش چاوی کە حەزی لێ ئەکات کەچی لە راستیدا، هەرچیەکی نواندوو،
بریتییه لە هەستیکی دەمدەمی، هەر لەگەڵ هۆیەکی لە ناودانەما، ئەویش لەناودا نامینێ

ئەگەرچی هەموو کچیک حەز بەو ئەکات کە لە ناوچەییەکی پر هەستی و جواندا، چرپەیی
دلداری بدی بەگوتیدا، بەلام واهەل ئەگرێ کە هەموو کچیک ئەو بەخاتە بەرچاوی خۆی
کە دلدارییەکی راستەقینە، بەلگەییەکی بەهێزترە بۆ راستیی هەست و راستیی هەلبێژاردنی
هاوسەریکی ژیان.

ئافرەت و دلداری نوواندن

لەلایەن کچیکەوێهە کە پێش سەردەمی خۆی کەوتوو

نوسەری: دورووشی دیکس

ئایا کچ مافی ئەوەی هەیه کە دلداری خۆی دەریخات و لەپیتشا ئەو داوای شووکردن
بکات بەو کورپی حەزی لێ ئەکات؟

وەرامەکی منیش ئەمەتا: بەلێ مافی هەیه!

هەموومان ئەو ئەزانین کاتێ کە دەنگی ئافرەت بلند بوو ئەو داوای مافی هەلبێژاردنی
ئەکرد، دەنگی پیاوکانیش بلند بوو، بەرپەرچی ئەو خواستەیی ئەدایەو ئەوەندە هەیه،
کە داوایی ژیری و تینگەیشتویی زالی بوو لە گەلیک جێگادا، پیاوان ئەوێان بۆ دەرکەوت
کە ئافرەتیش وەک پیاو مافی هەیه کە دەنگی خۆی بدات بەگوتی هەموواندا، لە بابەت
هەموو شتیکیەو قسە بکات وەک خێزان و مائ و بابەتی تر بەلای منیشەو وایە، کە
مافی ئاشکرکردنی دلدارییش هەرەک مافی دەنگدانی لێ دێ، لە رێگای خۆیەو
ئەرۆات تا داوایی ئافرەت ئەو مافەیشی ئەسینێ.

لەپێش شەری جیهانی یەکەمدا، ئەو بیری داکەوت کە ئافرەتیش مافی هەیه، هاوسەری
ژیانێ خۆی هەلبێژیری ئنجا کە شەر تەواوو، بیری تازه کەوتە ناوێ وینەیی بلندی تازه
هاتە کایەو پێچەوانەیی ئەوانەبوون کە لەو پێش ئەمان زانین.

ئیتیر بیری یەکسانی هەردوو رەگەزەکە هاتە پێشەو و سەرکەوت، ئافرەتان لە ئینگلتەر
و جێگیانی تردا کە بەهۆی شەرەو سەرگەردان بووون، دەستیان کرد بەکوونەو داوایی
بپاری ئەوێاندا کە ئافرەتیش مافی ئەوەی هەیه کە سەرەخۆ، داوای شووکردن بکات لەو
سەربازانەیی کە لە شەردا، بریندار کران و ئەندامی لەشیان تێک چوو، چونکە ئەوانە
لەبەر ناشیرین بوونی هەندێ لە ئەندامەکانی لەشیان شەرم ئەکەن داوای مارەکردنی کچان
و ژنان بکەن.

به لای منیشه وه وایه، که پیاو مافی ئه وهی نییه، دلداریی و کاروباری دلداریی ههر بۆ خۆی بهیلتیه وه چونکه ئافره تیش مافیکی سروشتیی ههیه، کهس ناتوانی بلتی نییه تی که ئه وه هاوسه ره ی خۆی ههلبژیرتی، چونکه هه موو ژبانی خۆی له گه ل ئه ودا به خت ئه کات ئه وه ییش قسه یه کی پر و پوچه که بگوتری، ئاشکرا کردنی دلداریی و پیشاندانی ئاره زووی شووکردن له گه ل ره وشت و خوی بلندا ریک ناکه وئی.

بئ گومان کور چاوپیکه وتنی ئافره تیش به مه به سی شووپیکردنی، له گه ل ره وشت و خوری چاکدا باشت ریک ئه که وئی له وهی که ئافره ته که هه موو فروفیل و چه و اشه کردنیکی چاک و خراب له گه ل کوره که دا بخاته کار ههر بۆ ئه مه ی که تووشی داوی دلداریی خۆی بکات.

ئیه ئه لئین شووکردن گرنگترین کاره ساتی ژبانی ئافره ته که واته چۆن دلتن بر وایی ئه دات، ئافره ت به ره ست بکری له چوونه لای ئه و کوره ی که دلی پیاجووه و له وه ییش دلنیا یه که به شووپیکردنی کامه ران ئه بی له ژبانی، بۆ ئه مه ی به ئاشکرا داوی شووپیکردنی لی بکات و بیکات به هاوسه ری خۆی له خۆشی و تهنگانه و سامانیا!؟.

ئیه ئه لئین ئافره ت بۆ ئه وه دروست کراوه که منالی بیی که واته چۆن دلتن بر وایی ئه دات به ره به ستی بکه ن له هه لبژاردنی ئه و دلداره ی که منالی بۆ په یدا ئه کات؟

داوی ئه وه ییشی لی بکه ن هه ردانیشتی و چاوه روانی بکات تا تووشی چاره نووسی خۆی دی؟ ئیه ئه و مافه ی ئه دهنی که ههر پیاوئ به دلی نه بوو، پیتی بلتی: (نه) که واته بۆچ ئه و مافه ییشی ناده نی که ئه و پیاو هه ی به دلیه تی، پیتی بلتی: (باشه) زۆر پیاو و اه هه یه، ئافره تی خراب ماره ئه که ن؛ چونکه کچه داوین پاکه کان، نازانن چۆن دلنیا کیش بکه ن ئه وه ییش له بهر ئه وه یه که راستی دلی خۆبان ئه شارنه وه، ناویرن دلداریی خۆبان ده ربخه ن، نه وه ک به سۆزانیان دابنن!...

پیاویش که ئافه تی سۆزانی ماره کرد، وای دیته پینش چاو که له سه ر بنچینه ی دلداریی ماره ی کردوه که چی له راستیدا دلداریه که ی ده ست کرده به للام ئه و دلداریه ی که ئه توانرا له لایه ن کچیکی داوین پاکی سه ربلنده وه پیشان بدری، وه ک ئاگر تکی نه یینی له ناو دلنیا ئه مایه وه^(۱) دلی به جاریک ئه سوتاند، بیی ئه مه ی ئه و هه ستی پی بکات، یاخود کچه که بتوانی بلتی و له ناو دلنیا به لپسه ئه سیی به للام ئه گه ر به اتایه، ئیمه ئه و مافه مان

(۱) یان: وه ک ژیه له مۆ له ناو دلنیا....

به کچه که بدایه، که دلداریی خۆی بۆ ئاشکرا بکات، به مه رجی له وه ییش دلنیا بیی که ئه توانی بیته ژنیکی باشی ئه و کوره، ئه وساکه ئیمه کوره که ییش و کچه که یشمان به تاییه تی کامه ران ئه کرد چونکه ئه گه ر دلداریی بۆ کور به با به تیکی خۆش رابواردن دابنری، بۆ کچ به با به تیکی پیوسی ژبان دانه نری به لکو بۆ ئه و هه موو شتیکی ژبانییه تی.

کچ هه چ پیاو یک بیینی، به میردیکی چاوه روان کراو دیته پینش چاوی ره وشت و خوری وایه، ههر پیاو یکی ناسیاوی خۆی دیی، ته وای لیبی ورد ئه بیته وه، تا بزانی ئاخۆ به که لکی ئه وه دیی که بیته میردی و پییه وه کامه ران بیی؟ ئه گه ر بیته سه ره به ستیی قسه کردنی بدریتی، ههر خۆی له خۆیه وه، ئه گاته چاکترین میرد که ئاواتی بۆ ئه خوازنی که چی له بریتی ئه وه، ئیمه دم کوتی ئه که یین ئه وه ییش یه جگار رووئه دا که پیاو کچیکی و ماره ئه کات که (به دل) هزی لی ناکات.

بۆ به کا ئه وه ییش و رووئه دا، چونکه ئه و کچه ی به دلنیا چووه، ئه ترسی لی شووی پی نه کات، ناویری داوی شووکردنی لی بکات یان کچه که و ابزانی که له بهر چاکی و جوانی خۆی نییه داوی ده ستی ئه کات^(۱) به لکو له بهر سایه و سامانییه تی که چی له راستیدا، کچه که له کانی دلنیه وه هزی لی ئه کات، به هه موو ئاره زوویه کیه وه ئه یه وئی له بهر پییدا بکه وئی، بیبه رستی.

به للام ئیمه ئه چین به ره به ستی ئه که یین له ده رپینی رازی دلی له بهر ئه وه ئه بیته هۆی سه رگه ردانی هه ردو وکیان له ژبانیاندا که ئافره ت داوی جلویه رگیکی تاییه تی ئه کات، یان کلاویکی تاییه تی ئه کات، به سه ر زاری ئه وه په سه ند ئه کات که ئه یدریتی و پییشی ئه گوتری جلویه رگ و کلاوه که له چاکی و قاییدا نزیکي ئه وانن که خۆی داوی کردون.

به للام له راستیدا، له کانی دلنیه وه، پیتی ناخۆشه، چونکه ئه وه ی ویستویه تی ده ستی نه که وتوه. له شووکردنیشیا ههر ئه مه روو ئه دات؛ که به لای ئافره ته وه له هه موو جلویه رگ و کلاویکی جیهان بایه خدارتره.

چونکه ئه و ئافره ته ی که شوو به پیاو یکی ناویرا و ئه کات ههر له بهر ئه وه ی که ده ره تانی نییه شوو به که سیکی تر بکات نه وه ک بی میرد پییته وه له ژبانی، له توانیدا نییه که له گه ل میردیکی وادا ژبانیکی پر کامه رانی بیاته سه ر، بام میرده که ی خاوه نی ره وشت و

(۱) راستتر: داوی ده کات، گۆرینه که ی ده فاوده قتیکی عه ره بییه. (یطلب یده).

خوبه‌کی هه‌ره بلنډ و هه‌ستیکێ ژۆر پاک و خاوینیش بێ به‌لام ئەو ئافره‌ته‌ی که به‌راستی کامهران ئەبێ له‌ ژیا‌نیا، ئەوه‌یه که شوو به‌و که‌سه ئەکات که دلێ پێوه‌یه‌تی جا له‌به‌ر ئەوه‌ی که کامهرانی می‌ردیش به‌نده به‌کامهرانی ژنه‌که‌یه‌وه، پێویسته له‌سه‌ر ئیمه‌یش که به‌ ئافره‌ت ڕێ بده‌ین داوای شوو پێ کردن له‌و پیاوه بکات که هه‌لی بژاردوووه بۆ ئەمه‌ی بێ به‌هاوسه‌ری له‌ ژیا‌نیا.

دوورنیه‌، هه‌ندیک هه‌ل بداتێ بلی: که هاتوو ئیمه‌ ڕیگه‌مان دا به‌ئافره‌ت داوای شوو پێکردن بکات له‌و پیاوه‌ی که هه‌زی لێ کردوووه، زۆرجاری وا هه‌یه پیاوه‌که له‌به‌ر ئەوه ماره‌ی ناکات، که هه‌زی لێ ئەکات، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه ماره‌ی ئەکات که شه‌رم ئەکات ده‌ست به‌روویه‌وه بێ، به‌زه‌یی پیا دیته‌وه دیاره ئەو ژن و می‌ردیه‌یش سه‌رناگرێ، ئەو سه‌رگه‌ردانییه‌یش که تیا په‌یدا ئەبێ، له‌و سه‌رگه‌ردانییه‌ که متر نابێ که ئەمانه‌وێ له‌ناو‌دا نه‌یه‌تێ.

به‌لام ئەوه به‌ده‌ستووور دانانێ، په‌سه‌ندتر ئەوه‌یه که به‌شتیکێ که‌م رووداوی وا دابنێ که بایه‌خی پێ نه‌درێ چونکه هه‌یج ئافره‌تیکێ ژیر ئەوه ناکات، دل‌داری خۆی ئاشکرا بکات و داوای ژن و می‌ردیه‌ی له‌ کورپیک بکات، که له‌وه‌پیش نه‌یخستبێته داوی دل‌داریی خۆبه‌وه و، له‌ خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی دلیا نه‌بێ.

پیاو، پیش ئەمه‌ی ژن به‌یتێ نازانی چۆنی ئەوێ ژنه‌که‌ی وای به‌لام ئافره‌ت له‌مه‌دا، له‌ پیاو، دووربینتره چونکه ئەو، پیش شووکردن، ئەزانی چیه‌ی ئەوێ له‌ می‌رده‌که‌ی ئەزانی، می‌رده‌که‌ی، ئەبێ چۆن بێ له‌به‌ر ئەوه زۆری پێ ناچی له‌ناو ئەو کورانه‌دا که ئەیاناسی، تی ئەگات کامیان له‌وانه‌یه که له‌ ژیا‌نی ژن و می‌ردیه‌یدا کامهرانی بۆ پیک به‌یتێ.

که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یسا، که خۆی و ئەو کورپه‌ی له‌ دلێ خۆیدا هه‌لی بژاردوووه، که‌وتنه‌ ناو کۆرپه‌که‌وه، ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تی ناچاری ئەکات خۆی وا پێشان بدات که ده‌ربه‌ستی ئەو شووکردنه نییه‌ که‌چی له‌ راستیدا، له‌ کانی دلیه‌وه، به‌لکو له‌ هه‌موو ئەندامیکه‌یه‌وه، هاوار هه‌ل ئەستی، داوای ئەوه‌ی لێ ئەکات، که به‌ته‌نگ دلێ کورپه‌که‌وه بێ، بایه‌خی پێ بدات، به‌نده‌یی بۆ بنوینێ ئەمه‌یش له‌وه ئەکات، که پیاویک برسیته‌ی زه‌یفی لێ سه‌ندی^(١) که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یسا که خاوینیکێ رازاوه‌ی له‌به‌ر ده‌ما، هه‌موو خۆرشتیکێ خۆش و نایابی له‌سه‌ر دانرا، ده‌ستی بۆ نه‌بات ئاه‌ی سکی خۆی پێ

(١) یان: په‌ریشانی کردبێ، بێ هیزی کرد بێ...

بشکینێ هه‌مووی له‌به‌ر ئەوه‌ی که که‌سیک له‌وانه‌ی نان ئەخۆن پێی نه‌لین فه‌رموو، خۆبشی نه‌یه‌وێ خۆی سووک بکات و خۆی بخاته ڕێزه‌ی چلێسه‌کانه‌وه.

ئافره‌تیش له‌ ئاهه‌نگی دل‌دارییدا به‌و جووره‌ی به‌سه‌ر هاتوووه که‌س ڕیگایان نادات، ئەوه‌ی ئەیانه‌وێ وه‌ری بگرن یان به‌ئاشکرا داوای بکه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌یسه‌وه پێی نه‌لین مردنی چاکتره له‌وه‌ی که خۆی داوای شووکردن له‌ که‌س بکات.

ئاخۆ ئیتر ئەوکاته نه‌هاتوووه، که به‌پێویستی بزاین، به‌ هه‌موو نازایه‌تییه‌که‌مانه‌وه بانگ بده‌ین: که چاره‌کردنی راسته‌قینه‌ی که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ژن به‌ره‌للاکردن و داوین پیسی ژن که دادگا‌کانیان خه‌ریک کردوووه به‌خۆیانوه، به‌وه ئەبێ که ماف بدرێ به‌ئافره‌ت، ئەو می‌رده بۆ خۆی هه‌ل بژیرێ، که هه‌زی لێ ئەکات، نه‌ک وای لێ بکری که به‌ناچاری شوو بکات به‌و که‌سه‌ی که ڕۆژگار بۆی هه‌ل‌بژاردوووه، یاخود که‌سانی تر بۆیان هه‌ل‌بژاردوووه ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئافره‌ت باشتر تی ئەگات له‌ باه‌تی خۆشه‌ویستی له‌پیاو به‌شیکێ هه‌ره‌ گه‌وره‌ی دل‌کیش کردنی له‌ش و ده‌روونیش، که بنچینه‌ی هۆگری راسته‌قینه‌یه له‌ ناوه‌ند کچ و کوردا، به‌ره‌و رووی ئافره‌ت ئەبیته‌وه بێجگه له‌وه‌ش که ئافره‌ت له‌بابه‌ت پیاوه‌وه برباری راسته‌ر ئەدات له‌ پیاو که له‌بابه‌ت ئافره‌ته‌وه ئەیدات هه‌ل‌بژاردنه‌که‌ی ئەو چاکتریش و قایم تریشه.

ئافره‌ته‌که‌ له‌ پیاوه‌که، خۆی، باشتر ئەزانی که پیاوه‌که‌ی چی له‌ ژنه‌که‌ی ئەوێ و چی پێ خۆشه و چیه‌شی پێ ناخۆشه کچی وا هه‌ل ئەکه‌وێ له‌ناو ئەو کچانه‌دا که له‌ پیاویک کۆ ئەینه‌وه، پیاوه‌که ئەوی هه‌ر به‌بیریشدا نایه‌ت، که‌چی ئەو ئەزانی که ئەتوانی بیسته چاکترین ژن بۆ ئەو، ئەگه‌ر مافی بدرایه‌تی دل‌داریی خۆی بۆ ئاشکرا بکرایه هه‌روه‌ک پیاو ئەو مافه‌ی دراوه‌تی و ده‌ستی‌ی بگرتایه و ببیردایه بۆ تو‌مارگای ژن هینان^(١) بۆ وینه، پیاویک به‌یتنه‌ره پیش چاوی خۆت که ژنه‌که‌ی مردبیت و چه‌ند منالیکه‌شی بۆ به‌جی هیشته‌ی؛ چاکترین ژن بۆ پیاویکی وا، ئافره‌تیکێ ته‌مه‌ن ناوه‌نجیه‌یه، که بتوانی خۆشی له‌وه ببینی که ببسته دایکی مناله‌کانی که‌چی له‌جیاتێ ئافره‌تیکێ وه‌ها، ئەو ئەچی کچیکی شو‌خوشه‌نگی تازه ته‌مه‌ن هه‌ل ئەبژیرێ بۆ خۆی، که زۆری پێ ناچی رووناکی ماله‌که‌ی لێ ئەکات به‌تاریکی، شه‌روشۆرپیکێ یه‌جگار نه‌نگ و ناخۆشیش له‌گه‌ل مناله‌کانیا ده‌ست پێ ئەکات.

(١) یان: ده‌ستی‌ی بگرتایه و ببیردایه و ماره‌ی بکرایه...

ههروهه ها ئه و پياو و پياو به پيش چاوت كه ههز له چيشتي مالى خوئ و ژيانى خانووى خوئ بكات، كه چى تووشى كچىكى وا ببیت رقى له چيشت لىنان ببیته وه و گرفتارى ئاههنگى شهوان ببیت، ههه رۆژه دهستى جلى تازه له بهر بكات، بۆ ئه مەى له پيسى ناومالیش خوئ رزگار بكات ناچارى بكات كه له ميوانخانه كه دا بژين، بىر كه ره وه له و پياوه، كه ئه بى چه ند به هه ناسه ساردى به وه بژى!...

پاش ئه وه بىر له وه پيش بكه ره وه كه چون ئه توانرا ئه م هه ناسه ساردى به نه هيلرئ روو بدات، ئه گهه ئافره ته ته مه ن ناوه نجى به كهى و پنهى يه كه م رتى بدرايه، وهك دايكىك كارگوزارى خوئ ده رىخستايه ههروهه رى به و كچه پيش بدرايه كه ئه زانى كاروبارى ناو مال باش هه ل بسورپتنى، چه ند نمونه به كهى چيشته كانى دهستى خوئ و مال ريك خسته كهى پيشان بدايه به كورتى چه ند سه رگهردانى وا هه به، ئه توانرئ له خو دوور بخرته وه ئه گهه رى به ئافرهت بدرايه، ميره ده كهى خوئ به ئاره زوى خوئ هه ل بژار دايه سه رگرتنى ژن و ميره دى و سه رنه گرتنىشى، ئه وه ندهى په يوه ندى به ژنه وه هه به، به نده به وه وه كه چ جو ره هه ستىكى هه به به رامبهه ميره ده كهى خوئ.

له مه دا ته ماشاى چاكي به كانى خوئ و كه مو كور به كانى ميره ده كهى نه كراوه كه يه وه به يه نه كه له سه ر ئه مه به نده، ئايا ميره ده كهى به دل به تى يان به دل به نيه؟ ... جا ئه گهه ميره ده كهى خوئ نه چو ببیت به دلا، هه رگيز پيه به وه كامه ران نابى، بام ميره ده كه يشى خو شه و بستی و دل سو زى خوئ بۆ بنوتنى و، ديارى و داها تى پيشكه ش بكات و هه رچى چاكي شه له ژياندا بۆ ده ست بخت به لام ئه گهه ر ئه م ميره دهى خوئ ئه يه وى، ده ستى كه و تبهى، بى گو مان به هه موو دل به كه به وه ئاماده ئه بى كه هه موو جلوبه رگى كى كو ن له بهر بكات و، هه موو خو به خت كردن به كيش بۆ دل را گرتنى ئه و بكات.

له راستيدا، هه موو ژنى كى توند و تووره و چه نه باز و ئاژاوه گيرى، كه جيهان له ميره ده كهى و كه س و كارى ميره ده كهى ئه هيتته وه يهك، بۆ به كا واى لى دى، كه ئه و شو وهى به دل به تى^(۱) ده ستى نه كه و تووه به لكو ناچار يان كردو وه كه شوو بكات به يه كه كى تر له بهر ئه وه ئه و پيش، رقى خوئ به م ميره ده ئه رپتنى، تو لهى خو شى له و كو مه لايه تيه به زۆر داره ئه كاته وه كه به ش براوى كردو وه له تا قى كردنه وهى ئه و ژيانهى كه ئه يو بست له گه ل ميره دى كى وادا به سه رى ببا كه به دل به خوئ بى.

ئه مه راسته كه ئافرهت تا ئه ندازه يهك ميره ده كهى خوئ به ده ستى خوئ هه ل ئه بژيرئ كه م ژنى وايش هه به كه پى له وه نه نى بام به دزى شه وه لاي خوئ پى لى بنى كه خوئ بو وه ميره ده كهى خوئ هه ل فرى وان دو وه مارهى بكات.

له راستيدا، ئه گهه كور وازى لى به يترئ، هه رگيز بىر له ژن هينان ناكاته وه خو ئه گهه هه ل فرى وان دنى كچىكى ديار دى كرا و پيش نه ببته ئارا وه، به شه نك و شو خى به كهى و خو رازان دنه وه كه يه وه، ئه و كور به دل به نه ئه جو وه سه ر ئه و كچه و ماره يشى نه ئه كرد به لام ئه بى ئه وه پيشمان له بىر نه چى، كه هه رچى فرمانى ك به دزى به وه بكرى، به ته وا وه تى جيه به جى نابى، كه مپيش ريك ئه كه وى كه به ته وا وه تى سه ر بگرئ جا ئه م رىگا دوور و درى ژه به كه خرا وه ته سه ر ئه ستوى ئافرهت، پيا وى پيا كيش بكات بۆ كو شتا رخانهى ژن و ميره دى، كه ئه وه مان بۆ لىك ئه داته وه، له به رچى زۆر بهى پيا وان هه ر له نا وه راستى رىگا وه خو يان دوا ئه خه ن و هه را ئه كه ن ئه مه ش سه رسو پمانى پى نا وى چون كه جيا وازى به كهى گه وه هه به له نا وه ند ئه و را و كه ردا كه به دزى به وه دا و ئه نيه ته وه له سه ر رىگاى نى چى ره كه يدا و، ئه و را و كه ره پيش كه به هه موو ئازايه تيه به كهى خو به وه روو ئه كاته نى چى ره كه و به گول له يهك ئه يكو زى.

ئه وه بو له مه و پيش پر و پو جى ئه و قسه به م ده رخست كه ئه لى: ده رپى دى دل دارى و ئاره زوى پيشان دانى شوو كردن لاي كور پىك، بۆ سه ر به رزى ئافره تى ك ده ست نادا جا لى ره دا ئه مه وى له و خا وه ن توانج و پلارانه پى رسم: ئافرهت بۆچ وا به جوانى خوئ ئه رازى نيه ته وه؟ بۆچ ناز و شه نگو شو خى پيشان ئه دات؟ ئايا هه ر له بهر ئه وه نيه به كه كار بكا ته دل به پيا وان، به هيو اى ئه وهى كه له نا و ياندا يه كى كى وا هه ل بژيرئ كه بتوانى شو وى پى بكات؟! جا ههروهه كو له وه پيش گوتم، ئايا ده رپى دى دل دارى به ئاشكرا، بۆ سه ر به رزى ئافرهت، له وه چا كتر نيه به، كه ئافره ته كه له وشى وه فرى وانه خو ا رو خى چ و پر و پو چه دا خوئ بنوتنى؟!...^(۱) ته نيا، به ربه رچدانه وه به كه كه لى ره دا نر خى هه بى، ئه وه به كه له با بهت سامانى ميره ده كه وه بكرى هه موو ژنى ك، له گو زه ران و ژيانى به سه ر ميره ده كه يه وه به له راستيدا زۆر پى گرانه، كه له كاتى دا و كردنى ماره كردن يا، ئه وه پيش لى دا وا بكات كه تاسه ر ميره ده كهى بى ژنى به لام ئه م به ربه رچ دانه وه پيش، خوئ، خوئ، به ربه رچ ئه داته وه

(۱) له راستيدا ئه م ده رپه نه زۆر سه ير و عه جبا تيه هه ر نه بى با راستتر به: (... بۆ ژيانى پر له ئاژا وهى ژن و ميره دى) ده رى بپى يا، يا (... بۆ لانهى ئالوز و پر له جهنگى ژن و ميره دى).

(۱) راستتر: ئه و شو وهى ده يو بست...

چونکه له نافرته تاندا، نافرته تی وا هه یه، له میترده که ی خوی گه لیک دهوله مه ندرته ههروهه ژماره یه کی زوریشیان تیا هه یه که له توانایدا هه یه، خوی، خوی، خوی بښیته جا له بهر نه وهی نیمه پیاو بهش براو ناکه یین له وهی که لهو جوړه کچانه بچیتته پېشه وه و داوای ماره کردنی لی بکات، ههروهه له رووی بیرو دروستیسه وه، مافی نه وه مان نییه که نافرته، هه رچه ندی هه ژاریش بڼ، لهو مافه بهش براو بکه یین که بچیتته پېشه وه له پیاو و داوای لی بکات ماره ی بکات به لکو داو اکردنی نافرته له پیاو که ماره ی بکات، زورتر ریک نه که وی له گه ل ده ستوری سروشتدا، که پیاوانی بو نه وه داناوه وه ک خوتان ته لین نافرته به خپو بکه ن.

کچی شاه^(۱) ری نه دری شوو به وکه سه بکات که به ناره زووی خوی هه لی نه بڅیری نه مه ییش مافیتیکی وایه، که پیویسته به هه موو نافرته تیک بدری تا کو بتوانی به ریسه ستی ژن به ره لاکردن و هه موو سه رگه رانییه کی ژن و میردی بکری^(۲) چونکه له وده کامه رانی ژنی تیا یه، سه باره ت به وهی که ژنیکی وای ده ست که وتووه که ناماده یه بو به ختکردنی سه روسامانی خوی له پیناو دل راگرتنی نه ودا.

په یوه نډی هه ردوو دزگیران

نوسه ری: بهر نارما کفادن

بو نه مه ی تهن دروستی نه ندانه کانی سک و زا به باشی پیاو بڅیری پیویسته هه ردوو ره گه ز له نه ندازه به دهر هوگری به کترنه بن.

ره نگه نه م قسه یه مان به لای هه ندی که سه وه، پېچه وانه ی قسه کانی پېشومان بیت، که هاوارمان نه کرد بو پیویستی تیکه ل بوون، له ناو هه ردوو ره گه زدا، له جیگا گشتییه کاندا، وه ک خویندن گاو فرمان و به زمگاهه پاکه بڼ گه رده کان به لام له مه دا پېچه وانه یی نییه چونکه مه به سی نیمه له تیکه لی، تیکه لی کومه لایه تی رووته نه ک تیکه لی تر.

ره نگه به لای کوریکه وه نه وه خوش بڼ، که نه و کچه ی له گه لیا رانه بویری له شه ویکي پر به زمو ره زما، له ناو خیزانیتکدا، که له گه ل جوئی بوونه وه له یه کتر له بهر دهر گادا، ماچیتیکی کچه که بکات نیمه هه رگیز نه و کرده وه یه په سه ند ناکه یین.

(۱) شازده.

(۲) ژن به ره لاکردن: ژن ته لاقدان.

چونکه له نه نجامدا زیانیتیکی گه وره ی لیوه په یدا نه بڼ، له راستیدا نه نکه کانیش، مافیان هه یه، که له کرده وهی ودها رووی خو بان گرژ بکه ن چونکه نه و ماچه، ماچیتیکی تریشی له دواته بڼ. نه ش گاته سی ماچ و چوارماچ نه وه ییش وه ک خواردنه وهی مه ی وایه هه ر نه ونده ی به سه که جامیک بخوریتته وه، نیتر مه ی خوړه که، ناره زووی نه چیتته سه ر مه ی خواردنه وه، به جام و دوو جام واز ناهیتی تا نه یگه یتیتته نه و په ری سه ر خویشی به لام نه ونده هه یه، خویشی ره گه زیازی له خویشی مه ی خویری خرابتر و زیانیشی زورتره.

خوړاگرتن، چاکترین شیوه ی، ره وشتی چاکه ههروهه گرن گترین هویشه بو ده ست که وتنی ژیانیتیکی پر سکوزای ژیرانه و دروست و پر کامه رانی چونکه زال نه بوونی مروث به سه ر نه م جوړه تالوشی دلداریبانه دا، زورجا کاره ساتی نه نگ و سامناکیان لی په یدا نه بڼ ههروهه نه بیته هو ی ماندو کردنیکی خرابی که لویه لی ده مار، که زیانیتیکی زوریشی لی نه دات.

باوهش پیاکردنی کوروکچیتیکی دلخوازی یه کتر، ته نیا یه ک نه نجامی لی په یدا نه بڼ چونکه به هو ی نه م کیش کردنه ی له شه یانه وه، یان هه ره یچ نه بڼ، به لای که مه وه به خو ی و نه لی بو نه مه ی پاکانه بو کرده وه که ی خوی بکات.

جا نه گه ر کچه که لهو نافرته تانه بوو که به په ره ژشه وه په روه رده کرابی و له وه پېش ماوه ی نه بووی که نه م جوړه به زمانه ی له گه ل بکری، نه و ساکه نه ویش و نه زانی که نه م ده ست کردنه مل و باوهش پیاکردن و نازگرتن و ماچوموچ کردنه به خوړایی نییه، به لکو هه موویان پیکه وه به لگه یه کن له به لگه کانی خو شه ویستی راسته قینه که چی راستییه که ی وانیه.

پیویسته نیمه ییش بڼ په رده نه وه پېشان بده یین چونکه نه م ده ست بازیانه، هه ر نیشانه ی دلکیش کردنی له شن نه م دلکیش کردنه، ره نگه بگاته راده ی خو شه ویستی، به لام ره نگه نه ییش گات به لام به جوړیتیکی تیکرای، شتیکی ده مو ده ستییه.

پاش خو دامرکاندنه وه، له نارادا نامینتی جا نه زانینی نه م راستییه، بوته هو ی ئاپرووچونی زور کچی به سه زمانی داوین پاک جا نه گه ر هیشتا کچانی و ما بن که به م راستییه نه زانن، نیمه ییش به پیویستی نه زانین که نه م راستییه یان لی تاشکرا بکه یین.

زور که س پروایان وایه که دزگیرانی ماف نه دات به هه ردوو دزگیران، هه موو ده ستبازییه کی و بکه ن به لام، ته نانه ت له ناو دزگیرانه کانیشدا، نه م جوړه ده ست بازیانه، دیسانه وه نه نجامیان به و زیانانه نه گات.

چ له رووی رهوشت و خووهوه، چ له رووی تهندروستیبیهوه.

دباره ئیمه‌بش پیمان ناکړی دهستوریکي گشتی دابنیتین بۆ ههموو جووته ده‌زگیرانیک، که پتوبسته چی بکه‌ن و چی نه‌که‌ن به‌لام نه‌مانه‌وئ سهرنجیان بۆ نه‌وه رابکشین، که زوری ده‌ست بازیی نه‌بیته هزی ماندوو‌کردنیکي زوری که‌لوپه‌لی ده‌مارو سک و زایان له‌گه‌ل کزکردنی تهندروستی گشتیباندا.

له‌راستیدا ده‌زگیرانی به‌هه‌نگاو‌یک دانانری بۆ مه‌شق کردن له‌سه‌ر په‌یوه‌ندیی ژن و میتریدی نه‌وه ههر بۆ نه‌وه دانراوه که ههر دوو ده‌زگیرانه‌که له‌کرده‌وه و ره‌وشتی هوش و ده‌روونی په‌کتر تی بگهن، تا بزانی ناخو پییان نه‌کړی له‌گه‌ل په‌کدا ریک بکه‌ون و بینه ژن و میتردی په‌کتر و له‌ژیانی ژن و میتردیشدا کامهران بن، یان نا به‌لام ده‌ست بازیی ههر له‌دلکیش کردنی له‌شوه په‌یدا نه‌بی جا نه‌وه که‌سه‌ی له‌سه‌ری پروات، دوورنیسه بگاته نه‌وه‌ی که‌که‌ماره بکات، به‌لام هانه‌ده‌ره‌که‌ی خو‌شه‌ویسته‌یبه‌کی کوترانه‌یه. چونکه له‌رووی هوش و له‌رووی گه‌لی شتی تره‌وه له‌گه‌لیا ریک ناکه‌وئ نه‌نجامی نه‌وه ژن و میتردیبه‌بش سه‌رگه‌ردانیه‌کی ته‌واو نه‌بی.

خو‌شه‌ویستی، نابی له‌و نه‌ندازه‌یه ده‌ریچن، که ههر دوو ده‌زگیرانه‌که دل‌سوزی و ریزگرتیان به‌رامبه‌ر په‌کتر بپاریزن پتوبسته له‌سه‌ر ههموو که‌چیکیش، که ریز له‌له‌شی خو‌ی بگری و به‌شتیکي پیروزی بزانی، هه‌روه‌ها ههموو که‌سپکیش بخاته سه‌ر نه‌وه‌ی که ریز له‌له‌شی بگری و به‌شتیکي پیروزی دابنیت چونکه ژبان رووی تری زور هه‌یه جیهانیش پر له‌و خو‌شیه پاک و بی‌گه‌ردانه‌ی که ههر دوو ده‌زگیران نه‌توانن تیری لی بخون، بی نه‌مه‌ی زیانیک له‌خوبان بدن به‌لام زیانی گه‌وره له‌وه‌دایه، که نالوش و خو‌شی میبازی وربا بکریته‌وه و به‌خو‌رایي که‌لوپه‌لی سک و زاو ده‌ماره‌کان ماندوو بکرتین.

ئیمه له‌تومان ناوئ که که‌لوپه‌لی سک و زا کردنت کز بکه‌یت ئیمه نه‌مانه‌وئ نه‌وه که‌لوپه‌له‌به‌هیزه‌وه می‌نیته‌وه هه‌روه‌ها نه‌بشمانه‌وئ کرده‌وه‌ی بابه‌تی سک و زا له‌بیر خو‌ت به‌یته‌وه تا له‌شبه‌یوه‌کی دروست و په‌سه‌نددا ده‌زگیرانه‌که‌ت ماره نه‌که‌یت و ژن و میتردیبه‌کی به‌رز و پیروزی له‌گه‌لدا به‌جی نه‌هینیت.

مانی دندار

له ماجدولینه‌وه وه‌رگیراوه^(۱)

له ماجدولینه‌وه بۆ ستیقن:

ستیقن چیت کرد؟ تو دوینی شه‌و نارام و سره‌وتت له‌من تیکدا چونکه هه‌رچه‌ند نه‌وه ماچه‌تم بیر نه‌که‌ویتته‌وه که له‌ناوچه‌وانت کردم، وا هه‌ست نه‌که‌م که ناگرتکت به‌رداوه‌ته گیانم.

لاپه‌ره‌ی ژبانیشم که تا دوی شه‌و سپی و پاک و بی‌گه‌ردبوو، به‌و ماچه‌په‌له‌یه‌کی ره‌شی تیکه‌وت، هه‌تا ئیستا هه‌ر نه‌بزویتته‌وه هه‌ر خه‌ریکی نه‌وه‌م که له‌بیر خو‌می به‌رمه‌وه، که چی وه‌ک په‌کیک که تاریکایی به‌چاوی داهاتبی هه‌ر نه‌مه‌وئ لای به‌م و بۆم لانا بریت چاوه‌کانم فرمیسه‌کیکي زوریان هه‌ل رشت، زور له‌خوایش پارامه‌وه که له‌گوناهم خو‌ش بیی نایش زانم چیم به‌سه‌ردینتی هه‌روه‌ها نایش‌زانم چون له‌روژی چهن‌دوچوون کردندا، له‌به‌رده‌میا بوه‌ستم، منیک که نا به‌م جو‌ره له‌به‌ر گونا‌هباری ناوچه‌وانم ره‌ش بو‌بی و، به‌م په‌نگه‌یش له‌شه‌رماندا په‌نگم سوور هه‌لگه‌رایی؟! ... لیت ناشارمه‌وه، نه‌ی گه‌وره‌م که نه‌گه‌ر به‌وه دل‌ی خو‌م نه‌دایه‌وه، که تو نه‌وه ماچه‌ت به‌زور لی سه‌ندم و به‌خواهیشی خو‌م نه‌مدایتی، ئیستا که خو‌م ده‌رمان خوارد نه‌کرد ستیقن، ئیتر جاریکي تر وا نه‌که‌یت.

نه‌گینا، روژیک له‌روژان به‌کوژراوی نه‌مینی.

له ستیقنه‌وه بۆ ماجدولین:

پیش ئیمه‌رو نه‌وه‌م نه‌نه‌زانی، که نه‌وه که‌جه‌ی دل‌داری و په‌یمانیشی دابی به‌دل‌داره‌که‌ی خو‌ی، له‌پیش دم دۆسته‌که‌یشیان سوئندی دل‌سوزی و چاکه‌دانه‌وه‌ی خواردی که هه‌ر بۆ نه‌ویشی و دۆسته‌که‌یشی هه‌ر بۆ نه‌ویشی، هه‌روه‌ها سوئندیشی خواردی که مه‌رگ نه‌بی له‌یه‌کتر جو‌ییان نه‌کاته‌وه... ماچیکي به‌رز و پیروز به‌زوریزانی له‌دۆسته‌که‌یه‌وه که ناوچه‌وانی ماچ کردی، که هه‌یچ له‌گه‌ل نه‌وه ماچه‌دا جیاوازی نییه که برا ماچی ناوچه‌وانی

(۱) ماجدولین: په‌کیکه له‌به‌ره‌مه‌وه‌رگیراوه دپاره‌کانی نووسه‌ری میسری (مسته‌فا لوتفی مه‌نقه‌لوتی) ۱۸۷۶ - ۱۹۲۴، به‌پال نه‌مه‌دا (النظرات، العبرات) هه‌ر هی نه‌رن. ناوبرا له‌نه‌زه‌هر خوئندوویه و قوتابی (شیخ محمه‌د عه‌بده) بووه.

خوشکی خۆی ئەکات یاخود خواپەرستییک ماچی دەستی قەشەى خۆی ئەکات.

من وام دیتە پێش چاو، ئەى (ماجدۆلین)، که تۆ چەواشەى خۆمت کردووه، خۆت داناوه بەدڵدار لەراستیدا تۆ لە دڵدارى زۆر دووریت چونکه ئەو کچەى دڵدارى بکات. دەرەستى ئەوەنبییه، که ماچیک بیهخشی بەدۆستهکەى خۆى چاوهروانى ئەوهیش ناکات که دۆستهکەى ئەو ماچەى بەزۆر لى بسینى.

ئىستا تىگەبىشتووم، که گریانەکەت لەبەر دەما و، شلەژانەکەى دەستت لەناو دەستما و، دڵ لى دانەکەت لە چاوپیکهوتنما، لەرووى دڵداربتهوه نەبووه، بەلکو لەرووى ترس و لەرزووه بووه دیاره که لات لى کردوومهوه و، خۆشهويستنت بۆ پيشان داوم و، هۆگرم بویت، لەبەر ئەوه نەبووه، که بەراستى خۆشت ويستبم بەلکو هەر لەبەر ئەوه بووه که کچیکى کزى بەسەزمانى وەک تۆ، هەر ئەبوو دڵ بداتە پياويکى بەهيز که پشتى بگرى.

تۆ پێم ئەلێى: دوینى شەو لەبەر خەموخەفەت خەو نەچۆتە چاوت، جیگات بەخۆت نەگرتووه بەلام من پیت ئەلیم: ئەوەتى هەم شەوى وەک ئەو شەوه خۆشم رانهواردووه چونکه هەر ئەو ماچەم ئەهینایهوه پيش چاوى خۆم که لەناو چەوانتاکردم، که لای من وەک دوو لىوێ گولنارى وابوو که خۆشترين زەردەخەنەم بۆ بکەن هەستيشم ئەکرد بەگيانى دڵدارى بەناو دەمارەکانى لەشما هاتوچۆيان ئەکرد، وەک يەکیک مەبى خوارديتتهوه گرى بەردابووه لەشمهوه کهچى ئيمرو وام دیتە پيش چاو، لە يەیکەرتىکى بى گيان ئەکات که لەبەردىکى رەق و تەق دروست کرابى، لەبەر دەستما وهستابیت، نە ببزویتتهوه، نە ورتەيشى لىوه بىت. بیهخشه، ماجدۆلین! من بۆیهکا ئەو ماچەى ناوچەوانتم کرد، چونکه پروام وابوو، که ماچى ژنى خۆم ئەکەم چونکه من جياوازيبهک نابینم لە ناوهند سەردەمى دلسۆزيبیدا که لەبەردەم خۆشهويستى دایه و، سەردەمى مارەکردنیشدا که لەبەردەم کهشيشا ئەکرى سوپاسى ئەو چەندکاته کهمەيشت ئەکەم، که لەبەردەمى تۆدا تيا کامەران بووم، هەر چەند لەو کامەرانىبەيشدا چەواشە بووبووم ئەبىشتوانم پیت بلیم که هەتا ئەم کاتەيش، ئەو پیمانەى پیم داویت نەم شکاندوه تا ئىستایش لە دلمما جیگات هەيه وەک خۆشم ويستويت.

چونکه من بۆیهکم خۆش نەويستويت که پاداشى خۆشهويستيبهکەت بدهمهوه، هەرروههه لەبەر ئەویش نەچوويت بەدلمما که جوان يان ژير يان زيرەک بوبیت لەبەر هيج شتىکى وايش خۆشم نەويستويت که پياو لەبەر ئەوه ئافرهتى خۆش ئەوى بەلکو هەر لەبەر خۆشهويستى، خۆى، خۆشم ويستويت ئيتەر ئەسپەردەى خوابیت.

نامهى دڵدارى

لە ماجدۆلینەوه وهگرارهوه

من زۆرم بۆ نووسيويت بەلام تۆ نە زۆرت بۆ نووسيووم، نە کەم، چونکه تۆيش وهک زۆرەى کچان پروات وايه که هەر کچى نامەيهکى دڵدارى بنيرى بۆ خۆشهويستەکەى خۆى، يان گوناھبارە، يان بى ئاپرووه!... بەلام من پروام وايه: ئەگەر کچیک وانەکات، بەپەند و پەراويزه، چەواشە کەرە چونکه ئەو کچەى، بەراستى دلى خۆى بەخشيبى بەيهکىک هيج شتىک نابینى بەرەستى بکات لەوهى که نامەبنيرى بۆ دلخوازهکەى خۆى، که لەلای نبییه، ئەوهى تيا بنووسى که ئەگەر لەبەرەو روویشى دابى، هەر ئەوهى پى بلتى.

پاريزگاريش لە کۆرى دڵداريبدا، بېروباوهرىکە، لە ئافرهتیک ئەوهشيتتهوه که داوین پيس بى، هەر رۆژه دۆستىک بگرى و سوتندىکى گرانيشى بۆ بخوات که لەپيش ئەودا دلى بۆکەسى تر نەکردۆتتهوه چونکه ئەو ئەترسى لەوهى، که بەدەستى خۆى، ئەوه بنووسى لەسەرخۆى لەو رۆژهيدا، که کهينهوبهينهى سبهينى لى تىک بدات بەلام ئافرهتى داوین پاک، لەوانه هەمموى دووره چونکه ئەو دڵدارى ئەکات، دلسۆزيبى ئەنوینى لە دڵداريبهکەيدا چى لە دلایه ئەلێى، هەر ئەوهيش ئەنووسى که ئەلێى!...

کەواته، ئەى ماجدۆلین! تۆيش نامەم بۆ بنووسه چونکه ئەو کەسەى بتوانى رازى قسەکانت بشاريتتهوه، ئەبىشتوانى رازى نووسينهکانيشت بشاريتتهوه ئەوهيش بزانه، که من ئەو پياوهنيم نامەکانت لى بکات بەشیرىک و ملتى پى بپهرينى، کاتى که بتەوى لە دەستى دەريازيبت هەرروهه تۆيش ئەو کچە نیت، که بەخۆى رەوا ببينى، دلى خۆى بیهخشی بەپياويک که بازرگانى بەرازی ئافرهتانهوه بکات.

سرپه‌ی ژن هیئان

له ماجدۆلینه‌وه وه‌رگیراوه

له‌نامه‌یه‌کی ماجدۆلینه‌وه:

هه‌موو باه‌تییکی کامه‌رانی، ئاماده‌کراوه له‌به‌رده‌ما باوکیشم هه‌ر کامه‌رانییه‌کی من هه‌بێ به‌کامه‌رانی خۆی ئه‌زانێ هه‌ر سه‌روه‌ت و ئارامی خۆی ئه‌زانێ تا منیش نه‌بینێ به‌روویه‌کی خۆشه‌وه، هه‌یچ چاوه‌ نه‌ندازتیکی جوانی پێ جوان نییه‌ ته‌نانه‌ت کاروباری باخچه‌که‌یشی ده‌ست لێ هه‌ل ئه‌گرێ تا گه‌لاکانی وشک ئه‌بن و گوله‌کانی ئه‌وه‌رێن، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی کاروباره‌کانی من پێک به‌یئێ و پێبوستییه‌کانم جێبه‌جێ بکات.

که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا من ئه‌گریم... به‌خۆرایێ ئه‌گریم... له‌سه‌ر هه‌یچ دلته‌نگ ئه‌بم... ئه‌وه‌نده‌یش خه‌موخه‌فه‌ت به‌خۆمه‌وه ئه‌بینم، نه‌ئه‌زانم له‌ کوێ وه‌ هاتووه و بۆ کوێ وه‌یش ته‌روات ته‌نانه‌ت جاری وایش هه‌یه، خۆم وای دێته‌ پێش چاوه‌، که‌ شتییه‌که‌م به‌سه‌ر هاتووه، ئیتر له‌وه‌وه ئه‌شله‌ژێم و ترسم لێ ئه‌نیشێ.

ئه‌وانه‌ی هۆی ئازار و خه‌موخه‌فه‌ته‌ی خۆیان ئه‌زانن، هه‌ناسه‌ ساردنێن چونکه‌ به‌هه‌یواوه ئه‌ژێن، به‌ئاواته‌وه‌ گوزه‌ران ئه‌که‌ن به‌لام من هه‌ناسه‌ ساردم چونکه‌ نه‌خۆشیه‌که‌م نازانم، تا چاری بکه‌م رۆژی چاک بوونه‌وه‌یشم نازانم، تا ئاواتی بۆ بخوازم.

له‌نامه‌یه‌کی ستیقنه‌وه:

له‌ جوانی ئه‌م جیهانه‌ وه‌ه‌موو گه‌شی و خۆشیه‌یه‌کی، هه‌ر ئه‌وه‌م ئه‌وی که‌ هاوده‌مه‌یکم ده‌ست که‌وی و له‌گه‌لێا خۆش رابوێرم، به‌و دلم بگه‌شیته‌وه و به‌ویشه‌وه ئارام بگرم هه‌روه‌کو ئه‌لێن، پیاوان بریتین له‌ نیوه‌ مرۆڤ نیوه‌که‌ی تریشیان له‌ناو جێگای ئافره‌تاندا ته‌واو ئه‌که‌ن هه‌شتا پیاو له‌ کانگای دلێه‌وه هه‌ست به‌و که‌موکووریه‌یه‌ ئه‌کات، که‌ (ئاده‌م) هه‌ستی پێ ئه‌کرد، له‌پێش گوێرینی وینه‌ی په‌راسوه‌که‌ی چه‌پیدا، تا ئه‌و ئافره‌ته‌ ئه‌دۆزیته‌وه‌ که‌ خوا بۆی داناوه، ئه‌و ساکه‌یش سه‌روه‌ت و ئارامی پێ ئه‌گات و گالۆکه‌که‌یشی فری ئه‌دات!...

چۆنیی ژن و هی‌دی

نووسه‌ری: هول کهن

وا ده‌رئه‌که‌وی، که‌ بیروباوه‌ری گشتی به‌لای ئه‌وه‌دا بچێ که‌ له‌م ده‌ساله‌ی دواییه‌دا، به‌تایبه‌تی پاش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م، ژن و می‌دی باه‌خی نه‌مایێ.

له‌مه‌، مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌ نییه‌، که‌ ژن هه‌تانی ئه‌م ده‌مه‌ له‌ هی پێشووه‌ که‌متری لێ هاتبێ ئیتمه‌ ئه‌مانه‌وی ئه‌وه‌ بلێن که‌ رێزی ژن و می‌دی ده‌ستی کردووه‌ به‌نه‌مان، ژن ماره‌کردن هه‌روه‌کو پێشووه‌ ئه‌کرێ، به‌لام به‌و شتیه‌یه‌ی پێشووه‌ باه‌خی پێ نادری ژن و می‌دییه‌که‌یش، هه‌روه‌ک پێشووه‌ ئه‌میته‌وه، به‌لام وه‌ک پێشووه‌، هه‌ست به‌ به‌رزبێ و پیرۆزبێ ناکرێ ژماره‌ی ئه‌و ژن و می‌دانه‌یش که‌ له‌ژێر بن می‌چیکدا ئه‌ژێن، هه‌شتا زۆره‌ به‌لام به‌ته‌نیا یه‌یه‌کی ته‌واوه‌ ئه‌ژێن هه‌ر کامێکیان ئه‌گریت، هاوده‌م و هاوڕێی خۆی هه‌یه ئه‌وه‌یش باوه‌ که‌ باوکه‌کان و دایکه‌کان له‌ شتیه‌ی یه‌کیته‌یدا خۆیان پێشان بده‌ن، که‌چی له‌ راستیدا هه‌ریه‌که‌یان به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌جولیته‌وه.

ئه‌گه‌ر ئیتمه‌یش بریاری خۆمان له‌سه‌ر ئه‌و ناله‌باریه‌ی ره‌وشت و خووه‌ بده‌ین، که‌ له‌ جیهاندا روو ئه‌دات و، رۆژنامه‌کان ده‌ری ئه‌خه‌ن، هه‌یچمان بۆ نامیته‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بێ، که‌ له‌ چاویلکه‌یه‌کی ره‌شه‌وه‌ سه‌یری ئه‌نجامی (هه‌رکه‌سه‌ی به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌کات) بکه‌ین که‌چی به‌سه‌ر خه‌زان و مال و منالاندا دێ ئه‌گه‌ر هاتووه‌ که‌ینه‌وه‌ به‌ینه‌یه‌کی شارستانیه‌تی یاخود تاوانباری، بخه‌رتنه‌ به‌رده‌می دادگا، له‌بابه‌ت ژینی ژن و می‌دییه‌که‌وه، که‌ هه‌یچ له‌گه‌ل ژینی مه‌یوونه‌کاندا جیاوازی نه‌بێ، هۆلی دادگا که‌ پر ئه‌بێ له‌ سه‌یرکه‌ران، له‌ ژن و له‌ پیاو.

ئه‌گه‌ر هاتوو چیرۆکی ئابرووبه‌ر له‌ناو یه‌کی له‌ ته‌ماشاکاندا، لاسایی کرایه‌وه، ئۆتۆمۆبیله‌ گه‌وره‌ نایابه‌کان گورج له‌به‌ر ده‌رگا که‌یدا کوته‌بنه‌وه ئه‌گه‌ر هاتوو نووسراوێکیش چاپکرا، که‌ تیز به‌ژن هه‌تانی بکات و له‌ ناشیرینترین شتیه‌دا پێشانی بدات، له‌ نووسراوانی هه‌موو مالیکدا ئه‌یینه‌ی هه‌ر به‌زمگا هه‌یکیش، رێ درایی، مه‌ی خۆزی تیا بکری تا به‌یانی، ئه‌یینه‌ی له‌ هه‌موو چینیکی تیا کوته‌بنه‌وه ئه‌وه‌نده‌ پر بووه، که‌سه‌یتر ناگری.

بێ گومان، ژن هه‌تانی وای لێ هاتووه، له‌ناو زۆریه‌ی چینه‌کاندا، به‌ تیز پێکردنه‌وه ئه‌بریته‌ سه‌ر، هه‌روه‌ها به‌ تیز پێ کردنیسه‌وه هه‌ل ئه‌وه‌ش پێریته‌وه ته‌نانه‌ت وای لێ هاتووه، که‌ ژن هه‌تانی وه‌ک کاریکی رێکه‌وت سه‌یر ئه‌کرێ ئه‌و رێگایانه‌یش که‌ ئه‌گیرین بۆ

رژگار یون له په یمانی ژن و میړدی، وایان لیتها توه، که به نزمترین پله ی زورداریی و ترسنوکی و دل رقی بژمیرین.

یهدی له وانه، نه ویه که چهند سالتیک له مه و پیش رویدا پیاوړیک نافرته تیکي نه مه ریکایی ماره کردبو دوانزه سال بو ژنی بو دوو منالیسی لی بوویو که چی لای دادگا، سکالای خوی کردبو، توانجی گرتیوه ژن هیئانه که ی خوی بیانوه که یسی نه و بوویو که مه رجیک له مه رجی کانی ژن هیئانه که ی، له و خاکه دا که په یمانمه ی ژن هیئانه که یان تیا جیبه چی کردبو، نه هاتبووه دیی نه و مه رجی ش نه مه بووه، که نه بی ژن و میړده که هه ردوویان، به لای که مه ووه، بیست و یهک رۆژ، له پاش ماره کردندا، له ناو خاکی نه و فرمانر په ایبه دا بچینه ووه، بیرم نایهت بریاری دادگا که چۆن بووه به لام نه گهر بریاره که، بو چاکه ی پیاووه که، دهرچوبی، و اتاکه ی نه ویه که نه و ژنه ی دوانزه سالی خشت له سهر یهک، وهک ژنیکی دل سوژ له گه لیا ژیاوه، وهک هه موو دوستیک سوزانی، په له ی نه نگي و شوریه ی، که وتوته سهر داوینی نه و منالانه ییش که له و دایک بوون، نه بی به زول دابنرین نه ویش هه ر له بهر نه وه ی که له خاکی نه و فرمانر په ایبه دا، پیش ماره کردن، بیست و یهک رۆژی ته و او نه ماوه ته و!

نه م کاره ساته شهرم هیئهره، هیچ په یوه نندییه کی به منوه نه بو به لام له و رووه ووه که په یوه نندی به یاساوه هیه، کاری کرده دهر وونم و ایشم هاته پیش چا و، که نه م پیاوه، نه بی له هوی ژن هیئان و مه به سی ژن هیئان و اتای ژن هیئان تی نه گه یشتی، نه گینا هه ر چندی دل رقی بووی و هه ر چندی کرده و ناشیرین بووی، نه نه بوو نه و کرده و نه نگي لی بوه شیتته وه پروایش ناکه م کهس توانجم تی بگری، نه گهر توبالی نه گه یشتنی بابه تی ژن و میړدی بخرمه نه ستوی پیاوانی یاسا و پیاوانی کلیسا.

له گه ل نه ووشا، هه ر له بهر نه م هوی که نه مه م له دم هاتوته دهر ووه، تا چهند رۆژیک بیروباوه ری هاو نیشتمانه کانیان له من وروژاند.

زور نووسه ر، تیکوشاوه و اتای ژن و میړدی دیاردی بکات هه ندییک وای پیشان داوه، که ژن و میړدی بریتیه له په یوه نندییه کی ئایینی، یان په یوه نندییه کی پیرۆز.

هه ندیکی تریش گوتوویانه: بریتیه له په یمانمه یا خود ریکه و تنیکی شارستانی یانه، به مه به سی پاراستنی نه و منالانه ی که له ژن و میړده که نه بی که واته لیبه دا دوو بیروباوه ری جوی په یدا بووه یه کیکیان بیروباوه ری یاسایی شارستانی یه که که ی تریشیان بیروباوه ری کلیسا.

نه گهر له بۆره پیاوړیک بهرسری: ژن و میړدی چیه؟ وهرام و اتاده ووه، که ژن هیئان بریتیه له په یوه نندییه کی ناوه ند ژن و پیاو که به هوی یاسایی شارستانییه و پیک هاتوه به پیتی یاسا، نه م دیاردی کردنه دروسته. به لام به لای منه ووه له یه و پریشه له ته نگوچه له مه چونکه له ووه، و اتی نه گه ین که یاسایه په یوه نندیی ژن و میړدی پیک نه هیئتی نه گهر یاسایش له ناودانه بی، ژن هیئان پیک نایه.

نه گهر نه مه راست بی، نه ی به و په یوه نندییه ی ناوه ند باو و باپیرانی پیشومان بلتین چی، که هیئتا یاسا له ناویاندا په یدا نه بوویو؟... چونکه به پیتی نه م پیشان دانه نه بی ژن و میړدی (یعقوب و راحیل) و (اسحاق و ربیکا) و (ابراهیم و ساره) و (تاده م و حوا) ژن و میړدییه که ی دروست نه بووی نه مه ییش نه ووه نه گه ینی که هه رچی مرۆف هیه، هه ر له سهره تای مرۆفایه تیه ووه تا ئیمرۆ، زولن!!!

له لایه کی تریشه ووه هه ر به پیتی نه م پیشان دانه، نه بی زور له و په یمانمه هیچو بوچ و نه گانه ی که له سهر دهستی یاسا دامه زرتیراون، ژن و میړدییه کی دروست بن.

چونکه نه و پیاوه ی ژنییک بهیئتی له بهر سامانه که ی، نه و نافرته ییش که شو بکات به پیاوړیک له بهر سایه و پایه که ی، نه بی به م پیتیه به ژن هیئانیک ی راست و دروست دابنرین، سه باره ت به وه ی که له ژنر سبیره ی یاسادا پیک هاتوون.

رهنه گه هه ندییک بلتین، نه مانه بابه تی ره وشت و کرده وون، یاسا په یوه نندی پیتانه ووه نییه چونکه یاسا، فری به سهر دیوی ناوه ووه ی ژن هیئانه ووه نییه نه و هه ر ته ماشای دیوی دهر ووه ی نه کات، وهک ناو و که له پوور و بابه تی تر وهرامی نه مه ییش نه ویه که یاسا سهیری دیوی دهر ووه ی ژن هیئان و اتاکات که به بنچینه ی ژن هیئانی دانه تی، که به بی نه ووه ژن هیئانه که سهر ناگری.

چهندییک له مه و پیش، که زور دوور نییه له ئیستاوه، نافرته تیک بانگ کرایه دادگا بو دم لی وهرگرتنی^(۱) که به ئاشکرا له گه ل پیاوړیکدا نه ژیا و رای نه بوارد، وهک ژنییک له گه ل میړدی خویدا بژی و رابویرتی که دادگا لیتی پرسی ناوت چیه؟ گوتی: من خافی نه و پیاوهم، ناو بژییکه ر لیتی تووره بوو، گوتی پیتی: نابی جاریکتی تر، نه ووه له رووی دادگادا دووباره بکه یته ووه - به پیتی یاسا، ناو بژییکه ر مافی هه بوو نه ووه ی پی بلتی چۆن یاسا، هیچ ژن هیئانیک به ژن هیئان دانانی، تا به پیتی یاسا په یمانمه ی بو نه کرای - له گه ل

(۱) دم لی وهرگرتن: (إفاده).

ئەو ھەش، مەن ناتوانم ھېچ بېرىپىك بىدەم، ئەو نەبى، كە ئەم ئاڧرەتە ژنى راستە قىنەى ئەو پىاوە بوو بام ناوېرېيەكەر بەرپەرچى قسەى ئاڧرەتە كەيشى دا بېتتەو و بەھىچى دانابى و بەرپەستىشى كىرېتى لە دووبارە كىرەنەو لە رووى دادگادا.

ئىنجا ئەگەر لە رووى ئاينىبەو لە ژن ھىنان بدوئىن، بۆمان دەرئەكەوئى كە كەشيشەكان بە ژن ھىنانيان گوتووە پەيوەندىبەكى پېرۆزە، جا ئەگەر لە بۆرە پىاويكى گاور بېرسىن، ژن ھىنان چىبە؟ ئەو گورج وەرەم ئاڧرەتە ئەلئى: ژن ھىنان بىرئىبە لە يەكئىبەكى ناوەند ژن و پىاوە كە خوا و كلىسا پىڭگاي بدەن.

بەلام مەن، ئەم پىشان دانەيش، پەسەند ناكەم چونكە ئەگەر ھەر كلىسا بىت كە ژن لە پىاوە مارە بكات؛ ئەى ئەو ژن ھىنانە چىي پىن ئەگوتى كە دوور لە كلىسا جىبە جى كراو؛ ئاخۆ ئەوئىش بە ژن ھىنانىكى بى جى و ناپەسەند دانەنرى؟ ئەى ئەمە راستە كە ھەر ژن ھىنانىك لەسەر دەستى كلىسادا جىبە جى بى، لەسەر دەستى خوادا جىبە جى بوو؛ كەواتە خوايش ئەو ژن ھىنانانە پەسەند ئەكات كە لەبەر پوول پەرسىتى و چاوپرسىتى جىبە جى كراون، كە كچەكانيان بە ژۆر تىا كىش ئەكرى، بەبى ئارەزووى خۆيان.

بۆ كوشتارگاي كلىسا!!...^(۱) بەلام، مەن، پروام واىە، كە نە ياسا، نە كلىسا، پەيمانامەى ژن ھىنان گرى ئەدەن. پروا كەيشم بە خۆرايى نىبە ديارە بەلگەم لەلايە بۆيە وا پروا ئەكەم چونكە ياسايش و كلىسايش، ھەردووكيان رى ئەدەن بەوئى كە ئەو ژن ھىنانەى، نوستنى ژن و مېردەكەى، پىكەو تىا پەيدا نەبووئى، ئەتوانرى ھەل بوەشېنرېتتەو ھەردووكىشان بىرئىبە ئاڧرەتە، كە چ ژنەكە، چ پىاوەكە، ھەردووكيان، مافى ئەوئىبە ھەبە، كە لەو پىاش ژن و مېردىبە لەگەل كەسانى تردا بە جى بەئىن رەنگە ئاڧرەتەكە لەگەل دەزگىرانەكەيدا بچىتتە كلىسا و لەوئى ئەموسئىلەى ژن و مېردىبە لى وەرگرى ئىنجا سوئىند بخوات لەسەر دەستى كەشيشدا و تۆمارى ژن ھىنانەكەيش مۆر بكات بەلام لە گەرەنەو، كە گەبىشتە بەر دەرگاي كلىسا، ئەگەر ژنەكە لىبى جىابووەو و لەو پاشىش تىكەل بەمېردەكەى خۆى نەبووەو ئىتر ئەو ئاڧرەتە بە ژنى ئەو پىاوە دانانرى لە ھەموو خاكىكى پىشكەوتوبىشدا واىە، كە ئەو پىاوە مافى ھەبە ئەوژنە بەرلەلا بكات و ژنىكى تر بەئىن.

(۱) لېرەدا مەبەستى لە (كوشتارگاي كلىسا) بەشى پىشەوئى كلىساىە كە سەكۆى قەشە و رەڧفەى مۆم و پىنە و پەيەكەرى مەرىمە و خاچى لىن دادەنرى و (مذبح)ى پىن دەلېن.

كەواتە، بەلگەى تەنىا و راستە قىنەى ژن و مېردىبە پىاوە و ژنىك ئەو نىبە كە ئاھەنگى ژن ھىنانيان بۆ كراو بەلگە ئەوئىبە كە وەك ژن و مېردىك ژيان، ئەو مەرجانەيشىيان بە جى ھىناو كە لەبابەت پاراستنى ناوماال و ناو بانگىانەوئىبە لەلاى كەسانى تر.

كەواتە ژن ھىنان چىبە؟ مەن وەك دەستور دانەرەكانى رۆماىبەكان وەرەم ئەدەمەو، بام ئەوانە بت پەرسىش بووبن و خوايان نەناسىبى ئەلئىم: (ژن ھىنان بىرئىبە لە رىك كەوتنىكى سىروشتى، لەناوئەند ژن و پىاويكدا بۆ ئەمەى تا سەر وەك ھاوسەر بژىن).

بام ياساكانى مەروڧايەتېش وانەلئىن، ژن ھىنان ئەتوانرى لە ناوئەند ژن و پىاويكدا پىك بەئىنرى، كە ھەر خۆيشىيان بىن كەسى تىران لەگەل نەبى ئەگەر كلىسايش نەبى، ياخود ژن و مېردەكەيش برواىان بەخوا نەبى، ئەو ژن ھىنانە لە پاكى و خاوتىنى كەم ناىبىتتەو.

ئىتر بەكورتى: (ژن ھىنان ئەو پەيوەندىبەى ژن و پىاوەبە كە ھەر لەسەر بىنچىنەى خۆشەوئىستى دامەزراو) ئەو پىاوەى كە بەدل، بەئاڧرەتېك ئەلئى، كە خۆشى ئەوئى، (تۆ ژنى) ھەررەھا ئەو ئاڧرەتەيش كە بەو پىاوەى خۆشى ئەوئى ئەلئى: (تۆ مېردىمى) ئەو ژن و پىاوە، لە راستىدا، ژن و مېردىبەكى راست و دروستىيان دامەزراو، كە ھەرگىز ھەلئەوئىبەئى مەگەر بەكلىكان، يان ھەردووكيان نەتوانن مەبەسى راستە قىنەى ژن و مېردىبەكە بە جى بەئىن.

رەنگە ئەم جۆرە پىشان دانەى مەن، بە ئەندىشە دابنرى... بەپىچەوانەى ياسا دابنرى، بەلام لەگەل ئەوئىبە، لەو قسانە بەولاو تە نىبە كە باو و باپىرانى پىشنىانمان بەدەم گوتووىانە، كە ھىشتا لە خاكى (سكوتلاندا) دا كاربان پىن ئەكرى قسەكەى مەن لەگەل ئەو قسەبەيشدا پىچەوانەناوئىستى كە ئەلئى: خوا پەيمانامەى ژن ھىنان پىك ئەھىنئى ھەررەھا ياسايش مافى ھەبە، كە چەند مەرجىك دابنئى بۆ پاراستنى ژن و مېردىبە ياخود ژن و مېرد.

لە راستىشدا، پىشان دانەى ژن ھىنان، بەو جۆرە، كە بىرئىبە لە پەيمانامەبەكە سىروشتى، لە چاكەى كلىسا كەم ناكاتەو، كە ھەبەتى بەسەر پاك و خاوتىنىبى ژن ھىنانەو و دامەزراوئىن و مانىبەو بەپىچەوانەو، كار و پىشەى ئاينى، كارىكى گەرە ئەكاتە دلئى ژۆرەبە كەسان.

ھەر بۆ ئەو دانراو كە بىچارە و بى دەسەلئەتەكان بىارېزى ئەوئىش وا ڧەرمان ئەدا، كە ئەبى مېرد پارە بۆ ژنەكەى خۆى بەخت بكات ھەررەھا مافى كورەكانىشى ئەپارېزى جا

له بهر ئه وهی که ره وشت و خووی گشتی یه جگار نزم بۆته وه، ئه گهر بهاتایه ژن هینان به بی یاسا پتیک بهاتایه، ژن و میردیی ئه بوو به ناژاوه و شه پروشۆر، ئه بوو به نموونه یه کی سهرگهردانی.

وا گوتراوه که بووک له ئاههنگی بوو کیتییه که ی خزیدا ئه گری، ئیمه نابج سهرمان له وه سورمییی چونکه ئه وه به بزانج، یان نه یزانج، له گه وره ترین راستییی ژیاندا به شی خوی فرمان رانه پهرینی. ئه ویشه فرمانیکی وایه، که هه رچی ئاههنگ و شاییه ک هه یه، له چاویا ده رناکه وی؛ به لئ ئه و فرمانه یه که له پینا و زیندویتییه ره گه زی مرۆقایه تیدا، یا خود مانی ژیان له سهر زه ویدا، به جیتی ئه هیینی.

له ئه نجامدا ئه وه م بۆ ده رکه وتوه، که ماره کردنی راسته قینه، له سهر دهستی یاسادا پتیک نایهت، ههروه ها له سهر دهستی کلیتسایشدا پتیک نایهت ته نیا له سهر دهستی خۆشه و یستییدا پتیک دیت هه ر ئه وه نده هه یه که یاسا، په سه ندی ئه کات و ئه یپارێزیت کلیتسایش ریزی لئ ئه گری و پیرۆزبایشی لئ ئه کات به لām ئه و ژن هینانه ی له سهر بنچینه ی خۆشه و یستی دانه مه زرابن، بام به پیتی به نده کانی یاسا پتیک هاتیی و، کلیتسایش په سه ندی کردیی، به ژن هینانیکی هیچو پوچ دانه نری.

ژن هینان بۆ که لکی تاییهتی

له ماجدۆلینه وه وه رگه روه ئه و پیاوه ی ژن له بهر سامانه که ی به نیی، بریتییبه له دزیک ناپاک، چونکه ئه و به ناوی دلدارییبه وه پاره له ژنه که ی کیش ئه کات، که چی ژنه که یشی خۆش ناوی.

ئه و پیاوه به په ککه وته و ریتگا و دانه نری چونکه وازی له کار و فرمان هیناوه، خوی پئ بژینی پالی داوه ته وه به ئافره تییکی بئ ده سه لاته وه، بیژینی و به ختوی بکات.

ههروه ها پیاویکی نامهرد و خویری و سوکیشه چونکه له شی خوی داوه به کری ئه ئافره تیک ههروه ک ئافره تیک سۆزانی له شی خوی ئه دا به کری به پیاوان و به هوی ئه وه وه خوی ئه ژینی.

بئ هه له چۆن ژن ئه هیینی؟

نوسه ری: دا قید ئارنۆلد بالش

له راستی په رستی گه وره (ئوگۆست کونت) ئه گه پرنه وه که له ژیانیا دوو جار نوسراوه کانی خوی هیناوه ته به رده می خوی و هه ر بیروباوه رتیکیان تبا بووی له بابته خۆشه و یستییه وه گۆپیوونی؛ سهره تایی تۆمار کردنی ئه و بیروباوه رانه ی له کاتی لاییتی دا بووه یه که م گۆپینی ئه و بیروباوه رانه ی له ناوه راستی ته مه نیا کرد دووهم گۆپینی شی له ده می پیرییدا کرد. واتا له وه ده مه دا کردی که هه رچه ندیک له توانای دا بوو له بابته ئافره ته وه و په یوه ندیی ئافره ته وه به پیاو زانیاری کۆکرد بووه وه.

ههروه ها زۆرکه سی تریشمان، ده رباره ی بیروباوه ره کانیان، ئه وه ئه که ن یان که سیش نه بی، منیش ئه وه م کرد له بیروباوه ری خۆم که ده رباره ی ژن هینان نواند بووم چونکه من له و سئ سالی پيشووه دا که خه ریکی ته ماشا کردنی که ی نه وه یه نیی ژن و میردیی ئه م و ئه و بووم، که له هه موو چینییک بوون، ههروه ها خه ریکی ته ماشا کردنی ژن هینانه که ی خۆم بووم به هه موو لکه کانییه وه دوو جار چاوم خشانده وه به بیروباوه ره کانی خۆمدا که له بابته ژن و میردییبه وه دام نابوو هه ر جار تیکیش پیا بوو مایه وه، بژارتیکی تازهم تیا ئه کرد.

راست و ره وان قسه ئه که م، ئه م بیروباوه رانه م بۆ چاکه ی ژن و میردیی به کار ئه هه اتن چونکه یه که م جار، که سه رنجم دا له ژن هینان خوا بم به خشی، له تافی کوریتی دا بووم؛ وام ئه هاته پيش چاو، که شتیکی پرۆچی بئ نرخه، چاو لیکه ریبه کی کوترانه یشه له باو و با پیرمانه وه بۆ مان هاتۆته خواره وه ئیتر له وه به ولاره هیچی تری تبا به سته نییه پاش ئه وه، کاتیکی ترم به سه ردا هات، زۆرتر ئارامم ئه گرت له به رامبه ر خراپه کانی ژن هیناندا به لām ئه وه ی وای لئ نه کرد بووم، که زۆرتر ریزی لئ بگرم.

که چی که ته مه نم گه یشته سی سالان، ده ستم کرد به وه ی که ژن هینانم وابیتته پيش چاو، شتیکه هه ل ئه گری ریزی لئ بگیری ئیتر تا ئه هات زۆرتر ریزم لئ ئه گرت. تا دوایی وام لیتهات که به دل باوه ر بکه م، ژن و میردیی گرنگترین و پیرۆزترین یاسایه، که بتوانری جیهانی پئ ئاوه دان بکرتته وه، له راستیدا، ئه م په یوه ندییبه، که زۆرکه س به چاره نووسی دانه نین، هیچ فریکی به سه ر چاره نووسه وه نییه؛ ئه مه یش ئه نجامیکه، که له پاش سی سال لیکۆلینه وه و تاقی کردنه وه راستییبه که ییم بۆ ده رکه وتوه.

زۆریه ی پیاوان له ژن هیناندا سه رئه که ون به پیتی دلّی خوڤان چاکترین ژنیان دهست نه که وی به واتایه کی تر هه ربه که یان ژنیکی وای دهست نه که وی که نه وی نه وی پیتی خوڤه ، نه ویش پیتی خوڤه ، نه وی پیاوه که ییش پیتی ناخوڤه ، نه ویش پیتی ناخوڤه ، یه که مه به س هه ر دووکیان نه کات به یه که ، سا نه مه به سه ، خه م خواردنی که لوه لی ناوما لّ بی، یان پاره کوژدنه وه بی، یاخود منالّ به ختوکردن بی، یان هه رچییه که بی هه رکه سیکیش له جوژی ژیان و گوژه رانی هه ر دووکیان ورد بیته وه ، تی نه گات، که چ له هوش و بیریاندا، چ له ده روونیاندا، چ له تاسه و هه ست و ئاره زوویاندا، به ئاشکرا، له گه لّ یه کتردا، ریک که وتوون. دوورنییه له م قسانه ما، جوژه دوورکه وتنه وه یه که بیینی له راستی، به وه دا که نه و قسانه له گه لّ پروداوی بییرو و بیسترادا ناگونجین له گه لّ نه مه شا نه وه ی له سه ره وه نووسیومه ، راسته هه چ گومانی تیانییه .

به لگه ی یه که مه بۆ راستیی قسه که م، به راورد کردن و ژماردنی ده زگاکی فه رمانه واییه نه وانه پیشانی نه دن، که زۆریه ی ژن هینانه کان سه رکه وتوون به لام نه وانه ی سه رنه که وتوون که من. په نگه تۆ وهرام و ابده یته وه که نه م ژماردن و به راوردکردنانه له سه ر کارساتی ژن به ره لّاکردن دامه زراون که چی ژن به ره لّاکردن، راست نییه بکری به پنچینه یه کی تاقانه بۆ ژن و میردیی سه رنه گرتن چونکه زۆر ژن و میردی واهیه که له سه رگه ردا نییه کی هه مووده میدا نه ژین، له گه لّ نه وه بشدا نابانه وی ژنه کانیا ن به ره لّاکه ن، یاخود هیشتا نه که یشتوونه ته نه و راده یه ی که ژنه کانیا ن به ره لّاکه ن.

نه وه ییش به ر په رچ دانه وه یه که ، خویشم سه رده می تکه حه زم بی نه کرد به لام نه و سا که هیشتا ، بۆ جاری دووم به سه ر بیروبا وه ره کا ئا نه جو بوومه وه .

به لام نیستاکه ، به ته واهه تی با وه رم کردوه ، که نه و بیره زۆر هه له یه چونکه من نه و هویه سه ره تاییا نه م دۆزیوه ته وه که دلکیش کردنی ره گه زییا ن پیوه به نده و مروقیش نه خه نه سه ر ژن هینان. وایشم بۆ ده رکه وتوه که هه ر نه و هویانه یه نه مانخه نه سه ر ریکای راست که ژن و پیاویکیش نه به نه هاوسه ری یه کتر، هه ریکه ی پیروزیش له ئاردا هه یه ، که چاره یان بۆ نه نوی.

جا کامه رانی و سه رگه ردا نی ژن و میرده که ییش له وه وه په یدا نه بن، که (هه یزی هه ره سه روو) به ریا ر بدات ناخو یاسای هه لّبژاردنی سو روشتی، ته واهه جیبه جی کراوه ، یاخود له هه ندی رووه وه ، لیبی لادراوه .

ژن هینان به درێژایی نیوه ی یه که مه نه م سه رده مه ، جیگای دوودلی و تیز پیکردن بوو نه وه ییش سه باره ت به وه بوو ، که گیانی پوول په رستی زال بووبوو له ناو نه م سه رده مه دا هه روه ها له به ر نه وه ییش بوو که به دخوویی و کرده وه ی نا شیرین له هه موو شو تینیکا بلا و بووبوه وه له م سه رده مه دا، هه ر ژن هینان نه بوو که به ته نیا ، سووکی به سه را هاتی به ته نانه ت ئایین خویشی سووک و ریسوا نه کرا. مروف وای لی هات له بوونی خوا گومانی نه کرد کو مه لیک له نو سه رانیس ، له م گه یزی تیز پیکردنه دا راپه یج کران، تیزیا ن به به به ته تی ناو ئاسمان و نه وی له ئاسمانه وه هاتو ته خواری نه کرد. بۆیه که تیزیا ن به ژن هینانیس نه کرد چونکه به یاسایه کی ئاسمانیا ن دا نه نا نه وانه ته واهه خوڤان ماندوو کرد، له ژه راوی کردنی بیروبا وه ری هه موواندا له به به ت ژن هینان و ژن و میردیسه وه بیروبا وه ری هه مووانیا ن تیکدا. پاش نه وه ، نه و سه رده مه هات، که پیتی نه گو ترا (سه رده می زانست) ، که به پنچینه که ی له سه ر نه وه دامه زرابوو: که هه رچی نه بییرو و دهستی لی نه دری با وه ری بی نه کری ئیتر له وه وه تیزکردن به ئاسمان و به وه ی که له ئاسمانه وه دیته خواره وه ، په ری سه ند ئیتر له و سا که وه ، خوڤه ویستی و ژن هینان لای هه موو که س وای لیته ات که به یاری منالّیا ن دا نه نا .

هه ر نه وه نده مان به سه ، چاو یکه به و نو سه را و چه رۆکانه دا به خشینین که له م بیست سا له ی دواییه دا چاپ کراون؛ بۆ نه مه ی به ته واهه تی بزاین که چه بیروبا وه ریکه خراب ده ریا ره ی ژن هینان، له م سه رده مه دا، چۆته ناو میشکی هه مووانه وه نه تبینی پیاویک ژن نه هینی، که چی نه ی نه زانی، تا چ نه دانه یه که ژن و میردییه که ی بۆ نه مینیتته وه هه روه ها نه ییشی نه زانی که له ژن هینانه که یدا کامه رانی نه بی، یان سه رگه ردا ن. ژن هینان هه روه کو وابوو، هه روا ییش نه مینیتته وه: پیوستیکه له پیوستییه کا نی ژیا ن. به لام له و سه رده مه دا به پیوستییه کی سه خت و خراپیا ن دا نه نا سه یری ئافره تیشیا ن و نه کرد (هی ماره کراو) ، وه که سه یری جنۆکه ی به رده باران کراو بکه ن و ابو وایان نه زانی پیا و هه رگیز ناتوانی نه و ئافره ته ماره بکات که پیوسته له سه ری ماره ی بکات ژیا نیس به لای نه وانه وه وای لیته اتبوو ، که به سه رگه ردا نییه کی بی نه دانه ی دوور و درێژ دا نه ترا .

نه مه بوو ، نه و بیروبا وه ره ی که هوشمانی دا گیر کردبوو ، له به به ت ژن هینانه وه ، له بیست سا لیک له مه و پیسه وه که نه ویس به وه تیک چو بوو ، که نو سه رانی چه رۆک میشکمانیا ن به چه رۆکه کا نیا ن ژه راوی کردبوو ، که له به به ت کارساتی سه رگه ردا نی و نا پاکیی ژن و میردایه تییه و نه دوان ئیتر له وه وه بوو ، که ئیمه ییش وه که نه وانه ، چا ومان له

هه‌موو رووبه‌کی جوان و شیرینی ژیانی ژن و می‌دی و ده‌گه‌گیرا، هه‌ته‌ماشای خرابترین روویان نه‌کرد که‌واته نابی سه‌رمان له‌وه سورمیی، که زۆر له‌خواهن ژنه‌کان نه‌بینین به‌چاوی خه‌فت و په‌شیمانیه‌وه سه‌یری ژیانی ره‌به‌نیی پیتشوووی خویان نه‌که‌ن به‌لام نه‌وه‌یانه‌ی که پاکانه‌ی پیتش بینیه‌که‌ی خویانی پی نه‌که‌ن، له‌م نمونه‌یه‌ی منا ده‌رته‌که‌وئ.

یه‌کیتکیان نه‌لی:

(نه‌بج ژن هینان به‌شتی‌کی گه‌وره دابنری چونکه یاسایه‌کی ئاسمانیی تاسه‌ره. نه‌گه‌ر من نه‌وه ژنه‌م ماره بکرده‌یه که هه‌ل ته‌گرم ماره‌ی بکه‌م، به‌راستی ته‌گه‌یشتمه نه‌وه کامه‌رانیه‌ی که ئاواتی بو ته‌خوازم که‌چی له‌جیاتیی نه‌وه چونکه کچی‌کی ساکارم کرد به‌ژنی خۆم نه‌وه ئافه‌ته‌یه پایه بلنده‌م ده‌ست نه‌که‌وت که دلی پیری له‌هه‌ست و ئاره‌زوو و ده‌رته‌که‌وئ، چاره‌نوسم وابج، که هه‌تا به‌مردن له‌یه‌کتر جیا نه‌بینه‌وه، نه‌م ده‌رده بکیشم ئاخ له‌ده‌ست ژیان چهنه‌تاله‌!).

نه‌م می‌ده‌ه، له‌گه‌ل نه‌م سکالایه‌یشیا هه‌روه‌کو به‌هۆی تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی زۆریه‌وه بو‌م ده‌رکه‌وتوو که نه‌یکا، له‌راستیدا نه‌وه ئافه‌ته‌یه تاقانه‌یه‌ی ماره‌کردوو، که پر به‌پیتستی هه‌ر پیاوی‌کیش به‌ئاره‌زووی خۆی ژنی هینایی، تیکرا وه‌ک نه‌وه به‌سه‌ره‌هاتوو چونکه نه‌وه خۆشه‌ویستی‌یه‌ی که پالت پیوه نه‌نی بو ژن هینان، کاریکی یه‌جگار ورده.

ته‌نانه‌ت، نه‌توانین نه‌وه‌یش بلین، که له‌سه‌دی نه‌وه‌د و نۆی ژن هیناندا، پیاو هه‌ر نه‌وه ژنه‌ی به‌ر نه‌که‌وئ که سروشت بو‌ی داناوه جا کابرا به‌وه پروا نه‌کات یان نایکات ئاره‌زووی خۆیه‌تی. چونکه بنچینه‌ی کامه‌رانی ژن و می‌دی له‌سه‌ر نه‌م هۆیانه دامه‌زراوه، که توانیویانه ژن و می‌ده‌که له‌یه‌کتر نزیک به‌نه‌وه، هه‌ردووکیان به‌خه‌نه‌دلی یه‌کتره‌وه و بیشیان به‌ستن به‌یه‌که‌وه چ رۆژگار، چ کاروبار، چ کاره‌ساتی گشتی، نه‌مانه هه‌موویان کاربان کردوو له‌هه‌ردووکیان تا به‌م نه‌نجامه‌گه‌یشتووون نه‌م نه‌نجامه‌یش هه‌روا نه‌مینیتته‌وه، تا ئاگری خۆشه‌ویستی له‌ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا نه‌کوژیتته‌وه.

جا که نه‌م ئاگره‌ کوژایه‌وه، ئیتر به‌چ هۆیه‌که‌وه به‌یه‌که‌وه نه‌به‌سترنه‌وه؟ ئاخۆ نه‌وه هۆیه‌ مناله‌کانیانه، یان پیوستی ژیانیه‌انه، یان هه‌ر ره‌وشت و خوو و چاولیکه‌ری کۆمه‌لایه‌تیه‌ی؟

به‌لای منه‌وه وایه که ژن و پیاو دلی یه‌کتری رانه‌کیشن، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که ره‌وشت و خوویان یه‌ک نه‌گری نه‌وه‌یش له‌به‌ر نه‌وه‌یه، که هه‌موو پیاوی‌کی دیاردیی کراو، له‌هه‌موو

ئافه‌تییکی دیاردیی کراودا، چهنه‌ره‌وشت و خوویه‌کی تایبه‌تی نه‌بینی که له‌گه‌ل ئاره‌زوو و ئاواتی خۆیدا ریک نه‌که‌وئ و نه‌سازئ.

نه‌ویش به‌وه دلخۆش و کامه‌ران نه‌بج. هه‌روه‌ها ئافه‌ته‌یه دیاردیی کراوه‌که‌یش نه‌وه هه‌سته‌دی به‌بیر و دلایا به‌رامبه‌ر نه‌وه پیاوه دیاردیی کراوه. من گه‌لیک وینه‌ی وام چاوپیکه‌وتوو که راستیی نه‌م پیتش بینیه‌یه ده‌رته‌خات.

جا نه‌گه‌ر ویستت بزانیته‌ژن و می‌دی‌یک له‌ژیانی ژن و می‌دی‌یاند کامه‌ران یان نا؟ یاخود ژن و می‌دی‌یه‌که‌یان تا سه‌ر نه‌مینیتته‌وه یان نا؟ له‌پیتش هه‌موو شتی‌کا ته‌ماشای هۆی ریک که‌وتن یاخود ریک نه‌که‌وتنی چیشکه‌و بیروباوه‌ر و ئاره‌زوو و ئاواته‌کانیان بکه‌ پاشان له‌سه‌ر چه‌ندیتی‌یی نه‌وه ریک که‌وتن و ریک نه‌که‌وتنه‌ پریری خۆت به‌.

بروایشته‌ وابج که برپاره‌که‌ت له‌سه‌دی نه‌وه‌د و نۆ جاردا راست ده‌رته‌چیت بو‌ره پیاوانیش هه‌له‌یان نه‌کردوو که گوتویانه (لیی ماره‌ بکه‌ن، هه‌ر بو‌نه‌وه‌ی) مه‌به‌ستم له‌مه‌ نه‌وه‌نییه که بو‌ نه‌مه‌ی بزانیته‌ نه‌م کچ یان نه‌وه کچ به‌که‌لکی نه‌وه دیت که‌بج به‌ژنت و پییه‌وه کامه‌ران بیت، هه‌ردووکتان بچه‌کارگه‌یه‌کی ده‌رمانکاری نه‌گه‌ر کارگه‌ی و ده‌ست بکه‌وئ تا له‌وئ هه‌ست و ئاره‌زووی خۆتان شی بکه‌نه‌وه، بو‌ نه‌مه‌ی بزانیته‌ له‌گه‌ل یه‌کتردا ریک نه‌که‌ون یان ریک ناکه‌ون به‌لام هه‌ر نه‌مه‌وئ نه‌وه پیتشان به‌دم، که له‌ناوه‌ند هه‌موو ژن و می‌دی‌کی کامه‌ران و سه‌رکه‌وتوو، له‌یه‌ک چوونیک زۆرسه‌یرم چاوپیکه‌وتوو دوورنییه نه‌م له‌یه‌ک چوونانه له‌هه‌ست و ئاره‌زووی خراب دابن به‌لام گرنگی له‌وه‌دایه که له‌گه‌ل یه‌کتردا بسازین، بابه‌تی ریک که‌وتنه‌که بابه‌خی نییه.

دوورنییه بابه‌تی نه‌م ریک که‌وتنه‌یان له‌وه‌دا بی که هه‌ردوولایان چه‌ز له‌گالته‌وه‌گه‌ب بکه‌ن یان گیانیکی راست و دروست و یه‌جگار مه‌ندیان تیایی یان ئاره‌زوویه‌کی زۆری نه‌ندازگیری بکه‌ن له‌پاره به‌ختکردن و پاشه‌که‌وت کردندا، یان هه‌ردوولایان ده‌ست بلاوین و پاره به‌فیرۆ به‌خت بکه‌ن، یاخود خواناس بن، یان خوانه‌ناس بن، یان چه‌ز له‌نوسراو، وه‌رز، گه‌شتوگوزارکردن، گه‌ران و چۆله‌وانی، یان خواردنی ناو چیشته‌خانان بکه‌ن نه‌مانه و هه‌زاران شتی تریش هه‌ن که له‌ژماره‌ نایه‌ن، نه‌بهنه‌ بابه‌تی ریک که‌وتنه‌که‌یان به‌لام پیوسته‌ نه‌وه‌ندی لایه‌کیان چه‌ز به‌و بابه‌ته‌ نه‌کات لایه‌که‌ی تریشیان چه‌زی پی بکات، تا هه‌ردووکیان به‌ته‌نشت یه‌کتره‌وه خۆشیه‌کی وه‌هایان پی بکات، که بتوانن به‌ریکویکی و له‌یه‌ک تی گه‌یشتنیکی خۆشه‌وه له‌گه‌ل یه‌کتردا بژین.

کوړ و کچی‌ک نه‌ناسم، له‌ده‌می شه‌ردا به‌ری که‌وت، بوون به‌ژن و می‌دی یه‌کتری

لاوه‌کان خوویان وا گرتبوو، که ئەیان زانی بۆ کۆری جهنگ ئەچن و دووریش نییه له‌ناو‌بچن، بچ ئەمه‌ی بیرتکی ته‌واوی لی بکه‌نه‌وه، ژنیان ئەهینا ئەوان له‌و کاته‌دا ده‌ریایان ئەبیری و ئەچوون خۆشیشیان له‌وه دلتیا نه‌بوون که ئەگه‌رینه‌وه لای ژنه‌کانیان. خوویان وابوو، هه‌ر کامیکیان کچیکی وای بدیایه که توژی خۆشه‌ویستی خۆی بۆ پێشان بدات، ده‌ست به‌جی راپیچی ئەکرد بۆ ده‌زگای ژن هینان، پاشان بۆ نزیکترین کلپسا ئنجا که له‌وه ئەبوونه‌وه، ئەهاتنه‌ ده‌روه، ده‌ستیان ئەکرد به‌قۆلی یه‌کترا و، وه‌ک هه‌موو ژن و می‌ردیکی تر ئەگه‌ران به‌سه‌ر شه‌قامه‌کاندا.

ئنجا تا شه‌ر ئەبرایه‌وه و، می‌رده‌که‌یش به‌له‌ش دروستییه‌وه ئەگه‌رایه‌وه لای ژنه‌که‌ی خۆی، په‌یوه‌ندیی ژن و می‌ردیشیان ئەبرایه‌وه. به‌لام ئەگه‌ر ئەو په‌یوه‌ندییه‌ بمایه‌ته‌وه و نه‌گۆرایه، ته‌نیا سه‌بارته‌ به‌وه‌بوو که هه‌ست و ئاره‌زووی هه‌ردووکیان له‌گه‌ڵ یه‌کدا ری ئەکه‌وت. به‌لام ئەو کورۆکچه‌ی که گوتم به‌ری ئەکه‌وت، له‌کاتی جه‌نگدا بوو‌بوونه‌ ژن و می‌ردی یه‌کترا، ژن و می‌ردییه‌که‌یان هه‌ر له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی دانه‌مه‌زرا‌بوو، که هه‌ریه‌که‌یان ئەو شتانه‌ی پێ خۆش بوو که ئەوه‌ی تریشیان خۆشی ئەویست به‌لکو له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌یه‌یش بوو که هه‌ردووکیان له‌یه‌ک شت رقیان هه‌ڵ ئەستا: سا ئەو شتانه نووسراو، یان یاری، یان گۆرانی، یاخود بابته‌ی به‌زم‌موه‌زم، یان وه‌رش بووین، یاخود که‌سانی تر، پتیوسته (که‌سانی تر) ییش له‌بیر ده‌نه‌که‌ین چونکه ئەوانیش هه‌ریه‌که‌یان بابته‌تکی گرنگی خۆشه‌ویستی ئەبن، یان بابته‌تکی گرنگی نه‌نگه‌ویستی، جا ئەگه‌ر دیت ده‌زگیرانه‌که‌ت، له‌ نه‌نگه‌ویستی که‌سیکی دیاردی کرادا - که له‌به‌ر سه‌روپۆته‌لاک، یاخود له‌به‌ر کرده‌وه و کاری یان له‌به‌ر لووت به‌رزبی، یان له‌به‌ر هیچ شتیکی، قینت لی ئەبیتته‌وه - به‌ره‌نگاریت ئەکات، پتیوسته له‌سه‌رت ته‌واو چاوت بکه‌یتته‌وه و تی بگه‌یت که ئەم کچه به‌که‌لکی هاوسه‌ریت نایه، له‌ خۆشی و ته‌نگانه و بیرو باوه‌رتا هاوبه‌شیت بکات به‌لام ئەم ژن و می‌رده‌ی لییان ئەدویم وانه‌بوون، چونکه هه‌ردوو لاه‌وه که به‌ته‌واوه‌تی له‌گه‌ڵ یه‌کترا سازابوون و ریتک که‌وتبوون.

له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا ژن و می‌ردییه‌که‌یان کاره‌ساتیکی ریتکه‌وتی سه‌رده‌می جه‌نگ بوو هه‌ردووکیان یه‌کتریان دیبوو پاشان کوره‌که له‌ کچه‌که‌ی خواستبوو که شووی پتی بکات ئەویش خواسته‌که‌ی ئەوی جیبه‌جی کردبوو هه‌روه‌ک تۆ کچیکی بانگ بکه‌یتته‌ سه‌ر نان خواردن و بیتی بۆ سه‌رخوانه‌که‌ت، ئاوا به‌ناسانی پتی هات، دووم رۆژی کچه‌که‌م دیی، له‌ ئیستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فهردا، می‌رده‌که‌ی خۆی ره‌وانه ئەکرد.

له‌پاش چه‌ند تاویکی، می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ڵ پینج سه‌د سه‌ریازی تر سواری شه‌مه‌نده‌فهریوون و روویان کرده کۆری شه‌ر و کوشتار، به‌ختی یاریبوو، له‌ مردن رزگاری بوو، گه‌رایه‌وه لای ژنه‌که‌ی ئیتر له‌وسا‌که‌وه په‌یوه‌ندیی ژن و می‌ردیی ته‌واو ده‌ستی پێ کرد له‌ناوه‌ندیاندا به‌لام ریتک که‌وته‌که‌یان تا سه‌ر نه‌بوو نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌گه‌ڵ یه‌کترا نه‌ئه‌سازان به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌بوو، که هۆی تیتک چوون، له‌ناوه‌ند دوو خۆشه‌ویستدا هه‌ر په‌یدا ئەبچ، له‌ناو ژن و می‌ردیکدا هه‌ر په‌یدا ئەبچ ئنجا یه‌کیکیان بچ هۆشی بکات، یان هه‌ردووکیان، هه‌ر ئەبچ له‌ یه‌کترا جوی بینه‌وه ئەمانیش وایان به‌سه‌رهات به‌ته‌واوه‌تی له‌ یه‌کترا جوی بوونه‌وه و یه‌کتیشیان به‌ره‌للا‌کرد کوره‌که تا سه‌رده‌میکی به‌ئاره‌زووی خۆی ژیا پاشان کچیکی بچوو‌کترا و جوانتری دۆزییه‌وه، ماره‌ی کرد، به‌لام زۆر پیتکه‌وه نه‌ژیان زۆری پتی نه‌چوو ئەویشی به‌ره‌للا‌کرد له‌پاش ماوه‌یه‌ک، سه‌رله‌نووی ژنه‌که‌ی پیتشووی ماره‌کرده‌وه هۆی ئەوه‌یش ئەوه‌بوو، که ئەیزانی خۆی و ئەو له‌زۆر شتا ریتک ئەکه‌ون، که له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی دووه‌میا وانه‌بوون. وا ئیستاکه وه‌ک ژن و می‌ردیکی ته‌واو له‌ کامه‌رانیدا ئەژین به‌لام له‌ ژنه‌که‌ی دووه‌می دوورکه‌وته‌وه هه‌روه‌ک بیروه‌رییه‌کی کۆن به‌بیربادی.

هه‌روه‌کو گوتم ژنه‌که‌ی دووه‌می جوانتر و شه‌نگوش‌ختر بوو به‌لام ئەوه به‌ته‌نیا به‌که‌لکی ژن و می‌ردییان نه‌ئه‌هات ریتکه‌وتنی ده‌روونی و هه‌ست و ئاره‌زوو و بیروباوه‌ری پتی ئەویست له‌به‌ر ئەوه، ژن و می‌ردییه تازه‌کراوه‌که‌ی، له‌ باریا هه‌بوو به‌رگه‌ بگری و تا سه‌ریش سه‌ر بگری هه‌روه‌ها له‌باریا هه‌بوو که خۆشه‌ویستی هه‌ردوولایان به‌رامبه‌ر یه‌کترا تا بیتی جیگرتریبی و، هه‌رجه‌ندیکیش به‌ره‌لست و کۆسپی بیتی به‌رده‌م له‌بن هه‌لئه‌که‌ندری.

له‌ هه‌موو ژن و می‌ردییه‌کیشدا ئەمه‌ روونادات ژن و می‌ردیی واهه‌یه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایه‌وه ده‌رئه‌که‌وی که‌سه‌ر ناگری و هه‌ل ئەوه‌شیتته‌وه چونکه ئەو کوره‌ی که کچیکی دیاردی کراد ماره ئەکات هه‌ر له‌به‌ر لنگه‌ جوانه‌کانی که کاریان له‌ دلی کردوه، ژن هینانه‌که‌ی له‌باریا نابچ سه‌ر بگری و کامه‌رانیشی بۆ بیاریزی به‌لام ئەگه‌ر ژن هینان، له‌پیش هه‌موو شتیکی، له‌سه‌ر بنچینه‌ی ریتکه‌وتنی کرده‌وه و کاری ده‌روونیان دامه‌زرا، بچ گومان له‌ ده‌جار نۆ جاری سه‌ر ئەگری و کامه‌رانیشی بۆ ئەپاریزی ئەو کرده‌وه و ره‌وشتانه‌یش که ژن و پیاو به‌یه‌که‌وه ئەبه‌ستنه‌وه، ئەبچ کرده‌وه و ره‌وشتی بنچینه‌یی بن.

دوورنییه که رووکه‌شی ئەم کرده‌وه و ره‌وشتانه له‌یه‌ک جوی بن به‌لام بایه‌خ هه‌ر به‌بنچینه‌کانیان ئەدری له‌به‌ر ئەوه‌ بوونی ئەو کرده‌وه و ره‌وشته‌ بنچینه‌ییانه، ئەوه‌نده

پیتوسته که له ههردووکیاندا بێ، ئەبێ وهک پیتوستی خواردن و نوستن وا بن.

ئەم کردەوه و ڕهوشته بنچینه‌بیانه کار له ئاره‌زووه سروشتیه‌کانیشمان ئەکەن، په‌یوه‌ندیان به‌پاراستنی خۆمانه‌وه بێ، یان به‌رگه‌زمانه‌وه، جیاوازیی نییه، هه‌روه‌ها کار له له شیشمان ئەکەن، له گیانیشمان ئەکەن، له خواست و فرمانیشمان ئەکەن چ ئەو ڕیگه‌یهی که پاره‌کامانی تیا به‌خت ئەکەین، چ ئەو هه‌سته‌ی که هه‌مانه به‌رامبه‌ر هونه‌ره‌کان، له‌وه‌دا وهک به‌کن گرنه‌گ ئەوه‌یه، که ژن و مێرده‌که، هه‌ردووکیان، له ده‌روون و دلێ به‌کتردا، هه‌ست و ئاره‌زووی خۆیان بیه‌ن، پشتگیریه‌یان ئەکری.

دوو‌رنیه‌یه، به‌کێک له‌و ئاره‌زوو و هه‌سته سروشتیه‌یه پاشه‌کهوت کردنی پاره‌یهی، یاخود ده‌ست گرتنه‌وه‌یهی له پاره به‌ختکردندا ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ترسه له پیتوستی به‌پاره.

یاخود خواناسی بێ، که ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ترسه له ڕۆژی پاش مردن یان زۆره ملی کردن بێ له‌سه‌ر به‌زموره‌زم که ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ئەو ده‌روونه‌یه که ئەیه‌وی به‌رله‌لابێ و به‌هیچه‌وه نه‌به‌ستریته‌وه له راستیدا، ئەوانه‌ی که له ئەندازه ئەچنه ده‌روه، کۆمه‌لێکی کورت بین و بێ په‌روان، هیچ بایه‌خیک ناده‌ن به‌سروشتی ئاره‌زووه‌کانیان هه‌روه‌ها ئەوانه‌یش که خوانه‌ناسن، هیچ ترستیکیان له دلدا‌نییه له‌پاش مردن سا ئایا ئەم کرده‌وه و په‌وشتانه هه‌بیت له که‌سیکا، یان ئەوانه‌ی تر هه‌بیت. ئەبێ که‌سه‌که له‌وه‌یش دلایه‌بیت که ئەو کرده‌وه و په‌وشتانه له هه‌وسه‌ری ژیا‌نیشیا هه‌یه ئەگینا له ژن هه‌ینانه‌که‌یا کامه‌ران نابیت که‌واته ئەگه‌ر ده‌ست بلاوتیک له‌گه‌ڵ کچیکێ ده‌ست بلاودابوون به‌ژن و مێرده، هه‌روه‌ها خواناسیکیش بوو به‌مێرده‌ی کچیکێ خواناس، به‌زم بازیکیش به‌زمبازیکێ کچی ماره‌کرد، بێ گومان هه‌ر جوتیک له‌و جوتانه، له‌گه‌ڵ به‌کتردا ریک ئەکه‌ون و به‌خۆشی و ریکیه‌یه‌وه ئەژین ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر راستیه‌ی هۆگره‌یه‌که‌یشیان نه‌زانن بایه‌خی نییه.

ئوه‌ی سه‌رم زۆر لێی سو‌رماوه، په‌وشتی ئەندازه‌گیریه له پاره به‌خت کردندا، که ژماره‌یه‌کی زۆر له ژن و مێرده‌ی، له‌سه‌ری دامه‌زراوه و به‌کامه‌رانیشه‌وه ژیا‌ون ئەه‌بنیت له‌م ژن و مێرده‌یه‌یه‌دا هه‌ردوولا دلێ به‌کتریان کیش کردووه و ژن و مێرده‌یه‌که‌ی خۆیانی په‌سه‌ندکردووه ئەوه‌یش له‌به‌ر هیچ نا، له‌به‌ر ئەوه نه‌یهی که گیانی ئەندازه‌گیریه له هه‌وریکه‌یدا دیوه، نه‌ک هه‌ر ئەوه به‌لکو گیانی ده‌ست قووچاندنیش، که له خۆشیدا هه‌ن. وه‌ک گوتم من ئەو‌م به‌چاوی خۆم دیوه له ژماره‌یه‌کی به‌جگار زۆر ژن و مێرده‌ی دا ئەمه‌یش سه‌رسو‌رمانی پێ ناوی چونکه ئەندازه‌گیریه له کۆری نابووریدا، کرده‌وه‌به‌که له کرده‌وه به‌هه‌زه‌کانی چهند زۆرن ئەو ژن و پیاوانه‌ی که ئەم جو‌ره هه‌زه‌یه‌یان به‌دلدا ئەچی که له

هه‌وسه‌ره‌کانی خۆیاندا ئەه‌یه‌ن... تۆیش ئەگه‌ر باش ورد به‌بسته‌وه له ژیا‌نی ئەو ژن و مێرده‌ی که ئەیه‌ن ناسیت ژماره‌یه‌کی زۆرت له‌م نمونه‌یه بۆ ده‌رئه‌که‌وی له باریکی وادا، هیچ هه‌یه‌کی تر ناده‌زیته‌وه که ئەم په‌یوه‌ندییه‌ی لێ په‌یدا بووبی.

له‌وانه‌ی ئەمناسین، ژن و مێرده‌یکێ ده‌ست کورتم چاوپه‌یکه‌وت، هه‌ی کۆبوونه‌وه‌یه‌ن ئەوه‌بوو که به‌دل حه‌زیان ئەکرد سامان پیکه‌وه‌به‌نێن هه‌ردووکیان له‌ده‌می خۆیان ئەگه‌رته‌وه، بۆ ئەمه‌ی پاره کۆیکه‌نه‌وه مێرده‌که پیلاره‌کانی خۆی به‌ده‌ستی خۆی پاک ئەکرده‌وه ژنه‌که‌یش جله‌کانی خۆی به‌ده‌ستی خۆی ئەدوریه ئەگه‌ر ناچار ببو‌نایه له میوانخانه‌یه‌ک به‌نیته‌وه، ژنه‌که بۆ خۆی و مێرده‌که‌ی نانی به‌ک که‌سی داوا ئەکرد هه‌ردووکیان له ژووره‌که‌ی خۆیاندا ئەیانخوارد تا له‌سه‌ر خوانی میوانخانه‌که نه‌خۆن و نانی دوو که‌سیان له‌سه‌ر دا‌بنێن پاشان خوا یارمه‌تی دان، به‌دلێ خۆیان پاره‌یه‌یان بۆ کۆبووه‌وه، تا وایان لیه‌ات بوون به‌خاوه‌ن ملیۆن.

که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشا، له خۆیان نه‌گۆری هه‌رچه‌ند بچو‌نایه میوانخانه‌یه‌ک، ته‌نیا نانی به‌ک که‌سیان ئەخواست که ئەیه‌ن هه‌ینا، له ژووره تابه‌تیه‌یه‌که‌ی خۆیاندا پیکه‌وه ئەیانخوارد نه‌ئەچوونه هۆلی میوانخانه‌که‌وه. هه‌روه‌ها ژن و مێرده‌ی وایشم ناسی که کرده‌وه و په‌وشتی ده‌ست بلاوی خسته‌بو‌نیه‌یه به‌ک، له هه‌ر جوتیکیانم سه‌رنج ئەدا، بۆم ده‌رئه‌که‌وت که ژن و مێرده‌که هه‌ردووکیان له‌و جو‌ره که‌سانه‌ن، که ده‌ره‌ستی هیچ شتیک نین هه‌ر ئەوه‌یه‌ن ئەوی ئەو ڕۆژه‌ی تیا‌یان به‌خۆشی ڕابو‌ترین باکی سه‌به‌ینی یان نه‌بوو ئەگه‌ر ده‌ریالێان له‌ده‌ستا بمایه، له گیرفانیاندا ئارامیان نه‌ئەگرت، کاتیکت ئەزانی له‌یه‌کێ له چیشته‌خانه نا‌وازه‌کاندا به‌ختیان ئەکرد و نانیکی نا‌وازه‌یه‌یان پێ ئەخوارد که سه‌ری مانگ ئەهات، مێرده‌که به‌جگار به‌په‌رۆشه‌وه، چاوه‌روانی مانگانه‌که‌ی خۆی ئەکرد، بۆ ئەمه‌ی ده‌ستیا‌وه‌کانی به‌سه‌ره‌به‌وه بوون، بیانداته‌وه.

ئەگه‌ر له دواییدا شتیکیان بۆ بمایه‌وه، ده‌موده‌ست به‌ختی ئەکرد، ئەیدا به‌جلوبه‌رگیکێ نایاب، یان خۆرشتیکێ خۆش، یان ئاهه‌نگیکێ به‌جۆش، یاخود ئەیدا به‌شتی وا که له‌سه‌ری دانه‌مابوو ژنه‌که‌یشی له‌سه‌ر ئەوه هیچ به‌ره‌نگاریه‌کی نه‌ئەکرد خۆشی هه‌روه‌ک ئەو ده‌ست بلا‌بوو له هه‌موو کانی دلێه‌وه هه‌وبه‌شیه‌ی ئەو ژیا‌نه‌ی ئەکرد منیش وه‌ک ناسیا‌وه‌کانی تریان بۆم ده‌رکه‌وت، که به‌خت کردنه‌که‌یان^(۱) له‌شیه‌یه‌کی زۆر ناخۆش و پر ئازاردا، له ده‌ست که‌وته‌که‌یه‌ن تێ ئەپه‌ری به‌لام خۆیان هیچ هه‌ستیان به‌وه نه‌ئەکرد.

(۱) به‌خت کردن: خه‌رجکردن.

رهنگه تۆ! بلتی: که ئەگەر ئەم پیاو، ژنیکی وای هه‌بوايه، له ئابووری بزانیایه و خەمی ئاوه‌دانی مالا و ژبانی خیزانی بخواردايه، نه‌ک ژنیکی وا دەست بلاو و سامان به‌فیرۆ دەر، ئەیتوانی پاشه‌که‌وتیکی وای بۆ بکات، که به‌که‌لکی رۆژی ره‌شی بیت، ئەیتوانی بیکات به‌پیاوی ناو پیاوان، ئەو ساکه کامه‌رانتریش ئەبوو، وایشی به‌سه‌ر نه‌هات که به‌م جۆره به‌سه‌رگه‌ردانی بمینیتته‌وه له زۆر که‌سم گوێ لیبوه که وایان گوتوه دياره تۆیش و ئەوانه‌ی تریش ئەوه نازانن، که می‌ردیکی وه‌ک ئەم پیاوه ئیمه‌ لیتی ئەدوین، له توانیدا نه‌ه‌بوو که کامه‌رانی دەست به‌کوێ له‌گه‌ل ژنیکی و مالا رێک خه‌ر و که‌بیانوی ته‌واودا، که تۆ و ئەوانی تر ئەتانه‌وئ ببین ئەو ژنه‌ی که بتوانی له سامانی می‌رده‌که‌ی ئەوه‌نده‌ی بۆ پاشه‌که‌وت بکات، که ماله‌که‌ی به‌جوانی رابگرئ و خویشی بکات به‌پیاوی ناو پیاوان چونکه ئەو ساکه، ئەو، سنوورانه‌ی ژنه‌که‌ی بۆی دانه‌نا، پیتی راکگیر نه‌ه‌کرا، قینیی لئ هه‌ل ئەگرت و لیتی تووره ئەبوو له بۆله‌بۆل‌کردن و چه‌ندوچوونی ژنه‌که‌یشی وه‌رس ئەبوو دوایی وایشی لئ ئەهات که به‌گه‌رئ به‌دوای کچیکی تردا، له دهره‌وه، له‌گه‌ل‌یا به‌خویشی رابووتی: خواردنی ناوازه‌ی له‌گه‌ل بخوات، گه‌رانی خویشی ناو دهروده‌شتی له‌گه‌ل بکات، به‌و به‌زموره‌زم و بابه‌تی خوشییانه‌ی تریشه‌وه خوێ له‌گه‌ل خه‌ریک بکات، که دەست قووچاویی ژنه‌که‌ی نه‌ی نه‌ه‌یشت پیتانه‌وه کامه‌ران بئ ئەوسا که له‌گه‌ل کچیکی وادا که ته‌واو له رازی دلئ تئ ئەگه‌یشت و به‌ئاره‌زووی دلئ ئەو ئەجولا‌یه‌وه، هه‌ستی ئەکرد که له‌گه‌ل یه‌کیک دایه به‌ته‌واوه‌تی تیی ئەگات و له گه‌ل‌یشیا رێک نه‌که‌وئ. له‌مه‌دا قسه‌ی (کیپلینگ)^(۱) بووتی به‌ناویانگی ئینگلیزم به‌دله، که ئەلئ: (گیژ و ویتیش، ئەبئ وه‌ک من و تۆ، به‌ته‌واویی، دوای دلئ خوێ بکه‌وئ!).

له راستیدا، ئیمه هه‌موومان، هه‌رچی ئەکه‌ین، له‌وه‌وه‌یه که دوای دلئ خویمان ئەکه‌وین سا ئەم سروشته‌مان ژیرانه‌بئ یاخود بئ هۆشانه، هه‌یج جیاوازییه‌کی نییه.

له توانایشماندا نییه ئەو سروشته‌مان بگۆرین هه‌ر وه‌کو پلنگیش له توانیدا نییه که ره‌نگی پیتستی خوێ بگۆرئ چونکه ئەو پیاوه‌ی سروشتی وای که ئەندازه‌گیری بکات له به‌خت کردنی پاره‌دا، به‌شه‌و و رۆژتیک ناگۆرئ بۆ پیاویکی دەست بلاوی پاره به‌فیرۆ دەر. هه‌روه‌ها پاره به‌فیرۆ ده‌ریش، ده‌موده‌ست ناگۆرئ ببئ به‌پیاویکی ئابووری خواز، چ پاره به‌فیرۆ ده‌روو چ ئابووری خواز، هه‌ردووکیان وه‌ک خویمان ئەمیننه‌وه، هه‌روه‌کو خوا

(۱) رۆدبار کیپلینگ (۱۸۶۵-۱۹۳۶) له شاری (بۆمبای) هیندستان له دایکبوه، شاعیر و چیرۆکنوسیکی ئینگلیزه، (کتیی گیاه‌له‌کان) ه‌ی، ئەوه، له ۱۹۰۷دا پاداشتی نۆلی به‌ده‌سته‌پیتاوه.

بۆی داناون جا هه‌ر کامیک له‌وانه کچیکی ماره‌کرد، که له‌سه‌ر سروشتی خوێ بیت، ئەوا به‌کامی دلئ خوێ ئەگات، به‌کامه‌رانی ئەگات.

چه‌ند شتیکیش هه‌یه ژن و می‌رد نه‌نوسینئ به‌یه‌که‌وه، پاش ئەوه‌ی په‌یوه‌ندییه تازه‌که‌یان ئەو هه‌سته نه‌ورووتینئ که تا ئەندازه‌یه‌ک کز ئەبئ له‌ناو مرۆفدا ه‌ی وا هه‌ن خویمان له خوینانه‌وه چه‌ز له‌گه‌م‌لایه‌تی ئەکه‌ن ئەوانه چه‌ز به‌وه ئەکه‌ن که سه‌ر له‌م و له‌و بدن، که ئەم و ئەویش سه‌ریان لئ بدن چه‌ز ئەکه‌ن هه‌ر رۆژه له‌تاهه‌نگیک دابن که بۆیان بکری هه‌روه‌ها که‌سانی وایش هه‌ن چه‌ز له‌تیکه‌لئ ناکه‌ن ئەوه‌یان پئ خویشتره که به‌ته‌نیایی بمیننه‌وه که دوور له هه‌موو که‌س بژین ئەوانه چه‌ند له توانایاندا بئ وا ئەکه‌ن ه‌ی وایش هه‌ن، ئەوه‌نده‌ی بۆ دۆسته‌کانیان ئەژین، ئەوه‌نده بۆ خویمان ناژین.

که‌چی ه‌ی وایش هه‌ن بۆ خویمان نه‌بئ بۆ که‌سی تر ناژین جا ئەگه‌ر ژن و پیاویک به‌م جۆره له‌سه‌ر یه‌ک سروشت بن، ئەوا ئەبئه‌ ژن و می‌ردیکی ته‌واو، له کامه‌رانییه‌کی ته‌واودا ئەژین به‌لام ئەگه‌ر سروشته‌کانیان پئچه‌وانه‌ی یه‌کتر وه‌ستان، له‌سه‌ر گه‌ردانی به‌ولاوه هه‌یچی تریان ده‌ست ناکه‌وئ له‌به‌ر ئەوه، هه‌رگیز له‌و ژن و می‌رده کامه‌رانتر نییه که به‌یه‌ک زمان قسه بکه‌ن و یه‌ک تاینیان هه‌بئ و، له بیروباوه‌ر و هه‌ست و ئاره‌زوو و چیشکه‌یشدا یه‌ک بن.

له‌و شتانه‌ی که ئەمه‌وئ باسی بکه‌م، به‌سه‌رهاتی هاو‌پیتیه‌که‌م که له‌ده‌میته‌که‌وه ئەیناسم، پيشه‌یشی نووسینه‌که‌سانی تر وه‌ک مرۆقیکی سه‌ریان ئەهاته به‌رچاو له راستیشدا زۆربه‌ی نووسه‌ره‌کان، وه‌ک مرۆقی سه‌یروان، سروشتیان له هه‌ندی روه‌وه جیاوازه له‌ه‌ی که‌سانی تر ناکات که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشا له ژبانی ژن و می‌ردیه‌که‌یدا کامه‌ران بوو که جۆری کامه‌رانییه‌که‌یش تئ گه‌یشتم، به‌ته‌واوه‌تی بروام کرد، که ئەبئ ژنه‌که‌یشی، وه‌ک خوێ، سروشتی جیاوازی هه‌بئ.

که له سروشتی ژنه‌که‌یشی ورد بوومه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت ئەویش وه‌ک می‌رده‌که‌ی وایه، ئەگه‌ر له‌و زۆرت‌ر جیاوازه‌بئ که‌مترنییه ئەویش وه‌ک ئەو کرده‌وه و ره‌شتی جیاوازی هه‌بوو، هه‌چ کاروکرده‌یه‌کیشی رانه‌په‌راند، وه‌ک ه‌ی می‌رده‌که‌ی جیاوازی له‌ه‌یبه‌ی که‌سانی تر، هه‌موو که‌سیکی تری ئەخسته‌ دلته‌نگ بوون و سه‌رسورمانه‌وه من له‌پاش ژن هینانه‌که‌یدا ناسیبووم هه‌ر له‌و ساوه ئەمزانی که ئەم جۆره کرده‌وه و ره‌وشته جیاوازه‌ی هه‌یه؛ به‌رێکه‌وت رۆژتیکیان چاوم که‌وت به‌ده‌سته خوشکیکی ژنه‌که‌ی، که له‌کاتی خویندنیا‌نه‌وه ئەیناسی یه‌کیک له قسه‌کانی ئەمه‌ بوو: (ژنی هاو‌رپه‌که‌ت، ئیستایش هه‌ر

ئەو كچە بەسەزمانەو بىچ دەنگ و سەنگە، كردهو و رەوشت سەپرەپە، كە لە بىست سالى لەمەو پيشەو و ناسيومە).

لەو وە بو ت دەرنەكەو، كە ژن و مېردىي نەبوو: هەردوو كيانى يەك خستوو و سروشتيانى رېك خستوو، بەلكو بەپيچەوانەو، سروشتى هەردوو كيان، بوو بەهۆى رېك كەوتنيان و پيەك هينانى ژن و مېردىيان هەردوو كيان بۆ يەكتر ئەشيان، هەردوو كيان لەگەل يەكتردا ئەسازان لەبەر ئەو توانيويان لە ژن و مېردىيەكەياندا كامەران بن.

ويەنەپەكى تريش، ديتتەو بېرم، كە بەلگەپە بۆ گرنگىي رېكەوتنى چيشكە و ئارەزوو و بېروباوەر لە دامەزراندنى كامەرانى ژن و مېردىيدا، دوو هاوپرېي ژن و مېردم ئەناسى كە لەپاش هەشت سالىدا بوويون بەژن و مېردى يەكتر لەوكاتەدا كە ماركەران لە يەكتر، تەمەنى هەردوو كيان لە سى سالى تىپەرى كردهو ئەو سروشتەي كە هەردوو كيانى كۆكردهو و، هەردوو كيشيانى تيا هاوبەش بوون، ئەو بوو، كە هەردوو كيان حەزبان لە جوانى ئەكرد و حەزبشيان لەو ئەكرد كە خانووەكەيان بە نايابترين و جوانترين كەلپەلى ناو مالى پرازينتتەو. وايش رېك كەوتبوو، كە پياو كە لە هونەرمەندان بوو ژنەكەيش لە هاوبەشپەيدا كامەرانى ئەبيني هەموو كامەرانىيان ئەو بوو، كە لە فرمان بوونەو، زوو بگەنەو مالى كەى خويان بۆ ئەمەي لەناويا بە بەختيارپەيو و رابوتيرن، چونكە وايران لى كردهو، بووبوو بەهەشتىكى سەر زەويى لادى.

كە ئەگەرانەو مالىو، لە هېچ بابەتتەك نەئەوان، ئەو نەبى كە قسە لە پازانەو خانووەكەيانەو بگەن.

وەك ئەو: چراپەكى سەپرى چيني پەيدا بگەن، ياخود گولدانىكى ناوازەي پر لە وردهكارىي بكرن، يان قالىپەكى ئيرانى بىچ هاوتا بدۆزنەو و بېكرن... هەردوو كيان، بەم گفوتگوپانە، يەجگار كامەران ئەبوون، تەنانت ئەو بەبېردا ئەهات: كە ئەگەر ئەم دوانە دووربخرينەو بۆ دوورگەپەكى چۆلوهۆل، بىچ گومان، بەبىچ دەنگى رايران ئەبوارد نە قسەيان ئەكرد لەگەل يەكتردا، نە گفوتگو چونكە كە لەسەر ئەو بابەتە بەتەنيا قسەيان ئەكرد، بەجۆرپەكى وا بەگەرموگورپەيو لىي ئەوان، بەجۆرپەكى وا چاويان پيە ئەگەشاپەو، وا دەرئەكەوت كە هېچ بابەتتەكى تر نىيە بەدل و گيان خويانى پيە خەرىك بگەن ئەو نەبى دوورنىيە لەو دوورگە چۆل و هۆلەيشدا، ئەو نەديان بابەتى سەپرى سەپرى گوى دەرپا كۆبكرداپەتەو، كە بووبونايە بابەتتەكى تازەي گفوتگوپان، كەچيان لى بگەن و چۆنپيش كۆليستە جوانەكەى خويانى پى پرازينتتەو لەو دوورگە چۆلوهۆلەدا كەچى بەپيچەوانەي

ئەوان، ژن و مېردىكى ترم ناسى: لەسەر تادا، بەسەرزاري، بەكامەرانىيەو ئەژبان پياو كە پەيكەرتاشىكى بەناوبانگ بوو ژنەكەيش نافرەتتەكى يەجگار جوان بوو پارهيشيان بۆ كۆبووبوو لەگەل سى منالدا.

لەكاتى دۆستايەتيماندا، كارەساتتەك لەو كارەساتە كۆمەلايەتپەئاسايە بەسەر هەمووماندا روويدا بەلام پيويست بوو ژنەكەى، فرمانتتەكى تايپەتى بەجى بەيتى، كە نەئەبو نەكرى. من و مېردەكەى لەوبابەتەو موقومقومان كرد منيش ئەو بە باشم زانى پيەم گوت كە ئەبى ژنەكەى ئەو بەكات بەلام مېردەكە سەرى راوەشان و گوتى: (ئەديت ئەو بە پى ناكرى) سەرنجم دا، لە دەنگەكەيا، زرنگانەو بەهەكى خەموخەفەتى تيابوو، كە راي نەئەپەرموو بەژنەكەيا، نامۆزگارپەكەى من بەجى بەيتى بەلام ئەو بە ئەيگوت ژنەكەى نايكات، لەو بەهولاو هېچ رېگاپەكى ترمان بەدەستتەو نەبوو بېكەين.

سەپرم كرد خويشى راويژەكەى منى پەسەند ئەكرد هېچ بەرەهەلستتتەكىش نەبوو لەبەردەميا، بەرپەردانەو ئەو ژنەكەى نەبى پيەم گوت: پيويستە لەسەرت بىخەيتە سەر ئەو بە جىي بەيتى بەلام جارپەكى تريش سەرى راوەشانەو و گوتى: (دەيفى! من ناتوانم زۆر لە ژنەكەم بگەم).

جا چونكە هەردوو كمان دۆستتتەكى گيانىي يەكتر بوون، جارپەكى تريش پيەم گوتەو: (نابى نەيكات چونكە لەو بەهولاو رېگەى ترنييە) بەلام بۆ جارى سىيەم سەرى راوەشانەو و گوتى: (ئيمە لەم جۆرەشتانەدا بېروباوەرمان يەك نىيە).

ئيتير ژن و مېردىيەكەيان لە سى سالى زۆرتري نەخاياند هەردوو كيان لەبەردەم ناو بېرپەكەرى ژن بەرەللا كردندا^(۱) وەستان هۆى ئەو هېش هېچ نەبوو ئەو نەبى كە (لەم جۆرە بابەتەدا بېروباوەرپان يەك نەبوو).

بىچ گومان، خويئندەوار، لەمەدا، لەگەلما، رېك ئەكەو، كە بلتيم نەئەبوو بېونايە بەژن و مېردى يەكتر.

ئەمەيش ويەنەپەك بوو بۆ ئەو ژن و مېردەي كە يەكترپان خۆش ئەويست، بەلام بېروباوەر و چيشكە و ئارەزوويان ئەو نەديەكى نەئەگرت، كە لە ژيانى ژن و مېردىياندا، بتوانى كامەرانپان بەكات كەواتە خۆشەويستتتەكەيان، ئەو خۆشەويستتتە پراست و دروستە نەبوو كە ئەمانەو بىكرى بەبنچينەي ژن و مېردىي.

(۱) ناو بېرپەكەرى ژن بەرەللا كردن: مەبەستى (قازى) يە لە دادگەي شەرى، يان هەر دەزگەپەكى دى لەم شپۆپە، ئەو دەزگەپە (ژن و پياو) لەپەك بەرەللا دەكات، نەك هەر تەنيا (ژن).

پېر است

ژبانی هونهرمه‌ندان 5

مهریه می مه‌جده لی 7

مؤزار 63

مبکیل ته‌نجیلۆ 89

عومهر خه‌یام 109

قۆلتییر 143

زانستی خۆناسین 167

هونه‌ری سره‌وت به‌خۆدان 169

سامانییک بۆ دابه‌شکردن 199

چۆن ده‌نوویت؟ 231

رێنگای سه‌رکه‌وتن 263

نوواندنی موگناتیسی 335

خۆت بپارێزه له خه‌م 383

ترس دوژمنی یه‌که‌مه‌ته 421

زانستی خۆناسین ده‌بیته رابه‌رت 457

هونه‌ری خۆشرا‌بواردن 475

به‌خێوکردنی کرمی ناو‌ریشم 477

واتای خه‌وه‌کانت چین؟ 495

په‌روه‌ره 523

ئیمیل یاخود ده‌ستووری په‌روه‌رده‌کردنی منداڵ 525

کیژه هه‌رزه‌کاره‌کانمان 539

ئاره‌زووی دزیکردن له دلی منداڵ چۆن ده‌ره‌یه‌تین؟! 565

خوێندن‌گای دایک و باوک گیروگرتی له یه‌ک تیگه‌یشتنی ژن و می‌ردی 589

دل‌داری و ژن و می‌ردی 617

ماچی یه‌که‌م 639

خۆشه‌ویستی راسته‌قینه، له‌وه‌وه په‌یدا نه‌بێ که چیشکه و ئاره‌زوو و بیروباوه‌ری کو‌ر و کچ یه‌ک بگرێ له راستیدا خۆشه‌یستی راسته‌قینه‌یش، که کامه‌رانی ژن و می‌ردی له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌و دانه‌مه‌زری، پێک نایه‌ت، هه‌تا هه‌ردوولا، که‌که‌یش و کو‌ره‌که‌یش، هه‌ز له‌یه‌ک شت نه‌که‌ن و، قه‌ینشیا‌ن له‌یه‌ک شت نه‌بێ که‌واته سه‌رت لی تێک نه‌چێ، ئه‌وه به‌خۆشه‌ویستی بزانیته، که دوورنیه، هه‌ر خۆشه‌ویستی نه‌بێ، هه‌سته‌یکێ تر بێ چونکه هه‌ر له‌توانای هۆش و دلی کراوه‌ دایه، که بزانی ئه‌و ئاره‌زوو و ده‌سه‌لانه‌ی لای ده‌زگیرانه‌که‌ت هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئاره‌زوو و ده‌سه‌لاتی تۆدا یه‌ک نه‌گرێ و رێک نه‌که‌ون، به‌جۆرێکی وا که کیشته‌ بکات بۆ پشت بێ به‌ستن و باوه‌ر پێکردنی و، رێک که‌وتن له‌گه‌ڵیا هه‌روه‌کو به‌چاوی خۆم دیومه، له‌ زۆریه‌ی خۆشه‌ویستییه‌کاندا ئه‌مه‌ وایه له راستیدا دل‌کیشکردنی ناوه‌ند هه‌موو کو‌ر و کچیک له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌م رێکه‌وته‌ دانه‌مه‌زری هه‌ر ئه‌مه‌یشه‌ که‌وای لی کردووم بلێم ژن هه‌ینان بریتی نییه له‌ چاره‌نووس.

هه‌ر کاتێ ژن هه‌ینان له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی راسته‌قینه دامه‌زرا، ژن هه‌ینانیکی راست و دروست ده‌رئه‌چێ هه‌له‌ی تیا‌نابێ چونکه ئه‌گه‌ر وانه‌بوایه، یاسای ژن هه‌ینان، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ژبانی مرۆقا‌یه‌تییه‌وه تا ئیستا، وا به‌زیندوویی نه‌ئهمایه‌وه هه‌روه‌ها تا ئه‌و رۆژه‌یش نامیته‌وه، که خوا ژبان له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌ڵ نه‌گرێ.

پراپه‌وه